

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om verkställigheten av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Regeringspropositionen hänför sig till den regeringsproposition med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse (RP 15/2017 rd). Genom propositionen genomförs överföringen från staten och kommunerna till landskapen av uppgifter som avses i 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22 och 25–26 punkten samt 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen samt en del andra uppgifter.

I propositionen ingår dessutom förslag om en omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter. Genom propositionen inrättas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Myndigheten tilldelas största delen av de uppgifter som för närvarande sköts av regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, vilka enligt förslaget ska läggas ner. Till den nya myndigheten överförs också en del av närings-, trafik- och miljöcentralernas (NTM-centralernas) uppgifter samt av de uppgifter som hör till utvecklings- och förvaltningscentralen för NTM-centralerna samt till arbets- och näringsbyråerna, vilka alla ska läggas ner. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara en statlig förvaltningsmyndighet med riksomfattande befogenheter, och den ska sköta uppgifter från många sektorer. Myndigheten ska fungera i regionerna och trygga genomförandet av de grundläggande fri- och rättigheterna och rättssäkerheten genom att sköta uppgifter som gäller verkställighet, styrning, tillstånd, registrering och tillsyn enligt lagstiftningen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet blir en ny slags myndighet som lyder under statsrådet och är gemensam för de ministerier som styr myndigheten. I propositionen ingår också ett förslag till lag om Statens ämbetsverk på Åland, vars ställning och uppgifter huvudsakligen förblir oförändrade, samt ett förslag till lag om införande av lagstiftningen om verkställighet av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

Enligt förslaget ska ansvaret för ordnandet av de tjänster och uppgifter som ingår i propositionen överföras till landskapen den 1 januari 2020. Även de föreslagna ändringarna i organisationen av statsförvaltningen och inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska enligt förslaget genomföras den 1 januari 2020.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	20
1 INLEDNING.....	20
2 NULÄGE	21
2.1 Statsförvaltningen	21
2.1.1 Statens centralförvaltning.....	21
2.1.2 Statens regionala förvaltning.....	24
2.2 Landskapsförbund.....	44
2.3 Uppgifter som anvisas landskapen.....	47
2.3.1 Hälsoskyddet, tobakstillsynen, livsmedelstillsynen och tillsynen rörande djurhälsan och djurskyddet samt de veterinärmedicinska tjänsterna.....	48
2.3.2 Jordbruk och landsbygdsutveckling	54
2.3.3 Marknadsordningarna för jordbruksprodukter, säkerheten i, kvaliteten på och användningen av jordbrukets produktionsinsatser samt tillsynen över växternas sundhet	60
2.3.4 Fiskerihushållning och vattenhushållning	63
2.3.5 Vissa uppgifter hos regionutvecklingsmyndigheten	66
2.3.6 Regional prognostisering av utbildningsbehoven på kort, lång och medellång sikt och beredning av de regionala utbildningsmålen	67
2.3.7 Planering av landskapet och landskapsplanläggning	67
2.3.8 Främjande av kommunernas planering av områdesanvändning och byggnadsväsendet.....	68
2.3.9 Främjande av skyddet av naturens mångfald och vården av kulturmiljön.....	69
2.3.10 Allmän tillsyn enligt terrängtrafiklagen och beviljande av specialtillstånd för rörelsehindrade	70
2.3.11 Tillsynsuppgifter som gäller hanteringen av farliga kemikalier och sprängämnen.....	71
2.3.12 Tillsättandet av regionala idrottsråd i samarbete med andra landskap och främjande av idrott i landskapet via de regionala idrottsrådets verksamhet samt uppgifter som gäller friluftsleder.....	71
2.3.13 Främjande och planering av vattenförsörjning, uppgifter som gäller bruk och vård av vattentillgångarna samt uppgifter som gäller hantering av översvämningssrisker, regionala naturresurser och genomförande av arbeten som gäller miljö, vattenförsörjning och vattendrag	72
2.3.14 Skydd av vatten och hav, vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen samt havsplanering	72
2.3.15 Produktion av miljöinformation och förbättrande av miljömedvetenheten..	74
2.3.16 Regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden	75
2.3.17 Ordnande och utvecklande av regional samservice.....	75
2.3.18 Planering och ordnande av skärgårdstrafik	76
2.3.19 Uppgifter att ordna byggnadstillsynen och miljöväsendet som överförts från kommunerna till landskapet genom avtal mellan landskapet och alla kommunerna på dess område som kommunerna har anvisat landskapet finansiering för att sköta	77
2.3.20 Landskapets övriga uppgifter	78
2.4 Uppgifter som ska anvisas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.....	79
2.4.1 Justitieministeriets ansvarsområde	79

RP 14/2018 rd

2.4.2	Inrikesministeriets ansvarsområde	81
2.4.3	Finansministeriets ansvarsområde.....	82
2.4.4	Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde	82
2.4.5	Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde	83
2.4.6	Arbets- och näringsministeriets ansvarsområde.....	83
2.4.7	Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde	84
2.4.8	Miljöministeriets ansvarsområde	86
2.5	Uppgifter som övergår till andra myndigheter.....	90
2.5.1	Uppgifter som övergår till Livsmedelssäkerhetsverket.....	91
2.5.2	Uppgifter som övergår till Konkurrens- och konsumentverket.....	92
2.5.3	Uppgifter som övergår till Landsbygdsverket.....	92
2.5.4	Uppgifter som övergår till Statskontoret	93
2.5.5	Uppgifter som övergår till Migrationsverket.....	93
2.5.6	Uppgifter som övergår till Säkerhets- och kemikalieverket.....	93
2.6	Egendom	94
2.6.1	Närings- trafik- och miljöcentralerna	94
2.6.2	Kommunernas miljö- och hälsoskydd samt lantbruksförvaltning.....	95
2.6.3	Regionförvaltningsverken	96
2.6.4	Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården	96
2.7	Personal.....	96
2.7.1	Antal anställda och personalstrukturen	96
2.7.2	Lagstiftning som tillämpas på personalen	98
2.7.3	Pensioner	99
2.7.4	Utövande av offentlig makt samt tjänsteansvar.....	100
2.7.5	Tjänste- och arbetskollektivavtal.....	101
2.7.6	Arbetsgivarnas intressebevakning.....	103
2.8	Bedömning av nuläget	104
2.8.1	Statsförvaltningen.....	104
2.8.2	Uppgifter som överförs till landskapen	111
2.8.3	Uppgifter som överförs till andra myndigheter.....	116
2.8.4	Styrning av uppgifter.....	118
2.8.5	Personal	121
3	MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	123
3.1	Uppgifter som överförs till landskapen.....	124
3.1.1	Finansministeriets ansvarsområde.....	124
3.1.2	Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde	124
3.1.3	Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde	124
3.1.4	Kommunikationsministeriets ansvarsområde.....	126
3.1.5	Arbets- och näringsministeriets ansvarsområde.....	126
3.1.6	Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde	127
3.1.7	Miljöministeriets ansvarsområde	128
3.2	De språkliga rättigheterna i samband med uppgifter som överförs till landskapen	129
3.3	Omorganisering av statsförvaltningen	129
3.3.1	Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland.....	129
3.3.2	Uppgifter som överförs till övriga statsmyndigheter.....	134
3.4	Genomförande av uppgiftsöverföringar.....	136
3.5	Personal.....	136
3.6	Övriga förslag	137
4	PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	138
4.1	Överföring av uppgifter till landskapen.....	138
4.1.1	Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	138

RP 14/2018 rd

4.1.2	Samhälleliga konsekvenser	144
4.1.3	Miljökonsekvenser	145
4.1.4	Ekonomiska konsekvenser	146
4.1.5	Språkliga konsekvenser	151
4.2	Omorganisering av statens uppgifter	154
4.2.1	Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	154
4.2.2	Samhälleliga konsekvenser	168
4.2.3	Konsekvenser för miljön	176
4.2.4	Ekonomiska konsekvenser	177
4.3	Konsekvenser av egendomsöverföringar	181
4.4	Konsekvenser för personalen	182
4.4.1	Allmänt om konsekvenserna för personalen	182
4.4.2	Konsekvenser för den personal som övergår till landskapen från kommunerna, samkommunerna och staten	184
4.4.3	Konsekvenser för den personal som övergår inom staten	192
4.4.4	Ändringar i lönesystemen.....	196
4.4.5	Personalens pensionering	196
4.4.6	Samarbete i landskapsreformen.....	197
4.5	Konsekvenser för jämställdheten mellan könen	197
5	BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	197
6	SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	214
	DETALJMOTIVERING	218
1	DETALJMOTIVERING	218
1.1	Utrikesministeriets verksamhetsområde	219
1.1.1	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring	219
1.1.2	Lag om Finlands ekonomiska zon	219
1.2	Justitieministeriets verksamhetsområde.....	219
1.2.1	Rättegångsbalken.....	219
1.2.2	Äktenskapslag.....	220
1.2.3	Lag om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet.....	220
1.2.4	Ärvdabalken.....	221
1.2.5	Jordlegolag.....	221
1.2.6	Lag om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd.....	222
1.2.7	Lag om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter	222
1.2.8	Konsumentskyddslag.....	222
1.2.9	Lag om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar.....	223
1.2.10	Lag om öppna bolag och kommanditbolag.....	223
1.2.11	Lag om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats.....	223
1.2.12	Hittegodslag.....	223
1.2.13	Föreningslag	224
1.2.14	Lag om företagssanering.....	224
1.1.15	Straffregisterlag	224
1.2.16	Lag om bostadsköp	224
1.2.17	Lag om bostadsrättsföreningar.....	225
1.2.18	Vallag.....	225
1.2.19	Språklag	225
1.2.20	Förvaltningslag	226
1.2.21	Samiska språklag	226
1.2.22	Lag om europabolag	227
1.2.23	Aktiebolagslag	227
1.2.24	Lag om europaandelslag	227

RP 14/2018 rd

1.2.25 Lag om assisterad befruktning.....	227
1.1.26 Utsökningsbalken.....	227
1.2.27 Lag om köpvittnen.....	228
1.2.28 Lag om bostadsaktiebolag	228
1.2.29 Vattenlag.....	228
1.2.30 Lag om parkeringsövervakning	236
1.2.31 Lag om andelslag.....	236
1.2.32 Lag om gruppbyggande	237
1.2.33 Lag om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare	237
1.3 Inrikesministeriets verksamhetsområde.....	238
1.3.1 Lag om Finlands flagga	238
1.3.2 Lagen om utlänningsregistret.....	238
1.3.3 Lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel.....	238
1.3.4 Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.....	240
1.4 Försvarsministeriets förvaltningsområde.....	240
1.4.1 Lag om hälsovården inom försvarsmakten.....	240
1.4.2 Lag om försvarstillstånd	241
1.5 Finansministeriets verksamhetsområde	241
1.5.1 Lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet	241
1.5.2 Statens ämbetsverk på Åland.....	269
1.5.3 Lag om pantlåneinrättningar.....	274
1.5.4 Statstjänstemannalag.....	275
1.5.5 Lagen om överlåtelseskatt	275
1.5.6 Lag om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan	276
1.5.7 Inkomstskattelag.....	277
1.5.8 Lag om placeringsfonder	277
1.5.9 Sparbankslag.....	278
1.5.10 Statistiklag	278
1.5.11 Lag om accis på vissa dryckesförpackningar.....	280
1.5.12 Lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket.....	281
1.5.13 Lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen.....	281
1.5.14 Lag om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns.....	282
1.5.15 Lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster	282
1.5.16 Lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner.....	283
1.5.17 Lag om myndigheten för finansiell stabilitet	283
1.5.18 Kommunallag	283
1.5.19 Lag om Keva.....	283
1.6 Undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde.....	295
1.6.1 Upphovsrättslag.....	295
1.6.2 Lag om småbarnspedagogik	295
1.6.3 Lag om grundläggande utbildning.....	298
1.6.4 Gymnasielag	298
1.6.5 Lag om grundläggande konstundervisning.....	299
1.6.6 Lag om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata.....	299
1.6.7 Begravningslag	299
1.6.8 Lag om anordnande av studentexamen.....	300
1.6.9 Lag om deponering och förvaring av kulturmaterial	300
1.6.10 Lag om elev- och studerandevård.....	300
1.6.11 Idrottslag.....	300
1.6.12 Ungdomslag.....	300
1.6.13 Lag om allmänna bibliotek	300
1.6.14 Lag om yrkesutbildning	301
1.7 Jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde	301

RP 14/2018 rd

1.7.1 Lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen	301
1.7.2 Lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen	305
1.7.3 Lag om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser	313
1.7.4 Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen	320
1.7.5 Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar.....	320
1.7.6 Lag om gårdsbrukets utvecklingsfond	321
1.7.7 Lag om avträdelsepension	321
1.7.8 Lag om köpeskillingsregister över fastigheter	321
1.7.9 Lag om främjande av skärgårdens utveckling	322
1.7.10 Lag om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt	323
1.7.11 Lag om samfälligheter	323
1.7.12 Renskötellag.....	324
1.7.13 Jaktlag.....	325
1.7.14 Lag om plantmaterial	325
1.7.15 Lag om upphävande av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare	326
1.7.16 Skoltlag	326
1.7.17 Fastighetsbildningslagen.....	329
1.7.18 Skogslag.....	330
1.7.19 Lag om veterinär gränskontroll.....	330
1.7.20 Lag om stödjande av grundtorrläggning.....	331
1.7.21 Lag om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik.....	335
1.7.22 Lag om finansiering av landsbygdsnäringar	335
1.7.23 Lag om utövning av veterinäryrket.....	336
1.7.24 Lag om handel med utsäde	337
1.7.25 Lag om vattentjänster.....	337
1.7.26 Lag om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen	338
1.7.27 Lag om bekämpning av flyghavre	338
1.7.28 Lag om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster	339
1.7.29 Lag om samfälliga skogar	339
1.7.30 Lag om skydd för växters sundhet.....	339
1.7.31 Lag om upphävande av lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder	340
1.7.32 Lag om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning	341
1.7.33 Livsmedelslag	341
1.7.34 Lag om gödselselfabrikat	345
1.7.35 Lag om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk	346
1.7.36 Lag om transport av djur.....	346
1.7.37 Lag om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret	348
1.7.38 Lag om strukturstöd till jordbruket	350
1.7.39 Foderlag	352
1.7.40 Lag om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem	355
1.7.41 Viltskadelag	355
1.7.42 Dammsäkerhetslag.....	356
1.7.43 Veterinärvårdslag.....	357
1.7.44 Lag om ett system för identifiering av djur	361
1.7.45 Lag om hantering av översvåmningsrisker	361
1.7.46 Lag om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs	363
1.7.47 Viltförvaltningslag.....	364
1.7.48 Lag om Finlands skogscentral	364
1.7.49 Lag om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar	364

RP 14/2018 rd

1.7.50 Lag om ersättning av skador som drabbat renhushållningen	367
1.7.51 Lag om växtskyddsmedel	367
1.7.52 Lag om försäkringsstöd för kommersiellt fiske	367
1.7.53 Lag om en marknadsordning för jordbruksprodukter	368
1.7.54 Lag om verkställighet av jordbruksstöd	369
1.7.55 Lag om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket	371
1.7.56 Lag om djursjukdomar	372
1.7.57 Lag om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål	377
1.7.58 Lag om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden	379
1.7.59 Lag om stödjande av landsbygdens utveckling	379
1.7.60 Lag om upphävande av 12 § 3 mom. i lagen om djuravelsverksamhet	381
1.7.61 Lag om medicinsk behandling av djur	381
1.7.62 Lag om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden	383
1.7.63 Lag om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken	384
1.7.64 Lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare	386
1.7.65 Lag om finansiering av hållbart skogsbruk	386
1.7.66 Lag om tillsyn över ekologisk produktion	386
1.7.67 Lag om fiske	387
1.7.68 Lag animaliska biprodukter	392
1.7.69 Lag om hantering av risker orsakade av främmande arter	394
1.7.70 Lag om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik	394
1.7.71 Lag om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag	395
1.8 Arbets- och näringsministeriets verksamhetsområde	396
1.8.1 Sjöarbetstidslag	396
1.8.2 Lag om studieledighet	396
1.8.3 Lag om arbetstiden på fartyg i inrikesfart	396
1.8.4 Semesterlag för sjömän	397
1.8.5 Lag om unga arbetstagare	397
1.8.6 Arbetstidslag	397
1.8.7 Lönegarantilag	397
1.8.8 Lag om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet	398
1.8.9 Lag om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler	398
1.8.10 Lag om lönegaranti för sjömän	399
1.8.11 Arbetsavtalslag	399
1.8.12 Lag om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet	400
1.8.13 Lag om integritetsskydd i arbetslivet	400
1.8.14 Semesterlag	400
1.8.15 Lag om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor	400
1.8.16 Lag om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft	401
1.8.17 Civiltjänstlag	401
1.8.19 Lag om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet	401
1.8.20 Gruvlag	401
1.8.21 Lag om mätinstrument	401
1.8.22 Lag om sjöarbetsavtal	402
1.8.23 Konkurrenslag	402
1.8.24 Lag om Konkurrens- och konsumentverket	402
1.8.25 Lag om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader	402
1.8.26 Lag om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens	402
1.8.27 Lag om samarbete över de yttre gränserna	403

RP 14/2018 rd

1.8.28 Lag om utstationering av arbetstagare	403
1.9 Social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde	404
1.9.1 Lag om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden	404
1.9.2 Läkemedelslag	405
1.9.3 Lag om arbetarskyddsförvaltningen	406
1.9.4 Hälsoskyddslag	407
1.9.5 Lag om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom	410
1.9.6 Arbetarskyddslag	410
1.9.7 Lag om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen	410
1.9.8 Narkotikalag	411
1.9.9 Kemikalielag	411
1.9.10 Lag om vissa krav på asbestsanering	412
1.9.11 Tobakslag	412
1.9.12 Pensionslagen för den offentliga sektorn	415
1.9.13 Lag om laddare	416
1.10 Miljöministeriets verksamhetsområde	417
1.10.1 Lag om friluftsliv	417
1.10.2 Lag om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden	417
1.10.3 Marktäktslag	417
1.10.4 Lag om kommunernas miljövårdsförvaltning	418
1.10.5 Lag om samförvaltning i hyreshus	419
1.10.6 Lag om bostadsrättsbostäder	419
1.10.7 Lag om specialskydd för Kyro älv	419
1.10.8 Aravabegränsningslag	419
1.10.9 Havsskyddslag	419
1.10.10 Terrängtrafiklag	419
1.10.11 Naturvårdslag	420
1.10.12 Lag om skydd för miljön i Antarktis	423
1.10.13 Lag om miljöskadeförsäkring	423
1.10.14 Markanvändnings- och bygglag	423
1.10.15 Lag om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	430
1.10.16 Lag om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov	431
1.10.17 Lag om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen	432
1.10.18 Lag om oljeskyddsfonden	442
1.10.19 Lag om avhjälpande av vissa miljöskador	442
1.10.20 Lag om Finlands miljöcentral	442
1.10.21 Lag om skyddande av byggnadsarvet	442
1.10.22 Lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen	444
1.10.23 Avfallslag	444
1.10.24 Lag om avskiljning och lagring av koldioxid	448
1.10.25 Miljöskyddslag	448
1.10.26 Lag om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning	455
1.11 Lag om införande av lagstiftningen om verkställighet av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter	456
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	481
2.1 Finansministeriets ansvarsområde	482
2.2 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde	483
2.3 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde	485
2.4 Miljöministeriets ansvarsområde	487
2.4.1 Uppgifter som överförs till landskapen	487
2.4.2 Uppgifter som ska samlas hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet	488
3 IKRAFTTRÄDANDE	491
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	491

RP 14/2018 rd

4.1	Uppgifter som ska överföras till landskapen.....	491
4.2	Omorganiseringen av uppgifterna och strukturerna inom statens regionförvaltning.....	501
4.3	Språkliga rättigheter och samernas kulturella autonomi.....	510
4.4	Överföring av statens vattenbyggnadsegendom till landskapen.....	514
4.5	Andra lagförslag som ska beaktas vid bedömningen.....	515
4.6	Sammanfattning.....	516
LAGFÖRSLAG.....		517
	om ändring av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring.....	517
	om ändring av lagen om Finlands ekonomiska zon.....	517
	om ändring av 11 kap. 12 § i rättegångsbalken.....	519
	om ändring av 22 och 23 § i äktenskapslagen.....	519
	om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet.....	520
	om ändring av 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 § i ärvdabalken.....	521
	om ändring av 41 § i jordlegolagen.....	523
	om ändring av 7 § i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd.....	523
	om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter.....	523
	om ändring av konsumentskyddslagen.....	525
	om ändring av lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar.....	526
	om ändring av 5 kap. 7 § i lagen om öppna bolag och kommanditbolag.....	527
	om ändring av 10 § i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats.....	528
	om ändring av hittegodslagen.....	528
	om ändring av föreningslagen.....	529
	om ändring av 10 och 71 § i lagen om företagssanering.....	531
	om ändring av 4 § i straffregisterlagen.....	531
	om ändring av 2 kap. i lagen om bostadsköp.....	532
	om ändring av lagen om bostadsrättsföreningar.....	533
	om ändring av 11 och 99 § i vallagen.....	535
	om ändring av 10 § i språklagen.....	536
	om ändring av 58 § i förvaltningslagen.....	536
	om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen.....	536
	om ändring av 8 § i lagen om europabolag.....	538
	om ändring av aktiebolagslagen.....	538
	om ändring av 8 § i lagen om europaandelslag.....	540
	om ändring av 28 § i lagen om assisterad befruktning.....	540
	om ändring av 2 kap. 2 § i utskökningsbalken.....	542
	om ändring av 1 § i lagen om köpvittnen.....	542
	om ändring av lagen om bostadsaktiebolag.....	543
	om ändring av vattenlagen.....	544
	om ändring av 10 och 11 § i lagen om parkeringsövervakning.....	558
	om ändring av lagen om andelslag.....	559
	om ändring av 23 och 27 § i lagen om gruppbyggande.....	561
	om ändring av lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare.....	562
	om ändring av 5 § i lagen om Finlands flagga.....	566
	om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret.....	566
	om ändring av lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel.....	567

RP 14/2018 rd

om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism	568
om ändring av lagen om hälsovården inom försvarsmakten	576
om ändring lagen om försvarstillstånd	577
om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet	578
om Statens ämbetsverk på Åland	587
om ändring av lagen om pantlåneinrättningar	590
om ändring av 7 § i statstjänstemannalagen	593
om ändring av 13 och 14 § i lagen om överlåtelseskatt	594
om ändring av lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan.....	595
om ändring av 92 a § i inkomstskattelagen	596
om ändring av 61 § i lagen om placeringsfonder	597
om ändring av 44 § i sparbankslagen	597
om ändring av statistiklagen.....	598
om ändring av 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar.....	600
om ändring av 15 och 16 § lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket.....	600
om ändring av lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen	601
om ändring av 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns	602
om ändring av lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster	603
om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner	604
om ändring av 5 kap. 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	605
om ändring av 10 § i kommunallagen	606
om ändring av lagen om Keva.....	607
om ändring av 26 l § i upphovsrättslagen.....	613
om ändring av lagen om småbarnspedagogik	614
om ändring av lagen om grundläggande utbildning	617
om ändring av gymnasielagen.....	619
om ändring av lagen om grundläggande konstundervisning.....	620
om ändring av 6 § i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata.....	622
om ändring av begravningslagen.....	622
om ändring av 15 § i lagen om anordnande av studentexamen.....	625
om ändring av 27 § i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial	625
om ändring av 10 och 26 § i lagen om elev- och studerandevård	626
om ändring av idrottslagen	627
om ändring av 4 och 25 § i ungdomslagen	628
om ändring av 4 och 16 § i lagen om allmänna bibliotek	628
om ändring av 111 och 118 § i lagen om yrkesutbildning	629
om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen	630
om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen	632
om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser	634
om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen.....	637

RP 14/2018 rd

om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar.....	638
om ändring av 3 och 3 a § i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond	638
om ändring av 14 och 16 § i lagen om avträdelsepension.....	639
om ändring av 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter	640
om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling	640
om ändring av 16 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt ...	641
om ändring av lagen om samfälligheter	642
om ändring av renskötsellagen	643
om ändring av 23 och 88 § i jaktlagen	646
om ändring av lagen om plantmaterial	647
om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare.....	648
om ändring av skoltlagen	649
om ändring av fastighetsbildningslagen.....	655
om ändring av 7 a och 14 b § i skogslagen	657
om ändring av lagen om veterinär gränskontroll.....	657
om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning	660
om understöd för grundtorrläggning	660
om ändring av 3 och 4 § i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik	663
om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar	664
om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket.....	667
om ändring av 16 och 20 § i lagen om handel med utsäde.....	669
om ändring av lagen om vattentjänster.....	669
om ändring av 10 f § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen.....	672
om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre	672
om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster.....	674
om ändring av 37 § i lagen om samfällda skogar	675
om ändring av lagen om skydd för växters sundhet.....	675
om upphävande av lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder.....	680
om ändring av 19 § i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning	680
om ändring av livsmedelslagen	681
om ändring av lagen om gödselafabrikat	691
om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk	692
om ändring av lagen om transport av djur.....	694
om ändring av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret	699
om ändring av lagen om strukturstöd till jordbruket.....	702
om ändring av foderlagen.....	709
om ändring av 5 och 7 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem	713
om ändring av viltskadelagen.....	713
om ändring av 5 och 14 § i dammsäkerhetslagen.....	717
om ändring av veterinärvårdslagen	717
om veterinärtjänster.....	718

RP 14/2018 rd

om ändring av lagen om ett system för identifiering av djur	722
om ändring av lagen om hantering av översvänningsrisker	724
om ändring av lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs	728
om ändring av 5 § i viltförvaltningslagen	730
om ändring av 6 och 9 § i lagen om Finlands skogscentral	730
om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar	732
om ändring av lagen om ersättning av skador som drabbat renhushållningen	742
om ändring av lagen om växtskyddsmedel	745
om ändring av lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske	745
om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter	748
om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd	753
om ändring av 14 och 18 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket	757
om ändring av lagen om djursjukdomar	758
om ändring av lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål	781
om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden	787
om ändring av lagen om stödjande av landsbygdens utveckling	788
om upphävande av 12 § 3 mom. i lagen om djuravelsverksamhet	796
om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur	796
om ändring av lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden	801
om ändring av lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken	807
om ändring av 11 och 18 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare	815
om ändring av 25 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	816
om ändring av lagen om tillsyn över ekologisk produktion	817
om ändring av lagen om fiske	819
ändring av lagen om animaliska biprodukter	833
om ändring av lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter	839
om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik	841
om ändring av lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag	847
om ändring av 22 § i sjöarbetstidslagen	848
om ändring av 15 § i lagen om studieledighet	848
om ändring av 26 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart	848
om ändring av 34 § semesterlagen för sjömän	849
om ändring av 15 och 17 § i lagen om unga arbetstagare	849
om ändring av arbetstidslagen	850
om ändring av lönegarantilagen	851
om ändring av lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet	854
om ändring av lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler	855
om ändring av lagen om lönegaranti för sjömän	858

RP 14/2018 rd

om ändring av 13 kap. 12 § i arbetsavtalslagen.....	860
om ändring av lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet	861
om ändring av 22 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.....	863
om ändring av 37 § i semesterlagen	863
om ändring av 6 och 131 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor	864
om ändring av 10 och 12 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft	864
om ändring av 7 § i civiltjänstlagen.....	865
om ändring av 8 § i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet.....	866
om ändring av 152 § i gruvlagen	866
om ändring av 34 och 38 § i lagen om mätinstrument	866
om ändring av 13 kap. 22 § i lagen om sjöarbetsavtal.....	867
om ändring av konkurrenslagen	868
om ändring av 6 § i lagen om Konkurrens- och konsumentverket.....	869
om ändring av lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader	870
om ändring av 5 § i lagen om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens.....	871
om ändring av lagen om samarbete över de yttre gränserna	871
om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare	874
Lag om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden	875
om ändring av läkemedelslagen	877
om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen.....	878
om ändring av hälsoskyddslagen.....	879
om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom.....	890
om ändring av 65 § i arbetarskyddslagen	890
om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen	891
om ändring av narkotikalagen	895
om ändring av kemikalielagen	896
om ändring av lagen om vissa krav på asbestsanering.....	898
om ändring av tobakslagen.....	898
om ändring av 85 § i pensionslagen för den offentliga sektorn	914
om ändring av lagen om laddare	915
om ändring av lagen om friluftsliv.....	920
om ändring av 14 och 16 § i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden	921
om ändring av marktäktslagen	922
om ändring av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.....	925
om ändring av 18 § i lagen om samförvaltning i hyreshus.....	926
om ändring av 9 a § i lagen om bostadsrättsbostäder.....	927
om ändring av 4 § i lagen om specialskydd för Kyrö älv.....	928
om ändring av 4 d och 23 § i aravabegränsningslagen.....	928
om ändring av havsskyddslagen.....	929
om ändring av terrängtrafiklagen	930
om ändring av naturvårdslagen	933

RP 14/2018 rd

om ändring av 7 § i lagen om skydd för miljön i Antarktis	941
om ändring av 3 § i lagen om miljöskadeförsäkring	942
om ändring av markanvändnings- och bygglagen	942
om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättslån ...	953
om ändring av 6 § i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov	954
om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen	955
om ändring av lagen om oljeskyddsfonden	964
om ändring av 9 och 15 § i lagen om avhjälpan av vissa miljöskador	965
om ändring av 1 § i lagen om Finlands miljöcentral	966
om ändring av lagen om skyddande av byggnadsarvet	967
om ändring av 7 § i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen	970
om ändring av avfallslagen	971
om ändring av 12 § i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid	982
om ändring av miljöskyddslagen	983
om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning	1008
om införande av lagstiftningen om verkställighet av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter	1010
PARALLELTEXT	1026
om ändring av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring	1026
om ändring av lagen om Finlands ekonomiska zon	1027
om ändring av 11 kap. 12 § i rättegångsbalken	1030
om ändring av 22 och 23 § i äktenskapslagen	1031
om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet ...	1033
om ändring av 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 § i ärvdabalken	1036
om ändring av 41 § i jordlegolagen	1038
om ändring av 7 § i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd	1039
om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter	1040
om ändring av konsumentskyddslagen	1043
om ändring av lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar	1046
om ändring av 5 kap. 7 § i lagen om öppna bolag och kommanditbolag	1048
om ändring av 10 § i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats	1050
om ändring av hittegodslagen	1051
om ändring av föreningslagen	1054
om ändring av 10 och 71 § i lagen om företagssanering	1057
om ändring av 4 § i straffregisterlagen	1058
om ändring av 2 kap. i lagen om bostadsköp	1059
om ändring av lagen om bostadsrättsföreningar	1062
om ändring av 11 och 99 § i vallagen	1065
om ändring av 10 § i språklagen	1067
om ändring av 58 § i förvaltningslagen	1068
om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen	1069
om ändring av 8 § i lagen om europabolag	1070
om ändring av aktiebolagslagen	1071

RP 14/2018 rd

om ändring av 8 § i lagen om europaandelslag	1074
om ändring av 28 § i lagen om assisterad befruktning	1075
om ändring av 2 kap. 2 § i utsökningbalken	1076
om ändring av 1 § i lagen om köpvittnen	1077
om ändring av lagen om bostadsaktiebolag	1078
om ändring av vattenlagen	1081
om ändring av 10 och 11 § i lagen om parkeringsövervakning	1104
om ändring av lagen om andelslag	1105
om ändring av 23 och 27 § i lagen om gruppbyggande	1110
om ändring av lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare	1112
om ändring av 5 § i lagen om Finlands flagga	1119
om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret	1121
om ändring av lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel	1123
om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism	1125
om ändring av lagen om hälsovården inom försvarsmakten	1139
om ändring lagen om försvarstillstånd	1143
om ändring av lagen om pantlåneinrättningar	1145
om ändring av 7 § i statstjänstemannalagen	1151
om ändring av 13 och 14 § i lagen om överlåtelseskatt	1152
om ändring av lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan	1154
om ändring av 92 a § i inkomstskattelagen	1158
om ändring av 61 § i lagen om placeringsfonder	1159
om ändring av 44 § i sparbankslagen	1161
om ändring av statistiklagen	1163
om ändring av 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar	1167
om ändring av 15 och 16 § lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	1168
om ändring av lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen	1170
om ändring av 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns	1172
om ändring av lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster	1174
om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner	1177
om ändring av 5 kap. 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	1179
om ändring av 10 § i kommunallagen	1181
om ändring av lagen om Keva	1182
om ändring av 26 l § i upphovsrättslagen	1194
om ändring av lagen om småbarnspedagogik	1196
om ändring av lagen om grundläggande utbildning	1205
om ändring av gymnasielagen	1208
om ändring av lagen om grundläggande konstundervisning	1211
om ändring av 6 § i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata	1214
om ändring av begravningslagen	1215
om ändring av 15 § i lagen om anordnande av studentexamen	1220

RP 14/2018 rd

om ändring av 27 § i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial	1222
om ändring av 10 och 26 § i lagen om elev- och studerandevård	1224
om ändring av idrottslagen	1226
om ändring av 4 och 25 § i ungdomslagen	1229
om ändring av 4 och 16 § i lagen om allmänna bibliotek	1231
om ändring av 111 och 118 § i lagen om yrkesutbildning	1233
om ändring av 3 och 3 a § i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond	1234
om ändring av 14 och 16 § i lagen om avträdelsepension	1238
om ändring av 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter	1239
om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling	1240
om ändring av 16 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt .	1242
om ändring av lagen om samfälligheter	1243
om ändring av renskötellagen	1246
om ändring av 23 och 88 § i jaktlagen	1252
om ändring av lagen om plantmaterial	1254
om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare	1257
om ändring av skoltlagen	1260
om ändring av fastighetsbildningslagen	1271
om ändring av 7 a och 14 b § i skogslagen	1275
om ändring av lagen om veterinär gränskontroll	1277
om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning	1282
om stödjande av grundtorrläggning	1282
om understöd för grundtorrläggning	1282
om ändring av 3 och 4 § i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik	1293
om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar	1294
om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket	1301
om ändring av 16 och 20 § i lagen om handel med utsäde	1305
om ändring av lagen om vattentjänster	1306
om ändring av 10 f § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen	1310
om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre	1311
om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster	1315
om ändring av 37 § i lagen om samfällda skogar	1317
om ändring av lagen om skydd för växters sundhet	1319
om ändring av 19 § i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning	1328
om ändring av livsmedelslagen	1329
om ändring av lagen om gödsel-fabrikat	1351
om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk	1353
om ändring av lagen om transport av djur	1358
om ändring av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogs-bruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret	1367
om ändring av lagen om strukturstöd till jordbruket	1375
om ändring av foderlagen	1389
om ändring av 5 och 7 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem	1397
om ändring av viltskadelagen	1399
om ändring av 5 och 14 § i dammsäkerhetslagen	1406

RP 14/2018 rd

om ändring av veterinärvårdslagen	1408
Veterinärvårdslagen	1408
om veterinärtjänster	1408
om ändring av lagen om ett system för identifiering av djur	1421
om ändring av lagen om hantering av översvämningssrisker	1425
om ändring av lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs	1433
om ändring av 5 § i viltförvaltningslagen	1437
om ändring av 6 och 9 § i lagen om Finlands skogscentral	1439
om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar	1442
om ändring av lagen om ersättning av skador som drabbat renhushållningen ...	1463
om ändring av lagen om växtskyddsmedel	1466
om ändring av lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske	1468
om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter	1474
om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd	1483
om ändring av 14 och 18 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket	1495
om ändring av lagen om djursjukdomar	1497
om ändring av lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål	1543
om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden	1556
om ändring av lagen om stödjande av landsbygdens utveckling	1558
om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur	1574
om ändring av lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden	1583
om ändring av lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeri-politiken	1596
om ändring av 11 och 18 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare	1612
om ändring av 25 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	1614
om ändring av lagen om tillsyn över ekologisk produktion	1615
om ändring av lagen om fiske	1621
ändring av lagen om animaliska biprodukter	1649
om ändring av lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter	1659
om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik	1664
om ändring av lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag	1676
om ändring av 22 § i sjöarbetstidslagen	1677
om ändring av 15 § i lagen om studieledighet	1679
om ändring av 26 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart	1680
om ändring av 34 § semesterlagen för sjömän	1681
om ändring av 15 och 17 § i lagen om unga arbetstagare	1682
om ändring av arbetstidslagen	1683
om ändring av lönegarantilagen	1687
om ändring av lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet	1692

RP 14/2018 rd

om ändring av lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler	1695
om ändring av lagen om lönegaranti för sjömän	1700
om ändring av 13 kap. 12 § i arbetsavtalslagen.....	1705
om ändring av lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet	1706
om ändring av 22 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.....	1709
om ändring av 37 § i semesterlagen	1710
om ändring av 6 och 131 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor	1711
om ändring av 10 och 12 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft	1713
om ändring av 7 § i civiltjänstlagen.....	1715
om ändring av 8 § i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet.....	1716
om ändring av 152 § i gruvlagen	1717
om ändring av 34 och 38 § i lagen om mätinstrument	1718
om ändring av 13 kap. 22 § i lagen om sjöarbetsavtal.....	1720
om ändring av konkurrenslagen	1721
om ändring av 6 § i lagen om Konkurrens- och konsumentverket.....	1725
om ändring av lagen om ersättning av statsmedel för sjömans resekostnader	1726
om ändring av 5 § i lagen om skydd för direkta tilläggs pensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens.....	1728
om ändring av lagen om samarbete över de yttre gränserna	1729
om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare	1734
om ändring av läkemedelslagen	1736
om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen.....	1740
om ändring av hälsoskyddslagen.....	1742
om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom....	1764
om ändring av 65 § i arbetarskyddslagen	1766
om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen	1767
om ändring av narkotikalagen	1775
om ändring av kemikalielagen	1778
om ändring av lagen om vissa krav på asbestsanering.....	1781
om ändring av tobakslagen.....	1783
om ändring av 85 § i pensionslagen för den offentliga sektorn	1815
om ändring av lagen om laddare	1816
om ändring av lagen om friluftsliv	1825
om ändring av lag om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden.....	1828
om ändring av marktäktslagen	1830
om ändring av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.....	1838
om ändring av lag om samförvaltning i hyreshus	1840
om ändring av lag om bostadsrättsbostäder	1841
om ändring av lagen om specialskydd för Kyro älv.....	1842
om ändring av 4 d och 23 § i aravabegränsningslag	1843
om ändring av havsskyddslagen.....	1845
om ändring av terrängtrafiklagen	1848

RP 14/2018 rd

ändring av naturvårdslagen	1853
om ändring av 7 § i lagen om skydd för miljön i Antarktis.....	1870
om ändring av 3 § i lagen om miljöskadeförsäkring	1871
om ändring av markanvändning- och bygglag	1872
om ändring av lag om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	1896
om ändring av 6 § i lag om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov.....	1898
om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen	1899
om ändring av lagen om oljeskyddsfonden.....	1917
om ändring av 9 och 15 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador	1919
ändring av 1 § i lagen om Finlands miljöcentral	1921
om ändring av lag om skyddande av byggnadsarvet.....	1923
om ändring av 7 § i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen.....	1930
om ändring av avfallslagen.....	1931
om ändring av 12 § i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid	1955
om ändring av miljöskyddslagen.....	1956
om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning	2004

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I denna proposition ingår det förslag om vissa uppgifter som i samband med reformen ska överföras till de landskap som inrättas, till den nya statliga tillstånds- och tillsynsmyndigheten och till andra myndigheter. I propositionen ingår också förslag om när överföringen ska träda i kraft. Dessutom ingår förslag till ny lagstiftning som behövs för regleringen av landskapens uppgifter särskilt inom vattenhushållningen, fiskerinäringen och lantbruksförvaltningen samt ny lagstiftning om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland liksom även tekniska ändringar i lagstiftningen om den allmänna förvaltningen och i annan lagstiftning till följd av den ändrade myndighetsstrukturen.

Överföringen av uppgifter till landskapen grundar sig på 6 § i landskapslagen (/) som föreslås i regeringens proposition (RP 15/2017) med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse (*nedan propositionen om landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen*) där landskapets uppgiftsområde anges. Till de mest betydande uppgiftshelheterna som enligt propositionen ska överföras hör lantbruksförvaltningen, miljö- och hälsoskyddet, områdesplaneringen, fiskeri- och vattenhushållningen, vattenskyddet och vattentjänsterna. Denna proposition täcker således landskapets uppgiftsområden bortsett från de uppgiftshelheter som överförs genom skilda regeringspropositioner. Dessa gäller i huvudsak uppgifter inom social- och hälsovården, räddningsväsendet, områdesplaneringen, tillväxttjänsterna och trafikbranschen. Ändringar i uppgifterna och i finansieringen av landskapen föreslås också i en särskild regeringsproposition.

I fråga om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland omfattar propositionen den lagstiftning som gäller inrättandet av ämbetsverken och de uppgifter som överförs till dessa från de myndigheter som läggs ner, utom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter inom social- och hälsovårdsområdet som i huvudsak föreslås bli överförda till en särskild proposition.

I beskrivningen av nuläget presenteras de nuvarande organisationer som berörs av reformen och de uppgifter som ska överföras från dessa. De uppgifter som överförs till landskapen beskrivs i överensstämmelse med landskapens uppgiftsområde enligt 6 § i den föreslagna landskapslagen. De organisationer som för närvarande sköter uppgifterna och övriga arrangemang i samband med skötseln av dem samt olika myndigheters inbördes roller i styrningen anges. Dessutom redovisas uppgifternas grund i lagstiftningen, deras närmare innehåll och de resurser på 2016 års nivå som avdelas för dem samt grunden för finansieringen. En betydande del av uppgifterna överförs från statsförvaltningen till en autonom landskapsförvaltning, vilket leder till att den verksamhetsmiljö och strukturella miljö där uppgifterna ordnas förändras väsentligt i rättsligt hänseende. Uppgifterna beskrivs i detta perspektiv. I fråga om de uppgifter som överförs till det ämbetsverk som ska grundas inom statsförvaltningen eller till andra statliga verk sker inga motsvarande förändringar, varför dessa uppgifter presenteras på motsvarande sätt men i en mer koncis form.

När nuläget analyseras ligger fokus särskilt på hur skötseln av uppgifterna för närvarande är organiserad och hur detta fungerar med hänsyn till den strukturomvandling som föreslås. Även de nuvarande organisationer som läggs ner och deras betydelse för organiseringen av uppgifterna utvärderas ur denna synvinkel. När det vid överföringen av uppgifter är fråga om en teknisk förändring som inte har särskilda effekter på skötseln av uppgiften jämfört med nuläget har ingen utvärdering utförts.

Propositionens målsättningar och viktigaste förslag läggs fram skilt i fråga om statsförvaltningen och de uppgifter som ska överföras till landskapen. Förslagen om uppgifter som ska överföras till landskapet har ordnats enligt förvaltningsgren, och även de förslag som gäller ändringarna i statsförvaltningen har lagts fram samlat. Ändringsförslag som gäller de språkliga

rättigheterna i samband med landskapens uppgifter och förslag som gäller verkställigheten av reformen och överföringen av personal behandlas skilt.

På motsvarande sätt har konsekvensbedömningarna presenterats skilt för landskapsförvaltningen och för statsförvaltningen. Konsekvenserna av att uppgifter överförs till landskapen har beskrivits både allmänt och specifikt för förvaltningsgrenarna, och de interna ändringarna i statsförvaltningen har bedömts på ett förvaltningsövergripande sätt. I fråga om båda helheterna har man även strävat efter att sammanfatta de totala konsekvenserna av förslaget.

Även lagstiftningsordningen har bedömts enligt denna indelning men med separat fokus på tryggheten av de språkliga rättigheterna och särskilda aspekter som gäller genomförandet av egendomsöverföringarna.

2 Nuläge

2.1 Statsförvaltningen

I 119 § i grundlagen föreskrivs det om statsförvaltningen. Enligt 1 mom. i paragrafen kan till statens centralförvaltning utöver statsrådet och ministerierna höra ämbetsverk, inrättningar och andra organ. Staten kan dessutom ha regionala och lokala myndigheter. Om förvaltningen under riksdagen bestäms särskilt genom lag. De allmänna grunderna för statsförvaltningens organ ska enligt 2 mom. regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning ska likaså bestämmas genom lag. I övrigt kan bestämmelser om statsförvaltningens enheter utfärdas genom förordning.

I 122 § i grundlagen föreskrivs det om den administrativa indelningen. När förvaltningen organiseras ska enligt 1 mom. en indelning i sinsemellan förenliga områden eftersträvas. Enligt 2 mom. ska bestämmelser om grunderna för kommunindelning utfärdas genom lag.

2.1.1 Statens centralförvaltning

Statens centralförvaltning består av statsrådet och de ämbetsverk och inrättningar som ingår i statens centralförvaltning. Med inrättning avses en enhet som verkar som ett ämbetsverk men inte primärt sköter förvaltningsärenden utan snarare ansvarar för betjäningen. Till statsrådet hör tolv ministerier samt justitiekanslersämbetet. Vid ingången av 2016 var antalet ämbetsverk i centralförvaltningen som är underställda statsrådet 63. I detta antal är inte de ämbetsverk som är underställda riksdagen (Utrikespolitiska institutet och Statens revisionsverk) och inte heller domstolsväsendet medräknade. Flest ämbetsverk som hör till centralförvaltningen finns det inom undervisnings- och kulturministeriets (13 ämbetsverk), justitieministeriets och finansministeriets (9 ämbetsverk) förvaltningsområden.

Vid ämbetsverk inom centralförvaltningen som är underställda tio ministerier utfördes 2015 sammanlagt 42678 årsverken (åv). En stor del av ämbetsverken är små; i en tredjedel av ämbetsverken är arbetsinsatsen under 100 årsverken, medan medeltalet för hela materialet är 221 årsverken. Vid sju av centralförvaltningens ämbetsverk utförs över 1000 årsverken. Störst i detta avseende är Försvarsmakten (12068 åv) och Skatteförvaltningen (4873 åv). Två tredjedelar av ämbetsverken (43 st.) är bokföringsenheter och en tredjedel (20 st.) andra resultatstyrda ämbetsverk. Lite över hälften (35 st.) av ämbetsverken verkar på två eller flera orter, medan resten verkar på en ort.

Merparten av centralförvaltningens ämbetsverk är så kallade sektorämbetsverk som styrs av ett ministerium. Några ämbetsverk resultatstyrs av flera ministerier. Till dessa ämbetsverk som verkar inom flera sektorer hör Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes) och Finlands miljöcentral (Syke). För den administrativa styrningen och tillsynen av Tukes svarar arbets- och näringsministeriet. Dessutom styr kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och miljöministeriet ämbetsverket

vart och ett inom sitt eget verksamhetsområde och i samarbete, och de deltar i resultatförhandlingarna när de så önskar. Syke styrs av miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet.

I centralförvaltningen ingår också ämbetsverk som själva har uppgifter inom resultatstyrningen. Till dessa hör bland annat Polisstyrelsen (resultatstyrningen av Centralkriminalpolisen, polisinsrättningarna, och Polisyrkeshögskolan), Utbildningsstyrelsen (skolan Valteri och statens yrkesläroanstalter, Riksfogdeämbetet (utsökningsverken), Riksåklagarämbetet (åklagarämbetena) och Institutet för hälsa och välfärd (statens skolhem, statens mentalsjukhus och Hälsovårdsenheten för fångar). Substansuppgifter inom styrningen av regional- och lokalförvaltningen har bland andra Befolkningsregistercentralen, Trafikverket (LIVI), Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes), Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira), Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket samt Konkurrens- och konsumentverket.

Enligt en utredning om centralförvaltningens reformprojekt (Valtiovarainministeriön julkaisu 37/2016) används två tredjedelar av ämbetsverkens personalresurser för olika uppgifter där offentlig makt utövas. De kan delas in i tillstånds-, tillsyns-, normgivnings-, styrnings- och statsstödsuppgifter, andra finansierings- och stödbeslut, insamling av skatter och avgifter av skattenatur, verkställighetsuppgifter, operativa säkerhetsmyndighetsuppgifter, statistik- och registermyndighetsuppgifter och övriga uppgifter där offentlig makt utövas. En tredjedel av personalresurserna används för uppgifter som inte inbegriper utövande av offentlig makt. De kan delas in i produktion av offentliga tjänster, utveckling av förvaltningsområdet, utredning och utvärdering, avgiftsbelagda tjänster, koncerntjänster, ämbetsverkets interna administration, stödtjänster och övriga uppgifter.

Den mest typiska kategorin av huvuduppgifter vid centralförvaltningens ämbetsverk utgörs av olika tillsynsuppgifter. Enligt en förberedande utredning om centralförvaltningen har tio ämbetsverk sådana uppgifter som sina huvuduppgifter, medan femton har dem som övriga uppgifter. För tillsynsuppgifter användes 1785 årsverken. Av dessa utfördes 583 som huvuduppgift vid ämbetsverk som sköter tillsynsuppgifter. Till de ämbetsverk som använder den procentuellt sett största delen av sin arbetsinsats för tillsynsuppgifter hör bland andra Konkurrens- och konsumentverket (69 %) och Tukes (62 %). Det största antalet årsverken inom tillsynsuppgifter utförs av Tullen (659 år, 30 % av ämbetsverkets hela verksamhet) och Livsmedels- och säkerhetsverket Evira (221 år, 35 %). Efter tillsynsuppgifterna är de allmänna uppgiftskategorierna övriga uppgifter som innebär utövande av offentlig makt och produktion av offentliga tjänster.

Sett till arbetsinsatsen utgörs centralförvaltningens vanligaste uppgiftskategori av säkerhetsmyndighetsuppgifter (13641 år). Som huvuduppgift sköts operativa säkerhetsmyndighetsuppgifter av sex ämbetsverk. Sammanlagt sköts operativa säkerhetsmyndighetstexter vid tio ämbetsverk. Störst är Försvarsmakten (9896 år) och Gränsbevakningsväsendet (2005 år).

Under den senaste tiden har utvecklingen inom statsförvaltningen gått mot större ämbetsverk och rikstäckande behörighet inom flera förvaltningsområden. En del myndigheter som tidigare varit uppdelade på olika nivåer har på 2010-talet omvandlats till rikstäckande myndigheter inom centralförvaltningen (Tullen, Skatteförvaltningen, Lantmäteriverket). Motsvarande utveckling mot en rikstäckande ämbetsverksstruktur pågår bland annat vid arkivväsendet, rätts- och hjälpen, utsökningsväsendet och åklagarväsendet.

2.1.1.1 Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira) grundades den 1 januari 2009. Samtidigt lades Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral (STTV) och rättskyddscentralen för hälsovården (TEO) ner, och deras uppgifter överfördes till Valvira. Valviras verksamhetsområde och uppgifter bestäms i lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (669/2008). Antalet årsverken i ramen för 2015 var 166.

Uppgifter

Valvira ska sköta den tillståndsförvaltning, styrning och tillsyn som föreskrivs för verket i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), lagen om yrkesutbildade personer inom socialvården (817/2015), folkhälsolagen (66/1972), lagen om företagshälsövård (1383/2001), lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989), hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010), mentalvårdslagen (1116/1990), lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990), lagen om smittsamma sjukdomar (1227/2016), lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987), lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007), lagen om elektroniska recept (61/2007), socialvårdslagen (1301/2014), lagen om privat socialservice (922/2011), lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977), hälsoskyddslagen (763/1994), alkohollagen (1143/1994), tobakslagen (549/2016), gentekniklagen (377/1995) och lagen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård (629/2010), lagen om Enheten för hälso- och sjukvård för fångar (1635/2015). Verket ska också sköta de uppgifter som ankommer på verket enligt lagstiftningen om abort, sterilisering, assisterad befruktning, adoption, användning av mänskliga organ, vävnader och celler för medicinska ändamål samt medicinsk forskning. Verket ska dessutom sköta de uppgifter som enligt den lagstiftning som avses ovan hör till dess ansvarsområde och som social- och hälsovårdsministeriet ålägger verket.

Valvira beviljar på ansökan tillstånd att utöva ett yrke som legitimerad yrkesutbildad person inom social- och hälsovården och registrerar på ansökan rätten att använda en skyddad yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som fått sin utbildning i Finland eller utomlands. Valvira beviljar också tillstånd att tillhandahålla privata social- och hälsovårdstjänster.

Valvira styr och övervakar verksamheten vid verksamhetsenheterna för social- och hälsovården samt den verksamhet som yrkesutbildade personer inom socialvården och hälsovården utövar. Valvira behandlar ett ärende som gäller övervakningen av yrkesutbildade personer inom social- eller hälsovården, om ärendet är principiellt viktigt eller vittsyftande, om det förutsätter säkerhetsåtgärder eller disciplinära åtgärder eller om regionförvaltningsverket är jävigt att behandla ärendet. När det gäller yrkesutbildade personer inom social- eller hälsovården ska Valvira också sköta ärenden där det finns en misstanke om felbehandling som lett till döden eller grav bestående av invaliditet och ärenden som har samband med en utredning av dödsorsak som utförts av en rättsläkare. Endast Valvira kan frånta en yrkesutbildad person inom hälso- eller socialvården rätten att utöva yrket, begränsa rätten eller ge personen en skriftlig varning. Vad gäller tillsynen över verksamhetsenheterna ska Valvira särskilt sköta de frågor som är principiellt viktiga eller vittsyftande, frågor som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområde eller hela landet, frågor som anknyter till andra tillsynsärenden som sköts vid Valvira och frågor där regionförvaltningsverket är jävigt.

Inom miljö- och hälsoskyddet svarar Valvira för verkställigheten av hälsoskyddslagen och tobakslagen och den därtill hörande styrningen och för skötseln av expertuppgifter och utvecklingsprojekt som anknyter till miljö- och hälsoskyddet.

Valvira är tillstånds- och tillsynsmyndighet när det gäller tillverkning, partiförsäljning och skattefri användning av alkohol samt import av sprit. Till ämbetsverkets uppgifter hör att i hela landet styra och utveckla tillståndsförvaltningen och tillsynen vid regionförvaltningsverken, att producera data- och kommunikationstjänster för alkoholförvaltningen och att övervaka minutförsäljningen och serveringen av alkoholdrycker samt reklam och annan säljfrämjande verksamhet i fråga om alkoholdrycker. Valvira är registeransvarigt för det riksomfattande alkoholnäringsregister som ska föras över näringsutövare för handläggning och övervakning av ärenden gällande alkoholtillstånd och för alkoholstatistiken.

Valvira ska också övervaka att de produkter och den utrustning för hälso- och sjukvård som finns på marknaden är säkra och uppfyller kraven samt främja en trygg användning av medicintekniska produkter.

Organisering, styrning och ledning

Valvira är ett ämbetsverk som är underställt social- och hälsovårdsministeriet. Valvira ingår för varje regeringsperiod ett resultatavtal med social- och hälsovårdsministeriet.

Valvira har tre substansavdelningar. En sköter tillsynen över hälso- och sjukvården, en tillsynen över socialvården och tillstånden inom den privata social-, hälso- och sjukvården och en uppgifter som har samband med rätten att utöva yrken, teknik, alkoholförvaltning och hälso-skydd. Stödtjänsterna hör till förvaltningsavdelningen (personal- och ekonomiförvaltningen samt dataförvaltningen) och till kommunikationsgruppen och stödgruppen för tillsyn och styrning vilka lyder under överdirektören. Dessutom sköts ämbetsverkets utvecklingsuppgifter under ledning av överdirektören. En del av de ärenden som åligger Valvira avgörs i nämnder (nämnden för tillsyn över yrkesutbildade inom social- och hälsovården och nämnden för avbrytande- och steriliseringsfrågor). I anslutning till Valvira verkar också adoptionsnämnden och den nationella kommittén för medicinsk forskningsetik.

Valvira leds av en överdirektör som utnämns av statsrådet på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet.

Finansiering av verksamheten och avgiftsbelagd verksamhet

Valvira finansieras till största delen genom ett omkostnadsanslag som beviljas i statsbudgeten. I budgeten för 2017 har verket anvisats ett omkostnadsanslag på 10 762 000 euro. Verkets budget grundar sig på partiell nettobudgetering. De bruttobudgeterade inkomsterna har budgeterats under moment 12.33.02. De inkomster som bokförs på omkostnadsmomentet består av betalningar som gäller beslut om rätten att utöva sitt yrke för yrkesutbildade inom hälso- och sjukvårdens och tillstånd för nationella privata tillhandahållare av social- och hälsovårdstjänster samt betalningar som verket tar ut för prestationer enligt företagsekonomiska principer. Dessutom betalar regionförvaltningsverken Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården den del av de årsavgifter som motsvarar kostnaderna för underhållet av registret över privata tillhandahållare av social- och hälsovårdstjänster.

2.1.2 Statens regionala förvaltning

Den nuvarande statliga regionförvaltningen infördes i och med den reform av regionförvaltningen (den s.k. ALKU-reformen) som trädde i kraft den 1 januari 2010. Det allmänna målet för omläggningen av regionförvaltningen var då att åstadkomma en statlig regionförvaltning som är medborgar- och servicetagarorienterad samt fungerar effektivt och ger resultat. Reformen skulle också stärka och utvidga landskapsförbundens roll och ställning i regionutvecklingen och främja samarbetet mellan statens regionala förvaltning och landskapsförbunden.

Genom regionförvaltningsreformen samlades länsstyrelsernas, arbets- och näringscentralernas, de regionala miljöcentralernas, vägdistriktens och arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsbyråers uppgifter hos två statliga myndigheter med flera verksamhetsområden, nämligen regionförvaltningsverken (RFV) och närings- trafik- och miljöcentralerna (NTM-centralen). På Åland fungerar Statens ämbetsverk på Åland som statlig regionförvaltningsmyndighet.

Till regionförvaltningsverken överfördes uppgifter från länsstyrelsen, de regionala miljöcentralerna, miljötillståndsverken och arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsbyråer. Regionförvaltningsverken främjar regional jämlikhet genom att sköta verkställigheten, styrningen och tillsynen av lagstiftningen. NTM-centralernas uppgifter utgörs av uppgifter som tidigare skötes av arbets- och näringslivscentralerna, de regionala miljöcentralerna, länsstyrelserna och vägdistriktet. NTM-centralerna främjar regional utveckling genom att sköta statsförvaltningens verkställighets- och utvecklingsuppgifter i regionerna. Genom regionförvaltningsreformen stärktes dessutom landskapsförbundens befogenheter som en myndighet med uppgift att samla och samordna regionutvecklingsarbetet. Landskapsprogrammet gjordes verkställig, och

uppgifter inom regionutvecklingen fördes över från den statliga regionförvaltningen till landskapsförbunden.

2.1.2.1 Regionförvaltningsverken

På det finska fastlandet finns det sex regionförvaltningsverk. Bestämmelser om regionförvaltningsverkens verksamhetsidé, ansvarsområde och uppgifter, organisering, befogenheter, verksamhetsområde samt styrning och ledning finns i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och statsrådets förordning om regionförvaltningsverken (906/2009). År 2017 har regionförvaltningsverken och Statens ämbetsverk på Åland en fastställd ram för personalresurserna på sammanlagt 1 199 årsverken, av vilka 757 årsverken finansierades under momentet för regionförvaltningsverkens omkostnader, 422 årsverken under momentet för de regionala för arbetarskyddsmyndigheternas omkostnader och 20 årsverken under andra moment. I landskapet Åland är Statens ämbetsverk på Åland den myndighet inom statsförvaltningen som avses i lagen om regionförvaltningsverken. Den fastställda ramen för personalresurserna i 2017 års resultatavtal för Statens ämbetsverk på Åland är 16 årsverken.

Uppgifter

Regionförvaltningsverken främjar regional jämlikhet genom att sköta verkställigheten, styrningen och tillsynen av lagstiftningen. Enligt 4 § i lagen om regionförvaltningsverken ska regionförvaltningsverken sköta de uppgifter som särskilt föreskrivs för dem inom följande verksamhetsområden: 1) social- och hälsovård, 2) miljö- och hälsoskydd, 3) utbildnings-, barn- och ungdomsväsendet, 4) främjande och förverkligande av rättsskyddet, 5) tillståndsärenden och övriga ansökningsärenden som hör till området för miljöskydds- och vattenlagstiftningen, 6) räddningsväsendet, 7) tillsyn över och utvecklande av arbetarskyddet, produkttillsyn över produkter som används i arbetet samt i egenskap av arbetarskyddsmyndighet tillsyn över att arbetarskyddslagstiftningen iakttas och 8) konsument- och konkurrensförvaltning.

Regionförvaltningsverken ska dessutom utvärdera den regionala tillgången till basservice, styra, övervaka och utveckla magistraterna, samordna beredskapen i regionen och ordna anknytande samverkan, samordna beredskapsplaneringen, ordna regionala försvarskurser, stödja kommunernas beredskapsplanering, ordna beredskapsövningar och främja säkerhetsplaneringen inom region- och lokalförvaltningen samt stödja behöriga myndigheter när de leder säkerhetssituationer i regionen och vid behov samordna deras verksamhet. Regionförvaltningsverken kan även ha andra uppgifter om vilka det föreskrivs särskilt.

Organisation

Enligt 5 § i lagen om regionförvaltningsverken ska det föreskrivas om antalet regionförvaltningsverk och deras verksamhetsområden, namn och verksamhetsställen genom förordning av statsrådet.

I 1 § i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken anges regionförvaltningsverkens namn, verksamhetsområden och verksamhetsställen. Regionförvaltningsverken är Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland, Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland, Regionförvaltningsverket i Norra Finland och Regionförvaltningsverket i Lappland. Regionförvaltningsverken har sammanlagt tolv verksamhetsställen och fjorton andra arbetsorter.

Verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Södra Finland omfattar landskapen Nyland, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen och Södra Karelen. Verkets huvudsakliga verksamhetsställe finns i Tavastehus och övriga verksamhetsställen i Helsingfors och Kouvola. Personalresurserna motsvarar ca 514 årsverken (uppgift i bokslutet för 2016).

RP 14/2018 rd

Verksamhetsstället för Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland omfattar landskapen Egentliga Finland och Satakunta. Verkets huvudsakliga verksamhetsställe finns i Åbo. Personalresurserna motsvarar ca 126 årsverken (uppgift i bokslutet för 2016).

Verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Östra Finland omfattar landskapen Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen. Verkets huvudsakliga verksamhetsställe finns i S:t Michel och övriga verksamhetsställen i Kuopio och Joensuu. Personalresurserna motsvarar ca 143 årsverken (uppgift i bokslutet för 2016).

Verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland omfattar landskapen Birkaland, Mellersta Finland, Södra Österbotten, Österbotten och Mellersta Österbotten. Verkets huvudsakliga verksamhetsställe finns i Vasa och övriga verksamhetsställen i Tammerfors och Jyväskylä. Personalresurserna motsvarar ca 245 årsverken (uppgift i bokslutet för 2016).

Verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Norra Finlands omfattar landskapen Norra Österbotten och Kajanaland. Verkets huvudsakliga verksamhetsställe finns i Uleåborg. Personalresurserna motsvarar ca 137 årsverken (uppgift i bokslutet för 2016).

Verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Lappland omfattar landskapet Lappland. Verket har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Rovaniemi. Personalresurserna motsvarar ca 38 årsverken (uppgift i bokslutet för 2016).

Enligt 6 § i lagen om regionförvaltningsverk ska ett regionförvaltningsverk inom sitt verksamhetsområde sköta de uppgifter som föreskrivits för det. Ett regionförvaltningsverk kan dock sköta uppgifter också inom verksamhetsområdet för fler än ett regionförvaltningsverk, om en utvidgning av verksamhetsområdet kan effektivisera verkens verksamhet och användning av statens personalresurser och andra resurser, förbättra tillgången till service, främja tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna för regionens finsk- och svenskspråkiga minoritet eller, inom samernas hembygdsområde enligt sametingslagen (974/1995), dess samiska minoritet eller säkerställa tillgången till sådan särskild sakkunskap som behövs för uppgifterna, eller om utvidgningen av verksamhetsområdet är ändamålsenlig av någon annan motsvarande orsak. Bestämmelser om hur ansvarsområden placeras i regionförvaltningsverken och om hur verkens verksamhetsområden utvidgas utfärdas genom förordning av statsrådet. Vilka ansvarsområden de olika regionförvaltningsverken har varierar. Dessutom har regionförvaltningsverkens verksamhetsområden utvidgats genom statsrådets förordning när det gäller uppgifter som ska skötas av flera regionförvaltningsverk. Bestämmelser om utvidgning av verksamhetsområdet i fråga om uppgifter som gäller arbetarskyddet utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet och om utvidgning av verksamhetsområdet i fråga om uppgifter som gäller miljötillståndsärenden genom förordning av miljöministeriet.

Ett regionförvaltningsverk är för skötseln av sina uppgifter indelat i ansvarsområden. Bestämmelser om regionförvaltningsverkens ansvarsområden utfärdas genom förordning av statsrådet.

Vid alla regionförvaltningsverk finns följande ansvarsområden: ansvarsområdet för basservicen, rättsskyddet och tillstånden, ansvarsområdet för undervisnings- och kulturväsendet och ansvarsområdet för räddningsväsendet och beredskapen. Utöver dessa finns vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland och Regionförvaltningsverket i Norra Finland ansvarsområdet för miljötillstånden och vid alla övriga regionförvaltningsverk utom Regionförvaltningsverket i Lappland ansvarsområdet för arbetarskyddet.

Vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland finns ett ansvarsområde för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster, vars verksamhetsområde omfattar hela landet, med undantag av landskapet Åland. Ansvarsområde för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster sköter förvaltnings- och utvecklingstjänsterna för den interna

verksamheten vid samtliga regionförvaltningsverk. För organiseringen av de gemensamma stödtjänsterna för arbetarskyddsuppgifterna vid regionförvaltningsverken gäller separata bestämmelser. Vid samtliga regionförvaltningsverk finns det dessutom en enhet till stöd för ledningen som är fristående från ansvarsområdena. Enheten stöder verkets ledning och sköter sådana uppgifter inom verkets förvaltnings- och utvecklingstjänster som inte sköts på riksnivå inom ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster.

Regionförvaltningsverken har en svenskspråkig serviceenhet för undervisningsväsendet som har hela landet som sitt verksamhetsområde. Enheten finns i samband med Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland och är fristående i förhållande till verkets övriga ansvarsområden. Regionförvaltningsverken har dessutom en enhet för styrning och utveckling av magistraterna, som har hela landet som sitt verksamhetsområde. Enheten finns vid Regionförvaltningsverket i Östra Finland och är fristående i förhållande till verkets övriga ansvarsområden.

I 6 a § i lagen om regionförvaltningsverken föreskrivs det om förordnande att tillfälligt sköta ett annat regionförvaltningsverks uppgifter. En tjänsteman vid ett regionförvaltningsverk kan på begäran av ett annat regionförvaltningsverk tillfälligt, och utan att tjänstemannens tjänsteställe ändras, ställas till det andra regionförvaltningsverkets förfogande. Beslut om saken fattas av den utnämmande myndigheten. Om regionförvaltningsverken inte når samförstånd, kan beslutet också fattas av det ministerium som svarar för sektorstyrningen. I beslutet ska det nämnas i vilken omfattning tjänstemannen står till det andra regionförvaltningsverkets förfogande.

Det regionförvaltningsverk som tar emot tjänstemannen kan förordna tjänstemannen att i den omfattning som avses i 1 mom. utföra uppgifter som hör till det mottagande regionförvaltningsverket och som motsvarar tjänstemannens tjänst. I fråga om uppgifter som hör till ansvarsområdet för räddningsväsendet och uppgifter som hör till ansvarsområdet för miljötillståndsärenden ska förordnandet ges av chefen för ansvarsområdet i fråga. Bestämmelser om förordnande av tjänstemän inom ansvarsområdet för arbetarskyddsuppgifter att utföra uppgifter som hör till ett annat regionförvaltningsverk finns i 3 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen. Möjligheten att förordna en tjänsteman i ett regionförvaltningsverk att tillfälligt sköta ett annat regionförvaltningsverks uppgifter har utnyttjats särskilt för uppgifter som hör till ansvarsområdet för miljötillståndsärenden.

Ledning

Ett regionförvaltningsverk leds av en direktör med tjänstebeteckningen överdirektör. Regionförvaltningsverkets direktör svarar för att verksamheten leder till resultat och för att verkets gemensamma resultatmål nås. Ett ansvarsområde inom ett regionförvaltningsverk leds av chefen för ansvarsområdet. Chefen för ansvarsområdet har tjänstebeteckningen direktör. Tjänstebeteckningen för chefen för ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster är förvaltningsdirektör. Chefen för ett ansvarsområde svarar för att verksamheten inom ansvarsområdet leder till resultat och för att resultatmålen nås.

Ett regionförvaltningsverk har en ledningsgrupp som sörjer för samordningen av verkets funktioner. Regionförvaltningsverkets direktör är ordförande i ledningsgruppen. I övrigt bestäms ledningsgruppens sammansättning i regionförvaltningsverkets arbetsordning.

Direktören för ett regionförvaltningsverk avgör ärenden som hör till verkets behörighet, om det inte bestämts eller i arbetsordningen föreskrivits att någon annan tjänsteman vid verket ska avgöra dem. Ärenden som hör till ansvarsområdena för arbetarskyddet, miljötillståndsärenden och räddningsväsendet avgörs emellertid av chefen för det berörda ansvarsområdet, om det inte bestämts eller i arbetsordningen för ansvarsområdet föreskrivits att någon annan tjänsteman inom ansvarsområdet ska avgöra dem eller om inte något annat föreskrivs om beslutsfattandet.

RP 14/2018 rd

Direktören för ett regionförvaltningsverk har rätt att avgöra ärenden som en tjänsteman vid verket enligt arbetsordningen får avgöra. Verkets direktör har emellertid inte rätt att avgöra ärenden som omfattas av behörigheten för verkets ansvarsområde för arbetarskyddet eller miljötillståndsärenden eller som omfattas av behörigheten för ansvarsområdet för räddningsväsendet och som gäller ärenden som avses i räddningslagen.

Hur regionförvaltningsverkets förvaltning och funktioner ska ordnas samt om beredningen och avgörandet av ärenden, med undantag av ansvarsområdena för miljötillståndsärenden och arbetarskyddet bestäms i arbetsordningen för regionförvaltningsverket. Beslut om arbetsordningen fattas av regionförvaltningsverkets direktör. Även ett ansvarsområde inom ett regionförvaltningsverk kan vid behov ha en arbetsordning. I arbetsordningen kan det bestämmas närmare hur funktionerna inom ansvarsområdet ska ordnas samt om personalens uppgifter och tjänstgöringsorter. Chefen för ansvarsområdet beslutar om arbetsordningen för ansvarsområdet.

Styrning

Styrningen av regionförvaltningsverken delas in i allmän administrativ styrning, strategisk planering, resultatstyrning och sektorstyrning.

Den allmänna administrativa styrningen av regionförvaltningsverken ankommer enligt 7 § i lagen på finansministeriet. Med allmän administrativ styrning avses att regionförvaltningsverken hör till finansministeriets ansvarsområde enligt vad som anges om fördelningen av ansvarsområden mellan ministerierna i lagen om statsrådet (175/2003) och reglementet för statsrådet som utfärdats med stöd av lagen. Detta gäller till exempel verkets förvaltning och den normstyrning som gäller organiseringen av den. Den allmänna administrativa styrningen innebär även att finansministeriet svarar för samordningen av den strategiska styrningen och resultatstyrningen av regionförvaltningsverken samt för den sektorstyrning som gäller verkens gemensamma funktioner.

I 8 § i lagen om regionförvaltningsverken föreskrivs det om den strategiska planeringen för verken och om resultatstyrningen av verken. För uppnående av de allmänna mål som gäller regionförvaltningsverkens och närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhet och för beaktande av regionernas synpunkter utarbetas för regionförvaltningsverken och för närings-, trafik- och miljöcentralerna med tanke på den allmänna planeringen, styrningen och ordnandet av verksamheten ett gemensamt strategidokument (*strategisk planering*). För varje regionförvaltningsverk utarbetas dessutom ett resultatavtal (*resultatstyrning*). Strategidokumentet och resultatavtalen utarbetas för regeringens mandatperiod och deras innehåll ses vid behov över årligen med beaktande av de statsfinansiella ramarna och statsbudgeten.

Finansministeriet och arbets- och näringsministeriet utarbetar strategidokumentet tillsammans med justitieministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet och miljöministeriet samt i samarbete med regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna och till behövliga delar med landskapsförbunden. Om ministerierna inte uppnår enhällighet angående strategidokumentets innehåll, avgörs ärendet av statsrådet.

Finansministeriet utarbetar resultatavtalen för regionförvaltningsverken tillsammans med justitieministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet och de myndigheter inom centralförvaltningen som enligt 10 § i lagen styr regionförvaltningsverken den paragrafen samt i samarbete med regionförvaltningsverken och till behövliga delar med landskapsförbunden.

Närmare bestämmelser om innehållet i och förfarandena för den strategiska planeringen och resultatstyrningen av regionförvaltningsverkens verksamhet samt om grupper som inrättas för att samordna planeringen och styrningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

RP 14/2018 rd

I det gemensamma strategidokumentet för regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna finns ett avsnitt som gäller planeringen och styrningen av uppgifter som gäller arbetarskyddet. Social- och hälsovårdsministeriet utarbetar separata resultatavtal för styrningen av regionförvaltningsverkens uppgifter som gäller arbetarskyddet. Närmare bestämmelser om innehållet i och förfarandena för den strategiska planeringen och resultatstyrningen av regionförvaltningsverkens uppgifter som gäller arbetarskyddet får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Bestämmelser om sektorstyrningen av regionförvaltningsverken finns i 10 § i lagen. Med sektorstyrning avses styrning av den operativa verksamheten inom de olika sektorerna vid regionförvaltningsverken. För sektorstyrningen svarar de behöriga ministerierna inom respektive ansvarsområde eller i deras ställe centralförvaltningens ämbetsverk. Justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet och den myndighet inom centralförvaltningen som särskilt har ålagts att sköta styrningen, styr regionförvaltningsverkens verksamhet inom sina egna ansvarsområden (*sektorstyrning*). Finansministeriet sörjer för sektorstyrningen när det gäller regionförvaltningsverkets gemensamma funktioner och övriga åtgärder som behövs med tanke på en enhetlig verksamhet inom verket. Bestämmelser om förfarandena för sektorstyrning av regionförvaltningsverken får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Finansiering

Regionförvaltningsverkens omkostnader budgeteras under momentet regionförvaltningsverkens omkostnader under finansministeriets huvudtitel (moment 28.40.01, reservationsanslag 2 år, nedan RFV-momentet) och momentet omkostnader för regionförvaltningsmyndigheternas ansvarsområde för arbetarskyddet under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel (mom. 33.02.07, reservationsanslag 2 år, nedan AS-momentet).

Med anslag under AS-momentet betalas personalkostnaderna och resekostnaderna för ansvarsområdena för arbetarskyddet samt en del andra relativt små kostnader som exempelvis sammanhänger med vissa utvecklingsåtgärder inom ansvarsområdena för arbetarskyddet. Alla andra kostnader vid regionförvaltningsverken betalas med anslag under RFV-momentet.

I statsbudgeten för 2017 tilldelas RFV-momentet ett nettoanslag på 53 300 000 euro. De inkomster under momentet som nettobudgeteras väntas uppgå till 13 860 000 euro. Av inkomsterna kommer lite över hälften från de offentligrättsliga prestationerna inom ansvarsområdet för basservicen, rättsskyddet och tillstånden och lite under hälften från prestationerna inom ansvarsområdena för miljötillståndsärenden. Till de största inkomsterna inom ansvarsområdet för basservicen, rättsskyddet och tillstånden hör inkomsterna från alkoholförvaltningen och från offentligrättsliga betalningar inom privat hälso- och sjukvård och privata socialtjänster. I statsbudgeten för 2017 tilldelas AS-momentet ett nettoanslag på 24 308 000 euro. De inkomster som nettobudgeteras väntas uppgå till 130 000 euro.

Differentieringen av styrningen enligt moment sträcker sig till resultatavtalen. Resultatavtalen utarbetas i en process som samordnas av finansministeriet. I avtalen anvisas regionförvaltningsverken medel under RFV-momentet för samtliga mål, med undantag av målen för arbetarskyddet. I sina resultatavtal för ansvarsområdena för arbetarskyddsärenden vid regionförvaltningsverken anvisar social- och hälsovårdsministeriets avdelning för arbete och jämställdhet under AS-momentet medel som behövs för att arbetarskyddsmålen ska kunna uppnås. Förhandlingarna förs åtskilt från varandra även om en representant för finansministeriet deltar i resultatförhandlingarna mellan ansvarsområdena för arbetarskyddsärenden och avdelningen för arbete och jämställdhet vid social- och hälsovårdsministeriet. Däremot deltar regionförvaltningsverkens överdirektörer till exempel inte i dessa förhandlingar. Vid förhandlingarna om andelen som gäller RFV-momentet deltar samtliga ministerier som deltar i styrningen av regionförvaltningsverken samt överdirektören för vart regionförvaltningsverk och direktörerna för ansvarsområdena, även direktören för ansvarsområdet för arbetarskyddet.

I bilagorna till regionförvaltningscentralernas resultatavtal har anslagen under RFV-momentet delats in enligt förvaltningsområden i överensstämmelse med 14 § 3 mom. i förordningen om regionförvaltningsverken. Indelningen är dock kalkylerad och grundar sig på den ram för årsverken som hör till det egentliga resultatavtalet. I ramen ingår en viktning enligt förvaltningsområde och en andel på 10–15 % av ramen som inte fördelas mellan de olika regionförvaltningsverken på förhand.

2.1.2.2 Närings-, trafik- och miljöcentralerna

Det finns femton närings-, trafik- och miljöcentraler (NTM-centraler) i Fastlandsfinland. Vid nio av NTM-centralerna finns de tre ansvarsområdena näringar, arbetskraft och kompetens (ansvarsområdet N), miljö och naturresurser (ansvarsområdet M) och trafik och infrastruktur (ansvarsområdet T). Dessa är NTM-centralerna i Nyland, Egentliga Finland, Birkaland, Sydöstra Finland, Norra Savolax, Mellersta Finland, Södra Österbotten, Norra Österbotten och Lappland. NTM-centraler med de två ansvarsområdena E och Y är NTM-centralerna i Tavastland, Södra Savolax, Norra Karelen och Kajanaland. NTM-centraler som har bara ansvarsområde N är NTM-centralen i Österbotten och NTM-centralen i Satakunta. Bestämmelser om hur uppgifter inom ett ansvarsområde som inte sköts av en NTM-central ska skötas inom centralens verksamhetsområde finns i 3 § i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna.

NTM-centralerna och arbets- och näringsbyråernas stödtjänster och merparten av de tjänster som gäller utbetalning av statsbidrag och ersättningar har sammanförts i närings-, trafik- och miljöcentralernas och arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscentral (utvecklings- och förvaltningscentret KEHA). Centret inledde sin verksamhet den 1 januari 2015. Det sköter alla tjänster inom ekonomi- och personalförvaltningen, informationsförvaltningen, den specifika informationsförvaltningen inom de olika ansvarsområdena (till skillnad från Valtoris ansvarsområdesspecifika tjänster) och uppgifter inom ärendehantering och ämbetsverksservice för de femton NTM-centralerna och AN-byråerna. Dessutom sköter centret de gemensamma kommunikations- och utvecklingsuppgifterna. Utöver dessa stödtjänster sköter centret betalningen av stöd och ersättningar för alla AN-byråer, uppgifter som gäller avbrytande av betalningar, återkrav av betalningar och jämkning av återkrav. Centralen sköter också uppgifter inom tillsynen över statsbidrag och ersättningar vid sidan av NTM-centralerna och AN-byråerna.

När personalresurserna vid NTM-resurserna bedöms enligt utfallet 2016 uppgår de till sammanlagt 3 080 årsverken (avlönade med omkostnadsanslag 2 726 åv). I det här talet ingår utvecklings- och förvaltningscentrets resurser på 508 årsverken (med omkostnadsanslag 507 åv). Storleken på personalen vid NTM-centralerna varierar mellan 48 årsverken och 315 årsverken (de som avlönades med omkostnadsanslag varierade mellan 42 och 301 åv). Inom ansvarsområdet N, som finns vid femton av centralerna, uppgår personalresurserna till sammanlagt 922 årsverken (med omkostnadsanslag 786 åv). Inom ansvarsområdet M, som finns vid tio centraler, till sammanlagt 819 årsverken (med omkostnadsanslag 692 åv) och inom ansvarsområdet T, som finns vid nio centraler, till 445 årsverken (med omkostnadsanslag 444 åv). Personalresurserna vid de enheter inom NTM-centralerna som inte hör till de tre ansvarsområdena uppgår till 302 årsverken (med omkostnadsanslag 213 åv). De riksomfattande enheterna vid NTM-centralerna (arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter, NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningscenter) har en sammanlagd personalresurs på 592 årsverken (med omkostnadsanslag 591 åv).

Uppgifter

NTM-centralerna främjar regional utveckling genom att sköta statsförvaltningens verkställighets- och utvecklingsuppgifter i regionerna. Enligt 3 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska NTM-centralerna sköta de uppgifter som särskilt föreskrivits för dem inom följande verksamhetsområden: 1) främjande av företagsamhet och näringsverksamhet, 2) innovationer och affärsverksamhet under internationalisering, 3) fungerande arbetsmarknader,

tillgången på arbetskraft och sysselsättningen, 4) utbildning, kunnande och kultur, 5) invandring, integration och goda etniska relationer, 6) gårdsbruket, fiskerinäringen och landsbygdsutvecklingen, systemet för identifiering av djur samt säkerheten hos produktionsförmödenheterna och växthälsan inom jord- och skogsbruket, 7) energi och energiproduktion, 8) trafiksystemets funktion, trafiksäkerheten, väg- och trafikförhållandena, landsvägshållningen och ordnandet av kollektivtrafiken, 9) miljövård, markanvändning, styrning av byggandet, vård av kulturmiljön, skydd och ett hållbart nyttjande av naturens mångfald samt nyttjande och vård av vattentillgångarna, 10) lönegarantiärenden, 11) vissa strukturfonds- och regionutvecklingsuppgifter som hänför sig till ovan nämnda uppgifter. NTM-centralerna ska dessutom 1) styra och övervaka de arbets- och näringsbyråer som avses i 3 kap., 2) bereda en utvärdering av den regionala tillgången till basservice inom trafiken samt 3) bevaka allmänt intresse i miljö- och vattenärenden, producera och distribuera miljöinformation och förbättra miljömedvetenheten, förebygga och bekämpa miljöskador och miljöolägenheter, sköta statens vattenrättsliga tillstånd och privaträttsliga avtal och sörja för genomförandet av miljö-, vattenförsörjnings- och vattendragsarbeten. I fråga om NTM-centralernas övriga uppgifter föreskrivs det särskilt.

Organisation

I fråga om antalet närings-, trafik- och miljöcentraler och deras verksamhetsområden, namn och verksamhetsställen och om utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhetsställe ska det enligt 4 § 1 mom. i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna föreskrivas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om antalet närings-, trafik- och miljöcentraler och deras verksamhetsområden, namn och verksamhetsställen finns i 1 § i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna. NTM-centralerna är NTM-centralen i Nyland, i Egentliga Finland, i Satakunta, i Tavastland, i Birkaland, i Sydöstra Finland, i Södra Savolax, i Norra Savolax, i Norra Karelen, i Mellersta Finland, i Södra Österbotten, i Österbotten, i Norra Österbotten, i Kajanaland och i Lappland. Bestämmelser om vilka ansvarsområden var central har finns i förordningens 3 §.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Nyland omfattar landskapet Nyland. Centralens har sitt verksamhetsställe i Helsingfors. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena för näringarna, arbetskraften och kompetensen (ansvarsområdet N) samt miljö och naturresurserna (ansvarsområdet M) inom sitt eget verksamhetsområde och de uppgifter som hör till ansvarsområdet för trafiken och infrastrukturen (ansvarsområdet T) förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdet för NTM-centralen i Tavastland.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Egentliga Finland omfattar landskapen Egentliga Finland och Åland (när det gäller frågor som inte ingår i självstyrelsen). Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Åbo och en filial i Björneborg. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdet N inom sitt verksamhetsområde och, i fråga om de uppgifter som inte faller inom landskapet Ålands behörighet, även på Åland. De uppgifter som hör till ansvarsområdena T och M sköter centralen förutom inom ämbetsverkets eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdet för NTM-centralen i Satakunta.

Verksamhetsområdet för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Satakunta omfattar landskapet Satakunta. Centralens har sitt verksamhetsställe i Björneborg. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdet N inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Tavastland omfattar landskapen Egentliga Tavastland och Päijänne-Tavastland. Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Lahtis och en filial i Tavastehus. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N och M inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Birkaland omfattar landskapet Birkaland. Centralen har sitt verksamhetsställe i Tammerfors. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N, M och T inom sitt verksamhetsområde.

RP 14/2018 rd

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Sydöstra Finland omfattar landskapen Kymmene-dalen och Södra Karelen. Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Kouvola och en filial i Villmanstrand. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N, M och T inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Södra Savolax omfattar landskapet Södra Savolax. Centralens har sitt verksamhetsställe i S:t Michel. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N och M inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Norra Savolax omfattar landskapet Norra Savolax. Centralens har sitt verksamhetsställe i Kuopio. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N och M inom sitt eget verksamhetsområde och de uppgifter som hör till ansvarsområdet T förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdet för NTM-centralerna i Norra Karelen och Södra Savolax.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Norra Karelen omfattar landskapet Norra Karelen. Centralens har sitt verksamhetsställe i Joensuu. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N och M inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Mellersta Finland omfattar landskapet Mellersta Finland. Centralens har sitt verksamhetsställe i Jyväskylä. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N, T och M inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Södra Österbotten omfattar landskapet Södra Österbotten. Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Seinäjoki och filialer i Vasa och i Karleby. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdet N inom sitt eget verksamhetsområde och de uppgifter som hör till ansvarsområdena T och M förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdet för NTM-centralen i Österbotten.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Österbotten omfattar landskapen Österbotten och Mellersta Österbotten. Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Vasa och en filial i Karleby. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdet N inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Norra Österbotten omfattar landskapet Norra Österbotten. Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Uleåborg och en filial i Ylivieska. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N och M inom sitt eget verksamhetsområde och de uppgifter som hör till ansvarsområdet T förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdet för NTM-centralen i Kajanaland.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Kajanaland omfattar landskapet Kajanaland. Centralen har sitt verksamhetsställe i Kajana. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N och M inom sitt verksamhetsområde.

Verksamhetsområdet för NTM-centralen i Lappland omfattar landskapet Lappland. Centralen har sitt huvudsakliga verksamhetsställe i Rovaniemi och en filial i Kemi. Centralen sköter de uppgifter som hör till ansvarsområdena N, T och M inom sitt verksamhetsområde.

Centraliserade uppgifter

Sedan NTM-centralerna inrättades har de immigrationsrelaterade uppgifterna inom ansvarsområdet N varit regionalt centraliserade. Dessa är de uppgifter som avses i lagen om främjande av integration (1386/2010) och lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd (746/2011) och som gäller den regionala samordningen, planeringen, styrningen och uppföljningen av invandrades integration och invandring i stor skala. De har sedan NTM-centralens verksamhet inleddes skötts vid sju NTM-centraler, nämligen NTM-centralerna i

RP 14/2018 rd

Nyland, Egentliga Finland, Birkaland, Norra Savolax, Österbotten, Norra Österbotten och Lappland.

Likaså har en del anskaffning av utbildning ända sedan starten skötts regionalt eller nationellt centraliserat inom vissa utbildningsområden. Anskaffning av utbildning inom markbyggnads- och transportbranschen ska enligt statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna skötas vid fem NTM-centraler, nämligen NTM-centralerna i Egentliga Finland, Sydöstra Finland, Norra Karelen, Österbotten och Norra Österbotten.

Inom ansvarsområdet T vid NTM-centralen i Södra Österbotten inrättades genom statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna (906/2012) en riksomfattande tillståndsenhet för godstransporterna och kollektivtrafiken som inledde sin verksamhet samtidigt som förordningen trädde i kraft den 1 januari 2013. Tillståndsenheten för gods- och kollektivtrafiken sköter tillståndsmyndighetens uppgifter enligt lagen om kommersiell godstransport på väg (693/2006) och de uppgifter i fråga om beviljande, av kollektivtrafiktillstånd, iakttagande av tillståndsvillkoren och tillsyn över tillståndshavarna som avses i kollektivtrafiklagen (869/2009). Trafiktillståndsenhetens personalresurser är ca 15 årsverken.

Det center vid NTM-centralen i Birkaland som sköter kundbetjäningsfrågor inom transporter-na (ca 50 årsverken) har verkat sedan NTM-centralerna inledde sin verksamhet. Servicecentret för miljöärenden (Y-aspa) som hör till ansvarsområdet M inledde sin verksamhet den 1 januari 2015, och det har en personal som motsvarar 7,6 årsverken. Centret fungerar som ett nätverk med personal vid NTM-centralerna i Birkaland, Södra Savolax och Mellersta Finland. Centret ger även kommunerna råd i miljöskyddsärenden.

Andra centraliserade uppgifter gäller följande områden: stöd för växthusproduktion och stöd för lagring av trädgårdsprodukter sköts av NTM-centralerna i Egentliga Finland och Österbotten, tillståndsärenden för taxitrafiken sköts av NTM-centralerna i Nyland, Södra Österbotten, Norra Savolax och Lappland och koordineringen av statens deltagande i avfallshanteringsarbete enligt 1993 års avfallslag (1072/1993) inom 11 NTM-centralers verksamhetsområde samt tillsynen över bestämmelserna om producentansvar och koordineringen av Södra Finlands regionala avfallsplan av NTM-centralen i Birkaland medan nationella projekt enligt programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland sköts av NTM-centralen i Tavastland.

Vid ingången av 2014 blev fyra NTM-centraler ansvariga för strukturfonderna, nämligen NTM-centralerna i Tavastland, Södra Savolax, Mellersta Finland och Norra Österbotten. Dessa fyra NTM-centraler sköter sedan den 1 juli 2014 de företagsstöd som betalas ur Europeiska regionalutvecklingsfonden. NTM-centralen i Tavastland sköter uppgiften som förmedlande organ förutom inom det verksamhetsområde som anges i 1 § i förordningen även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Nyland och Sydöstra Finland. NTM-centralen i Södra Savolax sköter uppgiften som förmedlande organ förutom inom det verksamhetsområde som anges i 1 § i förordningen även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Norra Savolax och Norra Karelen. NTM-centralen i Mellersta Finland sköter uppgiften som förmedlande organ förutom inom det verksamhetsområde som anges i 1 § i förordningen även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Egentliga Finland, Satakunta, Birkaland, Södra Österbotten och Österbotten. NTM-centralen i Norra Österbotten sköter uppgiften som förmedlande organ förutom inom det verksamhetsområde som anges i 1 § i förordningen även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Kajanaland och Lappland.

De uppgifter som rör de rent nationella företagsstöd som NTM-centralerna beviljar med stöd av lagarna (1068/2000), (1336/2006) och (9/2014) om företagsstöd handläggs sedan den 15 september 2014 vid de fyra NTM-centraler som ansvarar för strukturfondsärenden. Uppgifterna som förmedlande organ för strukturfonderna och stöd- och utvecklingstjänsterna för företagsverksamhet kräver sammanlagt 141 årsverken vid NTM-centralerna. Av dessa årsverken budgeteras 69 under NTM-centralernas omkostnadsmoment.

RP 14/2018 rd

De uppgifter som gäller fiskerihushållningen och bevakandet av det allmänna fiskeriintresset koncentrerades vid ingången av 2015 till tre NTM-centraler, så att NTM-centralen i Egentliga Finland sköter ärenden som gäller fisket förutom inom sitt verksamhetsområde enligt 1 § i förordningen även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Nyland, Satakunta, Sydöstra Finland, Södra Österbotten och Österbotten. NTM-centralen i Norra Savolax sköter de ärenden som gäller fiskerihushållningen i insjöområden förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Tavastland, Birkaland, Södra Savolax, Mellersta Finland och Norra Karelen. NTM-centralen i Lappland sköter fiskerihushållningen i Norra Finland, det vill säga förutom i sitt eget verksamhetsområde även i verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Norra Österbotten och Kajanaland.

Personalresurserna för de centraliserade fiskerihushållningsärendena är sammanlagt 53 årsverken i hela landet. Av dessa finansieras 2 årsverken med särskilda anslag.

Inom vattenhushållningen sköter ansvarsområde M vid NTM-centralerna uppgifter som gäller styrningen av användningen av vattenområden och istandsättningen av utbyggda vattenområden i ett samarbete avrinningsområdesvis över gränserna för NTM-centralernas verksamhetsområden. Samarbetet har organiserats genom resultatstyrning, och centralisering som kräver särskilda befogenheter har genomförts med stöd av NTM-förordningen eller speciallagstiftning. Till dessa uppgifter som centraliseras särskilt hör övervakningen av och sakkunnigtjänsterna gällande dammsäkerheten som koncentrerats till NTM-centralen i Kajanaland, sakkunnigtjänsterna för restaurering av utbyggda vattenområden som koncentrerats till NTM-centralen i Norra Österbotten samt sakkunnigtjänsterna för hantering av vattenhushållningen för åkrar, markatorrläggning och dikning till NTM-centralen i Södra Österbotten. Samordningen av hanteringen av översvämningrisker sköts per avrinningsområde vid NTM-centralerna i Egentliga Finland, Tavastland, Sydöstra Finland och Norra Österbotten. Verkställighetsuppgifter som ingår i samarbetet gällande gränsvattendrag sköts i huvudsak av NTM-centralerna i Sydöstra Finland och Lappland. Till skötseln av vattenhushållnings- och fiskerinäringsuppgifterna hör ägaruppgifter, underhåll och ombyggnad som gäller vattenkonstruktioner som NTM-centralerna förvaltar. Förvaltningen av vattenkonstruktionerna med tillhörande uppgifter har år 2016 koncentrerats till NTM-centralen i Södra Österbotten i syfte att trygga skötseln av uppgifterna trots minskade resurser.

I det avrinningsområdesvisa samarbetet sköts vattenarbetet av en personal som för hela landet motsvarar sammanlagt 166 årsverken, av vilka 44 finansieras med särskilda anslag.

Vid ingången av 2016 koncentrerades de uppgifter vid NTM-centralerna som gäller upphandling av byggande och underhåll för landsvägar samt verksamheten under avtalsperioden till tre NTM-centraler. Senare har uppgifterna för upphandlingsområdena för väghållningen enligt förordningen preciserats. NTM-centralen i Egentliga Finland sköter uppgifter som gäller byggande och underhåll av vägar förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Birkaland och Södra Österbotten. NTM-centralen i Sydöstra Finland sköter uppgifter inom byggande och underhåll av vägar förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdet för NTM-centralen i Nyland, NTM-centralen i Mellersta Finland sköter uppgifterna förutom inom sitt eget verksamhetsområde även inom verksamhetsområdena för NTM-centralerna i Egentliga Finland, Satakunta, Birkaland, Södra Österbotten och Österbotten och NTM-centralen i Lappland sköter förutom sitt eget verksamhetsområde även verksamhetsområdet för NTM-centralen i Norra Österbotten när det gäller NTM-centralernas uppgifter inom upphandling av byggande och underhåll av landsvägar och verksamheten under avtalsperioden. Med uppgifter som gäller upphandlingsområdena arbetar i hela landet personal som sammanlagt motsvarar 102 årsverken.

Utvecklings- och förvaltningscentret för närings-, trafik- och miljöcentralerna samt för arbets- och näringsbyråerna

Utvecklings- och förvaltningscentret (UF-centret) inledde sin verksamhet den 1 januari 2015. Enligt 3 a § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska utvecklings- och förvalt-

RP 14/2018 rd

ningscentret sköta NTM-centralernas och AN-byråernas gemensamma personalförvaltnings- och ekonomiförvaltningsuppgifter och andra motsvarande serviceuppgifter och allmänna förvaltningsuppgifter samt ge allmänna administrativa anvisningar och styra tillämpningen av dem vid NTM-centralerna och AN-byråerna. Utvecklings- och förvaltningscentret sköter sådana uppgifter i enlighet med 12, 19, 21 och 22 § i statsunderstödslagen (688/2001) som gäller utbetalning och återkrav av statsunderstöd som beviljats av en NTM-central direkt med stöd av statsunderstödslagen. Utvecklings- och förvaltningscentret sköter utöver NTM-centralen även uppgifter inom tillsynen över utbetalningar i enlighet med 15 § i statsunderstödslagen. Dessutom kan utvecklings- och förvaltningscentret sköta uppgifter som gäller utbetalning, övervakning av användningen och återkrav av understöd som beviljats av NTM-centralerna och AN-byråerna med stöd av speciallagstiftning samt uppgifter som gäller statliga ersättningar på det sätt som särskilt föreskrivs om uppgifterna. En tjänsteman vid utvecklings- och förvaltningscentret ska för närings-, trafik- och miljöcentralen samt arbets- och näringsbyrån föredra för avgörande förvaltningsärenden som närmare bestämts genom förordning av statsrådet. Civiltjänstgöringscentralen är en fristående enhet vid utvecklings- och förvaltningscentret.

I 26 § i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna anges utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhetsställe. Enligt paragrafen finns utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhetsställe i S:t Michel. Tjänsteställen för personalen vid utvecklings- och förvaltningscentret är samtliga NTM-centraler och AN-äringsbyråer. Dessutom kan utvecklings- och förvaltningscentret ha tjänsteställen på andra ämbetsverks verksamhetsställen inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde. I praktiken har inga nya lokaler tagits i bruk för utvecklings- och förvaltningscentret, utan den personal som har övergått till centralen har i regel fortsatt på sina gamla tjänsteställen ofta underställd en chef som tjänstgör på ett annat ställe. Utvecklings- och förvaltningscentret har därför ända sedan det inrättades fungerat som ett pilotprojekt där arbetstagarna varit spridda över flera arbetsställen och arbetet har skett i nätverk.

Övriga substansuppgifter som centraliserats nationellt

Vid NTM-centralerna sköts uppgifter motsvarande ca 300 årsverken som har koncentrerats till en enda NTM-central. Största delen av dessa uppgifter har en obetydlig volym särskilt inom de områden från vilka de har överförs till NTM-centralen som sköter den centraliserade uppgiften.

Efter det att NTM-centralerna inledde sin verksamhet har följande uppgifter koncentrerats till en NTM-central:

Arbets- och näringsuppgifter:

- Uppgifter inom näringsutveckling, 110 årsverken vid NTM-centralen i Birkaland (överförda till TEKES den 1 januari 2017 fransett samordningsuppgifterna för nätverket Team Finland, ca 18 av)
- Innovations- och uppfinningsverksamhet samt uppgifter inom utveckling och samordning vid internationalisering av affärsverksamhet
- Uppgifter vid beviljande av energistöd
- Arbets- och näringsförvaltningens kundservicecenter, 87 årsverken vid NTM-centralen i Södra Savolax
- Uppgifter i samband med verkställigheten av lönegarantilagen och uppgifter enligt lagen om lönegaranti för sjömän, 31 årsverken vid NTM-centralen i Nyland

Trafikuppgifter:

RP 14/2018 rd

- Skadeersättningsärenden i samband med väghållning samt flyttning av skrotfordon, 7 årsverken vid NTM-centralen i Lappland
- Landsvägslagen: Skadeersättningsärenden i samband med vägunderhåll
- Flyttning av fordon som lämnats på landsvägsområden: utredningen av uppgifter om fordons ägare samt beslut om flyttning och ersättning
- Uppgifter inom förberedning, planering och tillsyn av teknik i vägmiljö och med dessa förknippade uppgifter rörande ramavtal och underhållsavtal, 6 årsverken vid NTM-centralen i Sydöstra Finland

Uppgifter inom miljöskyddet:

- Samordning av det arktiska miljösamarbetet samt tillstånds- och tillsynsuppgifter rörande Antarktis (NTM-centralen i Lappland)
- Styrnings- och tillsynsuppgifter gällande producentansvaret inom den riksomfattande avfallshanteringen fränsett Åland (NTM-centralen i Birkaland)
- Expert- och utvecklingsuppgifter som gäller miljöskyddet inom gruvverksamhet (NTM-centralen i Kajaland)
- Samordning av expertis inom gruvverksamheten (NTM-centralen i Lappland)
- Expertuppgifter som gäller miljöskydd inom fiskodlingen och Skärgårdshavets biosfärområde (NTM-centralen i Egentliga Finland)
- Utveckling av tillsynen över kemikalielagstiftningen (NTM-centralen i Sydöstra Finland)
- Undantagstillstånd i fråga om artskyddet (NTM-centralen i Egentliga Finland)

Miljöförvaltningens kundservice (NTM-centralen i Birkaland)

- Koordinering av saneringsprojekt för förorenade markområden som statliga avfallshanteringsarbeten samt understöd för sanering av förorenade markområden (NTM-centralen i Birkaland)
- Expertuppgifter vid verkställigheten av miljöskyddslagen i samband med miljöfrågor som berör skogsindustrin och den därtill anslutna kemiindustrin (NTM-centralen i Sydöstra Finland)
- Samordnings- och expertuppgifter som stödjer miljöfostran och hör till NTM-centralen (NTM-centralen i Mellersta Finland)
- Skyddet av saimenvikaren (NTM-centralen i Södra Savolax)
- Expert- och utvecklingsuppgifter som gäller bullerbekämpning (NTM-centralen i Nyland)
- Koordinerings- och expertuppgifter som gäller miljöskydd inom lantbruket (NTM-centralen i Egentliga Finland)
- Koordinerings- och expertuppgifter som gäller miljöskydd i samband med torvproduktion (NTM-centralen i Norra Österbotten)

RP 14/2018 rd

- Teknologisk utveckling och riksomfattande beredskap i fråga om bekämpning av oljeskador (NTM-centralen i Södra Österbotten)

Uppgifter som gäller naturresurser:

- Sakkunniguppgifter som gäller hanteringen av vattenhushållningen för åkrar, såsom grundtorrläggning och dränering, sköts av NTM-centralen i Södra Österbotten.

- Sakkunniguppgifter som gäller skötseln av utbyggda vatten handhas av NTM-centralen i Norra Österbotten

Ledning

I 9 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna föreskrivs det om hur NTM-centralerna ska ledas. Enligt paragrafen ska en NTM-central ledas av chefen för ett av centralens ansvarsområden som är direktör för centralen vid sidan av sin egen befattning. Direktören svarar för att verksamheten leder till resultat och för att centralens gemensamma resultatmål nås. Statsrådet förordnar centralens direktör för viss tid på framställning av arbets- och näringsministeriet.

Ett ansvarsområde inom en NTM-central leds av chefen för ansvarsområdet. Chefen för ett ansvarsområde svarar för att verksamheten inom ansvarsområdet leder till resultat och för att resultatmålen nås.

En NTM-central har en ledningsgrupp som sörjer för samordningen av centralens funktioner. Centralens direktör är ordförande i ledningsgruppen. En anställd som förordnas av Finlands skogscentral deltar som sakkunnigmedlem i ledningsgruppens arbete när ledningsgruppen behandlar ärenden som gäller skogsbruket. I övrigt bestäms ledningsgruppens sammansättning i centralens arbetsordning.

Enligt 9 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska direktören för en närings-, trafik- och miljöcentral avgöra ärenden som hör till centralens behörighet, om det inte bestämts eller i arbetsordningen föreskrivits att någon annan tjänsteman vid centralen ska avgöra dem. Direktören för en har rätt att avgöra ärenden som gäller centralens gemensamma funktioner samt ärenden som gäller centralens gemensamma strukturfondsprogramarbete. Centralens direktör har emellertid inte rätt att avgöra ärenden som omfattas av ett ansvarsområdes uppgifter och behörighet.

Styrning

Styrningen av NTM-centralerna delas in i allmän administrativ styrning, strategisk planering, resultatstyrning och sektorstyrning.

Enligt 6 § i Lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ankommer den allmänna administrativa styrningen av NTM-centralerna och av utvecklings- och förvaltningscentret på arbets- och näringsministeriet. Med allmän administrativ styrning avses att NTM-centralerna hör till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde enligt vad som anges om fördelningen av ansvarsområden mellan ministerierna i lagen om statsrådet (175/2003) och reglementet för statsrådet som utfärdats med stöd av lagen. Detta gäller till exempel centralernas förvaltning och den normstyrning som gäller organiseringen av den. Den allmänna administrativa styrningen innebär även att arbets- och näringsministeriet svarar för samordningen av den strategiska styrningen och resultatstyrningen av NTM-centralerna och för den sektorstyrning som gäller centralernas gemensamma funktioner. Utvecklings- och förvaltningscentret hör till NTM-centralernas myndighetsnätverk och är ett självständigt arbetsgivarämbetsverk (arbetsgivarämbetsverk för sin personal). NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret bildar likväl en bokföringsenhet. I statsbudgeten finns anslaget för deras omkostnader under

RP 14/2018 rd

samma moment 32.01.02, från vilket arbets- och näringsministeriet delar ut medel till NTM-centralerna och till utvecklings- och förvaltningscentret. Utvecklings- och förvaltningscentret har dessutom tilldelats anslag under moment 32.30.01 (arbets- och näringsbyråernas omkostnader).

I 7 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna föreskrivs det om den strategiska planeringen för och resultatstyrningen av centralerna. För regionförvaltningsverken och NTM-centralernas utarbetas ett gemensamt strategidokument (strategisk planering). För varje NTM-central utarbetas dessutom ett resultatavtal (strategisk resultatstyrning). Strategidokumentet och resultatavtalen utarbetas för regeringens mandatperiod och deras innehåll ses vid behov över årligen med beaktande av de statsfinansiella ramarna och statsbudgeten. Finansministeriet och arbets- och näringsministeriet utarbetar strategidokumentet tillsammans med övriga ministerier och centrala ämbetsverk som deltar i styrningen av NTM-centralerna och regionförvaltningsverken och till behövliga delar tillsammans med landskapsförbunden. Om ministerierna inte uppnår enhällighet angående strategidokumentets innehåll, avgörs ärendet av statsrådet.

Närmare bestämmelser om innehållet i och förfarandena för den strategiska planeringen och resultatstyrningen av NTM-centralernas verksamhet samt om grupper som inrättas för att samordna planeringen och styrningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om sektorstyrningen av NTM-centralerna finns i lagens 8 §. Inrikesministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet och miljöministeriet eller en myndighet inom centralförvaltningen som särskilt har ålagts att sköta styrningen, styr NTM-centralernas verksamhet inom sina egna ansvarsområden (sektorstyrning). Arbets- och näringsministeriet sörjer för sektorstyrningen när det gäller NTM-centralens gemensamma funktioner och sektorstyrningen av övriga åtgärder som är nödvändiga för en enhetlig verksamhet inom NTM-centralen. Bestämmelser om förfarandena för sektorstyrning av NTM-centralerna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Finansiering av verksamheten och avgiftsbelagd verksamhet

Finansieringen av NTM-centralernas verksamhet består av anslag som beviljats i statsbudgeten, anslag som överförts från föregående år och avkastning från avgiftsbelagd verksamhet, samverkan och samfinansierad verksamhet.

Verksamheten finansieras från ca 150 budgetkonton (6 olika moment under huvudtiteln). De tillgängliga anslagstyperna är förslagsanslag och två- och treåriga reservationsanslag. För vissa anslag kan även fullmakter användas. Genom utfallskalkylen för budgeten rapporterar man om användningen av anslag och fullmakter minst en gång om året. NTM-centralernas budgetmedel 2016 var enligt bokföringsenhetens bokföring sammanlagt 1 471,9 miljoner euro. Alla anslag syns inte i utvecklings- och förvaltningscentrets bokföringsenhetens bokföring, trots att den egentliga verksamheten är förlagd till NTM-centralerna. I fråga om ansvarsområdet T finns det uppgifter om hur anslagen använts också i Trafikverkets bokföring och i fråga om Landsbygdsverkets uppgifter i Landsbygdsverkets bokföring, där händelserna införs. Lönerna betalas från 15 olika moment.

Närings-, trafik- och miljöcentralernas omkostnader budgeteras under moment 32.01.02 Närings-, trafik- och miljöcentralernas omkostnader (reservationsanslag 2 år) under arbets- och näringsministeriets huvudtitel. Från momentet betalas även omkostnader för utvecklings- och förvaltningscentrets verksamhet. I statsbudgeten för år 2017 är nettoanslaget under momentet 172 660 000 euro.

Intäkterna från avgiftsbelagd verksamhet har uppskattats till 10 miljoner euro, och avkastningarna av samfinansierad verksamhet till 7,5 miljoner euro. Inkomsterna från den avgiftsbelagda verksamheten härrör i huvudsak från följande prestationer inom ansvarsområdet T: tillstånd att

RP 14/2018 rd

använda och arbeta i vägområden, trafiktillstånd för gods- och kollektivtrafik och avgifter för den hantering av fordon som ska flyttas som koncentrerats till NTM-centralen i Lappland. Inkomster inom ansvarsområdet M genereras dessutom av tillsynsavgifterna inom miljöskyddet, beslut enligt miljöskyddslagen och naturvårdslagen, anmälningar som införs i register som förs av ansvarsområdet, olika beslut om undantag, förbud och begränsningar och utlåtanden om miljökonsekvensbedömningar (MKB). Inkomsterna av prestationer inom ansvarsområdet N härrörde i huvudsak från beslut och tillstånd enligt lagen och förordningen om fiske och från beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning av beslut om jordbruksstöd. Inkomsterna från samfinansierad verksamhet består huvudsakligen av finansieringsandelarna för projekt som NTM-centralen själv genomför och som anknyter till strukturfonderna.

Intäkterna från offentligrättsliga prestationer 2016 (10,4 miljoner euro) fördelade sig på följande sätt enligt ansvarsområde:

Av bokslutet för 2016 framgår det att största delen av den avgiftsbelagda verksamheten, 10,4 miljoner euro (99,7 %), bestod av offentligrättsliga prestationer enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Av intäkterna härrörde 29 000 euro från prestationer som prissatts enligt företagsekonomiska grunder. Inkomsterna från avgifter som bestämts eller prestationer som prissatts enligt speciallagar var ännu mindre (2 195 euro).

Intäkter enligt ansvarsområde	2016	%
Ansvarsområde E och gemensamma	269 315	3
Ansvarsområde L	6 834 935	65
Ansvarsområde Y	3 333 345	32
Totalt	10 437 595	100

Arbets- och näringsministeriet anvisar årligen varje NTM-central ett omkostnadsanslag i form av ett helhetsbelopp. Omkostnadsanslagen fördelas mellan NTM-centralerna enligt kriterier som bestämts gemensamt av de styrande organen. NTM-centralerna utarbetar varje år en dispositionsplan för omkostnadsanslaget och en personalplan. Planerna utarbetas enligt ansvarsområde. Förfarandet gör fördelningen av resurserna flexibel och gör att resurserna kan användas flexiblere över ansvarsområden och förvaltningsområden. Dispositionsplanen för omkostnadsanslaget och personalplanen grundar sig på NTM-centralernas strategiska resultatmål och resultatmålen för verksamheten. Planerna för ansvarsområdena bifogas de strategiska resultatavtalen och de reviderade årsversionerna av dessa i enlighet med 18 § i förordningen om NTM-centralerna.

2.1.2.3 Arbets- och näringsbyråerna

Enligt 13 § i Lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna är arbets- och näringsbyråerna (AN-byråerna) lokalförvaltningsmyndigheter som lyder under NTM-centralerna. NTM-centralerna inrättar och lägger ner arbets- och näringsbyråer och direktörstjänster inom dem och fattar beslut om AN-byråernas verksamhetsområden, namn och verksamhetsställen. Arbets- och näringsministeriet verkställde emellertid vid ingången av 2013 en omläggning av nätet av AN-byråer och fattade ett strategibeslut enligt vilket det inom varje NTM-centrals område skulle grundas en administrativt självständig AN-byrå och att de tidigare AN-byråerna, som var 70 till antalet, skulle läggas ner. Sedan den 1 januari 2013 har det följaktligen funnits femton AN-byråer i Finland. Deras verksamhetsområden är identiska med verksamhetsområdena för NTM-centralerna som styr dem. Var och en av dessa administrativa byråer har flera verksamhetsställen. Dessutom tillhandahålls AN-byråernas tjänster vid samservicekontoren enligt samservicelagen och servicecentren för arbetskraftstjänster.

RP 14/2018 rd

De femton AN-byråerna förfogade 2016 över personalresurser på sammanlagt 2 659 årsverken. Av resurserna finns 2 335 årsverken under omkostnadsmomentet under moment 32.30.01 och 322 årsverken under sysselsättningsanslagen.

Uppgifter

Enligt 14 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska AN-byråerna 1) arbeta för att trygga tillgången på arbetskraft och förbättra sysselsättningen, 2) verkställa den offentliga arbetskraftsservicen, 3) främja invandras integration, 4) tillhandahålla rådgivning i fråga om företagstjänster och 5) sköta övriga uppgifter som föreskrivits för byrån eller som närings-, trafik- och miljöcentralen har ålagt dem.

Organisation

Enligt 13 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska NTM-centralerna inrätta och lägga ner AN-byråer och direktörstjänster inom dem och fatta beslut om arbets- och näringsbyråernas verksamhetsområden, namn och verksamhetsställen. I praktiken har arbets- och näringsministeriet i samband med omläggningen av nätet av AN-byråer och av servicen på byråerna fattat ett strategibeslut om att NTM-centralerna inte längre ska ha prövningsrätt när det gäller att inrätta nya självständiga AN-byråer (ämbetsverk) och inte heller när det gäller att ändra den nuvarande strukturen på nätet.

Genom reformen av servicen på AN-byråerna infördes en enhetlig modell för ledningen och styrningen. Dessutom överfördes produktionen av förvaltningstjänster från AN-byråerna till NTM-centralerna. Sedan utvecklings- och förvaltningscentralen inrättades vid ingången av 2015 har centralen skött samtliga ekonomiska tjänster, personaltjänster och andra stödtjänster samt utbetalningen av de stöd, bidrag och ersättningar som beviljas av AN-byråerna.

Ledning

Enligt 17 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska en arbets- och näringsbyrå leddas av en direktör. Arbets- och näringsbyråns direktör svarar för att verksamheten leder till resultat och för att de resultatmål som NTM-centralen uppställt för byrån nås.

De ärenden som ska avgöras vid en AN-byrå avgörs av byråns direktör eller av någon annan tjänsteman som har beslutanderätt enligt lag eller enligt arbetsordningen. I arbetsordningen kan beslutanderätt delegeras till byråns övriga tjänstemän.

Direktören för en AN-byrå får förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som enligt arbetsordningen får avgöras av en tjänsteman vid byrån.

Styrning

Enligt 3 § 2 mom. 1 punkten i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska NTM-centralerna styra och övervaka AN-byråerna.

Finansiering

Arbets- och näringsbyråernas omkostnader budgeteras under moment 32.30.01 Arbets- och näringsbyråernas omkostnader (reservationsanslag 2 år) under arbets- och näringsministeriets huvudtitel. I statsbudgeten för 2017 tilldelas momentet ett nettoanslag på 173 131 000 euro. Några inkomster har AN-byråerna i praktiken inte. Arbets- och näringsministeriet anvisar årligen samtliga femton AN-byråer ett omkostnadsanslag. Även utvecklings- och förvaltningscentret tilldelas anslag under moment 32.30.01.

2.1.2.4 NTM-centralernas och AN-byråernas gemensamma utvecklings- och förvaltningsuppgifter

Utvecklings- och förvaltningscentralens tjänster av stödtjänstkaraktär

Enligt 3 a § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska utvecklings- och förvaltningscentret sköta NTM-centralernas samt AN-byråernas gemensamma personalförvaltnings- och ekonomiförvaltningsuppgifter och andra motsvarande serviceuppgifter och allmänna förvaltningsuppgifter samt ge allmänna administrativa anvisningar och styra tillämpningen av dem vid NTM-centralerna samt AN-byråerna.

I 30 § i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna anges utvecklings- och förvaltningscentrets uppgifter. Enligt paragrafen ska utvecklings- och förvaltningscentret sköta NTM-centralernas samt AN-byråernas 1) bokföringsenhets- och ekonomisystemuppgifter, 2) personalförvaltningsuppgifter, 3) styrudduppgifter, tjänster och anskaffning av tjänster inom informationsförvaltningen, 4) gemensamma kommunikationstjänster och anskaffning av kommunikationstjänster, 5) gemensamma beredskapstjänster, 6) allmänna förvaltningstjänster, 7) gemensamma interna utbildnings- och utvecklingsuppgifter samt anskaffning av dem samt 8) uppgifter som gäller utbetalning, övervakning av användningen och återkrav av stöd och understöd, som det föreskrivs särskilt om.

Enligt 31 § i statsrådets förordning ska utvecklings- och förvaltningscentret dessutom sköta NTM-centralernas, AN-byråernas, regionförvaltningsverkens och magistraternas informationsförvaltningstjänster. I form av informationsförvaltningstjänster utvecklar, producerar och skaffar utvecklings- och förvaltningscentret elektroniska tjänster och datasystem samt sköter andra motsvarande uppgifter som föreskrivs eller åläggs centret. Dessa informationsförvaltningstjänster beror av ansvarsområdet till skillnad från de grundläggande informationstekniktjänster som servicecentret Valtori sköter enligt 5 § i lagen om anordnande av statens gemensamma informations- och kommunikationstekniska tjänster (1226/2013).

I 3 a § 3 mom. i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna föreskrivs det om den behörighet en tjänsteman vid utvecklings- och förvaltningscentret har att för NTM-centralen och AN-byrån föredra förvaltningsärenden. I statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna anges närmare att följande förvaltningsärenden föredras av en tjänsteman vid utvecklings- och förvaltningscentret för avgörande: 1) dispositionsplan för omkostnadsanlagen för varje närings-, trafik- och miljöcentral samt arbets- och näringsbyrå, 2) tjänsteutnämningar och beslut om anställning i arbetsavtalsförhållande, beslut i anslutning till ett anställningsförhållande för den närings-, trafik- och miljöcentral eller den arbets- och näringsbyrå där en person utnämns till tjänst eller anställs i arbetsavtalsförhållande, 3) sådana beslut i anslutning till ett anställningsförhållande som gäller tjänstledighet och inte är lagstadgade eller baserar sig på tjänstekollektivavtal för den närings-, trafik- och miljöcentral eller den arbets- och näringsbyrå till vilken den person som är föremål för beslutet står i anställningsförhållande, i fråga om arbets- och näringsbyråns direktör dock för den närings-, trafik- och miljöcentral som styr arbets- och näringsbyrån i fråga, och 4) svar på klagan för den eller de närings-, trafik- och miljöcentraler samt arbets- och näringsbyråer som klagan gäller, om inte annat föreskrivs om dem någon annanstans i lagstiftningen.

Utvecklings- och förvaltningscentrets utbetalningsuppgifter

Dessutom ger utvecklings- och förvaltningscentret de anvisningar som behövs för en likvärdig behandling av NTM-centralernas samt AN-byråernas personal, en likvärdig behandling av kunderna och en enhetlig skötsel av uppgifterna i hela landet i de utvecklings- och förvaltningsärenden som föreskrivits för centret samt i uppgifter som gäller utbetalning, övervakning av användningen och återkrav av understöd.

Utvecklings- och förvaltningscentret sköter dessutom utbetalningar som innebär utövning av offentlig makt. Enligt 3 § 2 mom. i lagen sköter utvecklings- och förvaltningscentret sådana

RP 14/2018 rd

uppgifter i enlighet med 12, 19, 21 och 22 § i statsunderstödslagen (688/2001) som gäller utbetalning och återkrav av statsunderstöd som NTM-centralen beviljat direkt med stöd av statsunderstödslagen. Utvecklings- och förvaltningscentret sköter utöver NTM-centralen även tillsynsuppgifter i enlighet med 15 § i statsunderstödslagen. Dessutom kan utvecklings- och förvaltningscentret sköta uppgifter som gäller utbetalning, övervakning av användningen och återkrav av understöd som beviljats av NTM-centralerna och AN-byråerna med stöd av speciallagstiftning samt uppgifter som gäller statliga ersättningar på det sätt som särskilt föreskrivs om uppgifterna.

På grundval av speciallagstiftningen ska utvecklings- och förvaltningscentret sköta utbetalningsuppgifter. Enligt 12 kap. 8 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice betalar utvecklings- och förvaltningscentret ut stöd och ersättningar som med stöd av lagen beviljats av AN-byrån samt kontrollerar användningen av anslag som anvisats statliga ämbetsverk eller inrättningar. Dessa stöd och understöd omfattar lönesubventioner, startpeng, tilläggsstöd och understöd som hänför sig till företagsutvecklingsservice. Utvecklings- och förvaltningscentret sköter också de uppgifter som gäller återkrav av dessa understöd.

Dessutom har utvecklings- och förvaltningscentret uppgifter gällande utbetalningen av statsunderstöd i kraft av lagen om enskilda vägar (358/1962), lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010), lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981), lagen om det nationella genomförandet av förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014) och statsrådets förordning om allmänna villkor för beviljande av energistöd (1063/2012).

Utvecklings- och förvaltningscentret betalar ut en del statliga ersättningar på grundval av speciallagstiftningen. Centret betalar ut statliga ersättningar till kommuner för åtgärder i enlighet med lagen om främjande av integration (1386/2010), ordnande av verksamhet i enlighet med lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) och till rederier för sådana resekostnader som betalas med stöd av lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader (1068/2013). Ersättningsbesluten fattas på basis av de föranledda kostnaderna, utan att göra skillnad mellan processerna för beviljande och utbetalning av ersättning. Bestämmelser om övriga uppgifter som hör till utvecklings- och förvaltningscentret och för vilka betalas statlig ersättning finns till exempel i landsvägslagen (503/2005) och i banlagen (110/2007).

Utvecklings- och förvaltningscentrets övriga uppgifter

Utvecklings- och förvaltningscentret fungerar som civiltjänstcentral enligt 7 § 3 mom. i civiltjänstlagen (1446/2007). Enligt 30 § 2 mom. i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna är civiltjänstcentralen en fristående enhet inom utvecklings- och förvaltningscentret.

En civiltjänstcentralens uppgifter är enligt 7 § 2 mom. i civiltjänstlagen att 1) förordna civiltjänstgörare till tjänstgöring, 2) utbilda civiltjänstgörare, 3) övervaka civiltjänstgörare, 4) utfärda civiltjänstgöringsintyg enligt 8 § i passlagen (671/2006) till civiltjänstgörare innan civiltjänsten inleds, 5) sköta ersättningarna för kostnader för inkvartering av civiltjänstgörare, 6) handha annan praktisk verkställighet av civiltjänsten.

2.1.2.5 Statens ämbetsverk på Åland

Bestämmelser om statens ämbetsverk på Åland finns i lagen om regionförvaltningsverken och i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken. Statens ämbetsverk på Åland har landskapet Åland som verksamhetsområde och dess huvudsakliga verksamhetsställe finns i Mariehamn. Ämbetsverkets verksamhet finansieras med anslag under regionförvaltningsverk omkostnadsmoment. Personalstyrkan storlek har under de senaste åren legat kring 16–17 årsverken.

Enligt 16 § i lagen om regionförvaltningsverken är Statens ämbetsverk på Åland, som leds av landshövdingen, en sådan myndighet inom statsförvaltningen som avses i lagen. Ämbetsver-

ket sköter sådana uppgifter som avses i 4 § i lagen om regionförvaltningsverken och som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till området för rikets behörighet. Till ämbetsverkets behörighet hör i praktiken bara en tämligen liten del av de uppgifter som regionförvaltningsverken i Fastlandsfinland sköter. Till de uppgifter som åligger regionförvaltningsverken och som sköts av statens ämbetsverk på Åland hör till exempel tillståndsförvaltningen för och övervakningen av detaljhandeln samt övervakningen av marknadsföringen enligt alkohollagen (1143/1994), medan tillståndsförvaltningen för och övervakningen av serveringen hör till landskapets behörighet. Till de uppgifter som åligger regionförvaltningsverken och som sköts av ämbetsverket hör också bland annat utbetalningsuppgifter, konsument- och konkurrensuppgifter, uppgifter inom det gemenskapsrättsliga minoritetsskyddet (särskild granskning, kallelse till stämma), stärkande av de regler för delägarlag som avses i lagen om samfälligheter (758/1989), ordnandet av ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning samt handläggning av ansökningar om befrielse från skyldigheten att bygga skyddsrum samt de tillstånd som behövs vid medling i familjefrågor.

I fråga om regionförvaltningsverkens uppgifter inom arbetarskyddet har verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland genom en förordning utfärdad av social- och hälsovårdsministeriet utvidgats så att det omfattar även Åland.

Enligt annan lagstiftning ska Statens ämbetsverk på Åland även sköta uppgifter som regionförvaltningsverken i Fastlandsfinland inte sköter. Till dessa hör till exempel uppgiften som fartygsregistermyndighet, uppgifter inom uppbörderna av fordonsskatt, uppgifter som gäller debitering av bränsleavgiften, vissa uppgifter som gäller jordbruksstöd, vissa uppgifter som gäller Ålandsdelegationen, uppgifter som ankommer på notarius publicus samt uppgifter som ankommer på magistraten, såsom uppgifter inom registerförvaltningen och uppgifterna som förmyndarmyndighet. Bestämmelser om uppgifter som ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland i kraft av andra lagar än lagen om regionförvaltningsverken finns i lagen om kommersiell godstransport på väg (693/2006), lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), kollektivtrafiklagen (869/2009), fartygsregisterlagen (512/1993), bränsleavgiftslagen (1280/2003), fordonsskattelagen (1281/2003), lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområden (1186/2009), lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006), lagen om registerförvaltningen (166/1996), vallagen (714/1998), religionsfrihetslagen (453/2003), lagen om dödförklaring (127/2005), hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010), lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013), lagen om förmyndarverksamhet (442/1999), lagen om notarius publicus (420/2014), namnlagen (694/1985) och lagen om fastställande av transsexuella personers könstillhörighet (563/2002).

Dessutom har ämbetsverket och landshövdingen ålagts uppgifter genom överenskommelseförordningar enligt 32 § i självstyrelselagen för Åland. Uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland eller landshövdingen ska sköta ingår till exempel i republikens presidents förordning om polisförvaltningen i landskapet Åland (1177/2009), republikens presidents förordning om vissa förvaltningsuppgifter inom hälso- och sjukvården i landskapet Åland (1179/2009), republikens presidents förordning (1540/2011) om skötseln i landskapet Åland av förvaltningsuppgifter som rör kontroll av identifiering och registrering av djur och republikens presidents förordning om skötseln i landskapet Åland av förberedande uppgifter för undantagsförhållanden (900/2000).

Ansvarsområdet förvaltnings- och utvecklingstjänster vid regionförvaltningsverken producerar inte förvaltnings- och utvecklingstjänster för Statens ämbetsverk på Åland, utan ämbetsverket sköter sina förvaltningstjänster självt, men enligt 5 a § i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken ska ansvarsområdet förvaltnings- och utvecklingstjänster vid behov ge ämbetsverket stöd i uppgifter som hör till ansvarsområdet.

I fråga om landshövdingen som är direktör för Statens ämbetsverk på Åland och om utnämningen av landshövdingen föreskrivs det i självstyrelselagen för Åland. Enligt lagen ska den som utnämns till landshövding ha nödvändiga förutsättningar att utöva ämbetet så att landskapet förvaltas väl och statens säkerhet tillvaratas. Landshövdingen utnämns av republikens president efter överenskommelse med lagtingets talman. Om samförstånd inte uppnås, ska presidenten utse landshövdingen bland fem personer som har föreslagits av lagtinget.

Ämbetsverkets verksamhet finansieras med anslag under moment 28.40.01 för regionförvaltningsverkens omkostnader (reservationsanslag 2 år) under finansministeriets huvudtitel. Ämbetsverket utgör emellertid en separat bokföringsenhet, och dess uppgifter avviker därför i flera avseenden från regionförvaltningsverkens, eftersom det sköter bland annat magistratsuppgifterna och en del uppgifter som hör till kommunikationsministeriets förvaltningsområde och som regionförvaltningsverken inte sköter. Styrningen av Statens ämbetsverk på Åland har utformats på samma sätt som styrningen av regionförvaltningsverken. Finansministeriet svarar för samordningen av styrningen, ingår ett resultatavtal med ämbetsverket och ger ett utlåtande om ämbetsverkets bokslut. Övriga ministerier med styruppgifter har deltagit i de resultatförhandlingar som förts med ämbetsverket och i övriga processer som ingår i styrningen i den utsträckning det varit nödvändigt med hänsyn till de uppgifter inom förvaltningsområdet som ämbetsverket sköter.

2.2 Landskapsförbund

Landskapsförbunden är lagstadgade samkommuner, som kommunerna i respektive landskapsområde ska vara medlemmar i. Det finns 18 landskapsförbund, och deras sammanlagda personal uppgick 2016 till ca 636 årsverken. I lagen om landskapsindelning (1159/§997) föreskrivs om den gällande landskapsindelningen.

Uppgifter

Landskapsförbundens huvuduppgifter är regionutveckling, planläggning på landskapsnivå och intressebevakning. Landskapsförbunden har både lagstadgade uppgifter och uppgifter som medlemskommunerna anvisar dem.

Enligt 17 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014, *nedan regionutvecklingslagen*) svarar landskapsförbundet för den strategiska regionutvecklingen som helhet och ska i den uppgiften:

- 1) svara för landskapets allmänna utveckling och då samarbeta med statliga myndigheter, regionens centralstäder och andra kommuner, universitet och högskolor samt andra parter som deltar i regionutvecklingen samt i landskapet Lappland med sametinget; samarbetsavtal kan upprättas om samarbetet,
- 2) utveckla verksamhetsförutsättningarna för näringslivet i sin region med beaktande av kommunernas olika utgångslägen och därmed olika behov och starka sidor,
- 3) delta i upprättandet av närings-, trafik- och miljöcentralernas och till behövliga delar regionförvaltningsverkens strategiska styrdokument och delta i närings-, trafik- och miljöcentralernas förhandlingar om resultatavtal i syfte att målen för utvecklingen av regionen ska beaktas,
- 4) svara för samordningen av den regionala prognostiseringen av utbildningsbehoven på lång och medellång sikt och för beredningen av de regionala utbildningsmålen som ett led i utvecklingsplaneringen för utbildning och forskning,
- 5) svara för samordningen av planer och utvecklingsåtgärder som gäller kultur, som ett led i genomförandet av landskapsprogrammet,
- 6) i andra regioner än i Helsingforsregionen svara för inledandet av planeringsprocessen för landskapets trafiksystemplan, ledningen av det anknyttande samarbetet och samordningen av den planeringen med den övriga planeringen på landskapsnivå,
- 7) svara för inledandet av planeringsprocessen för omfattande regionala planer för naturresurser och miljö, ledningen av det anknyttande samarbetet och samordningen av den planeringen med den övriga planeringen på landskapsnivå,

RP 14/2018 rd

- 8) utarbeta en prioritetsordning för kommunernas och andra utbildningsanordnares projektförslag för finansieringsplanen för de följande fyra åren, med undantag för idrottsutbildningscentrens projekt,
- 9) tillsätta de regionala idrottsråden,
- 10) främja samservice i sin region enligt lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (223/2007),
- 11) svara för samordningen av prognostiseringen i landskapet och utvärdera och följa utvecklingen av landskapet och dess olika delar samt effekterna av utvecklingsverksamheten,
- 12) främja samarbetet mellan kommunerna och landskapen och sköta internationella ärenden och kontakter i anslutning till sina uppgifter, och
- 13) fullgöra sina övriga uppgifter enligt regionutvecklingslagen.

Bestämmelser om regionplanläggningen finns också i markanvändnings- och bygglagen. Enligt 25 § i lagen omfattar planeringen på landskapsnivå en landskapsöversikt, en landskapsplan som styr annan områdesplanering och ett regionalt utvecklingsprogram. Vid planeringen på landskapsnivå beaktas de riksomfattande målen som samordnas med landskapets mål och de lokala målen för områdesanvändningen.

I landskapsöversikten fastställs den utveckling som eftersträvas i landskapet. I landskapsplanen anges principerna för områdesanvändningen och samhällsstrukturen och de områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Landskapsplanen ska tjäna till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras samt när åtgärder annars vidtas för att reglera områdesanvändningen.

Landskapsförbundens frivilliga uppgifter ska medlemskommunerna avtala om i sitt grundavtal. Två landskapsförbund har till exempel åtagit sig att sköta brand- och räddningstvåsen och en del landskapsförbund sköter sommaruniversitet. Dessutom nämns uppgiften att främja kulturen i många grundavtal. Landskapsförbunden har även andra uppgifter som anknyter till bevakningen av regionens intressen.

Enligt 5 § i regionutvecklingslagen ska landskapsförbundet i egenskap av regionutvecklingsmyndighet sköta regionutvecklingsuppgifterna i landskapet. Utöver de uppgifter som räknas upp i 17 § i lagen ska landskapsförbunden svara för utvecklingen av landskapsprogram och andra program i anknytning till regionutvecklingen. Beredningen ska alltid ske i samverkan övriga myndigheter och de aktörer som deltar i regionutvecklingen. Landskapsförbundet leder också landskapets samarbetsgrupps verksamhet i landskapet. Bestämmelser om dessa uppgifter finns i regionutvecklingslagen, och närmare bestämmelser om styrningen av verksamheten utfärdas av statsrådet genom förordningar.

Landskapsförbundets viktigaste samarbetspartner inom regionutvecklingen är närings-, trafik- och miljöcentralen, som främjar den regionala utvecklingen genom att inom sitt verksamhetsområde fullgöra de verkställighets- och utvecklingsuppgifter inom statsförvaltningen som det föreskrivs eller särskilt bestäms att centralen ska sköta.

Landskapsförbunden fungerar som förmedlande organ för strukturfondsprogrammet och sköter uppgifter som ankommer på förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten för Europeiska unionens program för regionalt samarbete och samarbete över de yttre gränserna. Som förvaltningsmyndigheter och attesterande myndigheter sköter de uppgifter som anknyter till programmen i direkt samverkan med Europeiska kommissionen, Europeiska unionens medlemsstater och andra stater som berörs av verksamheten i programmen, såsom Norge och Ryska federationen. Till det förmedlande organets uppgifter hör uppgifter som gäller beviljande, utbetalning, förvaltning och övervakning av stöd. En del av de uppgifter som ska skötas av det förmedlande organet för strukturfondsprogrammet har koncentrerats till fyra samordnande förbund.

Landskapsförbunden har dessutom fortfarande tillgång till nationella landskapsutvecklingsmedel. I fråga om dessa fattar förbunden stödbeslut, sköter utbetalningarna och därtill hörande

övervakning samt ordnar nödvändiga externa granskningar. Bestämmelser om förfarandet för att bevilja medel från strukturfonden och nationella medel finns i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt. I sina förfaranden i samband med beviljandet av medel styrs landskapsförbunden genom denna finansieringslag samt statsrådsförfordningar som innehåller närmare bestämmelser. Dessutom styrs de av de bindande villkor för användningen av medlen som anges i samband med överföringen av medlen.

Organisation och ledning

Bestämmelser om sammansättningen av landskapsförbundens organ finns i regionutvecklingslagen och i kommunallagen. Enligt 17 a § i regionutvecklingslagen ska ledamöterna i det högsta beslutande organet för ett landskapsförbund vara fullmäktigeledamöter i medlemskommunerna. Det högsta beslutande organet kallas landskapsfullmäktige. Röstetalen för de grupper som är representerade i landskapsfullmäktige ska vid inval svara mot den andel röster de olika grupper som är representerade i medlemskommunernas fullmäktige fått inom landskapets område vid kommunalvalet med iakttagande av proportionalitetsprincipen enligt vallagen (714/1998). Varje medlemskommun ska ha minst en representant i landskapsfullmäktige.

Bestämmelser om sammansättningen av landskapsförbundens övriga organ finns i 58 § 3 mom. i kommunallagen (410/2015). Enligt momentet ska sammansättningen svara mot den andel röster olika grupper som är representerade i medlemskommunernas fullmäktige fått inom samkommunens område vid kommunalvalet med iakttagande av proportionalitetsprincipen enligt vallagen.

Av landskapsförbundens uppgifter ska en del enligt lag skötas i samverkan. Enligt 19 § i regionutvecklingslagen ska landskapsförbunden i samverkan hantera sådana uppgifter och fatta beslut i sådana i 17 § avsedda ärenden som:

- 1) är viktiga med tanke på den långsiktiga utvecklingen av regionen,
- 2) ingår i landskapsprogrammen och i genomförandeplanerna för dessa eller i andra planer som i betydande grad påverkar regionutvecklingen, såsom planer gällande trafik, och
- 3) i huvudsak gäller hela samarbetsområdet.

Medlemskommunerna i de landskapsförbund som hör till samarbetsområdet kan genom överensstämmande beslut eller i grundavtalet överföra även andra uppgifter som gäller regionutveckling eller planering på landskapsnivå för behandling och avgörande i samverkan.

För organiseringen av landskapsförbundens samarbete delas landet in i samarbetsområden. Ett landskapsförbund kan för fullgörandet av de uppgifter som avses i 19 § höra till endast ett samarbetsområde.

Ett samarbetsområde för landskapsförbund ska bilda en funktionellt och ekonomiskt ändamålsenlig helhet med hänsyn till fullgörandet av de uppgifter som samarbetet gäller. Indelningen i samarbetsområden ska beaktas vid inrättandet av verksamhetsområden för sådana närings-, trafik- och miljöcentraler där alla de uppgifter som ingår i centralernas verksamhetsområde fullgörs.

Medlemskommunerna i de landskapsförbund som hör till ett samarbetsområde ska komma överens om hur behandlingen av och beslutsfattandet i de ärenden som omfattas av samarbete ordnas, antingen så att beslutanderätten utövas av landskapsförbundens gemensamma organ eller så att beslutanderätten utövas av landskapsförbunden genom överensstämmande beslut. De landskapsförbund som hör till samarbetsområdet ska komma överens om beredningen av de ärenden som ska behandlas och avgöras i samverkan och om ansvaret för beredningen.

Bestämmelser om landskapsförbundens gemensamma organ och hur det väljs finns i 21 § i regionutvecklingslagen. Fullmäktige i de landskapsförbund som hör till samarbetsområdet tillsätter ett gemensamt organ och väljer ledamöter till det, om så bestäms i samarbetsavtalet. I annat fall ska medlemskommunerna i de landskapsförbund som hör till samarbetsområdet till-

sätta ett gemensamt organ och välja ledamöter till det samtidigt och enligt samma förfarande som de väljer sina representanter till landskapsförbundens fullmäktige. Röstandelarna för de grupperingar som är representerade i det gemensamma organet ska vid valet av ledamöter svara mot den andel röster som de olika grupper som är representerade i medlemskommunernas fullmäktige fått i medlemskommunerna i de landskapsförbund som hör till samarbetsområdet vid kommunalvalen med iakttagande av proportionalitetsprincipen enligt vallagen.

I samarbetsavtalet för de landskap som hör till samarbetsområdet ska det avtalas om antalet ledamöter i det gemensamma organet och grunderna för rösträtten, organets andra än i lag föreskrivna uppgifter och andra ärenden som är nödvändiga för ordnandet av samarbetet.

Statsrådet kan ålägga samarbetsområdets landskapsförbund och deras medlemskommuner att inleda förhandlingar om samarbete, och samtidigt kan statsrådet besluta om frågor som är nödvändiga för inledandet av samarbetet. Statsrådets föreläggande gäller till dess att medlemskommunerna i de landskapsförbund som hör till samarbetsområdet kommer överens om samarbete. Om landskapsförbunden inte kan fatta överensstämmande beslut enligt 20 § 1 mom. i regionutvecklingslagen och detta är till betydande skada för samarbetet mellan staten och kommunerna i fråga om regionutvecklingen, kan statsrådet ålägga medlemskommunerna att inrätta ett gemensamt organ som avses i det momentet.

I landskapet ska det finnas en samarbetsgrupp för samordning av genomförandet av planer och fullföljandet av avtal som påverkar utvecklingen av regionen och för samordning av genomförandet av de nationella programmen och de program som medfinansieras av Europeiska unionen. Landskapets samarbetsgrupp är i landskapet ett sådant partnerskapsorgan som avses i artikel 5 i den allmänna förordningen. Samarbetsgruppen tillsätts av landskapsförbundets styrelse. Samarbetsgruppens medlemmar tillsätts för kommunfullmäktiges mandatperiod och i fråga om sametinget för sametingets mandatperiod.

Enligt regionutvecklingslagen ska de parter som är viktiga med avseende på regionutvecklingen i landskapet ha en heltäckande representation i samarbetsgruppen. Dessa är regionens kommuner och landskapsförbundet samt i landskapet Lappland dessutom sametinget, de statliga myndigheter som finansierar programmen och andra organisationer inom statsförvaltningen som är betydelsefulla med tanke på samarbetsgruppens uppgifter, parter som är viktiga med avseende på regionutvecklingen, såsom arbetsmarknads- och näringsorganisationer, samt det civila samhället, såsom miljöorganisationer och organisationer som främjar jämlikhet och icke-diskriminering.

Den högsta tjänstemannadirektörens tjänstebeteckning är landskapsdirektör. Landskapsdirektören leder landskapsförbundets byrå och är föredragande tjänsteman vid landskapsstyrelsens sammanträden.

Finansiering

Finansieringen av landskapsförbundens verksamhet sker i huvudsak genom kommunernas medlemsavgifter och extern projektfinansiering. De andelar av kommunernas medlemsavgifter som användes för finansiering av landskapsförbundens lagfästa uppgifter uppgick år 2015 sammanlagt till ca 51 miljoner euro. Utöver förbundens lagfästa uppgifter har en del av landskapsförbunden bland annat svarat för skötseln av räddningsväsendet och sommaruniversitetens verksamhet. För dessa uppgifter har medlemskommunerna ordnat separat finansiering. Av landskapens utgifter beräknas 60 procent utgöras av personalkostnader.

2.3 Uppgifter som anvisas landskapen

Bestämmelser om landskapens uppgiftsområden finns i 6 § i den föreslagna landskapslagen. I denna proposition beskrivs de uppgifter som överförs till landskapet från kommunerna, regionförvaltningsverken, NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret i den utsträckning det i propositionen föreslås att bestämmelserna om uppgifterna ska ändras. Uppgif-

ter som anges i 6 § i den föreslagna landskapslagen överförs från nämnda myndigheter till landskapet även genom andra regeringspropositioner. Dessa uppgifter beskrivs inte i denna proposition.

I 6 § 1 mom. 1–4 punkten i den föreslagna landskapslagen bestäms det att landskapets uppgiftsområde ska omfatta social- och hälsovården, expertstöd till kommunerna inom främjande av social välfärd, hälsa och säkerhet och förebyggande rusmedelsarbete, den regionala alkoholförvaltningen och räddningsväsendet. Enligt 6 § 1 mom. 9 punkten ska landskapen sköta regionutvecklingsmyndighetens uppgifter, utvecklandet och finansieringen av regionen och dess näringsliv och innovationsmiljöer och den därmed förknippade utbildningen och kompetensutvecklingen, ordnandet av företags-, arbets- och näringstjänsterna samt främjandet av integrationen. Till landskapens uppgifter hör vidare enligt 14 punkten att sörja för trafiksystemets funktion, trafiksäkerheten, väg- och trafikförhållandena, den regionala väghållningen, samarbetet inom markanvändningen samt produktionen av data om verksamhetsmiljön för användning i den nationella trafiksystemplaneringen. Enligt 6 § 1 mom. 24 punkten ska landskapet organisera avbytar-service för lantbruksföretagare och pälsdjursuppfödare samt ersättning av kostnaderna för vikariehjälp för renskötare. Eventuellt kommer riksdagsbehandlingen av regeringens proposition (RP 15/2017) om landskapsreformen och reformen av social- och hälsovården att leda till att 24 punkten endast kommer att förutsätta att det ordnas avbytar-service för lantbruksföretagare. Detta bygger framför allt på de beslut som reformministerarbetsgruppen fattade i november 2017 och som innebär att uppgifterna i samband med avbytar-service för lantbruksföretagare och vikariehjälp för renskötare inte ska överföras till landskapen. Enligt 6 § 2 mom. i den föreslagna landskapslagen kan dock avbytar-service för pälsdjursuppfödare i fortsättningen på frivillig grund skötas av landskapet. Det föreslås att lagändringar om dessa uppgifter genomförs genom skilda propositioner, dock så att denna proposition innehåller förslag om att överföra vissa av regionutvecklingsmyndighetens uppgifter enligt lagen om främjande av skärgårdens utveckling.

I övrigt beskrivs de uppgifter som överförs till landskapen i denna proposition i överensstämmelse med bestämmelsen om uppgiftsområdet i 6 § i den föreslagna landskapslagen och så att beskrivningarna av de uppgifter som anges i 6 § 1 mom. 18 och 19 punkten (främjandet av landskapsidentiteten i regionen i samarbete med regionens övriga aktörer samt samordningen av de planer och utvecklingsinsatser som gäller kulturen som en del av genomförandet av landskapsstrategin, landskapsprogrammet och landskapsplanläggningen) ingår i andra beskrivna uppgiftsområden.

2.3.1 Hälsoskyddet, tobakstillsynen, livsmedelstillsynen och tillsynen rörande djurhälsan och djurskyddet samt de veterinärmedicinska tjänsterna

För uppgifter inom hälsoskyddet, tobakstillsynen, livsmedelstillsynen samt tillsynen rörande djurhälsan och djurskyddet och de veterinärmedicinska tjänsterna har regionförvaltningsverken och NTM-centralerna anvisat 69 årsverken. Dessutom arbetar 1314 personer inom kommunerna med sådana uppgifter.

2.3.1.1 Tillsyn enligt tobakslagen och hälsoskyddslagen

Enligt 6 § 1 mom. i hälsoskyddslagen (763/1994) ska kommunen inom sitt område främja och övervaka hälsoskyddet så att en hälsosam livsmiljö tryggas för invånarna. Kommunen ska informera om hälsoskyddet samt ordna handledning och rådgivning om hälsoskydd.

Enligt 8 § i tobakslagen (549/2016) ska kommunen inom sitt område övervaka efterlevnaden av tobakslagen. Det här inbegriper övervakning av försäljningen av de produkter som avses i tobakslagen och övervakning av efterlevnaden förbud mot marknadsföring och framläggande samt rökförbud och rökrestriktioner.

Nikotinpreparat klassas som läkemedel. Enligt 38 a § i läkemedelslagen (395/1987) får läkemedel säljas till allmänheten endast på i läkemedelslagen avsedda apotek, filialapotek och ser-

RP 14/2018 rd

viceställen för apotek samt genom webbtjänst. Enligt 54 a § 1 mom. i läkemedelslagen får nikotinpreparat likväl säljas förutom i apotek också i de detaljhandelsaffärer, kiosker, servicestationer och förplägnadsrörelser kommunen har beviljat försäljningstillstånd. Enligt 54 c § 1 mom. ska kommunen övervaka försäljningen av nikotinpreparat.

Bestämmelser om miljö- och hälsoskyddet som helhet finns i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010). Enligt 21 § i lagen omfattar miljö- och hälsoskyddet utöver uppgifter som anges i hälsoskyddslagen och tobakslagen även uppgifter som anges i livsmedelslagen (23/2006) och veterinärvårdslagen (765/2009). Tillsynen över försäljningen av nikotinpreparat sköts av ändamålsenlighetsskäl i samband med tillsynen över tobakslagen och av samma tjänstemän, eftersom försäljningsställena är de samma. Uppgiften ingår emellertid inte i miljö- och hälsoskyddet, eftersom den föreskrivs i läkemedelslagen.

Enligt hälso- och sjukvårdslagen måste kommunen ordna miljö- och hälsoskyddstjänster inom kommunen på det sätt som bestäms i lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009). Enligt den lagen ska en kommun för att sköta sina uppgifter enligt de lagar som nämnts ovan och möjliggöra en ändamålsenlig arbetsfördelning och specialisering, för denna uppgift ha personalresurser som motsvarar minst 10 årsverken. Om kommunen inte har tillgång till 10 årsverken, ska den tillsammans med en eller flera andra kommuner bilda ett samarbetsområde som ordnar verksamheten. Det finns för närvarande 62 samarbetsområden som sköter medlemskommunernas miljö- och hälsovård. Att bilda samarbetsområden har blivit ett vanligt sätt att ordna miljö- och hälsoskyddet. En del av samarbetsområdena är relativt små.

Den högsta ledningen och styrningen av den allmänna planeringen av och tillsynen över hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira) styr verkställigheten av och tillsynen över hälsoskyddslagen och tobakslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den nationellt, och regionförvaltningsverken sköter styrningen inom sina verksamhetsområden. Den allmänna planeringen, handledningen och övervakningen i fråga om läkemedelsförsörjningen ankommer på Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet (Fimea), som lyder under social- och hälsovårdsministeriet.

Regionförvaltningsverken övervakar verksamheten vid kommunernas hälsoskyddsmyndigheter på grundval av 5 § i hälsoskyddslagen. I tobakslagen och läkemedelslagen föreskrivs det inte om en tillsynsmyndighet på ett sätt som motsvarar bestämmelserna i hälsoskyddslagen. Hos regionförvaltningsverket kan man likväl anföra förvaltningsklagan över kommunens verksamhet enligt förvaltningslagen (434/2003), och enligt kommunallagen får regionförvaltningsverken undersöka om kommunen har iakttagit gällande lag.

Tillsynen enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen och tillsynen över försäljningen av nikotinpreparat finansieras med kommunens skatteintäkter, statsandelar som betalas kommunen och avgifter som kommunen tar ut för tillsynen. Kommunernas uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapen.

2.3.1.2 Livsmedelstillsyn

Övergripande organisering av livsmedelstillsynen

Bestämmelser om livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen (23/2006) och i förordningar som utfärdats med stöd av lagen. Livsmedelssäkerhetsverket (*Evira*) planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt. Utöver övriga uppgifter som särskilt anges för verket ska det leda regionförvaltningsverken vid utvärderingen av kommunernas livsmedelstillsyn och utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar. För styrningen och samordnandet av den tillsyn som regleras i livsmedelslagen ska Livsmedelssäkerhetsverket utarbeta ett riksprogram för livsmedelstillsynen (*tillsynsprogram*).

RP 14/2018 rd

Regionförvaltningsverket planerar, styr och övervakar livsmedelstillsynen och övervakar efterlevnaden av livsmedelsbestämmelserna inom sitt verksamhetsområde. Verket ska också utvärdera hur kommunerna har ordnat livsmedelstillsynen och offentliggöra resultaten av utvärderingen, utvärdera de kommunala tillsynsplanerna och kontrollera hur de följs, offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer och sköta livsmedelstillsynen i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem. Regionförvaltningsverket ska utarbeta en tillsynsplan för den livsmedelstillsyn som verket ansvarar för. Planen motsvarar kommunens tillsynsplan.

Kommunen ska sköta livsmedelstillsynen inom sitt område. Uppgifterna sköts av en nämnd eller av något annat kollegialt organ (*kommunal tillsynsmyndighet*). Det som i livsmedelslagen föreskrivs om en kommun gäller också en samkommun och ett samarbetsområde enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009). En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som enligt lagen ska skötas av kommunen eller en myndighet i kommunen och där befogenheten kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter uppgiften under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett sådant avtal som avses ovan, om medlemskommunerna har gett sitt samtycke.

Kommunen ska till regionförvaltningsverken och Livsmedelssäkerhetsverket sända sådana meddelanden och rapporter som avses i livsmedelsbestämmelserna, ge råd till livsmedelsföretagare och konsumenter samt meddela information i frågor som hänför sig till tillämpningsområdet för livsmedelslagen, mot ersättning bistå de statliga myndigheterna i verkställandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung och offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

NTM-centralerna, Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket övervakar spårbarheten i samband med landningar från fiskefartyg. NTM-centralerna utför de kontroller som hänför sig till övervakningen av de tvärvillkor som avses i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) och som gäller livsmedelshygienen inom växtproduktion. NTM-centralerna får i samband med övervakningen av tvärvillkoren ta myndighetsprov för att undersöka rester av växtskyddsmedel. Dessutom får NTM-centralerna ta andra myndighetsprov på uppdrag av Evira.

Tillsynen enligt livsmedelslagen är avgiftsbelagd. För tillsynsuppgifter som utförs av statliga myndigheter bestäms avgifternas storlek enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och för tillsynsuppgifter som utförs av en kommunal myndighet enligt en taxa som kommunen har godkänt. Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom livsmedelstillsynen som enligt lagen hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av bestämmelser eller Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar och som Livsmedelssäkerhetsverket har styrt till kommunen. För utförandet av de tillsynsuppgifter som avses i 30 § 4 punkten ersätter staten kommunen endast för kostnaderna för undersökning av prov.

Tillsyn över den första ankomstplatsen

Bestämmelser om tillsyn över den första ankomstplatsen finns i 23, 42 och 60 § i livsmedelslagen och i en förordning utfärdad med stöd av lagen.

Tillsyn över den första ankomstplatsen ordnas primärt så att Livsmedelssäkerhetsverket ingår ett i 2 § 2 mom. i kommunallagen (365/1995) avsett avtal med en kommun, genom vilket kommunen förbinder sig till att sköta tillsynen över de första ankomstplatser som är belägna på kommunens område.

Livsmedelssäkerhetsverket sköter tillsynen över verksamheten vid den första ankomstplatsen när det gäller slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i an-

slutning till dem. Regionförvaltningsverket sköter tillsynen över verksamheten vid den första ankomstplatsen när det gäller renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem.

Köttbesiktning

Bestämmelser om köttbesiktning finns i 43 § i livsmedelslagen. Evira utför köttbesiktning i slakterier och inrättningar för vilthantering. Regionförvaltningsverket utför köttbesiktning i renslakterier. Livsmedelssäkerhetsverket utvärderar den köttbesiktning och övervakning i anslutning till den som regionförvaltningsverket ordnar. Tillsynen är avgiftsbelagd, och avgiftens storlek bestäms i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten. I slakterier som slaktar små mängder djur och i inrättningar för vilthantering kan avgifterna för köttbesiktning och övervakning dock nedsättas högst till den nivå som fastställs i kontrollförfordningen på det sätt som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Tillsyn över den medicinska behandlingen av djur

I lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) föreskrivs det om förbud och restriktioner som gäller aktörer som ansvarar för djur i fråga om användningen av läkemedel för behandling av djuren. Evira är den myndighet inom centralförvaltningen och regionförvaltningsverket den regionala myndighet som övervakar verkställigheten och efterlevnaden av lagen. Dessutom utför kommunalveterinären på förordnande av regionförvaltningsverket vissa tillsynsuppgifter på djurhållningsplatserna. För att undvika jäv kan regionförvaltningsverket förordna en kommunalveterinär att sköta dessa uppgifter utanför veterinärens verksamhetsområde. Den tillsyn som gäller djurhållningsplatser ska enligt förslaget överföras till landskapet.

2.3.1.3 Djurens hälsa och välbefinnande

Bekämpning av djursjukdomar

Bestämmelser om bekämpning av smittsamma djursjukdomar finns i lagen om djursjukdomar (441/2013). I en situation där en djursjukdom som ska bekämpas förekommer eller misstänks förekomma, bär myndigheterna ansvar för att smittkällan och sjukdomens spridningsvägar utreds, att djurhållningsplatser undersöks och prov tas, att åtgärder, förbud och begränsningar som är nödvändiga för att förhindra att sjukdomen sprids förordnas och att efterlevnaden av dessa övervakas samt att nödvaccineringar genomförs och nödvändiga åtgärder vidtas för att avliva djur, skaffa bort produkter och rengöra och desinficera djurhållningsplatsen.

Regionförvaltningsverket planerar, leder, övervakar och genomför bekämpningen av djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och fattar förvaltningsbeslut som gäller bekämpning av djursjukdomar med undantag av beslut om att avliva djur och skaffa bort produkter vilka fattas av Livsmedelstillsynsverket. Kommunalveterinären genomför inspektioner, tar prov och genomför verkställande uppgifter i samband med verkställigheten av beslut. Eftersom tillsynsmyndigheternas resurser för att bekämpa djursjukdomsepidemier är tämligen knappa, får kommunalveterinärer enligt lagen förordnas att bekämpa av sjukdomar även utanför sitt eget verksamhetsområde. Ett regionförvaltningsverk är skyldigt att i samarbete med övriga regionförvaltningsverk ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller bekämpande av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar.

I lagen om djursjukdomar föreskrivs det också om vissa skyldigheter som gäller förebyggande av djursjukdomar, om obligatorisk och frivillig hälsoövervakning och om tillståndsplikt för verksamhet i samband med artificiell reproduktion av djur, för karantäner och för desinfektionsplatser för djurtransportfordon. Regionförvaltningsverket beslutar om tillstånd ska beviljas för nämnda verksamheter, medan kommunalveterinären svarar för den regelbundna övervakningen av aktörerna. För prestationer i samband med dessa uppgifter tas avgifter ut. Livsmedelssäkerhetsverket ordnar undersökningar där djursjukdomsläget i landet följs upp. Regionförvaltningsverken och kommunalveterinärerna deltar i genomförandet av dessa. Uppgifterna

RP 14/2018 rd

ska enligt förslaget överföras till landskapet. Övervakningen av djursjukdomar vid renslakterier koncentreras till landskapet Lappland.

Tillsyn över djurtransporter

Bestämmelser om de krav som ställs vid transport av djur och tillsynen över djurtransporter finns i lagen om transport av djur (1429/2006). Regionförvaltningsverket sköter verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen (EG) nr 1/2005 och lagen om transport av djur inom sitt eget verksamhetsområde, medan Livsmedelssäkerhetsverket är den ansvariga myndigheten inom centralförvaltningen. Regionförvaltningsverket har i egen-skap av tillsynsmyndighet rätt att inspektera djurtransporter bland annat under transporten och på avgångsstället. Verket kan vid behov ingripa i verksamheten genom förelägganden, förbud och akutåtgärder. Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av lagen med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Regionförvaltningsverket är den behöriga myndighet enligt djurtransportdirektivet som ska inspektera fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen (EG) nr 1255/97. Verket beviljar tillstånd att transportera djur och intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter. Det beviljar också de kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon som krävs vid transport av vissa husdjur. Regionförvaltningsverken uppdaterar också registret över djurtransportörer i den omfattning som deras uppgifter enligt lagen förutsätter. Kommunalveterinären övervakar inom sitt verksamhetsområde att bestämmelserna om transport av djur iakttas. Liksom regionförvaltningsverket har kommunalveterinären rätt att verkställa inspektioner och vid behov avhjälpa missförhållanden genom att använda administrativa tvångsmedel.

Enligt statsrådets förordning om avgifter till regionförvaltningsverken år 2016 tas en fast avgift ut för följande offentligrättsliga prestationer: tillstånd att transportera djur, intyg om godkännande av vägtransportmedel och kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon.

Regionförvaltningsverkets och kommunalveterinärens uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapet.

Tillsyn över registreringen och märkningen av djur

I lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) föreskrivs det om identifiering av aktörer som är ansvariga för djur, av djurhållningsplatser och av djur samt om aktörernas anmälningsskyldighet och uppgifterna i registren. Lagen tillämpas på djur som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd. Lagen tillämpas dessutom på platser för utfodring av vilda djur med kadaver. Unionslagstiftningen kräver att djur märks, registreras och görs spårbara.

Regionförvaltningsverken och kommunalveterinärerna övervakar tillsammans med Livsmedelssäkerhetsverket efterlevnaden av lagen inom sina verksamhetsområden. NTM-centralerna verkställer de inspektioner rörande registreringen och märkningen av djur som lagen kräver, och regionförvaltningsverken utarbetar så kallade slutsatser av NTM-centralernas inspektioner. Regionförvaltningsverken beslutar vid behov om tvångsmedel, såsom begränsningar som gäller förflyttning av djur på djurhållningsplatser och avlivning av oidentifierade nötkreatur. Enligt förslaget ska uppgifterna överföras till landskapet.

Tillsyn över förflyttning, import och export av djur och animaliska produkter

Bestämmelser om kontroll som utförs på levande djur och produkter av animaliskt ursprung som importeras från länder utanför EU finns i lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996). Uppgifterna enligt lagen utförs av gränsveterinärer som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst eller är bemyndigade av Livsmedelssäkerhetsverket. En veterinär kan fungera som bemyndi-

RP 14/2018 rd

gad gränsveterinär om han eller hon är legitimerad i Finland eller är i statlig, kommunal eller privat tjänst och arbetsgivaren samtycker till uppdraget.

Som tillsynsmyndigheter enligt lagen fungerar även Tullen, regionförvaltningsverket och en sådan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av vissa kontroller. Till dessa hör kontroll av fiskerivaror som lossas ur fartyg under tredje lands flagg och åtgärder som vidtas till följd av brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor. Kommunen eller den kommunala myndigheten har rätt till ersättning av staten för utförande av dessa åtgärder. I lagen föreskrivs det också om överlämnande av uppgifter till statliga och kommunala myndigheter.

Bestämmelser om tillsynen över djur som förflyttas mellan Finland och andra EU-länder och deras embryon och könsceller samt om levande djur och animaliska produkter som förs från Finland till länder utanför EU finns i lagen om djursjukdomar (441/2013). Djur och produkter som ankommer till Finland övervakas med stickprovskontroller. Kommunalveterinären kontrollerar att exportvillkoren är uppfyllda och utfärdar det intyg som krävs vid exporten utom i fråga om de slakterier som inte övervakas av kommunen. En veterinär som är anställd av regionförvaltningsverket besiktar de produkter av animaliskt ursprung som exporteras från de renslakterier och anläggningar i anslutning till dem som övervakas av regionförvaltningsverket och beviljar intyget. Behörigheten har i fråga om renslakterier koncentrerats till Regionförvaltningsverket i Lappland. Besiktningar och intyg i samband med export är avgiftsbelagda.

Vissa förflyttningar av djur eller produkter inom EU:s inre marknad kräver tillstånd av eller registrering vid Livsmedelssäkerhetsverket eller godkännande av regionförvaltningsverket. Kommunalveterinären övervakar registrerade och godkända aktörer och djurhållningsplatser samt tillståndspliktig verksamhet. För övervakningen tas avgifter ut.

Regionförvaltningsverkets och kommunalveterinärens uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapet. I fråga om renslakterier har behörigheten koncentrerats till landskapet Lappland.

Biproduktstillsyn

Uppgiften regleras i lagen om animaliska biprodukter (517/2015). Med animaliska biprodukter avses alla produkter som fås från djur och inte är avsedda som livsmedel, såsom biprodukter från slaktade djur, biprodukter från mejeriindustrin, döda djur och spillning. I lagen föreskrivs det om åtgärder som behövs för att förhindra spridning av djursjukdomar och åtgärder med syfte att trygga livsmedelssäkerheten.

Det föreslås att kommunalveterinärens uppgifter överförs till landskapet. Uppgifterna är betydande regionala tillsynsuppgifter som gäller efterlevnaden av lagen, registrering av aktörer som är knutna till verksamheten, godkännande av anläggningar och beviljande av vissa tillstånd. Under ett år gör kommunalveterinärerna i hela landet sammanlagt ca 50 besök som gäller biproduktstillsyn. Kommunalveterinären får ingripa i verksamheten genom förelägganden och förbud. Dessutom får kommunalveterinären avbryta verksamheten och återkalla godkännandet av anläggningen. För prestationer i samband med uppgifterna tas avgifter ut.

Regionförvaltningsverket får bevilja tillstånd att avvika från bestämmelser som gäller bortskaffande av biprodukter under exceptionella förhållanden. Det föreslås att denna uppgift överförs till landskapet.

2.3.1.4 Veterinärvård och veterinärtjänster

I veterinärvårdslagen (765/2009) åläggs kommunen att inom sitt område ordna med grundläggande veterinärtjänster. För sällskaps- och hobbydjur behöver tjänsterna ordnas bara om såd-

ana annars inte finns att tillgå inom det samarbetsområde enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009) där kommunen ingår. Grundläggande veterinärtjänster ordnas beroende på vilka djur det är fråga om antingen på djurhållningsplatserna eller vid traditionella veterinärmottagningar.

Kommunen ska också ordna med akut veterinärhjälp. För akut veterinärhjälp som behövs utanför tjänstetid ska kommunen ordna med jourtjänst i samarbete med andra kommuner inom ett jourområde som motsvarar en eller flera ekonomiska regioner eller ett eller flera landskap. Jourområdet ska i regel ha skild personal för små husdjur som kan transporteras till veterinärmottagningen och för nyttodjur som vårdas på djurhållningsplatsen.

Avgifter för veterinärtjänster tas ut av djurens ägare så att en kommunalveterinär som levererat en tjänst har rätt att av kunden ta ut det arvode som fastställts i tjänstekollektivavtalet, ersättning för resekostnader och ersättning för bland annat läkemedel. När ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen får dessutom kommunen av djurets ägare eller innehavare ta ut en avgift som täcker kostnaderna för lokaler och redskap som kommunen tillhandahåller och avlöandet av biträdande personal. Kommunen har också rätt att ingå avtal om produktion av tjänster med en privat producent av veterinärtjänster. I så fall får den privata tjänsteproducenten av kunden ta ut en avgift enligt avtalet samt en ersättning för resekostnader, läkemedel och förnödenheter.

Enligt veterinärvårdslagen ska kommunen se till att det finns tillräckliga förutsättningar för skötseln av de uppgifter som kommunalveterinären har i kraft av lagen om djursjukdomar, lagen om animaliska biprodukter, djurskyddslagen, lagen om transport av djur och lagen om medicinsk behandling av djur. Kommunen ska ha kommunalveterinärstjänster för skötseln av veterinärernas tjänsteuppgifter och för produktion av veterinärtjänster. Kommunen har rätt till ersättning från staten för de verkliga kostnader som kommunen haft för tjänsteuppgifter som kommunalveterinären anvisats i annan lagstiftning. Regionförvaltningsverket tar ut avgifter för dessa uppgifter. Kommunen kan dessutom sköta sådan köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som i livsmedelslagen eller med stöd av den ålagts staten, om kommunen har ingått ett avtal om detta med Livsmedelssäkerhetsverket.

Enligt förslaget ska ansvaret för ordnandet av veterinärtjänster överföras till landskapet.

2.3.2 Jordbruk och landsbygdsutveckling

För lantbruket och landsbygdsutvecklingen har regionförvaltningsverken och NTM-centralerna avsatt sammanlagt 496 årsverken.

2.3.2.1 Uppgifter för det utbetalande organet i samband med jordbruksstöd och stöd för landsbygdsutveckling

Europeiska unionens lagstiftning medför detaljerade och omfattande skyldigheter för de finska myndigheterna vad gäller hanteringen av jordbruksstöd som betalas av Europeiska unionen och stöd som betalas av Europeiska havs- och fiskerifonden. Underlåtelse att fullgöra dessa skyldigheter kan leda till att Europeiska unionen inte betalar Finland sin andel av dess stöd.

Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik genomförs med hjälp av två jordbruksfonder: Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ), som helt och hållet finansierar EU:s direktstöd och marknadsåtgärder, och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), som medfinansierar program för landsbygdsutveckling tillsammans med medlemsstaterna. De stöd som betalas ut från de två fonderna uppgår årligen till runt två miljarder euro. Fondernas utgifter kanaliseras via medlemsstaternas utbetalande organ. Enligt förslaget ska de uppgifter som kommunerna, NTM-centralerna och regionförvaltningsverken åläggs i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) överföras till landskapen. De uppgifter som ska överföras gäller beviljande och förvaltning av och tillsyn över stöd från jordbruksfonderna och nationella stöd. I huvudsak är dessa uppgifter inom stödförvaltningen som enligt förslaget ska

RP 14/2018 rd

överförs till landskapen så kallade uppgifter som utbetalande organ, om vilka det finns mycket detaljerade bestämmelser i unionslagstiftning som tillämpas direkt i medlemsstaterna.

Den centrala rättsakten om jordbruksfonderna i Europeiska unionen är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, nedan *den horisontella förordningen*. Förordningen innehåller bland annat allmänna bestämmelser om de ovan nämnda fonderna, såsom bestämmelser om fondernas utgifter, utbetalande organ och attesterande organ. Kommissionen har med stöd av den horisontella förordningen särskilt gällande utbetalande organ antagit kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet, nedan *förordningen om utbetalande organ*, och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron, nedan *den delegerade förordningen om utbetalande organ*. Dessa förordningar innehåller bestämmelser som preciserar den horisontella förordningen bland annat i fråga om förfarandet och villkoren för godkännande av utbetalande, överföring av det utbetalande organets uppgifter och om det attesterande organet.

Enligt artikel 1 i förordningen om utbetalande organ ska medlemsstaterna utse en myndighet på ministernivå som ska ansvara för utfärdande, granskning och återkallande av godkännande av utbetalande organ, kontinuerlig övervakning av att kraven på organen är uppfyllda och utförande av de uppgifter som den behöriga myndigheten tilldelats. I Finland är den behöriga myndigheten jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om utbetalande organ, godkännande av organet och organets uppgifter finns bland annat i den horisontella förordningen, förordningen om utbetalande organ och delegerade förordningen om utbetalande organ. De utbetalande organen ska vara myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera utgifter som finansieras av jordbruksfonderna. I Finland har ett betalande organ ackrediterats, dvs. godkänts, som organ som ger rätt att göra betalningar som finansieras ur jordbruksfonderna, nämligen Landsbygdsverket. Jord- och skogsbruksministeriet har som behörig myndighet på grundval av Europeiska unionens lagstiftning bestämt villkoren för godkännande och utsett ett oberoende organ som kontrollerar om villkoren för godkännande är uppfyllda. Utifrån kontrollen rörande villkoren för godkännande har ett officiellt beslut om godkännande fattats, och beslutet har sänts till Europeiska kommissionen.

Villkoren för godkännande av utbetalande organ, vilka hela tiden ska vara uppfyllda, anges i artikel 1 i den delegerade förordningen för utbetalande organ. Ett utbetalande organ ska i fråga om de utbetalningar de gör och de uppgifter som de lämnar och sparar lämna tillräckliga garantier bland annat för att ansökningarnas stödberättigande kontrolleras innan betalning beviljas, utbetalningarna redovisas exakt och fullständigt i räkenskaperna, de kontroller som föreskrivs i unionslagstiftningen genomförs och nödvändiga handlingar lämnas, hålls tillgängliga och bevaras på föreskrivet sätt. Det utbetalande organet ska dessutom ha en administrativ organisation och ett system för intern kontroll som uppfyller kriterierna i bilaga I till den delegerade förordningen för utbetalande organ när det gäller interna förhållanden (organisation, krav avseende personalresurser, delegering), kontroller (förfarande för att godkänna betalningsanspråk, utbetalningsförfaranden, redovisningsförfaranden, rutiner för förskott och säkerheter, rutiner när det gäller skulder, verifikationskedja), information och kommunikation (kommunikation, säkerheten i informationssystem), och övervakning (kontinuerlig övervakning genom internkontroll, separat bedömning via en internrevisionsfunktion). Det utbetalande organet och ett organ som delegerats uppgifter för utbetalande organ ska uppfylla angivna villkor.

Enligt artikel 7 i den horisontella förordningen får uppgifter som utbetalande organ med undantag av utbetalningar delegeras. Uppgifter som betalande organ får delegeras till en annan myndighet, såsom ett landskap, bara om de villkor som anges i unionslagstiftningen är uppfyllda. För att uppgifter som det utbetalande organet ansvarar för ska kunna delegeras måste bland annat följande villkor vara uppfyllda: det betalande organet och det andra organet ingår en skriftlig överenskommelse om vilka uppgifter som delegeras, det betalande organet ansvarar under alla förhållanden för att fonderna förvaltas effektivt, det andra organets uppgifter och skyldigheter anges tydligt, det andra organet har tillgång effektiva system och det andra organet lämnar det betalande organet en försäkran om att det har utfört sina uppgifter. Dessutom är ett villkor för att det andra organet ska få sköta uppgifter som gäller beviljande av stöd att uppgifterna som ingår i processen skiljs åt och delas mellan tjänsteinnehavarna. Det utbetalande organet har hittills delegerat uppgifter till bland andra kommunerna och de samarbetsområden (beviljande av vissa odlarstöd) som avses i lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna (210/2010) och till närings-, trafik- och miljöcentralerna (till exempel tillsyn som gäller odlarstöd samt beviljande av stöd för landsbygdsutveckling).

Det utbetalande organet behåller ansvaret för de uppgifter som delegerats, och det är skyldigt att styra verksamheten och ge anvisningar för den samt att utföra kvalitetsrevision av de organ som uppgifterna delegerats till för att säkerställa att lagstiftningen verkställs och att tillsynen är effektiv och verkningsfull. Processen stöds också av rikstäckande IT-system som Landsbygdsverket redan använder eller som är under planering.

På grund av landskapsreformen och omstruktureringen av förvaltningen måste den nya organisation som ska sköta uppgifter som delegerats från det utbetalande organet bli godkänd, det vill säga den måste uppfylla villkoren för ackreditering.

2.3.2.2 Landsbygdsutveckling och förvaltningen av jordbruksstöd

Förvaltning av odlarstöd

Odlarstöd betalas för att de mål för den gemensamma landsbygdspolitik som anges i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska uppnås. De odlarstöd som Europeiska unionen finansierar helt eller delvis bygger på detaljerad unionslagstiftning som bland annat innehåller krav om hur uppgifterna ska skiljas åt och organiseras. Dessa stödsystem kompletteras med stödsystem som finansieras nationellt. Bestämmelserna om myndigheternas uppgifter inom förvaltningen av odlarstöd har koncentrerats till lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), nedan *verkställighetslagen*. Verkställighetslagen tillämpas på verkställigheten av stöd och ersättningar som beviljas enligt lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013, nedan *lagen om direktstöd*), lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (1360/2014, nedan *lagen om programbaserade ersättningar till jordbrukare*), och lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001, nedan *lagen om nationella stöd*). Till verkställighetslagen koncentreras bestämmelser om bland annat uppgifterna och behörigheten för olika myndigheter (såsom Landsbygdsverket, kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket), förfarandet vid ansökan om stöd, behandlingen av stödansökningar och stödbeslut, kontroll och kontrollpåföljder, återkrav av stöd och belopp som återkrävs samt myndigheternas rätt att få information.

I kraft av lagen om direktstöd beviljas grundstöd, förgröningsstöd, stöd till unga lantbrukare och produktionskopplade stöd. I kraft av lagen om direktstöd kan man som produktionskopplat stöd bevilja bidrag för mjölkkor, bidrag för nötkreatur, bidrag för jordbruksgrödor och får- och getbidrag.

I kraft av lagen om programbaserade ersättningar till jordbrukare beviljas följande stöd som grundar sig på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005, (den s.k. landsbygdsförordningen): miljöersättning, kompensationsersättning, ersättning för djurens välbefinnande, ersättning för

RP 14/2018 rd

ekologisk produktion, ersättning för icke-produktiva investeringar och ersättning för jordbruksrådgivning. Med stöd av lagen genomförs Programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014–2020.

Med stöd av lagen om nationella stöd kan det beviljas nationellt stöd till södra Finland för husdjursskötsel, växtproduktion, växthusproduktion och lagring av trädgårdsprodukter. För de nordliga områdena åter kan det beviljas stöd för växtproduktion, husdjursskötsel, växthusproduktion, lagring av trädgårdsprodukter, lagring av skogsbär och skogssvamp, renhushållning, tjänster inom husdjursskötsel, som transportbidrag för mjölk och kött samt som annat nordligt stöd.

Det sammanlagda beloppet av de odlarstöd som årligen beviljas är betydande. I statsbudgeten för 2016 ingår ett kalkylerat anslag på ca 532 miljoner euro för stöd som beviljas i kraft av lagen om direktstöd, en fullmakt på ca 893 miljoner euro för ersättningar som beviljas i kraft av lagen om programbaserade ersättningar till jordbrukare och en fullmakt på ca 322 miljoner euro för stöd som beviljas i kraft av lagen om nationella stöd, det vill säga sammanlagt lite över 1,7 miljarder euro för odlarstöd.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att kommunen med stöd av 11 § 1 mom. i verkställighetslagen ska besluta om alla stöd och ersättningar som grundar sig på lagen om direktstöd, lagen om programbaserade ersättningar till jordbrukare och lagen om nationella stöd utom de stöd och ersättningar som enligt verkställighetslagen ska beviljas av Landsbygdsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av ersättning för jordbruksrådgivning, ersättning för ekologisk produktion och ersättning för icke-produktiva investeringar samt de nationellt finansierade stöden för lagring av skogsbär och skogssvamp, växthusproduktion och biodling. Enligt 12 § 3 mom. i verkställighetslagen är Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland behörig myndighet i ärenden som gäller stöd för renhushållning.

Nästan alla uppgifter inom förvaltningen av odlarstöd som enligt förslaget ska överföras till landskapen är uppgifter som ankommer på det utbetalande organet. Stöd som beviljas inom stödssystem som Europeiska unionen finansierar helt eller delvis betalas ut till odlarna via statsbudgeten. De utgifter som kan godkännas kan först efter detta finansieras av aktuella unionsfonder. Styrning sker därför också via skrivningarna i statsbudgeten och de avtalsförfaranden som krävs i de EU-förordningar som nämns ovan.

Kommunernas uppgifter gäller beviljande av stöd och ersättningar samt den så kallade administrativa tillsynen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska utöver att bevilja vissa stöd och ersättningar särskilt svara för uppgifter inom tillsynen. De tvärvillkor som tillämpas på jordbruksstödet övervakas av såväl närings-, trafik- och miljöcentralen som regionförvaltningsverket. NTM-centralen övervakar efterlevnaden av de villkor som gäller miljön, klimatförändringen, god jordbrukshävd, användningen av växtskyddsmedel, fodersäkerheten och livsmedelssäkerheten inom växtproduktionen samt utför de kontroller som ingår i tillsynen över de villkor som gäller märkningen och registreringen av djur. Regionförvaltningsverket övervakar de tvärvillkor som gäller djurens välbefinnande och dessutom de villkor gällande livsmedels-säkerheten i animalieproduktionen, bekämpningen av djursjukdomar och märkning och registrering av djur till de delar som de inte hör till närings-, trafik- och miljöcentralens ansvarsområde.

Enligt 51 § i verkställighetslagen är beslut om stöd som avses i lagen avgiftsfritt för stödtagaren eller den sökande. För beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning tas det dock ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Förvaltningen av odlarstöd i landskapet Åland

Genomförandelagen ska enligt 2 § i lagen tillämpas i landskapet Åland på verkställigheten av de stöd som avses i lagen om direktstöd och i lagen om nationella stöd, om ärendet hör till ri-

kets lagstiftningsbehörighet enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991). För närvarande hör alla stöd och bidrag som beviljas enligt lagen om direktstöd och alla stöd som beviljas enligt lagen om nationella stöd (i fråga om landskapet Åland de nationella stöden till södra Finland) till rikets lagstiftningsbehörighet.

I landskapet Åland fattar kommunerna beslut i fråga om de stöd som beviljas enligt lagarna ovan när kommunen är behörig myndighet i Fastlandsfinland. Följaktligen beslutar kommunen på Åland bland annat om de stöd som beviljas enligt lagen om direktstöd och om överföring av stödrättigheter.

Bestämmelser om de uppgifter som ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland finns i 10 § i verkställighetslagen. Statens ämbetsverk på Åland beslutar bland annat om beviljande av nationellt växthusstöd och i vissa frågor som gäller stödrättigheter. Dessutom utövar Statens ämbetsverk på Åland i landskapet tillsyn i fråga om direktstöd samt kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt tvärvillkoren.

De stödsystem som ingår i landsbygdsutvecklingsprogrammet för landskapet Åland omfattas av Ålands landskapsregerings lagstiftande makt. I det nämnda utvecklingsprogrammet ingår också odlarstöd som miljöersättning och kompensationsersättning. Ålands landskapsregering ansvarar för de uppgifter som anknyter till beviljandet av stöd i fråga om dessa ersättningar.

Projekt- och företagsstöd

Bestämmelser om projekt- och företagsstöd ingår i följande lagstiftning: lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden (27/2014), lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014), statsrådets förordning om företagsstöd för landsbygden (80/2015) och statsrådets förordning om stödjande av projektverksamhet på landsbygden (1174/2014).

I lagen om stödjande av landsbygdens utveckling föreskrivs det om företagsstöd för landsbygden och stöd för utvecklingsprojekt. Lagen är ett led i genomförandet av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014–2020. De medel som behövs för åtgärderna under programperioden (offentlig och privat finansiering) uppgår till ca 1 900 miljoner euro.

I lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden finns det bestämmelser med syfte att förvaltningen ska uppfylla de krav som ställs på medlemsstaternas förvaltning i program som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket. Där föreskrivs också om beredningen och förvaltningen av nationella program inom jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde. Lagen innehåller bestämmelser om förvaltningsmyndigheten för program, utbetalande organ, attesterande organ, förmedlande organ, lokala aktionsgrupper, övervakningskommittéer och det rikstäckande landsbygdsnätverket.

NTM-centralernas uppgifter enligt lagen om stödjande av landsbygdens utveckling gäller beviljande, utbetalning och återkrav av stöd samt kontroller enligt lagen. Till uppgifterna hör uppgifter som utbetalande organ.

Enligt lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden ska NTM-centralerna se till att de regionala planer för utveckling av landsbygden som anknyter till det nationella programmet utarbetas och att genomförandet samordnas med övriga program, utvecklingsåtgärder och lokala åtgärder som genomförs i regionen. NTM-centralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter har utsetts till förmedlande organ som inom sitt verksamhetsområde svarar för de uppgifter som gäller beviljande, utbetalning, övervakning och återkrav av stöd i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i lag.

Enligt lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden ska de lokala aktionsgrupperna svara för skötseln av de uppgifter som avses i artikel 34 i EU:s förordning (1303/2013) om allmänna bestämmelser och delta i skötseln av de uppgifter som avses i artikel 42 i EU:s landsbygdsförordning (1305/2013) enligt vad som särskilt bestäms i lag.

RP 14/2018 rd

Jord- och skogsbruksministeriet är den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 66 i landsbygdsförordningen. Förvaltningsmyndigheten svarar för programförvaltningen och sköter de uppgifter som åligger förvaltningsmyndigheten enligt Europeiska unionens lagstiftning eller lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden.

Det utbetalande organet styr och övervakar de förmedlande organen när dessa sköter uppgifter som det utbetalande organet ansvarar för. Det utbetalande organet i Finland är Landsbygdsverket, som därför ansvarar för användningen av medel ur Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

Landsbygdsverket resultatstyrs av jord- och skogsbruksministeriet. Landsbygdsverket styr NTM-centralerna vad gäller dess egna uppgifter genom sektorstyrning. Dessutom styr verket kommunerna såväl vad gäller förvaltningsmyndighetsuppgifter som vad gäller de uppgifter som utbetalande organ som anges i lagstiftningen om organen.

Vid styrningen tillämpas resultat- och sektorstyrning enligt lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009). JSM och Landsbygdsverket deltar i överensstämmelse med sina uppgifter i den gemensamma resultatstyrningen av NTM-centralerna och svarar inom ramen för den arbetsfördelning som överenskommits för verksamhetsområdet för sektorstyrningen genom författningar, informationsstyrning och utbildning.

Skötseln av uppgifterna finansieras med anslag för omkostnader och med tekniskt bistånd för programmet för utveckling av landsbygden. I statsbudgeten har behovet av personalresurser för programmet under programperioden 2014-2020 fastställts så att tekniskt bistånd förfogas till ett belopp som räcker för avlöning av en personal som motsvarar 879 årsverken. År 2015 var NTM-centralernas andel av detta 110 årsverken.

Ren- och naturhushållning, renskötsel samt skolter

Regionförvaltningsverket i Lappland och NTM-centralen i Lappland sköter uppgifter som gäller renhushållning som en riksomfattande uppgift, det vill säga inte bara inom sina egna verksamhetsområden utan också inom verksamhetsområdena för Regionförvaltningsverket i Norra Finland respektive NTM-centralerna i Norra Österbotten och Kajanaland.

Stödsystemet enligt lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar (986/2011) tillämpas endast på renhushållning i det renskötselområde som anges i renskötsellagen. Åtgärder som gäller andra naturnäringar än renhushållning stöds endast i naturnäringsområdet som helt eller delvis omfattar vissa av landets nordligaste kommuner. Inom ramen för stödsystemet beviljas investeringsstöd till näringsidkare, startstöd till unga näringsidkare, stöd för bostadsbyggande till näringsidkare, investeringsstöd till renbeteslag, stöd för underhåll av renstängsel, forskningsfinansiering, och särskilda förmåner. Stödsystemet innehåller regler för ansökan om stöd och för beviljande, utbetalning, övervakning och återkrav av stöd.

Lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen (987/2011) innehåller bestämmelser om villkor under vilka den som idkar renhushållning kan få ersättning för oförutsedda förluster eller extra kostnader som orsakats av omständigheter som inte beror på näringen. Ersättningar kan betalas först efter det att statsrådet genom beslut har slagit fast att en olycka eller katastrof som berättigar till ersättning har inträffat.

Renskötsellagen (848/1990) tillämpas på renskötsel som bedrivs inom renskötselområdet. Renskötseln förvaltas av renbeteslagen och Renbeteslagsföreningen. Myndighetsuppgifter som gäller renskötseln sköts av Regionförvaltningsverket och NTM-centralen i Lappland.

Regionförvaltningsverket i Lappland ansvarar för tillsynen över att renskötsellagen efterlevs. Dessutom bestämmer verket om renbeteslagens gränser, beviljar befrielse från renskiljning och bestämmer om grunderna för arvoden till medlemmarna i värderingsnämnden som avgör tvister om skadestånd som uppstår på grund av renbetesgången. Besluten som fattas på ansö-

kan är avgiftsbelagda. NTM-centralen utser ordföranden i nämnden, som har tre medlemmar. Centralen beslutar om anslag för uppförande och underhåll av skyddsgärden som uppförs vid riksgränsen och för Renbeteslagsföreningens verksamhet. Enligt lagen koncentreras besluten om anslag till NTM-centralen i Lappland.

Syftet med skoltlagen (253/1995) är att främja levnadsförhållandena och utkomstmöjligheterna för skoltarna och inom skoltområdet samt att bevara och främja skolkulturen. Åtgärder enligt lagen vidtas för utvecklande av det skoltområde som fastställs i lagen. De uppgifter som nämnts ovan, utom köp och försäljning av mark samt beviljande av lån enligt skoltlagen, ska enligt förslaget överföras till landskapet Lappland.

Strukturstöd till jordbruket

I lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) föreskrivs det om ansökan om och beviljande, utbetalning, återkrav och övervakning av investeringsstöd till jordbruk och startstöd till unga jordbrukare. Vid uppförande av produktionsbyggnader som beviljas stöd styr lagen också de tekniska och funktionella minimikraven. Primärt är lagen ett instrument med vilket man genomför det program för landsbygdsutveckling som EU medfinansierar. Den kompletterar den unionslagstiftning som tillämpas på programmet. EU-lagstiftningen innebär en kraftig styrning av stödsystemet. Som statsbidragsmyndigheter fungerar NTM-centralerna inom sina verksamhetsområden.

De medel som behövs för strukturstöd till jordbruket under programperioden 2014–2020 (offentlig och privat finansiering) uppgår till ca 2 373 miljoner euro. Uppgifterna ingår i uppgifterna för utbetalande organ, och avsikten är att de ska överföras till landskapen.

System för avträdelsestöd

Bestämmelser om avträdelsestöd för finns i lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006, nedan *lagen om stöd för upphörande*) och i flera gamla lagar som fortfarande är i kraft eftersom stöd som beviljats enligt dem ännu betalas.

Avträdelsestödet är ett system för förtidspensionering inom jordbrukssektorn. Systemet har använts i flera årtionden för att stödja generationsväxlingar på gårdsbruksenheterna. Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd har ändrats, och ett system för förtidspensionering av detta slag kommer efter en övergångstid inte längre att vara förenligt med bestämmelserna. Systemet med avträdelsestöd slutar tillämpas genom att nya stöd inte beviljas efter den 31 december 2018. Ett centralt organ vid tillämpningen av systemet är Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt LPA.

För verkställigheten av lagen om stöd för upphörande svarar kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt LPA. Stödet beviljas av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. För tillsynen över användningen av avträdelsestöd ansvarar jord- och skogsbruksministeriet och för genomförandet av tillsynen Landsbygdsverket. Närings-, trafik- och miljöcentralen ger Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt utlåtanden om huruvida villkoren för avträdelsestöd uppfylls. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralen ska för sin del övervaka att de förbindelser som ingåtts vid upphörandet att bedriva jordbruk fullgörs. I landskapet Åland sköts de uppgifter som ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralen av Statens ämbetsverk på Åland.

I skötseln av sina uppgifter rörande avträdelsestöd styrs närings-, trafik- och miljöcentralen i huvudsak genom lagstyrning.

2.3.3 Marknadsordningarna för jordbruksprodukter, säkerheten i, kvaliteten på och användningen av jordbrukets produktionsinsatser samt tillsynen över växternas sundhet

RP 14/2018 rd

För marknadsordningarna för jordbruksprodukter, säkerheten i, kvaliteten på och användningen av jordbrukets produktionsinsatser samt tillsynen över växternas sundhet har det vid regionregionförvaltningsverken och NTM-centralerna avsatts sammanlagt 22 årsverken.

Marknadsordningarna för jordbruksprodukter

Marknadsordningen för jordbruksprodukter är en del av den gemensamma jordbrukspolitiken. Bestämmelser om dess genomförande finns i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012, nedan *marknadsordningslagen*). Betydelsefulla med hänsyn till landskapsreformen är de bestämmelser i lagen som gäller uppgifter som ska skötas av NTM-centralerna och kommunerna. Det är fråga om uppgifter som rör interventionslagring av och handelsnormer för jordbruksprodukter i vilka myndigheten övervakar en bestämd verksamhet och fattar förvaltningsbeslut. Tillsynen över interventionslagringen är en uppgift som utförs som betalande myndighet. Tillsynen rörande handelsnormerna har genomförts som en del av tillsynen över miljö- och hälsoskyddet.

Fodertillsyn

Bestämmelser om fodertillsynen finns i foderlagen (86/2008). Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer fodertillsynen och sköter informationen. För tillsynen anlitar verket närings-, trafik- och miljöcentralerna. Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar regionförvaltningsverken tillsyn över foderläkemedel. Tillsynsmyndigheten ska vid behov ge en foderföretagare råd angående iakttagandet av Europeiska gemenskapens foderlagstiftning och foderlagen samt de krav som föreskrivs med stöd av dem.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbета en flerårig nationell tillsynsplan i vilken uppbyggnaden och organisationen av systemen för foderkontroll och de strategiska målen, prioriteringarna och den allmänna organiseringen i fråga om tillsynen beskrivs.

Utöver den fleråriga nationella tillsynsplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket årligen utarbета en tillsynsplan för organiseringen av fodertillsynen. För tillsynen tas en avgift ut, och avgiftens storlek bestäms i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ekotillsyn

Genom lagen om tillsyn över ekologisk produktion (294/2015) genomförs rådets förordning om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och de EU-rättsakter som utfärdats med stöd av den nationellt. I lagen föreskrivs det om tillsynssystemet och om behöriga myndigheter. Livsmedelssäkerhetsverket fungerar som centralmyndighet i fråga om ekologiskt producerade produkter och tillsynen över den ekologiska produktionen. Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar odlarna och den bearbetning av jordbruksprodukter som sker på gårdar och anlitar då kontrollörer som är bemyndigade av Livsmedelssäkerhetsverket. Huruvida en odlares anslutning till kontrollsystemet godkänns avgörs av närings-, trafik- och miljöcentralen. Centralerna ska också utöva tillsyn över saluföringen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter i detaljförsäljningen. Dessutom ska centralerna utöva tillsyn över sådan bearbetning av egna jordbruksprodukter på en gård som ska betraktas som framställning i ringa grad, dvs. bearbetning med låg förädlingsgrad av egna jordbruksprodukter på en gård, såsom framställning av mjöl, gryn och flingor eller skalning, delning och förpackning av rotfrukter. Utöver detta fungerar närings-, trafik- och miljöcentralen i vissa uppgifter som den behöriga myndighet som avses i unionslagstiftningen i stället för Evira.

Tillsyn över växters sundhet och över plantmaterial

NTM-centralernas uppgifter enligt lagen om skydd för växters sundhet (702/2003, nedan *växtsundhetslagen*), och lagen om plantmaterial (1205/1994) ska enligt förslaget överföras till landskapen. Som utgångspunkt kan uppgifter finnas vid alla NTM-centraler. NTM-centralerna bistår Livsmedelsverket i tillsynen över efterlevnaden av dessa lagar. Kontroller om kraven i

växtsundhetslagen och lagen om plantmaterial är uppfyllda utförs ofta på samma gång. Även produktkontroll av makro-organismer för biologisk bekämpning och pollinering som det föreskrivs om i växtsundhetslagen kan kombineras med kontroller av växters sundhet. Varje NTM-central kan för närvarande själv kombinera dessa kontroller med övriga uppgifter, såsom stödkontroller eller andra kontroller av växtproduktion på det sätt den finner bäst. Antalet kontroller per kontrollslag är tagna från Livsmedelssäkerhetsverkets tillsynsplan.

På grundval av växtsundhetslagen övervakas produktion, lagring, marknadsföring, import och export av växter och växtprodukter med vilka skadegörare kan spridas samt marknadsföring, användning och import av makro-organismer för biologisk bekämpning. På grundval av lagen om plantmaterial övervakas produktion, import och marknadsföring av plantmaterial för trädgårdsväxter. Syftet med lagen om plantmaterial är att förhindra att farliga skadegörare etablerar sig bestående i landet och när detta inte lyckas att förhindra att de sprids. Den ska också bidra till att förhindra att skadegörare sprids och att ställa upp kvalitetskrav enligt användning för det plantmaterial som finns ute på marknaden.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska registrera aktörer i växtskydds- och plantmaterialregistret och sköta uppdateringen av registret, bevilja rätt att använda växtpass, ta emot anmälan om skadegörare enligt växtsundhetslagen och anmäla detta till Livsmedelssäkerhetsverket, fatta beslut om bekämpning av förekomster av skadegörare enligt växtsundhetslagen och vidta obetydliga åtgärder, underrätta om begränsningar som gäller användningen av en fastighet, bistå Livsmedelssäkerhetsverket i tillsynen över efterlevnaden av växtsundhetslagen och lagen om plantmaterial, utfärda förbud mot saluföring och import av plantmaterial, bestämma att plantmaterial som förbjudits ska föras ut ur landet eller förstöras, utfärda temporärt förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning och utan dröjsmål föra ärendet till Livsmedelssäkerhetsverket för avgörande, ge anmärkningar, avföra en leverantör av plantmaterial ur plantmaterialregistret om fel i verksamheten inte korrigeras, hota om att en åtgärd som inte har skett enligt åläggandet kommer att vidtas på den försumliges bekostnad och besluta om en sådan åtgärd, ta emot ansökningar om ersättning för kostnader som orsakats av ett beslut om bekämpning av skadegörare och lämna ett utlåtande om ansökan samt vidarebefordra ansökan till Livsmedelssäkerhetsverket.

Tillsyn över användningen av växtskyddsmedel

Bestämmelser om att använda växtskyddsmedel korrekt och hållbart och om att minska riskerna av användningen av växtskyddsmedel finns i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011).

Säkerhets- och kemikalieverket Tukes anlitar NTM-centralerna vid tillsynen över efterlevnaden av lagen om växtskyddsmedel och EU:s förordning (EG) nr 1107/2009 om växtskyddsmedel. Det är fråga om en biträdande tillsynsuppgift inom tillsynen över efterlevnaden av lagstiftningen och tillsyn över spridning av växtskyddsmedel genom flygbesprutning.

Tukes styr den tillsyn över användningen av växtskyddsmedel som NTM-centralerna utövar på de platser där de används, till exempel på gårdsbruksenheter, i trädgårdar eller grönområden, samt tillsynen över handeln med växtskyddsmedel. Tillsynen över användningen av växtskyddsmedel finansieras ur budgeten. NTM-centralens uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapet.

Övervakning av utsäde och flyghavre

Lagen om bekämpning av flyghavre (185/2002) förbjuder marknadsföring och överlåtelse av produkter som är drabbade av flyghavre. Lagen medför dessutom en skyldighet att aktivt bekämpa flyghavren. För tillsynen över att lagen efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Evira, som vid tillsynen anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna och inspektörer som verket auktoriserat. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska förrätta syn på en jordbruksfastighet där flyghavre upptäckts och vid behov utarbeta en bekämpningsplan. Landsbygdsnäringsmyndigheten ska överföra uppgiften att utarbeta av bekämpningsplanen till

närings-, trafik- och miljöcentralen, om det finns särskilda skäl till detta eller om det område där flyghavre förekommer omfattar delar av flera kommuner. Dessutom ska landsbygdsnäringsmyndigheten i varje kommun föra ett register över de områden där flyghavre förekommer. Tillsynen över flyghavre har samband med tillsynen över jordbruksstöd.

Tanken bakom lagen om handel med utsäde (728/2000) är att det i regel ska finnas endast certifikatutsäde på marknaden, och att kvaliteten och äktheten ska vara certifierade av myndigheter. Undantag från kravet på certifiering är möjliga endast i fall som uttryckligen anges i lagen. Livsmedelssäkerhetsverket är den huvudansvariga tillsyns- och certifieringsmyndigheten. Vid tillsynen kan verket anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter. Närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan besluta om temporärt marknadsföringsförbud.

Närings-, trafik- och miljöcentralens och kommunens uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapet.

Tillsyn över gödsselfabrikat

Genom gödsselfabrikat förbättras jord- och skogsbrukets och trädgårdsodlingens verksamhetsförutsättningar. De ökar växternas tillväxt och skördens storlek och kvalitet. Evira är den myndighet som enligt lagen om gödsselfabrikat (539/2006) bär huvudansvaret för tillsynen över gödsselfabrikat. I tillsynen kan Evira anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna och inspektörer som verket auktoriserat. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan temporärt förbjuda att ett parti gödsselfabrikat släpps ut på marknaden och fatta beslut om hot om tvångsutförande eller om tvångsutförande. NTM-centralernas uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapen.

Djuravel

Bestämmelser om djuravel finns i lagen om djuravelsverksamhet (319/2014). I lagen föreskrivs det bland annat om godkännande av stambokförande sammanslutningar och om handlingar som gäller djur som används för avel och deras könsceller och embryon samt om införsel av dessa. Enligt lagen om djuravelsverksamhet ska Evira utöva tillsyn över de stambokförande sammanslutningarnas verksamhet när de utför uppgifter som föreskrivs i lagen. Tillsyn över införseln av djur som används för avel samt deras könsceller och embryon utövas förutom av Evira även av Tullen. Vid tillsynen får verket anlita regionförvaltningsverket som hjälp. Genom reformen avskaffas enligt förslaget Eviras rätt att anlita en annan myndighet som hjälp vid tillsynen.

2.3.4 Fiskerihushållning och vattenhushållning

För uppgifterna inom fiskerihushållning och vattenhushållning har det anvisats totalt 243 årsverken vid NTM-centralerna, av vilka 196 är anställningar som bekostas med omkostnadsanslag och 47 årsverken bekostas med separata anslag. I de nämnda anställningarna är 51 årsverken inom fiskerihushållningsuppgifter bekostade av omkostnadsmedel och 2 årsverken av separata anslag.

Fiskerihushållning

Följande uppgifter hör till uppgifterna inom fiskerihushållning: ordnande av fiskeri och vård av fiskbestånd, fiskevårdsskyldigheter och tillsyn över det allmänna fiskeriintresset, främjande av fiskerihushållningen, främjande och finansiering av näringsverksamhet inom fiskeri ur Europeiska havs- och fiskerifonden samt allmän tillsyn över EU:s gemensamma fiskeripolitik. Uppgifterna överförs till landskapen som bör ordna skötseln av dem i samarbete som ändamålsenliga helheter.

Uppgifterna som gäller vård av fiskresurser och fritidsfiske samt fisketurism och andra tjänster grundar sig på lagen om fiske (379/2015), vattenlagen (587/2011), fiskeavtal som ingåtts med Norge och Sverige samt på lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Uppgifterna inom fiskerinäringen grundar sig på EU-lagstiftning som tillämpas direkt på näringsverksamheten inom fiskerihushållningen samt på följande författningar: lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016), lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014), lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012), lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004), lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014), statsrådets förordning om begränsningar av laxfisket i Bottniska viken och Simo älv (190/2008), lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010), lagen om fiske (379/2015) och livsmedelslagen (23/2006).

Uppgifterna inom fiskerihushållningen är centraliserade hos NTM-centralerna i Egentliga Finland, Norra Savolax och Lappland. Dessutom hör systemet med försäkringsstöd för fiske som riksomfattande centraliserad uppgift, tillsynen över att gemensamma bestämmelser för fiskeripolitiken iakttas samt koordinationen av beviljandet av understöd och övriga verkställighetsuppgifter i enlighet med Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) till NTM-centralen i Egentliga Finland. Uppgifterna som hör till beviljandet av EHFF-stöd är också centraliserade hos de tre NTM-centralerna. Fiskerihushållningsuppgifter som har samband med skyddet av saimenvikaren har centraliserats hos NTM-centralen i Norra Savolax.

För prestationer som hör till NTM-centralernas uppgifter inom fiskerihushållningen tas avgifter ut enligt förordningen om grunderna för avgifter till staten.

Vattenhushållning

Följande uppgifter hör till vattenhushållningen: experttjänster som gäller hanteringen av reglering av vattendrag samt riskerna för översvämningar och torka, styrning samt produktion av hydrologisk kunskap, tillsyns- och expertuppgifter inom dammsäkerhet, tillsynsuppgifter och experttjänster som hör till ordnande och utveckling av vattentjänster, experttjänster, styrning och utvecklandet av verksamhet som gäller grundtorrläggning och dikning, experttjänster, styrning och främjande i fråga om vård och återställande av byggda vattendrag, verkställighetsuppgifter enligt statsfördrag med Sverige och Ryssland som gäller gränsvattendrag samt uppgifter enligt vattenlagen som hör till justitieministeriets förvaltningsområde och som ska anvisas landskapen. Dessa uppgifter överförs till landskapen med undantag för tillsynsuppgifter enligt vattenlagen. Landskapen ska sköta de uppgifter inom jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde som i nuläget sköts av NTM-centralerna och som anknyter till fiskeri, dikesförrättning, åtgärder efter att flottningen har avslutats, utveckling av regleringen, åtgärder för avvärjande av fara samt förhindrande av skada som orsakas av is.

I vattenhushållningen ingår även uppgifterna som ägare till statens vattenbyggnader och som innehavare av de tillstånd staten har enligt vattenlagen.

Uppgifterna inom vattenhushållningen grundar sig på följande författningar: lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) och statsrådets förordning om hantering av översvämningssrisker (659/2010), dammsäkerhetslagen (494/2009) och statsrådets förordning om dammsäkerhet (319/2010), lagen om vattentjänster (119/2001), lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) och förordningen om stödjande av grundtorrläggning (530/1998), lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar (722/2010), lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (1331/1991), statsrådets förordning om understöd för projekt som förbättrar användningen av och tillståndet i vattendrag och vattenmiljön (714/2015) samt vattenlagen.

RP 14/2018 rd

Uppgifterna inom vattenhushållningen sköts på Ansvarsområdet för miljön och naturresurserna vid NTM-centralerna i samarbete specifikt per avrinningsområde. Flera deluppgifter som kräver specialexpertis inom vattenhushållningen har centraliserats på riksnivå. Förvaltning, underhåll och uppgifter inom grundläggande förbättring av vattenbyggnader med tillhörande anläggningar finns centraliserade hos NTM-centralen i Södra Österbotten. Totalt cirka 120 årsverken används i uppgifter inom vattenhushållningen vid NTM-centralerna.

Jord- och skogsbruksministeriet styr NTM-centralerna i uppgifterna som gäller vattenhushållning genom de effektivitetsmål som ställs upp i statsbudgeten, resultatstyrning, resursstyrning, informationsstyrning och övrig växelverkan.

De personalresurser som behövs för att sköta uppgifterna inom vattenhushållning finansieras med omkostnadsanslag som budgeterats på arbets- och näringsministeriets huvudtitel för NTM-centralerna. Dessutom riktas specialanslag på cirka 8 miljoner euro årligen ur jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel för politiksektorn naturresursekonomi till uppgifter inom förvaltningen av vattenbyggnader samt till restaurering av vattendrag och cirka 4 miljoner euro till projekt för skydd mot översvämning.

För prestationer som hör till NTM-centralernas uppgifter som dammsäkerhetsmyndighet tas avgifter ut enligt förordningen om grunderna för avgifter till staten.

Uppgifter kring stöd som ska betalas ur Europeiska havs- och fiskerifonden

Stöd enligt Europeiska havs- och fiskerifonden beviljas för genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik och integrerade havspolitik. Grunden för stöden och förvaltningen av dem är Europeiska unionens detaljerade lagstiftning som bland annat innehåller krav på differentiering och organisering av uppgifter.

Nationellt sett utgörs grunden för uppgiften av lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014).

Jord- och skogsbruksministeriet är den förvaltningsmyndighet, attesterande myndighet och revisionsmyndighet för det operativa program som förutsätts i EU-lagstiftningen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna i Egentliga Finland, Lappland och Norra Savolax är förvaltningsmyndighetens förmedlande organ som beviljar stöd. Dessutom ansvarar NTM-centralen i Egentliga Finland för att bevilja vissa stöd och för vissa koordinationsuppgifter såsom beredning av anvisningar och blanketter samt styrning av utvecklingen av informationssystem på hela det finländska fastlandet. NTM-centralernas uppgifter i samband med att bevilja stöd överförs till landskapen. Stöden beviljas enligt de urvalskriterier som övervakningskommittén för det operativa programmet har fastställt. Utvecklings- och förvaltningscentret fungerar som ansvarigt förmedlande organ i fråga om utbetalning och återkrav av stöd på hela det finländska fastlandet. Ålands landskapsregering ansvarar för det förmedlande organets uppgifter i landskapet Åland.

Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar som förvaltningsmyndighet för det operativa programmet för de uppgifter som överförs på andra myndigheter, såsom beviljande, betalning och återkrav av stöden samt för administrativa inspektioner och är skyldigt att styra och ge anvisningar för dessa myndigheters verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriets interna revision fungerar som revisionsmyndighet för det operativa programmet. Den ska utarbeta en revisionsplan och ordna inspektioner som gäller ändamålsenlig verksamhet i administrations- och kontrollsystemet för det operativa programmet samt de projekt som fått stöd. Revisionsmyndigheten utför själv systeminspektionerna, Landsbygdsverket utför projektinspektionerna. Dessutom utför Europeiska kommissionen inspektioner i medlemsstaterna. Revisionsmyndigheten ska årligen lämna en inspektionsberättelse till Europeiska kommissionen.

2.3.5 Vissa uppgifter hos regionutvecklingsmyndigheten

Enligt 4 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014) är målen för regionutvecklingen att 1) stärka en balanserad utveckling av regionerna samt deras nationella och internationella konkurrenskraft, 2) på ett hållbart sätt stärka regionernas näringsstruktur och göra den mångsidigare samt främja den ekonomiska balansen, 3) främja en hållbar sysselsättning samt befolkningens kompetens, lika möjligheter och sociala delaktighet, 4) minska skillnaderna i utveckling mellan och inom regionerna och sporra till fullskaligt utnyttjande av tillgängliga resurser på ett hållbart sätt, 5) utveckla regionernas starka sidor och höja deras specialiseringsgrad samt främja deras kultur, 6) förbättra livsmiljöns kvalitet och främja en hållbar region- och samhällsstruktur.

Enligt lagens 5 § svarar kommunerna och staten för regionutvecklingen. För fullgörandet av regionutvecklingsuppgifterna i respektive landskap svarar landskapsförbundet i egenskap av regionutvecklingsmyndighet. Närings-, trafik- och miljöcentralerna främjar den regionala utvecklingen genom att inom sina verksamhetsområden fullgöra de verkställighets- och utvecklingsuppgifter inom statsförvaltningen som det föreskrivs eller särskilt bestäms att de ska sköta.

Statsrådet beslutar enligt lagens 6 § om de riksomfattande prioriteringarna i regionutvecklingen under regeringsperioden (regionutvecklingsbeslut). De ministerier som är centrala med avseende på regionutvecklingen ska för sina förvaltningsområden ange målen och åtgärderna för regionutvecklingen som en del av statsrådets beslut. För precisering och genomförande av prioriteringarna kan det utarbetas särskilda program som gäller fler än ett förvaltningsområde. Planeringen på landskapsnivå omfattar en landskapsöversikt som avses i 25 § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999), en landskapsplan som styr annan områdesplanering och ett landskapsprogram som anger målen för landskapets utveckling under de närmaste åren. Bestämmelser om landskapsplanen utfärdas särskilt. Dessutom utarbetas Europeiska unionens strukturfondsprogram. Genomförandet av de planer och program som avses ovan får finansieras inom ramen för statsbudgeten.

Regionutvecklingsmyndighetens uppgifter som ska höra till landskapen föreslås huvudsakligen överföras till landskapen genom andra propositioner från regeringen. I denna regeringsproposition ingår följande uppgifter som hör till landskapen som regionutvecklingsmyndighet.

Syftet med lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) är att genom åtgärder av stat och kommun sträva efter att bevara den fasta bosättningen i skärgården genom att för befolkningen skapa tillräckliga möjligheter till utkomst, samfärdsel och basservice samt efter att skydda skärgårdens landskapsbild och natur för miljöskador.

Enligt lagens 12 § som gäller miljövårdsbidrag kan det beviljas bidrag för åtgärder som gäller skydd av skärgårdens natur eller bevarande eller förbättrande av skärgårdens landskapsbild. En kommun som statsrådet fastställer som skärgårdskommun eller en medlem som avses i kommunallagen i en sådan kommun kan beviljas bidrag för åtgärder. Bidrag kan beviljas för åtgärder av nämnda slag också åt en förening eller stiftelse som har till syfte att främja naturskyddet eller miljövården.

Miljövårdsbidrag för utvecklande av skärgården beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan. Miljöministeriet fastställer efter att ha hört skärgårdsdelegationen grunderna för användningen av bidraget samt de regionala bidragskvoterna efter det att närings-, trafik- och miljöcentralerna har sänt sammandrag av ansökningarna till ministeriet.

Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter sköter sådana uppgifter i enlighet med statsunderstödslagen som gäller utbetalning, övervakning och återkrav av bidrag. Dessutom sköter utvecklings- och förvaltningscentret utöver närings-, trafik- och miljöcentralen tillsynsuppgifter i enlighet med 15 § i statsunderstödslagen.

RP 14/2018 rd

Till utvecklingen av regionerna hör även förvaltningen av de operativa program som det föreskrivs om i lagen om samarbete över de yttre gränserna (657/2015).

2.3.6 Regional prognostisering av utbildningsbehoven på kort, lång och medellång sikt och beredning av de regionala utbildningsmålen

Samordnandet av den regionala prognostiseringen av utbildningsbehoven på kort, lång och medellång sikt grundar sig vid sidan av 3 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna på 17 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten. Enligt 1 mom. 4 punkt i den lagen är det landskapsförbundets uppgift att svara för samordningen av den regionala prognostiseringen av utbildningsbehoven på lång och medellång sikt och för beredningen av de regionala utbildningsmålen som ett led i utvecklingsplaneringen för utbildning och forskning. NTM-centralen svarar för prognostisering av behovet av arbetskraft och utbildning och analyserar behovet att matcha utbildning och arbetsmarknad i regionen närmast med avseende på anskaffning av arbetskraftsutbildning. I 5 kap. 2 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice noteras det att innan beslut om anskaffning av studier som leder till högskoleexamen fattas ska närings-, trafik- och miljöcentralen eller arbets- och näringsbyrån begära utlåtande i saken av undervisnings- och kulturministeriet.

De ovan nämnda arrangemangen inom utbildning och kunnande fullgörs i NTM-centralerna och landskapsförbunden genom åtgärder som finansieras via strukturfonder i enlighet med lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten och lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt.

Uppgifter som hör till undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde har skötts av NTM-centralerna med medel för omkostnader. Uppgifterna har varit en del av resultatavtalet.

2.3.7 Planering av landskapet och landskapsplanläggning

Landskapsplanläggningen och planeringen av landskap är en del av systemet för planering av områdesanvändningen enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) och som det föreskrivs om i 4 kap. i den lagen.

Enligt 27 § i markanvändnings- och bygglagen skall förbunden på landskapsnivå se till att en landskapsplan utarbetas och att planen hålls aktuell och utvecklas i den mån det är nödvändigt. Enligt lagens 25 § anges i landskapsplanen principerna för områdesanvändningen och samhällsstrukturen och anges områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Områdesreserveringar anges endast i den mån och med den noggrannhet som behövs med tanke på de riksomfattande målen eller landskapets mål för områdesanvändningen eller för att samordna områdesanvändningen i flera kommuner än en. Kraven på landskapsplanens innehåll anges i 28 § markanvändnings- och bygglagen.

Planläggningsförfarandet och växelverkan som ska följas när landskapsplanen utarbetas anges i 8 kap. i markanvändnings- och bygglagen. Enligt 31 § i markanvändnings- och bygglagen godkänns landskapsplanen av landskapsfullmäktige.

Enligt 32 § i markanvändnings- och bygglagen ska landskapsplanen tjäna till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras samt när åtgärder annars vidtas för att reglera områdesanvändningen.

I juni 2016 var totalt 64 landskapsplaner i kraft. Av dem är en del så kallade helhetslandskapsplaner, en del etappplaner som gäller en viss användningsform av mark och en del är planer för vissa områden som gäller en del av ett landskap. De gällande landskapsplanerna täcker hela landets areal. Vid samma tidpunkt var 21 landskapsplaner under arbete i landskapsförbunden.

Resurserna som används för landskapsplanläggning har klarlagts fullständigt 2013. Då bedömdes det att 96 personer av landskapsförbundens personalresurser skötte uppgifter som gällde landskapsplanläggningen.

Enligt 17 § i markanvändnings- och bygglagen är det miljöministeriets uppgift att sköta den allmänna utvecklingen och styrningen av områdesplaneringen och byggnadsväsendet, vilket också gäller landskapsplanläggningen. Miljöministeriets tidigare uppgift att övervaka landskapsplanläggningen ströks genom en ändring av markanvändnings- och bygglagen som trädde i kraft den 1 februari 2016.

I markanvändnings- och bygglagen föreskrivs det också om en landskapsöversikt där den utveckling som eftersträvas i landskapet anges. Det finns inga närmare bestämmelser om landskapsöversiktens innehåll eller hur den ska utarbetas i markanvändnings- och bygglagen. Landskapsöversikten utarbetas eller ses över varje mandatperiod. I nuläget sammanfogas landskapsöversikten enligt markanvändnings- och bygglagen med ett landskapsprogram enligt lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten i de flesta landskapsförbunden till en landskapsstrategi som innehåller en del med mål på lång sikt som motsvarar landskapsöversikten och ett åtgärdsprogram som motsvarar landskapsprogrammet på kort sikt.

2.3.8 Främjande av kommunernas planering av områdesanvändning och byggnadsväsendet

För främjande av uppgifter som gäller kommunernas planering av områdesanvändning och byggnadsväsendet har totalt 102 årsverken anvisats i NTM-centralerna.

Enligt 20 § i markanvändnings- och bygglagen ska kommunen sköta områdesplaneringen, styrningen av och tillsynen över byggandet samt utövandet av markpolitiken på sitt område. Enligt 18 § i markanvändnings- och bygglagen är det närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgift att främja regleringen av kommunens områdesplanering och byggnadsväsende. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska också övervaka att ärenden som har riksomfattande eller betydande verkningar på landskapsnivå beaktas vid planläggningen, byggandet och annan områdesanvändning.

Viktiga verksamhetsformer som närings-, trafik- och miljöcentralerna har för att främja planeringen av områdesanvändningen är utvecklingsdiskussioner och samråd mellan myndigheterna, som det föreskrivs särskilt om i markanvändnings- och bygglagen. Dessutom kan närings-, trafik- och miljöcentralen ge kommunen annan experthjälp och information, ge utlåtande om förslag till planer och byggnadsordningar, delta i andra samråd om planer än de samråd mellan myndigheterna som är lagstadgade och ordna utbildningsdagar för dem som företräder kommunerna och andra intressentgrupper.

Närings-, trafik- och miljöcentralens tillsynsuppdrag är till sin karaktär laglighetskontroll av kommunernas skötsel av planerings- och byggnadsväsendet. Tillsynsuppgiften gäller endast ärenden som har konsekvenser på nationell nivå och i betydande grad på landskapsnivå. Tillsynsuppgiften fullgörs genom att följa kommunernas beslut och ta upp eventuella missförhållanden i samarbetet som ska ske på förhand. Vid behov genomför NTM-centralerna sin tillsynsuppgift genom besvär över kommunala beslut.

Bestämmelser om samråd mellan närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunerna i fråga om general- och detaljplaner finns i 66 § i markanvändnings- och bygglagen. När det utarbetas en general- eller detaljplan som gäller ärenden som har konsekvenser på nationell nivå och i betydande grad på landskapsnivå eller som annars är av särskild betydelse med tanke på de statliga myndigheternas genomförandeskyldighet, ska kontakt upprätthållas med NTM-centralen. NTM-centralen och kommunen ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål, regionala mål och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av en sådan plan. Utöver samrådet med myndigheter ska NTM-centralerna och kommunerna också föra andra förhandlingar sinsemellan, till exempel ha arbetsplatsmöten och månadsmöten.

NTM-centralerna har enligt markanvändnings- och bygglagen besvärsmätt över kommunernas beslut om planer, byggnadsordningar, undantagsbeslut och avgöranden som gäller planeringsbehov i ärenden som hör till NTM-centralernas verksamhetsområde. Dessutom har NTM-centralerna besvärsmätt över beslut om rivning av byggnader om en byggnad är betydelsefull nationellt sett eller för landskapet.

2.3.9 Främjande av skyddet av naturens mångfald och vården av kulturmiljön

Vid NTM-centralerna har enligt uppföljningsuppgifterna cirka 88,7 årsverken använts för naturskyddsuppgifter. I samband med reformen fördelas dessa årsverken jämnt mellan landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Uppgifter inom främjande av skyddet av naturens mångfald och ett hållbart nyttjande av naturen hör till NTM-centralernas verksamhetsområde enligt 3 § 9 punkten i lagen om NTM-centralerna samt 6 § i naturvårdslagen.

Uppgifter som främjar naturens mångfald är i synnerhet uppgifter som grundar sig på att naturskyddsområden inrättas på frivillig väg, bland annat genomförandet av METSO-programmet som tryggar mångfalden i skogar. I uppgifterna ingår förhandlingar om ersättning och markförvärv med markägare med tillhörande kommunikation, rådgivning och främjande av samarbete mellan markägarna samt projektverksamhet i anslutning till inrättandet av naturskyddsområden. Dessutom förhandlar NTM-centralerna om förverkligandet av naturskyddsprogram, nätverket Natura 2000 och genomförandet av skyddsreserveringar med markägare. NTM-centralen har som uppgift att vid behov märka ut gränserna för naturskyddsområden på privatägda naturskyddsområden.

Till uppgifter som gäller främjande av skyddet av naturens mångfald och ett hållbart nyttjande av naturen hör allmän information, rådgivning och ökande av medvetenheten om naturens mångfald.

NTM-centralerna främjar skyddet av vilda arter och naturtyper genom rådgivning, genom information, genom att hjälpa till med att utreda alternativ samt genom samarbete med aktörer inom annan användning av miljön. NTM-centralerna producerar datamaterial för att följa upp skyddet av naturtyperna och arterna och deltar i skyddet av dem genom att utarbeta förvaltningsplaner för dem samt organisera praktiska vårdåtgärder. NTM-centralerna stöder genom rådgivning och utredningar markägare och lantbruksföretagare vid förebyggandet av skador som orsakas av fredade djur.

NTM-centralerna ger information om inventeringar och vård av kulturbiotoper samt deltar i expertsamarbetet som gäller ansökningar om miljöersättningar för jordbruk. I beredningen av landskapsområden ingår också att engagera dem som berörs, rådgivning och kommunikation.

De riksomfattande uppgifterna inom koordination och sakkunniguppgifterna inom miljöföstran sköts i nuläget centraliserat av NTM-centralen i Mellersta Finland.

Vården av kulturmiljön hör till NTM-centralernas verksamhetsområde enligt 3 § 9 punkten i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna. Verksamhetsområdet står i nära samband i synnerhet med markanvändning och styrning av byggandet som nämns i samma bestämmelse. Det ingår också i landskapsförbundens uppgifter att främja vården av kulturmiljön. Museiverket har den riksomfattande sakkunniguppgiften i fråga om kulturmiljön, och landskapsmuseerna fungerar som regionala experter.

I NTM-centralernas uppgifter enligt markanvändnings- och bygglagen ingår att bedöma lösningar för områdesanvändningen med tanke på kulturmiljön. I de landskapsplaner som utarbetas av landskapsförbunden ska det speciellt beaktas att landskapet och kulturarvet värnas. Enligt lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) och markanvändnings- och byggförordningen (895/1999) är det närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgift att främja och styra

ordnandet av uppföljningen av områdesanvändningens och den byggda miljöns tillstånd och utveckling inom sitt verksamhetsområde samt för sin del svara för ordnandet av nödvändig uppföljning. Landskapsförbunden ska inom sitt område svara för den uppföljning av kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling som planeringen på landskapsnivå förutsätter.

NTM-centralerna och landskapsförbunden främjar vården av kulturmiljön genom att delta i finansieringen och förvaltningen av projekt. Projekten är till exempel byggnads- eller landskapsinventeringar, reparation av byggnader och landskapsvård. NTM-centralerna beviljar privata ägare och sammanslutningar statsunderstöd som är speciellt avsedda för vård av byggnadsarvet. Understöden grundar sig på lagen om skyddande av byggnadsarvet och statsbudgeten (mom. 35.20.64). Till understödsverksamheten hör rådgivning om ombyggnad och reparationer som i många regioner sköts i samarbete med landskapsmuseet. Dessutom stöds vården av kulturmiljön inom ramen för Europeiska unionens program och med finansiering som beviljas från strukturfonderna.

Kulturmiljöerna beaktas i landskapsprogrammen som grundar sig på lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten, och i landskapen finns det även separata kulturmiljöprogram. NTM-centralerna deltar också när kommunala kulturmiljöprogram utarbetas. I nästan hela landet fungerar i stor omfattning regionala samarbetsgrupper för kulturmiljön. NTM-centralerna delar ansvaret för att koordinera dem med landskapsförbunden och landskapsmuseerna.

Uppgifterna som hör till vården av kulturmiljön sköts huvudsakligen på varje NTM-centrals ansvarsområde för miljö och naturresurser. Ärenden som gäller kulturmiljön på NTM-centralen i Satakuntas område sköts vid NTM-centralen i Egentliga Finland och ärenden som gäller kulturmiljön på NTM-centralen i Österbottens område sköts vid NTM-centralen i Södra Österbotten. Uppgifterna som gäller utbetalning och tillsyn över utbetalningen av bidrag för vård av byggnadsarvet har sedan 2015 skötts av NTM-centralernas och arbets- och näringsbyråernas gemensamma utvecklings- och förvaltningscenter (KEHA). Dessutom krävs sakkunskap om kulturmiljön i en del av NTM-centralernas uppgifter inom områdesanvändning, styrning av byggande och skydd av naturens mångfald samt i en del av landskapsförbundens uppgifter.

I ärenden som gäller naturskyddet och landskapsvården samt områdesanvändningen och byggnadsarvet är det miljöministeriet som är den instruerande och övervakande myndigheten. Undervisnings- och kulturministeriet ansvarar för ärenden som gäller museiväsendet och kulturarvet.

2.3.10 Allmän tillsyn enligt terrängtrafiklagen och beviljande av specialtillstånd för rörelsehindrade

Den allmänna tillsynen enligt terrängtrafiklagen (1710/1995) samt enligt bestämmelser och föreskrifter som meddelats med stöd av den utövas av NTM-centralen på dess verksamhetsområde och i kommunen av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Användningen av motordrivna fordon i terräng övervakas av polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet. Forststyrelsen och Skogsforskningsinstitutet övervakar användningen på den mark som de innehar.

En närings-, trafik- och miljöcentral kan på ansökan bevilja den vars rörelseförmåga på grund av ålder, skada eller sjukdom är begränsad, tillstånd att avvika från förbud eller begränsningar och utan markägarens eller markinnehavarens tillstånd färdas med, stanna eller parkera motordrivna fordon på markområden i terräng (4 §) samt att avvika från ett regionalt förbud eller en regional begränsning som en närings-, trafik- och miljöcentral har bestämt för att förebygga men och olägenheter som användningen av motordrivna fordon kan orsaka naturen eller den övriga miljön, naturnäringarna eller allmänt rekreationsbruk eller något annat allmänt eller enskilt intresse (8 §).

Miljöministeriet svarar för verkställigheten av terrängtrafiklagen och för den högsta tillsynen över att den iakttas.

2.3.11 Tillsynsuppgifter som gäller hanteringen av farliga kemikalier och sprängämnen

Frågan gäller räddningsmyndigheternas uppgifter enligt lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005, nedan kemikaliesäkerhetslagen). Syftet med lagen är att förebygga och avvärja skador på person, miljö och egendom vilka förorsakas vid tillverkning, användning, överföring, upplagring, förvaring och annan hantering av farliga kemikalier samt explosiva varor. Syftet med lagen är dessutom att främja den allmänna säkerheten.

I 115 § i kemikaliesäkerhetslagen föreskrivs det om räddningsmyndigheternas tillsynsuppgifter. Räddningsmyndigheterna övervakar att kemikaliesäkerhetslagen följs, när det är fråga om 1) liten industriell hantering och upplagring eller förvaring av farliga kemikalier, om inte verksamheten utgör en del av en sådan funktionell helhet som avses i 23 § 2 mom., i vilket fall tillsynen av verksamheten ska utövas av Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes), 2) upplagring i samband med handel av sådana fyrverkeripjäser som har godkänts för enskild konsumtion och andra pyrotekniska artiklar av liten farlighetsgrad eller överlåtelse av dem för enskild konsumtion samt 3) användningen av explosiva varor och farliga kemikalier för specialeffekter vid sådana tillställningar som nämns i 81 §. Räddningsmyndigheten (en regional räddningsmyndighet inom räddningsväsendet som avses i räddningslagen) övervakar hantering, lagring och förvaring av kemikalier, anmälnings- och förvaltningsförfarande som gäller dem samt tillsynen över dem när mängderna kemikalier är obetydlig. Enligt Tukes register över tillsynsobjekt finns det för närvarande cirka 6300 st. anmälningspliktiga objekt. Därtill omfattar tillsynen även s.k. icke-anmälningspliktiga kemikalieobjekt. Dessutom sköter räddningsmyndigheten med stöd av kemikaliesäkerhetslagen uppgifter i anslutning till explosiva varor, bereder beslut om användning av fyrverkeripjäser, bereder beslut om anmälningar om användning av explosiva varor eller farliga kemikalier som specialeffekter, behandlar anmälningar om upplagring i samband med handel av sådana fyrverkeripjäser som har godkänts för enskild konsumtion och andra pyrotekniska artiklar av liten farlighetsgrad.

Enligt 116 § i kemikaliesäkerhetslagen styr och förenhetligar Tukes räddningsmyndigheternas verksamhet.

I 131 § i kemikaliesäkerhetslagen föreskrivs om avgifter enligt den lagen. Enligt 131 § 2 mom. i den gällande lagen ska dock det lokala räddningsverket besluta om avgifterna för räddningsmyndigheternas prestationer och om storleken på de avgifter som tas ut, med iakttagande av de grunder som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

2.3.12 Tillsättandet av regionala idrottsråd i samarbete med andra landskap och främjande av idrott i landskapet via de regionala idrottsrådets verksamhet samt uppgifter som gäller friluftsleder

NTM-centralerna har anvisat totalt 2 årsverken för uppgiften.

Idrottsråd

Landskapsförbundet tillsätter enligt 7 § i idrottslagen (390/2015) och 17 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten de regionala idrottsråden som fungerar som expertorgan inom regionförvaltningsverken. Om det finns flera landskapsförbund på ett regionförvaltningsverks verksamhetsområde tillsätter förbunden idrottsrådet tillsammans. Det föreskrivs mer ingående om det regionala idrottsrådets uppgifter, sammansättning och tillsättande i statsrådets förordning om främjande av idrott (550/2015). De regionala idrottsrådets verksamhetsutgifter betalas med anslag som regionförvaltningsverket anvisas av undervisnings- och kulturministeriet.

Uppgifter som gäller friluftsleder

En plan för en friluftsled fastställs av den NTM-central till vars verksamhetsområde friluftsleden eller största delen av den hör. Innan planen fastställs ska de vars rätt eller fördel planen berör beredas tillfälle att framställa anmärkningar mot planen. Planen ska vara framlagd som offentlig delgivning och dessutom ska, om detta kan ske utan olägenhet, ett särskilt meddelande om att planen framlagts ges till de markägare och de lokala renbeteslag inom renskötselområdet genom vilkas område leden skulle komma att gå.

I fråga om flyttning av friluftsled gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om anläggande av friluftsled. Markägare kan göra framställning om flyttning hos kommunen. Om kommunen motsätter sig flyttningen kan markägaren hänskjuta ärendet till NTM-centralen.

Är en friluftsled eller en del av den till följd av förändrade förhållanden inte längre behövlig för allmän friluftsverksamhet, kan NTM-centralen av detta eller av annat särskilt skäl på ansökan av kommunen eller markägaren dra in friluftsleden eller en del av den. Har en friluftsled eller en del av den dragits in, övergår det område som hört till leden utan ersättning i ägarens besittning.

NTM-centralen kan förordna en kommun att se till att en plan för en friluftsled uppgörs för en annan kommuns område, att det anhålls om fastställelse av planen och ansöks om friluftsledsförrättning och att friluftsleden upprätthålls, om den andra kommunen samtyckt till detta. Närings-, trafik- och miljöcentralen bestämmer om hur kostnader och ersättningar som orsakas av friluftsleden ska fördelas mellan kommunerna, om inte kommunerna träffat överenskomelse i saken.

2.3.13 Främjande och planering av vattenförsörjning, uppgifter som gäller bruk och vård av vattentillgångarna samt uppgifter som gäller hantering av översvänningsrisker, regionala naturresurser och genomförande av arbeten som gäller miljö, vattenförsörjning och vattendrag

NTM-centralerna har anvisat totalt 14,7 årsverken för uppgifterna. Uppgifterna inom vattenhushållning som omfattar vattenförsörjning, användning och vård av vattentillgångarna, hanteringen av översvänningsrisker samt arbeten som gäller vattenhushållning och vattendrag behandlas i punkt 2.3.5.2 i motiveringarna. Uppgifterna inom vattenförsörjning sköttes 2015 med hjälp av totalt 24,4 årsverken i NTM-centralerna och uppgifter inom vattendrag med hjälp av 166 årsverken av vilka 44 årsverken finansierades med separata anslag.

Utöver uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som behandlas ovan i 2.3.4 har NTM-centralerna uppgifter inom naturresursekonomin enligt lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (1709/2015) och verkställandet av den nationella planen för anpassning till klimatförändringen 2022.

Dessutom ska de se till att miljöarbeten utförs. Dessa uppgifter överförs till landskapen.

2.3.14 Skydd av vatten och hav, vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen samt havsplanering

Vattenvård och havsvård

NTM-centralerna har anvisat totalt 90,2 årsverken för uppgifterna.

Den nationella lagstiftningen om vattenvård och havsvård grundar sig på EU:s direktiv av vilka de viktigaste är Europaparlamentets och rådets direktiv (2000/60/EG) om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (*ramdirektivet för vatten*), Europaparlamentets och rådets direktiv (2008/56/EG) om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (*ramdirektivet om en marin strategi*) och Europaparlamentets och rådets direktiv (2006/118/EG) om skydd för grundvatten mot förore-

ningar och försämring (*grundvattendirektivet*), som har ändrats med Kommissionens direktiv (2014/80/EU).

De allmänna målen för vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen är att skydda, förbättra och återställa vattnen och Östersjön så att ytvattens och grundvattens eller Östersjöns status inte försämras samt att deras status är åtminstone god. Planeringen av vattenvård och havsvård grundar sig på lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) och de förordningar av statsrådet som utfärdats med stöd av den. Miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställandet av lagen på sina verksamhetsområden. Dessutom deltar kommunikationsministeriet i utarbetandet av havsförvaltningsplanen. I gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 91/2010) och i överenskommelsen om ett finskt-norskt vattenförvaltningsområde (FördrS 50/2014) finns bestämmelser om organisering av det internationella samarbetet i samband med vattenvården. Bestämmelser om internationellt samarbete finns också i överenskommelsen mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas förbund angående gränsvattendragen (FördrS 25-26/1965).

NTM-centralernas uppgifter i fråga om vattenvård och havsvård anges i 5 § i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen. NTM-centralerna har till uppgift att inom varje vattenförvaltningsområde karakterisera vattnen, utreda den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen och göra ekonomiska analyser av vattenanvändningen. NTM-centralerna ska också samla in uppgifter om sådana områden som bestäms genom förordning av statsrådet och som enligt EU-lagstiftningen ska skyddas samt uppgifter om områden avsedda för tagande av hushållsvatten. NTM-centralen ska dessutom bereda klassificeringen av vattnen enligt status, ordna övervakningen av vattnen och utarbeta ett övervakningsprogram, bereda förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet samt fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på vattenvårdsförvaltningen.

Det finns sju vattenförvaltningsområden och de är bildade av vattendragsområden på naturgeografiska grunder. Fem samordnande NTM-centraler sammanställer de i samband med planeringen producerade och insamlade uppgifterna till vattenförvaltningsområdets förvaltningsplan. Bestämmelser om de samordnande NTM-centralerna finns i statsrådets förordning. Dessa är NTM-centralen i Södra Savolax, NTM-centralen i Nyland, NTM-centralen i Södra Österbotten, NTM-centralen i Norra Österbotten och NTM-centralen i Lappland. Enligt statsrådets förordning ska NTM-centralen i Lappland vara samordnade centralen med de internationella vattenförvaltningsområden som inrättats tillsammans med Sverige och Norge.

Miljöministeriet upprättar i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet en havsförvaltningsplan för Finlands territorialvatten och ekonomiska zon. NMT-centralerna har till uppgift att inom sina verksamhetsområden delta i uppgörandet av en bedömning av den marina miljöns tillstånd, göra behövliga utredningar för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön samt för att ställa upp miljömål och därtill hörande deskriptorer, samt bereda havsförvaltningsplanen och dess åtgärdsprogram. NMT-centralerna också deltar inom det egna verksamhetsområdet i samarbetet med andra stater i Östersjöns avrinningsområde vid planeringen av havsvården. Miljöministeriet ansvarar för samarbetet. NMT-centralerna har dessutom till uppgift att delta i utarbetandet av ett övervakningsprogram av Östersjöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral, ordna övervakningen av kustvattnen och fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på havsvårdsförvaltningen. Av NTM-centralerna i kustregionerna är NTM-centralen i Egentliga Finland samordnande myndighet för planeringen och verkställandet av havsvården mellan NTM-centralerna och miljöministeriet samt de övriga myndigheterna och inrättningarna.

Dessutom hör det till NTM-centralens uppgift att bestämma gränserna för grundvattenområdena och klassificera dem utifrån deras lämplighet för vattenförsörjning och deras skyddsbehov. Dessutom har NMT-centralerna till uppgift att karakterisera vattnen, utreda den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen samt uppräknat de grundvattenområden från vilka man tar vatten för att bereda hushållsvatten. NTM-centralen klassificerar grundvattnen också uti-

från deras kemiska och kvantitativa tillstånd som gott eller dåligt enligt det tillstånd som bedömts vara det sämre. NTM-centralen ska ordna övervakning av grundvattnens kvantitativa och kemiska tillstånd och samordna övervakningsprogrammen på vattenförvaltningsområdet. NTM-centralen ska i åtgärdsprogrammet föreslå tillräckliga åtgärder för att uppnå miljömålet för grundvattnen och för att upprätthålla ett gott tillstånd.

Statens uppgifter enligt lagen om specialskydd för Kyrö älv (1139/1991) sköts centraliserat av NTM-centralen i Södra Österbotten. NTM-centralens uppgift är att se till att översvämningsskyddet vid Kyrö älvs övre lopp slutförs samt att ansvara för skötseln av och tillsynen över de pumpverk som översvämningsskyddet förutsätter samt för anskaffningen av den elenergi som dessa kräver.

Havsplanering

Havsplanering är en ny uppgift i Finland. Bestämmelserna om den i markanvändnings- och bygglagen trädde i kraft den 1 oktober 2016. Genom bestämmelserna genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv om en ram för havsplanering (2014/89/EU). En havsplan är en övergripande och allmän regional plan som omfattar territorialvattnet och den ekonomiska zonen. Genom den samordnas de olika behoven för användningen av havet speciellt vad gäller sektorerna för energi, sjötransport, fiske samt skydd av miljön och naturen. I havsplanen granskas på ett helhetsinriktat sätt användningen av ett havsområde, kommande användningsändamål samt miljöns och naturskyddets behov.

De förbund på landskapsnivå vars område innefattar territorialvattnet svarar för att en havsplan utarbetas och godkänns. Miljöministeriet svarar för den allmänna utvecklingen och styrningen av havsplaneringen.

2.3.15 Produktion av miljöinformation och förbättrande av miljömedvetenheten

Enligt lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna är det centralernas uppgift att producera och distribuera miljöinformation och förbättra miljömedvetenheten. I praktiken ingår bland annat följande i arbetet: arbete i samarbetsgruppen för miljöfostran på landskapsnivå, kontakt med lärare och andra aktörer inom fostran, genomförande av projekt för miljöfostran och stöd av projekt som främjar miljömedvetenheten till exempel i styrgrupper, samarbete med naturskolor, produktion av information för webbplatser och upprätthållande av dem. I bakgrunden finns bland annat Europaparlamentets och rådet direktiv (2003/4/EG) om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG och speciellt artikel 7 i direktivet om spridning av miljöinformation.

Enligt 12 § i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna sköter NTM-centralen i Mellersta Finland som specialiserad uppgift på ett årsverke inom verksamhetsområdena för samtliga NTM-centraler utvecklings-, samordnings- och sakkunniguppgifter till stöd för miljöfostran. Till uppgifterna hör speciellt att främja samarbetet i förvaltningen samt att informera och ge andra ämbetsverk den experthjälp som behövs. Centralen sörjer även för det samarbete med utbildningsförvaltningen och övriga aktörer som uppgiften kräver. I uppgiften ingår enligt miljöministeriets beslut 6/01/2006 även hanteringen av miljöministeriets riksomfattande behovsprövade understöd till projekt som gäller miljöfostran och upplysning i miljöfrågor.

Till uppgiften att producera miljöinformation och förbättra miljömedvetenheten hör även produktion av hydrologisk information samt utgående från denna information att följa och förmedla regional information om vattenläget. Den hydrologiska informationen beskriver Finlands vattentillgångar och förändringar som sker i dem. Information behövs som stöd både för offentligt och för privat beslutsfattande och för att öka den allmänna miljömedvetenheten.

Informationen är av största vikt till exempel för följande ändamål: hantering av översvämningssrisker, dammsäkerhet, reglering av vattendrag, produktion av vattenkraft, övervakning av

RP 14/2018 rd

vattenhushållningstillstånd, planering av vattenvård och havsvård samt för rekreatjonsbruk. Av dem hör hanteringen av översvämningsrisker och dammsäkerheten till de strategiska uppgifter som fastställts i säkerhetsstrategin för samhället.

Statens uppgifter i fråga om att ordna hydrologisk uppföljning grundar sig på lagen om närings-, trafik- och miljöcentraler, lagen om Finlands miljöcentral (1069/2009) samt lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2010). Dessutom finns det i tillstånden enligt vattenlagen (587/2011) ofta föreskrifter om att utföra hydrologiska mätningar. Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) förutsätter bland annat kategorisering av vattnen och där är de hydrologiska uppgifterna i nyckelposition. Till exempel är det enligt lagen om hantering av översvämningsrisker närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift att sköta den hydrologiska övervakningen samt vattenläges- och översvämningsvarningstjänsten i samarbete med Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutet.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har även som uppgift att ordna den uppföljning av miljöns tillstånd som miljöuppgifterna kräver. Alla närings-, trafik- och miljöcentraler skaffar uppföljningsservicen i sin region för de uppföljningar av miljöns tillstånd som behövs. Uppgifterna som fås av uppföljningen utnyttjas i stor utsträckning. Uppföljningarna hör till uppgifterna inom vattenvård och havsvård och informationen som fås utnyttjas i vid omfattning. Varje NTM-central har ingått avtal om uppföljningen i den egna regionen med en konsult efter konkurrensutsättning som genomförts centraliserat på större områden för upphandling. För uppföljningen används 35–45 årsverken.

I fråga om att producera observationer har fältarbetet i samband med anläggning och underhåll av stationer, att skaffa och vägleda observatörer samt kvalitetskontroll av de regionala stationerna hört till NTM-centralernas uppgifter. Dessutom har NTM-centralerna helt ansvarat för skötseln av observationsstationer och tillstånd i anslutning till vattenbyggnader som staten äger och olika upphandlingskontrakt.

2.3.16 Regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden

Totalt 3,3 årsverken har anvisats för uppgiften i regionförvaltningsverken.

I 7 § i statsrådets förordning om den riksomfattande delegationen för romska ärenden och regionala delegationer för romska ärenden (1019/2003) föreskrivs det om regionala delegationer för romska ärenden. Syftet med delegationen är att främja jämlika möjligheter för den romska befolkningen till deltagande samt deras ekonomiska, sociala och kulturella levnadsförhållanden.

Enligt 7 § 1 mom. i förordningen ska regionförvaltningsverken tillsätta en regional delegation för romska ärenden på verksamhetsområdena för regionförvaltningsverken i Södra Finland, Sydvästra Finland, Östra Finland och Norra Finland. Delegationen som tillsatts på verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Norra Finland sköter ärendena på verksamhetsområdena för regionförvaltningsverken i Norra Finland och i Lappland. Delegationen på verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland sköter dessutom ärendena på verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland.

Planerarna på regionförvaltningsverken har arbetat som sekreterare på heltid för de regionala delegationerna för romska ärenden från och med 2006. Varje regionförvaltningsverk har en planerare för uppgiften så totalt finns det alltså fyra tjänster. Delegationernas kostnader betalas med de anslag som varje regionförvaltningsverk har anvisats.

2.3.17 Ordnande och utvecklande av regional samservice

Det föreskrivs om samservice i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (223/2007, nedan *samservicelagen*). Samservicelagen tillämpas när biträdande kundservicefunktioner som ankommer på statliga myndigheter, kommunala myndigheter och Folkpens-

ionsanstalten ordnas och sköts genom samarbete mellan myndigheter. Med samservice avses skötsel av biträdande kundservicefunktioner med stöd av ett samserviceavtal som ingås mellan myndigheter. Biträdande kundservicefunktioner som sköts som samservice kan till exempel vara mottagande av anmälningar, ansökningar och andra handlingar som är avsedda för den myndighet som är uppdragsgivare och vidarebefordran av dem till uppdragsgivaren samt uppgifter som gäller stöd i användningen av uppdragsgivarens elektroniska tjänster.

Den riksomfattande utvecklingen av samservicen leds enligt samservicelagen av finansministeriet som också har till uppgift att samordna myndigheternas åtgärder i samband med samservicen. Regionförvaltningsverket har uppgiften att enligt samservicelagen upprätthålla ett register över samserviceavtal. Uppgiften att föra register ges i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken till Regionförvaltningsverket i Södra Finland vars uppgift det enligt förordningen också är att på riksnivå utveckla samservicen och samarbetet mellan de statliga myndigheter som deltar i samarbetet. Det föreskrivs om främjandet av den regionala utvecklingen av samservicen i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014). Enligt lagen är det landskapsförbundets uppgift att främja samservicen på området.

Vid finansministeriet används cirka 1 årsverke på riksomfattande uppgifter som gäller att utveckla samservicen. Varje landskapsförbund har en områdesansvarig person för samservicen som sköter uppgifter som gäller att främja samservicen som en del av tjänstens befattningsbeskrivning. Vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland används cirka 1 årsverke för uppgifter inom samservicen.

2.3.18 Planering och ordnande av skärgårdstrafik

Lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) reglerar möjligheterna till försörjning, rörlighet och basservice i skärgårdens fasta bebyggelse. Enligt lagens 5 § ”bör staten försöka sörja för att skärgårdens bofasta befolkning till sitt förfogande har en med hänsyn till boendeförhållandena, utkomstbetingelserna och skötseln av nödvändiga angelägenheter erforderlig trafik- och transportservice, som är så smidig som möjligt samt avgiftsfri eller prismässigt skäligen.”

Staten är inte enligt lagen själv skyldig att ordna trafik- och transporttjänster. Staten har emellertid redan sedan 1960-talet tagit hand om servicenivån på resor och transporter på så sätt att man på statens bekostnad har skaffat förbindelsefartygstrafik samt särskilda tungtransporter som skärgårdens invånare samt övriga skärgårdsbor som bor och rör sig i skärgården får använda. Det är i nuläget avgiftsfritt för alla att använda förbindelsefartygens service.

Organiseringen av förbindelsefartygstrafiken är för närvarande centraliserad hos NTM-centralen i Egentliga Finland som konkurrensutsätter och subventionerar trafiken i Sibbo, Raseborg, delvis i Ingå och Lovisa skärgård samt på Skärgårdens ringväg. Med subventionerad skärgårdstrafik avses sådan regelbunden trafik som en enskild transportör sköter sjövägen med ett sjövärdigt fartyg och som betjänar personer som bor permanent i skärgården på sådana rut-ter i skärgården eller på rutter mellan skärgården och fastlandet som saknar annan regelbunden trafik eller vägförbindelse.

Ett anslag på cirka 20 miljoner euro har årligen reserverats för köp av tjänster som gäller skärgårdens förbindelsefartyg. Fleråriga avtal om trafiken har ingåtts i de olika regionerna. Största delen av de gällande avtalen upphör 2023. Att NTM-centralernas uppgifter överförs till landskapen får en marginell personalkonsekvens (2 årsverken).

Avsikten är att ansvaret för att ordna skärgårdstrafiken övergår från staten till landskapen. Uppgiftens närmare innehåll fastställs i landskapsstrategin. Finansieringen ordnas som separat finansiering ur kommunikationsministeriets moment.

2.3.19 Uppgifter att ordna byggnadstillsynen och miljöväsendet som överförts från kommunerna till landskapet genom avtal mellan landskapet och alla kommunerna på dess område som kommunerna har anvisat landskapet finansiering för att sköta

Enligt 20 § i markanvändnings- och bygglagen ska kommunen sköta områdesplaneringen, styrningen av och tillsynen över byggandet. Kommunen ska ha tillräckliga resurser och tillräcklig sakkunskap till sitt förfogande för dessa uppgifter.

Det föreskrivs om kommunens byggnadstillsynsmyndighet i 21 § i markanvändnings- och bygglagen. De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen sköts av en nämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser, dock inte av kommunstyrelsen. För byggnadsrådgivning och byggnadstillsyn skall kommunen ha en byggnadsinspektör. Om det är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna, kan flera kommuner ha en gemensam byggnadsinspektör. Kommunen kan också med stöd av ett avtal låta en annan kommuns tjänsteinnehavare sköta byggnadstillsynen. På överföring av byggnadstillsynsmyndighetens befogenheter tillämpas vad som bestäms i kommunallagen (365/1995). Ett ärende som gäller förvaltningstvång och rättelseyrkande får dock inte överföras för att avgöras av en tjänsteinnehavare.

Enligt 124 § i markanvändnings- och bygglagen skall byggnadstillsynsmyndigheten övervaka byggandet med tanke på det allmänna intresset samt för sin del se till att det som bestäms i den lagen och med stöd av den iakttas i samband med byggandet. Byggnadstillsynsmyndigheten skall också sköta den allmänna styrning och rådgivning i fråga om byggandet som behövs i kommunen. Dessutom föreskrivs det om byggnadstillsynsmyndighetens uppgifter i flera andra paragrafer i markanvändnings- och bygglagen och i markanvändnings- och byggförordningen. Byggnadstillsynen har bland annat följande uppgifter: tillsyn över att planeringen verkställs, behandling av byggnads- och åtgärdstillstånd samt tillstånd för miljöåtgärder och rivning, tillsyn över byggarbeten som gäller detta, servitutsreglering och vissa andra arrangemang som har samband med förverkligandet av detaljplanen, tillsyn över underhållet av byggnader och över vården av den byggda miljön samt ärenden som gäller förvaltningstvång. Förutom i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs det även på annat håll i lagstiftningen om andra mindre uppgifter för byggnadstillsynen.

I kommunernas instruktioner har också övriga uppdrag överförts till byggnadstillsynsmyndigheten. Till exempel i beredningen av avgöranden som gäller planeringsbehov och vid undantagsbeslut har byggnadstillsynsmyndigheten en viktig ställning i flera kommuner.

I praktiken är byggnadstillsynsmyndigheten en nämnd eller en sektion i en nämnd. Kommunerna koncentrerar och sätter ofta ihop förtroendeorganen till mer omfattande sektorer. Därför kan byggnadstillsynsmyndigheten fungera som en kombinerad byggnadstillsyns- och miljö-nämnd eller sektion där många olika ärenden som gäller tillstånd har koncentrerats. Dessutom kan en teknisk nämnd fungera som byggnadstillsynsmyndighet där man tidigare har koncentrerat ärenden som hör till verksamhetsområdet för den tekniska sektorn.

Byggnadstillsynsmyndighetens behörighet har i många kommuner i stor utsträckning överförts till byggnadsinspektören eller till en annan tjänsteinnehavare. Många kommuner har till och med överfört alla ärenden som gäller byggtillstånd att avgöras av tjänsteinnehavare. Då har själva förvaltningsorganet kvar styrningen av verksamheten samt behandlingen av rättelseyrkanden över tjänsteinnehavares beslut och ärenden som gäller förvaltningstvång. Ofta hör ändå de mest betydande ärendena som gäller tillstånd till förvaltningsorganets beslutanderätt. Oftast är byggnadsinspektören föredragande i nämnden men man kan också ha stannat för andra lösningar i kommunerna.

Trots att kommunen svarar för styrningen och tillsynen över byggandet på sitt område behöver den inte nödvändigtvis producera servicen själv. I Finland fungerar ofta frivilliga samfälligheter mellan kommuner för att producera servicen byggnadstillsyn. Av samarbetsområdena är de flesta organiserade kring en ansvarig kommun. Den ansvariga kommunen producerar tjäns-

ter inom byggnadstillsynen som fastställts i avtalet om samarbete mellan de andra kommunerna som deltar.

Kommunernas miljöförvaltningsmyndighets uppgifter hör till kommunens miljöförvaltningsmyndighet enligt lagen om kommunernas miljöförvaltningsmyndighet (64/1986). Enligt 6 § i lagen är det den kommunala miljöförvaltningsmyndighets uppgift att för att övervaka och främja miljöförvaltningsmyndigheten inom kommunen sköta de uppgifter som enligt lag eller som föreskrivs med stöd av lag ankommer på den. Dessutom ska den bidra till planeringen och utvecklandet av miljöförvaltningsmyndigheten samt ge akt på miljöförvaltningsmyndigheten samt ombesörja utredningar och forskning i anslutning till den. Den har som uppgift att delta i anordnandet av den handledning och rådgivning i miljöförvaltningsmyndigheten som behövs i kommunen, avge utlåtanden och göra framställningar till andra myndigheter inom kommunen samt hos dem ta initiativ i frågor som ansluter sig till miljöförvaltningsmyndigheten. Den ska bidra med information, upplysning och utbildning i kommunen i frågor som gäller miljöförvaltningsmyndigheten, främja det kommunala samarbetet i miljöförvaltningsfrågor med andra myndigheter och samfund samt utföra andra uppgifter som i instruktion har ålagts den.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ges uppgifter i många olika lagar. Den beviljar miljöförvaltningsmyndigheten enligt miljöskyddslagen på sitt område och kontrollerar att de iakttas. Den ges också uppgifter i avfallslagen, vattentjänstlagen, vattenlagen, terrängtrafiklagen och sjötrafiklagen, i regel tillstånds- och tillsynsuppgifter. Kommunernas miljöförvaltningsmyndighet fungerar som bevakare av allmänt intresse enligt sina uppgifter och utöver myndighetsuppgifterna hör även ett allmänt främjande av miljöförvaltningsmyndigheten till dess uppgifter.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten är ett organ med flera medlemmar som utses av kommunen och kommunstyrelsen kan inte vara detta organ. Kommunfullmäktige kan ge den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten rätt att överföra sina befogenheter vidare på tjänsteinnehavare som är underställda myndigheten med undantag för ärenden som inbegriper administrativt tvång. Utöver en egen kommunal nämnd kan den kommunala miljöförvaltningsmyndighets uppgifter skötas av en nämnd som är gemensam för flera kommuner, en samkommun, om kommunerna avtalat om detta.

2.3.20 Landskapets övriga uppgifter

Uppgifterna som behandlas i detta kapitel hör till de övriga uppgifter för landskapet som avses i 6 § 3 mom. i den föreslagna landskapslagen.

Förordande av bostadsprojekt för grupper med särskilda behov

Investeringsunderstöd av statens medel beviljas för byggande, anskaffning och ombyggnad av bostäder på det sätt som föreskrivs i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov (1281/2004, nedan *investeringsunderstödslagen*). För lån som tagits upp för detta syfte beviljas av statens medel även räntestöd och statsgaranti enligt lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001, nedan *räntestödslagen*). Syftet med investeringsunderstöden är att öka utbudet på hyresbostäder med skäliga boendekostnader som lämpar sig för boendeböven hos personer tillhörande grupper med särskilda behov och att därigenom förbättra bostadsförhållandena för dessa. Avsikten med understöden är att kompensera investeringskostnaderna som beror på att det i bostäderna för grupper med särskilda behov behövs större gemensamma utrymmen och serviceutrymmen samt på särskilda lösningar för utrymmen och utrustning än i sedvanliga bostäder. Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet (nedan *ARA*) beslutar om beviljandet av understöd och godkännandet av lån som räntestödslån. Kommuner och övriga offentliga samfund, bostadssamfund som *ARA* anser som allmännyttiga samt bolag där dessa samfund har bestämmande inflytande kan få understöd och räntestödslån.

Investeringsunderstöd kan enligt 6 § 1 mom. 3 punkten i investeringsunderstödslagen beviljas endast för sådana projekt som den kommun där bostadshuset är beläget förordar. I förarbetena till lagen konstateras det att när kommunen överväger ett förordande bör den ta särskild hän-

syn till hur objektet stöder den kommunala servicehelheten för den aktuella specialgruppen, och frågan bör också bedömas på lång sikt (RP 170/2004 rd). Samma krav på förordande från kommunen finns i 3 § 2 mom. i räntestödslagen. I praktiken framskrider ansökningsförfarandet för investeringsunderstöd så att kommunerna ska förorda eller ge ett negativ utlåtande om ansökningarna. Ansökningarna ska tillsammans med utlåtandena lämnas till ARA, som beslutar om understöden ska beviljas. Varje kommun kan ordna förfarandet för att ge utlåtande i bostadsväsendet samt i social- och hälsovårdsväsendet på det sätt de anser vara det bästa, bara de frågor som nämns i förarbetena till investeringsunderstödslagen beaktas. ARA kan i sina årliga anvisningar om understöd utfärda direktiv för hurdana omständigheter man bör beakta när utlåtandena ges. I övrigt finns det ingen särskild styrning eller tillsyn som gäller förordandet av projekt, utan det är fråga om prövning av ändamålsenligheten som verkställs av kommunerna. Varje kommun beslutar om hur de riktar resurser till sin utlåtanpraxis och staten beviljar inte kommunerna finansiering för utarbetandet av utlåtanen.

Val av hyresgäster i bostäder som avses för grupper med särskilda behov

Hyresbostäder som finansieras med statligt stöd avses för mindre bemedlade hushåll med små inkomster. Det gäller såväl så kallade vanliga hyresbostäder som finansieras enligt räntestödslagen, bostäder som avses för grupper med särskilda behov enligt investeringsunderstödslagen som hyresbostäder som tidigare finansierats med aravalån. Därför föreskrivs det i 11 b § i räntestödslagen och 4 b § i aravabegränsningslagen (1190/1993) att valet av hyresgäster till räntestödshyresbostäder eller hyresbostäder som finansierats med aravalån grundar sig på social ändamålsenlighet och ekonomiskt behov. Hyresgäster skall väljas med hänsyn till hushållets bostadsbehov, förmögenhet och inkomster (grunderna för val av hyresgäster). Vid valet av hyresgäster skall företräde ges bostadslösa och andra hushåll som har det mest brådskande behovet av bostad, som är minst bemedlade och som har de lägsta inkomsterna. Dessa föreskrifter i räntestödslagen gäller även bostäder för grupper med särskilda behov som staten stöder, för investeringsunderstödet för grupper med särskilda behov beviljas endast i samband med räntestödslån. Därför ska, även när invånare väljs till exempel till bostäder som staten stöder och som avses för äldre personer i dåligt skick eller med en demenssjukdom, personer med funktionsnedsättning eller rehabiliteringsklienter inom mental- eller missbrukarvården, de sökande sättas i prioriteringsordning enligt sina behov av bostad, utgående från inkomster och tillgångar, och bostäderna ska anvisas dem som har det största behovet av bostad och som har de lägsta inkomsterna och är minst bemedlade. Det är den som fått räntestöd eller aravalån, det vill säga bostadens ägare, som ska välja invånare. Kommunen utövar med stöd av 11 d § i räntestödslagen och 4 d § i aravabegränsningslagen tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. Kommunen har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen. Kommunerna överväger själva på vilket sätt de utövar tillsynen. Närmare bestämmelser om val av invånare ges i statsrådets förordning om val av hyresgäster till arava- och räntestödshyresbostäder (166/2008, nedan *förordningen om val av hyresgäster*).

Uppgifter som gäller begränsning av jakt enligt jaktlagen

Regionförvaltningsverkets uppgift att enligt jaktlagen (615/1993) tillfälligt begränsa jakt med hänsyn till den allmänna säkerheten överförs till landskapen.

2.4 Uppgifter som ska anvisas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

I detta kapitel presenteras de uppgifter som sköts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, regionförvaltningsverken och NTM-centralerna samt utvecklings- och förvaltningscentret som ska centraliseras i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.4.1 Justitieministeriets ansvarsområde

De uppgifter som gäller rättssäkerheten och vissa övriga uppgifter som i nuläget fullgörs av regionförvaltningsverken övergår till ämbetsverket som ska inrättas på justitieministeriets ansvarsområde. Ärenden som gäller deponering och associationsrättsliga ärenden är betydande

grupper av uppgifter på förvaltningsområdet. Uppgifterna är placerade i ämbetsverket på ansvarsområdet för basservice, rättsskydd och tillstånd och de har ingen separat mekanism för sektorstyrning, men för en del av dem har mål för behandlingstiden satts i regionförvaltningsverkets resultatavtal. Cirka 13 årsverken har anvisats för uppgifterna 2016.

Om någon ska betala någon annan en avgift eller en annan prestation har personen rätt att på bestämda villkor deponera pengar, värdepapper eller övriga dokument hos regionförvaltningsverket. Genom deponeringen blir personen fri från skyldigheten att betala avgiften eller prestationen för dokumentet och skyldigheten att betala ränta avbryts också. Deponeringarna regleras som allmän lag i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). En avsevärd del av situationerna med deponering har samband med lagstiftningen om inlösen och det finns specialbestämmelser om deponering i lagstiftningen för andra förvaltningsområden, bland annat i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977, inlösenlagen), landsvägslagen (503/2005), lagen om samfälligheter (758/1989) och fastighetsbildningslagen (554/1995) samt sjölagen (674/1994). Det finns bestämmelser om deponering som gäller associationsrättsliga fall av inlösen även på annat håll i speciallagstiftningen såsom i aktiebolagslagen (624/2006) och i bostadsaktiebolagslagen (1599/2009). I särskilda situationer kan det även bestämmas att en säkerhet ska deponeras i ämbetsverket. Sådana bestämmelser finns bland annat i lagen om inlösen och i vattenlagen (587/2011).

Regionförvaltningsverkets uppgift är att ta emot deponeringen och på ansökan betala den till dem som har rätt till betalningen. Om det deponerade beloppet inte har tagits ut inom den föreskrivna tidsfristen ska det intäktsföras till staten. Att deponera är i regel avgiftsbelagt och behandlingsavgifterna grundar sig på 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten som avser ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde antingen till en fast avgift eller, i fall av flera utbetalningar, till en uppskattad timdebitering.

I associationsrättsliga ärenden fungerar regionförvaltningsverken som rättsskyddsmyndigheter i frågor som gäller minoritetsskydd. Hos dem kan man söka rätt att sammankalla ett möte eller en order om att en särskild inspektion ska verkställas i sammanslutningen eller att en verksamhetsgranskare ska förordnas för den. Uppgifterna grundar sig på associationsrätten såsom aktiebolagslagen, bostadsaktiebolagslagen, föreningslagen (503/2009), lagen om bostadsköp (843/1994) och andelslagslagen (421/2013). Regionförvaltningsverken har även vissa andra associationsrättsliga uppgifter såsom förvaring av skyddsdokument enligt lagen om bostadsköp om de inte förvaras i ett kreditinstitut samt på miljöministeriets förvaltningsområde ärenden som gäller boendedemokrati i enlighet med lagen om samförvaltning i hyreshus (649/1990) samt i lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990) som är centraliserade i Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland. Uppgifterna gäller ansökningsärenden där en behandlingsavgift, som grundar sig på 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten till ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde, tas ut för besluten.

Dessutom bevakar regionförvaltningsverken statens fördel i vissa särskilda situationer. Lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd (422/1974) gör det möjligt för statskontoret att be regionförvaltningsverket att representera staten i domstolen när ersättningsärenden behandlas. Verket ska då förordna ett ombud att representera staten i rättegången inom ramen för statskontorets anvisningar. Regionförvaltningsverket har dessutom vissa kompletterande uppgifter som grundar sig på ställningen som allmän förvaltningsmyndighet såsom rätten att på statens vägnar ta emot stämningar enligt rätträttegångsbalken (4/1734) och rätten att förordna till att föra talan i domstol om verkställande av en ändamålsbestämmelse i ett testamente enligt ärvdabalken (40/1965). I fråga om att ordna val har ämbetsverket vissa uppgifter enligt vallagen (714/1998). Verket tillsätter valkrets nämnden i valkretsen samt förvarar de dokument och förnödenheter som nämnden använt i sitt arbete. Uppgiftshelheterna är rätt små och består av enstaka fall. Till karaktären är det fråga om civilrättsliga uppgifter som gäller rättegångsförfarandet och att företräda staten.

RP 14/2018 rd

Förvaltningsområdet har även vissa uppgifter i fråga om tillstånd och tillsyn. Regionförvaltningsverket beviljar med stöd av föreningslagen (503/1989) tillstånd till föreningar som bedriver skytteverksamhet. Dessutom föreskrivs det om uppgifter som gäller tillstånd och tillsyn för ämbetsverket i fråga om hittegodsbyråer som det föreskrivs om i hittegodslagen (778/1988). Uppgifterna gäller rättslig prövning och förhandskontroll för tillstånd och registrering samt tillsyn över att verksamheten som bedrivs i branschen är laglig. Uppgifterna i enlighet med hittegodslagen är centraliserade hos Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland. Tillstånden är avgiftsbelagda prestationer till självkostnadsvärde.

I lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare (853/2016) anges för ämbetsverket en registrerings- och tillsynsuppgift avseende aktörer som beviljar konsumentkrediter och person-till-person-lån men som inte övervakas av Finansinspektionen. Det är huvudsakligen fråga om så kallade snabblånsfirmor. Uppgifterna består av rättslig prövning och förhandskontroll för tillstånd och registrering samt tillsyn över att verksamheten som bedrivs i branschen är laglig. Uppgifterna har centraliserats i Regionförvaltningsverket i Södra Finland på ansvarsområdet för basservicen, rättsskyddet och tillstånden. Tillstånd och registrering är avgiftsbelagda prestationer till självkostnadsvärde.

Till lagstiftningen på justitieministeriets förvaltningsområde hör även uppgifter som föreskrivs för regionförvaltningsverket i äktenskapslagen (234/1929), i konsumentskyddslagen (38/1978), i lagen om assisterad befruktning (1237/2006), i vattenlagen (587/2011), och i beredskapslagen (1552/2011) som dock styrs på de andra ministeriernas förvaltningsområden.

De tillståndsmyndighetsuppgifter enligt vattenlagen som regionförvaltningsverket sköter samt de uppgifter enligt vattenlagen som hänför sig till tillsyn och till tillsyn över bevakning av allmänt intresse och som sköts av NTM-centralen överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Tillståndsmyndigheten har till uppgift att avgöra tillstånds-, undersökningstillstånds- och förvaltningstvångsärenden, separata ersättningsärenden, vissa ärenden som gäller beviljande av nyttjanderätt, ärenden som gäller inrättande av farled, bestämning av gräns för vattenområde och fastställande av kungsådrans omfattning samt vissa ärenden som hänför sig till meningsskiljaktigheter i vattenhushållningsprojekt. Till NTM-centralens tillsynsuppgift hör att övervaka att vattenlagen och de bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå som utfärdats med stöd av den följs och att behandla vattenlagsenliga anmälningssärenden. Dessutom överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet NTM-centralernas uppgifter som hänför sig till att fastställa planerna för att kontrollera konsekvenserna av vattenhushållningsprojekt. De uppgifter som anknyter till att fastställa de planer som hänför sig till fiskevårdsskyldigheterna överförs dock till landskapet.

2.4.2 Inrikesministeriets ansvarsområde

På inrikesministeriets ansvarsområde utgörs de mest betydande uppgiftshelheterna av laglighetstillsyn över räddningsväsendets och landskapens gemensamma beredskap, som enligt förslaget ska regleras i lagen om ordnandet av räddningsväsendet (/). Lagförslaget ingår i regeringens proposition om saken (RP 16/2017 rd). Resursen som överförs från de nuvarande regionförvaltningsverken uppskattas vara cirka 3 årsverken. Sammantaget har uppgifter som hör till inrikesministeriets förvaltningsområde anvisats cirka 31 årsverken i regionförvaltningsverken 2016.

Regionförvaltningsverket har övervakat räddningsväsendet samt tillgången till och nivån på räddningsväsendets tjänster inom sitt verksamhetsområde. Dessutom har det hört till uppgifterna att sörja för rapporteringen till inrikesministeriet om tillgången till och nivån på räddningsväsendets tjänster, bistå inrikesministeriet i anskaffningen av uppgifter som behövs vid ledningen av räddningsverksamheten samt i upprätthållandet av lägesbilden, delta i planeringen och ordnandet av sådana övningar med tanke på storolyckor som främjar samarbetet mellan räddningsverken och andra instanser som deltar i räddningsväsendet samt främja samarbetet inom sitt verksamhetsområde mellan olika instanser inom räddningsväsendet. Dessutom har ämbetsverket i enskilda fall helt och hållet eller för viss tid kunnat bevilja befrielse från den

RP 14/2018 rd

lagstadgade skyldigheten att inrätta skyddsrum. Regionförvaltningsverkets ansvarsområden för räddningsväsendet och beredskapen svarar för uppgifterna.

Andra mindre uppgiftshelheter som hör till ministeriets ansvarsområde är registrerings- och tillsynsuppgifterna enligt lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) samt registrering av valutaväxlare och producenter av kapitalförvaltnings- och företagstjänster. Regionförvaltningsverket kontrollerar för vissa branscher att aktörerna uppfyller sina skyldigheter enligt lagen och registrerar de producenter av kapitalförvaltnings- och företagstjänster som uppfyller kraven. Uppgifterna har centraliserats i Regionförvaltningsverket i Södra Finland på ansvarsområdet för basservicen, rättsskyddet och tillstånden och cirka 3,6 årsverken har anvisats för dem 2016. Tillstånd och registrering är avgiftsbelagda prestationer till självkostnadsvärde.

2.4.3 Finansministeriets ansvarsområde

Finansministeriet ansvarar för den allmänna administrativa styrningen av regionförvaltningsverken. Ministeriet styr ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens gemensamma förvaltnings- och utvecklingstjänster, för vilket det i förordningen om regionförvaltningsverken (906/2009) separat föreskrivs om ämbetsverkens förvaltningsuppgifter. Uppgifterna består av tjänster inom ämbetsverkens personaladministration, ekonomiförvaltning, dokumentförvaltning, informationsförvaltning, lokalitetsförvaltning och kommunikationstjänster. Dessutom svarar ansvarsområdet för förande av det register över samserviceavtal som avses i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (223/2007) samt riksomfattande utvecklingsuppgifter i fråga om samservicen och samarbetet mellan de statliga myndigheter som deltar i den. Cirka 129 årsverken har anvisats för uppgifterna 2016.

Dessutom föreskrivs det om tillstånds- och tillsynsuppgifter för regionförvaltningsverket i fråga om pantlåneinrättningar i lagen om pantlåneinrättningar (1535/1992). Det är frågan om uppgifter som gäller rättslig prövning och förhandskontroll för tillstånd och registrering samt tillsyn över att verksamheten som bedrivs i branschen är laglig. Uppgifterna har centraliserats i Regionförvaltningsverket i Södra Finland på ansvarsområdet för basservicen, rättsskyddet och tillstånden. Tillstånd och registrering är avgiftsbelagda prestationer till självkostnadsvärde.

Dessutom svarar varje regionförvaltningsverk för att övervaka lagligheten genom sin uppgift att behandla klagomål enligt kommunallagen (410/2015) och den föreslagna landskapslagen. Verket kan med anledning av klagomål undersöka om en kommun, samkommun eller landskapet har iakttagit gällande lag. Enligt lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009) kan regionförvaltningsverket även ålägga kommunen eller hemkommunsersättningstagaren att vid vite uppfylla en förpliktelse om vilken det föreskrivs i lag. Det är en reaktiv tillsynsuppgift som utöver de speciella sektorer verket kontrollerar även gäller kommunens verksamhet i sin helhet.

2.4.4 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

På undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde utgörs de mest betydande uppgiftshelheterna av uppgifter som gäller styrning, tillsyn, finansiering och utveckling av undervisnings- och kulturväsendet (utbildnings-, biblioteks-, idrotts- och ungdomsväsendet samt småbarnspedagogiken) som sköts av regionförvaltningsverken. Uppgifterna styrs via verkets mekanism för resultatavtal samt funktionellt sett direkt från ministeriet. Uppgifterna har ordnats på ansvarsområdet undervisnings- och kulturväsendet och totalt har cirka 96 årsverken anvisats för dem 2016.

Tillsynsuppgifterna grundar sig på uppgiften att behandla klagomål enligt kommunallagen samt för småbarnspedagogikens del enligt lagen om småbarnspedagogik (36/1973) och lagen om privat socialservice (922/2011) som fortfarande tillämpas till denna del trots att lagen hör till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde. Utöver uppgiften att behandla kla-

RP 14/2018 rd

gomål rör det sig också om informationsstyrning och vad gäller privata serviceproducenter även om föregripande registrering och övervakning av lagligheten i branschen på eget initiativ. Registrering hör till prestationer som är avgiftsbelagda enligt självkostnadsvärde. Verket behandlar också särskilda klagomål avseende undervisningsväsendet och begäranden om omprövning med stöd av lagen om grundläggande utbildning (628/1998). Här är det frågan om uppgifter hos den myndighet där ändring söks som första instans.

Uppgifterna som gäller finansiering gäller statsunderstöd för olika sektorer inom bildningsväsendet och grundar sig på lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009), lagen om grundläggande utbildning, gymnasielagen (629/1998), lagen om grundläggande konstundervisning (633/1998), ungdomslagen (1285/2016), idrottslagen (390/2014) samt på bestämmelser på lägre nivå som utfärdats med stöd av dem. Uppgifterna består av att bevilja, betala ut och övervaka bruket och som statsbidragsmyndighet att eventuellt återkräva separata behovsprövade statsunderstöd som tagits in i statsbudgeten.

Verket är en statlig förvaltningsmyndighet enligt lagen om allmänna bibliotek (1492/2016) och dessutom ordnar verket tillsammans med ministeriet fortbildning för biblioteks- och undervisningspersonal enligt vad som avtalats separat samt utför övriga utvecklingsuppgifter.

I enlighet med upphovsrättslagen (404/1961) övervakar verket på ansökan av den organisation för gemensam förvaltning av upphovsrätten som samlar in ersättning för vidareförsäljning av bildkonst att skyldigheten att betala ersättning iakttas enligt lagen. Uppgiften är organiserad på verkets ansvarsområde för basservicen, rättsskyddet och tillstånden.

2.4.5 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Uppgifter som gäller tillståndsärenden enligt vattenlagen som sköts i regionförvaltningsverken och som hör till jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde och uppgifter som gäller tillsyn enligt vattenlagen och sköts av NTM-centralerna övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Jord- och skogsbruksministeriet och miljöministeriet styr uppgifterna på sina verksamhetsområden. Uppgifterna regleras i vattenlagen (587/2011) som hör till justitieministeriets föredragningsansvar. Tillståndsärenden enligt vattenlagen sköts hos regionförvaltningsverken i Södra, Östra, Västra och Inre samt i Norra Finland inom ansvarsområdet för miljötillstånd på motsvarande sätt som tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen. Resurserna som anvisas för tillståndsärenden på ansvarsområdena presenteras nedan i punkt 2.4.8. Tillstånden är avgiftsbelagda prestationer till nedsatt självkostnadsvärde enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Tillsyn enligt vattenlagen utövas på NTM-centralernas ansvarsområden för miljö och naturresurser. För godkännandet av en kontrollplan eller för en ändring av den enligt vattenlagen tas en avgift ut som är lägre än självkostnadsvärdet. Också den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten är en tillsynsmyndighet i enlighet med vattenlagen.

Regionförvaltningsverket kan bestämma att den som försummat en skyldighet enligt jaktlagen (615/1993) ska uppfylla skyldigheten. Regionförvaltningsverket övervakar även hur befogenheterna inom jakt- och fiskeövervakningen enligt lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning (1157/2005) utövas.

2.4.6 Arbets- och näringsministeriets ansvarsområde

De mest betydande uppgiftshelheterna utgörs av regionförvaltningsverkets uppgifter inom närings tillsynen. Cirka 32 årsverken har anvisats för uppgifterna 2016. Styrningen av uppgifterna är kopplad till verkets resultatavtal.

Bestämmelser om tillsynsuppgifter finns för förmedlingsrörelser och indrivningsbyråer som det föreskrivs om i lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (1075/2000) samt i lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (517/1999). Det är frågan om uppgifter som gäller rättslig prövning, förhandskontroll för tillstånd och registrering samt tillsyn över att verksamheten i branschen bedrivs enligt

RP 14/2018 rd

lagen. Tillsynsuppgifterna som gäller indrivningsbyråerna är centraliserade hos Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Tillstånds- och registreringsuppgifter är avgiftsbelagda prestationer till självkostnadsvärde.

På förvaltningsområdet hör till regionförvaltningsverkets uppgifter också styrudduppgifter som gäller beredskap inom dagligvaruförsörjningen samt under undantagsförhållanden styrning och verkställighetsuppgifter som gäller reglering av detaljhandeln enligt 32 § i beredskapslagen.

Uppgifter som har samband med lönegarantin och som sköts av närings-, trafik- och miljöcentralerna grundar sig på lönegarantilagen (866/1998) och lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000). Syftet med lönegarantin är att i händelse av arbetsgivarens insolvens trygga betalningen av arbetstagarnas fordringar. Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under vissa förutsättningar också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning. När staten har betalat lönegarantin till arbetstagaren får staten en fordran på arbetsgivaren på motsvarande belopp. Fordran skall återkrävas inom 10 år från utgången av det år då lönegaranti-beslutet har getts. Cirka 38 årsverken har 2015 anvisats för uppgifterna i NTM-centralerna.

Till förvaltningsområdet hör även allmän arbetsrättslig reglering och de arbetarskyddsuppgifter som hör dit vilka dock styrs på social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde.

2.4.7 Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

Social- och hälsovårdssektorn

På social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde utgör följande uppgifter en avsevärd helhet: tillsynen över yrkesutbildade personer inom den offentliga och den privata hälso- och sjukvården samt inom organisationer som utförs av regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira, styrning och tillsyn enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen samt Valviras riksomfattande alkoholförvaltning. Ändringarna i lagstiftningen om uppgifterna genomförs huvudsakligen genom en separat regeringsproposition i samband med ändringarna med anledning av social- och hälsovårdsreformen.

Valvira och regionförvaltningsverken beviljar även tillstånd för privata social- och hälsovårdstjänster. Efter att lagen om produktion av social- och hälsojänster (RP 52/2017 rd) har trätt i kraft upphör de uppgifterna. Till det nya ämbetsverkets uppgifter hör dock registrering av serviceproducenterna inom social- och hälsovården och tillsyn över deras verksamhet. Valvira har i nuläget dessutom i uppgift att kontrollera säkerheten och överensstämmelsen med kraven i de datasystem för hälso- och sjukvård som finns på marknaden. Valvira beviljar även rätten att utöva yrke som legitimerad yrkesutbildad person inom social- eller hälsovården eller som yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning.

Valvira sköter i nuläget även styrningen och tillsynen över hälsoskyddet och över tobakslagen. Valvira godkänner även testare som utför kompetenstest för hygieniska test av hushållsvatten och vatten i simbassänger, övervakar testarna samt beviljar intyg till dem som fullgjort test. Valvira upprätthåller också ett system över kompetenstest (OSTI).

Dessutom övervakar Valvira verksamheten hos tillverkarna av, partiförsäljarna av och licenstagarna för alkoholdrycker, utövar produkttillsyn, övervakar reklamen för och främjandet av försäljningen av alkohol, samt i fråga om tobak reklamförbudet samt skadliga ämnen och märkningen av förpackningar. Ämbetsverket beviljar tillstånd för framställning av, import av, partiförsäljning av och användningstillstånd för alkohol.

Utöver dessa uppgiftshelheter har Valvira följande uppgifter: ärenden som gäller avbrytande av havandeskap och sterilisationsärenden, uppgifter enligt adoptionslagen och adoptions-

nämndens uppgifter, tillstånd för assisterad befruktning samt tillsyn över datasystemen inom social- och hälsovården.

Till den delen styrs regionförvaltningsverkens nuvarande uppgifter förutom av regionförvaltningsverkens allmänna mekanism för resultatavtal av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira som fullgörs som ämbetsverkens gemensamma tillsynsprogram samt som direkt innehållsstyrning mellan ämbetsverken. Regionförvaltningsverkens och Valviras nuvarande uppgifter som gäller tillstånd, registrering, styrning och tillsyn inom social- och hälsovården övergår till ämbetsverket som ska inrättas.

Uppgifterna grundar sig på hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010), folkhälsolagen (66/1972), lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989), mentalvårdslagen (1116/1990), lagen om smittsamma sjukdomar (1227/2016), lagen om Enheten för hälso- och sjukvård för fångar (1635/2015), lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987), lagen om elev- och studerandevård (1287/2013), lagen om företagshälsovård (1383/2001), lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994), socialvårdslagen (1301/2014), barnskyddslagen (417/2007), lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977), lagen om yrkesutbildade personer inom socialvården (817/2015), lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) och lagen om privat socialservice (922/2011), lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007), lagen om elektroniska recept (61/2007), lagen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård (629/2010), hälsoskyddslagen (763/1994), tobakslagen (549/2016), adoptionslagen (22/2012), lagen om avbrytande av havandeskap (239/1970), alkohollagen (1143/1994) och övrig speciallagstiftning på förvaltningsområdet.

Uppgifterna består av heltäckande styrning och laglighetsövervakning av sektorn som utförs som systematisk styrning och tillsyn på eget initiativ, inspektionsverksamhet, behandling av klagomål och övrig reaktiv tillsyn. Verken kan också använda administrativt tvång i sina uppgifter. Vad gäller tillsynen över privata aktörer, yrkesutbildade personer, medling i familjefrågor samt mikrobiologiska laboratorier hör tillstånds- och registerförvaltning med förhandsprövning till tillsynen. Uppgifterna inom tillstånd och register är avgiftsbelagda prestationer till självkostnadsvärde.

I fråga om specialomsorger om utvecklingsstörda är regionförvaltningsverket besvärsmyndighet i första instans i ärenden som gäller specialomsorgsprogram.

Utöver uppgifterna inom tillstånd, registrering, styrning och tillsyn har regionförvaltningsverket också särskilda uppgifter som gäller finansieringssystemet för social- och hälsovården och som det föreskrivs om i lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården (733/1992), i lagen om utkomststöd (1412/1997) och i lagen om ordnande av utredningar av sexual- och misshandelsbrott mot barn (1009/2008). Det är fråga om utbetalning av statsbidrag för vissa uppdrag och övervakning av användningen.

På förvaltningsområdet hör till regionförvaltningsverkets uppgifter också styruppgifter som gäller beredskap inom social- och hälsovården samt under undantagsförhållanden verkställighetsuppgifter enligt 86 § i beredskapslagen.

Uppgiften är organiserad på regionförvaltningsverkens ansvarsområde för basservicen, rättskyddet och tillstånden. Tillsynsuppgifterna inom hälso- och sjukvården för fångar samt inom försvarsmakten har centraliserats hos Regionförvaltningsverket i Norra Finland. Cirka 350 årsverken har anvisats för uppgiften i Valvira och i regionförvaltningsverken 2016.

Arbetarskydd

En annan betydelsefull helhet utgörs av arbetarskyddsförvaltningen som i nuläget är organiserad vid regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskydd. Uppgifterna inom arbetarskyddet utgörs av tillsyn över arbetarskyddet på kunders och myndigheters initiativ, utredning

RP 14/2018 rd

av orsakerna till och förebyggande av allvarliga olycksfall i arbetet, yrkessjukdomar och arbetsrelaterade sjukdomar, produkttillsyn samt deltagande i behandlingen av arbetsbrott. Cirka 431 årsverken har anvisats för uppgifterna 2016. Ansvarsområdena för arbetarskyddet finns i de andra verken utom i Regionförvaltningsverket i Lappland. För arbetarskyddets del är regionförvaltningsverket behörigt även i landskapet Åland.

Styrningen av arbetarskyddet sker som direkt resultatstyrning vid social- och hälsovårdsministeriets avdelning för arbete och jämställdhet, oberoende av ämbetsverkets övriga organisation och uppgifter. Även finansieringen av verksamheten är fristående i förhållande till regionförvaltningsverkets allmänna finansiering som ett eget moment i statsbudgeten. Regionförvaltningsverkens och närings-, trafik- och miljöcentralernas gemensamma strategidokument har dock en egen andel för planering och styrning av uppgifterna inom arbetarskyddet.

Uppgifterna grundar sig huvudsakligen på lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993), lagen om personregister för arbetarskyddet (1039/2001), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsovård, lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav (1016/2004) samt på sektorspecifika specialbestämmelser. Det finns många uppgifter inom arbetslagstiftningen som hör till arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde och de grundar sig väsentligen på arbetsavtalslagen (55/2001), lagen om utstationering av arbetstagare (447/2016), lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004), lagen om studieledighet (274/1979), lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006), lagen om sjöarbetsavtal (756/2011), lagen om alterneringsledighet (1305/2002), arbetstidslagen (605/1996), sjöarbetstidslagen (296/1976), lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982), semesterlagen (162/2005), semesterlagen för sjömän (433/1984), lagen om unga arbetstagare (998/1993) samt lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004). Det finns specialbestämmelser även i gruvlagen (621/2011), elsäkerhetslagen (410/1996) och lagen om tryckbärande anordningar (1144/2016).

Uppgifterna består av heltäckande styrning och laglighetsövervakning av arbetarskyddet som grundar sig på över hundra författningar, och som utförs som systematisk ledning och övervakning på eget initiativ, som inspektionsverksamhet och som reaktiv övervakning. Verket kan också använda administrativt tvång i sina uppgifter. Till uppgifterna hör även vissa tillstånd och beslut om erkännande av examina som är avgiftsbelagda prestationer enligt självkostnadsvärde.

Till förvaltningsområdets lagstiftning hör dessutom övervakning enligt kemikalielagen (599/2013) som räknas till uppgifter inom miljövården. I 10 § i kemikalielagen föreskrivs det om arbetarskyddsmyndighetens tillsynsplikt i arbeten där arbetsgivaren är skyldig att iakttä arbetarskyddslagen. Även lagstiftningen på vissa andra förvaltningsområden innehåller tillsynsuppgifter för arbetarskyddsmyndigheten såsom till exempel utlänningslagen (301/2004).

Övriga uppgifter

Till förvaltningsområdets lagstiftning hör också enligt 11 § i kemikalielagen närings-, trafik- och miljöcentralens och den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens uppsiktsskyldighet över aktiviteter till den del tillsynen gäller verksamhetsutövarers skyldighet att sörja för förebyggande och avvärjande av miljöolägenheter i samband med användning och lagring av kemikalier. NTM-centralens uppgifter övergår till det nya ämbetsverket som en del av miljöuppgifterna under ledning av miljöministeriet. Tillsynen enligt kemikalielagen finansieras med statens och kommunernas skatteinkomster samt med avgifter som tas ut.

2.4.8 Miljöministeriets ansvarsområde

Uppgifterna på miljöministeriets ansvarsområde utgörs å ena sidan av ärenden som gäller vatten- och miljötillstånd och som sköts i de nuvarande regionförvaltningsverken, å andra sidan

av tillsyn över både vatten- och miljötillstånd och över avfallshanteringen, myndighetsuppgifter som gäller naturskydd, miljökonsekvensbedömning och marktäktslagen och ärenden som gäller skyddande av byggnadsarvet och som sköts i de nuvarande NTM-centralerna.

På förvaltningsområdet har totalt cirka 480 årsverken och med separata anslag 38 årsverken anvisats för uppgiften.

Miljötillstånd

Miljöskyddslagen (527/2014) och statsrådets förordning om miljöskydd (713/2014) trädde i kraft i september 2014. De viktigaste regleringssätten i lagen och förordningen är miljötillståndsförfarandet och vissa andra förfaranden för godkännande samt närmare skyldigheter med avseende på miljöskydd som med stöd av lagen regleras genom förordning av statsrådet.

Syftet med miljöskyddslagen är bland annat att förebygga och hindra förorening och risk för förorening av miljön samt att minska mängden avfall och avfallets skadlighet.

Miljöskyddslagen tillämpas på industriell och annan verksamhet som orsakar eller kan orsaka förorening av miljön. Lagen tillämpas också på verksamhet som ger upphov till avfall och på behandling av avfall. Lagen innehåller bestämmelser om tillståndsplikt, grunderna för tillståndsprövning samt förutsättningarna för beviljande av tillstånd. För sådan verksamhet som medför risk för förorening av miljön krävs miljötillstånd. Verksamheter som kräver miljötillstånd räknas upp i bilagan till miljöskyddslagen. Dessutom är viss övrig verksamhet som orsakar vissa konsekvenser tillståndspliktig enligt lagen. Miljötillstånd ska beviljas om verksamheten uppfyller de krav som ställs i miljöskyddslagen och i avfallslagen samt i de bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem. Vid avgörandet av ett tillståndsärende ska också naturvårdslagen och vad som föreskrivs med stöd av den iakttas.

Regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas miljö-
vårdsmyndigheter svarar för att miljöskyddslagen verkställs. Miljöministeriet styr regionförvaltningsverkens ansvarsområden för miljötillstånd och närings-, trafik- och miljöcentralernas ansvarsområden för miljö och naturresurser i de uppgifter som hör till deras verksamhetsområde. Verkställandet av statens effektivitets- och resultatprogram och regionförvaltningsverkens tillståndsverksamhet samt effektiviseringen och samordningen av styrfunktionerna för närings-, trafik- och miljöcentralernas tillståndsverksamhet krävde utveckling och harmonisering av tillstånds- och tillsynsförfarandena i samband med totalrevideringen av miljöskyddslagen. I samband med det ville man även förbättra förutsättningarna för kommunernas förfaranden för miljöstånd och registrering samt tillsynsåtgärder.

I fråga om vatten- och miljötillståndsärenden gäller det rättslig prövning och förhandskontroll för förvaltningstillstånd. Tillstånden är avgiftsbelagda prestationer till ett lägre belopp än självkostnadsvärdet enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

Miljötillståndsmyndigheter

I samband med reformen av statens regionförvaltning 2010 fördes de statliga uppgifterna som gäller miljötillstånd till regionförvaltningsverken. Av dem har fyra ansvarsområden för miljö-
tillstånd. De behandlar samtidigt också tillståndsärenden enligt vattenlagen. Ansvarsområdena finns i regionförvaltningsverken i Södra, Östra, Västra och Inre samt Norra Finland. För uppgifterna har cirka 134 årsverken (bekostade inom ramen för omkostnaderna) anvisats 2016. Ansvarsområdena styrs enligt ämbetsverkens allmänna resultatstyrningsmekanism, men ansvarsområdet är i sin verksamhet oberoende av verkets övriga organisation och uppgifter.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland har dessutom i enlighet med havsskyddslagen (1415/1994) fått tillståndsuppgifter som gäller deponering av muddermassa, konstruktioner i havet samt tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre.

Tillsyn enligt miljöskyddslagen

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986) samt närings-, trafik- och miljöcentralerna är miljötillsynsmyndigheterna enligt miljöskyddslagen. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten övervakar miljötillstånden som getts av kommunen och NTM-centralerna övervakar miljötillstånden som getts av regionförvaltningsverket. Tillsynsmyndigheterna har mångsidiga övervaknings- och tvångsmedel som de kan använda för att ingripa effektivt och i rätt tid i konstaterade försummelser.

De uppgifter som hör till statens ansvar vad gäller tillsyn över miljön är i nuläget organiserade på NTM-centralernas ansvarsområden för miljö och naturresurser. Uppgifter som gäller miljö och naturresurser sköts av 13 NTM-centraler. Miljöfrågor som gäller Satakunta sköts av NTM-centralen i Egentliga Finland och miljöfrågor som gäller Österbotten och Mellersta Österbotten sköts av NTM-centralen i Södra Österbotten.

NTM-centralerna ska för att ordna tillsynen göra upp en tillsynsplan. Miljöministeriet har i maj 2016 gett NTM-centralerna nya anvisningar för ordnandet av tillsynen (YM4/401/2016), som kommunerna kan använda i tillämpliga delar. Utöver periodiska inspektioner enligt tillsynsplanen och tillsynsprogrammet hör till tillsynen över miljötillstånden övriga inspektioner som situationen kräver, förhandlingar med verksamhetsutövarna, kontroll av periodiska rapporter (års- och månadsrapporter) och utlåtanden som ska ges över ansökningar om tillstånd.

I anvisningen om miljötillsyn betonas att tillsynen ska vara riskbaserad, tillsynens kvalitet och uppföljning av effektiviteten samt kommunikationen i tillsynsärenden. Genom reformen av miljöskyddslagen har möjligheten att ta ut avgifter för tillsynen gett möjligheter till att effektivisera tillsynen. Riksdagen har i sitt uttalande (Riksdagens svar 67/2014) förutsatt att regeringen ser till att inkomst från tillsynsavgifter av miljötillsyn faktiskt dirigeras till närings-, trafik- och miljöcentralerna till tillsyn utan att övriga tillsynsmedel minskas. Att tillsynsavgifterna även i fortsättningen oavkortade styrs till tillsynen är viktigt för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Tillstånds- och tillsynsärenden enligt vattenlagen

I vattenlagen, som nämns i 2.4.1, ingår uppgifter som omfattas av miljöministeriets ansvarsområde. Av dessa är de viktigaste de tillståndsmyndighetsuppgifter som sköts av regionförvaltningsverken och de tillsynsuppgifter som sköts av NTM-centralerna. I samband med reformen av statens regionförvaltning 2010 samlades statens miljötillståndsuppgifter hos regionförvaltningsverken, av vilka såsom ovan konstateras fyra har ett ansvarsområde för miljötillståndsärenden (ansvarsområde Y). Dessa fyra ansvarsområden för miljötillståndsärenden behandlar samtidigt också tillståndsärenden enligt vattenlagen. År 2016 var det sammanlagda antalet årsverken som ingår i omkostnaderna för ansvarsområdet för miljötillståndsärenden vid regionförvaltningsverken cirka 132, av vilka cirka 102 årsverken hänförde sig till miljötillstånd och cirka 30 årsverken till vattentillstånd. Vid NTM-centralerna riktades cirka 36 årsverken till tillsyn enligt vattenlagen. I sin helhet riktades cirka 66 årsverken till tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt vattenlagen.

Avfallshantering

Avfallslagen (646/2011) trädde generellt i kraft den 1 maj 2012, och därmed genomfördes kraven i avfallsdirektivet (2008/98/EG) i den nationella lagstiftningen. Syftet med lagen är att förebygga den fara eller skada för hälsan eller miljön som avfall och avfallshantering orsakar och att minska avfallets mängd och skadlighet, främja ett hållbart utnyttjande av naturresurserna, säkerställa en fungerande avfallshantering och förhindra nedskräpning. De viktigaste ändringarna i den nya avfallslagen gällde effektiviserad tillsyn och ett utvidgat ansvar för producenterna vid avfallshantering av förpackningsavfall.

Myndigheter enligt avfallslagen

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt 24 § i avfallslagen är närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltningsmyndighet. Inspektionerna enligt avfallslagen utgör huvuddelen av tillsynen enligt avfallslagen. Dessutom gör NTM-centralerna förhandskontroll till exempel genom att godkänna yrkesmässiga avfallstransportörer och -förmedlare som förs in i avfallsregistret. Dessa beslut kan också återkallas. En tillsynsmyndighet ska enligt avfallslagen med regelbundna intervaller inspektera anläggningar och företag som bedriver verksamhet där avfall behandlas i en anläggning eller yrkesmässigt, där det uppkommer farligt avfall, där avfall transporteras eller insamlas yrkesmässigt, som bedriver verksamhet som avfallsmäklare eller som utför internationella avfallstransporter. Inspektionerna kan i enskilda fall gälla till exempel att förelägga skyldighet att städa ett nedskräpat område eller utredningar som gäller ett enskilt föreläggande. En inspektion kan också krävas för att klarlägga ett ärende som en part har inlett. Om en verksamhet kräver miljötillstånd ska inspektionerna dock utföras som tillståndsovervakning enligt miljöskyddslagen.

Den allmänna tillsynen över avfallslagen och bestämmelser och föreskrifter som getts med stöd av den sköts av NTM-centralerna samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. I lokala uppgifter är det i praktiken den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten som svarar för tillsynen. I regel övervakar NTM-centralen enligt miljöskyddslagen och avfallslagen verksamheter som hör till statens behörighet. Därför övervakas chaufförernas och förmedlarnas verksamhet i första hand av närings-, trafik- och miljöcentralen som godkänner den i avfallshanteringsregistret. Avfallsinsamlingen övervakas i sin tur av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. NTM-centralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan vid behov avtala om ändamålsenlig tillsyn över anläggningar och funktioner där det uppstår farligt avfall.

Uppgifter enligt naturvårdslagen

NTM-centralerna svarar enligt 6 § i naturvårdslagen (1096/1996) för att främja och övervaka naturvården och landskapsvården inom sina områden. NTM-centralen svarar för största delen av de beslut som kräver rättslig prövning enligt naturvårdslagen. De gäller Natura 2000-områden, naturskyddsprogram, naturskyddsområden på privatägd mark, skydd av arter och naturtyper, landskapsområden, naturskador samt tillstånd för och beslut om tvångsmedel som gäller detta. NTM-centralen övervakar allmänt intresse i fråga om naturvård på sitt verksamhetsområde. Hit hör bland annat att ge utlåtanden om projekt och planer som kan påverka områden som skyddas genom naturvårdslagen. NTM-centralerna svarar också för ändringssökande enligt naturvårdslagen. Vid NTM-centralerna fattas det bland annat beslut om anläggning av privata naturskyddsområden och beslut om anskaffning av objekt till staten för naturvårdsändamål, framför allt för att förverkliga naturskyddsprogram, nätverket Natura 2000, skyddsreserveringar för planer samt METSO-programmet. NTM-centralerna har också ansvaret för planeringen av nätverket Natura 2000 samt de uppgifter som projekt och planer för Natura-områdena kräver.

I NTM-centralernas uppgifter ingår det att samarbeta, förhandla och kommentera tillämpningen av naturvårdslagen och andra lagar. När skyddet av naturtyper verkställs har NTM-centralen bland annat uppgiften att besluta om begränsningar för att trygga de naturtyper som avses i naturvårdslagen. Uppgifterna som hänför sig till skydd av vilda arter är både nationella ärenden och ärenden som gäller tillämpningen av EU:s gemenskapslagstiftning. I uppgiften ingår beslut om begränsningar på förekomstplatser för arter som kräver särskilt skydd, avvikelser från dem, ersättningsförfaranden och undantagslov beträffande fredade vilda arter.

Bedömning av miljökonsekvenser

Närings-, trafik- och miljöcentralerna är kontaktmyndigheter enligt 10 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) med uppgift att ordna förfarandet för bedömning av miljökonsekvenser i projekt som kräver det. Kontaktmyndigheten har som uppgift att sörja för hörandet i fråga om programmet för miljökonsekvensbedömning och miljökonse-

RP 14/2018 rd

kvensbeskrivningen samt att be om de utlåtanden som behövs och bereda möjlighet att framföra åsikter om programmet och beskrivningen. Kontaktmyndigheten ger sitt eget utlåtande om programmet för miljökonsekvensbedömning till den projektansvarige.

Kontaktmyndigheten beslutar om tillämpningen av bedömningsförfarandet i enskilda fall och har rätt att anföra besvär över ett projekt som hör till tillämpningsområdet för projektet, när besvärsgrunderna är att en miljökonsekvensbedömning enligt lagen inte har företagits eller den har varit bristfällig till väsentliga delar.

En NTM-central kan vid vite bestämma att genomförandet av ett projekt som kräver miljökonsekvensbedömning avbryts tills bedömningsförfarandet är slutfört.

NTM-centralen svarar även för uppgifter enligt lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005) och förordningen (347/2005).

Marktäkt

Närings-, trafik- och miljöcentralerna styr och övervakar verksamhet enligt marktäktslagen (555/1981) på sitt område. I vissa fall måste man begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan tillstånd för marktäkt beviljas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna kan även avbryta marktäkt. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska meddelas om beviljande av tillstånd för marktäkt, ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återtagande av tillstånd enligt marktäktslagen. Dessutom ska tillståndsmyndigheterna enligt marktäktslagen årligen meddela närings-, trafik- och miljöcentralen jordmaterialets volym och slag vid marktakter med stöd av avtal som de beviljat. Närings-, trafik- och miljöcentralerna upprätthåller i samarbete med Finlands miljöcentral ett datasystem för ordnandet av uppföljningen av marktäkt och dess verkningar.

Övriga uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna kan med stöd av terrängtrafiklagen (1710/1995) förbjuda eller begränsa användningen av motordrivna fordon i terräng och på snöskoterleder. Enligt lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) har närings-, trafik- och miljöcentralerna och Museiverket till uppgift att främja och utöva tillsyn över bevarandet av byggnadsarvet. Byggnadsskyddet fullgörs på detaljplaneområde i regel utifrån en detaljplan som utarbetas av kommunen i enlighet med markanvändnings- och bygglagen och till andra delar genom beslut av NTM-centralen som grundar sig på lagen om skyddande av byggnadsarvet.

Uppgifterna som gäller byggnadsskyddet sköts på NTM-centralens ansvarsområde för miljö och naturresurser. Ärenden som gäller NTM-centralen i Satakuntas område sköts av NTM-centralen i Egentliga Finland och ärenden som gäller NTM-centralen i Österbottens område sköts av NTM-centralen i Södra Österbotten. Besluten om byggnadsskydd är avgiftsfria.

Dessutom hör till miljöministeriets förvaltningsområde även vissa myndighetsuppgifter i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004), i lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998), i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009), i lagen om kommunernas miljöårdsförvaltning (64/1986), i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid (416/2012), i lagen om skydd för miljön i Antarktis (28/1998) och i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen (121/2011). Enskilda uppgifter på miljöministeriets förvaltningsområden finns även i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (669/1978), lagen om samförvaltning i hyreshus (649/1990) och i lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990). Dessutom finns det vissa myndighetsuppgifter som anvisats NTM-centralerna i kemikalielagen (599/2013) som hör till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde och i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) som hör till kommunikationsministeriets förvaltningsområde.

2.5 Uppgifter som övergår till andra myndigheter

2.5.1. Uppgifter som övergår till Livsmedelssäkerhetsverket

Försöksdjursverksamhet

I lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) föreskrivs det om försöksdjursverksamhet och om skydd av försöksdjur. Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland svarar för tillsynen över att lagen följs och för ordnandet av tillsynen. Också övriga regionförvaltningsverk kan användas som hjälp i tillsynen. En verksamhetsutövare ska ha ett verksamhetstillstånd som beviljas av Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller Regionförvaltningsverket i Östra Finland.

Projekt får genomföras endast med tillstånd från nämnden för projektgodkännanden. Nämnden för projektgodkännanden finns hos Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Ärenden som ska behandlas av nämnden bereds vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland där man också svarar för presentationen av ärendena. Regionförvaltningsverket i Södra Finland kan bevilja godkännande för smärre ändringar i ett projekt. Regionförvaltningsverket i Södra Finland gör en så kallad utvärdering i efterhand av projekten. Även delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål finns i anslutning till Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Regionförvaltningsverket sköter de stödtjänster som nämnden för projektgodkännanden och delegationen behöver.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland godkänner användning av djur för vetenskapliga studier eller för undervisningsändamål. Verket godkänner också en person som har fullgjort de studier som behövs på annat håll än i Finland som behövs att planera projekt i Finland. Dessutom föreskrivs för Regionförvaltningsverket i Södra Finland uppgiften att samla in och för allmänheten elektroniskt hålla tillgängliga statistiska uppgifter om användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål, publicera icke-tekniska sammanfattningar av beviljade projektgodkännanden och se till att de uppdateras när projekten har utvärderats i efterhand. Verksamhetsutövarna övervakas och ett register förs för planeringen av övervakningen. Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland för in de uppgifter om verksamhetsutövarna i registret som behövs vid tillsynen. Regionförvaltningsverket i Södra Finland för ett register över projektgodkännanden för tillsynen och planeringen av tillsynen samt statistikföringen.

Enligt förslaget överförs uppgifterna från regionförvaltningsverken i Södra och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket Evira.

Tillsyn över veterinärmedicin och ledning av bekämpning av sjukdomar

Lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) föreskriver om rätten att utöva veterinäryrket, rättigheter och skyldigheter för utövare av veterinäryrket samt tillsynen över utövarna. Evira beviljar rätt att vara verksam som veterinär och för register över yrkesutövarna. Utöver Evira övervakar regionförvaltningsverket att lagen efterlevs vid sidan av annat genom att behandla klagomål, men endast Evira har behörighet att besluta om administrativa tvångsmedel ska riktas mot en yrkesutövare. För att verkställa tillsynen kan myndigheterna granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket. Evira kan även förordna regionförvaltningsverket att verkställa en inspektion.

I veterinärvårdslagen föreskrivs det om tillsyn över privata producenter av veterinärtjänster. En privat tjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till regionförvaltningsverket. Evira för ett register över privata veterinärtjänsteproducenter för tillsynen. Serviceproducenterna övervakas emellertid förutom av Evira av regionförvaltningsverket.

Förbuden och begränsningarna av användning av läkemedel i lagen om medicinsk behandling av djur gäller utöver dem som har ansvar för djur även veterinärer. Lagen innehåller också bestämmelser om veterinärens rätt att överlåta läkemedel för behandling av djur samt om

RP 14/2018 rd

journalföring över användning och överlåtelse av läkemedlen. Veterinärernas verksamhet har med stöd av lag hittills övervakats av såväl Livsmedelssäkerhetsverket som regionförvaltningsverket.

Tillsynen över veterinärerna och veterinärtjänsterna centraliseras enligt förslaget hos Evira.

Regionförvaltningsverket har enligt lagen om djursjukdomar ledningsansvaret för allmän bekämpning av sjukdomar på sitt verksamhetsområde. Evira koordinerar bekämpningsåtgärder mot sjukdom på riksnivå och kan av särskilda skäl själv ta ledningen i bekämpningen av en sjukdom. Ledningsansvaret för bekämpning av sjukdomar övergår till Evira.

Styrning i fråga om lagen om animaliska biprodukter

Det föreslås att regionförvaltningsverkets styr- och tillsynsuppgifter överförs till Evira i lagen om animaliska biprodukter (517/2015). Regionförvaltningsverket styr och utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen inom sitt verksamhetsområde i enlighet med Eviras tillsynsplan. Regionförvaltningsverket har enligt lagen om biprodukter inga praktiska tillsynsuppgifter i den systematiska tillsynen över biprodukter. Regionförvaltningsverket koordinerar endast tillsynen över biprodukter i sin region. Regionförvaltningsverket har som uppgift att leda kommunalveterinärerna samt svara för att den årliga planen för tillsyn av biprodukter verkställs i regionen. Dessutom är det regionförvaltningsverkets uppgift att sammanställa tillsynsresultaten för regionen och rapportera dem till Evira.

Vissa uppgifter enligt lagen om skydd för växters sundhet

Enligt förslaget överförs närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgift att enligt lagen om skydd för växters sundhet registrera aktörer i växtskyddsregistret och i registret över leverantörer enligt lagen om plantmaterial samt att bevilja växtpass till Livsmedelssäkerhetsverket. Dessutom ska anmälan när verksamheten ändras eller upphör lämnas till Evira i stället för till NTM-centralerna.

Styrningsuppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen

I livsmedelslagen (23/2006) föreskrivs om styrningsuppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen. Regionförvaltningsverket planerar, styr och övervakar livsmedelstillsynen samt övervakar efterlevnaden av livsmedelsbestämmelserna inom sitt verksamhetsområde och utvärderar hur kommunerna ordnat livsmedelstillsynen. Det föreslås att regionförvaltningsverkets planerings- och styrningsuppgifter i fråga om livsmedelstillsynen överförs på Evira.

2.5.2 Uppgifter som övergår till Konkurrens- och konsumentverket

På Konkurrens- och konsumentverkets verksamhetsområde utövar regionförvaltningsverket tillsyn över prisinformation vid marknadsföring samt över efterlevnaden av bestämmelserna om konsumentkrediter. Verket övervakar på eget initiativ marknadsföringen i regionen bland annat genom inspektioner och kan ingripa i den genom administrativa tvångsmedel. Dessutom ska verket med stöd av konkurrenslagen (948/2011) på uppdrag av Konkurrens- och konsumentverket utreda ärenden som har samband med konkurrensen och främja konkurrensen inom sitt verksamhetsområde, men använder inga egentliga administrativa tvångsmedel. Verket granskar med stöd av lagen om paketreserörelser (921/2017) rörelserna för att bedöma säkerheten som krävs av dem men fattar inga förvaltningsbeslut. Besluten fattas av Konkurrens- och konsumentverket.

Det föreslås att regionförvaltningsverkens regionala uppgifter samlas hos Konkurrens- och konsumentverket.

2.5.3 Uppgifter som övergår till Landsbygdsverket

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel, som inte ingår i statsbudgeten, får användas bland annat för att förbättra gårdsbrukets struktur och främja landsbygdsnäringarna samt för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för ändamålen. Enligt den gällande lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond kan jord- och skogsbruksministeriet eller närings-, trafik- och miljöcentralen även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga lägenhetens areal och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Landskapet kan dock inte fatta beslut om överlåtelse av jordegendom som ägs av och finns i balansräkningen för en fond som står utanför statsbudgeten. Därför överförs enligt förslaget närings-, trafik- och miljöcentralens nuvarande uppgift till Landsbygdsverket, som redan nu har hand om förvaltningen, bokföringen och betalningsrörelsen för Gårdsbrukets utvecklingsfond i andra uppgifter än de som hör till direktionen.

2.5.4 Uppgifter som övergår till Statskontoret

I samband med att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) trädde i kraft överfördes vissa lån som uppstått med stöd av lagar som gäller jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde, fordringar som staten har för försäljningar och statens fordringar. Närings-, trafik- och miljöcentralen har lagstadgad behörighet i fråga om vissa grupper av fordringar – närmast grupper som har samband med stödsystemen för jordbruket och renhushållningen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har behörighet i ärenden som hänför sig till bland annat betalningslättnader, befrielse från skuldansvar för lån eller fordran, samtycke till skuldsanering för en privatpersons och till företagssanering samt samtycke till befrielse från pantansvar för lån eller fordringar. Fordringarna som överförts till Statskontoret är statens, och för deras del torde det inte gå att tänka sig att ett självstyrande landskap på statens vägnar fattar beslut till exempel om att försämrade säkerheterna för statens fordringar eller om samtycke till nerskärning av statens kapital. Därför ska Statskontoret enligt förslaget i fortsättningen sköta alla uppgifter med anknytning till indrivning av statens fordringar. Till Statskontoret ska enligt förslaget dessutom överföras uppgifter som gäller beviljande av lån enligt skoltlagen, inklusive lånesäkerheter, eftersom landskapet inte kan uppträda som beviljare, borgenär eller panthavare i fråga om statslån som beviljas av gårdsbrukets utvecklingsfond.

2.5.5 Uppgifter som övergår till Migrationsverket

I 12 § i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011) åläggs närings-, trafik- och miljöcentralen att ha beredskap för massinvandring. Enligt lagen kan inrikesministeriet förordna en närings-, trafik- och miljöcentral att avtala med en kommun om utarbetande av en beredskapsplan för mottagandet vid massinvandring. Beredskapsplanen ska utarbetas i form av en avsiktsförklaring. Erfarenheterna av situationen med de asylsökande hösten 2015 visade att Migrationsverkets roll och sakkunskap i fråga om uppgifter som gällde anläggning och avveckling av förläggningar och avtalsförfarandet som gäller verksamhetsställen var självskriven. Under ledning av NTM-centralerna fungerande regionala samarbetsgrupper i det rådande läget genom att producera regionala lägesbilder och kartlägga lokaler för inkvartering. De regionala beredskapsplanerna motsvarade dock inte invandrarnas behov av inkvartering vare sig till kvalitet eller kvantitet. I praktiken sköttes förhandlingarna om inkvartering centraliserat från Migrationsverket med stöd från Finlands Röda Kors.

2.5.6 Uppgifter som övergår till Säkerhets- och kemikalieverket

I samband med reformen ska tillsynsuppgifterna i fråga om myndigheter enligt lagen om mätinstrument (707/2011) centraliseras till Säkerhets- och kemikalieverket Tukes. Regionförvaltningsverken sköter för närvarande övervakningen under användningstiden av mätinstrument på fältet. Uppgiften är fördelad mellan flera tjänstemän vid olika regionförvaltningsverk och den har skötts i samband med den övriga övervakningen på fältet. I fortsättningen är det enligt förslaget Tukes som ska ansvara för all tillsyn enligt lagen om mätinstrument och Tukes ska

utveckla metoderna så att den centraliserade övervakningskompetensen i behövlig utsträckning kan utsträckas till att omfatta hela landet.

2.6 Egendom

Samtidigt som de uppgifter som avses i regeringens proposition överförs också egendom som har samband med uppgifterna från närings-, trafik- och miljöcentralerna (NTM-centralerna) samt från kommunerna och samkommunerna huvudsakligen till de nya landskap som ska inrättas, men i fråga om NTM-centralerna i enlighet med uppgiftsöverföringarna också till vissa statliga myndigheter.

Regionförvaltningsverkens egendom överförs huvudsakligen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom överförs, i samband med indragningen av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira), verkets egendom och uppgifter till den nya myndighet som föreslås bli inrättad, dvs. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet (Fimea) samt till social- och hälsovårdsministeriet.

2.6.1 Närings- trafik- och miljöcentralerna

Värdet av NTM-centralernas och AN-byråernas anläggningstillgångar uppgick enligt 2015 års bokslut för NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningscenter till 81,0 miljoner euro. Av detta belopp utgjordes 76,8 milj. euro (95 procent) av fasta anläggningar och av dessa utgjordes 76,6 milj. euro av vattenanläggningar. Den näst största posten anläggningstillgångar utgjordes av maskiner och anordningar, 0,96 miljoner euro, varav anordningar i anslutning till vattenanläggningar utgjorde 0,6 milj. euro. Värdet av NTM-centralernas lösöre uppgick år 2015 till cirka 4,5 miljoner euro.

I NTM-centralernas balansräkning ingår dessutom vissa speciella tillgångsposter. I NTM-centralernas balansräkningar ingick dessutom i bokslutet för 2015 nationalegendom till ett värde av 47,6 miljoner euro, som utgjordes av mark- och vattenområden som förvärvats för naturskyddsändamål. Dessa förvärv utgör en post som endast temporärt framgår av NTM-centralernas balansräkning. I takt med att förvärvsprocessen framskrider överförs områdena till Forststyrelsens balansräkning. De årliga variationerna beror på hur förvärvs- och ersättningsförhandlingarna framskrider och på utbudet av objekt.

I NTM-centralernas balansräkning ingår också temporärt markområden som har samband med uppgifter enligt skoltlagen. Det är i dessa fall fråga om fastigheter som överförs från Forststyrelsen och som temporärt har ingått i NTM-centralernas bokföring innan de överläts till skolor. I NTM-centralernas bokföring finns för närvarande två sådana fastigheter. Lapplands NTM-central kan också köpa fastigheter samt delar och andelar av fastigheter för ändamål som anges i skoltlagen. För dessa köp används medel från Gårdsbrukets utvecklingsfond (Makera) på så sätt att fastigheten direkt överförs till Makeras bokföring. Sådana köp görs i praktiken ytterst sällan. Dessutom har NTM-centralerna för närvarande i sin besittning några fastigheter som har samband med halvfärdiga projekt eller förfaranden. Dess mark- och vattenområden har hamnat hos dem i samband med genomförandet av vattenhushållningsprojekt.

NTM-centralerna äger, i likhet med andra statliga verk inga lokaler, eftersom statens lokalbestånd förvaltas av Senatfastigheter som är ett sådant affärsverk som avses i lagen om statliga affärsverk (1062/2010). För varje lokal som innehas av en NTM-central har ett hyresavtal ingåtts antingen med Senatfastigheter eller med en privat hyresvärd. NTM-centralernas lokalförvaltning har som en rikstäckande funktion centraliserats till NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningscenter, som svarar för ämbetsverkens lokalförvaltning, inklusive för hyresavtalen.

Utvecklings- och förvaltningscentrets sammanlagda årliga hyresvärde enligt hyresavtalen uppgick i slutet av 2016 till cirka 27,4 miljoner euro. Av denna summa hänförde sig cirka 15,2

miljoner euro till statliga lokaler som Senatfastigheter hyr ut, ca 6,6 miljoner euro till privatägda lokaler som Senatfastigheter hyr ut som mellanhand och ca 5,6 miljoner euro till lokaler som hyrs ut direkt av privata hyresvärdar. Det är skäl att beakta att i siffrorna ingår också AN-byråernas lokaler, eftersom utvecklings- och förvaltningscentret svarar också för dem.

I principbeslutet om statsrådets lokalstrategi konstateras det att vid tillgodoseendet av statens lokalbehov i första hand ska utnyttjas statens egna eller redan hyrda lokaler. Om sådana inte finns att tillgå ska lokaler sökas på marknaden. Målsättningen är att om staten inte har lämpliga lokaler ska Senatfastigheter anskaffa eller hyra för kundernas behov lämpliga lokaler och på marknaden fungera som statens enda anskaffningsenhet. I enlighet med dessa riktlinjer håller också de lokaler som utvecklings- och förvaltningscentret hyr direkt av privata hyresvärdar på att i snabb takt minska under de följande åren och utifrån situationen vid utgången av 2016 kan den bedömningen göras att över 93 procent av hyresvärdet enligt dessa avtal hänför sig till avtal som löper ut före 2019. Enligt de riktlinjer som gäller för närvarande ska kostnadseffekten av lokaler som hyrs ut av privata hyresvärdar ligga under 1 000 euro/månad eller också ska lokalen vara mindre än 100 m². Lokaler som är större än så ska till NTM-centralerna alltid hyras ut av Senatfastigheter.

2.6.2 Kommunernas miljö- och hälsoskydd samt lantbruksförvaltning

Uppgifter som avser kommunernas miljö- och hälsoskydd samt lantbruksförvaltning sköts inom ramen för lagstadgade samarbetsområden. Lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009) trädde i kraft 15.6.2009. Enligt lagen ska en kommun eller ett samarbetsområde som själv sörjer för miljö- och hälsoskyddet, för att ordna uppgifter och möjliggöra en ändamålsenlig arbetsfördelning och specialisering, för denna uppgift ha personalresurser som motsvarar minst tio årsverken. I Finland fanns det 62 samarbetsområden år 2015.

Lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna trädde i kraft den 1 april 2010. Enligt lagen ska kommunen för skötseln av uppgifterna inom landsbygdsförvaltningen bilda en funktionell helhet, inom vars område det finns minst 800 fysiska personer eller sammanslutningar (lantbruksföretagare) som har ansökt om jordbruksstöd. Inom kommunens område ska landsbygdsförvaltningen ordnas så att uppgifterna under en gemensam ledning sköts av minst fem tjänsteinnehavare eller anställda, av vilka en person som huvudsyssla ska sköta landsbygdsförvaltningens uppgifter och leda den enhet som har samband med uppgifterna. Om de i 1 och 2 mom. föreskrivna kraven inte uppfylls i kommunen, ska den ansluta sig till ett samarbetsområde för landsbygdsförvaltningen (samarbetsområde) som uppfyller kraven. Det fanns 51 samarbetsområden i Finland år 2015 och dessutom skötte fem kommuner uppgifterna själv.

Uppgiftshelheter som sköts inom kommunernas miljö- och hälsoskydd är hälsoskydd (inklusive tobaksövervakning och livsmedelskontroll), veterinärvård, dvs. tillsyn över djurs hälsa och välbefinnande, veterinärtjänster och laboratorietjänster.

Hälsoskyddsarbetet är i huvudsak kontorsarbete för vilket det behövs kontorslokaler samt lösöre som lämpar sig för uppgifterna. Hyresvärdarna är kommuner och privata aktörer. Inom samarbetsområdena finns det i regel ett större verksamhetsställe och, beroende på området, filialer av vilka de minsta är arbetsställen för en person. För dessa uppgifter används i viss utsträckning exempelvis utrustning för vattenprovtagning, koldioxidmätare och andra instrument för mätning av kvaliteten på inomhusluft.

Inom veterinärvården behövs lokaler och lösöre som gör det möjligt att utöva veterinäryrket. De praktiska arrangemangen varierar. Inom en del av samarbetsområdena finns en gemensam mottagning där flera veterinärer arbetar. Sådana gemensamma mottagningar är i regel belägna i kommunala lokaler och de är samtidigt i praktiken inom miljö- och hälsoskyddssektorn de lokaler som är mest kostnadskrävande för kommunerna. De gemensamma mottagningarnas utrustningsnivå är ofta bättre än mindre mottagningarnas (t.ex. när det gäller röntgenapparat). Dessutom finns det inom flera samarbetsområden också decentraliserade mottagningar med en

eller två veterinärer, eftersom man vill tillhandahålla kundnära tjänster. Lokalerna har då i regel hyrts ut av kommunala eller privata hyresvärdar. Vidare förekommer det arrangemang som innebär att lokalhyran inte betalas via miljö- och miljöskyddet utan den kommun som ingått avtalet har hyrt lokalen av en privat hyresvärd och utan ersättning överlåtit lokalen för användning inom miljö- och hälsoskyddet. Det finns vissa skillnader i de anordningar och den utrustning som erbjuds de kommunala veterinärerna. Utgångspunkten är den att alla kommuner tillhandahåller anordningarna och utrustningen som behövs för produktion av grundläggande veterinärtjänster.

Laboratorietjänster produceras och ordnas inte som en del av det kommunala miljö- och hälsoskyddet, utan miljö- och hälsoskyddsenheterna köper de laboratorietjänster som de behöver av olika leverantörer. Av dessa kan nämnas exempelvis MetropoliLab Ab, som är Helsingfors stads dotterbolag tillsammans med Esbo, Vanda och Grankulla, ScanLab Oy som är Uleåborgs stads livsmedels- och miljölaboratorium samt BotniaLab Oy som är Vasa stads laboratorium. I synnerhet hushålls- och badvattenprover analyseras dessutom av vattenskyddsföreningars och kommuners samägda laboratorier av vilka som exempel kan nämnas Lounais-Suomen vesi- ja ympäristötutkimus Oy.

Uppgifter som hör till landsbygdsförvaltningen i kommunerna är verkställighet av ersättningar till jordbrukare, uppgifter som avses i lagen om bekämpning av flyghavre (185/2002), förvaltnings- och inspektionsuppgifter i samband med ersättningar enligt viltskadelagen (105/2009) samt vissa andra uppgifter som är fast förknippade med förvaltningen av jordbruksstöd. Till sin karaktär är arbetet sedvanligt kontorsarbete och de lokaler och annan lös egendom som behövs för uppgifterna är anpassade till det. Inom samarbetsområdena finns i en viss utsträckning centraliserade verksamhetsställen men i flera kommuner finns fortfarande också små verksamhetsställen där en eller två personer arbetar. Verksamhetsställets lokaler har huvudsakligen hyrts av kommuner. Värdet av den lösa egendom som har samband med uppgifterna är relativt litet.

2.6.3 Regionförvaltningsverken

De uppgifter som från regionförvaltningsverken överförs till landskapen är inte förenade med någon särskild lös egendom av betydande värde, med rättigheter som avser ägande, innehav och användning av lös egendom och inte heller med immateriella rättigheter och tillstånd. Situationen är densamma i fråga om de uppgifter som från regionförvaltningsverken överförs till olika verk som lyder under inrikesministeriet, till Räddningsverket, till Evira samt till Konkurrens- och konsumentverket. Övrig egendom överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.6.4 Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

Tillstånds- och tillsynsverket för social- hälsovårdens (Valvira) anläggningstillgångar hade i 2016 års bokslut ett värde på 3,2 miljoner euro. Den största posten utgjordes av investeringskostnaderna för datasystemet Sampo som ingick i de oavslutade anskaffningarna av anläggningstillgångar.

Ämbetsverket har verksamhetsställen i Helsingfors och Rovaniemi. Ämbetsverkets hyresutgifter, varav merparten utgjordes av lokalhyror, uppgick år 2016 till sammanlagt cirka 1 miljon euro. Ämbetsverkets avtal om lokalhyror övergår i samband med reformen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

2.7 Personal

2.7.1 Antal anställda och personalstrukturen

Kommunerna och samkommunerna

RP 14/2018 rd

Enligt Statistikcentralens lönestatistik arbetade i oktober 2016 inom kommunsektorn sammanlagt 417 839 löntagare. I siffran ingår inte landskapet Åland där 2 220 personer arbetade inom kommunsektorn.

Till landskapen överförs den 1 januari 2020 enligt de riktlinjer som drogs upp i december 2016 och enligt den justerade statistiken sammanlagt 213 845 personer, dvs. 51 % av hela kommunsektorns personal. Av dessa var uppskattningsvis 201 824 anställda inom social- och hälsovården och 6 366 inom brand- och räddningsväsendet. Antalet anställda och personalstrukturen inom social- och hälsovården samt brand- och räddningsväsendet beskrivs i den allmänna motiveringen till regeringens proposition med förslag till det första skedet av landskapsreformen.

Från kommunerna och samkommunerna överförs utöver de ovan nämnda personalgrupperna den 1 januari 2020 sammanlagt uppskattningsvis 5 655 personer till landskapen:

- Uppskattningsvis 3 370 personer av kommunernas avbytarpersonal för lantbruksföretagare, dock med beaktande av att landskapen i fortsättningen eventuellt kommer att sköta avbytar-servicen för pälsdjursföretagare endast på frivillig grund. En eventuell ändring beräknas inte få någon större betydelse för mängden avbytarpersonal som övergår till landskapen.
- Uppskattningsvis 1 308 personer av miljö- och hälsoskyddspersonalen,
- Uppskattningsvis 695 personer av landskapsförbundens personal,
- Uppskattningsvis 279 personer som arbetar i administrativa uppgifter i samband med jordbruksförvaltningen och jordbruksstöd.

Vid landskapsförbunden arbetade år 2016 sammanlagt 695 personer. Därutöver arbetade vid Lapplands landskapsförbund och Päijänne-Tavastlands landskapsförbund sammanlagt 419 personer inom brand- och räddningsväsendet. Hela brand- och räddningsväsendets personal behandlas som en egen separat helhet, oberoende av nuvarande arbetsgivare. Av landskapsförbundens personal var 38 % anställda i tjänsteförhållande och 62 % i arbetsavtalsförhållande. Landskapsförbundens arbete leds för närvarande av landskapsdirektörer. De vanligaste yrkesbenämningarna i landskapsförbunden är planerare, projektchef och specialsakkunnig.

Inom kommunernas miljö- och hälsoskydd arbetade år 2016 sammanlagt 1 308 personer. Inom miljö- och hälsoskyddet arbetade 497 veterinärer som alla var anställda i tjänsteförhållande. De mest typiska yrkesbenämningarna är kommunveterinär och stadsveterinär. Inom miljö- och hälsoskyddet arbetade sammanlagt 419 kommunala hälsoinspektörer varav 98 % i tjänsteförhållande och 2 % i arbetsavtalsförhållande.

I administrativa uppgifter inom jordbruksförvaltningen och jordbruksstöd arbetade år 2016 sammanlagt 279 personer. De mest typiska yrkesbenämningarna är landsbygdsombudsman, landsbygdssekreterare och landsbygdschef. Av personalen var 96 % anställd i tjänsteförhållande och 4 % i arbetsavtalsförhållande.

Enligt Kevas pensionsprognos kommer cirka 43 % av de nuvarande kommunala arbetstagarna att avgå med ålderspension under de följande 20 åren och cirka 19 % fram till år 2022. Av landskapsförbundens personal kommer cirka 17 %, av miljöhälsovårdens personal cirka 16 % och av personalen som arbetar i administrativa uppgifter inom lantbruksförvaltning och jordbruksstöd kommer cirka 26 % att pensioneras åren 2017–2022.

Statens regionförvaltning

NTM-centralernas resurser uppgick år 2016 till sammanlagt 3 066 årsverken, inklusive utvecklings- och förvaltningscentrets resurser på sammanlagt 502 årsverken. Regionförvaltningsverken förfogade år 2016 över resurser på sammanlagt cirka 1 219 årsverken medan

RP 14/2018 rd

Valviras resurser var cirka 158 årsverken. Merparten av personalen var avlönad på verkens omkostnadsmoment och återstoden på andra moment eller med sysselsättningsanslag.

NTM-centralernas, utvecklings- och förvaltningscentrets, regionförvaltningsverkens och Valviras personal var med några undantag anställd i tjänsteförhållande. Enligt uppgifterna för år 2016 var cirka 59 % av NTM-centralernas och utvecklings- och förvaltningscentrets tjänsteinnehavare kvinnor. Av regionförvaltningsverkens tjänsteinnehavare var cirka 65 procent kvinnor och av Valviras tjänsteinnehavare cirka 80 %.

Den sannolika pensionsavgången (64 år fyllda) vid de statliga verk som berörs av reformen kommer åren 2017–2019 att uppgå till sammanlagt 465 personer och åren 2020–2022 till sammanlagt 539 personer av verkens hela personal. Redan före år 2017 har sammanlagt 93 personer uppnått åldern 64 år.

Områdesindelningen för de statliga verk som berörs av reformen stämmer inte till alla delar överens med landskapsindelningen. NTM-centralerna sköter uppgifter som hänför sig till flera än en centrals ansvarsområde. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om ansvarsområdena i förhållande till NTM-centralerna och om utvidgning av centralernas ansvarsområden. Förordningen avviker i många avseenden från behörighetsfördelningen mellan landskapen. Med undantag för NTM-centralen i Satakunta har varje NTM-central någon uppgift som den sköter inom sitt eget ansvarsområde och dessutom inom minst ett annat eller samtliga NTM-centralers ansvarsområden. Inom de centralers ansvarsområden som inte innehåller samtliga ansvarsområden finns det alltid också en annan behörig central som sköter uppgifterna inom de ansvarsområden som saknas. Dessutom har NTM-centralerna flera regionala eller rikstäckande uppgifter som innebär att de utövar offentlig makt och på en annan centrals eller samtliga centralers vägnar fattar förvaltningsbeslut i fråga om någon kategori av ärenden. Bestämmelser om NTM-centralernas specialuppgifter och centraliserade uppgifter finns också i speciallagstiftning, exempelvis i kollektivtrafiklagen (869/2009). Sådana specialuppgifter som inte innebär utövning av offentlig makt inom en annan centrals ansvarsområde regleras också i centralernas resultatavtal.

Regionförvaltningsverkens personal, med undantag av personalen vid regionförvaltningsverket i Lappland, sköter på motsvarande sätt uppgifter som hänför sig till flera landskaps områden.

Utvecklings- och förvaltningscentrets samt merparten av regionförvaltningsverkens och en betydande del av NTM-centralernas personal sköter sålunda uppgifter som hänför sig till flera landskaps områden.

2.7.2 Lagstiftning som tillämpas på personalen

Enligt kommunallagen ska uppgifter som innebär utövning av offentlig makt skötas i tjänsteförhållande. I kommunallagen och i lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003) föreskrivs om kommunala tjänsteförhållanden. I kommunallagen föreskrivs bland annat om inrättande och indragning av tjänster. I lagen om kommunala tjänsteinnehavare föreskrivs bland annat om tjänsteförhållandets början och om tjänsteinnehavarens allmänna skyldigheter, om uppsägning och hävning av tjänsteförhållande om permittering samt om anställning i tjänsteförhållande för viss tid.

Statens personal är huvudsakligen anställd i tjänsteförhållande. I statstjänstemannalagen (750/1994) föreskrivs om tjänstemännens rättsliga ställning. Syftet med lagen är att säkerställa att statens uppgifter sköts på ett resultatgivande och ändamålsenligt sätt och så att kravet på rättssäkerhet uppfylls samt att säkerställa tjänstemannens rättigheter i förhållande till arbetsgivaren. I statstjänstemannalagen finns bestämmelser om bland annat tjänsteregleringar, ansökningsförfarande för tjänster och tjänsteförhållanden för viss tid, utnämning och behörighetsvillkor, myndigheternas och tjänstemännens allmänna skyldigheter, tjänstledighet, varning,

avslutande av tjänsteförhållande, permittering och om avstängning från tjänsteutövning. I statstjänstemannaförordningen (971/1994) finns bestämmelser bland annat om inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänster. I speciallagstiftning kan finnas särskilda bestämmelser om vissa kategorier av tjänstemän.

Bestämmelser om statsanställdas ställning i samband med omorganisering av verksamheten och uppgifterna finns i fråga om tjänstemännen i statstjänstemannalagen och i fråga om arbetsavtalsförhållanden i arbetsavtalslagen. På omorganisering av uppgifter och verksamhet tillämpas också EU:s direktiv om företagsöverlåtelse (2001/23/EG).

I arbetsavtalslagen (55/2001) finns de viktigaste bestämmelserna om kommunernas och statens arbetstagare, dvs. om personal som är anställd i arbetsavtalsförhållande. Den rättsliga ställningen för kommunala och statliga arbetstagare bestäms huvudsakligen på samma sätt som inom den privata sektorn, men kommunernas och statens arbetstagare har ett mera omfattande straffrättsligt ansvar än den privata sektorns arbetstagare. Också arbetsgivarens rätt att ingå kollektivavtal skiljer sig från den privata sektorn.

I lagen om statens tjänstekollektivavtal (664/1070) föreskrivs om reglering av statliga tjänsteförhållanden och i lagen om kollektivavtal (436/1946) om reglering av villkor i arbetsavtalsförhållanden.

Många allmänna lagar som ska iakttas i arbetsavtalsförhållanden gäller också personer som inom den kommunala respektive den statliga sektorn är anställda i tjänsteförhållande, exempelvis semesterlagen (162/2005), arbetstidslagen (605/1996), lagen om studieledighet (273/1979), lagen om altheringsledighet (1305/2002), diskrimineringslagen (1325/2014) och lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986). Lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013) ska tillämpas på samarbete mellan arbetsgivaren och personalen inom statens ämbetsverk och inrättningar. Lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007) tillämpas både i kommuner och i samkommuner.

Enligt 5 a § (489/2014) i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna kan en tjänsteman vid en närings-, trafik- och miljöcentral på begäran av en annan central för en bestämd tid om högst tre år, och utan att tjänstemannens tjänsteställe ändras, ställas till förfogande för den central som framställt begäran. Beslut om saken fattas av den utnämmande myndigheten. Om närings-, trafik- och miljöcentralerna inte når samförstånd i saken kan beslutet fattas också av arbets- och näringsministeriet. I beslutet ska det anges i vilken omfattning tjänstemannen står till den andra närings-, trafik- och miljöcentralens förfogande. Den närings-, trafik- och miljöcentral som tar emot tjänstemannen kan förordna tjänstemannen att i den omfattning som nämns i det beslut som avses i 1 mom. utföra uppgifter som hör till den mottagande närings-, trafik- och miljöcentralen och som motsvarat tjänstemannens tjänst. I fråga om ett ansvarsområde ska förordnandet ges av chefen för ansvarsområdet och i fråga om sådana verksamhetsenheter som inte hör till något ansvarsområde av direktören för centralen. Motsvarande bestämmelse finns också i 6 a § i lagen om regionförvaltningsverken.

2.7.3 Pensioner

Keva har till uppgift att sköta verkställighet av pensionsskyddet för kommunsektorns personal, de statsanställda, evangelisk-lutherska kyrkans personal och Folkpensionsanstaltens personal. Keva är en självständig offentligrättslig sammanslutning vars verksamhet är baserad på lagen om Keva (66/2016). Keva sköter arbetspensionstjänsterna för cirka 1,3 miljoner arbetstagare och pensionstagare inom den offentliga sektorn.

Kevas medlemssamfund är Finlands samtliga städer, kommuner och samkommuner samt delar av de kommunala föreningarna och aktiebolagen. Utöver de ovan nämnda cirka 1 000 medlemssamfunden har Keva cirka 1 300 statliga och kyrkliga arbetsgivarkunder. Också FPA är Kevas arbetsgivarkund.

RP 14/2018 rd

Keva svarar för finansiering av pensionerna för kommunsektorns personal och för placeringen av pensionsmedlen. Pensionerna finansieras genom avgifter som tas ut hos kommunsektorns arbetsgivare och arbetstagare. Utgångspunkten för finansieringen av det kommunala pensionsystemet är hela kommunsektorns gemensamma ansvar. Pensionsanstaltens delegation beslutar om fördelningen av pensionsanstaltens utgifter mellan medlemssamfunden. Delegationen fastställer också den kommunala pensionsavgiftens storlek. År 2015 uppgick Kevas avgiftsinkomster till cirka 5 miljarder euro.

Pensionsansvarsfonden ger beredskap för framtida pensionsåtaganden. Fonden är till sin karaktär en buffertfond. Kevas delegation beslutar varje år om beloppet som ska överföras till pensionsansvarsfonden. När pensionsansvarsfondens medel placeras ska enligt lagen om Keva placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas samt placeringarna diversifieras. Placeringsstillgångarna uppgick den 31 december 2015 till cirka 44,2 miljarder euro.

Enligt Kevas prognos pensioneras åren 2017–2020 inom kommunsektorn cirka 97 000 personer, vilket utgör 19 % av den nuvarande personalen.

Vid utgången av år 2016 fanns det inom det kommunala pensionssystemet 520 000 försäkrade varav cirka 77 % var kvinnor. De försäkrades genomsnittsålder var 45,5 år, vilket är lägre än medeltalet inom den offentliga sektorn.

Kommunernas pensionsavgifter består huvudsakligen av två delar, dvs. en lönebaserad pensionsavgift och en pensionsutgiftsbaserad avgift. Den lönebaserade pensionsavgiften (inkl. förtidspensionsavgift) har fastställts så att den är lika stor som den privata sektorns APL-avgifter i genomsnitt. Denna lönebaserade avgift betalas av alla organisationer inom kommunsektorn, dvs. av kommunerna, samkommunerna och av de kommunala bolag som är Kevas medlemsamfund.

Den lönebaserade pensionsavgiften kompletteras av den pensionsutgiftsbaserade avgiften varmed återstoden av de avgifter samlas in som pensionsavgiftsinkomsten på APL-nivå inte täcker. Dess storlek varierar årligen mellan 4 och 6 procent. Med den pensionsutgiftsbaserade avgiften täcks det bättre pensionsskydd som personalen tjänat in före pensionsreformerna samt den tilläggskostnad som orsakas av kommunsektorns kvinnodominerade struktur, exempelvis längre livslängd. Pensionsutgiftsbaserade avgifter betalas inte av organisationer som har grundats efter år 2005, vilket innebär att merparten av tilläggsåtagandena överförs på kommunerna och samkommunerna. Endast en del av kommunernas privaträttsliga organisationer, exempelvis kommunala bolag, kommer att betala pensionsutgiftsbaserade avgifter.

I fråga om den statliga personalen bestäms de årliga pensionsavgifterna enligt fullfundsmodellen och Statens pensionsfond täcker årligen 40 procent av pensionsutgifterna. Återstoden, som inte täcks av de inbetalda pensionsavgifterna, betalas direkt ur statsbudgeten till Keva för pensioner. I fråga om den statliga personalen är Keva sålunda en teknisk mottagare av pensionsavgifter och betalare av pensionsskydd, vars kostnader staten täcker till fullt belopp.

2.7.4 Utövande av offentlig makt samt tjänsteansvar

Enligt grundlagens 2 § 3 mom. ska all utövning av offentlig makt bygga på lag. I grundlagens 124 § föreskrivs om förutsättningarna för att offentliga förvaltningsuppgifter ska kunna anförtros andra än myndigheter. Enligt bestämmelsen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheter, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning.

Begreppet offentliga förvaltningsuppgifter är mera omfattande än begreppet utövning av offentlig makt, vilket avser en relativt omfattande helhet av administrativa uppgifter som omfattar exempelvis uppgifter i anslutning till verkställighet av lagar samt beslutsfattande om enskilda personers och sammanslutningars rättigheter, skyldigheter och förmåner.

Endast tjänsteinnehavare har i princip rätt att utöva offentlig makt. Ett undantag från denna regel kan göras genom lagstiftning om att en uppgift, under de förutsättningar som anges i grundlagens 124 §, ska anförtros andra än myndigheter. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt kan anförtros endast en myndighet. Som betydande utövning av offentlig makt betraktas exempelvis rätten att efter självständig prövning använda tvångsmedel eller på något annat relevant sätt ingripa i en individs grundläggande rättigheter.

Eftersom uppgifter som innebär utövning av offentlig makt i första hand kan skötas endast av tjänstemän ska personalen inom statsförvaltningen i regel anställas i tjänsteförhållande. Enligt 2015 års statistik är 90 % av den statliga personalen anställd i tjänsteförhållande.

I 87 § i kommunallagen föreskrivs att uppgifter i vilka offentlig makt utövas ska skötas i tjänsteförhållande. I motiveringen (RP 196/2002) till lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003) konstateras i fråga om den nämnda bestämmelsen (tidigare kommunallagens 44 §): ”Även om en persons uppgifter endast till en liten del handlar om att utöva offentlig makt, skall personen stå i tjänsteförhållande till kommunen”. Inom kommunsektorn var enligt 2015 års statistik 27 % av personalen anställd i tjänsteförhållande.

Tjänsteförhållandet är enligt grundlagen (731/1999) förenat med ett särskilt tjänsteansvar. Enligt grundlagens 118 § 3 mom. ansvarar en tjänsteman själv för skada som hans eller hennes fel eller försummelse har orsakat.

I tjänsteansvaret ingår såväl skadeståndsrättsligt som straffrättsligt ansvar. I 40 kap. i strafflagen (39/1889) föreskrivs om straffrättsligt tjänsteansvar. I 40 kap. 11 § definieras vilka som ska betraktas som tjänstemän samt övriga personalkategorier som hör till tillämpningsområdet för bestämmelserna om tjänstebrott. Enligt 40 kap. 12 § 1 mom. ska bestämmelserna om tjänstemän även tillämpas på personer som utövar offentlig makt. Enligt 2 mom. i samma paragraf ska bestämmelserna i 1–3, 5 och 14 § i 40 kap., med undantag för avsättningspåföljden, tillämpas även på offentligt anställda arbetstagare. Med offentligt anställd arbetstagare avses enligt strafflagens 40 kap. 11 § 3 punkten den som står i arbetsavtalsförhållande till staten, en kommun eller en samkommun eller till ett annat offentligt samfund eller en annan offentlig inrättning som nämns i paragrafen. Om ett offentligt samfunds arbetstagare utövar offentlig makt betraktas han eller hon som en person som utövar offentlig makt, vilket innebär att på honom eller henne ska tillämpas bestämmelserna om en person som utövar offentlig makt.

Offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar bestäms i allmänhet i enlighet med skadeståndslagen (412/1974). Enligt 3 kap. 2 § i skadeståndslagen (412/1974) är ett offentligt samfund skyldigt att ersätta skada som förorsakats genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning. Samma skadeståndsskyldighet åligger ett annat samfund som på grund av lag, förordning eller bemyndigande i lag handhar en offentlig uppgift. Skadeståndsansvar föreligger emellertid endast om de krav blivit åsidosatta som med hänsyn till verksamhetens art och ändamål skäligen kan ställas på fullgörandet av åtgärden eller uppgiften.

2.7.5 Tjänste- och arbetskollektivavtal

Tjänste- och arbetskollektivavtal som är tillämpliga på kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

I de kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalen föreskrivs om anställningsvillkoren för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare. De kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalen gäller i regel hela personalen, oberoende av vilket slag av anställningsförhållande det är fråga om. Vissa avtalsbestämmelser tillämpas endast på tjänsteinnehavare medan andra tillämpas endast på arbetstagare.

I lagen om kommunala tjänstekollektivavtal (669/1970) föreskrivs om förfarandet, hur avtal ingås om tjänsteinnehavares löner och övriga villkor i tjänsteförhållandet samt om frågor om

RP 14/2018 rd

vilka avtal inte får ingås. I lagen om kommunala arbetsmarknadsverket (254/1993) föreskrivs om kommunala arbetsmarknadsverkets ställning oh uppgifter.

Följande separata avtal gäller i fråga om anställningsvillkoren för kommunernas och samkommunernas personal:

- det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet (AKTA; omfattar samtliga områden som de nedan nämnda avtalen inte gäller, inklusive hälso- och socialvårdspersonalen samt personalen inom småbarnspedagogiken),
- tjänste- och arbetskollektivavtalet för undervisningspersonal (UKTA),
- tjänstekollektivavtalet för läkare (LÄKTA),
- tjänste- och arbetskollektivavtalet för teknisk personal (TS), samt
- arbetskollektivavtalet för timavlönade (TIM-AKA).

Den personal som hör till tillämpningsområdet för UKTA överförs inte till landskapen.

De nuvarande kommunala affärsverken (kommunalt affärsverk, samkommunalt affärsverk och affärsverkssamkommun) utgör en del av en kommuns eller samkommuns egentliga organisation och deras personal och intressebevakning jämföras med de anställda inom kommunsektorn. På landskapsförbundens personal tillämpas det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet (AKTA) och på dem som arbetar i planläggningsuppgifter tillämpas tjänste- och arbetskollektivavtalet för teknisk personal (TS). Ett landskapsförbund är till sin juridiska karaktär en samkommun.

Intressebevakare för aktiebolag, stiftelser, övriga sammanslutningar samt privata serviceproducenter i vilka kommuner och samkommuner har bestämmande inflytande är bl.a. Avaintyönantajat Avainta ry samt motsvarande medlemsförbund inom EK.

Det kommunala lönesystemet är baserat på bedömning av arbetets svårighetsgrad i en organisation och på bedömning av den personliga arbetsprestationen (personligt tillägg). De personliga tilläggens andel av totallönen är inom kommunsektorn mindre än inom den statliga sektorn. Det förekommer skillnader i lönenivån mellan olika orter.

Tjänste- och arbetskollektivavtal som tillämpas på statsanställda

I lagen om statens tjänstekollektivavtal föreskrivs om avtalsförfarandet när det gäller tjänstemännens löner och övriga anställningsvillkor samt nämns vilka frågor som inte kan avtalas. I fråga om statstjänstemännen har ingåtts ett huvudavtal om förhandlingsförfarandet som kompletterar lagstiftningen om tjänstekollektivavtal. Anställningsvillkoren för tjänstemän och arbetstagare avtalas genom tjänste- och arbetskollektivavtal på centralnivån och preciserande tjänstekollektivavtal och arbetskollektivavtal på ämbetsverksnivån i enlighet med statens förhandlings- och avtalssystem. Tjänste- och arbetskollektivavtal för ämbetsverk och förvaltningsområden ingås för egen och förvaltningsområdets räkning av avtalsämbetsverk. Dessa avtal utgör främst överenskommelser om särskilda löne- och arbetstidsfrågor och de godkänns av finansministeriet.

Anställningsvillkoren för statens tjänstemän och arbetstagare bestäms i statens tjänste- och arbetskollektivavtal. Statens tjänste- och arbetskollektivavtal gäller personalen vid statens ämbetsverk och inrättningar oberoende av anställningsformen. Vissa avtalsbestämmelser tillämpas endast på tjänstemän och för vissa personalkategorier har inom olika förvaltningsområden ingåtts preciserande tjänste- och arbetskollektivavtal.

Lönen utgör merparten av statsarbetsgivarens arbetskraftskostnader och en stor del av omkostnaderna. Månadslönen bestäms enligt det statliga lönesystemet huvudsakligen utifrån uppgifternas svårighetsgrad och den personliga arbetsprestationen. Ämbetsverken har sina egna lönesystem, men dessa är utformade i enlighet med enhetliga allmänna principer. Systemen är baserade på tjänste- och arbetskollektivavtal som ingås sektorvis. För bedömningen av uppgifternas svårighetsgrad och den personliga arbetsprestationen har ämbetsverken sina egna bedömningssystem.

2.7.6 Arbetsgivarnas intressebevakning

Kommunala arbetsmarknadsverket

I lagen om kommunala arbetsmarknadsverket föreskrivs om arbetsmarknadsverkets ställning och uppgifter. Enligt lagen bevakar kommunala arbetsmarknadsverket kommunernas och samkommunernas intressen i arbetsmarknadsfrågor samt förhandlar och avtalar på kommunernas och samkommunernas vägnar om anställningsvillkoren för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare. Kommunala arbetsmarknadsverket kan också ge rekommendationer om allmänna anställningsfrågor, om resultatinriktningen i den kommunala serviceproduktionen och om arbetslivskvaliteten. Lagen innehåller vidare bestämmelser om arbetsmarknadsverkets ekonomi och om kommunernas betalningsandelar. Utgifterna för arbetsmarknadsverket uppbärs hos kommunerna till hälften enligt det antal skatteören som kommunen har påförts vid kommunalbeskattningen och till hälften i proportion till invånarantalet.

Kommunala arbetsmarknadsverket har sedan år 1993 varit en del av Finlands Kommunförbund. Verket antog år 2010 namnet KT Kommunarbetsgivarna. KT är både en central arbetsmarknadsorganisation och en organisation på förbunds nivå.

KT Kommunarbetsgivarnas beslutanderätt utövas av dess delegation. Delegationen består av 11 medlemmar och lika många personliga suppleanter, vilka förordnas av finansministeriet för en fyraårsperiod som börjar den 1 oktober året efter ett kommunalval. Delegationens medlemmar representerar den kommunala arbetsgivaren och står i ett centralt förtroendeuppdrags- eller anställningsförhållande till en kommun, en samkommun eller kommunernas centralorganisation. När medlemmar förordnas ska de rådande politiska styrkeförhållandena i kommunerna beaktas och även i övrigt ska opartiskhet iakttagas.

I lagen om kommunala tjänstekollektivavtal (669/1970) och i lagen om kommunala arbetskolllektivavtal (670/1970) föreskrivs om det kommunala tjänste- och arbetskolllektivavtalssystemet.

Inom kommunsektorn arbetar cirka 422 000 personer, varav cirka 420 000 i Fastlandsfinland. Kommunsektorns avtalssystem omfattar kommunerna och samkommunerna i Fastlandsfinland samt de kommunala affärsverken och dessas anställda.

De kommunala arbets- och tjänstekollektivavtalen förhandlas och ingås med de huvudavtalsorganisationer som representerar personalen. Förhandlings- och avtalsparterna har överenskommit i huvudavtalet för kommunsektorn. Förhandlingssystemet har enligt behov reviderats så att det motsvarar fältet av arbetsmarknadsorganisationer. KT Kommunarbetsgivarnas och de lokala arbetsgivarnas förhandlingsparter är numera Kunta-alan unioni, Kommunsektorns utbildade vårdpersonal KoHo och Förhandlingsorganisationen för offentliga sektorns utbildade FOSU. Enligt en uppgift från 2015 representerar var och en av dessa 29–30 procent av de anställda. Av dessa är dessutom 12 procent av personalen icke organiserade.

Statens arbetsmarknadsverk

Statsarbetsgivaren representeras av statens arbetsmarknadsverk, vars uppgifter framgår av 7 § i finansministeriets förordning om finansministeriets arbetsordning (966/2005). Enligt 17 § 7 punkten i reglementet för statsrådet ingår i finansministeriets ansvarsområde statsförvaltning-

ens arbetsgivar-, personal- och arbetsmarknadspolitik, personalens rättsliga ställning och övriga anställningsvillkor.

Till statsarbetsgivarens verksamhet hör beredning av lagstiftning som berör de statsanställda, bedömning av statsbudgetens personaluppgifter samt utveckling av informationshanteringen i fråga om arbetsgivarverksamheten och personalförvaltningen. Arbetsgivarfältet omfattar ämbetsverken inom ramen för statsbudgeten, vilka har cirka 78 000 anställda.

Statens arbetsmarknadsverk är en av arbetsmarknadens rikstäckande centralorganisationer. Arbetsmarknadsverket representerar statsarbetsgivaren vid de centrala förhandlingar som omfattar hela arbetsmarknadsfältet samt vid beredningen av förhandlingarna, ingår tjänste- och arbetskollektivavtal på statlig centralnivå samt stödjer och styr ämbetsverkens avtals- och övriga arbetsgivarverksamhet. Statens arbetsmarknadsverk drar på statens strategiska nivå upp riktlinjerna för personalledningen och ser till att strategin förverkligas.

Statens tjänste- och arbetskollektivavtal på central nivå ingås av finansministeriet/Statens arbetsmarknadsverk och huvudavtalsorganisationerna, Förhandlingsorganisationen för den offentliga sektorns utbildade FOSU rf, Löntagarorganisationen Pardia samt Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL. Avtalen gäller vanligen personalen vid de enheter som omfattas av statens budgetekonomi, dvs. enheter inom statens budgetekonomi, personalen vid ministerierna vid statens övriga ämbetsverk och inrättningar inom olika förvaltningsområden. Tjänste- och arbetskollektivavtalen träder i kraft när statsrådet har godkänt dem. Om ett avtal medför tilläggsutgifter ska det godkännas av riksdagens finansutskott.

2.8 Bedömning av nuläget

2.8.1 Statsförvaltningen

Den nuvarande indelningen av statsförvaltningen i central-, region- och lokalförvaltning är i stor utsträckning baserad på uppfattningen om respektive ämbetsverks ansvarsområde och dettas omfattning. Ministeriernas och de centrala ämbetsverkens ansvarsområde omfattar en del av landet. Som ett särdrag i fråga om centralförvaltningen anges i förarbetena till grundlagen att uppgifterna sköts centraliserat. Presumtionen när det gäller regionförvaltningsmyndigheternas ansvarsområde är att det per definition är regionalt medan lokalförvaltningens ansvarsområden definieras som mindre lokala enheter.

Den utveckling som skett i fråga om förvaltningsstrukturerna innebär emellertid att de ovan nämnda typiska förvaltningsmodellerna kan ifrågasättas som grund för klassificeringen. Då de statliga myndigheternas organisationsstruktur förändras kommer det sätt på vilket flera nuvarande myndigheter är organiserade att uppvisa drag som påminner både om en traditionell centralförvaltning och om en traditionell region- eller lokalförvaltning. Inom statsförvaltningen har under de senaste åren bildats helheter som består av centralförvaltningsmyndigheter med rikstäckande behörighet och till vilka tidigare har hört också självständiga ämbetsverk med regional eller lokal behörighet. Dessa nya rikstäckande ämbetsverk som sålunda hör till centralförvaltningen uppvisar emellertid fortfarande många drag som vanligen sammankopplas med den statliga region- eller lokalförvaltningen. Som exempel kan nämnas uppgifter med en tydlig regional dimension och att uppgifterna inte de facto kan skötas på annat sätt än genom ständig närvaro på området i fråga (exempelvis inspektionsverksamhet som förutsätter besök på platsen). Som exempel på sådana myndigheter kan nämnas Tullen, Skatteförvaltningen och Lantmäteriverket. Dessa myndigheters struktur har under de senaste åren förnyats så att strukturen med flera nivåer har frångåtts till förmån för en rikstäckande myndighetsmodell. Motsvarande utveckling i riktning mot en rikstäckande myndighetsstruktur pågår bland annat i fråga om arkivväsendet, rättshjälpssystemet, utökningsväsendet och åklagarväsendet. Funktionerna sköts regionalt oberoende av myndighetens rikstäckande behörighet, utifrån regionala enheter eller verksamhetsställen.

Samtidigt med den utveckling som beskrivs ovan har en annan sektor av statsförvaltningen utvecklats enligt principen om en övergripande centralisering av olika förvaltningsområden. Till regionförvaltningsverken och NTM-centralerna har över förvaltningsområdesgränserna överförts regionala förvaltningsmyndigheter som tidigare var bundna till vissa sektorer. Ett särdrag när det gäller regionförvaltningen är att den numera är tväradministrativ. Samtidigt gäller emellertid i fråga om dessa myndigheter den utgångspunkten att de fortfarande har regional behörighet. Behörighetens bestäms emellertid inte längre enbart utifrån regionala aspekter. En del av både regionförvaltningsverkens, NTM-centralernas och bland annat de i traditionell bemärkelse för lokalförvaltningen representativa magistraternas verksamhet har nämligen i hela landet överförts till ett enda ämbetsverk som uppvisar sådana särdrag att det kan betraktas som en typisk central förvaltningsmyndighet. I och med åtstramningen av de resurser som står till myndigheternas förfogande har uppgifterna i allt större utsträckning koncentrerats till riksnivån. Såväl vid regionförvaltningsverken som vid NTM-centralerna har också de administrativa uppgifterna centraliserats och sköts nu på riksnivå. Sex regionförvaltningsverks förvaltnings- och utvecklingsuppgifter har överförts till det rikstäckande ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster (HAKE-ansvarsområdet) vid regionförvaltningsverket i Södra Finland. För NTM-centralernas och AN-byråernas förvaltnings- och utvecklingstjänster har inrättats det rikstäckande utvecklings- och förvaltningscentret för närings-, trafik- och miljöcentralerna samt för arbets- och näringsbyråerna (utvecklings- och förvaltningscentret). Centret är till sin karaktär en myndighet av typen servicecenter inom statens centralförvaltning (se FvUB 30/2014 rd).

Begreppet ansvarsområde kan sålunda inte längre med fog anses vara en central särskiljande faktor i fråga om statens central- och regionförvaltning. I praktiken är organiseringen av flera centralförvaltningsmyndigheter åtminstone delvis baserad på regionindelningen och den regionala verksamheten, vilket har ansetts vara typiskt för en traditionell organisering av regionförvaltningen. Inom region- och lokalförvaltningen har uppgifterna å andra sidan organiserats utifrån en rikstäckande behörighet och centraliserade förfaranden, vilket traditionellt har ansetts vara typiskt för organisationer inom centralförvaltningen.

Utvecklingen av förvaltningsstrukturerna har således inom statsförvaltningen framskridit så att det traditionella kännetecknet på rikstäckande, regional eller lokal behörighet inte längre är enbart en särskiljande faktor när det gäller förvaltningsstrukturerna. De myndigheter som traditionellt klassificeras som rikstäckande centralförvaltningsmyndigheter kan också i stor utsträckning bedriva regionalt genomförbar och regionalt organiserad verksamhet medan en traditionell myndighet inom region- eller lokalförvaltningen kan ha rikstäckande behörighet i fråga om en del av uppgifterna. Dessutom har förhållandet mellan den sektorsövergripande verksamheten respektive sektorerna som en helhet blivit en faktor som skiljer olika myndighetsformer från varandra, medan genom den s.k. ALKU-reformen en stor del av de tidigare sektorbundna statliga regionförvaltningsmyndigheterna har centraliserats till två tväradministrativa myndighetshelheter, samtidigt som ämbetsverken vilka uppfattas som traditionella centralförvaltningsmyndigheter fortfarande har utvecklats utifrån en stark sektorbaserad organisationsmodell.

Sektoriseringen av Finlands förvaltning har uppmärksamats i OECD:s landrapporter. I 2010 års landrapport om Finland konstaterar OECD att en förstärkning av den strategiska helhetsbedömningen när det gäller Finland kräver en tväradministrativ infallsvinkel och bättre prognoser och planering av förvaltningen i dess helhet samt att koordineringen och styrningen av de principer och lösningar som omfattar hela förvaltningen måste bli effektivare. En central iakttagelse i OECD:s landrapport om Finland 2014 är att Finlands förvaltning fortfarande kännetecknas av en påtaglig indelning i separata politiksektorer (vertikal sektorisering). Också den omständigheten att styrsystemen, exempelvis genomförandeprocessen för regeringsprogrammet, statens budgetprocess och resultatstyrningen är fristående från varandra bidrar till sektoriseringen av förvaltningsområdena.

I samband med statsrådets forskningsprojekt som utrett europeiska förvaltningsmodeller (Valtioneuvooston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 37/2016) konstateras det att den ut-

veckling som i olika länder skett i riktning mot rikstäckande myndighetsmodeller har förstärkt sektoriseringen. Rikstäckande ämbetsverk har i regel konstruerats som sektorbaserade myndigheter. Steget upp till riksnivå har effektiviserat styrningen och resursallokeringen men å andra sidan har det försvårat samarbetet mellan ämbetsverken på lokal och regional nivå. Å andra sidan visar nya internationella utredningar också på vissa risker med sektorsövergripande myndigheter.

Också projektet för utveckling av statens styrsystem 2015 (OHRA-projektet) uppmärksammade behovet att för statsrådet skapa en gemensam strategiprocess i syfte att effektivisera genomförandet av regeringens strategiska mål. En central tankegång i OHRA-projektet är att regeringen har en strategiprocess som konsekvent backas upp med information. Eftersom regeringens centrala målsättningar är tydliga och processerna styrs på ett sätt som stödjer uppnåendet av målen, skapas resurser och krafter för att åstadkomma de önskade förändringarna. OHRA-projektet konstaterade att de problem som regeringen ska lösa är komplicerade, vilket innebär att behandlingen av dem utifrån en enskild sektor inte alltid leder till det bästa slutresultatet. Lösningen av ett problem kan orsaka ett nytt problem på ett annat håll. Det är därför nödvändigt att se till att styrprocesserna parallellt inriktar verksamheten på gemensamma mål.

Resultatstyrning som verkställs per förvaltningsområde och sektorsmyndighet bidrar till att förstärka sektoriseringen av förvaltningsområdena. Ministerierna ställer upp resultatmålen självständigt och rapporteringen om dem sker separat utan något adekvat samband med genomförandet av regeringsprogrammet. Resultatstyrningen reflekterar den sektoriella förvaltningsstrukturen och med undantag för regionförvaltningsverken och NTM-centralerna saknar den en tväradministrativ dimension. Genom att ett ministerium ensamt svarar för resultatstyrningen har det å andra sidan varit möjligt att med resultatstyrningen uppnå synergieffekter mellan ett förvaltningsområdes olika ämbetsverk och inrättningar.

Statsförvaltningens nuvarande struktur ger inte det bästa stödet för en samordnad strategi, vilket innebär att beslutsfattandet och regleringen lätt blir sektoriserade i en vertikal riktning. Samtidigt kommer allt flera ärendehelheter och strukturpolitiska åtgärder att beröra flera förvaltningsområden, vilket innebär att den sektoriserade verkställande statsförvaltningens struktur inte stödjer ett effektivt beslutsfattande. I stället behövs det mera kollegialitet, gemensamma och samordnade ställningstaganden samt uppslutning kring gemensamma mål. Beredningen och genomförandet av politiska helheter som innehåller omfattande samhällsliga genomslagsmål förutsätter ökat gränsöverskridande samarbete mellan förvaltningsområdena.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

År 2015 genomfördes på uppdrag av social- och hälsovårdsministeriet en extern utvärdering av Valviras verksamhet. Enligt utvärderingsrapporten är Valviras genomslag på det hela taget relativt bra med beaktande av de disponibla resurserna, det omfattande uppgiftsfältet, ökningen av antalet inkommande ärenden samt de register och statistiska uppgifter som finns att tillgå. Genomslaget kan ytterligare förbättras genom ändring av arbetsrutinerna och effektivare utnyttjande av tillsynsresurserna. I rapporten konstateras det att Valvira uttryckligen haft som mål att övergå till proaktiv tillsyn och att verket också har gjort framsteg i detta avseende. En av Valviras strategiska prioriteringar har varit att utveckla ett proaktivt och riskbaserat tillsynsförfarande. I praktiken har emellertid ärendevolymen och dess kraftiga tillväxt när det gäller den reaktiva tillsynen utgjort ett hinder för att genomföra ett proaktivt och riskbaserat tillsynsförfarande. Ett undantag i detta avseende utgör emellertid tillsynen över hälsovårdsteknologin samt över miljö- och hälsoskyddet, varav i synnerhet den sistnämnda tillsynen redan är proaktiv och beredskapsinriktad. Enligt utvärderingen är det också skäl att förstärka faktaunderlaget för tillsynen.

Enligt utvärderingen kan Valviras verksamhet vidareutvecklas i en sådan riktning att verket får bättre möjligheter att riskbasera sin tillsyn och att prioritera mellan ärendena. Tillsynen ska i första hand inriktas på de områden där riskerna är störst, dvs. där exempelvis klient- och patientsäkerheten är allvarligt äventyrad.

Enligt flera speciallagar om social- och hälsovård, enligt alkohollagstiftningen samt enligt miljö- och hälsoskyddslagstiftningen ska Valvira ombesörja styrningen av regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaranden och beslutspraxis. Uppgiften är i praktiken problematisk, eftersom regionförvaltningsverken är självständiga myndigheter som självständigt avgör ärenden och också svarar för sina avgöranden. Valvira har inga redskap för styrning av regionförvaltningsverken och Valvira kan inte heller ändra regionförvaltningsverkens beslut. Detta konstaterades också i samband med den externa utvärderingen och det föreslogs att Valviras relation till regionförvaltningsverken i styrningshänseende skulle redas ut.

Överlappningen mellan regionförvaltningsverkens och Valviras tillsynsuppgifter har i vissa fall lett till att uppgifterna bollats fram och tillbaka mellan Valvira och regionförvaltningsverken. Man har i vissa fall haft delade meningar också när det gällt definitionen av vad som är principiellt betydelsefullt och vittbärande. Eftersom verken är självständiga och deras ärendehanteringssystem är fristående från varandra har redan utredningen av om ärenden eventuellt samtidigt behandlas vid olika verk i vissa fall varit både resurs- och tidskrävande.

Ända till år 2009 skötte regionförvaltningsverken hela tillståndsförvaltningen gällande den privata social- och hälsovården. Då tillkom lagstiftningen om så kallade rikstäckande tillstånd beviljades av Valvira. Denna princip inkluderades år 2011 också i lagreformen som gällde privat socialvård. Reformerna ledde till att serviceproducenterna inte längre i samma utsträckning behövde lämna in ansökningar till flera tillståndsmyndigheter. Samtidigt blev tillståndsförfarandena mera enhetliga och förutsägbara. Ett rikstäckande tillstånd behövdes i sådana fall då en serviceproducent var verksam inom flera än ett regionförvaltningsverks område. Tillståndsförvaltningen bör vara så uppbyggd att den på bästa tänkbara sätt stödjer ett jämlikt bemötande av näringsidkarna samt konkurrensneutraliteten och näringsfriheten.

Regionförvaltningsverken

De nuvarande sex regionförvaltningsverken har sedan de inrättades varit tämligen olika i fråga om storleken och uppgifterna. En förutsättning för utvidgningen av deras ansvarsområden har enligt lagen om regionförvaltningsverken varit att utvidgningen möjliggjort effektivisering av verksamheten samt användningen av statens personella och övriga resurser, förbättring av servicen, främjande av områdets finsk- och svenskspråkiga befolkning samt den inom samernas hembygdsområde enligt lagen om sametinget (974/1995) bosatta samiskspråkiga minoritetens språkliga rättigheter eller tryggnad av tillgången till sådan specialkompetens som behövs i uppgifterna eller att utvidgningen varit ändamålsenlig av någon annan motsvarande orsak.

Utöver utvidgningarna av verkens ansvarsområden centraliserades en del av regionförvaltningsverkens uppgifter redan i det skedet då verken inrättades så att de kunde skötas rikstäckande. Exempelvis magistraternas styrnings-, utvecklings- och tillsynsuppgifter på riksnivå sköts vid regionförvaltningsverket i Östra Finland. Dessutom har regionförvaltningsverken en rikstäckande svenskspråkig utbildningsenhet som organisatoriskt är placerad vid Västra och Inre Finlands regionförvaltningsverk. Utvidgningen av regionförvaltningsverkens ansvarsområden utöver verkens ursprungliga områden har i likhet med den rikstäckande koncentrationen av funktionerna främst baserats på behovet att effektivisera verkens verksamhet och användningen av statens personella och övriga resurser, förbättra tillgången till service samt trygga tillgången till den specialkompetens som behövs för uppgifterna.

Det har ansetts vara behövligt att också efter inrättandet av verken utsträcka ansvarsområdena till hela landet. Regeringen överlämnade i februari 2013 till riksdagen en redogörelse om verkställandet och utfallet av regionförvaltningsreformen (SRR 1/2013 rd). Enligt de riktlinjer som dras upp i redogörelsen ska regionförvaltningsverkens och NTM-centralernas behörighet i fråga om vissa uppgifter utsträckas till hela landet. Enligt redogörelsen är det vidare skäl att granska regionförvaltningsmyndigheternas uppgifter och behörighet inte bara ur ett regionalt utan också ur ett rikstäckande perspektiv. Det konstaterades att verken redan delvis gått in för ett förfarande som innebär att sakkunskap och resurser har koncentrerats antingen till en

rikstäckande uppgiftshelhet eller till en helhet som överskrider gränserna för verkets geografiska ansvarsområde. Enligt redogörelsen är det emellertid skäl att man vid regionförvaltningsverken och NTM-centralerna granskar också nya möjligheter att definiera verkets behörighet i fråga om vissa uppgifter som en rikstäckande behörighet i stället för regionalt. Skötseln av NTM-centralernas och regionförvaltningsverkens administrativa uppgifter och de till dessa anslutna s.k. specialiseringsenheterna är det enligt redogörelsen skäl att hänföra dels till en enda NTM-central och dels till ett enda regionförvaltningsverk så att personalen dock arbetar regionalt decentraliserad. I redogörelsen görs den bedömningen att koncentrationen av uppgifterna kan minska behovet av personal som sköter administrativa uppgifter och även leda till att verksamheten koordineras.

I enlighet med redogörelsens bedömning genomfördes vid regionförvaltningsverken den 1 mars 2015 en koncentration av regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster till ett enda ansvarsområde för förvaltnings- och utvecklingstjänster. Ansvarsområdet är organisatoriskt sett en del av Södra Finlands regionförvaltningsverk, men dess personal är utplacerad till samtliga regionförvaltningsverk och dess uppgift är att på jämlika grunder producera förvaltnings- och utvecklingstjänster för samtliga regionförvaltningsverk. Syftet med centraliseringen av verkens förvaltnings- och utvecklingstjänster är att göra det möjligt att flexibla och effektivare utnyttja de krympande resurserna och att förbättra enhetligheten i verksamheten.

Utöver utvidgningen av ansvarsområdena i fråga om hela ansvarsområdet eller mera omfattande uppgiftshelheter har regionförvaltningsverken flera enskilda uppgifter som ett regionförvaltningsverk sköter i hela landet. Sådana uppgifter är bland annat penningtvätsrelaterade registrerings- och tillsynsuppgifter, tillsynsuppgifter i anslutning till indrivningsväsendet, regionförvaltningsverkens interna revision, rikstäckande uppgifter i anslutning till förvaltningen av statsbidrag för utvecklingsprojekt inom social- och hälsovården, regionförvaltningsverkens tillsynsuppgifter enligt lagen om enheten för hälso- och sjukvård för fångar (1635/2015) och lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987), uppgifter i anslutning till statsunderstöd för undervisning på samiska och i det samiska språket i den grundläggande utbildningen, i gymnasieutbildningen och inom yrkesutbildningen samt uppgifter i anslutning till forsknings- och utvecklingsprojekt som gäller uppförande av idrottsanläggningar.

Till lagen om regionförvaltningsverken har fogats en 6 a §, som trädde i kraft den 1 januari 2014 och som innebär smidigare utnyttjande av resurser och sakkunskap mellan verken. Enligt bestämmelsen kan en tjänsteman vid ett regionförvaltningsverk på begäran av ett annat regionförvaltningsverk tillfälligt, och utan att tjänstemannens tjänsteställe ändras, ställas till det andra regionförvaltningsverkets förfogande. Det regionförvaltningsverk som tar emot tjänstemannen kan förordna tjänstemannen att utföra uppgifter som hör till det mottagande regionförvaltningsverket och som motsvarar tjänstemannens tjänst. Syftet med bestämmelsen är att möjliggöra flexibla och effektivare användning av regionförvaltningsverkens personella resurser vid behandlingen av förvaltningsärenden som kräver specialkompetens samt avveckling av tillfälliga anhopningar av ärenden. I lagstiftningen om verkens arbetarskyddsuppgifter och miljötillståndsuppgifter har redan tidigare ingått bestämmelser som möjliggjort motsvarande förfarande. Bestämmelserna har inte tillämpats i någon större utsträckning, med undantag för miljötillståndsärenden.

I rapporten från utredningsgruppen för regionförvaltningen (VIRSU-projektet, Finansministeriets publikationer 4/2015) analyseras bland annat regionförvaltningsverkens uppgifter och den optimala strukturen för skötsel av uppgifterna ur kundernas, organisationernas och referensgruppernas synvinkel. Utredningsgruppen ansåg att förvaltningsstrukturen bör ses framför allt som en praktisk fråga, så att strukturen spelar en roll framför allt när det gäller skötseln av uppgifterna. Med beaktande av dessa utgångspunkter utmynnade analysen i den centrala frågan om vilken typ av struktur som bäst stödjer skötseln av statens – och i ett vidare perspektiv den offentliga förvaltningens – uppgifter.

Utredningsgruppens rapport om VIRSU-projektet utmynnar i fråga om regionförvaltningsverkens uppgifter i en allmän bedömning enligt vilken lösningarna och tjänsterna när det gäller regionförvaltningsverkets uppgifter ska vara enhetliga på riksnivå och kundernas servicebehov omfattar tjänster inom flera ansvarsområden. Dessutom ansågs det att regionförvaltningsverkens uppgifter ofta förutsatte att de i praktiken sköts regionalt och att skötseln av uppgifter på ett resultatgivande sätt främjas av att de läggs på en sektorsövergripande myndighets ansvar. En slutsats var också att beslutsfattandet i samband med regionförvaltningsverkens uppgifter i de flesta fallen ska vara bundet till den rikstäckande behörigheten och att de primära referensgrupperna i fråga om uppgifterna är regionala.

Verkens nuvarande struktur har med beaktande av deras uppgifter också kritiserats i det avseendet att modellen med sex självständiga verk är ägnad att leda till regionala skillnader i verkens beslutspraxis. Sådana skillnader framgick i samband med genomförandet av regeringsprogrammet inom regionförvaltningsverken (HAVI-projektet, Aluehallintovirastojen julkaisu 1/2016) samt bland annat i betänkandet av arbetsgruppen för utveckling av arbetsfördelningen och samarbetet mellan Valvira och regionförvaltningsverken från år 2014. I synnerhet företagen ansåg att beslutspraxisen varierade både regionalt och på riksnivå.

Också förhållandet mellan å ena sidan regionförvaltningsverken och å andra sidan de centralförvaltningsmyndigheter som styr dem har ibland visat sig vara problematiskt. Valvira styr exempelvis tillsynen över social- och hälsovården vid regionförvaltningsverken. Den uppgiften är i praktiken problematisk eftersom regionförvaltningsverken är autonoma myndigheter som avgör ärenden självständigt och även svarar för sina beslut. Valvira har inte haft redskap för styrningen av regionförvaltningsverken och Valvira kan inte heller ändra regionförvaltningsverkens beslut. Också fördelningen av verkens behörighet mellan å ena sidan rikstäckande uppgifter och å andra sidan regionala uppgifter har gett upphov till tolkningsproblem.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna

Kännetecknande för NTM-centralerna är att samma uppgifter numera sköts med betydligt färre årsverken än då centralernas verksamhet inleddes. Effektiviseringen av centralernas verksamhet inleddes under den föregående regeringsperioden, då statsminister Jyrki Katainens regering sparade in 500 årsverken på NTM-centralernas omkostnader, men senarelade 2014–2015 års besparingar till åren 2016 och 2017. Arbets- och näringsministeriet inledde då ett sexdelat projekt vars syfte var att trots de minskade resurserna trygga kvaliteten på skötseln av NTM-centralernas uppgifter. De separata delprojekten syftade till förenkling av styr- och planeringssystemet, digitalisering av verksamheten och tjänsterna, inrättande av en gemensam utvecklings- och förvaltningsenhet (KEHA) för NTM-centralerna och AN-byråerna, skapande av en kundservicemodell, ökad specialisering och centralisering samt justering av prisnivån för NTM-centralernas avgiftsbelagda prestationer (gemensam avgiftspolitik).

Enligt rambeslut som togs våren 2014 och 2015 skulle de tidigare sparmålen i fråga om NTM-centralernas omkostnader utökas med ytterligare besparingar på sammanlagt 33 miljoner euro åren 2015–2018. Detta nya sparmål utöver det tidigare innebar en minskning av 700 årsverken i NTM-centralernas nätverk, inom vilket 80–85 procent av kostnaderna utgörs av löne- och övriga personalutgifter. Dessutom orsakade det minskade tekniska stödet från Europeiska unionens strukturfonder under strukturfondsperioden 2014–2020 ett besparingsbehov på sammanlagt 56 miljoner euro. I fråga om personalen innebar minskningsbehovet i praktiken en 17 % minskning av NTM-centralernas årsverken i hela landet, medan deras lagstadgade utgifter förblev desamma som tidigare.

Enligt regeringsprogrammet skulle styrsystemet för NTM-centralerna och regionförvaltningsverken effektiviseras och verksamheten utvecklas utifrån centralernas ursprungliga antal och struktur. Från kvalitativ synpunkt genomfördes skötseln av de lagstadgade uppgifterna närmast genom en kraftig koncentring av vissa centrala substansuppgifter samt genom inrättande av ett utvecklings- och förvaltningscenter av typen servicecenter för att sköta NTM-centralernas och AN-byråernas stöduppgifter samt uppgifter i anslutning till utbetalning och

återkrav av stöd och bidrag. Sparmålet ledde dessutom till att samarbetsförfaranden inleddes vid centralerna och hösten 2015 till uppsägningar som omfattade sammanlagt 80 årsverken, med hänvisning till ekonomiska och produktionsmässiga skäl. Mellan åren 2010 och 2016 har antalet årsverken per år vid NTM-centralerna sjunkit från 4 306 åv till 3 042 åv.

Till följd av att omkostnaderna minskat har NTM-centralernas serviceprocesser kontinuerligt utvecklats och skötseln av uppgifterna har överförs på allt färre centralers ansvar. Omfattande uppgifter sköts numera, i fråga om alla volymmässigt betydande uppgifter, utifrån ansvarsområden som omfattar mer än en NTM-central.

Utvecklingen av uppgifterna har förutsatt digitalisering av NTM-centralernas tjänster och att en ny typ av arbets- och ledningskultur har vunnit terräng bland tjänstemännen. Merparten av uppgiftskoncentreringen har genomförts så att tjänstemän och tjänster har överförs till den NTM-central som uppgifterna har centraliserats till, men tjänstemännens tjänsteställen har bibehållits vid den NTM-central som tidigare skött uppgiften. Tjänstemännen inom nätverken av ämbetsverk har i stor utsträckning lärt sig att arbeta på flera ställen, vilket innebär att arbetskamraterna och chefen fysiskt sett distansarbetar vid andra NTM-centraler.

Trots de minskade resurserna är belåtenheten bland NTM-centralernas referensgrupper och kunder fortfarande på en hög nivå.

Arbets- och näringsbyråerna

Revideringen av arbets- och näringsjänssterna har bedömts i statsrådets utredning om arbetspolitikens genomslag och alternativ (Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisu 37/2016). Enligt utredningen är det skäl att vid granskningen av servicereformen beakta att reformerna genomfördes samtidigt som arbetslösheten och den ekonomiska osäkerheten ökade. Arbetspolitikens verkningar blir marginella i en situation där arbetslöshetsgraden under granskningsperioden ökat från 8,2 till 10,3 procent och den ekonomiska tillväxten varit negativ åren 2012 och 2013 samt legat nära noll år 2014. Samtidigt har AN-byråernas årsverken enligt arbets- och näringsministeriet bokslutsuppgifter sjunkit från närmare 4 000 årsverken år 2007 till under 3 000 år 2015. AN-byråerna arbetar för närvarande med betydligt mindre resurser än efter statens regionförvaltningsreform år 2010 och dessutom i en verksamhetsmiljö som innebär betydligt större utmaningar.

I fråga om arbetspolitikens genomslag utgår reformen från en flerkanalig servicemodell. Utnyttjandet av nättjänsterna har inte i alla avseenden visat sig vara effektivt. I praktiken har AN-byråernas sakkunniga varit tvungna att komplettera uppgifter som lämnas av personer som anmäler sig som arbetssökande, och det automatiska förnyandet av arbetsansökan har inte stöttat kundernas egen aktivitet. Utnyttjandet av nättjänster väntades minska behovet av personliga besök. Utredningen visade emellertid att i synnerhet ungdomar på väg ut i arbetslivet behöver personlig betjäning. I utredningen konstateras det också att serviceproduktion i många språkversioner inte på ett avgörande sätt hjälper invandrare att få arbete. Det förutsätts nya typer av lösningar för att på ett jämlikt sätt öka invandrarnas möjligheter.

Det konstateras i utredningen att den (kundorienterade) organiseringen i servicelinjer inom ramen för reformen har lett till sektorisering som undergrävt AN-byråernas funktion. Förfarandena i samband med arbetssökandes anmälningar har tärt på resurserna för kundarbete.

De sysselsättningsfrämjande åtgärder som förverkligas som köptjänster bör vara bättre skräddarsydda för kunderna och bättre lämpade för den lokala arbetsmarknadens behov. AN-byråerna anser att det utöver en rikstäckande handlingsmodell också behövs fokusering på de regionala skillnaderna när det gäller servicemarknaden för sysselsättningsfrämjande åtgärder.

Enligt utredningen visar resultaten från regeringsperioden 2011–2015 att flera stora ändringar inte bör genomföras snabbt på en gång, eftersom det också är svårt att förutse hur arbetsmarknadsläget utvecklas.

NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningscenter

Utvecklings- och förvaltningscentrets centrala målsättningar är att sköta NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningsuppgifter på ett effektivt, produktivt och kvalitativt sätt, för NTM-centralerna och AN-byråerna skapa en effektiv servicemodell samt att utarbeta ett system för korrekt och rättidig utbetalning av de stöd och bidrag som beviljats av NTM-centralerna och AN-byråerna.

Utvecklings- och förvaltningscentret har verkat i två års tid. Under sitt första verksamhetsår 2015 organiserade centret sin egen verksamhet och skar ner sina resurser med cirka 70 årsverken. Dessutom samordnade utvecklings- och förvaltningscentret verksamhetsmodellerna och processerna samt skötte på ett resultatgivande sätt NTM-centralernas och utvecklings- och förvaltningscentrets samarbetsförfaranden för genomförande av uppsägningar. Utvecklings- och förvaltningscentret handlägger inköpsfakturor, sköter försäljningsfakturer och bokföring samt reseförvaltning och sakgranskning av reseräkningar på samtliga NTM-centralers och AN-byråers vägnar. Utvecklings- och förvaltningscentret producerar också ekonomirapporter. Utvecklings- och förvaltningscentret har dessutom för NTM-centralerna, AN-byråerna samt för utvecklings- och förvaltningscentret byggt upp en gemensam intranetmiljö som möjliggör arbete oberoende av verksamhetsställen.

Utvecklings- och förvaltningscentret har jämfört med situationen då det inledde sin verksamhet uppnått en produktionsökning på cirka 25 procent i fråga om förvaltnings-, utbetalnings- och allmänna utvecklingsuppgifter. Av NTM-centralernas och AN-byråernas gemensamma utgiftsbesparingar utgör utvecklings- och förvaltningscentrets andel cirka 4 procent (3 miljoner euro). Utvecklings- och förvaltningscentrets besparingar hänför sig bland annat till verksamhetslokalerna, köptjänsterna och dataförvaltningen. Åren 2014 och 2015 sparade NTM-centralerna och AN-byråerna in cirka 23 procent i resekostnader. Utvecklings- och förvaltningscentret har för NTM-centralerna och AN-byråerna utvecklat rikstäckande rutiner och förfaranden för administrativa ärenden.

2.8.2 Uppgifter som överförs till landskapen

2.8.2.1 Justitieministeriets ansvarsområde

Det föreslås att de av NTM-centralernas uppgifter som bygger på vattenlagen ska överföras dels till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, dels till landskapen. Till landskapen ska NTM-centralernas uppgifter som anknyter till fiskerihushållning, dikesförrättning, åtgärder efter att flotningen har avslutats, utveckling av regleringen, åtgärder för avvärjande av fara samt förhindrande av skada som orsakas av is överföras.

2.8.2.2 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

Av de uppgifter som är förknippade med eller tangerar undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde ska i samband med landskapsreformen till landskapen överföras prognostiseringen av de regionala utbildningsbehoven på kort, medellång och lång sikt samt beredning av regionala utbildningsmål, vård av kulturmiljön, inrättande av ett regionalt motionsråd i samarbete med andra landskap samt motionsfrämjande genom motionsrådets verksamhet, samordning av planer och utvecklingsåtgärder som berör kultur som en del av landskapsstrategin och -programmet samt förverkligande av planläggningen på landskapsnivå. I annan lagstiftning föreslås bestämmelser om de övriga uppgifter inom undervisnings- och kulturministeriets verksamhetsområde som ska överföras från NTM-centralerna till landskapen.

NTM-centralerna har i anslutning till arbetskraftsutbildningen och matchningen mellan efterfrågan på och utbudet av arbetskraft prognostiserat de regionala utbildningsbehoven på kort sikt. Centraliseringen av den regionala prognostiseringen till landskapsnivå gör det möjligt att skapa en samsyn med regionens prognosansvariga och i synnerhet med utbildningsorganisationerna.

De nuvarande NTM-centralerna och landskapsförbundens kulturellerade uppgifter samordnas inom den framtida landskapsorganisationen. I landskapens kulturellerade uppgifter ingår vården av kulturmiljön, som överförs från NTM-centralerna och landskapsförbunden, och koordineringen av kulturellerade planer och utvecklingsåtgärder som en del av landskapsstrategin och -programmet med genomförandet av landskapsplanläggningen. Kulturen berör flera olika referensgrupper som ska beaktas i dessa processer.

Motionsfrämjandet ska i landskapen skötas genom de regionala motionsråds verksamhet som är sakkunnigorgan vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Rådens uppgifter definieras i idrottslagen och i statsrådets förordning om främjande av idrott. Kommunerna kommer fortfarande att ha huvudansvaret för främjande av motion och idrott. Detta kan anses vara ändamålsenligt eftersom kommunerna är betydande producenter av motions- och idrottstjänster samt skapare av verksamhetsförutsättningar. Kommunerna finansierar huvudsakligen själva motions- och idrottsverksamheten. Statsandelarna täcker endast cirka tre procent av omkostnaderna för motion och idrott.

2.8.2.3 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Det föreslås att merparten av uppgifterna inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde överförs till landskapen. Genom denna ändring eftersträvas en tydligare och mera funktionell förvaltningsstruktur som gör det möjligt att sköta uppgifterna på ett ändamålsenligt sätt.

Det föreslås att till landskapen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde överförs uppgifter som sammanhänger med utvecklingen av regioner och näringar, jordbruksstöd, övervakning av växtproduktion och växthälsa, miljö- och hälsoskyddsuppgifterna inom förvaltningsområdet, vatten- och fiskerihushållningsuppgifterna samt uppgifterna i samband med stöd som betalas av Europeiska havs- och fiskerifonden. Målet är att uppgifterna effektivare och med bättre genomslag ska skötas nära kunderna.

När det gäller uppgifter som avser jordbruksstöd och stöd för utveckling av landsbygden har det utbetalande organet i Finland (Landsbygdsverket) flera avtalsparter som är sådana organ, trots inrättandet av kommunernas samarbetsområden.

Finlands nuvarande förvaltningsmodell kan, med beaktande av det effektiva förvaltnings- och övervakningssystem för utbetalande organ som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter, konstateras vara utsatt för risker eftersom modellen har på flera förvaltningsnivåer. Riskhanteringen har ökat kostnaderna för den interna kontrollen. På det hela taget har den helhet som bildas av jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Evira, NTM-centralerna och kommunernas samarbetsområden, regionförvaltningsverkens tillsynsinsats icke att förglömma, dock fungerat väl med beaktande av vissa finansieringskorrigeringar, dvs. att Finland gått miste om EU-finansiering. Författningsgrunden för behörigheten och verksamheten i förening med myndighetsansvaret har garanterat ett likvärdigt bemötande av stöddagarna på olika håll i landet. Avsikten med landskapsreformen är att ytterligare förbättra situationen.

För Finlands förhållanden är tillsynsperioden kort när det gäller arealbaserade stöd som delvis respektive helt är EU-finansierade. Dessutom har det i en flernivåers förvaltningsstruktur inte alltid varit möjligt att koordinera uppgiftshelheterna inom ramen för de specificeringskrav som det utbetalande organet förutsätter. Landskapsreformen kommer förhoppningsvis att leda till ett effektivare utnyttjande av resurserna.

Också förvaltningen i anslutning till livsmedelssäkerheten samt övervakning av djurs hälsa och välbefinnande sker numera på flera nivåer eftersom uppgifterna sköts av jord- och skogsbruksministeriet och Livsmedelssäkerhetsverket och dessutom av regionförvaltningsverken och kommunerna. Tillsynen över djursjukdomar och djurskyddet hör visserligen inte till kommunens uppgifter utan kommunalveterinärens uppgifter i anslutning till tillsynen utförs på uppdrag av staten, vilket innebär att staten ersätter kostnaderna till kommunerna. Eftersom staten finansierar verksamheten är det också staten som bestämmer och tar ut avgifterna för den

avgiftsbelagda verksamheten hos aktörerna. Det komplicerade ersättnings- och faktureringsystemet innebär en i förhållande till verksamhetsvolymerna tung administrativ börda och stora kostnader för regionförvaltningsverken och kommunerna. Det är meningen att systemet ska förenklas i samband med landskapsreformen.

Vatten- och fiskerihushållningsuppgifterna är för närvarande koncentrerade till NTM-centralerna i syfte att trygga besittningen av vattenområden samt tillräckliga resurser och kompetens. Detta är en ovillkorlig förutsättning för att uppgifterna ska kunna skötas. Den nuvarande organiseringen av fiskerihushållningsuppgifterna har fungerat utmärkt medan det är skäl att ytterligare koncentrera skötseln av vattenhushållningsuppgifterna.

NTM-centralerna förvaltar över 250 i enlighet med vattenlagen beviljade tillstånd för vattenhushållningsprojekt och vattenbyggnader som dessa kräver. Projekten avser skydd mot översvämningar, torrläggning, fiskerihushållning, produktion av vattenkraft, vattenförsörjning, vattentrafik och fritidsanvändning. Staten har genomfört projekt som syftar till att stödja regional vatten- och fiskerihushållning. Förslaget innebär att också tillstånd som avser statliga vattenhushållningsprojekt med tillhörande avtal, vilka NTM-centralerna förvaltar i samband med de fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter som överförs till landskapen, ska överföras till landskapen. Äganderätten till vattenbyggnader som tillkommit för genomförande av projekt kommer att överföras till landskapens gemensamma servicecenter.

2.8.2.4 Kommunikationsministeriets ansvarsområde

Inom skärgårdens trafiktjänster finns det en betydande marknads- och effektiviseringspotential. Statens nuvarande metod att upphandla och avgiftsfritt tillhandahålla förbindelsetrafik försvårar emellertid avsevärt de i skärgården verkamma transportföretagarnas möjligheter att utveckla sina tjänster. Också i skärgården kan framtidens trafiksystem utgöras av en integrerad helhet av tjänster, data och infrastruktur i enlighet med modellen ”Trafik som service” (Mobility as a Service, MaaS). Kommunikationstjänsterna ska svara mot de fast bosatta skärgårdsbornas behov men de ska också tillgodose företagets, de deltidsboendes och turisternas växande behov. Den nuvarande modellen för skärgårdstrafiken härstammar från 1960-talet och kan inte erbjuda förutsättningar för utveckling av skärgårdsområdenas livskraft och för det framtida utnyttjandet av skärgårdens potential.

2.8.2.5 Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

Tillsynen enligt tobakslagen och hälsoskyddslagen

En del av kommunerna har ordnat miljö- och hälsoskyddet självständigt medan andra har ordnat miljö- och hälsoskyddet i samarbete med andra kommuner. Miljö- och hälsoskyddet har i Finland ordnats på sammanlagt 62 områden i enlighet med lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009). Enligt den lagen består samarbetsområdena av enheter på minst tio årsverken. I samarbetsområdena har tillsynen enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen fungerat effektivare än om den skulle ha ordnats separat i varje kommun. Det finns emellertid ett behov att ytterligare öka samarbetsområdenas storlek.

I städer som med tillräckliga personalresurser har kunnat ordna miljö- och hälsoskyddet självständigt, har miljöskyddet och byggnadstillsynen kunnat hänföras till samma organisation och till och med kombinationstjänster har kunnat inrättas i gränssnitten mellan uppgifterna. Det har varit fråga om exempelvis bullerfrågor, boendehälsa och beredning av miljötillstånd. Väl fungerande samarbetsnätverk mellan olika myndigheter har främjat skötseln av uppgifterna.

De regionala delegationerna för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden

De regionala delegationerna för romska ärenden har genom sin verksamhet uppnått målsättningarna. De har gett den romska befolkningen likvärdiga möjligheter att delta i samhället samt främjat dess ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. De fungerar som stöd för den

riksomfattande delegationen för romska ärenden samt för de lokala, regionala och rikstäckande myndigheterna och romerna i respektive region genom att vara ett centralt samarbetsorgan mellan dem. Med tanke på likvärdiga möjligheter till deltagande är den regionala dimensionen av de romska ärendena viktig, eftersom de regionala delegationerna har den bästa kännedomen om regionens romska befolkning, föreningar och lokala arbetsgrupper samt om deras verksamhet. Placeringen av delegationerna i regionerna baseras på antalet romer inom respektive region samt på aktiviteten när det gäller skötseln av romska ärenden inom de regionförvaltningsverks områden där de regionala delegationerna för romska ärenden för närvarande finns. Den regionala indelningen har i stort sett betraktats som lyckad. På Västra och Inre Finlands regionförvaltningsverks område finns det dock behov av en egen regional delegation. I landskapet Åland bor det ingen romsk befolkning och därför har ingen delegation tillsatts i landskapet.

2.8.2.6 Miljöministeriets ansvarsområde

Enligt förslaget ska till landskapen överföras de uppgifter som inom miljöministeriets ansvarsområde sammanhänger med planeringssystemet för områdesanvändningen och uppgifterna i samband med främjande av kommunplanläggningen samt vissa uppgifter i samband med understöd och räntestöd för bostadsproduktion, och likaså vattenvårdsuppgifterna och de regionala uppgifterna inom havsvården och uppgifterna som avser främjande av skyddet av naturens mångfald samt vissa uppgifter enligt terrängtrafiklagen, lagen om friluftsliv och lagen om specialskydd för Kyrö älv samt vissa andra lagar.

Planeringssystemet för områdesanvändningen

Inom ramen för planeringssystemet för områdesanvändningen avgörs hos landskapsförbunden sådana markanvändningsfrågor på landskapsnivå, regional nivå och överkommunal nivå som har betydelse för landskapsplanläggningen. Landskapsplanen är riktgivande för kommunplanläggningen. Landskapsplanläggningen är mycket aktiv och kan huvudsakligen anses uppfylla sin uppgift enligt markanvändnings- och bygglagen. Landskapsplanläggningen har under de senaste åren inriktats framför allt på etappplaner kring vissa teman, men för närvarande bereds i flera landskapsförbund en helhetslandskapsplan, vilket kan anses vara positivt med tanke på planläggningssystemets funktion. Då landskapsplanläggningen överförs från de som samkommuner verksamma landskapsförbunden till de autonoma landskapen är det skäl att vid beredningen av landskapsplanerna säkerställa att landskapen och kommunerna inom deras områden i tillräcklig utsträckning samverkar samt att uppgiftsfördelningen mellan landskapsplanen och kommunplanerna blir tydlig.

Av NMT-centralernas uppgifter enligt markanvändnings- och bygglagen kan till landskapen överföras de som avser främjande av kommunplanläggning och byggnadstillsyn, exempelvis tillhandahållande av sakkunnighjälp och utbildning samt deltagande i proaktivt myndighets-samarbete och i olika utvecklingsprojekt.

Vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

Enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och i de förordningar som utfärdats med stöd av lagen sköts vattenvårdsuppgifter vid samtliga NTM-centraler, varav fem har anvisats regionala samordningsuppgifter. Havsvårdsuppgifterna sköts vid kustens NTM-centraler, varav en har anvisats samordningsuppgiften.

Planeringssystemen för vattenvården och havsvården har varit funktionsdugliga trots NTM-centralernas krympande resurser och uppgifternas svårighetsgrad. Vattenvården har kunnat ordnas rikstäckande på ett jämförelsevis bra och enhetligt sätt, så som EU:s regelverk förutsätter. De samordnande NTM-centralerna, samarbetsgrupperna och styrgruppen för vattenvårdsområdena samt den av miljöministeriet tillsatta rikstäckande koordineringsgruppen intar en central ställning inom vattenvården. Också inom havsvården har koncentrationen av de regionala uppgifterna fungerat väl. När det gäller havsvården är NTM-centralernas behörighet

snävare än inom vattenvården. För havsvården bereds en rikstäckande plan och myndighets-samarbetet är mera diversifierat i fråga om den.

Befrämjandet av att åtgärdsprogrammen för vatten- och havsvården genomförs är en central uppgift för NTM-centralerna.

NTM-centralernas koordinerande regionala samarbete är mycket mångsidigt inom såväl vattenvården som havsvården. Den offentliga och den privata sektorns aktörer är väl representerade i vatten- och havsvårdens regionala arbetsgrupper och i dessas underarbetsgrupper. Produktionen, samanställningen och utförande av information samt genomförandet av planer som gäller vatten- och havsvård förutsätter sektorsövergripande samarbete mellan de myndigheter, inrättningar och enheter som styrs av miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet. Dessa myndigheter är till exempel Finlands miljöcentral, Forststyrelsen och Naturresursinstitutet.

Miljöministeriet sköter det internationella samarbetet inom vatten- och havsvården. NTM-centralerna deltar inom sina respektive ansvarsområden i det internationella samarbetet tillsammans med myndigheterna och forskningsinstituterna i staterna inom Östersjöns avrinningsområde, till exempel inom ramen för olika EU-projekt. NTM-centralerna svarar också för det bilaterala gränsvattensamarbetet, som har utfallit väl i samarbete med Sveriges och Norges myndigheter.

NTM-centralerna ska inom sina områden avgränsa och klassificera grundvattenområdena. Avgränsningen av grundvattenområdena i enlighet med de nya bestämmelser som trädde i kraft den 1 maj 2015 pågår vid centralerna i enlighet med resultatmålen.

Specialskyddet för Kyro älv

Enligt lagen om specialskydd för Kyro älv ska staten se till att översvämningsskyddet vid Kyro älvs övre lopp slutförs och ansvara för skötseln av och tillsynen över de pumpverk som översvämningsskyddet förutsätter samt för anskaffningen av den energi som dessa kräver. Uppgiften har som en vattenhushållningsuppgift inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde skötts av Södra Österbottens NTM-central, inom vars område Kyro älv är belägen. Arrangemanget har fungerat bra.

Främjande av skyddet av naturens mångfald

Enligt naturvårdslagen har NTM-centralerna i uppgift att främja och övervaka naturvården och landskapsvården inom sina områden. NTM-centralerna svarar för den numerärt största delen av de beslut som förutsätter rättslig prövning i enlighet med naturvårdslagen. Besluten gäller Natura 2000-områden, naturskyddsområden på privatägd mark, skydd av arter och naturtyper, landskapsvårdsmråden, naturskador och avvikelser i samband med sådana samt tillstånd för och beslut om tvångsmedel. NTM-centralen bevakar inom sitt område allmänt intresse i fråga om naturskyddet och ska i anslutning därtill bland annat ge utlåtanden om projekt och planer som kan inverka på objekt som är skyddade enligt naturvårdslagen. NTM-centralen svarar också för ändringssökande enligt naturvårdslagen. Sådana myndighetsuppgifter som förutsätter rättslig prövning enligt naturvårdslagen ska överföras på Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

De uppgifter som syftar till att främja skyddet av naturens mångfald ska överföras på landskapen. Till följd av de knappa resurser som NTM-centralerna förfogar över har man i den nuvarande verksamheten lagt vikt vid de ovan nämnda myndighetsuppgifter som avses i naturvårdslagen. De lagstadgade begränsningarna är emellertid inte i sig tillräckliga för att skydda naturens mångfald. För en hållbar användning av naturresurser är det nödvändigt att vid beredningen och den strategiska planeringen av projekt proaktivt beakta naturvården. Samarbetet mellan myndigheterna samt mellan myndigheterna och den privata sektorn, utvecklingsprojekt, bättre medvetenhet och främjande av frivilligt naturskydd intar en viktig ställning

i detta avseende. Genom internt samarbete mellan NTM-centralernas ansvarsområden har det varit möjligt att i vissa avseenden förbättra informationsutbytet mellan områdena. NTM-centralerna har också ställt sin sakkunskap i fråga om naturens mångfald till kommunernas och landskapsförbundets förfogande för planering av områdesanvändning, gruvprojekt, istandsättning av vattendrag, utveckling av landsbygden och för regionutvecklingsarbete.

Det viktigaste ansvarsområdet när det gäller den frivilliga naturvården är handlingsplanen för mångfalden i Södra Finlands skogar METSO, som efter ett försöksprojekt som inleddes 2003 har genomförts med goda resultat. Inom ramen för de disponibla anslagen har målsättningarna för METSO årligen uppnåtts och bland skogsägarna finns det fortfarande efterfrågan på de mångsidiga skyddsåtgärder som METSO erbjuder.

NTM-centralerna har genomfört och deltagit i flera projekt som baserats på EU:s Life-finansiering, vilket har haft betydelse för förbättring av effektiviteten och för utvecklingen av innovationer som avser skyddande av naturens mångfald. De har också resulterat i starkare miljömedvetenhet bland medborgarna.

Rekreationsanvändning av naturen

NTM-centralerna svarar i enlighet med lagen om friluftsliv för att fastställa planer för friluftsleder samt avgöra ärenden som gäller indragning av friluftsleder och i vissa situationer flyttning av friluftsleder. Arrangemanget har fungerat bra.

NTM-centralerna beviljar rörelsehindrade tillstånd att med motordrivet fordon röra sig i terrängen utan markägarens eller markinnehavarens tillstånd samt tillstånd att trots förbud eller begränsningar använda motordrivet fordon på ett visst område. Dessutom svarar NTM-centralerna inom sitt ansvarsområde för den allmänna tillsynen över efterlevnaden av terrängtrafiklagen samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Arrangemanget har fungerat bra.

NTM-centralerna svarar för den allmänna tillsynen över efterlevnaden av terrängtrafiklagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem inom sina ansvarsområden och beslutar på ansökan om specialtillstånd för rörelsehindrade att i terräng röra sig med motordrivet fordon utan markägarens eller markinnehavarens tillstånd. Arrangemanget har fungerat bra och i synnerhet den allmänna tillsynsuppgiften enligt terrängtrafiklagen har lämpat sig för NTM-centralerna då de sköter liknande uppgifter enligt andra lagar.

I fråga om friluftsleder enligt lagen om friluftsliv ska NTM-centralerna fastställa sådana planer för friluftsleder som kommunerna upprättat i enlighet med lagen om friluftsliv samt besluta om indragning av friluftsleder. Numerärt är antalet uppgifter som gäller friluftsleder enligt lagen om friluftsliv relativt litet och dessa ärenden är koncentrerade till vissa NTM-centralers område. Arrangemanget har fungerat bra.

2.8.3 Uppgifter som överförs till andra myndigheter

2.8.3.1 Arbets- och näringsministeriets ansvarsområde

Regionförvaltningsverken har under ledning av Konkurrens- och konsumentverket kunnat delta i skötseln av fyra olika uppgiftskategorier (konkurrensärenden samt övervakning av prisinformation, konsumentkrediter och paketreserörelser).

Under de senaste åren har möjligheterna att utnyttja regionförvaltningsverken minskat av flera skäl. Resurserna har blivit mindre både för regionförvaltningsverken och för Konkurrens- och konsumentverket. Samtidigt har marknaden och lagstiftningen förändrats och komplicerats och bland annat behovet av regional närvaro har minskat jämfört med vad det var tidigare. Detta har lett till svårigheter med att utveckla kompetensen och till ett ökat behov av styrning, samtidigt som möjligheterna att satsa på styrningen har minskat. Det är typiskt för konsument-

lagstiftningen att beslutanderätten på lokalnivå är ytterst snäv och också då i ärenden som är entydigt regionala med tanke på lagtillämpningen. I konkurrensärenden existerar det i praktiken ingen beslutanderätt på regionnivå. Till följd av den teknologiska utvecklingen har numera näthandelsföretagen, den gränsöverskridande verksamheten och de multinationella företagen fått en central betydelse från tillsynssynpunkt. De har betydelse också för små och medelstora företags verksamhetsmodeller.

Konkurrensärenden – Regionförvaltningsverkens roll när det gäller konkurrensövervakningen har förändrats i och med den ändrade konkurrenslagen, enligt vilken konkurrensövervakningen ska inriktas på de från nationalekonomisk synpunkt mest relevanta fallen. Detta utesluter i praktiken undersökning av små lokala konkurrensbegränsningar. Ett annat skäl är att konkurrensövervakningen blivit mera krävande. Det är inte längre verksamhetens form som avgör om den är lagstridig eller inte, utan i stället en genomslagsanalys. Marknaden och företagens verksamhet har utvecklats oenhetligt och digitaliserats och undersökningsmetoderna har utvecklats i motsvarande riktning (IT-metoder och ekonometriska metoder). Under de senaste åren har inte längre gjorts egentliga case-undersökningar eller deltagit i sådana, utan Konkurrens- och konsumentverket har utnyttjat regionförvaltningsverkens resurser för vissa andra typer av rikstäckande utredningar.

Övervakning av prisinformation – Prisinformation som ges i samband med marknadsföring av konsumtionsnyttigheter övervakas av konsumentombudsmannen och regionförvaltningsverken. Regionförvaltningsverken har parallell behörighet och deras uppgift är att övervaka prisinformation lokalt. Övervakningen av prisinformation och prisjämförelser hade en stor betydelse på 1990-talet, då Finland nyligen hade övergått från prisreglering till fri prissättning. Regionförvaltningsverkens speciella uppgift härstammar från den övergångsperioden. Det ändamålsenliga i att granska prisinformation på det nuvarande sättet har ifrågasatts bland annat i samband med normavveckling. Det finns inte längre något behov av regional närvaro av detta slag och inte heller av att upprätthålla regionala verksamhetsställen enbart med tanke på fältövervakningen. Övervakningen av prisinformation komplicerades avsevärt i på grund av en EU-förordning som antogs 2013. Prisinformationsskyldigheten varierar från en bransch till en annan och det finns en hel del tolkningsfrågor. Vid lagtolkning är det i första hand konsumentombudsmannens ställningstagande som gäller, vilket innebär att kontinuerliga kontakter med Konkurrens- och konsumentverkets jurister är av en central betydelse.

Övervakningen av marknadsföringen av konsumentkrediter – Konsumentombudsmannen övervakar efterlevnaden av bestämmelserna i konsumentskyddslagens 7 kap. och det finns sålunda inte längre någon särskild regional aspekt på denna övervakning. Tidigare var det vanligt att varje företag utformade sina egna finansieringsvillkor det fanns därför ett behov av att regionförvaltningsmyndigheterna eventuellt granskade de blanketter som användes för transaktionerna. På senaste tid har nyttighetsbundna krediter, exempelvis bilkrediter, varit föremål för övervakningskampanjer som koordinerats av konsumentombudsmannen. För koncentrationen av kreditövervakningen till Konkurrens- och konsumentverket talar den omständigheten att kreditförmedlare och i synnerhet kreditgivare numera har verksamhet i hela landet eller på flera regionförvaltningsverks områden.

Tillsyn över kombinerade resetjänster - Enligt 18 § i lagen om leverantörer av kombinerade resetjänster (921/2017) utövar Konkurrens- och konsumentverket samt regionförvaltningsverken tillsyn över att lagen följs. Regionförvaltningsverkens behörighet utsträcker sig endast till rätten att få information. I praktiken övervakar regionförvaltningsverket inom sitt område paketreserörelsernas marknadsföring och granskar dem för att bedöma om de är lagenligt registrerade och om de har debiterat förhandsbetalningar. Informationen sänds till Konkurrens- och konsumentverket för eventuella åtgärder. Dessa åtgärder kan i fortsättningen skötas centralt genom lokala övervakningstillslag, genom information eller på något annat sätt. Överföringen av uppgiften till Konkurrens- och konsumentverket genomförs med en separat proposition.

2.8.3.2 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Det föreslås att den markegendom som är upptagen i balansräkningen för gårdsbrukets utvecklingsfond överförs till Landsbygdsverket. I balansräkningen för gårdsbrukets utvecklingsfond som står utanför statsbudgeten ingår fast egendom varav en del används för ägoreglering. NTM-centralen har varit behörig att på statens vägnar sköta uppgifter i anslutning till överlåtelse av fondens fasta egendom. För ägoregleringar behövs en myndighet som på statens vägnar fattar administrativa beslut. Markområden som fonden inte behöver för ägoregleringar ska i första hand säljas. Till den del som i fondens balansräkning finns markandelar som används för ägoregleringar ska Landsbygdsverket i fortsättningen sköta uppgifterna i samband med avyttring av sådan markegendom. Utöver att Landsbygdsverket för närvarande sköter fondens förvaltning, bokföring och betalningsrörelse, har verket på grund av sin kompetens de bästa förutsättningarna att i samband med ägoregleringar sköta uppgifter som avser överföring av åkermark och stödrättigheter.

Uppgifterna i samband med indrivning av statliga fordringar ska enligt förslaget i sin helhet koncentreras till Statskontoret. NTM-centralerna har för närvarande enligt lag i fråga om vissa kategorier av fordringar – närmast sådana som har samband med stödsystemen för jordbruk och renhushållning – behörighet i ärenden som avser bland annat betalningslättnader eller befrielse från skuldansvar. Det är emellertid fråga om statliga fordringar vilket innebär att en statlig myndighet också i fortsättningen på statens vägnar ska fatta beslut till exempel om försäkring av säkerheterna för statliga fordringar eller om samtycke till nedsättning av en fordrans kapital. Sålunda ska Statskontoret, som har den bästa sakkunskapen i branschen, i fortsättningen sköta alla indrivningsuppgifter i samband med statliga fordringar enligt lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde på Statskontoret (78/2007). Till Statskontoret ska enligt förslaget dessutom överföras uppgifter i samband med beviljande av statliga lån enligt skollagen, inklusive lånesäkerheter. Övervakningen av och beviljande av tillstånd för försöksdjurverksamhet har koncentrerats till regionförvaltningsverken i Södra och Östra Finland. Genom detta arrangemang har det varit möjligt att effektivisera myndighetsverksamheten och säkerställa att ämbetsverken har tillgång till sådan sakkunskap om de tekniska krav som ställs på inrättningarna och om den verksamhet som bedrivs i dem och som har kunnat förutsättas då verksamhetstillstånd beviljats för detta specialområde, vid beredningen av tillståndsärenden och vid inspektioner i samband med övervakning av verksamheten. Övervakningen av verksamhetsidkarna har huvudsakligen varit sådan riskbaserad övervakning som förutsätter att tillsynsmyndigheten ingående planerar övervakningen och har detaljerad kännedom om verksamheten. Genom koncentrerings av övervakningen kan sakkunskapen om specialområdet i fortsättningen utnyttjas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Koncentrerings av övervakningen och användningen av tvångsmedel till Livsmedelssäkerhetsverket, i allvarigare fall som har samband med övervakningen av veterinärerna, har varit ändamålsenlig med tanke på ärendenas karaktär och en effektiv skötsel av uppgifterna. Regionförvaltningsverkens övervakning av veterinärernas verksamhet har inte varit förenad med jävsproblem eftersom regionförvaltningsverken inte själva producerar veterinärtjänster, till åtskillnad från vad som i fortsättningen kommer att vara fallet med landskapen. Ledningen av bekämpningen av djursjukdomar har skötts som en statlig verksamhet i de nuvarande sex regionförvaltningsverken, som har haft den kompetens som behövs för uppgifterna. Ett problem har varit att det utanför tjänstetid inte har varit möjligt att anlita en veterinärmyndighet då det har uppstått problem med olaglig införsel av djur till Finland från andra medlemsländer eller då det varit fråga om akuta djurskyddsfall, eftersom regionförvaltningsmyndigheterna och kommunerna inte har varit tvungna att upprätthålla jour för andra uppgifter än sådana som gällt övervakning i samband med bekämpning av djursjukdomar.

2.8.4 Styrning av uppgifter

2.8.4.1 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Jord- och skogsbruksministeriet är den behöriga myndighet som avses i EU:s förordning om utbetalande organ. Den behöriga myndighetens uppgift är bland annat att godkänna Finlands utbetalande organ. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna styrningen och utvecklingen av jordbrukets stödförvaltning samt för den allmänna utvecklingen av landsbygdsförvaltningens uppgifter och för samordningen av den styrning som avser kommunerna. Jord- och skogsbruksministeriet svarar dessutom bland annat för beredningen av landsbygds utvecklingsprogram samt följer kvaliteten på genomförandet av programmet samt genomförandet. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för resultatstyrningen av Landsbygdsverket och Livsmedelssäkerhetsverket samt deltar i resultatstyrningen av NTM-centralerna och regionförvaltningsverken.

Landsbygdsverket är det utbetalande organ som avses i EU:s horisontella förordning. Landsbygdsverket svarar bland annat för genomförandet och uppföljningen av jordbruksstödsystemen och för verkställigheten av landsbygds utvecklingsprogram samt för att medelsanvändningen förvaltas och övervakas på ett sakligt sätt. Dessutom styr och övervakar Landsbygdsverket verkställigheten av stödsystemen samt övriga myndigheter när de sköter uppgifter som det utbetalande organet ansvarar för. Landsbygdsverket styr och övervakar NTM-centralerna samt lokala aktionsgrupper som sköter uppgiften i samband med genomförandet av landsbygds utvecklingsprogram.

Landsbygdsverket styr kommunernas och NTM-centralernas verksamhet samt kommunerna och NTM-centralerna i ärenden som har samband med beviljande, övervakning, betalning och fortsatta stödrelaterade åtgärder. Som en styrmetod använder Landsbygdsverket också författnings- och informationsstyrning. Landsbygdsverket deltar i NTM-centralernas resultatstyrning.

Vid överföringen av uppgifterna som utbetalande organ ska de myndigheter som sköter de överförda uppgifterna uppfylla de grunder för godkännande av utbetalande organ som den överförda uppgiften förutsätter och mellan det utbetalda organet och det organ som sköter de överförda uppgifterna ska upprättas ett avtal om utbetalande organ. I Finland har uppgifterna som utbetalande organ överförts till flera olika myndigheter, bland annat till kommunerna och NTM-centralerna, med vilka Landsbygdsverket har upprättat avtal om utbetalande organ. Om uppgifterna som utbetalande organ överförs till en annan myndighet ska organet i fråga i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning regelbundet granska de uppgifter som överförs till en annan myndighet, för att förvissa sig om att uppgifterna har utförts på ett godtagbart sätt och med iakttagande av Europeiska unionens regelverk. Landsbygdsverket ska regelbundet vidta ovan nämnda åtgärder i form av kommuninspektioner och inspektioner av kvalitetskontroller hos NTM-centralerna samt inspektioner av NTM-centralernas och samarbetsområdenas förvaltnings- och tillsynssystem. En förutsättning för överföring av uppgifterna som utbetalande organ är dessutom att Landsbygdsverket utbildar de myndigheter som ska sköta de överförda uppgifterna. Landsbygdsverket upprättar dessutom anvisningar om de krav som datasäkerhetscertifikatet ställer på de aktörer som sköter de överförda uppgifterna samt kontrollerar att datasäkerhetskraven iaktas, eftersom de myndigheter som sköter de delegerade uppgifterna ska iaktta datasäkerhetscertifikatets (ISO 27001) krav på samma nivå och eftersom det utbetalande organet ska säkerställa att dessa krav iaktas.

Livsmedelssäkerhetsverket är den centralmyndighet som svarar för övervakningen av växthälsan, djurens hälsa och välfärd samt livsmedelssäkerheten. Till verkets uppgifter inom ansvarsområdet hör att leda, utveckla och styra verkställighetsuppgifter.

Livsmedelssäkerhetsverket leder, planerar, styr, utvecklar och svarar själv för övervakning av jordbrukets produktionsförnödenheter – utsäde, plantmaterial, växtskyddsmedel, gödselmedel och foder – samt växthälsa, naturenlig produktion, intervention av spannmål, flyghavre, skogsodlingsmaterial och animaliska biprodukter och i vissa avseenden för övervakningen av kompletterande villkor. I dessa uppgifter biträds Livsmedelssäkerhetsverket bland annat av NTM-centralernas inspektörer i hela landet. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för ledningen

och utbildningen av NTM-centralernas inspektörer och upprättar årligen för varje uppgiftsområde en rikstäckande tillsynsplan.

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för styrningen av veterinärvården i hela tillsynskedjan och upprättar i detta syfte ett rikstäckande program för övervakning av djurs hälsa och välbefinnande samt veterinärtjänster som kommunerna anordnar. Livsmedelssäkerhetsverket leder, planerar, styr, utvecklar och övervakar verkställigheten och efterlevnaden av lagstiftningen om smittsamma djursjukdomar, djurs välmående, medicinering och vaccinering av djur samt märkning och registrering av djur. Till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter hör också övervakning av hur veterinäryrket utövas och ersättningsärenden enligt lagen om djursjukdomar, utöver ett antal tillsyns- och rådgivningsuppgifter i anslutning till handeln på den inre marknaden, importen och exporten.

Livsmedelssäkerhetsverket leder, planerar, styr, utvecklar och utför själv livsmedelskontroll. Med stöd av livsmedelslagen utarbetar verket ett rikstäckande program för livsmedelskontroll, varmed verket styr övriga livsmedelskontrollmyndigheter samt stödjer regionförvaltningsverken vid styrningen och utvärderingen av kommunernas livsmedelskontroll.

2.8.4.2 Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

Social- och hälsovårdsministeriet svarar för resultatstyrningen av Valvira. Dessutom har inom social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde redan länge bedrivits systematisk koncernstyrning i samråd med ministeriets och förvaltningsområdets verkchefer. Social- och hälsovårdsministeriet styr Valvira verksamhet genom resultat- och koncernstyrningen och dessutom genom den allmänna övervakningen av verksamheten. I praktiken konkretiseras detta bland annat i samband med klagomål från medborgare och sammanslutningar och i samband med andra kontakter.

Valvira deltar vid sidan av social- och hälsovårdsministeriet i den funktionella styrningen av regionförvaltningsverken i fråga om uppgifter som har samband med social- och hälsovården. Målet är att regionförvaltningsverkens styrnings-, tillstånds- och övervakningsförfaranden ska vara så enhetliga som möjligt. Valvira och regionförvaltningsverken sköter övervakningsuppgifterna i enlighet med gemensamt upprättade tillsynsprogram. Med hjälp av programmen samordnas tillstånds-, övervaknings- och styrningsförfarandena i hela landet.

Regionförvaltningsverkens nuvarande decentraliserade styrningsmodell mellan social- och hälsovårdsministeriet och Valvira är inte tydlig och den möjliggör inte en tillräckligt effektiv styrning av tillsynen över social- och hälsovårdssektorn. Valvira styrningsuppgift när det gäller regionförvaltningsverken är också problematisk eftersom regionförvaltningsverken är autonoma myndigheter som dock självständigt avgör ärenden och också svarar för sina beslut.

2.8.4.3 Miljöministeriets ansvarsområde

Styrningen i anslutning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter

Finansministeriet svarar för den allmänadministrativa styrningen av regionförvaltningsverken. Miljöministeriet styr inom sitt område verksamheten inom ansvarsområdet för miljötillstånd vid fyra regionförvaltningsverk (regionförvaltningsverken i Södra Finland, Östra Finland, Västra och Inre Finland samt i Norra Finland).

NTM-centralernas resultatstyrning sker under ledning av arbets- och näringsministeriet i samarbete med andra styrande myndigheter, dvs. miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, Trafikverket, Landsbygdsverket samt undervisnings- och kulturministeriet. Ministerierna sköter den funktionella styrningen i fråga om uppgifterna inom sitt respektive ansvarsområde.

Ämbetsverken styrs enligt en resultatstyrningsmodell, även om det förekommit skillnader mellan styrningsmodellerna för respektive ministeriers ansvarsområden. Miljöministeriet styr och utvecklar dessutom regionförvaltningen inom miljöområdet genom olika informationsstyrningsmetoder. Exempelvis EU:s omfattande informationsmaterial har vid behov bearbetats till nationella versioner som fortsättningsvis används inom vatten- och havsvården och justeras vart sjätte år.

Regionförvaltningsverkens resurser kommer under resultatavtalsperioden 2016–2019 att ytterligare minska. Detta innebär också för de miljörelaterade ansvarsområdena allt knappare resurser i form av årsverken. Regionförvaltningsverken hade år 2015 sammanlagt 756 årsverken till sitt förfogande i form av personal som fick sin lön av anslag under regionförvaltningsverkens omkostnadsmoment och antalet årsverken kommer enligt de senaste bedömningarna att minska till 728 inom årsverksramen för 2018. Till följd av de minskade resurserna har de miljötillståndsrelaterade ansvarsområdena redan nu haft stora svårigheter att uppnå de tidsmässiga målsättningar gällande miljötillstånd som miljöministeriet fastställt för dem.

Resursernas tillräcklighet innebär en stor utmaning för NTM-centralernas kapacitet när det gäller ansvarsområde Y. År 2015 hade ansvarsområdet nästan 800 årsverken till sitt förfogande men år 2019 kommer det att ha mindre än 550 årsverken. Uppgifter har också lagts ut på entreprenad. Pensionsavgången kommer att vara stor under de två följande åren. De ministrar som styr NTM-centralerna avtalade våren 2015 i samband med centralernas anpassningsåtgärder om minskning av miljösektorns personal med 15 procent från nivån i början av 2015 till år 2017. Detta har i praktiken lett till att personalens kompetensprofil varierar också regionalt och att det inte inom hela det miljörelaterade ansvarsområdet är möjligt att utföra alla uppgifter på helt samma nivå. Miljöministeriet har utvecklat ansvarsområdets kapacitet dels genom koncentring av verksamheten, dels genom specialisering, konkret effektivisering (bland annat verksamhetsmodellgrupper och kundservicecenter för miljöärenden) samt genom informationsstyrning.

Både för regionförvaltningsverkens och NTM-centralernas prestationer har bestämts en prisnivå genom förordningar som har utfärdats med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten. Kostnadsmotsvarigheten vid regionförvaltningsverken var 42,8 % år 2015 medan målsättningen var 50 % och vid NTM-centralerna 93 % medan målsättningen var 100 %.

Intäkterna inom ansvarsområdet Y ökade avsevärt jämfört med 2014. Detta berodde på att tillsynen över inrättningar som var beroende av miljötillstånd i och med den nya miljöskyddslagen (572/2014) blev avgiftsbelagd. Avgiftsbelagda tillsynsprestationer är bland annat periodiska inspektioner enligt tillsynsplanen samt sådana granskningar av månads-, delårs- och årsrapporter som ska göras enligt miljötillstånd. Av intäkterna inom ansvarsområdet Y härrörde närmare hälften, 1,8 miljoner euro (49 %) från miljöskyddsrelaterade tillsynsavgifter. Riksdagen förutsatte i sitt uttalande (RSv 67/2014 rd) att regeringen ser till att inkomst från tillsynsavgifter av miljötillsyn faktiskt dirigeras till NTM-centralerna till tillsyn utan att övriga tillsynsmedel minskas. Intäkter genererades dessutom genom beslut i enlighet med miljöskyddslagen och naturvårdslagen, genom de register som förvaltas inom ansvarsområdet, genom undantags-, förbuds- och begränsningsbeslut samt genom yttranden om miljökonsekvensbedömningar (MKB).

2.8.5 Personal

2.8.5.1 Personalöverföringar från kommunala organisationer till landskapen

Miljö- och hälsoskyddet

Miljö- och hälsoskyddet är för närvarande organiserat i 62 samarbetsområden. Samarbetsområdena för miljö- och hälsoskyddet har inlett sin verksamhet senast den 1 januari 2013 och deras verksamhet har nu hunnit stabiliseras. Omorganiseringen av funktionerna har varit tidskrä-

vande och harmoniseringen av lönerna inom samarbetsområdena har ökat kostnaderna en aning.

Lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet förutsätter resurser om minst tio årsverken för att personalen ska räcka till för specialisering inom samtliga delområden. Efter att samarbetslagen trätt i kraft har från kommunerna till staten (Säkerhets- och kemikalieverket Tukes) överförts både kemikalieövervakningen och övervakningen av konsumentssäkerheten. Detta har bidragit till att minska det ursprungliga specialiseringsbehovet och tio årsverken har räckt till för att trygga kompetensen inom hälsoskydds- och tobaksövervakningen samt livsmedelskontrollen och veterinärvården. Tillgången på veterinärtjänster har blivit avsevärt mycket bättre tack vare att fler veterinärer utbildas i Finland samt tack vare veterinärbildningen i Estland. Kommunalveterinärtjänster tillsätts numera utan svårighet och också tillgången på privata veterinärtjänster har blivit bättre.

Samarbetet inom områdena organiserats i anslutning till olika förvaltningsområden. Det kan ha hänförs till social- och hälsovården, det tekniska väsendet eller planläggningen eller också till centralförvaltningen. Personalen kan ha varierande veckoarbetstider. En del av de kommunala tjänsteinnehavarna är gemensamma för miljöskyddet och t.o.m. för byggnadstillsynen. Arbetsfördelningen kan avtalas verksamhetsrelaterat exempelvis så att en person sköter både miljöskyddsärenden och bullerärenden enligt hälsoskyddslagen. En del av samarbetsområdena är relativt små vilket eventuellt har försvårat tillgången på tillräcklig kompetens och tjänsteinnehavarnas specialiseringsmöjligheter.

Miljö- och hälsoskyddet har utifrån verksamheten utvecklats så att det motsvarar områdets behov. I glesbygden (exempelvis Kajanaland och Norra Karelen) har den verksamhetsrelaterade utvecklingen lett till myndighetsverksamhet som ordnas inom landskapets område. Stora stadsregioner har i regel ordnat verksamheten i egen regi, vilket innebär samarbete med närstående sektorer.

Personalens specialiseringsmöjligheter har ökat men å andra sidan har man på fältet efterlyst en mångsidigare arbetsbild.

Administrativa uppgifter i samband med landsbygdsförvaltningen och jordbruksstöd

Förvaltningen av jordbruksstöd sköts för närvarande i 61 sådana samarbetsområden som avses i lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna, till den del som uppgifterna enligt verkställighetslagen hör till kommunerna. Samarbetsområdena inledde sin verksamhet senast den 1 januari 2013. Landsbygdsförvaltningens samarbetsområden är funktionella helheter inom vilka i regel verkar minst 800 lantbruksföretagare som ansökt om stöd. Alla samarbetsområden ska med Landsbygdsverket ha ingått ett avtal om utbetalande organ för skötseln av jordbruksstödsförvaltningen.

Landsbygdsförvaltningen ska inom samarbetsområdena organiseras i enlighet med lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna, på så sätt att uppgifterna under en gemensam ledning sköts av minst fem tjänsteinnehavare eller anställda, varav en som huvudsyssla ska sköta landsbygdsförvaltningens uppgifter och leda den enhet som har hand om uppgifterna. Kravet på fem tjänsteinnehavare eller anställda innefattar en person som registrerar stödansökningar, en som granskar registreringar, en som fattar utbetalningsbeslut (uppgiften som utbetalande organ), en som fattar åtagandebeslut (förvaltningsmyndighetens uppgift) och en som fattar återkravsbeslut.

Förfarandena inom samarbetsområdena har konsoliderats och personalen får enhetlig utbildning och enhetliga anvisningar om skötseln av uppgifterna, såväl genom Landsbygdsverkets som genom NTM-centralernas försorg.

2.8.5.2 Personalöverföring från staten till landskapen

RP 14/2018 rd

Den statsanställda personalen har kontinuerligt minskat bland annat till följd av mindre anslag, ökad användning av upphandlade tjänster samt andra förändringar. År 2010 hade staten närmare 124 000 anställda och 2015 knappt 74 000.

Personalutgifterna utgör cirka 70 procent av de statliga ämbetsverkens sammanlagda omkostnader. Alla statliga ämbetsverk som berörs av ändringarna måste spara inom den statsfinansiella ramen. Budgetfinansieringen av de uppgifter som överförs sjunker med cirka en fjärdedel från år 2015 till år 2019. Minskningen beror huvudsakligen på omkostnadsbesparingarna enligt regeringsprogrammet och riktlinjerna i planen för den offentliga ekonomin. De minskade anslagen inverkar också på personalantalet.

NTM-centralernas och regionförvaltningsverkens nuvarande antal och struktur förutsätter smidigare förfaranden för att uppgifter som är omfattande och kräver hög sakkunskap ska kunna skötas på ett kvalitativt sätt och allt kostnadseffektivare. Genom koncentrerings- och specialisering av NTM-centralerna har deras kompetens decentraliserats samtidigt som produktiviteten och servicekapaciteten har förbättrats. Man har försökt förbättra regionförvaltningsverkens och NTM-centralernas möjligheter att klara av sina uppgifter med allt mindre personella resurser, till exempel genom att införa en sådan möjlighet att en tjänsteman för högst tre år kan ställas till ett annat ämbetsverks förfogande. Inom ämbetsverkens omfattande uppgiftsfält finns det många uppgifter som kan hänföras till relativt få tjänstemäns kompetensområde.

En betydande del av NTM-centralernas personal sköter uppgifter som överskrider landskapsgränserna. På motsvarande sätt sköter regionförvaltningsverkens personal, med undantag för personalen vid Lapplands regionförvaltningsverk, uppgifter som hänför sig till flera landskapsområden. Utvecklings- och förvaltningscentrets ansvarsområde omfattar för sin del hela landet och centrets personal sköter uppgifter som överskrider landskapsgränserna. NTM-centralernas centraliserade lösningar innebär att deras personal i stor utsträckning har överförs till tjänstgöring vid andra centraler och under dessas arbetsledning så att de har kunnat ha kvar sin tjänst vid den tidigare NTM-centralen. Vid landskapen måste man på grund av begränsade personalresurser överväga möjligheterna att också i fortsättningen sköta uppgifter över landskapsgränserna.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Regeringen drog den 5 april 2016 upp riktlinjerna för de uppgifter som ska överföras till landskapen. Riktlinjerna inkluderar principerna för uppgiftsfördelningen inom den nya administrativa strukturen. Enligt riktlinjerna ska landskapens uppgifter baseras på en tydlig arbetsfördelning mellan kommunerna, landskapen och staten. Enligt arbetsfördelningen är kommunerna samfund för lokalt deltagande, demokrati, kultur och livskraft, som sköter självstyrelseuppgifter (allmänt ansvarsområde) enligt vad invånarna bestämt samt lagstadgade lokala uppgifter. Kommunerna ska också i fortsättningen i enlighet med principerna i den nuvarande lagstiftningen svara för skötseln och främjande av sysselsättningen. Vidare ska de fortfarande svara för främjande av kompetens och kultur samt hälsa och välfärd, för idrotts-, och kultur- och andra rekreationstjänsterna, ungdomsväsendet, den lokala näringspolitiken, markanvändningen, byggandet och för stadsplaneringen.

Landskapen ska svara för social- och hälsovården, räddningsväsendet, miljöskyddet och hälsovården, de regionala utvecklingsuppgifterna, näringsfrämjande uppgifter, landskapsplanläggning, främjande av landskapens identitet och kultur samt för andra regionala tjänster som de ska tillhandahålla enligt lag.

Staten svarar för upprätthållande och utveckling av rättsstaten, för trygghet och utvärdering av de grundläggande rättigheterna samt för säkerhetsuppgifter och likaså för internationella och rikstäckande uppgifter samt för jämlikhet och bevakning av allmänt intresse. Statens förvaltningsuppgifter förutsätter i princip rikstäckande behörighet också då uppgifterna kräver

regional eller lokal närvaro. En annan princip när det gäller de statliga förvaltningsuppgifterna är att enhetliga förfaranden och enhetlig beslutspraxis ska tillämpas i hela landet.

3.1 Uppgifter som överförs till landskapen

Innehållet i de uppgifter som enligt förslaget ska överföras till landskapen beskrivs på ett heltäckande sätt ovan i kapitel 2.3.

3.1.1 Finansministeriets ansvarsområde

Reformen förutsätter ändringar i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen. Landskapen ska enligt förslaget hänföras till den kategori av myndigheter som kan ordna och sköta kundbetjäningssuppgifter inom ramen för sådant myndighetssamarbete som avses i samservicelagen, i egenskap av uppdragsgivare eller uppdragstagare. Det föreslås att ansvaret för samserviceregistret överförs från regionförvaltningsverken till landskapen. För det tekniska upprätthållandet och utvecklingen av registret ska enligt förslaget för landskapens räkning svara landskapens gemensamma center för data- och kommunikationstekniska tjänster (Vi-mana Oy). I fråga om styrningen av samservicen föreslås en sådan ändring att finansministeriet ska ansvara för den allmänna, rikstäckande styrningen samt för utvecklingen av verksamheten. Landskapen ska för sin del svara för att den gemensamma servicen utvecklas och främjas regionalt samt på det regionala planet samordna åtgärderna för myndigheternas samservice. Landskapen kan enligt förslaget i samband med organiseringen av registrerings- och styrningsuppgifterna vid behov tillämpa sådana samarbetsformer som föreskrivs i den föreslagna landskapslagens 8 kap.

3.1.2 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

I och med landskapsreformen ska från undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde till landskapen överföras prognostiseringen av de regionala utbildningsbehoven på kort, lång och medellång sikt samt beredningen av de regionala målsättningarna för utbildningen.

I samband med reformen ska NTM-centralernas och landskapsförbundens nuvarande kulturuppgifter centraliseras inom den framtida landskapsorganisationen. I landskapens kulturuppgifter ingår vården av kulturmiljön samt samordningen av kulturelaterade planer och utvecklingsåtgärder som en del av landskapsstrategin och -programmet samt genomförandet av landskapsplanläggningen.

De regionala idrottsråden, som är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets sakkunnigorgan, svarar för främjandet av idrott. Rådens uppgifter definieras i idrottslagen och i statsrådets förordning om främjande av idrott. Kommunerna ska fortfarande ha huvudansvaret för idrottsfrämjandet.

3.1.3 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Inom jord- och skogsbruksministeriets sektor ska uppgifterna i anslutning till utveckling av landsbygden, djurs hälsa och välfärd, växthälsan, renhushållningen och naturnäringarna, livsmedelslagen och produktionsinsatser i fråga om jordbruk, vattenhushållningen och fiskerihushållningen, hanteringen av risker orsakade av främmande arter samt anpassningen till klimatförändringen huvudsakligen överföras från NTM-centralerna, regionförvaltningsverken och kommunerna till landskapen.

Livsmedelskontrollen och övervakningen av djurs hälsa och välfärd ska enligt förslaget i fråga om styrningsuppgifterna överföras till Livsmedelssäkerhetsverket (Evira). Inspektions- och verkställighetsuppgifterna i anslutning till dessa uppgifter ska enligt förslaget överföras till landskapen, med undantag för tillsynen över veterinärernas yrkesutövning som ska koncentreras till Evira. Avsikten är att minska antalet förvaltningsnivåer i tillsynen över djurs hälsa och

välbefinnande och att eliminera överlappningar i Eviras och regionförvaltningsverkens livsmedelskontroll i kommunerna.

Behörigheten överförs huvudsakligen till landskapet också i fråga om uppgifter som enligt gällande lag på uppdrag av staten ska skötas av kommunveterinären. Detta gör det möjligt att inom landskapet delegera uppgifter utifrån deras karaktär, så att beslut om i synnerhet bråds-kande åtgärder också i fortsättningen kan fattas på myndighetsnivå, medan en del av ärendena kan avgöras vid föredragning. EU-lagstiftningen förutsätter emellertid att myndighetspersona-len har lämplig kompetens och erfarenhet och att en del av uppgifterna uttryckligen ska skötas av en tjänsteveterinär. Dessutom förutsätter lagen om utövning av veterinäryrket att den per-sonal har veterinärkompetens som utför uppgifter i samband med konstaterande av djurs häl-sotillstånd och sjukdomar.

Veterinärvårdslagen ska enligt förslaget få rubriken lag om veterinärtjänster samtidigt som la-gens bestämmelser om tillsyn stryks. De bestämmelserna ska till behövliga delar överföras till respektive substanslagar. I lagen om veterinärtjänster ska enligt förslaget fortfarande finnas en bestämmelse enligt vilken vid dimensioneringen av offentliga tjänster ska beaktas de tjänster som privata producenter av veterinärtjänster tillhandahåller inom området samt en bestäm-melse enligt vilken grundläggande veterinärtjänster inte behöver ordnas för andra husdjur än nyttodjur, om sådana tjänster också annars finns att få inom området. För att trygga kontinuie-ten i det nuvarande veterinärvårdssystemet, som huvudsakligen bygger på veterinärer i tjänste-förhållanden, ska emellertid i lagen föreskrivs att landskapet, alltid om det vill, får producera grundläggande veterinärtjänster i egen regi, trots bolagiseringsskyldigheten.

Skyldigheten att ordna veterinärjour utsträcks enligt förslaget till att utöver bekämpning av smittsamma och farliga djursjukdomar omfatta också bråds-kande uppgifter som djurs välbe-finnande förutsätter enligt djurskyddslagen i anslutning till tillsynen över transporter och ex-port av djur och produkter mellan medlemsstaterna. Jourtjänsten kan vid behov ordnas i sam-arbete mellan landskapen. Genom denna proposition utsträcks jourskyldigheten till att gälla övervakning av djurs välbefinnande under djurtransporter. Avsikten är att det ska föreskrivas om motsvarande skyldighet också i ett separat lagförslag som gäller djurs välbefinnande.

I vissa lagar om produktionsinsatser i jordbruket och om växthälsa föreslås precisering av till-synsbestämmelserna genom förtydligande av ansvarsfördelningen och så att tillsynen ordnas på ett sätt som motsvarar nuvarande praxis. Evira har redan nu allmän tillsynsbehörighet och samtidigt möjlighet att vid tillsynen anlita kommuner eller NTM-centraler som biträden. En-ligt olika lagar anses de biträdande uppgifterna omfatta endast inspektioner och i vissa fall också behörighet att fatta förvaltningsbeslut. Målet är att i respektive lag förtydliga och preci-sera behörigheterna i fråga och att överföra de biträdande tillsynsuppgifterna på landskapen.

Som en helt ny författning föreslås en lag om uppgifterna som utbetalande organ i landskapen. Lagen ska gälla utgifter som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket och landsbygdens utvecklingsfond samt stödsystem i anslutning till det samordnade förvaltnings-och tillsynssystemet. Lagen ska tillämpas också på sådana stödsystem och åtgärder som avses i horisontalförordningens artikel 72.4 samt på stöd som avses i fördraget om Finlands anslut-ning till Europeiska unionen och i artiklarna 107–109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Skötseln av vissa uppgifter i anslutning till fiskerinäring och vattenhushållning ska enligt för-slaget åläggas vissa landskap på samma sätt som uppgifterna för närvarande är koncentrerade till vissa NTM-centraler. Syftet med koncentrereringen av uppgifterna är att säkerställa ett ef-fektivt utnyttjande av sakkunnig- och övriga resurser, samordna beslutsfattandet på riksnivå samt att uppfylla förpliktelser som är baserade på Europeiska unionens lagstiftning. De upp-gifter som avses i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske, i lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs, lagen om ett påföljdssystem för och tillsyn över den gemensamma fiskeripolitiken och i lagen om det nationella genomförandet av

Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik ska enligt förslaget skötas av landskapet Egentliga Finland. Myndighetsuppgifterna enligt dammsäkerhetslagen ska enligt förslaget åläggas landskapet Kajanaland och de uppgifter som avses i lagen om tillämpning av gräns-älvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige ska åläggas landskapet Lappland.

Det föreslås att en lag stiftas om samarbete mellan landskapen vid skötsel av fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter. Landskapen ska samråda om uppgifterna så som föreskrivs i den föreslagna landskapslagens 8 kap. Syftet med den föreslagna lagen är att säkerställa att de sakkunnig- och övriga resurser som uppgifterna kräver effektivt ska stå till landskapens förfogande oberoende av administrativa gränser. Avsikten är också att skapa förutsättningar för att fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter som anknyter till varandra ska kunna skötas som innehållsmässigt och regionalt ändamålsenliga helheter. Om landskapen inte avtalar om uppgifterna på det sätt som avses i lagen kan statsrådet meddela föreskrifter om organisering av samarbetet.

Sådana vattenhushållningsprojekt i statens regi och till dem anslutna avtal som NTM-centralerna administrerar som en del av de fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter som överförs till landskapen, ska i samband med reformen överföras på landskapens ansvar. Genom vattendragsprojekt främjas regionernas målsättningar i fråga om fiskeri- och vattenhushållningen och tillståndshavarens projektansvar förstärker landskapens beslutanderätt och roll i vid skötseln av fiskerihushållnings- och vattenhushållningsärenden. Genom arrangemanget uppnås också synergifördelar med landskapens övriga uppgifter och den kompetens som behövs för dem.

Ägandet av konstruktioner i samband med de ovan nämnda vattenhushållningsprojekten övergår till landskapens samägda servicecenter (Maakuntien tilakeskus Oy). Servicecentret svarar för upprätthållandet och underhållet av konstruktionerna och för upphandlingar i samband därmed. Vid skötsel av uppgifterna utnyttjas synergieffekten av servicecentrets koncentrerade upphandlingskompetens. Arrangemanget ska främja sakkunnigt underhåll och utnyttjande av vattenbyggnader som är viktiga för trygga vattenförhållandena.

3.1.4 Kommunikationsministeriets ansvarsområde

Landskapet ska enligt förslaget ansvara för planeringen och ordnandet av skärgårdens trafik. Dessa uppgifter överförs till landskapen från NTM-centralernas trafikansvarsområde där uppgiften, när det gäller förbindelsefartygstrafiken, har skötts centraliserat av Egentliga Finlands NTM-central. I lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) föreslås ändringar som berör dessa uppgifter.

3.1.5 Arbets- och näringsministeriets ansvarsområde

Till följd av landskapsreformen föreslås att definitionen av begreppet räddningsmyndighet i 6 § 21 punkten i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005, nedan kemikaliesäkerhetslagen) ändras så att den i fortsättningen avser landskapets räddningsmyndighet enligt räddningslagen. Lagändringen är av teknisk karaktär. Den kommer inte att ändra de uppgifter som räddningsmyndigheten för närvarande har enligt kemikaliesäkerhetslagen, utan den förtydligar att med kemikaliesäkerhetslagens definition av begreppet räddningsmyndighet i fortsättningen avses landskapets räddningsmyndigheter enligt räddningslagen. I den föreslagna landskapslagen föreskrivs på ett allmänt plan vilka ärenden som hör till landskapets uppgiftsområde. Enligt landskapslagens 6 § 1 mom. 16 punkten ingår i landskapets uppgiftsområde de tillsynsuppgifter som avser hantering av farliga kemikalier och av explosiva varor.

Landskapsreformen innebär en ändring när det gäller den myndighet som är behörig att bestämma avgifterna i fråga om räddningsväsendet. Enligt 16 § 2 mom. 8 punkten i den föreslagna landskapslagen ska landskapsfullmäktige fatta beslut om de allmänna grunderna för de avgifter som tas ut för tjänster och andra prestationer samt de kundavgifter som tas ut för

tjänster som ingår i landskapets organiseringsansvar. På denna grund föreslås motsvarande ändring i 131 § 2 mom. i kemikaliesäkerhetslagen. Lagändringen är teknisk till sin natur. Av författningstekniska skäl föreslås i detta sammanhang också en korrigerande av den föråldrade laghänvisningen i kemikaliesäkerhetslagens 131 § 3 mom. så att den avser den gällande lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Till övriga delar förblir 131 § oförändrad. Det föreslås att lagändringen ska träda i kraft den 1 januari 2020, samtidigt som den ändrade räddningslagen.

I lagen om samarbete över de yttre gränserna (657/2015) föreslås en sådan ändring att landskapen, i samma landskap som för närvarande, i stället för landskapsförbunden ska vara de myndigheter som förvaltar programmen. Över gränsen mellan Finland och Ryssland genomförs åren 2014–2020 tre samarbetsprogram, Kolarctic, Karelia och Sydöstra Finland–Ryssland. För det nationella medlemsstatsansvar som ingår i programmen svarar arbets- och näringsministeriet och som förvaltningsmyndigheter för programmen svarar med stöd av lagens 6 § de landskapsförbund som nämns i programhandlingarna. Dessa är Lapplands förbund, Norra Österbottens förbund och Södra Karelens förbund. Europeiska kommissionen, Ryska federationen och republiken Finland ingick den 29 december 2016 ett finansieringsavtal om villkoren för genomförande av programmen. Ändringen är av teknisk karaktär och baserad på att uppgifterna i anslutning till utvecklingen av landskapsförbundens områden i enlighet med 6 § 1 mom. 9 punkten i den föreslagna landskapslagen överförs till landskapen.

3.1.6 Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

I propositionen föreslås att kommunernas uppgifter enligt hälsoskyddslagen, tobakslagen och läkemedelslagen överförs till de framtida landskapen. På så sätt förverkligas den målsättning som beskrivs ovan i avsnittet om bedömning av nuläget, dvs. att miljö- och hälsoskyddsuppgifterna kan koncentreras till större enheter än för närvarande.

Valviras och regionförvaltningsverkens nuvarande styrningsuppgifter enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen kunde överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Genom sammanläggningen av resurserna eftersträvas en effektivare styrning på riksnivå.

Det föreslås att den övervakningsavgift som avses i tobakslagens 91 § i fortsättningen ska uppbäras av landskapet. Övervakningsavgiftens storlek bestäms i tobakslagen.

Det föreslås att till läkemedelslagen fogas en bestämmelse om ändringssökande i beslut som landskapet fattar i anslutning till övervakningen av försäljningen av nikotinpreparat.

De uppgifter som avses i narkotikalagen (373/2008) och som för närvarande hör till regionförvaltningsverket eller Tillstånds- och tillsynsmyndigheten för social- och hälsovården ska enligt förslaget överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt 40 § i narkotikalagen har Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter om kontroll enligt denna lag också till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan enligt förslaget på yrkande av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet samtidigt döma ut vite för överträdelse av narkotikalagen enligt 46 §.

Enligt gällande lag har såväl regionförvaltningsverket som Evira rätt att ta del av veterinärers redovisningsmaterial om narkotika (30 §) och att övervaka veterinärerna (34 §). Enligt propositionen ska dessa uppgifter i fortsättningen skötas endast av Evira.

Nät den romska befolkningens deltagande främjas och dess levnadsförhållanden förbättras är det viktigt att verka nära andra aktörer på området och bedriva tväradministrativt samarbete exempelvis med social- och hälsovården, arbetskraftsförvaltningen samt undervisnings- och kulturväsendet. Därför föreslås det i landskapslagspropositionen att förutsättningarna för regional skötsel av romska ärenden ska tryggas genom att landskapen åläggs att sköta denna uppgift. Eftersom landskapen kan åläggas uppgifter endast genom lag och eftersom det för närvarande föreskrivs om romska ärenden endast på förordningsnivå, ska utöver den allmänna bestämmelsen i den föreslagna landskapslagens 6 § 1 mom. 25 punkten dessutom till denna proposition fogas ett lagförslag om regionala delegationer för romska ärenden och om uppgifter som gäller romska ärenden. I den lagen ska tas in bestämmelser om uppgifterna, sammansättningen och ansvarsområdena för de regionala delegationer för romska ärenden som ska tillsättas i landskapet. Landskapen ska sinsemellan komma överens om de ansvarsfrågor som gäller delegationerna. Genom förordning ska närmare föreskrivas om tillsättningen av delegationerna samt om organiseringen av deras verksamhet och förfarandet för val av delegationsmedlemmar.

I fortsättningen ska de rikstäckande administrativa strukturerna när det gäller romska ärenden förstärkas genom revidering av bestämmelserna om de uppgifter som ska skötas av den rikstäckande delegationen samt om delegationens sammansättning och de romska organisationernas deltagande samt genom förstärkning av strukturerna för samarbetet mellan de lokala myndigheterna och den romska befolkningen. Beredningen av en lag om förvaltning av rikstäckande romska ärenden inleds utifrån de förslag som läggs fram av den nya delegation för romska ärenden som tillsattes i början av 2017.

3.1.7 Miljöministeriets ansvarsområde

Enligt de ändringar som föreslås i markanvändnings- och bygglagen ska landskapsplanläggningen och havsplaneringen överföras från landskapsförbunden till landskapen. Det föreslås att främjandet av kommunernas områdesplanering och organisering av byggnadsväsendet ska överföras från NTM-centralerna till landskapen. I stället upphör NTM-centralernas tillsynsuppgifter när det gäller kommunernas områdesplanering och organisering av byggnadsväsendet. Ordandet av uppgifter inom byggnadstillsynen och miljösektorn kan överföras till landskapen så som föreskrivs i den föreslagna landskapslagens 6 § 2 mom. 4 punkten.

Ett centralt förslag när det gäller lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen är att alla vattenvårdsuppgifter och de regionala havsvårdsuppgifterna ska överföras till landskapen. Uppgifterna är baserade på EU:s regelverk som ålägger medlemsstaterna att genom lagstiftning säkerställa förutsättningarna för att uppgifterna genomförs på ett kvalitativt och enhetligt sätt samt spårbart och rapporterbart. Dessutom föreskrivs om landskapens samarbete inom vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen. Landskapen ska inom och mellan vattenförvaltningsområdena samordna vattenvårdens substans och tidtabeller. Dessutom ska de landskap som sköter havsvårdsuppgifter samordna substansen i och tidtabellerna för havsvårdsplaneringen. Avsikten med förslaget är att inom både vattenvården och havsvården säkerställa den rikstäckande jämförbarheten och enhetligheten samt rättidigheten. Det föreslås en ny paragraf om det föreläggande som ska utfärdas för att skyldigheterna i fråga om vattenvården och havsvården ska uppfyllas. I ändringsförslaget gällande lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen ingår som ett nytt styrinstrument också samråd mellan landskapet och de ministerier som styr och följer upp verkställigheten av lagen, i syfte att säkerställa rikstäckande enhetlighet vid planeringen och genomförandet av vatten- och havsvården.

De ändringar som föreslås i naturvårdslagen innebär att uppgifterna som avser att främja bevarandet av naturens mångfald överförs till landskapen. Det är fråga om främjande av naturskyddet på frivillig basis, i synnerhet förbättring av skyddssituationen för skogar och kärr genom information, rådgivning och främjande av samarbetet mellan markägare samt projekt som

syftar till inrättande av naturskyddsområden. På motsvarande sätt ska landskapet främja också åtgärder som stödjer naturens mångfald inom jord- och skogsbruket, användningen av vattendrag samt miljövården i synnerhet till den del som dessa åtgärder sammanhänger med planeringen av landskapets områdesanvändning. Landskapet ska dessutom svara för uppföljningen av vårdbiotoper och främja skötseln av vårdbiotoper i samarbete med andra regionala aktörer. Till landskapens uppgifter hör enligt förslaget i anslutning till landskapsplanläggningen också i tillämpliga delar beredning och utredning gällande regionala behov av naturskydd och -vård, vid behov i samarbete med respektive ministerier, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt med de andra landskap som gränsar till landskapet i fråga. Till landskapet hör enligt förslaget bland annat bedömnings- och förhandlingsuppgifter gällande ersättningar och markförvärv i samband med inrättandet av naturskyddsområden samt avtal om tidsbegränsad fridlysning av ett område. Landskapet ska enligt förslaget också svara för utmärkning av gränserna för privatägda naturskyddsområden. De uppgifter som avser grundande av naturskyddsområden ska enligt förslaget baseras på budgetfinansiering av frivillig naturvård (bl.a. METSO) samt EU:s Life-finansiering och på andra lämpliga finansiella instrument. Till landskapet hör enligt förslaget också att främja landskapsvården inom sitt område.

3.2 De språkliga rättigheterna i samband med uppgifter som överförs till landskapen

I propositionen ingår ett ändringsförslag som gäller språklagen (423/2003). Det föreslås att till lagens 10 § fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket var och en har rätt att hos landskapsmyndigheterna använda sitt eget språk, finska eller svenska, i sitt eget ärende. Landskapsmyndigheterna ska dessutom för den som hörs i ett ärende ordna möjlighet att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska. Det är fråga om en specialbestämmelse som gäller endast landskapen. Genom bestämmelsen säkerställs det att tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna inte till följd av reformen försämrats jämfört med nuläget när det gäller skötsel av uppgifter som från statliga myndigheter överförs till landskapen. I praktiken kommer den föreslagna bestämmelsen också att utvidga de språkliga rättigheterna när det gäller sådana landskapsrelaterade uppgifter som från en enspråkig kommun eller samkommun överförs till ett enspråkigt landskap.

3.3 Omorganisering av statsförvaltningen

3.3.1 Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland

Statsförvaltningens struktur

Regeringen drog den 5 april 2016 upp riktlinjerna för de uppgifter som överförs till landskapen. Det är fråga om en genomgripande förändring av Finlands förvaltningsstruktur. Riktlinjerna innehåller principer också för statens uppgifter. Staten svarar för att upprätthålla och utveckla rättsstaten, för att trygga och utvärdera de grundläggande rättigheterna, för säkerhetsuppgifter, för internationella och rikstäckande uppgifter samt för jämlikheten och bevakningen av allmänt intresse. Principen när det gäller statens förvaltningsuppgifter är nationell behörighet också då uppgifterna kräver regional eller lokal närvaro. En annan princip för statens förvaltningsuppgifter är tillämpning av nationellt enhetliga tillvägagångssätt och lösningar.

Enligt riktlinjerna ska av de nuvarande sex regionförvaltningsverken bildas en myndighet som har rikstäckande behörighet och är indelad i regionala enheter/verksamhetsställen. Överlappande funktioner mellan regionförvaltningsverken och centralförvaltningsmyndigheterna ska avvecklas. Reformen innebär inte att personalen koncentreras till ett verksamhetsställe.

Syftet med propositionen är att svara på de utmaningar som förvaltningens strukturomvandling innebär och att sammanställa de principer som regeringen dragit upp riktlinjerna för, med iakttagande av de tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter som sköts inom statens regionförvaltning och centralförvaltning på ett sådant sätt att rikstäckande ämbetsverk i fortsättningen ska svara för uppgifterna. Genom sammanställningen av uppgifterna och den rikstäckande behörigheten eftersträvas en myndighetsstruktur som gör det möjligt att genomföra statens

tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter på ett sätt som är mera kundorienterat, enhetligare och kostnadseffektivare än för närvarande och som innebär att arbetsfördelningen mellan myndigheterna är tydliga och att överlappningar kan undvikas. Målet är att skapa en myndighetsstruktur som effektiviserar resursanvändningen och att på detta sätt trygga att resurserna och sakkunskapen räcker till för skötseln av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter. Statens tillsynsverksamhet och närvaro i hela landet ska genom propositionen tryggas och genomföras på ett sätt som är hållbart från den offentliga ekonomins synpunkt.

Avsikten med reformen av de statliga myndighetsfunktionerna är också att hitta lösningar på problem som ofta aktualiseras när det gäller utvärderingar av Finlands offentliga förvaltning, dvs. den kraftiga indelningen i politiksektorer som är fristående från varandra (vertikal sektorisering) samt svagheter i koordineringen och styrningen när det gäller principer och avgöranden som är gemensamma för hela förvaltningen. Målet är att skapa en myndighetsstruktur som stödjer en strategisk helhetssyn, som gör det möjligt att genomföra tväradministrativa målsättningar samt möjliggör bättre prognostisering och planering av förvaltningen som en helhet. En starkare sektorisering av rikstäckande myndighetsmodeller har konstaterats vara en risk när det gäller de europeiska förvaltningarna. Avsikten med den föreslagna rikstäckande sektorsövergripande myndighetsstrukturen som styrs av samarbetande ministerier är att förhindra sektorisering av funktionerna samt att skapa en struktur för tväradministrativ styrning och målsättning.

I en föränderlig verksamhetsmiljö ska de statliga ämbetsverken ha förmåga att snabbt och flexibelt reagera på förändringar, inrikta sin verksamhet på element som är kritiska för det samhälleliga genomslaget samt hantera risker. Propositionen är särskilt inriktad på ett mera överskådligt ledningssystem och på hantering av helheten på ett sätt som överskrider de administrativa sektorsgränserna.

Syftet med propositionen är vidare att göra det möjligt att säkerställa enhetliga förfaranden och en enhetlig beslutspraxis dels genom rikstäckande verksamhet, dels genom sammanställning och organisering av uppgifterna framför allt på ett kundorienterat sätt. Utgångspunkten för sammanställningen av funktionerna är att för kunderna producera service som motsvarar deras behov och ger mervärde. I detta avseende har också möjligheterna att producera elektroniska tjänster och öka användningsområdet för sådana tjänster betydelse och likaså strukturella lösningar som så långt som möjligt stödjer ändringar i rutinerna och verksamhetskulturen genom utnyttjande av digitalisering. Verksamhetens resultat och genomslag är avgörande för bedömningen av om uppgifterna ska hänföras till ett sektorsövergripande ämbetsverk eller till flera ämbetsverk inom ett förvaltningsområde.

Reformen ska genomföras med iakttagande av en god personalpolitik.

Serviceproduktion

Syftet med propositionen är att stödja lösningar som gör det möjligt att utveckla verksamheten på ett kundorienterat sätt. Det är i detta avseende av betydelse att verksamheten är tväradministrativ till sin karaktär och att multiprofessionell sakkunskap kan utnyttjas vid behov. Ett centralt syfte med propositionen är sålunda att för staten skapa en myndighetsstruktur som stödjer en dynamisk och tväradministrativ arbetsmetod, omprövning av förfaranden och smidig anpassning till förändringar inom förvaltningens ansvarsområden. I ämbetsverkets ledning betonas ett nytt sätt att se på sambanden mellan olika ansvarsområden och producera mervärde såväl för kunderna som för samhället genom att skapa sektorsövergripande arbetsmodeller som gör det möjligt att rätttidigt svara på utmaningarna i en föränderlig verksamhetsmiljö. Det är i detta avseende viktigt att verksamheten får ett faktiskt och omfattande genomslag på den serviceproduktion som tillsynen avser samt på produktionsstrukturerna.

Styrningen och tillsynen ska heltäckande, proaktivt, interaktivt och jämlikt säkerställa deras rättigheter som använder tjänsterna inom ansvarsområdena samt att serviceproducenterna uppfyller sina skyldigheter. Genomslagsaspekten innebär likaså ett krav på att verksamheten ska

organiseras kostnadseffektivt på ett sådant sätt att helhetsresultatet dock blir optimalt. Denna organisering av verksamheten ska planeras och genomföras på ett kundorienterat sätt så att ämbetsverkens servicemodeller och servicekultur samt arbetsmetoder anpassas till kundernas behov och referensram. Sålunda ska till exempel ärendehantering och förvaltningsförfarandena i första hand utveckla från kundernas synpunkt. På motsvarande sätt ska innehållet i den egentliga verksamheten redan genom ämbetsverkens interna arbete anpassas så att det motsvarar kundernas hela servicebehov. De centrala elementen när det gäller kundorienteringen är utöver det sektorsövergripande innehållsmässiga servicebehovet dessutom ett nätverksbaserat samarbete med kunderna, enkel användning, samserviceprincipen och servicetiden, men också effektiviserad servicekapacitet med hjälp av modeller som på ett optimalt sätt stödjer intern skötsel av uppgifterna. Verksamhet som bygger på dessa delfaktorer stödjer uppgifternas ursprungliga syfte och statens ställning som en pålitlig aktör när det gäller tjänsterna och de grundläggande rättigheter som sammanhänger med dem. Att verksamheten är kundorienterad har ett viktigt samband med dess funktionella genomslag också genom att en verksamhet som i fråga om prioriteringarna och genomförandet är modern och smidig samt anpassningsbar till kundprofilen och de samhälleliga förhållandena också kan eftersträva maximalt genomslag och sålunda på bästa sätt trygga medborgarnas grundläggande rättigheter och rättssäkerhet.

Ett syfte är vidare att förändra verksamhetskulturen i fråga om tillsynsfunktionen och förfarandena. Avsikten är att utveckla verksamheten i en proaktiv och riskbaserad riktning i syfte att öka tillsynens genomslag och resultat. Målsättningen är att förskjuta tillsynens tyngdpunkt i riktning mot en sådan interaktiv tillsyn på eget initiativ som tryggar jämlika verksamhetsförutsättningar för kunderna, i stället för kasuistisk efterhandstillsyn. Dessutom ska tillsynen i större utsträckning rättidigt inriktas på ärendehelheter som till sin karaktär och omfattning är relevanta för syftet med tillsynen samt på misstänkta lagstridigheter så att huvudsyftet med tillsynen är ett omfattande samhälleligt genomslag och rättidiga ingripanden. Med tanke på inriktningen av tillsynen förutsätter detta systematiska, likvärdiga och dynamiska riskbedömningsmetoder samt förfaranden i samband med omfattande insamlingar, analys och utnyttjande av tillsynsdata. Tryggandet av medborgarnas grundläggande rättigheter och säkerhet som ingår i principerna för statens uppgifter förverkligas på det bästa, mest heltäckande och jämlikaste sättet då staten genom effektiva riskbaserade åtgärder kan förebygga lagstridig verksamhet samt utan dröjsmål ingripa i hotfulla situationer.

Målsättningen när det gäller dessa förändringar i verksamheten är att så långt som möjligt utnyttja e-tjänster och digitalisering av verksamheten. Det har en stor betydelse att samserviceprincipen förverkligas i en så stor utsträckning som möjligt samt att det ordnas tjänster som är oberoende av tid och plats. Digitaliseringen möjliggör dessutom utveckling och införande och helt nya förfaranden samt effektivt utnyttjande av gemensamma datalager på ett sätt som minskar kundernas och myndighetens administrativa börda och effektiviserar verksamheten. För att dessa nyttor ska kunna uppnås är avsikten att stödja utvecklingen av reproducerbara och gemensamma elektroniska lösningar, säkerställa systemens kompatibilitet på alla nivåer och utnyttja bästa förfaranden på ett sätt som överskrider av sektorgränserna.

Avsikten med propositionen är att med tanke på skötseln av konkurrens- och konsumentärenden finna det effektivaste och i fråga om genomslaget bästa sättet att organisera regionförvaltningsverkens konkurrens- och konsumentförvaltningsuppgifter, med beaktande av inte bara målsättningarna för landskapsreformen och reformen av förvaltningsstrukturerna utan också de allmänna konkurrens- och konsumentpolitiska målsättningarna. Regionförvaltningsverken har deltagit i endast en liten del av konkurrensmyndigheternas och konsumentombudsmannens tillsynsuppgifter. Konkurrens- och konsumentverkets huvuduppgift är uttryckligen att främja marknadens funktion. Denna huvuduppgift utvecklades och förstärktes i samband med fusionen av Konkurrens- och konsumentverket, bland annat genom utökning av forskningspersonalen. Det är naturligt att regionförvaltningsverkens uppgifter inkluderas i helheten.

Genomförandealternativ

Under beredningen har olika genomförandealternativ bedömts mot bakgrund av regeringens riktlinjer samt målsättningarna för den föreslagna lagen. Ett alternativt sätt att genomföra tillsynen i fråga om social- och hälsovården har bedömts vara att organisera verksamheten i samband med det nya tillsynsverk för social- och hälsovården som ska inrättas inom social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde.

Alternativet innebär att den centrala förvaltningsmyndighet som för närvarande svarar för social- och hälsovårdsuppgifterna och de sex regionförvaltningsverken centraliseras till en tillstånds-, styrnings- och tillsynsmyndighet under social- och hälsovårdsministeriet och ställs direkt under ministeriets styrning i fråga om resurserna och innehållet. Utöver social- och hälsovårdsuppgifterna skulle myndigheten sköta också Valvira och regionförvaltningsverkens miljö- och miljöskyddsuppgifter samt Valvira uppgifter i fråga om alkoholförvaltningen, då regionförvaltningsverkens alkoholrelaterade uppgifter överförs till landskapen. Till myndighetens uppgifter ska dessutom hänföras de övriga uppgifter som för närvarande hör till Valvira. Myndigheten skulle bedriva verksamhet på riksnivå men den skulle också ha verksamhet i regionerna.

Detta alternativ bedöms förverkliga reformens målsättningar i många avseenden. Koncentreringen av uppgifterna skulle effektivisera användningen av de resurser som anvisats för dem, till denna del förtydliga förvaltningsstrukturen samt förenhetliga förfarandena och beslutspraxis. Å andra sidan har den bedömningen gjorts att alternativet kommer att orsaka en sektorisering av förvaltningen och det anses inte möjliggöra sektorsövergripande och tväradministrativ verksamhet samt sådana synergi- och produktionsfördelar som ett bredbasigt ämbetsverk ger.

De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att det inom statsförvaltningen inrättas en helt ny myndighetstyp, nämligen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som underställs statsrådet och kommer att vara gemensam för de ministerier som styr myndigheten. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara en rikstäckande central förvaltningsmyndighet som hänför sig till de ministeriers förvaltningsområde som styr myndigheten. Den ska inrättas som en rikstäckande och sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet som genom sin verksamhet tryggar tillgodoseendet av de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten genom att sköta verkställighets-, styrnings-, registrerings- och tillsynsuppgifter i fråga om efterlevnaden av lagstiftningen.

Till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet koncentreras tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter samt vissa andra rättssäkerhetsuppgifter från de nuvarande statliga regionförvaltningsverken, delvis från NTM-centralerna, utvecklings- och förvaltningscentret KEHA samt från Valvira. Myndighetens ansvarsområde ska enligt förslaget vara hela landet, om inte särskilt föreskrivs något annat. Myndigheten ska verka på riksnivå men genom regionala verksamhetsställen inom ett omfattande nätverk som omfattar samtliga landskap. Att den nya tillstånds- och tillsynsmyndigheten är sektorsövergripande innebär att det är fråga om en struktur som ger möjligheter att förnya och utveckla tillsynsmodeller, utnyttja sakkunskap på bred bas samt utveckla och införa digitala tjänster. En sektorsövergripande, bredbasig och regionalt verksam myndighet med rikstäckande behörighet skulle sammanställa statliga uppgifter som står i samband med varandra. Den nya myndigheten skulle bland annat övervaka social- och hälsovården, hälsoskyddet, småbarnspedagogiken, undervisningsväsendet, arbetarskyddet, miljöskyddet, naturskyddet, räddningsväsendet och landskapens gemensamma beredskap samt sköta andra statliga rättssäkerhetsuppgifter. Den nya finländska myndighetsmodellen innebär förstärkning av tillsynen över de grundläggande rättigheterna genom utnyttjande av tväradministrativa faktorer, men samtidigt med respekt för sektorernas specialkompetens. Myndighetens verksamhetsidé är enligt förslaget att verksamheten ska vara kundorienterad och tväradministrativ med utnyttjande av multiprofessionell sakkunskap samt proaktiv och riskbaserad.

Den nya myndigheten ska stå under ministeriernas gemensamma styrning i fråga om verksamheten som en helhet, men lyda under respektive ministerium i fråga om den substantiella

styrningen. Den nya myndighetsmodellen kombinerar sålunda en stark substantiell styrning av enskilda förvaltningsområden och ansvarsområden och å andra sidan ett sektorsövergripande samarbete i ärenden då detta är rationellt. Det föreslås att för myndigheten skapas en ny typ av gemensam styrningsmodell, som möjliggör gemensamma målsättningar på statsrådsnivå samt koordinering av den tväradministrativa verksamheten mellan olika förvaltningsområden redan genom resultatstyrning. Dessutom ska för myndigheten skapas en ny gemensam ledningsmodell. Den föreslagna ledningsmodellen innebär att i myndighetsledningens uppgifter utöver det traditionella resultatansvaret understryks ansvaret för myndighetens interna samarbete, tväradministrativa verksamhet och genuint gemensamma genomförande och främjande av den verksamhet som målsättningen avser.

Den bredbasiga myndigheten är ekonomiskt bärkraftig på ett sätt som bättre kommer att trygga bevarandet, utvecklingen och utvidgningen av sakkunskapen när det gäller myndighetens uppgifter och likaså utjämning av arbetsbördan. Den sektorsövergripande och via regionala verksamhetsställen verkssamma myndighetens förvaltning och stödtjänster samt det regionala nätverket av verksamhetsställen kan organiseras på ett betydligt kostnadseffektivare sätt än när det är fråga om mindre helheter, vilket innebär mera resurser för det egentliga tillstånds-, styrnings- och tillsynsarbetet.

I lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet föreslås en bestämmelse enligt vilken myndigheten kan överföra biträdande ärendehanteringssuppgifter i samband med uppgifter som avses i 4 § till en sådan privat aktör som har tillräckliga tekniska förutsättningar samt tillräcklig kompetens för att sköta uppgifterna. Bestämmelsen motsvarar 2 b § i lagen om Skatteförvaltningen. Förslaget kan motiveras med att det är ändamålsenligt att producera ärendehanteringstjänster som förvaltningstjänster samt med att det på så sätt är möjligt att smidigt utjämna arbetsmängderna. Detta främjar för sin del digitaliseringsutvecklingen när det gäller de interna tjänsterna och ger möjlighet att genomföra en ändamålsenlig och kostnadseffektiv arbetsfördelning som innebär att myndighetsresurser inte behöver tas i anspråk för rutinmässiga stöd- uppgifter samt att myndigheten i större utsträckning kan inrikta sina resurser på sakkunnigt arbete. Dessutom kan det förekomma stora säsongvariationer i fråga om mottagning, distribution och lagring av dokument och bilagor. Genom att tjänster läggs ut på entreprenad kan säsongrelaterade variationer i arbetsmängden jämnas ut på ett smidigt och ortsberoende sätt, utan att myndigheten behöver anvisa en permanent resurs för uppgiften. Genom uppdragsavtal kan rutinmässiga stöd- uppgifter inom dokumentförvaltningen hänvisas till aktörer som redan har investerat i utrustning och som har kompetens för att sköta uppdragen.

Statens ämbetsverk på Åland ska enligt förslaget fortsättningsvis vara den statliga sektorsövergripande regionförvaltningsmyndigheten i landskapet Åland. Till följd av att lagen om regionförvaltningsverken föreslås bli upphävd ska en särskild lag stiftas om Statens ämbetsverk på Åland. Ämbetsverkets uppgifter förblir huvudsakligen desamma som för närvarande.

De uppgifter som med stöd av införandelagen för närvarande hör till kommunerna i landskapet Åland när direkta stöd och nationella stöd enligt lagen verkställs ska, om ett ärende enligt självstyrelselagen för Åland hör till rikets behörighet, överföras till Statens ämbetsverk på Åland. De nämnda uppgifterna sköts för närvarande av kommunerna i Fastlandsfinland. Orsaken till att uppgifterna föreslås bli överförda till Statens ämbetsverk på Åland är att det i fråga om stödssystem som hör till rikets lagstiftningsbehörighet och i fråga om vilka det i Fastlandsfinland har varit kommunerna som är behöriga med avseende på uppgifterna i anslutning till stödsystemen, analogt har ansetts att uppgiften i landskapet Åland hör till kommunerna. Eftersom i Fastlandsfinland alla uppgifter i anslutning till de kommuners direkta stöd enligt lag och nationella stöd som beviljas enligt lag överförs till landskapen, är den enda möjligheten att enligt rikets lagstiftning föreskriva att de nämnda uppgifterna i landskapet Åland ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland. Detta beror på självstyrelselagen för Åland. I landskapet Åland ska sålunda Statens ämbetsverk på Åland i fortsättningen besluta om alla direkta stöd enligt lag och om omständigheter i anslutning till nationella stöd som beviljas i enlighet med lag, exempelvis om beviljande av stöd och överföring till stödrättigheter.

3.3.2 Uppgifter som överförs till övriga statsmyndigheter

Uppgifter som överförs till Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och Statskontoret

Det föreslås att regionförvaltningsverkens styrnings- och tillsynsuppgifter ska överföras till Evira enligt lagen om animaliska biprodukter, eftersom regionförvaltningsverken i praktiken inte har några planmässiga tillsynsuppgifter när det gäller biprodukter. Det föreslås att de planerings- och styrningsuppgifter inom livsmedelstillsynen som hör till regionförvaltningsverken ska överföras till Evira.

NTM-centralernas uppgift att i enlighet med lagen om skydd för växters sundhet registrera aktörer i växtskyddsregistret och i det register som avses i lagen om plantmaterial samt bevilja växtpass föreslås bli överförda till Evira. Dessutom ska anmälningar om ändring och avveckling av verksamhet sändas till Evira i stället för till NTM-centralerna.

Förvaltningen av jordegendom som tillhör gårdsbrukets utvecklingsfond ska enligt förslaget överföras till Landsbygdsverket. I gårdsbrukets utvecklingsfonds balansräkning finns jordegendom varav en del används för nyskiften och ägoreglering. NTM-centralen har varit aktör vid nyskiften och ägoreglering när det varit fråga om jordegendom som varit upptagen i balansräkningen för gårdsbrukets utvecklingsfond. Landskapet kan inte fatta beslut om avyttring av jordegendom som är upptagen i balansräkningen för fonder utanför statsbudgeten, vilket innebär att det för denna uppgift behövs en statlig myndighet, dvs. enligt förslaget Landsbygdsverket som också annars sköter uppgifter i anslutning till gårdsbrukets utvecklingsfonds förvaltning, bokföring och betalningsrörelse.

Det föreslås att uppgifter som har samband med indrivning av statens fordringar ska koncentreras till Statskontoret. I fortsättningen ska Statskontoret sköta alla sådana indrivningsuppgifter som avses i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde på Statskontoret (78/2007).

Konkurrens- och konsumentverket samt Säkerhets- och kemikalieverket

De konkurrens- och konsumentärenden som sköts vid regionförvaltningsverken ska enligt förslaget överföras till Konkurrens- och konsumentverket som sålunda i egenskap av en central förvaltningsmyndighet på riksnivå får det övergripande ansvaret för marknadens funktion och för bevakning av konsumenternas ekonomiska intressen.

I samband med reformen centraliseras regionförvaltningsverkets tillsynsuppgifter i fråga om myndigheter enligt lagen om mätinstrument (707/2011) till Säkerhets- och kemikalieverket Tukes.

Övriga reformrelaterade ändringar i myndighetsstrukturen

För Ålands vidkommande föreslås att till lagen om djursjukdomar, lagen om animaliska biprodukter, lagen om ett system för identifiering av djur, lagen om växthälsa och lagen om plantmaterial fogas en ny paragraf enligt vilken behörigheten i fråga om förvaltningsärenden och uppgifter enligt de nämnda lagarna i landskapet Åland ska utövas av Statens ämbetsverk på Åland. Att en statlig myndighet är behörig i dessa avseenden tryggar den nuvarande behörighetsfördelningen mellan riket och landskapet, eftersom de ovan nämnda uppgifterna enligt självstyrelselagen för Åland i landskapet inte ska skötas av rikets myndigheter utan i stället av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslagen.

Fördelning av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valviras uppgifter

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valviras nuvarande uppgifter ska huvudsakligen överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som inrättas i samband med reformen. Det är möjligt att genom propositioner som lämnas separat delvis överföra

uppgifterna också till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet (Fimea) samt till social- och hälsovårdsministeriet.

De uppgifter som är fast förknippade med tillsynen över social- och hälsovårdssektorn överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Största helheten av dessa uppgifter utgörs av registreringen och tillsynen av den yrkesutbildade personalen inom social- och hälsovården, inklusive uppgifterna som hör till nämnden för tillsyn över den yrkesutbildade hälsovårdspersonalen, samt registrering av privata och offentliga organisationer inom social- och hälsovården, tillståndsförvaltning, styrning och övervakning. Till helheten hör dessutom uppgifter som avser miljöskydd och hälsovård samt den rikstäckande alkoholförvaltningen, dvs. tillstånden inom hälsoskyddssektorn samt styrningen av övervakningen enligt hälsoskydds- och tobakslagen, tillverknings-, import-, partihandels- och användningstillstånd gällande alkohol, tillsyn över tillverkare, partihandlars och tillståndsinnehavares verksamhet i samband med alkohol-drycker, produkttillsyn av alkohol, övervakning av reklam och annan säljfrämjande verksamhet samt styrning av landskapens alkoholövervakning, inklusive över reklamförbud gällande tobaksprodukter samt tillsyn över skadliga ämnen och märkning.

Utöver dessa uppgiftshelheter ska till den nya myndigheten överföras abort- och steriliserings-ärenden, uppgifter enligt adoptionslagen och adoptionsnämndens uppgifter, tillstånd enligt lagen om assisterad befruktning samt övervakning av social- och hälsovårdens datasystem. I samband med den totalrevidering av lagstiftningen om utredande av dödsorsak som bereds vid social- och hälsovårdsministeriet har man i den arbetsgrupp som bereder revideringen (STM084:00/2015) övervägt alternativet att vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inrätta en ny uppgift för rättsmedicinsk övervakning. Arbetsgruppen har inte ännu lagt fram sina förslag.

Det är möjligt att genom en separat förordning till Fimea överföra de helheter som har samband med dess nuvarande uppgifter. Till denna kategori hör biobankernas styrnings-, tillsyns- och registreringsuppgifter samt olika tillstånds- och tillsynsuppgifter som är baserade på vävnadslagen. I fortsättningen ska också de tillsynsuppgifter som är baserade på gentekniklagen höras till Fimeas uppgifter. Dessutom ska i anslutning till genomförandet av EU-förordningen om klinisk prövning och bedömningen av ändringarna i lagstiftningen om forskning (STM035:00/2015) granskas huruvida Fimea ska tilldelas en ny uppgift också när det gäller övervakning av annan medicinsk forskning än endast klinisk prövning.

Till Fimea ska enligt förslaget från Valvira överföras också övervakningen av medicintekniska produkter. Syftet med överföringen är att koncentrera den expertis och uppnå de synergier som uppkommer framför allt när det är fråga om produkter som kombinerar medicinsk teknik och läkemedel samt övervakning av så kallade gränsprodukter (när det är tolkningsbart om en produkt ska klassificeras som medicinsk teknik eller ett läkemedel). Övervakningen av medicinsk teknik sköttes tidigare av Läkemedelsverket, men då Fimea grundades överfördes uppgiften till Valvira. De nya EU-författningarna om medicintekniska produkter trädde i kraft i maj 2017. Det är viktigt att också i fortsättningen handla och övervaka professionella användare, men övervakningen kommer i framtiden sannolikt att inriktas på själva utrustningen. I de nya förordningarna framhålls vikten av att högriskutrustning övervakas, vilket är särskilt utmanande när det gäller innovativa läkemedels-utrustningskombinationer (bland annat läkemedelskombinationer som används för avancerade terapier) och regleringen i olika avseenden förutsätter att också myndigheten har en stark klinisk kompetens. Avsikten med förordningarna är också att koordinera gränssnitten för klassificering av läkemedel och utrustning samt cell- och vävnadspreparat i förhållande till läkemedels- och vävnadslagstiftningen. Övervakningen av läkemedel och utrustning utförs i merparten av EU:s medlemsstater inom samma organisation. Genom att överföra övervakningen av utrustning och de övriga uppgifterna i anslutning till bio-, vävnads-, genteknik och forskningslagstiftningen till Fimea eftersträvas centralisering av kompetensen och därmed synergifördelar.

Till social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde ska i fortsättningen höras styrningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till ministeriet ska dessutom överföras uppgifts-

helheten TUKIJA (Nationella kommittén för medicinsk forskningsetik) som kommer att ses över.

3.4 Genomförande av uppgiftsöverföringar

De lagar som ingår i propositionen ska enligt förslaget sättas i kraft med en gemensam införandelag, genom en lag om verkställighet av landskapsreformen samt genom en lag om införande av lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter. I införandelagen ska också tas in de gemensamma övergångsbestämmelser som reformen förutsätter. Genom införandelagen ska till följd av omorganiseringen av uppgifterna upphävas lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, lagen om regionförvaltningsverken, lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna och lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken.

Den föreslagna införandelagen innehåller övergångsbestämmelser om uppgifter och behörighet, om personalöverföringar, om egendomsarrangemang samt vissa andra övergångsbestämmelser som reformen förutsätter. Det föreslås att i fråga om den personal som från kommunerna och staten överförs till landskapen samt i fråga om egendomsarrangemangen ska iakttas motsvarande principer som enligt den införandelag som ingår i regeringens proposition om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse (RP 15/2017 rd). Den föreslagna införandelagen innehåller inte bestämmelser om personalöverföringar inom staten, utan sådana överföringar ska genomföras med stöd av 5 a–c § i statstjänstemannalagen.

3.5 Personal

I propositionen föreslås det att till landskapen överförs de uppgifter som för närvarande sköts av staten och för vilka för närvarande svarar NTM-centralernas samt NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningscenter (KEHA-centret) och regionförvaltningsverken. Då dessa uppgifter inte längre kommer att skötas av statliga myndigheter ska också den personal som vid de ovan nämnda statliga verken samt vid Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning och Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtori har skött de överförda uppgifterna och med dem anknutna stödtjänstuppgifterna övergå till anställning hos landskapen samt de sammanslutningar som ingår i en landskapskoncern eller som landskapen har bestämmande inflytande i.

Enligt propositionens lagförslag ska också vissa kommunala uppgifter samt landskapsförbundens uppgifter överföras till de landskap som ska inrättas. Landskapsreformen innebär vidare att landskapsförbundens uppgifter föreslås bli överförda till landskapen. Efter uppgiftsöverföringarna avvecklar medlemskommunerna de nuvarande landskapsförbunden som har formen av samkommuner. Landskapsförbundens personal ska enligt förslaget i sin helhet överföras till de nya landskapen.

Det föreslås att bestämmelserna om överlåtelse av rörelse ska tillämpas vid överföring av uppgifter och personal till landskapen. De bestämmelserna ska tillämpas på alla överföringar som i samband med landskapsreformen innebär att arbetsgivaren byts ut, oberoende av om de uppfyller kännetecknen som föreskrivs i statstjänstemannalagen, lagen om kommunala tjänsteinnehavare eller arbetsavtalslagen. Personalen övergår i enlighet med principerna för överlåtelse av rörelse direkt med stöd av införandelagen till landskapens anställning som s.k. gamla arbetstagare och bibehåller sina rättigheter och skyldigheter i tjänste- eller arbetsavtalsförhållandet sådana de var vid tidpunkten för övergången.

De som anställts i offentliga sektorn före 1993 har emellertid haft ett pensionsskydd med bättre tillväxt än anställda inom den privata sektorn. Dessas så kallade tilläggspensionsskydd som är bättre än den allmänna nivån ska enligt förslaget bevaras också för dem som övergår till anställning hos landskapen eller hos sammanslutningar som hör till landskapskoncernen el-

ler som står under landskapens bestämmande inflytande. Om personalen övergår till bolag som inte är medlemssamfund i Keva ska bolaget ta en försäkring för att bevara pensionsskyddets nivå.

En del av de uppgifter som sköts av personer som är anställda vid statliga verk som berörs av reformen kommer att i samband med reformen indelas dels i uppgifter som överförs till landskapen och dels i uppgifter som överförs till andra statliga verk. I sådana situationer övergår personalen till landskapets anställning om de uppgifter som överförs utgör minst hälften av de faktiska arbetsuppgifterna.

I propositionen föreslås bestämmelser om en övergångsperiod under vilken vidareöverföring av uppgifter till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapet har bestämmande inflytande också ska betraktas som överlåtelse av rörelse. Det föreslås att övergångsperioden förlängs till den 31 december 2020.

Personalöverföringar inom staten ska genomföras i enlighet med 5 a–c § i statstjänstemannalagen.

3.6 Övriga förslag

Syftet med propositionen är att ändra Kevas förvaltningsstruktur så att den motsvarar den nya strukturen i fråga om medlemssamfundet, beaktar arbetsgivarrepresentationen i förvaltningsorganen och förstärker principerna för en god förvaltning.

Det föreslås att den nuvarande delegationen ersätts med ett nytt organ, dvs. Kevas fullmäktige. Fullmäktige ska enligt förslaget fungera som övervakare men ska dessutom bland annat fastställa bokslutet, bevilja de redovisningsskyldiga ansvarsfrihet och godkänna Kevas budget. Enligt förslaget ska för Keva tillsättas ett nytt organ, nämligen ett valutskott som består av fullmäktigeledamöter och vars uppgift är att för fullmäktige bereda förslag till styrelsemedlemmarnas arvoden och val av styrelse.

Styrelsens roll ska enligt förslaget förstärkas i förhållande till fullmäktige och styrelsen ska ges generell behörighet att sköta Kevas angelägenheter. Ett nytt organ som ska tillsättas för Keva är ett revisions- och riskhanteringsutskott som består av styrelseledamöter. Utskottets uppgift ska enligt förslaget vara att övervaka den ekonomiska rapporteringen samt den interna kontrollens, interna revisionens och riskhanterings tillräcklighet och ändamålsenlighet. Dessutom ska utskottet för fullmäktige bereda och lägga fram förslag till val av revisor och till arvoden samt övervaka upprättandet av bokslut och lagstadgad revision.

Det föreslås att delegationens och styrelsen sammansättning ändras i överensstämmelse med de ändringsbehov som nämns ovan. Landskapen och kommunerna ska enligt förslaget vara jämnt representerade i delegationen och styrelsen. Dessutom föreslås att arbetsgivaren ska vara representerad i Kevas förvaltning på så sätt att det offentlighetsrättsliga samfundet Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT ska vara representerat i Kevas förvaltning. Samtidigt kommer antalet sådana personer som gemensamt föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som avses i huvudavtalet för kommunerna och landskapen att öka så att varje huvudavtalsorganisation har möjlighet att få in en representant som den föreslagit i förvaltningsorganen. Ändringarna kommer på det hela taget att förstärka arbetsmarknadsparternas ställning i Kevas förvaltning. I styrelsens och delegationens sammansättning ska också i fortsättningen beaktas kommunalvalets resultat och, med anledning av landskapsreformen, dessutom också resultatet av landskapsvalet.

Kevas verkställande direktörs ställning i förhållande till styrelsen kommer enligt förslaget att i förhållande till Kevas lednings- och styrningssystem preciseras så att styrelsen och verkställande direktörens uppgifter och ansvarsförhållanden tydligare regleras i bestämmelserna. Den föreslagna regleringen motsvarar i stor utsträckning Kevas verkställande direktörs ställning sådan den utformats i praktiken.

Det föreslås att principerna för god förvaltning förstärks genom bestämmelserna om allmänna krav på förvaltningen. I kraven på god förvaltningssed ingår för Kevas vidkommande i väsentlig utsträckning ansvaret för den i lagstadgade grundläggande uppgiften, förfarandenas kvalitet och lagenlighet, resultatansvaret, transparensen och förverkligandet av redovisningsskyldigheten. God förvaltningssed förutsätter kundinriktad verksamhet, tydlig rollindelning inom organisationsstrukturerna och på de olika ledningsnivåerna samt verksamhet som är förenlig med rollerna.

Det föreslås att i lagen också tas in bestämmelser om elektroniska sammanträden och om ett elektroniskt beslutsförfarande samt om hur besluten ska fattas vid styrelsens och delegationens sammanträden. Vidare föreslås att bestämmelserna om revision justeras i fråga om revisorns längsta mandatperiod. Mandatperioden ska inte längre vara bunden till organets mandatperiod. Dessutom föreslås i lagen bestämmelser som innebär att regleringen i tillämpliga delar stämmer överens med de ändringar i revisionslagstiftningen som gjordes 2016.

Bestämmelserna om samarbetsdelegationen upphävdes år 2012 som obehövliga och det har inte ansetts vara ändamålsenligt att tillsätta en ny motsvarande delegation.

Statens, kyrkans och FPA:s pensionssystem ses över bland annat vid finansministeriets årliga kontrollmöte och där behandlas också den revisionsberättelse som lämnas av revisorn som finansministeriet tillsatt.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Överföring av uppgifter till landskapen

Koncentreringen av uppgifterna gör det möjligt att koordinera verksamheten och förtydliga förvaltningsstrukturen samt minska den administrativa bördan

Reformen möjliggör effektivare resursanvändning, kompetensutveckling och förnyande av handlingsätten

Till vissa delar förutsätter överföringen av uppgifter dels särskilda arrangemang, dels strukturella lösningar som stöder koncentreringen av uppgifter och samarbetet

4.1.1 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

De nuvarande NTM-centralernas, landskapsförbundens och kommunernas uppgifter ska sammanställas i den framtida landskapsorganisationen, vilket kommer att förstärka landskapens självstyrelse, möjliggöra bättre koordinering och samordning av verksamheten samt minska antalet förvaltningsnivåer och förtydliga strukturen. Också den administrativa bördan minskar i och med att reformen förenklar vissa av de nuvarande strukturerna och förfarandena.

Reformen gör det också möjligt att förbättra kompetensutvecklingen och på ett övergripande sätt effektivisera resursanvändningen samt förnya handlingsätten så att genomslaget blir bättre. I samband med överföringen ska de uppgiftsrelaterade behoven av specialkompetens tillgodoses i tillräcklig utsträckning och dessutom ska tillräckliga personalresurser säkerställas så att uppgifterna kan skötas på ett kvalitativt sätt.

Genomförandet av uppgiftsöverföringarna förutsätter till följd av EU-lagstiftningen i vissa avseenden strukturella eller procedurmässiga specialarrangemang eller strukturella lösningar som stödjer uppgiftskoncentreringen och samarbetet, för att möjliggöra ett effektivt utnyttjande av resurser och kompetens samt en enhetlig verksamhet.

4.1.1.1 Justitieministeriets ansvarsområde

Vid reformen överförs till landskapet NTM-centralernas uppgifter med anknytning till vattendrag. Det leder till att landskapets uppgifter i fråga om vattenfrågor blir mycket mångfasetterade. I fortsättningen är landskapet den fiskerimyndighet som avses i vattenlagen och sköter samtidigt andra uppgifter som det anvisas i vattenlagen. Landskapet är också en sådan myndighet som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och lagen om hantering av översvämningrisker. När statens vattenhushållningstillstånd överförs till landskapet kan det också bli part i eller projektansvarigt för vissa vattenhushållningsärenden.

4.1.1.2 Finansministeriets ansvarsområde

I propositionen föreslås ändringar i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen. Det föreslås att landskapen nämns bland de myndigheter som i egenskap av uppdragsgivare eller uppdragstagare kan ordna och sköta kundservicefunktioner i sådant myndighetssamarbete som avses i lagen. Ansvar för registret över samserviceavtalen ska enligt förslaget överföras från regionförvaltningsverken till landskapen. Enligt förslaget ska landskapens gemensamma data och kommunikationstekniska servicecenter (Vimana Oy) för landskapens räkning svara för det tekniska upprätthållandet och utvecklingen av registret. I fråga om styrningen av samserviceverksamheten föreslås en sådan ändring att finansministeriet ska svara för den allmänna rikstäckande styrningen och utvecklingen av verksamheten. Landskapen ska för sin del svara för den regionala utvecklingen och främjandet av samservicen samt på det regionala planet samordna åtgärder som avser myndigheternas samservice. Landskapsförbundens nuvarande uppgifter när det gäller främjandet av samservicen ska enligt förslaget överföras på landskapen.

Regionförvaltningsverkens enhet för förvaltnings- och utvecklingstjänster svarar för närvarande för det rikstäckande stödet när det gäller samservicen och främjandet av samarbetet mellan statliga myndigheter. Uppgifterna sammanhänger bland annat med samservicens webbsida, registreringssystemet, samserviceregistret, utbildningsmiljön, upprätthållandet av distansservicen och tidsreserveringssystemet, stödet och utvecklingen samt den rikstäckande utvecklingen av verksamhetsmodellerna och kompetensen. Vid regionförvaltningsverken används för närvarande en arbetsinsats på cirka två årsverken för det pågående utvecklingsprojektet i anslutning till de datasystem som nämns nedan. Normalt används vid regionförvaltningsverken för samserviceuppgifterna en arbetsinsats på cirka ett årsverke.

Samservicens stödsystem (inklusive samserviceregistret) förnyas som bäst. Avsikten är att det förnyade enhetliga datasystemet ska tas i bruk i början av 2018. Kostnaderna för förnyandet av systemet uppskattas till cirka 700 000 euro och underhållskostnaderna på årsnivå till cirka 140 000 euro.

Landskapsförbunden har utsett kontaktpersoner för samserviceuppgifterna. Dessa sköter samserviceuppgifterna vid sidan av de övriga uppgifter som tilldelats dem. Samserviceuppgifternas andel av kontaktpersonernas befattningsbeskrivning varierar mellan förbunden. Vid landskapsförbunden används för närvarande sammanlagt cirka 2–4 årsverken för samserviceuppgifter.

Med anledning av de omständigheter som nämns ovan ska landskapens gemensamma servicecenter för data- och kommunikationstekniska tjänster åtminstone bereda sig på att det för de samserviceuppgifter som överförs till landskapen från regionförvaltningsverken och landskapsförbunden behövs sammanlagt cirka 3–5 årsverken samt anslag för de årliga kostnaderna för upprätthållande av samservicens datasystem. Landskapens samserviceuppgifter är av en sådan omfattning och karaktär att det kan vara motiverat att ordna och organisera dem som en gemensam funktion så som föreskrivs i den föreslagna landskapslagens 8 kap.

4.1.1.3 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

I och med landskapsreformen kommer prognostiseringen av utbildningsbehoven på kort, lång och medellång sikt att överföras till landskapen. Prognostiseringen på kort sikt har vid NTM-

RP 14/2018 rd

centralerna gjorts i samband med anskaffningen av arbetskraftsutbildning och matchningen av arbetskraftsefterfrågan och -utbudet. Samordningen av den regionala prognostiseringen på landskapsnivå gör det möjligt att skapa en samsyn tillsammans i samarbete med regionens prognosansvariga och i synnerhet med utbildningsorganisationerna.

De nuvarande NTM-centralernas och landskapsförbundens kulturellerade uppgifter samordnas inom den framtida landskapsorganisationen, vilket förbättrar möjligheterna att koordinera uppgifterna och främja verksamheten. I landskapens kulturellerade uppgifter ingår vården av kulturmiljön, som överförs från NTM-centralerna och landskapsförbunden, samt samordningen av kulturellerade planer och utvecklingsåtgärder som en del av landskapsstrategin och -programmet med genomförandet av landskapsplanläggningen. I samband med överföringen ska de behov av specialkompetens som sammanhänger med uppgifterna tillgodoses i tillräcklig utsträckning. Vidare ska kompetensutvecklingen säkerställas och tillräckliga personalresurser ska anvisas för att uppgifterna ska kunna skötas på ett kvalitativt sätt. Landskapen ska ombesörja att kulturellerade regionala planer och utvecklingsåtgärder, exempelvis kulturturism och immateriellt värdeskapande, samordnas med landskapsstrategin och -programmet samt med genomförandet av landskapsplanläggningen. På detta sätt kan kulturen synliggöras och finansieringsmöjligheterna förbättras, samtidigt som kulturen blir ett fast element i landskapets verksamhet och utveckling. För skötseln av ärenden som avser kulturmiljön ska reserveras tillräckliga sakkunnigresurser och kulturmiljön ska beaktas som en resurs vid utvecklandet av landskapet.

Motionsfrämjandet ska i landskapen skötas genom de regionala motionsråds verksamhet som verkar som sakkunnigorgan vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Rådens uppgifter definieras i idrottslagen och i statsrådets förordning om främjande av idrott. Kommunerna kommer fortfarande att ha huvudansvaret för främjande av motion och idrott. Överföringen av denna uppgift till landskapen bedöms sålunda inte få någon större betydelse.

4.1.1.4 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

I och med landskapsreformen minskas antalet nivåer inom jordbruksförvaltningen. Nivåerna är för närvarande fyra. Den minskning av nivåerna som landskapsreformen innebär kommer att förtydliga och förenkla förvaltningsstrukturen. En förvaltningsstruktur som koncentrerar uppgifterna förbättrar möjligheterna att slå ihop uppgiftshelheter. Detta kan ge möjlighet att bland annat ersätta en del av den visstidsanställda tillsynspersonalen med ordinarie personal, vilket skulle höja kompetensnivån inom övervakningen.

När det gäller uppgifter som avser jordbruksstöd och stöd för utvecklandet av landsbygden har utbetalande organ i Finland (Landsbygdsverket) flera avtalsparter som utbetalande organ trots inrättandet av kommunernas samsamarbetsområden. I och med landskapsreformen kommer antalet avtalsparter till Finlands utbetalande organ (Landsbygdsverket) att minska avsevärt i fråga om uppgifterna som avser jordbruksstöd och stöd för utvecklandet av landsbygden.

Till följd av landskapsreformen och förändringen av förvaltningsstrukturerna blir det emellertid nödvändigt att på nytt godkänna den organisation som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ, vilket innebär att det måste konstateras att organisationen uppfyller ackrediteringskraven enligt EU-regelverket. Inspektionsrapporten som gjorts av en utomstående aktör och det beslut som fattats med stöd av rapporten ska sändas till Europeiska kommissionen. Kommissionen har möjlighet att framföra anmärkningar med anledning av de utredningar som nämns ovan och att inspektera utbetalande organ och aktörer som sköter delegerade uppgifter, dvs. landskapen. Utredningarna ska tillställas kommissionen innan jordbruksfonderna kan debiteras med anledning av betalningarna. Datasäkerhetskraven enligt standarden för utbetalningsfunktionen är baserade på EU-lagstiftningen och granskas kontinuerligt av kommissionen. Dessa krav har inte alltid möjliggjort och kommer inte heller att möjliggöra gemensamma

tjänster när det gäller grundläggande datateknik och informationssystem, om de gemensamma tjänsterna inte uppfyller dessa krav.

När det gäller livsmedelskontrollen och övervakningen av djurs hälsa och välbefinnande kommer överföringen av styrningsuppgifterna till Evira och överföringen av inspektions- och verkställighetsåtgärderna till landskapen att förenkla och koordinera tillsynen, förbättra tillsynens och tjänsternas kostnadseffektivitet och skapa bättre förutsättningar för specialisering och kompetens. Också nätverken av verksamhetsställen och servicepunkter kan bedömas som större helheter än tidigare. Avvecklingen av det ersättnings- och faktureringsystemet som finns för finansiering av kommunalveterinärernas djursjukdoms- och djurskyddsövervakning kommer att underlätta den administrativa bördan.

Den administrativa bördan underlättas och de administrativa nivåerna blir färre också genom att exempelvis ansökningar om registrering i växtskyddsregistret eller i det register som avses i lagen om plantmaterial ska riktas till Evira, som också avgör ärendet.

Vatten- och fiskerihushållningsuppgifterna är kraftigt koncentrerade till NTM-centralerna för att säkerställa resurserna och kompetensen. Då uppgifterna överförs till landskapen ska dessa avtala om hur uppgifterna ska ordnas på ett sätt som uppfyller de viktigaste kriterierna för skötseln av uppgifterna. Landskapen har möjlighet att ordna skötseln av uppgifterna som effektiva och ändamålsenliga synergiska helheter. Det finns å andra sidan en risk för att uppgifterna ordnas alltför småskaligt, vilket skulle innebära att den specialkompetens som behövs för uppgifterna och kännedomen om vattenförhållandena inte räcker till och att förutsättningarna för en likvärdig kundbetjäning på alla områden äventyras.

Som en del av vattenhushållningsuppgifterna ska till landskapen enligt förslaget överföras uppgifter som avser kontroll av översvåmningsrisker, dammsäkerhet och tryggheten av vattenförsörjningen i enlighet med säkerhetsstrategin. Landskapsförvaltningen kommer enligt förslaget att förbättra förutsättningarna när det gäller beredskapen för störningssituationer i anslutning till dessa uppgifter och den operativa skötseln av uppgifterna, då både sakkunnigtjänsterna och räddningsväsendet som svarar för den operativa verksamheten skulle vara placerade inom samma organisation.

4.1.1.5 Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

Ovan i avsnittet om bedömning av nuläget framgår att de minsta tillsynsenheternas resurser när det gäller miljö- och hälsoskyddet varit otillräckliga för specialisering inom de olika tillsynssektorerna. En överföring av miljö- och hälsoskyddsuppgifterna från kommunerna till landskapen skulle möjliggöra en mera omfattande specialisering än för närvarande och sålunda förbättra myndigheternas verksamhet.

Överföringen av de uppgifter som avser miljö- och hälsoskydd från kommunerna till landskapen möjliggör också ett effektivare samarbete när det gäller andra funktioner som överförs till landskapen, exempelvis med alkoholtillståndsförvaltningen, hälso- och sjukvården, landsbygdsförvaltningen, planeringen av landskapens markanvändning, räddningsväsendet och vattenförvaltningen. På motsvarande sätt förutsätter överföringen från kommunernas organisation att samarbetet mellan landskapen och kommunerna på motsvarande sätt som hittills säkerställs i relationen mellan miljö- och hälsoskyddets samarbetsområden och kommunerna. Kommunernas viktigaste återstående samarbetspartner när det gäller tillsynen över efterlevnaden av hälsoskyddslagen, tobakslagen och övervakningen av försäljning av nikotinpreparat är byggnadstillsynsmyndigheterna, miljöskyddsmyndigheterna och markanvändningsplaneringen.

4.1.1.6 Miljöministeriets ansvarsområde

Markanvändnings- och bygglagen

Överföringen av landskapsplanläggningen och planeringen av havsområden från landskapsförbunden till landskapen bedöms inte få några betydande konsekvenser eftersom uppgifterna överförs nästan oförändrade. Förfarandena för att säkerställa tillräcklig interaktion mellan landskapen och kommunerna inom landskapens områden kommer i någon mån att öka arbetsmängden när det gäller landskapsplanläggningen.

Indragningen av NTM-centralerna innebär att staten inte längre kommer att ha någon centraliserad tillsynsuppgift när det gäller den kommunplanläggningen. Uppgiften att vid planläggningen bevaka allmänt intresse kommer därför att åläggas sektorsmyndigheterna, exempelvis trafik-, miljöskydds-, naturskydds- och museimyndigheterna. Också NTM-centralernas tillsynsuppgift när det gäller de rikstäckande målsättningarna för områdesanvändningen kommer att upphöra, vilket sannolikt ökar åtminstone respektive ministeriers uppgifter.

Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

Vattenvårdsuppgifterna och de regionala havsvårdsuppgifterna överförs till landskapen. Den statliga centralförvaltningens styrande roll inom vatten- och havsvården blir mindre, medan de landskaps självstyrelse som svarar för skötseln av uppgifterna förstärks. Trots detta kommer staten fortfarande att ansvara för det nationella genomförandet av EU:s regelverk.

Eftersom vatten- och havsvården överskrider landskapsgränserna är det skäl att landskapen samarbetar i fråga om vatten- och havsvårdsuppgifterna. För uppnåendet av jämförbarheten och enhetligheten på riksnivå kan det i synnerhet i början förutsättas mera utbildning, ledning och annat stöd än tidigare.

Landskapen behöver kompetent personal för att sköta denna uppgiftshelhet. En del av NTM-centralernas nuvarande personal kommer att överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I fråga om vattenvården är det i fortsättningen landskapen som ska producera den standardiserade information som ska rapporteras till EU. Staten ska också i fortsättningen formellt svara för rapporteringen.

Naturvårdslagen

Främjandet av naturvården och landskapsvården ska enligt förslaget överföras till landskapen. Den statliga regionförvaltningens kommer att spela en mindre roll när det gäller naturvården och landskapsvården, medan landskapens självstyrelse i motsvarande mån förstärks.

En betydande del av uppgifterna som avser främjande av naturvården utgörs av uppgifter i anslutning till frivilligt inrättande av naturskyddsområden, exempelvis ersättnings- och prisförhandlingar med markägare samt främjande av kommunikation, rådgivning och samarbete mellan markägare. Dessutom ska landskapen enligt förslaget främja skyddet av naturens mångfald bland annat genom kommunikation, utbildning och projektverksamhet i anslutning till jord- och skogsbruk, användning av vattendrag och miljövärd, i synnerhet till den del som de skulle ha ett samband med landskapens planering av områdesanvändningen.

I de uppgifter som avser naturvården och landskapsvården ska enligt förslaget tillämpas beställar-producent-modellen inom ramen för de årligen disponibla budgetanslagen. Frågan om hur resursbehoven ska tillgodoses i landskapen är enligt förslaget beroende av statens budgetfinansiering. De uppgifter som avser främjande av naturskyddet innebär att ett nytt handlings-sätt/ansvarsområde införs i samtliga landskap. Uppgifterna som avser främjande av naturvården förutsätter en bred kompetens samt att man i landskapen inriktar tillräckliga och professionella resurser på att sköta uppgifterna.

Terrängtrafiklagen

Det föreslås att till landskapen överförs den allmänna tillsynen över efterlevnaden av terrängtrafiklagen samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, och likaså be-

viljandet av specialtillstånd för svårt rörelsehindrade som rör sig i terrängen. De (av rättslig prövning beroende) uppgifter som avser regionala förbud och begränsningar gällande terrängtrafik ska enligt förslaget fortsättningsvis skötas av staten, dvs. av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. De kommunala miljöskyddsmyndigheterna ska i kommunerna svara för de viktigaste myndighetsuppgifter som föreskrivs i terrängtrafiklagen, exempelvis för övervakningen av terrängtrafik, godkännande av planerade snöskoterleder och för tävlings- och övningstillstånd. Landskapens och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgiftsmängder och resursbehov när det gäller terrängtrafik kan sålunda bedömas vara relativt små.

Lagen om friluftsliv

De uppgifter avseende friluftsleder som enligt lagen om friluftsliv hör till NTM-centralerna föreslås bli överförda till landskapet. Eftersom det sällan hålls sådana friluftsledsförrättningar som avses i lagen om friluftsliv bedöms denna uppgift inte medföra någon betydande arbetsmängd för landskapen.

Lagen om skyddande av byggnadsarvet

Överföringen av uppgifterna som avser vården av kulturmiljön från NTM-centralerna till landskapen kommer att öka landskapens behov av sakkunskap när det gäller kulturmiljön. Landskapen kan komplettera sina resurser genom samarbete med Museiverket, de lokala museimyndigheterna samt med mera omfattande samarbetsgrupper för kulturmiljön. I fråga om finansieringsuppgifter som avser vården av kulturmiljön, exempelvis understöd för vård av byggnadsarvet, bedöms det liksom för närvarande vara möjligt att centralisera de administrativa arbetsinsatserna och utnyttja ett gemensamt elektroniskt system på ett sätt som minskar den administrativa börda som överföringen orsakar.

Statsunderstödda bostäder avsedda för specialgrupper

I fråga om den statsunderstödda bostadsproduktionen föreslås ändringar i investeringsunderstödslagen, räntestödslagen och aravabegränsningslagen. Enligt förslaget ska det krav slopas som innebär att den kommun där en bostadsbyggnad är belägen ska förorda beviljande av investeringsunderstöd och godkännande av räntestödslån. I stället ska ARA i fortsättningen höra den kommun där en bostadsbyggnad är belägen innan det fattas ett beslut om beviljande av understöd eller godkännande av räntestödslån. Om det är fråga om att bevilja statlig finansiering för sådana för specialgrupper avsedda bostadsobjekt för vilka landskapen i fortsättningen ska ordna boendeservice, ska ARA enligt förslaget höra det landskap där byggnaden är belägen. ARA ska beakta de synpunkter som kommunen eller landskapet framför i sitt utlåtande när ARA beslutar om beviljande av stöd. ARA är emellertid i sitt beslutsfattande inte beroende av kommunens eller landskapets åsikt i ärendet. Dessutom överförs till landskapet övervakningen av efterlevnaden av bestämmelserna om val av invånare till bostäder för vilka har beviljats räntestöd eller aravalån, till den del som bostäderna är avsedda för specialgrupper. Landskapen ska enligt förslagen ansvara för att ordna boendeservice för specialgrupper.

Landskapen ska sköta ovan nämnda uppgifter som en del av uppgiften att ordna socialvård och boendetjänster för specialgrupper. Varje landskap ska i princip själv besluta om sättet att organisera och ordna resurser för remiss- och tillsynsförfarandet. Utlåtandena bedöms inte kräva mycket arbete. Till ARA inkom år 2016 från hela landet sammanlagt cirka 70 understödsansökningar av det slag som landskapen i fortsättningen ska ge utlåtanden om i stället för kommunerna. Remissförfarandet förbättrar också landskapens möjligheter att besluta om organiseringen av social- och hälsovårdstjänsterna inom sitt område. Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om val av hyresgäster är en något mera arbetskrävande uppgift, beroende på hur många statsunderstödda bostäder för specialgrupper det finns i respektive landskap. Också denna uppgift sammanhänger organiskt med landskapens ansvar för ordnande av boendetjänster för specialgrupper, eftersom en betydande del av de aktuella specialgrupperna bor i statsunderstödda bostäder.

4.1.1.7 Kommunikationsministeriets ansvarsområde

När det gäller ordnandet av skärgårdstrafiken överförs ansvaret från staten (som koncentrerat uppgiften till Egentliga Finlands NTM-central) till landskapen. För ordnandet av trafiken används separat finansiering. Verksamheten hänför sig till de landskap som har inkluderat skärgårdstrafik i sin landskapsstrategi.

4.1.2 Samhälleliga konsekvenser

Reformen förbättrar förvaltningens samhälleliga genomslag samt landskapsinvånarnas möjligheter till deltagande och inflytande.

I övergångsskedet kan det uppstå risker som är förknippade med inledandet av verksamheten.

Överföringen av uppgifter till landskapen och synergieffekterna mellan uppgifterna möjliggör ett bättre samhälleligt genomslag och förstärker landskapsinvånarnas självstyrelse genom förbättring av möjligheterna till deltagande och inflytande.

Den materiella lagstiftningen kommer huvudsakligen att bli oförändrad vilket innebär att reformen inte i sig innebär några risker jämfört med nuläget.

I fråga om vissa uppgiftsöverföringar kan den nya strukturen dock eventuellt i övergångsskedet innebära risker exempelvis i form av dröjsmål med utbetalning av jordbruksstöd eller återkrav av stöd.

4.1.2.1 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

Med utbildning och kompetensutveckling som föreslås bli överförd till landskapen avses i synnerhet livslång handledning och koordinering av tjänster som avser sådan handledning. Den livslånga handledningen har betydelse för medborgarnas möjligheter att skaffa sig kompetens som är viktig för sysselsättningen samt för utbildnings- och arbetskarriären. Handledningen resulterar också i färre fall av avbruten skolgång, snabbare övergång till arbetslivet och längre arbetskarriärer. Vidare förbättrar den medborgarnas möjligheter till deltagande. Den regionala livslånga handledningen och landskapens prognostisering bidrar till att förbättra den regionala utvecklingen och serviceutbudet. I övrigt bedöms konsekvenserna bli små eftersom tillämpningsområdet för bestämmelsen dock inte inbegriper utbildning som förutsätter undervisnings- och kulturministeriets tillstånd.

4.1.2.2 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

Den föreslagna utvidgningen av systemet med jourhavande tjänsteveterinär ska trygga exportens kontinuitet samt möjligheterna att ingripa i olagliga gränsöverskridande transporter av djur och produkter och i brådskande djurskyddsfall. I och med att vatten- och fiskerihushållningsuppgifterna överförs till landskapen förstärks det regionala sambandet mellan uppgifterna som för närvarande sköts inom den statliga regionförvaltningen, samt det lokala ansvaret och synsättet när det gäller skötseln av uppgifterna. I samband med de regionala utvecklingsuppgifter som landskapen kommer att sköta förbättras också möjligheterna och förutsättningarna för att främja vatten- och fiskerihushållningen.

I fråga om uppgifterna som utbetalande organ finns det en risk för att jordbruksstöd (cirka 2 miljarder euro årligen) inte kan betalas ut om det utbetalande organet inte har några lagstadgade tvångsmedel för att ingripa i verksamhet som strider mot de EU-regelverk som gäller landskapen. Då en extern revisor uppmärksammar en så väsentlig brist kommer förutsättningarna för ackreditering sannolikt inte att uppfyllas.

De bestämmelser och krav som gäller utbetalande organ gäller i tillämpliga delar också bland annat nationellt finansierade jordbruksstöd på det sätt som Europeiska unionen har beslutat i enlighet med fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen, artiklarna 107–109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller enligt vissa andra EU-regelverk. Europeiska unionen har uteslutande behörighet när det gäller jordbruksstödspolitiken inom unionen, vilket innebär att unionspolitiken kommer i första hand samt att nationell jordbrukspolitik kan bedrivas endast i den mån detta är möjligt enligt EU:s lagstiftning och kommissionens beslut. Europeiska unionen har sålunda enligt de ovan nämnda författningarna beslutanderätt i fråga om nationella stöd för jord- och trädgårdsbruk och när det gäller för Finlands vidkommande. Om stödbeslut i en medlemsstat genomförs på ett felaktigt eller otillräckligt sätt kan detta leda till ett återkravsförfarande som avses i den så kallade tillämpningsförfordningen (EU) 659/1999 och som direkt riktas mot stödtagaren.

4.1.2.3 Social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

Den omständigheten att tillsynen över hälsoskyddet, tobakslagen och försäljningen av nikotinpreparat överförs från kommunerna till landskapen kommer inte att ändra myndigheternas tillsynspraxis eller resurser jämfört med nuläget, vilket innebär att lagändringen sannolikt inte får några särskilda miljö- och hälsokonsekvenser. I och med de större tillsynsenheterna blir det också möjligt för tjänsteinnehavarna att i större utsträckning specialisera sig på vissa tillsynsområden, vilket på sikt kan antas få positiva miljö- och hälsokonsekvenser. Det föreslås att styrningsuppgifterna enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen sammanslås och överförs till en enda myndighet, vilket bedöms effektivisera styrningen av övervakningen och därmed minska hälsoolägenheterna.

Det behövs en förstärkning av de regionala strukturerna för rompolitiken med tanke på den romska befolkningens möjligheter till samhälleligt deltagande och inflytande samt för att utveckla rompolitiken. En förutsättning för att denna målsättning ska kunna förverkligas är att det anvisas tillräckliga resurser samt att det skapas och upprätthålls kontakter mellan den romska befolkningen och de lokala myndigheterna. De nuvarande fyra regionala delegationernas ansvarsområden har i geografiskt hänseende varit alltför omfattande för att målet ska kunna uppnås. I det rompolitiska programmet intogs en punkt om inrättande av en regional delegation och en planerartjänst. Den nya regionala delegationen förstärker samarbetsstrukturerna mellan de lokala myndigheterna och den romska befolkningen så att dess möjligheter till deltagande och inflytande samt jämlikheten förbättras i hela landet.

4.1.3 Miljökonsekvenser

Reformen förbättrar indirekt miljöns tillstånd genom att förstärka möjligheterna att på ett effektivt sätt genomföra lagstiftningen.

Reformen bedöms få indirekta konsekvenser för miljön. Genom att skötseln av verkställighetsuppgifterna i fråga om miljölagstiftningen organiseras på det föreslagna sättet skapas förutsättningar för en tydlig behörighetsfördelning mellan myndigheterna. I samband med reformen ska också förfarandena förnyas. Detta innebär att de förpliktelser som följer av miljölagstiftningen kan genomföras bättre än förr. I propositionen understryks vikten av att revidera de bestämmelser som gäller förvaltningen, vilket i viss mån återverkar också på procedurbestämmelserna. Däremot föreslås inga ändringar i de materiella bestämmelserna om miljön, vilket innebär att propositionen inte får några direkta konsekvenser för miljöns tillstånd.

Indragningen av NTM-centralerna och deras tillsynsuppgift i fråga om kommunplanläggningen kan leda till att miljökonsekvenserna ägnas mindre uppmärksamhet vid planläggningen.

Eftersom genomförandet och planeringen av vatten- och havsvårdsåtgärder överförs till landskapen och därmed närmare aktörerna kan genomförandet av åtgärderna bli effektivare och miljöns tillstånd förbättras snabbare.

Landskapen är sektorsövergripande myndigheter som har behörighet i fråga om centrala funktioner när det gäller skyddet av naturens mångfald och ett hållbart utnyttjande av naturresurser. Det är fråga om exempelvis områdesanvändning, trafik, vatten- och havsvård, utveckling av landsbygden samt regionutveckling. Det föreslås att till landskapen överförs uppgiften att främja skyddet av naturens mångfald. Denna uppgift omfattar samtliga ansvarsområden. Det är effektivare att enligt sektoransvarsprincipen i samband med beredningen av beslutsfattandet på förhand ta ställning till frågor som gäller naturens mångfald och ett hållbart utnyttjande av naturresurser än att göra det i efterhand. Detta innebär att man närmar sig problemet med en strategisk i stället för en kasuistisk metod.

4.1.4 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för hushållen

De uppgiftsöverföringar som föreslås i propositionen ska genomföras på ett kostnadsneutralt sätt. Dessutom gäller uppgiftsöverföringarna huvudsakligen sådana statliga och kommunala tjänster och förvaltningsuppgifter vilkas kunder inte direkt är medborgare eller hushåll. Propositionen kan sålunda bedömas få mycket små ekonomiska konsekvenser för hushållen.

Propositionen får indirekta ekonomiska konsekvenser för hushållen genom att tjänster och uppgifter som tidigare finansierats kommunalt, i och med reformen kommer att finansieras direkt via statsbudgeten eftersom det är staten som finansierar landskapens verksamhet. Finansieringen av landskapens uppgifter kommer i fortsättningen huvudsakligen från ett allmänt budgetmoment för finansiering av landskapen. Enligt propositionen kommer kostnaderna för de uppgifter som överförs från kommunerna dock att utgöra en relativt sett mycket liten del – uppskattningsvis cirka 0,8 % – av momentets anslag på uppskattningsvis cirka 18,6 miljarder euro.

Konsekvenser för företagen

Företagen kommer att vara direkta kunder i förhållande till många av de uppgifter och tjänster som i propositionen föreslås bli överförda till landskapen. Sådana uppgifter är bland annat de projekt- och företagsstöd och strukturstöd för jordbruket som sammanhänger med utvecklingen av landsbygden och jordbruksstödsförvaltningen samt många uppgifter i samband med miljö- och hälsoskyddet.

De jordbruksstöd som årligen beviljas landskapen för överförbara uppgifter som avser utveckling av landsbygden och jordbruksförvaltningen är avsevärt stora. I statsbudgeten för 2016 anvisades med stöd av lagen om direkta stöd ett reservationsanslag på cirka 532 miljoner euro, med stöd av lagen om programbaserade jordbruksstöd en beviljningsfullmakt på cirka 893 miljoner euro och för stöd enligt lagen om nationella stöd en beviljningsfullmakt på 322 miljoner euro, dvs. sammanlagt drygt 1,7 miljarder euro för jordbruksstöd. Konsekvenserna för företag blir således till denna del på några års sikt beroende av friktionsnivån i samband med förändringen av förvaltningsstrukturen och överföringen av uppgifterna samt de eventuella negativa konsekvenserna för utbetalningen av stöden. På längre sikt, dvs. på tio års sikt, kommer överföringen av de uppgifter som avser jordbruksförvaltningen från den statliga regionförvaltningen och kommunerna till de nya landskapen att innebära att de för närvarande relativt decentraliserat organiserade resurserna samlas till större enheter. Detta möjliggör ett funktionssäkrare stödssystem, vilket i sin tur kommer att inverka positivt på de stöddagande företagens verksamhetsförutsättningar.

De ekonomiska konsekvenserna för företagen när det gäller överföringen av miljö- och hälsoskyddet till landskapen härrör huvudsakligen från olika tillstånds- och tillsynsprocesser. I

fråga om de ekonomiska konsekvenserna för företagen är det då dels fråga om den administrativa börda som processerna orsakar och om minimering av bördan samt dels om den för alla aktörer likvärdiga, lagenliga verksamhet- och marknadsmiljö som de möjliggör. På kort sikt, dvs. på några års sikt, kommer samordningen av de processer som sammanhänger med överföringen av miljö- och hälsoskyddet från samarbetsområdena och staten till de nya landskapen och organiseringen av verksamheten att eventuellt få negativa konsekvenser för själva tillstånds- och tillsynsverksamheten, med beaktande av de synpunkter som nämns ovan. På längre sikt, dvs. på tio års sikt kommer överföringen av uppgifterna till landskapen dock, på samma sätt som i fråga om jordbruksförvaltningsuppgifterna att möjliggöra större enheter samt därmed ge skal- och andra fördelar.

Propositionens förslag innebär att uppgifter som för närvarande följer av hälsoskyddslagen, tobakslagen och läkemedelslagen ska överföras från kommunernas och miljö- och hälsoskyddets samarbetsområden till landskapen. Uppgifterna ska enligt förslaget skötas med motsvarande personella resurser och tillsynspraxis som för närvarande. Avgiftspraxisen enligt hälsoskyddslagen och läkemedelslagen kommer inte att förändras och reformen kommer inte heller att få några särskilda konsekvenser för företagets ekonomiska ställning jämfört med den gällande lagstiftningen.

Det föreslås att landskapen i enlighet med tobakslagen ska ta ut tillsynsavgifter hos detalj- och partihandlare. Till åtskillnad från vad som är fallet med kommunerna enligt den gällande tobakslagen, kommer landskapen inte att ha prövningsrätt när det gäller tillsynsavgiftens storlek, utan den ska bestämmas i lag. Liksom för närvarande tas tillsynsavgiften ut per försäljningsställe.

I början av februari 2017 hade i registret över försäljningstillstånd för tobaksprodukter registrerats 37 040 försäljningsställen för tobaksprodukter och tillsynsavgiften per enhet var i genomsnitt 344 euro. Enligt dessa siffror var intäkterna av tillsynsavgiften således sammanlagt omkring 12 740 000 euro. Avsikten med propositionen är inte att öka verksamhetsidkarnas genomsnittliga avgiftsbörda. I propositionen föreslås en tillsynsavgift på 350 euro per försäljningsställe, vilket i praktiken motsvarar tillsynsenheternas nuvarande genomsnittliga tillsynsavgift. I sådana fall då ett försäljningsställe säljer både tobaksprodukter och nikotinvätskor föreslås tillsynsavgiften vara 500 euro per försäljningsställe, medan tillsynsavgiften enligt tobakslagen i sådana situationer får uppgå till högst 1 000 euro.

Andra uppgifter som enligt förslaget ska överföras till landskapen och som åtminstone indirekt påverkar företagets verksamhetsförutsättningar innebär arrangemang som berör marknaden för jordbruksprodukter, säkerheten, kvaliteten och användningen när det gäller produktionsinsatser i jordbruket, prognostiseringen av regionala utbildningsbehov på kort, lång och medellång sikt och beredningen av regionala utbildningsbehov, landskapsplaneringen och -planläggningen samt planeringen av kommunernas områdesanvändning och organiseringen av byggnadsväsendet.

Konsekvenser för den offentliga ekonomin

En central målsättning när det gäller social- och hälsovårdsreformen samt landskapsreformen är att minska underskottet i den offentliga ekonomin genom att bromsa kostnadsökningen som orsakas av social- och hälsovårdsutgifterna. Målet är att utgifterna vid utgången av år 2030 ska vara 3 miljarder mindre än enligt prognosen för 2016. Med beaktande av möjligheterna att minska hållbarhetsgapet i den offentliga ekonomin inverkar olika delfaktorer på olika sätt och med varierande hastighet. Dessutom kommer de ekonomiska konsekvenserna att på olika sätt beröra staten, landskapen, kommunerna och befolkningen.

De uppgiftsöverföringar som föreslås i denna proposition samt i andra propositioner med samband till landskapsreformen kommer att på flera sätt inverka på statsbudgetens struktur. Regeringens proposition om regionutveckling och tillväxttjänster, propositionen om uppgifter som avser trafikförvaltning och propositionen med förslag till komplettering av lagen om

finansiering av landskapen kommer tillsammans att orsaka förändringar som innebär att omkostnadsmomenten för NTM-centralerna och AN-byråerna utgår ur budgeten från och med år 2020. Anslaget på NTM-centralernas omkostnadsmoment överförs huvudsakligen till det allmänna momentet för statlig finansiering av landskapen men också till omkostnadsmomenten för vissa statliga verk. Dessa är Innovationsfinansieringsverket Tekes, Trafiksäkerhetsverket Trafi, Trafikverket, Landsbygdsverket, Migrationsverket och det nya verket som kommer att heta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Den anslagsandel som överförs till landskapen är cirka 136 miljoner euro. Anslagen på AN-byråernas omkostnadsmoment överförs till landskapens allmänna moment för statlig finansiering samt till Folkpensionsanstalten. Till det allmänna momentet för statlig finansiering av landskapen överförs dessutom anslag från kommunernas skatteinkomster samt från vissa s.k. substansmoment under ministeriernas huvudtitlar. Sådana anslag överförs från jord- och skogsbruksministeriets, kommunikationsministeriets, arbets- och näringsministeriets, social- och hälsovårdsministeriets och miljöministeriets huvudtitlar. En del av momenten stryks till följd av överföringarna. Dessa uppgår till sammanlagt cirka 760 miljoner euro. Den beräknade förändringen av kommunernas skatteinkomster och statsandelar som det är skäl att i detta sammanhang nämna i fråga om finansieringen av landskapsförbunden och regionförvaltningen har redan beaktats i den överföringsberäkning som ingår i regeringens proposition (HE15/2017).

Också från regionförvaltningsverkens omkostnadsmoment under finansministeriets huvudtitel överförs anslaget som är avsett för omkostnader till det allmänna momentet för statlig finansiering av landskapen. Anslagsöverföringen uppgår till uppskattningsvis 3,4 miljoner euro. Dessutom överförs från momentet till inrikesministeriets, Räddningsinstitutet, Konkurrens- och konsumentverkets, Livsmedelssäkerhetsverkets samt Säkerhets- och kemikalieverkets omkostnadsmoment anslag på ca 4,5 miljoner euro och i samband med ramen för åren 2019–2022 till finansministeriets huvudtitel för omkostnaderna i samband med det nya statliga ämbetsverk som föreslås bli inrättat på Åland (reservationsanslag 2 år) cirka en miljon euro på omkostnadsmoment 28.40.05. De anslag som återstår efter dessa överföringar överförs delvis till anslagen för det nyinrättade verket Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets omkostnadsmoment överförs dessutom anslag från NTM-centralernas omkostnadsmoment, Valviras omkostnadsmoment och från momentet för statlig ersättning för förvaltningsutgifterna för avbytarservicen för lantbruksföretagare och pälsdjursuppfödare. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets anslagsnivå kommer enligt förslaget att ligga på uppskattningsvis 81 miljoner euro år 2020. Av följande tabell framgår i fråga om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet endast anslagsöverföringarna mellan momenten, inte nya anslag som ska sökas och inte heller sådana beräknade förändringar som är baserade på konkurrenskraftsavtalet.

RP 14/2018 rd

De beräknade anslagsöverföringarna framgår enligt huvudtitlar och moment av nedanstående tabell.

		Överföring till moment (milj. euro)													
		Moment för landskapens finansiering	Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets omkostnader	Inrikesministeriets omkostnader	Räddningsväsendets omkostnader	Migrationsverkets omkostnader	Landsbygdsverkets omkostnader	Livsmedelssäkerhetsverkets omkostnader	Konkurrens- och konsumentverkets omkostnader	Säkerhets- och kemikalieverket	Social- och hälsovårdsministeriets omkostnader	Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområ- dets omkostnader	Statens ämbetsverk på Åland	Folkpensionsanstalten	SAMMANLAGT
Överföring från huvudtitel / moment / kommunernas skat- teinkomster (milj. euro)	NTM-centralernas omkostnader	136,8	28,1	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	165,1
	AN-byråernas omkostnader	136,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,9	144,8
	Regionförvaltningsverkets omkost- nader	3,4	43,0	1,9	0,3	0,0	0,0	1,0	1,2	0,1	0,0	0,0	1,0	0,0	51,9
	Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens (Valvira) omkostnader	0,0	9,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	0,9	0,0	0,0	10,7
	Överföring från kommunernas skat- teinkomster	71,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	71,4
	Jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel, substansmoment	8,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	8,9
	Kommunikationsministeriets huvud- titel, substansmoment	36,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	36,4
	Arbets- och näringsministeriets hu- vudtitel, substansmoment	465,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	465,8
	Social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel, substansmoment	171,3	0,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	171,7
	Miljöministeriets huvudtitel, sub- stansmoment	6,6	0,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,9
	SAMMANLAGT	1037,4	81,4	1,9	0,3	0,1	0,1	1,0	1,2	0,1	0,2	0,9	1,1	7,9	1133,5

Alla de ovan nämnda anslagsöverföringarna sker kostnadsneutralt inom angivna ramar och i förhållande till kostnaderna för de uppgifter som överförs samt med beaktande av nettoinkomsterna av verksamheten.

Förslagen innebär att de nuvarande uppgifterna enligt hälsoskyddslagen ska skötas av landskapen i stället för av kommunerna och samarbetsområdena för miljö- och hälsoskyddet. I synnerhet när det gäller tillsynen över hälsoskyddet utgör kommunernas interna faktureringsandel uppskattningsvis cirka 50 %. En stor del av uttryckligen tillsynen enligt hälsoskyddslagen utgörs av kommunens egen verksamhet, vilket innebär att tillsynsavgifterna enligt gällande lag har inneburit att belopp flyttats från ett moment till ett annat och inte i egentlig mening har ökat kommunens inkomster. Då uppgifterna från kommunerna överförs till landskapen blir kommunerna fakturerbara aktörer i fråga om hälsoskyddstillsynen.

Överföringen av uppgifter till de nya organisationerna kommer att medföra ändringskostnader. För de ändringskostnader som orsakas av social- och hälsovårdsreformen och av landskapsreformen har i statsbudgeten för 2018 reserverats 180,5 miljoner euro på momentet för stöd- och styrning av beredningen och verkställigheten av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen. De ändringskostnader som orsakas av reformerna åren 2019–2022 uppskattas och budgeteras i samband med beredningen av planen för de offentliga finanserna 2019–2022 när det gäller den del som finansieras från statens budget. I kapitel 4.2.4 redogörs för kostnaderna för inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Vidare uppkommer det spridda ändringskostnader för de kommuner, samkommuner och statliga verk som verkställer reformen inom verksamhetsfältet. Vad gäller dessa kostnader kan man göra endast en mycket grov uppskattning på exemplarnivå, eftersom beredningen i detta avseende sker på ett decentraliserat sätt. Med utgångspunkt i utförda utredningar och uppgifter som erhållits från landskapen kan de kostnader som direkt orsakas av beredningen av ändringen uppskattas bli avsevärda 2018–2019. Avsikten är emellertid att en betydande del av dessa ändringskostnader som uppstår på aktörsfältet ska täckas med de budgetanslag som nämns ovan.

De ändringskostnader som uppskattas ovan gäller social- och hälsovårdsreformen samt landskapsreformen som en helhet. Det är inte möjligt att exakt ange hur kostnader orsakas och fördelas mellan reformerna, men det är uppenbart att merparten av kostnaderna kommer att hänföra sig till social- och hälsovårdsreformen, redan på grund av verksamhetens volym. Kostnaderna för andra sektorer än social- och hälsovården och räddningsväsendet kommer att uppgå till uppskattningsvis knappt sex procent av kostnaderna för de uppgifter som överförs till landskapen, med beaktande av det allmänna momentet för statlig finansiering av landskapen. Regeringspropositioner som har samband med och som orsakar dessa kostnader på sex procent är utöver denna proposition, propositionen om regionutveckling och tillväxttjänster, propositionerna om trafikförvaltningens uppgifter och proposition om förnyelse av avbytaruppgifterna. Ändringskostnaderna fördelar sig också mellan dessa regeringspropositioner.

När personalen övergått till att vara anställd hos landskapen vid ingången av 2020, har varje landskap till uppgift att bestämma personal- och lönepolitiken inom ramen för de gränser som lagstiftningen och arbets- och tjänstekollektivavtalen fastställer. Kostnadseffekten av löneharmoniseringen beror på hurdana de uppgiftsvisa lönenivåerna blir i landskapen samt på tidsplanen för harmoniseringen av tjänsteförhållandets villkor och lön.

Enligt preliminära utredningar är kostnadseffekten, när man beaktar den personal som enligt de föreslagna bestämmelserna i de olika regeringspropositionerna i social- och hälsovårds- och landskapsreformen ska överföras, för kommunsektorns del på den målsatta mediannivån cirka 75 miljoner euro och på den målsatta nivån för decil 9 cirka 700 miljoner euro. Om hela

den personal som flyttas från kommunerna och samkommunerna övergår till landskapen, stiger arbetskraftskostnaderna på den målsatta mediannivån med 0,7 % och på den målsatta nivån för decil 9 med 6,3 %. I en motsvarande situation skulle kostnadseffekten för staten vara cirka 18 miljoner euro (median) – 50 miljoner euro (decil 9). Eftersom en del av personalen när produktionsbolagen och marknaderna öppnas kommer att övergå till att vara anställd hos tillhandahållare av privata tjänster som eventuellt ökar sin marknadsandel, ger de ovan nämnda siffrorna närmast en bild av storleksklassen. Beräkningarna kan preciseras först när man vet vilka tjänster som produceras på marknaden.

Två kommunsammanslagningar som genomförts de senaste åren visar som exempel att kostnaderna för harmonisering av lönen har varit cirka 1–3 procent av lönebeloppet. Det krävs vanligen flera år att harmonisera lönen.

4.1.5 Språkliga konsekvenser

Språklagen

I regeringens proposition om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården (RP 15/2017 rd) ingår ett förslag till ändring av språklagen (423/2003). Enligt lagförslaget 3 § ska lagen tillämpas bland annat på landskapsmyndigheter. En landskapsmyndighet är enligt lagförslaget 6 § 1 mom. enspråkig om dess ämbetsdistrikt omfattar enbart kommuner med samma språk och tvåspråkig om dess ämbetsdistrikt omfattar kommuner som har olika språk eller minst en tvåspråkig kommun. I de ovan nämnda förslagen till lag om införande av landskapslagen, lag om ordnandet av social- och hälsovården och 5 § i lagen om ordnandet av räddningsväsendet föreskrivs om landskapsindelningen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Fastlandsfinland för inrättandet av självstyrande områden indelas i 18 landskap. I paragrafen nämns också landskapens namn och vilka kommuner som hör till respektive landskap. I den föreslagna lagen om landskapsindelning föreskrivs om ändring av landskapsindelningen. Tvåspråkiga landskap är, av de landskap som föreslås bli inrättade, Mellersta Österbottens, Kymmenedalens, Österbottens, Nylands och Egentliga Finlands landskap. Av dessa är enligt förslaget svenska majoritetsspråket i Österbottens landskap medan finska är majoritetsspråket i de övriga tvåspråkiga landskapen. I landskapet Kymmenedalen finns det enligt förslaget endast en svenskspråkig kommun (Pyttis).

Enligt förslaget till ändring av språklagens 10 § 1 mom. har var och en rätt att i kontakter med statliga myndigheter, tvåspråkiga landskapsmyndigheter och tvåspråkiga kommunala myndigheter använda finska eller svenska. Myndigheterna ska dessutom ordna möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska. Enligt förslaget till ändring av paragrafens 2 mom. ska hos enspråkiga landskapsmyndigheter användas landskapets språk och hos enspråkiga kommunala myndigheter kommunens språk, om inte kommunen på begäran beslutar annorlunda eller något annat föreskrivs på något annat ställe i lag. Var och en har dock rätt att bli hörd på sitt eget språk och att använda sitt eget språk i ärenden som väcks av en myndighet och som direkt gäller grundläggande rättigheter för honom eller henne eller någon som är i hans eller hennes vård eller om myndigheter ålägger honom eller henne någon skyldighet.

Kundernas rättigheter gällande nationalspråk tryggas i fråga om den social- och hälsovård som enligt den föreslagna landskapslagens 6 § hör till landskapens uppgiftsområde genom specialbestämmelsen om servicespråk i 6 § i den lag som föreslås i den proposition om ordnande av social- och hälsovård som avses ovan och enligt vilken social- och hälsovård i tvåspråkiga landskap ska ordnas på både finska och svenska så att kunderna blir betjänade på det språk de väljer, antingen finska eller svenska. I enspråkiga landskap ordnas tjänsterna på landskapens språk så att kunderna har rätt att använda finska eller svenska.

Enligt de ändringar i språklagen som nämns ovan jämföras landskapen när det gäller de språkliga rättigheterna med kommunala myndigheter, med undantag för social- och hälsovårdstjänster där kundernas språkliga rättigheter såsom framgår ovan är mera omfattande än enligt språklagen. Som en följd av denna proposition överförs till landskapen utöver de uppgifter som överförs från kommunerna och samkommunerna dessutom ett stort antal uppgifter också från statliga myndigheter. När det gäller dessa uppgifter som överförs från staten till landskapen är förvaltningskundernas och serviceanvändarnas språkliga rättigheter nu i enlighet med språklagens gällande 10 § 1 mom. mera omfattande än de är när det gäller uppgifter som sköts hos enspråkiga kommunala myndigheter eller som kommer att skötas hos enspråkiga landshovsman.

Den situation som beskrivs ovan leder till att de språkliga rättigheterna för kunder och serviceanvändare som hör till språkminoriteten i ett enspråkigt landskap kommer att kringskäras jämfört med nuläget, när det gäller skötseln av uppgifter som från statliga myndigheter överförs till landskapen. För att rätta till detta missförhållande ingår i denna proposition ett förslag till ändring av språklagen i syfte att säkerställa att de språkliga rättigheterna inte till följd av reformen försämras i fråga om skötsel av uppgifter som från statliga myndigheter överförs till landskapen. Förslaget kommer å andra sidan också att utvidga de språkliga rättigheterna när det gäller sådana uppgifter som från enspråkiga kommuner eller samkommuner överförs till enspråkiga landskap.

Samiska språklagen

I 2 § i samiska språklagen föreskrivs om lagens tillämpningsområde. Enligt förslaget (RP 44/2017 rd) till ändring av paragrafens 1 mom. 1 punkten ska lagen tillämpas bland annat i landskapet Lappland. I samiska språklagens 2 kap. finns grundläggande bestämmelser om samernas språkliga rättigheter och myndigheter. I lagens 3 kap. finns specialbestämmelser som tillämpas inom samernas hembygdsområde. I lagens 4 kap. finns både bestämmelser om myndigheter som omfattas av lagens tillämpningsområde och bestämmelser som ska tillämpas endast utanför samernas hembygdsområde. I lagens 5 kap. finns dessutom bestämmelser som gäller alla myndigheter.

Tillämpningsområdet för samiska språklagen bestäms för det första genom regional avgränsning till samernas hembygdsområde. Enligt 4 § i sametingslagen (974/1995) avses med samernas hembygdsområde Enontekiö, Enare och Utsjoki kommuner samt Lapin paliskunta benämnda renbeteslags område i Sodankylä kommun. Hembygdsområdet ligger i sin helhet inom landskapet Lappland. Lagens tillämpningsområde bestäms för det andra utifrån de myndigheter som hör till tillämpningsområdet och för det tredje i vissa avseenden utifrån de ärenden som ska behandlas hos olika myndigheter. Av denna anledning kommer lagens regionala tillämpningsområde att i vissa fall utsträckas till hela landet. Samernas språkliga rättigheter är mera omfattande inom än utanför hembygdsområdet. Om ämbetsområdet för en myndighet inom lagens tillämpningsområde delvis ligger inom samernas hembygdsområde och delvis utanför, ska de bestämmelser som tillämpas inom hembygdsområdet således tillämpas vid de ämbetsverk eller andra verksamhetsställen som är belägna inom hembygdsområdet. Vilka bestämmelser som ska tillämpas på en myndighet bestäms sålunda inte uteslutande i enlighet med myndighetens verksamhetsställe utan beroende på var myndigheten, ämbetsverket eller verksamhetsstället i fråga ligger. Detta betyder i praktiken att vid ett annat ämbetsverk eller verksamhetsställe som hör till samma myndighet eventuellt ska iakttas bestämmelser som är tillämpliga inom samernas hembygdsområde medan vid ett annat ämbetsverk eller verksamhetsställe ska iakttas bestämmelser som är tillämpliga utanför hembygdsområdet.

Enligt den föreslagna landskapslagens 6 § ska kundernas rättigheter när det gäller samiska språket i samband med social- och hälsovård som hör till landskapens uppgiftsområde tryggas genom den specialbestämmelse om servicespråk som ingår i 6 § i lagen om ordnandet av social- och hälsovård, enligt vilken kunden har rätt att på det sätt som avses i samiska språklagen (1086/2003) använda samiska i samband med social- och hälsovårdstjänster som produceras i samernas hembygdsområde samt i samband med sådana social- och hälso- och sjukvårdstjänster i landskapet.

RP 14/2018 rd

Lappland som endast produceras vid tjänsteproducentens verksamhetsställen utanför hembygdsområdet.

I denna proposition föreslås i samiska språklagen en ändring som innebär att statens nyinrättade tillstånds- och tillsynsmyndighet ska fogas till förteckningen över de myndigheter som samiska språklagen tillämpas på. Dessutom föreslås i samiska språklagen en ändring enligt vilken det vid Statens tillstånds- och tillståndsmyndighet kan finnas ett biträde för samiskspråkiga.

4.2 Omorganisering av statens uppgifter

Reformen skapar förutsättningar för rikstäckande verksamhet som är digital, kundorienterad, genomslagskraftig, kostnadseffektiv och koordinerad och som kan utföras också inom regionerna.

I fråga om tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifterna är det möjligt att påverka samhället genom att anlägga en helhetssyn på verksamheten och dess styrning samt utnyttja synergierna inom och mellan ansvarsområdena.

Genom förändringarna avvecklas överlappande myndighetsfunktioner, effektiviseras resursanvändningen och kompetensutnyttjandet storskaligt samt skapas förutsättningar för en ny verksamhetskultur.

En framgångsrik skötsel av uppgifterna förutsätter ett helt nytt tänkesätt när det gäller styrningen och ledningen av ämbetsverken samt verksamhetsrutinerna.

4.2.1 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

4.2.1.1 Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Koncentrering av uppgifter och rikstäckande behörighet

Genom koncentrering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som får rikstäckande behörighet, skapas förutsättningar för att sköta dessa uppgifter på ett mera kundorienterat, genomslagskraftigt, kostnadseffektivt och konsekvent sätt.

Vid nitton ämbetsverk inom regionförvaltningen och ett ämbetsverk inom centralförvaltningen kommer koncentreringen av uppgifterna till ett ämbetsverk med rikstäckande behörighet att förbättra resurserna jämfört med den nuvarande regionbundna strukturen och delvis överlappande uppgiftsfördelningen, när det gäller möjligheterna att i hela landet utnyttja resurserna på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Modellen med en rikstäckande myndighet möjliggör en mera flexibel resursallokering och jämnare arbetsfördelning då icke-platsbundna uppgifter trots geografiska organisationsgränser kan fördelas på arbetsköer i hela landet. Det är emellertid skäl att observera att många myndighetsuppgifter förutsätter specialkompetens, vilket innebär att det endast i begränsad utsträckning är möjligt att på ett sammanhangsrelaterat sätt omfördela resurserna mellan olika ansvarsområden. Däremot kommer förutsättningarna för att utnyttja den specialkompetens som för närvarande finns vid olika ämbetsverk att förbättras avsevärt. Dessutom kommer modellen med en rikstäckande myndighet att i större utsträckning än för närvarande möjliggöra specialisering inom vissa kompetensområden.

Den rikstäckande behörigheten är en förutsättning för att i full utsträckning införa digitalisering som stöd för myndighetens verksamhet och kundservice, eftersom utnyttjandet av data-tekniska lösningar förutsätter att nya, på riksnivå koordinerade processer skapas och tas i bruk. Koncentreringen av uppgifterna till en rikstäckande myndighet skapar klart bättre förutsättningar än för närvarande att i hela landet koordinera förfarandena, beslutspraxis, servicemodellerna och servicenivån. En förutsättning för att verksamhetsrutinerna ska kunna ändras är att den nya myndigheten målmedvetet utvecklar verksamheten och processledningen samt att det säkerställs resurser för utvecklingsarbetet.

De positiva effekterna av koncentreringen kommer framför allt till synes när det gäller de uppgifter som enligt förslaget överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och som för närvarande är decentraliserade på flera olika myndigheter. Sådana på flera myndigheter decentraliserade uppgifter är för närvarande miljöförvaltningsuppgifterna som sköts vid reg-

ionförvaltningsverken och NTM-centralerna samt social- och hälsovårdsuppgifterna som för närvarande sköts vid regionförvaltningsverken och Valvira. De föreslagna ändringarna i fråga om den statliga myndighetsstrukturen leder också till avveckling av överlappande funktioner. Sådana funktioner finns i synnerhet inom konkurrens- och konsumentförvaltningen samt inom tillsynen över social- och hälsovården.

Den rikstäckande behörigheten främjar verksamhetens planmässighet och genomskinlighet, samordningen av tillsynen samt utvärderingen, utvecklingen och koordineringen av icke-platsbundna och regionala processer. Det blir enklare att jämföra och analysera informationen i de rikstäckande datalagren. På det sättet kan man i realtid få en situationsbild för verksamhetsplanering och genomskinlighet. Genomskinligheten ger i sin tur genomslagskraft.

En del av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter förutsätter regional närvaro. Avsikten är att myndighetens nätverk av verksamhetsställen ska utformas på ett sådant sätt att det beaktar en i funktionellt hänseende ändamålsenlig placering av personalen. Avsikten är att myndigheten i varje landskap ska ha ett verksamhetsställe så som föreskrivs i statsrådets förordning. Därutöver kan myndigheten ha arbetsställen enligt vad som bestäms i arbetsordningen. Samtliga ansvarsområden ska inte vara representerade på alla verksamhetsställen utan personalen ska också i fortsättningen placeras på olika verksamhetsställen och arbetsställen på ett sätt som är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna. Behovet av ett heltäckande regionalt nätverk av verksamhetsställen accentueras i uppgifter som förutsätter fysisk närvaro vid inspektioner. Sådana uppgifter förekommer framför allt i samband med arbetarskyddstillsyn, miljöövervakning och övervakning av serviceproduktion inom social- och hälsovården samt småbarnspedagogik. Koncentreringen av statens tillsynsuppgifter till en enda myndighet gör det möjligt att på ett kostnadseffektivt sätt upprätthålla myndighetens regionala nätverk av verksamhetsställen samt att utveckla nätverket utifrån dess genuint funktionella behov. Koncentreringen av statens regionala funktioner till en enda myndighet främjar lokaleffektiviteten och genomförandet av förvaltningstjänsterna, till åtskillnad från en struktur där flera olika statliga verk upprätthåller sina egna regionala nätverk av verksamhetsställen. Den föreslagna modellen som koncentrerar de statliga tillsyns-, styrnings- och tillståndsfunktionerna innebär jämfört med sektormyndighetsmodellerna att det blir möjligt att upprätthålla ett mera omfattande nätverk av verksamhetsställen och att genomföra tillsynsverksamheten med regional närvaro. De fasta arbetsställena kan i framtiden, utan att den regionala närvaron försvagas, delvis ersättas genom utveckling av nya arbetsformer som till exempel hub-teknik (temporära verksamhetsställen) och distansarbete.

Myndighetens och ansvarsområdenas storlek och den omständigheten att verksamheten kommer att bedrivas geografiskt decentraliserad, dvs. på många orter, innebär en utmaning men samtidigt också en möjlighet. Genom att organisationen, arbetsformerna och -redskapen är rationella kan den rikstäckande myndigheten ledas och arbeta effektivare och med bättre genomslagskraft än för närvarande. Lyckade exempel på verksamhet som är organiserad utifrån rikstäckande behörighet med flera verksamhetsställen är organiseringen av regionförvaltningsverkens tillsyn över beställaransvaret inom arbetarskyddet och organiseringen av regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster.

Regionförvaltningens förvaltnings- och utvecklingsfunktioner har från och med den 1 mars 2015 i hela landet koncentrerats till ansvarsområdet för förvaltnings- och utvecklingstjänster (HAKE). Ansvarsområdet utgör organisatoriskt sett en del av Södra Finlands regionförvaltningsverk men det fungerar vid och producerar förvaltnings- och utvecklingstjänster för alla regionförvaltningsverk. Erfarenheterna av regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingsfunktioner på riksnivå har huvudsakligen varit positiva och erfarenheterna har kunnat utnyttjas också när det gäller bedömningen av effekterna av andra funktioner som höjts upp till riksnivå.

Den rikstäckande behörigheten och de större enheterna har gjort det möjligt att utveckla och på riksnivå samordna verksamhetsprocesserna inom HAKE-ansvarsområdet samt eliminerat överlappande arbete. Som en följd av detta har personalresurserna kunnat omfördelas, vilket

har inneburit ökad produktivitet. Regionförvaltningsverkens personal i förvaltnings- och utvecklingsuppgifter har från början av verksamheten minskat med nästan 10 % så att personalresursen då verksamheten började den 1 mars 2015 inom HAKE-ansvarsområdet var 138 årsverken medan motsvarande siffra år 2016 var cirka 127 årsverken och i början av 2017 118 årsverken. Minskningen av antalet årsverken har i praktiken skett genom naturlig avgång. Trots minskningarna har det varit möjligt att trygga servicekapaciteten och tjänsternas kvalitet och organisationen är inte lika sårbar som tidigare på grund av frånvaro och semestrar. I och med den rikstäckande samordningen av verksamhetsprocesserna har service kunnat produceras enligt jämlika principer och med jämnare kvalitet än tidigare. I och med de större enheterna har det också varit möjligt att trygga specialkompetensen, vilket förbättrar kvaliteten på servicen och förbättrar möjligheterna att utveckla verksamheten. Från personalens synpunkt har arbetsbördan kunnat utjämnas i hela landet. Verksamheten på riksnivå har möjliggjort flexiblere resursanvändning, vilket inom HAKE-ansvarsområdet har inneburit att arbetsköerna har höjts upp till riksnivå och att å andra sidan personal vid behov över ansvarsområdets enhetsgränser har kunnat sättas in för resurskrävande uppgifter i kritiska situationer.

I fråga om ett ansvarsområde med rikstäckande funktioner och flera verksamhetsställen innebär det en utmaning att begreppet arbetsgemenskap försvagas då chefen är avlägsen och eventuellt också kolleger saknas, vilket för ledningen innebär en större utmaning när det gäller att leda personalen och göra den delaktig. Utöver förändringar i processerna och strukturerna är en förutsättning för bättre genomslagskraft och bättre servicekapacitet också konkreta förändringar från personalens sida, exempelvis att den tillägnar sig nya arbetsmetoder. Om avståndet mellan ett verksamhetsställe och förvaltningen är stort kan detta innebära ett löst förhållande till den substansverksamhet för vilken servicen ska produceras. Trots att de administrativa uppgifterna har koncentrerats har ämbetsverken fortfarande funktioner som förutsätter regional koordinering, exempelvis intern kommunikation och lokalförvaltning.

Regionförvaltningsverkens nuvarande flernivåers struktur orsakar, trots den samordning av de administrativa tjänsterna som redan genomförts, fortfarande överlappande arbete när det gäller koordineringen av sex verks funktioner samt stabsfunktionerna för ämbetsverkens ledning. Integreringen av regionförvaltningsverkens administrativa tjänster samt de administrativa tjänster som överförs från NTM-centralerna och Valvira inom den nya myndigheten skapar förutsättningar för att ytterligare förbättra de administrativa tjänsterna och produktiviteten när det gäller den interna utvecklingen.

Övergången till rikstäckande förfaranden och det utvecklingsarbete som detta innebär är en tidskrävande process. Det förutsätts sålunda att resurserna inriktas på utvecklingsarbetet och att nyttorna i inledningsskedet av myndighetens verksamhet inte realiseras fullt ut. Dessutom kan fastställandet av uppgiftsrelationerna mellan myndighetens förvaltning och ansvarsområden, de ändrade arbetsfördelningarna samt utvecklingen och samordningen av arbetsmetoderna i början av verksamheten vara en belastning för myndigheten och kan i övergångsskedet leda till lösningar som är oändamålsenliga med tanke på skötseln av myndighetens kärnuppgifter. Det är av denna anledning viktigt att redan i myndighetens inledande skede bedöma de interna och externa målsättningarna för varje funktion samt att inrikta utvecklingsarbetet i enlighet därmed.

I synnerhet i fråga om tillstånds-, styrnings- och tillsynsverksamheten inom social- och hälsovårdssektorn kommer modellen att förtydliga myndighetsstrukturen och att förbättra möjligheterna att utnyttja resurserna på ett effektivt och ändamålsenligt sätt jämfört med nuläget, där verksamheten är fördelad mellan sex regionförvaltningsverk samt Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. När det gäller social- och hälsovården är tillsynsuppgiften särskilt krävande just nu, då social- och hälsovårdens servicestruktur i en stor omfattning förnyas på många sätt. Internationella erfarenheter visar att reformen och brytningsskedet kommer att pågå i flera år och att tillgången på tjänster under den tiden eventuellt försvagas så mycket att patient- och klientsäkerheten kan äventyras. Det kan bli nödvändigt att vidta korrigerande åtgärder, vilket innebär att tillsynsbehovet kommer att öka. Förändringen av servicestrukturerna, människornas ökade valfrihet samt nya och allt mångsidigare producenter och metoder för

serviceproduktion förutsätter att tillsynen bygger på stark kompetens när det gäller identifiering och beaktande av särdragen i social- och hälsovården och likaså riktlinjerna för servicesystemet som en helhet. Dessutom förutsätts tillräckliga resurser. Det innebär en utmaning att den nya myndighetens verksamhet enligt förslaget ska inledas den 1 januari 2020, dvs. samtidigt som reformen av social- och hälsovården träder i kraft.

I fråga om miljöärendena kommer överföringen från regionsförvaltningsverken och NTM-centralerna till en enda myndighet att förbättra verksamhetens flexibilitet och betydande synergifördelar kommer att uppnås då tillstånds- och tillsynsärendena i administrativt hänseende hör till samma myndighet. Den omständigheten att tillstånds- och tillsynsuppgifterna och uppgiften att bevaka allmänt intresse som hör till regionförvaltningsverken och NTM-centralerna överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, innebär en förändring av myndighetssystemet och grunderna för ordnandet av bevakningen av allmänt intresse.

Ändringen innebär en tillnärmning av tillstånds- och tillsynsfunktionerna inom miljöområdet och intensifierar samarbetet i fråga om förhands- och efterhandstillsynsuppgifterna. Samtidigt blir också informationsgången effektivare och behovet att be myndigheterna om utlåtanden minskar. Ändringen förutsätter emellertid proaktiva förfaranden inom myndigheten för samordning av olika uppgiftshelheter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får inte rätt att söka ändring i sina egna beslut.

Att konkurrens- och konsumentärendena hänförs till Konkurrens- och konsumentverket kommer att eliminera styrförhållandena inom den nuvarande myndighetsstrukturen och effektivisera verksamheten. Resurser frigörs från den styrning som har krävts då regionförvaltningsverken skött arbetsuppgifterna. Uppgifterna kräver inte längre sådan regional närvaro som för närvarande och inte heller finns det behov att upprätthålla regionala verksamhetsställen. I utvecklingen av verksamheten ingår däremot en förnyelse- och digitaliseringspotential varmed också ett regionalt genomslag kan uppnås effektivare än för närvarande och regionförvaltningsverkens resurser inriktas mera tidsenlig. Marknaden har förändrats och ett effektivare sätt med bättre regional täckning skulle till exempel vara att på en plattform för sociala media inrätta en serviceform som gör det möjligt för konsumenterna att själva göra anmälningar om bristfälliga prismärkningar och att styra återkopplingen direkt köpmännen. Konkurrens- och konsumentverket kunde utnyttja sakkunnigresurserna för dataanalys i stället för datainsamling och inrikta sig på att söka lösningar exempelvis på prissättningsproblem i samband med komplicerade servicehelheter.

Myndighetens sektorsövergripande karaktär och tväradministrativa verksamhet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhet kommer att vara sektorsövergripande, vilket förbättrar genomslaget när det gäller de uppgifter som påförs myndigheten. Myndighetsstrukturen gör det möjligt att öka interaktiviteten, koordineringen och samarbetet mellan de olika ansvarsområdena.

Både när det gäller den proaktiva och den reaktiva tillsynen kan en sektorsövergripande tillsynsmyndighet styra verksamheten och ingripa i missförhållanden också när det gäller funktioner som ligger i gränsområdena mellan flera statliga förvaltningsområden, exempelvis prehospitalet akutsjukvård, elevvård och barnskydd. Myndigheten har möjlighet att tväradministrativt sammanjämka tillsynsverksamheten såväl operativt och processuellt som i sakligt hänseende, dvs. utnyttja till exempel gemensamma inspektioner på plats, i samma förfarande hantera flera ärenden som gäller samma tillsynsobjekt och avväga förhållandet mellan olika lösningar och deras betydelse redan hos tillsynsmyndigheten. På detta sätt kan myndigheten heltäckande, rätttidigt och interaktivt inverka på den verksamhet som tillsynen avser.

Till åtskillnad från sektormyndighetsmodellen har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som en sektorsövergripande tillsynsmyndighet tillgång till omfattande specialkompetens inom olika förvaltningsområden som är länkade till varandra. Exempelvis vid tillsynen över tjänster för barn och unga kommer myndigheten att ha tillgång till specialkompetens såväl i fråga om

socialvård, hälso- och sjukvård och småbarnspedagogik som när det gäller undervisningsväsendet. Dessutom innebär koncentrationen av tillsynsverksamheten till en enda myndighet att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att utgöra en stark kompetenskoncentration när det gäller laglighetsövervakning.

Den breda kompetensen inom flera sektorer ger möjlighet att beakta ansvarsområdenas resursbehov på ett bättre och mera kostnadseffektivt sätt. I och med att verksamhetsmiljöerna förändras, samhället utvecklas och verksamheten som tillsynen avser i allt större utsträckning diversifieras finns det inom myndighetens ansvarsområden ett behov av synnerligen mångsidig specialkompetens.

Exempelvis vid förändringar i social- och hälsovårdens strukturer och serviceproduktion kommer myndigheten att vid sidan av professionell och rättslig sakkunskap om social- och hälsovård behöva betydande sakkunskap om privaträtt och anskaffningar samt administrativ och ekonomisk sakkunskap. Den sektorsövergripande myndighetsstrukturen gör det möjligt att utnyttja nätverksbaserad sakkunskap inom myndigheten på så sätt att den kompetensresurs som behövs smidigt kan anpassas till ansvarsområdenas specialbehov och arbetssituationer och sålunda inte behöver anskaffas externt. Via styrsystemet bevaras i myndighetens verksamhet ett fast samband med social- och hälsovårdsministeriet och via koncernsamarbetet med hela förvaltningsområdet. Detta har en särskild betydelse med tanke på den omfattande sakkunskap om social- och hälsovård som i första hand behövs för verksamheten. Via nätverken står sakkunskapen till hela koncernens förfogande och å andra sidan utgör samordningen av uppgifterna på en ekonomiskt bärkraftig plattform ett stöd för möjligheterna att upprätthålla, utveckla och utvidga myndighetens egen substanskompetens. Detta tryggar för sin del kvaliteten på den service som kunderna får samt planeringen och inriktningen av verksamheten i enlighet med målsättningarna.

Att man i fråga om styrningen av myndigheten övergår från sex regionförvaltningsverks, tretton NTM-centralers och Valviras styrning till flera ministeriers gemensamma resultatstyrning och strategiarbete gör det möjligt att effektivisera styrningsverksamheten som en helhet. Likaså kommer avvecklingen av den statliga region- och centralförvaltningens nuvarande överlappande funktioner och i samband därmed elimineringen av styrningsstrukturen mellan centralförvaltningens ämbetsverk och regionförvaltningsverken att underlätta styrningen mellan myndigheterna i dess helhet. De uppgifter som för närvarande hör till styrningen av regionförvaltningsverken, exempelvis samordningen av ämbetsverkens verksamhet, kommer i den nya myndighetsstrukturen att hänföras till den interna ledningen av myndigheten. Den nya myndighetsstrukturen innebär att indelningen i myndighetsstyrning respektive myndighets interna styrning blir tydligare.

Respektive ministerier kommer att inom sina ansvarsområden svara för sektorstyrningen av myndighetens uppgifter, dvs. för att sektorsvis styra och övervaka den operativa verksamheten. Den nya rikstäckande myndighetens struktur kommer att på ett effektivare sätt än enligt modellen med regionförvaltningsverk och NTM-centraler med många ämbetsverk att främja genomförandet av sektorstyrningen mellan ministerierna och myndigheten. Likaså kommer den interna organiseringen av myndigheten som ett sektorsövergripande ansvarsområde att främja den interaktiva styrningen mellan respektive ministerium och sektor.

Modellen med en myndighet som är gemensam för ministerierna innebär att styrningen som en helhet kommer att bestå av såväl ministeriernas gemensamma styrning som av ministeriernas sektorstyrning. För att den substantiella styrningen av verksamheten inte ska bli svag i förhållande till den gemensamma styrningen ska ministerierna aktivt genomföra också sektorstyrningen. För en del av ministerierna förutsätter detta att en ny typ av samarbete och interaktion utvecklas mellan de styrande ministerierna och myndigheten. Den bedömningen kan sålunda göras att ministerierna i syfte att utveckla ett stabilt styrningsförhållande snarare ska satsa på myndighetsstyrningen som en helhet än på den sedvanliga inom centralförvaltningen förekommande sektormyndighetsstrukturen.

Samarbetet och koordineringen över förvaltningsområdesgränserna har konstruerats som en del av styrnings- och ledningsmodellen för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ministeriernas samarbete när det gäller styrningen av den sektorsövergripande myndigheten möjliggör granskning av den styrda verksamheten som en helhet som överskrider gränserna för förvaltningsområdena, för att åstadkomma ett optimalt samhälleligt genomslag. Den nya styrningsmodellen kommer att avsevärt öka samarbetet mellan ministerierna. Ministeriernas gemensamma styrning innebär att statsrådets tväradministrativa strategiska målsättningar i fråga om regeringsprogrammet och övriga tväradministrativa handlingar på statsrådsnivå kan inkluderas i den strategiska styrningen av den sektorsövergripande myndigheten. Vid styrningen av den sektorsövergripande myndigheten blir det lättare att hantera och beakta gränssnittet mellan olika funktioner och övriga gemensamma faktorer än i fråga om separata styrningsprocesser för enskilda ämbetsverk som hänför sig till bestämda förvaltningsområden. Styrningssamarbetet främjar med tanke på den offentliga förvaltningen som en helhet möjligheterna att hitta de bästa lösningarna också på statsrådsnivå och reducera sektoriseringen som konstaterats vara ett problem inom den finländska förvaltningen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighetens gemensamma styrningsmodell eliminerar den vertikala sektorisering av förvaltningsområden som ingår i resultatstyrningen och gör det möjligt att i myndighetens resultatstyrning inkludera de tväradministrativa omfattande samhälleliga målsättningar för genomslaget som nämns i regeringsprogrammet. En sektorsövergripande rikstäckande myndighet är ett effektivt sätt att svara på tväradministrativa behov.

Ministeriernas förfaranden när det gäller den sedvanliga resultatstyrningen kan inte direkt tillämpas på den nya gemensamma styrningsmodellen. Den substantiella styrningen av verksamheten och dess förhållande till den nya typen av gemensam styrning förutsätter ett nytt handlingssätt från ministeriernas sida. Om ministerierna inte uppdaterar sina resultatstyrningsförfaranden och om den tväradministrativa samordningens roll inte förtydligas, kan styrningen bli onödigt komplicerad. Det är också skäl att beakta exempelvis den roll som tillsynen över social- och hälsovården spelar när det gäller genomförandet av målsättningarna för reformen av social- och hälsovården och den nära samverkan som detta förutsätter med social- och hälsovårdsministeriet och med de övriga ämbetsverken inom dess förvaltningsområde. En proaktiv och konkret planering av den nya styrningsmodellen redan i beredningsskedet samt beredningen av en styrningsmodell vid de styrande ministerierna innan myndighetens verksamhet inleds är ytterst viktig.

Styrningsmodellen bygger på den grundläggande tankegången att målsättningarna på den strategiska nivån är gemensamma för sektorernas verksamhet. Detta tankesätt förutsätter operationalisering av styrningen över hela linjen så att målsättningarna och förfarandena för att förverkliga dessa planeras sektorsvis med ett gemensamt mål för verksamheten. Det är skäl att i detta arbete närmare identifiera funktionernas genuint gemensamma gränssnitt och inbördes förhållanden i fråga om genomslaget. Det måste också erkännas att alla gränssnitt inte har samma jämförbara betydelse. Det finns en risk för att styrningen förfelar sitt syfte om samordningen genomförs enbart genom att som mål uppställa den minsta gemensamma nämnaren, med fokus på detaljer som är av ringa betydelse för verksamheten. Om man däremot utgår från en konstellation som inte motsvarar samtliga sektors behov men är klart riktigivande för verksamheten, finns det en risk för att det samhälleliga genomslaget uteblir.

Att en myndighet har flera verksamhetsställen innebär en utmaning för lednings- och chefsarbetet. Myndigheten och en del av dess ansvarsområden kommer att vara omfattande och jämfört med dagens förhållanden kan myndighetens högsta ledning fjärras från personalen. Ledningen av verksamheten och resurserna är tydlig i en sektorsvis organiserad myndighetsstruktur, men kan i det fall att en tväradministrativ styrnings- och ledningsmodell inte utvecklas leda till att vissa förvaltningsområden isoleras och inte utvecklas optimalt i alla avseenden. Det finns en risk för att det inom en rikstäckande sektorsvis organiserad modell uppkommer mycket självständiga aktörer inom myndigheten, vilket innebär att dess gemensamma verksamhetsidé inte förverkligas, att nyttan av den tväradministrativa organisationen uteblir, att ledningen av myndigheten som en helhet blir lidande och att optimeringen av respektive förvaltningsområden försvårar ett flexibelt och effektivt utnyttjande av kompetensen och resur-

serna. Också generaldirektörens exceptionella ställning, som innebär att generaldirektören visserligen är chef för myndigheten men samtidigt endast i begränsad utsträckning har rätt att överta och dirigera ärenden inom sektorerna, kan utgöra en risk för intern uppspjälkning av organisationen i flera linjer under separat ledning.

För att en sådan utveckling ska kunna förhindras är det viktigt att generaldirektörens roll förstås på rätt sätt och att hela ledningen förbinder sig att genomföra myndighetens målsättningar och tväradministrativa verksamhet. Det föreslås att för myndigheten utformas en ny typ av gemensam ledningsmodell som är nära sammankopplad med myndighetens verksamhetsidé samt med den gemensamma styrningsmodell som föreslås för myndigheten. Hela ledningen ska enligt förslaget vara skyldig att genomföra samordningen och utvecklingen av de funktioner som behövs för att uppnå målsättningarna i fråga om myndighetens verksamhetsidé och den gemensamma styrningen samt samarbetet i övrigt. I ledningens uppgifter betonas sålunda, utöver det traditionella resultatansvaret, också ansvaret för förverkligande och främjande av myndighetens interna samarbete, tväradministrativa verksamhet och genuint gemensamma målinriktade verksamhet. Ledningen ska enligt förslaget vara skyldig att delta i den gemensamma ledningen av myndigheten. Generaldirektörens roll är inte att leda den egentliga tillstånds-, styrnings och tillsynsverksamheten inom myndighetens sektorer – den uppgiften hör till sektordirektörerna. Generaldirektörens roll är däremot att skapa förutsättningar för att myndighetens uppgifter ska kunna förverkligas på ett resultatgivande sätt samt att svara för att myndighetens resultatmål uppnås och leda samordningen av myndighetens funktioner och den gemensamma utvecklingen av myndigheten. I fråga om generaldirektörens, sektordirektörernas och enhetsdirektörernas ledningsuppgifter betonas ansvaret för att myndigheten verkar och utvecklas som en helhet och bedriver verksamhet på ett tväradministrativt och multiprofessionellt sätt. Sektordirektörerna och enhetsdirektörerna svarar inför generaldirektören dels för att verksamheten i fråga om de funktioner som de leder bedrivs på ett resultatgivande sätt och för att resultatmålen uppnås och dels också för att inom verksamheten genomförs sådan samordning av olika funktioner och annat samarbete som behövs för att uppnå myndighetens målsättningar. Syftet med den gemensamma ledningsmodellen är sålunda att myndigheten inte ska ledas som separat sektorer utan på ett genuint sätt som en helhet med samhälleligt genomslag.

Riskerna för en intern sektorisering av myndigheten förebyggs enligt förslaget genom den gemensamma styrningsmodellen som är baserad på ministeriernas samordnade ställningstaganden i fråga om förvaltningsområdena, myndighetens gemensamma ledningsmodell och den högsta myndighetsledningens uppgift att svara för samordningen av myndighetens funktioner både på myndighets- och på sektornivå. Avsikten är också att myndigheten som motvikt till organiseringen i sektorer, som stöd för samordningen av verksamheten ska ha gemensamma funktioner enligt vad som föreskrivs i myndighetens arbetsordning. De gemensamma funktionerna ska enligt förslaget utgöras av två eller flera sektorer och enheters horisontellt gemensamma verksamhet eller samarbete. Gemensamma funktioner kan inrättas exempelvis inom ramen för gemensamma processer och kundförhållanden eller koordinering av regional verksamhet. De gemensamma funktionernas uppgift är att fungera som stöd för till exempel generaldirektören och ledningsgruppen vid utvecklingen av gemensamma förfaranden, koordinera gemensamma ställningstaganden och operativ verksamhet samt stödja sektorernas sakkunniga i samband med annat samarbete och informationsutbyte som överskrider sektorsgränserna.

Denna metod med genuint gemensam och gemensamt organiserad verksamhet är emellertid ny och en förutsättning för att den ska kunna utnyttjas fullt ut är en långsiktig satsning på planering. Resurserna är redan nu knappa inom många av myndighetens ansvarsområden och det finns en risk för att den gemensamma verksamheten utöver det så kallade grundläggande arbetet uppfattas som en extra börda och att man sålunda inte vill satsa på den. Å andra sidan kan de samordnade verksamhetsmöjligheter som eftersträvas genom modellen inte inom alla sektorer genomföras på ett koordinerat sätt, vilket innebär att de intersektoriella förhållandena och synergierna om möjligt måste definieras på ett proaktivt sätt och så att man genom detta arbete inte som ett självändamål belastar funktioner som inte på detta sätt får något relevant

mervärde. Dessutom måste man vid organiseringen av den gemensamma verksamheten säkerställa att den grundläggande tankegången förstås på rätt sätt och att oberoendet i fråga om sektorernas beslutsfattande förverkligas.

Internationell verksamhet

Regionförvaltningsverken deltar för närvarande i det internationella samarbetet och närområdessamarbetet i sådana ärenden som hör till deras ansvarsområde. Det finns klara skillnader mellan ämbetsverken och ansvarsområdena i fråga om omfattningen och inriktningen av den internationella verksamheten. Ämbetsverkens överdirektörer deltar i den europeiska sambandsgruppen European Association of State Territorial Representatives (EASTR) verksamhet. Lapplands och Norra Finlands regionförvaltningsverk bedriver närområdessamarbete med Sveriges, Norges och Ryska federationens regionförvaltningar och de deltar också bland annat i samarbetet med Barentsregionen inom sina respektive ansvarsområden. En naturlig samarbetspartner i Östra Finland är Karelska republiken och Södra Finlands regionförvaltningsverk samarbetar med Leningradregionen. För Västra och Inre Finlands regionförvaltningsverk är det nordiska samarbetet viktigt. Ämbetsverkens ansvarsområden deltar inom sina sektorer i europeiskt och annat internationellt samarbete både via samarbetsföretag och direkta bilaterala kontakter med olika staters regionförvaltningar. Bilateralt samarbete bedrivs dels med närområdena och de nordiska länderna och dels också med exempelvis Storbritannien, Tyskland, Belgien och vissa andra europeiska länder samt Kina.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets regionala verksamhet och nätverk av verksamhetsställen kommer också i fortsättningen att möjliggöra regionalt närområdessamarbete i fråga om uppgifter som hör till myndighetens ansvarsområde. Under den fortsatta beredningen blir det aktuellt att bedöma handlingsmodellerna för närområdessamarbetet. Under den fortsatta beredningen kommer också landskapets och den nya myndighetens roller i det internationella samarbetet att preciseras. I fråga om den riksomfattande myndighetsstrukturen kan den bedömningen göras att de nuvarande bilaterala samarbetsarrangemangen på myndighetsnivå åtminstone delvis upphör eller ändrar form. Då sakkunniga inom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ansvarsområden deltar i bilaterala expertföretag kan den bedömningen göras att myndighetens rikstäckande karaktär ökar dess egen och Finlands tyngd.

Valvira är så som avses i direktivet 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer Finlands behöriga myndighet i fråga om yrken inom hälso- och sjukvården. Då Valvira behandlar ansökningar om yrkesrättigheter gällande yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som fått sin utbildning i en annan EU/EES-stater, samarbetar verket med motsvarande behöriga myndigheter i andra EU/EES-stater. Denna verksamhet gällande yrkesrättigheter innefattar dessutom regelbundet internationell verksamhet vid behandling av ansökningar från personer som fått sin utbildning utanför EU/EES-området.

Valvira är dessutom Finlands behöriga myndighet i fråga om tillsynen över medicinsk utrustning. Finlands EU-medlemskap samt europeisk och nationell lagstiftning innebär att Valvira självständigt ska svara för all tillsyn över medicinsk utrustning i Finland och dessutom delta i myndighetssamarbetet under EU-kommissionens ledning. Valvira är också i Finland den myndighet som utser och övervakar de inrättningar som berörs av tillsynen över medicinsk utrustning (notified body).

Adoptionsnämnden är den centrala myndighet som avses i Haagkonventionen om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner samt den nationella myndighet som avses i Strasbourgöverenskommelsen om adoption av barn. Adoptionsnämnden verkar i anslutning till Valvira. Nämnden ordförande och sekreterare är tjänstemän vid Valvira. Adoptionsnämndens internationella samarbete i adoptionsärenden är baserat på de ovan nämnda överenskommelserna. Adoptionsmyndigheten i de länder som anslutit sig till överenskommelserna är skyldiga att bedriva internationellt samarbete i adoptionsärenden. Skyldigheten att bedriva in-

RP 14/2018 rd

ternationellt adoptionssamarbete framgår av 86 § 1 och 2 mom. i Finlands adoptionslag (22/2012) samt i adoptionsförordningens (202/2012) 14 §.

Till Valviras lagstadgade uppgifter hör också produkttillsynen över alkoholdrycker, på vilken i regel tillämpas EU-bestämmelser och som sålunda har en stark internationell anknytning. Merparten av dessa bestämmelser är antingen parlamentets och rådets eller enbart rådets eller kommissionens förordningar som är direkt förpliktande.

Utöver den lagstadgade internationella verksamheten bedriver Valvira en hel del internationellt samarbete. Valvira är medlem i flera organisationer och nätverk inom den internationella social- och hälsovården. Viktiga samarbetsnätverk är bland annat nätverket för social- och hälsovårdens tillsynsmyndigheter European Partnership for Supervisory Organisations in Health Services and Social Care (EPSO) samt nätverket för offentliga och privata aktörer inom socialvården European Social Network (ESN). Dessutom är Valvira medlem bland annat i organisationen International Association of Medical Regulatory Authorities (IAMRA), som behandlar frågor om hälsovårdstillsyn. Valvira deltar också aktivt i det nordiska samarbetet dels direkt med ländernas tillsynsmyndigheter och dels bland annat i den av Nordiska ministerrådet tillsatta Nordiska Gruppen för Hälsopersonal (NGH) samt i Nordisk Tillsynskonferens som arrangeras turvis av de nordiska länderna.

Den internationella verksamheten i anslutning till de uppgifter som från Valvira överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fortsätter i den nya myndighetens regi inom social- och hälsovårdssektorn. Den nya myndighetsstrukturen som innebär att samtliga tillsynsuppgifter inom gällande social- och hälsovård har koncentrerats till en enda rikstäckande myndighet, kan anses få en positiv betydelse för den internationella verksamheten i och med ökningen av myndighetens och Finlands tyngd.

Datasystemet och digitaliseringen

Myndighetens rikstäckande behörighet och de samordnade processer som på riksnivå kan byggas utifrån den är en förutsättning för att digitala tjänster ska kunna tas i bruk fullt ut. Digitaliseringen möjliggör nya metoder för genomförande av uppgifterna. Digitaliseringen ökar verksamhetens genomslag, produktivitet och kostnadseffektivitet och minskar kundernas behov att uträtta ärenden genom personliga myndighetsbesök. Den föreslagna nya myndighetsstrukturen skapar ett administrativt underlag som möjliggör digitalisering av kundservicen, automatisering av funktionerna samt gemensam användning av datalager. På så sätt minskas det administrativa arbetet och kundernas administrativa börda. Genom koordinerade lösningar som baseras på den gemensamma nationella serviceplattformen (statens, landskapens och kommunernas gemensamma ekosystem) underlättas servicens tillgänglighet och användbarhet.

Skatteförvaltningen, som i september 2010 bildades av flera fristående verk som en myndighet med rikstäckande behörighet, är ett exempel på en statlig förvaltningsmyndighet som i sin verksamhet i stor utsträckning och på ett kundorienterat sätt har utnyttjat de möjligheter som digitaliseringen medför. En förutsättning för den omfattande digitaliseringen har också i fråga om Skatteförvaltningens verksamhet varit att myndigheten har bildats som en rikstäckande aktör, vilket har skapat förutsättningar för samordning av myndighetens processer.

Främjandet av digitaliseringen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förutsätter att vissa grundläggande utgångspunkter fastställs. Systemen ska vara så utformade att de möjliggör nätverksbaserat arbete och lösningarna ska stödja de nya arbetsmetoderna. I fråga om en sektorsövergripande myndighet understryks vikten av tväradministrativt samarbete och kompatibilitet, vilket förutsätter att de datasystem som ska stödja digitaliseringen förenhetligas och att överensstämmelsen mellan gränssnitten säkerställs. De tekniska lösningarna baseras på den nationella servicearkitekturen (KaPA). Ett aktivt samarbete med landskapen och kommunerna är av en central betydelse i synnerhet för nyttiggörande av gemensam information och för skapande av en ny nationell modell för databehandling. De separata överlappande ärendehan-

teringssystemen ersätts med gemensamma lösningar. En förutsättning för genomförande av ett gemensamt KaPA-integrerat ärendehanteringssystem är att den nya myndighetens förfaranden och informationshanteringen i anslutning till dem först förenhetligas. Avsikten är att detta arbete ska inledas redan innan den nya myndigheten inleder sin verksamhet.

En förutsättning för främjande av den nya myndighetens digitalisering som en helhet är betydande tilläggsinvesteringar i processerna och förfarandena samt i de IKT-lösningar som stödjer dessa, samtidigt som de nuvarande parallella verksamhetsmodellerna och IKT-lösningarna som stödjer dessa är i användning. I syfte att minimera överlappande kostnader är det skäl att inleda koordineringen av processerna och förfarandena samt utvecklingen av den gemensamma digitala IKT-serviceplattformen i ett så tidigt skede som möjligt. Den nya myndighetens aktiva roll i det tväradministrativa samarbetet förutsätter en stark KaPA-kompatibilitet inom myndighetens samtliga ansvarsområden.

På lång sikt kommer den nya myndighetens förutsättningar att producera information för kunderna att bli bättre, dels på grund av den nya myndighetens gemensamma datalager och dels också nationellt, i och med den gemensamma informationshanteringen (YTI-projektet) och de koordinerade informationssystemen. Ämbetsverken har delvis redan nu i hela landet tillgång till gemensamma datalager, exempelvis arbetarskyddsförvaltningens Vera-tillsynssystem, samt regionförvaltningsverkens och Valvira gemensamma datasystem.

Utnyttjandet av digitalisering i samband med inrättandet av den nya rikstäckande myndigheten erbjuder en betydande produktivitetspotential. En förutsättning för att digitaliseringen ska kunna utnyttjas är att det i samband med den fortsatta beredningen av reformen skapas en tydlig vision av målläget och en stark uppslutning kring de gemensamma digitaliseringsprinciperna inom myndigheten och de styrande ministerierna samt att det finns mod att testa och ta i bruk nya handlingsmodeller och IKT-plattformslösningar.

Digitaliseringens betydelse för de tillsyns-, tillstånds- och registreringsuppgifter i samband med social- och hälsovården som enligt förslaget ska koncentreras till Statens tillsyns- och tillsynsmyndighet bedöms i Statskontorets slutrapport Digistart: bedömning av projektutkastet, från den 31 mars 2016. Regionförvaltningsverken behandlar årligen över 7 000 tillstånds-, anmälnings- och registreringsärenden och Valvira över 700 tillstånds- och anmälningsärenden som gäller privat social- och hälsovård. Dessutom övervakar verken den privata och den offentliga social- och hälsovården. Vid regionförvaltningsverken används cirka 160 årsverken och vid Valvira 36 årsverken för tillstånds- och tillsynsverksamhet som avser social- och hälsovård. Enligt Statskontorets bedömning kan betydande kostnader sparas genom digitalisering av tillståndsprocessen, uppskattningsvis cirka 40 årsverken. Slutrapportens bedömning baseras på antagandet att tillstånds- och tillsynsverksamheten kan effektiviseras med i genomsnitt 20 procent. Målet är att digitalisera tillsynsprocesserna så att tillsynsmyndigheten med ett intelligent servicesystem och analys kan allokera resurser till riskutsatta objekt och redan i ansökningsskedet uppmärksamma sådana ansökningar och aktörer som är förenade med risker. Avsikten är att med hjälp av digitaliseringen avsevärt utvidga tillsynens databas. Genom digitaliseringen av tillstånds- och tillsynsprocesserna skapas förutsättningar för att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska kunna utföra den tillsynsuppgift som enligt förslaget påförs den på ett riskbaserat och proaktivt sätt.

I samband med de tillsynsuppgifter som avser social- och hälsovården accentueras också betydelsen av samarbete med övriga ämbetsverk och inrättningar som är underställda social- och hälsovårdsministeriet. I anslutning till reformen av social- och hälsovården behövs, i synnerhet när det gäller utvidgningen av informationsbasen samt med tanke på behovet av enhetliga mätare och indikatorer, ett aktivt samarbete mellan myndigheten, Institutet för hälsa och välfärd (THL) samt social- och hälsovårdsministeriet. Syftet med den framtida databasen är att betjäna inte bara den rikstäckande styrningen, uppföljningen, utvärderingen och tillsynen utan också motsvarande regionala verksamhet i landskapen som ansvarar för organiseringen av verksamheten.

Genom digitaliseringen av processerna är det skäl att skapa beredskap för förändringar i den tillstånds- och tillsynsverksamhet som avser social- och hälsovården samt för de växande informationsbehoven. Det är meningen att också den offentliga sektorns producenter av social- och hälsovård ska föras in i det rikstäckande registret över serviceproducenter, vilket innebär att antalet serviceproducenter som ska registreras kommer att öka avsevärt. I och med att kunderna får större valfrihet ökar sannolikt också antalet privata aktörer och verksamhetsställen inom social- och hälsovården. I Statskontorets ovan nämnda slutrapport görs den bedömningen att antalet tillstånd och antalet verksamhetsställen som dessa innebär kommer att öka med cirka 20 procent i inledningsskedet. Siffran baserar sig på Sveriges erfarenheter av motsvarande reform. I och med att verksamhetsvolymerna ökar avsevärt understryks vikten av att processerna digitaliseras och enhetliga förfaranden införs i hela landet. Dessutom behövs information som landskapen producerar i egenskap av anordnare av tjänster och landskapen behöver möjlighet att använda sig av den information om serviceproducenterna som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har producerat.

Organiseringen av arbetarskyddsuppgifterna

Uppgifterna som arbetarskyddsmyndighet ska hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet organiseras så att oberoendet vid skötseln av uppgifterna tryggas på det sätt som avses i den av internationella arbetsorganisationens (ILO) konferens år 1947 antagna konventionen angående yrkesinspektion inom industri och handel (konvention nr 81) som ratificerats av Finland (FördrS 44/1949). Det föreslås att arbetarskyddsuppgifterna organiseras som en egen sektor under ledning av en sektordirektör. Sektordirektören eller en person som denna förordnat ska ha beslutanderätt i fråga om arbetarskyddssektorns uppgifter. Generaldirektören ska enligt förslaget inte ha rätt att överta ärenden som ska avgöras inom sektorerna. Sektorernas personal utnämns av respektive sektordirektör. Sektordirektören för arbetarskyddet ska till åtskillnad från de övriga sektordirektörerna utnämnas till tjänsten tills vidare. Enligt lagförslagets 6 § är den sektor som sköter arbetarskyddsuppgifterna oberoende vid skötseln av dessa uppgifter. Sektorns verksamhet ska ordnas så att oberoendet och opartiskheten är tryggad i fråga om dessa uppgifter. Arbetarskyddssektorn får inte tilldelas sådana andra uppgifter som kan äventyra en ändamålsenlig och oberoende skötsel av dessa uppgifter.

Styrningen av arbetarskyddsuppgifterna ska ordnas på ett sätt som avviker från myndighetens övriga uppgifter. Genom detta avgörande understryks den omständigheten att arbetarskyddet har en mera självständig ställning än myndighetens övriga sektorer i förhållande till myndighetens gemensamma styrning. Social- och hälsovårdsministeriet ska upprätta ett kompletterande resultatavtal för styrningen av myndighetens arbetarskyddsuppgifter. Social- och hälsovårdsministeriet har uteslutande beslutanderätt när det gäller innehållet i resultatavtalet för arbetarskyddet och det kompletterande resultatavtal som styr arbetarskyddsuppgifterna och kompletterar myndighetens resultatavtal omfattas inte av ministeriernas gemensamma styrning. Liksom för närvarande tas verksamhetsanslagen för arbetarskyddet upp under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel som ett eget omkostnadsmoment. Social- och hälsovårdsministeriet kommer sålunda att godkänna budgetförslaget och det statsfinansiella ramförslaget gällande myndighetens arbetarskyddsuppgifter samt ge ett bokslutsställningstagande om arbetarskyddsuppgifterna. Arbetarskyddets särställning ska också beaktas i myndighets ledningsmodell.

Det föreslås att myndighetens arbetarskyddstillsyn när det gäller personalen ska ordnas med en speciallösning som innebär att social- och hälsovårdsministeriets nuvarande begränsade roll som arbetarskyddsmyndighet ska utvidgas så att ministeriet verkar som arbetarskyddsmyndighet också då arbetarskyddstillsynen avser Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Myndigheten bedöms de facto bli föremål för arbetarskyddstillsyn högst några gånger per år. Social- och hälsovårdsministeriet kan i syfte att genomföra tillsynen beordra en inspektör inom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets arbetarskyddssektor att utföra tillsyns- och inspektionsuppdrag vid myndigheten. Det föreslås att förfarandet för förordnade av inspektör ska regleras. Inspektörerna ska i dessa uppgifter verka under ledning och tillsyn av social- och hälsovårdsministeriets arbetarskyddsavdelning. Dessutom föreslås en uttrycklig bestämmelse enligt

vilken ett sådant anställningsförhållande till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets som avses 28 § 1 mom. 4 punkten i förvaltningslagen inte innebär att inspektörerna blir jäviga i ett ärende där Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är part. Beslut om att på en myndighets initiativ förrätta arbetarskyddstillsyn vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska fattas av social- och hälsovårdsministeriets arbetarskyddsavdelning. Förslaget innebär att tjänstemännen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, inklusive tjänstemännen vid arbetarskyddssektorn, liksom övriga arbetstagare kan vända sig till en arbetarskyddsmyndighet i ärenden som gäller arbetarskyddstillsyn, styrning och rådgivning och att det inte är tjänstemännens arbetargivare som är arbetarskyddsmyndighet. Den föreslagna lösningen kan dessutom förverkligas på ett i funktionellt hänseende ändamålsenligt sätt och det kommer inte på grund av sin strukturella tyngd och stelhet att i onödan på riksnivå binda de sammanlagda resurser som står till arbetarskyddstillsynens förfogande utan gör det i stället möjligt att ordna sedvanlig arbetarskyddstillsyn på ett effektivt och produktivt sätt. Dessutom innebär modellen att den särskilda kompetens som krävs för arbetarskyddsinspektörernas olika uppgifter finns att tillgå också för arbetarskyddstillsyn som avser Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Det föreslås att arbetarskyddstillsynens internationella uppgifter fördelas mellan social- och hälsovårdsministeriet och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på så sätt att till ministeriets uppgifter hör samarbetet på regeringsnivå och det internationella samarbete där de strategiska riktlinjerna dras upp. Det är här bland annat fråga om ILO-samarbetet (International Labour Organisation) och sådana officiella organ under Europeiska kommissionen som exempelvis SLIC (Committee of Senior Labour Inspectors).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska svara för Finlands internationella förpliktelser när det gäller arbetarskyddstillsynen, exempelvis verka som kontaktmyndighet för utstationerade arbetstagare och för sådana uppgifter i anslutning till utstationerade arbetstagare som kommissionen anvisat och verka som IMI-koordinator samt sköta de utbildningsuppgifter som detta innebär. Till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska enligt förslaget också höras internationella tillsynsprojekt som genomförs i samråd med EU och andra aktörer samt övriga samarbetsformer i anslutning till bilaterala avtal med olika länder. Internationella projekt som har samband med arbetarskyddstillsynen är Europeiska kommissionens tillsynsprojekt, EU-projekt som har samband med tillsynen över utstationerade arbetstagare, tillsynssamarbete inom ramen för EU:s system för utbyte av IMI-information, åtgärder som förutsätts inom Södra Finlands regionförvaltningsverks ansvarsområde för arbetarskyddet och i samarbetsavtalet med Estlands Tööinspektsioon, de nordiska ländernas gemensamma åtgärder mot människohandel och annat internationellt samarbete mellan tillsynsmyndigheter samt tillsynssamarbete i anslutning till internationella ansvarsområden, exempelvis sjöfart.

Sammanställning av miljöuppgifter

Uppgifter som avser verkställighet av miljölagstiftning ska efter reformen skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, landskapen och kommunerna. Samarbetet mellan dessa myndigheter är en central förutsättning för att genomförandet av reformen ska lyckas. Genom reformen görs en tydlig behörighetsfördelning mellan landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när det gäller miljöuppgifterna, så att landskapen svarar för främjandet och utvecklingen av uppgifterna medan den statliga myndigheten svarar för sådana tillstånds- och tillsynsuppgifter som förutsätter rättslig prövning.

Reformen innebär att från regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överförs behandlingen av tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen samt från NTM-centralerna tillsynen över miljötillstånd, laglighetsövervakningen enligt vattenlagen, myndighetsuppgifter enligt naturvårdslagen, uppgifterna som kontaktmyndighet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, uppgifter som avses i avfallslagen, uppgifter enligt vissa andra miljölagar och bevakningen av allmänt intresse som anknyter till dem.

Övergången från en tvåmyndighetsmodell till en enmyndighetsmodell kommer i fortsättningen att göra verksamheten smidigare och att därmed ge betydande synergifördelar i och med att tillstånds- och tillsynsuppgifterna i administrativt hänseende sköts av en och samma myndighet. Då det i fortsättningen enligt förslaget kommer att vara samma rikstäckande myndighet som sköter miljöuppgifterna uppnås på detta sätt i hela landet enhetligare förfaranden, vilket ytterligare främjar jämlikheten exempelvis från verksamhetsidkarnas synpunkt. När det gäller miljöuppgifter är en rikstäckande myndighet ägnad att garantera att tillståndsuppgifterna sköts på ett oberoende sätt och att miljöns tillstånd inte försämras då dessa uppgifter i hela landet sköts med enhetliga metoder. För miljötillståndsärenden och tillsynen över tillstånden behövs det sektorsövergripande kompetens, som bättre än för närvarande kan tryggas av en rikstäckande myndighet än inom en decentraliserad förvaltning.

Då uppgiften att bevaka allmänt intresse hänförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter och inom myndigheten särskilt till tillståndsmyndighetens tillståndsprövning, innebär detta att systemet förändras jämfört med det nuvarande. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i fortsättningen i sin egen verksamhet på tjänstens vägnar utreda omständigheter i anslutning till bevakningen av allmänt intresse, med beaktande av förvaltningens rättsprinciper. Slopandet av den statliga myndighets besvärsmått som bevakar allmänt intresse, i fråga om dess egna beslut, understryker vikten av att beakta dessa omständigheter vid beslutsprövningen. Avsikten är att ordna saken via arbetsordningen för miljöområdet genom olika interna förfaranden som ska vara genomskinliga och göra det möjligt att vid sidan av bevakningen av allmänt intresse förverkliga laglighetsövervakningen. Trots att det inte föreslås några bestämmelser om ett remissförfarande är principen den att beaktandet av synpunkter på bevakning av allmänt intresse inom myndigheten bör baseras på skriftlig form. På detta sätt säkerställs det att uppfyllandet av de lagstadgade förutsättningarna i fråga om tillstånds- och övriga ärenden och synpunkterna på allmänt intresse i full utsträckning integreras i beslutsfattandet och att detta också i efterhand kan verifieras i eventuella besvärssituationer. Skriftlig form behövs i synnerhet på grund av de förpliktelser som följer av EU-lagstiftning som tillämpas vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, för att det vid beslutsfattandet ska kunna säkerställas att EU-rätten tillämpas på vederbörligt sätt. Då domstolen ber Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bemöta ett överklagande, ska bemötandet beredas med utnyttjande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets sakkunskap på olika områden. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska bevaka allmänt intresse i fråga om uppgifter som föreskrivs ankomma på myndigheten och som avser andra myndigheters verksamhet.

Statens ämbetsverk på Åland

Statens ämbetsverk på Åland bibehåller sin ställning som statlig regionförvaltningsmyndighet. Ämbetsverkets ställning och uppgifter förtydligas i och med att det stiftas en särskild lag om ämbetsverket och då till ämbetsverket till följd av indragningen av regionförvaltningsverken uttryckligen kommer att överföras de uppgifter som det hittills i egenskap av regionförvaltningsverk på Åland har skött med stöd av 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken, som föreslås bli upphävd. Denna författningstekniska ändring kommer inte att få några konsekvenser när det gäller ämbetsverkets uppgifter. Liksom för närvarande kommer Statens ämbetsverk på Åland att ha generell behörighet i landskapet Åland när det gäller att kära och svara på statens vägnar samt att i domstolar och hos myndigheter bevaka statens intressen och rätt i sådana situationer då det inte uttryckligen i lag anges vilken myndighet som är behörig.

De ändringar som föreslås i fråga om uppgiftsfördelningen mellan kommunerna, landskapen och staten samt i fråga om de statliga myndigheternas interna uppgiftsfördelning orsakar däremot vissa ändringar också i de uppgifter som hör till Statens ämbetsverk på Åland. Till ämbetsverket överförs från Ålands kommuner de jordbruksförvaltningsuppgifter som hör till landskapets behörighet och som i Fastlandsfinland överförs till landskapen.

De konsekvenser som inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får för förvaltningsdomstolarna

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är en myndighet med rikstäckande behörighet vars beslut så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagens 12 § 2 mom. kan överklagas hos den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till på grund av att största delen av ett område eller en fastighet som avses i beslutet ligger inom domkretsen eller att den person eller sammanslutning som beslutet huvudsakligen gäller har hemkommun respektive hemort där. Överklaganden av regionförvaltningsverkens beslut har hittills i regel i enlighet med förvaltningsprocesslagens 12 § 1 mom. överförts till den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den myndighet som fattat beslutet har sitt huvudsakliga verksamhetsställe. På riksnivå har överklaganden i fråga om uppgifter som koncentrerats till ett regionförvaltningsverk sålunda styrts på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagens 12 § 2 mom. Detta har inneburit att besvär över regionförvaltningsverkens beslut för närvarande styrs till samtliga regionala förvaltningsdomstolar.

Också i fortsättningen kommer besvär över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut vid tillämpningen av förvaltningsprocesslagens 12 § 2 mom. att styras till samtliga förvaltningsdomstolar. Antalet besvär som styrs till förvaltningsdomstolarna kommer emellertid i fråga om en del av domstolarna att förändras eftersom regionförvaltningsverkens ansvarsområden inte sammanfaller med förvaltningsdomstolarnas.

I fortsättningen styrs besvär över beslut som gäller landskapen Birkaland och Mellersta Finland till Tavastehus förvaltningsdomstol i stället för till Vasa förvaltningsdomstol. Besvär över beslut som gäller landskapet Nyland ska enligt förslaget styras till Helsingfors förvaltningsdomstol i stället för till Tavastehus förvaltningsdomstol. Besvär över beslut som gäller Kymmenedalen ska däremot styras till Östra Finlands förvaltningsdomstol i stället för till Tavastehus förvaltningsdomstol. I fråga om Norra Finlands förvaltningsdomstol och Åbo förvaltningsdomstol föreslås inga ändringar. Besvären kommer sålunda i klart större utsträckning än för närvarande att styras till Helsingfors förvaltningsdomstol och i en något större utsträckning också till Östra Finlands förvaltningsdomstol. Antalet överklaganden kommer att minska vid Vasa förvaltningsdomstol och Tavastehus förvaltningsdomstol.

Till den del som det i lagarna om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter finns särskilda forumbestämmelser om behörig förvaltningsdomstol, föreslås inga ändringar i regleringen. Sålunda kommer exempelvis besvär över miljötillstånd och vattenhushållningstillstånd att också i fortsättningen i hela landet styras till Vasa förvaltningsdomstol.

Avsikten med ändringen som innebär att den regionala behörigheten blir rikstäckande är att förenhetliga förvaltningsmyndigheternas beslutspraxis samt att i större utsträckning än för närvarande möjliggöra specialisering samt utnyttjande av specialkompetens på ett rikstäckande sätt. Dessa omständigheter kan på sikt bedömas minska behovet att söka ändring.

Omorganiseringen av bevakningen av allmänt intresse i fråga om miljöärenden kan få två typer av konsekvenser vid Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen, som behandlar ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen. Den starkare kopplingen mellan bevakningen av allmänt intresse och tillståndsprövningen bedöms förbättra förutsättningarna för beaktande av allmänt intresse i själva tillståndsförfarandet och sålunda minska antalet överklaganden på denna grund. Enligt förslaget kommer statens tillsynsmyndighet i fortsättningen inte att ha rätt att söka ändring i beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i egenskap av tillståndsmyndighet har fattat med stöd av miljöskyddslagen eller vattenlagen. Det är svårt att bedöma vilken inverkan detta får på antalet överklaganden och på tillståndsprocessernas sammanlagda längd. Statens tillsynsmyndighets överklaganden av statens tillståndsmyndighets beslut med stöd av miljöskyddslagen och vattenlagen har på det hela taget varit relativt sällsynta. Om medborgarna, medborgarorganisationerna eller eventuellt kommunernas miljöskyddsmyndigheter i vissa situationer anser att det nya myndighetssystemet på ett bristfälligt sätt kommer att trygga förverkligandet av allmänna intressen, kan detta på motsvarande sätt öka antalet överklaganden.

Att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet saknar besvärsmöjlighet när det gäller dess egna beslut kan också inverka på innehållet i överklaganden från andra aktörer. En sådan situation enligt den gällande lagstiftningen som innebär att statens tillsynsmyndighet vid behov genom ändringssökande svarar för bevakningen av allmänt intresse i fråga om en statlig tillståndsmyndighets beslut har varit tydlig från besvärsmöjlighetens synpunkt. Om man i parterna och medborgarorganisationernas överklaganden i allt större utsträckning börjar lägga fram krav som är baserade på allmänt intresse, kommer detta att öka domstolens arbetsbörda när den undersöker och utreder kraven. Detta kan eventuellt också öka antalet fall där begäran om utlåtanden riktar till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

4.2.2 Samhälleliga konsekvenser

Reformen skapar förutsättningar för utveckling av enklare, enhetligare och snabbare förfaranden för uträttande av ärenden hos myndigheter.

Ändringarna gör det möjligt att förverkliga samserviceprincipen, en kundorienterad, jämlik och övergripande behandling samt att minska den administrativa bördan.

Myndighetsstrukturen förtydligas och verksamheten inriktas i större utsträckning på proaktiv, interaktiv och effektiv styrning.

Ändringarna förutsätter en kraftig satsning på en ny typ av lednings- och verksamhetskultur.

4.2.2.1 Konsekvenser för kunderna

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Det centrala syftet med myndigheten är att den genom att sköta de tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter som den tilldelats ska trygga medborgarnas grundläggande rättigheter och rättssäkerhet då de använder olika tjänster och i deras egenskap av arbetstagare, då myndigheten säkerställer att de som ordnar och producerar tjänster samt arbetsgivarna fullgör sina skyldigheter. Myndighetens kunder är således människor och sammanslutningar i varierande roller som innehavare av rättigheter och skyldigheter. Den sektorsövergripande myndighetsmodellen gör det möjligt att identifiera och betjäna kunderna i dessa olika roller genom en gemensam servicemodell. Exempelvis från medborgarens synpunkt är myndigheten en enhetlig aktör och övervakare i samband med att medborgaren får olika former av service från kommunen och landskapet. På motsvarande sätt är myndigheten från landskapens och kommunernas synpunkt en central statlig partner som på ett övergripande sätt stödjer, styr och övervakar deras olika funktioner.

Inrättandet av en rikstäckande sektorsövergripande myndighet skapar förutsättningar för utveckling av enklare, enhetligare och snabbare förfaranden för uträttande av ärenden hos myndigheterna. Då förfarandena, beslutspraxisen och servicenivån förenhetligas i hela landet kommer också jämlikheten mellan kunderna att förbättras på riksnivå. Modellen med en rikstäckande myndighet innebär att kunden indirekt drar nytta av att myndighetens resurser och sakkunskap i hela landet kan inriktas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt, med utnyttjande av riksomfattande arbetskoer. Den nya myndighetsstrukturen främjar på detta sätt en snabbare och mera sakkunnig behandling av ärenden och förenhetligar behandlingstiderna på riksnivå.

Den omständigheten att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är sektorsövergripande förhindrar att kundernas problem som överskrider förvaltningsområdesgränserna spjälks upp och blir separat behandlade av olika sektormyndigheter. Den övervakade myndigheten kan både

vid proaktiv och vid reaktiv tillsyn styra verksamheten och ingripa i missförhållanden också när det gäller funktioner som i den statliga indelningen i förvaltningsområden ligger mellan gränssnitten för förvaltningsområdena eller är tväradministrativa. Det ligger i kundernas intresse att den övervakande myndigheten har både sektorsövergripande substanskompetens inom olika områden och tillgång till stark rättslig kompetens för laglighetsövervakningen.

En rikstäckande sektorsövergripande aktör kan också förnya sina förfaranden och tillsynsprocesser på ett sätt som producerar mervärde för kunderna och underlättar den administrativa bördan. Vid tillsynen är det möjligt att från den tidigare decentraliserade, stickprovsbaserade och reaktiva tillsynsmetoden gå över till en mera proaktiv, riskbaserad, interaktiv och sammanfattad metod. På motsvarande sätt kan tillsynen över olika ansvarsområden förbättras utifrån bästa praxis som utvecklats i samband med tillsynen samt på basis av erfarenheterna. Myndighetens struktur och resurser gör det också möjligt att skapa helt nya, mera kundorienterade och effektivare digitala tillsynsmetoder som möjliggör ett ännu bättre samhälleligt genomslag.

Den rikstäckande behörigheten kan avleda fokus från de regionala skillnaderna vid kundbetjäningen och från de regionala särdragen vid beslutsfattandet. Då man emellertid beaktar att den nya myndighetens uppgifter i regel kommer att kräva rättslig prövning i anslutning till trygghandlet av de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten, kan de regionala särdragen i princip inte spela en särskilt framträdande roll i myndighetens beslutsfattande. Genom den regionala strukturen i fråga om verksamhetsställena är det meningen att trygga den med tanke på uppgifterna behövliga och nyttiga lokalkännedomen samt samarbetet med referensgrupper. Avsikten är att myndigheten ska ha ett genom förordning av statsrådet fastställt verksamhetsställe i varje landskap, vilket möjliggör goda kontakter till landskapen och till övriga regionala aktörer.

I Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhet utnyttjas elektroniska servicekanaler. Den nationella servicearkitekturen (KaPA) ställer i fråga om myndigheternas e-tjänster randvillkor som stegvis ska beaktas före utgången av 2018. En sektorsövergripande rikstäckande myndighet kan bygga upp elektroniska servicekanaler på ett sådant sätt att samma elektroniska plattform med lämpliga modifieringar kan utnyttjas inom olika ansvarsområden. På motsvarande sätt kan vid utvecklingen utnyttjas förfaranden som konstaterats fungera mellan olika sektorer. Kunderna får stöd i användningen av myndighetens e-tjänster samt en kanal för distanstjänster från den offentliga förvaltningens gemensamma servicepunkter.

Den rikstäckande sektorsövergripande myndigheten förbättrar möjligheterna att planera service som tillhandahålls via flera kanaler samt när det gäller samarbetet mellan förvaltningsområdena vid utnyttjandet av servicekanalerna och utvecklingen av e-tjänster. Genom samordningen av resurser och kompetens skapas förutsättningar för ökade e-tjänster och effektivare användning av dem. Från medborgarnas synpunkt kommer koncentrereringen av uppgifterna till den rikstäckande myndigheten att förbättra tillgången på telefontjänster och övriga rådgivningskanaler i hela landet. Den rikstäckande myndighetens resurser och sakkunskap kan också utnyttjas i hela landet och det finns inga regionala behörighetsbegränsningar som på riksnivå hindrar att handledning ges och behörighet utövas vid kundbetjäningen på riksnivå.

Den rikstäckande sektorsövergripande myndigheten kommer från förvaltningens synpunkt att tydliggöra det statliga myndighetsfältet. I reformens inledningsskede kommer den nya myndighetsmodellen och de minnen man har om det gamla myndighetsfältet sannolikt att skapa förvirring. Efter att verksamheten stabiliserats och kännedomen om det nya systemet blivit bättre kommer den rikstäckande och sektorsövergripande myndigheten till vilken statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter han koncentrerats att kunna erbjuda ett enhetligt urval av rationellt ordnade tjänster. För kunden är det lätt att bilda sig en uppfattning om och identifiera den behöriga myndigheten, vilket bidrar till upplevelsen av en smidig betjäning. En kund som uträttar ett ärende hos en sektorsövergripande rikstäckande myndighet behöver inte veta vilken regionala eller sektorbaserade myndighet som har behörighet i ärendet och hur myndigheten internt är organiserad.

Det blir lättare att hantera kundförhållanden hos en sektorsövergripande myndighet. När det är fråga om kundorienterad verksamhet är det viktigt att förstå kundens behov för att servicen ska kunna ordnas så smidigt som möjligt. En sektorsövergripande myndighet har en mycket heterogen kundkrets, vilket innebär att det med tanke på serviceproduktionen är viktigt att samla in och bevara information om kunderna på ett sätt som beaktar flera behov. Att lätta på kundens administrativa börda innebär också att tidigare erhållen information utnyttjas så fullständigt som möjligt vid uträttandet av ärenden. Den sektorsövergripande myndigheten kan producera en mångsidig beskrivning av kundkretsen och av kundernas behov. Från kundernas synpunkt är det viktigt att myndigheten känner till de regionala förhållandena och referensgrupperna. Detta underlättar också bevarandet och skapandet av nya regionala nätverk för samarbetet med kunderna. Inom en rikstäckande myndighet är kundförhållandena inte beroende av sektorgränser, utan de bevaras trots regionala förändringar i verksamheten.

Genom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer de interna processerna att förenhetligas jämfört med den nuvarande flermyndighetsmodellen och det blir möjligt att inom myndigheten reformera arbetsfördelningen på ett sätt som stödjer förenhetligandet. Genom samordningen av verksamhetsprocesserna uppnås flera syften som innebär lättnader för kunderna: tröskeln för att finna och ta i bruk bästa praxis blir lägre, tiderna för genomförande av processer kan förkortas och automatiserbara verksamhetsprocesser kan digitaliseras, vilket gör det möjligt att inrikta sakkunskapen på specialfrågor. Trots att vissa förfaranden inte som sådana i sin helhet kan tas i bruk inom olika sektorer, kan modeller för bästa praxis dock i tillämpliga delar utnyttjas för tillsynen över olika ansvarsområden.

Koncentreringen av uppgifter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer också att öka den jämlika behandlingen av företag på olika områden. I projektet för verkställande av regeringsprogrammet inom regionförvaltningsverket (HAVI-projektet, Aluehallintovirastojen julkaisuja 1/2016) samt bland annat i Valviras normavvecklingspromemoria från augusti 2015, i Valviras externa utredning 2015 samt i den arbetsgrupps promemoria som utvecklat arbetsfördelningen och samarbetet mellan Valvira och regionförvaltningsverken från år 2014, och likaså i Konkurrens- och konsumentverkets utredning om enhetligheten i myndighetspraxis och främjande av konkurrensen (KKV:s utredning 1/2014) framkom regionala skillnader i beslutspraxis. Företagen ansåg att beslutspraxis varierar. Den rikstäckande sektorsövergripande myndigheten möjliggör en enhetlig beslutspraxis på riksnivå. Detta ökar den administrativa förutsägbarheten, vilket för sin del underlättar näringslivets verksamhet. En omständighet som ökar jämlikheten är också att ärendena behandlas lika snabbt oberoende av regionen. Inom den rikstäckande myndigheten kan arbetet och behandlingen av ärenden jämnas ut på riksnivå, vilket innebär att behandlingstiderna blir enhetliga i hela landet. Detta har betydelse också för marknadens funktion när det gäller övervakade näringar, eftersom en kommensurabel tillståndsbehandling och ett rätttidigt effektivt ingripande i lagstridig verksamhet är viktiga faktorer när det gäller att skapa en jämlik och proaktiv affärsmiljö.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att svara för genomförandet av samservice-principen. Från denna princip, som innebär att ärenden kan skötas över en disk, kan härledas flera funktioner, exempelvis digitala servicekanaler, lättillgänglig information, enkel kommunikation, tydligare myndighetsfält samt färre myndighetsbesök för uträttande av ärenden. Från näringslivets synpunkt är det viktigt att företagen får de tjänster som de behöver på ett enkelt, konsekvent och smidigt sätt. Målsättningen att ärendena ska kunna skötas över en disk är i hög grad beroende av att man kan utnyttja e-tjänster. Tillgången till tjänster kommer att förbättras i och med digitaliseringen, då företagen i allt större utsträckning kan sköta sina ärenden elektroniskt. Också företagskunder använder redan nu i en viss utsträckning elektroniska serviceformer. I och med att den nationella servicearkitekturen (KaPA) tas i bruk kan befogenheter att sköta ärenden i företagen ges personer till vilkas arbetsuppgifter det hör att representera sin arbetsgivare. Detta är särskilt viktigt i fråga om stora företag där personalen för företagets räkning svarar för uträttandet av ärenden hos myndigheter.

Den förändrade tillstånds- och tillsynskulturen kommer att väsentligen påverka den konkreta tillsynsverksamheten. Tyngdpunkten i tillsynen kommer att förskjutas i riktning mot proaktiv

styrning och egentillsyn. Företagens egen roll som vid självövervakningen får en större betydelse. I och med detta kommer företagen att behöva stöd av en partner som utöver tillsynen styr organiseringen av verksamheten. Den tväradministrativa myndigheten erbjuder stöd och styrning av detta slag. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer med sina många verksamhetsställen också att ha ett regionalt perspektiv på styrningen och kunna identifiera de regionala särdragen i de funktioner som den övervakar.

Konsekvenser för social- och hälsovårdskunder och företag

Syftet med propositionen är att trygga rättssäkerheten för social- och hälsovårdens kunder på ett kundorienterat och tväradministrativt sätt samt genom att utnyttja multiprofessionell sakkunskap. Den reform av social- och hälsovården som är under beredning och inrättandet av landskapsförvaltningen i anslutning till den kan i genomförandeskedet ha en menlig inverkan på social- och hälsovårdssystemets funktion, tillgången på service samt på social- och hälsovårdskundernas rättssäkerhet. Den rikstäckande myndigheten med sin tväradministrativa och multiprofessionella verksamhet har förutsättningar att göra en övergripande bedömning av de människors behov som behöver social- och hälsovårdstjänster samt att på riksnivå främja jämlikheten mellan social- och hälsovårdskunderna. Enhetliga tillsynsförfaranden främjar också kvaliteten på tjänsterna.

Genom gemensamma kundförhållanden är det möjligt att ta fram synergifördelar vid skapandet av kundinriktade servicehelheter. Genom det tväradministrativa förfarandet är det möjligt att snabbare upptäcka och ingripa i missförhållanden som har samband med social- och hälsovårdstjänster, om det vid utredningen av ett tillsynsärende som gäller ett annat uppgiftsområde, exempelvis undervisningsväsendet, framkommer en brist eller ett missförhållande inom social- eller hälsovården. Det är då möjligt att på myndighetens initiativ utan onödigt dröjsmål ingripa i bristen eller missförhållandet. Särskilt viktigt är det att myndigheten på eget initiativ ingriper i brister och missförhållanden inom social- och hälsovården när det är fråga om kundkategorier, exempelvis minderåriga personer, som löper risk att marginaliseras och asylsökande som inte har tillräckliga kunskaper eller färdigheter för att göra klagomål eller på annat sätt framföra sitt ärende till en tillsynsmyndighet.

En kund som är missnöjd med social- och hälsovårdsservicen behöver inte liksom för närvarande utreda om det är den regionala eller rikstäckande tillsynsmyndigheten som är behörig i hans eller hennes ärende och, om ärendet hör till den förstnämnda myndigheten, till vilken regional tillsynsmyndighet han eller hon ska vända sig. En sektorsövergripande myndighet kan emellertid från kundens synpunkt vara svårare att bilda sig en uppfattning om än en sektormyndighet. Exempelvis i betänkandet Gör det enklare! (SOU 2012:33) som utkom i Sverige 2012 görs den bedömningen att en myndighet med sektoransvar är ett bättre alternativ både från serviceproducenternas och från användarnas synpunkt. Å andra sidan har i statsrådets forskningsprojekt som utrett europeiska förvaltningsmodeller (Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 37/2016), med hänvisning också till erfarenheter som gjorts i Sverige (Statskontoret 2010, När flera blir en – om nyttan med enmyndigheter. Statskontoret 2016: Statliga myndigheters lokalisering. Ett samlat underlag.) gjorts den bedömningen att den internationella trenden i riktning mot rikstäckande myndighetsmodeller som är organiserade enligt förvaltningsområden har försvårat samarbetet mellan olika myndigheter på lokal och regional nivå. Avsikten med den föreslagna rikstäckande men sektorsövergripande myndighetsstrukturen är att avvärja den utmaning som den vertikala sektoriseringen innebär.

Eftersom den rikstäckande myndighetens resurser vid behov kan inriktas på ett ändamålsenligt sätt kan dess kunder i princip få sina ärenden snabbare behandlade än för närvarande. Det är särskilt viktigt att myndigheten på eget initiativ ingriper i brister och missförhållanden inom social- och hälsovården när det är fråga om kundkategorier i en särskilt sårbar ställning, exempelvis minderåriga personer, äldre personer, personer med funktionsnedsättning, personer som löper risk för marginalisering och asylsökande som inte har tillräckliga kunskaper eller färdigheter att göra klagomål eller att på annat sätt få sitt ärende upptaget till behandling hos en tillsynsmyndighet.

Även om man i myndighetens verksamhet lägger större vikt vid proaktiv och vägledande tillsyn, kommer till exempel sådan tung tillsyn som utförs av yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården och som kan leda till exempelvis begränsning eller indragning av yrkesrättigheter för viss tid eller permanent, fortfarande att ingå i myndighetens uppgifter. Tillsyn som utförs av yrkesutbildade personer har en synnerligen stor betydelse när det gäller att säkerställa klient- och patientsäkerheten. Eftersom denna tillsyn innebär att man på ett avgörande sätt ingriper i de grundläggande rättigheterna bör den vara enhetlig och opartisk.

Koncentreringen av uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förbättrar också jämligheten mellan serviceproducenterna på olika områden. Den reform av social- och hälsovården som för närvarande bereds syftar till att öka den privata serviceproduktionens andel inom social- och hälsovården. Ökningen av antalet privata serviceproducenter bedöms dels skärpa konkurrensen mellan producenterna och dels öka företagens administrativa börda. I och med att antalet serviceproducenter inom social- och hälsovården ökar är det skäl att fästa större avseende vid tillsynens enhetlighet och opartiskhet. I en föränderlig produktionsmiljö är det särskilt viktigt att den myndighet som registrerar serviceproducenterna och övervakar deras verksamhet tillämpar enhetliga, opartiska och smidiga processer och metoder. Då valfriheten genomförs får dessa utmaningar en ännu centralare betydelse. Avsikten med att inrätta den föreslagna myndigheten är bland annat att förenkla förvaltningsstrukturerna samt göra det möjligt att fullt ut utnyttja digitala registreringsprocesser och på så sätt underlätta den administrativa bördan för företagen inom social- och hälsovårdssektorn.

Konsekvenser för miljöärenden

Reformen innebär att det inom statsförvaltningen blir möjligt att i miljöärenden få alla tjänster från ett enda serviceställe. Beredningen av lagstiftning om ett enda serviceställe för miljötillstånd pågår som bäst och avsikten är att regeringens proposition ska lämnas till riksdagen under vårsessionen 2018. När samserviceprincipen förverkligas innebär det att miljötillstånd, tillstånd enligt vattenlagen, undantagstillstånd enligt naturvårdslagen och uppgifter om kontaktmyndighet enligt förfarandet vid miljökonsekvensbedömning kan skötas hos en och samma myndighet som också tar emot tillståndsansökningar. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att i ansökningsärenden samarbeta med andra myndigheter, exempelvis med landskapen och kommunerna. För verksamhetsutövare består nyttan i att de inte längre i samma utsträckning som tidigare behöver sända in olika utredningar och uppgifter till myndigheterna. I många fall kommer behandlingstiden sannolikt att bli kortare. Genom den nationella servicearkitekturen kommer samservicetjänster att kunna tillhandahållas digitalt, vilket för sin del effektiviserar förfarandena.

Då regionförvaltningsverkens tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen samt NTM-centralernas tillsynsuppgifter enligt de ovan nämnda lagarna centraliseras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, får myndigheten inte rätt att överklaga sina egna beslut. Detta kan i praktiken öka det intresse som medborgarna, medborgarorganisationerna, kommunerna, miljövårdsmyndigheten och andra myndigheter som bevakar allmänt intresse har att söka ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut, trots att det allmänna fortfarande ansvarar för bevakningen av allmänt intresse i miljöärenden.

Konsekvenser för konkurrens- och konsumentärenden

Trots att Konkurrens- och konsumentverket enligt den nuvarande modellen styr den regionala tillsynen och tolkningarna i samband med den samt utbildar regionförvaltningsverken, har den decentraliserade tillsynsmodellen inneburit en risk för dels för oenhetliga förfaranden och dels också för divergerande lagtolkningar. Integreringen av tillsynen med Konkurrens- och konsumentverkets och konsumentombudsmannens övriga tillsyn främjar enhetligheten både när det gäller tillsynspraxis och förfarandena, vilket i sin tur är ägnat att främja rättssäkerheten och ett jämnt bemötande av näringsidkarna. Utöver enhetliga förfaranden kommer koncentreringen

att främja också enhetliga prioriteringar när det gäller tillsynen och även i det avseendet ett jämlikt bemötande av näringsidkarna. Genom koncentrereringen blir det möjligt att förnya verksamhetssätten och vid behov allokera resurser till nya tillsynsformer som har resursbrist. Reformen stärker Konkurrens- och konsumentverkets möjligheter att främja marknadens funktion och svara på de utmaningar som den föränderliga marknaden innebär för tillsynen.

4.2.2.2 Språkliga konsekvenser

Myndigheternas språkliga ställning i nuläget

Av de myndigheter som för närvarande sköter de uppgifter som ska samlas hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är Valvira samt av regionförvaltningsverken Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland tvåspråkiga på det sätt som avses i språklagen. Även ansvarsområdet Regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster, som riksomfattande sköter förvaltnings- och utvecklingstjänsterna i alla regionförvaltningsverk och som organisatoriskt hör till Regionförvaltningsverket i Södra Finland, är tvåspråkigt. Av de NTM-centraler som sköter miljöuppgifter är NTM-centralen i Sydöstra Finland, NTM-centralen i Nyland och NTM-centralen i Egentliga Finland, som också har skött miljöuppgifterna i Satakunta, tvåspråkiga liksom NTM-centralen i Södra Österbotten, som också har skött miljöuppgifterna i Österbotten och Mellersta Österbotten. Av de NTM-centraler som sköter de lönegarantiärenden som man har föreslagit att ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är dessutom NTM-centralen i Österbotten tvåspråkig. Utvecklings- och förvaltningscentret, som sköter NTM-centralernas och arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningsuppgifter och som klassificeras som myndighet i centralförvaltningen, är likaså tvåspråkig.

Av regionförvaltningsverken är Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Regionförvaltningsverket i Lappland och Regionförvaltningsverket i Norra Finland samt av de NTM-centraler som sköter de miljö- och lönegarantiuppgifter som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet NTM-centralen i Södra Savolax, NTM-centralen i Tavastland, NTM-centralen i Kajanaland, NTM-centralen i Mellersta Finland, NTM-centralen i Lappland, NTM-centralen i Birkaland, NTM-centralen i Norra Karelen, NTM-centralen i Norra Österbotten, NTM-centralen i Norra Savolax och NTM-centralen i Satakunta enspråkiga finskspråkiga myndigheter enligt språklagen. Det föreslås inte att sådana av NTM-centralernas uppgifter som för närvarande har organiserats i svenska servicegrupper som avses i 34 § i statsrådets förordning om närings-, trafik och miljöcentralerna ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Enligt samiska språklagen är de regionförvaltningsverk och NTM-centraler vilkas verksamhetsområde helt eller delvis omfattar Enare, Enontekis, Sodankylä och Utsjoki, och organ som är verksamma vid dem, myndigheter som den samiska språklagen ska tillämpas på. Därför har samiska språklagen tillämpats vid Regionförvaltningsverket i Lappland och NTM-centralen i Lappland samt när det gäller miljötillståndsuppgifter och arbetarskyddsuppgifter vid Regionförvaltningsverket i Norra Finland.

Språklig ställning för den nya myndighet som inrättas

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som det föreslås att ska inrättas, ska ha hela landet som verksamhetsområde, om inte något annat föreskrivs. Till sin rättsliga ställning är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en riksomfattande myndighet som klassificeras som centralförvaltningsmyndighet och således är en tvåspråkig myndighet enligt 6 § 1 mom. 2 punkten i språklagen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i enlighet med grundlagen och språklagen sköta sina uppgifter på de båda nationalspråken. För att de språkliga rättigheterna för dem som talar samiska inte ska försvagas när förvaltningsstrukturen ändras, föreslås det dessutom att samiska språklagen ska ändras så att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är en myndighet som i enlighet med 2 § i lagen om samiska språklagen ska tillämpas på. Man har gått

tillväga på motsvarande sätt när det gäller vissa andra myndigheter som är viktiga med tanke på medborgarnas rättssäkerhet, som har ett riksomfattande verksamhetsområde eller som har ändrats till att vara riksomfattande. Inom samernas hembygdsområde kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ha ett sådant biträde för samiskspråkiga som avses i 27 § i samiska språklagen.

Avsikten är att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med tanke på de uppgifter som den ska sköta ska organiseras i fyra sektorer och två enheter. Bestämmelser om sektorerna utfärdas genom lag och om enheterna genom statsrådets förordning. Både sektorerna och enheterna ska vara riksomfattande funktioner och således tvåspråkiga. Avsikten är att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ha ett verksamhetsställe i varje landskap i Fastlandsfinland. Verksamhetsställena har dock inte ett tjänste- eller verksamhetsområde som bestäms på regionala grunder och utgör alltså inte en sådan regional organisation inom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Därför ska verksamhetsställena uppfylla de skyldigheter som språklagen föreskriver för tvåspråkiga statliga myndigheter.

De skyldigheter som till följd av språklagstiftningen ska uppfyllas vid skötseln av de uppgifter som hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ändras inte i den föreslagna omorganisationen av myndighetsstrukturen när det gäller Valvira samt de regionförvaltningsverk och NTM-centraler som redan nu är tvåspråkiga. Dessutom ansvarar även för närvarande de myndigheter som till sin rättsliga ställning är tvåspråkiga för uppgifterna inom förvaltningstjänsterna vid alla regionförvaltningsverk och NTM-centraler. I fråga om de uppgifter som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet från tre av de nuvarande regionförvaltningsverken och tio av NTM-centralerna ändras däremot myndighetens språkliga ställning från enspråkig myndighet till tvåspråkig myndighet.

Den interna organiseringen av sektorerna och enheterna vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ske genom en arbetsordning som fastställs av sektordirektören. En riksomfattande sektor kan i sin interna arbetsfördelning organisera sig utöver enligt funktionella grunder också vid behov regionalt, dvs. så att till exempel ansvarsområdet för en intern enhet inom en sektor som sköter till exempel inspektions- och tillsynsuppdrag eller andra uppgifter, med avseende på arbetsfördelningen bestäms på geografiska grunder. Det regionala ansvarsområdet för en intern enhet inom en sektor eller enhet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet medför emellertid inte regional behörighet för enheten, vilket innebär att organiseringen inte heller får några särskilda konsekvenser för myndighetens allmänna språkliga ställning.

Specialarrangemang som tillgodoser språkliga rättigheter

För närvarande finns regionförvaltningsverkens svenskspråkiga serviceenhet för undervisningsväsendet vid Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland. Serviceenheten är separat från regionförvaltningsverkets ansvarsområden och har hela landet som sitt verksamhetsområde. Bestämmelser om serviceenheten har utfärdats genom förordning med stöd av 18 § i lagen om regionförvaltningsverken. Till serviceenhetens uppgifter hör att sköta de uppgifter inom det svenskspråkiga utbildningsväsendet och den svenskspråkiga småbarnspedagogiska verksamheten som hör till regionförvaltningsverkens ansvarsområde, med undantag för uppgifter som gäller anläggnings- och investeringsprojekt. Dessutom ska serviceenheten vara sakkunnig i sådana frågor i anslutning till biblioteksväsendet och till investeringsprojekt enligt lagen om grundläggande utbildning (628/1998), gymnasielagen (629/1998), lagen om grundläggande konstundervisning (633/1998) och lagen om småbarnspedagogik (36/1973) som gäller den svenskspråkiga befolkningen, samt i sådana frågor i anslutning till utbildning och kunande som hör till NTM-centralernas ansvarsområde och som gäller den svenskspråkiga befolkningen. Serviceenhetens personal finns vid de tvåspråkiga regionförvaltningsverkens verksamhetsställen.

Enligt 5 § 3 mom. i förslaget till lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ha en svenskspråkig enhet inom sektorn för undervisnings- och kulturväsendet. Bestämmelser om enhetens uppgifter och behörighetsvillkoren för dess

personal utfärdas genom statsrådets förordning. För att även i fortsättningen upprätthålla den nuvarande nivån på språkliga och kulturella rättigheter är avsikten att skapa en organisatorisk lösning där vissa uppgifter inom sektorn för undervisnings- och kulturväsendet organiseras på språkliga grunder till egna enheter inom sektorn. Den svenskspråkiga enheten för undervisningsväsendet ska inom sin uppgift betjäna den svenskspråkiga befolkningen i hela landet.

Bedömning av hur språkliga rättigheter tillgodoses i praktiken i den nya myndighetens verksamhet

Ur språkligt perspektiv medför samlandet av uppgifterna till en riksomfattande myndighet fördelar när de språkkunskaper som tidigare var fördelade på olika myndigheter nu kan utnyttjas riksomfattande i den nya myndighetsstrukturen. Bedömningen är att tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna förbättras särskilt när det gäller de svenskspråkiga kunder som för närvarande bor inom verksamhetsområdet för en enspråkigt finsk regional myndighet. Möjligheten att flexibelt organisera myndighetsfunktioner trots regionala gränser för verksamhetsområden skapar bättre förutsättningar än för närvarande att även beakta språkliga aspekter när funktioner organiseras. Särskilt i uppgifter vars skötsel organiseras som så kallade riksomfattande arbetsköer kan ärenden på ett naturligt sätt fördelas till sådana tjänstemän som har de bästa förutsättningarna att sköta behandlingen av ärenden också på svenska eller samiska. Även i sådana ärenden där utgångspunkten är att arbetsfördelningen av uppgifterna görs med tanke på region kan de myndighetsärenden som de kunder som talar svenska eller samiska har riksomfattande samlas på riksnivå till sådana tjänstemän som har de bästa förutsättningarna att behandla ärendena på svenska och samiska. Inom de uppgiftsområden som föreslås för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är faktiska besök för att uträtta ärenden mycket få, men vid behov kan man med hjälp av bland annat videokonferensteknik vid kundbetjäning utnyttja de språkkunskaper som finns hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på olika håll i landet.

Även om det föreslås att det av de nuvarande regionala myndigheterna ska bildas en riksomfattande myndighet, kvarstår regionförvaltningsverkets verksamhetsställen och verksamhet inom områdena. Liksom för närvarande ska arbetsgivaren så som föreskrivs i 3 § i lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda säkerställa att personalen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också i praktiken har de språkkunskaper som uppgifterna kräver. Alla arbetstagare behöver inte kunna båda språken, men uppgifterna ska organiseras så att tjänsten tryggas på de båda språken. Denna skyldighet och den faktiska förmågan att ge service också på svenska framhävs särskilt inom de områden där det även för närvarande finns en tvåspråkig regional myndighet. När uppgifterna organiseras ska det genom att ta hänsyn till språkliga synpunkter, utbildning av personalen samt genom att kräva att de personer som sköter uppgifterna har den språkkunskap som uppgifterna kräver i praktiken säkerställas att service ges på både finska och svenska. Särskilt i Österbotten, Mellersta Österbotten, Sydvästra Finland och Nyland ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet se till att det även i fortsättningen vid rekrytering för de inspektions- och tillsynsuppdrag och andra uppgifter som genomförs inom området också rekryteras personal med faktiska förutsättningar att även ge kunderna service på svenska. I rekryteringssituationerna ska uppmärksamhet fästas vid de faktiska språkkunskaper som den som anställs har och vid rekryteringssättet, så att det finns språkkunskaper där det behövs.

I 6 § 1 mom. i lagen om de språkkunskaper som krävs av de offentligt anställda föreskrivs det att är högskoleexamen enligt lag eller förordning behörighetsvillkor för en statlig anställning, krävs det vid tvåspråkiga myndigheter utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i befolkningsmajoritetens språk inom myndighetens ämbetsdistrikt samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i det andra språket. Vid en enspråkig myndighet krävs utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i myndighetens språk samt nöjaktig förmåga att förstå det andra språket. Av de nuvarande tjänsterna vid regionförvaltningsverken är sådana där det som behörighetsvillkor förutsätts högre högskoleexamen tjänsterna som regionförvaltningsverkens överdirektörer och direktörer för ansvarsområden samt tjänsten som direktör för regionförvaltningsverkens svenskspråkiga serviceenhet för undervisningsväsendet. När det gäller de uppgifter som det föreslås att ska överföras från NTM-centralerna är tjänster av detta slag tjänsterna som di-

rektör för ansvarsområde. I fråga om Valvira föreskrivs det att behörighetsvillkoret är högre högskoleexamen för överdirektören, direktören, förvaltningsdirektören och kunskapsdirektören. Avsikten är att vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska högre högskoleexamen krävas av generaldirektören, sektordirektörerna och enhetsdirektörerna.

I fråga om regionförvaltningsverken har det föreskrivits ett särskilt krav på språkkunskaper för personalen vid regionförvaltningsverkens svenskspråkiga serviceenhet för undervisningsväsendet. Av den personalen förutsätts utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i svenska samt tillfredsställande muntliga och skriftliga kunskaper i finska. Enligt 5 § 2 mom. i förslaget till lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska genom statsrådets förordning utfärdas bestämmelser om att kravet på språkkunskaper för personalen vid den svenskspråkiga enhet för undervisningsväsendet som ska inrättas ska motsvara det nuvarande kravet.

I fortsättningen ska samer ha rätt att använda samiska i sina egna ärenden i hela Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I praktiken ska behandlingen av ärenden på samiska riksomfattande styras till de tjänstemän vid det nuvarande regionförvaltningsverket i Lappland som kan samiska. Vid behov utnyttjas videokonferensteknik och andra system som ger möjlighet att inom kundbetjäningen ge samisk service på distans. Dessutom kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom samernas hembygdsområde ha ett sådant biträde för samiskspråkiga som avses i 27 § i samiska språklagen.

Det bedöms att reformen av statens myndighetsstruktur inte försämrar tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna på finska, svenska och samiska vid den nya myndigheten. Språkgruppernas service på det egna språket kan inom en riksomfattande organisation förbättras genom att samla funktioner med utgångspunkt i vilka språk som används samt genom specialarrangemang för språkgrupper.

4.2.2.3 Konsekvenser för regional utveckling

Regionförvaltningsverken har inte varit myndigheter för regional utveckling. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer inte heller att i egentlig mening ha uppgifter inom regional utveckling. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska trots sina riksomfattande behörigheter sköta sina uppgifter med utgångspunkt i ett regionalt nätverk av verksamhetsställen.

De regionala trepartsarbetarskyddsnämnder som för närvarande är verksamma inom ansvarsområdena för arbetarskyddet fortsätter i obestämd form sin verksamhet, vilket för sin del säkerställer även i fortsättningen att regionala synpunkter lyfts fram och att det även regionalt finns möjlighet till trepartspåverkan inom arbetarskyddsmyndighetens verksamhet.

4.2.2.4 Konsekvenser för jämställdheten och jämlikheten

Att samla statens tillstånds- och tillsynsuppdrag i en riksomfattande multiprofessionell myndighet får inga konsekvenser för den jämställdhet som avses i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män. Genom myndighetens riksomfattande behörighet förenhetligas tillstånds- och tillsynsverksamhetens tillvägagångssätt, avgörandep Praxis, servicemodeller och servicenivå, vilket bidrar till medborgarnas jämlikhet.

4.2.3 Konsekvenser för miljön

Reformen bedöms ha indirekta konsekvenser för miljön. Att på det föreslagna sättet organisera skötseln av de uppgifter som verkställer miljölagstiftningen skapar en tydlig behörighetsfördelning mellan myndigheterna. I samband med reformen förnyas också tillvägagångssätten. Detta ger möjlighet att bättre än tidigare uppfylla skyldigheterna enligt miljölagstiftningen. I propositionen ligger tyngdpunkten på att revidera bestämmelserna om förvaltningen, vilket också i viss utsträckning återspeglas på bestämmelserna om förfaranden. Däremot kommer de materiella bestämmelser som gäller miljön inte att ändras, så propositionen kommer inte att få direkta konsekvenser för miljöns tillstånd.

4.2.4 Ekonomiska konsekvenser

Ändringarna stöder genomförandet av social- och hälsovårdsreformen samt uppnåendet av hållbarhetsmålen för landskapsreformen.

Reformen ger möjlighet att förbättra statsförvaltningens produktivitet på lång sikt, eftersom administrativ överlappning i uppgifter som för närvarande sköts av flera olika myndigheter avlägsnas samtidigt som tillvägagångssätt förenhetligas.

Direkta ändringskostnader föranleds av IKT-tjänster och påbörjande av verksamhet.

Konsekvenser för hushållen

Att omorganisera statens uppgifter på det sätt som föreslås i regeringens proposition får inga direkta ekonomiska konsekvenser för hushållen.

Konsekvenser för företagen

Hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samlas i stor omfattning tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter som utöver kommunerna och landskapen också berör företag. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har riksomfattande behörighet, så den kan organisera sina processer riksomfattande, tillämpa i sin verksamhet enhetlig avgörandepraxis samt inrikta resurser och utnyttja expertis flexibelt. Allt detta är positiva utvecklingsförlopp med tanke på de ekonomiska konsekvenserna för företag.

Ändringen av nuläget kommer att vara betydande, eftersom det inom social- och hälsovårdssektorn för närvarande i motsvarande uppgifter finns sju ämbetsverk med självständig behörighet, inom miljösektorn 17 och inom arbetarskyddssektorn fem. I och med att myndighetsstrukturen tättnar och funktionerna samlas ihop minskar behovet av samordning mellan myndigheterna väsentligt och det blir enklare att utveckla processerna. Resultatet av detta är att den administrativa bördan minskar, eftersom det blir lättare att hitta rätt myndighet, och när myndighetens interna processer är snabbare förkortas bl.a. behandlingstiderna för de tillstånd som krävs för näringsverksamhet. Att på riksomfattande nivå förenhetliga tillstånds- och tillsynspraxisen bedöms minska behovet av att söka ändring. När kostnaderna för transaktioner mellan myndigheterna minskar och processerna i övrigt blir enklare och snabbare minskar också de totala kostnaderna för verksamheten, vilket för företagen direkt innebär att till exempel priserna för olika tillståndsprestationer sjunker.

De myndigheter som för närvarande sköter uppgifter som ska överföras har redan nu inom ramen för uppgifterna haft ett mycket nära samarbete såväl inom den egentliga produktionen som inom olika utvecklingsprojekt. Bedömningen är att även om positiva effekter kan förväntas särskilt på längre sikt inom tio år, så kommer också på kortare sikt inom några år positiv utveckling att ses i fråga om de ekonomiska konsekvenserna för företag.

I samband med reformen omorganiseras statens uppgifter och överförs utöver till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också till Konkurrens- och konsumentverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Räddningsinstitutet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, Landsbygdsverket, Statskontoret samt Säkerhets- och kemikalieverket. Dessa överföringar gäller uppgifter vars volym är betydligt mindre, men även i fråga om dem kan man i mindre skala fastställa i huvudsak desamma positiva ekonomiska konsekvenser för företag som de som konstateras ovan då det gäller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Konsekvenser för den offentliga ekonomin

Tillsynen över social- och hälsovården, som åläggs Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, förnyas i samband med social- och hälsovårdsreformen. Inom tillsynen över social- och hälsovården strävar man efter att proaktivt påverka kvaliteten på tjänsteproducenternas verksamhet samt klient- och patientsäkerheten. Den proaktiva och riskbaserade tillsynen stöder sparmålen för social- och hälsovårdsreformen. Tillsynen är ett viktigt stöd för såväl uppnåendet av målen för social- och hälsovårdsreformen som den styrenhet som enligt lagen om ordnande av social- och hälsovård ska inrättas vid social- och hälsovårdsministeriet. Tillsynsmyndigheterna måste kunna fungera proaktivt och reagera snabbt på förändringar i verksamhetsmiljön. Verksamheten ska ha en stark koppling till social- och hälsovårdsministeriets beredning, verkställande, uppföljning och utveckling av lagstiftning. Synergifördelarna med Institutet för hälsa och välfärd, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet (Fimea), Strålsäkerhetscentralen (Stuk) och Arbetshälsoinstitutet, som är verksamma inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde, samt en tydlig styrning av tillsynen ökar resultaten av tillsynen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer även att vara ett ämbetsverk inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde och att på samma sätt som de övriga ämbetsverken inom ministeriets förvaltningsområde delta i koncernsamarbetet inom förvaltningsområdet. Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer man att organisera tillsynsuppgifterna som en egen sektor som styrs av social- och hälsovårdsministeriet.

Omkostnaderna för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samlas under två omkostnadsmoment. Huvuddelen av verksamhetens finansiering koncentreras till finansministeriets huvudtitel under momentet Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets omkostnader (reservationsanslag 2 år) 28.40.04 som inrättades i samband med ramen för åren 2018–2021. Till detta moment överförs, när man utgår från strukturen för statens budget för 2018 och räknar bort anslagen för regionförvaltningsverkens omkostnader (reservationsanslag 2 år) under moment 28.40.01 de anslag som överförs till landskapens allmänna moment samt till Livsmedelssäkerhetsverkets, Konkurrens- och konsumentverkets, Räddningsväsendets, Inrikesministeriets samt Säkerhets- och kemikalieverkets omkostnadsmoment och de anslag som ska överföras till det nya momentet 28.40.05 för Statens ämbetsverk på Åland (reservationsanslag 2 år) som i samband med ramen för åren 2019–2022 föreslås bli inrättat under finansministeriets huvudtitel. Dessutom överförs till momentet från moment 32.01.02 för NTM-centralernas omkostnader (reservationsanslag 2 år) de anslag för omkostnader som motsvarar uppgifterna som överförs från NTM-centralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, från moment 33.02.05 för omkostnader för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (reservationsanslag 2 år), de anslag för omkostnader som motsvarar uppgifterna som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt från moment 33.80.50 statens ersättning för de förvaltningsutgifter som orsakas av avbytarserVICEN för lantbruksföretagare och pålsdjursföretagare samt de anslag för omkostnader som motsvarar uppgifterna som överförs för laglighetsövervakningen och styrningen av avbytarserVICEN. Genom överföringarna blir momentets nettoanslag år 2020 uppskattningsvis 81 miljoner euro. Det slutliga anslaget för 2020 preciseras i beredningen av statens budget.

I regeringens proposition om regionutveckling och tillväxttjänster, som bereds vid arbets- och näringsministeriet föreslås dessutom att laglighetsövervakningsuppgifterna när det gäller ordnande och produktion av landskapets tillväxttjänster ska tilldelas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det är fråga om en ny uppgift som inte motsvarar någon av NTM-centralernas eller AN-byråernas nuvarande uppgifter och till den kan sålunda för närvarande inte överföras resurser från de nuvarande uppgifterna. Det föreslås i ramförslaget för åren 2019–2022 att under moment 28.40.04 för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets omkostnader från och med år 2020 ska tas upp ett permanent tilläggsanslag på 201 000 euro, vilket motsvarar kostnaderna för de tre årsverken med sidokostnader som skötseln av uppgifterna förutsätter.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhet ska finansieras med anslag under finansministeriets huvudtitel och dessutom också med anslag under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel. Från momentet finansieras också personalkostnader, resekostnader och vissa andra rätt små utgifter för arbetarskyddssektorn vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Avgörandet om de två omkostnadsmomentet är en fortsättning på det avgörande som

tidigare slogs fast i samband med regionförvaltningsreformen 2010 och det säkerställer att finansierings- och styrmodellen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överensstämmer med ILO:s konvention som ratificerats av Finland och de krav som Europeiska kommissionen har uppställt för tillsynen över arbetarskyddet. Momentet motsvarar direkt moment 33.02.07 för omkostnader för regionförvaltningsmyndigheternas ansvarsområde för arbetarskyddet (reservationsanslag 2 år), vars nettoanslag enligt nivån för budgeten 2018 är 24 072 000 euro, i social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel i statens budget för 2018.

Den föreslagna reformen förbättrar statsförvaltningens produktivitet, eftersom administrativ överlappning i uppgifter som för närvarande sköts av flera olika myndigheter avlägsnas samtidigt som tillvägagångssätt förenhetligas. Genom de gemensamma verksamhetsmodeller för tillsyn och kundstyrning som den nya strukturen ger möjlighet till samt genom andra verksamhetsmässiga förnyelser är det möjligt att uppnå besparingar. Dessa verksamhetsmässiga utvecklingsåtgärder leder på längre sikt till att kostnaderna sjunker. Samtidigt kan kostnaderna under de två år som följer direkt efter det att åtgärderna har vidtagits tillfälligt öka till följd av ändringskostnaderna, som är en engångskostnad.

De besparingar som reformen leder till är ett svar på behovet av att effektivisera verksamheten i en situation där fältet av social- och hälsovårdsaktörer som övervakas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är i en brytningstid till följd av social- och hälsovårdsreformen. Antalet tjänsteproducenter som omfattas av en registreringsprocess ökar betydligt jämfört med det nuvarande antalet. Dessutom kommer antalet aktörer eller verksamhetsställen inom den privata social- och hälsovården antagligen också att öka när kundernas valfrihet ökar. Dessa utvecklingskostnader ökar arbetsvolymen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Statens informations- och kommunikationstekniska center (Valtori) kommer att ansvara för produktionen av de sektorberoende tjänster som de organisationer som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet använder. I samband med sektorberoende tjänster används nya gemensamma tjänster som produktifierats av Valtori, t.ex. en gemensam kommunikationslösning för staten (VYVI) samt andra gamla ämbetsverksspecifika tjänster bl.a. inom ärendehantering, dokumenthantering och rapportering. Att förenhetliga dessa medför ytterligare kostnader, vars belopp bedöms vara litet jämfört med de sektorberoende IKT-tjänsterna. De största ändringskostnaderna bedöms uppstå till följd av att ärendehanteringssystemet behöver ändras och att användarhanteringen ändras. Dessa ändringar måste beredas redan innan reformen träder i kraft och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inleder sin verksamhet. Därför uppstår det kostnader redan före 2020. När det gäller de sektorberoende tjänsterna så används separata överlappande IKT-lösningar som stöd för webbtjänster och elektronisk hantering samt för därtill hörande stödtjänster. Användningen av de ovannämnda systemen kan fortsätta i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för att säkerställa kontinuiteten i verksamheten. Att använda separata överlappande lösningar parallellt kräver dock att man utvecklar dataöverföringslösningarna mellan systemen. Detta leder till extra kostnader av engångsnatur vid genomförandet av dataöverföringslösningarna samt extra kostnader i fråga om driftkostnaderna för tjänsterna.

När det gäller ekonomi- och personalförvaltningens system KIEKU leder inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet till att ett nytt KIEKU-system tas i bruk. Vid de enskilda ämbetsverken har ibruktagandet av Kieku tagit cirka ett år och Statens servicecenter för ekonomi- och personalförvaltning (Palkeet) fakturerar för kostnaderna för ibruktagandet. På motsvarande sätt måste hanterings- och arkiveringssystemet för fakturor och dokument (Rondo) och resehanteringssystemet M2 införas vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Särskilt användarhanteringen i systemet M2 är arbetsdryg att skapa, eftersom systemet används av hela personalen. Dessutom ska det för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet skapas en intern och en extern webbplats.

Utöver de direkta IKT- och systemändringskostnaderna till följd av reformen leder den också till andra direkta och indirekta kostnader särskilt åren 2017–2019 före reformen och åren 2020–2021, som är de två första verksamhetsåren vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndig-

het. På kort sikt inom några år orsakas direkta kostnader av bland annat planering och genomförande av ändringen, förnyelse av kommunikationsmaterial, lokaler samt andra motsvarande nödvändiga åtgärder som inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kräver. Faktorer som medför kostnader på längre sikt är bl.a. den finansiering som nya elektroniska system kräver, utveckling av serviceprocesser och servicekanaler, utbildning som syftar till att förnya verksamhetsmodeller och verksamhetskulturen osv. Genom den riksomfattande behörigheten får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet emellertid bättre möjligheter än vad de nuvarande enskilda regionförvaltningsverken och NTM-centralerna med regional behörighet har att allokera resurserna flexibelt och effektivt samt också att effektivisera och digitalisera arbetsprocesserna. Även dessa åtgärder kräver dock ovan konstaterade satsningar på utvecklingsverksamheten samt nya elektroniska system.

Kostnaderna för genomförande av projektet för inrättande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet 2017–2019

För beredningen av inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tillsattes i februari 2017 ett genomförandeprojekt. Enligt den senaste beräkningen kommer kostnaderna för inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet åren 2017–2019 att uppgå till sammanlagt 4,0 miljoner euro. Projektkostnaderna finansieras med anslag under moment 28.40.03 Stödåtgärder inom regional- och lokalförvaltningen (reservationsanslag 2 år) med tilläggsanslag som överförs från andra moment eller kan sökas från momentet.

För åren 2018 och 2019 har för genomförandeprojektets kostnader till moment 28.40.03 – Stödåtgärder inom regional- och lokalförvaltningen (reservationsanslag 3 år) överförs ett anslag på 1,61 miljoner euro från Regionförvaltningsverkens omkostnadsmoment 28.40.01. För genomförandekostnaderna har dessutom reserverats ett årligt tilläggsanslag på sammanlagt 690 000 euro för åren 2017–2019.

Kostnaderna för projektförvaltningen är relaterade till projektpersonalen och uppgår till sammanlagt cirka 73 000 euro år 2017. För dessa kostnader har reserverats ett anslag på 160 000 euro också för år 2018. De ministerier som svarar för centralstyrningen av genomförandeprojektet har ansett det vara nödvändigt att tillföra projektledningen ytterligare resurser. Från början av 2018 har rekryterats en projektdirektör och dessutom två nya projektchefer för de centrala delområden som ska fastställas

För resurseringen av genomförandet av projektet 2019 har ansökts om finansiering i samband med ramen för år 2019–2022. Projektorganisationen för 2018 ska enligt förslaget fortsätta sitt arbete också 2019. Personalkostnaderna för projektorganisationen 2019 uppgår till sammanlagt 370 000 euro. Dessutom har ett tilläggsanslag på sammanlagt 400 000 euro söks för de kostnader som orsakats av genomförandet av projektet, framför allt för effektivisering av den nya myndighetens externa kommunikation, uppbyggnaden av digitala modeller för kundservice och verksamheten, ordnandet av de indragna verkens arkivering samt för upprättande av ett koncept för den nya myndighetens verksamhetslokaler. Kostnaderna för arbetet med att bygga upp kundservice- och verksamhetsmodellerna kommer ytterligare att preciseras under den fortsatta beredningen. Det föreslås att på momentet 28.40.03 – Stödåtgärder inom regional- och lokalförvaltningen tas upp ett 170 000 euros tilläggsanslag av engångskaraktär för projektets genomförande- och personalkostnader år 2019.

I ramförslaget för åren 2019–2022 ingår också lönekostnaderna för den högsta ledningen 2019. För att de personer som utnämnts till de högsta tjänsterna i ledningen för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fullt ut ska kunna delta i myndighetens beredningsprocess redan innan den inleder sin verksamhet den 1 januari 2020, är avsikten att de år 2019 ska utnämnas till tidsbundna tjänster vid respektive ministerium. Finansministeriet föreslår under momentet (28.40.03) ett tilläggsanslag om 405 000 euro, social- och hälsovårdsministeriet ett tilläggsanslag om 225 000 euro på sitt eget moment samt miljöministeriet och undervisnings- och kulturministeriet tilläggsanslag om 113 000 euro på sina respektive moment, för de kostnader som utnämningarna till den högsta ledningen orsakar 2019.

Enligt ramen för åren 2019–2022 söks dessutom ett tilläggsanslag om 200 000 euro för påbörjande av uppbyggnaden av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets gemensamma ärendehanteringssystem år 2019, vilket ingår i ovan nämnda tilläggsanslag av engångskaraktär om 1 170 000 euro för år 2019. Det gemensamma ärendehanteringssystemet utgör grunden för hela myndighetens gemensamma ärendehantering (diarium, dokumenthantering, elektronisk arkivering) och det är därför skäl att börja bygga upp systemet redan i projektskedet. En bedömning av projektets totalkostnader kan göras först efter den preliminära utredningen hösten 2018. Resten av det anslag som behövs för uppbyggnad av ärendehanteringssystemet söks för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets omkostnader (28.40.04) i samband med budgeten för år 2019 eller ramen för åren 2020–2023.

Social- och hälsovårdsministeriet har dessutom för Valvira vidkommande i den kompletterande budgeten för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beredning år 2018–2019 för viss tid sökt ett tillägg om tre årsverken, sammanlagt 300 000 euro.

Kostnaderna för genomförandeprojektet preciseras allteftersom genomförandet framskrider.

De ekonomiska konsekvenserna av omorganiseringen av andra statliga uppgifter

Det föreslås att uppgifter i samband med landskapsreformen ska överföras från regionförvaltningsverken dels till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och dels också till Konkurrens- och konsumentverket, Livsmedelssäkerhetsverket, inrikesministeriet, Räddningsinstitutet samt Säkerhets- och kemikalieverket. Från NTM-centralerna ska enligt förslaget dessutom överföras uppgifter till Landsbygdsverket, Migrationsverket och Statskontoret. Ändringarna förutsätter inte tilläggsanslag, utan det är för Konkurrens- och konsumentverkets samt för Säkerhets- och kemikalieverkets vidkommande fråga om överföring av anslag från finansministeriets huvudtitel till arbets- och näringsministeriets huvudtitel, för Livsmedelssäkerhetsverkets vidkommande från finansministeriets huvudtitel till jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel, för inrikesministeriets och Räddningsinstitutets vidkommande, från finansministeriets huvudtitel till inrikesministeriets huvudtitel och för Migrationsverkets vidkommande från arbets- och näringsministeriets huvudtitel till inrikesministeriets huvudtitel. I samband med uppgiftsöverföringen till Statskontoret ska enligt förslaget inte göras några anslagsöverföringar. Propositionen förutsätter inte heller en ökning av antalet årsverken, utan det är fråga om överföring av årsverken mellan förvaltningsområden och ämbetsverk. Lönekoordineringen kan dock medföra kostnader. Genom regleringen av personalöverföringen samt med hjälp av den helhet som de statliga tjänste- och arbetskollektivavtalen utgör tryggas lönenivån för den personal som flyttas, vilket kan påverka kostnaderna.

Alla de kostnadseffekter som nämns ovan är uppskattningar. I samband med planen för de offentliga finanserna och i samband med beredningen av budgeten och tilläggsbudgeten avgörs dimensioneringen av och tidtabellen för de anslag som till följd av reformen eventuellt krävs under olika moment.

4.3 Konsekvenser av egendomsöverföringar

Konsekvenser för landskapen

NTM-centralernas alla avtal om lokaler samt lösöre som har samband med de uppgifter som överförs till landskapen, rättigheter som avser ägande, innehav och användning av lös egendom samt immateriella rättigheter och tillstånd överförs i samband med reformen till landskapen. Från kommunerna samt samkommunerna överförs dessutom till de nya landskap som ska inrättas uppgiftsrelaterat lösöre, rättigheter som avser ägande, innehav och användning av lös egendom samt immateriella rättigheter och tillstånd. Överföringarna sker kostnadsneutralt eftersom till landskapens budgetmoment med allmän täckning överförs finansiering som motsvarar de avtal och ansvar som överförs. Överföringarnas värde och funktionella betydelse är i huvudsak relativt ringa jämfört med konsekvenserna av de egendomsöverföringar som görs i

samband med överföringen av uppgifter inom social- och hälsovården eller räddningsväsendet.

Det är dock värt att beakta att genom överföringen av NTM-centralernas avtal om lokaler så överförs till landskapen ett mycket stort antal avtal om lokaler. Avtal om lokaler med Senatfastigheter kan landskapen använda under en övergångsperiod fram till den 31 december 2023. Det är svårt att bedöma hur stort det faktiska behovet av dessa lokaler är i varje landskaps verksamhet, eftersom landskapets lokalcentral även från kommunerna och samkommunerna får överta förvaltningen av ett betydande antal olika lokaler. Lokalcentralen kan dock som riksomfattande gemensamt servicecenter för landskapen optimera användningen av lokaler effektivt och vid behov avstå från onödiga lokaler antingen när det avtal som har ingåtts med Senatfastigheter löper ut eller genom att separat komma överens med Senatfastigheter om att avsluta avtalen. Cirka 86 procent av värdet på årshyran enligt de hyresavtal för lokaler som utvecklings- och förvaltningscentret ingått på NTM-centralernas och arbets- och näringsbyråernas vägnar med Senatfastigheter och som överförs till landskapen är bundet till sådana avtal som kan sägas upp att upphöra senast under 2023.

Dessutom är vattenbyggnad, som överförs från NTM-centralerna till landskapen, en betydande egen helhet. I samband med arrangemang som vidtas vid reformen placeras ägandet samt upphandlingen av underhåll av vattenbyggnader (deras balansvärde 2015 var cirka 76,7 miljoner euro) hos landskapens lokalcentral. Däremot kommer reglering samt hantering av översvämningsrisker som en del av de uppgifter som gäller vattendrag att placeras hos landskapen liksom rollen som tillståndshavare. Av landskapens lokalcentral, som äger byggnaderna och som av landskapen tar ut hyra för varje byggnad, får landskapen genom hyresavtal tillgång till de byggnader som uppgifterna förutsätter.

Konsekvenser för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Från NTM-centralerna överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avtal och immateriella rättigheter av ringa värde. Likaså överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet egendom från Valvira. Dessutom överförs till regionförvaltningsverkens balansräkning en del av statens nationalförmögenhet, eftersom uppgiften att fatta beslut om och förvalta de områden som anskaffats för naturskyddsändamål överförs vid reformen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Konsekvenser för statens andra ämbetsverk

Eftersom de helheter av uppgifter som från regionförvaltningsverken överförs till landskapen och statliga myndigheter är relativt små och den personal som utför uppgifterna är decentraliserad över regionförvaltningsverkens hela arbetsfält på 12 olika verksamhetsställen, överförs inte avtalen om lokaler från regionförvaltningsverken till landskapen eller statens myndigheter i samband med reformen. Regionförvaltningsverkens hyresavtal överförs sålunda i sin helhet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

I regel överförs de uppgifter som vid reformen övergår från NTM-centralerna till de andra statliga ämbetsverken inte genom denna regeringsproposition.

Konsekvenser för kommunerna och samkommunerna

Det lösöre, de rättigheter som gäller ägande, den förvaltning och användning av lös egendom samt de immateriella rättigheter och tillstånd, vilka tillsammans med uppgifterna överförs från kommunerna och samkommunerna till landskapen, har ett värde som är relativt litet.

4.4 Konsekvenser för personalen

4.4.1 Allmänt om konsekvenserna för personalen

RP 14/2018 rd

Landskapsreformen är en betydande administrativ och funktionell reform med omfattande konsekvenser för personalen i kommunerna, samkommunerna och statens regionalförvaltning. Landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen innebär tillsammans omfattande organisatoriska förändringar och förändringar när det gäller sätten att ordna tjänster. Förändringarna leder till en ny arbetsgivare för totalt cirka 220 000 personer. Reformen innebär personalöverföringar inom flera olika förvaltningsområden, till följd av bestämmelser som föreslås i propositioner som är under beredning inom flera förvaltningsområden. Uppskattningen av totalantalet personer som flyttas i samband med reformen omfattar såväl personal som överförs från kommuner och samkommuner som personal som överförs från staten till landskapen och som flyttas dels på grund av denna proposition och dels på grund av regeringens proposition med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården (RP 15/2017 rd) samt på grund av bestämmelser som föreslås i flera propositioner som bereds inom olika förvaltningsområden.

Av de ovan nämnda cirka 220 000 personerna kommer sammanlagt 2 282 personer att från kommuner och samkommuner flyttas till landskapen med stöd av de bestämmelser som föreslås i denna proposition. Dessutom har det uppskattats att från kommunerna på grund av de bestämmelser som föreslås i den proposition om överföring av avbytaruppgifterna för kommunernas lantbruksföretagare som bereds vid social- och hälsovårdsministeriet överförs 3 370 personer. Den propositionen kommer att lämnas till riksdagen under år 2018.

Från staten till landskapen överförs enligt förslaget sammanlagt cirka 4 555 årsverken. Av dessa överförs cirka 1 285 årsverken i enlighet med bestämmelser som föreslås i denna proposition, enligt en preliminär uppskattning cirka 2 945 årsverken med stöd av bestämmelser som föreslås i den proposition om regionutveckling och tillväxttjänster som bereds vid arbets- och näringsministeriet och cirka 325 årsverken enligt bestämmelser som föreslås i regeringens propositioner om ändring av landsvägslagen och vissa andra lagar samt lagen om enskilda vägar (RP 147/2017 rd) Enligt bestämmelserna i den proposition med förslag till lag om djurs välbefinnande och till lagar om ändring av vissa lagar som har samband med den, som bereds vid jord- och skogsbruksministeriet, överförs en del av regionförvaltningsverkens personal inom miljöhälsovården till landskapen. Inom staten överförs dessutom enligt denna proposition sammanlagt cirka 1 670 årsverken. Statens personalresurser räknas av tradition som antal årsverken. Eftersom en del av statens personal är deltidsanställd innebär detta att antalet personer som flyttas de facto är större än de beräknade antal årsverken som uppges i propositionen.

Den personal som överförs till landskapen kommer att fördelas huvudsakligen mellan landskapen respektive sammanslutningar där de har bestämmande inflytande. Begreppet landskapskoncern definieras i 4 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen. En juridisk landskapskoncern innefattar landskapets egen organisation inklusive affärsverk, samt de sammanslutningar där landskapet har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) (landskapets dottersammanslutningar). Till landskapskoncernen hör dessutom sammanslutningar där landskapets dottersammanslutningar har bestämmande inflytande.

En del av personalen överförs och kvarstår i landskapets eller de affärsverks anställning som svarar för tjänsteproduktionen i landskapet. I dessas anställning kvarstår den personal som sköter uppgifter som innebär utövning offentlig makt eller uppgifter som endast kan ombetras en myndighet. En del av personalen överförs först till landskapen och vidare från landskapen till dessas nationella servicecenter, dvs. servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltningen (Landskapens lokalcentral Ab) och servicecentret för informations- och kommunikationstekniska tjänster (Vimana Oy). Till Landskapens lokalcentral Ab överförs den personal som sköter dessa uppgifter inom den nuvarande organisationen. Till IKT-servicecentret Vimana Oy överförs huvudsakligen teknisk personal och projektpersonal. Personer som framförallt sköter terminalanskaffningar överförs tillsammans med sina uppgifter till landskapen.

Landskapens gemensamma servicecenter hör inte till landskapskoncernen eftersom de är landskapens samägda bolag och inget landskap ensamt har sådant bestämmande inflytande i

dem som avses ovan. De beslut om landskapens nationella servicecenter, bolagiseringsskyldighet, serviceproduktion av landskapens ekonomi- och personalförvaltning och samarbets-skyldigheter, som ska preciseras i ett senare skede kommer att få betydelse när det gäller varje flyttad persons slutliga arbetsgivare och hur mycket personal som övergår till anställningar hos sammanslutningar som hör till landskapskoncernen eller som står under landskapens bestämmande inflytande eller till anställningar hos andra bolag eller sammanslutningar.

Personal som arbetar inom ekonomi- och personalförvaltningen överförs huvudsakligen till landskapen och i mindre utsträckning till servicecenterbolag som producerar ekonomi- och personalförvaltningstjänster för landskapen. Om de framtida landskapen beslutar ordna basservicen inom ekonomi- och personalförvaltningen via servicecenterbolag, kommer detta sannolikt att öka anpassningstrycket i de organisationer som för närvarande undergår förändringar, när det gäller den personal som utför dessa uppgifter.

Uppgifterna inom ekonomi- och personalförvaltningen sköts för närvarande antingen som de nuvarande organisationernas egen verksamhet eller köps från de nuvarande servicecenterbolagen. Beroende på landskapens framtida lösningar kommer de nämnda uppgifterna att i fortsättningen skötas av landskapen själva eller av de servicecenterbolag som är valda av landskapen.

Med landskapsreformen eftersträvas inga personalminskningar. De administrativa uppgifterna sköts i nuläget emellertid inom ett flertal olika organisationer. Centraliseringen av förvaltningsuppgifterna på landskapsnivå eliminerar överlappande uppgifter och effektiviserar verksamheten. Detta kan i sin tur i praktiken leda till att personalbehovet och -mängden minskar i framtiden.

Utgångspunkten för beredningen av landskapsreformen är den att omorganiseringen av uppgifterna ska göras på ett sådant sätt att personal i så liten utsträckning som möjligt behöver flytta från en ort till en annan. Eftersom utgångspunkten för reformen är att verksamhetsområdena ska bygga på de nuvarande landskapen, kommer reformen emellertid sannolikt att medföra vissa förändringar när det gäller personalens verksamhetsställen och -områden. Personalens uppgifter kan också förändras.

Landskapsreformen förutsätter att personalens kunskaper utvecklas till att motsvara den nya verksamhetsmiljön samt eventuella nya uppgifter och tillvägagångssätt. Ändringen erbjuder personalen samtidigt också möjlighet att utveckla sina kunskaper och sin expertis samt att avancera i karriären. För organisationerna skapar ändringen möjligheter att utnyttja personalens kunnande på ett nytt sätt.

4.4.2 Konsekvenser för den personal som övergår till landskapen från kommunerna, samkommunerna och staten

Den personal som övergår till landskapen från kommunerna och samkommunerna

Det föreslås att organiseringsansvaret för de kommun- och samkommunsuppgifter som avses i 3 § i förslaget till lag om införande överförs till landskapen vid landskapsreformen. Dessa uppgifter är lantbruksförvaltningens och jordbruksstödens administrationsuppgifter, kommunernas uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet, vissa uppgifter enligt veterinärvårdslagen samt landskapsförbundens uppgifter. Den personal som i kommunerna och samkommunerna sköter de uppgifter som överförs ska i enlighet med principen om överlåtelse av rörelse anställas hos det landskap eller den sammanslutning som ingår i en landskapskoncern eller som landskapen har bestämmande inflytande i dit personens uppgifter överförs vid landskapsreformen. Från kommunerna och samkommunerna övergår till landskapen totalt cirka 5 655 personer. Av dessa övergår cirka 2 282 personer med stöd av de föreslagna bestämmelserna i denna regeringsproposition och cirka 3 370 personer med stöd av de föreslagna bestämmelserna i den regeringsproposition som bereds av social- och hälsovårdsministeriet och som gäller överföringen av kommunernas uppgifter i fråga om avbytare för lantbruksföretagare. Regeringens propo-

sition kommer att överlämnas till riksdagen 2018. Arbetskraftskostnaderna för den personal som anställs hos landskapen beräknas bli cirka 247 miljoner euro om året. Av detta belopp utgör andelen arbetskraftskostnader för den personal som med stöd av denna regeringsproposition övergår cirka 125 miljoner euro. Det totala beloppet är cirka 2,2 % av alla arbetskraftskostnader, som är sammanlagt cirka 11 miljarder euro, för den personal som i samband med social- och hälsovårds- och landskapsreformen övergår från alla kommuner och samkommuner till landskapen.

Miljö- och hälsoskydd

År 2016 arbetade 497 veterinärer, som alla var anställda i tjänsteförhållande, inom kommunernas miljö- och hälsoskydd. Inom miljö- och hälsoskyddet fanns det totalt 419 kommunala hälsoinspektörer. Av dem var 98 % anställda i tjänsteförhållande och 2 % i arbetsavtalsförhållande. Av personalen inom miljö- och hälsoskyddet övergår totalt uppskattningsvis 1 308 personer till att vara anställda hos landskapen.

När hela miljö- och hälsoskyddet sköts som en uppgift inom landskapet ger det möjlighet till effektiv tillsyn av hög kvalitet. Att förena de knappa resurserna inom regionalförvaltningen och lokalförvaltningen förväntas resultera i synergifördelar och resursbesparingar. Även upprätthållandet av den nationella beredskapen för djursjukdomar och beredskapsupplag, sjukdomsbekämpningen samt ordnandet av jour med tanke på akuta uppdrag i anslutning till djurskydd och inom tillsynen över djursjukdomar går att genomföra som landskapsverksamhet.

Genom reformen förbättras personalens möjlighet att specialisera sig och organisera skötseln av uppgifterna på ett ändamålsenligt sätt. Särskilt tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande har skötts med mycket små resurser, cirka ett årsverke per samarbetsområde. Att överföra uppgifterna till landskapsnivån förbättrar möjligheterna att styra resurserna dit där de mest behövs. Svåra fall kan skötas som ett samarbete mellan flera personer. Tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande har skötts på uppdrag av staten och att söka ersättning och fakturera kunder har varit komplicerat. Nu överförs uppgifterna helt till landskapen, varvid faktureringsprocessen kan göras smidigare och kopplas ihop med andra motsvarande processer. Regionförvaltningsverken och NTM-centralerna har utfört liknande tillsynsarbete. När tre olika myndigheters resurser slås samman är det möjligt att effektivisera arbetet och hitta möjligheter att spara.

Att sköta hela miljö- och hälsoskyddet som en landskapsuppgift ger möjlighet till effektiv tillsyn av hög kvalitet och ger goda möjligheter att omorganisera och utveckla verksamheten. När beslutsfattandet ligger långt från den lokala nivån finns det risk för att myndighetsverksamheten blir stel och byråkratiskt. Att förena de knappa resurserna inom regionalförvaltningen och lokalförvaltningen förväntas resultera i synergifördelar och resursbesparingar.

Till följd av den föreslagna ändringen kommer antalet verksamhetsställen att minska och det sker omplacering av personalen vid dem. Inspektionsresorna blir längre. Samarbetsområdena sträcker sig över flera landskap och personalen flyttar antagligen till det landskap dit ansvarskommunen hör, även om det inte motsvarar enhetens verksamhetsområde. Detta kan leda till problem när det gäller bedömningen av resursernas tillräcklighet och orsaka antingen överresursering eller resursbrist innan verksamheten stabiliseras. Stödtjänsterna kan centraliseras bättre i fortsättningen. Större enheter ger bättre möjligheter till att utnyttja forskningsdata, att använda informationsledning och att utveckla myndighetsverksamheten så att den får mer genomslagskraft och blir enhetligare.

Administrationsuppgifter i fråga om lantbruksförvaltningen och jordbruksstöd

Av den personal som arbetar med administrationsuppgifter i fråga om lantbruksförvaltningen och jordbruksstöden övergår uppskattningsvis 279 personer till landskapen. År 2016 var 96 % av personalen anställd i tjänsteförhållande och 4 % anställd i arbetsavtalsförhållande.

RP 14/2018 rd

I samband med reformen övergår de personer som i kommunerna och NTM-centralerna sköter uppgifter inom jordbruksstödsförvaltningen till landskapen. Syftet med att övergå från en fyrtogsförvaltning till en trestegsförvaltning och att koncentrera jordbruksstödsförvaltningens personal hos landskapen är att sköta uppgifterna effektivare och med större genomslagskraft nära kunden. Dessutom kan man inom ramen för arbetsuppgifternas specialkrav bättre kombinera helheter av uppgifter. Jordbruksstödsförvaltningens uppgifter ska även i fortsättningen vara uppgifter som hör till uppgiften som utbetalande organ. När det gäller skötseln av dessa uppgifter kommer Landsbygdsverket att ingå avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ med landskapen.

Landskapsförbunden

Vid landskapsreformen föreslås det att landskapsförbundens uppgifter överförs till landskapen. Efter överföringen av uppgifterna ska medlemskommunerna lägga ned de nuvarande landskapsförbunden, som är uppbyggda som samkommuner. Landskapsförbunden har en personal på uppskattningsvis 695 personer, som i sin helhet kommer att anställas vid de nya landskapen. Av landskapsförbundens personal är 48 % anställda i tjänsteförhållande och 62 % i arbetsavtalsförhållande.

Den personal som övergår från staten till landskapen

Ansvar för att organisera de uppgifter som avses i 3 § i förslaget till lag om införande och som sköts av NTM-centralerna, utvecklings- och förvaltningscentret och regionförvaltningsverken samt för till uppgifterna hörande stödtjänster överförs från de ovan nämnda statliga ämbetsverken till landskapen. När statens myndigheter inte längre har organiseringsansvar för dessa uppgifter övergår också den personal som sköter uppgifterna vid statens ämbetsverk, Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning (Palkeet) och Statens informations- och kommunikationstekniska center (Valtori) till landskapen eller de sammanslutningar som ingår i en landskapskoncern eller som landskapen har bestämmande inflytande i.

NTM-centralerna, utvecklings- och förvaltningscentret och regionförvaltningsverken läggs ned, och enligt de bestämmelser som föreslås i denna regeringsproposition övergår personalen, som motsvarar totalt 1 205 årsverken, från de nämnda ämbetsverken till landskapen. Till landskapen överförs dessutom från servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning Palkeet personal motsvarande sammanlagt 45 årsverken som har skött stödtjänster inom personalförvaltningen för ämbetsverk som dras in och från Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtor personal motsvarande ca 35 årsverken som skött informations- och kommunikationstekniska stödtjänster för ämbetsverk som dras in. Arbetskraftskostnaderna för den personal som övergår beräknas vara totalt cirka 75 miljoner euro om året. Detta är sammanlagt cirka 30 % av arbetskraftskostnaderna på totalt cirka 260 miljoner euro för den personal som med stöd av regeringens olika propositioner övergår från staten till landskapen.

Utöver den personal som har nämnts kommer med stöd av de bestämmelser som föreslås i regeringspropositionen med förslag till lag om regionutveckling och tillväxttjänster merparten av personalen vid AN-byråerna (cirka 2 175 årsverken) samt en knapp femtedel av NTM-centralernas personal (cirka 440 årsverken) och enligt en preliminär uppskattning knappt tvåtredjedelar av personalen vid NTM-centralernas och AN-byråernas utvecklings- och förvaltningscentret (cirka 330 årsverken) att övergå till landskapen. Dessutom övergår enligt de föreslagna bestämmelserna i de regeringspropositioner med förslag till landsvägslag och vissa andra lagar (RP xx/2017 rd) och lag om enskilda vägar (RP 147/2017 rd) som bereds av kommunikationsministeriet cirka 15 % av NTM-centralernas (exkl. KEHA-centret) (cirka 325 årsverken) personal till landskapen. Till landskapen överförs också enligt de bestämmelser som föreslås i regeringens proposition med förslag till lag om djurs välbefinnande och ändringar som har samband med den (RP /2018 rd), som bereds vid jord- och skogsbruksministeriet, en del av regionförvaltningsverkens personal inom miljö- och hälsoskyddet som ska överföras till landskapen.

RP 14/2018 rd

Nedan redogörs för den personal som enligt de föreslagna bestämmelserna i denna regeringsproposition övergår från statens ämbetsverk till landskapen.

Från NTM-centralerna övergår till landskapen en personal som motsvarar cirka 1 000 årsverken och som sköter följande uppgifter: landsbygdsutveckling och jordbruksstödsförvaltning, livsmedelssäkerhet och kvalitet, växtproduktion samt djurs hälsa och välbefinnande, vattenhushållning, fiskerihushållning, vatten- och havsskydd samt vatten- och havsvård, havsplanering, områdesanvändning och byggande, vård av kulturmiljön och rekreationsanvändning av naturen, uppgifter enligt terrängtrafiklag samt planeringen och ordnande av skärgårdstrafik. De personer som övergår från NTM-centralerna är med undantag för några enstaka personer anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår är uppskattningsvis mindre än 10 %.

Av personalen vid utvecklings- och förvaltningscentret KEHA övergår till landskapen enligt en preliminär uppskattning ett antal som motsvarar cirka 105 årsverken och placeras vid landskapens riksomfattande servicecenter. Antalet preciseras när beredningen framskrider. Den personal som övergår har skött expert- och stödtjänstuppgifter inom bl.a. ekonomi- och personalförvaltning, informationsförvaltning, ärendehantering och kommunikation och betalningsuppgifter samt verksamhetsutveckling. En del av KEHA-centrets och AN-byråernas personal ska överföras till det tillväxttjänstbolag som ska grundas enligt lagförslaget i regeringens proposition om utveckling och tillväxttjänster. De personer som från KEHA-centret flyttas till andra enheter är alla i tjänsteförhållande. Den visstidsanställda personalens andel av den personal som överförs var år 2016 mindre än 5 %. Den personal som överförs från KEHA-centret kommer då överföringen sker sannolikt att minska betydligt till följd av naturlig avgång och också på grund av att tjänster som blir vakanta för närvarande i regel tillsätts för viss tid. Denna visstidsanställda personals tjänsteförhållanden upphör i slutet av år 2019.

Från regionförvaltningsverken övergår till landskapen en personal som motsvarar cirka 100 årsverken och som sköter uppgifter inom den regionala alkoholövervakningen och det förebyggande alkohol- och drogarbetet, uppgifter inom de regionala delegationerna för romska ärenden och förvaltningen för romska ärenden samt anknytande stödtjänster. Av den personal som sköter uppgifter med anknytning till livsmedelssäkerhet och djurs hälsa och välbefinnande övergår ett antal som motsvarar 38 årsverken till landskapen och de återstående 15 årsverken till Evira. Vid regionförvaltningsverken finns det inte personal som är anställd i arbetsavtalsförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår från regionförvaltningsverken till landskapen är uppskattningsvis cirka 10 %.

Den ovan presenterade informationen bygger på en utredning om de årsverken och anslag som vid landskapsreformen överförs från statens ämbetsverk. Utredningen gjordes av ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster (HAKE) och utvecklings- och förvaltningscentret. Informationen har fått ur arbetstidskontrollen 2016 och kommer att ändras under de kommande åren bland annat på grund av pensioneringar och utvecklingen av de anslag som ämbetsverken anvisas.

Från Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning Palkeet övergår till landskapen eller till de servicecenterbolag som erbjuder ekonomi- och personalförvaltningstjänster till landskapen en personal som motsvarar cirka 45 årsverken och som sköter uppgifter inom regionförvaltningens handläggning av utgifter, betalningsrörelse, handläggning av inkomster, bokföring, personaltjänster och resor samt uppgifter inom stöd för och upprätthållande av regionförvaltningens system. Informationen bygger på en utredning som utförts av Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning. De personer som övergår är anställda i tjänsteförhållande och arbetar i S:t Michel (cirka 40,5 årsverken) och Tavastehus (cirka 4,5 årsverken).

Från Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtori ska enligt förslaget till landskapen överföras personal motsvarande ca 35 årsverken som sköter uppgifter i anslutning till regionförvaltningens tjänsteproduktion (terminaltjänster, kommunikationstjänster och

administrationstjänster) samt användarstöd (kontaktcentertjänster, kundstöd, behörighetshantering och lokal support). Av antalet årsverken som ska överföras används för närvarande ca 9 årsverken för tjänsteproduktion och ca 26 årsverken för uppgifter i anslutning till användarstöd. Uppgifterna är baserade på en utredning som gjorts av Valtori. Enligt Valtoris uppskattning kommer antalet årsverken i fråga om användarstödet sannolikt att minska något innan överföringen sker, till följd av effektiviseringen av funktionerna. De personer som överförs är anställda i arbetsavtalsförhållande och de arbetar på flera olika orter i Finland.

Inom ramarna för statsfinanserna riktas det sparkrav mot alla de statliga ämbetsverk som är föremål för ändringar. I statens budget minskar finansieringen av de uppgifter som överförs med cirka en fjärdedel från 2015 till 2019. Den minskade finansieringen beror i huvudsak på de minskningar av verksamhetsutgifterna som har fastställts i regeringsprogrammet och i planen för de offentliga finanserna. I synnerhet när det gäller KEHA-centrets personal ställs det kraftiga minskningskrav, eftersom uppgifterna består av förvaltningsuppgifter. Uppgiften för landskapets temporära beredningsorgan är att i samarbete med de ämbetsverk från vilka uppgifter och den personal som sköter dessa uppgifter ska överföras till landskapskoncernen utreda vilka som överförs och bereda för landskapsfullmäktige förslag till en plan för överföring av personalen och till avtal om överföring av personalen. Landskapens temporära förvaltning och statens ämbetsverk ska i god tid före den 31 december 2019 utreda det exakta antalet årsverken för de uppgifter som överförs.

Den personal som sköter de centraliserade uppgifter som överförs från staten till landskapen

De nuvarande ämbetsverkens regionala indelning följer inte till alla delar landskapsindelningen. När det gäller NTM-centralerna finns det inom områdena för NTM-centralen i Tavastland, NTM-centralen i Sydöstra Finland och NTM-centralen i Österbotten två landskap. På motsvarande sätt består regionförvaltningsverkens verksamhetsområden med undantag för Regionförvaltningsverket i Lappland av flera landskap. Verksamhetsområdet för uppgifterna vid utvecklings- och förvaltningscentret är hela landet. Vid NTM-centralerna och regionförvaltningsverken finns det dessutom många centraliserade funktioner där de anställda för närvarande utför uppdrag för flera olika NTM-centraler eller regionförvaltningsverk. Skötseln av uppgifterna är ofta inte organiserad utifrån områdesindelningen.

Vid NTM-centralerna sköts uppgifter inom fiskerihushållningen samt uppgifter med anknytning till beviljande av stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden genom en arbetsinsats på totalt 50 årsverken centraliserat vid NTM-centralerna i Egentliga Finland (7 landskap), Norra Savolax (6 landskap) och Lappland (3 landskap). Vid NTM-centralen i Egentliga Finland sköts dessa uppgifter av en personal som finns i Åbo (10 personer), Helsingfors (5 personer), Kouvola (4 personer) och Vasa (8 personer). Den personal som sköter dessa uppgifter vid NTM-centralen i Norra Savolax finns i Kuopio (3 personer), Tavastehus (3 personer), Joensuu (3 personer), Jyväskylä (4 personer), S:t Michel (2 personer) och Tammerfors (1 person). Den personal som sköter dessa uppgifter vid NTM-centralen i Lappland finns i Rovaniemi (6 personer) och Kajana (3 personer).

NTM-centralen i Egentliga Finland har som riksomfattande centraliseringsuppgift att också sköta systemet för försäkringsstöd för fiske, att övervaka att bestämmelserna om gemensam fiskepolitik följs samt att samordna beviljandet av stöd enligt Europeiska havs- och fiskerifonden och att sköta vissa andra fondrelaterade verkställande uppgifter. Uppgifterna sköts av två personer i Helsingfors.

NTM-centralernas ansvarsområde för miljö och naturresurser (miljöansvarsområdet) finns vid 13 NTM-centraler. Fyra NTM-centraler (Södra Österbotten, Tavastland, Sydöstra Finland och Egentliga Finland) sköter ansvarsområdes uppgifter inom flera landskap. Enligt en preliminär uppskattning har för närvarande NTM-centralen i Södra Österbotten 26 personer i Seinäjoki, 19 personer i Karleby och 15 personer i Vasa som sköter de uppgifter som överförs till landskapen. Utöver dessa personer sköter NTM-centralen i Södra Österbotten riksomfattande uppgifter genom en arbetsinsats på cirka 7 årsverken. Vid NTM-centralen i Tavastland arbetar 33

personer i Tavastehus och 14 i Lahtis och vid NTM-centralen i Sydöstra Finland 23 personer i Kouvola och 1 person i Villmanstrand. Vid NTM-centralen i Egentliga Finland arbetar 22 personer i Åbo och 11 personer i Björneborg.

När det gäller vattenhushållningsuppgifter inom vattendragsrelaterat samarbete sköter miljöansvarsområdet vid NTM-centralerna uppgifter som inte följer NTM-centralernas gränser och som anknyter till styrningen av användningen av vattendrag och till restaureringen av utbyggda vatten. Samarbetet har organiserats genom resultatstyrning, och centralisering som kräver särskild behörighet har fastställts genom statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna (1392/2014) eller speciallagstiftning. Dessa separat centraliserade uppgifter är centraliseringen av dammsäkerhetstillsyn och dammsäkerhetsexperttjänster till NTM-centralen i Kajanaland, centraliseringen av sakkunnigtjänster som gäller restaurering av vattendrag där det utförts vattenbyggnadsarbeten till NTM-centralen i Norra Österbotten samt centraliseringen av sakkunnigtjänster som gäller hantering av vattenhushållningen för åkrar, marktorrläggning och dikning till NTM-centralen i Södra Österbotten. Samordningen av hanteringen av vattendrags översvåmningsrisker har vattendragsvis ålagts NTM-centralerna i Egentliga Finland, Tavastland, Sydöstra Finland och Norra Österbotten. Verkställande uppgifter i fråga om gränsvattendragssamarbete sköts i huvudsak av NMT-centralerna i Sydöstra Finland och Lappland. I skötseln av vattenhushållnings- och fiskerihushållningsuppgifter ingår uppgifter som gäller ägande, underhåll och grundlig förbättring av vattenbyggnader som är i NTM-centralernas besittning. Underhållet av vattenstrukturer och därtill hörande uppgifter har koncentrerats hos NTM-centralen i Södra Österbotten. I det vattendragsområdesvisa samarbetet hänför sig en arbetsinsats på totalt 155 årsverken till den riksomfattande skötseln av vattendragsuppgifter. Av dessa årsverken utförs 41 årsverken med hjälp av separata anslag.

Av verksamhetsutgifterna utgör sammanlagt 380 årsverken uppgifter som överförs från miljöansvarsområdet till landskapen. Miljöansvarsområdets personal finns för närvarande i huvudsak vid NTM-centralernas verksamhetsställen. Ansvarsområdet har personal även i Tavastehus, Karleby och Villmanstrand.

Endast några få av de utvecklings- och förvaltningsuppgifter vid NTM-centralerna och arbets- och näringsbyråerna som utvecklings- och förvaltningscentret KEHA för närvarande utför centraliserat överförs i samband med landskapsreformen till landskapens riksomfattande servicecenter. Den personal som sköter dessa utvecklings- och förvaltningsuppgifter finns vid NTM-centralernas alla verksamhetsställen och vid vissa av AN-byråernas verksamhetsställen. Vid beredningen av servicecentralerna är den grundläggande principen att personalen kan fortsätta att arbeta på den nuvarande orten.

I fråga om regionförvaltningsverken omfattar verksamheten vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland landskapen Nyland, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen och Södra Karelen, Regionförvaltningsverket i Östra Finland landskapen Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland landskapen Egentliga Finland och Satakunta, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland landskapen Birkaland, Mellersta Finland, Södra Österbotten, Mellersta Österbotten och Österbotten samt Regionförvaltningsverket i Norra Finland landskapen Norra Österbotten och Kajanaland. De uppgifter som överförs från Regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet gäller i regel endast landskapet Lappland.

Uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet sköts över landskapsgränserna av Regionförvaltningsverket i Södra Finland med en arbetsinsats på cirka elva årsverken vid verksamhetsställen i Tavastehus (fyra årsverken), Helsingfors (fem årsverken) och Kouvola (två årsverken). Vid Regionförvaltningsverket i Östra Finland utgör arbetsinsatsen inom miljö- och hälsoskyddet sammanlagt cirka sju årsverken, av vilka 5,5 årsverken hänför sig till uppgifter över landskapsgränserna. Det finns anställda i S:t Michel (två årsverken), Kuopio (två årsverken) och Joensuu (tre årsverken). Vid Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland sköter verksamhetsstället i Åbo uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet över landskapsgränserna och arbetsinsatsen är cirka nio årsverken. Vid Regionförvaltningsverket i Norra Finland sköter verk-

samhetsstället i Uleåborg uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet och livsmedelsövervakningen över landskapsgränserna med en arbetsinsats som motsvarar en arbetsinsats på totalt cirka tio årsverken.

Vid Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland innebär substansuppgifterna inom miljö- och hälsoskyddet en arbetsinsats på totalt cirka tio årsverken, av vilka två årsverken utförs i Birkaland, två årsverken i Mellersta Finland, tre årsverken i Södra Österbotten, ett årsverke i Mellersta Österbotten och två årsverken i Österbotten. Dessutom sköts sekreteraruppgifter med en arbetsinsats på totalt cirka tre årsverken. Vid behov sköts uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet inom regionförvaltningsverkets hela verksamhetsområde, men uppgifterna har också delats in i primära och sekundära ansvarsområden, så att verksamheten finns så nära tjänstemannens placeringsplats som möjligt och inspektionsresorna är korta. Vissa uppgifter har centraliserats så att de sköts inom landskapets hela verksamhetsområde av en tjänsteman. Vid både Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland hänför sig en arbetsinsats på ett årsverke till romska frågor och verksamheten omfattar i bägge fallen regionförvaltningsverkets hela verksamhetsområde. Personalen vid Regionförvaltningsverket i Östra Finland arbetar i S:t Michel. Vid Regionförvaltningsverket i Norra Finland sköts uppgifterna inom romska frågor samt främjande av välfärd och hälsa över landskapsgränserna med en arbetsinsats på totalt två årsverken av verksamhetsstället i Uleåborg och även inom ämbetsområdet av regionförvaltningsverket i Lappland. Vid Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland sköter verksamhetsstället i Åbo romska frågor över landskapsgränserna med en arbetsinsats på ett årsverke liksom uppgifter inom främjande av välfärd och hälsa med en arbetsinsats på ett årsverke. Det är Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland som i huvudsak också sköter romska frågor inom verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland.

Uppgifterna i anknytning till laglighetsövervakningen av renskötsel samt uppgifterna inom övervakningen av renslakterier har riksomfattande centraliserats till Regionförvaltningsverket i Lappland. Uppgiften sköts med en arbetsinsats på cirka 0,5 årsverken.

En del av de uppgifter som för närvarande sköts centraliserat vid NTM-centralerna och regionförvaltningsverken kommer i fortsättningen att delas upp så att de sköts av olika landskap. I vissa uppgifter finns det sannolikt dock behov av att ordna att uppgiften sköts antingen inom ett område som är större än ett landskap eller centraliserat i ett visst landskap för att säkerställa ändamålsenlig och ekonomisk skötsel eller tillräckligt kunnande. Landskapen kan besluta att samla sina uppgifter på ett sätt som avviker från det nuvarande. Lösningar som samlar uppgifterna eller som upplöser nuvarande samlande strukturer kan inverka i betydande utsträckning på personalens uppgifter, lön och eventuellt på personalens arbetsort. Närmare personalkonsekvenser klarnar till denna del sannolikt tidigast 2019 när besluten om samlande fattas.

Den riktlinje som utgör utgångspunkten för beredningen av landskapsreformen är dock att man vid omorganisationen av uppgifter ska minimera förflyttning av personal från en ort till en annan. Landskapen kan utnyttja till exempel de frivilliga samarbetsformer som föreskrivs i 8 kap. i den föreslagna landskapslagen för att uppnå målen. Landskapen kan bland annat inrätta gemensamma tjänster eller avtala om att uppgiften ska skötas av en tjänsteinnehavare i ett annat landskap. Landskapen kan också avtala om att producera tjänster tillsammans eller genom en modell med ett ansvarigt landskap, så att något landskap sköter uppgiften för ett eller flera landskaps räkning. Ett sätt att uppnå målet kan också vara att personalen oberoende av landskapsgränserna med hjälp av olika distansarbets- eller lokalarrangemang fortsätter att arbeta på den ort där de arbetar för närvarande.

Ställningen för den personal som övergår till landskapen

God personalpolitik ska iakttas i reformen. En lyckad förändringsledning förutsätter öppenhet och att personalen ges möjlighet att medverka i genomförandet av reformen. Vid genomförandet av reformen ska personalens tillgång till information och möjligheter att påverka säkerställas.

Enligt propositionen ska vid landskapsreformen överföringen av personal till landskapen och sammanslutningar som ingår i en landskapskoncern eller som landskapen har bestämmande inflytande i betraktas som överlåtelse av rörelse. I fråga om den personal som övergår från kommunerna ska bestämmelserna om överlåtelse av rörelse i arbetsavtalslagen och lagen om kommunala tjänsteinnehavare och i fråga om den personal som övergår från staten statstjänstemannalagen och arbetsavtalslagen tillämpas på alla ändringar som innebär byte av arbetsgivare i samband med reformen, oberoende av om de kännetecknas för överlåtelse av rörelse som föreskrivs i de nämnda lagarna föreligger eller inte. Om personen först anställs hos ett landskap och sedan förflyttas till ett samfund som ingår i en landskapskoncern eller som kontrolleras av landskap, ska bestämmelserna om överlåtelse av rörelse i lagen om införande tillämpas på personalförflyttningar som görs före utgången av 2021. Vid personalförflyttningar efter detta ska de gällande lagarnas bestämmelser om överlåtelse av rörelse följas.

Personalen anställs hos det landskap eller hos det samfund som ingår i en landskapskoncern eller som kontrolleras av landskap till vilket minst hälften av den anställdas faktiska uppgifter överförs.

De anställda övergår som så kallade gamla anställda och behåller de rättigheter och skyldigheter som de har i arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet vid tidpunkten för överföringen. Den nya arbetsgivaren har skyldighet att fram till utgången av avtalsperioden följa bestämmelserna i det arbets- eller tjänstekollektivavtal som gäller vid tidpunkten för överlåtelsen och som var bindande för den tidigare arbetsgivaren. Efter att avtalsperioden har löpt ut övergår man till att tillämpa ett nytt arbets- och tjänstekollektivavtal som är bindande för arbetsgivaren. Lönekonsekvenserna och övriga konsekvenser för anställningsförhållanden beror delvis på nivån på det avtal som tillämpas.

Överlåtelse av rörelse är inte i sig en grund för att ändra villkoren i ett anställningsförhållande. Personalens uppgifter kan ändra när de uppgifter som överförs kombineras på ett nytt sätt till en helhet. De förändrade uppgifterna kan också få konsekvenser för lönen.

De som är anställda i ett tjänsteförhållande för viss tid övergår vid överlåtelsen av rörelse till att vara anställda hos den nya arbetsgivaren den tid tjänsteförhållandet för viss tid varar. En stor del av tjänsteförhållandena för viss tid upphör förmodligen vid utgången av 2019.

Anställda som har tagit familjeledigt från sin anställning hos den tidigare arbetsgivaren ska hos den nya arbetsgivaren ha rätt att återvända i första hand till sitt tidigare arbete.

Om en person överförs till en anställning hos ett sådant servicecenterbolag som för landskapen producerar ekonomi- och personalförvaltningstjänster och som inte hör till en landskapskoncern eller i vilket landskapen inte har bestämmanderätt, ska i den situationen tillämpas de allmänna bestämmelserna om rörelseöverlåtelse.

Det har föreslagits att tillämpningsområdet för lagstiftningen om kommunala tjänsteförhållanden ska utvidgas till att också gälla landskapets personal. Alltså kommer statsanställda att börja omfattas av den nya lagstiftningen om tjänsteförhållanden. En del av de statsanställda kommer att anställas i arbetsavtalsförhållanden och att omfattas av lagstiftningen om arbetsavtalsförhållanden. Om överföringen sker till ett samfund som ingår i en landskapskoncern eller som kontrolleras av landskap, eller till ett annat servicecenterbolag som producerar tjänster för landskapen och faller utanför dessa definitioner, blir tjänstemannen anställd i ett arbetsavtalsförhållande.

Det har föreslagits att landskapens intressebevakning för arbetsgivare ska ordnas så att Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT är arbetsgivarnas intressebevakare. Till Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT:s uppgifter hör att samråda och avtala på sina medlemssamfunds vägnar om villkoren för personalens anställningsförhållanden samt att samråda och avtala om avtal och rekommendationer på centralorganisationsnivå.

Utgångspunkten är att bara de som är anställda i tjänsteförhållande har rätt att utöva offentlig makt. Detta kan dock frångås genom bestämmelser om att uppgiften anförtros någon annan än en myndighet under de förutsättningar som anges i 124 § i grundlagen. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får bara anförtros myndigheter. Som betydande utövning av offentlig makt betraktas till exempel på självständig prövning baserad rätt att använda maktmedel eller att på något annat konkret sätt ingripa i en enskild persons grundläggande fri- och rättigheter. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt eller uppgifter som inte kan ges till någon annan än en myndighet sköts av landskapet. Sålunda kommer utgångspunkten att vara att den personal som är anställd i tjänsteförhållande och som sköter uppgifter som innebär utövning av offentlig makt anställs hos landskapen.

Tilläggpensionerna för den personal som från kommunerna, samkommunerna och staten övergår till landskapen samt samfund som ingår i en landskapskoncern eller som kontrolleras av landskap ska säkerställas genom bestämmelser som utfärdas separat. Om en person övergår till anställning hos ett sådant servicecenterbolag som för landskapet producerar ekonomi- och personalförvaltningstjänster och som inte hör till en landskapskoncern eller kontrolleras av landskap, ska personens rätt till tilläggpension tryggas genom avtal.

4.4.3 Konsekvenser för den personal som övergår inom staten

Den personal som övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Huvuddelen av de nuvarande uppgifterna vid regionförvaltningsverken samt vissa uppgifter från NTM-centralerna, Valvira och utvecklings- och förvaltningscentret överförs enligt de bestämmelser som föreslås i denna proposition till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övergår en personal som motsvarar totalt cirka 1 610 årsverken. Arbetskraftskostnaderna för den personal som övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beräknas vara cirka 100 miljoner euro per år.

Till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska dessutom på grund av en preliminär uppskattning enligt de bestämmelser som föreslås i den proposition om överföring av kommunernas avbytarservice för lantbruksföretagare, som bereds vid social- och hälsovårdsministeriet, överföras personal som motsvarar en resurs på fem årsverken till Pensionsanstalten för lantbruksföretagare. Under den fortsatta beredningen kommer antalet personer som överförs att preciseras. Propositionen överlämnas till riksdagen år 2018.

Från regionförvaltningsverken övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en personal som motsvarar cirka 1 010 årsverken och som sköter följande uppgifter: uppgifter inom social- och hälsovården, uppgifter inom undervisnings- och kulturväsendet, miljötillstånds-uppgifter, uppgifter inom arbetarskyddsförvaltningen, vissa andra uppgifter inom rättssäkerhet samt utvecklings- och förvaltningstjänster. Dessutom överförs laglighetsövervakningen av räddningsväsendet från regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Räddningsväsendets styrudduppgifter och uppgifter inom allmän beredskap kommer däremot att överföras från regionförvaltningsverken till inrikesministeriet och organisationen av de regionala försvarskurserna och landskapens gemensamma beredskapsövningar och övningar inför störningar till Räddningsinstitutet. Alla de som övergår från regionförvaltningsverken är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår är mindre än 10 %.

En personal som sköter uppgifter inom övervakning av miljötillstånd och avfallshantering, naturskydd och myndighetsuppgifter enligt marktäktslagen, uppgifter inom bedömning av miljökonsekvenser, tillsynsmyndighetens uppgifter enligt vattenlagen, uppgifter inom skyddet av byggnadsarvet samt lönegarantiuppgifter och som motsvarar cirka 400 årsverken övergår från NTM-centralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Den personal som övergår från NTM-centralerna är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår är uppskattningsvis mindre än 10 %.

RP 14/2018 rd

Från Valvira övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en personal som motsvarar cirka 140 årsverken och som sköter tillstånds-, styrnings-, registrerings- och tillsynsuppgifter inom social- och hälsovården samt den riksomfattande alkoholförvaltningen, uppgifter inom hälsoskyddet och vissa andra av Valvira's uppgifter samt därtill hörande stödtjänstuppgifter. Alla de som övergår från Valvira är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår är cirka 8 %.

Av personalen vid utvecklings- och förvaltningscentret övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en personal som motsvarar cirka 60 årsverken och som sköter uppgifter som gäller informationssystem och civiltjänstgöringsuppgifter samt stödtjänstuppgifter med anknytning till de uppgifter som överförs från NTM-centralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Alla de som övergår från utvecklings- och förvaltningscentret är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår är uppskattningsvis mindre än 5 %.

De ovan presenterade uppgifterna om den personal som övergår från regionförvaltningsverken, NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret KEHA bygger på en utredning om de årsverken och anslag som vid landskapsreformen överförs tillsammans med de uppgifter som överförs från statens ämbetsverk. Utredningen gjordes av ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster (HAKE) och utvecklings- och förvaltningscentret. Uppgifterna om NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret har fått ur arbetstidskontrollen 2016 och kommer att ändras under de kommande åren bland annat på grund av pensioneringar och utvecklingen av de anslag som ämbetsverken anvisas.

Personalminskningar med anledning av landskapsreformen eftersträvas inte. Inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet leder dock till att den högsta ledningen och förvaltningsuppgifterna minskar. Reformen leder också indirekt till att personalantalet minskar när man vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet strävar efter att effektivisera skötseln av uppgifterna. Vid reformen bör man sträva efter att genomföra ändringarna av antalet anställda så kontrollerat som möjligt genom naturlig avgång.

I samband med reformen kan personalens uppgifter komma att ändras, vilket också kan påverka lönen. Om uppgifterna för en person som är anställd i tjänsteförhållande väsentligt ändras i samband med reformen och det inrättas en ny tjänst som ersätter den ändrade tjänsten, följs vid reformen förfarandet enligt 5 c § i statstjänstemannalagen. Enligt den kan den nya tjänsten första gången tillsättas utan att den förklaras ledig, om man till tjänsten utnämner en tjänsteman som utnämnts till en tjänst vid det ämbetsverk som omstruktureras.

När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inrättas kommer personalen inte att koncentreras vid ett verksamhetsställe, utan den kommer att fortsätta arbeta på de olika områdena. Avsikten är att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i varje landskap ska ha ett verksamhetsställe som föreskrivs genom förordning. Utöver detta kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ha arbetsställen som bestäms i arbetsordningen. Eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att ha ett verksamhetsställe på de orter där huvuddelen av den personal som övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet arbetar, bedöms reformen inte få betydande konsekvenser för placeringen av personalen.

Man kommer att försöka undvika att förflytta personalen från en ort till en annan. Om man trots det i samband med reformen överför tjänster från en ort till en annan, får enligt 5 a § 3 mom. i statstjänstemannalagen tjänsten överföras utan tjänstemannens samtycke, om tjänsten överförs inom eller till tjänstemannens pendlingsregion. Å andra sidan kan ett riksomfattande ämbetsverk leda till bättre möjligheter för personalen att byta arbetsort, om personen så önskar. Efter reformen kommer utgångspunkten att vara att tjänsterna vid det riksomfattande ämbetsverket är gemensamma (med undantag för arbetarskyddet) och ämbetsverket kan besluta var de placeras.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet skapar möjligheter att riksomfattande och på ett nytt sätt utnyttja personalens kunskaper. Dessutom säkerställer den att kunnandet att sköta uppgifterna bevaras. Samtidigt förutsätter förändringen att personalens kunskaper utvecklas till att motsvara den nya verksamhetsmiljön samt eventuella nya uppgifter och tillvägagångssätt. En organisation som är större än tidigare ger personalen också bättre möjligheter än vad de nuvarande organisationerna har att utveckla sina kunskaper och sin expertis samt att avancera i karriären. Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer det att finnas bättre möjligheter att riksomfattande utjämna arbetet och vidta ersätтарarrangemang. Ett större ämbetsverk erbjuder också bättre möjligheter än för närvarande att trygga bevarandet av arbetstillfällen när uppgifterna läggs ned eller överförs till en annan organisation.

Annan personal som flyttar mellan ämbetsverken

I samband med landskapsreformen övergår det från de nuvarande regionförvaltningsverken personal dels till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och dels också till Konkurrens- och konsumentverket, Evira, inrikesministeriet och Räddningsinstitutet. Från NTM-centralerna övergår personal också till Landsbygdsverket. Till dessa ämbetsverk övergår personal som motsvarar totalt cirka 60 årsverken och vars arbetskraftskostnader är totalt cirka 3,8 miljoner euro. Överföringarna kräver inte tilläggsanslag, utan när det är fråga om Konkurrens- och konsumentverket överförs anslag från finansministeriets huvudtitel till arbets- och näringsministeriets huvudtitel, när det gäller Evira från finansministeriets huvudtitel till jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel, när det gäller inrikesministeriet och Räddningsinstitutet från finansministeriets huvudtitel till inrikesministeriets huvudtitel och när det gäller Landsbygdsverket från arbets- och näringsministeriets huvudtitel till jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel. Propositionen förutsätter inte heller fler årsverken, utan det är fråga om att överföra årsverken mellan förvaltningsområden och ämbetsverk. Det kan dock uppstå kostnader när lönerna harmoniseras. När personal förflyttas inom staten direkt med stöd av lag tillämpas på lönen enligt 11 § i underteckningsprotokollet till statens tjänste- och arbetskolektivavtal, bilagan ”Vissa bestämmelser för tryggnad av lönenivån”.

I samband med reformen kommer man dessutom att från NTM-centralerna överföra till Statskontoret vissa lån som uppstått med stöd av vissa lagar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde, statens försäljningsprisfordringar och statens fordringar samt till Migrationsverket uppgifter inom beredskapen för massinvandring. I samband med överföringen av dessa uppgifter övergår ingen personal från ett statligt ämbetsverk till ett annat, men överföringarna leder till ändringar av befattningsbeskrivningarna för de personer som för närvarande sköter de uppgifter som överförs.

Konkurrens- och konsumentverket

Till Konkurrens- och konsumentverket övergår från regionförvaltningsverken en personal som motsvarar 16 årsverken och som har skött uppgifter inom konkurrens- och konsumentsektorn som Konkurrens- och konsumentverket styr. Alla de som övergår till Konkurrens- och konsumentverket är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av den personal som övergår är mindre än 10 %. Arbetskraftskostnaderna för den personal som övergår till Konkurrens- och konsumentverket beräknas vara cirka en miljon euro per år.

Personalen övergår i anställning hos Konkurrens- och konsumentverket och fortsätter arbetet från de nuvarande förlägningsorterna genom olika distansarbets- och lokalarrangemang.

Livsmedelssäkerhetsverket Evira

Till Livsmedelssäkerhetsverket Evira övergår från regionförvaltningsverken en personal som motsvarar 15 årsverken, och som har skött uppgifter som anknyter till djurens hälsa och välbefinnande samt styrningsuppgifter inom livsmedelstillsynen. Alla de som övergår till Evira är anställda i tjänsteförhållande. Arbetskraftskostnaderna för den personal som övergår till Evira beräknas vara cirka en miljon euro per år. Evira har ett riksomfattande nätverk av verksam-

RP 14/2018 rd

hetsenheter, som utöver verksamhetsenheten i Helsingfors omfattar sju regionala verksamhetsenheter. När det gäller placeringen av de personer som övergår beaktas utöver en ändamålsenlig organisering av uppgifterna personalens egna önskemål.

Inrikesministeriet

Till anställning hos inrikesministeriet övergår från regionförvaltningsverken en personal som motsvarar 26 årsverken och som har skött räddningsväsendets regionala styrningsuppgifter och uppgifter inom den allmänna beredskapen. Alla de som övergår till inrikesministeriet är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av hela personalen vid regionförvaltningsverken inom ansvarsområdet räddningsväsendet och beredskapen är 24 %. Arbetskraftskostnaderna för den personal som övergår till inrikesministeriet beräknas vara cirka 1,7 miljoner euro per år.

Räddningsinstitutet

Till anställning hos Räddningsinstitutet övergår från regionförvaltningsverken en personal som motsvarar 4 årsverken och som har skött uppgifter som anknyter till regionala försvarskurser och ordnandet av landskapens gemensamma övningar inför störningssituationer och beredskapsövningar. Alla de som övergår till Räddningsinstitutet är anställda i tjänsteförhållande. Andelen visstidsanställda av hela personalen vid regionförvaltningsverken inom ansvarsområdet räddningsväsendet och beredskapen är 24 %. Arbetskraftskostnaderna för den personal som övergår till Räddningsinstitutet beräknas vara cirka 0,3 miljoner euro per år.

Landsbygdsverket

Till Landsbygdsverket som finns i Seinäjoki övergår från NTM-centralerna en personal som motsvarar ett årsverke, som har skött beslutsuppgifter som gäller överlåtelse av sådan jordegendom som ägs av gårdsbrukets utvecklingsfond som står utanför statsbudgeten, och som är upptagen i fondens balansräkning. För närvarande sköts dessa uppgifter i NTM-centralerna i Södra Österbotten, Österbotten, Norra Österbotten, Birkaland och Norra Savolax. Den största enskilda arbetsinsatsen (nästan ett årsverke) finns vid NTM-centralen i Södra Österbotten i Seinäjoki. De som arbetar vid NTM-centralerna är anställda i tjänsteförhållande.

Ställningen för den personal som övergår inom staten

I reformen iakttas en god personalpolitik. En lyckad förändringsledning förutsätter öppenhet och att personalen ges möjlighet att medverka i genomförandet av reformen. Vid genomförandet av reformen ska personalens tillgång till information och möjligheter att påverka säkerställas.

Vid personöverföringar mellan statens ämbetsverk tillämpas principerna i 5 a–5 c § i statstjänstemannalagen. Huvudregeln är då att tjänsterna och de tjänstemän som utnämnts till tjänsterna överförs till samma ämbetsverk som uppgifterna överförs till. Tjänstemän som utnämnts till ett tjänsteförhållande för viss tid övergår till anställning hos den nya arbetsgivaren för den tid tjänsteförhållandet varar.

Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ska inrättas, börjar man tillämpa lönesystemet vid regionförvaltningsverken. Bestämmelser om detta föreslås ingå i övergångsbestämmelsen i 28 § i införandelagen. Ett förhandlingsresultat om att man ska tillämpa regionförvaltningsverkens lönesystem i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och att bestämmelser om detta ska utfärdas genom lag har 21.2.2018 undertecknats av finansministeriet och statens huvudavtalsorganisationer.

Uppgifternas svårighetsgrad och de individuella arbetsprestationerna när det gäller den personal som flyttar till eller annars anställs vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vid det nya verket bedömas och lönerna bestämmas enligt det nämnda lönesystemet.

RP 14/2018 rd

När det gäller den personal som överförs från regionförvaltningsverken kommer uppgifternas svårighetsgrad och lönerna i praktiken och i regel inte att ändras. På denna grund är det sannolikt att endast ett fåtal av de personers löner som flyttar från NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira kommer att höjas med anledning av att det nya lönesystemet börjar tillämpas på dem. För merparten förblir lönerna oförändrade eftersom för dem i enlighet med avtalsbestämmelserna om tryggnad av den gamla lönenivån kommer att tryggas lönerna i euro vid övergångstidpunkten i dessa ämbetsverk, så som närmare avtalats i det nämnda tjänstekollektivavtalet. Det förekommer skillnader mellan lönenivåerna i regionförvaltningsverken och de ovan nämnda verken. Skillnaderna har beräknats med hjälp av de statliga verkens VPL-klassificering. Regionförvaltningsverkens relativa löneställning utgör 99,0 % av statens medeltal, NTM-centralernas 104,2 % och Valviras 108,0 %. På denna grund är det sannolikt att endast vissa av de personers löner som flyttar från NTM-centraler och KEHA-centret samt från Valvira höjs med anledning av att på dem börjar tillämpas det nya lönesystemet. Merparten av dem får behålla sina gamla löner eftersom för dem vid dessa övriga ämbetsverk tryggas den lönenivå i euro som enligt avtalsbestämmelserna gällande den statliga mellannivån betalts vid övergångstidpunkten, så som närmare avtalats i det nämnda tjänstekollektivavtalet.

Den exakta kostnadseffekten av de ovan nämnda lönehöjningarna för personer som flyttar från NTM-centralerna och KEHA-centret kan konstateras först i samband med att verksamheten vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inleds. Med hjälp av den ovan nämnda VPL-jämförelsen kan kostnadseffekten uppskattas till drygt 100 000 euro per år.

4.4.4 Ändringar i lönesystemen

När personalen har övergått i anställning hos landskapen vid ingången av 2020 ska varje landskap slå fast sin personal- och lönepolitik inom de gränser som lagstiftningen och arbets- och tjänstekollektivavtalen anger. Kostnadseffekten av löneharmoniseringen bestäms enligt hur de uppgiftsbaserade lönenivåerna fastställs i landskapen, och med vilken tidtabell anställningsvillkoren och lönerna harmoniseras.

I allmänhet tar det flera år att harmonisera lönerna.

4.4.5 Personalens pensionering

Enligt Kevas prognos går ca 97 000 personer i pension inom kommunsektorn under åren 2017–2022, vilket är 19 % av det nuvarande antalet anställda. Av landskapsförbundens personal pensioneras ca 17 %, av personalen inom miljö- och hälsovården ca 16 % och av personalen som sköter administrativa uppgifter inom lantbruksförvaltning och jordbruksstöd pensioneras 26 % före utgången av 2022.

Den potentiella pensionsavgången (personer som fyller 64 år) i de statliga ämbetsverk som är föremål för ändringar är enligt en utredning sammanlagt 465 personer under åren 2017–2019 och sammanlagt 539 personer under åren 2020–2022 av ämbetsverkens hela personal. Redan före 2017 har sammanlagt 93 personer uppnått åldern 64 år. Noggrannare uppgifter för de olika ämbetsverken framgår av tabellen. Uppgifterna ger endast riktgivande uppgifter om pensionsavgångarna, eftersom den faktiska pensionsåldern varierar. På den faktiska ändringen i antalet anställda inverkar också det att det i stället för de personer som går i deltidspension kommer att rekryteras nya personer inom ramen för ämbetsverkens omkostnader.

Ämbetsverk	2016 eller tidigare	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Regionförvaltningsverken	35	34	42	61	39	47	54
NTM-centralerna	45	77	90	89	93	109	98
Utvecklings- och förvaltningscentret	10	13	27	20	34	24	23

RP 14/2018 rd

Valvira	3	6	3	3	3	5	10
Sammanlagt	93	130	162	173	169	185	185

4.4.6 Samarbete i landskapsreformen

Vid beredningen av landskapsreformen ska lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007) samt lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013) iakttas. De arrangemang som genomförs efter det att landskapen inrättats behandlas enligt den föreslagna lagen om samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare i kommunen och landskapet.

De arrangemang som landskapsreformen förutsätter bereds i samarbete med representanter för den personal som är föremål för ändringar. När man beaktar reformens omfattning och vikten av att kontinuiteten i fråga om skötseln av uppgifterna och serviceförmågan säkerställs, är det viktigt med tanke på att reformen ska bli lyckad att samarbetsförhandlingarna inleds i tid och att beredningen är öppen. Beredningen förutsätter en avsevärd arbetsinsats av personalrepresentanterna. I de samarbetslagar som nämns ovan föreskrivs om arbetsgivarens skyldighet att bevilja personalrepresentanter befrielse från arbetet.

Samarbetsförhandlingarna ska inledas i god tid innan det fattas sådana beslut om överföring av uppgifter som har betydande inverknings på personalen. Ett stegvis genomförande av reformen kan leda till flera samarbetsförhandlingar som gäller uppgiftsöverföringar i statliga ämbetsverk.

4.5 Konsekvenser för jämställdheten mellan könen

I reformen ska bestämmelserna i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) iakttas.

Landskapen och de andra nya arbetsgivarna är bundna av förbudet i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män att tillämpa lönevillkor eller andra anställningsvillkor så att en eller flera arbetstagare på grund av sitt kön försätts i en mindre fördelaktig ställning än en eller flera andra arbetstagare som är anställda hos arbetsgivaren i samma eller likvärdigt arbete. Genom en lönekartläggning som avses i 6 a § i jämställdhetslagen ska det utredas att det inte förekommer ogrundade löneskillnader mellan kvinnor och män som är anställda av samma arbetsgivare och som utför arbete som är lika eller likvärdigt. I rättspraxis och övervakningspraxis har man ansett att vissa omställningar, såsom överlåtelse av rörelse, kan utgöra en godtagbar grund för löneskillnader under en bestämd övergångsperiod. Nya arbetsgivare ska vidta åtgärder för att avlägsna ogrundade löneskillnader inom skälig tid.

Enligt 2016 års uppgifter var 59 % av de i tjänsteförhållande till NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret kvinnor, och 65 % av de i tjänsteförhållande till regionförvaltningsverket och cirka 80 % av de i tjänsteförhållande till Valvira. I Valvira var andelen kvinnor ännu högre, cirka 83 %, av de som övergår från Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Enligt Statistikcentralens lönestatistik för kommunsektorn för oktober 2015 var andelen kvinnor av den personal som sköter administrationsuppgifter inom området för lantbruksförvaltningen och jordbruksstöden 52 %, av den personal som sköter uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet samt vissa uppgifter som följer av veterinärvårdslagen 75 % och av landskapsförbundens personal 66 %.

5 Beredningen av propositionen

Utkastet till regeringens proposition med förslag till lagstiftning om verkställighet av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter

var på remiss 24.4–19.6.2017. Remissen genomfördes med tjänsten lausuntopalvelu.fi som upprätthålls av justitieministeriet. Utkastet sändes till sammanlagt 707 remissinstanser och resulterade i sammanlagt 253 remissyttranden. Ett sammandrag av yttrandena har publicerats på adressen alueuudistus.fi.

Lagstiftning inom utrikesministeriets och försvarsministeriets ansvarsområden

Remissen ledde inte till några förslag om ändringar i lagstiftningen om utrikesministeriets och försvarsministeriets ansvarsområden.

Lagstiftning inom justitieministeriets ansvarsområde

Remissyttrandena om justitieministeriets ansvarsområde gällde framför allt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets roll som den myndighet som svarar för bevakning av allmänt intresse enligt vattenlagen. Förslaget har under den fortsatta beredningen preciserats så att uppgiften att bevaka allmänt intresse hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har sammanslagits med motsvarande uppgifter när det gäller laglighetsövervakningen enligt vattenlagen. Samtidigt har bestämmelserna om ändringssökande justerats så att den som vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för bevakningen av allmänt intresse inte har rätt att söka ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut i vattenärenden.

Det föreslås att i språklagens 10 § görs ett tillägg enligt vilket landskapsmyndigheterna för den som ska höras i ett ärende ska ordna möjlighet att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska. Dessutom föreslås i 10 § 4 mom. i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare en ändring som inte har något samband med landskapsreformen och syftar till att minska den administrativa bördan genom en lindring av utredningsskyldigheten. Vidare har i propositionen med anledning av remissvaren gjorts ändringar i lagen om företagssanering. Till övriga delar har i bestämmelserna som hänför sig till justitieministeriets förvaltningsområde under den fortsatta beredningen gjorts endast smärre tekniska ändringar.

Lagstiftning inom finansministeriets ansvarsområde

Remissvaren i fråga om lagstiftningen inom finansministeriets ansvarsområde avsåg endast en liten del av förslagen till lagändringar. I fråga om statistiklagens bestämmelser om sekretess och offentlighet föreslog Statistikcentralen att offentligheten när det gäller statistiskt material fortsättningsvis ska omfatta produktion av offentliga tjänster endast då produktionen har samband med statliga eller kommunala myndigheters eller landskapsmyndigheters verksamhet. Dessutom förordade den att inte bara uppgifter om statliga affärsverk utan också om kommunala affärsverk och landskapens affärsverk ska vara offentliga. Förslaget är motiverat och bestämmelsen ordalydelse har preciserats på det föreslagna sättet.

I fråga om de föreslagna ändringarna i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen ansåg vissa remissinstanser inom kommunsektorn att landskapens gemensamma center för informations- och kommunikationstekniska tjänster inte ska vara registeransvarigt för samserviceavtal, utan att denna uppgift ska höras till landskapen eftersom de är självstyrande enheter och bör kunna besluta om att ordna stödtjänster. Remissinstanserna föreslog att bestämmelsen stryks. Remissen orsakade inte någon ändring i lagförslaget eftersom landskapen enligt den föreslagna bestämmelsen blir registeransvariga för samserviceregistret och centret för informations- och kommunikationstekniska tjänster endast kommer att svara för den tekniska driften och utvecklingen av registret. Sådana uppgifter ska också annars höras till servicecentret enligt den föreslagna landskapslagens 122 §.

Till den föreslagna lagen om ändring av lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan fogades en bestämmelse om skyldigheten att underrätta också landskapet om överföringen. Med anledning av remissen gjordes också en teknisk precisering i den föreslagna lagen om ändring av lagen om Keva.

Lagstiftning inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

I några av remissvaren om den lagstiftning som hänför sig till undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde framförs det att de regionala idrottsråden bör tillsättas landskapsvis och att undervisnings- och kulturministeriet årligen bör ställa sådana anslag till landskapens förfo- gande som behövs för skötseln av uppgifter inom idrottens områden. I propositionen har inte gjorts några ändringar med anledning av remissvaren. När det gäller idrotten är regionförvalt- ningen i nuläget effektivt resurserad med en indelning i sex regionförvaltningsverk och i sam- band med den förestående reformen överförs uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsyns- myndighet. Anslaget räcker inte till för utdelning till varje landskap. Sex regionala idrottsråd är också i framtiden ett lämpligt antal. Det skulle varken finnas tillräckligt med meningsfulla uppgifter eller verksamhetsresurser för 18 idrottsråd.

I fråga om prognostiseringen av de regionala utbildningsbehoven på kort, lång och medellång sikt och i fråga om beredningen av de regionala utbildningsmålen underströk vissa remissin- stanser vikten av en rikstäckande koordinering av prognostiseringen. Under den fortsatta be- redningen konstaterades det att den rikstäckande koordineringen är viktig men att det inte finns något behov av att göra ändringar i lagförslaget. De existerande strukturerna, exempelvis det rikstäckande prognostiseringsforum för kunnande som verkar på uppdrag av undervis- nings- och kulturministeriet samt Utbildningsstyrelsens roll med tillhörande samarbete med olika aktörer när det gäller prognostiseringsarbetet, förverkligar den riksomfattande koordine- ringen.

Undervisnings- och kulturministeriet, Undervisningssektorns Fackorganisation OAJ, Akava, Helsingfors universitet och flera regionförvaltningsverk ansåg att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i fortsättningen kommer att spela en viktig roll när det gäller bedömningen av tillgången till basservice inom undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde, som för närvarande hör till regionförvaltningsverkens uppgifter och att det är skäl att uttryckligen reglera uppgiften. I 6 kap. i lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har med anled- ning av remissvaren under den fortsatta beredningen tagits in bestämmelser om vissa uppgifter inom småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kulturväsendet, inklusive en bestäm- melse om bedömning av grundläggande tjänster inom området. I vissa remissvar ansåg man dessutom att det är skäl att i terminologin som beskriver uppgiftsområdet i lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utöver undervisnings- och kulturväsendet är skäl att nämna också småbarnspedagogiken. Under den fortsatta beredningen har småbarnspedagogiken fo- gats till bestämmelserna om uppgiftsområde och verksamhetsområde.

Akava, Undervisningssektorns Fackorganisation OAJ och Helsingfors universitet föreslog att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet liksom i fråga om småbarnspedagogiken ges motsva- rande behörighet att på eget initiativ ingripa i lagstridigheter som den konstaterat inom und-ervisningssektorn och ges tillgång till nya sanktioner och tvångsmedel. Under den fortsatta be- redningen har den bedömningen gjorts att regionförvaltningsverkens befogenheter i regel är tillräckliga när det gäller att enligt gällande lag pröva klagomål samt att enligt lagstiftningen om finansiering av undervisningsväsendet förelägga vite. Om man önskar öka möjligheterna till ingripande på eget initiativ och övervakning förutsätter detta att myndighetens ifrågava- rande uppgiftsområde tilldelas betydande tilläggsresurser.

Ändringsförslagen som gällde småbarnspedagogiken ansågs i flera yttranden förtydliga och precisera den nuvarande lagstiftningen. Registreringen av anordnare av privat småbarnspeda- gogik och dagvård ansågs vara viktig. Förslaget enligt vilket kommunen i fortsättningen bör föra en förteckning över endast de privata anordnare som inte registreras ansågs vara värda att understödja. I förslaget till lag om småbarnspedagogik understryks betydelsen av handledning, rådgivning och uppföljning i förhållande till andra metoder för ingripande, till exempel genom inspektioner. Akava och OAJ föreslår att det till motiveringen fogas ett omnämnande om att inspektion i brådskande situationer av grundad anledning ska kunna utföras också utan föregå- ende handledning och rådgivning. Undervisnings- och kulturministeriet kommer i samband med den pågående beredningen av lagen om småbarnspedagogik att överväga om det är skäl

att precisera regleringen så att det också i fortsättningen vid behov ska vara möjligt att vidta effektiva och ändamålsenliga åtgärder.

Lagstiftning inom inrikesministeriets ansvarsområde

Regionförvaltningsverken ansåg i fråga om inrikesministeriets ansvarsområde i sina yttranden att koordineringen av förberedande åtgärder och beredskapsplaneringen samt de regionala statliga myndighetsuppgifterna och sakkunniguppgifterna i samband med försvarskurser och beredskapsövningar ska kunna hänföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Detta trots att ansvaret för regionförvaltningsverkens nuvarande uppgifter i fråga om räddningsväsendet enligt förslaget kommer att överföras på inrikesministeriet. Dessutom ansåg regionförvaltningsverken i sina yttranden att vissa uppgifter i samband med genomförandet av en intern säkerhetsstrategi bör anvisas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Under den fortsatta beredningen har det inte gjorts några ändringar i propositionen med anledning av remissyttrandena. Inrikesministeriet har redan nu skött samordningen av regionförvaltningens gemensamma beredskap medan regionförvaltningsverken har skött samordningen av beredskapen inom sina respektive områden. En lösning som är tydligare än regionförvaltningsverkens förslag är enligt propositionen att uppgifterna sammanställs så att de kan skötas av Räddningsinstitutet som verkar i samband med och under ledning av inrikesministeriet, förutom laglighetsövervakningen av den regionala gemensamma beredskapen som enligt förslaget ska skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på motsvarande sätt som laglighetsövervakningen av räddningsväsendet. Inrikesministeriet kommer då att direkt ansvara för samordningen av den regionala beredskapen på centralförvaltningens nivå och för landskapens vidkommande, vilket innebär att en administrativ instans faller bort. De naturligaste synergieffekterna uppstår mellan styrningen av landskapens räddningsväsende respektive den riksomfattande samordningen och stödjandet av den gemensamma beredskapen på så sätt att båda kan skötas från samma ställe. Ordandet av regionala försvarskurser kan på ett naturligt sätt ordnas i samråd med Räddningsinstitutet som lyder under inrikesministeriet och landskapen, och i samarbete med försvarsmakten. Räddningsinstitutets lagstadgade uppgift är redan för närvarande att ordna förberedande utbildning med tanke på störningssituationer under normala förhållanden och undantagsförhållanden. Den lösning som framgår av propositionen utgår från tydliga roller när det gäller ledningen, samordningen och laglighetsövervakningen av den gemensamma beredskapen. Kärnuppgifterna när det gäller den interna säkerheten, ansvarsfrågorna och behörigheterna i samband därmed är noga definierade i lagen. De myndigheter som utför kärnuppgifterna – polisen, gränsbevakningsväsendet, räddningsmyndigheterna och delvis tullen när det gäller den inre säkerheten – har sina egna rikstäckande, regionala och lokala strukturer. De behöver inte kompletteras med säkerhetsuppgifter som anvisas den nya centrala förvaltningsmyndigheten, dvs. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Också koordineringen av den regionala gemensamma beredskapen ska enligt förslaget överföras på inrikesministeriet, vilket innebär att det är tydligare att inte heller ansvaret för övriga särskilda uppgifter i anslutning till den inre säkerheten läggs på Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan på landskapen.

Regionförvaltningsverken föreslog i sina yttranden att uppgifter i anslutning till massinvandringen i samband med reformen inte ska överföras från NTM-centralerna till Migrationsverket utan i stället till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som blir en bredbasig aktör med kännedom om olika förvaltningsområden och när det gäller beredskap. I propositionen har inte gjorts ändringar med anledning av remissvaren. Under den fortsatta beredningen har det ansetts att erfarenheterna av asylsituationen hösten 2015 visar att Migrationsverkets roll och sakkunskap när det gäller inrättande och indragning av mottagningscenter och uppgifter i samband med avtalsförfarandet gällande verksamhetsställen är obestridlig. Enligt propositionen ska Migrationsverket sköta beredskapsuppgiften i samarbete med de centrala regionala och lokala myndigheterna samt organisationerna. Landskapen åläggs att upprätta en beredskapsplan med tanke på massinvandring. Regeringens proposition tryggar utnyttjandet av den sakkunskap som behövs när det gäller beredskap för massinvandring. Också Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vid sidan av landskapen och kommunerna delta i beredskapen inom ramen för det regionala samarbetsnätverket.

Statens ämbetsverk på Åland ansåg att befolkningsskyddet är ett sådant centralt ansvarsområde för ämbetsverket som borde nämnas i 2 § i lagen om Statens ämbetsverk på Åland. Ämbetsverket sköter i egenskap av statlig myndighet och på grundval av rikets behörighet uppgifter i anslutning till befolkningsskyddet, med sådana befogenheter och konkreta åtgärder som föreskrivs i speciallagstiftning. Avsikten är att det i fråga om beredskapen när det gäller inrikesministeriets ansvarsområde separat ska föreskrivas om det statliga ämbetsverkets eventuella konkreta uppgifter enligt räddningslagen som ska revideras samt enligt beredskapslagen som också ska revideras.

Lagstiftning inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

För jord- och skogsbruksministeriets lagstiftnings del tog man i remissyttrandena ställning för respektive emot överföring av vissa av ministeriets uppgifter till landskapet. I fråga om uppgifterna i anslutning till renskötsel föreslår ministeriet att samtliga uppgifter inte ska överföras till landskapet Lappland. Under den fortsatta beredningen ändrades propositionen så att uppgiften att utse ordförande för värderingsnämnden enligt renskötsellagen inte ska centraliseras, vilket innebär att uppgiften enligt förslaget ska skötas i alla landskap inom renskötselområdet.

I fråga om statslån som beviljas med stöd av skoltlagen och finansieras med medel från lantbrukets utvecklingsfond uppmärksammades i yttrandena frågan om landskapet kan besluta om beviljande av nämnda statslån. Propositionsutkastet har i samband med den fortsatta beredningen ändrats så att Statskontoret i fortsättningen ska bevilja statslån efter det att landskapet Lappland har fattat beslut om statslån och eventuella understöd. Enligt förslaget ska Statskontoret i stället för NTM-centralen vara borgenär när det gäller statslån som beviljats innan denna lag trätt i kraft, också när det gäller statslån som före lagens ikraftträdande beviljats i enlighet med skoltlagen. Dessutom blir Statskontoret panthavare när det gäller inteckningar som i enlighet med skoltlagen beviljats som säkerhet för statslån.

I fråga om övervakningen av ekologisk produktion föreslås i yttrandena att uppgiften överförs till ett riksomfattande kontrollinstitut i stället för landskapen. Enligt förslaget ska Evira i stället för landskapet också i fortsättningen ta ut avgifter enligt lagen om tillsyn över ekologisk produktion. I detta avseende föreslås inga ändringar i den föreslagna propositionen.

I fråga om utvecklingen av landsbygden motsatte man sig i yttrandena förslaget som innebär att NTM-centralens uppgifter fördelas regionalt mellan två landskap i situationer då dessa landskap sinsemellan ska komma överens om behörigheten att genomföra utvecklingsprogrammet för Fastlandsfinlands landsbygd på så sätt att ett landskap till utgången av programperioden ska sköta uppgifterna för bådas vidkommande. Propositionen har med anledning av yttrandena ändrats så att för landskapen inte uppställs någon förpliktelse att i dessa situationer avtala om behörigheten att verkställa programmet.

I yttrandena tog man också ställning till frågan om till vilken myndighet i landskapet vissa uppgifter ska anvisas. I yttrandena uppmärksammades på ett allmänt plan konsekvenserna av bestämmelserna.

I fråga om uppgifterna som betalningsmyndighet tog man i yttrandena ställning till förslaget som innebär ett förbud mot att överföra skötseln av dessa uppgifter till landskapets affärsverk samt till den föreslagna bestämmelsen om att landskapet kan föreläggas vite om det inte sköter uppgifterna som betalningsverk på det sätt som lagstiftningen förutsätter. I yttrandena både förordade och motsatte man sig dessa förslag. Under den fortsatta beredningen har det inte gjorts några ändringar i propositionsutkastet i fråga om skötseln av uppgifterna som betalningsmyndighet.

Uppgifterna inom djurskydd, djursjukdomar och animaliska biprodukter är det enligt flera remissyttranden skäl att anvisa till landskapets veterinär. Under den fortsatta beredningen har propositionen inte ändrats till dessa delar, men propositionsmotiveringen har kompletterats

RP 14/2018 rd

med en beskrivning av de krav gällande tjänsteinnehavarnas kompetens som är baserade på EU-lagstiftningen.

Ärenden och tvångsmedelsbeslut som gäller tillstånds-, tillsyns- och anmälningsskyldighet enligt lagen om växthälsa och lagen om plantmaterial ska anvisas landskapets tjänsteinnehavare. Propositionsutkastet har inte ändrats.

I sådana ärenden som avses i lagen om animaliska biprodukter ska Evira i stället för landskapet också i fortsättningen ha möjlighet att besluta om administrativa tvångsmedel. I förslaget återinförs 71 § i lagen om animaliska biprodukter till den del som det är fråga om Eviras rätt att besluta om administrativa tvångsmedel inom ett eller flera landskaps områden i det fall att Evira av grundad anledning gör bedömningen att landskapets åtgärder är otillräckliga.

I fråga om livsmedelslagen anfördes det i yttrandena att livsmedelskontrollen också i fortsättningen bör skötas av en nämnd eller av något annat kollegialt organ i landskapet, då uppgiften enligt propositionen ska anvisas landskapet. Propositionsutkastet har i samband med den fortsatta regleringen inte ändrats i fråga om skötseln av livsmedelskontrollen. Propositionen stämmer överens med de ändringar som föreslås i hälsoskyddslagen.

I yttrandena föreslås det att vissa beslut enligt foderlagen samt beslut enligt lagen om plantmaterial, lagen om gödselproduktion och lagen om bekämpning av flyghavre ska fattas av landskapets tjänsteinnehavare i stället för av landskapet. I propositionsutkastet har inte gjorts några ändringar till denna del.

I yttrandena togs också ställning till utvidgning av systemet med jourhavande tjänsteveterinärer till djurskyddsärenden och till brådskande import- och exportärenden i enlighet med lagen om djursjukdomar. I en del av remissvaren motsatte man sig utvidgningen av jourskyldigheten medan man i andra föreslog att jourtjänsten skulle överföras till Evira. Under den fortsatta beredningen ändrades propositionen så att regionförvaltningsverkens nuvarande jourtjänst med tanke på akuta djursjukdomar överförs till Evira, vilket skulle innebära att landskapet kan göra de kontroller och vidta de åtgärder som behövs under jourtid, under ledning av Evira. Efter remissen har lagförslaget om ändring av djurskyddslagen strukits i denna proposition. Enligt lagförslaget skulle bestämmelser om det för tjänsteveterinärjouren ansvariga landskapets förpliktelser tas in i en särskild proposition om djurs välbefinnande. Förpliktelser gällande djurs välbefinnande skulle sålunda avse förpliktelser i anslutning till djurtransporter.

Dessutom togs i yttrandena ställning till den i veterinärvårdslagen föreslagna bestämmelsen enligt vilken landskapet kan producera grundläggande veterinärtjänster också för keldjur, i egen regi och utan hinder av bolagiseringsförpliktelser, förutsatt att landskapet tar ut en avgift för tjänsten. I yttrandena framfördes ställningstaganden både emot och för dessa förslag. I propositionen gjordes till denna del inga ändringar.

Remissinstanserna förordade förslaget i det avseendet att landskapen ska ordna skötseln av fiskerihushållningsuppgifterna i samarbete och tillräckligt centraliserat i förvaltningshänseende, för att den sakkunskap och kompetens som behövs ska kunna säkerställas. I remissvaren förordades också förslagets målsättning att landskapen i tillräcklig utsträckning ska samarbeta vid ordnandet av vattenhushållningsuppgifterna. I merparten av remissvaren ansågs det att principerna för organisering av landskapens samarbete bör regleras så som framgår av lagförslaget i fråga. En majoritet förordade också de förslag som gick ut på att vissa fiskerihushållningsuppgifter i hela landet hänförs till ett landskap, och likaså förslagen som innebär att vissa vattenhushållningsuppgifter centraliseras på rikoplanen. I en del av remissyttrandena ansågs det att den målsättning som innebär att interaktionen mellan de sakkunniga i fråga om fiskerihushållnings- och vattenhushållningsuppgifter eventuellt kan äventyra det oberoende beslutsfattandet i fiskerihushållningsfrågor. Den lagstiftning som fiskerihushållningsmyndighetens beslutsfattande när det gäller fiskerihushållningsintressena är baserad på förblir emellertid oförändrad och indelningen i sakkunskap och kompetens i fråga om fiskerihushållnings- och

RP 14/2018 rd

vattenhushållningsuppgifter kommer inte att äventyra myndigheternas lagfästa självständiga beslutsfattande och övervakningen av detta.

På grund av NTM-centralernas och landskapsförbundens remissvar beslöts att inte upphäva lagen om stödjande av grundtorrläggning och att överföra beviljandet och övervakningen av understöd till landskapen.

I fråga om förslagen som gällde fastighetslagstiftningen togs i yttrandena ställning till frågan om en sådan revidering av lagen om enskilda vägar (758/1989) att förfarandet med fastställande av delägarlagens stadgar slopades. Förslaget vann både understöd och stötte på motstånd. Förslaget att kommunen i stället för NTM-centralen i fortsättningen ska avgöra frågan om ett outbrutet område som ska avstyckas hör till ett strandområde som avses i markanvändnings- och bygglagens 72 § i oklara fall ansågs vara värd att understödjas.

Lagstiftning inom social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

Tobakslagen

Flera remissinstanser tog ställning till den bestämmelse om övervakningsavgift som föreslogs i tobakslagen. I åtta remissyttranden förordade man en i hela landet enhetlig övervakningsavgift på 350 euro per försäljningsdisk (välfärdssamkommunen Forssan seudun hyvinvointikuntayhtymä, samkommunen Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä, S:t Michels stad, Södra Savolax landskapsförbund och samkommunen Itä-Savon sairaanhoitopiiri). Lika många remissinstanser konstaterade emellertid att detta i praktiken skulle innebära en sänkt övervakningsavgift för flera näringsidkares vidkommande. Detta ansågs i sin tur strida mot syftet med tobakslagen (Esbo stad, Helsingfors stad, Hyvinge stad, miljönämnden i Mellersta Savolax, Kuopio stad, Vanda stad, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och Eläinlääkärihygieenikkojen yhdistys ry). Fyra remissinstanser ansåg att landskapen bör ha prövningsrätt i fråga om övervakningsavgiftens belopp på motsvarande sätt som kommunerna enligt den gällande tobakslagen (miljöhälsonämnden i samkommunen Pelkosenniemen-Savukosken kansanterveystyön kuntayhtymä, Norra Karelens landskapsförbund, Finland Kommunförbund rf och Företagarna i Finland rf). Dessutom ansåg en remissinstans att det föreslagna beloppet 350 euro per försäljningsdisk var alltför stort (Finlands Dagligvaruhandel rf).

Landskapen kan inte ha prövningsrätt när det gäller övervakningsavgiftens belopp eftersom det i grundlagens 81 § 1 mom. föreskrivs att statsskatt bestäms genom lag. Av den anledningen är det motiverat att fastställa en övervakningsavgift på 350 euro per försäljningsdisk – eller 500 euro per försäljningsdisk om försäljningen omfattar också nikotinvätskor.

I fråga om övervakningsavgiften tog remissinstanserna också ställning till frågan om att landskapet enligt det utkast som varit på remiss inte skulle kunna ta ut en övervakningsavgift då detaljhandelstillståndet beviljas eller anmälan om partihandel görs under årets gång. I flera yttranden konstaterades att detta skulle göra det möjligt att helt kringgå övervakningsavgifterna. I propositionen konstateras det därför att för ett detaljhandelstillstånd eller en partihandelsanmälan som görs under ett pågående år ska tas ut en övervakningsavgift som står i proportion till verksamhetens längd.

Arbetskyddslagstiftningen

Centralorganisationen för Finlands Fackförbund FFC rf underströk i fråga om lagstiftningen inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde att det är viktigt att utveckla arbetskyddsnämndernas verksamhet på så sätt att de i så stor utsträckning som möjligt underlättar inriktningen av arbetskyddsövervakningen och fastställandet av tyngdpunkterna i övervakningen. Nämnderna bör i sitt arbete vederbörligen beakta skillnaderna mellan olika branscher samt övervakningsbehoven. Det är skäl att hålla antalet nämnder oförändrat. Undervisningssektorns Fackorganisation OAJ rf ansåg att det inom varje ansvarsområde när det gäl-

ler det nya verkets arbetarskydd, på motsvarande sätt som för närvarande, för det regionala trepartssamarbetet bör finnas en arbetarskyddsnämnd som består av representanter för arbetsmarknadsorganisationerna. Detta förutsätter att antalet nämndmedlemmar som representerar arbetsmarknadsorganisationerna proportionellt sett hålls oförändrat och att varje arbetsmarknadsorganisation utser sina egna representanter. I lagen om arbetarskyddsförvaltningen föreskrivs att det i anslutning till det verksamhetsområde som vid Statens tillstånds- och tillsynsverk sköter arbetarskyddsuppgifterna bör finnas ett tillräckligt antal regionala arbetarskyddsnämnder. Antalet nämnder samt deras regionala placering och sammansättning bestäms av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets direktör för arbetarskyddssektorn.

Miljö- och hälsovården/Hälsoskyddslagen

I yttrandena om hälsoskyddslagen framhölls i stor utsträckning behovet att säkerställa samarbetet mellan landskapet och kommunen, eftersom en hel del åtgärder som har betydelse för hälsoskyddet vidtas också på annat håll än enbart i enheterna för övervakning av hälsoskyddet. Flera remissinstanser, (bl.a. flera kommuner, Södra Österbottens förbund, Tehy rf, Finska Läkarsamfundet rf, Finlands Vattenverksförbund rf, SOSTE Finlands social och hälsa rf, SDP, Valvira och social- och hälsovårdsministeriet) ansåg det vara viktigt att samarbetet mellan landskapet och kommunerna tryggas också genom lagstiftning. I denna proposition föreslås det att samarbetet ska tryggas genom att till hälsoskyddslagen fogas en ny 6 a § som ålägger landskapet och kommunerna samt eventuellt också andra referensgrupper att bedriva ett proaktivt och interaktivt samarbete i fråga om hälsoskyddet.

Flera övervakningsenheter inom miljö- och hälsovården, social- och hälsovårdsministeriet samt regionförvaltningsverken i Östra Finland och Sydvästra Finland framhöll att hälsoskyddslagens och livsmedelslagens bestämmelser borde anpassas till varandra så att exempelvis de lagar som gäller miljö- och hälsovård skulle definiera den övervakande myndigheten på samma sätt. I 7 § i den gällande hälsoskyddslagen föreskrivs att ett kollegialt organ ska ansvara för kommunens uppgifter när det gäller hälsoskyddet. I yttrandena anses detta inte längre vara nödvändigt eftersom landskapen enligt livsmedelslagen i sin förvaltningsstadga kunde besluta om den övervakande myndigheten. Beslut enligt hälsoskyddslagen kan i stor utsträckning fattas antingen av ett organ eller av en tjänsteinnehavare. Enligt hälsoskyddslagen finns det inget särskilt behov av en separat bestämmelse om ett kollegialt organ, utan uppgiften kunde direkt åläggas landskapet som enligt sin förvaltningsstadga i enlighet med den föreslagna landskapslagen ska besluta om organiseringen av hälsoskyddet. Det föreslås att denna princip enligt regeringens proposition ska iakttas också när det gäller organiseringen av de övervakningsuppgifter som avses i livsmedelslagen.

Social- och hälsovårdsministeriet, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, regionförvaltningsverken och flera kommuner framhåller i sina yttranden behörigheten att i enlighet med 52 § i hälsoskyddslagen utfärda föreskrifter om att rätta till eller förhindra uppkomsten av en sanitär olägenhet, när det är fråga om en omfattande eller särskilt betydande sanitär olägenhet. I yttrandena föreslås att behörigheten överförs till social- och hälsovårdsministeriet, eftersom den regionala storleken på övervakningsenheterna inom hälsoskyddet växer och sanitära olägenheter som är mera omfattande än landskapens bestämmanderätt till sin karaktär skulle vara av riksomfattande betydelse. Dessutom framhålls i yttrandena betydelsen av sådana brådskande föreskrifter i störningssituationer som förutsätter jourresurser. Behörigheten att i enlighet med 52 § i hälsoskyddslagen utfärda föreskrifter för att rätta till eller förhindra uppkomsten av sanitära olägenheter när det är fråga om en sanitär olägenhet som är mera omfattande än landskapets behörighet eller en olägenhet som är särskilt betydande för hela landet, är det möjligt och behövligt att överföra från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet till social- och hälsovårdsministeriet. En proposition om saken har beretts i enlighet med detta. Social- och hälsovårdsministeriet har redan tidigare, ända till år 2006, haft bestämmanderätt i detta avseende.

Regionförvaltningsverken samt social- och hälsovårdsministeriet har i sina yttranden också framhållit behovet att till 4 § 2 mom. i hälsoskyddslagen, utöver bestämmelserna om Statens

RP 14/2018 rd

tillstånds- och tillsynsmyndighets styrning av övervakningen, foga en bestämmelse motsvarande den som enligt 5 § i den gällande lagen avser regionförvaltningsverkens uppgifter. Övervakningsuppgiften har av ouppmärksamhet inte i propositionen som sänts på remiss kommit att nämnas som en av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter och det är sålunda skäl att foga den till 4 § 2 mom. i hälsoskyddslagen.

En del av kommunerna anför i sina yttranden att kommunerna själv borde besluta om de ordnar miljö- och hälsovård i egen regi. Det finns inte bestämmelser om saken i denna proposition. Regeringen har till riksdagen överlämnat en separat proposition med förslag till lag om överföring av organiseringsansvaret för vissa miljö- och hälsoskyddsuppgifter från landskapet till kommunen (RP 148/2017 rp).

Lagen om regionala delegationer för romska ärenden och om uppgifter som gäller romska ärenden

Tre remissinstanser har yttrat sig om den föreslagna lagen om regionala delegationer för romska ärenden och om uppgifter som gäller romska ärenden, dvs. den riksomfattande Delegationen för romska ärenden RONK, Parkano stad och regionförvaltningsverket i Norra Finland. I yttrandena uppmärksammas närmast lagens verkställighet i praktiken. Regionförvaltningsverket i Norra Finland uppmärksammade lagförslaget 1 § om landskapets uppgift att följa områdets romska befolknings möjligheter till samhälleligt deltagande och utvecklingen av ledarförhållandena. Regionförvaltningsverket anser att det i lagen närmare borde definieras hur man avser att genomföra landskapets uppföljningsuppgift. Landskapets uppföljningsuppgifter framgår av lagens 2 § där det föreskrivs om de regionala delegationernas uppgifter. Det föreslås att delegationens uppgifter preciseras så att delegationen ska upprätta ett program för sin verksamhetsperiod där det föreskrivs om de centrala målsättningarna för verksamhetsperioden och hur de ska främjas samt om den uppföljning som behövs. Landskapen ska gemensamt se till att delegationerna kan uppfylla sin uppgift. Dessutom ska det i varje landskap finnas en kontaktperson som svarar för romska ärenden.

Lagstiftning inom kommunikationsministeriets ansvarsområde

I fråga om lagstiftningen inom kommunikationsministeriets ansvarsområde ansåg Egentliga Finlands förbund samt Uleåborg, S:t Karin, Raseborg, Åbo och Tammerfors i sina yttranden att det är ändamålsenligt att landskapet Egentliga Finland ansvarar för förbindelsefartygstrafiken i hela landet på samma sätt som ansvaret för närvarande är centraliserat till NMT-centralen i Egentliga Finland. Enligt yttrandet från Södra Karelens förbund skulle landskapet Södra Karelen vara berett att överta ansvaret. Enligt Södra Savolax landskapsförbund skulle skärgårdens utveckling bäst kunna skötas i samband med utvecklingen av övriga områden. Enligt yttrandet från Västra Finlands regionförvaltningsverk är det skäl att staten fortsättningsvis ordnar trafiken med landsvägsfärjor och förbindelsefartyg. Merparten av förbindelsefartygstrafiken är förlagd till landskapet Egentliga Finland och berör utöver Egentliga Finland endast Nyland och Kymmenedalen. Under den fortsatta beredningen har det ansetts att det med tanke på landskapets självstyrelse och beslutanderätt inte är ändamålsenligt att i lagen direkt föreskriva om landskapet Egentliga Finlands skyldighet att dra försorg om skärgårdstrafiken. Med beaktande av de yttranden som framförts och den omständigheten att den föreslagna landskapslagen gör det möjligt att ordna och genomföra uppgifterna i samarbete, har under en fortsatt beredning till lagens 5 § fogats ett omnämnande om landskapens samarbete. I fråga om kommunikationsministeriets övriga lagförslag har det under den fortsatta beredningen ansetts vara mera ändamålsenligt att förslaget genomförs i anslutning till kommunikationsministeriets egna separata lagstiftningshelhet. De lagar om saken som ingått i regeringens propositionsutkast under remissen har strukits i propositionen.

Lagstiftning inom arbets- och näringsministeriets ansvarsområde

I fråga om lagstiftningen inom arbets- och näringsministeriets ansvarsområde gällde remissyttrandena i regel annat än den lagstiftning som ingår i denna proposition, i synnerhet den helhet

som utgörs av tillväxttjänster. Jämfört med det propositionsutkast som varit på remiss har lagstiftningen inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde ändrats så att övervakningen av mätinstrument som för närvarande hör till regionförvaltningsverken, i stället för till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, enligt förslaget ska överföras till Säkerhets- och kemikalieverket Tukes som sköter också andra uppgifter i anslutning till övervakningen av mätinstrument.

Lagstiftning inom miljöministeriets ansvarsområde

I fråga om uppgifterna inom *miljöministeriets* ansvarsområde gällde en stor del sådana uppgifter som föreslogs bli överförda till landskapet (i synnerhet främjande av uppgifter enligt markanvändnings- och bygglagen, lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen samt naturvårdslagen). I yttrandena behandlades också frågan om överföring av kommunernas byggnadstillsynsmyndigheters och miljöskyddsmyndigheters uppgifter till landskapen. I fråga om de uppgifter som föreslogs bli överförda till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet framfördes kommentarer gällande allmänt intresse i miljöärenden och i synnerhet ordnandet av skötseln av dessa uppgifter hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Över 60 remissinstanser framförde kommentarer om lagändringar inom miljöministeriets ansvarsområde.

I flera yttranden som var riktade till miljöministeriet underströks vikten av samarbete mellan landskapen, kommunerna och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det är skäl att i synnerhet i övergångsskedet se till att uppgifterna sköts kontinuerligt.

Remissyttrandena om markanvändnings- och bygglagen gällde framför allt behovet att se över förhållandet mellan landskapsplanläggningen och kommunplanläggningen då landskapsplanläggningen från ett områdes samkommuner överförs till landskapet. Kommunförbundet och flera kommuner anförde att överföringen av landskapsplanläggningen från de av kommuner bildade landskapsförbunden till de självstyrande landskapen medför behov att se över markanvändnings- och bygglagens planläggningssystem samt förhållandet mellan olika planläggningsnivåer i en större utsträckning än enligt förslaget. Landskapsplanläggningen bör i fortsättningen tydligare och mer strategiskt inriktas på frågor som är centrala med tanke på regionstrukturen, vilket borde komma till synes i paragraferna om landskapsplanens syfte och innehåll. Kommunförbundet och flera kommuner samt vissa organisationer inom byggbranschen föreslog precisering av paragrafen om landskapets planeringsuppgifter, så att aktörernas uppgifter ska definieras tillräckligt noggrant i lagen. Fem kommuner ansåg att det inte kan godtas att landskapsplaneringen mekaniskt överförs till de självstyrande landskapen. Eftersom landskapsförbunden avvecklas i samband med landskapsreformen finns det inte längre någon ändamålsenlig instans för upprättande av en landskapsplan vilken som för närvarande har bindande rättsliga verkningar.

I markanvändnings- och bygglagens 25 § har under den fortsatta beredningen gjorts ändringar som innebär att landskapsplanläggningen på ett tydligt sätt inriktas på regionstrukturella frågor på landskapsnivå. Lagens 27 § har preciserats så att till den samarbetsgrupp som styr upprättandet av landskapsplanen hör representanter för respektive kommun och landskap. I lagens 26 § har gjorts en sådan ändring att vid upprättandet av landskapsplanen alltid ska ordnas samråd mellan kommunerna i området, för att fastställa målsättningarna för utvecklingen. Kommunförbundet och en del av kommunerna ansåg det vara viktigt att precisera att landskapen inte får sådan besvärsmätt som avses i lagens 191 § i fråga om kommunernas samtliga beslut gällande planläggning och byggnadsordningar, utan att besvärsmätten ska begränsas till frågan om en kommuns beslut är förenligt med landskapsplanen. Landskapets besvärsmätt har under den fortsatta beredningen genom den ändring som föreslås i lagens 191 § begränsats till att gälla ärenden som hör till landskapets uppgiftsområde.

Enligt 6 § i den föreslagna landskapslagen hör främjandet av planeringen av kommunernas områdesanvändning och ordnandet av byggnadsväsendet till landskapets uppgifter. Enligt lagrummets detaljmotivering hör det till landskapens konsultativa roll att tillhandahålla experthjälp, ordna aktuella utbildningar och bland annat att delta i samarbets- och utvecklingsprojekt

för byggnadstillsynen. Den rättsliga övervakningen av kommunernas planläggnings- och byggnadsväsende ska enligt förslaget till landskapslag inte överföras från NTM-centralerna till landskapet.

I fråga om markanvändnings- och bygglagen är remissvaren synnerligen tudelade när det gäller den statliga styrningen och övervakningen. Kommunförbundet, de kommuner som yttrat sig om saken och vissa organisationer inom byggbranschen förordade att man avstår från den statliga styrningen och övervakningen. NTM-centralerna och tre landskapsförbund, Museiverket, Lantmäteriverket, Finlands naturskyddsförbund samt vissa andra remissinstanser kritiserade däremot avståndet från tillsynen över planläggning och byggande. NTM-centralerna, Lantmäteriverket och Finlands naturskyddsförbund kritiserade också den otillräckliga konsekvensbedömningen av förslaget att avstå från övervakningen. Dessutom ansåg NTM-centralerna och ett landskapsförbund att det vara problematiskt att övervakningen av de rikstäckande målsättningarna för områdesanvändningen som en helhet inte skulle höra till någon myndighet ansvar.

Under den fortsatta beredningen har inte gjorts några ändringar i lagförslaget till denna del. Avståndet från kommunernas övervakning kan i sista hand anses avspegla den grundlagsfästa rättsstatsprincipen som innebär att all utövning av offentlig makt ska bygga på lag och att lag noggrant ska iakttas i all offentlig verksamhet. Denna grundlagsfästa princip gäller också kommunernas agerande vid planering av områdesanvändningen och organiserings- och byggnadsväsendet. Övervakningen av målsättningarna för områdesanvändningen i hela landet kommer i samband med landskaps- och kommunplanläggningen att i fortsättningen att kvarstå som de statliga sektorsmyndigheternas uppgift.

Markanvändnings- och bygglagens 21 § har med anledning av högsta förvaltningsdomstolens anmärkning kompletterats så att det i landskapet ska finnas en byggnadsinspektör om myndighetsuppgifterna i fråga om byggnadstillsynen har överförts till landskapet. I lagen har under den fortsatta beredningen gjorts flera ändringar av teknisk natur.

I yttrandena om främjande av skyddet av den naturens mångfald och skötsel av kulturmiljön framhölls betydelsen av samarbete. I fråga om skyddet av naturens mångfald framhölls i flera yttranden behovet att förtydliga arbetsfördelningen mellan landskapet och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt behovet att precisera innehållet när det gäller landskapets uppgift att främja skyddet av naturens mångfald. I några yttranden föreslogs att naturskyddsuppgifterna i en större utsträckning skulle överföras till landskapet, medan en sådan lösning kritiserades i vissa andra yttranden.

Med anledning av remissyttrandena preciserades motiveringen till naturvårdslagens 6 §, medan lagens 21, 24 och 25 § ändrades i syfte att precisera landskapets uppgift att främja skyddet. Syftet med ändringarna är att förstärka landskapets möjligheter i synnerhet när det gäller främjandet av det frivilliga skyddet. Delningen av de uppgifter som avses i naturvårdslagen mellan olika myndigheter motsvarar emellertid uppgiftsfördelningen enligt landskapslagen (/). I fortsättningen ska landskapet med stöd av naturvårdslagens 21 § svara för utmärkning av gränserna för naturskyddsområden. Naturvårdslagens 24 § 1 mom. har ändrats så att där konstateras landskapets uppgift när det är fråga om att inrätta ett privat naturskyddsområde. Landskapet ska enligt förslaget förhandla med markägaren om gränserna för området, om fridlysningsbestämmelserna och om de ersättningar som gäller området. Naturvårdslagens 25 § ändras så att landskapet ska ingå avtal om tidsbegränsad fridlysning av ett område. I fortsättningen kan landskapet och markägaren i syfte att främja naturvården eller landskapsvården ingå avtal om sådan tidsbegränsad fridlysning som avses i 10 § 2 mom., antingen helt eller i fråga om vissa åtgärder. I naturvårdslagen har dessutom under den fortsatta beredningen gjorts några smärre ändringar och ändringar av teknisk karaktär.

I merparten av yttrandena som avsåg vatten- och havsvårdsuppgifter gällde kommentarerna förutsättningarna för samarbete mellan landskapen (6 och 26 l §) samt de nya bestämmelserna om statens behörigheter (28 a och 28 b §).

NTM-centralerna ansåg det vara viktigt att reglera landskapens samarbete inom såväl vatten-
vården som havsvårdsförvaltningen. En del ansåg att man i lagen borde ta in bestämmelser om
samordnande landskap inom vattenförvaltningsområdena och havsvården eller åtminstone
ålägga landskapen att komma överens om saken. Kommunernas och landskapens representan-
ter ansåg att skötseln av uppgifterna inte förutsätter reglering av landskapens samarbete.

Utgångspunkten för lagförslaget är att det genom lag inte ska föreskrivas om samordnande
landskap – i stället ska landskapen avtala om organisering av sin verksamhet. Landskapen ska
emellertid åläggas att samarbeta i fråga om sådana vattenvårds- och havsvårdsuppgifter för
vilka samarbete är av största betydelse. Regleringen ska också vara i det avseendet målinriktad
att landskapen kan genomföra planeringen av vattenvården och havsvården rikstäckande på ett
jämförbart och enhetligt sätt. På grundval av remissen har till både bestämmelserna om sam-
arbete inom vattenförvaltningsområden och samarbete inom regionala havsvårdsuppgifter (6
och 26 l §) fogats informativa hänvisningar till landskapens samarbetsformer i enlighet med 8
kap. i den föreslagna landskapslagen. Avsikten är att understryka betydelsen av samarbete när
det gäller hur landskapen organiserar sig. Genom ändringen beaktas å andra sidan landskapens
självstyrelse. Landskapet kan enligt förslaget avtala om samarbetet på ett sätt som det anser
vara ändamålsenligt, exempelvis besluta om centralisering av uppgifterna.

I synnerhet jord- och skogsbruksministeriet ansåg att begreppet ”förutsättningarna för samar-
bete mellan landskapen” förblev oklart i lagförslaget. I yttrandena ansågs det också att regle-
ringen av samarbetet mellan landskapen snarare borde ske på lagnivå än genom förordning av
statsrådet. Av denna anledning har i lagförslaget preciserats bestämmelserna om landskapets
samarbete inom vattenvården och havsvården. Genom förordning av statsrådet ska enligt för-
slaget meddelas närmare föreskrifter om innehållet i de uppgifter som ska utföras i samarbete.

Jord- och skogsbruksministeriet ansåg att det vid sidan av miljöministeriet bör ha befogenhet-
er att vid behov inleda samråd med landskapen (28 a §). Under den fortsatta beredningen an-
sågs det emellertid inte vara behövligt att ge ministerierna parallella befogenheter. Miljömini-
steriet kan enligt förslaget samråda också på begäran av något annat styrande ministerium.
Dessutom ska eventuella samråd i praktiken skötas i samarbete inom statsrådet. I yttrandena
ansågs den föreslagna bestämmelsen om föreläggande (28 b §) inte vara behövlig. Kommu-
nerna och landskapsförbunden ansåg att den föreslagna bestämmelsen också tydde på bris-
tande förtroende och ansåg att den föreslagna bestämmelsen om ministeriernas roll vid sankt-
ioner mot landskapen var problematisk. Jord- och skogsbruksministeriet ansåg att vitesförelä-
ggande var ett lämpligare effektmedel vid förelägganden än hot om tvångsutförande. Det är
skäl att hålla kvar den föreslagna bestämmelsen. Regleringen av vatten- och havsvård är base-
rad på EU-rättsliga förpliktelser som är bindande för staten. För att säkerställa att förpliktel-
serna uppfylls i laga ordning måste de styrande ministerierna ha tillräckligt effektiva metoder
till sitt förfogande. Ett hot om tvångsutförande är ett mera ändamålsenligt sätt än vitesförelä-
gande eftersom staten ansvarar för att EU-förpliktelser uppfylls inom utsatt tid.

I yttrandena föreslogs också en hel del detaljerade ändringar. Jord- och skogsbruksministeriet
samt MTK ansåg i sina yttranden att det inte finns någon anledning att be Statens tillstånds-
och tillsynsmyndighet ge ett utlåtande om bestämning och granskning av grundvattenområ-
den. Det är emellertid motiverat att be om ett utlåtande med beaktande av de uppgifter som
anvisas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bland annat när det gäller tillstånds- och till-
synsuppgifter enligt miljöskyddslagen och vattenlagen. Myndigheten har en betydande sak-
kunskap också om naturvårdsuppgifter. Det är skäl att utnyttja sakkunskapen i synnerhet när
det gäller att bereda klassificering av grundvattenområden i klass E. Statens tillstånds- och till-
synsmyndighet ska enligt förslaget också svara för den allmänna övervakningen enligt mark-
täktslagen, som är fast förenad med bestämningen och klassificeringen av grundvattenområ-
den.

NTM-centralerna ansåg att den från förordning till lagnivå upplyfta skyldigheten att granska
och vid behov föreslå åtgärder för att uppdatera vissa förhandskontrollåtgärder är en alltför
stor arbetsuppgift att utföra i samband med översynen av åtgärdsprogrammet för vattenvården.

Flera NTM-centraler förordade emellertid gransknings- och uppdateringsuppgiften under de perioder som förvaltningsplaner avser. Regleringen är direkt baserad på ramdirektivet för vatten enligt vilket dessa förhandskontrollåtgärder ska ses över i samband med att åtgärdsprogrammet upprättas. Genom detta förfarande erhålls för upprättandet av åtgärdsprogram information om belastningen på vattenförekomster och om möjligheterna att minska denna. Dessutom fås för granskningen av förhandskontrollåtgärder information om vilken typ av åtgärder som det vid planeringen av vattenvården är skäl att vidta för uppnående av miljömålen. Bestämmelsen har kompletterats för att bättre motsvara den nuvarande bestämmelsen på förordningsnivå, genom att till den fogades en informativ hänvisning till vattenlagen och miljöskyddslagen. Under den fortsatta beredningen preciserades bestämmelserna om förhandskontrollåtgärdernas granskning- och uppdateringsuppgiften så att de också bättre motsvarar EU-direktivens bestämmelser, dvs. så att uppgiften begränsas till att gälla endast vattenvårdsplanering.

På grundval av NTM-centralernas yttranden fogades till lagförslaget en bestämmelse om landskapens uppgift att befrämja att åtgärdsprogram för vattenvård och havsvård genomförs. Flera NTM-centraler ansåg förslaget att tidigarelägga tidtabellen för upprättande av förvaltningsplaner för vattenvård och överlämnande av utkastet till förvaltningsplanen till miljöministeriet vare problematiskt. Det finns ingen anledning att ändra de föreslagna tidsfristerna eftersom miljöministeriet måste ha tillräckligt tid att säkerställa att förvaltningsplanerna är ändamålsenliga samt förbereda behandlingen av planerna i statsrådet. På basis av preciseringar som förslagits i yttrandena har regleringen förtydligats i bestämmelserna om förfarandet för deltagande och information. Dessutom fogades i överensstämmelse med flera yttranden landskapsmyndigheterna till förteckningen i 28 § som gäller beaktande av förvaltningsplaner för vattenvård och havsförvaltningsplanen i myndighetsverksamheten. Enligt det ursprungliga lagförslaget skulle den paragrafen inte ändras. Dessutom har under den fortsatta beredningen av lagen efter remissomgången gjorts flera ändringar av teknisk karaktär.

I vissa yttranden har miljöskyddslagens och avfallslagens bestämmelser om ändringssökande inte ansetts vara tillräckligt tydliga. I några kommentarer föreslås att också landskapet ska nämnas bland annat i vissa bestämmelser i miljöskyddslagen, lagen om kommunernas miljöförvaltningsverksamhet och lagen om Finlands miljöcentral. I fråga om avfallslagen väcktes framför allt frågan om avstående från de regionala avfallsplanerna. Dessutom föreslogs i många remissvar konkreta tekniska ändringar och preciseringar i paragrafer och motiveringar.

I några yttranden framfördes att det råder ett fast samband mellan bevakningen av allmänt intresse mot Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslutsfattande och tillstånds- och tillsynsövervakning och inrättandet av en separat enhet för bevakning av allmänt intresse ansågs vara en problematisk lösning. Å andra sidan framhöll högsta förvaltningsdomstolen i sitt yttrande vikten av att allmänt intresse bevakas. Den ansåg det vara nödvändigt att inrätta en enhet för bevakning av allmänt intresse och införa besvärsmöjlighet över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut. Utifrån remissvaren har miljöskyddslagens 191 § och avfallslagens 138 § ändrats så att i paragraferna har strukits den besvärsmöjlighet som tidigare tillkommit enheten för bevakning av allmänt intresse.

I miljöskyddslagen, lagen om kommunernas miljöförvaltningsverksamhet och lagen om Finlands miljöcentral har med anledning av remissvaren preciserats vissa bestämmelser där det varit skäl att framhålla landskapets roll bland annat i fråga om att ge yttranden. I både miljöskyddslagen och i avfallslagen har gjorts tekniska preciseringar på grundval av remissvaren.

Av miljöministeriets övriga lagförslag motsatte sig Kommunförbundet och flera kommuner förslaget enligt vilket ett positivt yttrande om beviljande av statsstöd för bostadsprojekt som är avsedda för specialgrupper skulle överföras från kommunerna till landskapen, medan kommunerna i fortsättningen skulle kunna ge endast kompletterande utlåtanden om projekten. Under den fortsatta beredningen gjordes i investeringsunderstödslagen och räntestödslagen ändringar

som innebär slopande av det krav för beviljande av stöd enligt vilket den kommun där projektet är beläget ska förordna detta. I fortsättningen ska ARA samråda med den kommun eller det landskap där projektet är beläget innan stöd beviljas, men ARA är i sitt beslutsfattande inte bundet till kommunens eller landskapets åsikt om saken.

I remissvaren kommenterades också förslagen som gällde terrängtrafikrelaterade uppgifter, produktion av miljöinformation, förbättrande av miljömedvetenheten och skyddande av byggnadsarvet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

I många remissvar förordades inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I synnerhet remissinstanser som representerade myndighetens kundgrupper, exempelvis näringslivets organisationer och vissa andra branschorganisationer, ställde sig i stor utsträckning positiva till förslaget. MTK rf och Finlands Fiskodlarförbund rf ställde sig kritiska till inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

I yttrandena ansåg man att den nya myndighetens rikstäckande behörighet var särskilt viktig, liksom även myndighetens närvaro i regionerna, koncentreringsenheten av statens tillstånds- och tillsynsuppgifter samt den verksamhetsidé som föreslagits för myndigheten. Många remissinstanser som representerar myndighetens kundgrupper ansåg det vara positivt att statens tillstånds- och tillsynsuppgifter som för närvarande är spridda mellan flera myndigheter koncentreras till en myndighet med rikstäckande behörighet och de ansåg det vara viktigt att den nya myndighetsstrukturen gör det möjligt att på riksplanet skapa enhetliga verksamhets- och beslutsförfaranden. Under den fortsatta beredningen har med anledning av remissen gjorts den bedömningen att de grundläggande lösningarna när det gäller lagstiftningen som beretts om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har vunnit ett omfattande understöd och det har inte gjorts ändringar i dem.

Till kapitlet om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ställning och uppgifter har med anledning av remissen till paragrafen om myndighetens verksamhetsidé fogats en uttrycklig bestämmelse om att myndighetens verksamhet är rikstäckande samt att myndigheten sköter verkställighets-, styrnings- och tillsynsuppgifter i fråga om lagstiftningen, inklusive tillstånds- och registreringsuppgifter. Dessutom har lagens 3 § förtydligats med anledning av riksdagens justitieombudsmans och vissa andra remissinstansers yttranden. Justitieombudsmannen ansåg att lagen bör preciseras så att i den tas in heltäckande och entydiga bestämmelser om myndighetens behörighet att pröva klagomål. Eftersom det i ett stort antal lagar gällande olika ansvarsområden föreskrivs om myndighetens egentliga uppgifter, inklusive behörigheten att i överensstämmelse med tillsynsuppgifterna pröva klagomål, ansågs det dock inte motiverat att i lagen om myndigheten ta in en sådan bestämmelse.

I remissvaren framfördes flera anmärkningar som gällde de uppgifter som föreslås bli överförda till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Detta gällde i synnerhet övervakningen av produkter och utrustning för hälso- och sjukvård samt övervakning av biobanker. Framförallt i fråga om övervakningen av produkter och utrustning för hälso- och sjukvård föreslog nästan alla som tog ställning i frågan att uppgiften borde höra till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i anslutning till övervakningen av social- och hälsovården och inte till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea. Lagstiftningen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård samt om biobanker behandlas emellertid inte i denna proposition, utan det är meningen att en separat proposition ska ges om organiseringen av dessa uppgifter. I flera yttranden ansågs det dessutom att uppgifterna inom den regionala alkoholförvaltningen, som för närvarande sköts vid regionförvaltningsverken, ska centraliseras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I denna proposition ingår inte heller förslag till ändring av alkohollagen. Enskilda yttranden gavs bland annat om förslagen till ändring av uppgiftsfördelningen gällande vattenskyddet, naturvården, övervakningen av vattenlagen, vatten- och havsvården, bevakningen av det allmänna fiskerintresset, miljökonsekvensbedömningen, övervakningen av miljöskyddet, uppgifter i anslutning till byggnadsarvet och dammsäkerhetsuppgifter mellan

landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Under den fortsatta beredningen har förslagen inte ändrats. Med anledning av remissyttrandena har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets kulturmiljörelaterade uppgifter uttryckligen lyfts fram i propositionens detaljmotivering.

I yttrandena berördes inte närmare överföringen av styrningsuppgifterna enligt tobaks- och hälsoskyddslagen från Valvira och regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I de yttranden där frågan behandlades ansåg man det vara en lyckad lösning att centralisera uppgifterna till myndigheten. Hankasalmi kommun och Vattenverksföreningen konstaterade att styrnings- och övervakningsuppgifterna enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen samt de styrnings- och övervakningsuppgifter som enligt livsmedelslagen hör till miljöhälsövården inte borde delas mellan två centrala ämbetsverk, men de tog inte ställning till frågan om till vilket ämbetsverk uppgifterna borde centraliseras. Vasa stad konstaterade att styrningen av uppgifterna inom miljöhälsövården i sin helhet borde centraliseras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, medan jord- och skogsbruksministeriet samt Evira ansåg att uppgifterna i fråga i sin helhet borde centraliseras till Evira. Med undantag för enskilda yttranden tog man i yttrandena inte ställning till frågan om överföring av styrningsuppgifterna enligt tobaks- och hälsoskyddslagen från Valvira och regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Detta kan anses stödja överföringen på det sätt som avses i propositionen. Exempelvis Valvira, regionförvaltningsverken och övervakningsenheterna inom miljöhälsövården hade ingenting att anmärka i detta avseende. Till landskapet överförs utöver övervakningen enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen dessutom också uppgifterna i anslutning till övervakningen enligt alkohollagen. Eftersom det uppkommer synergieffekter mellan dessa övervakningsuppgifter är det viktigt att styrnings- och övervakningsuppgifterna när det gäller övervakningen enligt de nämnda lagarna också är så likartade som möjligt. Centraliseringen av styrningsuppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet skulle stödja denna målsättning. Däremot kommer miljöhälsövården i enlighet med regeringens proposition om landskapslagen på förslag av jord- och skogsbruksministeriet inte längre att behandlas som en helhet. I fortsättningen kommer miljöhälsövården inte längre nödvändigtvis att i alla landskap behandlas som en helhet. Social- och hälsovårdsministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet tillsatte hösten 2016 utredningsmän för att bedöma alternativa sätt att i framtiden ordna styrningen av hälsoskydds- och tobaksövervakningen. För utredningen intervjuades på olika förvaltningsnivåer ett betydande antal aktörer inom miljöhälsövården. I utredningsmännens rapport som publicerades den 28 november 2016 ansågs en centralisering av styrningen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överlag vara ett bättre alternativ än en centralisering till Evira.

I fråga om kapitlet om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets organisation tog flera remissinstanser ställning till förslaget att ordna bevakningen av allmänt intresse i samband med beslutsfattandet och besvärsförfarandet i miljöärenden. Merparten av dem som tog ställning i denna fråga motsatte sig förslaget. Bland dem som motsatte sig förslaget kan nämnas bland annat näringslivets organisationer, en del av kommunerna, en del av landskapsförbunden, Finlands Kommunförbund, en del av regionförvaltningsverken och en del av NTM-centralerna. Förslaget understöddes bland annat av högsta förvaltningsdomstolen, Finlands naturskyddsförbund rf, Museiverket och en del av NTM-centralerna. Högsta förvaltningsdomstolen underströk att det är nödvändigt att genomföra förslaget. De som motsatte sig förslaget ansåg att en myndighet i princip inte bör ha besvärsrätt över beslut som samma myndighet har fattat i egenskap av tillståndsmyndighet, eftersom bevakning av allmänt intresse borde ingå i tillståndsprövningen och tillsynen samt i behandlingen av klagomål. Exempelvis Finlands Kommunförbund konstaterade att bevakning av allmänt intresse också i miljöärenden borde ske i anslutning till tillstånds- och tillsynsprocesserna och att man i kommunerna har goda erfarenheter av detta. Teknologiateollisuus ry ansåg att det skulle räcka att myndigheten har besvärsrätt i situationer där en domstol har ändrat ett tillståndsbeslut så att myndigheten har grundad anledning att misstänka att det ändrade beslutet kränker allmänt intresse. Av de instanser som förordade förslaget ansåg till exempel högsta förvaltningsdomstolen att besvärsrätten som tillkommer de myndigheter som bevakar allmänt intresse är ett centralt element i förvaltningsprocessen och tryggar divergerande samhälleliga intressen i samband med laglighetsövervak-

ningen av förvaltningen och ett effektivt genomförande av EU-rätten. Utan en separat tillsynsenhet blir tillståndsmyndigheten själv ett slags motpart i förhållande till ändringssökanden i förvaltningsdomstolen. Samtidigt kommer tillståndsmyndighetens övergripande roll att förändras. Också förvaltningsdomstolarnas ställning när det gäller att avgöra motstridiga ändringsansökningar skulle förändras på ett sätt som inte kan motiveras. Högsta förvaltningsdomstolen anser att förslaget om en tillsynsenhet är nödvändigt.

En separat enhet för bevakning av allmänt intresse konstaterades emellertid vara en krävande lösning från resurssynpunkt och dess uppgiftsbeskrivning i förhållande till laglighetsövervakningen konstaterades vara otydlig och delvis överlappande. Under den fortsatta beredningen beslöt man ordna bevakningen av allmänt intresse så att denna som en separat tillsynsuppgift slopas och i stället åläggs den myndighet som svarar för tillstånds- och laglighetsövervakningen. Den som vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för bevakning av allmänt intresse skulle inte heller ha rätt att överklaga Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut med stöd av miljöskyddslagen och vattenlagen.

En särskild remissomgång om det nya förslaget gällande bevakning av allmänt intresse ordnades den 19 januari 2018. Yttranden och skriftliga ställningstaganden inkom från centrala referensgrupper, ministerier, domstolar, ämbetsverk och organisationer. Högsta förvaltningsdomstolen, Vasa förvaltningsdomstol, en del av NTM-centralerna, Finlands naturskyddsförbund rf och WWF rf, Centralförbundet för fiskerihushållning och Suomen vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö förhöll sig kritiskt eller reserverat till förslaget. De övriga remissinstanserna understödde i regel eller förhöll sig neutralt till det nya förslaget. Under den fortsatta beredningen preciserades motiveringarna till det nya förslaget samt konsekvensbedömningarna utifrån de synpunkter som framförts i remissvaren.

Riksdagens justitieombudsman föreslog i sitt yttrande att man också överväger frågan om social- och hälsosektorn eventuellt borde trygga oberoendet inom området. Med anledning av återkopplingen föreslås med avvikelse från propositionsutkastet att det föreskrivs om myndighetens ansvarsområden direkt i lag. Genom förslaget förstärks den autonoma ställningen för ansvarsområdenas substansverksamhet i en sektorsövergripande myndighetsstruktur. Enligt lagförslaget har den autonoma ställningen och oberoendet när det gäller ansvarsområdenas substansverksamhet tryggats genom övergripande lagstiftning som innebär att det föreskrivs om ansvarsområdena och dessas uppgifter på lagnivå, medan beslutanderätten har reglerats så att den koncentreras till direktörernas för ansvarsområdena på så sätt att generaldirektören för ett ämbetsverk inte har rätt att överta ärenden. Dessutom ska sektordirektörerna besluta om arbetsordningen för sin sektor, den interna organisationen, beslutanderätten och organiseringen av verksamheten. Sektordirektörerna utser också personalen inom sin sektor. I fråga om miljöuppgifterna ingår i lagen ett särskilt kapitel om beslutsförfarande i tillståndsärenden. Den särskilda bestämmelsen om oberoende gäller, med avvikelse från förslaget som varit på remiss, endast ämbetsverkets arbetarskydd. Bland annat social- och hälsovårdsministeriet ansåg i sitt yttrande att lagutkastet på det hela taget kan anses uppfylla de minimikrav som de internationella konventionerna förutsätter i fråga om iakttagandet av bestämmelserna om organisering av arbetarskyddsverksamheten.

Med anledning av justitieministeriets remissyttrande har bestämmelsen om ämbetsverkets organisation från förordningsnivå lyfts upp till lagnivå, vilket innebär att myndigheten internt kan indelas i funktionella eller regionala enheter samt att det vid organiseringen av myndighetens verksamhet ska ses till att tillgången till tjänster tryggas och de språkliga rättigheterna tillgodoses.

I fråga om förslagen gällande ledningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet framfördes både positiva och kritiska ställningstaganden. Den föreslagna modellen med en ny typ av gemensam ledning förordades och det ansågs att principerna för gemensam ledning förstärker myndighetens interna samarbete samt förbättrar samordningen av funktionerna och möjliggör verksamhet över förvaltningsgränserna. Samtidigt ansågs det att en sektorsövergripande myndighet som inrättats med en gemensam ledning har goda förutsättningar att samordna förfaranden, eliminera överlappande funktioner och sålunda effektivisera och försnabba kundbetjäningen, men detta konstaterades förutsätta att myndighetens ledning inför nya verksamhetsmodeller. I andra yttranden ansågs det däremot att myndighetens ledningssystem var komplicerat och att det från ledningens synpunkt kan uppkomma besvärliga situationer då generaldirektörens beslutanderätt inte kommer att omfatta en betydande del av myndighetens verksamhet, då sektordirektören kommer att ha beslutanderätten i verksamhetsområdenas substansärenden. Det ansågs å andra sidan vara motiverat att sektorerna har en tillräckligt självständig ställning och det underströks att det är synnerligen viktigt att i enlighet med förslaget trygga sektorernas självständiga ställning inom myndigheten. Under den fortsatta beredningen har det inte gjorts några substantiella ändringar i myndighetens ledningssystem. Till lagförslaget har med anledning av remissyttrandena fogats en bestämmelse om behandling av gemensamma ärenden, varmed man vill säkerställa att kundorienteringen förverkligas i ärenden som gäller flera än ett av myndighetens uppgiftsområden.

I yttrandena ställde man sig huvudsakligen positivt till den nya typ av gemensam styrningsmodell som föreslogs för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ministeriernas gemensamma strategiska styrning ansågs vara förenlig med principerna för utveckling av styrsystemen och på ett delvis nytt sätt syfta till att lösa vissa samarbetsproblem mellan ministerierna. I flera yttranden underströk man att den sektorinriktade styrningen på det sätt som föreslås i lagutkastet ska underordnas ministeriernas gemensamma styrning. Detta ansågs vara viktigt för att myndigheten ska fungera som en gemensam helhet. I yttrandena framhölls det också att styrningen av myndigheten ska hållas på en strategisk nivå, vara okomplicerad och lämna utrymme för myndighetens egen ledning. Det ansågs också vara positivt att den nya styrningsmodellen skulle innebära att myndigheten själv fick ett större ansvar. I andra yttranden uttryckte man oro för ministeriernas förmåga att fatta gemensamma beslut och ställa upp gemensamma mål. Myndighetens storlek och antalet ministerier som ska delta i styrningen ansågs innebära en utmaning för styrningen och för ledningen som ska stödja den. Akava rf ansåg att det finns en risk för att den komplicerade verksamhetsmodellen innebär ett trögt beslutsfattande och en hotbild kan också vara att ministeriernas gemensamma ansvar leder till att ingen i praktiken de facto har ett övergripande ansvar för styrningen av myndigheten. Valvira oroade sig för en bristfällig interaktion mellan substansstyrningen och resursstyrningen medan social- och hälsovårdsministeriet påtalade risken för att ministerierna inte i tillräcklig utsträckning kan styra sin respektive sektor då sektorstyrningen kommer att vara underordnad den gemensamma styrningen. I vissa personalorganisationers yttranden ansågs det att i lagförslaget bör tas in en bestämmelse om att också personalen ska vara representerad i myndighetens styrgrupp. I justitiekanslersämbetets yttrande framhölls vikten av att under den fortsatta beredningen ytterligare bedöma om enbart oenighet mellan ministerierna i sådana frågor som räknas upp i lagförslagets bestämmelse om den gemensamma styrningen kan utgöra en sådan grund som i enlighet med grundlagen skulle innebära att ett ärende måste tas upp till behandling i statsrådets allmänna sammanträde. Under den fortsatta beredningen ansågs det inte vara skäl att göra ändringar i de föreslagna bestämmelserna om styrningssystemet i andra avseenden än att bestämmelsen om statsrådets beslutsfattande preciserades med anledning av justitiekanslerns remissyttrande. I lagförslaget begränsades vilka kategorier av ärenden som från den gemensamma styrningen kan hänföras till statsrådets allmänna sammanträde för avgörande. Under den fortsatta beredningen har det gjorts preciseringar i motiveringstexten.

I kapitlet med särskilda bestämmelser om social- och hälsosektorn har tillämpningsområdet för vissa bestämmelser med anledning av remissyttrandena utsträckts till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets samtliga verksamhetsområden. Bestämmelserna om elektroniska sammanträden, sakkunniga, viktighets- och skyndsamhetsordningen mellan övervakningsuppgifterna och om delegationen har överförts till kapitlet Särskilda bestämmelser. Bestämmelsen

RP 14/2018 rd

om rätten att göra anmälningar har kompletterats så att den omfattar också situationer där en omständighet som ska anmälas kan äventyra livsmiljöns eller befolkningens sundhet eller säkerhet.

Till lagen har med anledning av remissyttrandena fogats ett kapitel om vissa uppgifter inom sektorerna småbarnspedagogik, undervisning och kultur. Flera regionförvaltningsverk, undervisnings- och kulturministeriet, OAJ och Akava rf ansåg att regionförvaltningsverkens nuvarande bedömningsuppgift gällande basservicen inom undervisnings- och kulturväsendet bör överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som en lagstadgad uppgift. Den föreslagna bestämmelsen om bedömning av basservicen och likaså bestämmelsen om stödjande av beredskapen och beredskapsplaneringen inom den nämnda sektorn har det under den fortsatta beredningen ansetts vara motiverat att hänföra till den föreslagna lagstiftningen.

Bestämmelsen om sammansättning vid avgörande i kapitlet om behandling av vissa miljöskydds- och vattenärenden hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har förtydligats. I vissa yttranden har det ansetts att det behöver göras ändringar i kapitlets bestämmelse om tillämpningsområdet, men under den fortsatta beredningen har detta inte ansetts vara motiverat.

Till kapitlet Särskilda bestämmelser har med anledning av justitieombudsmannens yttrande fogats en bestämmelse om behandling av förvaltningsklagan över myndighetens och dess tjänstemäns agerande. I bestämmelserna om utnämning av tjänstemän har gjorts preciseringar och tillägg bland annat med anledning av finansministeriets yttrande. Dessutom har till lagen från kapitlet om social- och hälsovårdssektorn överförts de bestämmelser som nämns ovan och som sålunda gäller hela myndigheten. Bestämmelsen om överföring av biträdande uppgifter till privata aktörer och dess motivering har i vissa avseenden preciserats med anledning av justitieministeriets yttrande.

Propositionen behandlades den 15 september 2017 vid förhandlingar enligt sametingslagen.

Propositionen behandlades den 27 februari 2018 i delegationen för kommunal ekonomi och förvaltning.

6 Samband med andra propositioner

Propositioner inom inrikesministeriets ansvarsområde

Samtidigt med denna proposition behandlas i riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om ordnande av räddningsväsendet (RP 16/2017 rd) där det föreslås att regionförvaltningsverkens uppgifter ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Samtidigt med denna proposition kommer riksdagen att behandla en proposition med förslag till ändring av räddningslagen och vissa lagar som har samband med den (RP /2018). De nämnda lagarna avses träda i kraft dels den 1 januari 2019 och dels den 1 januari 2020.

Samtidigt med denna proposition överlämnas till riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 7 kap. 1 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (RP /2018 rd). Avsikten är att den lagen ska träda i kraft våren 2018.

Propositioner inom justitieministeriets ansvarsområde

Avsikten är att en proposition med förslag till revidering av förvaltningsprocesslagstiftningen ska överlämnas till riksdagen i mars 2018. I propositionen föreslås ändring av vissa paragrafer som ingår också i denna proposition.

RP 14/2018 rd

På grund av reformen av social- och hälsovården och landskapsreformen är det skäl att i beredskapslagen (1552/2011) göra flera justeringar på grund av överföringen av myndighetsuppgifter och ändrade benämningar på myndigheter. Omfattningen av och tidtabellen för ändringsbehoven är inte ännu kända. På motsvarande sätt är det skäl att göra vissa justeringar i strafflagens definitionsbestämmelser om valbrott och tjänstebrott och i bestämmelsen om åtalsrätt och hörande i samband med egenmäktigt omhändertagande av barn. Avsikten är att en proposition med förslag till ändring av strafflagen ska överlämnas till riksdagen i maj 2018.

Propositioner inom finansministeriets ansvarsområde

Samtidigt med denna proposition behandlas i riksdagen regeringens proposition med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse (RP15/2017 rd). I propositionen ingår ett förslag till landskapslag och till lag om statsandel för kommunal basservice. I 10 § i landskapslagen och i 52 § i lagen om statsandel för kommunal basservice föreskrivs om regionförvaltningsverkens uppgifter som ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Dessutom behandlar riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om övervakning av underrättelseverksamheten och till lag om ändring av 7 § i statstjänstemannalagen (RP199/2018 rd). I den propositionen föreslås en sådan ändring av 7 § 1 mom. 6 punkten i statstjänstemannalagen att till den fogas tjänsten som underrättelseombudsman samt tjänster för underrättelseombudsmannens verksamhet.

Propositionen har samband med den proposition med förslag till lag om ändring av lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster som är avsedd att överlämnas till riksdagen våren 2018. Båda propositionerna innehåller ändringar i befolkningsdatalagen och ändringarna avser delvis samma lagrum.

Propositioner inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

De ändringar som föranleds av landskapsreformen i 6 kap. 52 a § och 14 kap. 5 b § i kyrkolagen (1054/1993) hör till området för kyrkans uteslutande initiativrätt. Kyrkostyrelsen bereder ett förslag om saken för behandling i kyrkomötet. Ändringarna avses träda i kraft samtidigt som landskapsreformen.

De ändringar i lagen om fornminnen (295/1963) som föranleds av landskapsreformen bereds vid undervisnings- och kulturministeriet våren 2018. Ändringar i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009) bereds under år 2018. Avsikten är att ändringarna träder i kraft samtidigt som landskapsreformen.

En proposition med förslag till totalrevidering av lagen om småbarnspedagogik ska om möjligt överlämnas till riksdagen våren 2018. De förslag till ändringar i lagen om småbarnspedagogik som avser uppgifter som ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och förslagen till totalrevidering av lagen om småbarnspedagogik ska samordnas senast under riksdagsbehandlingen, efter att lagförslagets slutliga utformning har säkerställts.

Propositioner inom kommunikationsministeriets ansvarsområde

Avsikten är att en proposition med förslag till totalrevidering av landsvägslagen ska överlämnas till riksdagen under vårsessionen 2018. I denna proposition föreslås huvudsakligen sådana bestämmelser inom ministeriets ansvarsområde som innebär att uppgifter överförs till landskapen.

Avsikten är dessutom att under vårsessionen 2018 till riksdagen överlämna regeringens proposition med förslag till inrättande av Trafik- och kommunikationsverket, med förslag till ändring av lagen om Trafikverket och vissa lagar i samband med dem, genom vilka ändringar i

RP 14/2018 rd

anslutning till landskapsreformen genomförs i myndighetsstrukturen inom ministeriets ansvarsområde.

Avsikten är att under höstsessionen 2018 till riksdagen överlämna en proposition med förslag till ändring av lagen om enskilda vägar. Genom ändringen föreskrivs närmare om de uppgifter i samband med statsunderstöd för enskilda vägar som avses i 6 § 1 mom. 15 punkten i landskapslagen. Enligt lagförslaget ska till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också överföras vissa rättsskydds- och allmänna förvaltningsuppgifter som tidigare hört till väglagen.

Propositioner inom arbets- och näringsministeriets ansvarsområde

Propositionen har samband med regeringens proposition med förslag till lag om regionutveckling och tillväxttjänster (RP /2018 vp) som ska överlämnas till riksdagen våren 2018 och i vilken det föreskrivs om regionutveckling samt om social- och hälsovårdsministeriets och landskapets tjänster för främjande av en hållbar ekonomisk tillväxt, förutsättningarna för företagsamhet och företagsverksamhet, arbetsmarknadens funktion och integration. Dessutom föreslås att det stiftas en lag om ordnande av tillväxttjänster i landskapet Nyland. En särskild lag ska stiftas om införande av dessa lagar. Genom den lagen upphävs lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014).

Samtidigt överlämnas också en proposition med förslag till lag om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster, lag om regionutveckling och finansiering av tillväxttjänster samt till lag om privata rekryteringstjänster. Genom lagen om offentliga rekryterings- och kompetenstjänster upphävs lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) och lagen om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (1369/2014). Genom lagen om regionutveckling och finansiering av tillväxttjänster upphävs lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014) och lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014). I samma proposition ska ingå ett förslag till lag om upphävande av lagen om sociala företag (1351/2003). Dessutom överlämnas samtidigt regeringens proposition med förslag till upphävande av lagen om främjande av integration (1386/2010). I dessa lagar föreskrivs om innehållet i tillväxttjänster. I helheten föreskrivs också om överföring av uppgifter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt denna proposition.

I den nu aktuella propositionen ingår en införandelag genom vilken lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) upphävs. I lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna finns bestämmelser om NTM-centralernas, arbets- och näringsbyråernas och deras utvecklings- och förvaltningscenters nätverk av ämbetsverk, om de olika ämbetsverkens behörighet i vissa ärenden (centraliserade uppgifter), verksamhetsområden, ledning, styrning, organisationen av riksomfattande tjänster och interna tjänster. Lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna kan inte upphävas och införandelagen godkännas, om inte regeringens propositioner med förslag till lag om regionutveckling och tillväxttjänster samt till lag om arbets- och näringsministeriets serviceprocesser i landskapen godkänns först eller i samma sammanhang. I annat fall kan skötseln av de lagstadgade uppgifterna inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde på grund av behandlingen av den nu aktuella regeringspropositionen bli utan behöriga ämbetsverk, NTM-centraler, arbets- och näringsbyråer och deras utvecklings- och förvaltningscenter.

Samtidigt med denna proposition behandlas i riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om registrering av aktörer som bedriver indrivningsverksamhet och till vissa lagar som har samband med den (RP 206/2017). Avsikten är att i den propositionen centralisera de uppgifter som ankommer på regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om RP 2016/2017 godkänns ska förslagen samordnas i riksdagen eller också ska en uppgiftsöverföring senare föreslås separat.

Propositioner inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

RP 14/2018 rd

Under vårsessionen 2018 behandlar riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om Livsmedelsverket och till vissa lagar i samband med den. I propositionen föreslås att Livsmedelssäkerhetsverket och Landsbygdsverket dras in samt att deras uppgifter överförs till det nya Livsmedelsverk som ska grundas. avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2019. Till riksdagen överlämnas också regeringens proposition med förslag till lag om djurs välbefinnande och vissa lagar som har samband med den (RP /2018 rd), varmed den nuvarande djurskyddslagen upphävs.

RP 204/2017 rd överlämnades till riksdagen den 25 januari 2018. I propositionen föreslås ändringar i 20 paragrafer om ett påföljdssystem och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken. Vid jord- och skogsbruksministeriet bereds också förslag till ändringar i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik. Avsikten är att på våren överlämna också en proposition med förslag till genomförande av de ändringar som Europeiska unionens dataskyddsförordning förutsätter i lagstiftningen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde. Ändringar kommer att göras åtminstone i fiskerilagen, i lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden, i lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs, i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken, i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik, i lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge och fisket i Tana älvs vattendrag samt i viltskadelagen och jaktlagen.

Samtidigt med denna proposition överlämnas regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av vissa bestämmelser om behandling av personuppgifter inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde och upphävande av vissa lagar i anslutning till jordbruket och trädgårdsodlingen, som avses bli överlämnade till riksdagen i mars 2018. Avsikten är att de lagar som ingår i propositionen ska träda i kraft den 25 maj 2018 eller så snart som möjligt därefter. Avsikten med den nämnda propositionen är att i fråga om lagstiftningen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde sätta i kraft Europaparlamentets och rådets förordning samt Europaparlamentets och rådets direktiv om behandling av personuppgifter.

Denna proposition om landskapsreformen har ett sådant samband med den ovan nämnda propositionen att det är skäl att behandla propositionerna samtidigt. I jord- och skogsbruksministeriets proposition föreslås ändring av samma paragrafer som i propositionen om landskapsreformen i 15 § i lagen om bekämpning av flyghavre, i 45 och 46 i lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål, i 36 § i lagen om transport av djur, i 41 i lagen om medicinsk behandling av djur, i 33 § i veterinärvårdslagen, i 46 g § i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter, i 92 § i lagen om fiske, i 31 § i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik, i 35 § i viltskadelagen och i 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster.

Propositioner inom social- och hälsovårdsministeriets ansvarsområde

I samband med regionförvaltningsreformen överförs den regionala alkoholförvaltningen från regionförvaltningsverken till landskapen. En totalrevidering av alkohollagen (1102/2017) har trätt i kraft den 1 mars 2018. Av denna orsak genomförs i alkohollagen inga uppgiftsöverföringar ännu i detta sammanhang. Uppgiftsöverföringen kommer att genomföras genom en regeringsproposition som lämnas efter det att alkohollagen antagits. Samtidigt föreskrivs det vid behov om att Statens ämbetsverk på Åland ska sköta de uppgifter enligt alkohollagen som i landskapet hör till rikets behörighet enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

Under år 2018 inleds behandlingen av regeringens proposition med förslag till lag om avbytarservice för lantbruksföretagare samt vissa lagar i samband med den. Avsikten är att de

RP 14/2018 rd

nämnda lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2020. Med anledning av landskapsreformen görs ändringar i genomförandemodellen för samt förvaltningen och finansieringen av avbytar-servicen. Dessutom förtydligas lagstiftningen.

I riksdagen behandlas samtidigt med denna proposition regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse (RP 15/2017 rd). Propositionen innehåller ett förslag till lag om ordnandet av social- och hälsovården. Den nämnda lagen innebär att de tillsynsuppgifter som ankommer på Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt på regionförvaltningsverken ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. De uppgifter i anslutning till forsknings- och utbildningsersättningar som hör till regionförvaltningsverken överförs också till en annan myndighet. En separat proposition kommer att överlämnas om de ändringar som behöver göras i lagen om ordnandet av social- och hälsovården.

Samtidigt med denna proposition överlämnas till riksdagen en proposition med förslag till lag om trafik- och patientskadenämnden samt vissa lagar som har samband med den. Propositionen har samband med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som ska inrättas.

Avsikten är att regeringens proposition med förslag till ändring av vissa lagar om landskapsreformen samt om social- och hälsovårdsreformen inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde ska överlämnas till riksdagen senast under vårsessionen 2019. Denna helhet som också har samband med stiftandet av lagen om ordnande av social- och hälsovården innehåller de lagändringar som beror på att ansvaret för ordnande av social- och hälsovård överförs från kommunerna och samkommunerna till landskapen samt bland annat på att tillsynsuppgifterna överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och på att uttagningen av avgifter för de kommunala hälsoskyddsmyndigheternas övervakning överförs på landskapets ansvar. Avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2020.

Uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet kan under vissa förutsättningar överföras till att organiseras av kommunen. En regeringsproposition med förslag till lag om överföring av organisationsansvaret för vissa miljö- och hälsoskyddsuppgifter från landskapet till kommunen (RP 148/2017 rd) behandlas i riksdagen samtidigt med denna proposition.

Propositioner inom miljöministeriets ansvarsområde

Under vårsessionen 2018 överlämnas till riksdagen regeringens proposition med förslag till lag om bostadsrättsbostäder där det föreslås att det stiftas en ny lag om bostadsrättsbostäder. I denna proposition föreslås att 9 a § ändras i den gällande lagen om bostadsrättsbostäder, som alltså föreslås bli upphävd med ovan nämnda regeringsproposition. Den lag om bostadsrättsbostäder som föreslås bli ändrad i denna proposition ska i riksdagen ersättas med en ny lag om bostadsrättsbostäder och nämnda paragraf ska ändras genom den nya lagens 111 §. I den nya lagens 111 § föreslås motsvarande ändring genom vilken regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ytterligare överlämnas till riksdagen under vårsessionen 2018 regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån, aravabegränsningslagen och av 16 a § i lagen om bostadsrättsbostäder. I den propositionen föreslås ändringar i räntestödslagens 8 och 39 §, som föreslås bli ändrade också i denna proposition. Trots att ändringarna gäller olika saker föreskrivs emellertid om dem i samma paragrafer. Under förutsättning att riksdagen godkänner de ändringar som föreslås i den ovan nämnda propositionen redan innan den godkänner denna proposition, ska de ändringar som godkänts i paragraferna i fråga beaktas vid behandlingen av denna proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Detaljmotivering

1.1 Utrikesministeriets verksamhetsområde

1.1.1. Lag om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring

12 §. Vite. I denna paragraf ska i stället för regionförvaltningsverket som beslutar om vite nämnas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.1.2 Lag om Finlands ekonomiska zon

6 §. Utnyttjanderätt. Hänvisningen i paragrafens 4 mom. till handels- och industriministeriet som den myndighet som beslutar om avbrytande av verksamheten och som tar emot meddelanden om uppdagade överträdelser ska ersättas med en hänvisning till arbets- och näringsministeriet.

7 §. Byggande. Hänvisningarna i paragrafens 2 och 3 mom. till handels- och industriministeriet som tar emot meddelanden som avses i de nämnda lagrummen ska enligt förslaget ersättas med en hänvisning till arbets- och näringsministeriet.

8 §. Marinvetenskaplig forskning. och 9 §. Tillfälligt avbrytande av eller upphörande med marinvetenskaplig forskning. Hänvisningarna i dessa paragrafer till handels- och näringsministeriet som behörig myndighet i fråga om meddelanden som avser marinvetenskaplig forskning ska enligt förslaget ändras så att de avser arbets- och näringsministeriet.

18 §. Myndigheternas territoriella behörighet. Det föreslås att denna paragraf upphävs. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt regionförvaltningsverkens uppgifter som avses i paragrafen ska enligt andra lagförslag överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det finns inte längre något behov av bestämmelser om territoriell behörighet inom den ekonomiska zonen eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde omfattar hela landet.

19 §. Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden. Det föreslås att paragrafens hänvisningar till handels- och industriministeriet ändras till hänvisningar som avser arbets- och näringsministeriet.

1.2 Justitieministeriets verksamhetsområde

1.2.1 Rättegångsbalken

11 kap. Om delgivning i rättegång

12 §. I paragrafen föreskrivs om vilken myndighet delgivning med staten kan riktas till. Enligt den gällande bestämmelsen ska delgivning med staten riktas till regionförvaltningsverket eller den myndighet som för statens talan i målet. Enligt förslaget ska regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet föreslås ha landsomfattande lokal behörighet att ta emot delgivningar med staten.

Statens ämbetsverk på Åland har i enlighet med 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken i egenskap av statsförvaltningsmyndighet skött regionförvaltningsverkets uppgifter i landskapet Åland. Statens ämbetsverk på Åland ska även i fortsättningen vara statlig regionförvaltningsmyndighet i landskapet Åland.

Statens ämbetsverk på Åland nämns inte separat i den gällande paragrafen om delgivning, varvid inga ändringar i paragrafen föreslås i detta avseende. Enligt den gällande bestämmelsen kan delgivningen förutom till regionförvaltningsverket alltid riktas till den myndighet som för talan i ärendet. I den nya lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i lagen om

Statens ämbetsverk på Åland föreskrivs särskilt om vem som ska föra statens talan i landskapet Åland. Om Statens ämbetsverk på Åland med stöd av den ovannämnda lagstiftningen för statens talan i ett ärende, kan delgivningen enligt ordalydelsen i den gällande bestämmelsen riktas till Statens ämbetsverk på Åland. Ett separat omnämnande av Statens ämbetsverk på Åland i bestämmelsen i rättegångsbalken är onödigt och skulle leda till överlappande lagstiftning.

1.2.2 Äktenskapslag

22 §. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, till vilket uppgifterna enligt momentet för Ålands del hör, på samma sätt som för närvarande.

Enligt det nuvarande 2 mom. är det socialnämnden som ombesörjer anordnandet av medling i familjefrågor. I och med landskapsreformen övergår uppgiften till landskapen, varför momentet ändras därefter.

Enligt det nuvarande 2 mom. kan medling dessutom ges av de i momentet nämnda parterna som har beviljats tillstånd att bedriva verksamheten. Regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland. Till den del verksamheten bedrivs inom riket beviljas tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till den del verksamheten bedrivs på Åland beviljas tillstånd av Statens ämbetsverk på Åland, på samma sätt som för närvarande. Om verksamhet bedrivs både inom riket och på Åland behövs alltså tillstånd för verksamheten inom riket av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och för verksamheten på Åland av Statens ämbetsverk på Åland, på samma sätt som för närvarande.

Enligt det nuvarande 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter och anvisningar om medling i familjefrågor. Bemyndigandet ändras till att motsvara de krav som ställs på det i dag. Enligt förslaget utfärdas närmare bestämmelser om landskapens skyldigheter i medlingen i familjefrågor, medlarnas uppgifter och medlingens innehåll genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

23 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till uttrycket *den myndighet som beviljar tillståndet*. Med uttrycket avses beroende på situationen antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland.

1.2.3 Lag om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet

1 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland. Statens ämbetsverk på Åland är på samma sätt som för närvarande behörigt när betalningsstället finns på Åland.

Paragrafens 2 mom. motsvarar den gällande lagen i sak men språkliga justeringar föreslås.

Enligt det nuvarande 3 mom. ska den som för värdeandelsregistret tillställa regionförvaltningsverket på betalningsorten eller, om betalningsorten inte är känd, det regionförvaltningsverk till vars verksamhetsområde Helsingfors stad hör ett meddelande om depositionen. Detta ersätts med en hänvisning till den myndighet som avses i 1 mom. Meddelandet ska alltså lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när betalningsorten finns inom riket eller när den är okänd. Om betalningsorten finns på Åland ska meddelandet på samma sätt som för närvarande lämnas till Statens ämbetsverk på Åland. Utöver ovannämnda görs språkliga och tekniska justeringar i momentet.

2 §. Det i 1 mom. nämnda regionförvaltningsverket på betalningsorten ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens ämbetsverk på Åland nämns särskilt som mottagare av meddelandet när betalningsorten finns på Åland. Dessutom görs språkliga justeringar i 1 och 2 mom.

3 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket ändras till den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom görs en liten språklig justering i paragrafen.

4 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket ändras till den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom görs en liten språklig justering i paragrafen.

6 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i första meningen i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom ersätts regionförvaltningsverket i momentets sista mening med den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland.

7 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till den myndighet som mottagit deponeringen, som alltså beroende på situationen är antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland. Dessutom görs en liten språklig justering i momentet.

1.2.4 Ärvdabalken

22 kap. Om verkställighet av legat och ändamålsbestämmelse

7 §. I paragrafen föreskrivs om rätten att väcka talan om verkställandet av en ändamålsbestämmelse har underlåtit. Med stöd av bestämmelsen har regionförvaltningsverket, tidigare länsstyrelsen, kunnat förordna en lämplig person att föra talan om det har varit fråga om en bestämmelse för ett allmännyttigt ändamål, dvs. i praktiken för en stiftelse som ska grundas. I reformen överförs regionförvaltningsverkets uppgift till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen föreslås tekniska ändringar som följer av detta. Dessutom föreslås ett separat omnämnande av Statens ämbetsverk på Åland, som har hand om uppgiften när verkställigheten huvudsakligen ska ske på Åland.

25 kap. Om skifte av gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskap

8 §. Skiftesmannen ska i vissa situationer inhämta utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen i frågor som gäller arvskifte av en gårdsbruksenhet. Dessa kan t.ex. gälla bedömningen av vem av arvtagarna som har de bästa yrkesförutsättningarna att idka gårdsbruk eller om det är möjligt att överlåta områden från gårdsbruksenheten till andra delägare. Uppgiften har tidigare hört till lantbruksdistriktet, varifrån den efter omorganiseringar av förvaltningen har överförs till Arbetskrafts- och näringscentralen och vidare till närings-, trafik- och miljöcentralen. I och med landskapsreformen överförs närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter och resurser inom jordbruksförvaltningen till landskapen. Därför ska utlåtandet enligt bestämmelsen i fortsättningen ges av landskapsförvaltningen.

1.2.5 Jordlegolag

41 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men länsstyrelsen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.2.6 Lag om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd

7 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I momentet nämns också särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande på Statskontorets begäran ska förordna ett ombud att föra statens talan i ersättningsmål när talan mot staten väcks vid tingsrätten på Åland.

1.2.7 Lag om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

8 §. I paragrafen föreskrivs om ansökan om inlösenstillstånd av parterna och om utlåtanden som ska begäras av myndigheterna. Enligt 2 mom. ska kommunen samt, om företaget har regional betydelse, förbunden på landskapsnivå och närings-, trafik- och miljöcentralen beredas tillfälle att uttala sig om ansökan om inlösenstillstånd. Bestämmelsen syftar till att ge de offentliga samfund och myndigheter som kan påverkas av den planerade inlösen tillfälle att uttala sig om ansökan. Inlösen kan ha konsekvenser för såväl landskapets som statens intressen. Därför ska både landskapet och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ges tillfälle att yttra sig.

Enligt den gällande lagen ska närings-, trafik- och miljöcentralen beredas motsvarande tillfälle också när företaget har avsevärd betydelse för miljövården. Eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att föra statens talan i centrala frågor som gäller miljön och miljövården, ska myndigheten ges tillfälle att ge utlåtande också när inlösen har avsevärd betydelse för miljövården.

52, 68 och 79 §. Uppgifter som anknyter till deponering av ersättningar överförs i regionförvaltningsreformen landskapsreformen från regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragraferna föreslås tekniska ändringar som följer av detta.

14 kap. Särskilda bestämmelser

102 a §. Enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter för allmänt behov mot full ersättning, med undantag av vad som föreskrivs i 61 §. Enligt 61 § 4 mom. i den lagen tillämpas rikets lag vid inlösen av fast egendom för statens behov. I dessa situationer bör ersättningen deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland, varför det föreslås att det i lagen införs bestämmelser om saken.

1.2.8 Konsumentskyddslag

2 kap. Marknadsföring samt förfaranden i kundrelationer

18 §. *Förbud som meddelas av regionförvaltningsverket i vissa ärenden.* Paragrafen upphävs som obehövlig, eftersom regionförvaltningsverken enligt förslaget i fortsättningen inte ska fungera som den myndighet som övervakar prisinformation vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter.

20 §. *Tillsyn.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men dess 2 mom. som föreskriver om övervakning av prisinformationen vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter upphävs, eftersom regionförvaltningsverken inte längre är sådana tillsynsmyndigheter som avses i bestämmelsen. Det särskilda omnämmandet av konsumentombudsmannens övervakning av prisinformationen vid marknadsföring, som ingår i det nuvarande 2 mom., anses inte nödvändigt eftersom övervakningen av marknadsföringen hör till konsumentombudsmannens uppgifter redan med stöd av 1 mom. Till följd av att 2 mom. upphävs blir det nuvarande 3 mom. 2 mom.

7 kap. **Konsumentkrediter.**

51 §. Tillsynsmyndigheter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. stryks regionförvaltningsverken som myndigheter som utövar tillsyn över att bestämmelserna i kapitlet följs. Därmed blir också omnämmandet av Konkurrens- och konsumentverket onödigt och stryks.

7 a kap. **Konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom**

33 §. Tillsynsmyndigheter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. stryks regionförvaltningsverken som myndigheter som utövar tillsyn över att bestämmelserna i kapitlet följs. Därmed blir också omnämmandet av Konkurrens- och konsumentverket onödigt och stryks.

1.2.9 Lag om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar

2 §. Till grundlagens 14 § fogades år 2011 (lag 1112/2011) ett nytt 2 mom. om rösträtt vid europaparlamentsval. Därefter har ”statliga val” enligt 14 § 1 mom. i grundlagen endast kunnat avse riksdagsval och presidentval. Anordnandet av folkomröstningar även i samband med Europaparlamentsval bör dock inte begränsas. I paragrafens 1 mom. föreslås därmed en bestämmelse om att folkomröstningar också ska kunna anordnas i samband med Europaparlamentsval.

4 §. Paragrafen förtydligas och tar hänsyn till att folkomröstningar också kan anordnas i samband med Europaparlamentsval.

6 §. I 1 mom. stryks den onödiga bestämmelsen om att valkretsnamnden ska underrätta länsstyrelsen och kommunernas centralvalnämnder om resultatet av en folkomröstning.

8 §. Paragrafen uppdateras i och med att 188 § i vallagen har ändrats betydligt sedan år 1998.

10 §. Paragrafen ändras för att motsvara nuvarande lagberedningspraxis.

1.2.10 Lag om öppna bolag och kommanditbolag

5 kap. **Likvidation av öppna bolag**

7 §. Inlösningstvister. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

1.2.11 Lag om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats

10 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras länsstyrelsen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland.

1.2.12 Hittogodslag

21 a §. Förutsättningar för beviljande av tillstånd. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

25 §. Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

25 a §. Tvångsmedel. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 och 3 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

25 b §. Återkallande av tillstånd. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 3 punkten görs en teknisk justering till följd av ändringen.

1.2.13 Föreningslag

4 §. Tillståndsplikt Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

20 §. Föreningsmöte. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

22 §. Andra sätt att fatta beslut. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

38 a §. Verksamhetsgranskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

1.2.14 Lag om företagssanering

10 §. Paragrafens 4 mom. upphävs enligt förslaget, eftersom det i samband med beredningen har framkommit att det i praktiken inte har funnits något behov att ha en företrädare från arbetskraftsförvaltningen i borgenärsdelegationen.

71 §. Pykälän 3 momentista poistettaisiin sen toinen virke, koska valmistelun yhteydessä on käynyt ilmi, että työvoimahallinnon edustukselle velkojatoimikunnassa ei ole käytännössä nähty tarvetta.

1.1.15 Straffregisterlag

4 §. I 1 mom. 3 a-punkten ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.2.16 Lag om bostadsköp

2 kap. Köparens skydd under byggnadsfasen

4 §. Deponering av skyddsdokument. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är belägna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolagets byggnader är belägna på Åland.

4 a §. Granskning av skyddsdokumenten och överlämnande av dem efter byggnadsfasen. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket

till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

20 §. Aktieköparstämma. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande ska vara behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

1.2.17 Lag om bostadsrättsföreningar

19 §. Sammankallande av föreningsmöte. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

51 a §. Val av verksamhetsgranskare samt mandattid och suppleant för verksamhetsgranskare. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland.

54 §. Särskild granskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när föreningen har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i 2 mom. till följd av ändringen.

66 §. Tillsyn över inlösningsgarantifonden. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket på inlösningsgarantifondens hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när inlösningsgarantifonden har sin hemort på Åland.

1.2.18 Vallag

11 §. Valkrets nämnd. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men dess 1 mom. ändras så att det i stället för regionförvaltningsverken är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som ska tillsätta en valkrets nämnd i varje valkrets. Landskapet Ålands valkrets nämnd ska tillsättas av Statens ämbetsverk på Åland.

99 §. Förvaring av handlingar och tillbehör. Paragrafens 2 mom. ändras så att varje valkrets nämnd efter ett val i stället för till regionförvaltningsverket ska överlämna sina handlingar till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för förvaring. I praktiken ska varje valkrets nämnd avtala med myndigheten om i vilket av dess verksamhetsställen förvaringen ska ske. Landskapet Ålands valkrets nämnd ska överlämna sina handlingar till Statens ämbetsverk på Åland.

1.2.19 Språklag

10 §. Individens språkliga rättigheter hos myndigheterna. Bestämmelser om landskapens uppgiftsområden finns i 6 § i den föreslagna landskapslagen. Förutom de uppgifter som överförs från kommunerna och samkommunerna till landskapen omfattar de uppgiftsområden som avses i bestämmelsen också uppgifter som nu sköts av statens myndigheter, men som efter att reformen trätt i kraft övergår till landskapens myndigheter. I fråga om dessa uppgifter är de språkliga rättigheterna för förvaltningens kunder och dem som använder tjänsterna nu i enlighet med 10 § 1 mom. i språklagen mer omfattande än vad de kommer att vara när enspråkiga landskap efter att reformen trätt i kraft tar över dessa uppgifter. I paragrafen föreslås därför ett

nytt 3 mom. där det föreskrivs om tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna så att situationen inte försämrats jämfört med nuläget när landskapen tar över skötseln av de statliga myndigheternas uppgifter. I praktiken innebär den föreslagna bestämmelsen utökade språkliga rättigheter när det gäller uppgifter som överförs från enspråkiga kommuner eller samkommuner till enspråkiga landskap.

Enligt den föreslagna bestämmelsen har var och en, utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom., rätt att hos landskapets myndigheter använda sitt eget språk, finska eller svenska, i sitt eget ärende. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska landskapets myndigheter dessutom ordna möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska. Den föreslagna bestämmelsen är en specialbestämmelse och förpliktar enbart landskapets myndigheter. I praktiken innebär bestämmelsen att kunden eller den som använder en tjänst även i enspråkiga landskap har rätt att använda sitt eget språk, finska eller svenska, i sitt eget ärende samt att bli hörd och få handlingar på sitt eget språk också om det är något annat än landskapets språk. Begreppet eget ärende avser sådana ärenden som hör till behörigheten för landskapets myndighet och som gäller ett administrativt avgörande eller vidtagande av en åtgärd och som har väckts eller annars förutsätter åtgärder av landskapets myndighet efter initiativ eller kontakt av en kund eller en användare av tjänsten. Syftet är att trygga de språkliga rättigheterna särskilt när personen är det omedelbara föremålet för ett avgörande. Det kan till exempel handla om ansökningar om ekonomiska förmåner eller administrativa tillstånd. Myndighetens beslut kan också vara ett uttryckligt förvaltningsbeslut, men exempelvis också ett förslag, ett utlåtande eller godkännande av en plan. Däremot omfattar begreppet inte faktiska förvaltningsåtgärder såsom myndigheternas undersöknings- och planeringsåtgärder som inte vidtas för att kunna fatta ett förvaltningsbeslut och inte ingår i beredningen av beslutet. Begreppet omfattar inte heller interna ärenden inom landskapets myndighet. Faktiska förvaltningsåtgärder kan dock föregås av ett förvaltningsbeslut om att vidta en sådan åtgärd, varvid förvaltningsbeslutet omfattas av begreppet.

Dessutom ska ett enspråkigt landskaps myndighet enligt den föreslagna bestämmelsen ordna en möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk. Bestämmelsen gäller till exempel sådana situationer där personen hörs i ett ärende som inte rör personen själv eller och där personen inte är part. Bestämmelsen stämmer i detta avseende överens med paragrafens 1 mom.

Handläggningsspråket i förvaltningsärenden bestäms alltjämt enligt 12 § i språklagen. Enligt dess 2 mom. är handläggningsspråket i enspråkiga landskap i regel landskapets språk. Enligt samma moment kan myndigheten dock med beaktande av parternas rätt och fördel bestämma att det andra språket ska vara handläggningsspråk i ärendet. Landskapets myndighet ska i fortsättningen göra en noggrannare bedömning av när det är ändamålsenligt att använda något annat än landskapets språk som handläggningsspråk. Att använda ett annat språk som handläggningsspråk kan vara ändamålsenligt t.ex. när det bara finns en part i ärendet och denna utnyttjar sin rätt enligt 10 § 3 mom. att använda sitt eget språk i sitt ärende, om det är något annat än landskapets språk.

1.2.20 Förvaltningslag

58 §. Delgivning med myndigheter. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.2.21 Samiska språklag

2 §. Lagens tillämpningsområde. I 1 mom. 3 punkten stryks regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna och ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ändringen beror på att regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna läggs ned och största delen av regionförvaltningsverkens uppgifter samt en del av närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter överförs till den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samiska språklagen tillämpas på den nya statliga myndigheten.

27 §. Biträden för samiskspråkiga. I paragrafen stryks regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna och ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Vid den nya myndigheten kan det finnas ett biträde för samiskspråkiga.

1.2.22 Lag om europabolag

8 §. Bolagsstämma. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

1.2.23 Aktiebolagslag

5 kap Bolagsstämma

17 §. Sammankallande. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs en teknisk justering i momentet till följd av ändringen.

7 kap. Revision och särskild granskning

7 §. Beslut om särskild granskning. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i paragrafen till följd av ändringen.

18 kap. Inlösen av minoritetsaktier

11 §. Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

1.2.24 Lag om europaandelslag

8 §. Andelsstämma. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland.

1.2.25 Lag om assisterad befruktning

28 §. Upphörande med verksamhet. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och i 2 mom. det regionförvaltningsverk inom vars område tjänster har tillhandahållits till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.1.26 Utsökningsbalken

2 kap. Utsökningsgrunder

2 §. Förteckning över utsökningsgrunder. Det föreslås att 1 mom. 6 punkten ändras så att regionförvaltningsverket stryks och Statens ämbetsverk på Åland fogas till punkten. På grund av förändringarna i statens förvaltningsorganisation stryks omnämmandet av regionförvaltnings-

verket i bestämmelsen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska genom sin riksomfattande verksamhet ersätta de statliga regionförvaltningsverken och kommer att vara en myndighet inom statens centralförvaltning. Således kommer beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt bestämmelsen att utgöra utsökningsgrunder med stöd av utsökningsbalken. I enlighet med 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken har Statens ämbetsverk på Åland i egenskap av statsförvaltningsmyndighet skött regionförvaltningsverkets uppgifter i landskapet Åland. Statens ämbetsverk på Åland ska även i fortsättningen vara statlig regionförvaltningsmyndighet. Därför nämns Statens ämbetsverk på Åland uttryckligen i bestämmelsen.

De landskap som ska inrättas övertar uppgifter från de nuvarande regionförvaltningsverken. Förvaltningsbeslut som landskapen meddelar vid skötseln av uppgifter som tidigare hört till regionförvaltningsverken ska inte vara utsökningsgrunder direkt med stöd av utsökningsbalken. Sådana förvaltningsbeslut av landskapen ska vara utsökningsgrunder om verkställigheten av förvaltningsbeslutet i den ordning som anges i utsökningsbalken regleras i någon annan lag.

1.2.27 Lag om köpvittnen

1 §. *Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning.* Köpvittnen är enligt 1 mom. 1 punkten bl.a. närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmäteringenjörer. I och med landskapsreformen överförs de aktuella uppgifter inom jordbruksförvaltningen som ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralens till Landsbygdsverket, och uppgifterna förutsätter inte i sin nuvarande form köpvittnes rättigheter. Det föreslås därför att hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmäteringenjörer i 1 punkten stryks.

1.2.28 Lag om bostadsaktiebolag

6 kap. Bolagsstämma

18 §. *Sammankallande.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs en teknisk justering i momentet till följd av ändringen.

9 kap. Revision, verksamhetsgranskning och särskild granskning

6 §. *Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland.

13 §. *Beslut om särskild granskning.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på bolagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolaget har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i paragrafen till följd av ändringen.

1.2.29 Vattenlag

1 kap. Allmänna bestämmelser

7 §. *Myndigheter.* I 1 mom. föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter. För närvarande är regionförvaltningsverket tillståndsmyndighet enligt vattenlagen. I samband med landskapsreformen överförs tillståndsuppgifterna enligt vattenlagen till den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Myndigheten ska också vara statlig tillsynsmyndighet enligt vattenlagen, dvs. utöva tillsyn över efterlevnaden av vattenlagen, vilket i nuläget är närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift. Till 1 mom. fogas en bestämmelse om

myndighetens skyldighet att bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden. Bestämmelsen anger inte hur dessa uppgifter ska organiseras vid den nya myndigheten.

En prövning i ärenden i enlighet med vattenlagen grundar sig på en intressejämförelse där man väger den nytta ett projekt ger upphov till mot de förluster det föranleder med avseende på allmänintresset och privata intressen. Vid en miljörättslig prövning är det i typfallet fråga om tillsyn över att villkoren i lagstiftningen uppfylls. Om dessa uppfylls, ska tillstånd beviljas. I jämförelse med miljöskyddslagen lämnar tillståndsprövningen enligt vattenlagen mer rum för att väga olika intressen mot varandra och därmed för tillsynen över allmänintresset. Det är fråga om vattenhushållningsprojektets miljökonsekvenser och dess konsekvenser i fråga om naturvårdsintressen, landskapsbilden, hälsa, fiske och andra former av vattenanvändning och om hur dessa värden ska viktas vid prövningen av ärendet.

Inom ramen för gällande bestämmelser har frågan ordnats så, att tillstånd som gäller vattenhushållning hör till regionförvaltningsverken och tillsynen över allmänt intresse i vattenhushållningsärenden hör till närings-, trafik- och miljöcentralerna och andra statliga myndigheter inom deras respektive verksamhetsområden och till kommunernas miljövärdmyndigheter. Vattenlagen har av tradition gjort det möjligt att göra mycket avancerade ingrepp i någon annans rättsliga ställning. Ett system där närings-, trafik- och miljöcentralen har försvarat allmänt intresse och regionförvaltningsverket har gett olika synpunkter den vikt de förtjänar har fungerat bra med avseende på beslutsprövningens transparens och den sökandes rättsskydd.

Att tillsynen över allmänintresset nu ska skötas av en myndighet som avgör tillståndsfrågor och andra frågor i ett ansökningsärende ändrar förfarandet för behandlingen av ansökningsärenden. Avsikten är att behandlingen av ärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ordnas så att de synpunkter som gäller allmänintresset ska beaktas under hela ansökningsförfarandet från det att ärendet blir anhängigt till dess att det har slutbehandlats. Särskilt viktigt för behandlingen är det skede när sakägare och andra ges tillfälle att ge sina synpunkter i ärendet. Beaktandet av olika synpunkter internt inom myndigheten ska enligt förslaget ordnas så att de synpunkter dess olika experter lämnat på ansökan ska fogas till ansökningshandlingarna, och sökanden och andra parter ska beredas tillfälle till ytterligare förklaringar utifrån dem. Det interna förfarandet beskrivs i motiveringen till 21 § i miljöskyddslagen. Även om tillsynen över allmänintresset i fortsättningen ska skötas internt inom tillståndsmyndigheten, gör inte detta myndigheten och den sökande eller andra parter till motståndare.

I 2 mom. föreskrivs om den kommunala miljövärdmyndighetens uppgifter enligt vattenlagen. Inga ändringar föreslås i dem. Den kommunala miljövärdmyndighetens uppgift är att vara tillsynsmyndighet enligt vattenlagen och att behandla dikningsärenden enligt 5 kap. 5 och 14 § i vattenlagen.

I 3 mom. föreskrivs om landskapets uppgifter i samband med vattenhushållningsärenden. Landskapet ska bl.a. anvisa närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter som relaterar till dikning och upphörande av flottning. Dessa regleras i respektive projektkapitel. Landskapet är myndighet vid skötseln av dessa uppgifter. För tydlighetens skull föreslås en bestämmelse om detta i paragrafen. Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift som fiskerimyndighet sköts i fortsättningen av landskapet.

I samband med reformen anvisas landskapen bl.a. uppgifter som gäller planeringen av användningen av vattenområden och värden av dem samt hanteringen av översvämningsrisker och användningen av vattenområden. En förutsättning för skötseln av uppgifterna är att landskapet har rätt att i samband med dem föra talan i fråga om förfaranden enligt vattenlagen och bevaka allmänt intresse i dessa frågor. Landskapets uppgift att bevaka allmänt intresse i vattenärenden är delvis parallellt med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgift att bevaka allmänt intresse.

3 kap. **Tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt**

11 §. Kontrollskyldighet. I 1 mom. görs det enligt förslaget tekniska ändringar som föranleds av landskapsreformen.

14 §. Fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift. I 1 och 4 mom. görs det enligt förslaget tekniska ändringar som föranleds av landskapsreformen.

15 §. Plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och plan för användning av fiskerihushållningsavgift. I 1 och 2 mom. görs det enligt förslaget tekniska ändringar som föranleds av landskapsreformen.

20 §. Översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid. Inga ändringar föreslås i 1 och 2 mom. I och med att uppgiften som fiskerimyndighet övergår från närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet ska 3 mom. ändras så att även landskapet kan bestämma att tillståndet ska upphöra att gälla.

21 §. Annan översyn av tillståndsvillkoren och meddelande av nya villkor.

Enligt den första meningen i 4 mom. i den gällande paragrafen kan en ansökan om att tillståndsvillkoren ska ses över eller nya villkor meddelas med stöd av 1 mom. 1–3 punkten göras av en innehavare av en enskild förmån som drabbas av skadliga verkningar, kommunen, tillsynsmyndigheten eller den myndighet som bevakar ett allmänt intresse i ärendet. Även om landskapet när det sköter uppgiften som fiskerimyndighet kan betraktas som en i den gällande bestämmelsen avsedd myndighet som bevakar ett allmänt intresse, fogas för tydlighetens skull ett separat omnämnande av landskapet till bestämmelsen. Samtidigt preciseras ”myndighet som bevakar ett allmänt intresse” med uttrycket *en annan*.

Den andra meningen i 4 mom. ändras så att det i stället för tillsynsmyndigheten är landskapet som har rätt att göra ansökan om att tillståndsvillkoren ska ses över i syfte att minska de skador som översvämningar eller torka orsakar. Som grund för ansökan om översyn ska läggas fram en sådan redogörelse för uppdämnings- och avtappningsåtgärder som avses i 18 kap. 3 a § och som ska upprättas av landskapet i samarbete med de projektansvariga och andra myndigheter. Landskapens rätt att ansöka om översyn av tillståndsvillkoren på denna grund är nödvändig i och med deras uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningrisker. Eftersom översynen av tillståndsvillkoren på denna grund särskilt hänger samman med landskapens uppgifter inom vattenhushållningen och det föreslås att det är landskapet som ska upprätta redogörelsen för uppdämnings- och avtappningsåtgärder, har landskapet de bästa förutsättningarna att bedöma behovet av översyn av tillståndsvillkoren enligt 1 mom. 4 punkten.

4 kap. **Uttag av vatten**

11 §. Skyddsområde för en vattentäkt. Paragrafens 1 mom. ändras så att en ansökan om fastställande av ett skyddsområde kring en vattentäkt också kan göras av landskapet. Möjligheten att fastställa ett skyddsområde på initiativ av landskapet är nödvändig med tanke på landskapets uppgifter inom användningen och skötseln av vattentillgångarna och ordnandet av vattenvården.

5 kap. **Dikning**

22 §. Dikningssammanslutning. Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter i samband med dikning enligt vattenlagen ska överföras till landskapet. I 3 mom. föreslås ett tillägg enligt vilket dikningssammanslutningar i fortsättningen också kan bildas på yrkande av landskapet.

24 §. Bildande av dikningssammanslutning och sammanslutningens stadgar. Paragrafens 1 mom. ändras så att även landskapets yrkande om att bilda en dikningssammanslutning ska behandlas vid en dikningsförrättning.

30 §. Fastighetspant. Paragrafens 2 mom. ändras så att den anmälan som avses i paragrafen ska göras av landskapet i stället för av den statliga tillsynsmyndigheten.

31 §. Hur en dikningsförrättning inleds. Paragrafens 1 mom. ändras så att ansökan om dikningsförrättning ska göras hos landskapet i stället för hos den statliga tillsynsmyndigheten.

33 §. Förrättningssammanträde. I 2 mom. görs det enligt förslaget tekniska ändringar som föranleds av landskapsreformen.

37 §. Meddelande av beslut vid en dikningsförrättning. Paragrafens 1 mom. ändras så att landskapet får förlänga tiden för meddelande av ett beslut vid en dikningsförrättning.

39 §. Kostnader för dikningsförrättningar. Paragrafens 1 mom. ändras så att dagtraktamenten och resekostnadsersättningar till förrättningsmän betalas av landskapet i stället för staten.

Till 2 mom. ska det enligt förslaget fogas bestämmelser ersättning av landskapets kostnader för att göra upp en dikningsplan eller komplettera dikningsplanen. Avgifter som landskapet tar ut får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som landskapet godkänner.

6 kap. **Bestående ändring av medelvattenståndet**

3 §. Tillståndssökande. Paragrafen ändras så att även landskapet får söka tillstånd till sänkning eller höjning av medelvattenståndet. Bestämmelsen placeras i paragrafens 5 punkt, varvid den nuvarande 5 punkten blir 6 punkten.

7 kap. **Vattenreglering**

10 §. En utomstående nyttotagares ansvar för regleringskostnaderna. Paragrafens 1 mom. ändras så att utöver staten inte heller landskapet ska betraktas som nyttotagare, om inte regleringen medför omedelbar nytta för deras egendom.

9 kap. **Timmerflottning**

10 §. Avlägsnande av sjunkvirke som orsakar olägenheter. Paragrafens 1 mom. ändras enligt förslaget så att ett ärende som gäller åläggande av flottaren att rensa vattendraget kan inledas inte bara av den statliga tillsynsmyndigheten eller någon som har olägenhet av förhållandena utan också av landskapet. Även landskapet ska ha rätt att inleda ärenden på grund av dess uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna.

Paragrafens 2 mom. ändras så att uppgiften att avlägsna sjunkvirke som för tillfället hör till närings-, trafik- och miljöcentralen ska skötas enbart av landskapet.

Paragrafens 3 mom. ändras så att virke som landskapet lyft upp ur ett vattendrag övergår i landskapets ägo.

19 §. Upplösning av en flottningssammanslutning. Paragrafens 1 mom. ändras så att ett ärende som gäller upplösning av en flottningssammanslutning också kan inledas av landskapet i stället för av den statliga tillsynsmyndigheten.

20 §. Likvidationsåtgärder. Enligt det gällande 2 mom. kan den statliga tillsynsmyndigheten åta sig att sörja för eftervården i samband med att flottningen har upphört. I det nya myndighetssystemet faller det sig naturligtast att landskapet sköter denna typ av uppgifter. I 2 och 3 mom. föreslås ändringar som följer av detta.

21 §. Eftervård. I paragrafen föreslås ändringar som motsvarar dem i 20 §. Enligt 1 mom. kan ansökan om att tillstånd som beviljats för verksamhetsställen för flottning ska upphöra att

gälla göras av landskapet i stället för av den statliga tillsynsmyndigheten. Enligt 2 mom. är landskapet skyldigt att vidta åtgärder för att avlägsna anordningar och anläggningar som har anlagts för flottning och att återställa förhållandena i en bädd.

11 kap. **Ansökningsförfarande**

6 §. Utlåtanden. Enligt den gällande paragrafen ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande om en ansökan av den statliga tillsynsmyndigheten och av behöriga myndigheter som bevakar allmänt intresse. Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgift att bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden samt utöva tillsyn över efterlevnaden av vattenlagen ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 1 mom. ändras så att utlåtande om ansökan ska begäras av tillsynsmyndigheten, om det inte är uppenbart onödigt. Om det gäller ett ärende som faller inom tillståndsmyndighetens behörighet ska utlåtande begäras av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna i de kommuner inom vars område projektet är beläget och projektets konsekvenser uppträder.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ansvarar för tillsynen över efterlevnaden av lagen och bevakningen av allmänintresset, kan delge sin uppfattning i ärendet t.ex. genom ett förordnande som ingår i arbetsordningen. På motsvarande sätt bör man även utreda vilka krav bland annat naturskyddslagstiftningen medför med hänsyn till genomförandet av projektet utredas Dessa ska läggas till handlingarna i tillståndsärendet. I ärenden som faller inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet ska utlåtande begäras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Enligt ordalydelsen i den gällande paragrafen ska utlåtande också begäras av behöriga myndigheter som bevakar allmänintresset. Det föreslås att bestämmelsen ses över så att utlåtande, förutom av andra myndigheter som bevakar allmänintresset, uttryckligen ska begäras av landskapet i egenskap av fiskerimyndighet.

9 §. Myndigheternas rätt att föra talan. I paragrafen görs ändringar som följer av landskapsreformen. Enligt det föreslagna tillägget ska landskapet i ansökningsärenden föra parts talan när det sköter fiskeriuppgifter eller sina övriga lagstadgade uppgifter.

20 §. Säkerhet. I 1 mom. föreskrivs det om skyldigheten att ställa säkerhet i situationer där ärendet enligt 11 kap. 18 § i vattenlagen har avgjorts delvis. Enligt den gällande ordalydelsen är staten, kommunerna eller samkommunerna som offentlighetsrättsliga samfund befriade från skyldigheten att ställa säkerhet. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att säkerhet inte heller krävs av landskapet.

I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. Meddelande av beslut och information om beslutet. Paragrafens 2 mom. ändras så att beslut också ska skickas till landskapet, som är fiskerimyndighet.

12 kap. **Vattenrättslig sammanslutning**

8 §. Registrering av en sammanslutning. Paragrafen ändras så att det landskap som har bestämt att dikningsförrättning ska hållas ansvarar för att uppgifterna om den sammanslutning som bildats vid förrättningen förs in i registret.

10 §. Rätt till information. Paragrafens 2 mom. ändras så att landskapet i egenskap av fiskerimyndighet och för skötseln av andra uppgifter som det har enligt vattenlagen har rätt att avgiftsfritt få uppgifter ur registret över vattenrättsliga sammanslutningar. Samtidigt ändras uttrycken den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enlighet med 7 § 2 mom. i lagen till tillsynsmyndighet.

11 §. Sammanslutningens stämma. Paragrafens 4 mom. ändras så att även landskapet får sammankalla sammanslutningens stämma.

13 kap. **Ersättningar**

16 §. Betalning av ersättning. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Återbetalning av ersättning. I paragrafen ersätts benämningen besvärsmyndighet med fullföljdsdomstol.

19 §. Ersättning som ska betalas för in-tecknad egendom. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

14 kap. **Tillsyn och förvaltningstvång**

5 §. Förfarandet i förvaltningstvångsärenden. Utöver tillsynsmyndigheterna ska även det landskap som fungerar som fiskerimyndighet och andra myndigheter som bevakar allmänt intresse vid behov höras i förvaltningstvångsärenden. Som precisering läggs uttrycket *andra* till före myndigheter som bevakar allmänt intresse. Till de andra myndigheter som bevakar allmänt intresse enligt bestämmelsen hör också landskapet när det sköter uppgifter inom vattenhushållning, vattenvård och havsvård.

9 §. Anläggningar utan ägare. Enligt gällande 1 mom. får tillståndsmyndigheten ge en tillsynsmyndighet rätt att vidta behövliga åtgärder, om en anläggning i ett vattendrag orsakar fara eller olägenhet till följd av att försummat underhåll och det inte är känt vem som är anläggningens ägare. Det är fråga om åtgärder som föranleds av farliga förhållanden i vattendragen och som hänger nära samman med landskapens uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningsrisker.

Till paragrafen fogas enligt förslaget ett nytt 2 mom. enligt vilket tillståndsmyndigheten på motsvarande sätt på ansökan av landskapet får ge landskapet rätt att vidta åtgärder för att undanröja den olägenhet eller fara som en anläggning utan ägare orsakar. Åtgärderna ska genomföras på landskapets bekostnad. Om indrivning av kostnaderna hos den som försummat underhållet föreskrivs på motsvarande sätt som i 1 mom. om indrivning av statens kostnader.

Det nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

14 §. Rätt att inleda ärenden. Paragrafens 4 punkt ändras så att en ansökan om att rätta till en överträdelse eller en försummelse eller avhjälpa naturskador också kan göras av landskapet i egenskap av fiskerimyndighet.

15 kap. **Sökande av ändring och verkställande av beslut**

1 a §. Sökande av ändring i beslut om godkännande av kommunens taxa. Det föreslås att lagen kompletteras med bestämmelser om att söka ändring i landskapets beslut om en taxa. Enligt förslaget ska ändring i ett beslut om godkännande av en taxa som utgör grund för en avgift som landskapet tar ut för behandling av vattenhushållningsärenden få sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i den föreslagna landskapslagen. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvär rätt.

2 §. Besvärsmätt. Paragrafens 1 mom. ändras inte. Tillståndsmyndigheter enligt vattenlagen är regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna. I och med landskapsreformen avskaffas dessa. Deras uppgifter överförs på en ny myndighet, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, bortsett från de uppgifter som överförs på landskapen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska fungera som tillståndsmyndighet enligt vattenlagen och samtidigt

som statlig tillsynsmyndighet. Eftersom en myndighet inte har intresse av att söka ändring i sitt eget beslut, ska den statliga tillsynsmyndigheten inte med stöd av 4 punkten kunna söka ändring i ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat med stöd av vattenlagen. Däremot kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet söka ändring till exempel i ett beslut som den kommunala miljöskyddsmyndigheten fattat i ett vattenärende.

Att rätten att söka ändring i egna beslut faller bort begränsar befogenheterna för den myndighet som utövar tillsyn över allmänintresset i och med att myndigheten inte kan föra ett ärende om lagenligheten i ett beslut inför domstol för prövning. Enligt bedömning kommer ändringen att ha relativt liten betydelse eftersom de synpunkter som gäller allmänintresset ska beaktas genomgående under hela förfarandets gång, särskilt som ett led i beslutsprövningen. Dessutom bör det beaktas att såväl landskapen som kommunernas miljöförvaltningsmyndigheter, för vilka uppgiften att övervaka allmänintresset föreskrivs särskilt, har rätt att söka ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. I detta ska det föreskrivas om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens rätt att överklaga beslut där Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt myndighetens beslut. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöskyddsmyndigheten är tillsynsmyndigheter enligt vattenlagen, och de kan på grund av denna uppgift ha behov att låta högsta förvaltningsdomstolen pröva lagenligheten i Vasa förvaltningsdomstols beslut till exempel i en sådan situation där beslutet är motstridigt eller problematiskt med hänsyn till tillsynen. Bestämmelsen ökar inte omfånget av myndighetens rätt att söka ändring jämfört med nuläget, där närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöskyddsmyndigheten har ansetts ha samma rätt.

16 kap. **Straffbestämmelser**

5 §. *Rätt att föra talan i ärenden som gäller allmänt intresse.* Paragrafen ändras så att landskapet ska föra målsägandens talan i brottmål om ärendet gäller en uppgift som enbart ska skötas av landskapet.

17 kap. **Fastighetsrättsliga bestämmelser**

5 §. *Införande av uppgifter i fastighetsdatasystemet.* Närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet i dikningsärenden ska överföras till landskapet. I 5 mom. föreslås ändringar som följer av detta. I stället för den statliga tillsynsmyndigheten är det i fortsättningen landskapet som ska se till att beslut som fattats vid dikningsförrättningen antecknas i fastighetsdatasystemet.

7 §. *Rättigheter och skyldigheter vid ägarbyten.* Paragrafens 3 mom. ändras så att både landskapet och den statliga tillsynsmyndigheten ska underrättas om ett tillstånd eller en rätt till vattenreglering eller uttag av vatten överförs till någon annan. Också en överföring av tillstånd som omfattar fiskerinäringskyldigheter ska meddelas.

18 kap. **Särskilda bestämmelser**

2 §. *Införande av uppgifter.* Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet i dikningsärenden ska överföras till landskapet. I 1 mom. föreslås ändringar som följer av detta. I fortsättningen ska landskapet i stället för den statliga tillsynsmyndigheten göra anteckningen i datasystemet för miljöförvaltningsinformation.

3 §. *En myndighets rätt att få uppgifter avgiftsfritt.* Paragrafens 1 mom. ändras så att även landskapet har rätt att få uppgifter. För tydlighetens skull slås de separata omnämningarna av statliga och kommunala tillsynsmyndigheter i momentet ihop till tillsynsmyndigheten såsom i övriga motsvarande bestämmelser.

3 a §. *Redogörelse för uppdämnings- och avtappningsåtgärder på ett avrinningsområde.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till landskapet. Sammanställandet av en redogörelse för åtgärder genom vilka skadliga verkningar av översvämning eller torka i ett avrinningsområde kan minskas har ett väsentligt samband med landskapets uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningssrisker.

Det gällande 3 mom. i paragrafen stryks som onödigt. Enligt momentet kan jord- och skogsbruksministeriet ålägga en närings-, trafik- och miljöcentral att inom en annan närings-, trafik- och miljöcentral verksamhetsområde sköta de uppgifter som avses i paragrafen. Bestämmelser om det nödvändiga samarbetet mellan landskapen inom bl.a. vattenhushållningsuppgifter enligt vattenlagen utfärdas genom en särskild lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Förslaget till den ingår i regeringens proposition.

4 §. *Åtgärder för avvärjande av fara.* I paragrafen föreskrivs om temporära åtgärder för att förhindra omfattande skador till följd av förändringar i vattenförhållandena. Skyldigheten att vidta åtgärder för att avvärja fara i vattendrag hänger samman med landskapens uppgifter kring användningen och skötseln av vattentillgångarna samt hanteringen av översvämningssrisker. Därför ändras 1 mom. så att tillståndsmyndigheten kan ålägga landskapet att vidta de åtgärder för att avvärja fara som avses i paragrafen. Enligt 3 mom. kan ansökan om meddelande av ett åläggande göras av landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

5 §. *Förhindrande av skada som orsakas av is.* Paragrafens 1 mom. ändras så att det är landskapet och inte den statliga tillsynsmyndigheten som har behörighet när det gäller att förhindra skada som orsakas av is.

Paragrafens 2 mom. ändras så att även landskapet, som fungerar som fiskerimyndighet, ska underrättas om sprängning.

6 §. *Förlust av förmån till följd av att fara avvärjs och skada förhindras.* I paragrafen föreskrivs det om ersättning av sådana förluster av förmån som orsakas av åtgärder för att avvärja fara som avses i 4 §. Enligt förslaget ska 1 mom. justeras så att ersättning för de förluster av förmån som avses i 4 § 1 mom. ska betalas av landskapets medel i stället för av statens.

10 §. *Utlåtande av tillståndsmyndigheten.* I paragrafen föreskrivs om inhämtande av utlåtande av tillståndsmyndigheten när en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål. I paragrafen görs de tekniska ändringar som följer av att tillståndsmyndighetens verksamhetsområde i fortsättningen omfattar hela landet.

12 §. *Avgifter för behandlingen av ett ärende.* I 1 mom. införs bestämmelser om avgifter till landskapet för behandlingen av ett ärende.

I 2 mom. införs bestämmelser om hur avgifterna till landskapet ska fastställas. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som antas av landskapet. Eftersom det handlar om avgifter för offentligrättsliga prestationer får de motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen.

19 kap. **Ikraftträdande**

7 §. *Vattenreglering.* Syftet med den gällande paragrafen är att utreda möjligheterna att minska de betydande skadeverkningarna av ett vattenregleringsprojekt för vattenmiljön och dess användning, vid behov även genom att ändra regleringstillståndet. Paragrafen gäller regleringsprojekt som har beviljats tillstånd före den 1 maj 1991, medan föreskrifter om översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid vid behov har meddelats i själva tillståndet efter detta datum. Enligt förslaget ska 1 och 2 mom. ändras så att även landskapet kan göra en utredning som avses i paragrafen och inleda ett ärende som gäller översyn av tillståndsvillkoren.

Enligt det gällande 4 mom. ska sökanden åläggas att ersätta förluster av förmåner som översynen av regleringstillståndet leder till, om förlusterna inte är ringa. Ersättningarna betalas dock av statens medel om inte översynen huvudsakligen har lokal betydelse. Bestämmelsen ändras så att ersättningarna betalas av landskapets medel, om översynen har gjorts på ansökan av kommunen och översynen inte huvudsakligen har lokal betydelse. Minskningen av regleringens negativa effekter är en del av landskapets uppgifter i samband med skötseln av vattentillgångarna och de tillhörande fiskresurserna, för vilka kostnaderna täcks med landskapens allmänna medel.

9 §. Kontrollskyldighet. Paragrafen ändras så att även landskapet kan ansöka om åläggande av kontrollskyldighet när det gäller projekt som beviljats tillstånd innan lagen trätt i kraft.

16 §. Förtydligande av tidigare beslut. Paragrafens 3 mom. ändras så att även fiskerimyndigheten och landskapet kan ansöka om att ett beslut som meddelats före ikraftträdandet av lagen ska förtydligas eller att det ska ersättas med ett beslut enligt den gällande vattenlagen. I övrigt föreslås inga ändringar i paragrafen.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag. I de tillstånd för vattenhushållning som beviljats med stöd av den vattenlag (264/1961) som gällde innan den nuvarande vattenlagen trädde i kraft eller med stöd av den vattenlagstiftning som föregick denna ingår tillståndsvillkor enligt vilka fiskerihushållningsskyldigheterna ska fullgöras på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet godkänt. För att ge godkännanden i tillståndsärenden har ministeriet även kunnat utse en annan myndighet inom sitt förvaltningsområde. Tillståndsvillkoren är i huvudsak en kvarleva av en gammal förvaltningsstruktur som fanns innan den regionala fiskeriförvaltningen infördes. Jord- och skogsbruksministeriet överförde år 2007 de uppgifter som ålagts ministeriet i dessa tillståndsvillkor till de arbets- och näringscentraler som då var verksamma. Deras uppgifter har sedermera överförts till närings-, trafik- och miljöcentralerna. När fiskerihushållningsuppgifterna överförs till landskapen, bör frågan regleras i en lag i stället för ett direktiv som gäller en myndighet inom ministeriets förvaltningsområde. Enligt förslaget ska 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen innehålla en bestämmelse om detta.

1.2.30 Lag om parkeringsövervakning

10 §. Behöriga myndigheter. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Tillstånd för kommunal parkeringsövervakning. I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.2.31 Lag om andelslag

5 kap. **Andelsstämman och fullmäktige**

18 §. Sammankallande av stämma. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland. I momentets sista mening avses med myndighet antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland beroende på vilkendera som är behörig.

40 §. Försummelse att förrätta val. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland.

7 kap. **Revision, verksamhetsgranskning, medlemmarnas granskningsrätt och särskild granskning**

7 §. *Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland.

15 §. *Föreläggande om särskild granskning.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket på andelslagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland. Därtill görs tekniska justeringar i 1 och 3 mom. till följd av ändringen.

26 kap. **Avgörande av tvister**

9 §. *Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket på andelslagets hemort till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när andelslaget har sin hemort på Åland.

1.2.32 Lag om gruppbyggande

23 §. *Handlingar om gruppbyggande.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 2 mom. ändras det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är belägna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom nämns särskilt Statens ämbetsverk på Åland, som på samma sätt som för närvarande är behörigt när bolagets byggnader är belägna på Åland.

27 §. *Arvoden för förvararens uppdrag.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men regionförvaltningsverket ändras till myndigheter. Med myndighet avses antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland beroende på vilkendera som är behörig.

1.2.33 Lag om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare

3 §. *Register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån samt registeranmälan.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 och 3 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

4 §. *Förutsättningar för registrering.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs en teknisk justering till följd av ändringen.

7 §. *Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar.* Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i momentet görs en teknisk justering till följd av ändringen.

10 §. *Rätt att ta emot kundmedel.* Paragrafens 1-3 mom. motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom görs tekniska justeringar i paragrafen till följd av ändringen. Därtill ändras 4 mom. så att myndigheten inte i fortsättningen i bedömningen av olämplighet ska vara skyldig att beakta den ekonomiska ställningen och fullgörandet av skyldigheter i fråga om företag och sammanslutningar som har indirekt koppling till anmälaren och dennes ansvarspersoner. En så omfattande skyldighet har i praktiken visat sig vara problematisk och oändamålsenlig. Det anses likväl nödvändigt att direkta kopplingar beaktas.

14 §. Tillsyn. Myndigheten som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 och 3 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

16 §. Rätt att få uppgifter ur vissa myndighetsregister. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

17 §. Tvångsmedel. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i paragrafen görs tekniska justeringar till följd av ändringen.

18 §. Avregistrering. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs en teknisk justering till följd av ändringen.

20 §. Sökande av ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen men i rubriken och i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i 2 mom. görs en teknisk justering till följd av ändringen.

1.3 Inrikesministeriets verksamhetsområde

1.3.1 Lag om Finlands flagga

5 §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna som enligt förslaget ska läggas ner. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att lyda under statsrådet och gemensamt sköta uppgifter inom vissa ministeriers ansvarsområden. Bestämmelsen blir således tillämplig på Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet även om myndigheten inte uttryckligen nämns i bestämmelsen. I nuläget är Statens ämbetsverk på Åland den statsförvaltningsmyndighet i landskapet Åland som avses i 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken. Till bestämmelsen fogas ett omnämnande av Statens ämbetsverk på Åland som fortfarande kommer att vara den regionala statliga myndigheten på Åland. Ämbetsverket ska som en sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet ha hand om uppgifter enligt lagen om Statens ämbetsverk på Åland. Enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om landskapets flagga och vapen och deras användning i landskapet, användningen av landskapets flagga på landskapets fartyg samt på handelsfartyg och fiske-, fritids- och därmed jämförbara farkoster som har hemort i landskapet, dock så att statliga ämbetsverks och inrättningsars samt enskildas rätt att använda rikets flagga inte får inskränkas.

1.3.2 Lagen om utlänningsregistret

3 §. Registeransvariga. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna samt arbets- och näringsbyråerna till landskapen.

1.3.3 Lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel

12 §. Mottagande vid massinvandring. I 1 mom. görs inga ändringar.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att Migrationsverket svarar för beredskapen för massinvandring. Migrationsverket ska kunna sköta beredskapsuppgiften i samarbete med övriga myndigheter, landskap och kommuner, samkommuner, andra offentligrättsliga aktörer samt privata

sammanslutningar eller stiftelser. I beredskapsuppgiften ingår t.ex. uppgörande och översyn av beredskapsplanen för mottagande vid massinvandring och för utbildning och övningar som sammanhänger med detta. Det är motiverat att samordnandet av beredskapsuppgiften i samband med massinvandring sköts på riksnivå vid Migrationsverket, vars mottagningsenhet har anställda på regional nivå som kan upprätthålla och garantera mottagningskapaciteten. Den regionala verksamheten stöder den praktiska, operativa verksamheten, i synnerhet när det gäller avtalsförfarandet för förläggningar. Det system för mottagande av asylsökande som Migrationsverket är huvudman för bildar den centrala stommen för verksamheten i en massinvandringssituation. Migrationsverket har en beredskapsplan för mottagandet av asylsökande på riksnivå, och med hjälp av den upprätthålls beredskapen för en snabb utvidgning av systemets inkvarteringskapacitet i en massinvandringssituation, antingen genom att nya förläggningar inrättas eller genom att antalet platser vid de befintliga förläggningarna utökas. Migrationsverket har också beredskap att inrätta flyktingslussar tillsammans med polisen.

Landskapen ska svara för beredskapen inom sina egna uppgifts- och verksamhetsområden och samverka med områdets övriga aktörer på ett samordnat sätt. Eftersom landskapet har beredskapsskyldighet när det gäller den egna verksamheten, ska det se till att den beredskap för massinvandring som Migrationsverket ansvarar för på nationell och regional nivå beaktas i den egna beredskapsplaneringen. Migrationsverket ska se till att beredskapsplanen för mottagande av asylsökande sammanjämkas med landskapens beredskapsplaner för massinvandring.

Landskapets beredskap för massinvandring ska ske i samarbete med Migrationsverket i dess egenskap av beredskapsansvarig för massinvandring och med landskapens övriga aktörer. För att man också på regional nivå ska kunna bereda sig effektivt inför omfattande störningssituationer som berör olika sektorer vore det viktigt att landskapen sammankallar de aktörer som är väsentliga för beredskapen och skapar en grund för tväradministrativt samarbete. De regionala samarbetsstrukturer som skapats för beredskap inför massinvandring kan utnyttjas också i de nya landskapen.

Vid landskapens beredskapsplanering utreder Migrationsverket och landskapen tillsammans vilka lokaler det finns för flyktingslussar och förläggningar och vilka övriga lokaler som lämpar sig för tillfälligt inkvartering för att nödvändigt uppehälle och omsorg ska kunna ordnas för dem som anländer till de olika regionerna. Också den insats som andra offentligt rättsliga samfund, såsom Finlands Röda Kors, eller privata sammanslutningar och stiftelser kan bidra med kan ingå i beredskapsplaneringen för mottagande i samband med massinvandring. Dessa kan t.ex. stödja myndigheterna när det gäller att inrätta förläggningar och flyktingslussar eller svara för dem under ledning av myndigheterna. Beredskapsplanerna ska hållas aktuella och det ska säkerställas att de fungerar genom beredskapsövningar.

Det föreskrivs i 3 mom. att ett tillräckligt antal flyktingslussar och förläggningar ska inrättas i landskapen. Den beredskapsplanering landskapen genomför tillsammans med Migrationsverket och övriga aktörer ska utgöra grund för behövliga åtgärder i en situation där massinvandring kräver att flyktingslussar och förläggningar inrättas. Om ett tillräckligt antal förläggningar inte kan inrättas i en snabbt eskalerande situation, kan flyktingarna inkvarteras tillfälligt också i tillfälliga lokaler som kommunerna och församlingarna eller andra aktörer ordnar. I praktiken svarar Migrationsverket för inrättandet av flyktingslussar och förläggningar enligt 10 § i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel. Migrationsverket avtalar om inrättande och nedläggning av förläggningar och flyktingslussar och om deras verksamhetsställen med kommuner, samkommuner, andra offentligt rättsliga samfund eller privata sammanslutningar eller stiftelser. Det föreslås dessutom att bestämmelsen om statsrådets förordning ska strykas i momentet.

52 §. Utlämnande av uppgifter ur registren. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

53 §. Rätt att få uppgifter ur register. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.3.4 Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

5 kap. **Registret för övervakning av penningtvätt.**

2– 8 §. I 5 kap. 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 § 4–6 mom., 6 § 1 och 2 mom., 7 § 2 och 3 mom. och 8 § 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 kap. **Tillsyn.**

1 §. I 7 kap. 1 § 1 mom. 4 punkten ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

8 kap. **Administrativa påföljder**

1– 3, 7, 8, 10 och 11 §. I 8 kap. 1 § 6 mom., 2 § 3 mom., 3 § 4 mom., 7 § 1 och 2 mom., 8 § 5 mom., rubriken för 10 § och paragrafens 1, 3 och 4 mom. samt 11 § 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.4 Försvarsministeriets förvaltningsområde

1.4.1 Lag om hälsovården inom försvarsmakten

6 §. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Som en del av övriga tillsynsuppgifter inom hälsovården ska tillsynen över hälsovården inom försvarsmakten och styrningen i samband med den överföras från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som har riksomfattande behörighet. Eftersom myndigheterna slås samman behövs inga bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, och därför stryks paragrafens nuvarande 4 och 5 mom.

10 a §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 b §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt blir bestämmelserna om tillsynsmyndigheternas förfarande för åläggande att företa inspektioner onödiga. Dessutom krävs inte längre en uttrycklig grundad anledning för att företa inspektioner såsom i den gällande lagstiftningen. Detta möjliggör bl.a. att tillsynsmyndigheten kan företa inspektioner vid slumpmässigt utvalda objekt eller baserat på en riskanalys. Förslaget motsvarar bestämmelserna i den föreslagna lagen om ordnandet av social- och hälsovården. Vidare ändras hänvisningen i 2 mom. till ”objekt som är sekretessbelagda av skäl som sammanhänger med landets försvar” till ”objekt som är särskilt skyddade” i enlighet med dagens terminologi.

10 c §. I 1, 3 och 4 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 d §. I 1–2 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 e §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 f §. I 1 mom. stryks regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.4.2 Lag om försvarstillstånd

12 §. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

33 §. I paragrafen ändras länsstyrelsen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

37 §. Paragrafens 1 mom. ändras så att den föräldrade bestämmelsen om besvär över beslut av myndigheter som lyder under länsstyrelsen stryks. Hänvisningen till länsrätten i den sista meningen ändras till förvaltningsdomstolen.

1.5 Finansministeriets verksamhetsområde

1.5.1 Lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

1 kap. **Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ställning och uppgifter**

1 §. Verksamhetsidé och ställning. I denna paragraf föreskrivs det om myndighetens verksamhetsidé på ett sätt som ger uttryck för myndighetens grundläggande uppgift på ett allmänt plan och anger syftet med myndigheten. Avsikten med bestämmelsen är dessutom att beskriva myndighetens administrativa ställning inom det statliga myndighetssystemet som en helhet.

Enligt paragrafens 1 mom. är myndigheten en rikstäckande och sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet som genom sin verksamhet i regionerna tryggar de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten genom att sköta verkställighets-, styrnings-, registrerings- och tillsynsuppgifter i fråga om efterlevnaden av lagstiftningen. De uppgifter som omfattas av myndighetens verksamhetsidé bestäms enligt speciallagstiftning, vilket innebär att myndigheten svarar för uppgifterna och därmed för bevakning av allmänintresset endast enligt vad som särskilt föreskrivs i lag. Myndighetens uppgifter har i många avseenden samband med tryggheten av de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten. Det är huvudsakligen fråga om styrning och tillsyn av såväl offentliga som privata aktörer för att säkerställa att kunderna och medborgarna i sina olika roller får åtnjuta de rättigheter som tillkommer dem, och å andra sidan att aktörerna fullgör sina lagstadgade skyldigheter.

En stor del av myndighetens uppgifter har anknytning till de grundläggande rättigheterna, då de är sammankopplade till exempel med tryggheten av jämlikheten enligt grundlagens 6 §, de kulturella rättigheterna enligt grundlagens 16 §, rätten till eget språk och egen kultur enligt grundlagens 17 §, näringsfriheten och rätten till arbete enligt grundlagens 18 §, rätten till social trygghet enligt grundlagens 19 § samt ansvaret för miljön enligt grundlagens 20 §. Myndigheten ska enligt lagförslaget också tilldelas uppgifter som har samband med bevakningen av allmänintresset. Det centrala syftet med myndigheten är att vara en sektorsövergripande aktör som kan verkställa och samordna olika sektors verksamhet på ett sätt som producerar mervärde. Myndigheten har riksomfattande behörighet men dessutom spelar den en central roll när det gäller den statliga förvaltningsverksamheten i regionerna. Myndighetens kontakter med landskapen och kommunerna samt näringslivet och medborgarverksamheten är direkta och ömsesidiga. Enligt 5 § ska genom förordning av statsrådet föreskrivas om myndigheternas regionala nätverk av verksamhetsställen. Avsikten är att myndigheten enligt vad som föreskrivs genom statsrådets förordning ska ha ett verksamhetsställe i varje landskap, med undantag av landskapet Åland. På samtliga verksamhetsställen ska inte fysiskt utföras uppgifter inom myndighetens samtliga sektorer, utan personalen ska enligt förslaget fördelas mellan verksamhetsställena och arbetspunkterna på ett med tanke på skötseln av uppgifterna ändamålsenligt sätt så att man fullt ut utnyttjar moderna digitala arbetsmetoder som ska säkerställa en riksomfattande och effektiv skötsel av de uppgifter som hör till myndigheten.

Enligt momentets andra mening arbetar myndigheten kundorienterat och tväradministrativt samt med utnyttjande av multiprofessionell sakkunskap. Till myndigheten hänförs uppgifter från flera olika förvaltningsområden. Avsikten är att myndighetens verksamhetsmetoder och

struktur ska stödja en flexibel och tväradministrativ arbetsmetod, omprövning av förfarandena och en smidig anpassning av arbetsmetoderna och förändringarna till de förändringar som sker inom myndighetssektorerna. I ledningen av myndigheten anläggs en ny infallsvinkel när det gäller kommunikationen mellan sektorerna och att producera mervärde både för kunderna och för samhället genom att skapa sektorsövergripande arbetsmodeller, vilket gör det möjligt att i tid beakta de utmaningar som en föränderlig verksamhetsmiljö ställer. Det är skäl att införa denna metod så väl i myndighetens riksomfattande som i dess regionala verksamhet.

Avsikten med myndighetens styrning och tillsyn är att proaktivt, interaktivt och jämlikt säkerställa kundernas rättigheter inom de sektorer som är föremål för tillsynen samt att se till att serviceproducenternas skyldigheter fullgörs. Organiseringen av myndighetens verksamhet ska planeras och genomföras på ett kundorienterat sätt så att myndighetens servicemodeller och servicekultur samt arbetsmetoder anpassas till kundernas behov och referensram. Centrala element i kundorienteringen är dessutom ett nätverksbaserat samarbete med kunderna, lättillgänglighet, samserviceprincipen och servicetiden, men också att myndigheten har förmåga att effektivt sköta sina interna uppgifter med optimala stödmodeller. Kundorienteringen har ett viktigt samband med myndighetens funktionella genomslag på det sättet att en verksamhet som vad gäller prioriteringarna och genomförandemetoderna är modern och flexibel samt anpassningsbar till kundprofiler och samhällsförhållanden också kan uppnå optimalt genomslag.

I momentet föreskrivs vidare att myndighetens verksamhet ska vara proaktiv och riskbaserad. Revideringen av arbetsmetoderna är dels tväradministrativ och kundorienterad och dels är den inriktad på en förändrad tillsynskultur så att verksamheten får större genomslag och ger bättre resultat. Myndigheten ska som en samlande kraft för laglighetsövervakningen vara en opartisk och stark garant för rättsstaten samt genomföra tillsynen utifrån de rättsprinciper som framgår av förvaltningslagen. Det är viktigt att verksamhetens tyngdpunkt i större utsträckning läggs vid sådan proaktiv och interaktiv styrning och tillsyn på eget initiativ som tryggar jämlika verksamhetsförutsättningar för kunderna. Dessutom ska verksamheten i tid inriktas på ärendekomplex och misstänkta lagöverträdelser som är relevanta för syftet med tillsynen och som till sin art och omfattning är sådana att verksamhetens huvudsakliga syfte är ett omfattande samhälleligt genomslag. Till exempel i fråga om tillsynens inriktning förutsätter detta systematiska, jämlika och till en föränderlig verksamhetsmiljö anpassade riskbedömningsmetoder samt förfarande för omfattande insamling, analys och utnyttjande av tillsynsdata. Tryggandet av medborgarnas grundläggande rättigheter och rättssäkerhet, som ingår i myndighetens verksamhetsidé, genomförs bäst samt på ett heltäckande och opartiskt sätt då myndigheten genom effektiva riskbaserade åtgärder kan förebygga lagstridig verksamhet och utan dröjsmål ingripa i hotfulla situationer. Utöver den proaktiva och riskbaserade tillsynsverksamheten ska myndigheten dock också upprätthålla förmågan till effektiv reaktiv tillsyn, vars betydelse för myndighetens tillsynsverksamhet också i fortsättningen kommer att ha en central betydelse.

I paragrafens 2 mom. konstateras att myndigheten lyder under statsrådet och är gemensam för de ministerier till vilkas ansvarsområde de uppgifter hör som den sköter. Myndigheten har en administrativ ställning av en helt ny typ, dvs. den är en för ministerierna gemensam central förvaltningsmyndighet. Att myndigheten lyder under statsrådet anger i detta sammanhang myndighetens allmänna ställning i organisatoriskt och hierarkiskt avseende och understryker att myndigheten på ett sektorsövergripande sätt sköter verkställighetsåtgärder i enlighet med respektive lagstiftning. Som precisering fastställs att det är fråga om en myndighet som är gemensam för ministerierna, dvs. att den lyder under ministerierna och sålunda inte utgör en del av statsrådet. Eftersom myndigheten är gemensam för ministerierna hänför den sig enligt lagen om och reglementet för statsrådet till samtliga ministerier och hör således inte till något enskilt ministeriums förvaltningsområde. Myndigheten ska delta i koncernsamarbete inom alla de ministeriers förvaltningsområden som styr myndigheten. Styrningen är baserad på ministeriernas samarbete och gemensamma beslut och vid meningsskiljaktigheter mellan ministerierna överförs beslutsfattandet till statsrådsnivå. Varje ministerium svarar för ärenden som berör myndigheten samt för styrningen av den, enligt vad som föreskrivs särskilt.

2 §. Verksamhetsområde. Enligt denna bestämmelse är myndighetens verksamhetsområde hela landet, om inte något annat föreskrivs särskilt. Det är således fråga om en riksomfattande myndighet vars verksamhetsområde i princip också omfattar landskapet Åland. I fråga om landskapet Åland föreskrivs i självstyrelselagen vilka till myndigheten hörande uppgifter som över huvud taget hör till den statliga sektorn i landskapet Åland. Exempelvis när det gäller arbetarskydd och registrering av yrkesutbildade personer inom social- samt hälso- och sjukvården har myndigheten behörighet också på Åland. I fråga om vissa uppgifter som i Fastlandsfinland hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet föreskrivs uttryckligen i speciallagstiftning att de i landskapet Åland ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland. Till denna kategori hör till exempel vissa uppgifter som gäller privaträttsligt minoritetsskydd samt uppgifter som gäller deponering av medel. Uppgifterna i fråga hör redan nu enligt 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken till Statens ämbetsverk på Åland och i Fastlandsfinland till regionförvaltningsverken. Dessutom ska till myndigheten överföras den enligt lagen om grundläggande utbildning och gymnasielagen för närvarande till regionförvaltningsverket i Södra Finland hörande uppgiften att verka som tillsyns- och omprövningsmyndighet, för utomlands verkamma skolor som fått tillstånd att ordna undervisning i enlighet med finsk lagstiftning.

Myndigheten kommer enligt den indelning i statliga central-, region- och lokalförvaltningsmyndigheter som framgår av grundlagens 119 § 1 mom. att höra till den statliga centralförvaltningen. De sex regionförvaltningsverk och de 15 närings-, trafik- och miljöcentraler som föreslås bli indragna är statliga regionförvaltningsmyndigheter med regional behörighet.

3 §. Förhållande till annan lagstiftning. I denna paragraf konstateras som en delvis informativ hänvisning att det med tanke på särdragen i arbetarskyddsuppgifterna finns lagstiftning som utöver denna lag ska tillämpas på organiseringen av uppgifterna i fråga. Om det i den lag som nu föreslås finns bestämmelser som avviker från den lagstiftning som det hänvisas till ska emellertid den lag som nu föreslås tillämpas. Motsvarande reglering finns för närvarande i fråga om regionförvaltningsverken.

4 §. Uppgiftsområde och uppgifter. I denna paragraf föreskrivs det om de uppgiftsområden inom vilka myndigheten ska sköta uppgifter. Uppgifterna och deras närmare innehåll bestäms på basis av uttrycklig materiell lagstiftning och i den bestämmelse som nu föreslås anges uppgifterna i korthet enligt deras huvudklassificering.

Enligt paragrafens 1 mom. är myndighetens uppgiftsområden 1) social- och hälsovård, 2) småbarnspedagogik samt undervisnings- och kulturväsende, 3) miljö och 4) arbetarskyddsförvaltning. Uppgifterna inom social- och hälsovården består av de tillstånds-, styrnings-, registrerings-, tillsyns- och finansieringsuppgifter inom social- och hälsovården som sköts av regionförvaltningsverken och av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, med undantag för den regionala koordineringen av främjandet av hälsa och välfärd som landskapen ska ansvara för från och med den 1 januari 2019. Uppgiftsområdet består, förutom av social- och hälsovård, av styrning och tillsyn enligt hälsoskyddslagen och tobakslagen samt av de statliga tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifterna i samband med alkoholförvaltningen. Uppgifterna i samband med småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kulturområdet består av de styrnings-, tillsyns-, finansierings- och utvecklingsuppgifter som regionförvaltningsverken har i samband med utbildnings-, biblioteks-, idrotts- och ungdomsväsendet samt i samband med småbarnspedagogiken. Till uppgifterna inom uppgiftsområdet hör dessutom att vara besvärsmyndighet när det gäller vissa beslut enligt utbildningslagstiftningen. Uppgifterna inom miljöområdet består av de uppgifter som har skötts av regionförvaltningsverken och av närings-, trafik- och miljöcentralerna i enlighet med miljöskyddslagen, vattenlagen, avfallslagen, naturvårdslagen, lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, lagen om skyddande av byggnadsarvet samt av uppgifter i enlighet med vissa andra miljöbestämmelser. I uppgifterna inom miljöområdet ingår också de kulturmiljöuppgifter som hör till myndigheten. Arbetarskyddsområdet består för sin del av de nuvarande regionförvaltningsverkens arbetarskyddsuppgifter.

Enligt paragrafens 2 mom. ska myndigheten sköta också andra rättssäkerhets-, tillstånds-, registrerings- och tillsynsuppgifter. Bestämmelsen ska avse särskilda rättssäkerhets-, tillstånds-, registrerings- och tillsynsuppgifter som överförs till myndigheten inom andra uppgiftsområden än de som nämns i 1 mom., exempelvis nämnda uppgifter som hör till arbets- och näringsministeriets, finansministeriets, inrikesministeriets och justitieministeriets förvaltningsområden. Till denna kategori hör exempelvis lönegarantiuppgifter, uppgifter i anslutning till näringstillsyn, laglighetsövervakning i samband med tillväxttjänster och räddningsväsendet samt gemensam beredskap, uppgifter som gäller samfundsrättsligt minoritetsskydd samt depotering av medel. Tillsynsuppgifter som avses i paragrafens 2 mom. är enligt förslaget också sådana uppgifter gällande avbyttjänster som hör till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde. En central grupp av uppgifter som omfattas av myndighetens laglighetstillsyn är de uppgifter i anslutning till klagomål som hör till myndigheten. Myndighetens behörighet att behandla klagomål är dels baserad på de uppgifter som ålagts myndigheten när det gäller att övervaka en viss verksamhet eller sektor och dels på den allmänna behörighet som myndigheten har när det gäller att pröva klagomål som gäller landskapens och kommunernas verksamhet.

Enligt paragrafens 3 mom. kan myndigheten också ha andra uppgifter enligt vad som föreskrivs särskilt. Som exempel kan nämnas att upprätthållandet av civiltjänstcentralen enligt förslaget ska överföras på myndigheten. Utöver uttryckligen lagstadgade uppgifter kan myndigheten naturligtvis ha också sådana andra uppgifter som den ålagts inom ramen för ministeriernas gemensamma styrning och som har samband med uppgiftsområdet.

2 kap. **Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets organisation**

5 §. Organisationen. I denna paragraf föreskrivs det om grunderna för myndighetens interna organisation. Enligt paragrafens 1 mom. är myndigheten för skötseln av sina uppgifter indelad i sektorer och verksamhetsenheter. I den föreslagna lagparagrafen ska föreskrivas om sektorerna medan bestämmelser om verksamhetsenheterna ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Indelningen av organisationen innebär att myndighetens uppgifter klassificeras på ett med tanke på dess styrnings- och ledningssystem ändamålsenligt sätt, i funktionella och personaladministrativa helheter. Sektorerna och verksamhetsenheterna är i hierarkiskt hänseende parallella strukturer, men sektorerna har enligt förslaget i administrativt hänseende en annorlunda och mera självständig ställning än enheterna, vilket framgår bland annat när det gäller regleringen av beslutande- och utnämningsrätten. Sektorerna bildas så att de motsvarar myndighetens uppgiftsområden enligt 4 §, medan verksamhetsenheternas uppgifter utgörs av myndighetens övriga uppgifter och interna förvaltning.

Sektorerna och enheterna är enligt förslaget uppbyggda för att i hela landet sköta uppgiftshelheter och de är alltså inte sådana separata regionala strukturer eller strukturer enligt någon annan indelning som definieras på författningsnivå. I sektorernas och enheternas arbetsordningar kan verksamheten emellertid vid behov organiseras både funktionellt och regionalt. I föreslagna 1 mom. föreskrivs sålunda att sektorerna och verksamhetsområdena kan ha funktionella och regionala enheter enligt vad som föreskrivs i deras arbetsordning.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om myndighetens sektorer. Till myndighetens organisation ska enligt förslaget höra fyra sektorer vilkas uppgifter motsvarar fyra av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgiftsområden enligt lagens 4 § 1 mom. 1–4 punkten. Myndigheten kommer således att ha följande sektorer: 1. social- och hälsosektorn, som ska sköta myndighetens social- och hälsovårdsärenden, dvs. de styrnings-, tillstånds-, registrerings-, tillsyns- och finansieringsuppgifter som enligt respektive lagstiftning hör till förvaltningsområdet, 2. småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kultursektorn. Till denna sektor hör uppgifter inom undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde, dvs. myndigheten ålagda styrnings-, tillsyns-, finansierings- och utvecklingsuppgifter inom utbildnings-, biblioteks-, idrotts- och ungdomsväsendet samt inom småbarnspedagogiken samt myndighetens uppgifter i samband med besvärssärenden enligt undervisningslagstiftningen, 3. miljösektorn för skötsel av uppgifter enligt lagstiftningen om miljöministeriets, jord- och jordbruksministeriets och ju-

sttieministeriets förvaltningsområden. Till myndigheten hör inom miljöministeriets förvaltningsområde de miljöskydds- och naturvårdsuppgifter som enligt lagen hänförs till myndigheten. Vattenlagen hör till justitieministeriets förvaltningsområde, men för styrningen av myndigheten när det gäller vattenärenden svarar miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet, 4. arbetarskyddssektorn vars uppgifter utgörs av arbetarskyddsmyndighetens uppgifter inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde.

Om myndigheten åläggs en ny uppgift som ingår i det uppgiftsområde som avses i 4 § 1 mom. 1–4 punkten ska den inom myndighetens interna uppgiftsfördelning höra direkt till den myndighetssektor som med stöd av föreslagna 5 § 2 mom. motsvarar uppgiftsområdet.

Avsikten är dessutom att med stöd av bemyndigandet enligt 4 mom. genom förordning av statsrådet till myndigheten hänföra en rättssäkerhetsenhet som ska vara fristående från sektorerna. Till rättssäkerhetsenheten ska enligt förslaget hänföras andra uppgiftshelheter än sådana som sköts inom myndighetens sektorer och som har samband med rättssäkerhet och tillsyn. Denna kategori omfattar bland annat lönegarantiärenden och separata näringsstillsynsärenden samt laglighetsövervakning av tillväxttjänster som hör till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde samt tillsynsuppgifter i samband med penningtvätt, laglighetsövervakningsuppgifter i samband med räddningsväsendet och gemensam beredskap som från inrikesministeriets förvaltningsområde överförs till myndigheten samt sådana allmänna uppgifter i samband med klagomål enligt kommunallagen och landskapslagen som hör till finansministeriets förvaltningsområde och som inte ska skötas inom andra sektorer. Klagomålsärenden som har samband med sektorernas uppgifter, exempelvis klagomål som gäller undervisningsväsendet, ska däremot skötas inom respektive sektorer trots att myndighetens behörighet att pröva klagomål är baserad på kommunallagen eller landskapslagen. Rättssäkerhetsenheten ska enligt förslaget också sköta rättssäkerhetsuppgifter inom justitieministeriets förvaltningsområde, exempelvis ärenden som gäller samfundsrättsligt minoritetsskydd och deponering av medel samt övervakningen av Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakare som hör till jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Övervakningen av avbytartjänsterna ska enligt förslaget överföras från social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde till rättssäkerhetsenheten. Dessutom kan enheten sköta vissa av myndighetens interna juridiska tjänster.

Som en från sektorerna separat enhet som det föreskrivs om genom statsrådets förordning finns det dessutom en förvaltningsenhet som ska sköta myndighetens gemensamma förvaltnings- och utvecklingstjänster. Till den kategorin hör exempelvis myndighetens personal-, ekonomi-, dokument-, informations-, lokal-, utvecklings- och kommunikationstjänster samt allmänna administrativa tjänster. Fristående från sektorerna är enligt förslaget också den interna revisionen som producerar interna kontrolltjänster för generaldirektören och sektordirektörerna.

Trots att myndighetens uppgifter hänvisas till vissa sektorer eller enheter kommer det också i fortsättningen att vara möjligt att i en enskild tjänstemans befattningsbeskrivning ingår uppgifter från flera sektorer eller enheter, vilket möjliggör flexibelt och ändamålsenligt utnyttjande av sakkunskap och resurser inom myndigheten. Tjänstemannen står under ledning av den sektor vars uppgifter han eller hon i det enskilda fallet sköter.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det i fråga om småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kultursektorn om intern organisering av sektorn på språkliga grunder. Genom en förordning av statsrådet föreskrivs enligt 18 § i lagen om regionförvaltningsverken om en svenskspråkig serviceenhet som är placerad vid regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland men vars verksamhetsområde omfattar hela landet. Enhetens tjänstemän är placerade också på andra tvåspråkiga regionförvaltningsverks verksamhetsställen. Den svenskspråkiga serviceenheten för undervisningsväsendet ska för närvarande sköta de uppgifter i anslutning till det svenskspråkiga utbildningsväsendet och småbarnspedagogiken som hör till regionförvaltningsverkens verksamhetsområde, med undantag för anläggnings- och investeringsprojekt. Dessutom verkar serviceenheten som expertorgan i biblioteksärenden och i investeringsprojektärenden som avses i lagen om grundläggande utbildning (628/1998), gymnasielagen (629/1998), lagen

om grundläggande konstundervisning (633/1998) och lagen om småbarnspedagogik (36/1973) samt i sådana ärenden i anslutning till utbildning och kunnande som gäller den svenskspråkiga befolkningen och hör till närings- trafik- och miljöcentralernas verksamhetsområde. Behörighetskrav när det gäller språkkunskaperna för serviceenhetens tjänster är utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i svenska samt tillfredsställande skriftliga och muntliga kunskaper i finska.

Avsikten är att det också i fortsättningen, i fråga om uppgifterna inom småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kultursektorn, för att hålla uppe den nuvarande nivån på de språkliga och kulturella rättigheterna ska genomföras en lösning som innebär att vissa uppgifter inom sektorn på språkliga grunder organiseras som en egen enhet och att för enhetens tjänstemän ska föreskrivas sådana särskilda krav på språkkunskaper som motsvarar de nuvarande. På motsvarande sätt föreskrivs det i 6 § i lagen om Utbildningsstyrelsen (564/2016) att det vid Utbildningsstyrelsen finns en enhet för uppgifter inom den svenskspråkiga utbildningen och småbarnspedagogiken. Bestämmelser om enhetens uppgifter och om behörighetsvillkoren för personalen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska närmare bestämmelser om sektorernas huvudsakliga uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordningen preciseras sålunda den definition av sektorernas uppgifter som föreslås i paragrafens 2 mom. Sektorernas enskilda uppgifter är emellertid baserade på uppgifter som det särskilt föreskrivs om på annat håll i lagstiftningen. Genom förordning av statsrådet ska dessutom föreskrivas om myndighetens verksamhetsenheter. Såsom ovan konstaterats är avsikten att genom förordning föreskriva att det vid myndigheten utöver sektorerna ska finnas en verksamhetsenhet som kallas rättssäkerhetsenheten samt en verksamhetsenhet som kallas enheten för förvaltningstjänster. Genom förordning av statsrådet ska enligt förslaget dessutom föreskrivas om grunderna för den övriga organiseringen.

Inom sektorn kan det finnas till exempel funktionella enheter vilkas uppgifter är baserade på substantiella riksomfattande och enhetliga uppgiftshelheter, exempelvis på platsoberoende verksamhet, en viss tillsynsfunktion eller specialisering eller på en process eller ett visst verksamhetsområde (kundförhållanden). Personer som arbetar i dessa enheter hör i personaladministrativt avseende till enheten, oberoende av sin geografiska placering och på basis av de uppgifter som de ålagts, vilket innebär att en enhetspersonal kan bestå av tjänstemän som är placerade på olika håll i landet. Det är skäl att granska enhetsstrukturen så att processer som är organiskt sammankopplade med varandra inte spjälks upp. Organiseringen ska i stället stödja utförandet av uppgifterna på ett sätt som leder till resultat och ger genomslag samt interna synergieffekter.

En sektor kan å andra sidan vid behov inrättas också för skötsel av sådana uppgifter vid regionala enheter som förutsätter regional närvaro och särskild regionkännedom. Det kan till exempel vara fråga om tillsyn som genomförs hos en kund samt om annan verksamhet som förutsätter regional närvaro och rimliga avstånd. I dessa fall måste den regionala organiseringen vara nödvändig för att ordna verksamheten på ett kostnadseffektivt, genomslagskraftigt och kundorienterat sätt. Också de regionala uppgifterna ska i första hand betraktas utifrån arbetsfördelningen, mot bakgrund av den rikstäckande verksamheten. Personalen ska enligt förslaget placeras vid dessa enheter utgående boningsorten och deras uppgifter ska bestämmas så att den regionala verksamheten kan skötas sakkunnigt och kostnadseffektivt. En tjänsteman som placerats vid en enhet kan naturligtvis delvis också svara för uppgifter som överförts till den funktionella enheten. Myndighetens tjänstemän har alltid riksomfattande behörighet oberoende av den interna enhetsindelningen.

Besluten om enheterna ska baseras på arbetsordningarna för sektorerna och verksamhetsenheterna, utifrån verksamhetens art och behov. Avsikten är att genom strukturen stödja verksamhetens genomslag och ledningens enhetlighet på riksnivå, den regionala synligheten och interaktiviteten samt utvecklingen av myndighetens verksamhetsnätverk så att det på sikt mot-

svarar de föränderliga funktionella behoven. Avsikten är vidare att främja sakkunskapen och resurserna samt ett flexibelt utnyttjande av nätverket av verksamhetsställen på riksplanet.

Myndigheten har dessutom gemensamma funktioner som stödjer samordningen av dess verksamhet. De gemensamma funktionerna avser horisontell gemensam verksamhet eller samarbete mellan två eller flera sektorer och enheter. De gemensamma funktionerna ska inte vara personaladministrativa enheter, utan deras personal ska bestå av sektorernas och enheternas personal som ålagts uppgifterna i fråga och de ska sålunda vara gemensamma sammansättningar för de ordinarie sektorerna. Egentliga avgöranden i sak ska fortfarande fattas av sektorerna och enheterna medan respektive chefer fortfarande har beslutanderätt i fråga om samarbetets innehåll. För de gemensamma funktionerna ska emellertid uttryckligen anvisas ansvarspersoner.

Gemensamma funktioner kan inrättas till exempel för gemensamma processer och kundförhållanden eller koordinering av regional verksamhet. Uppgifterna kunde bestå till exempel i att som stöd för generaldirektören och ledningsgruppen utveckla gemensamma förfaranden, koordinera gemensamma ställningstaganden och operativ verksamhet samt stödja sektorsövergripande sakkunniga i annat samarbete och informationsutbyte. Exempelvis myndighetens uppgift att främja välbefinnande och hälsa och handledningen i samband därmed förutsätter att man anlägger sektorsövergripande aspekter på uppgifterna inom de olika verksamhetsområdena. Syftet med organiseringen ska sålunda vara att stödja den sektorsövergripande och enhetliga verksamheten då detta är möjligt och behövligt samt att främja myndighetens interna arbete för utveckling av processerna och systemen.

I myndighetens arbetsordning ska det föreskrivas om sektorernas gemensamma funktioner, om deras uppgifter samt om det interna arbetet och organiseringen av verksamheten. Avsikten är att för myndighetens generaldirektör och ledningsgrupp införa ett smidigt förfarande för att påverka den interna servicens närmare innehåll och funktion samt organiseringen av den.

Vid organiseringen av sektorernas, enheternas och funktionernas verksamhet är det skäl att säkerställa att tjänsterna är tillgängliga och att de språkliga rättigheterna tillgodoses. Framför allt bör de sektorer som i större utsträckning har regional verksamhet se till att tjänsterna på ett jämnt sätt finns tillgängliga och att service kan fås utan obefogat dröjsmål. Härmed avses tjänster för myndighetens interna och externa kunder, inklusive dess tillsynsobjekt. Den interna organisationsstrukturen ska sålunda stödja dessa målsättningar. Vidare ska myndigheten när den ordnar verksamheten beakta språkminoriteternas ställning så att strukturen och arbetsfördelningen gör det möjligt att få service så som språklagstiftningen förutsätter. I vissa situationer kan det också vara motiverat att i funktionellt hänseende organisera verksamheten på språklig grund.

Enligt paragrafens 5 mom. verkar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i samtliga landskap. Genom förordning av statsrådet föreskrivs det om myndighetens verksamhetsställen. Avsikten är att myndigheten ska ha ett i statsrådets förordning bestämt verksamhetsställe i varje landskap som avses i landskapslagen. Avsikten är att inget av verksamhetsställena ska utses till ett s.k. huvudkontor. Vid alla verksamhetsställen ska enligt förslaget inte skötas alla sektorsfunktioner utan personalen placeras på olika verksamhetsställen och arbetsställen så som är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna. Utöver de verksamhetsställen som föreskrivs i förordningen kan myndigheten i enlighet med lagförslagets 11 § ha arbetsställen som bestäms i arbetsordningen.

6 §. Arbetarskyddssektorn. I denna paragraf föreskrivs om de krav som gäller organisering av sektorn för skötsel av arbetarskyddsuppgifter. Kraven är baserade på den av internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens år 1947 antagna konventionen angående yrkesinspektion inom industri och handel (konvention nr 81) som har ratificerats av Finland (FördrS 44/1949).

Det är förenligt med grunderna för Finlands rättsordning och grundlag, de förvaltningsrättsliga principerna och den förvaltnings- och tjänstemannarättsliga regleringen att förvaltningsverksamheten överlag är oberoende och opartisk. Detta innebär att lag ska iakttas i all myndighetsverksamhet och att verksamheten ska vara objektiv i det avseendet att den inte får vara baserad på bevekelsegrunder som är osakliga eller annars främmande för syftet med förvaltningen och verksamheten. Myndigheterna och tjänstemännen ska fatta sina beslut självständigt och de får inte låta utomstående aktörer eller intressen påverka verksamheten på ett osakligt sätt. I lagförslaget har samtliga sektors opartiskhet och självständiga ställning överlag tryggats genom uttryckliga bestämmelser. I lagförslagets bestämmelser om beslutanderätten har denna hänförs till respektive sektordirektörer så att myndighetens generaldirektör inte har någon rätt att överta deras ärenden. Sektordirektörerna beslutar vidare självständigt om arbetsordningen för sin sektor samt om den interna organisationen och om utövandet av beslutanderätten samt om organiseringen av verksamheten. Sektordirektörerna utnämner också personalen inom sin sektor. Sektorerna står under direkt funktionell styrning av respektive ministerium. Resultatstyrningen inom ramen för den gemensamma styrningen förutsätter ett gemensamt beslut av samtliga ministerier.

Genom föreslagna 6 § preciseras, utöver den ovan nämnda regleringen av oberoendet i fråga om samtliga uppgifter och sektorer, dessutom särdragen när det gäller organiseringen av de arbetarskyddsuppgifter som avses i ILO-konventionen och som preciseras också genom en annan reglering som gäller arbetarskyddstillsynens särskilda ställning enligt den föreslagna lagen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska arbetarskyddssektorerna ha en oberoende ställning vid skötseln av arbetarskyddsuppgifterna. Verksamheten ska enligt förslaget organiseras så att oberoendet och opartiskheten tryggas i fråga om tillsynsuppgifterna inom arbetarskyddet. Motsvarande reglering gäller redan nu enligt den gällande lagen om regionförvaltningsverken. Arbetarskyddets oberoende status är baserad på den av internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens år 1947 antagna konventionen angående yrkesinspektionen inom industri och handel (konvention nr 81) som ratificerats av Finland (FördrS 44/1949), och i synnerhet dess artiklar 3, 4 och 6. Enligt konventionen ska arbetarskyddstillsynen ordnas så att den underställs en centralmyndighet. Arbetarskyddsinspektörerna ska vara offentliga tjänstemän vilkas ställning och arbetsvillkor är sådana att de garanterar dem en ordinarie tjänst samt oberoende av alla regeringsbyten och obehörig utomstående påverkan. De uppgifter som åläggs inspektionspersonalen får inte störa fullgörandet av deras primära förpliktelser och inte på något sätt inverka menligt på deras auktoritet och opartiskhet i förhållande till arbetsgivare och arbetstagare. Enligt konventionens artikel 10 ska antalet inspektörer vara tillräckligt för att garantera att inspektionsuppgifterna utförs effektivt. Regleringen av arbetarskyddets oberoende status preciseras genom bestämmelser längre fram i lagförslaget och genom bestämmelser på lägre nivå som utfärdas med stöd av dem, men regleringen måste också beaktas vid styrningen och organiseringen av myndighetens verksamhet. Oberoendet ställer vidare vissa gränser till exempel när det gäller i vilken utsträckning myndigheten får vidta tväradministrativa åtgärder. Vid ledningen av myndighetens verksamhet är det emellertid skäl att ständigt sträva efter det som kommer till uttryck i verksamhetsidén genom internt samarbete, informationsutbyte och samordning av verksamheten.

3 kap. **Ledningen av statens tillstånds- och tillsynsmyndighet**

7 §. Ledningen. I denna paragraf föreskrivs det om myndighetens högsta ledning, om grunderna för ledningssystemet och om ansvarsförhållandena.

Enligt paragrafens 1 mom. leds myndigheten av en generaldirektör. Generaldirektören svarar för att verksamheten ger resultat och för att resultatmålen nås. Till generaldirektörens viktigaste uppgifter hör således att leda myndigheten i enlighet med myndighetens verksamhetsidé samt i enlighet med de mål som uppställts för myndigheten med beaktande av myndighetens verksamhet som en helhet och organiseringen av funktionerna. Resultatmålen för myndigheten ska i enlighet med lagförslagets 12 § anges i ett resultatavtal som upprättas inom ramen för ministeriernas gemensamma styrning. När det gäller generaldirektörens uppgifter understryks också organiseringen av myndighetens interna och gemensamma funktioner och utvecklingen

i samband därmed samt den strategiska ledningen av samordningen, exempelvis en gemensam arbetsgivar- och personalpolitik. Myndighetens interna funktioner ska också planeras och genomföras så flexibelt och effektivt som möjligt. Generaldirektören svarar för dessa förpliktelser inför de styrande ministerierna. Statsrådet ska med stöd av lagförslagets 25 § 1 mom. utnämna myndighetens generaldirektör på framställning av finansministeriet. Finansministeriet ska bereda sin framställning i samråd med de övriga ministerier som styr myndigheten.

Enligt paragrafens 2 mom. leds varje sektor inom myndigheten av en sektordirektör. Sektordirektören svarar för att sektorns verksamhet ger resultat och resultatmålen nås samt, i fråga om sektorns verksamhet, för att hela myndighetens gemensamma resultatmål nås. Också i sektordirektörens uppgifter ingår sålunda ansvar för myndighetens verksamhet som en helhet och för organiseringen av den egna sektorns funktioner på ett sätt som förverkligar de gemensamma målsättningarna för hela myndigheten. Sektordirektörerna ska enligt förslaget också för sin del svara bland annat för att myndighetens gemensamma arbetsgivar- och personalpolitik iakttas inom sektorn. Sektordirektören svarar för dessa förpliktelser inför generaldirektören. Ansvar för generaldirektören minskar emellertid inte sektordirektörens ansvar för att verksamheten ger resultat och resultatmålen nås också inför det ministerium som svarar för den funktionella ledningen av sektorn. Sektordirektören ska emellertid svara för förpliktelserna direkt inför social- och hälsovårdsministeriet som också i enlighet med lagförslagets 14 § ställer upp resultatmålen för myndigheten till denna del. Sektordirektörerna utnämns enligt lagförslagets 25 § 2 mom. av statsrådet på framställning av det ministerium som är huvudansvarigt för den funktionella ledningen av sektorn. Det ministerium som gör framställningen ska bereda sin framställning i samråd med de övriga ministerier som styr myndigheten och höra myndighetens generaldirektör före beslutet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om enhetsdirektörerna på motsvarande sätt som om sektordirektörerna.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om myndighetens ledningsgrupp. Ledningsgruppen ska stödja generaldirektören så att myndighetens resultatmål nås samt när det gäller samordningen av funktionerna och ledningen av myndigheten i övrigt. Myndighetens ledningsgrupp ska enligt förslaget samordna ledningen av de olika sektorerna till en övergripande ledning av myndigheten. Ledningsgruppen ska arbeta för att styra samarbetet mellan myndighetens olika sektorer och främja informationsutbytet. I synnerhet ska ledningsgruppen styra de inom myndighetens sektorer inrättade gemensamma funktionernas arbete och utvecklingen av tväradministrativa verksamhetsmodeller. Med anledning av dessa omständigheter är det ändamålsenligt att ledningsgruppens sammansättning enligt myndighetens arbetsordning bestäms så att den är tillräckligt representativ. I ledningsgruppen ska utöver generaldirektören ingå åtminstone sektor- och enhetsdirektörerna. Också myndighetens personal ska vara representerad i ledningsgruppen.

Det är skäl att i ledningsgruppen i synnerhet behandla uppnåendet av myndighetens resultatmål, myndighetens förslag till resultatavtal, myndighetens budgetförslag samt statsfinansiella ramförslag, samordning av myndighetens funktioner, gemensam service och gemensam utveckling. Det är dessutom viktigt att också uppnåendet av sektorernas resultatmål och utvecklingen av sektorerna samt annan planering och organisering av verksamhet som har betydelse för myndighetens enhetliga verksamhet regelbundet behandlas i ledningsgruppen.

8 §. Gemensam ledning. I denna paragraf föreskrivs det om innehållet i och syftet med den nya typ av ledning som är fast förknippad med myndighetens verksamhetsidé och styrning. Paragrafen är förpliktande för hela myndighetens ledning.

Enligt paragrafens 1 mom. är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ledning skyldig att gemensamt genomföra den samordning och utveckling av funktionerna som behövs för att nå de mål som har uppställts i myndighetens verksamhetsidé och i samband med den gemensamma styrningen enligt lagens 12 § samt det övriga samarbetet. I ledningens uppgifter understryks sålunda vid sidan av det traditionella resultatansvaret också ansvaret för genomförande

och främjande av myndighetens interna samarbete, tväradministrativa verksamhet och genuint målinriktade verksamhet samt ledningens skyldighet att delta i den gemensamma ledningen av myndigheten.

Enligt paragrafens 2 mom. ska generaldirektören leda samordningen och den gemensamma utvecklingen av myndighetens funktioner samt den övriga organiseringen av samarbetet. Generaldirektören ska sålunda ha en central ställning i fråga om den övergripande optimeringen av myndighetens verksamhet, ledningen av myndigheten och genomförande av myndighetens verksamhetsidé. Generaldirektören ska leda alla delområden av myndighetens enhetliga verksamhet, exempelvis organiseringen av samordningen och det tväradministrativa genomförandet av funktionerna, det interna och externa samarbetet och de gemensamma tväradministrativa verksamhetsmodellerna samt utvecklingen av dem på alla nivåer, inklusive utvecklingen av digitaliseringen och datasystemen. Exempelvis myndighetens omfattande sakkunskap inom olika verksamhetsområden ska anlitas så smidigt och effektivt som möjligt.

Enligt paragrafens 3 mom. svarar sektordirektörerna och enhetsdirektörerna, i fråga om de funktioner som de leder, inför generaldirektören för skyldigheterna enligt 1 mom. Bestämmelsen understryker hela ledningens gemensamma ansvar och engagemang när det gäller uppnåendet av myndighetens gemensamma mål och förverkligande av verksamhetsidén. Ledningen svarar för dessa förpliktelser inför generaldirektören och förutsätter för hela ledningens vidkommande ett nytt sätt att gestalta en enhetligt och gemensamt genomförd ledning samt samarbetet mellan myndighetens olika funktioner. Avsikten är att myndigheten inte ska ledas som separata delar utan som en genuint samhällspåverkande helhet som är större än summan av sina delar. Med hjälp av ledningsmodellen ska de verksamhetsmodeller som ingår i myndighetens verksamhetsidé utgöra en del av myndighetens sammantagna verksamhet både i ett riksomfattande och i ett regionalt perspektiv.

I paragrafens 4 mom. hänvisas till lagens 6 § där det föreskrivs om arbetarskyddsuppgifternas oberoende. Denna reglering ställer vissa begränsningar för generaldirektörens ledningsmakt samt för de gemensamma ledningsförfaranden som ska tas i beaktande vid organiseringen av verksamheten.

9 §. Beslutanderätt. I denna paragraf föreskrivs det om beslutanderätten och hur den ordnas i fråga om förvaltningsärenden som ska behandlas hos myndigheten. Det kan vara fråga om förvaltningsuppgifter som har ålagts myndigheten eller om ärenden som har samband med myndighetens interna verksamhet. Myndigheten är huvudsakligen en så kallad chefsmyndighet, med vissa föreskrivna undantag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om ärenden som omfattas av generaldirektörens beslutanderätt. Enligt bestämmelsen avgör generaldirektören ärenden som inte hör till sektorernas uppgifter, om inte något annat har föreskrivits. Generaldirektören kan i enlighet med myndighetens arbetsordning bestämma att ett ärende som hör till hans eller hennes behörighet ska avgöras av en annan tjänsteman. Generaldirektören har sålunda direkt på lag baserad beslutanderätt när det gäller de ärenden som inte uttryckligen enligt lag, förordning eller arbetsordningen har hänvisats till någon av myndighetens sektorer eller till någon annan tjänsteman. Eftersom det i lagens 5 § föreskrivs att ärenden som avses i lagens 4 § 1 mom. 1–4 punkten hör till myndighetens sektorer, kommer de inte att omfattas av generaldirektörens beslutanderätt. Generaldirektören har sålunda enligt förslaget beslutanderätt i synnerhet när det gäller sådana allmänna ärenden som gäller organisering av myndighetens gemensamma funktioner och myndighetens verksamhet i övrigt. Generaldirektören har likaså i princip beslutanderätt när det gäller ärenden som har hänvisats till myndighetens enheter. Generaldirektören ska enligt lagförslagets 11 § 3 mom. besluta om myndighetens arbetsordning där det närmare föreskrivs om myndighetens organisation, förvaltning och gemensamma funktioner, om tjänstgöringsorderna samt om beredningen och avgörandet av ärenden. Generaldirektören kan genom arbetsordningen också själv delegera sin beslutanderätt exempelvis till en enhetsdirektör och befullmäktiga denna att delegera vidare till en underlydande tjänsteman. Enligt lagförslagets 11

§ 3 mom. beslutar generaldirektören också om arbetsordningen för den enhet som svarar för förvaltningstjänsterna.

Enligt paragrafens 2 mom. ska ärenden som hör till någon av myndighetens sektorer i enlighet med sektorns eller verksamhetsenhetens arbetsordning avgöras av respektive sektordirektör eller av en annan tjänsteman, om inte något annat har föreskrivits. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om myndighetens sektorer och deras uppgifter. Det föreslagna momentet innebär att respektive sektordirektör direkt med stöd av lagen ska avgöra sektorn ålagda ärendegrupper som närmare anges i statsrådets förordning eller i speciallagstiftning och sådana övriga ärenden som anges i arbetsordningen för myndigheten, utan att generaldirektören först har delegerat ärendena till sektordirektören. Enligt lagförslagets 11 § 3 mom. beslutar sektordirektörerna om arbetsordningen för sin sektor efter att först ha hört generaldirektören om saken. En sektordirektör kan genom arbetsordningen delegera beslutanderätt till någon annan tjänsteman, exempelvis till chefen för en intern enhet.

Enligt den föreslagna regleringen har generaldirektören inte någon allmän rätt att överta ett ärende. Generaldirektören kan sålunda inte överta beslutanderätten när det gäller ärenden som enligt denna lag eller enligt någon annan bestämmelse har ålagts till exempel en sektordirektör. Generaldirektören har emellertid enligt allmänna principer rätt att överta sådana ärenden som enligt 1 mom. hör till generaldirektörens egen beslutanderätt och som han eller hon har delegerat till någon annan tjänsteman.

10 §. *Gemensamma ärenden.* De ärenden som hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, exempelvis förvaltningsklagan och övriga tillsynsärenden, gäller ibland flera än ett ämbetsverks uppgiftsområde. Ett klagomål kan samtidigt omfatta ärenden vilka gäller till exempel hälso- och sjukvård, undervisningsväsendet och en kommuns eller ett landskaps allmänna förvaltning och vilka förutsätter behandlings- och beslutsbehörighet samt sakkunskap inom myndighetens interna organisation och är fördelade mellan flera sektorer och verksamhetsenheter. I föreslagna 10 § föreskrivs att om ett ärende hör till två eller flera sektorer eller verksamhetsenheter, ska myndigheten bereda ärendena gemensamt och avgöra dem samtidigt, om detta inte medför menligt dröjsmål. Syftet med bestämmelsen är för sin del att konkretisera samt säkerställa att myndigheten på det sätt som avses i lagförslagets 1 § arbetar kundorienterat och tväradministrativt samt med utnyttjande av multiprofessionell kunskap. Avsikten med bestämmelsen är emellertid inte att påverka fördelningen av beslutsbehörigheten mellan myndighetens sektorer och verksamhetsenheter. Beslutsbehörigheten ska sålunda också i gemensamma ärenden bestämmas i enlighet med lagförslagets 9 §. Utgångspunkten för bestämmelsen är att ärendena ska beredas gemensamt och avgöras samtidigt antingen med ett gemensamt beslut eller med separata beslut, men till exempel i tillsynsärenden kan ärendets art i fråga om något uppgiftsområde förutsätta ett så brådsakande ingripande i en verksamhet att det inte är möjligt att avgöra ärendet på en gång. Bestämmelsen innebär sålunda att ärenden inte kommer att kunna avgöras på en gång om detta skulle medföra menligt dröjsmål.

11 §. *Arbetsordning.* I denna paragraf föreskrivs det om myndighetens, sektorernas och enheternas arbetsordningar.

Enligt paragrafens 1 mom. utfärdas i myndighetens arbetsordning närmare bestämmelser om myndighetens organisation, om ordnande av förvaltningen och gemensamma funktioner, om tjänstgöringsorterna samt om beredningen och avgörandet av ärenden, till den del som ärendena inte hör till den kategori som regleras i arbetsordningen för en sektor eller enhet. I myndighetens arbetsordning föreskrivs det sålunda uttryckligen om myndighetens gemensamma och allmänna ärenden, exempelvis om allmänna interna föreskrifter, ledningen, ledningsgruppens arbete, anställningsärenden, sektorernas och enheternas, inklusive förvaltningstjänsternas uppgifter samt om samarbetet mellan dem, om sektorernas nya gemensamma funktioner och om sektorernas uppgifter samt om beslutanderätten när det gäller myndighetens gemensamma ärenden som hör till generaldirektören. Genom arbetsordningen föreskrivs också närmare om myndighetens tjänstgöringsorter utöver vad som i statsrådets förordning föreskrivs om myndighetens verksamhetsorter. Tjänstgöringsorterna inrättas inom ramen för nätverket av verk-

samhetsställen och dessutom kommer myndigheten eventuellt att ha arbetsställen där tjänstemännen utför sina uppgifter. Genom myndighetens arbetsordning är det emellertid inte möjligt att besluta om sådana ärenden som ska avgöras genom en sektors eller en enhets arbetsordning och då i beslutet också annars ska beaktas vad som i lagförslaget 6 § föreskrivs om oberoende status när det gäller arbetarskyddsuppgifter. Genom myndighetens arbetsordning kan det sålunda inte föreskrivas till exempel om beslutanderätten och beredningen när det gäller sektorernas ärenden. Myndighetens arbetsordning ska publiceras i Finlands författningssamling.

Enligt paragrafens 2 mom. utfärdas det i sektorernas och enheternas arbetsordningar närmare föreskrifter om respektive sektors och enhets interna organisation, om ordnandet av dess funktioner, om beredningen och avgörandet av ärenden samt om personalens uppgifter. Genom arbetsordningen för en sektor föreskrivs det sålunda till exempel om sektorns interna enheter, om dessas uppgifter och om ledningen av dem samt eventuellt närmare om ordnandet av funktionerna, placeringen av personal i dessa enheter och om fastställande av befattningsbeskrivningar samt delegering av beslutanderätt till enhetschefer och övriga tjänstemän. Genom beslut som fattats med stöd av arbetsordningen ska sektor- och enhetsdirektörerna också bestämma personalens placering på tjänstgöringsorterna, dvs. utfärda förordnanden om personalens tjänsteställen.

Enligt paragrafens 3 mom. beslutar generaldirektören om arbetsordningen för myndigheten. Sektordirektörerna beslutar om arbetsordningen för sin sektor och enhetsdirektörerna om arbetsordningen för sin enhet. Generaldirektören beslutar emellertid om arbetsordningen för den enhet som svarar för förvaltningstjänsterna, eftersom ordnandet och organiseringen av dessa tjänster är intimt förknippad med generaldirektörens uppgifter i myndighetens ledning och när det gäller främjandet av verksamhetens enhetlighet. Innan ett beslut om en arbetsordning fattas ska ärendet behandlas i myndighetens ledningsgrupp. Detta för att generaldirektören och sektordirektörerna ska ha möjlighet att framföra sina åsikter om de planerade arbetsordningarna och om deras inbördes förhållanden.

4 kap. **Styrning av statens tillstånds- och tillståndsmyndighet**

12 §. *Gemensam styrning.* I denna paragraf föreskrivs det om ministeriernas gemensamma styrning av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om styrningens innehåll och förfaranden samt om de ministerier som deltar i den gemensamma styrningen. Den föreslagna modellen för gemensam styrning bygger på myndighetens ställning som de styrande ministeriernas gemensamma myndighet. Det är fråga om en modell för en ny typ av myndighetsstyrning. Utgångspunkten är den att genomförandet av den gemensamma styrningen ska ske utifrån att ministerierna bildar sig en gemensam uppfattning om saken, men i situationer av oenighet ska statsrådet ha beslutanderätt när det gäller innehållet i den gemensamma styrningen. Avsikten är att myndigheternas gemensamma styrning ska vara strategisk till sin karaktär. Genomförandeforum för ministeriernas gemensamma ledning ska enligt lagförslaget 13 § vara en styrgrupp samt sådana beredningsgrupper eller -nätverk som styrgruppen tillsätter som stöd för sitt arbete. Utöver den gemensamma styrningen ska vart och ett ministerium i enlighet med lagförslaget 15 § styra myndighetens verksamhet inom sitt eget ansvarsområde.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att för den gemensamma styrningen av statens tillstånd- och tillsynsmyndighet svarar justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt miljöministeriet. I den gemensamma styrningen av myndigheten deltar sålunda alla de ministerier vilkas ansvarsområden tangerar myndighetens uppgifter.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om innehållet i den gemensamma styrningen. Till den hör enligt momentets 1 punkt allmän planering, styrning och utvärdering av myndighetens enhetliga verksamhet och gemensamma funktioner. Till den enhetliga verksamheten och de gemensamma funktionerna hör till exempel datasystem och datastyrning som omfattar såväl substans- som sektoroberoende system, servicekanaler och -gränssnitt, förfaranden och processer

inklusive digitalisering samt trygghet och utveckling av de allmänna förutsättningarna för myndighetens verksamhet.

Enligt momentets 2 punkt omfattar den gemensamma styrningen också godkännande av myndighetens resultatmål samt godkännande av budgetförslaget och det statsfinansiella ramförslaget i fråga om myndigheten. Resultatmålen fastställs genom myndighetens resultatavtal enligt paragrafens 3 mom. Den gemensamma styrningen omfattar också upprättandet och godkännandet av myndighetens ramförslag och budgetförslag. Styrmodellen innebär att ministrarna i ledningen för de ministerier som styr myndigheten eller övriga företrädare för ministerierna kan delta i budgetförhandlingarna gällande myndigheten.

Enligt momentets 3 punkt omfattar ministeriernas gemensamma styrning dessutom den gemensamma utvecklingen av myndigheten. Via den gemensamma styrningen bildar sig ministerierna utifrån myndighetens olika förvaltningsområden en tväradministrativ uppfattning om riktlinjerna för myndighetens utveckling och styr utvecklingen av myndigheten som en sektorövergripande och tväradministrativ helhet.

Enligt momentets 4 punkt ska de styrande ministerierna gemensamt ta ställning till myndighetens bokslut. Det gemensamma ställningstagandet ska sålunda undertecknas hos de ministerier som styr myndigheten.

Avsikten är att den gemensamma styrningen av myndigheten inte enbart ska utgå från ministerierna, utan att myndigheten i växelverkan med ministerierna ska spela en aktiv roll vid beredningen av ärenden som omfattas av den gemensamma styrningen samt vid den sektorövergripande och tväradministrativa samordningen inom ramen för styrningen. Myndighetens generaldirektör ska också vara medlem i styrgruppen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om myndighetens resultatavtal. Resultatavtalet ska vara ett instrument varmed de styrande ministerierna för sin del genomför den gemensamma styrningen av myndigheten. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska, för att de allmänna målen för myndighetens verksamhet ska kunna nås, upprättas ett resultatavtal för den allmänna planeringen, styrningen och organiseringen av myndigheten. Resultatavtalet ska upprättas för regeringens mandattid och dess innehåll ska årligen justeras med beaktande av de statsfinansiella ramarna och statsbudgeten. Avsikten är att genom förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av bemyndigandet i den föreslagna paragrafens 6 mom. ska utfärdas närmare bestämmelser om upprättandet av resultatavtalet så att detta upprättas av de styrande ministerierna i samråd med Statens tillstånds- och tillståndsmyndighet. Vart och ett av de styrande ministerierna ska godkänna och underteckna resultatavtalet. I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om förfarandet vid oenighet mellan ministerierna. På myndighetens vägnar ska resultatavtalet undertecknas av generaldirektören och sektordirektörerna. I lagförslagets 14 § föreskrivs det om upprättande av ett kompletterande resultatavtal om arbetarskyddsuppgifter.

Avsikten är att myndighetens resultatavtal ska bygga på ett strategiskt element respektive ett funktionellt element. Det strategiska elementet innebär en liknande styrning på strategisk nivå som regionförvaltningsverkens och NMT-centralernas gemensamma strategidokument. Avsikten är att genom förordning av statsrådet föreskriva att resultatavtalet ska ange myndighetens strategiska målsättningar som är baserade på regeringsprogrammet, de statsfinansiella rambesluten, statsrådets tväradministrativa program och de styrande ministeriernas strategier samt på lagstiftning och internationella fördrag.

Resultatavtalets funktionella mål ska härledas från de mera allmänna strategiska målen. I resultatavtalet definieras målen för samhällelig påverkan samt de gemensamma mål för den funktionella resultatprocessen inom ramen för verksamhetens genomslagsmöjligheter som står i direkt samband med dessa. Målsättningarna bör vara sådana att de sektorvis kan konkretiseras som resultatmål och mätare, vilka kan följas upp över tid eller på annat sätt tydligt konstateras. I resultatavtalet ska också sättas ut en referensram för uppföljning av avtalet. Genom re-

sultatavtalet kan vidare fastställas en referensram eller målsättningar till exempel för samordning av myndighetens funktioner eller för sektorernas gemensamma funktioner.

Avsikten är att myndighetens samtliga omkostnader ska hänföras till ett omkostnadsmoment under finansministeriets huvudtitel. Utanför momentet avgränsas emellertid arbetarskyddets personalutgifter, reseutgifter samt vissa relativt små utgifter som ska hänföras till omkostnadsmomentet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets arbetarskydd under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel.

Myndigheten ska i sitt budgetförslag ta in båda omkostnadsmomenten och förslaget ska behandlas i myndighetens ledningsgrupp. På ministerienivå ska när det gäller beslutet om myndighetens allmänna budgetförslag gällande omkostnadsmomentet under finansministeriets huvudtitel och beslutet om det statsfinansiella ramförslaget iakttagas de styrande ministeriernas gemensamma styrprocess. Omkostnadsmomentet för myndighetens arbetarskydd ska enligt förslaget som information ingå i granskningen av den gemensamma styrprocessen, men social- och hälsovårdsministeriet ska självständigt besluta om budgetförslaget gällande arbetarskyddsmomentet och om det statsfinansiella ramförslaget.

Båda momenten ska enligt förslaget ingå i myndighetens gemensamma resultatavtal, för att myndighetens sammantagna resurser för verksamheten ska framgå. Myndighetens sektorvisa personella resursramar ska i resultatavtalet upptas som en egen tabell. De sektorvisa personella resursramarna utgörs av var och en sektors personalresurser och motsvarande utgifter. De övriga verksamhetsresurserna och utgiftsslagen sammanställs i tabellen till en egen helhet tillsammans med de sektorvisa personella resursramarna, vid sidan av den resursandel som reserveras för myndigheten och som den fritt kan disponera. Andelen för arbetarskyddssektorn avviker enligt förslaget från det som konstateras ovan eftersom den i tabellen härrör direkt från sitt eget omkostnadsmoment och förslaget från social- och hälsovårdsministeriet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om skyldigheten att upprätta tabellen. Myndighetens sektorvisa personella resursram och dess fritt disponibla andel ska omnämnas också i budgetpropositionens förklaringsdel gällande myndigheten.

Myndighetens resultatavtal ska upprättas för regeringens mandattid och dess innehåll ska årligen justeras vid resultatförhandlingar mellan de styrande ministerierna och myndigheten. Resultatavtalets funktionella del justeras i praktiken varje år men den strategiska andelen endast i undantagsfall.

Utgångspunkten är att genomförandet av den gemensamma styrningen ska ske genom att ministerierna bildar sig en gemensam uppfattning och genom att samtliga ministerier därefter fattar ett gemensamt beslut om saken. I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om förfarandet i sådana situationer då ministerierna inte uppnår enighet om innehållet i den gemensamma styrningen. I momentet föreskrivs att om ministerierna inte uppnår enighet om innehållet i den gemensamma styrning som avses i 2 mom. 2 eller 4 punkten eller 3 mom., ska ärendet avgöras av statsrådet. Det är sålunda statsrådet som vid sitt allmänna sammanträde i sista hand ska avgöra sådana frågor om det gemensamma innehållet i styrningen som ministerierna inte kan enas om. Om oenigheten gäller ett ärende som avses i 2 mom. 1 eller 3 punkten ska ärendet konkretiseras som gällande ett ställningstagande till ett resultat, en målsättning eller ett bokslut, för att oenigheten mellan ministerierna ska kunna kopplas till ett visst resultatavtal eller bokslutsställningstagande som det rätt oenighet om och sålunda ska avgöras av statsrådet.

Före beslutet att föra ett ärende till det allmänna sammanträdet kan ministrarna försöka enas om saken genom att behandla ärendet i en ministergrupp på det sätt som regeringen beslutat. Inom ramen för arbetsfördelningen mellan ministrarna kommer man i enlighet med lagstiftningen om statsrådets verksamhet överens om vilken minister som ansvarar för föredragningen av ärenden som gäller myndigheten och denna minister ska föredra sådana stridiga ärenden gällande den gemensamma styrningen som ska föras till statsrådet. I praktiken försöker man uppnå enighet i styrgruppen, där samtliga ministerier som deltar i den gemensamma styrningen är representerade. Dessutom är myndighetens generaldirektör medlem i styrgruppen. Om

generaldirektören i styrgruppen har en åsikt som avviker från ministeriernas gemensamma ställningstagande kan detta emellertid inte leda till att ärendet behandlas i statsrådet, utan ministeriernas ställningstagande är avgörande enligt den föreslagna bestämmelsen.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det dessutom att vid statsrådets beslutsfattande om behandlingen av budgetförslaget och den statsfinansiella ramen ska iakttas vad som föreskrivs i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Härmed avses att vid oenighet om ramförslaget eller budgetförslaget gällande myndigheten kommer statsrådets allmänna sammanträdes ställningstagande att utgöra en del av den sedvanliga ramberedningen och budgetberedningen, och inte att vara ett från dessa beredningsprocesser separat beslutsärende i statsrådet. Om man vid den gemensamma styrningen har varit oenig om ramförslaget eller budgetförslaget kommer beredningsprocessen i praktiken att framskrida i enlighet med den ministers förslag som svarar för föredragningen av ärenden som gäller myndigheten och under beredningsprocessen informeras om ministeriernas meningsskiljaktigheter i ärendet. Såsom ovan konstateras i motiveringen till paragrafens 2 mom. 2 punkten kan ministrarna vid alla ministerier som styr myndigheten eller andra representanter för ministerierna delta i budgetförhandlingarna gällande myndigheten, och ministeriernas divergerande åsikter kommer också på detta sätt att tas upp i samband med budgetberedningen. Statsrådet avgör meningsskiljaktigheter i en process som avses i budgetförordningens 1 § då det meddelar sitt beslut om den statsfinansiella ramen samt behandlar budgetförslaget vid sitt allmänna sammanträde.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs det om finansministeriets koordinering av den gemensamma styrningen samt om de gemensamma administrativa uppgifter som ingår i styrningen. Trots att styrmodellen är baserad på ministeriernas samarbete och gemensamma beslutsfattande, är det skäl att koordineringen av den gemensamma styrningen i praktiken uttryckligen hänförs till ett visst ministerium. Koordineringsuppgiften hänvisas enligt lagförslaget till finansministeriet, som för närvarande svarar för den allmänna administrativa styrningen av regionförvaltningsverken. Till åtskillnad från den nuvarande allmänna administrativa styrningen av regionförvaltningsverken innebär koordineringsuppgiften av den gemensamma styrningen, som enligt förslaget ska åläggas finansministeriet, inte någon självständig styrningsuppgift i förhållande till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, utan det är uttryckligen fråga om koordinering av den praktiska beredningen av ministeriernas gemensamma styrning. Finansministeriet ska fortfarande i enlighet med 12 § svara för den funktionella styrningen av myndighetens förvaltning, på samma sätt som för närvarande i fråga om regionförvaltningsverken. Till finansministeriets förvaltningsområde hör i fråga om myndigheten, med undantag för ett fåtal uppgifter, inga egentliga styruppgifter som avser substanser.

Också ansvaret för de gemensamma administrativa uppgifter som ingår i styrningen läggs på finansministeriet. Med dessa gemensamma administrativa uppgifter avses bland annat att finansministeriet ska svara för beredningen av statsrådets förordning om myndigheten och för beredningen av ändringar i förordningen, för beredningen av statsrådets förordning om myndighetens avgifter samt för beredningen av ändringar i lagen om myndigheten. Styrningen av innehållet i den ovan avsedda författningsberedningen som ingår i de gemensamma administrativa uppgifterna omfattas emellertid av den gemensamma styrning som avses i lagförslagets 12 § och utgör verksamhet som de styrande ministerierna ska genomföra i samarbete och gemensamt dra upp riktlinjerna för, trots att den praktiska beredningen hör till finansministeriet. Inte heller i detta uppdrag är det sålunda fråga om sådan allmän administrativ styrning som för närvarande, utan uttryckligen om att hänvisa ansvaret för de administrativa uppgifterna i fråga om den gemensamma styrningen till finansministeriet. Ansvaret för föredragningen av författningar i statsrådet hör så som konstateras ovan i samband med 4 mom. till den minister som enligt arbetsfördelningen mellan ministrarna har ålagts föredragningen av ärenden som gäller myndigheten.

Finansministeriet, som koordinerar den gemensamma styrningen och svarar för de gemensamma administrativa uppgifterna i samband med styrningen, prioriteras inte när det gäller beslut om innehållet i den gemensamma styrningen, utan beslutsfattandet baseras på de styrande

ministeriernas gemensamma beslut eller, om något gemensamt beslut inte fås till stånd, i enlighet med paragrafens 4 mom. på statsrådets beslutsfattande.

Enligt bemyndigandet i 6 mom. kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om den gemensamma styrningens innehåll och förfaranden. Avsikten är att närmare föreskriva bland annat om resultatavtalets innehåll och om förfarandet då avtalet upprättas.

13 §. Styrgrupp. I denna paragraf föreskrivs det om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets styrgrupp som ska genomföra den gemensamma styrningen av myndigheten i enlighet med lagförslagets 12 §. Styrgruppen ska fungera som de styrande ministeriernas gemensamma forum för styrningen så att den sammanjämkar ministeriernas åsikter och på tjänstemannanivå utarbetar gemensamma ställningstaganden i fråga om den gemensamma styrningen. Styrgruppen spelar dessutom en viktig roll i styrprocessen genom att dra upp riktlinjerna för beredningen av den styrning som myndigheten ansvarar för.

Enligt paragrafens 1 mom. tillsätter statsrådet för fyra år i sänder en styrgrupp för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med tanke på genomförandet av den gemensamma styrningen. Styrgruppen består av företrädare för de ministerier som nämns i 12 § 1 mom. samt för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ordförande för styrgruppen är en företrädare för det ministerium till vars ansvarsområde de uppgifter hör som utgör merparten av myndighetens uppgifter. Antalet uppgifter ska enligt förslaget definieras på basis av det antal årsverken som anvisas för skötseln av uppgifterna. Utifrån de uppgifter som enligt förslaget åläggs myndigheten hör ordförandeskapet sålunda till social- och hälsovårdsministeriet, till vars ansvarsområde de uppgifter hör som utgör merparten av myndighetens uppgifter då myndigheten inleder sin verksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. kan styrgruppen tillsätta beredningsgrupper för genomförandet av den gemensamma styrningen. Beredningsgrupperna kan vara till exempel traditionella beredningsgrupper av typen arbetsgrupp eller också kan de vara beredningsnätverk som genomför den praktiska beredningen av den gemensamma styrningen. Styrgruppen kan vid behov tillsätta en eller flera beredningsgrupper eller ett eller flera beredningsnätverk. Det är viktigt att också personalen är representerad i beredningsgrupperna och sålunda i beredningsskedet kan påverka innehållet i styrningen. Avsikten är att myndigheten, i beredningsgrupperna och deras arbete, ska spela en framträdande roll som en aktiv aktör vid beredningen av styrningsärenden. Detta innebär till exempel att ett på basis av styrgruppens givna utgångspunkter berett förslag till ram för myndighetens omkostnadsmoment och budget samt till resultatavtal, från myndigheten först skulle komma till myndighetens beredningsgrupp för styrningen, i vilken också de ministerier är representerade som deltar i myndighetens gemensamma styrning, och den vägen, samordnad med den gemensamma styrningsprocessen, till myndighetens styrgrupp för behandling. Myndigheten skulle följa upp hur målsättningarna uppnåts och rapportera om dem till beredningsgruppen. Dessutom ska myndigheten tillhandahålla beredningsgruppen de förslag som förutsätts för uppnående av målsättningarna, i den mån som ärendet omfattas av den gemensamma styrningen och förutsätter detta. På motsvarande sätt ska myndigheten för beredningsgruppen lägga fram förslag till sådana nya målsättningar och verksamhetsmodeller som hör till den gemensamma styrningen.

Enligt paragrafens 3 mom. ska genom förordning av statsrådet ges närmare föreskrifter om styrgruppens sammansättning och uppgifter samt om de förfaranden som ska iakttas i styrgruppen. Genom bestämmelser på förordningsnivå preciseras styrgruppens uppgift när det gäller genomförandet av den gemensamma styrning som avses i lagförslagets 12 §.

14 §. Styrningen av arbetarskyddsuppgifter. Styrningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets arbetarskyddsuppgifter ska enligt förslaget ordnas på ett sätt som avviker från myndighetens övriga uppgifter. Genom denna lösning understryks att arbetarskyddet har en mera självständig ställning än myndighetens övriga uppgiftsområden i förhållande till myndighetens gemensamma styrning. Också i dagens läge har styrningen av regionförvaltningsverkens arbe-

tarskyddsuppgifter organiserats på ett mera självständigt sätt än verkens övriga uppgifter och omkostnaderna för arbetarskyddet har på ett avvikande sätt finansierats genom ett omkostnadsmoment under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel. Motiveringen när det gäller denna avvikande styrmodell är den särställning som arbetarskyddsuppgifterna har på grund av internationella överenskommelser.

Enligt den föreslagna paragrafen upprättar social- och hälsovårdsministeriet som komplement till myndighetens resultatavtal ett resultatavtal för styrning av dess arbetarskyddsuppgifter. Avsikten är att det kompletterande resultatavtalet gällande arbetarskyddsuppgifterna, på ett sätt som motsvarar strukturen i resultatavtalet för hela myndigheten, ska innehålla både arbetarskyddets strategiska och funktionella element, inklusive arbetarskyddets omkostnadsanslag. Det strategiska elementet i arbetarskyddets resultatavtal baseras på social- och hälsovårdsministeriets strategi och på de därav härledda riktlinjerna för arbetarskyddet. Endast social- och hälsovårdsministeriet bestämmer innehållet i resultatavtalet för arbetarskyddet. Det resultatavtal som styr arbetarskyddsuppgifterna och kompletterar myndighetens resultatavtal omfattas inte av den gemensamma styrning som föreskrivs i lagförslagets 12 §. Social- och hälsovårdsministeriet ska se till att den del av resultatavtalet som gäller arbetarskyddet bereds i samarbete med arbetsmarknadsparterna och att ärendet blir behandlat i arbetarskyddsdelegationen eller motsvarande samarbetsorgan. I fråga om det kompletterande resultatavtalet för arbetarskyddet är det dessutom skäl att säkerställa att arbetarskyddspersonalen får påverka beredningen av styrningens innehåll.

Avsikten är dessutom att omkostnadsanslagen för arbetarskyddet också i fortsättningen ska komma från ett eget omkostnadsmoment under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel. Social- och hälsovårdsministeriet ska sålunda i fråga om myndighetens arbetarskyddsuppgifter godkänna budgetförslaget och det statsfinansiella ramförslaget samt ta ställning till bokslutsställningstagandet gällande arbetarskyddsuppgifterna. Myndighetens gemensamma förvaltnings- och utvecklingstjänster som stödjer arbetarskyddsektorn ska emellertid finansieras från myndighetens gemensamma omkostnadsmoment.

15 §. Funktionell styrning. I denna paragraf föreskrivs det om styrningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhet. Det är fråga om styrning och övervakning av myndighetens verksamhet sektorsvis, dvs. om den styrning som respektive ministerium svarar för. Genom den funktionella styrningen förverkligas för sin del varje ministeriums ansvar för att förvaltningen i enlighet med grundlagens 68 § 1 mom. fungerar som sig bör.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att i fråga om uppgifterna inom respektive ansvarsområde styrs och övervakas myndighetens verksamhet av justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt miljöministeriet. Denna verksamhet kallas funktionell styrning. Finansministeriet ska dessutom ombesörja den funktionella styrningen av myndighetens förvaltning.

Den funktionella styrningen är baserad på de riktlinjer för myndighetens gemensamma styrning som ministerierna gemensamt kommit överens om. Vid den funktionella styrningen är det sålunda inte möjligt att avvika från målsättningarna i resultatavtalet och inte heller att bestämma om verksamhet som strider mot målsättningarna. Ett aktivt strategiskt samarbete samt interaktionen mellan myndigheten och det styrande ministeriet har en central betydelse för den funktionella styrningen.

Den funktionella styrningen är inte liktydig med myndighetens operativa styrning av verksamheten, utan den kan hänföras till ledningen av myndigheten. Genom den funktionella styrningen preciseras de funktionella mål som kan härledas från de strategiska målsättningarna i resultatavtalet. Inom ansvarsområdena uppställs emellertid inte från de allmänna resultatmålen separata sektorsvisa resultatmål, utan sådana gemensamma resultatmål på olika plan som utgör en helhet. Den funktionella styrningen innebär i praktiken att man i samarbete med det styrande ministeriet och sektorn exempelvis skapar och utvärderar en situationsbild av sek-

torn, gör en interaktiv bedömning, planering och uppföljning av sektorsvisa resultatmål och indikatorer på en noggrannare nivå samt att man avtalar om övervakningens tyngdpunkter och utvärdering i syfte att förverkliga en effektiv tillsyn. Till den funktionella övervakningen hör också olika former av samarbete och interaktion, exempelvis utbildningssamarbete och utbyte av information.

Den funktionella styrningens roll inom social- och hälsovårdsreformen accentueras genom ett lyckat genomförande av reformen. Övervakningen av reformen förutsätts bygga på nya metoder och riktlinjer.

I den funktionella styrningen ingår också tillsyn av myndighetens funktioner och verksamhet i fråga om de uppgifter som hör till ministeriets ansvarsområde. Vilket ministerium som är behörigt bestäms enligt den indelning i ansvarsområden som föreskrivs i speciallagstiftning eller i reglementet för statsrådet.

Enligt paragrafens 2 mom. kan genom förordning av statsrådet föreskrivas om den funktionella styrningens innehåll och förfaranden.

5 kap. Specialbestämmelser om social- och hälsosektorn

16 §. Nämnder. I denna paragraf föreskrivs det om de nämnder som inom social- och hälsosektorn sköter vissa specialuppgifter. Motsvarande reglering finns i den gällande lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Det är fråga om nämnden för tillsyn över yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården samt nämnden för abort- och steriliseringsärenden. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om tillsättning av nämnderna, om deras sammansättning och uppgifter samt om ordnande av nämndernas verksamhet i övrigt.

17 §. Rätten till information inom social- och hälsosektorn. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om rätten för myndighetens social- och hälsosektor att avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna få för utförande av sina uppgifter nödvändig information av de aktörer som nämns i bestämmelsen. Den behöriga sektorn har således rätt att få information för utförande av sina uppgifter enligt speciallagstiftning, exempelvis gällande tillståndsförvaltning, registrering och tillsyn. I respektive materiella lagstiftning föreskrivs i regel om myndighetens rätt att få information om dessa uppgifter, men informationsrätten har delvis baserats på motsvarande allmänna bestämmelser i lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Det är därför skäl att ta in bestämmelsen också i detta lagförslag. Andra än i paragrafen uttryckligen nämnda myndigheter och offentligrättsliga sammanslutningar som vid behov är skyldiga att lämna information är exempelvis Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet samt Patientförsäkringscentralen, som i sin verksamhet hanterar olika typer av sekretessbelagd information. Avsikten är att informationsrätten ska vara omfattande och att myndigheten ska bedöma vilken information som är nödvändig med tanke på uppgifterna och syftet med tillsynen. Specialbestämmelsen om informationsrätten är sålunda heltäckande i fråga om sekretessen, vilket innebär att den är primär i förhållande till utlämningsbegränsningar och sekretess som föreskrivs i annan lagstiftning.

För register- och tillsynsmyndigheternas verksamhet är det väsentligt att de i ett så tidigt skede som möjligt får kännedom om omständigheter som kan äventyra klient- och patientsäkerheten. I det praktiska tillsynsarbetet är det problematiskt om en myndighet inte utan en uttrycklig begäran har rätt att få sekretessbelagd information. Därför föreslås det att i paragrafens 2 mom. tas in en bestämmelse enligt vilken aktörer som avses i 1 mom. trots sekretessbestämmelserna har rätt att också utan begäran underrätta sektorn om omständigheter som kan äventyra klient- eller patientsäkerheten eller sundheten eller säkerheten i livsmiljön eller hos befolkningen. Samma rätt gäller också underrättelse om omständigheter som kan inverka på bedömningen av tillförlitligheten hos en verksamhetsidkare som står under tillsyn. Exempelvis byggnadstillsyns-, skatte- och polismyndigheter kan få kännedom om sådana uppgifter och likaså arbetsgivare som i sin anställning har yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården.

18 §. Bedömningsuppgifter. Den sektor som svarar för social- och hälsovården ska också svara för de bedömningsuppgifter som behövs för skötseln av uppgifterna. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas närmare om bedömningsuppgifterna. Det kan exempelvis vara fråga om uppgifter i anslutning till metodutveckling samt bedömning av tillsynens genomslag, riskanalys samt allmän bedömning i anslutning till utvecklingen av tillsynens faktaunderlag. Myndigheten ska sålunda också i fortsättningen ansvara endast för bedömningsuppgifter som är fast förknippade med tillstånds-, registrerings- och tillsynsuppgifter i anslutning till myndighetens interna verksamhet. Bestämmelser om myndighetens social- och hälsosektors bedömningsuppgifter finns också i annan lagstiftning och de rapporter som tillsynsmyndigheten ska upprätta enligt 30 § 2 mom. i lagen om ordnande av social- och hälsovård och jämlik tillgång till tjänster har samband med den helhet som utgörs av myndighetens bedömningsuppgifter i fråga om social- och hälsosektorn. Institutet för hälsa och välfärd ska också i fortsättningen svara för allmänna bedömningsuppgifter som gäller social- och hälsovård. I funktionellt hänseende ska alla bedömningsuppgifter utgöra en synkroniserad helhet där det inte förekommer överlappande arbete utan där olika komponenter stödjer varandra och producerar ett genuint mervärde till verksamheten.

6 kap. Vissa uppgifter inom småbarnspedagogiken samt inom undervisnings- och kulturområdet

19 §. Bedömning av basservice. I denna paragraf föreskrivs att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets sektor för småbarnspedagogik, undervisning och kultur ska bedöma tillgången till basservice inom sitt uppgiftsområde. Sektorn ska enligt förslaget bedöma tillgången till tjänster inom undervisningen, utbildningen, biblioteks-, idrotts- och ungdomsväsendet samt småbarnspedagogiken. Bedömningsuppgiften när det gäller basservice är det på grund av dess betydelse motiverat att uttryckligen reglera separat inom sektorn i fråga. Enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den gällande lagen om regionförvaltningsverken ska regionförvaltningsverket uttryckligen utvärdera den regionala tillgången till basservice, till åtskillnad från annan styrning och övervakning. Undervisnings- och kulturväsendet samt småbarnspedagogiken berör medborgarna i stor utsträckning och bedömningen av dessa centrala former av basservice är det motiverat att också i fortsättningen förverkliga på ett heltäckande sätt. Uppgiften överförs självklart från regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som också regionförvaltningsverkens övriga uppgifter inom småbarnspedagogiken, undervisningen och kulturen ska överföras till. I funktionellt hänseende ska bedömningsuppgifterna utgöra en synkroniserad helhet där det inte förekommer överlappande arbete utan där de olika komponenterna stödjer varandra och producerar ett genuint mervärde till verksamheten.

20 §. Stödjande av beredskap och beredskapsplanering i fråga om basservice. I paragrafen föreskrivs att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets sektor för småbarnspedagogik, undervisning och kultur ska stödja beredskapen och beredskapsplaneringen inom sitt uppgiftsområde. Det föreskrivs sålunda om myndighetens uppgifter i störningssituationer och när det gäller beredskap för undantagsförhållanden inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde. Enligt 4 § 2 mom. 3 punkten i den gällande lagen om regionförvaltningsverken ska regionförvaltningsverken bland annat stödja kommunernas beredskapsplanering. Avsikten är att regionförvaltningsverkens nuvarande uppgifter inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde huvudsakligen ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde ska kommunerna också i fortsättningen verka som huvudsakliga anordnare av exempelvis småbarnspedagogik och undervisning, vilket innebär att kommunerna således i fråga om funktionerna inom ministeriets ansvarsområde fortfarande kommer att ansvara för beredskapen enligt beredskapslagen. Stödjandet av anordnarnas beredskap när det gäller småbarnspedagogik samt undervisnings- och kulturväsendet överförs enligt förslaget på ett naturligt sätt från regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 kap. Behandling av vissa miljöskydds- och vattenärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

21 §. Tillämpning av bestämmelser. I denna paragraf föreskrivs det om tillämpningsområdet för 7 kap. Kapitlet motsvarar till sitt innehåll gällande lag om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken (898/2009). Eftersom det föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde och uppgifter i denna lag är det ändamålsenligt att procedurbestämmelserna gällande behandlingen av miljö- och vattenärenden finns i samma lag. Därför föreslås att lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken upphävs.

Bestämmelserna ska tillämpas på behandling av miljöuppgifter som nämns i denna paragraf vid Statens tillstånds- och tillsynsverk, så som närmare föreskrivs i den materiella lagstiftningen. Procedurbestämmelserna gäller behandlingen av miljörelaterade tillstånds- och ansökningsärenden. Kapitlet ska sålunda tillämpas då tillstånds- och ansökningsärenden som enligt miljöskyddslagen, vattenlagen, havsskyddslagen och marktäktslagen hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets behörighet behandlas hos myndigheten. I praktiken förändras inte nu läget eftersom motsvarande procedurbestämmelser redan nu har tillämpats vid behandlingen av miljö- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken. I procedurbestämmelserna föreslås inte heller några ändringar i fråga om innehållet.

22 §. Behandling av ärenden. I denna paragraf föreskrivs det om den sakkunskap som vid beredningen och avgörandet av ärenden behövs för att säkerställa ett slutresultat av god kvalitet. Motsvarande bestämmelse finns i 2 § i lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken. Ärendena ska beredas och avgöras med sådan juridisk, teknisk och naturvetenskaplig sakkunskap som ärendets karaktär förutsätter.

23 §. Sammansättning vid avgörande. I denna paragraf föreskrivs om sammansättningen vid avgörande av miljötillståndsärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 3 § i lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken finns motsvarande bestämmelse om sammansättningen vid avgörande av ärenden. Det föreslås att paragrafens struktur och uttryck preciseras och att formuleringarna ses över. I sammansättningen ska vid behov ingå juridisk, teknisk och naturvetenskaplig sakkunskap. Föredragandens sakkunskap ska beaktas vid bedömningen av sammansättningens sakkunskap.

I paragrafens 1 och 2 mom. föreskrivs närmare om sammansättningarna vid avgörande. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är i princip en chefsmyndighet där direktören för miljösektorn har beslutanderätt i miljöärenden. I arbetsordningen för sektorn kan det föreskrivas eller också kan sektordirektören bestämma att någon annan tjänsteman inom sektorn ska avgöra ett ärende om det inte föreskrivs något annat om beslutsfattandet.

Ett ärende ska avgöras av den eller de avgörare som förordnats ingå i sammansättningen. Eftersom sektordirektören är den högsta chefen för hela sektorn och med beaktande av miljösektorns storlek samt antalet tjänstemän som lyder under sektordirektören är det sannolikt att ärendena avgörs antingen av en annan tjänsteman eller av tjänstemän som förordnats av sektordirektören, exempelvis en enhetschef, eller av någon annan tjänsteman eller av andra tjänstemän inom sektorn som enhetschefen förordnat.

Ärendena ska avgöras på föredragning, enligt huvudregeln antingen i en sammansättning med en avgörare, i en sammansättning med två avgörare eller i en kollegial sammansättning. Huvudregeln är att ärenden avgörs i en sammansättning med en avgörare. När sammansättningen bestäms ska föredraganden inte räknas in i sammansättningen, om han eller hon inte samtidigt fungerar som avgörare. Omfattande ärenden med betydande miljö- och andra konsekvenser avgörs i en kollegial sammansättning. Det kan till exempel vara fråga om projekt som kan orsaka betydande utsläpp i vatten eller luft, ärenden som innebär betydande avfallshantering eller bullerolägenheter eller ärenden som är förknippade med ersättningsfrågor. Andra särskilda orsaker kan vara att ett ärende är viktigt från rättslig synpunkt eller med tanke på en parts rättssäkerhet. Också när det är fråga om ett betydande antal parter eller skadelidande kan det förutsättas att ärendet behandlas av en kollegial sammansättning.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om bestämmande av sammansättningen. Sektordirektören eller en annan tjänsteman inom sektorn som sektordirektören har förordnat, exempelvis en enhetschef eller motsvarande tjänsteman, ska enligt förslaget bestämma sammansättningen i ett ärende och vid behov utse en ordförande för sammansättningen. Sektordirektören eller en av sektordirektören förordnad annan person som bestämt sammansättningen kan inte överta avgörandet av ett ärende som han eller hon har bestämt att ska avgöras i en annan sammansättning. Detta hindrar inte att föredraganden eller avgöraren byts ut eller att sammansättningen ändras i något annat avseende om detta behövs för att arbetet ska löpa smidigt eller för organiseringen av arbetet. I arbetsordningen för sektorn kan vid behov föreskrivas närmare om hur sammansättningarna ska bestämmas.

24 §. Omröstning. I denna paragraf föreskrivs det om omröstning på vilken ska tillämpas 52 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Bestämmelsen motsvarar 4 § i den gällande lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken. Huvudregeln är den att vid omröstning vinner den åsikt som sammansättningens majoritet har omfattat. Vid lika röstetal vinner den åsikt som ordföranden har omfattat.

8 kap. Särskilda bestämmelser

25 §. Tillsättning av tjänster. I denna paragraf föreskrivs det om tillsättning av tjänster vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Vid tillsättning av tjänsten som myndighetens generaldirektör tillämpas också statstjänstemannalagen.

Enligt paragrafens 1 mom. utnämner statsrådet generaldirektören för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på framställning av finansministeriet. Enligt förslaget ska finansministeriet bereda framställningen i samråd med de övriga i 12 § 1 mom. nämnda ministerier som styr myndigheten. Det behövs ingen särskild bestämmelse om situationer där ministerierna är oeniga eftersom det i varje fall är statsrådet som fattar utnämningsbeslutet. Statstjänstemannalagen innehåller bestämmelser om krav på generaldirektörens medborgarskap, utnämning för viss tid och särskilda behörighetsvillkor.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om tillsättning av sektordirektörerna som är chefer för myndighetens sektorer. Statsrådet har utnämningsbehörighet också i fråga om sektordirektörerna. Det ministerium som är huvudansvarigt för den funktionella ledningen av respektive sektor gör en utnämningsframställning. Med huvudansvarigt ministerium avses det ministerium vars uppgifter utgör merparten av sektorns uppgifter. På motsvarande sätt ska vid utnämning av myndighetens generaldirektör det ministerium som gör framställningen bereda denna i samråd med de övriga ministerier som styr myndigheten. Dessutom ska det ministerium som gör framställningen vid utnämning av en sektordirektör höra generaldirektören innan beslutet fattas. I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken sektordirektörerna utnämns för fem år, med undantag för den som sköter arbetarskyddsuppgifterna, om det inte av särskilda skäl finns grund för att utnämna för kortare tid. På grund av att den personal som sköter arbetarskyddsuppgifterna har en särskilt oberoende ställning ska den sektordirektör som är chef för arbetarskyddssektorn utnämnas tills vidare. Också cheferna med ansvar för regionförvaltningsverkens arbetarskydd har med avvikelse från regionförvaltningsverkens övriga ansvarsområden utnämnts tills vidare.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om tillsättning av sådana enhetsdirektörstjänster som det föreskrivs om genom förordning av statsrådet. Bestämmelsen gäller inte cheferna för sektorernas interna enheter eller andra enheter som organiserats genom myndighetens arbetsordning utan endast direktörerna för de enheter som det föreskrivs om genom förordning. Enhetsdirektörerna utnämns av generaldirektören. Också enhetsdirektörerna utnämns för viss tid, om det inte av särskilda skäl finns grund för utnämning för en kortare tid.

Enligt paragrafens 4 mom. utnämner sektordirektörerna sin sektors personal. Myndighetens övriga personal tillsätts av generaldirektören, om inte något annat föreskrivs i myndighetens

arbetsordning. Generaldirektören kan sålunda genom arbetsordningen delegera utnämningsbehörighet till enhetsdirektörerna.

Enligt paragrafens 5 mom. föreskrivs det genom förordning av statsrådet om behörighetsvillkoren för tjänsterna vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Detta gäller inte generaldirektörstjänsten eftersom det i statstjänstemannalagen föreskrivs om behörighetsvillkoren för generaldirektören.

26 §. *Behandling av förvaltningsklagan över myndigheten eller dess tjänstemän.* I denna paragraf föreskrivs om behandling av förvaltningsklagan som gäller myndigheten eller dess tjänstemän. Bestämmelsen avser situationer där en förvaltningsklagan har riktats till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller till ett ministerium som styr myndigheten. Avsikten med bestämmelsen är inte att ingripa i de högsta laglighetsövervakarnas uppgifter och befogenheter när det gäller övervakningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt att pröva klagomål mot myndigheten.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om den situationen att till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har anförts förvaltningsklagan över myndighetens egen verksamhet eller över en tjänsteman vid myndigheten. Utgångspunkten är då att förvaltningsklagan ska avgöras av generaldirektören som är chef för myndigheten. Generaldirektören kan emellertid genom myndighetens arbetsordning bestämma att direktören för respektive sektor eller verksamhetsenhet har rätt att avgöra klagomål över sektorernas eller verksamhetsenheternas eller dessas tjänstemäns verksamhet. I sådana situationer kommer generaldirektören emellertid att ha rätt att överta avgörandet av ärenden som han eller hon delegerat genom arbetsordningen. Generaldirektören ska avgöra förvaltningsklagan som gäller en sektordirektörs eller enhetsdirektörs verksamhet. Förvaltningsklagan som anförts till myndigheten över generaldirektörens verksamhet ska avgöras av finansministeriet, som svarar för den funktionella ledningen av myndighetens förvaltning. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska sålunda till finansministeriet överföra klagomål som anförts till myndigheten över generaldirektören.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om undantag i fråga om behandlingen av förvaltningsklagan som gäller myndighetens arbetarskyddssektor och som beror på särställningen för myndighetens arbetarskyddsuppgifter. En förvaltningsklagan som anförts till myndigheten över arbetarskyddssektorns eller dess tjänstemäns verksamhet ska enligt föreslagna 2 mom. avgöras av sektordirektören. Förvaltningsklagan som avser direktören för arbetarskyddssektorn ska avgöras av social- och hälsovårdsministeriet, inte av myndighetens generaldirektör.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om situationer där förvaltningsklagan har anförts till ministeriet över Statens tillstånds- och tillsynsmyndigheter eller dess tjänstemän. Enligt den föreslagna bestämmelsen om myndighetens funktionella styrning ska de ministerier som styr myndigheten övervaka denna i fråga om uppgifter som hör till ministeriets förvaltningsområde. På motsvarande sätt ska klagomål som anförts till ministeriet över myndighetens eller dess tjänstemäns verksamhet behandlas och avgöras av det ministerium till vars ansvarsområde det ärende hör som förvaltningsklagan gäller. Vidare föreskrivs i den föreslagna bestämmelsen att ministeriet kan överföra en förvaltningsklagan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för behandling och avgörande. På behandlingen av ett överfört klagomål ska då hos myndigheten tillämpas vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. Ministeriet har omfattande prövningsrätt när det gäller att avgöra om det ska behandla en förvaltningsklagan själv eller överföra den till myndigheten för behandling. I flera fall kan behandlingen av en förvaltningsklagan hos myndigheten genom försorg av cheferna för klagomålsobjektet leda till en snabbare, ändamålsenligare och effektivare behandling av klagomålet. Ministeriet kan naturligtvis förut-sätta att till det för kännedom översänds myndighetens beslut i klagomålsärendet. Exempelvis i principiellt viktiga fall kan det dock vara ändamålsenligare att behandla en förvaltningsklagan hos ministeriet. Den överföringsmöjlighet som avses i föreslagna 4 mom. gäller inte förvaltningsklagan som anförts till ministeriet över myndighetens generaldirektör. En sådan förvaltningsklagan ska avgöras hos finansministeriet och den är inte ett sådant klagomål mot direktören för arbetarskyddssektorn som ska avgöras hos social- och hälsovårdsministeriet.

Om myndighetens generaldirektör eller direktören för arbetarskyddssektorn är jävig att behandla en förvaltningsklagan ska han eller hon naturligtvis överföra klagomålet till ministeriet för behandling. I ett sådant fall ska generaldirektören överföra förvaltningsklagan till det ministerium för behandling till vars ansvarsområde det ärende hör som är föremål för förvaltningsklagan. Direktören för arbetarskyddssektorn ska överföra klagomål som gäller arbetarskyddsuppgifter till social- och hälsovårdsministeriet för behandling.

I paragrafens 4 mom. ingår en hänvisning till bestämmelserna om förvaltningsklagan i förvaltningslagens 8 a kap.

27 §. Elektroniskt sammanträde. Enligt den föreslagna bestämmelsen får en ledamot i en nämnd vid myndigheten eller en ledamot i en sådan sammansättning som avses i 23 §, en föredragande eller någon annan person som har rätt att närvara eller yttra sig vid nämndens eller sammansättningens sammanträde, med myndighetens samtycke delta i ett sammanträde så att videokonferens eller någon annan lämplig teknisk metod för dataöverföring anlitas. Myndigheten ska då sörja för informationssäkerheten och för att utomstående inte har tillgång till sekretessbelagda uppgifter.

Regleringen behövs för ordnande av nämndernas och sammansättningarnas verksamhet på ett ändamålsenligt sätt och för tryggnad av informationssäkerheten. Syftet med distansdeltagande är att effektivisera myndighetens arbetsprocesser och göra dem smidigare. Med distansdeltagande ersätts inte ordnande av traditionella fysiska sammanträden, utan det är fråga om en deltagandeform som kan användas då en ledamot, en föredragande eller någon annan person som deltar i ett sammanträde på det mest ändamålsenliga sättet kunde delta i ett sammanträde med anlitan av videokonferens. Distansdeltagandet får inte försämrade parternas rättssäkerhet eller förutsättningarna för kollegialt beslutsfattande. Det förutsätts alltid att de datatekniska metoder som möjliggör distansdeltagande uppfyller kraven som ställs på skyddande av sekretessbelagd information. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska myndigheten sålunda vid anlitan av videokonferens sörja för informationssäkerheten och för att utomstående inte har tillgång till sekretessbelagd information. En motsvarande bestämmelse ingår i 98 § 2 mom. i kommunallagen (410/2015). Den föreslagna bestämmelsen gäller myndighetens samtliga nämnder, inklusive de som eventuellt regleras i annan lagstiftning. Distansdeltagande förutsätter att nämndens eller sammansättningens ordförande samtycker till förfarandet.

Enligt föreslagna 2 mom. förutsätts det att de som vid ett elektroniskt sammanträde konstateras vara närvarande står i bild- och ljudförbindelse med varandra på lika villkor. Momentet motsvarar 99 § i kommunallagen. Bild- och ljudförbindelse på lika villkor tryggar för sin del förutsättningarna för beslutsfattande, eftersom de som deltar i sammanträdet på detta sätt kan diskutera ”öga mot öga”.

28 §. Delegationer. I denna paragraf föreskrivs om delegationer som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan tillsätta för stödjande av uppgifter som ålagts myndigheten.

Enligt paragrafens 1 mom. kan det vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet finnas delegationer som tillsätts för att stödja utförandet av uppgifter som ålagts myndigheten. Delegationerna är sakkunnigorgan som verkar i anslutning till myndigheten inom respektive uppgiftsområde och representerar olika delområden i samhället. Exempelvis näringslivet, organisationer och andra myndigheter kan således vara representerade i en delegation. Också personalen kan vara representerad i den. Ordförande för en delegation kan vara en person som är utomstående i förhållande till myndigheten. Delegationerna ska inte ha beslutanderätt i myndighetens ärenden.

Enligt paragrafens 2 mom. föreskrivs genom förordning av statsrådet närmare om delegationerna samt om deras uppgifter, mandatperiod, sammansättning och organisering i övrigt. Dessutom föreskrivs att en delegation ska tillsättas av det ministerium vars ansvarsområde omfattar skötseln av de uppgifter som delegationen tillsätts för att stödja. Om delegationens uppgifter hör till flera än ett ministeriums ansvarsområde ska delegationen tillsättas av det ministerium

till vars ansvarsområde delegationens uppgifter huvudsakligen hör. En delegation kan också åläggas att rapportera om sin verksamhet till det ministerium som tillsatt delegationen.

Avsikten är att för myndigheten ska tillsättas åtminstone en delegation för stödjande av verksamheten inom social- och hälsosektorn. Delegationen ges till exempel i uppdrag att följa utvecklingen inom social- och hälsovården och dess verksamhetsmiljö samt inom alkoholförvaltningen och tillsynen över tobaks- och hälsoskyddet, dess konsekvenser för kundens ställning och rättigheter samt att främja samarbetet vid genomförandet av tillstånds- och tillsynsverksamheten inom social- och hälsosektorn. Delegationen kan separat på det sätt som föreskrivs i förordningen framföra förslag till myndigheten om tyngdpunktsområden för styrningen och övervakningen. För social- och hälsovårdsministeriet eller myndigheten kan delegationen lägga fram förslag till exempel i syfte att förbättra jämlikheten i fråga om social- och hälsovårdstjänsterna och rättssäkerheten. Myndigheten kan också ha andra delegationer.

29 §. Sakkunniga. I denna paragraf föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets rätt att anlita sakkunniga och ingå avtal med myndigheter, samfund och enskilda personer om att för myndighetens räkning utföra enskilda sakkunniguppdrag inom sitt uppgiftsområde. En motsvarande bestämmelse ingår i den gällande lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet anlita sakkunniga och ingå avtal med myndigheter, samfund och enskilda personer om att för myndighetens räkning utföra enskilda sakkunniguppdrag inom sitt uppgiftsområde. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira har för sina nuvarande uppgifter anlitat bland annat så kallade permanenta sakkunniga, som representerar vetenskaplig och annan sakkunskap som är relevant för Valviras verksamhet. Också regionförvaltningsverken har för sina uppgifter anlitat Valviras permanenta sakkunnigas sakkunskap. För att den sakkunskap som behövs ska kunna tryggas också i framtiden föreslås att i lagen tas in en bestämmelse som motsvarar den nuvarande. Närmare bestämmelser om myndighetens permanenta sakkunniga utfärdas genom förordning av statsrådet. Också inom myndighetens övriga uppgiftsområden kan det finnas behov att anlita sådana sakkunnigtjänster som nämns i bestämmelsen. Exempelvis för de styrnings- och tillsynsuppgifter i samband med avbyttjänster som föreslås kan myndigheten ha behov att anlita Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts sakkunnigtjänster för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets räkning.

I paragrafens 2 mom. konstateras det att på myndighetens sakkunniga ska tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar också i detta avseende 5 § i den gällande lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

30 §. Viktighets- och skyndsamhetsordningen mellan tillsynsuppgifter. I denna paragraf föreskrivs hur Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska sköta sina tillsynsuppgifter samt ges myndighetens sektorer och verksamhetsenheter möjlighet att då förhållandena kräver det ställa sina tillsynsuppgifter i viktighets- och skyndsamhetsordning. Motsvarande reglering ingår till exempel i konsument säkerhetslagen (920/2011) och i polislagen (493/1995).

Enligt den föreslagna paragrafen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet sköta sina tillsynsuppgifter på ett så effektivt och utifrån en riskbedömning så ändamålsenligt sätt som möjligt. Den föreslagna bestämmelsen gäller samtliga tillsynsuppgifter som hör till myndigheten, inklusive behandling av klagomål. Skötseln av tillsynsuppgifterna ska baseras på en riskbedömning och på uppföljning av verksamhetens genomslag. När förhållandena så kräver ska myndighetens sektorer och verksamhetsenheter ställa sina tillsynsuppgifter i viktighets- och skyndsamhetsordning. Viktighets- och skyndsamhetsordningen ska baseras på uppgifternas betydelse för förverkligandet av de grundläggande fri- och rättigheterna och rättssäkerheten och för efterlevnaden av lagen. Eftersom myndigheten har begränsade resurser är det viktigt att resurserna och tillsynens tyngdpunkt kan inriktas på uppgifter som är betydelsefulla för förverkligandet av rättssäkerheten eller för efterlevnaden av lagen. Eftersom innehållet i myn-

dighetens tillsynsuppgifter varierar ska bedömningen göras beroende på vilken funktion tillsynsuppgiften har. Exempelvis vid tillsynen över social- och hälsovårdstjänster ska tillsynen inriktas framför allt på tillsynsuppgifter som har betydelse för patient- och klientsäkerheten.

Tillsynsåtgärderna ska anpassas till myndighetens effektivitetsmål, till tillsynsinformation som samlas in systematiskt samt till de resurser som står till buds. Detta är möjligt då myndighetens verksamhet baseras på riskbedömning. Riskbedömningen ska identifiera hotbilder och olägenheter samt allvarlighetsgraden när det gäller konsekvenserna för de rättsgoda som ska skyddas genom tillsynen, exempelvis patient- och klientsäkerheten. Därefter är det skäl att bedöma sannolikheten för konsekvenser, vilket innebär att man kan uppskatta riskens storlek. Utgående från riskens storlek planeras tillsynens innehåll och inriktning samt dimensioneras de behövliga åtgärderna när det gäller riskhanteringen. Planeringen och riskbedömningen av myndighetens tillsyn kan styras genom allmänt valda metoder och kan för sin del bestå också av riskbedömning i ett enskilt eller flera tillsynsfall. Det är skäl att man vid myndigheten uttryckligen drar upp riktlinjerna för riskbedömningen och för de omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen. Myndigheten ska också bedöma de valda åtgärdernas genomslag. De lösningar som gäller åtgärderna ska vara planmässiga och motiverade. Tyngdpunkten i verksamheten ska läggas vid proaktiv tillsyn på eget initiativ.

När sektorerna och verksamhetsenheterna ställer uppgifterna i viktighets- och skyndsamhetsordning ska de förvisa sig om att jämlikheten mellan människor, regioner och aktörer inte äventyras. Myndigheten ska ha rätt att flytta och anpassa behandlingen av sådana ärenden som med tanke på tillsynens genomslag eller en rättskränkning inte har samma betydelse som en annan uppgift. Kunderna bör ha rätt att förvänta sig att händelser som äventyrar viktiga grundläggande rättigheter och säkerheten leder till snabba åtgärder och att dessa åtgärder prioriteras. Uppgifternas viktighetsordning måste bedömas från fall till fall, dock så att det säkerställs att bedömningsgrunderna gällande prioriteringen tillämpas på ett jämlikt sätt på samtliga ärenden inom uppgiftsområdet i fråga.

31 §. Handräckning. I denna paragraf föreskrivs det om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets skyldighet att ge andra myndigheter handräckning och om dess rätt att få handräckning av andra myndigheter. Bestämmelsen motsvarar 19 § i den gällande lagen om regionförvaltningsverken. Enligt paragrafen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ge andra myndigheter handräckning, om det föreskrivs särskilt om saken. Den föreslagna regleringen innebär att myndigheten har behörighet att ge en annan myndighet handräckning, men endast i sådana fall då den som begär handräckning enligt speciallagstiftning har rätt att få sådan uttryckligen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt paragrafens andra mening har myndigheten rätt att få handräckning av andra myndigheter. Bestämmelser om handräckning finns också i ett antal lagar om myndighetsverksamhet, exempelvis i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

32 §. Tvångsmedel. I denna paragraf föreskrivs det om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets tvångsmedel som enligt förslaget är föreläggande av vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande. Paragrafen motsvarar 20 § i gällande lag om regionförvaltningsverken. De tvångsmedel som hör till myndighetens behörighet ska enligt förslaget användas för att ålägga den som saken gäller att iakttä ett påbud eller förbud som myndigheten eller någon annan myndighet som begärt handräckning i ett tvångsmedelsärende har meddelat inom ramen för sin behörighet. Den föreslagna bestämmelsen ger Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet generell behörighet i tvångsmedelsärenden. En förutsättning för användning av tvångsmedel är naturligtvis att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den myndighet som har rätt att få handräckning av den har behörighet att i ärendet utfärda en befallning eller ett förbud som är förpliktande. Myndigheten har också enligt flera andra lagar rätt att använda tvångsmedel. Till exempel i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen föreskrivs om tvångsmedel i samband med tillsynen över arbetarskyddet. I miljöskyddslagen föreskrivs om tvångsmedel i miljöärenden, exempelvis vid överträdelse av miljötillstånd och miljöskyddslagen. I vattenlagen föreskrivs om tvångsmedel vid överträdelse av tillstånd som beviljats med stöd av vattenlagen och vid överträdelse av vattenlagen. Motsva-

rande bestämmelser om tvångsmedel finns också i avfallslagen. I lagstiftningen om myndighetens social- och hälsovårdsuppgifter finns flera bestämmelser om tvångsmedel.

33 §. Företrädande av staten. I denna paragraf föreskrivs det om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgift att vid domstolar och andra myndigheter bevaka statens rätt och fördel. Bestämmelsen motsvarar i stort sett 21 § i den gällande lagen om regionförvaltningsverken. I den föreslagna bestämmelsen har emellertid uppmärksammats den omständigheten att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med avvikelse från de regionala regionförvaltningsmyndigheterna är en riksomfattande centralförvaltningsmyndighet och att också miljöskydds- och naturskyddsuppgifterna överförs till myndigheten från NTM-centralerna.

Enligt den föreslagna bestämmelsen kärar och svarar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på statens vägnar samt bevakar vid domstolar och andra myndigheter statens rätt och fördel i alla ärenden som hör till dess uppgiftsområde samt annorstädes än i landskapet Åland i sådana ärenden för vilka ingen behörig myndighet särskilt har angetts i lag, om inte en företrädare för det ministerium som svarar för den funktionella styrningen gör det. Myndigheten har sålunda i likhet med de nuvarande regionförvaltningsverken utöver sin särskilda behörighet också generell behörighet att företräda staten i sådana situationer där det inte i lag uttryckligen föreskrivs om behörig myndighet. Statens ämbetsverk på Åland har motsvarande generella behörighet i landskapet Åland.

34 §. Tillsynen över arbetarskyddet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt paragrafens 1 mom. utövar social- och hälsovårdsministeriet tillsyn över efterlevnaden av arbetarskyddsbestämmelserna vid den nya myndigheten. Detta innebär ett undantag när det gäller arbetarskyddstillsynen i övrigt. Den övriga arbetarskyddstillsynen har ordnats så att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet själv i egenskap av arbetarskyddsmyndighet utövar tillsyn över efterlevnaden i fråga om de författningar som arbetarskyddsmyndigheten har ålagts att utöva tillsyn över. Myndighetens tillsyn över sig själv är emellertid problematisk, med beaktande av hur trovärdig och opartisk den skulle uppfattas vara. Det har därför ansetts behövligt att skapa ett förfarande där tillsynen över myndigheten delegeras till en utomstående aktör. Tillsynsuppgiftens innebär sådan betydande utövning av offentlig makt som förutsätter att uppdraget tilldelas en myndighet. Styrningen och övervakningen av arbetarskyddsförvaltningen hör sedan länge till social- och hälsovårdsministeriet, som också har en begränsad roll som arbetarskyddsmyndighet när det gäller tillsyn över sådana tekniska anordningars säkerhet som används i arbete. Ministeriet har sålunda redan sakkunskap när det gäller arbetarskyddstillsyn, vilket talar för att uppdraget ges ministeriet.

Ministeriets roll som arbetarskyddsmyndighet utsträcks till att i princip omfatta tillsynsuppgifterna i dess helhet. Arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av över hundra författningar, men Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i sin verksamhet i praktiken iakttä endast en del av dem. Det föreslagna tillsynsuppdraget underlättas av att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att vara ministeriets enda tillsynsobjekt. Enligt nuvarande erfarenheter uppskattas det att sådana åtgärder i anslutning till arbetarskyddstillsynen gällande Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att vidtas i ett fåtal fall per år.

I och med att tillsynsuppdraget tilldelas social- och hälsovårdsministeriet kommer myndighetens tjänstemän, inklusive tjänstemännen inom arbetarskyddssektorn, att i likhet med övriga arbetstagare kunna vända sig till arbetarskyddsmyndigheten med ärenden som de uppfattar som missförhållanden som berör deras anställningar eller arbetsförhållanden.

Social- och hälsovårdsministeriet har i egenskap av arbetarskyddsmyndighet samma befogenheter och skyldigheter som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när det gäller tillsynen över arbetarskyddet i övrigt. Bestämmelser om social- och hälsovårdsministeriets befogenheter och skyldigheter i egenskap av arbetarskyddsmyndighet finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen.

Social- och hälsovårdsministeriet har i och med styrningen och tillsynen av arbetarskyddsförvaltningen redan från förr sakkunskap för tillsynsuppdraget som arbetarskyddsmyndighet. Då man emellertid beaktar omfattningen av de ärenden som arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över, är det befogat att arbetarskyddsinspektörernas särskilda sakkunskap står till förfogande också i samband med arbetarskyddstillsynen över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Av denna anledning föreslås i paragrafens 2 mom. en bestämmelse enligt vilken ministeriet kan ålägga en inspektör vid myndighetens arbetarskyddssektor att utföra arbetarskyddsinspektion av myndigheten eller andra åtgärder som avser tillsyn över efterlevnaden av arbetarskyddsbestämmelser. Med inspektör avses här detsamma som i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen, dvs. en person i tjänsteförhållande som hos en arbetarskyddsmyndighet utför tillsyns- och inspektionsuppdrag. Inspektörens rättigheter och skyldigheter bestäms i enlighet med lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen. Inspektören kan sålunda, då ett tillsynsändamål förutsätter detta, ge en uppmaning om att undanröja eller rätta till förhållanden som strider mot bestämmelserna. Om uppmaningen inte iakttas ska inspektören hänskjuta ärendet till social- och hälsovårdsministeriet. Också en tjänsteman vid social- och hälsovårdsministeriet kan vid behov verka som inspektör i enlighet med 2 § i den föreslagna lagen om tillsyn över arbetarskyddet. Dessutom har social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 12 § i lagen om tillsyn över arbetarskyddet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet möjlighet att anlita en behörig utomstående sakkunnig för att utreda en för tillsynen betydelsefull omständighet.

Momentet innebär ett undantag från förvaltningslagen eftersom det där föreskrivs att på den inspektör som förordnats att utföra tillsyns- och inspektionsuppdrag hos myndigheten inte ska tillämpas 28 § 1 mom. 4 punkten i förvaltningslagen, dvs. jävsgrunden som har samband med anställningsförhållanden. En inspektör som förordnats att utföra ett tillsyns- eller inspektionsuppdrag står under uppdraget fortfarande i anställningsförhållande till sin egen myndighet, men står då under ledning och tillsyn av social- och hälsovårdsministeriet i dess egenskap av arbetarskyddsmyndighet. Om förvaltningslagens jävsgrund som har samband med anställningsförhållanden tillämpas skulle detta utgöra ett hinder för anlitan av arbetarskyddsinspektörernas särskilda sakkunskap i samband med arbetarskyddstillsynen över myndigheten, vilket skulle leda till att myndighetens tjänstemän försätts i en ojämlig ställning jämfört med arbetstagare hos andra arbetsgivare. Jävsgrunderna i förvaltningslagens 28 § ska, med undantag för punkten om jäv som har samband med anställningsförhållanden, till övriga delar på normalt sätt tillämpas på en inspektör.

Det föreslagna förordnandeförfarandet kan användas för utredning av ärenden som väckts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller av personer i dess anställning samt också då ministeriet anser det vara ändamålsenligt att på eget initiativ utöva tillsyn över hur den nya myndigheten efterlever sina skyldigheter i fråga om arbetarskyddet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det att social- och hälsovårdsministeriet är oberoende i förhållande till tillsynsuppdrag enligt 1 mom. Bestämmelsen motsvarar den som föreslås i fråga om myndighetens arbetarskyddssektor.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det att vad som någon annanstans i arbetarskyddslagstiftningen föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter som arbetarskyddsmyndighet ska tillämpas på social- och hälsovårdsministeriet i situationer där Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är part i ett ärende eller som annars gäller myndigheten själv. Momentet gäller sådana tillstånds- och anmälningsförfaranden i fråga om arbetsgivaren som enligt arbetarskyddslagstiftningen ska riktas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt andra bestämmelser som gäller tillsynsförfarandet. Anmälningar och ansökningar om tillstånd som ska riktas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är exempelvis sådana anmälningar om yrkessjukdomar och olycksfall samt anmärkningar som avses i lagen om arbetarskyddstillsyn samt undantagstillstånd enligt arbetstidslagen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska således inte bevilja sig själv undantagstillstånd enligt arbetstidslagen eller ta emot olycksfallsanmälningar gällande sig själv, utan då myndigheten är part i ett ärende ska social- och hälsovårdsministeriet svara för dessa uppgifter.

35 §. Överföring av biträdande uppgifter till privata aktörer. I denna paragraf föreskrivs det om möjligheten att förverkliga vissa biträdande förvaltningsuppgifter genom att köpa tjänster av privata aktörer. Det är fråga om rutinmässiga stöduppgifter som inte innebär betydande utövning av offentlig makt. En liknande reglering finns för närvarande exempelvis i 2 § i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010). Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet genom avtal kan överföra biträdande ärendehanteringsuppgifter som har samband med myndighetens uppgifter enligt 4 § till privata aktörer som har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräckligt kunnande för att sköta sådana uppgifter. Myndigheten kan sålunda köpa tjänster av privata aktörer. Med biträdande uppgifter avses enligt den föreslagna bestämmelsen mottagning, sortering och lagring av handlingar som är riktade till myndigheten. En privat aktör kan sålunda enligt avtal på myndighetens vägnar ta emot och sortera handlingar som är riktade till myndigheten, inklusive självständigt överföra handlingarna till rätt mottagare inom myndighetsorganisationen. Med lagring avses optisk läsning och skanning av handlingar samt elektronisk lagring i arbetskön till myndighetens ärendehantering. Myndigheten ska emellertid fortfarande själv analysera och manuellt lagra informationen i datasystemet.

Uppgifterna kan delegeras endast till aktörer som har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta sådana uppgifter. De närmare kriterierna ska avgöras i ett upphandlingsförfarande och i de upphandlingskontrakt som upprättas på basis av upphandlingen. Myndigheten ska naturligtvis följa hur uppgifterna fullgörs och vid behov ingripa i fullgörandet och avsluta avtalet, om uppdragstagaren inte klarar av uppgiften. I upphandlingskontraktet förutsätter myndigheten att den enskilda aktör som fått uppdraget förbinder sig att uppfylla sekretesskravet enligt 6 kap. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) i all verksamhet som berör myndigheten och förutsätter att den personal som aktören anlitat och vars verksamhet berör myndigheten uppfyller motsvarande krav. Samma förfarande gäller i förhållandet mellan uppdragstagaren och dennas eventuella underleverantörer. De nämnda aktörerna är skyldiga att i sin verksamhet iaktta de allmänna förvaltningslagarna, trots att de som enskilda aktörer sköter också förvaltningsuppgifter som delvis är offentliga. I paragrafens 3 mom. föreskrivs om dessa personers tjänsteansvar och skadeståndsansvar.

I paragrafens 2 mom. hänvisas i informativt syfte till lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016). I den lagen föreskrivs bland annat om skickande av beslut och andra handlingar till mottagarna antingen per post eller med elektroniska meddelanden samt om åtgärder i samband därmed. I lagen föreslås inga särskilda bestämmelser om dessa åtgärder eftersom de har reglerats genom den lag som det hänvisas till och i den s.k. TORI-förordningen (Statsrådets förordning om förundersökning, tvångsmedel och hemligt inhämtande av information (132/2014)).

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det att de som sköter biträdande uppgifter handlar under straffrättsligt tjänsteansvar då de utför uppgifter som avses i 1 mom. Detta gäller också straffrättsligt tjänsteansvar. I skadeståndslagen föreskrivs om skadeståndsansvar.

36 §. Avgiftsbelagda prestationer. Denna paragraf innehåller en generell bestämmelse om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets avgiftsbelagda prestationer samt en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning. Enligt paragrafens 1 mom. ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag, i fråga om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets avgiftsbelagda prestationer och storleken på avgifterna tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Myndighetens avgiftsbelagda prestationer och avgifter är i regel baserade på lagen om grunderna för avgifter till staten, men i fråga om de avgiftsbelagda prestationerna gäller dessutom specialbestämmelser i lagarna om myndighetens uppgifter, exempelvis i miljöskyddslagen. Enligt paragrafens 2 mom. föreskrivs genom förordning av statsrådet om avgifterna för myndighetens prestationer.

37 §. *Ändringssökande.* Denna paragraf är en generell bestämmelse om överklagande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut. I vissa lagar om myndighetens uppgifter, exempelvis i miljöskyddslagen och vattenlagen, finns dessutom särskilda bestämmelser som i stället för den föreslagna bestämmelsen ska tillämpas vid överklagande av myndighetens beslut som avses i en sådan lag.

Enligt den föreslagna paragrafen får, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag, beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är en riksomfattande myndighet vars verksamhetsområde omfattar hela landet. När det gäller vissa av myndighetens uppgifter, exempelvis arbetarskyddsuppgifterna, omfattar myndighetens verksamhetsområde utöver Fastlandsfinland dessutom landskapet Åland. Myndighetens verksamhetsområde när det gäller en del av dess uppgifter omfattar Fastlandsfinland men inte landskapet Åland. Till den kategorin hör myndighetsuppgifter som enligt självstyrelselagen för Åland hör till landskapet Åland samt de uppgifter som i Fastlandsfinland hör till myndigheten men som i landskapet Åland hör till Statens ämbetsverk på Åland.

I förvaltningsprocesslagens 12 § 2 mom. föreskrivs det om bestämmande av behörig förvaltningsdomstol i en situation där den beslutsfattande myndighetens verksamhetsområde omfattar hela landet. Enligt den nämnda bestämmelsen ska besvär över beslut av en sådan myndighet vars verksamhetsområde omfattar hela landet anföras hos den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till, på grund av att största delen av ett område eller en fastighet som avses i beslutet ligger inom domkretsen eller på grund av att den person eller sammanslutning som beslutet huvudsakligen gäller har hemkommun respektive hemort där. I den proposition (RP 433/1999 rd) som ledde till ändring av 12 § i förvaltningsprocesslagen konstateras i motiveringen till 12 § 2 mom. att myndigheten vid tillämpningen av bestämmelsen i fråga är riksomfattande om myndighetens verksamhetsområde omfattar hela landet med undantag av landskapet Åland. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är sålunda i enlighet med forumbestämmelsen i förvaltningsprocesslagens 12 § en riksomfattande myndighet och den behöriga förvaltningsdomstolen för överklagande av dess beslut bestäms i samtliga fall enligt förvaltningsprocesslagens 12 § 2 mom., om inte något annat särskilt föreskrivs. Överklaganden av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut styrs sålunda till samtliga förvaltningsdomstolar.

Dessutom föreslås i paragrafen en bestämmelse enligt vilken besvär över förvaltningsdomstolens beslut får anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Bestämmelsen ska gälla endast sådana beslut som överklagas med stöd av lagförslagets 31 §. I lagar som gäller myndighetens uppgifter kan inte ingå bestämmelser om ändringssökande som avviker från detta.

38 §. *Ikraftträdande.* Om ikraftträdandet av lagen föreskrivs det separat i en ikraftträdandelag som ingår i denna proposition.

1.5.2 Statens ämbetsverk på Åland

1 §. *Verksamhetsidé och verksamhetsområde.* I paragrafen föreskrivs det om verksamhetsidé och verksamhetsområdet för Statens ämbetsverk på Åland. Det föreslås att Statens ämbetsverk på Åland i enlighet med nuläget ska vara statlig regionförvaltningsmyndighet i landskapet Åland. Även om det föreslås att det med avvikelse från nuläget ska föreskrivas om Statens ämbetsverk på Åland i en egen lag är det fråga om att nuvarande Statens ämbetsverk på Åland ska kvarstå och dess verksamhet fortsätta, inte om att grunda ett nytt ämbetsverk.

Enligt 1 mom. ska Statens ämbetsverk på Åland i landskapet Åland sköta verkställighets- och tillsynsuppgifter som avser efterlevnaden av lagstiftningen i egenskap av sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet. Med sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet avses i den föreslagna paragrafen att ämbetsverket ska sköta uppgifter från flera olika förvaltningsområden. Uppgifter från olika förvaltningsområden som till sin natur är sådana att Statens äm-

betsverk på Åland ska sköta dem är verkställighets- och tillsynsuppgifter, t.ex. olika tillstånds- och registreringsuppgifter och andra tillsynsuppgifter, särskilda rättsskyddsuppgifter samt uppgifter som hänför sig till uppbörden av skatter och avgifter. Enligt förslaget ska det i 2 § finnas bestämmelser om ansvarsområdena för Statens ämbetsverk på Åland och i annan lagstiftning om ämbetsverkets egentliga uppgifter.

2 §. Ansvarsområde och uppgifter. I paragrafen ingår en allmän definition av ansvarsområdet och uppgifterna för Statens ämbetsverk på Åland. Eftersom arbetsfältet för ämbetsverket är brett och lagstiftningen som gäller ämbetsverket är omfattande föreslås det att en detaljerad definiering av ämbetsverkets uppgifter ska göras i speciallagstiftningen på samma sätt som för närvarande.

Enligt 1 mom. ska Statens ämbetsverk på Åland inom sex ansvarsområden sköta de uppgifter som särskilt föreskrivs för ämbetsverket. Enligt förslaget är ansvarsområdena registerförvaltning, förmyndarverksamhet, skatteuppbörd, alkoholförvaltning, trafikförvaltning och lantbruksförvaltning. Med undantag av den föreslagna utvidgningen till uppgifter inom lantbruksförvaltningen är det fråga om uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland även för närvarande sköter.

Enligt 3 § 2 mom. i lagen om registerförvaltningen (166/1996) sköts i landskapet Åland de uppgifter som föreskrivs för magistraten av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat föreslås särskilt. I den föreslagna 2 § 1 mom. 1 punkten avses med uppgifter inom registerförvaltningen sådana lokala myndighetsuppgifter inom folkbokföringen och annan registerförvaltning som hör till Statens ämbetsverk på Åland. Med uppgifter inom registerförvaltningen avses utöver uppgifter inom folkbokföringen t.ex. uppgifter som enligt vallagstiftningen eller uppgifter som med stöd av namnlagen (694/1985), lagen om fastställande av transsexuella personers könstillhörighet (563/2002), religionsfrihetslagen (453/2003) och lagen om dödförklaring (127/2005) hör till Statens ämbetsverk på Åland.

Med uppgifter inom förmyndarverksamheten avses den uppgift som Statens ämbetsverk på Åland har i egenskap av förmyndarmyndighet. Enligt 84 § 3 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) sköter länsstyrelsen i landskapet Åland de uppgifter som ankommer på förmyndarmyndigheten.

Med sådana skatteuppbördsuppgifter som hör till Statens ämbetsverk på Åland avses t.ex. de uppgifter som skatteuppbördsmyndighet som anges i fordonsskattelagen (1281/2003) samt de uppgifter som avses i bränsleavgiftslagen (1280/2003).

Med uppgifter inom alkoholförvaltningen avses sådana uppgifter som gäller tillståndsförvaltningen för och tillsynen över detaljhandeln samt tillsynen över marknadsföringen i landskapet Åland som med stöd av alkohollagen (1102/2017) hör till Statens ämbetsverk på Åland.

Med uppgifter inom trafikförvaltningen avses sådana uppgifter enligt fartygsregisterlagen (512/1993) och lagen om transportservice (320/2017) som hör till Statens ämbetsverk på Åland.

Med uppgifter inom lantbruksförvaltningen avses sådana uppgifter inom lantbruksförvaltningen som hänför sig till lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) och lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) och som om redan för närvarande hör till Statens ämbetsverk på Åland. Med uppgifter inom lantbruksförvaltningen avses också sådana uppgifter i samband med beviljande av jordbruksstöd som hör till rikets lagstiftningsbehörighet, som för närvarande sköts av de kommunala myndigheterna i landskapet Åland och som föreslås hör till Statens ämbetsverk på Åland, t.ex. sådana stöd för jordbrukare som beviljas med stöd av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013). De uppgifter som för närvarande föreskrivs Statens ämbetsverk på Åland i lagen om verkställighet av jordbruksstöd ska fortsättningsvis hör till ämbetsverkets uppgifter. Det gäller bl.a. uppgifter i anslutning till beviljande

av stödrättigheter och övervakning av stöd för jordbrukare. Uppgifterna i anslutning till stöden för jordbrukare är uppgifter som sköts av det utbetalande organet, och också för närvarande finns det mellan Statens ämbetsverk på Åland och Landsbygdsverket (utbetalande organ) ett avtal om det utbetalande organet. Från början av 2019 ska avtalet också tillämpas på de uppgifter som gäller stöd för jordbrukare och som i samband med landskapsreformen överförs från landskapets kommuner till Statens ämbetsverk på Åland.

Enligt 2 mom. ska Statens ämbetsverk på Åland sköta också andra särskilt föreskrivna rättsäkerhetsuppgifter. Bestämmelsen behövs, eftersom de ansvarsområden som beskrivs i 1 mom. inte täcker alla former av rättsäkerhetsuppgifter som hör till Statens ämbetsverk på Åland, utan för ämbetsverket föreskrivs särskilt t.ex. i aktiebolagslagen och i lagen om bostadsaktiebolag vissa uppgifter som gäller associationsrättsligt minoritetsskydd samt sådana s.k. deponeeringsuppgifter som avses i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Statens ämbetsverk på Åland har skött dessa uppgifter med stöd av 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009). Det har föreslagits att motsvarande uppgifter på fastlandet i fortsättningen ska höra till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

I 3 mom. föreskrivs det om den uppgift som Statens ämbetsverk på Åland har när det gäller samordningen av beredskapen i landskapet och för ordnandet av anknytande samverkan. I landskapet Åland är Statens ämbetsverk på Åland en sådan myndighet inom statsförvaltningen som avses i lagen om regionförvaltningsverken. Ämbetsverket sköter sådana uppgifter som avses i 4 § i lagen om regionförvaltningsverken och som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till rikets behörighet. Enligt 27 § i självstyrelselagen har riket lagstiftningsbehörighet bland annat i fråga om befolkningsskyddet, försvarsväsendet och gränsbevakningen med beaktande av vad som föreskrivs i 12 § i den lagen, ordningsmaktens verksamhet för trygghet av statens säkerhet, försvarstillstånd och beredskap inför undantagsförhållanden. När lagen om regionförvaltningsverken upphävs ska det föreskrivas att Statens ämbetsverk på Åland har i uppgift att sköta sådana regionala beredskapsuppgifter inom rikets behörighet som avses i 4 § 2 mom. 3 punkten i den nuvarande lagen om regionförvaltningsverken. De uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland har när det gäller att samordna beredskapen i regionen och att ordna anknytande samverkan förblir i förhållande till nuläget oförändrade. Skötseln av förberedande uppgifter behandlas i republikens presidents förordning om skötseln i landskapet Åland av förberedande uppgifter för undantagsförhållanden (900/2000) som utfärdats med stöd av självstyrelselagen. I överenskommelseförordningen föreskrivs det om de förberedande uppgifter som ankommer på rikets myndigheter inom befolkningsskyddet, försörjningsberedskapen och den allmänna beredskapen inför undantagsförhållanden och som ska skötas gemensamt av landskapets och rikets myndigheter.

I 4 mom. finns bestämmelser om att Statens ämbetsverk på Åland även kan ha andra särskilt föreskrivna uppgifter. Ett exempel på sådana uppgifter är notarius publicus uppgifter. Notarius publicus i landskapet Åland är enligt 1 § 2 mom. i lagen om notarius publicus (420/2014) av Statens ämbetsverk på Åland förordnade tjänstemän vid ämbetsverket. Också genom sådana överenskommelseförordningar som avses i 32 § i självstyrelselagen för Åland har det föreskrivits uppgifter för Statens ämbetsverk på Åland. I självstyrelselagen för Åland finns det dessutom bestämmelser om landshövdingens uppgifter. I anslutning till landshövdingens uppgifter sköter Statens ämbetsverk på Åland bl.a. vissa uppgifter som hänför sig till Ålandsdelegationen.

3 §. Verksamhetsställe. Enligt den föreslagna bestämmelsen har Statens ämbetsverk på Åland sitt verksamhetsställe i Mariehamn. Till innehållet motsvarande bestämmelser om verksamhetsstället för Statens ämbetsverk på Åland finns för närvarande i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken (906/2009).

4 §. Allmän administrativ styrning. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska finansministeriet ansvara för den allmänna administrativa styrningen av Statens ämbetsverk på Åland. Detta motsvarar nuläget. Med allmän administrativ styrning avses på motsvarande sätt som nu att

Statens ämbetsverk på Åland hör till finansministeriets ansvarsområde i den bemärkelse som avses i fråga om fördelningen av ansvarsområden mellan ministerierna i lagen om statsrådet (175/2003) och i reglementet för statsrådet (262/2003) som utfärdats med stöd av lagen. Detta gäller t.ex. förvaltningen av ämbetsverket och normstyrningen i anslutning till organiseringen av förvaltningen. I den allmänna administrativa styrningen ingår också att finansministeriet ska ansvara för koordineringen av resultatstyrningen vid Statens ämbetsverk på Åland.

5 §. Funktionell styrning. I paragrafen föreskrivs det om den innehållsmässiga styrningen av och tillsynen över de uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland har. Med funktionell styrning avses den styrning och tillsyn som gäller ämbetsverkets sektorspecifika operativa verksamhet, såsom skötsel av uppgifter och funktioner samt ordnande och produktion av tjänster. Sektorstyrningen sköts inom de egna ansvarsområdena av de behöriga ministerierna eller av den myndighet inom centralförvaltningen som enligt vad som särskilt föreskrivs eller bestäms ska sköta styrningen.

För Statens ämbetsverk på Åland har det föreskrivits uppgifter som hör till förvaltningsområdet för justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och arbets- och näringsministeriet. Enligt förslaget ska ansvaret för styrningen av och tillsynen över uppgifterna hör till varje ministerium i fråga om ministeriets eget ansvarsområde. Det behöriga ministerium eller den behöriga myndighet inom centralförvaltningen som svarar för styrningen av verksamheten ska bestämmas i enlighet med speciallagstiftningen och när det gäller ministerierna också i enlighet med den indelning i ansvarsområden som anges i reglementet för statsrådet.

Den funktionella styrningen ska basera sig på de allmänna riktlinjer för styrningen vid Statens ämbetsverk på Åland som det kommits överens om i det resultatavtal som ska slutas med ämbetsverket. Styrningen kan därmed inte avvika från målen i resultatavtalet och det är inte heller möjligt att bestämma om verksamhet som strider mot målen. Vid styrningen av verksamheten är en aktiv växelverkan mellan ämbetsverket och det styrande ministeriet av stor vikt. Den funktionella styrningen innebär i de flesta fall sedvanlig styrning och rådgivning som gäller den dagliga och operativa verksamheten (informationsstyrning) och samarbete mellan ministeriets och ämbetsverkets tjänstemän.

Dessutom föreslås det att finansministeriet i enlighet med nuläget ska svara för den funktionella styrningen när det gäller ämbetsverkets gemensamma funktioner och övriga åtgärder som behövs med tanke på en enhetlig verksamhet inom ämbetsverket. Med funktioner eller åtgärder som omfattas av den styrning av verksamheten som utövas vid finansministeriet avses exempelvis uppgifter inom ekonomi-, personal- och lokalhanteringen, informationsförvaltningen, informationstjänsten, kommunikationen eller upphandlingen vid ämbetsverket eller andra motsvarande gemensamma stöduppgifter.

6 §. Resultatavtal. I paragrafen föreskrivs det om det resultatavtal som fungerar som styrdokument för Statens ämbetsverk på Åland och om utarbetandet av resultatavtalet. Med resultatavtal avses en sådan handling som avses i 11 § i förordningen om statsbudgeten (1243/1992). Också för närvarande utarbetas det för regeringens mandatperiod, på motsvarande sätt som enligt den föreslagna bestämmelsen i 1 mom., ett resultatavtal som gäller den allmänna planeringen, styrningen och ordnandet av verksamheten vid ämbetsverket. Innehållet i avtalet ses vid behov över årligen, med beaktande av de statsfinansiella ramarna och statsbudgeten. Resultatavtalet ses över i samband med de årliga resultatförhandlingarna med Statens ämbetsverk på Åland.

För regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna har det numera utöver ett resultatavtal utarbetats ett separat strategidokument för regeringens mandatperiod. Strategidokumentet har också omfattat Statens ämbetsverk på Åland. Det föreslås att det separata strategidokumentet ska slopas till följd av att regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna läggs ned. Det föreslås dock att det på motsvarande sätt som i fråga om

resultatavtalet med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid behov utöver det operativa kan ingå en mera strategisk del i resultatavtalet med Statens ämbetsverk på Åland.

I 2 mom. föreskrivs det om utarbetandet av resultatavtalet. Finansministeriet ska utarbeta resultatavtalet för Statens ämbetsverk på Åland tillsammans med de ministerier och myndigheter inom centralförvaltningen som svarar för styrningen av ämbetsverkets verksamhet och i samarbete med ämbetsverket. Enligt förslaget kan alla de ministerier och myndigheter inom centralförvaltningen som svarar för styrningen av verksamheten delta i resultatförhandlingarna med Statens ämbetsverk på Åland, och på motsvarande sätt som för närvarande ska resultatavtalet undertecknas av finansministeriet och Statens ämbetsverk på Åland.

7 §. Ledning och beslutanderätt. Paragrafen innehåller bestämmelser om ledningen av Statens ämbetsverk på Åland och om beslutanderätt i ärenden. Statens ämbetsverk på Åland ska vara ett s.k. chefsämbetsverk och ledas av landshövdingen.

Enligt 1 mom. ska Statens ämbetsverk på Åland på samma sätt som för närvarande ledas av landshövdingen. Landshövdingen ska vara ämbetsverkets chef och chef för personalen samt ansvara för verksamheten vid ämbetsverket. I egenskap av ämbetsverkschef ska landshövdingen svara för att verksamheten utvecklas och leder till resultat och för att ämbetsverkets resultatmål nås. I självstyrelselagen för Åland föreskrivs om utnämningen av landshövdingen och om vissa av landshövdingens uppgifter.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om att landshövdingen avgör ärenden som hör till ämbetsverkets behörighet, om det inte föreskrivs eller i arbetsordningen bestäms att någon annan tjänsteman vid ämbetsverket ska avgöra dem. Enligt förslaget ska det i 8 § finnas bestämmelser om arbetsordningen med vars hjälp landshövdingen ska kunna delegera beslutanderätten till ämbetsverkets övriga tjänstemän. I paragrafen föreslås också bestämmelser om landshövdingens rätt att förbehålla sig avgörandet av ett ärende som enligt arbetsordningen ska avgöras av någon annan tjänsteman vid ämbetsverket.

8 §. Arbetsordning. I paragrafen föreskrivs det om ämbetsverkets arbetsordning som ska utfärdas av landshövdingen. Arbetsordningen ska innehålla föreskrifter om ämbetsverkets organisation, om ordnande av ämbetsverkets förvaltning och funktioner samt om beredning och avgörande av ärenden.

9 §. Stöd för ordnande av förvaltningstjänster. I paragrafen föreskrivs det om den rätt som Statens ämbetsverk på Åland har att på begäran få stöd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för att ordna förvaltningstjänsterna vid ämbetsverket. Statens ämbetsverk på Åland ska i princip själv ansvara för sina förvaltningstjänster, men t.ex. i fråga om informationsförvaltningen kan ämbetsverket behöva få stöd av förvaltningstjänsterna vid ett större ämbetsverk. I 5 a § 1 mom. i statsrådets förordning om regionförvaltningsverken föreskrivs för närvarande på motsvarande sätt att ansvarsområdet för regionförvaltningsverkens förvaltnings- och utvecklingstjänster vid behov ska ge Statens ämbetsverk på Åland stöd i de uppgifter som hör till ansvarsområdet.

10 §. Tillsättning av tjänster. I paragrafen ska finnas bestämmelser om tillsättning av tjänster vid Statens ämbetsverk på Åland. Paragrafen ska innehålla en hänvisningsbestämmelse till självstyrelselagen för Åland, där det finns bestämmelser om utnämningen av landshövdingen. Dessutom föreslås det att landshövdingen ska utnämna den övriga personalen vid Statens ämbetsverk på Åland. Detta motsvarar nuläget.

11 §. Handräckning. I paragrafen föreskrivs det om skyldigheten för Statens ämbetsverk på Åland att lämna andra myndigheter handräckning och om ämbetsverkets rätt att få handräckning av andra myndigheter. Bestämmelsen motsvarar 19 § i den gällande lagen om regionförvaltningsverken. Enligt paragrafen ska Statens ämbetsverk på Åland lämna andra myndigheter handräckning om det särskilt föreskrivs om detta. Den föreslagna bestämmelsen innebär att ämbetsverket har behörighet att lämna andra myndigheter handräckning, men bara i sådana si-

tuationer där den som begär om handräckning har rätt enligt speciallagstiftningen att få handräckning uttryckligen av Statens ämbetsverk på Åland. Enligt den andra meningen i paragrafen ska Statens ämbetsverk på Åland ha rätt att få handräckning av andra myndigheter.

12 §. Tvångsmedel. I paragrafen föreskrivs det om tvångsmedlen vid Statens ämbetsverk på Åland, dvs. föreläggande av vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande. Paragrafen motsvarar den gällande bestämmelsen i 20 § i lagen om regionförvaltningsverken. Dessa tvångsmedel används för att ålägga den som saken gäller att iakttäta ett påbud eller förbud som Statens ämbetsverk på Åland har meddelat eller som någon annan myndighet som begär handräckning av ämbetsverket i ett tvångsmedelsärende har meddelat i enlighet med sin behörighet. Den föreslagna bestämmelsen ger Statens ämbetsverk på Åland allmän behörighet i tvångsmedelsärenden. Användningen av tvångsmedel förutsätter naturligtvis att Statens ämbetsverk på Åland, eller den myndighet som är berättigad till handräckning av ämbetsverket, har behörighet att meddela ett förpliktande påbud eller förbud i ärendet. Paragrafen innehåller dessutom en hänvisningsbestämmelse enligt vilken det ska föreskrivas särskilt om ämbetsverkets behörighet i övrigt att använda tvångsmedel.

13 §. Företrädande av staten. I paragrafen föreskrivs det om den uppgift som Statens ämbetsverk på Åland har att vid domstolar och andra myndigheter bevaka statens rätt och fördel. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i 21 § i lagen om regionförvaltningsverken. Enligt den föreslagna bestämmelsen kärar och svarar Statens ämbetsverk på Åland på statens vägnar samt bevakar vid domstolar och andra myndigheter statens rätt och fördel i alla ärenden som hör till dess ansvarsområde och i sådana ärenden för vilka ingen behörig myndighet särskilt har angetts i lag, om inte en företrädare för det ministerium eller den myndighet inom centralförvaltningen som svarar för styrningen av verksamheten gör det. Statens ämbetsverk på Åland ska därmed ha, på motsvarande sätt som för närvarande, utöver den behörighet som hänför sig till ämbetsverkets uppgifter också en allmän behörighet att representera staten i sådana situationer för vilka ingen behörig myndighet särskilt har angetts i lag. I enlighet med bestämmelsen i lagens 1 § om ämbetsverkets verksamhetsområde ska ämbetsverkets behörighet att representera staten begränsas regionalt till landskapet Åland. På fastlandet har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet motsvarande allmänna behörighet.

14 §. Avgiftsbelagda prestationer. I paragrafen föreskrivs det om avgifter för prestationer vid Statens ämbetsverk på Åland. I 1 mom. finns en hänvisande bestämmelse till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Enligt 2 mom. ska bestämmelser om avgifterna för prestationer vid Statens ämbetsverk på Åland i regel utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Detta är motiverat, eftersom ämbetsverket ingår i finansministeriets förvaltningsområde och finansministeriet svarar för den allmänna administrativa styrningen av ämbetsverket. Genom förordning av kommunikationsministeriet utfärdas dock sådana avgifter för prestationer inom kommunikationsministeriets ansvarsområde som hör till uppgifterna för Statens ämbetsverk på Åland, t.ex. avgifter för trafiktillstånd och fartygsregisterprestationer.

15 §. Ändringssökande. I paragrafen föreskrivs det om sökande av ändring i beslut av Statens ämbetsverk på Åland. Huvudregeln ska vara att ändring i ämbetsverkets beslut på motsvarande sätt som för närvarande får överklagas genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut av Ålands förvaltningsdomstol ska få överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I de lagar som gäller uppgifterna för Statens ämbetsverk på Åland finns vissa bestämmelser om sökande av ändring som avviker från huvudregeln. Enligt t.ex. bränsleavgiftslagen ska beslut av Statens ämbetsverk på Åland i egenskap av skatteuppbördsmyndighet överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

16 §. Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas separat genom lag.

1.5.3 Lag om pantlåneinrättningar

3 §. Det föreslås att hänvisningen till regionförvaltningsverket i Södra Finland som central förvaltningsmyndighet ska ändras så att den avser Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är med avvikelse från de regionala förvaltningsmyndigheterna en riksomfattande centralförvaltningsmyndighet.

4 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 1 och 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 a §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 b §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 a §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 4 och 5 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 a §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 b §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

40 §. Det föreslås att regionförvaltningsverket i denna paragraf ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafens 3 mom. stryks bestämmelsen enligt vilken vitet döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I fråga om utdömande av vite finns det ingen orsak att avvika från viteslagens 10 § där det föreskrivs att den myndighet som har förelagt ett vite får döma ut det.

40 a §. I denna paragraf ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

40 b §. I denna paragraf ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.5.4 Statstjänstemannalag

7 §. Enligt förslaget ska 1 mom. 9 punkten ändras så att kravet gällande nationaliteten för den som sköter tjänsten som chef för regionförvaltningsverkets ansvarsområde för räddningsväsendet och beredskapen slopas. Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer motsvarande tjänster inte längre att finnas.

1.5.5 Lagen om överlåtelseskatt

13 §. *Vissa byten av fastighet.* Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten är en förutsättning för att skatt inte ska behöva betalas vid byte av fastighet att bytet enligt ett av närings-, trafik- och miljöcentralen utfärdat intyg leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering, i det avseende som nämns i bestämmelsen.

Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter i anslutning till jordbruket enligt förslaget i stor utsträckning överförs till landskapen, och även den personal som svarar för de jordbruksrelaterade uppgifterna överförs till landskapen, föreslås i paragrafen en sådan ändring att det i framtiden är landskapen som utfärdar intygen. Enligt förslaget kan dessutom Landsbygdsverket utfärda sådana intyg eftersom uppgifterna i anslutning till ägoplacering enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond ska överföras till Landsbygdsverket.

14 §. *Vissa överlåtelse enligt landsbygdsnäringslagstiftningen.* I denna paragraf föreskrivs om skattefrihet vid vissa fastighetsöverlåtelse.

Enligt paragrafens 1 mom. ska skatt inte betalas, om

1) överlåtaren är staten och överlåtelsen sker med stöd av lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) eller skoltlagen (253/1995) för ändamål som avses i lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnärings (45/2000) eller i skoltlagen,

2) förvärvaren för förvärv av en fastighet eller en del därav har beviljats statligt lån eller räntestödslån enligt någon av de lagar som avses i 1 punkten eller räntestödslån för motsvarande ändamål i samband med stöd enligt 6 § i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007), eller om

3) på förvärvaren har överförts ansvaret för lån som avses i 2 punkten eller lån enligt den lagstiftning som föregick den lagstiftning som avses i 1 eller 2 punkten och motsvarar den, förutsatt att förvärvaren kunde ha beviljats lån enligt den lagstiftning som avses i 1 eller 2 punkten.

En förutsättning för skattefrihet är enligt paragrafens 2 mom. ett intyg av närings-, trafik- och miljöcentralen över att överlåtelsen sker eller har skett för ett ändamål som avses i 1 mom. 1 punkten eller att förvärvaren har beviljats ett lån som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på honom eller henne har överförts ansvaret för lån som avses i 1 mom. 3 punkten.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att då överlåtaren av ett markområde är staten, dvs. i sådana fall som avses i 1 mom. 1 punkten, ska intyget över att överlåtelsen sker för ett ändamål som avses i den nämnda punkten utfärdas av Landsbygdsverket i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen. Förslaget baseras på att beslutsfattandet, när det gäller markområden som överläts med stöd av de lagar som nämns i punkten, föreslås bli överfört till Landsbygdsverket. I sådana situationer som avses i paragrafens 1 mom. 2 och 3 punkten ska intygen i framtiden utfärdas av landskapet i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen, eftersom landskapen i fortsättningen är behöriga myndigheter när det gäller beviljande av sådana lån som avses i de nämnda punkterna.

1.5.6 Lag om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Lantmäteriverkets organisation har ändrats genom lagen om Lantmäteriverket (900/2013). Med stöd av den har lantmäteribyråerna dragits in. Med stöd av övergångsbestämmelserna gäller vad som någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om lantmäteribyråerna Lantmäteriverket efter det att lagen trätt i kraft.

3 §. *Uppgörande av förslag till överföring.* Lantmäteriverkets organisation har ändrats genom lagen om Lantmäteriverket (900/2013). Med stöd av den har lantmäteribyråerna dragits in. Med stöd av övergångsbestämmelserna gäller vad som någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om lantmäteribyråerna Lantmäteriverket efter det att lagen trätt i kraft.

4 §. Hörande av sakägare med anledning av förslag till överföring. I 1 och 2 mom. görs de tekniska ändringar i fråga om den behöriga myndigheten som nämns i motiveringen till 3 §.

5 §. Fattande och delgivning av överföringsbeslut. I 1 och 2 mom. görs en ändring i fråga om den behöriga myndigheten och lantmäteribyrån ändras därmed till Lantmäteriverket. Det är fråga om en ändring av teknisk natur på grund av ändrad lagstiftning. Ändringen motiveras ovan i samband med 3 §.

I 2 mom. stryks bestämmelsen om skyldigheten att sända ett beslut om överföring av en enklav till regionförvaltningsverket för kännedom. I stället fogas en bestämmelse om skyldigheten att sända beslutet till landskapet i fråga för kännedom. Eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ha riksomfattande behörighet är det inte längre nödvändigt att sända den ett sådant beslut för kännedom. I 2 mom. ändras dessutom skatteförvaltningsmyndigheten till Skatteförvaltningen för att bestämmelsen ska motsvara gällande terminologi. Dessutom korrigeras ett tekniskt fel.

6 §. Ändringssökande. I 1 och 2 mom. görs en ändring av teknisk natur i fråga om den behöriga myndigheten och lantmäteribyrån ändras därmed till Lantmäteriverket. Ändringen motiveras ovan i samband med 3 §.

Det föreslås dessutom att den reglering som gäller sökande av ändring så att den motsvarar gällande lagstiftning i fråga om ändringssökande. Länsrätterna finns inte mer. I motsvarande ärenden, t.ex. förrättningar enligt 10 kap. i kommunstrukturlagen, är jorrdomstolarna den rättsinstans som behandlar sökande av ändring. I 1 och 2 mom. föreskrivs det att ändring i Lantmäteriverkets beslut får sökas genom besvär hos jorrdomstol. Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf iakttas i fråga om ändringssökande vad som föreskrivs i fastighetsbildningslagen (554/1995).

7 §. Förenhetligande av kommunindelningen och den kamerala indelningen. Det görs en ändring av teknisk natur i paragrafen i fråga om den behöriga myndigheten, och lantmäteribyrån ändras därmed till Lantmäteriverket. Ändringen motiveras ovan i samband med 3 §.

8 §. Kostnader. Det görs en ändring av teknisk natur i bestämmelsen så att Lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav i stället för med liten.

1.5.7 Inkomstskattelag

92 a §. Understöd för vård av byggnadsarvet. Det föreslås att paragrafen ändras så att miljöministeriet byts ut mot landskapet. I överensstämmelse med det förslag till ändring av lagen om skyddande av byggnadsarvet som ingår i propositionen föreslås det att sådana understöd som beviljas av miljöministeriets anslag för vård av byggnadsarvet och som med stöd av 16 § i den lagen har beviljats ut av närings-, trafik- och miljöcentralerna i stället ska beviljas av landskapen.

Det föreskrivs särskilt om skattefriheten för understöd för vård av byggnadsarvet, eftersom understöd med avvikelse från 92 § 16 punkten i denna lag också kan beviljas andra än fysiska personer och ett objekt som är föremål för understöd för vård eller reparation också kan vara en byggnad eller en konstruktion som inte behövs i det privata hushållet. Ett understödsobjekt utses i regel till byggnadsarv i samband med att understödet beviljas.

Ikraftträdande. För närvarande beviljas understöden av närings-, trafik- och miljöcentralerna av budgetanslag som miljöministeriet anvisar. Dessa har en dispositionstid på tre år. Understöd som närings-, trafik- och miljöcentralerna har beviljat kan därmed utbetalas till understödstagare även efter det att lagen har trätt i kraft, dvs. efter den 1 januari 2020. Det är nödvändigt med en övergångsbestämmelse för att sådana utbetalningar ska vara skattefria

1.5.8 Lag om placeringsfonder

61 §. I paragrafens 3 mom. föreslås att länsstyrelsen på fondbolagets hemort ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom föreskrivs i momentet att om bolaget har hemort på Åland ska medlen deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland.

1.5.9 Sparbankslag

44 §. Det föreslås att länsstyrelsen i paragrafens 3 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom föreskrivs i momentet att om banken har hemort på Åland, är Statens ämbetsverk på Åland behörig myndighet i stället för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.5.10 Statistiklag

2 §. *Statens statistikväsen och myndigheter som framställer statistik.* I statistiklagen används begreppen ”statistikmyndigheter”, ”myndigheter som framställer statistik” och ”övriga myndigheter som framställer statistik”. Eftersom begreppet ”myndigheter som framställer statistik” inte har definierats i lagens 2 § har det varit oklart hur dessa definitioner ska användas. I lagens 2 § föreslås en sådan ändring att också uttrycket ”statistikmyndigheter och övriga myndigheter som framställer statistik” ersätts med det föreslagna. Ändringen är av lagteknisk karaktär och syftar till att förbättra lagens inre systematik.

10 a §. *Tid för bevarande av uppgifter.* I denna paragraf föreskrivs att statistikmyndigheter och övriga myndigheter som framställer statistik får bevara de uppgifter som de samlat in för statistiska ändamål så länge det är nödvändigt med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag, om det inte föreskrivs något annat om bevaring av uppgifter i någon annan lag som gäller en ovan avsedd myndighet. Det föreslås att uttrycket ”myndigheter som framställer statistik” införs i paragrafen. Ändringen är av teknisk karaktär och innebär att tillämpningsområdet för paragrafen kommer att omfatta alla de statistikmyndigheter som definieras i lagens 2 §.

12 §. *Sekretessbelagda och offentliga uppgifter.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om offentlighet och sekretess beträffande uppgifter som lämnats för statistiska ändamål. Enligt bestämmelsen ska 24 § 1 mom. 16 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet inte tillämpas på uppgifter som en myndighet som framställer statistik förfogar över och som beskriver statliga och kommunala myndigheter, deras verksamhet och uppgifter samt produktionen av offentlig service, och inte heller på uppgifter som gäller företag och sammanslutningar enligt 18 § i denna lag.

I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan precisering att där utöver statliga och kommunala myndigheter nämns också landskapsmyndigheter.

Vidare föreslås att i momentet nämns statens, kommunernas och landskapens affärsverk. På affärsverken ska sålunda i fortsättningen inte tillämpas 24 § 1 mom. 16 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet då uppgifter har lämnats till myndigheter som framställer statistik. Uppgifter som insamlats för statistiska ändamål är sekretessbelagda enligt offentlighetslagens 24 § 1 mom. 16 punkten. I och med denna reform blir det i fortsättningen möjligt att offentliggöra uppgifter om affärsverk i samband med makrostatistik. Ändringen får betydelse till exempel när det gäller offentliggörande av statistik om nationalräkenskaper och andra statistiska uppgifter om den offentliga sektorn. Genom reformen vill man säkerställa det att de som använder statistiken får en adekvat och rättvisande bild av de offentliga samfundens verksamhet. Exempelvis när det gäller de offentliga samfundens uppgiftsklassificering samt sektorklassificeringens underindelningar innebär reformen att det blir möjligt att offentliggöra alla uppgifter om affärsverk.

14 §. *Statistikcentralens rätt att samla in uppgifter med stöd av uppgiftsskyldighet.* De statliga myndigheterna är skyldiga att trots sekretessbestämmelserna till Statistikcentralen för statistikframställningen lämna nödvändiga uppgifter om sin egen verksamhet och ekonomi, åligganden som den sköter, anställda och andra resurser som verksamheten förutsätter.

Det föreslås att det i paragrafens 2 mom. ska nämnas också landskapen, vilket innebär att dessa i fortsättningen på motsvarande sätt som kommunerna blir skyldiga att till Statistikcentralen för statistikframställningen lämna nödvändiga uppgifter om ekonomi, nyttigheter och anställda och om var verksamheten är belägen samt om andra resurser som verksamheten förutsätter.

Det föreslås att det till paragrafens 3 mom. fogas ett omnämnande om landskapens affärsverk och om det riksomfattande centret för landskapen. Dessa ska på motsvarande sätt som kommunerna och statens affärsverk vara skyldiga att lämna uppgifter till Statistikcentralen. Syftet med ändringarna är att säkerställa att Statistikcentralens rätt att samla in information i fortsättningen ska omfatta samtliga aktörers verksamhet då de deltar i organiseringen och produktionen av landskapens uppgifter.

18 §. Offentlighet i fråga om uppgifter om företag och sammanslutningar. I denna paragraf föreskrivs om företags- och arbetsställeregistret som upprätthålls av Statistikcentralen. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om uppgifter som är offentliga i fråga om näringsidkare och yrkesutövare samt sammanslutningar och stiftelser och i 2 mom. om uppgifter som är offentliga i fråga om verksamhetsställen.

Enligt förslaget ska det till 2 mom. 1 punkten fogas fyra nya uppgiftskategorier som är offentliga: LEI-kod, företagsenhet, tillväxtföretag och sektorindelning. Med dessa förbättras företags- och arbetsställeregistrets kundservice och genomslaget av information som insamlats med samhällsmedel.

Enligt EU:s företagsregisterförordning (177/2008) ska företagsstatistik produceras utifrån begreppet företagsenhet. Statistikcentralen kommer att i företagsregistret och i all relevant företagsstatistik införa begreppet företagsenhet från och med 2018. Därefter blir det möjligt att genom informationstjänsten ur företagsregistret tillhandahålla kunderna uppgifter som är baserade på företagsenheten. Offentliga blir därmed företagsenhetens nummer, namn, enhetsförhållanden (företagsrättslig enhet), omsättningens storleksklass och antalet anställda samt enhetens storlek och bransch.

Införandet av en begreppet företagsenhet enligt EU-förordningen orsakar ett tidsserieavbrott i många företagsstatistiker och innebär problem för många forskningsprojekt. Genom att uppgifterna om företagsenheter blir offentliga blir det lättare att utvärdera konsekvenserna av ändringarna samtidigt som informationen blir mera transparent för forskare och andra som använder materialet.

Uppgifter om tillväxtföretag kan användas som en aktuell indikator för beskrivning av företagsverksamhetens utveckling, inklusive tillväxtpotential och eventuell uppkomst av nya arbetsplatser. Uppgifter om tillväxtföretag ingår också i Europeiska unionens EU2020-strategi i delområdet innovation (Innovation Union) och informationen kan användas för riktade politiska åtgärder samt för uppföljning av beslut. Definitionen av begreppet tillväxtföretag utvecklas internationellt inom ramen för EU och OECD. Som tillväxtföretag definieras för närvarande företag som i början av tillväxtperioden har minst tio anställda och vars personal under de följande tre åren i genomsnitt växer med över 20 procent på årsnivå. En definition av begreppet tillväxtföretag och utifrån den producerad statistik ingår också i EU:s ramförordning om integrerad företagsstatistik (FRIBS) som enligt planerna ska träda i kraft 2018.

Det är skäl att i statistiklagen nämna också uppgifter om tillväxtföretag för att Statistikcentralen ska ha ett tydligt mandat att sammanställa informationen med andra identifierbara enhetsuppgifter. Genom att den offentliga informationen om företag utökas med uppgifter om tillväxtföretag blir det möjligt att distribuera informationen i samband med annan offentlig statistik och dessutom underlättas utnyttjandet av informationen dels för statistik och dels också för forskningsverksamhet, samtidigt som företagsregistrets informationstjänst förbättras.

Sektorindelningen är en grundläggande klassificering inom ekonomi- och samhällsstatistik. Den används för indelning av beslutsenheter i klasser som är likartade i fråga om verksamhet, finansieringssätt, ägartyp och juridisk form. De sektorer som bildas på detta sätt (företag, offentliga sammanslutningar, hushåll, osv.) är tillräckligt likartade i sitt ekonomiska beteende för att möjliggöra en uppföljning och analys av samhällsekonomin.

I sektorindelningen indelas enheterna i olika sektorer på grundval av ägarförhållanden, verksamhetssyfte och finansieringssätt. I näringsgrensindelningen grupperas enheterna däremot efter huvudnäringen, oberoende av ägarförhållanden eller verksamhetssyfte. Sålunda klassificeras till exempel alla enheter som producerar utbildningstjänster i samma näringsgren. I sektorindelningen grupperas de däremot efter ägandeförhållandet, juridisk form eller verksamhetsart i klasserna icke-finansiella företag, offentliga sammanslutningar och icke-vinstsyftande organisationer som betjänar hushållen. Å andra sidan kan en enhet bedriva verksamhet inom flera näringsgrenar men höra till endast en sektor. Exempelvis i en kommun finns det enheter inom offentlig förvaltning, utbildning samt hälso- och socialvårdstjänster.

Sektornivån utgör en viktig summanivå mellan de ekonomiska enheterna och den totala ekonomin vid beskrivningen av företagets, de offentliga sammanslutningarnas och hushållens produktion, inkomstfördelning, kapitalbildning, finansiella struktur och utveckling. Även uppföljningen av den ekonomiska och monetära unionens stabilitets- och tillväxtpakt (de offentliga sammanslutningarnas underskott och skulder) föreskriver en noggrann tillämpning av sektorindelningen vid definitionen av begreppet offentliga sammanslutningar.

Sektorindelningen 2012 har fastställts som offentlig förvaltningsstandard i form av den offentliga förvaltningens så kallade JHS-rekommendationer. Avsikten är att skapa ökad tillförlitlighet och konsekvens i fråga om uppgifter och informationssystem av central betydelse för den offentliga förvaltningen. Sektorindelningen rekommenderas för användning inom statistikväsendet och också i fråga om övriga informationssystem.

Genom att uppgifter om sektorindelningen fogas till företagsregistrets övriga offentliga uppgifter blir det möjligt för dem som använder sektorindelningen att distribuera informationen i samband med annan offentlig statistik, vilket skulle underlätta användningen av informationen inte bara för statistik utan också för forskningsverksamhet.

LEI-nummer (*Legal Entity Identifier*) är ett internationellt identifieringsnummer för samtliga företag och sammanslutningar som använder derivatavtal på finansmarknaden. Användningen av LEI-nummer ökar finansmarknadens genomskinlighet. De sammanslutningar som berörs av EU:s EMIR-förordning (European Market Infrastructure Regulation, EU 648/2012) ska ha ett LEI-nummer. Syftet med förordningen är att öka informationen om samtliga derivatavtal och förbättra riskhanteringen av OTC-derivat.

Följande aktörer kan hos PRS ansöka om ett LEI-nummer: näringsidkare som antecknats i handelsregistret, stiftelser som antecknats i stiftelserregistret samt andra enheter som har ett FO-nummer och som måste kunna identifieras på finansmarknaden, exempelvis placeringsfonder och offentligrättsliga sammanslutningar. Utländska sammanslutningar och finländska filialer till utländska näringsidkare beviljas inte LEI-nummer. Finländska sammanslutningar kan också ansöka om LEI-nummer hos utländska registerförare (Local Operating Unit, LOU). En sammanslutning kan emellertid inte ha mer än ett LEI-nummer. Innan detta beviljats kontrollerar registerföraren att sökanden inte redan har ett LEI-nummer. Vid statistikföring kan LEI-nummer utnyttjas i synnerhet för finansiella transaktioner, betalningsbalansen och annan statistik som beskriver finansmarknaden.

1.5.11 Lag om accis på vissa dryckesförpackningar

7 §. *Godkännande av anteckning i producentregistret.* Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, till vilken närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter enligt avfallslagen kommer att överföras.

1.5.12 Lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

15 §. Lämnan­de av uppgifter till Skatteförvaltningen och vissa andra myndigheter. Det föreslås att omnämnan­det av närings-, trafik- och miljöcentralerna ersätts med landskapen, till vilka rätten att få information överförs. Dessutom fogas till paragrafen ett omnämnan­de om Landsbygdsverket.

16 §. Skatteförvaltningens och vissa andra myndigheters rätt att lämna uppgifter på eget initiativ. Det föreslås att omnämnan­det av närings-, trafik- och miljöcentralerna i paragrafens 1 mom. ersätts med landskapen, till vilka rätten att få information överförs. Dessutom fogas till bestämmelsen ett omnämnan­de om Landsbygdsverket.

1.5.13 Lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen

2 §. Tillämpningsområde. Regeringen drog den 5 april 2016 upp riktlinjerna för landskapens uppgiftsområden. I den föreslagna landskapslagens 6 § föreskrivs i överensstämmelse med riktlinjerna om landskapets uppgiftsområden. Enligt paragrafens 1 mom. 26 punkten ingår den regionala organiseringen och utvecklingen av samservicen i landskapets uppgiftsområde.

Med stöd av det som konstateras ovan föreslås att i bestämmelsen om tillämpningsområdet i paragrafens 1 mom. nämns också landskapsmyndigheterna. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan sålunda också landskapsmyndigheterna i enlighet med samservicelagen ordna och sköta sina kundservicefunktioner genom samarbete mellan myndigheter, som uppdragsgivare eller uppdragstagare.

8 a §. Samserviceregister. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att landskapen i stället för regionförvaltningsverket ska föra ett register över samserviceavtalen. Varje land­skap ska sålunda för egen del svara för de registrerade uppgifternas användbarhet, integritet och konfidentialitet samt för behandlingen och utlämnandet av registeruppgifter. Landskapens gemensamma servicecenter för informations- och kommunikationstekniska tjänster svarar för det tekniska underhållet av samservicecentret. Bestämmelser om servicecentret finns i den föreslagna landskapslagens 122 §. Dessutom föreslås en sådan ändring i paragrafens 2 mom. om bemyndigande att utfärda förordning att bemyndigandet inte längre ska gälla upprätthållande av samserviceregistret. Bemyndigandet att utfärda förordning har i praktiken i detta avseende visat sig vara onödigt, och det är eventuellt också problematiskt med tanke på landskapets självstyrelse. Den föreslagna ändringen stödjer regeringens riktlinjer som nämns ovan i denna proposition. I samband med organiseringen av registeruppgifterna kan landskapen vid behov utnyttja de samarbetsformer som föreskrivs i den föreslagna landskapslagens 8 kap.

10 a §. Myndigheternas uppgifter. Det föreslås att denna paragraf ändras så att i den beaktas den nya situation och uppgiftsfördelning som uppkommer i och med landskapsreformen.

Enligt paragrafens 1 mom. har finansministeriet till uppgift att leda och den riksomfattande utvecklingen av samservicen. Detta innebär framför allt att det är finansministeriet som ska ansvara för beredningen av lagstiftning om samservicen. Finansministeriet ska också ansvara för den allmänna strategiska utvecklingen av samserviceverksamheten och för styrning av den samt för samordning av de riksomfattande målsättningarna och ändringsbehoven i fråga om samservicen. Ministeriet ska till denna del intimt samarbeta med landskapen.

Det föreslås att landskapsförbunden, som nämns i paragrafens 2 mom., till följd av landskapsreformen ska ersättas av landskapen. Dessutom ska landskapens roll och ansvarsförhållanden när det gäller den regionala utvecklingen och främjandet av samservicen beskrivas i detalj. Enligt bestämmelsen ska landskapen svara för utvecklingen och främjandet av samservicen inom sina områden och regionalt samordna åtgärder som gäller myndigheternas samservice. I nuläget har landskapsförbunden i enlighet med 17 § 1 mom. 10 punkten i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014) främjat samservicen i

sin region. Den föreslagna nya uppgiften innebär att landskapen får ett större ansvar än landskapsförbunden eftersom de åläggs det övergripande ansvaret för främjande av samservicen inom sina områden. Den allmänna riksomfattande styrningen och utvecklingen som finansministeriet åläggs ska enligt förslaget samordnas med landskapens ansvar för den regionala utvecklingen av samservicen. Forum för den riksomfattande och regionala utvecklingen och samordningen är enligt förslaget delegationen för samservice, vars uppgift är att stödja finansministeriet och landskapen när det gäller de uppgifter som föreskrivs i paragrafens 1 och 2 mom. Landskapen kan vid behov utan något uttryckligt bemyndigande i lag också inrätta regionala delegationer för utveckling av samservicen och för samordning av myndigheternas regionala åtgärder. Dessutom kan landskapen enligt förslaget vid organiseringen av denna uppgift vid behov utnyttja de samarbetsformer som nämns i den föreslagna landskapslagens 8 kap.

Det föreslås att i paragrafens 3 mom., där det föreskrivs om delegationen för samservice, tas in ett omnämnande om landskapen. Några andra ändringar föreslås inte i bestämmelsen.

1.5.14 Lag om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns

6 §. Det föreslås att behörig myndighet att ta emot deponerade medel enligt paragrafens 2 mom. i fråga om kontanta medel som omhändertagits i Fasta Finland ska ändras från regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om kontanta medel har omhändertagits på Åland ska de deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland.

1.5.15 Lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster

22 §. Övriga myndigheters behörighet. Enligt paragrafens 7 mom. kan Befolkningsregistercentralen komma överens med en kommun om att kommunen som registeransvarig ska svara för att i befolkningsdatasystemet görs registeranteckningar om tillägg, ändringar eller rättelser som gäller uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom kommunen. För att kommunen ska kunna sköta denna uppgift får Befolkningsregistercentralen ge kommunen rätt att med hjälp av teknisk anslutning använda de uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler som registrerats i befolkningsdatasystemet. I momentet föreslås en sådan ändring att Befolkningsregistercentralen i fortsättningen ska ha rätt att ingå motsvarande överenskommelse med ett landskap då detta svarar för byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom sitt område.

23 §. Rätt att få uppgifter från myndigheter. I denna paragraf föreskrivs om registeransvarigas rätt att få uppgifter. Enligt bestämmelsen har den registeransvarige trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få i 13-17 § avsedda behövliga uppgifter som gäller dessa myndigheters verksamhetsområde för uppdatering av uppgifterna i befolkningsdatasystemet och för kontroll av uppgifternas riktighet och annan behandling av uppgifterna.

Det föreslås att 1 mom. 3-5 punkten med anledning av landskapsreformen ändras så att till paragrafen fogas en bestämmelse om att landskapsmyndigheterna ska ha motsvarande skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att terminologin i fråga om aktörerna inom social- och hälsovården ändras så att den motsvarar de begrepp som i fortsättningen kommer att användas inom social- och hälsovården.

24 §. Annan rätt att få uppgifter. Enligt paragrafens 1 mom. 3 punkten har den registeransvarige trots sekretessbestämmelserna rätt att för att uppdatera och i övrigt behandla uppgifterna i befolkningsdatasystemet få uppgifter av modern till ett barn som fötts levande eller av den i vars vård barnet är, om att barnet fötts, om inte en verksamhetsenhet eller en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården har underrättats om barnets födelse. I momentet föreslås i fråga om aktörerna inom social- och hälsovården en sådan ändring att bestämmelsen stämmer

överens med de begrepp som i fortsättningen kommer att användas inom social- och hälsovården.

25 §. Skyldighet att anmäla uppgifter. Enligt 2 mom. i denna paragraf ska den registeransvarige utan dröjsmål till verksamhetsenheter inom socialvården anmäla att ett barn på grund av vårdnadshavarens död har blivit utan vårdnadshavare. I momentet föreslås i fråga om aktörerna inom social- och hälsovården en sådan ändring att bestämmelsen stämmer överens med de begrepp som i fortsättningen kommer att användas inom social- och hälsovården.

70 §. Databehandlingstjänster. Enligt 1 mom. i denna paragraf får Befolkningsregistercentralen på uppdrag av en registeransvarig åta sig att sköta den tekniska driften och databehandlingen av det register eller datasystem som denne svarar för (databehandlingstjänster). Enligt momentet kan Befolkningsregistercentralens uppdragsgivare vara endast statliga eller kommunala myndigheter eller andra sådana registeransvariga som enligt lag eller förordning som utfärdats med stöd av lag har rätt att föra register. I momentet föreslås en sådan ändring att där uttryckligen nämns också landskapsmyndigheter.

1.5.16 Lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner

3 §. Inledande av ett utredningsförfarande. I paragrafens 2 mom. föreslås den ändringen att uttrycket ”det landskapsförbund som saken gäller” ändras till ”det landskap som saken gäller”.

6 §. Behandlingen av stadsregionutredarens förslag. I paragrafens 3 mom. föreslås den ändringen att uttrycket ”det landskapsförbund som saken gäller” ändras till ”det landskap som saken gäller”.

1.5.17 Lag om myndigheten för finansiell stabilitet

10 §. Utbetalning av ersättningar. I paragrafens 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.5.18 Kommunallag

10 §. Uppföljning och laglighetsövervakning. Det föreslås att regionförvaltningsverket i paragrafens 2 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.5.19 Lag om Keva

4 §. Anslutning som medlemssamfund samt avslutande av medlemskap. Till Keva hör, utöver de lagstadgade medlemssamfund, sådana föreningar, aktiebolag och stiftelser som avses i 3 § 2 mom. och som kan ansluta sig till Keva som medlemssamfund. I paragrafen finns bestämmelser om förfarandet då föreningar, aktiebolag och stiftelser ansluter sig till Keva som medlemssamfund samt om avslutande av medlemskap.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en skriftlig ansökan om medlemskap riktas till Kevas styrelse som beslutar om godkännande av ansökan. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att det i fortsättningen är Kevas kansli som beslutar om antagande av medlemssamfund. Beslutet ska fattas av verkställande direktören eller någon som denna har bemyndigat. Avsikten med den föreslagna ändringen är att göra antagningsförfarandet snabbare och enklare. Detta är motiverat med tanke på att antalet sammanslutningar i aktiebolagsform som ansöker om medlemskap ständigt ökar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om avslutande av medlemskap. I 2 mom. föreslås motsvarande ändring som i 1 mom., dvs. att ärenden som gäller avslutande av medlemskap ska behandlas av Kevas kansli. Dessutom föreslås en precisering av bestämmelsen i det avseendet att Keva ska höra medlemssamfund i ärenden som gäller avslutande av medlemskap i sådana fall

då Keva konstaterar att ett medlemssamfund inte längre uppfyller förutsättningarna för medlemskap. Ett medlemssamfund kan också anmäla att det vill utträda och det är i så fall onödigt att det hörs.

6 §. Allmän tillsyn. I denna paragraf föreskrivs om Kevas allmänna tillsyn. Keva sköter utöver sina medlemssamfunds pensionsskydd också pensionsskyddet för statens, evangelisk-lutherska kyrkans och Folkpensionsanstaltens anställda. I paragrafens 3 mom. föreskrivs om revision i anslutning till andra sammanslutningars än Kevas medlemssamfunds pensionsskydd. Enligt den gällande bestämmelsen tillsätter finansministeriet en revisor för högst fyra år i sänder. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att finansministeriet ska tillsätta en revisor för högst sex år i sänder. Från och med 2017 börjar den fyraåriga mandatperioden för Kevas delegation den 1 september 2017. Då den nya delegationen tillträder i september är det ändamålsenligt att den revisor som valts för dess mandatperiod sköter revisionen till utgången av räkenskapsperioden, vilket innebär att mandatperioden blir längre än högst fyra år som enligt den gällande bestämmelsen. Bestämmelsen om längsta mandatperiod motsvarar till denna del lagförslaget 35 §. Motsvarande bestämmelse om längsta mandattid på sex räkenskapsperioder ingår i den nya kommunallagens (410/2015) 122 § 4 mom. Det är ändamålsenligt att ändra bestämmelsen om längsta mandattid för en revisor som finansministeriet tillsatt i enlighet med paragrafen på det sätt som beskrivs ovan också av den anledningen att mandattiden för en revisor som avses i paragrafen i alla situationer ska kunna vara densamma som för Kevas revisor enligt 35 § i denna lag. Det blir sålunda möjligt att anlita samma revisionssammanslutning för revision både enligt denna paragraf och enligt 35 §. Revisionstjänsterna kan konkurrensut-sättas samtidigt. Efter maximitiden kan Kevas revisor på nytt delta i revision av Keva tidigast två år efter avslutat revisionsuppdrag. Om en revisionssammanslutning har utsetts till revisor ska den ovan nämnda begränsningen emellertid inte tillämpas på sammanslutningen utan endast på den huvudansvariga revisorn.

8 §. Allmänna krav på förvaltning. I gällande 8 § föreskrivs om Kevas delegation och dess uppgifter. Det föreslås att bestämmelserna om det organ som motsvarar delegationen i ändrad form ska överföras till 8 a § och att i 8 § tas in nya bestämmelser om de allmänna kraven på företagsstyrningen. På grund av ändringen föreslås det att även paragrafens titel ändras.

I paragrafens 1 mom. föreslås bestämmelser om de krav som ska ställas på styrelsens och verkställande direktörens ledning. Enligt bestämmelsen ska styrelsen och verkställande direktören leda Keva med yrkesskicklighet och med beaktande av verksamhetens syfte samt i enlighet med principerna för god förvaltning. I lagens 2 § föreskrivs om Kevas uppgifter och om syftet med verksamheten. Enligt paragrafen ska Keva sköta verkställigheten av pensionsskyddet, finansieringen av pensionsskyddet för medlemssamfundens personal samt uttagandet av pensionsavgifter för staten och evangelisk-lutherska kyrkan. Till god förvaltnings sed kan anses höra bland annat rekommendationer som motsvarar Finsk kod för bolagsstyrning (Corporate Governance). Kevas förvaltningsmodell, finansiella struktur, pensionssystemets samband med socialskyddet samt den omständigheten att verksamheten är lagstadgad och obligatorisk leder till att referensramen när det gäller begreppet god förvaltnings sed är en annan och att de rekommendationer som gäller börslistade bolag inte som sådana kan tillämpas på Keva. Kraven på god förvaltnings sed innebär för Kevas vidkommande framför allt ansvar för genomförande av det lagstadgade grundläggande uppdraget när det gäller förfarandenas kvalitet och lagenlighet, resultat och genomskinlighet samt redovisningsskyldigheten. God förvaltnings sed förutsätter att verksamheten bedrivs på ett kundorienterat sätt, att organisationsstrukturerna och ledningens roller på olika nivåer är tydliga och att verksamheten motsvarar rollerna.

I paragrafens 2 mom. föreslås en mot 12 b § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) svarande bestämmelse om en kontinuitetsplan för verksamheten och om verksamhetsprinciper som godkänts av styrelsen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Keva genom lämpliga åtgärder säkerställa kontinuiteten i verksamheten och att verksamheten bedrivs på ett systematiskt sätt i alla lägen, och i detta syfte ska Keva ha en av styrelsen godkänd kontinuitetsplan. Genom planen ska Keva ha beredskap för de från dess synpunkt viktigaste hotbilderna så att Keva kan fortsätta sin verksamhet också i störningssituationer, exempelvis vid stör-

ningar i datatrafiken. Planen har ett samband med Kevas riskhantering. Dessutom ska Keva ha skriftliga verksamhetsprinciper som styrelsen godkänt åtminstone om pensionsanstaltens interna kontroll, riskhanteringssystem och ordnande av interna revision. Keva har sedan länge haft planmässig beredskap för att säkerställa verksamhetens kontinuitet. Keva har en av styrelsen godkänd beredskapsplan med en beskrivning av de allmänna principerna och målsättningarna för beredskapsplaneringen, beslutsfattandet och framför allt riktlinjerna för verksamheten under undantagsförhållanden, där de funktioner definieras för vilka det måste finnas specifika beredskapsplaner. Planens aktualitet bedöms åtminstone en gång under styrelsens mandatperiod. Dessutom har Keva funktionsspecifika beredskapsplaner som täcker in kontinuitetsplaneringen bland annat i fråga om störnings- och problemsituationer under normala förhållanden samt under undantagsförhållanden. Planerna innehåller också beskrivningar av återgång till normala förhållanden. Styrelsen har vidare godkänt principer för riskhanteringen och anvisningar för den interna revisionen. För närvarande finns det inget separat dokument som styrelsen godkänt om principerna för den interna kontrollen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om kravet på bedömning av företagsstyrningssystemet, de skriftliga verksamhetsprinciperna och kontinuitetsplanen regelbundet, exempelvis en gång per år. Det är i sista hand styrelsen som svarar för bedömningen. Den kunde göras exempelvis av Kevas interna revision eller av en oberoende utomstående bedömare. Den interna revisionen kan emellertid inte utvärdera sin egen verksamhet, vilket innebär att det alltid är styrelsen som ska svara för bedömningen i fråga om den interna revisionen. Företagsstyrningssystemet, verksamhetsprinciperna och kontinuitetsplanen bör utvärderas tillräckligt ofta för att hållas uppdaterade och för att det ska vara möjligt att i den beakta förändringar i verksamheten och verksamhetsmiljön.

8 a §. Fullmäktige. Denna paragraf är ny. Till innehållet motsvarar 8 a § i tillämpliga delar 9 a § och 12 b § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I paragrafen föreslås bestämmelser om Kevas fullmäktige som är ett nytt organ som ersätter den nuvarande delegationen som utövar Kevas högsta beslutanderätt. Fullmäktige har karaktären av ett övervakande organ men dessutom ska de bland annat fastställa bokslutet, bevilja de redovisningsskyldiga ansvarsfrihet och godkänna Kevas budget.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om antalet fullmäktige samt om hur de förordnas och om deras behörighet. Fullmäktigeledamöterna ska vara 30 till antalet och var och en av dem ska ha en personlig suppleant. Antalet ledamöter är enligt förslaget detsamma som i den nuvarande delegationen. Det föreslås ändringar i fråga om antalet medlemmar som representerar olika aktörer. Liksom enligt den gällande bestämmelsen ska finansministeriet förordna fullmäktigeledamöterna för en fyra års mandatperiod i sänder. Som behörighetskrav anges i bestämmelsen att ledamöterna och suppleanterna ska vara väl ansedda. Detta krav anses av hävd innebära sådana begränsningar att personer som har begått brott enligt strafflagen, är försatta i konkurs eller har meddelats näringsförbud inte får utnämnas till styrelsen. I gällande 8 § föreskrivs det inte om behörighetskrav för delegationens ledamöter.

I 2 mom. föreskrivs det om kvoter. Sex fullmäktigeledamöter och lika många suppleanter ska förordnas bland personer som föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som anges i kommunernas och landskapens huvudavtal. Fyra ledamöter och lika många suppleanter ska förordnas bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Av de övriga fullmäktigeledamöterna och suppleanterna förordnas tio bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisation och tio bland personer som föreslagits av landskapen, så att kommunerna, samkommunerna, landskapen och de olika landsdelarna är jämnt företrädade i fullmäktige. Vid förordnandet av kommunernas och samkommunernas ledamöter och suppleanter ska beaktas gruppernas röstetal vid kommunalvalet och vid förordnandet av de ledamöter och suppleanter som representerar landskapen ska i enlighet med vallagens proportionalitetsprincip beaktas gruppernas röstetal vid landskapsvalet.

I den nuvarande delegationen ingår inga arbetsgivarföreträdare. I det avseendet skiljer sig den föreslagna bestämmelsen således från bestämmelsen om den nuvarande delegationens sam-

mansättning. Ändringen innebär att arbetsmarknadsparterna på motsvarande sätt som i arbetspensionsbolagen kommer att vara representerade i Kevas förvaltning med iakttagande av paritetsprincipen. I den nuvarande delegationen ingår fyra ledamöter som representerar de kommunala huvudavtalsorganisationerna, medan antalet organisationsföreträdare enligt förslaget ökar till sex. Arbetsmarknadsparternas representation i Kevas förvaltning kommer efter ändringen att motsvara de centralorganisationers representation i arbetspensionsförsäkringsbolagens förvaltningsorgan som representerar löntagarna och arbetsgivarna, sådan den är enligt lagen om ändring av 9 b och 9 e § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (947/2016) som för förvaltningsrådets vidkommande träder i kraft 2019 och för styrelsens vidkommande 2020. Enligt förslaget ska också landskapen vara representerade i fullmäktige. Landskapen kommer enligt de ändringar som föreslås i propositionen om landskaps- och social- och hälsovårdsreformen (RP 15/2017 rd) att från och med instiftandet av landskapen vara Kevas medlemssamfund och från början av år 2020 övergår ungefär hälften av arbetstagarna i Kevas nuvarande medlemssamfund till landskapen. Det är således motiverat att landskapen får motsvarande representation i Kevas förvaltning som kommunerna och samkommunerna.

Fullmäktiges sammansättning ska i sin helhet motsvara de olika gruppernas röstetal vid landskaps- och kommunalvalen. Bestämmelsen motsvarar till denna del de omständigheter som för närvarande ska beaktas i fråga om delegationens sammansättning, men när det gäller fullmäktiges sammansättning ska utöver resultatet av kommunalvalen beaktas också resultatet av landskapsvalen. Det första landskapsvalet förrättas i samband med presidentvalet 2018 medan landskapsvalet år 2021 och därefter ska förrättas i april, samtidigt som kommunalvalet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om fullmäktiges uppgifter. Fullmäktiges karaktär av ett övervakande organ understryks genom att i bestämmelsen nämns att fullmäktige ska övervaka Kevas förvaltning och verksamhet., Fullmäktige har till uppgift att välja styrelseledamöter och suppleanter för dem samt en revisor. Fullmäktige beslutar också om grunderna för arvoden och andra ersättningar till de förtroendevalda. Vidare ska fullmäktige behandla Kevas bokslut och revisionsberättelse, besluta om fastställande av bokslutet samt godkänna budgeten och verksamhets- och ekonomiplanen. Detta motsvarar den nuvarande delegationens uppgifter.

Av delegationens nuvarande uppgifter ska de överföras till styrelsen som gäller val och uppsägning av verkställande direktören samt godkännande av tilläggs pensionsstadgan. För närvarande är det Kevas delegation som beslutar om medlemssamfundens betalningsandelar. Det har föreslagits ändringar i de pensionsavgifter som ska betalas av Kevas medlemssamfund och enligt den ovan nämnda propositionen (RP 15/2017 rd) är det i fortsättningen finansministeriet som på framställning av Keva ska fastställa det sammanlagda beloppet av den nya utjämningsavgiften. Den arbetsinkomstbaserade pensionsavgiften och sjukpensionsavgiften kommer i genomsnitt att ligga på samma nivå som arbetsgivarens genomsnittliga arbetspensionsförsäkringsavgift enligt lagen om pension för arbetstagare. Kevas styrelse ska göra en framställning om grunden för utjämningsavgiften till finansministeriet och fastställa de övriga pensionsavgifterna. Efter reformen kommer fullmäktige således inte att ha några uppgifter i anslutning till de pensionsavgifter som ska betalas av Kevas medlemssamfund. För närvarande godkänner delegationen också räkenskapsstadgan och instruktionen för Keva. Det föreslås att instruktionen slopas i samband med reformen. Det finns inte längre heller något behov av en räkenskapsstadga av det nuvarande slaget utan styrelsen ska i fortsättningen utfärda de föreskrifter och bemyndiganden som behövs genom att godkänna Kevas förvaltnings- och ledningssystem.

8 b §. Fullmäktigesammanträdets beslut. I denna nya paragraf föreskrivs om fullmäktiges sammanträden. För närvarande finns det bestämmelser om sammanträdesförfarandet i den av delegationen godkända arbetsordningen och instruktionen för Kevas delegation. De föreslagna bestämmelserna motsvarar de nuvarande. Det har ytterst sällan varit aktuellt att ändra bestämmelserna om sammanträdesförfarandet och det är därför ändamålsenligt att i lagen ta in de viktigaste bestämmelserna om förfarandet.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om sammanträdets beslutförhet. Enligt den är sammanträdet beslutfört då ordföranden eller vice ordförande och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande vid sammanträdet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om omröstning. Om fullmäktige är eniga om en sak eller om ett motförslag inte har vunnit understöd, ska ordföranden konstatera att ett beslut har fattats. I annat fall gäller som beslut det förslag som har fått flest röster. Då rösterna faller lika gäller det förslag som ordföranden har röstat för. Vid val blir den eller de utsedda som fått flest röster. Vid lika röstetal avgör lotten.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om föredraganden. Enligt bestämmelsen avgörs ärendena vid fullmäktiges sammanträde på styrelsens föredragning.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om rätten att vara närvarande och yttra sig vid fullmäktiges sammanträde. Enligt bestämmelsen har styrelseledamöterna och verkställande direktören rätt att närvara och yttra sig vid fullmäktiges sammanträden. Fullmäktige kan separat besluta att andra får närvara och yttra sig.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs det att protokoll ska föras vid fullmäktiges sammanträde. I protokollet antecknas närvarande ledamöter, framlagda förslag och fattade beslut samt förrättade omröstningar. Sammanträdets sekreterare ska kontrасignera protokollet och det ska justeras och undertecknas av ordföranden samt av minst två personer som sammanträdet valt för detta ändamål och som varit närvarande vid sammanträdet.

8 c §. Valutskottet. I denna nya paragraf föreslås bestämmelser om valutskottet, som är ett nytt organ som fullmäktige ska välja bland sig och som har till uppgift att för fullmäktige bereda förslag till de förtroendevaldas arvoden och till styrelseledamöter. Valutskottets ledamöter ska höra till Kevas fullmäktige. Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande. I valutskottets arbetsordning som godkänts av fullmäktige föreskrivs närmare om valutskottets sammansättning och hur ledamöterna väljs samt om valutskottets verksamhet. Fullmäktige kan besluta om antalet ledamöter i utskottet. Denna nya bestämmelse påminner om 9 c § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag där det föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsbolags valutskott. I ett arbetspensionsförsäkringsbolag hör det till valutskottets uppgifter att lägga fram förslag till arvoden för ledamöterna i förvaltningsrådet och till ledamöter i förvaltningsrådet och dessutom ska valutskottet bereda förslag till arvoden för förvaltningsrådets ledamöter och till bolagsstämman förslag om tillsättandet av förvaltningsrådet. Arbetspensionsförsäkringsbolagets valutskott väljer bolagets förvaltningsråd och utskottens ledamöter ska vara ledamöter i arbetspensionsförsäkringsbolagets förvaltningsråd eller styrelse. Eftersom det i Keva inte finns något organ som motsvarar ett förvaltningsråd, ska Kevas valutskott för fullmäktige bereda förslag endast till arvoden för de förtroendevalda och till styrelseledamöter.

Avsikten med förslaget är att skapa ett beredningssystem som ålägger de intressegrupper som är företrädare i fullmäktige att söka gemensamma lösningar när det gäller styrelsens sammansättning. De förslag som valutskottets beredning resulterar i är inte bindande för beslutsfattarna. Fullmäktige kan välja styrelseledamöter avvikande från valutskottets förslag. Det är emellertid meningen att förslagen ska utformas i samarbete med de intressegrupper som är företrädare i fullmäktige och därför ska utskottets förslag också anses vara en anvisning som är relativt bindande när det gäller förfarandet.

9 §. Styrelsen. I denna paragraf föreskrivs om styrelsens mandatperiod, ledamöter och uppgifter. De ändringar som föreslås i fråga om Kevas styrelse förstärker styrelsens roll i förhållande till den nuvarande delegationens. Om inte något annat uttryckligen föreskrivs i lag har styrelsen en generell behörighet att sköta Kevas angelägenheter.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det för närvarande om styrelsens mandatperiod. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att i den föreskrivs om styrelsens generella behörighet, mandatperiod och sammankallande. Enligt bestämmelsen ska styrelsen leda och utveckla Kevas verk-

RP 14/2018 rd

samhet samt bevaka Kevas intressen. Styrelsens mandatperiod är liksom för närvarande två år och den fortsätter tills nästa styrelse är vald. I momentet föreslås också en bestämmelse enligt vilken styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller verkställande direktören. För närvarande finns det i instruktionen en bestämmelse om sammankallande av styrelsen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det om styrelsens sammansättning. I bestämmelsen föreslås en sådan ändring att antalet styrelsemedlemmar ökas från nio till elva, eftersom styrelsen enligt förslaget ska utökas med företrädare för landskapen och arbetsgivaren. Dessutom kommer antalet företrädare för löntagarorganisationerna att öka från två till tre. Kommunernas centralorganisation ska föreslå tre ledamöter och suppleanter för dem, medan landskapen ska föreslå tre ledamöter och suppleanter för dem. Av styrelseledamöterna ska tre och deras suppleanter väljas bland personer som gemensamt föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som avses i kommunernas och landskapens huvudavtal. Av styrelseledamöterna ska två och deras suppleanter väljas bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Av de ordinarie styrelseledamöterna utser fullmäktige en till ordförande och en till vice ordförande. På motsvarande sätt som i fråga om fullmäktige kommer arbetsmarknadsparternas representation i Kevas förvaltning efter ändringen att motsvara de nya bestämmelserna om arbetspensionsförsäkringsbolagen. Vid valet av Kevas styrelseledamöter iakttas för närvarande principen enligt vilken resultatet av kommunalvalet ska beaktas. I fortsättningen ska i fråga om styrelsens slutliga sammansättning beaktas både kommunal- och landskapsvalets slutresultat.

I 3 mom. föreskrivs det om behörighetsvillkor för styrelseledamöter. I momentet föreslås inga ändringar.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om styrelsens uppgifter. I momentet föreslås ändringar som innebär att styrelsens lagstadgade uppgifter utökas och att styrelsens uppgifter regleras mera detaljerat än för närvarande. Den föreslagna förteckningen över uppgifterna är inte uttömmande, eftersom styrelsen har generell behörighet att sköta Kevas angelägenheter.

Enligt 4 mom. 1 punkten ska styrelsen godkänna en strategi för Kevas verksamhet. Denna uppgift hör också för närvarande till styrelsens uppgifter. Enligt momentets 2 punkt ska styrelsen besluta om Kevas tilläggspensionsstadga. Denna uppgift överförs till styrelsen från delegationens nuvarande uppgifter.

Enligt 4 mom. 3 punkten ska styrelsen göra en framställning till finansministeriet om den utjämningsavgift som avses i nya 19 c § (jfr. RP 15/2017 rd) vars sammanlagda belopp finansministeriet i enlighet med 19 § fastställer på framställning av Keva. Den styrelse som väljs 2018 ska första gången göra en framställning om utjämningsavgiften i december 2019. Styrelsen ska dessutom fastställa Kevas övriga pensionsavgifter, dvs. den arbetsinkomstbaserade pensionsavgiften enligt 19 a § och sjukpensionsavgiften enligt 19 b § samt grunderna för beräkning av de nämnda avgifterna.

Enligt 4 mom. 4 punkten ska styrelsen varje år upprätta Kevas verksamhetsberättelse och bokslut, vilket för närvarande hör till delegationens uppgifter.

Enligt 4 mom. 5 punkten ska styrelsen godkänna Kevas förvaltnings- och ledningssystem bland annat vad gäller behörighetsfördelningen och rapporteringen mellan styrelsen och verkställande direktören samt organiseringen och styrningen av Kevas verksamhet i övrigt. Detta är en ny bestämmelse som innebär att förvaltnings- och ledningssystemet ska ersätta den nuvarande instruktionen, arbetsordningen och räkenskapsstadgan.

Med hjälp av förvaltnings- och styrsystemet kan styrelsen främja god förvaltningssed i Kevas ledning.

Enligt 4 mom. 6 punkten ska styrelsen liksom enligt den gällande bestämmelsen upprätta en placeringsplan och behandla också andra ärenden som är principiellt viktiga eller vittomfat-

tande med tanke på placeringsverksamheten och enligt 7 punkten ska styrelsen sörja för ordnandet av Kevas interna kontroll och riskhantering.

Enligt 4 mom. 8 punkten ska styrelsen godkänna fullmakter att underteckna Kevas avtal och förbindelser. För närvarande finns det bestämmelser om underteckningsfullmakter i instruktionen för Keva. Instruktionen ska i fortsättningen ersättas med sådana bemyndiganden i förvaltnings- och ledningssystemet som godkänts av styrelsen.

Enligt 4 mom. 9 punkten ska styrelsen anställa verkställande direktören samt säga upp eller förflytta honom eller henne till andra uppgifter om han eller hon har förlorat styrelsens förtroende. För närvarande hör det till delegationens uppgifter att anställa och säga upp verkställande direktören.

Enligt 4 mom. 10 punkten ska styrelsen besluta om behörighetsvillkoren för Kevas andra tjänsteinnehavare än verkställande direktören och vice verkställande direktören, som det föreskrivs om i lagförslagets 14 §. För närvarande finns det i instruktionen för Keva bestämmelser om behörighetsvillkoren för andra tjänsteinnehavare än verkställande direktören och vice verkställande direktören. Andra tjänsteförhållanden hos Keva avser direktörer vilkas ansvarsområde omfattar pensions- och rehabiliteringsbeslut och därmed sammanhängande försäkringsmedicinska bedömningar. Enligt momentets 11 punkt ska styrelsen dessutom besluta om andra principiella eller annars viktiga ärenden.

I paragrafens 5 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken styrelsen kan delegera befogenheter till verkställande direktören samt till andra tjänsteinnehavare eller arbetstagare vid Keva.

Enligt paragrafens 6 mom. kan Kevas fullmäktige avsätta styrelsen under mandatperioden. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar nuvarande 5 mom. med den ändringen att det är fullmäktige, inte delegationen, som svarar för avsättningen. Fullmäktige kan avsätta styrelsen under mandatperioden om en eller flera styrelseledamöter inte längre åtnjuter fullmäktiges förtroende. Fullmäktige ges i en sådan situation möjlighet att byta ut styrelsen. Avsättningsbeslutet gäller samtliga styrelseledamöter trots att misstroendet inte skulle gälla alla. Fullmäktige ska då avsätta hela styrelsen och utse en ny för återstoden av mandatperioden.

I paragrafens 7 mom. föreslås en ny bestämmelse om hur ett ärende som gäller avsättning av styrelsen ska väckas. För att väcka ett ärende som gäller avsättning av styrelsen ska minst en tredjedel av fullmäktige göra en skriftlig framställning om saken till fullmäktiges ordförande. Ordföranden ska omedelbart därefter sammankalla ett extra sammanträde där fullmäktige kan besluta om tillsättning av ett tillfälligt utskott för beredning av avsättningsärendet.

9 a §. Styrelsens beslutsfattande. I denna nya paragraf föreskrivs det om styrelsens beslutsförfarande och beslutsföret, hur ordföranden och vice ordförandens jäv inverkar på sammanträdesförfarandet, om föredragning, om närvarorätt vid sammanträdet och om protokollföring. Som nya beslutsförfaranden vid sidan av traditionella sammanträden som hålls på en viss plats föreslås bestämmelser om elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande, som det föreskrivs närmare om i 9 b §. En bestämmelse som motsvarar det föreslagna 9 a § 1 mom. finns i kommunallagens 98 § 1 mom. Bestämmelser om sammanträdesförfarandet finns för närvarande i arbetsordningen för Kevas delegation och i instruktionen för Keva. De bestämmelser som föreslås motsvarar de nuvarande. Det föreslås att permanenta bestämmelser om saken överförs från instruktionen och arbetsordningen till lagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om beslutsförfarandet i ärenden som hör till styrelsen. Styrelsen kan behandla ett ärende vid ett så kallat traditionellt sammanträde som hålls på en viss plats. Alternativt kan styrelsen hålla sitt sammanträde i en elektronisk miljö (elektroniskt sammanträde). Med elektroniskt sammanträde avses enligt förslaget ett sammanträde som genomförs i en elektronisk verksamhetsmiljö och som deltagarna deltar i på en plats som de själva valt. Dessutom föreskrivs i momentet om den nya möjligheten att fatta beslut elektro-

niskt före sammanträdet (elektroniskt beslutsförfarande). Därmed avses beslutsfattande som oberoende av tid och plats sker före ett förvaltningsorgans sammanträde.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om sammanträdet beslutförhet. Enligt momentet är styrelsen beslutför då minst hälften av ledamöterna är närvarande. Om både ordföranden och vice ordföranden är frånvarande eller jäviga ska styrelsen utse en tillfällig ordförande för sammanträdet eller för behandlingen av ärendet.

I 3 mom. föreskrivs det om beslutsfattande då enighet inte uppnås. Som styrelsens beslut gäller då den mening som flertalet har understött och vid lika röstetal avgör ordförandens röst. Vid val utses den eller de som fått flest röster. Vid lika röstetal avgör lotten.

I 4 mom. föreskrivs det om föredragning av ärenden och att ärendena vid styrelsens sammanträde avgörs på föredragning av verkställande direktören.

I 5 mom. föreskrivs det om rätten att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträden. Enligt bestämmelsen har fullmäktiges ordförande och vice ordförande samt verkställande direktören rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträde. Styrelsen kan också besluta om andra personers rätt att närvara och yttra sig.

I 6 mom. föreskrivs det om protokollföring vid styrelsens sammanträde. I protokollet ska antecknas närvarande styrelseledamöter, de förslag som lagts fram och beslut som fattats samt de omröstningar som förrättats. Protokollet ska kontrasigneras av sammanträdet sekreterare samt justeras och undertecknas av ordföranden och av minst två för ändamålet valda ledamöter som varit närvarande vid sammanträdet.

9 b §. Elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande. I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande. Denna nya bestämmelse hänför sig till de alternativa beslutsförfaranden som föreslås ovan i 9 a § 1 mom. Bestämmelserna motsvarar delvis 99 och 100 § i kommunallagen.

Elektroniskt sammanträde innebär ett avsteg från principen att ordföranden och sekreteraren ska vara närvarande på sammanträdesplatsen. Deltagarna i sammanträdet kan befinna sig på olika platser. Ett elektroniskt sammanträde kan hållas till exempel via ett lämpligt datasystem eller som en videokonferens. Vid ett elektroniskt sammanträde stämmer förfarandet i övrigt överens med de beslutsförfaranden som tillämpas vid ett ordinärt (fysiskt) sammanträde.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att det vid ett elektroniskt sammanträde krävs att de som konstateras vara närvarande står i bild- och ljudförbindelse med varandra på lika villkor. En bild- och ljudförbindelse på lika villkor kan anses vara nödvändig med tanke på styrelsens beslutsfattande och den tryggar för sin del förutsättningarna för organets beslutsfattande, eftersom deltagarna i sammanträdet på detta sätt kan diskutera de ärenden som ska avgöras ”ansikte mot ansikte”.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för att styrelsen ska kunna fatta beslut i ett slutet elektroniskt beslutsförfarande. I ett elektroniskt förfarande kan en del av de ärenden som ska tas upp på styrelsens sammanträde behandlas elektroniskt före det egentliga sammanträdet. Styrelsen kan bestämma vilka typer av ärenden som kan behandlas elektroniskt. Ett sådant beslutsförfarande är i regel avsett för behandling av så kallade rutinmässiga ärenden. Det förfarande som avses i paragrafen förutsätter användning av till exempel ett lämpligt datasystem eller någon annan datateknisk lösning. Det kan också vara fråga om ett slutet datasystem i vilket respektive organs ledamöter kan logga in sig på ett tillförlitligt sätt exempelvis via det allmänna datanätet. Styrelsen kan använda det elektroniska beslutsförfarandet för att fatta beslut före sammanträdet. Paragrafen tar inte ställning till frågan om hur lång tid före sammanträdet beslutsfattandet ska ske. Det är styrelsen som bestämmer den saken.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att de ärenden som ska behandlas i elektroniskt beslutsförfarande ska specificeras i sammanträdeskallelsen och det ska nämnas före vilken tidpunkt ärendet kan behandlas i elektroniskt beslutsförfarande. I sammanträdeskallelsen ska sålunda anges en viss tid före vilken ledamöterna ska ta ställning i ärendet. Behandlingen och ställningstagandet ska ske till exempel i elektroniskt beslutsförfarande, vilket innebär att alternativen i varje ärende som behandlas ska vara så enkla som möjligt (exempelvis ”godkänner”, ”förkastar” samt ”tomt” eller ”ja”, ”nej” samt ”tomt”). Ställningstagandena ska redovisas öppet så att samtliga styrelseledamöter kan se de övrigas ställningstaganden. Ett ärende är behandlat då samtliga ledamöter har uttryckt sin åsikt i ärendet och tidsfristen för behandlingen har löpt ut. I momentet föreskrivs dessutom att ett ärende ska behandlas vid ordinarie sammanträde om en ledamot kräver detta. På detta sätt säkerställs det att också ärenden som ska behandlas i ett elektroniskt beslutsförfarande kan diskuteras vid sammanträde innan de avgörs. I det elektroniska beslutsförfarandet ska det utöver de alternativ som beskrivs ovan också vara möjligt att överföra ett ärende till styrelsens sammanträde för behandling. I en situation där en styrelseledamot har utnyttjat denna möjlighet avförs ärendet och samtliga styrelseledamöter ska via systemet få besked om att ärendet har överförs till sammanträde. Förfarandet är detsamma i situationer där en styrelseledamot lägger fram ett ändringsförslag i ett ärende som behandlas. Ett ärende överförs sålunda automatiskt till behandling vid sammanträde om någon av styrelseledamöterna avstår från att uttrycka sin åsikt inom den tidsfrist som anges i kallelsen till sammanträdet. På detta sätt säkerställs det att samtliga ledamöter har möjlighet att uttrycka sin åsikt i ärendet.

I 4 mom. föreskrivs det att ett protokoll som gäller beslut som fattats i ett elektroniskt beslutsförfarande kan justeras före sammanträdet. Huvudregeln är den att beslut som fattats i elektroniskt beslutsförfarande på normalt sätt ska justeras vid följande sammanträde, men enligt momentet är det möjligt att justera beslut redan före sammanträdet. Beslut som tillkommit i elektroniskt beslutsförfarande kan justeras t.ex. inom samma slutna datasystem i vilket de har fattats eller annars elektroniskt på motsvarande sätt som vid sedvanlig protokolljustering.

I 5 mom. föreskrivs det om de krav som ställs på dataskyddet och informationssäkerheten vid elektroniska sammanträden och i elektroniskt beslutsförfarande. Vid sådana sammanträden och förfaranden ska informationssäkerheten tillgodoses och utomstående ska inte ha tillgång till sekretessbelagda uppgifter. Keva ska med tanke på informationssäkerheten fästa avseende vid behandlingen av sekretessbelagd information. I samband med elektroniska sammanträden ska Keva till exempel fästa avseende vid när och hur behandlingen av sådana ärenden sker som kräver konfidentialitet eller är sekretessbelagda. Keva ska i sådana fall till exempel dra upp riktlinjer för på hurdana platser styrelseledamöterna kan delta i sammanträden och vidare ska Keva se till att utomstående inte får tillgång till sekretessbelagd eller konfidentiell information. I ett elektroniskt beslutsförfarande måste styrelseledamöterna kunna identifieras på ett tillförlitligt sätt, så som föreskrivs i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009). Det datasystem som används bör vara slutet och kommunikationslänkarna bör vara vederbörligen skyddade. Dessutom måste Keva beakta att till exempel de servrar som används uppfyller säkerhetskraven.

9 c §. Styrelsens revisions- och riskhanteringsutskott. I denna nya paragraf föreskrivs om styrelsens revisions- och riskhanteringsutskott, som är ett nytt organ. Keva har för närvarande inget separat revisions- eller riskhanteringsutskott i anslutning till styrelsen eller delegationen.

Enligt det föreslagna 1 mom. tillsätter styrelsen inom sig ett revisions- och riskhanteringsutskott med uppgift att bedöma den ekonomiska rapporteringen samt den interna kontrollens, interna revisionens och riskhanterings tillräcklighet och funktion. Utskottet ska behandla riskhanteringen den interna revisionen och planer och rapporter för den verksamhet där iakttagandet av bestämmelser och föreskrifter övervakas (compliance-toiminto). Dessutom ska utskottet för fullmäktige bereda förslag till revisorsval och revisorsarvoden samt övervaka upprättandet av bokslut och lagstadgad revision.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska revisions- och riskhanteringsutskottet bestå av minst tre styrelseledamöter. Närmare bestämmelser om utskottets verksamhet finns i den arbetsordning för revisions- och riskhanteringsutskottet som styrelsen godkännt. I synnerhet i stora börsbolag har man utvecklat en metod där styrelsen biträds av utskott som bereder ärenden som viktiga för bolagets verksamhet. Som exempel på sådana nämns corporate governance -rekommendationerna utskott för behandling av bolagets arvodes-, utnämnings-, och revisionsärenden. I många bolag och sammanslutningar anlitas också ett beredande utskott med benämningen arbetsutskott, som ofta är sammansatt av bolagets presidium eller av presidiet med vissa kompletteringar.

Enligt 10 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ska styrelsen välja beredningsutskott åtminstone för de utnämnings-, arvodes- och revisionsärenden som den behandlar. Bestämmelsen i den föreslagna 9 c § stämmer i tillämpliga delar överens med nämnda bestämmelse i arbetspensionsförsäkringslagen, emellertid så att som ett obligatoriskt utskott utöver valutskottet i Keva ska tillsättas endast ett revisions- och riskhanteringsutskott. Med beaktande av Kevas uppgifter och ställning som en offentligrättslig pensionsanstalt, är det inte ändamålsenligt att ålägga styrelsen att inom sig utse andra utskott. Styrelsen kan emellertid om den så önskar tillsätta utskott för beredning av vissa beslutsärenden.

Syftet med revisions- och riskhanteringsutskottet är att förbättra förutsättningarna när det gäller att för styrelsen bereda ärenden i anslutning till ekonomi, intern kontroll och riskhantering före det egentliga beslutsfattandet. Utskottsarbetet effektiviserar styrelseledamöternas tidsanvändning och möjliggör specialisering i ärenden som hör till utskottets uppgifter.

13 §. Transaktioner med personer som hör till ledningen eller till ledningens närmaste krets. I denna paragraf föreskrivs om transaktioner med ledningen och dess närmaste krets. I 1 mom. 1 punkten föreslås en sådan ändring att Kevas styrelse ska fatta beslut om betydande transaktioner som gäller Keva, om den andra parten i transaktionen är en ledamot av fullmäktige, tidigare av delegationen.

14 §. Verkställande direktör. I denna paragraf föreskrivs det om verkställande direktörens ställning. Enligt 14 § i den gällande lagen leds Kevas verksamhet av den verkställande direktören som är underställd styrelsen. Keva och den verkställande direktören kan ingå ett direktörsavtal. Keva kan besluta att betala avgångsvederlag till den verkställande direktören. Regleringen av verkställande direktörens ställning är knapphändig i den gällande lagen och motsvarar närmast regleringen av kommundirektörens ställning i kommunallagen. Den föreslagna paragrafen preciserar verkställande direktörens ställning inom Kevas lednings- och förvaltnings-system, i förhållande till styrelsen. Den föreslagna regleringen motsvarar i stor utsträckning Kevas verkställande direktörs ställning sådan den utformats i praktiken. Det finns behov att ändra regleringen också av den anledningen att styrelsens ställning ska förstärkas. Med tanke på den operativa ledningen av Keva är det i praktiken viktigt att styrelsens respektive verkställande direktörens uppgifter och ansvarsförhållanden är tydligt definierade.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs det om verkställande direktören som utnämns av styrelsen. Enligt den gällande lagen är det delegationen som väljer verkställande direktör på samma sätt som det är kommunfullmäktige som väljer kommundirektör. Verkställande direktören ska ha en ställföreträdare. På denne tillämpas vad som i lagen föreskrivs om verkställande direktören. Behörighetsvillkor för tjänsten som verkställande direktör och vice verkställande direktör är högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet som uppgiften kräver samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap. Avsikten är inte att ändra behörighetsvillkoren i samband med att bestämmelserna om dem överförs från instruktionen till lagen.

I 2 mom. föreskrivs det med avvikelse från gällande lag om verkställande direktörens uppgifter och behörighet. Verkställande direktören ska se till att de uppgifter som avses i 2 § i lagen om Keva blir utförda och sköta den övriga dagliga förvaltningen i enlighet med styrelsens anvisningar och föreskrifter (*verkställande direktörens allmänna behörighet*). Verkställande direktören ska i synnerhet svara för att bokföringen och medelsförvaltningen är ordnad på ett

tillförlitligt sätt. Verkställande direktören ska ge styrelsen och dess ledamöter den information som behövs för fullgörande av styrelsens uppgifter. Momentet motsvarar i tillämpliga delar 6 kap. 17 § 1 mom. i aktiebolagslagen (624/2006). Verkställande direktören ska också se till att styrelsens beslut verkställs och följa styrelsens föreskrifter samt informera styrelsen om åtgärder och händelser som är betydelsefulla med avseende på verksamheten.

I 3 mom. föreskrivs det om begränsning av verkställande direktörens behörighet och om åtgärder i anslutning till den dagliga ledningen. Verkställande direktören får vidta åtgärder som med beaktande av omfattningen och arten av Kevas verksamhet är exceptionella eller av stor betydelse endast om han eller hon har styrelsens bemyndigande eller om styrelsens beslut inte kan inväntas utan väsentlig olägenhet för verksamheten. I det sist nämnda fallet ska styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärderna. Momentet motsvarar i tillämpliga delar 6 kap. 17 § 2 mom. i aktiebolagslagen.

Paragrafens 4 mom. stämmer överens med den sista meningen i 14 § 1 mom. i den gällande lagen enligt vilket Keva och verkställande direktören kan ingå ett direktörsavtal. Keva kan besluta betala avgångsvederlag till verkställande direktören. Beslutet ska fattas av styrelsen.

17 §. Instruktion. Det föreslås att denna paragraf upphävs eftersom motsvarande bestämmelser som i instruktionen i fortsättningen ingår i det förvaltnings- och ledningssystem som styrelsen ska godkänna.

21 §. Pensionsansvarsfonden. I denna paragraf föreskrivs om Kevas pensionsansvarsfond. Tekniska justeringar föreslås i paragrafens ordalydelse. I paragrafen anges tydligare än för närvarande att Keva kan ha en pensionsansvarsfond för utjämning av Kevas medlemssamfundens pensionsutgifter. Till fonden har sedan den grundades överförts medel och avsikten är att senare använda fondens medel för pensionsutgifter. Enligt gällande 1 mom. bestämmer Kevas delegation särskilt om överföringar till pensionsansvarsfonden. Det föreslås att paragrafen preciseras i överensstämmelse med nuvarande praxis enligt vilken överföringar till pensionsansvarsfonden görs i överensstämmelse med Kevas fastställda bokslut. Enligt gällande lag beslutar delegationen om fastställande av bokslutet. Enligt föreslagna 8 a § beslutar fullmäktige om godkännande av bokslutet. För tydlighetens skull föreskrivs i 1 mom. att överföringarna till pensionsansvarsfonden räknas som sådana utgifter som avses i 19 § 1 mom.

I 2 mom. föreslås en teknisk justering som innebär att momentet kompletteras med en hänvisning till 9 §, där det föreskrivs om styrelsens uppgifter.**22 §. Placeringsdelegationen.** Placeringsdelegationens uppgift är att främja informationen mellan medlemmarna. Delegationen består av företrädare för finansministeriet, arbets- och näringsministeriet samt kommunsektorns huvudavtalsorganisationer. Delegationen är ett rådgivande organ som behandlar riktlinjerna för Kevas placeringsverksamhet och dess utveckling. Det föreslås att bestämmelsen upphävs eftersom den inte längre behövs. Placeringsdelegationen har inte sammanträtt på två år och dess informations- och övriga uppgifter kan också utföras formfritt mellan parterna.

23 §. Tillsynsavgift och andra avgifter. I 3 mom. föreskrivs det om finansieringen av det tilläggspensionsskydd som avses i 8 § i pensionslagen för den offentliga sektorn. Kostnaderna för tilläggspensionsskyddet ska enligt förslaget fördelas mellan medlemssamfunden enligt de grunder som Kevas styrelse fastställer.

28 §. Skyldighet att göra insideranmälan. I 2 mom. definieras begreppet insider i Keva. I bestämmelsen föreslås en sådan ändring att omnämnandet av ordföranden och vice ordföranden för Kevas delegation ersätts med ordföranden och vice ordföranden för fullmäktige.

33 §. Delgivning av beslut. Det föreslås att paragrafens 2 och 3 mom. ändras så att delegationens sammanträden, beslut och protokoll ersätts med fullmäktiges sammanträde, beslut och protokoll.

35 §. Revision och bokslut. I denna paragraf föreskrivs det om revision av Keva. Den gällande lagen måste preciseras till följd av att revisionslagen (1141/2015) ändrats. Lagen 662/2016 om ändring av revisionslagen trädde i kraft den 19 augusti 2016.

I det föreslagna 1 mom. föreskrivs det generellt att bestämmelser om revision av Keva finns i lagen om Keva och i revisionslagen. Dessutom föreslås ett förtydligande enligt vilket 5 kap. i revisionslagen inte ska tillämpas på revision av lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Pensionsanstalten har inte definierats som en sammanslutning av betydande allmänt intresse. Därför föreskrivs det för tydlighetens skull att revisionslagens bestämmelser om sådana sammanslutningar inte ska tillämpas på pensionsanstalten.

I 2 mom. föreskrivs det om den längsta mandattiden för en revisor. En revisors mandatperiod eller mandatperioder i följd får enligt förslaget sammanlagt uppgå till högst sex år. Enligt den gällande lagen är en revisors mandatperiod densamma som delegationens. Enligt kommunallagens 122 § 3 mom. kan en revisionssammanslutning väljas för granskning av förvaltningen och ekonomin för högst sex räkenskapsperioder i sänder. Det är skäl att på motsvarande sätt också i lagen om Keva ge bestämmelsen om mandatperioden en flexiblere utformning så att mandatperioden inte längre ska vara beroende av fullmäktiges mandatperiod. Efter maximitiden får revisorn på nytt delta i revision av Keva tidigast två år från det att revisionsuppdraget upphört. Om en revisionssammanslutning har valts till revisor ska begränsningen emellertid inte tillämpas på revisionssammanslutningen utan endast på den huvudansvariga revisorn.

I 3 mom. föreskrivs det om revisorns tjänstgöring hos Keva. I 4 kap. 11 § 1 mom. i revisionslagen föreskrivs det om en tidsfrist som begränsar en revisors övergång till anställning hos en granskad sammanslutning och som gäller alla revisorer och huvudansvariga revisorer som utför revision enligt revisionslagens 3 kap. Dessa personer får inte förrän minst ett år har förflutit sedan revisionen ta emot uppdrag eller medlemskap i den granskade sammanslutningen. Denna tidsfrist kallas i allmänhet cooling off- eller avkylningsperiod. Med nyckelpersoner i ledningen för den granskade sammanslutningen avses medlemmar i den ledningsgrupp som biträder verkställande direktören eller sådana personer som verkställande direktören eller styrelsen definierar som nyckelpersoner. Ekonomidirektören och motsvarande personer anses vara nyckelpersoner utan att de uttryckligen definieras som sådana. En revisor eller en huvudansvarig revisor som utför revision för en revisionssammanslutnings räkning får inte ta emot uppdrag som styrelseledamot, fullmäktige eller verkställande direktör hos Keva eller i en sammanslutning som hör till samma koncern som Keva, förrän minst två år har förflutit sedan revisionsuppdraget togs emot. Trots att Keva inte är en betydande sammanslutning av allmänt intresse, föreslås att cooling off-perioden i fråga om revisorns övriga uppgifter vid pensionsanstalten ska vara två år. Med avvikelse från den gällande lagen tas det i den föreslagna lagen in en bestämmelse om kvalitetsgranskning av Kevas revisor. Motsvarande bestämmelse finns i 128 § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006).

I 4 mom. föreskrivs det om antalet revisorer. Keva ska ha minst en revisor. Minst en revisor och en revisorssuppleant ska enligt förslaget vara CGR- eller OFGR-revisor eller en revisions-sammanslutning vars huvudansvariga revisor är en CGR- eller OFGR-revisor. Enligt den gällande lagen ska granskningen av Kevas räkenskaper och förvaltning utföras av en revisions-sammanslutning som godkänts av Revisionstillsynen. Den bestämmelsen kan anses vara bristfälligt såtillvida att den inte innehåller det preciserade kravet att en CGR- eller OFGR-revisor eller -revisionssammanslutning ska väljas till revisor för Keva, trots att detta är motiverat med beaktande av verksamhetens storleksklass och Kevas karaktär av en betydande pensionsanstalt.

I 5 mom. föreskrivs det att mandattiden för en revisor vid Keva upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av det fullmäktigesammanträde som väljer ny revisor, om inte något annat beslutas när den nya revisorn väljs. Fullmäktigesammanträdet kan inte besluta att revisors mandattid ska fortsätta tills vidare.

Enligt 6 mom., som motsvarar gällande 35 § 2 mom., föreskrivs det om Kevas räkenskapsperiod och bokslut. Keva ska upprätta bokslut för varje kalenderår. Vid upprättandet ska i tillämpliga delar iakttas bokföringslagen.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 september 2019.

Det första fullmäktige enligt denna lag ska väljas för den mandatperiod som börjar den 1 september 2019. Därefter ska fullmäktige väljas av den nya styrelsen. Den styrelse som valts 2019 ska fortsätta till dess att en ny styrelse blivit vald.

I det förslag till ändring av lagen om Keva som ingår i regeringens proposition om en landskapsreform och social- och hälsovårdsreform (RP 15/2017 rd) föreslås ändringar i Kevas pensionsavgiftsstruktur. Utjämningsavgiften fastställs enligt den reviderade 19 c § första gången för år 2020 och den 2019 valda styrelsen ska göra en framställning om saken till finansministeriet i december 2019.

1.6 Undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde

1.6.1 Upphovsrättslag

261 §. *Tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten fullgörs.* I 1, 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.2 Lag om småbarnspedagogik

8 §. Det föreslås att bestämmelserna om styrning av och tillsyn över småbarnspedagogiken samt om arbets- och uppgiftsfördelningen mellan myndigheterna ska ses över. Bestämmelserna om tillsyn över småbarnspedagogisk verksamhet som ordnas av kommuner och samkommuner samt privata serviceproducenter ska samlas i lagen om småbarnspedagogik. I dagsläget regleras tillsynen över småbarnspedagogisk verksamhet som ordnas av privata serviceproducenter dels i lagen om småbarnspedagogik, dels i lagen om privat socialservice (922/2011), sådan den lyder den 1 januari 2013.

I 8 § föreskrivs om styrnings- och tillsynssystemet för småbarnspedagogiken samt om myndigheternas uppgifter i samband med det. Enligt 1 mom. ansvarar undervisnings- och kulturministeriet för den allmänna planeringen, styrningen och uppföljningen av småbarnspedagogiken medan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ansvarar för den regionala planeringen, styrningen och uppföljningen. I 11 § i reglementet för statsrådet (262/2003) föreskrivs om ärenden som ministerierna ska behandla inom sina respektive ansvarsområden. Bland de viktigaste kan nämnas verksamhets- och ekonomiplanering, resultatstyrning och lagberedning. Om Utbildningsstyrelsens uppgifter som sakkunnigt ämbetsverk när det gäller småbarnspedagogik föreskrivs alltjämt i 9 §, som enligt förslaget inte ska ändras.

I 2 mom. föreskrivs om tillsynsmyndigheter för småbarnspedagogiken, vilka i fråga om verksamhet som ordnas av kommuner, samkommuner och privata serviceproducenter är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i fråga om privat verksamhet dessutom kommunen. De uppgifter som enligt den gällande lagstiftningen hör till regionförvaltningsverken och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Undervisnings- och kulturministeriets uppgifter ska däremot inte omfatta tillsyn över småbarnspedagogiken.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 15 § i lagen om privat socialservice och gäller också tillsyn över småbarnspedagogik som ordnas av kommuner eller samkommuner. Bestämmelsen innehåller en allmän princip om att styrning, rådgivning och uppföljning har företräde i förhållande till andra tillsynsåtgärder. Andra befogenheter enligt lagen ska användas endast om styrning och rådgivning inte har lett till önskat resultat. I fråga om småbarnspedagogik som

ordnas av en privat serviceproducent tillämpas dock fortfarande ett förfarande för förhandskontroll innan verksamheten inleds. Närmare bestämmelser om detta finns i 16 §.

8 a §. I paragrafen föreskrivs om behörigheten för de tillsynsmyndigheter som anges i 8 § 2 mom. att inspektera en anordnares verksamhetsenhet. Den föreslagna regleringen motsvarar till största delen gällande 8 a § i denna lag och 17 och 18 § i lagen om privat socialservice. Samma bestämmelser ska gälla såväl Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som kommunen i deras roll som tillsynsmyndighet. I den gällande lagstiftningen framgår inte tydligt vilka befogenheter kommuner som utövar tillsyn över privat småbarnspedagogik har.

I bestämmelsen om tillsynsmyndighetens inspektionsrätt slopas kravet på grundad anledning. Omnämmandet är onödigt eftersom det redan föreskrivs i 6 § i förvaltningslagen (434/2003) att tillsynsmyndigheternas åtgärder ska vara motiverade. Kravet på grundad anledning kan dessutom leda till felaktiga tolkningar om att inspektionsbehörigheten endast gäller situationer där något missförhållande har kommit till tillsynsmyndighetens kännedom t.ex. genom ett klagomål eller en motsvarande extern åtgärd. Tillsynsmyndigheten får förrätta en inspektion alltid när den anser att det är nödvändigt, också i samband med förebyggande tillsyn.

Bemyndigandet att utfärda förordning i den gällande 8 a § stryks som onödigt.

8 b §. I 8 b § samlas bestämmelser om åtgärder som ska vidtas på grund av omständigheter som kommit fram i samband med styrningen och tillsynen, dvs. anmärkning, uppmärksamgörande, föreläggande om avhjälpande av brister eller missförhållanden samt avbrytande av verksamheten och förbud mot användning. Regleringen motsvarar till största delen gällande 8 b § och 8 c § i denna lag samt 19–22 och 36–37 § i lagen om privat socialservice. Samma bestämmelser ska gälla såväl Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som kommunen i deras roll som tillsynsmyndighet. Det ska inte längre föreskrivas särskilt i lagen om besvärsmyndighetens rätt att förbjuda verkställigheten av ett beslut eller förelägga att den ska avbrytas, eftersom bestämmelser om detta finns i 32 § i förvaltningsprocesslagen.

8 c §. I 1 mom. ingår en motsvarande bestämmelse som i gällande 8 c § 4 mom. och 18 § 1 mom. enligt vilken klagomål som gäller ärenden äldre än fem år inte undersöks, om det inte finns särskilda skäl till det.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 40 § i lagen om privat socialservice och gäller tillsyn över småbarnspedagogik som ordnas av såväl kommuner och samkommuner som privata serviceproducenter. I fråga om småbarnspedagogik som ordnas av kommuner och samkommuner föreskrivs i den gällande lagen om småbarnspedagogik endast om handräckning för utförande av inspektioner. För att säkerställa en effektiv tillsyn är det motiverat att utvidga tillämpningsområdet för bestämmelsen på denna punkt.

12 §. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

3 kap. **Privat småbarnspedagogik.**

I kapitlets rubrik ändras dagvård till småbarnspedagogik.

15 §. I 1 mom. ändras dagvård till småbarnspedagogik.

I 2 och 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i 5 § 3 mom. och 6 § i lagen om privat socialservice om ansvariga personer för privata serviceproducenters verksamhet och om skyldigheten att upprätta en plan för egenkontroll.

16 §. Enligt 1 mom. i den gällande paragrafen tillämpas på privat barndagvård utöver lagen om småbarnspedagogik även lagen om privat socialservice, sådan den lyder den 1 januari 2013. Hänvisningen till lagen om privat socialservice stryks, och de nödvändiga bestämmelserna om privat småbarnspedagogik i den lagen fogas till lagen om småbarnspedagogik. La-

gens 16 § ska i fortsättningen gälla anmälningsskyldigheten och förfarandet när en privat serviceproducent inleder verksamhet eller verksamheten ändras väsentligt.

I 1 mom. föreskrivs om den nämnda anmälningsskyldigheten på motsvarande sätt som i gällande 28 § 1 mom. I 2 mom. föreskrivs om vilka uppgifter som ska anges i anmälan om inledande av verksamhet. Det föreslagna momentet motsvarar i huvudsak 8 § 2 mom. i lagen om privat socialservice. I 2 mom. 3 punkten ersätts omnämnandet av innehållet i den socialservice som ska tillhandahållas med verksamhetsformen för servicen. Med verksamhetsform avses här huruvida verksamheten anordnas i ett daghem eller som familjedagvård.

I 3 mom. föreskrivs om inspektioner i enlighet med 11 § 1 mom. i förordningen om barndagvård (239/1973). Efter att ha förrättat en inspektion ska kommunen lämna de uppgifter som ingår i de anmälningar som avses i 1 mom. och som framkommit under inspektionen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. För tydlighetens skull föreskrivs det att verksamheten kan inledas eller de väsentliga ändringarna i verksamheten kan genomföras först när det kommunala organet har konstaterat att de i lagen angivna kraven uppfylls i verksamheten. Detta motsvarar gällande praxis.

Paragrafens 4 mom. motsvarar 12 § i lagen om privat socialservice.

Enligt gällande 11 § 2 mom. i förordningen om barndagvård ska kommunen föra en förteckning över alla idkare av privat dagvårdsverksamhet i kommunen. Enligt det föreslagna 16 § 5 mom. ska det kommunala organet föra en förteckning över de producenter av privat familjedagvård som inte förs in i det register som avses i 17 § 1 mom. I 17 § föreskrivs att i fråga om privat familjedagvård ska endast uppgifter om sådana verksamhetsenheter där barn vårdas av flera än en vårdare föras in i registret. Det är inte nödvändigt för kommunen att föra en förteckning över de uppgifter om serviceproducenterna som ingår i registret över tillhandahållare av privat service.

Närmare bestämmelser om anmälan, dess innehåll och de handlingar som ska fogas till den får precis som i nuläget utfärdas genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet. Bestämmelsen om de handlingar som ska fogas till anmälan om inledande av verksamhet motsvarar det som föreskrivs i undervisnings- och kulturministeriets förordning om privata barndagvårdstjänster (1050/2012).

17 §. I paragrafen föreskrivs om handläggning av anmälningsärenden enligt 16 § och om det register över tillhandahållare av privat service som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska föra för övervakning och statistikföring av privat småbarnspedagogisk verksamhet. Enligt den gällande lagstiftningen förs ett motsvarande register av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Enligt 27 § 2 mom. i lagen om privat socialservice förs i registret inte in uppgifter om serviceproducenter som tillhandahåller endast privat familjedagvård. Det föreslås att regleringen ska ändras till denna del så att det i registret ska införas uppgifter om tillhandahållare av så kallad gruppfamiljedagvård.

Registrets datainnehåll och förvaringstiderna för personuppgifter är desamma som i det register som i nuläget förs av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Uppgifterna om av överträdelse av bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen innefattar bland annat uppgifter om överträdelse av Utbildningsstyrelsens föreskrift om grunderna för planen för småbarnspedagogik. Även kommunen ska få använda uppgifterna i registret i den utsträckning som den behöver uppgifterna för tillsyn över privata serviceproducenter i kommunen. Kommunerna behöver till denna del inte längre föra en i 11 § 2 mom. i förordningen om barndagvård avsedd förteckning över serviceproducenter som är verksamma i kommunen.

17 a §. Paragrafens innehåll motsvarar 30 § i lagen om privat socialservice.

18 §. I paragrafen föreskrivs om tillsynsmyndigheternas skyldighet att samarbeta när de fullgör de uppgifter som anges i denna lag samt att underrätta varandra om tillsynsåtgärder. Be-

stämmelsen motsvarar 35 § i lagen om privat socialservice. I 4 mom. ingår dessutom en bestämmelse som motsvarar gällande 2 mom. I paragrafen hänvisas till de tillsynsmyndigheter som avses i 8 § 2 mom.

28 §. Paragrafen upphävs som onödig. Bestämmelsen i 1 mom. om serviceproducentens anmälningsskyldighet flyttas till 16 §. Bemyndigandet att utfärda förordning i 2 mom. stryks, eftersom tillsynsförfarandet enligt förslaget ska regleras i sin helhet i lagen.

29 §. Paragrafen upphävs som onödig. Om det kommunala organets befogenheter vid tillsynen över privat småbarnspedagogik föreskrivs på det sätt som beskrivs ovan i 2 kap.

30 §. I paragrafens 1 mom. görs de preciseringar som följer av de övriga ändringarna i lagen. Utöver småbarnspedagogik är det enligt förslaget straffbart att vid en enhet för småbarnspedagogik ordna sådan förskoleundervisning på vilken lagen om småbarnspedagogik enligt 1 a § även annars ska tillämpas. Dessutom föreskrivs det om brottsrubriken. I en straffbestämmelse ska det anges en brottsrubrik. I momentet har även kännetecknet uppsåt lagts till vilket har betydelse för tillräknandet. Enligt 3 kap. 5 § 3 mom. i strafflagen är en gärning straffbar endast när den begås uppsåtligt, om inte något annat föreskrivs. För att göra bestämmelsen mera informativ är det enligt anvisningarna för god lagberedning önskvärt att graden av tillräknande uttryckligen framgår av bestämmelser som inte ingår i strafflagen även i fråga om uppsåtliga gärningar.

1.6.3 Lag om grundläggande utbildning

37 §. Personal. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 §. Begäran om omprövning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 c §. Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en elev. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 d §. Besvärshöjning. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

42 f §. Behörig förvaltningsdomstol. I paragrafen stryks hänvisningen till regionförvaltningsverket i Södra Finland som behörigt regionförvaltningsverk. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara behörig omprövnings- och klagomålsmyndighet i fråga om undervisning som ordnas utomlands.

43 §. Finansiering. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.4 Gymnasielag

30 §. Personal. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 §. Begäran om omprövning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen görs även en teknisk ändring.

34 d §. Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en studerande. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 e §. Besvärsförbud. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 f §. Behörig förvaltningsdomstol. I paragrafen stryks hänvisningen till regionförvaltningsverket i Södra Finland som behörigt regionförvaltningsverk. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara behörig omprövnings- och klagomålsmyndighet i fråga om undervisning som ordnas utomlands.

35 §. Finansiering. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen görs även en teknisk ändring.

1.6.5 Lag om grundläggande konstundervisning

9 §. Personal. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Ändringssökande. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Statsandel. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.6 Lag om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata

6 §. Laglighetsövervakning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom fogas till paragrafen en bestämmelse enligt vilken Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är behörig att pröva även ärenden som gäller undervisning som ordnas utomlands.

1.6.7 Begravningslag

8 §. Ett registrerat religionssamfund eller en annan registrerad sammanslutning eller en stiftelse som huvudman för en begravningsplats. I 1, 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Anmälningar till lagfarts- och inteckningsregistret. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Nedläggning av en begravningsplats. I 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. Inrättande av en enskild grav. I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Anläggande av ett krematorium. I 1 och 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Avslutande av ett krematoriums verksamhet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. Flyttning av gravsatt stoft eller aska. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. Tillsyn och administrativt tvång. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. I 6 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.8 Lag om anordnande av studentexamen

15 §. *Sökande av ändring i beslut av rektor.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.9 Lag om deponering och förvaring av kulturmaterial

27 §. *Avhjälpande av försummelse.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.10 Lag om elev- och studerandevård

10 §. *Social- och hälsovårdstjänster för att stödja undervisningen och utbildningen i specialläroanstalter.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. *Tillsyn över elevhälsan.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.11 Idrottslag

4 §. *Statens ansvar.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I stället för till den regionala förvaltningen av idrotten hänvisas i momentet till statsförvaltningens regionala inom idrotten.

7 §. *Regionala idrottsråd.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapsförbundet ändras till landskapet. I momentet föreskrivs vidare om tillsättandet av de regionala idrottsråden i Södra Finland, Sydvästra Finland, Västra och Inre Finland, Östra Finland, Norra Finland och Lapplands län samt om de landskap som ansvarar för tillsättandet. De regionala idrottsrådets geografiska fördelning motsvarar den nuvarande situationen.

9 §. *Finansiering av statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I stället för till regionförvaltningens idrottsverksamhet hänvisas i momentet till statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten område.

15 §. *Statsbidragsmyndighet.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.12 Ungdomslag

4 §. *Statens ansvar.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Frasen regionförvaltningsuppgifterna inom ungdomsarbetet och ungdomspolitik ska ersättas med statsförvaltningens regionala uppgifter inom ungdomsarbetet och ungdomspolitik.

25 §. *Statsbidragsmyndighet.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.13 Lag om allmänna bibliotek

4 §. Statliga myndigheters uppgifter. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen stryks omnämningarna av regionförvaltningsverkens verksamhetsområden.

16 §. Utvärdering. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.6.14 Lag om yrkesutbildning

111 §. Begäran om omprövning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

118 §. Personal. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.7 Jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde

1.7.1 Lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen

1 §. Lagens syfte och tillämpningsområde. Enligt 7 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen får organiseringen av landskapets uppgifter, enligt vad som särskilt föreskrivs i lag, samlas på ett eller flera landskap, om det är nödvändigt för att förbättra kvaliteten och tillgången på tjänster, främja tillgodoseendet av språkliga rättigheter eller garantera tillräckliga personalresurser och andra resurser eller tillräcklig särskild expertis som behövs för den berörda uppgiften eller om det är nödvändigt av någon annan motsvarande och grundad anledning.

Den föreslagna lagen föreskriver enligt 7 § i den föreslagna landskapslagen om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Enligt 1 § 1 mom. är syftet med lagen att säkerställa att landskapen gemensamt sköter uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen så att de sakkunnigresurser och andra resurser som behövs för uppgifterna effektivt står till landskapens förfogande oberoende av landskapens administrativa gränser. Avsikten är också att skapa förutsättningar för att uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen ska kunna skötas som ändamålsenliga helheter vad gäller innehåll och område.

Enligt 2 mom. ska lagen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde tillämpas på skötseln av landskapens uppgifter enligt 6 § 1 mom. 8 och 19 punkten i den föreslagna landskapslagen. Lagens tillämpningsområde omfattar landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen enligt de punkter som det hänvisas till, inklusive användning och skötsel av vattentillgångar och hantering av översvämningssrisker. Även de sistnämnda uppgifterna ingår i begreppet vattenhushållning. Lagen ska dock inte tillämpas på de av landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen om vars skötsel det föreskrivs separat i någon annan lag. Till dessa hör bland annat de uppgifter som anges i dammsäkerhetslagen (494/2009) och lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (118/2010) samt uppgifter som avses i vissa paragrafer i lagen om fiske (379/2015) vars skötsel enligt nämnda lagar ett visst landskap ska ansvara för. Lagen ska inte heller tillämpas på den lag om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser som ingår i regeringens proposition, eftersom den lagen innehåller egna bestämmelser om hur landskapen ska organisera skötseln av sina uppgifter i samarbete. Den ska inte heller tillämpas på skötseln av de uppgifter som hör till landskapet enligt lagen om vattentjänster (119/2001) på grund av den undantagsbestämmelse som enligt förslaget tas in i den lagen.

Landskapens fiskerihushållningsuppgifter som omfattas av lagens tillämpningsområde är ordnande av fisket och vård av fiskbestånden, fiskevårdsskyldigheterna och fiskerinäringens allmänna intresse samt främjande av fiskerihushållningen och dess näringar. Landskapens vat-

tenhushållningsuppgifter som omfattas av lagens tillämpningsområde är styrning och utveckling av vattenregleringen, vård och istandsättning av byggda vattendrag, produktion av hydrologiska observationsuppgifter, hantering av översvämningsrisker, grundtorrläggnings- och dikningsfrågor, landskapens uppgifter enligt vattenlagen samt, med vissa undantag, ansvar för användningen och underhållet av vattenkonstruktioner som hör till landskapen och för tillämpningen av tillstånd och avtal i anslutning till dessa.

Uppgifter i anslutning till vattendrag och fiskerihushållningen sköts för närvarande i stor utsträckning på ett centraliserat sätt av NTM-centralerna. Enligt regeringens riktlinje från den 5 april 2016 ska uppgifterna i landskapsförvaltningen ordnas så kostnadseffektivt som möjligt inom ett område som är större än ett landskap eller på nationell nivå koncentreras till ett landskap, för att trygga det kunnande som krävs för uppgifterna. En organisering som säkerställer att uppgifterna hanteras i helheter som omfattar hela vattendrag ska vara färdig att tillämpas genast när skötseln av uppgifterna överförs till landskapen.

Skötseln av de uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som överförs till landskapen kräver specialkompetens inom flera uppgiftsområden, och p.g.a. knappa resurser måste man vid reformen se till att alla landskap får tillgång till denna specialkompetens. Uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen måste dessutom skötas i helheter som omfattar hela vattendrag och sträcker sig över landskapsgränserna, bl.a. för att trygga hanteringen av översvämningsrisker och vandringsfiskens livscykel. För att stimulera vandringsfiskens livscykel genomförs i flera landskap projekt i byggda vattendrag, för vilka det behövs sakkunniga som arbetar med uppgifter inom både fiskerihushållningen och vattenhushållningen vid NTM-centralerna. Projekten måste planeras och genomföras med beaktande av deras konsekvenser för hela vattendraget. Den kompetens som behövs för projekten finns för närvarande endast vid ett fåtal NTM-centraler. Den föreslagna lagen innehåller samlade bestämmelser om hur de resurser som överförs till landskapens styrning ska användas för uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen, med beaktande av kopplingarna mellan uppgifterna och den växelverkan som behövs vid skötseln av uppgifterna.

Om landskapens fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter, som enligt den föreslagna lagen ska skötas gemensamt av landskapen, föreskriver för närvarande lagen om fiske (379/2015), lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2011), vattenlagen (587/2011), lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014) och lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997).

För närvarande sköter NTM-centralerna även sådana uppgifter inom vattenhushållningen som inte omfattar utövande av offentlig makt och som därmed inte hör till NTM-centralernas myndighetsuppgifter enligt de ovannämnda lagarna. Sådana uppgifter är uppgifter i anslutning till utnyttjandet av fiskresurserna och andra akvatiska resurser, användning och underhåll av vattenkonstruktioner och annan motsvarande egendom som hör till staten samt övervakning av att tillstånd och avtal som gäller konstruktionerna tillämpas.

NTM-centralerna ansvarar för mer än 250 vattenhushållningsavtal och ett stort antal konstruktioner i anslutning till dem som ska underhållas. Syftet med tillstånden och de vattenkonstruktioner som tillstånden gäller är översvämningskydd, vattenkraft, torrläggning av jord och fiskerihushållning. Typiska konstruktioner är dammar, fördämningar och konstgjorda basängar. Till vattenkonstruktionsegendom hör också t.ex. automatiska stationer för uppföljning av vattenhöjden och flödet, vilka behövs antingen p.g.a. skyldigheter som följer av vattenrättsliga tillstånd eller för produktion av observationsuppgifter som krävs för vattenlägesbilder och vattendragsprognoser. NTM-centralerna ansvarar dessutom för vissa fiskerihushållningstillstånd och de konstruktioner som tillstånden gäller.

I och med att landskapsreformen träder i kraft kommer statens vattenkonstruktionsegendom med tillhörande rättigheter och skyldigheter att överföras till landskapen. Användningen och underhållet av denna egendom ingår till de delar som anges ovan i de uppgifter enligt 1 § som landskapen ska sköta enligt förslaget till landskapslag. Eftersom användning och underhåll av

egendomen i enlighet med tillstånd och avtal kräver sakkunskap om vattenhushållning och det måste säkerställas att alla landskap har tillgång till denna sakkunskap, bör uppgifterna enligt den föreslagna lagen skötas gemensamt av landskapen.

2 §. Landskapens avtal om skötseln av uppgifter. Enligt 1 mom. ska landskapen avtala om hur uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen ska skötas på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i den föreslagna landskapslagen. I 8 kap. i den lagen föreskrivs om formerna för landskapens offentligt-rättsliga samarbete, vilka är gemensamma organ, gemensamma tjänster och skötsel av en myndighetsuppgift genom avtal. Landskapen ska avtala om skötseln av landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen så att skötseln uppfyller de allmänna krav som fastställs i momentet.

Enligt 1 punkten ska uppgifterna skötas jämlikt i alla landskap som deltar i samarbetet så att varje landskap via samarbetet får tillgång till den specialkompetens och den kännedom om förhållandena i området som behövs för att sköta uppgifterna. De uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som överförs från NTM-centralerna till landskapen är sakkunniguppgifter, och resurserna för dem är mycket knappa (cirka 170 årsverken). För att säkerställa att kompetensen och resurserna är tillräckliga har skötseln av uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen på senare tid koncentrerats kraftigt. Uppgifterna inom fiskerihushållningen har koncentrerats till tre NTM-centraler (Egentliga Finland, Norra Savolax och Lapland) och därtill har fiskerinäringens uppgifterna koncentrerats nationellt. Uppgifterna inom vattenhushållningen sköts inom NTM-centralernas miljöansvarsområde så att NTM-centralerna sköter uppgifter i anslutning till styrningen av vattendragens användning och istandsättningen av byggda vattendrag inom ramen för ett samarbete som omfattar hela vattendrag och som sträcker sig över gränserna för NTM-centralernas verksamhetsområden, medan skötseln av flera enskilda uppgifter har koncentrerats regionalt eller nationellt. Skötseln av uppgifterna fortsätter att koncentreras p.g.a. de omfattande besparingar som riktats mot NTM-centralernas verksamhetsutgifter. Eftersom NTM-centralerna omfattas av statens resultatstyrda regionalförvaltning och ingår i samma räkenskapsverksstruktur samarbetar de smidigt vid skötseln av uppgifterna. När uppgifterna överförs till landskapen måste de organiseras så att landskapen får tillgång till den specialkompetens som behövs inom alla delområden av uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Med beaktande av principerna för landskapens självstyrelse och av att den centraliserade resultatstyrningen upphör samt de nedskärningar som redan avtalats och som drabbar NTM-centralernas resurser under de sista åren, måste uppgifterna i landskapen organiseras i större helheter än vad som i dag är fallet i NTM-centralerna. Detta förutsätts också i regeringens riktlinje av den 5 april 2016, enligt vilken den nuvarande koncentrationen av skötseln av uppgifterna och kompetensen ska fortsätta när uppgifterna överförs till landskapen. Endast ett fåtal personer har för närvarande den specialkompetens som behövs för vissa uppgifter, t.ex. sakkunskap om istandsättning av strömmande vattendrag eller grundtorrläggning. När uppgifterna överförs till landskapen är det viktigt att säkerställa tillgången till specialister även på nationell nivå.

Enligt 2 punkten ska landskapen när de avtalar om samarbete ordna skötseln av uppgifterna så att samarbetet och det gemensamma utnyttjandet av kompetensen gagnar skötseln av uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. På grund av de knappa resurserna är avsikten att säkerställa en tillräcklig växelverkan och samverkan bl.a. när näringsförutsättningar utvecklas med hjälp av olika redskap.

Vid uppgifter som gäller beviljande av näringsstöd ur Europeiska havs- och fiskerifonden ska det enligt 3 punkten säkerställas att stödet används effektivt så att dess verkningar är så stora som möjligt även för hela landet.

Enligt 4 punkten ska landskapen när de avtalar om ett samarbete se till att sådana uppgifter som kräver att hela vattendraget beaktas när besluten bereds och beslutens konsekvenser granskas sköts om ändamålsenliga helheter som omfattar hela vattendraget. Sådana uppgifter är t.ex. vattenreglering, vård av strömmande vattendrag, förbättring av vandringsfiskens livsmiljöer samt hantering av översvämningsrisker.

Enligt 5 punkten ska det vid skötseln av uppgifterna säkerställas att de skyldigheter som Finland i egenskap av medlem i Europeiska unionen har när det gäller hanteringen av översvämningensrisker genomförs på ett effektivt och enhetligt sätt.

Till skötseln av uppgifterna inom vattenhushållningen och fiskerihushållningen hör uppgifter som gäller ägande, underhåll och grundlig förbättring av vattenkonstruktioner som är i NTM-centralernas besittning. Besittningen av vattenkonstruktioner och de därtill hörande uppgifterna har år 2016 koncentrerats till NTM-centralen i Södra Österbotten för att säkerställa att uppgifterna sköts trots minskade resurser. I samband med landskapsreformen överförs till landskapen statens vattenkonstruktioner som nu är i NTM-centralernas besittning och tillhörande vattenrättsliga tillstånd och privaträttsliga avtal inklusive rättigheter och skyldigheter. Enligt 1 mom. 6 punkten ska landskapen när de avtalar om skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen även säkerställa underhållet och användningen av dessa vattenkonstruktioner samt se till att de skyldigheter som bygger på tillstånd och avtal fullgörs.

Enligt 2 mom. ska landskapen ge jord- och skogsbruksministeriet möjlighet att yttra sig om ett avtal om samarbete mellan landskapen innan avtalet godkänns. Detsamma gäller då ett avtal ändras. Avtalet kan vara ett avtal om ett gemensamt organ enligt 49 § i den föreslagna landskapslagen eller ett avtal om skötseln av en myndighetsuppgift enligt 51 § i samma lag. Även en gemensam tjänst, som landskapen enligt 50 § i den föreslagna landskapslagen kan inrätta genom överensstämmande beslut, förutsätter enligt den föreslagna lagen att de landskap som deltar i samarbetet avtalar om hur de ska säkerställa att de krav som fastställs i 1 mom. uppfylls.

Jord- och skogsbruksministeriet ska i ett utlåtande ge sin syn på om den samarbetsform som landskapen avtalat om uppfyller de krav för skötseln av uppgifterna som fastställts i lagen. Om ministeriet bedömer att landskapens samarbetsavtal inte uppfyller kraven ska ministeriet och landskapen förhandla om saken. Landskapen kan utifrån förhandlingarna vid behov justera avtalet innan de godkänner det.

Enligt 3 mom. ska landskapen delge ministeriet det godkända avtalet.

3 §. Statsrådets behörighet. Enligt 3 § kan statsrådet besluta om samarbete mellan landskapen i fråga om uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen om landskapen inte kan nå ett avtal enligt 2 § om hur uppgifterna ska skötas. Statsrådets behörighet gäller de landskap och de uppgifter för vilka inget avtal har ingåtts.

Förutom i de fall där landskapen över huvud taget inte avtalar om skötseln av en viss uppgift kan statsrådet också besluta om samarbetet om det samarbete som landskapen godkänt genom ett avtal bedöms vara otillräckligt för att uppfylla de krav för skötseln av uppgiften som fastställts i 2 § 1 mom. Bedömningen ska göras av jord- och skogsbruksministeriet efter det att landskapen till ministeriet har gett in ett avtal som de godkänt som ett resultat av den förhandling som avses i 2 § 2 mom.

Statsrådets föreskrifter ska vara tillräckliga med beaktande av lagens syfte, som enligt 1 § 1 mom. är att trygga tillräckliga personalresurser och andra resurser samt den särskilda expertis som behövs för uppgifterna samt att säkerställa att uppgifterna sköts som helheter som omfattar hela vattendrag. Föreskrifterna ska dessutom vara motiverade med tanke på uppfyllandet av kraven i 2 § 1 mom. 1–6 punkten.

Statsrådet kan vid behov besluta att samarbetet mellan landskapen ska ordnas med hjälp av ett för landskapen gemensamt organ enligt 48 § i den föreslagna landskapslagen. Statsrådet kan då samtidigt besluta vilket av de landskap som deltar i samarbetet som ska vara det ansvariga landskap som avses i 48 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen. Ett gemensamt organ som inrättas för skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen kommer att vara underställt det ansvariga landskapets fullmäktige och landskapsstyrelsen, och en orga-

nisation som är underställd organet kommer att vara en del av det ansvariga landskapets organisation.

Statsrådet kan också bestämma om andra frågor som är nödvändiga för inrättandet av ett gemensamt organ. Om dessa frågor, som gäller ett avtal som ingås om ett frivilligt organ för landskapen, föreskrivs i 49 § 1–4 punkten i den föreslagna landskapslagen. Detta innebär att statsrådet bestämmer om det gemensamma organets uppgifter och vid behov om överföring av organisationsansvaret enligt 7 § i den föreslagna landskapslagen. Statsrådet bestämmer dessutom om det gemensamma organets sammansättning och rätten för de landskap som deltar i organet att välja medlemmar i organet samt om grunderna för beräkningen av de kostnader som skötseln av uppgifterna medför och för fördelningen av kostnaderna.

Statsrådet kan dessutom utfärda andra föreskrifter som behövs för att uppfylla kraven på skötseln av uppgifterna enligt 2 § 1 mom.

Målet med lagen är att landskapen sinsemellan ska avtala om hur samarbetet ska ordnas. Statsrådets föreskrifter ska därför vara i kraft endast tills landskapen har avtalat om samarbetet på det sätt som avses i lagen. I statsrådets beslut ska det därför alltid föreskrivas om det förfarande genom vilket de föreskrifter som statsrådet utfärdat senare kan ersättas med ett beslut av landskapen enligt 2 §.

Enligt 4 mom. ska statsrådets beslut läggas fram av jord- och skogsbruksministeriet. Under beredningen ska ministeriet höra de landskap som beslutet gäller.

4 §. Ändringssökande. I ett beslut genom vilket landskapet godkänner ett avtal om landskaps-samarbete enligt 2 § söks ändring på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i den föreslagna landskapslagen. Landskapet kan bestämma att beslutet ska iakttas även om det överklagas.

I ett sådant beslut av statsrådet som avses i 3 § 1 mom. söks ändring hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Statsrådets beslut ska dock trots ändrings-sökande iakttas till dess att ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

5 §. Beredning av landskapens samarbete. Det avtal som avses i 2 § i förslaget ska vara i kraft och tillämpligt första gången fr.o.m. den 1 januari 2020, då ansvaret för uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen överförs till landskapen. Jord- och skogsbruksministeriet ska innan uppgifterna överförs ges möjlighet att kontrollera att avtalet uppfyller de krav för skötseln av uppgifterna som fastställts i 2 § 1 mom. Landskapen ska dessutom ha tillräckligt med tid att organisera skötseln av uppgifterna efter det att avtalet har godkänts eller, om landskapen inte kan enas om ett samarbete, efter det att statsrådets beslut och landskapens kompletterande avtal har godkänts. I 5 § föreskrivs därför att landskapen ska delge ministeriet det första samarbetsavtalet senast den 30 september 2019. Landskapen ska ge ministeriet möjlighet att yttra sig om avtalet senast tre månader innan avtalet godkänns.

Landskapsfullmäktige och landskapen ska organisera sig i början av år 2019.

För att säkerställa att avtalen ingås och uppgifterna organiseras inom den angivna tiden ska beredningen av avtalen inledas i temporära beredningsorgan så fort som möjligt efter det att den föreslagna lagen har stadfästs och dess slutliga innehåll är känt. Resultaten av beredningen överförs till landskapens beredningsansvar när landskapen organiserat sig.

6 §. Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft den 1 februari 2019, då landskapsfullmäktiges första mandatperiod inleds och ansvaret för beredningen av landskapsreformen överförs till landskapsfullmäktige, landskapsstyrelsen och landskapets eventuella övriga organ samt till tjänsteinnehavarna.

1.7.2 Lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen

1 §. Tillämpningsområde. Enligt den föreslagna 1 § ska lagen tillämpas när ett landskap enligt landskapslagen sköter sådana på landskapet överförda uppgifter som anges någon annanstans i lag och som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen, nedan *uppgifter som utbetalande organ*. Enligt artikel 7 i den horisontella förordningen avses med utbetalande organ myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera de utgifter som avses i artikel 4.1 och artikel 5 i den horisontella förordningen, dvs. utgifter från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu). I den nationella lagstiftningen finns bestämmelser om utgifter som finansieras från EGFJ bland annat i lagen om direkta stöd. Bestämmelser om utgifter som finansieras från Ejflu finns bland annat i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, lagen om stödjande av landsbygds utveckling och lagen om strukturstöd.

Som utbetalande organ godkänns myndigheter som har en administrativ organisation och ett internt kontrollsystem som ger tillräckliga garantier för att utbetalningarna är lagliga och korrekta och att de redovisas på ett korrekt sätt. Följaktligen ska ett utbetalande organ uppfylla de minimivillkor för godkännande som fastställts i bilaga I till förordningen om utbetalande organ när det gäller interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning.

I Finland är Landsbygdsverket ett sådant utbetalande organ som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen. Enligt artikel 7 i den horisontella förordningen kan utförandet av uppgifter som utbetalande organ, med undantag av utbetalning, delegeras till en annan myndighet. Uppgifter som utbetalande organ kan dock delegeras till en annan myndighet, t.ex. ett landskap, endast i det fall att de villkor som anges i punkt 1 C i bilaga I till den delegerade förordningen om uppgifter som utbetalande organ. Ett villkor för att uppgifter som utbetalande organ ska kunna delegeras är bland annat att ett skriftligt avtal om de överförda uppgifterna ingås mellan det utbetalande organet och det andra organet. Vidare krävs att det utbetalande organet hela tiden behåller ansvaret för att de berörda fonderna förvaltas effektivt, att det andra organets uppgifter och skyldigheter är tydligt definierade, att det andra organet har effektiva system och att det andra organet ger det utbetalande organet garantier för att det fullgör sina uppgifter i praktiken.

När det gäller jordbrukarstöd avses med uppgifter som utbetalande organ t.ex. uppgifter som hänför sig till sådana stöd som finansieras helt och hållet av Europeiska unionen, närmare bestämt från EGFJ, och som på nationell nivå regleras i lagen om direkta stöd. Med uppgifter som utbetalande organ avses också t.ex. uppgifter som hänför sig till sådana ersättningar till jordbrukare som finansieras delvis av Europeiska unionen från Ejflu och som på nationell nivå regleras i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare. Uppgifterna som utbetalande organ omfattar till ovan nämnda delar bland annat uppgifter i anslutning till administrativa kontroller av ansökningar om stöd, godkännande av ansökningar om stöd och tillsyn på plats samt uppgifter som hänför sig till återkrav av stöd när det gäller de ovannämnda stödsystemen.

Som uppgifter som utbetalande organ betraktas också vissa uppgifter i anslutning till stöd som beviljas med stöd av lagen om stödjande av landsbygds utveckling och lagen om strukturstöd och som finansieras delvis från Ejflu. I fråga om de ovannämnda stöden går uppgifterna som utbetalande organ t.ex. ut på att kontrollera och godkänna avgifter, inklusive administrativa kontroller och tillsyn på plats, samt uppgifter som rör ansökningar om utbetalning. Uppgifterna som utbetalande organ omfattar också uppgifter i anslutning till återkrav av stöd när det gäller de ovannämnda stödsystemen.

Enligt förslaget ska lagen också tillämpas på de stödsystem och åtgärder som avses i artikel 72.4 i den horisontella förordningen. Finland har infört ett sådant integrerat administrations- och kontrollsystem som avses i den horisontella förordningen, vilket innebär bl.a. att nationellt finansierade jordbrukarstöd söks med samma ansökan som t.ex. Europeiska unionens direktstöd och de arealbaserade ersättningar enligt lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare. Det innebär att bestämmelserna om det integrerade administrations- och kontroll-

system som avses i den horisontella förordningen och kraven i anslutning därtill ska tillämpas bl.a. också på de nationellt finansierade jordbrukarstöden. Bestämmelser om det integrerade administrations- och kontrollsystemet finns bland annat i kapitel II i den horisontella förordningen. Systemet ska enligt artikel 68 i den horisontella förordningen bestå av bland annat en datoriserad databas, ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter, stödansökningar och stödanspråk samt ett integrerat kontrollsystem. I Finland innebär införandet av ett integrerat administrations- och kontrollsystem i fråga om de nationella stöden att samma processer ska iakttas bland annat vid ansökan och registrering av dessa stöd och i de relaterade datasystemen. När det gäller antalet på plats och påföljderna i anslutning till dessa finns det däremot separata bestämmelser om dessa angående de nationella stöden, men tillsynprocessen i fråga om de utvalda gårdsbruksenheter har byggts upp så att den så långt som möjligt ska vara förenlig med processen för de stöd som finansieras helt eller delvis av Europeiska unionen.

Enligt förslaget ska lagen också tillämpas på sådana till jordbrukssektorn i enlighet med fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen och artiklarna 107–109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inklusive stöd av mindre betydelse. I Europeiska unionen hör jordbrukets stödpolitik till Europeiska unionens exklusiva behörighet. Det innebär att de instrument som används inom Europeiska unionens politik ska prioriteras och att nationell jordbrukspolitik kan bedrivas endast med beaktande av Europeiska unionens lagstiftning och Europeiska kommissionens beslut. I fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen avtalades om stöd som grundar sig på artiklarna 141 och 142. Angående stödet enligt den sistnämnda artikeln gäller kommissionens beslut (K(2009) 3067 slutligt) om systemet för långsiktigt statligt stöd till jordbruket i de nordliga områdena i Finland sådant det lyder ändrat genom besluten K(2009)9122, K(2013)2809 och K(2015)2790. Stöden enligt artikel 141 togs i samband med reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik in i artikel 214 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (Nationellt stöd till vissa sektorer i Finland).

2 §. Landskapets ansvar för organisering av uppgifter. I 2 § föreskrivs om landskapets ansvar att sköta uppgifter på motsvarande sätt som i den gällande lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt förslaget ska landskapet organisera utförandet av de uppgifter som avses i denna lag så att uppgifterna utförs enligt de krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning och i den nationella lagstiftningen och på ett ur lagstiftningssynvinkel ändamålsenligt sätt. Det finns mycket detaljerade bestämmelser om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i Europeiska unionens lagstiftning bl.a. i förordningen om utbetalande organ och den delegerade förordningen om utbetalande organ (särskilt bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ). Bestämmelserna om skötseln av uppgifter som utbetalande organ gäller bl.a. organisation och personalresurser, förfarande för att godkänna betalningsanspråk, redovisningsförfaranden, verifikationskedjan, informationssystemens säkerhet och kontinuerlig övervakning genom internkontroll.

Att skötseln av uppgifter som utbetalande organ ska organiseras i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning innebär en skyldighet att iaktta förutom de villkor som anges i den horisontella förordningen och i förordningen om utbetalande organ också t.ex. de krav som ställts med stöd av den horisontella förordningen och som anges både i kommissionens delegerade förordningar och i kommissionens genomförandeförordningar. Förutom delegerade förordningar och genomförandeförordningar har kommissionen också utfärdat anvisningar och rekommendationer (guidelines) för administrationen av jordbruksstöd. Trots att dessa anvisningar och rekommendationer som sådana inte är juridiskt bindande enligt artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt beskriver de en av kommissionen motiverad lagtolkning och lagtillämpning i ärendet i fråga och är därmed i praktiken bindande för ett utbetalande organ. Medlemsstaterna kan dessutom utnyttja iakttagandet av dem som skydd i diskussioner om finansiella korrigeringar med kommissionen.

3 §. Avtal om skötseln av uppgifter. Enligt det föreslagna 1 mom. ska landskapet ingå ett sådant avtal om skötseln av uppgifter om utbetalande organ med Landsbygdsverket som avses i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ. En motsvarande bestämmelse ingår i 3 § i lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt punkt 1 C.1 (Delegering) i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det i ett skriftligt avtal mellan det utbetalande organet och det organ till vilket uppgifter som utbetalande organ delegeras bl.a. anges, förutom vilka uppgifter som delegerats, vilka uppgifter och styrkande handlingar som ska lämnas till det utbetalande organet. Avtalet måste göra det möjligt för det utbetalande organet att uppfylla ackrediteringskriterierna. I det skriftliga avtalet ska anges, förutom vilka uppgifter som delegerats, vilka uppgifter och styrkande handlingar som ska lämnas till det utbetalande organet samt tidsgränsen för inlämning av dessa. Det andra organets (myndighetens) uppgifter och skyldigheter, i synnerhet beträffande kontrollen och granskningen av överensstämmelsen med unionens bestämmelser, ska dessutom vara tydligt definierade i avtalet. Vidare ska det utbetalande organet t.ex. se till att det andra organet (myndigheten) har effektiva system som garanterar att det uppfyller sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt.

Enligt punkt 1 C.1 i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det utbetalande organet hela tiden behålla ansvaret för att fonderna EGFJ och Ejflu förvaltas effektivt. Det behåller även det fulla ansvaret för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet (inbegripet skyddet av unionens ekonomiska intressen) och för att deklarerat motsvarande utgifter till kommissionen samt bokföra dessa. Vidare ska det utbetalande organet regelbundet se över de uppgifter som delegeras och skötseln av dessa.

Enligt det föreslagna 2 mom. får landskapet inte överföra utförandet av uppgifter som anges i avtalet om skötsel av uppgifter som utbetalande organ till en tredje part eller till ett affärsverk inom landskapet. Landskapen kan således inte sinsemellan avtala om utförandet av sådana uppgifter som anges i avtalet om skötsel av uppgifter som utbetalande organ med hjälp av det förfarande som anges i 7 och 8 § i den föreslagna landskapslagen. Till denna del grundar sig förslaget på Europeiska unionens lagstiftning, eftersom uppgifter som utbetalande organ bl.a. enligt bestämmelserna i den delegerade förordningen om utbetalande organ inte kan skötas vid någon annan myndighet än det utbetalande organet utan att ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ har ingåtts mellan det utbetalande organet och den andra myndigheten. Uppgifter som utbetalande organ kan med anledning av bestämmelserna i Europeiska unionens lagstiftning inte heller delegeras till ett sådant affärsverk i landskapet som avses i den föreslagna landskapslagen.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan landskapet sköta uppgifter enligt denna lag i ett annat landskaps område om landskapen har avtalat om detta på det sätt som avses i den föreslagna landskapslagen, under förutsättning att landskapen kommit överens om saken även i ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ. Således kan t.ex. en veterinär som utövar tillsyn över djurs hälsa och välbefinnande, vilket är ett område som omfattas av tvärvillkor, sköta sin tillsynsuppgift i ett eller flera landskap. Om ett landskap sköter sådana uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen i ett annat landskaps område ansvarar det först nämnda landskapet för organiseringen av skötseln av uppgiften i fråga. Avtal om skötsel av uppgifter i ett annat landskap kan ingås på det sätt som avses i 50 § eller 51 § i den föreslagna landskapslagen, dvs. så att landskapen inrättar en gemensam tjänst för skötseln av uppgifterna eller ingår ett avtal om skötseln av en myndighetsuppgift i ett annat landskap.

4 §. Organisering av uppgifter som utbetalande organ. Enligt det föreslagna 1 mom. ska skötseln av uppgifterna som utbetalande organ organiseras så i landskapet att uppgifterna sköts av så många tjänsteinnehavare i landskapet att de kan fördelas på det sätt som avses i punkt 1 B ii i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ. Enligt punkt 1 B ii i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ gäller det vid skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ att se till att fördelningen av arbetsuppgifter är sådan att ingen anställd har ansvar för fler än en av uppgifterna när det gäller godkännande, utbetalning el-

ler bokföring av belopp som ska belasta EGFJ eller Ejflu. Vidare ska det säkerställas att ingen anställd utför någon av dessa uppgifter utan överinsyn av en annan anställd. Den delegerade förordningen om utbetalande organ innehåller däremot inga bestämmelser om t.ex. hur många tillsyn på plats som ska utföras i fråga om varje stödform (procent av gårdsbruksenheter) eller vilka förhållanden som ska beaktas vid tillsynen på plats, utan dessa detaljer regleras i substansförordningar.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska de uppgifter som avses i denna lag skötas med hjälp av centraliserade datasystem som det utbetalande organet anvisat för detta syfte. Bestämmelserna om det integrerade administrations- och kontrollsystemet i den horisontella förordningen innehåller också krav som ställs på de informationssystem som används. I den datoriserade databasen ska införas bl.a. all information om stödsökningar och betalningsanspråk för varje stödmottagare. Vidare ska systemet inkludera bl.a. ett identifieringssystem för stödmottagare och jordbruksskiften, ett system för identifiering och registrering av djur, ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter samt t.ex. specifika uppgifter om varje stödmottagare, inklusive information om minskade stöd på grund av tillsynspåföljder.

Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen månatligen, kvartalsvis och årligen på mycket detaljerad nivå bl.a. om antalet ansökningar (stödsökandens efter- och förnamn/företagets namn och adress, mottagningsdatum, nummer på stödsökan eller stödsanspråket med hjälp av vilket ansökan ska kunna hittas i medlemsstatens filer), de stöd som söks (antal hektar, antal djur per stödsystem och det utbetalade beloppet specificerat), det utbetalade stödbeloppet (i euro) per enhet, uppfyllandet av villkor och krav (t.ex. omfattningen av åtgärderna i anslutning till förgröningsstöd), antal kontroller och jordbruksföretag som kontrolleras fördelade enligt kontrollmetod (format som krävs: "N" = ingen kontroll, "F" = kontroll på jordbruksföretaget, "C" = kontroll av tvärvillkor, "T" = kontroll genom fjärranalys) samt påföljder (minskning av eller uteslutning från stöd till följd av administrativa kontroller och/eller tillsyn på plats). Angående rapporteringen kan det vidare konstateras att detaljerade bestämmelser om t.ex. räkenskapsinformationens form och innehåll samt det sätt på vilket de ska sändas till kommissionen finns i kommissionens genomförandeförordning om fastställande av form för och innehåll i den räkenskapsinformation som ska översändas till kommissionen inom ramen för avslutande av räkenskaperna för EGFJ och Ejflu samt för övervakning och prognostisering (EU) 2016/1813. Enligt den nämnda förordningen ska medlemsstaterna överföra datafilerna (X-filerna) och tillhörande dokumentation till kommissionen med hjälp av Statel/eDamis-programmet. Kommissionen lämnar understöd för endast en installation av Statel/eDamis-programmet per medlemsstat. Medlemsstaterna ska skapa en datapost för varje enskild komponent av utbetalningar som rör EGFJ och Ejflu. Komponenterna utgörs av de enskilda uppgifterna för utbetalningen (inbetalningen) till (från) stödmottagaren. Direktiven om hur filerna ska fyllas i är mycket detaljerade, och kommissionen kontrollerar om det finns skillnader mellan filerna och de olika anmälningarna bl.a. med hjälp av informationssystem som utvecklats för ändamålet. Skillnader orsakar alltid en utredningsskyldighet och kan också leda till allvarligare påföljder gentemot medlemsstaten.

Rapporteringskyldigheten till kommissionen gäller också nationellt finansierade stödformer till jordbrukssektorn. Till exempel skyldigheten att rapportera till kommissionen och sända kommissionen årliga berättelser om nationella stöd till de nordliga områdena i Finland grundar sig på de krav som ställs i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen. Kommissionen bedömer utifrån de rapporter och berättelser som överlämnas till den huruvida dessa stödformer har genomförts i enlighet med de beslut som kommissionen meddelat och beslutar per stödform om eventuellt tillstånd att fortsätta bevilja stöd. Vidare ska alla statliga stöd rapporteras till kommissionen, oberoende av deras formella rättsgrund, i en s.k. rapport över statligt stöd. När det gäller stödformer av mindre betydelse kan det konstateras att det är möjligt för kommissionen att inom 20 arbetsdagar begära alla uppgifter om beviljandet av stödet som kommissionen anser vara nödvändiga för att kunna bedöma om förutsättningarna för beviljande av stödet har iakttagits. Dessutom ska alla sådana uppgifter om stödsystemen överlämnas som kommissionen begär separat.

Enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ måste avtalet om skötseln av uppgifter som utbetalande organ göra det möjligt för det utbetalande organet att uppfylla ackrediteringskriterierna. Det ställer vissa krav t.ex. på de informationssystem som ska användas. Enligt ackrediteringskriterierna för utbetalande organ ska informationssäkerheten vid Landsbygdsverket grunda sig på den version av de internationella informationssäkerhetsstandarderna ISO/IEC 27001/27002 som är i användning under kapitalförvaltningsåret, och informationssäkerheten måste verifieras med ett godkänt ISO/IEC 27001-informationssäkerhetscertifikat. Myndigheter, såsom landskap, som sköter uppgifter som delegerats i enlighet med ackrediteringskriterierna för utbetalande organ, ska uppfylla kraven i informationssäkerhetsstandarderna på samma nivå som det utbetalande organet, och det utbetalande organet ska säkerställa att dessa krav uppfylls. Det utbetalande organet ska ha rätt att kontrollera att informationssäkerhetskraven uppfylls, och dessa detaljer ska också överenskommas i avtalet om skötseln av uppgifter som utbetalande organ. Landsbygdsverket ska således utarbeta anvisningar om de krav som informationssäkerhetsstandarderna ställer för aktörer som sköter delegerade uppgifter samt inkludera inspektionen av informationssäkerhetskraven i de övriga inspektionerna som verket utför. Detta innebär också att landskapen ska använda de informationssystem som det utbetalande organet anvisar för detta ändamål när de sköter sådana uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

En del av de datasystem som används inom administrationen och kontrollen av uppfyllandet av stöd villkoren är sådana att det i komponenter och databaser i anslutning till dem bildas information i processen för utbetalande organ och/eller att information i dem uppdateras och administreras i processen för utbetalande organ. Processen kräver också databaser och datasystem ur vilka man endast hämtar information som produceras i en annan process till systemet med utbetalande organ, t.ex. information ur befolkningsdatasystemet för granskning av kunduppgifter. Det är således fråga om en omfattande helhet som utnyttjar flera datasystem och databaser, och kompatibilitetskraven är därför av central betydelse. De krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning kan inte uppfyllas utan omfattande centraliserade datasystem. För att systemen ska kunna centraliseras måste också det attesterande organet för sin årliga rapport granska att den information som datasystemen har producerat är korrekt t.ex. när det gäller automatiska kontroller samt kalkylering av utbetalningar och tillsynspåföljder. Granskningen omfattar bl.a. det utbetalande organets årsredovisning, överensstämmelsen mellan de uppgifter som rapporterats till kommissionen och redovisningen av utgifter samt på motsvarande sätt överensstämmelsen mellan den kontrollstatistik som lämnas till kommissionen och datasystemen.

Dessutom kan det konstateras att den delegerade förordningen om utbetalande organ ställer krav på bl.a. förfarandet för godkännande av stödanspråk inklusive dokumentation, betalningsförfarandet, bokföringsförfarandet och verifikationskedjan. För att uppfyllandet av också dessa villkor enligt Europeiska unionens lagstiftning ska kunna säkerställas i fråga om delegerade uppgifter som utbetalande organ är det nödvändigt för medlemsstaterna att de datasystem som det utbetalande organet har anvisat för ändamålet i fråga används i samband med utförandet av sådana uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

Enligt punkt 2 C i bilaga I i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det utbetalande organet införa redovisningsrutiner för att säkerställa att månatliga, kvartalsvisa och årliga redogörelser till kommissionen är fullständiga, korrekta och sker i tid. Det utbetalande organets bokföring grundar sig på de uppgifter om bl.a. stödansökningar, stödanspråk och kontroller som matats in i det utbetalande organets datasystem. En förutsättning för att det utbetalande organets bokföring ska vara fullständig, korrekt och ske i tid är att landskapen använder det utbetalande organets datasystem när de sköter sådana uppgifter som avses i denna lag.

Enligt punkt 1 C 1 iv i bilaga I i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska det utbetalande organet se till att det andra organet som sköter det utbetalande organets delegerade uppgifter har effektiva system som garanterar att det uppfyller sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt. En förutsättning för att uppgifterna ska kunna uppfyllas på ett tillfredsställande

sätt är att det andra organet använder de datasystem som det utbetalande organet anvisat vid skötseln av uppgifter som avses i denna lag.

Enligt punkt 2 F i bilaga I i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska information om styrkande handlingar avseende godkännande, bokföring och utbetalning av stöd-anspråk samt handläggningen av förskott, säkerheter och skulder finnas tillgänglig på det utbetalande organet för att hela tiden garantera en tillräckligt detaljerad verifikationskedja. Verifikationskedja innebär att alla handlingar som har inverkat på fastställandet av betalningen ska kunna kopplas till respektive stödbetalning. Vid utförandet av sådana uppgifter som avses i denna lag ska de handlingar som uppkommer i landskapen i regel förvaras i ett elektroniskt arkivsystem som anges av det utbetalande organet och som har godkänts av Arkivverket. På så sätt kan det utbetalande organet förvissa sig om att verifikationskedjan är tillräckligt detaljerad.

5 §. Säkerställande av överensstämmelse med kraven i Europeiska unionens lagstiftning. I paragrafen föreskrivs om styrningen och övervakningen av skötseln av de uppgifter som avses i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. En motsvarande bestämmelse ingår i 11 § i den gällande lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt det föreslagna 1 mom. ska jord- och skogsbruksministeriet ansvara för den allmänna utvecklingen av skötseln av uppgifter som utbetalande organ och samordningen när det gäller styrningen av landskapen. Jord- och skogsbruksministeriet är i Finland en sådan behörig myndighet som avses i artikel 1 i förordningen om utbetalande organ och som har till uppgift att bl.a. godkänna Finlands utbetalande organ och välja ett attesterande organ. Bestämmelser om den behöriga myndighetens uppgifter finns bl.a. i artikel 2 i förordningen om utbetalande organ. Enligt den nämnda artikeln ska den behöriga myndigheten bl.a. kontinuerligt övervaka de utbetalande organ som den ansvarar för, vilket också inbegriper de aktörer som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ. Jord- och skogsbruksministeriet svarar också för uppgifter i anslutning till den allmänna styrningen och som fastställs annanstans i lag, t.ex. 5 § i verkställighetslagen, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriet ansvarar bl.a. för den allmänna styrningen och utvecklingen av förvaltningen av jordbruksstöd.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Säkerhets- och kemikalieverket inom sitt ansvarsområde i landskapen styra och övervaka skötseln av uppgifterna enligt lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Enligt 7 § i verkställighetslagen ska Livsmedelssäkerhetsverket bl.a. styra och övervaka tillsynen över att tvärvillkoren följs i fråga om folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande samt växtskydd, och enligt 7 a § i den lagen styr och övervakar Säkerhets- och kemikalieverket tillsynen över att tvärvillkoren inom områdena folkhälsa, djurhälsa och växtskydd följs i fråga om växtskyddsmedel. De ovan avsedda tillsynsuppgifterna är uppgifter som utbetalande organ. Bestämmelsen om de ovannämnda ämbetsverkens styrnings- och tillsynsuppgift är således nödvändig för att det också i fråga om skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ ska vara möjligt att uppfylla de krav som bl.a. i den delegerade förordningen om utbetalande organ ställs på skötseln av uppgifterna. I punkt 1 B iv i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ konstateras t.ex. att lämplig personalutbildning ska anordnas på alla verksamhetsnivåer. Styrningen är viktig av den anledning att handläggningen och övervakningen av ansökningarna utförs i enlighet med de förutsättningar som anges i punkt 2 A i bilaga I. I punkt 1 C.1 vi i bilaga I ska det utbetalande organet regelbundet se över de uppgifter som delegeras för att förvissa sig om att verksamheten håller en tillfredsställande nivå och överensstämmer med unionens bestämmelser.

Enligt det föreslagna 3 mom. har jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och det attesterande organ som avses i artikel 9 i den horisontella förordningen rätt att i syfte att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och användning av Europeiska unionens medel utöva tillsyn över landskap till den del de sköter uppgifter som det utbetalande organet ska sköta enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ. Landskapet ska oberoende av sekretessbestämmelserna lägga fram alla uppgifter och handlingar som behövs för tillsynen. Jord- och skogsbruksministeriet är i egenskap av sådan behörig myndighet som avses i förordningen om

utbetalande organ skyldigt att se till att det utbetalande organets ackrediteringskriterier hela tiden uppfylls, vilket också förutsätter att det är möjligt att övervaka förutom det utbetalande organet även aktörer som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ. Landsbygdsverket är i sin tur i egenskap av ackrediterat utbetalande organ skyldigt att regelbundet övervaka också aktörer som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ bl.a. med stöd av artikel 7 i den horisontella förordningen och bestämmelserna i den delegerade förordningen om utbetalande organ. Det attesterande organets gransknings- och tillsynsskyldighet regleras t.ex. i artikel 9 i den horisontella förordningen. Vidare bör det konstateras att utöver vad som nämns ovan har kommissionen och Europeiska unionens revisionsrätt en rätt till insyn vilken omfattar utbetalande organ och aktörer som utför uppgifter som utbetalande organ och vilken följer direkt av Europeiska unionens lagstiftning, som är förpliktande för Finland.

Om kommissionen vid sådan kontroll av överensstämelsen som avses i artikel 52 i den horisontella förordningen upptäcker brister i iakttagandet av kriterierna enligt bilaga I till förordningen om utbetalande organ eller i den administrativa kontrollen av stödansökningar i anslutning till stödsystemen och/eller i tillsynen på plats, fastställer kommissionen de utgifter som inte har utbetalats i överensstämmelse med Europeiska unionens lagstiftning och som därför ska undantas från unionsfinansiering. Det är därför viktigt att se till att de krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning iakttas.

I det föreslagna 4 *mom.* föreskrivs att om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket upptäcker att landskapet i sin verksamhet inte sköter sina uppgifter som utbetalande organ eller organiseringen av dessa uppgifter som sig bör kan jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket ålägga landskapet att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. När åläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas, och föreläggandet kan förenas med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/990). Jord- och skogsbruksministeriet är sådan behörig myndighet som avses i artikel 1 i förordningen om utbetalande organ och Landsbygdsverket är sådant utbetalande organ som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen, och följaktligen är de ovannämnda myndigheterna de rätta instanserna när det gäller att bestämma att brister som uppdragats i skötseln av uppgifter som utbetalande organ ska avhjälpas. Med hänvisning till ovanstående kan kommissionen också på grund av brister som uppdragats i skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ bestämma att utgifter som ska betalas från EGFJ eller Ejflu undantas från unionsfinansiering samt ålägga medlemsstaten en finansiell korrigeringsomgång i allmänhet uppgår till flera miljoner euro, ibland t.o.m. över tio miljoner euro. Vidare får medlemsstaterna med anledning av bl.a. bestämmelserna i artikel 75 i den horisontella förordningen inte exempelvis betala ut direktstöd som finansieras helt och hållet av Europeiska unionen till stödmottagarna innan både de administrativa kontrollerna och tillsynen på plats har slutförts. Därför kan t.ex. försenade eller bristfälliga kontroller inom ett visst landskaps område leda till att tidpunkten för utbetalning av direkta stöd senareläggs.

6 §. Handräckning och skyldighet att lämna uppgifter. I paragrafen föreskrivs om landskapets skyldighet att ge handräckning och landskapets skyldighet att lämna uppgifter på motsvarande sätt som i 12 § i den gällande lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt det föreslagna 1 *mom.* är landskapet är skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt andra statliga myndigheter handräckning i ärenden som relaterar till delegerade uppgifter som utbetalande organ. Bestämmelsen är nödvändig för att möjliggöra och garantera skötseln av de styrnings- och kontrolluppgifter i anslutning till delegerade uppgifter som utbetalande organ som ministeriet och de ovan avsedda ämbetsverken ansvarar för och som följer av Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt det föreslagna 2 *mom.* är landskapet skyldigt att oberoende av sekretessbestämmelserna ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Säkerhets- och kemikalieverket sådana uppgifter och utredningar som myndigheterna behöver för att sköta de uppgifter som anges i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Utan en uttrycklig bestämmelse också om utlämnande av sekretessbelagda upp-

gifter är det inte möjligt att sköta den tillsynsuppgift i anslutning till skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ som hör till ministeriet och de ovan nämnda ämbetsverken och som följer av Europeiska unionens lagstiftning. Det bör konstateras att också kommissionen och Europeiska unionens revisionsrätt har rätt att få information av landskapet med stöd av Europeiska unionens lagstiftning.

1.7.3 Lag om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser

Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Lagen tillämpas på verkställigheten av fyra överenskommelser om gränsvatten som är bindande för Finland.

Överenskommelsen mellan Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund angående gränsvattendragen (FördrS 25/1965), nedan gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland gäller principer och förfaranden för användning och skydd av älvar och sjöar som överskrider gränsen mellan länderna. Överenskommelsen omfattar olika sätt att använda vattnen, vattenregleringen, byggandet och sjötrafiken samt skötseln och skyddet av vattnen. Överenskommelsen gäller fiskerihushållningen genom att den till exempel syftar till att säkerställa att fiskarna kan röra sig fritt och förhindra skador på fiskstammarna. I överenskommelsen fastställs ett förfarande som en part måste iakttä om åtgärder som ska genomföras i vattendrag inom dess territorium kan medföra skador eller olägenheter inom den andra partens territorium. De angelägenheter som nämns i överenskommelsen behandlas av en gemensam finsk-rysk gränsvattenkommission som parterna tillsatt.

Syftet med överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen (FördrS 91/1991, nedan överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga) är att ordna avtappningen i Saimen från dammen vid kraftverket i Tainionkoski så att skador på grund av översvämningar och vattenfattiga perioder i Saimen och Vuoksen kan förebyggas. Överenskommelsen motsvarar de tillstånd för reglering och åtgärder för avvärjande av fara som avses i vattenlagen.

Syftet med gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 91/2010) är att främja gränsöverskridande samarbete i vatten- och fiskefrågor. Gränsälvsarbetet ska trygga jämlika möjligheter att nyttja gränsälvarna på ett sätt som främjar gränsregionens intressen. Det ska också förebygga översvämning- och miljöolyckor.

Syftet med överenskommelse mellan Finlands Regering, Norges Regering och de Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering angående reglering av Enare sjö med användande av Kaitakoski kraftverk och damm (FördrS 38/1959, nedan överenskommelse om reglering av Enare träsk) är att ordna regleringen av Enare träsk så att parternas intressen beaktas. Överenskommelsen innehåller bland annat bestämmelser om att göra upp förhandsbedömningar och rekommendationer för avtappningen av Enare träsk och för att genomföra avtappningen. Frågor som rör överenskommelsen behandlas av representanter som utses av de behöriga ministerierna i Finland, Norge och Ryssland. I det förkortade finska namnet på överenskommelsen används den benämning för Enare träsk som är etablerad i allmänspråket.

De tre fördrag med det forna Sovjetunionen som nämnts ovan hör till de fördrag som fortfarande är i kraft mellan Finland och Ryssland med stöd av det protokoll som undertecknades den 11 juli 1992 vid kartläggningen av den avtalsrättsliga grunden för relationerna mellan Finland och Ryssland

Verkställigheten av de överenskommelser som hör till den föreslagna lagens tillämpningsområde sköts för närvarande av närings-, trafik- och miljöcentralerna under styrning av jord- och skogsbruksministeriet. När närings-, trafik- och miljöcentralerna avskaffas överförs de uppgifter som sammanhänger med verkställigheten av överenskommelserna till landskapen där de

ska utgöra en del av de vattenhushållnings- och fiskerinäringssuppgifterna som också överförs till dem.

Lagen om antagande av överenskommelsen om reglering av Enare träsk (lagen om godkännande av överenskommelsen mellan Finlands Regering, Norges Regering och de Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering angående reglering av Enare sjö med användande av Kaitakoski kraftverk och damm samt vissa bestämmelser i det tillhörande tilläggsprotokollet mellan Finlands Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering, 38/1959) innehåller inga bestämmelser om myndigheternas uppgifter vid verkställigheten av överenskommelsen. Sådana bestämmelser ingår inte heller i lagen om godkännande av gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland (lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund angående gränsvatten, 25/1965). För att fastställa dessa uppgifter så att de kan överföras till landskapen krävs det därför ny lagstiftning.

I lagen om sättande i kraft av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga (lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen, 1331/1991) föreskrivs det om närings-, trafik- och miljöcentralernas verkställighetsuppgifter och dessutom bland annat om de skyldigheter som åligger dem som sköter avtappningar samt statens ansvar för att ersätta eventuella förluster av förmån enligt vattenlagen som på finskt territorium orsakas av verkställigheten av överenskommelsen.

I lagen om sättande i kraft av gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige (lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar, 722/2010) föreskrivs det om de uppgifter som åligger Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland vid verkställigheten av överenskommelsen. I lagen föreskrivs det också om jord- och skogsbruksministeriets behörighet att med motsvarande myndighet i Sverige komma överens om undantag från den fiskestadga som ingår i överenskommelsen samt om statsrådets rätt att genom förordning föreskriva om vissa begränsningar som gäller fisket och om övervakningen av fisket.

Enligt förslaget ska bestämmelserna om landskapens uppgifter vid verkställigheten av samtliga överenskommer som nämnts ovan för klarhetens skull finnas i en enda lag. Till denna flyttas även övriga bestämmelser som rör verkställigheten av två av överenskommer som vilka för närvarande ingår i lagarna om sättande i kraft av fördragen.

2 §. Styrning av verkställigheten. Eftersom de gränsvattenöverenskommer som avses i 1 § genom uppgiftsfördelningen vid statsrådet hör till jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde, är det ministeriets uppgift att styra och följa verkställigheten av lagen.

3 §. Finlands miljöcentralers uppgifter. Enligt förslaget ska Finlands miljöcentral producera de sakkunnigtjänster som behövs vid verkställigheten av de fördrag som hör till lagens tillämpningsområde. Förutom av jord- och skogsbruksministeriet ska tjänsterna även kunna användas av landskapen, som i hög grad ska sköta verkställigheten av fördragen som en del av de vatten- och fiskeriuppgifter som överförs till dem.

Finlands miljöcentral producerar för närvarande motsvarande experttjänster för jord- och skogsbruksministeriet och de närings-, trafik- och miljöcentraler som sköter gränsvattenuppgifter. Finlands miljöcentral gör upp ett program för uppföljning av vattenkvaliteten och den ekologiska statusen i gränsvattnen, samordnar uppföljningen av den belastning gränsvattnen är utsatta för och bedömer hur jämförbara de analysmetoder som används vid kontroll av vattenkvaliteten är. Som en del av de allmänna experttjänsterna för användningen och skötseln av vattendragen utvecklar Finlands miljöcentral avtappnings- och regleringspraxis för gränsvattnen med beaktande av förändringar i klimatförhållandena.

Överenskommelserna mellan Finland och Ryssland

4 §. Uppgifter om avtappningar som avviker från det normala. Enligt 4 § 1 mom. i lagen om sättande i kraft av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga ska de som sköter avtappningen föra bok över datum för inledande och avslutande av avtappningar som avviker från det normala. I den föreslagna lagstiftningen ändras regleringen så att de som sköter avtappningarna ska föra in uppgifter om när avtappningar som avviker från det normala inletts och avslutats direkt i ett informationssystem som sköts vid Finlands miljöcentral.

Straffbestämmelsen i 4 § 2 mom. i ikraftträdandelagen för underlåtenhet att uppfylla skyldigheten i 1 mom. tas inte in i den föreslagna lagen. De administrativa tvångsmedel enligt vattenlagen som anges i 4 a § i den nuvarande ikraftträdandelagen och som flyttas till 15 § i den föreslagna lagen är en tillräcklig sanktion för dem som sköter avtappningarna.

5 §. Ersättning av skador. Enligt 2 § i lagen om sättande i kraft av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga ska jord- och skogsbruksministeriet i överensstämmelse med vattenlagen ersätta skador som verkställigheten av överenskommelsen eventuellt medför på finskt territorium. Enligt förslaget ska sådana skador fortfarande ersättas med statsmedel, men behandlingen av ansökningar om ersättning och utbetalningen av ersättningar ska enligt den föreslagna 6 § skötas av de landskap som befinner sig i det område där överenskommelsen tillämpas.

Regionförvaltningsverket som nämns i 2 mom. i den nuvarande paragrafen i ikraftträdandelagen ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsverk, vars uppgifter bland annat ska inbegripa tillstånds- och ersättningsärenden enligt vattenlagen. Paragrafens 3 och 4 mom. ändras inte jämfört med ikraftträdandelagen.

6 §. Verktälligheten av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga. I paragrafen föreskrivs det om vilka uppgifter som ska skötas av de landskap som ligger i det område där överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga tillämpas. Enligt paragrafen ska landskapet Södra Karelen sköta uppgifterna i samarbete med övriga landskap som finns i Saimens och Vuoksens område, det vill säga landskapen Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen. Landskapet Södra Karelen ska samordna skötseln av uppgifterna, såsom produktion och sammanställning av nödvändiga data samt rättidigt utförande av uppgifterna.

Verktälligheten av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga inbegriper uppgifter av två slag. En del gäller uppfyllandet av åtaganden som binder Finland i förhållande till den andra avtalsparten Ryssland. Bestämmelser om dessa uppgifter finns i paragrafens 1 punkt. De uppgifter som avses i paragrafens övriga punkter är å sin sida nödvändiga för att hantera de effekter som iakttagandet av avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen, vilken är jämförbar med ett vattenrättsligt tillstånd, medför på finskt territorium.

Enligt 1 punkten ska landskapet Södra Karelen i samarbete med övriga behöriga landskap bistå jord- och skogsbruksministeriet vid uppfyllandet av Finlands skyldigheter enligt överenskommelsen. Landskapen ska tillhandahålla experttjänster och annan hjälp som hör till deras uppgiftsområden inom vattenhushållningen och fiskeriet särskilt vad gäller uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av 2.1 och 2.2 punkten i avtappningsstadgan. Enligt 2.1 punkten i avtappningsstadgan ska landskapen dagligen följa utvecklingen av vattenläget i Vuoksen och utföra återkalkyleringar för det naturliga vattenståndet och den naturliga vattenföringen i Saimen på grundval av den tabell över vattenföringen i Saimen som ingår i avtappningsstadgan som bilaga. Landskapen ska också göra förhandsuppskattningar av vattensituationen i Saimen på det sätt som anges i avtappningsstadgan samt fastställa riktvärden för avtappningen av Vuoksen och motsvarande vattenstånd i Saimen som lämnas till jord- och skogsbruksministeriet och vidare till skötaren av dammen i Tainionkoski och en representant för den ryska parten. För att verkställa 2.2 punkten i avtappningsstadgan ska landskapen be-

döma eventuella fördelar och nackdelar som blir följden vid avvikelse från den naturliga vattenföringen i Saimen och Vuoksen och de korrigerande åtgärder som kan behövas på grund av detta.

I 2–5 punkten anges åtgärder som är nödvändiga för att följa effekterna på finskt territorium av att avtappningsstadgan iakttas. Enligt 2 punkten ska landskapen producera uppgifter om vattenståndet och vattenföringen i Saimen och Vuoksen som införs i det informationssystem som sköts vid Finlands miljöcentral. Produktionen av dessa uppgifter sköts för närvarande av närings-, trafik- och miljöcentralerna enligt de allmänna bestämmelserna om deras uppgifter.

Enligt 3 punkten ska landskapen sörja för att uppgifter om vattenståndet i Saimen och Vuoksen samt uppgifter om tidpunkterna för avtappningar som avviker från det normala publiceras i det allmänna datanätet Enligt 4 § 1 mom. i den nuvarande lagen om sättande i kraft av överenskommelsen om en avtappningsstadga ska närings-, trafik- och miljöcentralen tillkännage datum för inledande och avslutande av avtappningarna med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i 11 kap. 22 § i vattenlagen föreskrivs om att informera om beslut enligt vattenlagen. För att trygga eventuella skadedrabbades rättigheter ska uppgifter om avtappningar och datum för deras inledande och avslutande och om vattenståndet i Saimen och Vuoksen på det sätt som anges i lagen också fortsättningsvis tillställas dem som de berör. Vid informerandet ska man likväl inte längre tillämpa den föräldrade lagstiftningen om offentlig kungörelse. I stället ska landskapet och berörda kommuner se till att uppgifterna publiceras i det allmänna datanätet i enlighet med 108 § i kommunallagen (410/2015).

I 3 i den nuvarande ikraftträdandelagen föreskrivs det om närings-, trafik- och miljöcentralens skyldighet att vid avtappning följa effekterna av avtappningen på saimenvikarens livsbetingelser samt på fiskbeståndet och fisket så som jord- och skogsbruksministeriet har godkänt. Resultaten av uppföljningen beaktas vid planeringen och genomförandet av avtappningarna. Enligt den föreslagna 4 punkten ska landskapen ha motsvarande uppföljningsskyldighet. Uppföljningen av effekterna på saimenvikarens livsbetingelser ska liksom för närvarande utgöra en del av den hydrologiska uppföljningen av vattenståndet och vattenföringen i Saimen och Vuoksen. Det krav om att uppföljningen ska vara godkänd av jord- och skogsbruksministeriet som ingår i den nuvarande ikraftträdandelagen avskaffas som obehövligt, eftersom avtappningarnas effekter på saimenvikarens livsbetingelser under den tid avtappningsstadgan varit i kraft har visat sig vara små och i allmänhet positiva bland annat vad gäller saimenvikarens bobyggnad. Landskapet kan sköta informationen om resultaten av uppföljningen som en del av den kommunikation som avses i paragrafens 3 punkt.

Enligt 5 § i den föreslagna lagen ska eventuella skador som efterlevnaden av avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen medför på finskt territorium liksom för närvarande ersättas med statsmedel. Enligt 6 § 5 punkten i den föreslagna lagen ska landskapen sörja för handläggningen av ersättningsärendena. Ansökningarna om ersättning ska lämnas till landskapen, som sammanställer de fakta som behövs för att avgöra ärendena. Landskapen ska ge jord- och skogsbruksministeriet, som representerar staten, ett expertutlåtande som används som underlag för svaret på ersättningskravet. Om det i förhandlingar mellan staten och dem som söker ersättning eller i ett eventuellt ersättningsförfarande enligt vattenlagen anses att avtappningen medfört skada som ska ersättas, ska landskapen sköta betalningen till de ersättningsberättigade. Inga ansökningar om ersättning för avtappningar enligt avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen har gjorts sedan stadgan trädde i kraft 1991.

7 §. Verkställigheten av gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland. I paragrafen föreskrivs det om vilka verkställighetsuppgifter som ska skötas av de landskap som ligger i det område där gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland tillämpas. Enligt artikel 1 i gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland avses i överenskommelsen med gränsvattendrag sjöar, älvar, åar och bäckar som gränslinjen skär eller utmed vilka den löper. För verkställighetsuppgifterna sörjer landskapet Kymmenedalen i samarbete med övriga landskap som ligger i området för gränsvattnen, det vill säga landskapen Södra

Karelen, Södra Savolax, Norra Savolax, Norra Karelen, Kajanaland, Norra Österbotten och Lappland.

Enligt förslaget är landskapens uppgift att bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av överenskommelsen. Landskapet Kymmenedalen ska samordna skötseln av uppgifterna på motsvarande sätt som beskrivits i detaljmotiveringarna till 6 §. Landskapen ska tillhandahålla sådana experttjänster inom fiskerinäringen och vattenhushållningen som hör till dess uppgiftsområde särskilt i de uppgifter som krävs i de procedurbestämmelser som ingår i kap. II i överenskommelsen. Landskapen ska till exempel sörja för den övervakning av regleringen och avtappningarna och den uppföljning av vattenkvaliteten som avses i gränsvattenöverenskommelsen. Landskapen bistår jord- och skogsbruksministeriet även genom att till exempel delta som sakkunniga i fiskeri- och vattenhushållningsfrågor i arbetsgrupper inom parternas gemensamma kommission för nyttjandet av gränsvattnen och genom att producera data och utredningar som kommissionen behöver.

Överenskommelsen mellan Finland och Sverige

8 §. Myndigheter enligt gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige. Den myndighet som avses i artikel 6 i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige kan ge den andra partens myndighet för bekämpning av översvämningar tillstånd att överskrida riksgränsen för vissa uppgifter inom översvämningsbekämpningen. Den myndighet som avses i artikel 17 i överenskommelsen bevakar de allmänna intressena vid den andra partens tillståndsgivande domstol eller myndighet när det gäller verksamhet som kan orsaka gränsöverskridande verkningar på vattnens status eller för deras nyttjande. Bevakningsmyndigheten har för tillvaratagande av allmänna intressen rätt att begära kompletterande utredning samt att bli hörd av och föra talan eller överklaga hos den andra partens domstol eller myndighet. Enligt 2 § i lagen om sättande i kraft av gränsälvöverenskommelsen är det Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland som är den av parten utsedda myndighet som avses i artikel 6 i överenskommelsen och den bevakningsmyndighet som avses i artikel 17 i överenskommelsen.

Enligt artikel 17.3 underrättar bevakningsmyndigheten den behöriga domstolen eller myndigheten hos den andra parten när en uppgift som åligger bevakningsmyndigheten i ett visst ärende ska skötas av annan myndighet. Enligt regeringens proposition om sättande i kraft av överenskommelsen (RP 264/2009) kan en överföring av rätten att föra talan i enskilda fall behövas om effekterna av ett projekt enbart gäller exempelvis vattentrafik. I sådana fall kan de uppgifter som enligt artikeln åligger bevakningsmyndigheten i Finland skötas till exempel av Trafikverket. Om projektet inverkar på flera allmänna intressen ska uppgiften som bevakningsmyndighet enligt regeringens proposition emellertid skötas av en enda myndighet.

Enligt den föreslagna lagen är landskapet Lappland den myndighet som avses i artikel 6 i gränsälvöverenskommelsen. Landskapet ska sköta myndighetens uppgifter som en del av landskapens lagstadgade uppgifter inom hanteringen av översvämningsrisker. Landskapet Lappland fungerar även som den bevakningsmyndighet som avses i artikel 17. Landskapet bevakar i Finland inom det område där gränsälvöverenskommelsen tillämpas det allmänna fiskeintresset samt det allmänna vattenhushållningsintresset, som hör till landskapets uppgiftsområde. Landskapet Lappland ska även för sin del genomföra åtgärdsprogrammen för vattenförvaltningsplanen och havsförvaltningsplanen och följa genomförandet av dem inom sitt område. Landskapet Lappland ska i den fråga som bevakas begära ett utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som bevakar det allmänna intresset som en del av dess övervakningsuppgifter enligt vatten-, miljöskydds- och naturskyddslagstiftningen.

Vid en överföring av de uppgifter som avses i paragrafen på en annan myndighet behöver gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige inte ändras. Därför ska den bestämmelse om ikraftträdande i standardform som föreslås nedan även gälla 8 §.

När fiskeriuppgifterna och vissa vattenhushållningsuppgifter överförs från Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland till landskapet Lappland blir det däremot nödvändigt att genom

ett fördrag ändra artikel 9 i gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige samt 15, 17–19 och 21 § i den fiskestadga som är en integrerad del av överenskommelsen. I artikel 9 i överenskommelsen föreskrivs det om de uppgifter vid verkställigheten av överenskommelsen som åligger den statliga myndighet som har ansvar för vattenfrågor. I de nämnda paragraferna i fiskestadgan föreskrivs det för närvarande om de uppgifter som Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland har som fiskeförvaltningsmyndighet. Artikel 9 i gränsälvsoverenskommelsen samt fiskestadgan bör därför ändras genom ett fördrag som förhandlas fram med Sverige så att landskapet Lappland blir den myndighet i Finland som sköter den behöriga myndighetens uppgifter.

9 §. Överenskommelse om undantag från bestämmelser i fiskestadgan. Den nuvarande 3 § i lagen om sättande i kraft av överenskommelsen tas in i den föreslagna lagen som 9 §.

10 §. Bestämmelser om begränsningar och tillsyn. Hänvisningen till fiskelagstiftningen i den nuvarande 4 § 1 mom. i lagen om sättande i kraft av överenskommelsen byts ut mot en hänvisning till 88 § i den fiskelag som trädde i kraft vid ingången av 2016 och till de moderniserade begreppen i denna lag. Genom förordning av statsrådet är det enligt förslaget möjligt att föreskriva att begränsningarna gällande fisketider och redskap är olika för kommersiella fiskare i grupp I och grupp II samt fritidsfiskare.

Paragrafens 2 mom. är identiskt med motsvarande bestämmelse i ikraftträdandelagen.

11 §. Bistånd vid verkställigheten av överenskommelsen. Enligt den föreslagna paragrafen ska landskapet Lappland bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige. Landskapet ska tillhandahålla experttjänster och annan hjälp inom sitt uppgiftsområde inom fiskerinäringen och vattenhushållningen särskilt för att följa och bedöma hur väl överenskommelsens syfte enligt artikel 2 i överenskommelsen uppnås.

Överenskommelsen mellan Finland, Norge och Ryssland

12 §. Verkställigheten av överenskommelsen om reglering av Enare träsk. Regleringen av Enare träsk grundar sig på det regleringstillstånd som har utfärdats den 27 januari 1958 av vattendragskommissionen. Innehavare av regleringstillståndet är jord- och skogsbruksministeriet som företrädare för staten. Överenskommelsen mellan Finland, Norge och numera Ryssland om reglering av Enare träsk, som trädde i kraft året efter det att tillståndet beviljades, innehåller bestämmelser om vattenstånd och vattenföring som motsvarar tillståndsbeslutet. Överenskommelsen har ersatt vattendragskommissionens beslut till dessa delar.

Enligt överenskommelsen har Ryssland rätt att reglera vattenytans nivå med hjälp av Kaitakoski kraftverk och damm inom ramen för de gränser för vattenståndet i regleringsbassängen Enare träsk som anges i överenskommelsen. Närmare bestämmelser om genomförandet av regleringen finns i bilagan till överenskommelsen. Till verkställighetsuppgifterna hör bland annat att utarbeta rekommendationer om avtappningar för kraftverken nedanför Enare träsk och att följa vattenstånd och sköta underhållet av de anordningar som behövs för detta.

Vad gäller vattenrättsliga tillstånd som rör regleringen av Enare träsk är tillståndshavaren fortfarande skyldig att betala ersättningar och vidta åtgärder för att skydda stränderna. Genom Norra Finlands vattendomstols beslut av år 1974 och högsta domstolens beslut av år 1975 har tillståndshavaren bland annat blivit skyldig att plantera ut fisk och att bygga behövliga utrymmen för fiskodling och följa åtgärder för att vårda fiskstammarna.

Paragrafens 1 mom. gäller uppfyllandet av Finlands åtaganden som fördragspart. Enligt förslaget ska landskapet Lappland bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av överenskommelsen om reglering av Enare träsk. Bestämmelser om dessa uppgifter finns i bilaga 3 till regleringsöverenskommelsen. Till landskapet Lapplands uppgifter hör enligt förslaget bland annat att utarbeta prognoser över vattenföringen och rekommendationer för avtapp-

ningen för de kraftverk som ligger nedanförnedströms från Enare träsk och att sköta de regn- och snöobservationer som behövs för prognoserna.

Förutom de skyldigheter som grundar sig på överenskommelsen styrs regleringen av Enare träsk av de vattenrättsliga tillstånd som nämnts ovan. Dessa tillstånd innehas i dag av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland som företrädare för staten. Enligt det föreslagna 2 mom. överförs dessa tillstånd till landskapet Lappland den 1 januari 2020. Landskapet Lappland övertar också de rättigheter och skyldigheter som grundar sig på övriga vattenrättsliga beslut omrörande regleringen av Enare träsk.

13 §. *Kostnader för regleringen av Enare träsk.* I motsats till övriga vattenrättsliga tillstånd som för närvarande innehas av staten, som vid landskapsreformen överförs till landskapen, kan tillståndet för reglering av Enare träsk inte anses ge landskapet Lappland fördelar till exempel vid hanteringen av översvämningsriskerna eller vid nyttjandet av vattenresurserna. Landskapet Lappland ska därför fungera som regleringstillståndets innehavare som en del av uppfyllandet av statens skyldigheter enligt överenskommelsen om reglering av Enare träsk. Enligt paragrafen ska staten därför svara för de kostnader som landskapet orsakas genom iakttagandet av tillstånden och övriga vattenrättsliga beslut förknippade med dem. Jord- och skogsbruksministeriet och landskapet Lappland förhandlar om åtgärder som medför kostnader på förhand innan de utförs. Ministeriet och landskapet kommer även överens om tidpunkterna för betalning och övriga förfaranden vid betalningen av kostnaderna. Statens direkta kostnader för tillstånd och andra vattenrättsliga beslut som sammanhänger med regleringen av Enare träsk uppgår för närvarande till ungefär en miljon euro om året.

Särskilda bestämmelser

14 §. *Tillhandahållande av uppgifter på det allmänna datanätet.* Enligt 6 § 2 mom. 2 punkten ska landskapen sörja för att uppgifter om vattenståndet i Saimen och Vuoksen samt uppgifter om tidpunkterna för avvikande avtappningar publiceras i det allmänna datanätet på det sätt som föreskrivs i 108 § i kommunallagen. Enligt 108 § i kommunallagen ska ett tillkännagivande finnas i det allmänna datanätet i 14 dygn, om inte något annat följer av sakens natur.

Enligt den nuvarande lagen om sättande i kraft av överenskommelsen om en avtappningsstadga ska uppgifter om vattenstånd och andra uppgifter skickas till kommunerna i influensområdet där de ska hållas offentligt framlagda under iakttagande av tillämpliga bestämmelser i 11 kap. 22§ i vattenlagen när tillståndsbeslut kungörs. Uppgifterna kungörs för närvarande i allmänhet på kommunens anslagstavla under de 30 dagar som föreskrivs för sökande av ändring i tillståndsbeslut. Enligt förslaget ska uppgifterna även finnas på det allmänna datanätet i 30 dygn.

15 §. *Tillsyn och hänvisning till strafflagen.* Enligt 4 a § 1 mom. i lagen om sättande i kraft av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga gäller för tillsynen över efterlevnaden av lagen och avtappningsstadgan och för tvångsmedel vid brister i efterlevnaden vad som i vattenlagen föreskrivs om vattenreglering, om något annat inte följer av överenskommelsen. Paragrafens 2 mom. innehåller en hänvisning till bestämmelserna om straff för miljöförstöring i strafflagen vilka även kan tillämpas på överträdelser av avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Regleringen i 4 a § i ikraftträdandelagen flyttas till den föreslagna 15 §. Tillsynsbestämmelsen i 1 mom. gäller tillsynen över efterlevnaden av avtappningsstadgan samt skyldigheter som enligt 4 § i lagen åligger dem som sköter avtappningarna och den produktion och det lämnande av uppgifter som åligger landskapet enligt 6 § 1 mom. 1–3 punkten samt fullgörande av de skyldigheter som gäller observation av effekter.

16 §. *Ikraftträdande.* Bestämmelser om lagens ikraftträdande ska enligt förslaget utfärdas genom en särskild lag om sättande i kraft av landskapsreformen.

Enligt 2 mom. ska jord- och skogsbruksministeriet lämna landskapet Lappland senast den 28.2.2020 en detaljerad utredning om de vattenrättsliga tillstånd och andra beslut rörande regleringen av Enare träsk som avses i 12 § 2 mom. och om de uppgifter som sammanhänger med verkställigheten av dem. Bestämmelsen motsvarar i princip 17 § i lagen om sättande i kraft av landskapsreformen och om en omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

1.7.4 Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen

1 §. I regeringens proposition ingår ett förslag till lag om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser. Till dess tillämpningsområde hör fyra internationella fördrag om gränsvatten som är bindande för Finland. Verkställigheten av dessa sköts för närvarande av närings-, trafik- och miljöcentralerna under styrning av jord- och skogsbruksministeriet. När närings-, trafik- och miljöcentralerna avskaffas överförs de uppgifter som sammanhänger med verkställigheten av avtalen till landskapen där de ska utgöra en del av landskapens vattenushållnings- och fiskerinäringsuppgifter. Enligt regeringens proposition ska det för klarhetens skull föreskrivas om landskapens uppgifter vid verkställigheten av överenskommelserna i en enda lag. Till denna överförs även de bestämmelser om verkställigheten som för närvarande ingår i övriga ikraftträdandelagar.

Av de skäl som anförts ovan föreslås det att 2–5 § i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen upphävs. I 2 § föreskrivs det om tillämpningen av överenskommelsen för att ersätta eventuella skador som uppstår på finskt territorium. Lagens 3 § gäller observation av effekterna av avtappningar som sker enligt avtappningsstadgan och 4 § bokföring av uppgifter om avtappningarna och information om dem. I 4 a § föreskrivs det om övervakning av att lagen och avtappningsstadgan iakttas. Paragrafen innehåller en hänvisning till bestämmelser i strafflagen som tillämpas vid överträdelse av avtappningsstadgan. I 5 § finns det ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen genom förordning. Bestämmelser som motsvarar de paragrafer som enligt förslaget ska upphävas tas in i den nya lagen om verkställigheten av gränsvattenöverenskommelser.

2 §. Bestämmelser om lagens ikraftträdande ska enligt förslaget utfärdas genom en särskild lag om sättande i kraft av landskapsreformen.

1.7.5 Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar

1 §. I regeringens proposition ingår ett förslag till lag om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser. Till dess tillämpningsområde hör fyra internationella fördrag om gränsvatten som är bindande för Finland. Verkställigheten av dessa sköts för närvarande av närings-, trafik- och miljöcentralerna under styrning av jord- och skogsbruksministeriet. När närings-, trafik- och miljöcentralerna avskaffas överförs de uppgifter som sammanhänger med verkställigheten av avtalen till landskapen där de ska utgöra en del av landskapens vattenushållnings- och fiskerinäringsuppgifter. Enligt regeringens proposition ska det för klarhetens skull föreskrivas om landskapens uppgifter vid verkställigheten av överenskommelserna i en enda lag. Till denna överförs även de bestämmelser om verkställigheten som för närvarande ingår i övriga ikraftträdandelagar.

Av de orsaker som nämnts ovan föreslås det att 2–4 § i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar upphävs. I 2 § i föreskrivs det att Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland är den myn-

dighet som avses i artikel 6 i gränsälvsoverenskommelsen och som ska utses av parten och den bevakningsmyndighet som avses i artikel 17 i gränsälvsoverenskommelsen. I 3 § föreskrivs det om jord- och skogsbruksministeriets behörighet att med motsvarande myndighet i Sverige komma överens om undantag från den i fiskestadga som ingår i överenskommelsen. I 4 § ingår ett bemyndigande enligt vilket bestämmelser om vissa begränsningar gällande fiske och om övervakning av fiske får utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser som motsvarar de paragrafer som enligt förslaget ska upphävas tas in i den nya lagen om verkstäligheten av gränsvattenöverenskommelser.

2 §. Bestämmelser om lagens ikraftträdande ska enligt förslaget utfärdas genom en särskild lag om sättande i kraft av landskapsreformen.

1.7.6 Lag om gårdsbrukets utvecklingsfond

3 §. Enligt förslaget ändras 2 mom. så att Landsbygdsverket i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen på framställning av de förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag om gårdsbrukets utvecklingsfond och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter som gäller bland annat utvecklingen av landsbygden överförs till landskapen. Landskapet kan emellertid inte fatta beslut om överlåtelse av jordegendom som ägs av en fond utanför statsbudgeten och som ingår i en sådan fonds balansräkning. Enligt 2 a § 2 mom. i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond sköter Landsbygdsverket, om inte annat föreskrivs i lag, förvaltningen av gårdsbrukets utvecklingsfond samt fondens bokföring och betalningar till andra delar än de uppgifter som hör till direktionen. Således är Landsbygdsverket en naturlig myndighet för att sköta uppgifter som gäller överlåtelse av gårdsbrukets utvecklingsfonds jordegendom. Dessutom finns över hälften av den åkerareal på knappt 1 000 hektar som gårdsbrukets utvecklingsfond innehar inom landskapet Södra Österbottens område.

Paragrafens 5 mom. ändras enligt förslaget så att bestämmelsen om användning av fondens medel för köp av referenskvantiteter för mjölk till den nationella reserven stryks. Europeiska unionens kvotsystem för mjölk och mjölkprodukter upphörde den 31 mars 2015. I systemet med mjölkkvoter fastställdes en gårdsspecifik referenskvantitet för mjölkproducenterna. Dessa referenskvantiteter upphörde alltså att existera den 31 mars 2015 och kan således inte längre anskaffas. Dessutom föreslås det att momentet ändras så att bestämmelsen om användning av fondens medel för inlösen till staten av sådana lägenheter och områden som sålts på exekutiv auktion enligt vad som föreskrivs särskilt i lag stryks. Till denna del grundar sig förslaget på att lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) upphävdes genom lagen om upphävande av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (362/2016), som trädde i kraft den 1 juni 2016.

I 1, 4 och 6 mom. föreslås inga ändringar.

3 a §. På grund av de ändringar som föreslås i 3 § ändras i 1 och 2 mom. närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket. I 3 mom. föreslås inga ändringar.

1.7.7 Lag om avträdelsepension

14 §. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet

16 §. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet.

1.7.8 Lag om köpeskillingsregister över fastigheter

4 §. I paragrafen föreskrivs det om skyldigheten att meddela den som för köpeskillingsregistret om fastighetsköp. Enligt bestämmelsen ska bl.a. närings-, trafik- och miljöcentralen meddela den som för köpeskillingsregistret om köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I bestämmelsen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. Den aktör som anges i paragrafen ska i fortsättningen vara Landsbygdsverket i stället för NTM-centralen.

1.7.9 Lag om främjande av skärgårdens utveckling

2 §. *Lagens syfte.* Lagen har hittills verkställts av staten och kommunerna. Till följd av landskapsreformen överförs nya uppgifter till landskapet. Eftersom landskapen är nya aktörer med bred verksamhet som övertar kommunala och statliga uppgifter ska de också påföras ett delansvar.

Staten, dvs. riksdagen, statsrådet och ministerierna, och dess förvaltningsorgan ska också i fortsättningen ansvara för verkställandet av lagen om främjande av skärgårdens utveckling med anledning av lagstiftningen, den riksomfattande resursfördelningen och beslutsfattandet om den administrativa styrningen. Kommunerna har alltjämt egna uppgifter, bl.a. en omfattande uppgift att främja kommunens livskraft, och följaktligen bibehålls ansvaret för uppfyllandet av målen i lagen om främjande av skärgårdens utveckling hos kommunerna.

5 §. *Trafik- och transportservice.* Möjligheterna till de trafiktjänster som behövs med tanke på boende, utkomst och utträttande av nödvändiga ärenden gäller alla som bor permanent i Finlands- kust- och insjöområden, inte enbart de landskap och skärgårdsområden som för närvarande har trafik med förbindelsefartyg som upphandlats av staten.

I 1 mom. ska staten ändras till landskapet. Planeringen av skärgårdens trafik- och transporttjänster och ordnandet av bland annat behövliga tjänster för förbindelsetrafik ska enligt förslaget överföras från staten till landskapen. Enligt 6 § 2 mom. i den föreslagna landskapslagen kan landskapet sköta planeringen och ordnandet av skärgårdstrafiken.

Planeringen av trafik- och transporttjänsterna i skärgården är en del av landskapets trafiksystemplanering. Detta gör det möjligt att betrakta landskapets invånares mobilitets- och transportbehov på ett heltäckande och övergripande sätt och att försöka sörja för att jämlikheten mellan landskapets invånare beaktas i lösningarna. I valet av lösningar för skärgårdens trafik- och transporttjänster kan man på ett mångsidigt sätt utnyttja olika tjänster inom land- och vattentrafiken samt nya tjänster som möjliggörs av digitala lösningar och som kan komplettera de tjänster som upphandlas med offentliga medel, såsom trafiken med förbindelsefartyg.

I 2 mom. stryks omnämmandet av statsmedel.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. Landskapen kan ordna trafik- och transporttjänsterna i skärgården vart för sig eller tillsammans. På sådant samarbete tillämpas 8 kap. i den föreslagna landskapslagen. Landskapen ska kunna ingå ett samarbetsavtal, där de kommer överens om hur skötseln av uppgifterna ska ordnas och om landskapens aktörers behörighet och ansvar. När ett samarbetsavtal godkänts ska det sändas till kommunikationsministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet för kännedom.

Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket staten täcker en del av kostnaderna för trafik- och transportservicen i skärgården inom gränserna för anslaget i statsbudgeten. De kriterier som styr fördelningen av anslaget ska bestämmas närmare i motiveringarna till det aktuella momentet i statsbudgeten.

12 §. *Miljövårdsbidrag.* I 1 mom. i den finskspråkiga versionen ändras ”valtion tulo- ja meno- arvio” till ”valtion talousarvio”.

Miljövårdsbidrag har beviljats för åtgärder som gäller skydd av skärgårdens natur eller bevarande eller förbättrande av skärgårdens landskapsbild. Bidraget har beviljats av närings-, trafik- och miljöcentralen efter att miljöministeriet har slagit fast användningsgrunderna och de regionala bidragskvoterna. Paragrafens 2 mom. ändras så att närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter överförs till landskapen.

I 3 mom. föreskrivs om uppgifter enligt statsunderstödslagen som gäller utbetalning, övervakning och återkrav av bidrag. Hittills har uppgifterna ålegat närings-, trafik- och miljöcentralerna samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (UF-centret). Centrets uppgifter överförs till landskapen.

1.7.10 Lag om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

16 §. I paragrafen föreskrivs det om fastställande av regleringsplanen. Enligt 2 mom. ska förrättningsingenjören lämna in regleringsplanen och i 14 § 2 mom. avsedda förslag till ändring av dikningsplanen till förrättningsmannen vid dikningsförrättningen eller till regionförvaltningsverket, om en fastställd regleringsplan gäller en ägoreglering i samband med dikning. I paragrafen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. Förrättningsingenjören ska därmed i fortsättningen lämna in de förslag till ändring av dikningsplanen som avses i paragrafen till förrättningsmannen vid dikningsförrättningen eller till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.7.11 Lag om samfälligheter

18 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om stadgarna för ett delägarlag. Enligt 3 mom. ska delägarlagets stadgar och stadgeändringar underställas regionförvaltningsverket för fastställelse, och de träder i kraft när fastställelsebeslutet har vunnit laga kraft. Regionförvaltningsverket ska fastställa stadgarna om de överensstämmer med lag och inte medför skada för någon delägare.

Syftet med fastställelseförfarandet är att på myndighetens försorg övervaka att stadgarna uppfyller de minimikrav som fastställts för dem i lagen samt att övervaka att stadgarna som anger ramarna för delägarlagets verksamhet inte kränker en enskild delägars intressen. Bestämmelsen gör det svårare att ordna förvaltningen av enskilda markägares egendom, eftersom även ett enhälligt beslut måste underställas förvaltningsmyndigheten för fastställelse. Om det råder oenighet om ett beslut kan en enskild delägare trygga sina intressen genom att väcka talan mot delägarlaget vid tingsrätten i enlighet med 23 och 23 a § i lagen. Eftersom tryggheten av en enskild delägars rättsliga ställning i enlighet med vad som anges ovan inte förutsätter ett separat fastställelseförfarande för delägarlagets stadgar och bestämmelsen ökar myndigheternas administrativa börda, föreslås det att bestämmelsen upphävs eftersom den medför onödig byråkrati och ökar myndighetens administrativa börda.

23 b §. I paragrafen föreskrivs det om sökande av ändring i ett beslut som enligt lagen ska underställas förvaltningsmyndigheten för fastställelse. Enligt 1 mom. får ändring bl.a. i ett beslut enligt 18 § 3 mom. sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Eftersom fastställelseförfarandet för delägarlagets stadgar enligt förslaget ska slopas, föreslås det att bestämmelsen ändras så att hänvisningen till 18 § 3 mom., som enligt förslaget ska upphävas, stryks liksom den därtill hörande bestämmelsen om behörig förvaltningsdomstol i ärendet.

31 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om deponering av ersättning som ska betalas till delägarlaget för en samfällighet eller gemensam särskild förmån.

Enligt gällande 2 mom. ska ersättningen i situationer som bestäms i lagen deponeras hos regionalförvaltningsverket, som även ska se till att ersättningen deponeras hos en bank om den deponerade ersättningen inte lyfts inom 14 dagar.

Enligt gällande 3 mom. ska regionförvaltningsverket innan ersättningen har betalats till delägarlaget av ersättningssumman till en delägare i ett icke konstituerat delägarlag betala den andel som tillkommer denna, om delägaren lägger fram en tillförlitlig utredning över storleken på sin andel.

I paragrafen föreslås en teknisk ändring som innebär att det i fortsättningen är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland som ansvarar för förvaltningen av den ersättning som det föreskrivs om i paragrafen.

33 §. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten att meddela Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket kontaktinformation om delägarlaget. Enligt paragrafen ska det till Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de uppgifter som avses i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten framgår. Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennas suppleant samt om deras adresser. Det föreslås att paragrafen ändras så att utdraget i fortsättningen förutom till Lantmäteriverket även ska skickas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och, när en samfällighet eller gemensam särskild förmån finns i landskapet Åland, till Statens ämbetsverk på Åland.

1.7.12 Renskötsellag

6 §. Renbeteslag. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

8 §. Bildande av ett renbeteslag. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

14 §. Sammankallande av ett renbeteslags stämma. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

28 §. Utförandet av renskiljningar. I 2 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

36 §. Värderingsnämnden. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Även om övriga uppgifter rörande renskötseln koncentreras till landskapet Lappland, är det ändamålsenligt att sköta uppgiften att utse värderingsnämndens ordförande på nuvarande sätt i det landskap där nämnden verkar. I värderingsarbetet är det i huvudsak fråga om värdering av skador på odlingar, och landsbygdsförvaltningen i det aktuella landskapet har tack vare sina nätverk de bästa förutsättningarna att hitta sakkunniga personer med tillräcklig lokalkännedom för uppgiften. I 3 mom. ändras ordet länsman till polischefen.

38 §. Arvode till medlemmarna i värderingsnämnden och deras ansvar. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

39 a §. Uppförande av skyddsgärde vid riksgränsen. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

48 §. Finansiering av Renbeteslagsföreningens verksamhet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Enligt förslaget ska en bestämmelse om tillämpning av procedurbestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001) fogas till paragrafen.

52 §. Tillsyn. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket i Lappland till landskapet Lappland.

52 a §. Avgifter som tas ut för landskapets beslut. Enligt den nya 52 a § paragraf som ska fogas till lagen tar landskapet av företagaren ut en avgift enligt den taxa landskapet godkänt för ett beslut som det fattar på basis av ansökan, dock inte för ett beslut som gäller beviljande av anslag. För tillfället tar regionförvaltningsverket ut en avgift för beslut som det fattar med stöd

av renskötellagen, såsom beslut om ändring av renbeteslagens gränser, sammanslutning av två eller flera renbeteslag eller delning av ett renbeteslag.

52 b §. Sökande av ändring. I den nya 52 b § som fogas till lagen föreskrivs om sökande av ändring i landskapets beslut. Den gällande lagen innehåller bestämmelser om sökande av ändring i renbeteslagens och Renbeteslagsföreningens beslut men inte i statens regionförvaltningsmyndigheters beslut. Enligt den föreslagna paragrafen ska ändring i beslut som landskapet fattar med stöd av lag sökas genom förvaltningsbesvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Ändring i beslut som gäller fastställandet av gränserna för renbeteslagens verksamhetsområden, utnämning av ordförande för värderingsnämnden, grunderna för nämndemedlemmarnas arvoden och ersättningar eller landskapets avgifter ska däremot sökas i enlighet med 17 kap. i den föreslagna landskapslagen.

1.7.13 Jaktlag

23 §. Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Beslut om begränsning av jakt förutsätter bl.a. lokalkännedom om hur områdena används. Hänvisningen i 1 mom. till lagen om djursjukdomar ändras till en hänvisning till 5 § i den gällande lagen om djursjukdomar (441/2013).

Enligt 3 mom. hör behörigheten att förbjuda eller begränsa jakt i Finlands ekonomiska zon till landskapet Egentliga Finland. Eftersom de beslut som gäller den ekonomiska zonen är av särskild karaktär föreslås det att besluten koncentreras till ett landskap. På grund av sitt läge är landskapet Egentliga Finland mest lämpligt att sköta uppgiften.

88 §. Tillsyn över efterlevnaden av lagen. I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet på samma grunder som ovan i 23 §.

1.7.14 Lag om plantmaterial

3 §. Godkännande och registrering av leverantörer av plantmaterial. I 4 mom. minskas den administrativa bördan genom att ansökan om registrering i registret över leverantörer görs centraliserat hos Livsmedelssäkerhetsverket, som också avgör ärendet. Detta motsvarar i huvudsak nuvarande praxis. Närings-, trafik- och miljöcentralens nuvarande registreringsuppgifter överförs inte till landskapet.

7 a §. Tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet, som på regional nivå övervakar att bestämmelserna följs. Livsmedelssäkerhetsverket har fortsättningsvis riksomfattande tillsynsbehörighet.

I ett nytt 2 mom. föreslås att Statens ämbetsverk på Åland i landskapet Åland sköter de uppgifter som enligt denna lag hör till tillsynsmyndigheten. Eftersom Åland inte blir ett landskap enligt landskapsreformen behövs en bestämmelse om den statliga myndighet som är behörig. Enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 8 punkten i självstyrelselagen för Åland ska emellertid de uppgifter som enligt lagstiftningen om förebyggande av införsel till landet av växtförstörare ankommer på en riksmyndighet i landskapet skötas av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslag. Den bestämmelse som föreslås innebär att det undantag som föreskrivs i punkten fortsättningsvis tillämpas så att behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland inte ändras i och med att landskapen grundas. **12 §. Avförande ur registret.** I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till tillsynsmyndigheten. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Livsmedelssäkerhetsverket.

12 §. Avförande ur registret. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till tillsynsmyndigheten. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Livsmedelssäkerhetsverket.

15 §. Avgifter, arvoden och ersättningar. Till paragrafens 1 mom. fogas en ny bestämmelse. Om de prestationer för vilka landskapet tar ut en avgift enligt en taxa som det godkänt.

16 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Livsmedels-säkerhetsverket. Till 2 mom. fogas en hänvisning till 17 kap. i den föreslagna landskapslagen vid överklagande av ett beslut som gäller avgifter på landskapsnivå.

1.7.15 Lag om upphävande av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

2 §. Paragrafens 6 punkt upphävs som obehövlig. I punkten definieras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, som inte längre förekommer i lagen som begrepp.

21 a, 30 a, 34, 36 och 37 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet.

40 §. I 4 mom. ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Dessutom stryks hänvisningen till den upphävda lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994). Enligt hänvisningen gäller pensionsanstaltens uppgiftsskyldighet även de upplysningar som behövs för övervakning av stödsystemet för beskogning av åker enligt lagen i fråga.

1.7.16 Skoltlag

11 §. Utplantering av fisk. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

12 §. Vissa vägbyggnadsarbeten. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom den inte har tillämpats på länge och eftersom skoltarna även på annat sätt kan få stöd för vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten på sina lägenheter med stöd av skoltlagstiftningen. Dessutom finns det efter landskapsreformen inga lämpliga myndigheter som kan sköta de uppgifter som avses i paragrafen.

13 b §. Förutsättningar för beviljande av lån. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland. Beslutsfattandet rörande beviljande av lån enligt skoltlagen är en uppgift som delegeras till landskapen där rättsprövningen är central. Det är motiverat att föreskriva att stöd ska beviljas av en tjänsteinnehavare vid landskapet på motsvarande sätt som till exempel skötseln av uppgifterna enligt lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnärings- och uppgifterna som utbetalande organ.

18 §. Ansökan om, beviljande och betalning av stöd, statsborgen och lån. Enligt förslaget ändras 1 mom. så att det i fortsättningen är Statskontoret som beviljar statslån enligt skoltlagen. Finansieringen av de statslån som beviljas enligt skoltlagen sker med medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond som står utanför statsbudgeten. Eftersom det är fråga om statslån och statens fordringar kan landskapet Lappland när landskapsreformen har genomförts inte vara den myndighet som beviljar lånet. Följaktligen måste uppgiften åläggas en statlig myndighet. Statskontoret har omfattande erfarenhet inom finansieringsbranschen gällande många typer av lån och de säkerheter som de är förknippade med, och på grund av sina uppgifter har Statskontoret ett starkt kunnande inom finansierings- och säkerhetsjuridik. Det är därför motiverat att Statskontoret blir det organ som beviljar statslån. Enligt förslaget ska Statskontoret kunna bevilja statslån när landskapet Lappland har fattat beslut om statslånet och ett eventuellt bidrag. Förfarandet motsvarar till denna del det förfarande som tillämpas när statslån beviljas enligt lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnärings-, låt vara att det i fråga om de sistnämnda är kreditinstitutet i fråga som beslutar om beviljandet.

En tjänsteinnehavare i landskapet Lappland kontrollerar sålunda när han eller hon fattar stöd-beslutet att de villkor för beviljande av statslån och/eller understöd som anges i skoltlagen är uppfyllda. I skoltlagen finns det bland annat bestämmelser om vilka personer eller juridiska

sammanslutningar som kan beviljas stöd enligt skoltlagen och vilka objekt stödet kan beviljas för samt om stödets, såsom understödets eller lånets, maximibelopp och om hur maximibeloppet beräknas. I ett beslut om statslån ska av landskapet Lapplands beslut framgå förutom det maximala beloppet av statslånet, som det föreskrivs om i 13 b § i skoltlagen, även bland annat vad lånet ska användas till, vilken säkerheten för lånet är (dvs. för vilket utrymme inteckningar söks och hur stora de är), en eventuell räntefri period och när amorteringarna av statslånet inleds samt övriga villkor för mottagande av stöd, såsom när byggandet av ett bostadshus ska vara slutfört samt brandförsäkringsskyldigheten, om statslån beviljas för byggande av ett bostadshus. När Statskontoret beviljar statslån får det inte avvika från villkoren i stödbeslutet, dvs. till exempel bevilja statslån till ett större belopp än vad som är möjligt enligt stödbeslutet, men Statskontoret ska likväl om det finner det motiverat kunna bevilja statslån till ett lägre belopp än vad som anges i stödbeslutet.

Det föreslås att ordalydelsen i 2 mom. preciseras så att landskapet Lapplands beslut om bland annat beloppet av ett statslån uttryckligen gäller det maximala lånebeloppet. Sakinnehållet i momentet ändras däremot inte enligt förslaget jämfört med gällande lag. I 3–5 mom. föreslås inga ändringar.

19 §. Styrningen av byggandet och inspektioner. I paragrafens 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland på motsvarande sätt som i 13 b §. Paragrafens 1 mom. ändras inte.

21 §. Förfarande vid köp och överföring. I 1, 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket, liksom även i paragrafens 4 mom. Syftet med överföringsförfarandet enligt 4 mom. är att bevara skoltarnas möjlighet att i detta ärende vända sig först till den regionala myndigheten, dvs. landskapet Lappland. Alla köp enligt 1 mom. ska ske på framställning av landskapet Lappland.

22 §. Inlösen av mark vid exekutiv auktion. Lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (23/1938) har upphävts genom lagen om upphävande av lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion (362/2016), och det föreslås därför att hänvisningarna till den upphävda lagen stryks i paragrafen.

26 §. Användning av mark för andra ändamål. Hänvisningen till den upphävda lagen 687/78 i paragrafen ersätts med en hänvisning till lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet 973/2002.

27 §. Markanvändningsplan. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket. Det föreslås också att 1 mom. ska ändras så att ett utlåtande av landskapet Lappland ska begäras i ärendet. Inga ändringar föreslås i 3 mom.

28 §. Ansökan om mark. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket. Det föreslås att också ett utlåtande av landskapet Lappland ska begäras om ansökan. I paragrafen stryks kravet att begära ett utlåtande av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten.

29 §. Försäljningsbeslut. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket.

31 §. Lantmäteriförrättningar. Det föreslås att den första meningen i 1 mom. stryks, eftersom Landsbygdsverket inte har någon anställd lantmäteriingenjör eller lantmäteritekniker och eftersom den nuvarande bestämmelsen i praktiken inte har tillämpats. I den andra meningen i momentet ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Landsbygdsverket, som därmed har möjlighet att inleda en lantmäteriförrättning. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

35 §. Vägbyggnadsarbeten. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom den är onödig med tanke på att också 12 § i skoltlagen, som anknyter till denna paragraf, enligt förslaget ska upphävas.

36 §. Begränsningar. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

37 §. Vissa tilläggsvillkor. Det föreslås att 1 mom. ändras först och främst så att Statskontoret kan bestämma att statens fordran, som belastar lägenheten eller området, eller ett statligt lån helt eller delvis ska återbetalas. Den föreslagna ändringen grundar sig på att det i samband med denna proposition föreslås att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) ska ändras så att Statskontoret också ska överta de uppgifter som för tillfället sköts av närings-, trafik- och miljöcentralerna när det gäller vissa fordringar, såsom lån och försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av skoltlagen. Skoltlagen ska således till denna del ändras så att den överensstämmer med de ändringar i fråga om Statskontorets uppgifter som föreslås i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. Vidare föreslås det att 1 mom. ändras dels så att en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att ett bidrag ska återbetalas helt eller delvis, dels så att bestämmelsen om meddelande av förhandsbesked, som nuförtiden ingår i 38 § 3 mom., flyttas till detta moment. Med åtgärd avses i denna bestämmelse alla åtgärder som kan leda till att det bestäms att ett bidrag ska återbetalas helt eller delvis. Landskapet Lappland beviljar de ovannämnda bidragen, och Statskontoret har inga uppgifter som hänför sig till återkrav av bidrag. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

38 §. Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån. Det föreslås att 1 mom. ändras så att Statskontoret i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt skoltlagen helt eller delvis ska återbetalas i en eller flera poster. Förslaget grundar sig enligt vad som anges ovan på de ändringar i fråga om Statskontorets uppgifter som föreslås i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret. I 2 och 3 mom. ändras på motsvarande sätt närings-, trafik- och miljöcentralen till Statskontoret. Eftersom Statskontoret sköter uppgifter som hänför sig till statens fordringar kan Statskontoret ändå inte ge förhandsbesked om hur en åtgärd inverkar på återkrav av ett bidrag, utan det förhandsbesked som avses i 3 mom. kan endast gälla ett statligt lån eller en försäljningsprisfordran. Det föreslås att bestämmelsen om förhandsbesked som gäller en åtgärds inverkan på eventuellt återkrav av bidrag flyttas från 3 mom. till slutet av 37 § 1 mom., där den författningstekniskt sett passar bättre. Förhandsbesked om eventuellt återkrav av bidrag ges av Lapin maakunnan viranomaiset, som beviljar de bidrag som avses i denna lag. Det föreslås att det gällande 4 mom. upphävs, eftersom det är onödigt med tanke på att Statskontoret är specialist på utlåning och Statskontorets verksamhet också regleras t.ex. av bestämmelserna och principerna om god in- och utdrivningssed.

55 §. Verkställighetsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland, och landsbygdsnäringsmyndigheten i Enare kommun stryks bland verkställighetsmyndigheterna i momentet. Det föreslås att Statskontoret läggs till som verkställighetsmyndighet. I 2 mom. stryks möjligheten att anlita regionförvaltningsverket i Lappland, som ska läggas ned, i uppgifter enligt denna lag.

55 a §. Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Statskontoret läggs till bland de myndigheter som räknas upp i paragrafen.

56 §. Hörande. Landskapet Lappland läggs till bland de myndigheter som nämns i 1 mom. och som ska bereda skoltarnas bystämma och skoltråden tillfälle att ge ett utlåtande. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

63 §. Sökande av ändring. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland, och Landsbygdsverket och Statskontoret läggs till i momentet. Inga ändringar föreslås i 2-4 mom.

64 §. Uttag av avgift för behandling av ärenden. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland och i fråga om beslut om betalningslättnader för krediter till Statskontoret.

65 a §. Tillämpning av bestämmelserna på vissa myndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland med undantag av de uppgifter som enligt denna lag hör till Landsbygdsverket eller Statskontoret. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar de föreslagna ändringarna.

Ikraftträdande. Enligt den föreslagna övergångsbestämmelsen ska Statskontoret bli borgenär för lån som beviljats innan denna lag har trätt i kraft, och kreditgivarens rättigheter och skyldigheter övergår till Statskontoret när lagen om ändring av skoltlagen träder i kraft, eftersom fordringsägarens rättigheter inte kan övergå till landskapet Lappland när det är fråga om statens fordringar. Enligt övergångsbestämmelsen blir Statskontoret när lagen träder i kraft likaså pantförvaltare för inteckningar som varit säkerhet för skoltlån som beviljats tidigare, eftersom landskapet Lappland inte kan vara pantförvaltare när det är fråga om statens fordringar. Eftersom det föreslås att Statskontoret i fortsättningen ska vara den myndighet som beviljar de lån som avses i skoltlagen, ska lagen om ändring av skoltlagen tillämpas på ansökningar om statslån som var anhängiga när lagen trädde i kraft och på beviljandet av statslånen. Dessutom är landskapet Lappland, till vilket de dokument som den nuvarande närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland innehar överförs när landskapsreformen genomförs, enligt den föreslagna övergångsbestämmelsen skyldigt att till Statskontoret överföra de originaldokument som gäller beviljande, lyftande och förvaltning av statslån som beviljats innan lagen om ändring av skoltlagen trädde i kraft och som övergått till och innehas av landskapet samt pantbrev och andra originalhandlingar som sammanhänger med inteckningar som utgör säkerhet. Bestämmelsen är motiverad och nödvändig för att Statskontoret ska kunna sköta sina uppgifter i samband med de statslån som avses i skoltlagen.

Med de ovan nämnda handlingar som rör beviljande och lyftande avses till exempel beslut om beviljande av statslån, skuldebrev för statslån i original och med bilagor samt dokument som rör lyftande av lån och de tidpunkter då lånen lyfts. Med handlingar som gäller förvaltning av statslån avses till exempel beslut om betalningsfrihet, amorteringsfrihet och beslut om uppskov för amorteringen av statslån. Om ett statslån under sin löptid har överförts till en annan gäldenär, ska även dessa handlingar lämnas till Statskontoret. Även de pantbrev som utgör säkerhet för statslånet ska lämnas till statskontoret i original. Med övriga handlingar i original rörande inteckningar som utgör säkerhet avses till exempel pantförbindelser, handlingar förknippade med fastigheter, lagfartsbevis, brandförsäkringsbevis och, om en bestämd del av en fastighet som utgör säkerhet för statslånet har överlåtits till tredje person eller sammanslutning, de handlingar som gäller överlåtelsen. Landskapet Lappland bör således i praktiken till Statskontoret överlämna samtliga handlingar som sammanhänger med beviljandet av ett lån enligt skoltlagen och med lånets livscykel.

1.7.17 Fastighetsbildningslagen

33 §. I 33 § i den gällande lagen anges alla förutsättningar för att ett outbrutet område utanför ett detaljplaneområde som är avsett till byggsplats ska få brytas ut genom styckning och bilda en fastighet. Eftersom det i 72 § i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om byggförbud i en strandzon utan en detaljplan eller en generalplan med rättsverkningar och eftersom kommunen inte får införa bestämmelser om undantag från detta byggförbud för områden som anvisats genom byggordningen utan att höra närings-, trafik- och miljöcentralen, är förrättningsingenjören enligt 33 § 4 mom. i fastighetsbildningslagen skyldig att hänskjuta frågan om huruvida det outbrutna området är beläget i ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen till närings-, trafik- och miljöcentralen för avgörande. Förrättningsin-

genjören ska hänskjuta ärendet till NTM-centralen för avgörande om det vid förrättningen uppstår oklarhet om detta. Eftersom den styrning av och tillsyn över den kommunala planläggningen som enligt den nu gällande lagen hör till NTM-centralerna inte överförs till de landskap som bildas, föreslås det att 4 mom. ändras så att ärendet i fortsättningen ska hänskjutas till den berörda kommunen för avgörande. Det föreslås dessutom, att till 2 mom. 2 punkt tilläggs ett omnämnande av 137 a § i markanvändnings- och bygglagen på grund av den ändring (230/2017), som trädde i kraft den 1 maj 2017.

75 §. I 75 § föreskrivs det om beslut om dikning vid fastighetsförrättning. Enligt paragrafen beslutar förrättningsmännen om dikningen om dikningen bara gäller ett nyskiftesområde eller anläggande av ett dike som avses i 73 § 3 mom., såvida inte dikningen kräver sådant tillstånd av regionförvaltningsverket som avses i 5 kap. 3 § i vattenlagen (587/2011) eller undantag från ett sådant förbud som avses i 2 kap. 11 § i vattenlagen. Enligt förslaget ska det i bestämmelsen införas tekniska ändringar som följer av reformen av landskapsförvaltningen. Ärendet ska i fortsättningen behandlas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

203 §. I paragrafen föreskrivs om betalningen av avgifter som fastställts i samband med förrättningen. Enligt 4 mom. har den som enligt förrättningen är betalningsskyldig fått deponera den tvistiga delen av ersättningen hos regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten finns enligt vad som bestäms i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om ersättningstagaren inte har ställt en säkerhet som den betalningsskyldige godkänner för återbäring av det överbetalda beloppet och ränta på detta. Enligt förslaget ska det i bestämmelsen införas tekniska ändringar som följer av reformen av landskapsförvaltningen. För mottagande och förvaltning av penningersättningen ansvarar i fortsättningen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland.

205 §. För att trygga panträttsinnehavarens ställning innehåller paragrafen bestämmelser om att ersättningar som det bestämts att ska betalas till följd av att en fastighets värde sjunker hör till fastigheten. Enligt 2 mom. ska det bestämmas att den ersättning jämte ränta som tillkommer ägaren ska deponeras hos regionförvaltningsverket, om det på grund av överföring av ett område eller en andel, ägobyte, avvikelse från repartition, inlösning av mark eller av byggnader eller någon liknande åtgärd har bestämts att en betydande ersättning ska betalas till ägaren av en fastighet och fastighetens värde på grund av den åtgärd som avses ovan har sjunkit till den grad att det kan äventyra den rätt som en innehavare av panträtt har till fastigheten. Regionförvaltningsverket har också varit skyldigt att fördela medlen så som utskönningsbalken (705/2007) föreskriver om fördelning av köpeskillingen för fast egendom, om inte ägaren till fastigheten har kunnat visa att alla innehavare av panträtt har gett tillstånd till att den deponeerade ersättningen lyfts. I bestämmelsen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. I stället för regionalförvaltningsverket ska i fortsättningen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i landskapet Åland Statens ämbetsverk på Åland ansvara för uppgiften.

1.7.18 Skogslag

7 a §. *Markägarens och skogscentralens informationsskyldighet.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som verkar som myndighet enligt naturvårdslagen.

14 b §. *Förfarande vid anmälan om flygekorrar.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.7.19 Lag om veterinär gränskontroll

4 §. *Definitioner.* I 2 punkten stryks omnämnandet av regionförvaltningsverket samt av annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet. Vidare stryks hänvisningen till en kommunalveterinär. Tullverket ändras till Tullen.

10 §. *Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll.* I 1 mom. ändras vederbörande ministerium till jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelsen förtydligas dessutom så att närmare bestämmelser om de djur och varor som inte genomgår veterinär gränskontroll och om de tullanstalter där kontrollerna av djuren och varorna i fråga utförs utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I den gällande bestämmelsen talas det om djur, varor och tullanstalter som ministeriet anger.

Även i 2 mom. ändras vederbörande ministerium till jord- och skogsbruksministeriet. Tullverket ändras till Tullen och en kommun eller samkommun till ett landskap. Vidare stryks omnämmandet av kommunens rätt till ersättning. Momentet förtydligas så att närmare bestämmelser om utförandet av kontroller kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I den gällande bestämmelsen talas det om föreskrifter som ett ministerium meddelar.

11 §. *Rätt att få uppgifter.* I 1 mom. stryks hänvisningen till statliga och kommunala myndigheter och i stället hänvisas det till myndigheter på ett allmänt plan. Tillsynsmyndigheten har rätt att av importören och dennas företrädare samt av andra myndigheter få de uppgifter som behövs för kontroller och övervakning.

17 §. *Åtgärder som ska vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört.* I 1 mom. ändras tullmyndigheten till Tullen. Omnämmandet av vederbörande ministerium preciseras till ett omnämmande av jord- och skogsbruksministeriet. Momentet förtydligas så att närmare bestämmelser om åtgärder enligt 16 § kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i stället för genom föreskrifter av ett ministerium.

I 2 mom. ändras en kommunal myndighet eller en samkommunsmyndighet till ett landskap. Tullmyndigheten ändras till Tullen. Dessutom preciseras paragrafen så att där uttryckligen hänvisas till utförande av kontroller i en godkänd hamn.

18 §. *Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor.* I 1 mom. införs en hänvisning till lagen om djursjukdomar (441/2013), som innehåller bestämmelser om åtgärder vid misstanke om sjukdom. Därför stryks nuvarande 2 mom. som onödigt. Paragrafens 2 mom. motsvarar nuvarande 1 mom.

21 §. *Arvoden och kostnadsersättningar.* Omnämmandet av en kommunalveterinär och det kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet stryks. Enligt bestämmelsen har en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat rätt att få arvode och kostnadsersättning, såvida veterinären inte får arvode eller ersättning för uppgiften i fråga från annat håll.

24 §. *Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter.* I 1 punkten ändras kommunala myndigheter och kommunalveterinärer till landskapet. I 3 punkten ändras hänvisningen till Europeiska gemenskapens lagstiftning till en hänvisning till Europeiska unionens lagstiftning.

25 §. *Ändringssökande.* Nu gällande 1 och 2 mom. slås ihop. Till 1 mom. flyttas omnämmandet av någon annan statlig myndighet från nuvarande 3 mom. I 17 § 1 mom. föreskrivs om ett beslut som någon annan statlig myndighet har fattat och som ändringssökandet gäller. Omnämmandet av länsrätten ändras till ett omnämmande av förvaltningsdomstolen. I 2 mom. ändras tullmyndigheten till Tullen.

1.7.20 Lag om stödjande av grundtorrläggning

1§. *Tillämpningsområde.* Enligt gällande lag har stöd för grundtorrläggning kunnat beviljas både som understöd och som statsarbete. I det senare fallet har en statlig myndighet skött såväl planeringen och genomförandet av projektet som underhållet. När beviljandet av understöd överförs till landskapen stryks bestämmelsen om möjligheten att helt eller delvis genomföra ett grundtorrläggningsprojekt som statsarbete samt bestämmelsen om beviljande av statligt lån för en del av ett sådant arbete. Eftersom grundtorrläggningsverksamheten efter detta kan

stödjas enbart genom understöd, ändras lagens rubrik till lag om understöd för grundtorrläggning. Dessutom byts ordet *stöd* ut mot ordet *understöd* i 1 § och i resten av lagen. Ordalydelsen i 1 mom. preciseras så att den gäller såväl anslag som beviljas i statsbudgeten som anslag som beviljas ur gårdsbrukets utvecklingsfond.

2 §. Stödformer. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av orsaker som angetts i motiveringarna till 1 §. Nya beslut om understöd i form av statsarbete har inte längre fattats under de senaste åren, och de sista projekten av detta slag som pågår kan slutföras på grundval av skrivningarna i beslutsdelen i de relevanta budgetmomenten.

3 §. Definitioner. Av skäl som angetts i motiveringarna till 1 § stryks definitionen av delägararbete som utgör den nuvarande 4 punkten och definitionen av statsarbete som utgör den 5 punkten.

4 §. Kostnader som finansieras. I överensstämmelse med Europeiska unionens lagstiftning om godtagbart statligt stöd ska understöd inte längre beviljas för betalning av skadestånd till följd av ett grundtorrläggingsprojekt. Därför stryks den nuvarande 4 punkten enligt förslaget.

8 §. Understöd. I överensstämmelse med Europeiska unionens lagstiftning om godtagbart statligt stöd ska understödets maximandel i 1 mom. sänkas till 40 procent. Av samma orsak ska 2 mom. ändras så att understödets maximandel kan höjas om stödet gäller odlad mark. Det nuvarande bemyndigandet att utfärda förordning i 2 mom. ska preciseras så att det handlar om förordning av statsrådet. Hänvisningen i 3 mom. ändras så att den motsvarar den ändrade 4 §.

9 §. Statligt lån. Paragrafen om statligt lån ska upphävas enligt förslaget av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

10 §. Ändring av understödsbeslut. I paragrafen och i dess rubrik ändras beslut om stöd till understödsbeslut.

11 §. Överlåtelse av statsarbete. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

13 §. Grundtorrläggingsarbeten i anslutning till nyskifte. Paragrafen och det bemyndigande att utfärda förordningar som ingår i den gäller stöd för grundtorrläggning som beviljas i form av statsstöd. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

14 §. Ansvar för statliga lån. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

15 §. Panträtt. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

16 §. Delning av statliga lån och ändring i pantansvar. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

17 §. Anmälan till inskrivningsmyndighet. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

18 §. Återkrav av understöd. Av skäl som anges i motiveringarna till 1 § ändras paragrafen så att den reglering som gäller statliga lån upphävs. Paragrafens rubrik ändras på motsvarande sätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras i paragrafen till landskapet.

19 §. Uppsägnings- och dröjsmålsräntor. Av skäl som angetts i motiveringarna till 1 § ändras paragrafen så att omnämmandet av statliga lån tas bort. Det nuvarande bemyndigandet att utfärda förordning preciseras så att det handlar om förordning av statsrådet.

20 §. Tvångsindrivning. Av skäl som anges i motiveringarna till 1 § ändras paragrafen så att omnämningarna av statliga lån stryks.

22 §. Åtgärder på en huvudmans vägnar. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §.

23 §. Myndigheter. Ordalydelsen i paragrafen moderniseras när det gäller ministeriets uppgifter så att den motsvarar det nuvarande sättet att skriva lag, det vill säga jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av lagen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet och omnämningarna av Statskontoret stryks av skäl som angetts i motiveringarna till 1 §. Som en myndighet som sköter verkställigheten läggs Landsbygdsverket till. Bestämmelser om dess uppgifter finns i den föreslagna 24 §.

24 §. Fördelning, beviljande och utbetalning av understöd. De anslag som är avsedda för grundtorrläggning fördelas innan besluten om understöd fattas enligt närings-, trafik- och miljöcentralernas förslag. Om fördelningen beslutar i dag jord- och skogsbruksministeriet enligt de närings-, trafik- och miljöcentralernas förslag som Landsbygdsverket sammanställt. Enligt 1 mom. ska Landsbygdsverket besluta hur de anslag som är avsedda för understöd ska fördelas på landskapen utgående från de förslag som dessa sammanställt. Landskapens förslag ska grunda sig på projekt vars stödbehov landskapet fått kännedom om utifrån ansökningar eller till exempel dikningsförrättningar. Beslutsfattandet om fördelningen ökar Landsbygdsverkets arbetsbörda i samband med understöden för grundtorrläggning med uppskattningsvis 2–5 dagsverken per år.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska landskapet besluta om beviljande av understöd, kontroll och godkännande av utgifter och betalning av understöd. För utbetalningen av understöd svarar Landsbygdsverket. För detta ändamål lämnar landskapet nödvändiga uppgifter samlat. Närmare bestämmelser om förfarandet utfärdas genom den förordning av statsrådet som avses i 3 mom. Alla beslut som gäller betalning ska enligt förslaget kunna undertecknas maskinellt.

Enligt 28 § i gällande lag utfärdas närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen genom förordning. Enligt förslaget ska den paragrafen upphävas (se nedan), och motsvarande bemyndigande att utfärda förordning tas in i 3 mom. preciserat enligt nuvarande grundlag. Genom förordning av statsrådet ska närmare bestämmelser kunna utfärdas om de frågor som hör till området för 24 §, det vill säga fördelningen av anslag som är avsedda för understöd, ansökning, beviljande och betalning av understöd, innehållet i ett understödsbeslut och beslutets giltighetstid samt genomförandet av projekt för vilka understöd beviljats. I den nuvarande lagen ingår särskilda bemyndiganden att utfärda förordningar också i andra paragrafer. Dessa ändras inte enligt förslaget.

Enligt det föreslagna 4 mom. ska Landsbygdsverket meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som sökanden ska lämna för ansökning om understöd och för beviljande och betalning av understöd och föreskrifter om i vilken form uppgifterna ska anges, till exempel på en blankett eller elektroniskt, och om hur de ska lämnas till landskapet som beslutar om beviljande och betalning av understöd. Landsbygdsverket ska besluta om motsvarande frågor när det gäller landskapets beslut om understöd och de uppgifter som landskapen ska lämna Landsbygdsverket för utbetalning av beviljade understöd som godkänts för betalning.

Av skäl som anges i motiveringarna till 1 § stryks omnämningarna av delägararbete, statligt lån och statsarbete. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar det föreslagna innehållet.

25 §. Tillsyn och anlitande av biträde vid tillsyn. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ändras i paragrafen till landskapet. Bestämmelserna om innehållet i tillsynen och om att anlita ett biträde vid tillsynen har gjorts exaktare i överensstämmelse med kraven i nuvarande grundlag. Enligt det föreslagna 1 mom. ska en tjänsteinnehavare i landskapet ha rätt att för tillsynen röra sig på annans område och där utföra kontroller och undersökningar. I lagen ingår inga bestämmelser som skulle ge den som utför tillsynen att få tillträde till byggnader eller andra ut-

rymmen, eftersom en sådan rätt inte behövs för att övervaka efterlevnaden av stödbesluten. Bestämmelserna om stödmottagarens skyldighet att visa handlingar och bistå vid kontroller överensstämmer med gällande lag. Av skäl som angetts i motiveringarna till 1 § ändras stryks i 1 mom. omnämnandet av delägararbeten och bestämmelsen om tillsyn över statsarbeten.

Enligt 2 mom. ska förvaltningslagens bestämmelser om kontroll iakttas vid tillsynen.

I 2 mom. stryks bestämmelsen om jord- och skogsbruksministeriets rätt att låta befullmäktigade personer kontrollera användningen av understöden av skäl som angetts ovan i motiveringarna till 23 §. Enligt det föreslagna 3 mom. ska landskapet i tillsynsuppgifter även kunna ta hjälp av personer som inte är tjänsteinnehavare. Dessa uppgifter utgörs av praktiska åtgärder som tillsynen kräver, och de inbegriper inte rätt till självständiga beslut. För att sköta uppgiften ska den biträdande personen ha rätt att röra sig på annans område och utföra kontroller och undersökningar. Personen ska ha tillräcklig kompetens för uppgiften, med vilket avses sådan utbildning och erfarenhet som motsvarar innehållet i uppgiften. Den biträdande personen ska utföra sin uppgift under straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen. På biträdande personer tillämpas utan särskilda bestämmelser även allmänna lagar om förvaltning, såsom förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Enligt 22 § i statsrådets förordning om stödjande av grundtorrläggning övervakar närings-, trafik- och miljöcentralen i fråga om iakttagandet av finansieringsvillkoren att understödstagaren sköter underhållet vid grundtorrläggningsprojektet och även fullgör övriga skyldigheter som åligger dikaren. Om en underhållsbesiktning utförs på begäran av delägarna ska kostnaderna tas ut med iakttagande av förordningen, principerna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och närmare föreskrifter av jord- och skogsbruksministeriet. När uppgiften att bevilja understöd för grundtorrläggning och tillsynen överförs på landskapen tas en bestämmelse om tillsynen över underhållet av projekt som motsvarar 22 § i förordningen in i den föreslagna paragrafen som 4 mom. För en besiktning som utförts på begäran av delägarna ska landskapet kunna ta ut en avgift. Grunderna för avgiften anges närmare i en taxa som landskapet har godkänt. Avgiften får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen

Det bemyndigande att utföra förordning som ingår i det nuvarande 3 mom. stryks som obehövligt, eftersom den närmare reglering av tillsynen som ingår i den gällande förordningen tas in i lagen så som beskrivits ovan.

Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar det föreslagna innehållet.

27 §. Ändringssökande. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras i paragrafen till landskapet.

28 §. Närmare bestämmelser. Paragrafen upphävs enligt förslaget som obehövlig. Nödvändiga bemyndiganden att utfärda förordning ska ingå i relevanta paragrafer. I 24 § tas det in en bestämmelse om Landsbygdsverkets rätt att utfärda förordningar om ansökning, beviljande och betalning av understöd.

Ikraftträdande. Bestämmelser om lagens ikraftträdande ska enligt förslaget utfärdas genom en särskild lag om sättande i kraft av landskapsreformen.

De ansökningar om understöd för grundtorrläggning som är anhängig vid närings-, trafik- och miljöcentralen när lagen träder i kraft överförs till det landskap där det grundtorrläggningsprojekt som ansökan gäller ska genomföras. Om projektet genomförs på två eller flera landskapsområde, ska landskapen komma överens om ett förfarande enligt vilket de behandlar ansökan och fattar beslut om beviljande och tillsyn.

De ansökningar som gäller sådant stöd för grundtorrläggning som beviljas i form av statsarbete eller statligt lån och som är anhängiga vid närings-, trafik- och miljöcentralen när lagen träder i kraft förfaller.

På stöd för grundtorrläggningsprojekt som beviljats som understöd eller statsarbete och på ett statligt lån som beviljats för en del av sådant statsarbete innan den föreslagna lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft. De uppgifter som sammanhänger med förvaltningen av stöd som beviljats i form av understöd och som nu, enligt bestämmelser som upphävs eller ändras, ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna, ska framöver skötas av landskapen inom sina områden, vid behov så att de kommer överens om arbetsfördelningen. När stödet har beviljats som statsarbete eller statligt lån, ska de uppgifter som sammanhänger med förvaltningen av stödet dock skötas av Landsbygdsverket.

1.7.21 Lag om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

3 §. *Register.* I 2 mom. ändras de kommunala myndigheterna till landskapen.

4 §. *Aktörens skyldighet att lämna uppgifter.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.7.22 Lag om finansiering av landsbygdsnäringar

38–40 §. *Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån.* Avtal om skuldsanering. Förfallande av frivillig skuldsanering. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till Landsbygdsverket i 38 § 2 mom., 39 § 1 mom. och 40 § 1 och 3 mom. Enligt gällande lag svarar närings-, trafik- och miljöcentralen för att samtycka till frivillig skuldsanering, underteckna avtal om genomförande av frivillig skuldsanering och bestämma att en frivillig skuldsanering ska förfalla. Eftersom landskapet inte kan besluta om skuldsanering för statens räkning överförs de nuvarande uppgifter som gäller frivillig skuldsanering till Landsbygdsverket. Enligt 2 § i lagen om Landsbygdsverket (666/2006) hör det till verkets uppgifter att bland annat sköta statlig intressebevakning när det gäller skuldsanering och statens ansvarsförbindelser vid stöd och ersättningar för utveckling av landsbygden. Landsbygdsverket skulle således vara en naturlig myndighet för att sköta även de uppgifter som gäller frivillig skuldsanering enligt den lag som föreslås ändras. Den frivilliga skuldsanering som avses i lagen används inte eftersom den inte uppfyller villkoren i EU:s regler om statligt stöd. Därför är de paragrafer som gäller skuldsanering inte i kraft, utan träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

44 §. *Inspektionsrätt.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 5 mom. stryks hänvisningen till 41–43 § i lagen eftersom paragraferna i fråga har upphävts genom lag 1479/2007.

45 §. *Erhållande av uppgifter.* Hänvisningen i 1 mom. till lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992) ändras till en hänvisning till lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) eftersom lag 1336/1992 upphävts genom lag 192/2013. Om rätten att erhålla uppgifter föreskrivs i 40, 42 och 53 § i lag 192/2013. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och gemenskapsrättsakter till EU-rättsakter.

55 §. *Myndigheter.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

58 §. *Ändringssökande.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

63 §. *Uttag av avgift för behandling av ärenden.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

65 §. *Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond.* I 1 mom. 5 punkten föreskrivs om användningen av fondens medel för beskogning av åker samt skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten på skogsmarker i statliga myndigheters besittning. I fortsättningen finns inga statsägda marker i närings-, trafik- och miljöcentralernas besittning, och därför stryks närings-, trafik- och miljöcentralen i 1 mom. 5 punkten. I 2 mom. stryks bestämmelsen om att medel kan anvisas närings-, trafik- och miljöcentralen.

72 §. *Skuldsanering i fråga om lån och statens försäljningsprisfordringar som baserar sig på tidigare lagstiftning.* Hänvisningen i 1 mom. till 6 kap. i lagen ändras så att den hänvisar till 5 kap. i lagen eftersom bestämmelserna om frivillig skuldsanering efter en ändring genom lag 44/2000 finns i 5 kap. i stället för 6 kap. Paragrafens 2 mom. stryks eftersom 39 § 1 mom. föreskriver om undertecknande av avtal om skuldsanering. Paragrafens 3 mom. stryks eftersom den bestämmelse som hänvisningen i momentet gäller har upphävts genom lag 1479/2007.

Ikraftträdande. Även om bestämmelser om lagens ikraftträdande ska utfärdas genom en särskild lag, ska 38 och 39 § sättas i kraft vid en tidpunkt som meddelas i en förordning av statsrådet.

1.7.23 Lag om utövning av veterinäryrket

12 §. *Anmälnings- och upplysningsskyldighet.* I 1 mom. stryks bestämmelserna om regionförvaltningsverkets rätt att få uppgifter. I 2 mom. ändras hänvisningen till den upphävda lagen om djursjukdomar (55/1980) så att den hänvisar till den gällande lagen om djursjukdomar. Dessutom ska momentet preciseras så att det blir klarare vilken myndighet som ska underrättas. Därtill kompletteras momentet med ett uttryckligt omnämnande om att underrättelseskyldigheten även gäller observerad eller misstänkt olaglig import av djur, som ofta är förknippad med betydande risk för sjukdomsspridning bland djur och människor.

19 §. *Styrning och tillsyn.* Paragrafen ändras genom att bestämmelserna om regionförvaltningsverkets uppgifter stryks. Enligt 1 mom. i förslaget hör den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelsen till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter. Enligt 2 mom. svarar Livsmedelssäkerhetsverket för verkställigheten av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och dessutom styr och övervakar verket efterlevnaden av dem. Enligt 3 mom. behandlar Livsmedelssäkerhetsverket klagomål som gäller utövning av veterinäryrket.

22 §. *Granskning av mottagningsverksamheten.* I 1 mom. stryks bestämmelserna som gäller regionförvaltningsverkets granskningsrätt samt Livsmedelssäkerhetsverkets rätt att bestämma att regionförvaltningsverket ska genomföra en granskning.

33 §. *Bevaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret samt användning av registret och utlämnande av uppgifter.* Paragrafens 2 mom. som gäller regionförvaltningsverkets rätt att genom en teknisk anslutning använda veterinärregistret upphävs som onödig. Landskapet får de uppgifter om utövare av veterinäryrket som det behöver för att sköta sina uppgifter enligt övriga lagar genom den offentliga informationstjänst som avses i 33 a §.

40 §. *Rätt att få uppgifter.* I paragrafen stryks bestämmelsen om regionförvaltningsverkets rätt att få uppgifter.

43 §. *Behörighet för vissa tjänster och befattningar.* Paragrafen ändras genom att bestämmelser om behörighetskraven för landskapets veterinärer tas in i den. Motsvarande bestämmelser finns nu i 16 § 2 mom. i veterinärvårdslagen samt i 2 § i statsrådets förordning om veterinärvård (1031/2009).

Paragrafens 1 mom. motsvarar gällande 1 mom. Enligt 2 mom. får en veterinär som fått sin legitimation enligt 4 § utnämnas till en sådan tjänst som veterinär i ett landskap som omfattar uppgifter som gäller livsmedelstillsyn eller tillsyn över djurs hälsa eller välbefinnande endast

om personen har ett intyg som beviljats av Livsmedelssäkerhetsverket över att personen på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner har tagit del av lagstiftningen i Finland inom området i fråga. Bestämmelsen gäller i praktiken personer som förvärvat veterinärkompetens i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland. Bestämmelsen gäller även kommunalveterinärer när landskapet genom ett avtal överför ansvaret för ordnande gällande sina uppgifter till en eller flera kommuner i enlighet med landskapslagen och speciallagen.

För tydlighetens skull tas en hänvisningsbestämmelse in i 3 mom. enligt vilken det i 35 § i livsmedelslagen och med stöd av den föreskrivs om behörigheten för vissa uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen. Paragrafens 4 mom. motsvarar gällande 2 mom.

1.7.24 Lag om handel med utsäde

16 §. Tillsynsmyndigheter. Hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna ersätts med en hänvisning till landskapet. Samtidigt preciseras landskapets tillsynsuppgift så att den gäller övervakning av marknadsföringen av utsäde, vilket motsvarar nuvarande praxis. Dessutom ändras tullverket till Tullen.

20 §. Tillsynsplan. För att minska den administrativa bördan förenklas utarbetandet av tillsynsplanen enligt förslaget genom att man avstår från att utarbeta en årlig tillsynsplan och även avstår från de närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar genom en förordning. I nuläget är tillsynsplanen en del av den fleråriga nationella kontrollplan för livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar, och berättelsen om resultatet av tillsynen en del av den rapport om genomförandet av den fleråriga nationella kontrollplanen för livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar.

1.7.25 Lag om vattentjänster

4 §. Myndigheter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Eftersom uppgifterna enligt hälsoskyddslagen överförs till landskapen stryks omnämmandet av den kommunala hälsoskyddsmyndigheten i momentet. Till 2 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken regeringspropositionens förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen inte ska tillämpas på landskapens vattenhushållningsuppgifter enligt lagen om vattentjänster.

10 §. Anslutning av fastigheter till vattentjänstverkets ledningsnät. I det gällande 4 mom. föreskrivs det om de omständigheter under vilka vattentjänstverket får vägra ansluta en fastighet till verkets nät. I momentet stryks hänvisningen till 1 mom., eftersom verkets rätt att vägra en anslutning till nätet gäller även de fastigheter inom verksamhetsområdet som inte omfattas av den skyldighet att ansluta fastigheter som anges i 1 mom.

11 §. Befrielse från anslutningsskyldigheten. I 1 mom. ändras kommunens hälsoskyddsmyndighet till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

15 a §. Tryggande av vattentjänster i störningssituationer. Enligt 1 mom. ska vattentjänstverket för att trygga tjänsterna samarbeta bland annat med de kommunala tillsynsmyndigheterna. Eftersom tillsynen över hälsoskyddet ankommer på en landskapsmyndighet, stryks avgränsningen att tillsynsmyndigheterna är kommunala.

20 d §. Lämnande av uppgifter till informationssystemen. Enligt gällande 1 mom. ska Finlands miljöcentral förvalta ett informationssystem för vattentjänster i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralerna. Eftersom vattentjänstverken ansvarar för de uppgifter som de lämnat till systemet behöver den tillsynsmyndighet som avses i lagen om vattentjänster inte delta i förvaltningen av informationssystemet efter ibruktagningsskedet. Därför ändras 1 mom. så att Finlands miljöcentral ensam ansvarar för att förvalta informationssystemet. Finlands miljöcen-

trals uppgift som förvaltare av ett informationssystem preciseras genom kravet att systemet ska hållas aktuellt med hjälp av automatisk databehandling och elektroniska tjänster. Finlands miljöcentral svarar följaktligen för informationssystemets allmänna funktionalitet, för informationstekniken och för informationshanteringen.

Inga ändringar görs i 2 mom.

Enligt gällande 15 § i lagen om vattentjänster ska ett vattentjänstverk hålla sig informerat om dels de risker som hänför sig till kvantiteten av eller kvaliteten på det råvatten som det använder, dels i vilket skick verkets anordningar är. Verket ska därför kontrollera kvantiteten av och kvaliteten på det råvatten som det använder, anordningarnas skick och mängden läckvatten i verkets vattenlednings- och avloppsnät. Verkets tillstånd för vattenuttag enligt vattenlagen (587/2011) kan innehålla kontrollbestämmelser om att samla in delvis samma uppgifter. Enligt lagen om vattentjänster eller vattenlagen eller ett tillstånd som grundar sig på den är dock verket inte skyldigt att lämna kontrolluppgifter direkt till informationssystemet.

För att kunna bedöma och hantera riskerna i samband med vattentjänsterna ska myndigheterna på ett centraliserat sätt kunna få tillgång till de kontrolluppgifter som avses i 15 § i lagen om vattentjänster. Uppgifterna ska också vara i ett enhetligt tekniskt format, så att de kan användas effektivt. I 20 d § 3 mom. föreskrivs det därför om vattentjänstverkens skyldighet att till datasystemet för miljövärdsinformation i digital form lämna sådana kontrolluppgifter som avses i 15 § 1 mom. Via det systemet registreras uppgifterna även i informationssystemet för vattentjänster. I 222 § i miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om datasystemet för miljövärdsinformation. Det föreslagna 3 mom. gäller endast kontrolluppgifter, inte de uppgifter om ledningsnätens placering som nämns i 15 § 1 mom.

Det gällande 3 mom. blir 4 mom., och i bestämmelsen hänvisas förutom till 2 mom. även till det nya 3 mom.

Paragrafens rubrik ändras till *Lämnande av uppgifter till informationssystemen*, vilket bättre beskriver det föreslagna innehållet i bestämmelsen.

29 §. Åtgärder vid överträdelser eller försummelser. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.7.26 Lag om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

10 f §. Överföring och indragning av referenskvantiteten för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning. Paragrafens 3 mom. ändras så att landskapet i stället för den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten efter att ha hört den sökande ska fatta beslut om att dra in referenskvantiteten som ligger till grund för beviljande av stödet, eftersom uppgifterna inom jordbrukarstödsförvaltningen, som för närvarande hör till kommunen med stöd av verkställighetslagen, enligt förslaget i Fastlandsfinland ska överföras till landskapet. I landskapet Åland ska beslutet enligt förslaget fattas av Statens ämbetsverk på Åland, eftersom de uppgifter inom jordbrukarstödsförvaltningen som för närvarande hör till kommunen i landskapet Åland överförs på Statens ämbetsverk på Åland.

1.7.27 Lag om bekämpning av flyghavre

5 §. Anmälningsskyldighet. I 1 och 2 mom. ändras omnämmandet av landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där området är beläget till ett omnämmande av landskapet.

6 §. *Syn och bekämpningsplan.* I 1 och 2 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet.

Paragrafens 3 mom. ändras så att det landskap inom vars område flyghavren huvudsakligen förekommer ansvarar för att förrätta syn och utarbeta en bekämpningsplan i situationer där

flyghavren förekommer i ett område som är beläget inom flera landskap. Med område avses enligt definitionerna i lagen även de områden som hör till en gårds driftscentrum. Således ska det landskap inom vars område flyghavren huvudsakligen förekommer ansvara för synen och den bekämpningsplan som utarbetas för området. Landskapen kan dock sinsemellan komma överens om hur flyghavren ska bekämpas i ett sådant område. I momentet stryks omnämnandet i den gällande lagen om att överföra utarbetandet av bekämpningsplanen till närings-, trafik- och miljöcentralen om det finns särskilda skäl.

I 4 mom. som gäller jord- och skogsbruksministeriets rätt att utfärda närmare bestämmelser genom förordning stryks hänvisningen till överföring av uppgiften att utarbeta en bekämpningsplan.

7 §. Skyldighet att lämna uppgifter. I 1 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet.

10 §. Tillsynsmyndigheter. Hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna i 1 mom. ändras till landskapet samtidigt som landskapets tillsynsuppgift preciseras så att den motsvarar nuvarande praxis.

15 §. Flyghavregister. I 1 och 3 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet. 22 §. Andringssökande. Paragrafens 1 mom. ändras så att hänvisningarna till landsbygdsnäringsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen stryks. Enligt 1 mom. får omprövning av andra beslut av landskapet än beslut enligt 6 § eller 5 kap. begäras hos landskapet.

I 2 mom. ersätts hänvisningen till landsbygdsnäringsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen med en hänvisning till landskapet.

1.7.28 Lag om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

6 §. Utlämnande av uppgifter som informationstjänst. I paragrafen räknas bland andra de myndigheter upp till vilka Lantmäteriverket med hjälp av teknisk anslutning får lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet på en sådan myndighets vägnar som avses i 4 §. Enligt bestämmelsen får Lantmäteriverket lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till justitieförvaltningsmyndigheter, regionförvaltningsverk, närings-, trafik- och miljöcentraler, kommuner, Skatteförvaltningen, förundersökningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen och köpvittnen. I paragrafen föreslås en teknisk ändring till följd av reformen av landskapsförvaltningen. Lantmäteriverket får därmed i fortsättningen lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till bland andra Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Statens ämbetsverk på Åland och Landsbygdsverket samt landskapen

1.7.29 Lag om samfälliga skogar

37 §. Tryggande av panthavares ställning. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.7.30 Lag om skydd för växters sundhet

4 §. Registreringsskyldighet och villkor för registrering. I 5 mom. minskas den administrativa bördan genom att ansökan om registrering i växtskyddsregistret görs centraliserat hos Livsmedelssäkerhetsverket, som också avgör ärendet. Detta motsvarar i huvudsak nuvarande praxis. Närings-, trafik- och miljöcentralens nuvarande registreringsuppgifter överförs inte till landskapet.

6 §. Marknadsföring. Paragrafens 2 mom. ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket centraliserat beviljar rätten att använda växtpass. Närings-, trafik- och miljöcentralernas parallella befogenhet att bevilja växtpass överförs inte till landskapet. Den administrativa bördan minskas.

9 §. Anmälan när verksamheten ändras eller upphör. Paragrafen ändras så att anmälningarna görs centraliserat till Livsmedelssäkerhetsverket. Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgift att ta emot anmälningar överförs inte till landskapen. Den administrativa bördan minskas.

10 §. Anmälningsskyldighet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

11 §. Bekämpning av skadegörare. I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

14 §. Tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet, som på regional nivå övervakar att bestämmelserna följs. Livsmedelssäkerhetsverket har fortsättningsvis riksomfattande tillsynsbehörighet. Samtidigt ändras i 2 mom. namnet Tullverket till Tullen.

I ett nytt 3 mom. föreslås att de befogenheter som gäller förvaltningsärenden enligt lagen i landskapet Åland utövas av Statens ämbetsverk på Åland. I ärenden som hör till rikets lagstiftningsbehörighet kan de förvaltningsuppgifter som i Fastlandsfinland åläggs de landskap som ska grundas, i landskapet Åland enbart hör till en statlig myndighets uppgifter. Eftersom Åland inte blir ett landskap enligt landskapsreformen behövs en bestämmelse om den statliga myndighet till vilken uppgifterna hör.

Enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 8 punkten i självstyrelselagen för Åland ska emellertid de uppgifter som enligt lagstiftningen om förebyggande av införsel till landet av växtförstörare ankommer på en riksmyndighet i landskapet skötas av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslag. Den bestämmelse som föreslås innebär att det undantag som föreskrivs i punkten fortsättningsvis tillämpas så att behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland inte ändras i och med att landskapen grundas.

17 §. Tillsynsplan. För att minska den administrativa bördan förenklas utarbetandet av tillsynsplanen enligt förslaget genom att man avstår från att utarbeta en årlig tillsynsplan och även avstår från de närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll som jord- och skogsbruksministeriet utfärdar genom en förordning.

26 §. Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

28 §. Vite eller tvångsutförande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Samtidigt ges landskapet möjligheten att förutom hot om tvångsutförande även förelägga vite i situationer där landskapet också kan ålägga huvudförpliktelsen. Enligt gällande lag kan närings-, trafik- och miljöcentralen fatta beslut om tvångsutförande och hot om tvångsutförande.

30 §. Ersättning av kostnader till följd av beslut om bekämpning av skadegörare. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

33 §. Avgifter, arvoden och ersättningar. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. om de prestationer för vilka landskapet tar ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt.

34 §. Överklagande. Till 1 mom. fogas en hänvisning till 17 kap. i den föreslagna landskapslagen vid överklagande av ett beslut som gäller avgifter på landskapsnivå.

1.7.31 Lag om upphävande av lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder

1 §. Enligt den gällande lagen kan vatten- och avloppsåtgärder stödjas med anslag som i statsbudgeten beviljas för ändamålet. På vattentjänstunderstöd tillämpas dessutom statsunderstöds-

lagen (688/2001). Med vatten- och avloppsåtgärder avses i lagen åtgärder som betjänar vattenförsörjningen i samband med bosättning eller i samband med närings- och fritidsverksamhet som kan jämföras med bosättning, dvs. ledande, behandling och leverans av vatten för användning som hushållsvatten, samt avledande och behandling av avloppsvatten medräknat behandling och utnyttjande av det slam som därvid uppstår. Stöd kan beviljas vattentjänstverk som avses i lagen om vattentjänster (119/2001), andra sammanslutningar eller samfund som har grundats för vattenförsörjning och avloppshantering eller kommuner för åtgärder som bl.a. syftar till att åstadkomma regionalt samarbete inom vattentjänsterna, trygga vattentjänsterna i speciella situationer eller skapa vattentjänster i landsbygdsområden. Understöd kan dessutom beviljas ägare eller innehavare av bebyggd fastighet på de grunder som bestäms i lagen.

Enligt lagen om vattentjänster ska kostnaderna för vattentjänstverkets ny- och reparationsinvesteringar täckas med avgifter som tas ut av kunderna. Enligt statens plan för de offentliga finanserna åren 2015–2018 har staten slutat bevilja stöd för vatten- och avloppsåtgärder. I och med landskapsreformen beslutar landskapen om beviljande av stöd även för bl.a. vatten- och avloppsåtgärder. Av de skäl som nämnts ovan föreslås det att lagen om stöd för vatten- och avloppsåtgärder, som gäller grunderna och förfarandet för beviljande av stöd som betalas med statens medel samt tillsynen över beviljade stöd, ska upphävas.

2 §. I statsbudgeten har anslag för stöd för vatten- och avloppsåtgärder inte längre beviljats efter år 2016, då finansieringen av de sista halvfärdiga projekten avslutades.

Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen ska den nuvarande lagen tillämpas på stöd till vatten- och avloppsåtgärder som beviljats innan lagen upphävdes. Enligt förslaget ansvarar Landskapsverket för uppgifter i anslutning till tillsynen över stöd som beviljats innan lagen upphävdes, vilka enligt den upphävda lagen hör till närings-, trafik- och miljöcentralen.

1.7.32 Lag om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning

19 §. Tillsyn. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.7.33 Livsmedelslag

3 §. Lagstiftningen i Europeiska unionen. Paragrafens 3 mom. ändras så att landskapet är behörig tillsynsmyndighet i stället för regionförvaltningsverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

6 §. Definitioner. I 6 punkten i paragrafen ändras kommunala myndigheter som sköter tillsynsuppgifter till landskap. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen. De upphävda punkterna i paragrafen lämnas kvar på grund av hänvisningarna i denna lag och i andra författningar.

14 §. Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler. Paragrafens 1 mom. ändras så att anmälningar om livsmedelslokaler handläggs av det landskap där livsmedelslokalen är belägen i stället för av tillsynsmyndigheten i den kommun där livsmedelslokalen är belägen. Anmälningar om mobila livsmedelslokaler ska inte längre handläggas av kommunen, utan av det landskap inom vilket verksamheten inleds eller inom vilket verksamheten enligt tidigare anmälningar har bedrivits. Paragrafens 2 mom. ändras så att anmälan ska handläggas av företagarens hemlandskap eller det landskap där lokalen är belägen i stället för av företagarens hemkommun eller den kommun där lokalen är belägen. I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och regionförvaltningsverket till landskapet.

15 §. Godkännande av livsmedelslokaler som anläggningar. Paragrafens 1 mom. ändras så att anläggningar som avses i 13 § 2 mom. godkänns av det landskap där anläggningen är belägen i stället för av tillsynsmyndigheten i den kommun där anläggningen är belägen. Paragrafens 2 mom. ändras så att renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem godkänns av

landskapet Lappland i stället för av regionförvaltningsverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

15 a §. Underrättelse om mobil livsmedelslokal. Paragrafens 1 mom. ändras så att en livsmedelsföretagare ska lämna uppgifterna i fråga till de landskap inom vilka verksamheten bedrivs i stället för till de kommunala tillsynsmyndigheterna. I 2 mom. föreskrivs att livsmedelsföretagaren ska informera landskapet Lappland i stället för regionförvaltningsverket om verksamhet i ett mobilt renslakteri och i en anläggning i anslutning till det. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

21 a §. Anmälan om utsläppande på marknaden av produkter som kommer i beröring med livsmedel. Enligt 1 mom. ska företagare anmäla sitt verksamhetsställe och den verksamhet som bedrivs där till landskapet där verksamhetsstället finns i stället för till kommunen där verksamhetsstället finns. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

22 §. Anmälan om primärproduktionsställe. Enligt 1 mom. ska livsmedelsföretagaren underrätta landskapet i stället för den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. I stället för kommunen ska landskapet underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället. I 2 mom. ändras den kommunala tillsynsmyndigheten till landskapet på motsvarande sätt. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

22 a §. Godkännande av primärproduktionsställe. Enligt 1 mom. ska en livsmedelsföretagare ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos landskapet i stället för hos kommunen innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

24 §. Livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter. Enligt 2 mom. ska livsmedelsföretagaren anmäla matförgiftningar till landskapet i stället för till den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

30 §. Central myndighet. Enligt 1 punkten ska Livsmedelssäkerhetsverket utvärdera genomförandet av livsmedelstillsynen i landskapen. I den gällande lagen har Livsmedelssäkerhetsverket till uppgift att leda regionförvaltningsverken vid utvärderingen av kommunernas livsmedelstillsyn. I och med att kommunernas och regionförvaltningsverkens uppgifter överförs till landskapet övergår utvärderingsuppgiften och den personal som sköter uppgiften vid regionförvaltningsverken till Livsmedelssäkerhetsverket. I 9 punkten ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Köttbesiktningar i renslakterier ska enligt 43 § utföras av landskapet i stället för av regionförvaltningsverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

31 §. Landskap. Paragrafen ska innehålla alla tillsynsuppgifter som överförs från kommunerna, regionförvaltningsverken samt närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet. I paragrafen sammanförs uppgifter från 31–34 §. Enligt 1 mom. ska landskapet sköta livsmedelstillsynen inom sitt verksamhetsområde på det sätt som föreskrivs i denna lag. I 2 mom. 1–4 punkten nämns alla uppgifter som överförs från den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn till landskapet och i 5 punkten övervakningen av att skyldigheten enligt 17 § 2 mom. fullgörs. Den sistnämnda uppgiften överförs från närings-, trafik- och miljöcentralens till landskapet. I 3 mom. överförs den livsmedelstillsyn i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem vilken tidigare enligt 31 § har hört till regionförvaltningsverket till landskapet Lappland.

32 §. Kommunal livsmedelstillsyn. Paragrafen upphävs i och med att den kommunala livsmedelstillsynen överförs till landskapet.

33 §. Den kommunala livsmedelstillsynens uppgifter. Paragrafen upphävs i och med att den kommunala livsmedelstillsynen överförs till landskapet.

34 §. Övriga tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom stryks närings-, trafik- och miljöcentralerna i och med att deras uppgifter överförs till landskapen. Paragrafens 7 och 8 mom. upphävs. Den i 6 mom. angivna uppgiften att övervaka fullgörandet av skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. överförs från närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Den övervakning av tvärvillkor som avses i 8 mom. regleras i fortsättningen i sin helhet i lagen om verkställighet av jordbruksstöd, varvid inget omnämnande av detta behövs i livsmedelslagen.

41 §. Allmänna krav på tillsynen. I 3 mom. överförs skyldigheten att utarbeta, upprätthålla och tillämpa ett kvalitetssystem för livsmedelstillsyn från kommunen till landskapet. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

42 §. Ordnande av tillsyn över den första ankomstplatsen. Paragrafen upphävs. Med tillsyn över den första ankomstplatsen avses livsmedelstillsyn som inriktar sig på livsmedel av animaliskt ursprung som levereras till Finland från andra medlemsländer i EU och vissa andra länder. Tillsynen över den första ankomstplatsen hörde tidigare till kommunernas ansvar, men sedan den 1 maj 2008 har Livsmedelssäkerhetsverket ansvarat för tillsynen. I praktiken har tillsynen över den första ankomstplatsen kunnat genomföras antingen genom uppdragsavtal eller av Livsmedelssäkerhetsverket. År 2008 hade 68 kommuner förbundit sig att sköta tillsynen över den första ankomstplatsen genom avtal med Livsmedelssäkerhetsverket, och Livsmedelssäkerhetsverket övervakade själv verksamheten vid den första ankomstplatsen på nio tillsynsenheters områden. År 2013 var antalet avtalskommuner 45, och Evira övervakade själv verksamheten vid den första ankomstplatsen på 21 tillsynsenheters områden. Tillsynens effektivitet har utretts genom en enkät bland myndigheterna, och dess effektivitet har lyfts fram inom ramen för totalreformen av livsmedelslagen. Det nuvarande avtalssystemet anses allmänt taget vara ineffektivt, trots att t.ex. företagarnas planer för egenkontroll, rådgivningen och handledningen anses ha blivit bättre i samband med förstatligandet och tillsynen har blivit enhetligare genom att gemensamma anvisningar om kontrollen och en gemensam modell för granskningsrapport tillämpats. De största negativa konsekvenserna anses ha orsakats av att både kostnaderna för tillsynen över företagen och förvaltningsbyråkratin har ökat. Det finns inte längre något behov av sådan separat tillsyn över den första ankomstplatsen som tillämpas i nuläget, och i samband med totalreformen av livsmedelslagen kommer tillsynen över den första ankomstplatsen att integreras i den övriga riskbaserade tillsynen som kommunerna utövar och som i och med landskapsreformen överförs till landskapen. Det att termen tillsyn över den första ankomstplatsen stryks i utkastet till livsmedelslag redan i detta skede av landskapsreformen signalerar om denna förändring. Om termen tillsyn över den första ankomstplatsen i detta skede bibehålls i utkastet till livsmedelslag blir det nödvändigt att i motiveringen till lagen också begrunda sådana avtalsarrangemang mellan Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet som ändå ska tas i bruk. Även lagens 23 § gäller verksamhet vid första ankomst. Enligt förslaget ska paragrafen ändå inte upphävas, eftersom tillsynen över den första ankomstplatsen fortsätter att gälla verksamhet enligt salmonellakontrollprogrammet.

43 §. Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill. I 2 mom. föreskrivs att landskapet Lappland ska ansvara för köttbesiktning i renslakterier i stället för regionförvaltningsverket. Till 3 mom. fogas ett omnämnande av köttinspektörer som är anställda av landskapet och som landskapet kan anlita som hjälp vid köttbesiktning och relaterad övervakning. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., enligt vilket landskapet kan sköta sådan köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som ålagts staten, om landskapet har ingått ett avtal om detta med Livsmedelssäkerhetsverket. Det är inte fråga om en ny bestämmelse, utan en bestämmelse i den gällande veterinärvårdslagen (765/2009) som flyttas till livsmedelslagen av den anledning att tillsynsuppgifterna i fråga om livsmedelssäkerhet och djurs hälsa och välbefinnande stryks helt och hållet ur tillämpningsområdet för veterinärvårdslagen. I veterinärvårdslagen upphävs motsvarande paragraf, eftersom de tillsynsuppgifter som sköts av kommunalveterinären som en typ av statliga uppdrag överförs helt och hållet på landskapets ansvar.

45 §. Utredning av matförgiftningar. I 1 mom. föreskrivs att landskapet i stället för den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn ska vidta åtgärder vid misstanke om matförgiftning. Namnet Folkhälsoinstitutet ska ersättas med Institutet för hälsa och välfärd.

46 §. Beredskap för särskilda situationer. I 1 mom. föreskrivs att landskapet för sin del ska utarbeta en beredskapsplan för särskilda situationer. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

48 §. Tillsynsplaner. Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsynsplaner. I 1 och 2 mom. föreskrivs om en tillsynsplan för regelbunden livsmedelstillsyn i landskapet som ersätter den kommunala tillsynsplanen. I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt Tullverket till Tullen. Regionförvaltningsverket stryks ur momentet i och med att dess uppgifter överförs till landskapet. Skyldigheten att kontrollera tillsynsplanen slopas.

49 §. Inspektionsrätt och rätt att närvara. I 2 mom. stryks regionförvaltningsverket. I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Enligt momentet ska landskapet och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet förordnad veterinär ha rätt att inspektera det primärproduktionsställe från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. Landskapet och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet förordnade veterinären har då den rätt att få information, ta prov och utföra inspektion som det föreskrivs om i denna lag. Ett undantag när det gäller rätten att utföra inspektion är att endast landskapet har rätt att utföra inspektioner i utrymmen som används för boende av permanent natur. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

51 §. Rätt att få information. I 1 mom. ändras kommunala myndigheter till landskap när det gäller skyldigheten att ge tillsynsmyndigheten den information som är nödvändig för tillsynen. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

52 §. Tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter. I 1 och 2 mom. stryks regionförvaltningsverket och den anmälningsskyldighet som gäller närings-, trafik- och miljöcentraler. Tillsynsmyndigheten ska enligt 1 mom. underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten eller livsmedlens spårbarhet. Enligt 2 mom. är tillsynsmyndigheten skyldig att meddela Livsmedelssäkerhetsverket de uppgifter som behövs för register som verket för med stöd av 83 § samt andra uppgifter som behövs för uppföljningen av tillsynen. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

54 §. Veterinärers skyldighet att lämna uppgifter. Paragrafen ändras så att en veterinär som i samband med ett veterinärbesök noterar omständigheter som försvagar den livsmedelshygieniska kvaliteten på livsmedel ska meddela dessa till landskapet i stället för till den kommunala tillsynsmyndigheten.

63 §. Skyndsamma åtgärder. Paragrafen upphävs. Landskapen får inom ramen för den egna beslutanderätten bestämma hur denna uppgift ska skötas i landskapen.

64 §. Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om användning av administrativa tvångsmedel. I paragrafen ändras kommun till landskap. Livsmedelssäkerhetsverket fattar beslut om användning av administrativa tvångsmedel när det gäller områden som är större än ett landskap. Livsmedelssäkerhetsverket kan enligt 2 mom. fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för ett enda landskap, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som landskapet vidtar inte räcker till för att förebygga hälsofara. Livsmedelssäkerhetsverket ska enligt 3 mom. utan dröjsmål underrätta de berörda landskapen om beslut verket fattat med stöd av 1 och 2 mom. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

71 §. Avgifter för landskapets prestationer. I paragrafen ändras kommunen till landskapet. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

74 §. Sökande av ändring i beslut av ett landskap. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut som fattats av ett landskap. Enligt 1 mom. är det möjligt att begära omprövning av beslut som fattats av landskapets tjänsteinnehavare inom 14 dagar från delfäendet av beslutet på det sätt som anges i förvaltningslagen. Momentet motsvarar till sitt innehåll huvudsakligen 1 mom. i den gällande paragrafen med den skillnaden att kommunala organ ändras till landskap. I momentet hänvisas till 130 § i den föreslagna landskapslagen, där det specificeras hos vilka myndigheter omprövning kan begäras. Förbudet att söka ändring i sådana beslut som avses i lagens 63 § slopas i och med att den nämnda paragrafen upphävs i lagen.

I 2 och 3 mom. ändras det kommunala organet till landskapet. Inga andra ändringar görs i momenten. Beslut som gäller enskilda aktörer enligt 2 mom. kan överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen, och ändring i andra beslut av landskapet som avses i 3 mom. kan sökas genom begäran om omprövning enligt förvaltningslagen.

I 4 mom. hänvisas till landskapets livsmedelsbestämmelser i stället för till kommunala livsmedelsbestämmelser och till taxan för landskapets avgifter i stället för till taxan för kommunala avgifter. Ändring i beslut om dessa kan sökas genom sådana landskapsbesvär som avses i 17 kap. i den föreslagna landskapslagen. Bestämmelsen om sökande av ändring i beslut som gäller landskapets tillsynsplan stryks.

75 §. Sökande av ändring i beslut om köttbesiktning. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet. Omprövning får begäras hos Livsmedelssäkerhetsverket. När det gäller beslut om renköttbesiktning ska begäran om omprövning riktas till landskapet Lappland. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

76 §. Sökande av ändring i beslut som hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen. Paragrafen upphävs. Bestämmelserna om verksamheten vid den första ankomstplatsen upphävs i livsmedelslagen.

77 §. Tillsynsmyndigheters rätt att söka ändring. I 2 mom. ändras kommunalt organ till landskap. Livsmedelsverket ändras till Livsmedelssäkerhetsverket.

81 §. Sekretessbelagda uppgifter. I 1 punkten ändras kommunala myndigheter till landskap.

83 §. Register. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 3 och 4 mom. ändras kommunen, regionförvaltningsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

85 §. Statsandel. I paragrafen föreskrivs om statsandelar genom en hänvisning till lagen om finansiering av landskapen.

86 §. Livsmedelsbestämmelser på landskapsnivå. I paragrafen ändras kommunen till landskapet. Landskapet kan utfärda bestämmelser för ett landskap eller en del av ett landskap i syfte att förebygga livsmedelsrelaterad hälsofara och övervaka de hälsomässiga förhållandena i anslutning till livsmedel, om de behövs för verkställigheten av lagen. Enligt 3 mom. kan landskapet också bevilja undantag från livsmedelsbestämmelserna. I 4 mom. föreskrivs om delgivningen av beslut som gäller livsmedelsbestämmelser. I slutet av 4 mom. stryks det som anges om regionförvaltningsverket.

1.7.34 Lag om gödsselfabrikat

17 §. Tillsynsmyndigheter. I paragrafen hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralen. Samtidigt har landskapets uppgift inom tillsynen preciserats så att den är förenlig med nuvarande praxis när det gäller tillsynen över utsläppandet av gödsselfabrikat på marknaden och användningen av gödsselfabrikat. Tillsyn över användningen utövas t.ex. i form av inspektioner av hur gödsselfabrikat används och kontroller av att användningsbegränsningarna i fråga om slambaserade gödsselfabrikat iakttas på gårdsbruksenheten.

21 §. Förhandsanmälan. I syfte att minska den administrativa bördan föreslås det att skyldigheten att göra förhandsanmälningar ska lindras genom att förhandsanmälningsskyldigheten slopas i fråga om gödselselfabrikat som importeras till Finland från EU:s inre marknad eller råvaror till sådana.

23 §. Tillsynsplan. I syfte att minska den administrativa bördan föreslås det att utarbetandet av tillsynsplaner förenklas genom att ingen årlig tillsynsplan längre behöver utarbetas och de närmare bestämmelser om tillsynsplanen som utfärdats genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet frångås. Tillsynsplanen utgör i nuläget en del av den mångåriga plan för tillsyn över livsmedelskedjan som Livsmedelssäkerhetsverket utarbetar, och berättelsen om tillsynens resultat utgör en del av Livsmedelssäkerhetsverkets rapport om utfallet av den mångåriga nationella planen för tillsyn över livsmedelskedjan.

36 §. Vite och tvångsutförande. I paragrafen hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

1.7.35 Lag om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

3 §. Definitioner. Paragrafens 6 punkt upphävs som obehövlig. I punkten definieras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, som inte längre förekommer i lagen som begrepp.

34 §. Anhängiggörande av ansökan. Paragrafens 2 mom. upphävs. Enligt momentet kan ansökan i stället för till pensionsanstalten eller pensionsanstaltens ombud lämnas till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun inom vars område gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget, och landsbygdsnäringsmyndigheten ska utan dröjsmål skicka ansökan vidare. Bestämmelsen behövs inte längre eftersom den gäller beviljandet av avträdelsestöd enligt lagen, och avträdelsestöd inte längre beviljas för avträdelser som sker efter år 2018.

39, 50, 63–66, 70 och 73 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet med landskapet.

1.7.36 Lag om transport av djur

4 §. Definitioner. I paragrafens 7 punkt ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinär till landskapet. Med landskap avses ett i den föreslagna landskapslagen avsett landskap.

16 §. Ansökan om tillstånd att transportera djur. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

17 §. Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

18 §. Anmälan om förändringar. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

19 §. Intyg om godkännande av vägtransportmedel. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. stryks omnämmandet av en av regionförvaltningsverket förordnad tjänsteveterinär. Enligt den föreslagna 25 § 3 mom. ska en av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utföra de uppgifter som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag hör till tjänsteveterinärens uppgifter. Eftersom det i 1 mom. är fråga om inspektion som krävs i en EU-rättsakt, är det onödigt att i denna bestämmelse särskilt nämna tjänsteveterinären.

21 §. Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

22 §. Kontrollstationer. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

25 §. Landskapet. I rubriken och i paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. ska det enligt förslaget läggas till en bestämmelse enligt vilken de uppgifter enligt förordningen och lagen om djurtransporter i renslakterier och anläggningar i anslutning till dem som hör till landskapet ska skötas av landskapet Lappland i hela landet. Enligt 13 § i statsrådets förordning om regionförvaltningsverket (906/2009) är uppgifterna i fråga koncentrerade till Regionförvaltningsverket i Lappland.

I 2 mom. finns det en hänvisning till artikel 20 i djurtransportförordningen, och momentet motsvarar till sitt innehåll det gällande momentet.

I 3 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att en av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utövar landskapets befogenheter i ärenden som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom lagen hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

I övrigt ska landskapet i sin förvaltningsstadga bestämma om en ändamålsenlig delegering av uppgifter till tjänsteinnehavare. Detta möjliggör att ärenden i behövlig utsträckning avgörs enligt föredragning. Landskapet ska likväl ha tillräckligt många anställda med utbildning i veterinärmedicin. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll, som börja tillämpas i december 2019, förutsätter att personalen vid behöriga myndigheter har lämpliga kvalifikationer och lämplig erfarenhet. I bilaga I till förordningen anges utbildningskrav inom olika områden för den personal som utför officiell kontroll. Dessutom kräver lagen om utövning av veterinäryrket att en person som fattar veterinärmedicinska beslut, såsom fastsällande av djurs hälsotillstånd och diagnosticering av deras sjukdomar, är behörig veterinär.

Paragrafens 4 mom. är nytt. Den djurskyddsövervakning över djurtransporter som hör till landskapet gäller också brådsakande tillsynsrelaterade uppgifter utanför tjänstetid. Jourskyldigheten behövs för att skötseln av uppgifterna ska kunna säkerställas under alla tider på dygnet. För närvarande är kommunerna skyldiga att ordna veterinärvårdsuppgifter utanför tjänstetid endast för att ge akut veterinärhjälp, men en jourhavande kommunalveterinär i tjänsteförhållande har vid behov även kunnat sköta brådsakande myndighetsuppgifter i anslutning till övervakningen av djurens hälsa och välbefinnande, till exempel ordna akut vård på grund av djurskyddsorsaker för djur som transporteras. Eftersom det föreslås att en bestämmelse om skyldigheten att ordna jour även ska införas i lagen om djursjukdomar är det i praktiken ändamålsenligt att ordna denna jour som en helhet. På detta sätt blir verksamheten kostnadseffektiv och onödiga överlappningar i skötseln av uppgifterna kan undvikas.

26 §. Polisen. I paragrafen stryks omnämmandet av kommunalveterinären som lokal tillsynsmyndighet eftersom kommunalveterinärens uppgifter överförs till landskapet. Eftersom polisen då är den enda myndighet som nämns i paragrafen ändras rubriken så att den motsvarar paragrafens innehåll. Polisens uppgifter och ställning som tillsynsmyndighet ändras inte.

27 a §. Myndigheternas skyldighet att planera tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur. Paragrafen är ny i lagen om transport av djur, och den fogas till lagens 6 kap. Det har tidigare föreskrivits om myndigheternas skyldighet att planera bl.a. tillsynen över djurens välbefinnande vid djurtransporter i 8 och 9 § i veterinärvårdslagen (765/2009). Bestämmelser om tillsyn över djurs välbefinnande finns också i förordningen om offentlig kontroll. Avsikten är att ändra veterinärvårdslagen till en lag om veterinärtjänster. Lagen ska tillämpas på planeringen och ordnandet av landskapens veterinärtjänster och på tillsynen över landskapens veterinärtjänster och övriga veterinärtjänster. Bestämmelserna om myndigheternas planeringsskyldighet inkluderas därför i den materiella lagstiftning som i övrigt gäller verksamheten i fråga. Regionförvaltningsverket som nämns i veterinärvårdslagen ändras till landskapet. I bestämmelserna införs större spelrum och flexibilitet i fråga om innehållet i och kontrollen av planerna.

29 §. Särskilda inspektioner. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Dessutom ändras omnämmandet av tjänsteveterinärer till ett omnämmande av tjänsteinnehavare som sköter djurskyddstillsyn. Enligt den föreslagna 25 § 3 mom. ska en veterinär i tjänsteförhåll-

lande som utsetts av landskapet utföra de uppgifter som hör till tjänsteveterinärens uppgifter enligt EU:s rättsakter. I övrigt kan djurskyddstillsynen i regel skötas även av övriga tjänsteinnehavare som är behöriga för uppgiften. Det är därför nödvändigt att precisera paragrafen i enlighet med detta.

36 §. Register över transportörer. I det inledande stycket och i 4 punkten i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

38 §. Vite och tvångsutförande. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

43 §. Kostnader. Omnämmandet i gällande 2 mom. av att kostnaderna kan betalas av anslag i statsbudgeten ändras till att kostnaderna kan betalas av landskapets medel. Det anslag som avsatts för dessa brådskande åtgärder inkluderas för närvarande i de anslag som riktas till regionförvaltningsverken. Detta anslag överförs till landskapens allmänna finansiering och paragrafen ändras därför på motsvarande sätt. Dessutom ska bestämmelserna i 2 mom. om att driva in kostnader ändras så att de motsvarar gällande lagstiftning.

44 §. Avgifter. Den gällande paragrafen innehåller i fråga om avgifter för myndigheternas prestationer en hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Med stöd av 22 § i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) har statsrådet utfärdat en förordning om avgifter till regionförvaltningsverken år 2016 (1524/2016). I förordningen nämns tillstånd att transportera djur, intyg om godkännande av vägtransportmedel samt kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon som offentligt rättsliga prestationer för vilka fasta avgifter tas ut. Regionförvaltningsverkens uppgifter överförs till landskapen. Enligt den föreslagna paragrafen tar landskapet ut en avgift för beslut på ansökan enligt en taxa som landskapet har godkänt.

46 §. Ändringssökande. Eftersom verkställigheten av de uppgifter som anges i lagen överförs från regionförvaltningsverket till landskapet, fogas det till 4 mom. en bestämmelse om omprövning av beslut som gäller avgifter till landskapet.

47 §. Ersättning till kommunen. De uppgifter som enligt gällande lag hör till kommunalveterinären överförs till landskapet. Ingen särskild ersättning betalas till landskapet för utförandet av uppgifter enligt denna lag. Avsikten är dessutom att ändra veterinärvårdslagen som paragrafen hänvisar till lagen om veterinärtjänster. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

48 §. Skadestånd. De uppgifter som enligt gällande lag hör till kommunalveterinären överförs till landskapet. Således ansvarar landskapet för att ersätta skador som verksamheten eventuellt orsakar. Skadeståndslagen (412/1974) ger tillräckliga ramar för behandlingen av skadeståndsfrågor. Därför upphävs paragrafen som onödig.

1.7.37 Lag om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret

2 §. Definitioner. I 3 a-punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och lantmäteribyrån till Lantmäteriverket. Inga andra ändringar föreslås i paragrafen.

7 §. Indrivning. Inga ändringar föreslås i 1 mom. Det föreslås att 2 mom. ändras så att Statskontoret kan sörja för ansökan om exekutiv auktion utan att behöva begära en annan myndighets utlåtande därom. Statskontoret har inte i alla situationer begärt ett utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan det ansökt om exekutiv auktion. Vidare ska momentet ändras så att ingen viss myndighet i fortsättningen åläggs skyldigheten att i första hand vara närvarande vid en exekutiv auktion i det fall att ingen företrädare för Statskontoret varit närvarande. I den gällande lagen är en företrädare för närings-, trafik- och miljöcentralen i första hand skyldig att vara närvarande, men eftersom det är fråga om statens fordringar kan motsvarande skyldighet inte åläggas landskapet, till vilket de tjänsteinnehavare som vid närings-, trafik- och miljöcentralerna sköter uppgifter inom jordbruksstödsförvaltning övergår.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att bestämmelsen om att Statskontoret får ansöka om exekutiv auktion på fast egendom som utgör säkerhet för ett lån eller en fordran endast om den fordran eller det lån som förfallit till betalning överstiger det minimibelopp som bestäms genom förordning av statsrådet. Enligt 3 § i statsrådets förordning om överföring av skötseln av vissa lån och fordringar på Statskontoret (1336/2007) får exekutiv auktion av en säkerhet för ett lån eller en fordran inte sökas om inte kapitalet, räntorna, dröjsmålsräntorna och indrivningskostnaderna för fordran sammanlagt uppgår till minst 500 euro. Minimigränsen i fråga orsakar i vissa fall mer kostnader för gäldenären, eftersom minimigränsen kan leda till att exempelvis dröjsmålsräntorna för en fordran måste utökas innan indrivningsåtgärder kan vidtas. Dessutom har minimigränsen fastställts så att det totala beloppet av fordringar som staten har hos gäldenären inte kan beaktas när gränsen kontrolleras, utan den kontrolleras enskilt för varje fordran. Statskontoret är en professionell aktör när det gäller uppgifter i anslutning till utlåning och har omfattande sakkunskap om vilka indrivningsåtgärder som bör vidtas i varje enskilt fall.

8 §. Uppföljning och övervakning. I 3 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskap. Inga ändringar föreslås i 1, 2 och 4 mom.

11 §. Utlämnande av uppgifter. I lagens 11 § ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

13 §. Betalningslättnader. Det föreslås att 1 mom. ändras så att Statskontoret fattar beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter för alla lån och fordringar som avses i lagen. För närvarande beslutar närings-, trafik- och miljöcentralerna om betalningslättnader för vissa fordringar, såsom t.ex. sådana fordringar som uppstår med stöd av lagen om gårdsbruksenheter och skoltlagen. Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter som hänför sig till jordbruksstödsförvaltningen överförs till landskapen. Eftersom det är fråga om statens fordringar kan landskapet inte fatta beslut om beviljande av betalningslättnader för dessa fordringar. Statskontoret beslutar redan om beviljandet av betalningslättnader för andra fordringar och det är därför ändamålsenligt att förenhetliga förfarandena i fråga om alla fordringar. Dessutom håller de statliga fordringar i fråga om vilka betalningslättnader beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralerna på att minska kraftigt i antal, eftersom inga nya sådana lån som avses i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret längre beviljas, med undantag av skoltlån, och inga nya försäljningsprisfordringar längre uppkommer med stöd av den lagen.

Med anledning av de ändringar som föreslås i 1 mom. blir bestämmelserna i 2 mom. onödiga. Inga ändringar föreslås i 3 mom.

14 §. Överföringar av lån och fordringar. Det föreslås att 1 mom. ändras så att sådana beslut om att den nya ägaren övertar ansvaret för lån eller fordringar eller beslut om befrielse från gäldsansvar för ett lån eller en fordran som för närvarande fattas av närings-, trafik och miljöcentralen i stället ska fattas av Statskontoret. Inga ändringar föreslås i 2–4 mom.

15 §. Saneringsförfaranden. Det föreslås att 15 § ändras så att Statskontoret ger samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag i fråga om alla lån och fordringar som avses i lagen. För närvarande är det närings-, trafik- och miljöcentralerna som ger det nämnda samtycket när det gäller vissa grupper av fordringar, t.ex. sådana fordringar som hänför sig till systemen för jordbruksstöd och till understöd av renhushållning och naturnäringar samt skoltar. Enligt den gällande lagen ska Statskontoret emellertid ge ett utlåtande till närings-, trafik- och miljöcentralen, och därför kommer Statskontorets uppgifter när det gäller saneringsförfaranden i praktiken inte att öka i fortsättningen.

16 §. Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar. Det föreslås att 2 mom. ändras så att Statskontoret ska meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån betalats i sin helhet och fastigheten befriats från pantansvaret i fråga om alla de statliga fordringar som avses i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets

förvaltningsområde på Statskontoret. För närvarande ska Statskontoret i fråga om vissa grupper av fordringar skriftligen meddela den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen att fordran eller lånet betalats i sin helhet, och närings-, trafik- och miljöcentralen ska för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela registermyndigheten att fastigheten befriats från pantansvaret och skicka kvitto till gäldenären. Bestämmelser om det sistnämnda finns i den gällande paragrafens 3 mom., som blir onödigt i och med den ändring som föreslås i 2 mom. och därför stryks. Genom att koncentrera alla anmälningar om säkerheter till Statskontoret förenhetligas förfarandena mellan olika grupper av fordringar och förenklas praxisen. Eftersom Statskontoret i fortsättningen ska sköta alla anmälningar själv finns det inte längre något behov av bestämmelsen i 4 mom. om möjligheten att föreskriva närmare om förfarandet vid anmälan om befrielse från pantansvar, och följaktligen stryks momentet. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

17 §. *Annan skötsel av säkerheter.* Det föreslås att 17 § ändras så att samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar angående vissa fordringar i fortsättningen ska ges av Statskontoret i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen. De nämnda fordringarna hänför sig huvudsakligen till systemen för jordbruksstöd och till stöd för renhushållning och naturåtgärder samt koltar. Eftersom det är fråga om statliga fordringar ska samtycket även i fortsättningen ges av en statlig myndighet.

18 §. *Uppsägning.* I 18 § föreskrivs angående uppsägning av fordringar att Statskontoret beslutar om en uppsägning, om den grundar sig på dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan eller om det har överenskommit i köpe- eller skuldebrevsvillkoren att dröjsmål med betalningen leder till uppsägning av fordran. Enligt 2 mom. i den gällande paragrafen ska Statskontoret i vissa fall vid behov begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen innan fordran sägs upp. Det föreslås att förfarandet med utlåtande ska frångås, och att 2 mom. följaktligen ska strykas. Statskontoret kan givetvis även utan en uttrycklig bestämmelse begära ett utlåtande av de behöriga myndigheterna innan fordran sägs upp. Bestämmelsen i det gällande 3 mom. om att närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar sägs upp kan utfärdas genom förordning av statsrådet slopas, eftersom Statskontoret är specialist på utlåning och Statskontorets verksamhet också regleras t.ex. av bestämmelserna och principerna om god indrivningssed. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

1.7.38 Lag om strukturstöd till jordbruket

19 §. Tiden för genomförande av åtgärder. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

20 §. Villkor för användning av stöd. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 5 mom. stryks också det tröskelvärde på 30 000 euro som överensstämmer med den gamla anskaffningslagen (348/2007), vilken upphävts genom lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016). Paragrafens 1 mom. har ändrats genom lag 1412/2016 så att en upphandling inte behöver annonseras om dess värde är högst 60 000 euro.

22 §. Upplysnings- och biståndsskyldighet. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

27 §. Överföring av lån och ändring av lånevillkor. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

30 §. Att ansöka om stöd. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I den gällande paragrafen föreskrivs även om närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet vid behandlingen av stödansökningar enligt lagen. Behörighetsbestämmelsen i 1 mom. har dock varit sekundär i förhållande till vad som föreskrivs i lagstiftningen om närings-, trafik- och miljöcentralerna, dvs. något annat har kunnat bestämmas om behörigheten med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009). Om huvudregeln för landskapets

regionala behörighet föreskrivs enligt förslaget på motsvarande sätt som i dag om närings-, trafik- och miljöcentralens regionala behörighet. Enligt förslaget kan man emellertid avvika från huvudregeln om något annat avtalas om behörigheten i det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Landskapet kan således sköta de uppgifter som avses i denna lag inom ett annat landskaps område om landskapen kommer överens om detta och även ingår ett avtal om skötseln av uppgifter som hör till det utbetalande organet.

Förslaget till lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen baserar sig på EU:s horisontella förordning (EU) nr 1306/2013 och täcker till exempel uppgifter i samband med kontrollen och godkännandet av betalningar av stöd som delfinansieras av EU:s landsbygdsfond, inklusive administrativa kontroller och inspektioner på plats, samt uppgifter som gäller utbetalningsansökningar och återkrav av stöd. Ovannämnda lagförslag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen tillämpas inte på uppgifter som gäller beslut om beviljande av strukturstöd till jordbruket, eftersom beviljandet av stöd inte är en uppgift för det utbetalande organet utan enligt EU:s landsbygdsförordning (EU) nr 1305/2013 för förvaltningsmyndigheten. Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för skötseln av förvaltningsmyndighetens uppgifter på nationell nivå och i förhållande till kommissionen, men stödsystemets verkställighetsuppdrag har delegerats till regionförvaltningen. Om skötseln av förvaltningsmyndighetens uppgifter delegeras har förvaltningsmyndigheten i medlemsstaten enligt Europeiska unionens landsbygdsförordning fortsättningsvis det fulla ansvaret för att uppgifterna förvaltas och fullgörs på ett effektivt och korrekt sätt, och medlemsstaterna ska säkerställa att programmets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt under hela programperioden. Dessutom gäller kommissionens kontroller av medlemsstatens stödsystem i allmänhet samtidigt både det utbetalande organets och förvaltningsmyndighetens uppgifter, och brister som fastställts vid kontrollerna kan leda till finansiella korrigeringar som minskar det totala beloppet av de medel ur EU:s landsbygdsfond som intäktsförs till medlemsstaten. Eftersom de uppgifter som hör till stödsystemets förvaltningsmyndighet och som genom lagförslaget överförs till landskapen hör nära samman med uppgifterna för stödsystemets utbetalande organ tryggas den effektiva och korrekta skötseln av uppgifterna bäst genom att ett landskap sköter både förvaltningsmyndighetens och det utbetalande organets uppgifter inom ett område. Därför är det motiverat att iakttä samma förfarande vid överföringen av förvaltningsmyndighetens uppgifter till ett annat landskap som vid överföringen av det utbetalande organets uppgifter.

31 §. Bedömning av en stödansökan. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

33 §. Stödbeslut. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet. Beslutsfattandet vid beviljande av strukturstöd till jordbruket är en uppgift som på ett centralt sätt omfattar rättsprövning och som har delegerats till landskapen som en del av uppgifterna för förvaltningsmyndigheten för EU:s landsbygdsfond. Det är motiverat att ålägga en tjänsteinnehavare i landskapet denna uppgift på motsvarande sätt som skötseln av uppgifterna för det utbetalande organet för strukturstöd till jordbruket. Förhållandet mellan förvaltningsmyndighetens och det utbetalande organets uppgifter klarläggs ovan i samband med 30 §. Praxis ska enligt förslaget fortsätta i enlighet med nuvarande förfarande där beslutsfattandet om användningen av EJFLU:s medel enligt stödvillkoren har skötts av en myndighet i medlemsstaten. Beslut av tjänsteinnehavare kan även framöver fattas enligt föredragning i överensstämmelse med den organisationsmodell som landskapet utarbetat.

34 §. Överföring av rätt som följer av stödbeslut. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

37 §. Utbetalning av stöd i form av understöd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 33 §.

38 §. *Tillstånd att lyfta lån.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 33 ja 37 §.

40 §. Lämnan­de av uppgifter för uppföljning. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

40 a §. Anmälan om upphandlingsförfarande som står i strid med villkoren för användningen av stöd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

44 §. Inspektionsrätt. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

45 §. Inspektion. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

46 §. Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

49 §. Jämkning av återkrav. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

50 §. Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 33, 37 och 38 §.

54 §. Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

61 §. Rätt att få upplysningar och utlämnande av information. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

64 §. Regional fördelning av medel. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

66 §. Besvär­sförbud. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

67 §. Överklagande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

68 §. Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls. I stället för den 68 § som tidigare upphävts föreslås en ny 68 § med bestämmelser för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls. Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket konstaterar att landskapet i verkställandet av systemet för strukturstöd till jordbruket underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter för förvaltningsmyndigheten för ett utvecklingsprogram för landsbygden som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning kan landskapet åläggas att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. Föreläggandet kan förenas med vite.

EU:s lagstiftning reglerar beviljandet av stöd enligt den lag som föreslås ändras och det program för utveckling av landsbygden som utgör bakgrunden till lagen. Enligt EU:s lagstiftning är eventuella brister som framkommer i verkställandet av stödsystemet förenade med ett hot om finansiell korrigering som fastställs för medlemsstaten och som till sitt belopp kan vara betydande. På grund av detta hot om finansiell korrigering i samband med stödsystemet anses det nödvändigt att föreskriva om ett förfarande för att säkerställa att EU:s lagstiftning iakttas när programmet för utveckling av landsbygden verkställs och stöd enligt lagen beviljas. Motsvarande bestämmelse ingår för odlarstödens del i de föreslagna bestämmelserna i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

1.7.39 Foderlag

3 §. *Europeiska unionens lagstiftning.* När Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd upphävs ersätts den med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel

samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (*förordningen om offentlig kontroll*).

5 §. Definitioner. I 19 punkten ändras Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi till Naturresursinstitutet. Foderlagens (86/2008) 15 § har ändrats genom lag 65/2014 med anledning av grundandet av Naturresursinstitutet. I samband med det ändrades dock inte 19 punkten i definitionsparagrafen.

20 §. Godkännande av foderföretagare. Vid godkännande av foderföretagare ska uppgiftsfördelningen mellan Livsmedelssäkerhetsverket och landskapen göras rationellare. Enligt gällande lag är det Livsmedelssäkerhetsverket som godkänner foderföretagare. Efter reformen ska gårdsbruksenheter som producerar foder uteslutande för den egna djurbesättningen godkännas av landskapet. Paragrafens 1 mom. delas för klarhetens skull in i tre nya moment. Enligt det nya 1 mom. ska lantgårdar och vattenbruksanläggningar ansöka om godkännande av verksamheten hos landskapet om syftet är att bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 10.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 om fastställande av krav för foderhygien (foderhygienförordningen) eller sådan verksamhet eller tillverkning av foderläkemedel som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, (TSE-förordningen). Artikel 10.1 c i foderhygienförordningen gäller tillverkning av foderblandningar, för utsläppande på marknaden eller för den egna djurhållningen, med fodertillsatser eller förblandningar som innehåller fodertillsatser. Bilaga IV till TSE-förordningen gäller förbud mot utfodring med protein som härrör från däggdjur. När det gäller tillverkning av foderläkemedel torde en EU-förordning om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foderläkemedel samt upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG [KOM (2014) 556 final] träda i kraft år 2018.

Landskapet ansvarar för förvaltningsbesluten i anslutning till både inspektion och godkännande av foderföretagare. Enligt den gällande lagstiftningen är det Livsmedelssäkerhetsverket som ansvarar för den inspektion och det beslut om godkännande som avses i foderhygienförordningen. Den inspektion som avses i TSE-förordningen hör till närings-, trafik- och miljöcentralens ansvar, men beslutet om godkännande fattas av Livsmedelssäkerhetsverket. Det finns inga lantgårdar eller vattenbruksanläggningar som är godkända enligt lagstiftningen om foderläkemedel.

I november 2016 fanns det 3 lantgårdar som var godkända enligt foderhygienförordningen och 60 lantgårdar som var godkända enligt TSE-förordningen. Med anledning av det relativt låga antalet företagare är det motiverat att överföra förvaltningsbesluten om inspektioner och godkännande till landskapet, även om behovet av godkännande kan öka avsevärt i och med ändringarna i TSE- och foderläkemedelslagstiftningen särskilt när det gäller vattenbruksanläggningar. Inspektionen för godkännande kan ofta utföras på samma gång som ett annat kontrollbesök.

Enligt 2 mom. ska andra foderföretagare än de som avses i 1 mom. ansöka om godkännande hos Livsmedelssäkerhetsverket enligt den gällande lagstiftningen.

Bestämmelsen i 3 mom. där uppfyllande av de krav som ställs i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bilaga IV till TSE-förordningen anges som förutsättningar för godkännande bryts ut till ett eget moment.

Inga andra ändringar föreslås i paragrafens innehåll.

23 §. Tillsynsmyndigheter. Till 1 mom. fogas en bestämmelse om att Livsmedelssäkerhetsverket på riksomfattande nivå övervakar verkställandet och efterlevnaden av foderlagstiftningen, ansvarar för styrningen och utvecklingen av den riksomfattande fodertillsynen och är en sådan behörig myndighet som avses i Europeiska unionens foderlagstiftning, om inte uppgiften enligt denna lag har överförts till en annan myndighet. Styrningen och utvecklingen av fodertillsynen innefattar bl.a. att ordna utbildning om verkställandet av lagen i synnerhet för landskapen. Verket har i praktiken ordnat utbildning regelbundet för Närings-, trafik- och miljöcentralens inspektörer.

I det andra momentet föreskrivs om landskapets uppgifter. Landskapet ansvarar inom sitt verksamhetsområde för kontroller och provtagning av foder på lantgårdar och vattenodlingsanläggningar. Denna kontroll hänför sig bl.a. till tillsynen över fullgörandet av de skyldigheter som anges i Europeiska unionens förordning om foderhygien (1831/2005), inklusive de tvärvillkor som utgör villkor för jordbrukarstöd samt bekämpningen av BSE. Livsmedelssäkerhetsverket ska svara för inspektioner gällande godkännande av gårdsbruksenheter och vattenbruksanläggningar om aktören tillverkar foder för utsläppande på marknaden. Vidare ansvarar landskapet inom sitt verksamhetsområde för kontroller och provtagning i detaljaffärer som saluför foder, inklusive djurutställningar och djurtävlingar, enligt gällande lagstiftning. Kontrollen hänför sig bl.a. till tillsynen över de skyldigheter som fastställs i foderhygienförordningen, förpackningsmärkningar och fodrens spårbarhet. Länsveterinärerna vid regionförvaltningsverken har utövat tillsyn över veterinärer som skrivit ut recept på foderläkemedel med hjälp av de utskrivna recepten. Livsmedelssäkerhetsverket ansvarar i fortsättningen för tillsynen över veterinärerna bl.a. i enlighet med den föreslagna ändringen i lagen om medicinsk behandling av djur.

Inga ändringar föreslås i tullens och gränsveterinärernas behörighet.

Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. där landskapet Ålands ställning klargörs. Enligt momentet ska de uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag i landskapet Åland skötas av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

33 §. Tillsynsplan. I paragrafen preciseras Livsmedelssäkerhetsverkets skyldighet att utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram och en årlig tillsynsplan. Det riksomfattande programmet och planen ska också innehålla kontroller och provtagningar som utförs av landskapet.

40 §. Avhjälpande av missförhållande. Till paragrafen fogas en skyldighet att alltid underrätta också Livsmedelssäkerhetsverket om ett åläggande att avhjälpa ett missförhållande.

41 §. Förbud. I 1 mom. ändras livsmedelstillsynsmyndigheten till Livsmedelssäkerhetsverket. Till 3 mom. fogas en möjlighet också för andra tillsynsmyndigheter att utfärda ett tillfälligt beslut i ärenden som måste avgöras utan dröjsmål. Livsmedelssäkerhetsverket ska då besluta om förbudet inom en vecka från det att det tillfälliga förbudet har utfärdats, annars förfaller det tillfälliga förbudet. Motsvarande möjlighet ingår i lagen om gödselselfabrikat och lagen om växtskyddsmedel.

42 §. Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder. Paragrafen harmoniseras med beaktande av ändringarna i 41 §.

49 §. Avgifter. I paragrafen införs en preciserande bestämmelser om att lagen om grunderna för avgifter till staten tillämpas på de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade kontrollörers prestationer. Enligt det nya 2 mom. tas det ut avgifter till landskapet för godkännande av foderföretagare enligt 20 § 1 mom. enligt en av landskapet godkänd taxa. Till övriga delar tas inga avgifter ut för den tillsyn som landskapet utövar.

51 §. Ändringssökande. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. där det föreskrivs om sökande av ändring i beslut om avgifter som påförs av landskapet.

1.7.40 Lag om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem

5 §. Ansvar vid registerföring. Jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och livsmedelstillsynsmyndigheter, regionförvaltningsverken och kommunalveterinärerna har haft rätt att använda och uppdatera uppgifter i den omfattning som deras uppgifter förutsätter. Med anledning av landskapsreformen är det i fortsättningen jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket, landskapen och Statens ämbetsverk på Åland som har denna rätt. Statens ämbetsverk på Åland har för närvarande rätten i fråga på grundval av lagen om regionförvaltningsverken (896/2009). Bland annat i 79 § 3 mom. i den föreslagna landskapslagen konstateras att en landskapsmyndighets behörighet utövas av landskapets tjänsteinnehavare. Enligt 75 § 2 mom. i landskapslagen ska uppgifter i vilka offentlig makt utövas skötas i tjänsteförhållande. De myndigheter som nämns i första meningen och som ansvarar för registerföringen i informationssystemet förblir oförändrade enligt förslaget

7 §. Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter. Enligt andra meningen i paragrafen har närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter kunnat lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter. Denna uppgift överförs till landskapen och Statens ämbetsverk på Åland.

1.7.41 Viltskadelag

10 §. Ersättning för skador på odling. Enligt gällande 2 mom. ska vid beräkningen av skadebeloppet för skördeskador som pris per enhet för odlingsväxter och normskörd användas i skördeskadelagen (1214/2000) eller med stöd av den fastställda värden. Skördeskadelagen har upphävts genom lagen om upphävande av lagen om ersättning av skördeskador (1191/2013) som trädde i kraft den 1 januari 2017, varför 2 mom. stryks. Även hänvisningarna till skördeskadelagen i nuvarande 3 mom. stryks, och momentet blir med dessa ändringar 2 mom.

23 §. Anmälan om skada. I 2 mom. 2 punkten ändras landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten till det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen.

24 §. Terrängundersökning. I 1 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskapet.

26 §. Konstaterande och värdering av skador på odling, djur, lösöre och ren. I 1 och 2 mom. ändras landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten till det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen. I 1 mom. stryks hänvisningen till skördeskadelagen, som har upphävts genom lagen om upphävande av lagen om ersättning av skördeskador (1191/2013) som trädde i kraft den 1 januari 2017.

I 2 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskapet. Momentet ändras också så att landskapet vid behov kan anlita en ojävig sakkunnig vid konstaterandet och värderingen av alla skador, medan bestämmelsen i den nu gällande lagen endast gäller bedömningen av skador på ren.

Enligt nuvarande 3 mom. ska den som utför värderingen sända skadeanmälan och värderingsinstrumentet till landsbygdsnäringsmyndigheten i den skadelidandes hemkommun för beslut om ersättning, om en skada har inträffat inom en annan kommun än den skadelidandes hemkommun. I 30 § föreslås att behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador ska fastställas utifrån skadefallsorten i stället för utifrån sökandens hemkommun. Eftersom skadeanmälan och andra handlingar därmed inte längre behöver skickas till sökandens hemkommun stryks 3 mom. som onödigt.

Nuvarande 4 mom. i paragrafen blir 3 mom. utan att innehållet ändras.

30 §. Behörig myndighet vid behandlingen av ersättningar. Enligt gällande 1 mom. är behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador på odling, djur, lösöre och ren landsbygdsnäringsmyndigheten i sökandens hemkommun. I momentet ändras landsbygdsnäringsmyndigheten till landskapet, och därtill fastställs behörig myndighet i ersättningsärenden utifrån skadefallsorten i stället för utifrån sökandens hemkommun. Det nuvarande förfarandet där myndigheten på skadefallsorten skickar skadeanmälan och uppgifterna om bedömningen av skadan till myndigheten i sökandens hemkommun för ersättningsbeslut fördröjer handläggningen av ärendet och ökar den administrativa bördan i onödan.

34 §. Myndigheternas rätt till information. I paragrafen ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet.

35 §. System för övervakning av ersättningar. I 2 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet och skogscentralerna till Finlands skogscentral.

36 §. Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter. I 1 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet.

44 §. Jämkning. I 1 och 2 mom. ändras kommunens landsbygdsnäringsmyndighet till landskapet.

47 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras ett beslut av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten till ett beslut av landskapet, och omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen som en omprövningsmyndighet stryks. Omprövning av landskapets beslut får enligt förvaltningslagen (434/2003) begäras av den myndighet som fattat beslutet. Dessutom slås 1 och 2 mom. ihop till ett nytt 1 mom.

49 §. Jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift. I 1 och 2 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet och skogscentralerna till Finlands skogscentral.

50 §. Landsbygdsverkets tillsynsuppgift. I 1 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapet och skogscentralerna till Finlands skogscentral. Enligt nuvarande 2 mom. kan Landsbygdsverket anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna för tillsynsuppgiften. Eftersom behovet av att anlita centralerna i praktiken har visat sig vara litet stryks bestämmelsen utan att någon ersättande bestämmelse fogas till paragrafen.

1.7.42 Dammsäkerhetslag

5 §. Myndigheter. I 2 mom. ändras den närings-, trafik- och miljöcentral som är behörig i dammsäkerhetsfrågor till landskapet Kajanaland.

Jord- och skogsbruksministeriet har den 18 juni 2015 med stöd av nuvarande 5 § 3 mom. i dammsäkerhetslagen bestämt att närings-, trafik- och miljöcentralen i Kajanaland är den dammsäkerhetsmyndighet som avses i 5 § 2 mom. inom alla närings-, trafik- och miljöcentralers områden vid övervakningen av dammar enligt dammsäkerhetslagen. Enligt förslaget ska det i dammsäkerhetslagen föreskrivas att uppgiften hör till landskapet Kajanaland. Det är dammsäkerhetsmyndighetens uppgift att vid behov bistå räddningsledaren och delta i arbetet i den ledningsgrupp som avses i räddningslagen. Enligt förslaget ska landskapsfullmäktige därför i sin förvaltningsstadga delegera dammsäkerhetsmyndighetens uppgifter till en tjänsteinnehavare.

14 §. Klassificeringsbeslut och godkännande av handlingar. Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. enligt vilket dammsäkerhetsmyndigheten kan ta ut en avgift för beslut om klassificering av en damm och om godkännande av riskutredningar och kontrollprogram, på motsvarande sätt som närings-, trafik- och miljöcentralen i dag. Eftersom det är fråga om en avgift som tas ut för en offentligt rättslig prestation fastställer lagen att avgiften får motsvara högst de totala

kostnaderna för prestationen. Landskapsfullmäktige bestämmer närmare om de allmänna grunderna för avgiften.

1.7.43 Veterinärvårdslag

Enligt förslaget ska lagens rubrik ändras. Den nya rubriken är lag om veterinärtjänster. Den föreslagna rubriken beskriver bättre lagens nya tillämpningsområde.

1 §. Tillämpningsområde. Paragrafen ändras genom att den särskilda bestämmelsen om lagens syfte stryks och en bestämmelse om lagens tillämpningsområde tas in. Enligt den föreslagna paragrafen gäller lagen planeringen och ordnandet av de veterinärtjänster som landskapet ordnar samt tillsynen över dessa och övriga veterinärtjänster.

Lagen tillämpas inte längre på tillsynen över livsmedelssäkerheten eller djurens hälsa och välbefinnande. De statliga uppdrag som gäller tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande överförs till landskapen, och därför behövs inte längre några särskilda bestämmelser om finansieringen av dem eller ordnandet av förutsättningarna för att sköta dem. Lagens bestämmelser om planeringen av tillsynen samt vissa andra bestämmelser som gäller tillsynen och som kommer att behövas även i fortsättningen flyttas till andra lagar. Rubriken ändras för att bättre motsvara det föreslagna innehållet.

2 §. Tillämpningsområde. Paragrafen upphävs eftersom bestämmelsen om lagens tillämpningsområde enligt förslaget ingår i 1 §.

3 §. Definitioner. Hänvisningen i 1 punkten till den upphävda lagen om försöksdjursverksamhet (765/2009) ändras så att den gäller lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. I den sistnämnda lagen förekommer inte längre begreppet försöksdjur. Därför innehåller den föreslagna definitionen i stället en hänvisning till djur som omfattas av lagens tillämpningsområde.

5 §. Livsmedelssäkerhetsverket. Eftersom all i lagen avsedd tillsyn över veterinärtjänster koncentreras till Livsmedelssäkerhetsverket stryks omnämmandet av Livsmedelssäkerhetsverkets uppgift att leda och övervaka i egenskap av centralförvaltningsmyndighet.

6 §. Regionförvaltningsverket. Paragrafen upphävs eftersom tillsynen över veterinärtjänster koncentreras till Livsmedelssäkerhetsverket. Den tillsyn som hör till villkoren för jordbruksstöd och som nämns i paragrafen överförs till landskapet, men behörighetsbestämmelserna finns i lagen om verkställighet av jordbruksstöd.

7 §. Landskapet. Paragrafen om kommunens uppgifter ändras så att den gäller landskapets uppgifter och rubriken ändras så att den motsvarar förslaget. Enligt förslaget är det landskapets uppgift att inom sitt område ordna grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp i enlighet med vad som bestäms i lagen i fråga och i den föreslagna landskapslagen. Enligt definitionerna i 3 § 3 och 4 punkten inbegriper de grundläggande veterinärtjänsterna även förebyggande hälsovårdsarbete. Paragrafen innehåller inte längre några bestämmelser om uppgifter som gäller tillsynen över livsmedelssäkerheten eller djurens hälsa och välbefinnande. I paragrafen stryks också de bestämmelser som gäller organiseringen av uppgifterna i kommunen och samarbetet mellan kommuner. På ett eventuellt samarbete mellan landskap tillämpas bestämmelserna i den föreslagna landskapslagen.

3 kap. Planering av veterinärtjänsterna.

Kapitlets rubrik ändras för att bättre motsvara lagens tillämpningsområde och kapitlets föreslagna innehåll.

8 §. Riksomfattande plan. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet. Dessutom stryks bestämmelserna om planeringen av tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande. Det föreslås

att bestämmelserna om den riksomfattande planeringen av tillsynen till behövliga delar tas in i de lagar som gäller tillsynen över djursjukdomar och djurskydd. Det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i 2 mom. ändras så att närmare bestämmelser om utarbetandet av den riksomfattande planen och om dess innehåll får, men inte nödvändigtvis måste, utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §. Regionala planer. Paragrafen upphävs eftersom verktyget för planeringen av regionala veterinärtjänster i fortsättningen är landskapets plan som avses i 10 §.

10 §. Landskapens planer. I paragrafen ändras kommunen till landskapet och rubriken ändras på motsvarande sätt. Bestämmelsen om skyldigheten att planera de veterinärtjänster som landskapet ansvarar för att ordna görs mera flexibel genom att bestämmelsen om att planen ska ses över med högst tre års mellanrum stryks. Bestämmelsen om dimensioneringen av tjänsterna, som förpliktar landskapet att beakta de tjänster som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på området, förblir oförändrad.

I paragrafen stryks bestämmelserna om den regionala planeringen av tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande. Bestämmelserna om regionala planer tas i stället in i lagen om djursjukdomar, djurskyddslagen, lagen om transport av djur, lagen om animaliska biprodukter samt lagen om medicinsk behandling av djur.

4 kap. **Landskapets veterinärtjänster.**

Kapitlets rubrik ändras för att bättre motsvara lagens tillämpningsområde och kapitlets föreslagna innehåll.

11 §. Grundläggande veterinärtjänster. I 1 och 2 mom. ändras kommunen till landskapet.

Till paragrafen fogas ett 3 mom. och dit överförs den bestämmelse i gällande 1 mom. enligt vilken grundläggande veterinärtjänster för andra husdjur än nyttodjur inte behöver ordnas om tjänsten också annars finns tillgänglig på ett sätt som uppfyller kraven i 14 § i lagen, det vill säga inom skälig tid och på skäligt avstånd med hänsyn till användarna av tjänsterna och med beaktande av de geografiska förhållandena. Uppfyllandet av kriterierna ska bedömas separat för olika områden i landskapet.

Till samma moment fogas också en ny bestämmelse enligt vilken landskapet utan hinder av bolagiseringsskyldigheten kan producera grundläggande veterinärtjänster som egen verksamhet också till den del som motsvarande tjänster finns tillgängliga på marknaden. Den nya bestämmelsen behövs eftersom bestämmelserna i den gällande lagen kan ge upphov till oklarheter när det gäller till vilka delar tjänster som produceras för sällskaps- och hobbydjur är tjänster som kan produceras som landskapets egen verksamhet med iakttagande av 112 § 2 mom. och 113 § 1 mom. 1 och 2 punkten, och till vilka det är fråga om tjänster, som enligt 15 kap. i den föreslagna landskapslagen bör bolagiseras.

Undantagen i den föreslagna landskapslagen i fråga om bolagisering gäller bland annat situationer där verksamheten anses vara ringa eller där landskapet enligt lagen kan producera tjänster för någon annan. Enligt 120 § i den föreslagna landskapslagen ska tjänster som omfattas av bolagiseringsundantag prissättas helt marknadsmässigt, men veterinärvårdslagen som är en speciallag innehåller likväl heltäckande bestämmelser om arvoden och ersättningar. Enligt konkurrenslagen (948/2011) ska tillsyn över konkurrensneutraliteten inte genomföras om förfarandet eller verksamhetens struktur följer direkt av lagstiftning. Det är inte motiverat att låta sättet att ordna veterinärtjänsterna vara beroende av nämnda bestämmelser som medför oklarheter i tolkningen, utan det behövs uttryckligen en bestämmelse om bolagiseringsundantag för veterinärtjänster som klargör rättsläget.

Tjänsterna för sällskaps- och hobbydjur hör i vilket fall som helst till kommunens och i fortsättningen till landskapets lagstadgade tjänster genom att 13 § innehåller en skyldighet att

ordna akut veterinärhjälp för dessa djur dygnet runt. Därför ska det finnas lämpliga lokaler, redskap och personal för vården av djur. Om bolagiseringen enbart gäller en del av veterinärtjänsterna kan den orsaka problematiska uppdelningar och en oproportionerlig administrativ börda i förhållande till tjänsteproduktionens volym i landskapen. Därför kan bolagiserings-skyldigheten höja trycket i landskapen att lägga ut veterinärtjänsterna i stor skala, vilket i sin tur kan äventyra kontinuiteten i det nuvarande systemet som i huvudsak bygger på veterinärer i tjänsteförhållande. Det här skulle få negativa effekter för folkhälsan och djurskyddet eftersom praktikerveterinärer i tjänsteförhållande är en viktig tilläggsresurs bland annat när det gäller att ingripa i djurskyddsproblem och bekämpa djursjukdomsepidemier. Numera erbjuder samma veterinärer ofta tjänster för både nyttodjur och sällskaps- och hobbydjur. Om den här utgångspunkten förändras kan det också leda till att tjänsten flyttar längre bort från kunderna och rekryteringen av veterinärer som vårdar nyttodjur försvåras ytterligare. När kommunen har producerat grundläggande veterinärtjänster för sällskaps- och hobbydjur har det dessutom varit möjligt att hålla klientavgifterna på en skälig nivå vad gäller åtgärder som är centrala för djurens välbefinnande och folkhälsan, såsom grundläggande undersökning av sjuka djur, avlivning av djur och vaccinering av djur.

Den marknadsmässiga prissättning som avses i 120 § i den föreslagna landskapslagen kan inte direkt tillämpas på grundläggande veterinärtjänster eftersom det i 5 kap. i den lag som föreslås bli ändrad finns uttömmande bestämmelser om de arvoden och avgifter som kan tas ut för grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp. En kommunalveterinär tar ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode och ersättning för vissa kostnader, och kommunen har dessutom rätt att ta ut en så kallad klinikavgift som avses i 21 §, dvs. en ersättning som täcker kostnaderna för de lokaler och redskap som landskapet tillhandahåller samt avlönandet av biträdande personal när ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen. Fler än hälften av de arbetsområden som kommunerna bildar tar numera ut klinikavgifter.

I det föreslagna 3 mom. förpliktas landskapet att ta ut en klinikavgift för andra tjänster än de grundläggande veterinärtjänster landskapet producerar på grundval av sin lagstadgade skyldighet och förbjuds att subventionera verksamheten på det sätt som avses i lagens 22 §. Dessa bestämmelser och den bestämmelse som ingår i 10 § 1 mom. i lagen, enligt vilken de tjänster som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på området ska beaktas när tjänsterna dimensioneras, är ägnade att motverka eventuella skadliga konkurrens effekter.

13 §. Akut veterinärhjälp. I paragrafen stryks bestämmelserna i 2 och 3 mom. som gäller kommunernas samarbete för att ordna veterinärjour. Samarbetet mellan landskapen regleras således av bestämmelserna i den föreslagna landskapslagen. I och med att 3 mom. stryks blir också paragrafen mera öppen när det gäller organiseringen av juren i praktiken.

15 §. Ordlandet av tillsynsuppgifter. Paragrafen upphävs eftersom ansvaret för de tillsynsuppgifter som har karaktären av statligt uppdrag, som har hört till kommunalveterinären och som omfattas av lagens tillämpningsområde helt överförs på landskapet. Det föreslås att en bestämmelse som motsvarar bestämmelsen i det 2 mom. som upphävs fogas till livsmedelslagen. Bestämmelsen gäller kommunens möjlighet att på grundval av ett avtal med staten ta på sig uppgifter som gäller köttbesiktning.

16 §. Tjänsten som kommunalveterinär. Paragrafen upphävs eftersom kommunalveterinärens lagstadgade uppgifter överförs till landskapets ansvarsområde och bestämmelserna om tillsyn stryks ur lagen. Det förslås att bestämmelserna om behörighetsvillkor för veterinärer i tjänsteförhållande hos landskapet tas in i lagen om utövning av veterinäryrket.

17 §. Ordlandet av veterinärtjänster. I paragrafen ändras kommunen till landskapet.

18 §. Ordlandet med lokaler och redskap. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet. I paragrafen stryks 2 mom. som gäller tillsynen över djurens hälsa och välbefinnande.

19 §. *Arvode och ersättningar till veterinärer anställda av landskapet.* I paragrafen ändras kommunalveterinär till veterinär anställd av landskapet. Förslaget ändrar inte systemet för arvoden för veterinärer som ger veterinärhjälp.

20 §. *Avgifter och ersättningar som privata veterinärtjänsteproducenter tar ut.* I paragrafen ändras kommunen till landskapet.

21 §. *Avgifter som landskapet tar ut.* I paragrafen ändras kommunen till landskapet. I 2 mom. stryks även hänvisningen till 13 § eftersom denna enligt förslaget inte längre innehåller bestämmelser om skyldigheten att ordna centraliserad kontaktservice. Emellertid bibehålls rätten att ta ut en avgift för kontaktservice utanför tjänstetid.

22 §. *Landskapets deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur.* I paragrafen ändras kommunen till landskapet. Dessutom ska det preciseras att syftet med subventionerna är att utjämna de kostnadsskillnader som beror på skillnader i avstånd till tjänsterna. Långa avstånd till tjänsterna innebär såväl högre veterinärarvoden som högre ersättningar för resekostnader.

23 §. *Ersättning för tillsynsuppgifter.* Paragrafen upphävs eftersom kommunalveterinärens uppgifter överförs till landskapet och den särskilda ersättning som staten betalar kommunerna för skötseln av dessa uppgifter försvinner.

25 §. *Statsandel.* Eftersom lagen inte längre föreskriver om kommunernas uppgifter upphävs paragrafen om statsandel till kommunerna som onödig.

6 kap. Tillsyn över veterinärtjänster.

Kapitlets rubrik ändras för att bättre motsvara lagens tillämpningsområde och kapitlets föreslagna innehåll.

26 §. *Anmälningsskyldighet.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket. Eftersom Livsmedelssäkerhetsverket har hela landet som verksamhetsområde stryks bestämmelsen om myndighetens regionala behörighet som onödig.

Till paragrafen fogas en ny bestämmelse om att landskapet till Livsmedelssäkerhetsverket ska uppge kontaktuppgifterna till de verksamhetsställen där landskapet producerar veterinärtjänster själv eller i samarbete med andra landskap. Eftersom Livsmedelssäkerhetsverket också övervakar de tjänster som landskapet ansvarar för att ordna behöver det få de här uppgifterna. Till den del som landskapet har lagt ut tjänsteproduktionen på en privat producent av veterinärtjänster får Livsmedelssäkerhetsverket uppgifterna om de enheter där tjänsterna produceras genom den anmälningsskyldighet som föreskrivs i paragrafens 1 och 2 mom. Den nya bestämmelsen blir paragrafens 3 mom. vilket innebär att gällande 3 mom. blir 4 mom.

29 §. *Inspektionsrätt.* I 1 mom. stryks bestämmelsen om regionförvaltningsverkets inspektionsrätt. I 2 mom. ändras områden som omfattas av hemfriden till lokaler och utrymmen som används för boende av permanent natur.

30 §. *Åtgärder vid överträdelser eller försummelser.* I paragrafen ändras privat veterinärtjänsteproducent till veterinärtjänsteproducent eftersom den tillsyn över veterinärtjänster som Livsmedelssäkerhetsverket utför och tvångsmedel i samband med den utsträcks till att gälla både privata tjänster och tjänster som produceras av landskapet.

31 §. *Avbrytande av verksamheten.* I paragrafen ändras privat veterinärtjänsteproducent till veterinärtjänsteproducent.

33 §. *Register.* I 1 mom. ändras privat veterinärtjänsteproducent till veterinärtjänsteproducent, vilket innebär att Livsmedelssäkerhetsverket också ska föra register över producenterna av

landskapets veterinärtjänster. I momentet stryks dessutom bestämmelsen om regionförvaltningsverkets uppgifter som gäller behandlingen av uppgifterna i registret. Landskapet ges rätt att kostnadsfritt med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt få uppgifter som införts i registret. Uppgifterna behövs för att landskapet ska kunna planera dimensioneringen av sin tjänst på det sätt som förutsatts i 10 § i lagen.

Paragrafens 3 mom. om tillsynsuppgifter som inte längre kommer att ingå i lagens tillämpningsområde stryks som onödigt.

35 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras kommunen till landskapet och kommunallagen till landskapslagen.

1.7.44 Lag om ett system för identifiering av djur

24 §. Tillsynsmyndigheter. I 3 mom. sammanställs tillsynsmyndigheterna i den gällande paragrafens 3–5 mom., dvs. regionförvaltningsverket, kommunalveterinären samt närings-, trafik- och miljöcentralen, och ändras till landskapet.

I ett nytt 4 mom. föreslås att Statens ämbetsverk på Åland i landskapet Åland sköter de uppgifter som enligt denna lag hör till en riksmyndighet. Eftersom Åland inte blir ett landskap enligt landskapsreformen behövs en bestämmelse om den statliga myndighet som uppgifterna hör till. Emellertid föreslås det att landskapsregeringen eller någon annan myndighet som anges i landskapslag även i fortsättningen sköter riksmyndigheters uppgifter enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen för Åland. Behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland förändras inte i och med att landskapen grundas.

27 §. Tillsynsplan. Till 1 mom. fogas en hänvisning till Europeiska unionens förordning om offentlig kontroll vid utarbetandet av en nationell kontrollplan. Det föreslås att 2 mom. ska föreskriva om en regional plan som utarbetas av landskapet.

32 §. Förbud. I 1–4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

33 §. Återkallande av förbud. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

34 §. Avlivning av oidentifierade nötkreatur. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

37 §. Polisanmälan. Paragrafen ska upphävas. Eftersom regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunalveterinären ändras till landskapet, finns det inte längre något behov av att göra en polisanmälan på någon annans vägnar.

1.7.45 Lag om hantering av översvänningsrisker

2 §. Definitioner. Namnet på lagen om vattenvårdsförvaltningen i 4–7 punkten ändras till det nu gällande namnet. Definitionen av samordnande närings-, trafik- och miljöcentral i 8 punkten stryks.

3 §. Myndigheter. I 2 mom. införs förutom de statliga och kommunala myndigheterna även landskapets myndigheter.

4 §. Landskapets uppgifter. I rubriken och i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. 2 mom. 4 punkten preciseras så att landskapets uppgift förutom att främja även är att styra och följa översvämningsskyddet och andra åtgärder som förbättrar hanteringen av översvänningsriskerna. I 5 punkten preciseras uppgiften att sköta den hydrologiska övervakningen till att producera hydrologiska observationsuppgifter.

Enligt gällande 3 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet bestämma att en närings-, trafik- och miljöcentral ska sköta de uppgifter som avses i paragrafen inom en annan närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde. Syftet med bestämmelsen är att kunna styra myndigheternas resurser till uppgifter som gäller hantering av översvämningsrisker på ett så effektivt och flexibelt sätt som möjligt. Eftersom uppgifterna överförs till landskapen stryks 3 mom. Landskapen ska sinsemellan avtala om skötseln av uppgiften i enlighet med vad som föreskrivs i det förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som ingår i regeringspropositionen.

5 §. Kommunens och landskapens räddningsväsendes uppgifter. I rubriken och i 1 mom. ändras det lokala räddningsväsendet till landskapens räddningsväsende. I 1 mom. stryks omnämnandet av landskapsförbundet.

8 §. Områden med betydande översvämningsrisk. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Om ett avrinningsområde är beläget inom flera landskaps områden ska landskapen till jord- och skogsbruksministeriet ge in ett gemensamt förslag till områden med betydande översvämningsrisk i avrinningsområdet. I kustområden, där hanteringen av översvämningsrisker enligt lagen inte kräver någon gemensam planering eller samordnade åtgärder, kan landskapen lägga fram sina förslag som ändamålsenliga helheter, antingen för det egna området eller gemensamt för flera landskaps områden om man kommer överens om det.

15 §. Översvämningsgrupper. I 1 mom. stryks omnämnandet av landskapsförbunden. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ändras i momentet till landskapen och de lokala räddningsväsendena till landskapens räddningsväsende.

Enligt gällande 2 mom. tillsätter jord- och skogsbruksministeriet översvämningsgruppen på förslag av det berörda landskapsförbundet och bestämmer vilka organ som ska vara företrädare i översvämningsgruppen och vilket av dem som ska vara ordförande för gruppen. Enligt förslaget ska landskapet tillsätta översvämningsgruppen och också leda gruppens verksamhet. Om ett avrinningsområde är beläget inom flera landskaps områden beslutar landskapen gemensamt om tillsättandet av översvämningsgruppen och ledningen av gruppens verksamhet. Om landskapen inte kan enas om ledningen av översvämningsgruppen ska de hänskjuta ärendet till jord- och skogsbruksministeriet.

För tydlighetens skull fogas till paragrafen som ett nytt 4 mom. en bestämmelse enligt vilken landskapet eller landskapen gemensamt till jord- och skogsbruksministeriet ska ge in förslaget till riskhanteringsplan.

17 §. Deltagande och information. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet.

I 2 mom. införs dessutom en ändring som innebär att meddelanden om de förslag som avses i 1 mom. ska offentliggöras i enlighet med 108 § i kommunallagen (410/2015). Enligt 108 § i kommunallagen ska kommunala tillkännagivanden göras kända genom att de offentliggörs i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, samt vid behov på något annat sätt som kommunen har fattat beslut om. Ett tillkännagivande ska finnas i det allmänna datanätet 14 dygn, om inte något annat följer av sakens natur. Enligt det föreslagna 2 mom. ska tillkännagivandet om att förslagen finns framlagda finnas i det allmänna datanätet under föreskriven tid så att allmänheten kan framföra sina åsikter. Enligt 7 § i statsrådets förordning om hantering av översvämningsrisker (659/2010) ska åsikter om förslaget till angivande av områden med betydande översvämningsrisk kunna framföras under tre månaders tid och åsikter om förslaget till riskhanteringsplan under sex månaders tid. Landskapet ska dessutom informera om förslaget till riskhanteringsplan på annat sätt som det anser lämpligt. På grund av det stora utbudet av kommunikationsteknik nämns i bestämmelsen inte längre publikation i tidningar som exempel.

18 §. Godkännande av riskhanteringsplaner för avrinningsområden och kustområden. I 2 mom. införs en ändring som innebär att jord- och skogsbruksministeriet meddelar beslut om godkännande av riskhanteringsplaner efter anslag genom att i förväg informera om det i det allmänna datanätet. Ministeriet ska på sin webbplats offentliggöra ett meddelande om den framtida tidpunkten för beslutet. I förslaget slopas därmed tillämpningen av den föräldrade lagstiftningen om offentlig kungörelse.

I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till det berörda landskapet. Bestämmelsen ändras också så att landskapet ska meddela kommunerna om beslut om godkännande av riskhanteringsplaner så att kommunerna kan offentliggöra beslutet i det allmänna datanätet enligt 108 § i kommunallagen under den tid som föreskrivs för ändringssökande.

22 §. Överklagande. I 1 mom. stryks omnämmandet av högsta förvaltningsdomstolen eftersom beslut av ett ministerium numera får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. I 2 mom. 2 punkten ändras landskapsförbund till landskap och lokala räddningsväsenden till landskapens räddningsväsende.

23 §. Beaktande av riskhanteringsplanerna. I 1 mom. stryks omnämmandet av regionutvecklingsmyndigheter medan landskapens myndigheter läggs till i paragrafen.

24 §. Utlämnande av uppgifter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

25 §. Uppgiftslämnande. Till paragrafen fogas en bestämmelse i form av ett nytt 1 mom., enligt vilken landskapet ska förse Finlands miljöcentral med det material i anslutning till planeringen av hanteringen av översvämningssrisker som avses i bestämmelsen samt de hydrologiska observationsuppgifter som landskapet producerat. Uppgifterna ska lämnas i digital form.

I det nuvarande 1 mom. som blir 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Kommunen ska förse landskapet och Finlands miljöcentral med de uppgifter som avses i bestämmelsen. Uppgifterna ska lämnas i digital form.

26 §. Informationssystem. I paragrafen och dess rubrik ändras informationssystem från singularform till pluralform. I 1 mom. stryks omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen. Till de uppgifter som ska registreras i informationssystemen läggs de strukturer på vattenområden som inverkar på vattenståndet och vattenföringen. Den förteckning över material i anslutning till planeringen av hanteringen av översvämningssrisker som finns i gällande 1 mom. flyttas till 25 § som ett nytt 1 mom.

1.7.46 Lag om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs

3 §. Definitioner. I 6 punkten ändras hänvisningen till EU-lagstiftningen så att den motsvarar det aktuella rättsläget. Förordningen om definition av fiskefartygs egenskaper har omarbetats genom en förordning av Europaparlamentet och rådet.

5 §. Behörig registeransvarig. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland ändras till landskapet Egentliga Finland. För att uppgifterna i anslutning till registret ska kunna skötas på ett enhetligt och effektivt sätt bör registerföringen koncentreras till en myndighet. Paragrafens 1 och 2 mom. slås ihop.

27 §. Beslut om utlämnande av uppgifter. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland ändras till landskapet Egentliga Finland.

28 a §. Delegering av behörighet till en tjänsteinnehavare. Till lagens 5 kap. fogas enligt förslaget en ny paragraf om delegering av behörighet. Genom den ska det säkerställas att beslut som fattas i enlighet med lagen är beslut fattade av tjänsteinnehavare. I beslutet är det fråga om ärenden som kräver juridisk prövning och som inte är förenade med ett sådant allmänt in-

tesse eller har en sådan vittomfattande betydelse som förutsätter att de behandlas i ett organ. Bestämmelser om delegering av behörighet i landskapet finns i 79 § i den föreslagna landskapslagen.

30 §. Märkning av fartyg. Bestämmelserna om märkning av fartyg, även de som gäller identifieringsuppgifter utanpå fartyget, har preciserats i artikel 6 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 om registret över unionens fiskeflotta.

32 a §. Avgifter. Att registrera ett fartyg eller en båt i farkostregistret eller i fartygsregistret för handelsfartyg är avgiftsbelagt. För enhetlighetens skull är det motiverat att ta ut en avgift även för registrering av fiskefartyg och för beslut som gäller registreringstillstånd och kvarhållande av registerutrymmet.

33 §. Ändringssökande. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

1.7.47 Viltförvaltningslag

5 §. De regionala viltvårdsråden. I 2 mom. stryks omnämmandet av en representant för landskapsförbundet, och en representant för närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till en representant för landskapet.

1.7.48 Lag om Finlands skogscentral

6 §. Skogsråden på landskapsnivå och deras uppgifter. I 2 mom. 1 punkten ändras landskapsförbunden till landskapen och närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Vidare ändras i 1 mom. och 2 mom. 1 punkten omnämmandena av skogscentralens enhet för offentliga tjänster till skogscentralen. I början av 2017 trädde lagen om ändring av lagen om Finlands skogscentral (1326/2016) i kraft, genom vilken skogscentralens indelning i enheter avskaffades. Till följd av denna ändring finns det inte längre någon enhet för offentliga tjänster vid skogscentralen.

9 §. Skogscentralens direktions uppgifter. I 1 mom. 3 punkten ändras landskapsförbunden till landskapen och närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom ändras omnämmandet av skogscentralens enhet för offentliga tjänster till skogscentralen med samma motivering som ovan i 6 §.

1.7.49 Lag om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar

36 §. Förutsättningar för beviljande av statliga lån. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till tjänsteinnehavare i landskapet. Beslutsfattandet rörande beviljande av strukturstöd för renhushållning och naturnäringar är en uppgift som delegeras till landskapen där rättsprövningen är central. I fråga om startstöd för unga näringsidkare är det fråga om en uppgift för EU:s landsbygdsfonds förvaltningsmyndighet. Det är motiverat att föreskriva att stöd ska beviljas av en tjänsteinnehavare vid landskapet på motsvarande sätt som till exempel uppgifterna som förvaltningsmyndighet och som utbetalande organ i fråga om strukturstöd till jordbruket.

40 §. Bedömning av räntan på räntestödslån. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

43 §. *Tiden för genomförande av åtgärder.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

44 §. *Villkor för användning av stöd.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

46 §. *Upplysnings- och biståndsskyldighet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

49 §. *Ansökan om stöd.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och i 3 mom. ändras Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Lappland. Detta motsvarar tidigare lagstiftning enligt vilken landskapet Lappland är behörig myndighet i fråga om laggrundade stöd.

50 §. *Bedömning av en stödansökan.* I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

52 §. *Förhandlingar med sametinget.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

53 §. *Stödbeslut.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 36 §.

55 §. *Överföring av rätt som följer av stödbeslut.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

57 §. *Utbetalning av investeringsstöd, stöd för bostadsbyggande och stöd till renbeteslag för underhåll av stängsel som beviljas i form av understöd.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

58 §. *Utbetalning av stöd i form av understöd.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 36 och 53 §.

61 §. *Tillstånd att lyfta lån.* I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 36 och 53 och 58 §.

62 §. *Säkerhet för statliga lån.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

63 §. *Amortering och betalning av ränta på statliga lån.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

65 §. *Överföring av lån och ändring av lånevillkor.* I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

73 §. *Statens ansvar.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

87 §. *Särskilda förmåner.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

88 §. *Återkallande av särskilda förmåner.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

89 §. *Uppföljning av affärsplaner.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

93 §. *Inspektionsrätt.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

94 §. *Utförande av inspektioner.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

95 §. *Avbrytande av betalning av stöd samt återkrav.* I 1 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

96 §. *Beslut om uppsägning av statliga lån.* I 2 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

97 §. *Stöddtagarens anmälningsskyldighet och förhandsbesked.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

101 §. *Jämkning av återkrav.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

102 §. *Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 36, 53, 58 och 61 §.

105 §. *Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet.* I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

109 §. *Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

111 §. *Beslutsavgift.* Den gällande paragrafen innehåller en hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) angående Forststyrelsens beslut om särskilda förmåner och närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om förhandsbesked enligt lagens 97 § 2 mom. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i 1 mom. föreskrivs om avgiften för Forststyrelsens beslut på motsvarande sätt som i nuläget och i 2 mom. föreskrivs om en avgift som landskapet tar ut hos stöddtagaren för ett beslut om förhandsbesked som avses i 97 § 2 mom. enligt den taxa som landskapet godkänt.

112 §. *Regional fördelning av medel.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

115 §. *Sökande av ändring.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

119 §. *Tillämpning av tidigare lagstiftning.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

126 §. *Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning.* I den gällande paragrafen föreskrivs om de bestämmelser och förfaranden som ska iaktas i verkställandet av stöd som beviljats med stöd av den tidigare lagstiftningen. Det är fråga om skötsel av sådana lån och bidrag som beviljats med stöd av lagen om renskötsellägenheter (590/1969), naturnäringslagen (610/1984) och renhushållningslagen (161/1990) och som kan kräva ytterligare åtgärder innan verkställandet kan slutföras. I samband med denna proposition föreslås det att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) ska ändras så att Statskontoret också ska överta de uppgifter som för tillfället sköts av närings-, trafik- och miljöcentralerna när det gäller bl.a. lån och försäljningsprisfordringar som uppkommit och beviljats med stöd av de ovannämnda lagarna. Paragrafen ska således till dessa delar ändras så att lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret i fortsättningen ska tillämpas också på lån och fordringar enligt den tidigare lagstiftning som avses i paragrafen. Statskontoret svarar dock för uppgifter som hänför sig till statens fordringar och det sköter inga uppgifter som rör t.ex. återkrav av bidrag eller beviljande av överlåtelse-tillstånd, och därför föreslås det att landskapet Lapplands behörighet ska omfatta sådana åt-

gärder som med stöd av de föreslagna ändringarna i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret inte hör till Statskontorets uppgifter.

1.7.50 Lag om ersättande av skador som drabbat renhushållningen

6 §. *Konstaterande av skada.* I 1 och 2 mom. ändras kommunernas landsbygdsnäringsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

11 §. *Ansökan om ersättning.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

12 §. *Beslut om ersättning.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland. Dessutom föreslås att momentet ändras så att landskapet Lappland i samtliga fall ska fatta beslut om betalning av ersättning för skada som orsakats ett renbeteslag. Enligt den gällande lagen är det Landsbygdsverket som fattar beslut om betalning av ovannämnda ersättning om skadan har värderats av närings-, trafik- och miljöcentralen, och närings-, trafik- och miljöcentralen om skadan har värderats av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten.

14 a §. *Sökande av ändring.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

15 §. *Avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning.* I lagens 15 § ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Lappland.

17 §. *Kostnader för konstaterande av en katastrof och värdering av skada.* Paragrafens 3mom., som gäller kostnader som orsakas kommunen till följd av utförandet av sådana uppgifter som avses i lag, upphävs eftersom den är onödig.

1.7.51 Lag om växtskyddsmedel

22 §. *Utförande av flygbesprutning.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen, den kommunala miljövärdmyndigheten och hälsoskyddsmyndigheten samt kommunalveterinären till landskapet. Med landskap avses ett i den föreslagna landskapslagen avsett landskap.

24 §. *Tillsynsmyndigheter.* I 2 mom. infogas ett omnämnande av landskapen. Landskapet övervakar efterlevnaden av lagen inom sitt område. Tullverket ändras till Tullen.

1.7.52 Lag om försäkringsstöd för kommersiellt fiske

10 §. *Godkännande av fiskeriförsäkringsinrättningar.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland. För att uppgifterna ska kunna skötas på ett enhetligt och effektivt sätt bör godkännandet av fiskeriförsäkringsinrättningar och andra uppgifter enligt lagen koncentreras till en myndighet.

11 §. *Fiskeriförsäkringsinrättningars bistånds- och upplysningsskyldighet.* I 1–4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

13 §. *Ansökan om ersättning av landskapet Egentliga Finland.* I rubriken och 1 mom. ändras staten till landskapet Egentliga Finland och i 2 mom. stryks omnämmandet av vem ansökan ska riktas till eftersom det blivit onödigt.

15 §. *Styrningen av och tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningar.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

15 a §. *Delegering av behörighet till tjänsteinnehavare.* Till lagens 4 kap. fogas enligt förslaget en ny paragraf om delegering av behörighet. Genom den ska det säkerställas att beslut som

gäller försäkringsstöd för kommersiellt fiske är beslut fattade av tjänsteinnehavare. I besluten är det fråga om ärenden som kräver juridisk prövning och som inte är förenade med ett sådant allmänt intresse eller har en sådan vittomfattande betydelse som förutsätter att de behandlas i ett organ. Bestämmelser om delegering av behörighet i landskapet finns i 79 § i den föreslagna landskapslagen.

16 §. *Tillsyn över stödtagaren.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

18 §. *Förfaranden vid återkrav.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

19 §. *Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.* Paragrafen upphävs. Det behövs ingen separat bestämmelse om behörigt landskap.

20 §. *Ändringssökande.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

23 §. *Övergångsarrangemang som gäller statsbidragsfonden.* I 2 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

1.7.53 Lag om en marknadsordning för jordbruksprodukter

46 b §. *Behörig myndighet i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna.* I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 3 mom. ändras den kommunala livsmedelstillsynsmyndigheten till landskapet.

46 e §. *Anmälan av uppgifter om produkter inom vinsektorn.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

46 f §. *Anmälan av uppgifter om etylalkohol.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

46 g §. *Registrering, användning och utlämnande av uppgifter som hänför sig till saluföring.* I 1 mom. ändras den kommunala myndigheten till landskapet och i 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

52 §. *Kontroll och inspektion av tillverkare av produkter för lagring.* I 2 mom. ändras den kommunala livsmedelstillsynsmyndigheten till landskapet.

53 §. *Kontroll av produkter som in- eller utlagras.* I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

58 b §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna.* I paragrafens rubrik och i 1 och 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

58 c §. *Landskapens kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna.* I paragrafens rubrik och 1 och 2 mom. ändras den kommunala myndigheten till landskapet.

58 e §. *Anlitande av landskapet vid kontroller av handelsnormerna.* I paragrafen och dess rubrik ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

59 §. *Anlitande av privata aktörer vid kontroller.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

86 d §. *Beslut om användning av administrativa tvångsmedel om ärendet gäller områden som är större än ett landskap.* Paragrafens 1 och 2 mom. stryks, eftersom de gäller kommunernas interna beslutsfattande och därför är onödiga. I paragrafens rubrik och 3 mom. ändras kommunen till landskapet. Paragrafens 3 mom. flyttas och blir 1 mom.

90 §. *Ändringssökande.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Avsikten är att ändringssökandet i landskapens beslut ska ordnas på motsvarande sätt som inom livsmedelstillsynen enligt livsmedelslagen.

1.7.54 Lag om verkställighet av jordbruksstöd

8 §. *Närings-, trafik- och miljöcentralen.* Lagens 8 § upphävs, eftersom närings-, trafik- och miljöcentralernas samtliga uppgifter enligt lagen verkställighetslagen överförs till landskapen.

9 §. *Regionförvaltningsverket.* Lagens 9 § upphävs, eftersom det föreslås att de i verkställighetslagen avsedda tillsynsuppgifter med tvärvillkor som sköts av regionförvaltningsverken överförs till landskapet.

10 §. *Statens ämbetsverk på Åland.* Paragrafens 1 mom. ändras så att de uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland sköter inom landskapet Åland även ska omfatta de uppgifter som för tillfället sköts av kommunerna i landskapet Åland. De uppgifter som för tillfället hör till Statens ämbetsverk på Åland ska också i fortsättningen skötas av Statens ämbetsverk på Åland. Den föreslagna ändringen beror på att i de stödsystem som hör till rikets lagstiftningsbehörighet har kommunerna på fastlandet varit behöriga att sköta de uppgifter som hänför sig till stödsystemen, och uppgifterna har analogt sett i landskapet Åland ansetts höra till kommunerna i landskapet. Eftersom alla kommunala uppgifter i anslutning till de stöd som beviljas enligt lagen om direktstöd och lagen om nationella stöd och som hör till rikets lagstiftningsbehörighet överförs till landskapen är det med anledning av bestämmelserna i självstyrelselagen för Åland endast möjligt i den nationella lagstiftningen att fastställa att de nämnda uppgifterna i landskapet Åland ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland. I landskapet Åland ska Statens ämbetsverk på Åland således i fortsättningen fatta beslut om alla detaljer i anslutning till stöd som beviljas enligt lagen om direktstöd och lagen om nationella stöd, såsom beviljande av stöd och överföring av stödrättigheter.

Inga ändringar föreslås i 2 mom.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Statens ämbetsverk på Åland ska utföra den överföring av information till ett elektroniskt system i landskapet Åland som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen. Uppgiften hör för tillfället till kommunerna i landskapet Åland. Vidare föreslås att Statens ämbetsverk på Åland ska införa i mjölkregistret hur många liter mjölk som sålts direkt till konsumenterna. Uppgiften har också hittills i praktiken hört till Statens ämbetsverk på Åland, men detta har inte uttryckligen reglerats i lag.

11 §. *Landskap.* Paragrafens rubrik ändras till Landskap. I 1 mom. föreskrivs om landskapets uppgifter i ärenden som gäller beviljande av stöd, arvoden och ersättningar. Landskapets uppgifter ska till denna del exakt motsvara de uppgifter som för tillfället hör antingen till kommunerna eller till närings-, trafik- och miljöcentralerna. För klarhetens skull ska det i lagen för landskapets del föreskrivas att beslut i landskapet fattas av en tjänsteinnehavare, eftersom det helt och hållet handlar om uppgifter som utbetalande organ. Enligt den föreslagna lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen ska landskapet ha tillräckligt många tjänsteinnehavare i sin tjänst för att uppgifterna som utbetalande organ ska kunna skötas på det sätt som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning. Det är helt och hållet fråga om uppgifter som kräver rättsprövning, och i det avtal som ingås med det utbetalande organet ska man

redan enligt EU-lagstiftningen utse de personer som ska sköta uppgifterna som utbetalande organ.

I 2 mom. föreskrivs om landskapets tillsynsuppgift på motsvarande sätt som det i den gällande lagen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens tillsynsuppgift.

Enligt det föreslagna 3 mom. utför landskapet den överföring av information till ett elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen. Uppgiften hör för tillfället till kommunerna. Vidare föreslås att landskapet ska införa i mjölkregistret hur många liter mjölk som sålts direkt till konsumenterna. Uppgiften har också hittills i praktiken hört till närings-, trafik- och miljöcentralerna, men detta har inte uttryckligen reglerats i lag.

12 §. Landskapets lokala behörighet. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar de föreslagna ändringarna i paragrafen. I 1 mom. föreskrivs om huvudregeln för landskapets lokala behörighet på motsvarande sätt som det i den gällande lagen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralernas regionala behörighet. Enligt förslaget ska det dock vara möjligt att avvika från huvudregeln, om något annat bestäms om behörighet med stöd av lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Landskapet kan således sköta uppgifter enligt verkställighetslagen i ett annat landskaps område om landskapen har avtalat om detta och kommit överens om saken även i ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ.

I 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt om avvikelser i fråga om landskapets regionala behörighet som det i den gällande lagen föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Enligt 3 mom. är landskapet Lappland behörig myndighet i ärenden som gäller stöd för renhushållning. Enligt det gällande momentet är Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland behörig myndighet i ärenden som gäller stöd för renhushållning.

22 §. Tillsyn på plats och utvidgad tillsyn. I 3 mom. föreskrivs om att landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland ska utföra tillsynen på plats på gårdsbruksenheter. Det är inte fråga om någon ny uppgift, utan tillsynen på plats sköts för tillfället på fastlandet av närings-, trafik- och miljöcentralen och i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, trots att verkställighetslagen inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om vem som ska sköta uppgiften. Det är dock ändamålsenligt att frågan regleras på lagnivå.

Paragrafens 4 och 5 mom. motsvarar till sitt innehåll 3 och 4 mom. i den gällande lagen. Eftersom alla uppgifter enligt den gällande verkställighetslagen om verkställighet av jordbruksstöd vilka hör till kommunerna, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt regionförvaltningsverken i fortsättningen ska skötas av landskapet finns det inte längre något behov av bestämmelserna i det gällande 5 mom., varför det föreslås att bestämmelsen i det gällande 5 mom. stryks. Inga ändringar föreslås i 6 mom.

23 §. Administrativ kontroll och jämförande kontroller. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 3 och 4 mom.

24 §. Rätt till insyn. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket till landskapet.

25 §. Tvärvillkor. Enligt den gällande verkställighetslagen utövas tillsynen över tvärvillkoren av såväl närings-, trafik- och miljöcentralen som regionförvaltningsverket. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt regionförvaltningsverkens uppgifter som hänför sig till tillsynen över tvärvillkoren överförs till landskapet. Följaktligen föreskrivs det i 1 mom. om landskapets uppgift att utöva tillsyn över iakttagandet av tvärvillkor utan att branscherna med tvärvillkor anges specifikt.

Paragrafens 2 mom. ändras så att det inte längre i lagen specificeras vilka branscher som är förknippade med tvärvillkor i statsrådets bemyndigande att utfärda förordning. Förslaget motsvarar i sak den gällande paragrafens 3 mom.

I 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i det gällande 4 mom. att i landskapet Åland ansvarar Statens ämbetsverk på Åland för tillsynen över att kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i tvärvillkoren iakttas.

28 §. *Förfarandet vid tillsynen.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

38 §. *Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverkets rätt till insyn.* I 38 § ändras regionförvaltningsverket till landskap. I fråga om Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn föreslås inga ändringar i sak eller materiella ändringar, men ordalydelsen i paragrafen ändras med anledning av de föreslagna ändringarna i 25 §.

42 §. *Myndigheternas rätt att få uppgifter.* I 42 § ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till landskap.

49 §. *Rådgivningsregister.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 1 mom.

51 §. *Beslutsavgift och delgivning.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att en fast avgift som godkänts av landskapet tas ut för beslut som ett landskap meddelar med anledning av begäran om omprövning. För beslut som Landsbygdsverket och Statens ämbetsverk på Åland meddelar med anledning av begäran om omprövning tas det liksom nu ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Enligt förslaget ska paragrafen kompletteras med en uttrycklig bestämmelse om att utöver beslut om stöd ska också ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning och som är positivt för den som begärt omprövning vara avgiftsfritt. Förslaget är motiverat eftersom det i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs att stödet ska betalas till fullt belopp till stödtagaren. Om den stödsökande eller stödtagaren på basis av ett stödbeslut har fått för litet stöd eller förvägrats stöd helt och hållet ska således ett stödbelopp som höjts med anledning av det felaktiga stödbeslutet också betalas till fullt belopp till stödtagaren.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan beslut som fattats av landskapet och Statens ämbetsverk på Åland delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen. Den gällande bestämmelsen i momentet gäller beslut som fattas av kommunen, men eftersom det föreslås att kommunernas samtliga uppgifter enligt verkställighetslagen vilka hänför sig till stöd, arvoden och ersättningar ska överföras till landskapen och Statens ämbetsverk på Åland är det motiverat att göra det möjligt att delge beslut som fattas av landskapet och Statens ämbetsverk på Åland på motsvarande sätt som kommunerna delger sina beslut i nuläget.

52 §. *Ersättning som betalas till kommuner i landskapet Åland.* Det föreslås att 52 § upphävs, eftersom kommunerna i landskapet Åland med anledning av de föreslagna ändringarna i lagen inte längre kommer att ha uppgifter enligt lagen.

53 §. *Myndighetens rätt att få uppgifter.* I 1 och 3 mom. ändras den kommunala myndigheten till landskapet.

54 §. *Ändringssökande.* Det föreslås att 54 § ändras först och främst så att bestämmelsen om sökande av ändring i kommunala myndigheters beslut stryks, eftersom kommunerna med anledning av de föreslagna ändringarna i lagen inte längre kommer att ha uppgifter enligt verkställighetslagen. I paragrafen ska dessutom närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet. Inga ändringar föreslås i systemet för sökande av ändring.

1.7.55 Lag om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket

14 §. Överföring av stödrättigheter. Paragrafens 1 mom. ändras så att det i stället för kommunen är landskapet som ska underrättas om överföring av stödrättigheter, eftersom alla uppgifter som hänför sig till överföring av stödrättigheter och som med stöd av verkställighetslagen för närvarande hör till kommunen enligt förslaget ska i Fastlandsfinland överföras på landskapet. I landskapet Åland ska underrättelsen göras till Statens ämbetsverk på Åland, eftersom alla uppgifter som hänför sig till överföring av stödrättigheter och som för närvarande hör till kommunen, i landskapet Åland ska överföras på Statens ämbetsverk på Åland enligt förslaget.

18 §. Återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven. Paragrafens 1 mom. ändras så att det i stället för närings-, trafik- och miljöcentralen är landskapet som ska underrättas skriftligt om återlämnande av stödrättigheter, eftersom alla uppgifter som hänför sig till återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven och som med stöd av verkställighetslagen för närvarande hör till närings-, trafik- och miljöcentralen enligt förslaget i Fastlandsfinland ska överföras till landskapet. I landskapet Åland ska underrättelsen göras till Statens ämbetsverk på Åland, eftersom alla uppgifter som hänför sig till överföring av stödrättigheter och som för närvarande hör till kommunen, i landskapet Åland ska överföras på Statens ämbetsverk på Åland enligt förslaget. Inga ändringar föreslås i 2 och 3 mom.

1.7.56 Lag om djursjukdomar

6 §. Definitioner. I 18 punkten ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet.

8 §. Obligatorisk hälsoövervakning. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

10 §. Förbindelse till frivillig hälsoövervakning samt beslut om hälsokategori. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten till landskapet. I detta sammanhang har tillsynsmyndigheten syftat på kommunalveterinären och regionförvaltningsverket.

14 §. Skyldighet att anmäla djursjukdomar. I 1 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet.

15 §. Anmälningsplikt för veterinärer och laboratorier. I 1 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet.

16 §. Tillsynsmyndighetens anmälningsplikt. Gällande 1 och 2 mom. som handlar om informationsgången mellan de myndigheter som avses i lagen slås ihop till 1 mom. och anmälningsplikten åläggs landskapet i stället för kommunalveterinären och regionförvaltningsverket. Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 3 mom., men kommunalveterinären och regionförvaltningsverket ändras till landskapet. Paragrafens 3 mom. motsvarar gällande 4 mom.

19 §. Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

20 §. Misstanke och formell misstanke om djursjukdom. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. ändras tillsynsmyndigheten, som i detta sammanhang syftat på kommunalveterinären och regionförvaltningsverket, till landskapet. Samtidigt ändras paragrafens rubrik så att den bättre motsvarar innehållet i paragrafen.

22 §. Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning. I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

23 §. Beslut för att förhindra spridning av sjukdom. I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. föreskrivs de uppgifter som regionförvalt-

ningsverket ålägger kommunalveterinären enligt förslaget för landskapet. I momentet ändras dessutom de övriga tillsynsmyndigheterna till Livsmedelssäkerhetsverket. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

24 §. *Giltighetstiden för beslut som fattas för att förhindra spridning av en sjukdom.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. ändras de övriga tillsynsmyndigheterna till Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

25 §. *Interimistiska beslut i brådskande situationer.* Paragrafen, som gäller kommunalveterinärens behörighet att i brådskande situationer meddela interimistiska beslut som underställs regionförvaltningsverket för avgörande, upphävs som onödig.

26 §. *Beslut om utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I momentet stryks den bestämmelse som gäller anlitan- det av kommunalveterinären som hjälp vid verkställigheten.

28 §. *Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts beteckningen djur- sjukdom som ska bekämpas.* I det inledande stycket i 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

29 §. *Spårning, behandling och bortskaffande av produkter.* I 1 mom. ändras regionförvalt- ningsverket till landskapet.

30 §. *Djursjukdomar hos vilda djur.* I 1 mom. föreskrivs de uppgifter som regionförvaltnings- verket ålägger kommunalveterinären enligt förslaget för landskapet. I 2 mom. ändras region- förvaltningsverket till landskapet.

34 §. *Åtgärder inom en restriktionszon.* I 1 mom. 1 punkten ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet. I 9 punkten ändras regionförvaltningsverket till land- skapet.

36 §. *Åtgärder inom ett restriktionsområde.* I 1 mom. 3 och 4 punkten ändras regionförvalt- ningsverket och i 6 punkten kommunalveterinären till landskapet.

38 §. *Dispens.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

39 §. *Avlivning av djur inom smittområden, restriktionszoner och restriktionsområden.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

40 §. *Nödvaccinering.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

41 §. *Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenle- vande djur.* I paragrafen ändras kommunalveterinären till landskapet.

42 §. *Biosektor.* I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

44 §. *Åtgärder på djurhållningsplatser samt djurutställningar och djurtävlingar.* I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet. I momentet stryks bestämmelsen om kommunal- veterinärens skyldighet att anmäla inspektioner till regionförvaltningsverket.

45 §. *Tillfälligt transportförbud.* I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

47 §. *Godkännande av en station för insamling av sperma.* I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

49 §. *Godkännande av en embryosamlingsgrupp och embryoproduktionsgrupp.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

52 §. *Godkännande av ett spermalager.* I det inledande stycket i 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

54 §. *Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

56 §. *Ansökan om tillstånd och tillsyn över verksamheten.* I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

57 §. *Godkännande av en karantän samt karantänverksamhet.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

62 §. *Förutsättningar för godkännande samt godkännandeförfarandet.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

64 §. *Kontroller av leveranser av djur, embryon och könsceller mellan medlemsstaterna.* I 1 mom. ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

67 §. *Tillsyn över verksamheten.* I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

68 §. *Åtgärder vid sjukdomsutbrott.* I 4 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

71 §. *Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces.* I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

73 §. *Transport av däggdjur och fåglar.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

74 §. *Transport av vattenlevande djur.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

76 §. *Godkännande av desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 3 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

84 §. *Livsmedelssäkerhetsverket.* Enligt 2 mom. 2 punkten ska Livsmedelssäkerhetsverket ordna skötseln av brådskande uppgifter som gäller bekämpning och diagnostisering av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar även utanför tjänstetid. Denna jourplikt ska enligt förslaget utvidgas så att den även omfattar behövlig styrning av landskapen när de utför brådskande uppgifter som avses i 85 § 5 mom. och som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar under jourtid. För att landskapets djursjukdomsjour ska fungera på ett ändamålsenligt sätt, anses det att den behöver kombineras med en centraliserad samordningsfunktion för hela landet. Akuta sjukdomsutbrott kan kräva åtgärder i flera landskap samt specialkunnande som landskapets jourhavande veterinär inte nödvändigtvis har.

I 2 mom. 4 punkten ändras kommunalveterinärer till landskapets veterinärer. I punkten som gäller utbildning görs en mindre ändring i språkdräkten eftersom också landskapet har ett ansvar för att utbilda sina egna tjänstemän trots att Livsmedelssäkerhetsverket fortsättningsvis är den centrala utbildningsanordnaren.

I 3 mom. ändras kommunen till landskapet. Dessutom ändras hänvisningen till 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen så att den hänvisar till livsmedelslagen, dit bestämmelsen i fråga enligt förslaget ska flyttas. Eftersom både kommunalveterinärens och regionförvaltningsverkets lagstadgade uppgifter enligt förslaget överförs till landskapet föreslås det också att momentet preciseras så att det framgår vilka uppgifter Livsmedelssäkerhetsverket utför i stället för landskapet vid de slakterier verket övervakar. De uppgifter som specificeras i momentet motsvarar kommunalveterinärens nuvarande uppgifter. I momentet tas det in en bestämmelse om att Livsmedelssäkerhetsverket är skyldigt att lämna landskapet uppgifter om misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar i ett slakteri eller en inrättning.

85 §. Landskapet. Paragrafen om regionförvaltningsverkets uppgifter ändras så att den gäller landskapets uppgifter och paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar förslaget.

I 2 mom. stryks den skyldighet att ordna utbildning för kommunalveterinärer som i 2 punkten åläggs regionförvaltningsverket. Även utan bestämmelsen är landskapet skyldigt att se till att landskapets veterinärer, dvs. dess egna tjänstemän, har tillräcklig yrkesskicklighet. Det föreslås att 4 punkten avskiljs till ett 3 mom. där det bestäms att de uppgifter som utförs i renslakterier och i anläggningar i anslutning till dem och som avses i 84 § 3 mom. i hela landet sköts av landskapet Lappland. I nuläget har regionförvaltningsverkets motsvarande uppgifter genom bestämmelser på förordningsnivå centraliserats till regionförvaltningsverket i Lappland.

Enligt förslaget föreskrivs i 4 mom. att en av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utövar landskapets befogenheter i ärenden som gäller beviljandet av hälso- eller veterinärintyg eller som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom lagen hör till tjänsteveterinärens uppgifter. Detta innebär att landskapet i övriga fall beslutar hur skötseln ska ordnas när det gäller sådana uppgifter som kommunalveterinären enligt gällande lag sköter som uppdragsuppgifter med staten som uppdragsgivare. Kommunalläkarens lagstadgade behörighet lag gäller utöver givandet av intygen ovan emellertid nästan bara sådana kontroller och undersökningar med anknytning till diagnosticering av djursjukdomar och bedömning av djurs hälsotillstånd som till sin karaktär i enlighet med lagen om utövning av veterinäryrket bara lämpar sig för en veterinär-tjänsteinnehavare. I lagen om djursjukdomar ges kommunalveterinären, bortsett från vissa temporära beslut som ska underställas regionförvaltningsverket, ingen behörighet att fatta förvaltningsbeslut.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 (eläinterveyssännöstö) som börjar tillämpas år 2021 krävs det att den behöriga myndigheten förfogar över tillräckligt många kvalificerade veterinärer för att utföra de uppgifter gällande förebyggande, tidig diagnostisering och bekämpning av djursjukdomar. En myndighet kan vid skötseln av uppgifter enligt förordningen delvis stödja sig på privata aktörer, men uppgifterna kan i huvudsak bara överföras till veterinärer.

I 5 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Samtidigt utvidgas skyldigheten att ordna jour så att den förutom brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar samt utredning av sjukdomsläget också gäller brådskande uppgifter i samband med övervakningen av export och förflyttning mellan medlemsstater av djur och produkter. Ändringen behövs för att säkerställa att uppgifterna sköts. Av uppgifterna inom veterinärvården är kommunerna i nuläget endast skyldiga att utanför tjänstetid ordna akut veterinärhjälp, men en jourhavande kommunalveterinär i tjänsteförhållande har vid behov kunnat sköta även brådskande myndighetsuppgifter som gäller övervakningen av djurens hälsa och välbefinnande. Kommunerna och i fortsättningen landskapen kan emellertid lägga ut veterinärtjänsterna på privata tjänsteproducenter som inte har behörighet att utöva offentlig makt. Den tillsyn över import på den inre marknaden som utförs som stickprov eller baserar sig på en faktisk misstanke mister trovärdighet om till exempel husdjur som anlänt till hamnarna och stoppats av tullen inte kan kontrolleras utanför tjänstetid. I huvudsadsregionen har situationen redan blivit problematisk. Även kontroll av export behövs ibland på veckoslut.

I paragrafen stryks den bestämmelse som förpliktar till samarbete mellan myndigheterna, dvs. landskapen avgör om de ordnar skötseln av uppgifterna utanför tjänstetid ensamma eller i samarbete med andra landskap. Enligt den föreslagna 84 § 2 mom. 2 punkten ska Livsmedelssäkerhetsverket vid behov styra bekämpningen av djursjukdomar i landskapen även under jourtid.

Som 6 mom. tillfogas en bestämmelse enligt vilken Livsmedelssäkerhetsverket vid behov får förordna en veterinär anställd av landskapet att utföra särskilt angivna uppgifter utanför landskapets verksamhetsområde som gäller bekämpning av en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom, en ny, allvarlig djursjukdom eller en djursjukdom som ska övervakas och som förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Bestämmelsen motsvarar den bestämmelse i gällande 86 § som rör kommunalveterinärer.

86 §. Myndigheternas skyldighet att planera bekämpningen av djursjukdomar. Paragrafen som gäller kommunalveterinärens nuvarande uppgifter ändras så att den gäller planeringen av bekämpningen av djursjukdomar. Rubriken ändras på motsvarande sätt. De bestämmelser som förpliktar till riksomfattande och regional planering är inte nya, utan ingår i nuläget i veterinärvårdslagen, från vilken de stryks samtidigt som den nämnda lagens tillämpningsområde begränsas så att den enbart gäller veterinärtjänster. I bestämmelserna införs större spelrum och flexibilitet i fråga om innehållet i och kontrollen av planerna.

86 a §. Statens ämbetsverk på Åland. En ny 86 a § ska enligt förslaget fogas till 13 kap. för att reglera hur de befogenheter som gäller de förvaltningsuppgifter lagen föreskriver utövas i landskapet Åland. I ärenden som hör till rikets lagstiftningsbehörighet kan de förvaltningsuppgifter som i Fastlandsfinland åläggs de landskap som ska grundas i landskapet Åland principiellt enbart höra antingen till en statlig myndighets eller till kommunernas uppgifter. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att Statens ämbetsverk på Åland har de befogenheter som gäller förvaltningsärenden enligt lagen.

Enligt det undantag som föreskrivs i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen för Åland ska uppgifter som enligt lagstiftningen om bekämpande av smittsamma sjukdomar hos husdjur ankommer på en riksmyndighet eller på kommunerna i landskapet i stället för av riksmyndigheterna skötas av landskapsregeringen eller någon annan myndighet som anges i landskapslag. Den bestämmelse som föreslås innebär att det undantag som föreskrivs i punkten fortsättningsvis tillämpas så att behörighetsfördelningen mellan rikets och landskapets myndigheter enligt självstyrelselagen för Åland inte ändras i och med att landskapen grundas.

87 §. Auktoriserad inspektör. I 1 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

88 §. Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I de hänvisningsbestämmelser som ingår i 2 mom. görs uppdateringar av teknisk natur med anledning av ändringar i lagstiftningen om statens pensioner samt olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar.

89 §. Ansvar för och ledning av sjukdomsbekämpningen. I 1 mom. åläggs landskapet regionförvaltningsverkets nuvarande uppgift att vara ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut. I momentet stryks den bestämmelse som gäller ledningen av sjukdomsbekämpningen eftersom ansvaret för att leda sjukdomsbekämpningen överförs till Livsmedelssäkerhetsverket genom en bestämmelse i 2 mom. Det är motiverat att koncentrera ledningsansvaret till en statlig myndighet som agerar på riksnivå eftersom sjukdomsbekämpningen har en stor riksomfattande betydelse och eftersom en effektiv sjukdomsbekämpning oftast förutsätter samordning över landskapsgränserna. Vid sjukdomsutbrott ansvarar Livsmedelssäkerhetsverket för att uppdatera lägesbilden och samordna åtgärderna, och verket har redan enligt gällande paragraf befogenhet att vid behov ålägga den myndighet som ansvarar för den regionala sjukdomsbekämpningen skyldigheter som gäller sjukdomsbekämpningen. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar förslaget.

För att säkerställa att den myndighetskedja som deltar i sjukdomsbekämpningen kan agera snabbt och effektivt oavsett hur det självstyrande landskapets organ och uppgifter är organiserade tas en ny bestämmelse in i 1 mom. enligt vilken en tjänsteinnehavare som bestäms enligt landskapets förvaltningsstadga och som ska vara veterinär ansvarar för sjukdomsbekämpningen i landskapet. Denna tjänsteinnehavare ska fatta de beslut som rör sjukdomsbekämpningen, men de kan fattas enligt föredragning av en annan tjänsteman, till exempel en veterinär i landskapet som gjort en inspektion på en djurhållningsplats. Enligt 2 mom. är det denna tjänsteinnehavare som Livsmedelssäkerhetsverket eventuellt ålägger skyldigheter gällande sjukdomsbekämpningen. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar det föreslagna innehållet.

91 §. Rätt att få uppgifter. I 2 mom. föreskrivs enligt förslaget om tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter förutom av statens och kommunens även av landskapets myndigheter.

99 §. Avgifter som tas ut för myndigheternas prestationer. Paragrafens 2 mom. ändras så att den i stället för avgifter för kommunalveterinärernas prestationer gäller avgifter för landskapets prestationer. I paragrafen ingår en förteckning över de prestationer för vilka landskapet ska ta ut en avgift av aktören enligt en taxa som landskapet har godkänt. Förteckningen täcker kommunalveterinärens prestationer som är avgiftsbelagda enligt jord- och skogsbruksministeriets förordning som utfärdats med stöd av momentet i fråga samt regionförvaltningsverkets prestationer som är avgiftsbelagda med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten.

Eftersom också livsmedelstillsynen i fortsättningen föreslås höra till landskapets uppgifter stryks 3 mom. som onödigt. Paragrafens 4 mom. om avgifter för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen blir 3 mom.

101 §. Ersättning som staten betalar till kommunerna. Eftersom kommunalveterinärens uppgifter enligt förslaget överförs till landskapet upphävs paragrafen om finansieringen av kommunalveterinärens uppgifter som onödig.

111 §. Förbud och begränsning. I det inledande stycket i 1 mom. och i 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

113 §. Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls. I 1–3 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. I 1 mom. stryks den bestämmelse som gäller kommunalveterinärens behörighet att fatta ett tillfälligt beslut i en brådskande situation där regionförvaltningsverket ännu inte vidtagit åtgärder.

114 §. Vite och tvångsutförande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

116 §. Sökande av ändring. I 1 mom. stryks hänvisningen till 25 §, som enligt förslaget upphävs. Ändring i beslut som landskapet fattar med stöd av lagen ska sökas genom förvaltningsbesvär.

117 §. Sökande av ändring i beslut om avgifter. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket ändring får sökas i beslut som gäller avgifter på landskapsnivå på det sätt som föreskrivs i den föreslagna landskapslagen.

1.7.57 Lag om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

8 §. Krav på personalens utbildning och behörighet. I 1 och 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §. Journaler och statistik över djur. I 2 och 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

21 §. Verksamhetstillstånd och hur det söks. Paragrafen ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket i stället för regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland är tillståndsmyndighet för verksamhetstillstånd. Eftersom uppgiften centraliseras till Livsmedelssäkerhetsverket stryks även bestämmelsen om den sökandes hemort.

23 §. Ändringar som gäller personalen och verksamheten. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket.

27 §. Ändring av projektgodkännande. I det inledande stycket i 2 mom. och i 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

28 §. Försättande i frihet, överlåtelse och återförande av djur som använts eller varit avsedda att användas i projekt. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

29 §. Utvärdering i efterhand. I 2 och 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

30 §. Tillsättande av nämnden för projektgodkännanden och dess sammansättning. I 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

31 §. Beredning och behandling av ärenden i nämnden. I 1 och 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

33 §. Nämndens personal. I paragrafen ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

35 §. Tillsynsmyndighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. Omnämmandet av regionförvaltningsverkens verksamhetsområden och anlitaandet av övriga regionförvaltningsverk vid tillsynen stryks. Rubriken ändras så att den motsvarar det nya innehållet.

36 §. Vissa uppgifter som ska skötas av Livsmedelssäkerhetsverket. I det inledande stycket ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. Rubriken ändras på motsvarande sätt. Dessutom fogas en ny 4 punkt till paragrafen. Enligt den nämnda punkten ser Livsmedelssäkerhetsverket till att alternativa metoder främjas och att information om dessa metoder sprids enligt artikel 47.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål. Syftet är att verket bland annat ska betala ut det bidrag som riktas till alternativa forskningsmetoder för att ersätta djurförsök. Uppgiften överförs från jord- och skogsbruksministeriet till Livsmedelssäkerhetsverket.

38 §. Tillsynsplan. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

40 §. Inspektions- och närvarorätt. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

45 §. Register över verksamhetsutövare. I det inledande stycket i 2 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

46 §. Projektregister. I det inledande stycket i 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

47 §. Förbud, förelägganden och brådskande åtgärder. I 1 och 2 mom. ändras tillsynsmyndigheten till Livsmedelssäkerhetsverket. Hänvisningen i 3 mom. till 35 § 2 mom. stryks ef-

tersom också det moment som hänvisningen gäller enligt förslaget ska strykas. Hänvisningen i det gällande momentet till de kostnader som åtgärderna orsakar förblir oförändrad.

48 §. Återkallande av projektgodkännande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. I 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket, liksom även omnämnandet av det behöriga regionförvaltningsverket i 3 mom.

49 §. Återkallande av verksamhetstillstånd. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket.

50 §. Vite och tvångsutförande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverken i Södra Finland och Östra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

53 §. Delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. I 1 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

1.7.58 Lag om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden

5 §. Regionala planer för utveckling av landsbygden Hittills har närings-, trafik- och miljöcentralerna utarbetat de regionala utvecklingsplanerna inom sina verksamhetsområden. Framöver kommer utvecklingsplanerna att utarbetas av landskapen. Ändringen är främst teknisk och gäller 1 mom.

7 §. Samarbete. Hittills har närings-, trafik- och miljöcentralerna sett till att de regionala planerna för utveckling av landsbygden och genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i programmet samordnas med övriga program och utvecklingsåtgärder som genomförs i regionen. Samordningsuppgiften överförs till landskapet. Även samordningen av de lokala utvecklingsstrategierna sköts i fortsättningen av landskapet i samarbete med de lokala intressegrupperna. Ändringen gäller paragrafens 2 mom.

10 §. Förmedlande organ. Det förmedlande organets uppgifter överförs från närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter till landskapen. Ändringen gäller paragrafens 1 mom.

1.7.59 Lag om stödjande av landsbygdens utveckling

15, 30, 31 och 54-36 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Dessutom ändras rubriken för lagen som det hänvisas till i 35 § 1 mom. så att den stämmer överens med lagens nuvarande rubrik.

37 §. Behörigt landskap. I paragrafens rubrik och moment ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Bestämmelserna i 1 och 2 mom. har varit sekundära i förhållande till vad som föreskrivs i lagstiftningen om närings-, trafik- och miljöcentralerna, dvs. något annat har kunnat bestämmas om behörigheten med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009). Om huvudregeln för landskapets regionala behörighet föreskrivs enligt förslaget på motsvarande sätt som i dag om närings-, trafik- och miljöcentralens regionala behörighet. Enligt förslaget kan man emellertid avvika från huvudregeln om något annat avtals om behörigheten med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Landskapet kan således sköta de uppgifter som avses i denna lag inom ett annat landskaps område om landskapen kommer överens om detta och ingår ett avtal om skötseln av uppgifter som hör till det utbetalande organet.

Förslaget till lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen grundar sig på EU:s horisontella förordning (EU nr 1306/2013) och täcker till exempel uppgifterna i samband med kontroll och godkännande av utbetalning av understöd som delvis finansieras ur Europe-

iska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), inklusive administrativa kontroller och kontroller på plats, samt ansökningar om utbetalning. Den föreslagna lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen ska inte tillämpas på uppgifter i samband med beslut om beviljande av stöd för landsbygdsutveckling, eftersom beviljande av stöd inte är en uppgift som utbetalande organ, utan en uppgift som förvaltningsmyndighet som grundar sig på EU:s landsbygdsförordning (EU nr 1305/2013). Jord- och skogsbruksministeriet svarar för skötseln av uppgifterna som förvaltningsmyndighet på medlemsstatsnivå och i förhållande till kommissionen, men verkställighetsuppgifterna för stödsystemet har delegerats till regionförvaltningen. Om uppgifter som förvaltningsmyndighet i programmet delegeras, är medlemsstatens förvaltningsmyndighet enligt Europeiska unionens landsbygdsförordning fortfarande fullt ansvarig för att uppgifterna i fråga förvaltas och verkställs effektivt och korrekt, och för att förvaltnings- och tillsynssystemen för programmet fungerar effektivt under hela programperioden. Dessutom gäller kommissionens kontroller av stödsystemet i allmänhet på samma gång såväl uppgifter som utbetalande organ som uppgifter som förvaltningsmyndighet, och briser i skötseln av uppgifterna som upptäcks vid kontrollerna kan medföra finansiella korrigeringar som minskar det totala beloppet av de medel ur EJFLU som krediteras till medlemsstaten. Eftersom de uppgifter som förvaltningsmyndighet i stödsystemet som genom lagförslaget överförs på landskapen har ett mycket nära samband med uppgifterna som utbetalande organ, säkras en effektiv och korrekt skötsel av uppgiften bäst så att uppgifterna som utbetalande organ och som förvaltningsmyndighet för ett område sköts tillsammans i landskapet. När uppgifter som förvaltningsmyndighet överförs på ett annat landskap är det därför motiverat att iakta motsvarande förfarande som vid överföring av uppgifter som utbetalande organ.

I 3 mom. föreskrivs om landskapens möjlighet att avtala om regional behörighet på ett sätt som avviker från bestämmelserna i 1 och 2 mom. Enligt förslaget är detta möjligt med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/). Om överföringen av dessa uppgifter ska ett sådant avtal om utbetalande organ som avses i paragrafen i fråga ingås med Landsbygdsverket.

I paragrafens nya 4 mom. föreskrivs om behörigheten vad gäller utvecklingsprojekt som i huvudsak har nationella mål. I den gällande lagen ingår denna bestämmelse i 3 mom. Enligt den gällande bestämmelsen är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig till vilken jord- och skogsbruksministeriet har anvisat medel för finansiering av nationella projekt. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i statsrådets förordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna (1392/2014) sköter närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland inom verksamhetsområdena för samtliga närings-, trafik- och miljöcentraler uppgifter som gäller sådana riksomfattande projekt. Enligt förslaget sköts dessa uppgifter av landskapet Päijänne-Tavastland, inom vars område närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland har sitt huvudsakliga verksamhetsställe.

38 och 40 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet.

42 §. Att bevilja stöd. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet. Dessutom föreskrivs i 1 mom. att uppgiften att bevilja stöd hör till en tjänsteinnehavare i landskapet. Det är fråga om beslutsfattande som på ett centralt sätt innefattar rättsprövning och som har delegerats till landskapen som en del av uppgifterna som förvalttande myndighet i EJFLU. Det är motiverat att detta beslutsfattande delegeras till tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som skötseln av uppgifterna som utbetalande organ i fråga om stöd för landsbygdsutveckling. Dessutom är bestämmelsen enhetlig med bestämmelserna i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen, som tillämpas vid beviljandet av odlarstöd. Förhållandet mellan uppgifterna som förvaltningsmyndighet och uppgifterna som utbetalande organ har utretts i detaljmotiveringen till 37 §.

44 §. Betalningsansökan. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralerna med landskapet.

48 §. Godkännande och utbetalning. I paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentral med en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 42 och 60 §, Utbetalning av stöd är en uppgift som utbetalande organ.

49, 52, 53, 55, 58 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet.

60 §. Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning. I Paragrafen ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med en tjänsteinnehavare i landskapet på motsvarande sätt som i 42 och 48 §. Det är fråga om en uppgift som utbetalande organ.

64, 68 och 69 §. I paragraferna ersätts närings-, trafik- och miljöcentralen med landskapet.

69 a §. Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls. Det föreslås att en ny 69 a § som föreskriver om säkerställandet av att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls, tas in i 11 kap. i lagen. Enligt paragrafen kan jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket meddela ett föreläggande om hur brister eller missförhållanden ska avhjälpas om de konstaterar att landskapet i sin verksamhet underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter som hör till förvaltningsmyndigheten för ett program och som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning. Föreläggandet kan förenas med vite.

Europeiska unionens lagstiftning reglerar genomförandet av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland och beviljandet av stöd enligt lagen om stödjande av landsbygdens utveckling. Brister som eventuellt framkommer i genomförandet är på EU-nivå förenade med ett hot om en finansiell korrigering som fastställs för medlemsstaten, vilket innebär att EU-finansiering inte beviljas. Beloppet av den finansiella korrigeringen kan vara betydande. På grund av detta hot om finansiell korrigering anses det nödvändigt att föreskriva om ett förfarande för att säkerställa att Europeiska unionens lagstiftning iakttas när programmet för utveckling av landsbygden genomförs och stöd enligt lagen om stödjande av landsbygdens utveckling beviljas. Motsvarande bestämmelse ingår för odlarstödens del i de föreslagna bestämmelserna i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen.

70 §. Ikraftträdande. Enligt 5 mom. får ett beslut av Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen som fattas senast den 31 augusti 2014 överklagas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden i stället för hos Tavastehus förvaltningsdomstol. Momentet upphävs som onödigt.

1.7.60 Lag om upphävande av 12 § 3 mom. i lagen om djuravelsverksamhet

12 §. Tillsyn. Det föreslås att paragrafens 3 mom. upphävs. Enligt gällande 3 mom. får Livsmedelssäkerhetsverket anlita regionförvaltningsverken som hjälp vid tillsynen. Enligt förslaget överförs regionsförvaltningsverkets nuvarande uppgifter som gäller bland annat djurskydd och djurhälsa till landskapet. Enligt lagen om djuravelsverksamhet godkänner Livsmedelssäkerhetsverket stambokförande sammanslutningar och övervakar deras verksamhet. Stambokförande sammanslutningar är privaträttsliga sammanslutningar såsom Finlands Hippios rf och Faba anl. Livsmedelssäkerhetsverket har ingen motsvarande styrande roll i förhållande till landskapet som det har i förhållande till regionförvaltningsverken, och landskapet kan inte ges rätten att övervaka privaträttsliga sammanslutningar i synnerhet då landskapets uppgifter inte omfattar uppgifter enligt lagen om djuravelsverksamhet.

1.7.61 Lag om medicinsk behandling av djur

6 §. Definitioner. I 10 punkten ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet. Eftersom rubriken för veterinärvårdslagen föreslås ändras hänvisar 13 punkten till lagen om veterinärtjänster och inte till veterinärvårdslagen.

15 §. Rätt för veterinärer att överlåta läkemedel. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket.

28 §. Landskapet. I rubriken och i paragrafen ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Till paragrafen fogas en avgränsning enligt vilken tillsynen över veterinärernas verksamhet inte hör till landskapets uppgifter utan helt och hållet till Livsmedelssäkerhetsverket. Inte heller ska tillsynen över läkemedelsfabriker, läkemedelsgrossister och apotek höra till landskapets uppgifter, utan ansvaret för denna tillsyn ska enligt 30 § bäras av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet.

Enligt det nya 2 mom. som enligt förslaget ska läggas till i paragrafen ska landskapet ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om landskapet i samband med att det utövar tillsyn upptäcker att en veterinär har brutit mot bestämmelser som avses i 1 mom.

29 §. Kommunalveterinären. Paragrafen upphävs eftersom bestämmelserna om de uppgifter som överförs från regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet ingår i 28 §.

32 §. Riksomfattande och regional tillsynsplan. I paragrafens 1 mom. ändras riksomfattande tillsynsprogram till riksomfattande tillsynsplan. Momentet görs mera flexibel genom att bestämmelsen om justering av tillsynsplanen stryks.

Dessutom ändras 2 mom. så att en bestämmelse tas in om landskapets skyldighet att utarbeta en regional plan för den tillsyn som hör till dess ansvar. Skyldigheten är inte ny, utan ingår i nuläget i veterinärvårdslagen, från vilken den stryks samtidigt som den nämnda lagens tillämpningsområde begränsas så att den enbart gäller veterinärtjänster. Emellertid tas en bestämmelse in i momentet enligt vilken den regionala planen inte utarbetas för tillsyn som ingår i det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen, eftersom denna tillsyn genomförs direkt på grundval av det nämnda programmet.

På grund av den regionala planeringsskyldigheten och landskapens självstyrande ställning stryks i momentet den bestämmelse som har gett Livsmedelssäkerhetsverket möjlighet att ge regionförvaltningsverket enskilda föreskrifter om genomförandet av planen. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar förslaget.

Det bemyndigande att utfärda förordning som ingår i 3 mom. preciseras på grund av den föreslagna ändringen i 2 mom. så att den gäller den riksomfattande planeringen.

41 §. Förelägganden och förbud. I 1–5 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

42 §. Vite och tvångsutförande. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

43 §. Omhändertagande. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet. Emellertid tas en bestämmelse in i 2 mom. enligt vilken Livsmedelssäkerhetsverket har befogenhet att omhänderta läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur när dessa ämnen innehas av en veterinär.

44 §. Förvaring och användning av omhändertagen egendom. De befogenheter som avses i 2 mom. hör enligt förslaget i stället för till regionförvaltningsverket till den myndighet som verkställer omhändertagandet, eftersom beroende på fallet antingen landskapet eller Livsmedelssäkerhetsverket enligt 43 § fattar beslutet om omhändertagande.

47 §. Avgifter. Till 4 mom. fogas en bestämmelse om att en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt tas ut för landskapets prestationer som baserar sig på artikel 28 i kontrollförordningen. Enligt nämnda artikel ska extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen vara avgiftsbelagda.

48 §. *Ersättning som staten betalar till kommunerna.* Eftersom kommunalveterinärens uppgifter enligt förslaget överförs till landskapet upphävs paragrafen om finansieringen av kommunalveterinärens uppgifter som onödig.

49 §. *Sökande av ändring i beslut av en tillsynsmyndighet.* I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet, och dessutom tas en bestämmelse in om sökande av ändring i beslut av Livsmedelssäkerhetsverket. Ändring i beslut av båda dessa myndigheter söks genom förvaltningsbesvär. Vad gäller sökande av ändring i beslut om avgifter på landskapsnivå hänvisas till bestämmelserna i 17 kap. i den föreslagna landskapslagen.

51 §. *Riksomfattande djurhälsovårdsprogram.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Livsmedelssäkerhetsverket.

1.7.62 Lag om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden

3 §. *Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna och deras utvecklings- och förvaltningscenter till landskapen.

4 §. *Förvaltningsmyndighet.* Enligt förslaget ska paragrafens 2 mom. upphävas, eftersom bestämmelser om landskapens uppgifter enligt den föreslagna landskapslagen ska utfärdas genom lag. **8 §.** *Förmedlande organ.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna och deras utvecklings- och förvaltningscenter till landskapet. Momentet kompletteras med ett tillägg som klargör det förmedlande organets verksamhetsområde. Det gamla 2 mom. ska enligt förslaget upphävas, eftersom bestämmelser om landskapens uppgifter bör utfärdas genom lag. Till paragrafen fogas enligt förslaget fyra nya moment, det vill säga 2–5 mom. I 2–4 mom. föreskrivs det om det förmedlande organets uppgifter enligt statsrådets förordning om stöd som beviljas ur Europeiska havs- och fiskerifondens operativa program (1127/2015). Paragrafen kompletteras också med ett bemyndigande enligt vilket utfärda närmare bestämmelser om de uppgifter som anges i 2–4 mom. får utföras genom förordning av statsrådet.

10 §. *Samordning av det operativa programmet.* Närings-, trafik- och miljöcentralerna ändras till landskapen.

19 §. *Att ansöka om stöd.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet. Rubriken för lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster ändras så att den stämmer överens med gällande lag.

20 §. *Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

21 §. *Beviljande av stöd.* I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

22 §. *Beviljande av stöd utan ansökan.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet.

23 §. *Beslutsfattande i projekt som gäller den integrerade havspolitik.* I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

24 §. *Ansökan om utbetalning.* I 1 och 2 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till landskapet.

25 §. *Godkännande av utbetalningar.* Utvecklings- och förvaltningscentret och närings-, trafik- och miljöcentralen byts ut mot landskapet. Till 1 mom. fogas en bestämmelse om vilken myndighet som verkställer beslut om utbetalning av stöd.

27 §. Återkrav av stöd. I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

29 §. Förfaranden vid återkrav. I paragrafen ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

30 §. Jämkning av återkrav. I paragrafen ändras utvecklings- och förvaltningscentret till landskapet.

31 §. Syfte med informationssystemet. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 2 mom. ändras rubriken för lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster ändras så att den stämmer överens med gällande lag.

34 §. Rätt att få upplysningar och utlämnande av information. I 1 och 2 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

35 §. Inspektionsrätt. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

36 a §. Förvaltningsmyndighetens rätt att återkräva medel av förmedlande organ. I den föreslagna paragrafen föreskrivs det om förvaltningsmyndighetens rätt att av ett förmedlande organ återkräva medel som betalats av medel för det operativa programmet.

Enligt 1 mom. har förvaltningsmyndigheten rätt att återkräva medel som det förmedlande organet har använt för något annat ändamål än de beviljats för. Enligt förslaget ska förvaltningsmyndigheten också ha rätt att återkräva om det förmedlande organet när det beviljat eller betalat ut medel eller i sina fortsatta åtgärder i något väsentligt avseende brutit mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Med väsentlig avses ett tillvägagångssätt som strider mot bestämmelser och föreskrifter och som har lett till att understöd betalats trots att det inte alls hade bort beviljats eller borde ha beviljats till ett annat belopp.

Enligt 2 mom. får närmare bestämmelser om förvaltningsmyndighetens återkravsförfarande utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §. Behörigt landskap. I rubriken och paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

37a §. Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare. Genom bestämmelsen säkerställs att beslut om att bevilja, betala eller återkräva understöd är beslut fattade av tjänsteinnehavare. Bestämmelser om delegering av behörighet i landskapet finns i 79 § i den föreslagna landskapslagen. I besluten är det fråga om ärenden som kräver juridisk prövning och som inte är förenade med ett sådant allmänt intresse eller har en sådan vittomfattande betydelse som förutsätter att de behandlas i ett organ.**39 §. Ändringssökande.** I 1 mom. beaktas den ändring av förvaltningsprocesslagen som trädde i kraft den 1 januari 2016 och som innebär att beslut av en myndighet som är underställd statsrådet och beslut av ett ministerium får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Utvecklings- och förvaltningscentret samt närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet. Landskapets beslut får överklagas genom förvaltningsbesvär hos förvaltningsdomstolen. Besvär över beslut av förvaltningsdomstolen förutsätter besvärstillstånd.

1.7.63 Lag om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

4 §. Jord- och skogsbruksministeriet. I paragrafen stryks 3 mom. eftersom överföringen av uppgifterna till landskapet ska föreskrivas genom lag.

5 §. Landskapet Egentliga Finland. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland. Uppgifterna i anslutning till övervakningen av att Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik iakttas förutsätter detaljerade kunskaper om Europeiska unionens lagstiftning, och de är av riksomfattande karaktär även om de koncentreras till havsområdet. Även med tanke på internationella avtal blir det mer åskådligt om övervakningen i Finlands ekonomiska zon sköts av en enda myndighet. En jämlik behandling av de aktörer som är föremål för övervakningen tryggas också bäst om endast en myndighet förutom gränsbevakningsväsendet ansvarar för övervakningen.

7 §. Livsmedelssäkerhetsverket. I paragrafen och dess rubrik stryks hänvisningen till regionförvaltningsverket och de kommunala myndigheterna för livsmedelstillsyn. En informativ hänvisning till livsmedelslagen lämnas kvar, eftersom livsmedelslagen föreskriver hur de uppgifter som överförs från regionförvaltningsverket och kommunerna ska skötas.

13 §. Tillfällig indragning av fisketillstånd. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

15 §. Mätning av maskinstyrkan. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

18 §. Befrielse från vissa skyldigheter. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

19 §. Förstöring av fiskeriprodukter som härrör från IUU-fiske. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

20 §. Myndighet som tar emot rapporter och beräkning av tidsfristen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

21 §. Fångstdeklarationer för fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

22 §. Fångstdeklarationer för andra fiskarter än sådana som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

27 §. Meddelande om vem som undertecknar fiskeloggboken, omlastningsdeklarationen, landningsdeklarationen och fångstdeklarationen. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

28 §. Att anmäla sig som förstahandsuppköpare. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland.

36 §. Fångstintygsregistret. Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

38 §. Registerförare och registeranvändare. I 1 mom. ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Egentliga Finland, till den del bestämmelsen gäller register som avses i 30–36 §.

49 §. Överträdelser. I 27 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

65 §. Överträdelserregistrets registerförare och registeranvändare. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet Egentliga Finland.

67 a §. *Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare.* Genom bestämmelsen säkerställs att de beslut som avses i lagen fattas av tjänsteinnehavare och att de tjänsteinnehavare som sköter tillsynsuppgifter har tillräckliga befogenheter. Det är fråga om ärenden som kräver juridisk prövning och som inte är förenade med ett sådant allmänt intresse eller har en sådan vittomfattande betydelse som förutsätter att de behandlas i ett organ.

69 §. *Utlämnande av registeruppgifter.* I 2 mom. 9 punkten ändras en närings-, trafik- och miljöcentral till ett landskap.

70 a §. *Avgifter.* Beslut om import och export av fiskeriprodukter kommer att vara avgiftsbelagda. Detsamma gäller beslut om förordnande av godkänd ekonomisk aktör. Landskapsfullmäktige bestämmer i sitt beslut om avgifter grunderna för avgiften. Avgiften får dock inte vara större än de totala kostnaderna för det avgiftsbelagda beslutet.

1.7.64 Lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare

11 §. Villkor för utbetalning av ersättning. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 1 och 3–6 mom.

18 §. Utlämnande av uppgifter för övervakning. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Inga ändringar föreslås i 2 mom.

1.7.65 Lag om finansiering av hållbart skogsbruk

25 §. *Skogscentralens utredningsskyldighet.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som verkar som myndighet enligt naturvårdslagen. Ett utlåtande som avses i paragrafen ska dessutom begäras av landskapet, eftersom främjandet av skyddet av naturens mångfald ska höra till landskapens uppgifter.

1.7.66 Lag om tillsyn över ekologisk produktion

6 §. *Landskap.* I paragrafen hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

7 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* I paragrafen hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Bland annat tillstånds-, styrnings-, registrerings- och tillsynsuppgifterna inom den riksomfattande alkoholförvaltningen överförs från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. *Tillsynsplan.* I 2 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna. I 3 mom. hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

12 §. *Auktoriserad kontrollör.* I 1 och 3 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

23 §. *Registeransvarig.* I 1 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna. I 2 mom. hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

26 §. *Offentliggörande av styrkande dokumentation.* I paragrafen hänvisas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället för till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

27 §. *Uppbindning av nötkreatur på små gårdar.* I 1 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

28 §. *Användning av förökningsmaterial som inte är ekologiskt producerat.* I 1 mom. hänvisas till landskapet i stället för till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

35 §. *Avgifter.* Till paragrafen har fogats en skyldighet för landskapet att ta ut avgifter enligt en taxa som landskapet fastställer. Landskapet kan på basis av Livsmedelssäkerhetsverkets fakturering ta ut Livsmedelssäkerhetsverkets andel av kostnaderna för den avgiftsbelagda verksamheten för tillsynen över ekologisk produktion. När avgifterna påförs ska i tillämpliga delar beaktas vad som föreskrivs i artiklarna 27 och 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

36 §. *Arvoden och ersättning av kostnader.* Arvode och ersättning för kostnader till en auktoriserad kontrollör betalas av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet beroende på vilken myndigheten som gett den auktoriserade kontrollören i uppdrag att utföra kontrollen som behövs för myndighetstillsynen.

37 §. *Sökande av ändring.* Till 2 mom. har fogats en hänvisning till den föreslagna landskapslagen när det gäller sökande av ändring i landskapets beslut om påförande av avgifter.

1.7.67 Lag om fiske

13 §. *Regionalt tillstånd att bedriva kommersiellt fiske.* I 1, 2 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Bestämmelser om landskapens samarbete vid uppgifter enligt lagen om fiske finns i en separat lag, för vilken det redogörs nedan i motiveringen till 20 §.

14 §. *Ersättning för kommersiellt fiske till innehavare av fiskerätt.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralens verksamhetsområde till landskapets område.

15 §. *Givande av företrädare vid beviljande av tillstånd att bedriva kommersiellt fiske.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

16 §. *Ändring av tillståndsvillkor och återkallelse av tillstånd.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

18 §. *Regionalt tillstånd att bedriva fiskeguideverksamhet.* I 1–3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde till landskapet och dess område.

19 §. *Fiskerimyndigheter.* Enligt gällande 1 mom. är jord- och skogsbruksministeriet samt de närings-, trafik- och miljöcentraler som sköter fiskeriärenden statliga fiskerimyndigheter. I och med att fiskerinäringsuppgifterna överförs till landskapen stryks omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralerna. I stället blir landskapet fiskerimyndighet inom sitt område. De fiskerimyndighetsuppgifter som ska skötas av landskapet enligt den föreslagna lagen är högt specialiserade expertuppgifter som kräver specialkompetens. Landskapsfullmäktige ska därför i sin förvaltningsstadga delegera fiskeriförvaltningsmyndighetens uppgifter till en tjänsteinnehavare. Bestämmelser om delegering av behörighet i landskapet finns i 79 § i den föreslagna landskapslagen.

I 3 mom. införs en ändring som innebär att alla beslut enligt 19 § som en myndighet fattar med stöd av lagen om fiske samt de handlingar som hör till behandlingen av ärendet får undertecknas maskinellt.

20 §. *Landskapets uppgifter.* I paragrafen och dess rubrik ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Enligt 1 mom. 1 punkten ska landskapet svara för fiskeriförvaltningen i sitt område.

Enligt gällande 1 mom. 5 punkten ska närings-, trafik- och miljöcentralen styra och övervaka den fiskerirådgivning som utförs med statsmedel. Uppgiften i fråga överförs inte till landskapet, varför 5 punkten styrks. Styrningen och övervakningen av den rådgivning som utförs med statsmedel hör således enligt 19 § till jord- och skogsbruksministeriet.

Enligt det gällande 2 mom. kan en närings-, trafik- och miljöcentral i ärenden som rör fisketillsyn och fiskeövervakning vara verksam i hela landet, om en myndighet begär handräckning. Då fisketillsynen och fiskeövervakningen överförs till landskapens regionala behörighet ska 2 mom. enligt förslaget strykas.

Regeringspropositionen innehåller ett förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Enligt den föreslagna lagen ska landskapen avtala om hur de gemensamt sköter uppgifterna i enlighet med 8 kap. i den föreslagna landskapslagen. Syftet är att se till att de sakkunnigresurser och andra resurser som uppgifterna kräver effektivt står till landskapens förfogande oberoende av administrativa gränser, och att uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen kan skötas som en ändamålsenlig helhet vad gäller innehåll och område. Lagen ska inte tillämpas på de av landskapens uppgifter inom fiskerihushållningen som enligt lag hör till ett visst landskaps ansvarsområde. Bestämmelser om sådana uppgifter finns i 21, 88 och 89 § i lagen om fiske.

21 §. Landskapets behörighet i den ekonomiska zonen. I rubriken ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Enligt förslaget ska landskapet Egentliga Finland sköta landskapens uppgifter inom Finlands ekonomiska zon enligt lagen om fiske. De internationella avtal och fördrag som tillämpas inom den ekonomiska zonen och som är bindande för Finland innebär att beslut som gäller den ekonomiska zonen kräver särskild sakkunskap, varför det föreslås att uppgiften koncentreras till ett landskap. På grund av sitt läge anses landskapet Egentliga Finland vara mest lämpligt att sköta uppgiften. Eftersom uppgiften enligt lagen hör till ett visst landskaps ansvarsområde tillämpas inte på ordnandet av uppgiften den lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen för vilken det redogörs i motiveringen till 20 §.

22 §. Indelning i fiskeriområden. I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

Enligt 3 mom. fastställs fiskeriområdenas geografiska gränser av landskapet. Landskapets regionala fiskerisamarbetsgrupper ska för landskapet utarbeta egna förslag till indelning av landskapets område i fiskeriområden. Innan indelningen fastställs ska landskapet höra jord- och skogsbruksministeriet och andra centrala aktörer. Dessa är t.ex. de övriga landskapen i de fall landskapen gemensamt ska fastställa omfattningen av och gränserna för fiskeriområden som kommer att ligga inom två eller flera landskaps områden. Om landskapens samarbete vad gäller uppgifter enligt lagen om fiske föreskrivs i den lag som nämns i motiveringen till 20 §.

Enligt 4 mom. kan landskapet också på eget initiativ ändra ett fiskeriområdes gränser efter att ha hört fiskeriområdena och innehavarna av fiskerätt. I de fall fiskeriområdet är beläget inom två eller flera landskaps områden ska landskapet även höra de berörda landskapen. Beslut om gränserna för ett fiskeriområde som är beläget inom flera landskaps områden ska dock i regel fattas gemensamt av landskapen i enlighet med den lag som nämns i motiveringen till 3 mom. Behov av att höra även andra landskap kan uppstå när ett fiskeriområde är beläget inom två eller flera sådana landskaps områden som har ordnat skötseln av uppgifterna enligt lagen om fiske i samarbete med andra landskap och inte med varandra. Eventuella oklarheter som gäller landskapens behörighet att ändra gränserna avgörs av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §. Fiskeriområdenas uppgifter. I 9 punkten införs i stället för en bestämmelse om uppgifter som grundar sig på närings-, trafik- och miljöcentralens resultatstyrning en bestämmelse om uppgifter som grundar sig på landskapets styrning.

30 §. Fiskeriområdets stadgar. I 2 mom. införs en ändring som innebär att fiskeriområdets stadgar fastställs av landskapet i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralen.

31 §. Bokföring och revision. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Hänvisningen till revisionslagen i 3 mom. ändras till en hänvisning till den gällande lagen (1141/2015).

32 §. Tillsyn över fiskeriområdets verksamhet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde till landskapet. Det nu gällande 2 mom., där det föreskrivs om närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet då fiskeriområdet sträcker sig över flera centralers verksamhetsområden, stryks. och någon motsvarande bestämmelse behövs inte i 32 § på grund av den lag om samarbete mellan landskapen som avses i motiveringarna till 20 §.

33 §. Regionala fiskerisamarbetsgrupper. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde till landskapet och landskapets område. I 1 mom. stryks omnämmandet av landskapsförbunden.

37 §. Godkännande av planen för nyttjande och vård. I 1 och 3–5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. stryks omnämmandet av landskapsförbund.

38 §. Giltigheten hos planen för nyttjande och vård samt ändring av planen. I 2–4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

39 §. Övervakning av verkställigheten av planen för nyttjande och vård. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

40 §. Verkställighet och uppföljning av planen för nyttjande och vård. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

47 §. Dispens som ges av landskapet. I rubriken och 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

53 §. Landskapets befogenhet att begränsa fisket. I rubriken och i gällande 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

Som 1 mom. i paragrafen tas det in en ny bestämmelse enligt vilken landskapet när det bestämmer om begränsningar för sin del ska sörja för ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna i syfte att bevara naturens mångfald.

De gällande 1–3 mom. ska enligt förslaget flyttas i oförändrad form så att de blir 2–4 mom. Det gällande 4 mom. flyttas och blir 5 mom. Det kompletteras med en bestämmelse enligt vilken begränsningarna ska vara förenliga med de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna och de får inte försvåra genomförandet av planerna.

54 §. Begränsning av allmänna fiskerättigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

57 §. Landskapets rätt att bestämma om fångstmått. I rubriken och paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

60 §. Avtal om skydd för saimenvikaren. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Savolax till det behöriga landskapet. Med det behöriga landskapet avses de landskap inom vars område saimenvikaren förekommer. Enligt den nu gällande landskapsfördelningen är dessa landskap landskapet Norra Savolax, landskapet Södra Karelen och landskapet Norra Karelen. På ordnandet av uppgiften tillämpas den lag om samarbete mellan land-

skapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen för vilken det redogörs i motiveringen till 20 §.

61 §. Ersättningar för olägenhet som skyddet av hotade arter föranleder. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt 59 § 1 mom. får genom förordning av statsrådet användningen av ett fångstredskap eller en fiskemetod av ett visst slag förbjudas inom ett visst vattenområde och detaljerade bestämmelser utfärdas om den tid då fångstredskapen får användas, om detta behövs för att skydda en djurart som med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) har förklarats vara hotad. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska företräda staten vid förhandlingar och beslut om ersättning av skada som ett sådant förbud medför.

64 §. Fastställande av vattendrag för vandringsfisk samt av fors- och strömområden. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

67 §. Fiskled. I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

69 §. Utredande av gränserna för fiskleden och älvmynningsområden. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

71 §. Fiske i fiskväg. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

72 §. Undantag från förbud att fiska vid älvmyrning, i fiskled och i fiskväg. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

74 §. Utplantering av fisk och kräfta. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

76 §. Dispens från utplanteringsförbud. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

77 §. Införsel av fisk och kräfta. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

83 §. Fördelning av avgiftsmedel. I 1 mom. stryks omnämningarna av närings-, trafik- och miljöcentralen. Enligt 1 mom. beviljar jord- och skogsbruksministeriet medel för kostnader som föranleds av sådana landsomfattande åtgärder inom planering, genomförande, styrning och utveckling samt fiskeövervakning som avses i 82 § 1 mom. 1 punkten. Ministeriet ska enligt förslaget även bevilja medel för kostnader som föranleds av organiseringen av fiskerirådgivningstjänster.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket landskapet inom de gränser som bestäms av jord- och skogsbruksministeriet beviljar medel för kostnader för planering, genomförande, styrning och utveckling av ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskevattnen samt kostnader för fiskeövervakning enligt 82 § 1 mom. 1 punkten, när det är fråga om regionala åtgärder. Landskapet beviljar inom motsvarande gränser medel för kostnader för fiskeriområdenas verksamhet enligt 82 § 1 mom. 2 punkten och för sådana ersättningar till ägare av vattenområden som grundas på nyttjande av allmänna fiskerättigheter i fiskevatten och på fiskeguideverksamhet enligt 82 § 1 mom. 4 punkten. Eftersom det handlar om att bevilja medel som samlats in i form av fiskeavgifter, ska landskapen gemensamt sköta de uppgifter som föreskrivs i paragrafen i enlighet med den lag som nämns i motiveringen till 20 §. I 2 mom. införs en bestämmelse enligt vilket landskapet då det beviljar medel ska tillämpa vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001).

Gällande 2–4 mom. blir 3–5 mom.

I gällande 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

I gällande 3 mom. stryks omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen. Till momentet fogas en bestämmelse enligt vilken landskapet kan ställa upp resultatmål eller villkor för mottagarna av medel som landskapet beviljar.

I gällande 4 mom. görs inga ändringar. Bemyndigandet att utfärda förordningar i 5 mom. ska enligt förslaget kompletteras så att det även gäller bestämmelser om rapportering.

Enligt 6 mom. ska landskapet Norra Savolax hjälpa jord- och skogsbruksministeriet att ordna det ansökningsförfarande som gäller de medel som avses i 1 mom. Landskapet Norra Savolax ska dessutom centralt sörja för ordnandet av det ansökningsförfarandet gällande de medel som landskapen beviljar. Motsvarande uppgifter sköts för närvarande av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Savolax

88 §. Grupper av kommersiella fiskare. I 1 mom. 2 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland på motsvarande grunder som nedan i 89 §.

89 §. Registrering av kommersiella fiskare. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland. Enligt de förslag som ingår i regeringspropositionen ska till landskapet Egentliga Finland även koncentreras de uppgifter som gäller registrering av fartyg enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs samt de uppgifter som gäller registrering av fiskefartyg som används i insjövattnen enligt lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik. Syftet med att koncentrera uppgifterna är att säkerställa att sakkunnigresurserna och övriga resurser används effektivt, att de beslut som fattas är enhetliga i hela landet och att de skyldigheter som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning fullgörs. Eftersom uppgiften enligt lagen hör till ett visst landskaps ansvarsområde tillämpas inte på ordnandet av uppgiften den lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen för vilken det redogörs i motiveringen till 20 §.

Till paragrafen läggs enligt förslaget ett nytt 1 mom. enligt vilket landskapet Egentliga Finland beslutar om registrering av kommersiella fiskare och om avföring av kommersiella fiskare ur registret. Enligt den föreslagna 19 § ska landskapsfullmäktige i sin förvaltningsstadga delegera de uppgifter som sammanhänger med registreringen till en tjänsteinnehavare i landskapet. Det föreslås att paragrafens rubrik preciseras så att den motsvarar det ändrade innehållet.

92 §. Fiskeriförvaltningens informationssystem. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskap.

101 §. Tillsyn över fiskeövervakarnas verksamhet. Enligt förslaget ska närings-, trafik- och miljöcentralerna och deras verksamhetsområden ändras till landskapet och landskapets område.

103 §. Behörighetsvillkor för och godkännande som fiskeövervakare. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapet. Det landskap där sökandens hemkommun är belägen är av betydelse om landskapet i fråga inte har ordnat skötseln av uppgiften i samarbete med det landskap inom vars område sökanden har för avsikt att verka som fiskeövervakare.

104 §. Utbildning och prov för fiskeövervakare. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

Omprövning av landskapets beslut får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Bestämmelsen om att förvaltningslagen ska tillämpas på omprövningsförfarandet innebär att det inte är fråga om en sådan begäran om omprövning som avses i 17 kap. i förslaget till landskapslag. Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas på det sätt som föreskrivs i 124 § i lagen om fiske.

105 §. *Kort och funktionsbeteckning för fiskeövervakare.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

106 §. *Återkallelse av godkännande som fiskeövervakare.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

107 §. *Fiskeövervakaress fullmakt och verksamhetsområde.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Fullmaktsgivarna ska lämna det meddelande som avses i 2 mom. till de landskap till vars område fullmaktsgivarens område hör.

117 §. *Händelserapport.* I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

123 a §. *Beslutsavgift.* Till lagens 13 kap. fogas en ny paragraf enligt vilken landskapet tar ut en avgift för de beslut som landskapet fattat med stöd av lagen om fiske, på motsvarande sätt som närings-, trafik- och miljöcentralen gör i dag. Eftersom det är fråga om en avgift som tas ut för en offentligrättslig prestation får avgiften motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Landskapsfullmäktige beslutar närmare om de allmänna grunderna för avgiften.

124 §. *Sökande av ändring i beslut av landskapet.* I rubriken samt i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Enligt 1 mom. får ändring i landskapets beslut sökas enligt förvaltningsprocesslagen, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Ändring i ett beslut av landskapet som gäller beloppet på den avgift som tas ut för ett beslut ska till exempel sökas i enlighet med den föreslagna landskapslagen.

130 §. *Utarbetande av de första planerna för nyttjande och vård samt av stadgar.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

Det är inte nödvändigt att ändra 2 mom. eftersom den fastställelse av stadgar som det föreskrivs om i momentet ska slutföras under år 2019 innan landskapsreformen träder i kraft.

131 §. *Övergångsbestämmelser om fiskeområdets uppgifter, rättigheter och skyldigheter.* Inga ändringar görs i 1 mom. i den gällande lagen. Det kan antas att närings-, trafik- och miljöcentralerna hinner få de meningsskiljaktigheter mellan fiskeriområdena som avses i bestämmelsen för behandling och även hinner avgöra dem innan centralerna läggs ned i slutet av 2019.

I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

135 §. *Tidigare förvärvat rätt att hålla fångstredskap i fiskled.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.7.68 Lag animaliska biprodukter

3 §. *Definitioner.* I 17 punkten ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet.

8 §. *Utfodring av djurparksdjur med kategori 1-material.* I paragrafen ändras kommunalveterinären till landskapet.

12 §. *Krav för prover för forskning och diagnostik samt för varuprover och visningsobjekt.* I 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet. Momentet preciseras samtidigt så att tillstånd för att använda produkterna inte behöver sökas separat om det för produkterna i fråga har beviljats importtillstånd. Tillstånd behövs inte för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Livsmedelssäkerhetsverket och till veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet.

30 §. *Bortskaffande under exceptionella förhållanden.* I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

31 §. *Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till landskapet.

35 §. *Landskapets behörighet.* I 1 och 2 mom. ändras kommunalveterinären till landskapet.

44 §. *Landskapet.* Enligt förslaget ska landskapet inom sitt verksamhetsområde styra och utöva tillsyn över efterlevnaden av lagen. Därför ändras regionförvaltningsverket i 44 § och kommunalveterinären i 45 § till landskapet, och landskapets tillsynsuppgifter koncentreras till 44 §.

45 §. *Statens ämbetsverk på Åland.* Paragrafen ändras så att den handlar om hur de befogenheter enligt lagen som gäller förvaltningsärenden ska utövas i landskapet Åland. I paragrafen föreslås att de uppgifter som enligt lagen hör till en riksmyndighet i landskapet Åland ska skötas av Statens ämbetsverk på Åland. Enligt undantaget i 30 § 9 punkten i självstyrelselagen för Åland ska dock även i fortsättningen de uppgifter som hör till en riksmyndighet skötas av landskapsregeringen eller av någon annan myndighet som anges i landskapslag, och den behörighetsfördelning mellan rikets och landskapets myndigheter som bygger på självstyrelselagen för Åland ändras inte i och med att landskapen bildas.

48 §. *Handräckning av landskapet.* I paragrafen ändras kommunalveterinären och regionförvaltningsverket till landskapet.

49 §. *Tillsynsplan.* Till 1 mom. fogas en hänvisning till Europeiska unionens förordning om offentlig kontroll i anslutning till utarbetandet av den nationella kontrollplanen. I 2 mom. föreskrivs om en regional plan som ska utarbetas av landskapet.

52 §. *Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter.* I 1 mom. 1 punkten läggs landskapet till som en aktör som har rätt till uppgifter för utförande av uppgifter enligt lagen.

59 §. *Avgifter.* Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. om de prestationer för vilka landskapet tar ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt. Till momentet flyttas från 62 § avgifter enligt livsmedelslagen för tillsyn över livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs, vilka i fortsättningen tas ut av landskapet. Samtidigt upphävs 62 §. Dessutom upphävs 61 §, där det föreskrivs om ersättning som staten betalar till kommunerna.

61 §. *Ersättning som staten betalar till kommunerna.* Paragrafen upphävs eftersom kommunalveterinärens uppgifter överförs till landskapet och den särskilda ersättning som staten betalar kommunerna för skötseln av dessa uppgifter försvinner.

62 §. *Vissa avgifter som tas ut till kommunen.* Det föreslås att paragrafen upphävs och att paragrafens innehåll, dvs. landskapets skyldighet att ta ut avgifter för tillsyn enligt 46 § över livsmedelslokaler och den verksamhet som bedrivs där flyttas till 59 §, där det föreskrivs om avgifter.

68 §. *Återkallande av tillstånd.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket och kommunalveterinären till landskapet.

70 §. *Vite och hot om tvångsutförande.* I paragrafen läggs landskapet till som en aktör som kan förelägga vite eller hot om tvångsutförande, eftersom landskapet i de paragrafer som det hänvisas till även kan ålägga huvudförpliktelse.

71 §. *Överföring av beslutanderätt i vissa fall.* I paragrafen bibehålls endast en bestämmelse som motsvarar det gällande 2 mom. bortsett från att regionförvaltningsverket och kommunalveterinären ändrats till landskapet.

73 §. *Ändringssökande.* Till paragrafen fogas en hänvisning till 17 kap. i den föreslagna landskapslagen då ändring söks i ett beslut som gäller landskapets avgifter.

1.7.69 Lag om hantering av risker orsakade av främmande arter

7 § *Myndigheter.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Paragrafens 2 mom. ändras inte.

Enligt det gällande 3 mom. är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet enligt artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter och svarar för tillsynen över de verksamhetsställen som avses i tillstånden. De tillstånd som avses i bestämmelsen har samband med tillståndsärenden enligt djurskyddslagen (247/1996) och lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013, nedan *försöksdjurslagen*). Dessa tillståndsärenden hör till regionförvaltningsverkens uppgifter. I och med landskapsreformen överförs motsvarande tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt djurskyddslagen till landskapen och motsvarande tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt försöksdjurslagen till Livsmedelssäkerhetsverket.

13 §. *Återkallande av tillstånd.* Paragrafens 1 mom. ändras så att det motsvarar den fördelning av behörigheten mellan landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket när tillstånd beviljas som föreslås ovan i 7 §.

14 §. *Rätt att få uppgifter och utföra inspektion.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket. Paragrafens 2 mom. ändras så att orden tjänsteinnehavare och tjänsteman ska användas för landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket i den ordningen. Laghänvisningen i 5 mom. ändras så att den avser den tullag som trädde i kraft den 1 maj 2016.

17 §. *Åtgärder vid överträdelser eller försummelser.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §. *Beslagtagande och förstöring.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och omnämmandet av en tjänsteman stryks. I 2 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

19 §. *Ändringssökande.* I paragrafens 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Livsmedelssäkerhetsverket.

20 §. *Anmälan till förundersökningsmyndighet.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket..

1.7.70 Lag om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

10 §. *Fisketillstånd.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland. I paragrafen bör situationen före lagändringen beaktas, enligt vilken fångstanmälningarna ska lämnas till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland.

För att uppgifterna ska kunna skötas på ett enhetligt och effektivt sätt bör uppgifter enligt lagen koncentreras till en myndighet.

11 §. *Överföring av fisketillstånd.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

16 §. *Överföring av överlåtbara nyttjanderätter.* I 6 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

17 §. *Icke-överlåtbara nyttjanderätter för kommersiella fiskare som börjar bedriva kommersiellt fiske.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

19 §. *Förfarande för fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter.* I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

20 §. *Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter.* I 1–4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

21 §. *Inverkan på aktörsspecifika fiskekvoter vid ändringar av Finlands fiskekvoter.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

22 §. *Överföring av aktörsspecifika fiskekvoter.* I 4 och 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

25 §. *Specialbestämmelser om laxfångster.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

26 §. *Bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

29 §. *Skyldigheter för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna.* I 2 och 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

30 §. *Register över överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter inom kommersiellt fiske.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet Egentliga Finland.

39 §. *Behörig registeransvarig.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland.

45 a §. *Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare.* Genom bestämmelsen säkerställs att de beslut som avses i lagen fattas av tjänsteinnehavare. I beslutet är det fråga om ärenden som kräver juridisk prövning och som inte är förenade med ett sådant allmänt intresse eller har en sådan vittomfattande betydelse som förutsätter att de behandlas i ett organ.

47 a §. *Avgifter.* Registreringen av fiskefartyg i fiskefartygsregistret för insjövatten kommer att vara avgiftsbelagd. Avgiftsgrunderna bestäms närmare genom landskapsfullmäktiges beslut om avgifter. Avgiften får dock inte vara större än de totala kostnaderna för det avgiftsbelagda beslutet.

48 §. *Ändringssökande.* Närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskapet Egentliga Finland. Bestämmelsen i paragrafens första mening om att ändring får sökas genom besvär hos Åbo förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen kompletteras med ett omnämnande av att något annat kan föreskrivas någon annanstans. Tillägget behövs eftersom ändring i beslut om avgifter ska sökas på det sätt som föreskrivs i den föreslagna landskapslagen.

1.7.71 Lag om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag

3 §. *Myndighet som beviljar dispens.* I paragrafen ändras Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Lappland.

6 §. *Utarbetande och fastställande av en förvaltningsplan.* I 2 mom. ändras Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Lappland.

13 §. *Lokal övervakningsgrupp för avtalet.* I 1 mom. ändras Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral till landskapet Lappland.

1.8 Arbets- och näringsministeriets verksamhetsområde

1.8.1 Sjöarbetstidslag

22 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.2 Lag om studieledighet

15 §. Terminologin och en stor del av innehållet i paragrafen är föråldrade. I 1 mom. i den gällande paragrafen föreskrivs att undervisnings- och arbetskrafts- samt arbetarskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen så som närmare bestäms genom förordning. I 12 § i förordningen om studieledighet (864/1979) preciseras att arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen om studieledighet och att undervisningsmyndigheterna ska följa och se till att dem underställda arrangörer av undervisning och utbildning för sin del iakttar bestämmelserna i lagen och förordningen om studieledighet. Då detta med tanke på tillsynen är nödvändigt, ska arbetskraftsmyndigheterna ge utlåtanden i frågor som gäller tillgången på den vikarierande arbetskraft som behövs för genomförandet av studieledighetsarrangemangen.

Undervisningsmyndigheterna och arbets- och näringsmyndigheterna har i praktiken ingen roll i tillsynen över efterlevnaden av lagen om studieledighet. Lagen om studieledighet innehåller inga andra skyldigheter för utbildningsanordnaren än skyldigheten att utfärda ett intyg över utnyttjande av studieledighet. Utbildningsanordnarna är med stöd av den lagstiftning som gäller dem skyldiga att på begäran ge studerande ett intyg över avlagda examensdelar. Vidare kan de studerande begära ett studieprestationsutdrag över godkända studieprestationer. Utbildningsanordnarna är vid skötseln av offentliga uppdrag också skyldiga att ge utredningar som de studerande behöver t.ex. vid ansökan om olika förmåner. Utbildningsmyndigheternas uppgift är att utöva allmän tillsyn över utbildningsanordnarnas verksamhet, varför det inte är motiverat med särskilda bestämmelser om tillsyn över utfärdande av intyg och andra handlingar.

Arbets- och näringsmyndighetens uppgifter ska överföras till landskapen. Arbets- och näringsmyndigheten har i praktiken inte haft tillsynsuppgifter i anslutning till lagen om studieledighet, och därför behövs det ingen motsvarande tillsynsuppgift för landskapen. Till arbets- och näringsmyndighetens uppgifter hör att förmedla information och ge råd till exempel om tillgången på och anskaffning av arbetskraft. Arbets- och näringsmyndigheten kan också hjälpa till att hitta lämpliga vikarier. Ovannämnda uppgifter övergår till landskapen i samband med den refrom av tillväxttjänsterna som är under beredning.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att de under arbetskraftsdistriktsbyråerna lydande arbetskraftsbyråerna och de i lagen om anordnande av semester och vikariehjälp för lantbruksföretagare (102/78) avsedda semesternämnderna har till uppgift att biträda vid ordnandet av vikariehjälp som behövs för verkställigheten av denna lag.

Den gällande lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare (1231/1996) innehåller inte längre bestämmelser om semesternämnder, och vikariehjälp går inte längre att få medan man studerar. Rätten till vikariehjälp på grund av vuxenutbildning slopades vid ingången av 2016. Arbetsgivaren kan dock utnyttja de offentliga rekryteringstjänster som landskapet erbjuder.

Det föreslås att paragrafen ska ändras så att den endast föreskriver att tillsyn över efterlevnaden av lagen utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

1.8.3 Lag om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

26 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.4 Semesterlag för sjömän

34 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.5 Lag om unga arbetstagare

15 §. Dispens. I 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.6 Arbetstidslag

14 §. Exceptionell ordinarie arbetstid. I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. Nattarbete. I 1 mom. 14 punkten ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. Skiftarbete och nattskift i periodarbete. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

36 §. Dispens. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

43 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.7 Lönegarantilag

3 §. Myndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Ansökan och sökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt den gällande paragrafen kan en lönegarantiansökan också lämnas till arbets- och näringsbyrån. Enligt förslaget ska ansökan i fortsättningen lämnas direkt till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Betalning enligt lönegarantin. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Betalningslättnader. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. Förvaltningsbesvär. I 1 mom. ändras besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden till besvärsnämnden för social trygghet, som det föreskrivs om i lagen om besvärsnämnden för social trygghet (1299/2006). Dessutom ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ändringen rörande besvärsnämnden ska också göras i 2 mom.

28 §. Upplysningar och handräckning. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet. Dessutom stryks arbets- och näringsbyråerna i 2 mom. från listan med myndigheter som ska ge upplysningar och handräckning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och ersätts med landskapen och landskapens tjänsteproducenter.

28 a §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.8 Lag om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

1 §. Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet. I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Tillsyn. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Tvångsmedel. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Skriftlig varning och återkallande av koncession. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. Tillsynsmyndighetens rätt till information. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.9 Lag om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler

7 §. Register över förmedlingsrörelser, registeranmälan och anmälan av ändringar. I 1 och 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt gällande 2 mom. ska den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet för anteckning i registret göra en anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde rörelsens förvaltning huvudsakligen kommer att skötas. Eftersom verksamhetsområdet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avses omfatta hela landet, ska registeranmälan i fortsättningen göras direkt till myndigheten. I fortsättningen behöver anmälan inte längre göras till en viss myndighet beroende på var förmedlingsrörelsens förvaltning huvudsakligen sköts. Det föreslås därmed att paragrafens 2 mom. ska ändras så att den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet för införande i registret ska göra en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Bestämmelser om innehållet i registeranmälan utfärdas fortfarande genom förordning av statsrådet.

8 §. Förutsättningar för registrering. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 a §. Registret över dem som avlagt mäklarprov. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Tvångsmedel. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Strykning ur registret. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafens rubrik samt 1 och 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.10 Lag om lönegaranti för sjömän

2 §. Myndigheter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Ansökan och sökande. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt den gällande paragrafen kan en lönegarantiansökan också lämnas till arbets- och näringsbyrån. Enligt förslaget ska ansökan i fortsättningen lämnas direkt till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Hörande. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. Betalning enligt lönegarantin. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Betalningslättnader. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs och vid exekutiv auktion på fartyg. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. Förvaltningsbesvär. I 1 mom. ändras besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden till besvärsnämnden för social trygghet, som det föreskrivs om i lagen om besvärsnämnden för social trygghet (1299/2006). Dessutom ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ändringen rörande besvärsnämnden ska också göras i 2 mom.

26 §. Upplysningar och handräckning. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom stryks arbets- och näringsbyråerna i 2 mom. från de myndigheter som ska ge upplysningar och handräckning och ersätts med landskapen och landskapens tjänsteproducenter. I 2 mom. ändras därtill arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen endast finns en arbetarskyddsmyndighet.

26 a §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.11 Arbetsavtalslag

13 kap. **Särskilda bestämmelser**

12 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.12 Lag om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet

1 §. Arbetsrådets ställning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

8 §. Den som begär utlåtande och begäran om utlåtande. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets dispensärenden. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Behandlingen av dispensärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Sökande av ändring i dispensbeslut som meddelats av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

17 §. Arbetsrådets handlingar och beslut om tillstånd till undantag. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.13 Lag om integritetsskydd i arbetslivet

22 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.14 Semesterlag

37 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.15 Lag om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor

6 §. Definitioner. I lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005, nedan kemikaliesäkerhetslagen) ändras definitionen av räddningsmyndighet i 6 § 21 punkten så att det i fortsättningen i definitionen hänvisas till den räddningsmyndighet i landskapet som avses i den föreslagna ändringen av räddningslagen. På så sätt säkerställs att det i och med landskapsreformen anges tydligt i kemikaliesäkerhetslagen att det i fortsättningen är den i räddningslagen avsedda räddningsmyndigheten i landskapet som sköter de uppgifter som i kemikaliesäkerhetslagen åläggs räddningsmyndigheten. I den föreslagna ändringen av räddningslagen kommer det att definieras vem som är räddningsmyndigheter. Statens räddningsmyndigheter består av räddningsöverdirektören vid inrikesministeriet och de tjänstemän vid inrikesministeriet som räddningsöverdirektören utsett. Landskapets räddningsmyndigheter består av den högsta tjänsteinnehavaren vid det affärsverk (räddningsverk) som ansvarar för uppgifterna inom räddningsväsendet i landskapet och de tjänsteinnehavare vid räddningsverket som han eller hon utsett. I 6 § i den föreslagna landskapslagen föreskrivs i sin tur på allmän nivå om vilka ärenden som hör till landskapets uppgiftsområde. Enligt 1 mom. 15 punkten hör tillsynsuppgifter när det gäller hantering av farliga kemikalier och av explosiva varor till landskapets uppgiftsområde.

131 §. Avgifter. I det gällande 2 mom. föreskrivs att i fråga om avgifterna för räddningsmyndigheternas prestationer om vilka föreskrivs med stöd av denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut beslutar dock det lokala räddningsväsendet med iakttagande av de grunder om vilka föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten. Enligt 16 § 2 mom. 8 punkten i den föreslagna landskapslagen ska landskapsfullmäktige fatta beslut om de allmänna grunderna för de avgifter som tas ut för tjänster och andra prestationer samt de klientavgifter som tas ut för tjänster som ingår i landskapets organiseringsansvar. Med anledning av detta föreslås det att paragrafens 2 mom. ändras. I 3 mom. i den gällande paragrafen hänvisas det dessutom till den upphävda lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Det föreslås att denna hänvisning ersätts med en hänvisning till lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Det föreslås även en del tekniska preciseringar i paragrafen. I övrigt ska paragrafen bibehållas oförändrad.

1.8.16 Lag om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft

10 §. Påförande av försummelseavgift. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Tillsyn. I 1 och 2 mom. ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet. I 2 mom. ändras dessutom regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.17 Civiltjänstlag

7 §. Civiltjänstcentralen. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.19 Lag om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet

8 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.20 Gruvlag

152 §. Myndigheternas rätt att få uppgifter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.21 Lag om mätinstrument

34 §. Tillsynsmyndigheter. I samband med landskapsreformen har det beslutats att de uppgifter som ankommer på en tillsynsmyndighet ska koncentreras till Säkerhets- och kemikalieverket. Den tillsynsuppgift som enligt gällande lag ska skötas av regionförvaltningsverken ska alltså i likhet med anslagen för uppgiften överföras på Säkerhets- och kemikalieverket. Det föreslås därför att det gällande 1 mom. ändras så att omnämnandet av regionförvaltningsverken stryks. I fortsättningen ska efterlevnaden av lagen övervakas av Säkerhets- och kemikalieverket. Eftersom det i fortsättningen ska finnas bara en tillsynsmyndighet, föreslås det att det gällande 2 mom. upphävs. Paragrafens nya 2 mom. motsvarar 3 mom. i gällande lag. Enligt 2 mom. i den föreslagna lagen övervakar arbets- och näringsministeriet de anmälda organ som det har utsett.

38 §. Tillsynsmyndighetens rätt att få och lämna ut sekretessbelagda uppgifter. Det föreslås att 2 mom. 2 punkten ändras så att omnämnandet av regionförvaltningsverket stryks. Med regionförvaltningsmyndigheten i den gällande 2 mom. 2 punkten avses dess roll som utövare av konsumenträttslig tillsyn. Eftersom regionförvaltningsmyndighetens uppgifter med anknyt-

ning till konsumenträttslig tillsyn på grund av landskapsreformen kommer att överföras på Konkurrens- och konsumentverket stryks omnämmandet av regionförvaltningsmyndigheten här.

1.8.22 Lag om sjöarbetsavtal

13 kap. Särskilda bestämmelser

22 §. Tillsyn. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.23 Konkurrenslag

33 §. Näringsidkarnas skyldighet att lämna upplysningar. Eftersom regionförvaltningsverket inte längre kommer att utreda ärenden som gäller konkurrensbegränsning eller konkurrensförhållanden föreslås det att 3 mom. i bestämmelsen ska strykas.

35 §. Inspektioner i näringsidkares affärslokaler. Eftersom regionförvaltningsverket på grund av landskapsreformen inte längre ska sköta inspektioner enligt paragrafen stryks bestämmelsen i 1 mom. om att tjänstemän vid regionförvaltningsverket har rätt att förrätta inspektioner.

36 §. Inspektioner i andra lokaler. Eftersom regionförvaltningsverket inte längre ska sköta inspektioner enligt paragrafen stryks bestämmelsen i 1 mom. om att tjänstemän vid regionförvaltningsverket har rätt att förrätta inspektioner.

37 §. Förfarandet vid inspektioner. Det föreslås att omnämmandet av regionförvaltningsverket och dess tjänstemän ska strykas, eftersom de inte längre har behörighet att förrätta inspektioner enligt konkurrenslagen.

41 §. Regionförvaltningsverkets uppgifter. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt förslaget ska tillsyn och inspektioner som gäller efterlevnaden av konkurrenslagen koncentreras till Konkurrens- och konsumentverket.

1.8.24 Lag om Konkurrens- och konsumentverket

6 §. Skyldighet att lämna uppgifter. Eftersom regionförvaltningsverket inte längre ska ha hand om tillsynen i fråga om minutförsäljningspriser, föreslås det att paragrafen ändras så att Konkurrens- och konsumentverket inte längre kan ålägga en näringsidkare att lämna uppgifter till regionförvaltningsverket.

1.8.25 Lag om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader

4 §. Behörig myndighet. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Ansökan och behandlingen av ansökan. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. Granskningsrätt. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras utvecklings- och förvaltningscentret till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.8.26 Lag om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens

5 §. Tillsyn. I 1 mom. ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.8.27 Lag om samarbete över de yttre gränserna

2 §. Definitioner. I 1 mom. 9 punkten ändras landskapsförbundet till landskap.

3 §. Ministerierna. I 2 mom. byts ordet ulkoasiainministeriö i lagens finska stråkdiräkt ut mot ulkoministeriö på grund av den namnändring som trädde i kraft den 1 januari 2018.

6 §. Förvaltningsmyndighet. I 1 mom. ändras landskapsförbundet till landskap.

7 §. Övervakningskommitté och urvalskommitté. I 2 mom. ändras landskapsförbunden till landskapen, medan och närings-, trafik- och miljöcentralerna stryks. I den finska språkdiräkten ändras dessutom ulkoasiainministeriö till ulkoministeriö.

8 §. Gemensamt operativt program. I 2 och 3 mom. ändras landskapsförbunden till landskap.

9 §. Finansieringsöverenskommelse. I 1 mom. ändras landskapsförbunden till landskapen.

13 §. Förvaltningsmyndighetens uppgifter vid stödförfarandet. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap.

14 §. Allmänna villkor och stödvillkor. I 4 mom. ändras lagens namn och nummer.

18 §. Ansökan om stöd. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap.

19 §. Stödavtal. I paragrafen ändras landskapsförbund till landskap.

20 §. Utbetalning av stöd. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap.

26 §. Rätt att få uppgifter. I paragrafen ändras landskapsförbundet till landskapet.

31 §. Ändringssökande. I 1 mom. ändras landskapsförbund till landskap. Dessutom ändras hänvisningen till kommunallagen till en hänvisning till landskapslagen och kommunalbesvär till landskapsbesvär.

1.8.28 Lag om utstationering av arbetstagare

16 §. Behöriga myndigheter. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet. Dessutom upphävs 5 mom. om att arbetarskyddsmyndigheternas uppgifter kan anförtros ett eller flera ansvarsområden för arbetarskydd vid ett regionförvaltningsverk som onödigt, eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i fortsättningen ska ha riksomfattande behörighet, och bestämmelsen om koncentrerings av uppgifter inte längre behövs.

23 §. Tillhandahållande och delgivning av handlingar. I 3 mom. stryks ordet ”behörig” före arbetarskyddsmyndigheten, eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

25 §. Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut. I 1, 3 och 4 mom. stryks ordet ”behörig” före arbetarskyddsmyndigheten, eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

26 §. Grunder för att vägra delgivning. I 1 mom. stryks ordet ”behörig” före arbetarskyddsmyndigheten, eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

1.9 Social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde

1.9.1 Lag om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden

1 §. Regionala delegationer för romska ärenden. Enligt 1 mom. ska de regionala delegationerna för romska ärenden fungera som sektorsövergripande samarbetsorgan för myndigheterna och den romska befolkningen i landskapen. Målet med verksamheten är att utveckla romernas situation på det regionala och lokala planet samt att göra det möjligt för romer att delta i beslutsfattande som gäller dem. De regionala delegationerna tillsätts i de områden där den romska befolkningen är bosatt. Därför tillsätts ingen delegation på Åland. Sammanlagt tillsätts fem delegationer. Därtill ska varje landskap följa hur den romska befolkningens möjligheter till deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden utvecklas, så att landskapet kan delta i delegationens verksamhet och stödja den. Enligt momentet är delegationernas mandatperiod fyra år, vilket motsvarar landskapsfullmäktiges mandatperiod.

Enligt 2 mom. ska delegationerna tillsättas för vart och ett av de fem samarbetsområden som anges i 10 § i lagen om ordnandet av social- och hälsovården (/). Enligt ovannämnda bestämmelse fastställs de landskap som ingår i samarbetsområdena genom förordning av statsrådet. I fråga om de landskap som ansvarar för tillsättandet av de regionala delegationerna för romska ärenden tillämpas dock inte vad som anges i 10 § 1 mom. eller 3 mom. i den lagen, där de landskap som upprätthåller universitetssjukhus eller handhar förvaltningsuppgifter i enlighet med ovannämnda paragraf fastställs. I stället ska landskapen besluta om ansvariga landskap och tillsättandet i enlighet med 48 § i den föreslagna landskapslagen. Delegationerna är landskapens gemensamma organ. Det är mest ändamålsenligt att till ansvarigt landskap utse landskapet i det naturliga influensområde där den romska befolkningen proportionellt sett är störst. Landskapen kan dock besluta separat om detta. Bestämmelser om delegationer som ska tillsättas för en övergångsperiod utfärdas i ikraftträdandebestämmelsen.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om tillsättandet av delegationerna genom förordning.

2 §. Delegationernas uppgifter. Varje regional delegation för romska ärenden har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde följa hur den romska befolkningens möjligheter till samhälleligt deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden utvecklas. Den romska befolkningens levnadsförhållanden och försörjning har på vissa ställen varit sämre än majoritetsbefolkningens, varför det är viktigt att i områdena följa och uppmärksamma frågor som kräver utveckling. Delegationerna kan fungera som ett betydande sakkunnigstöd även för kommunerna och de övriga myndigheterna i området. Delegationen kan även göra framställningar och avge utlåtanden i syfte att främja dessa frågor och i synnerhet jämlikheten. Dessutom kan de regionala delegationerna motarbeta diskriminering av den romska befolkningen samt främja upprätthållandet och utvecklingen av romanispråket och den romska kulturen. Arbetet i de regionala delegationerna för romska ärenden har även samband med arbetet i den riksomfattande delegationen för romska ärenden och de regionala delegationerna stöder planeringen och verkställigheten av den nationella romska politiken ur ett regionalt perspektiv.

Dessutom ska den regionala delegationen för romska ärenden utarbeta ett handlingsprogram för mandatperioden. I handlingsprogrammet fastställs de centrala målen för perioden, hur de ska främjas och den hurdan uppföljning som behövs. Med handlingsprogrammet avses ett dokument, med hjälp av vilket delegationen konkret kan sörja för att de uppgifter som delegationen ålagts går framåt inom delegationens verksamhetsområde.

Romernas ställning påverkas aktivt även på det internationella planet. Utöver den riksomfattande delegationen för romska ärenden har de regionala delegationerna för romska ärenden en egen roll i planeringen och verkställigheten av den internationella verksamheten, eftersom dess mål i praktiken genomförs på det regionala och lokala planet. Internationella kontakter och nätverk och det regionala perspektivet är viktiga även när det gäller att möjliggöra verk-

samhet inom olika projekt. Därför kan den regionala romska delegationen enligt 2 mom. delta i nordiskt och europeiskt samarbete samt i annat internationellt samarbete för att främja romernas rättigheter och förbättra deras levnadsförhållanden. De regionala delegationerna kan delta i internationellt arbete i den mån de har möjlighet.

Enligt 3 mom. utfärdas närmare bestämmelser om organiseringen av verksamheten i de regionala delegationerna genom förordning.

3 §. Sammansättning. I paragrafen föreskrivs om delegationens sammansättning, men närmare bestämmelser om förfarandet vid utnämning av delegationens medlemmar utfärdas genom förordning. Det är meningen att delegationen ska ha en så omfattande representation av centrala sakkunniga inom romska ärenden och medlemmar av den romska befolkningen i verksamhetsområdet som möjligt. I paragrafen anges endast att delegationen ska bestå av en ordförande och en vice ordförande samt därtill 8–14 andra medlemmar. Av de andra medlemmarna ska minst hälften representera den romska befolkningen i verksamhetsområdet. Dessutom ska antingen ordföranden eller vice ordföranden representera den romska befolkningen. I praktiken förverkligas den romska befolkningens representation genom framställningar av romska organisationer som verkar inom verksamhetsområdet. Till delegationen kan också utnämnas permanenta sakkunniga. Medlemsantalet har med avsikt lämnats öppet, så att det inom varje verksamhetsområde är möjligt att handla flexibelt med beaktande av områdets behov.

Varje landskap ska ha en kontaktperson som följer de romska ärendena i sitt område och stöder den regionala delegationens arbete.

4 §. Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas enligt 1 mom. genom en särskild lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

I 2 och 3 mom. föreskrivs det om att tillsätta nya delegationer för övergångsperioden. Under övergångsperioden 1.1.2020–31.5.2022 ska de regionala delegationerna tillsättas enligt denna bestämmelse på så sätt att för tillsättandet av de regionala delegationerna för romska ärenden svarar landskapet Nyland, Egentliga Finland, Norra Österbotten, Södra Savolax och Mellersta Finland.

Verksamhetsområdena för de fem regionala delegationerna som tillsatts på detta sätt är 1) landskapet Nyland, Kymmenedalen och Södra Karelen, 2) landskapet Egentliga Finland, Satakunta, Södra Österbotten och Österbotten, 3) landskapet Norra Österbotten, Mellersta Österbotten, Kajanaland och Lappland, 4) landskapet Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen och 5) landskapet Mellersta Finland, Birkaland, Egentliga Tavastland och Päijänne-Tavastland. Med hjälp av övergångsbestämmelsen är det möjligt att säkerställa att de romska ärendena bibehålls inom de områden där kompetensen om romska ärenden på basis av den tidigare förordningen är störst. På så sätt kan man också säkerställa kontinuiteten och beredningen inför den omstrukturerade verksamheten och de nya förfarandena mellan landskapen. Delegationens mandatperiod ska efter övergångsperioden överensstämma med landskapsfullmäktiges mandatperioder.

1.9.2 Läkemedelslag

Försäljning av nikotinpreparat

54 a §. I paragrafen överförs kommunens uppgifter i anslutning till detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat till landskapet.

54 b §. I 2 mom. ändras hänvisningen till 8 § i tobakslagen till en hänvisning till 7 § i tobakslagen, som enligt förslaget ska innehålla bestämmelser om landskapets uppgifter. Därtill

RP 14/2018 rd

görs en teknisk precisering i 2 och 3 mom. så att dessa även innehåller en hänvisning till apotekets serviceställen.

54 c §. I paragrafen överförs kommunens uppgifter när det gäller tillsynen över nikotinpreparat till landskapet.

54 d §. I paragrafen ändras kommunens avgifter i anslutning till detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat till landskapets avgifter. Vidare ersätts i 2 mom. hänvisningen till lagen om in-
drivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961) till en hänvisning till lagen om
verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

102 b §. Till lagen fogas en ny 102 b §, i vilken det föreskrivs om sökande av ändring i beslut om detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat och tillsynen över nikotinpreparat. I den gällande lagen finns ingen bestämmelse om sökande av ändring i kommunens beslut.

Det föreslås att en informativ hänvisning till förvaltningsprocesslagen (586/1996) som gäller ändringssökande införs i 1 mom. I besluten om taxorna vid sökande av ändring iaktas dock bestämmelserna i den föreslagna landskapslagen.

Paragrafens 2 mom. gäller besvärstillstånd. Grundlagsutskottet har nyligen ansett att ett ärendes art och betydelse inte nödvändigtvis innebär att besvärstillstånd hos högsta förvaltningsdomstolen beviljas t.ex. när det gäller återkallande av näringstillstånd eller ett tillsynsärende där det är fråga om att begränsa näringsverksamheten (GrUU 55/2014 rd). Därför föreslås det att bestämmelserna om besvärstillstånd ska gälla beslut om såväl beviljande som begränsning eller återkallande av detaljhandelstillstånd. Förslaget motsvarar regleringen i 106 § i tobakslagen (549/2016).

I 3 mom. föreskrivs att förvaltningsmyndigheternas beslut kan verkställas även om det överklagas. På så sätt tryggas beslutsfattande i brådska ärenden. Besvärinstanserna har dock rätt att förbjuda eller avbryta verkställigheten högst till dess överklagandet avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en separat lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

I 2 mom. i bestämmelsen om ikraftträdande fastställs att de detaljhandelstillstånd som kommunen beviljat förblir i kraft och att sådan verksamhet som tidigare har anmälts till kommunen på behörigt sätt inte behöver anmälas till landskapet.

1.9.3 Lag om arbetarskyddsförvaltningen

3 §. I paragrafen föreskrivs om rätten att bestämma att en tjänsteman vid ansvarsområdet för arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med sitt samtycke tillfälligt ska sköta uppgifter som hör till ministeriet. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagstiftningen.

4 §. I paragrafen föreskrivs om arbetarskyddsdelegationen och de regionala arbetarskyddsnämnderna.

Paragrafens 1 mom., där det föreskrivs om arbetarskyddsdelegationen som finns i samband med social- och hälsovårdsministeriet, motsvarar helt den gällande lagstiftningen.

I 2 mom. föreskrivs att det vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska finnas ett behövt antal regionala arbetarskyddsnämnder. Varje ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter vid regionförvaltningsverken har för det regionala trepartssamarbetet haft en arbetarskyddsnämnd bestående av representanter för arbetsmarknadsorganisationerna. Syftet med arbetar-

skyddsnämndernas verksamhet har varit att stödja och utveckla arbetarskyddstillsynen samt att utgöra en länk mellan ansvarsområdena för arbetarskyddet, de regionala arbetarskyddsaktörerna och arbetsmarknadsorganisationerna.

Direktören för ansvarsområdet för arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ges rätt att besluta om nämndernas antal, regionala placering och sammansättning.

Lagstiftningen om arbetarskyddsnämnderna bygger på kravet i artikel 5 i internationella arbetsorganisationen ILO:s konvention nr 81 om arbetsinspektion om att arbetarskyddsmyndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att främja samarbetet mellan å ena sidan arbetsinspektörer och å andra sidan arbetsgivare och arbetstagare eller deras organisationer.

1.9.4 Hälsoskyddslag

4 §. *Ledning och styrning av tillsynen.* I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till myndighetens uppgifter läggs också de nuvarande regionförvaltningsverkens tillsynsuppgift. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska till exempel bedöma genomförandet av landskapens tillsynsplaner för hälsoskyddet.

4 a §. *Riksomfattande tillsynsprogram.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. *Regionalt hälsoskydd.* Paragrafen upphävs, eftersom styrnings- och tillsynsuppgifterna i anslutning till regionförvaltningsverkens hälsoskydd sammanslås med uppgifterna för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och uppgiften i fortsättningen handhas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. *Landskapens uppgifter inom hälsoskyddet.* Paragrafens namn ändras till Landskapets uppgifter inom hälsoskyddet. I paragrafen ändras kommunens uppgifter inom hälsoskyddet till landskapets uppgifter. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om landskapets hälsoskyddsmyndighet att uppgiften ges direkt till landskapet, som i sin förvaltningsstadga i enlighet med den föreslagna landskapslagen beslutar hur hälsoskyddet ska organiseras. Det ska föreskrivas om en myndighet som kallas landskapets hälsoskyddsmyndighet i lagen därför att den kommunala hälsoskyddsmyndigheten är ett etablerat begrepp i kommunerna och i de blivande landskapen. I 4 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 a §. *Landskapets och kommunernas samarbete inom hälsoskyddet.* Enligt förslaget ska det till lagen fogas en ny 6 a §, där det säkerställs att landskapet och kommunerna regelbundet diskuterar med varandra för att säkra genomförandet av hälsoskyddet. I paragrafen åläggs landskapet och kommunerna att bedriva förutseende och interaktivt samarbete inom hälsoskyddet och att vid behov eller minst en gång per mandatperiod hålla diskussionsmöten om aktuella frågor som gäller hälsoskyddet. Till mötena kan även andra intressentgrupper kallas att delta

7 §. *Tjänsteinnehavarnas behörighetsvillkor.* Paragrafens 1 och 2 mom. upphävs eftersom de är obehövliga. I momenten föreskrivs det nämligen om kommunens hälsoskyddsmyndighet och organiseringen av hälsoskyddet i kommunen. Emellertid överförs uppgiften enligt den föreslagna 6 § direkt till landskapet som i sin förvaltningsstadga bestämmer hur hälsoskyddet ska organiseras. Paragrafens 3 mom. gäller behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare, varför rubriken för paragrafen ändras enligt detta.

7 a §. *Försvarmaktens uppgifter inom hälsoskyddet.* I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

8 §. *Beredskap för störningssituationer.* I paragrafens 1 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet och kommunerna anges som samarbetsparter till landskapets hälsoskyddsmyndighet. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

13 §. *Anmälningsskyldighet.* I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

17 §. *Allmänna krav och undantag från dem.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. *Godkännande av anläggningar som levererar hushållsvatten.* I 1 och 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt de kommunala hälsoskyddsmyndigheterna och närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapens hälsoskyddsmyndighet.

18 a §. *Anmälningsskyldighet om vattendistributionsområde.* I paragrafen ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

20 §. *Övervakning av hushållsvattnets kvalitet samt villkor om användningen av hushållsvatten.* I 3 och 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

20 a §. *Förebyggande av sjukdomar som sprids med hushållsvatten.* I 1 och 2 mom. ändras kommunens hälsoskyddsmyndighet till landskapets hälsoskyddsmyndighet. I 2 mom. ändras dessutom det behöriga regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 b §. *Hushållsvattenhygienisk kompetens.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. *Sanitär olägenhet i bostad och annat vistelseutrymme.* I 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

28 a §. *Bassängvattenhygienisk kompetens.* I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

29 §. *Regelbunden övervakning av badvatten.* I paragrafen ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

30 §. *Toaletter.* I 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

31 §. *Mikrober och skadedjur.* I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

42 §. *Sanitär olägenhet på grund av begraving.* I 1 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

44 §. *Rätt att få information.* I 1 och 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

46 §. *Bostadsinspektion.* I 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

47 §. *Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter.* I 1 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

och rätten att få information kompletteras med rätten att få information också av landskapets myndigheter.

I 2 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

48 §. Handräckning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

49 a §. Undersökningslaboratorier. I 3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

49 b §. Tillsyn över undersökningslaboratorier. I 1 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

50 §. Avgifter. I 1–5 mom. ändras kommun till landskap och i 5 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

51 §. Förbud, förelägganden och föreskrifter som gäller hälsoskydd. I 1–3 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och den kommunala tjänsteinnehavaren till landskapets hälsoskyddsmyndighet och landskapets tjänsteinnehavare.

52 §. Social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Paragrafens rubrik ändras till Social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. I paragrafen ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket till social- och hälsovårdsministeriet. I paragrafen avses med en sanitär olägenhet som breder ut sig över ett vidsträckt område en sanitär olägenhet som förekommer i flera landskap. Uppgiften överförs inte till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, utan den ska enligt förslaget tas över av social- och hälsovårdsministeriet som tidigare skött den fram till 2006. Social- och hälsovårdsministeriet har beredskap att sköta uppgiften på jourbasis och att meddela föreskrifter. Dessutom är de situationer för vilka riksomfattande föreskrifter behövs hur som helst så allvarliga att social- och hälsovårdsministeriet under alla omständigheter skulle måste delta i dem. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vid behov kunna bistå ministeriet när det hanterar allvarliga problemsituationer.

53 §. Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande. I 2 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt den kommunala hälsoskyddsmyndigheten till landskapets hälsoskyddsmyndighet.

54 §. Straffbestämmelser. I enlighet med rekommendationen om att skriva lagar föreslås det att hela 54 § ändras, men i praktiken gäller ändringen endast paragrafens 4 mom. Den felaktiga hänvisningen till 27 § 2 mom. som finns i 2 mom. rättas till 27 § 3 mom.

56 §. Ändringssökande. I 1 och 4 mom. ändras den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och den kommunala tjänsteinnehavaren till landskapets hälsoskyddsmyndighet och landskapets tjänsteinnehavare. I 5 mom. ändras kommunallagen till landskapslagen.

58 §. Förhållande till annan lagstiftning. Paragrafens hänvisningar till lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården (733/1992) och lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009) upphävs och hänvisningen till lagen om finansiering av landskapen (/) fogas till paragrafen.

59 a §. Test och testning. I 1–3 mom. ändras Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter. Enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen överförs anhängiga ärenden från kommunerna till landskapen samt från Valvira och regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ikraftträdandebestämmelsen innehåller även övergångsbestämmelser om ändringssökande, tillstånd och anmälningar samt tillsynsprogram.

1.9.5 Lag om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom

3 §. Lämmande av uppgifter till centralregistret samt bestämmelser om den registeransvarige. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. Tillsyn. I paragrafen ändras det behöriga regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten och till den fogas en hänvisning till lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

1.9.6 Arbetarskyddslag

65 §. Tillsyn över efterlevnaden av lagen. I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna, som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen, till singularform, eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde inom arbetarskyddet omfattar hela landet. I paragrafen införs dessutom en hänvisning till lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

1.9.7 Lag om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

2 §. Definitioner. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det föreslås att bestämmelsen om social- och hälsovårdsministeriets uppgift som arbetarskyddsmyndighet ändras för att motsvara 34 § i förslaget till lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. Användningsförbud och temporärt användningsförbud. Ordet behörig stryks i paragrafen. Arbetarskyddsmyndigheten bestäms enligt 2 § och ska i regel vara Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Förbud mot överlåtelse av tekniska anordningar. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. Samarbetsperson som företräder arbetsgivaren. I paragrafen ändras hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

29 §. Arbetarskyddsfullmäktig och ersättare. I paragrafen ändras hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

31 §. *Arbetarskyddsfullmäktigens uppgifter.* Hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna ändras till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

43c §. *Samarbetsparterna på en gemensam arbetsplats.* Hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna ändras till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

44 §. *Sökande av ändring i beslut av arbetarskyddsmyndigheten.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Med arbetarskyddsmyndighet i 4 mom. avses i enlighet med definitionen i 2 § antingen Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller social- och hälsovårdsministeriet.

45 §. *Anmärkning.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten.

46 §. *Anmälan om olycksfall i arbetet som lett till döden eller svår skada.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten, som enligt definitionen i 2 § är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller social- och hälsovårdsministeriet.

46a §. *Anmälan om yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom.* I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till arbetarskyddsmyndigheten, som enligt definitionen i 2 § är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller social- och hälsovårdsministeriet.

54 §. *Tillsyn.* I paragrafen ändras arbetarskyddsmyndigheterna, som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen, till singularform. Verksamhetsområdet för den huvudsakliga arbetarskyddsmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, föreslås i fråga om arbetarskyddsuppgifter vara hela landet.

1.9.8 Narkotikalag

30 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket stryks på grund av regionförvaltningsreformen, och endast Livsmedelssäkerhetsverket ska ha rätt att ta del av redovisningsmaterial om narkotika.

34 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men regionförvaltningsverket stryks i 4 mom. på grund av regionförvaltningsreformen. I fortsättningen är det endast Livsmedelssäkerhetsverket som ska utöva tillsyn över veterinärer.

40 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men på grund av regionförvaltningsreformen ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt ändras den språkdräkten i den svenska versionen.

46 §. Paragrafen motsvarar i övrigt den gällande lagen, men i dess 3 mom. ändras regionförvaltningsverket på grund av regionförvaltningsreformen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.9.9 Kemikalielag

I propositionen föreslås att 10, 11 och 55 § i kemikalielagen ska ändras.

10 §. *Arbetarskyddsmyndigheten.* I 2 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.* I paragrafens rubrik samt i 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

55 §. *Ändringssökande.* I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.9.10 Lag om vissa krav på asbestsanering

4 §. *Tillståndsmyndighet.* I paragrafen ändras tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. *Skyldighet att anmäla ändringar.* Ordalydelsen i paragrafen ändras för att motsvara den föreslagna 4 §.

16 §. *Tillsyn.* Enligt förslaget ändras arbetarskyddsmyndigheterna som övervakar efterlevnaden av lagen till arbetarskyddsmyndigheten på grund av att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är behörigt i hela landet. Av myndighetens riksomfattande behörighet följer att bestämmelsen om att koncentrera tillståndsmyndighetens och registerförarens uppgifter inte längre behövs.

1.9.11 Tobakslag

6 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter.* Enligt gällande paragraf ska Valvira styra kommunerna och regionförvaltningsverken när de fullgör sina uppgifter enligt tobakslagen. I paragrafen ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom ändras bestämmelsen så att myndigheten i fortsättningen ska styra landskapen. Omnämmandet av regionförvaltningsverken stryks.

7 §. *Landskapets uppgifter.* Den gällande paragrafen gäller regionförvaltningsverkens uppgifter. Enligt förslaget ska paragrafen i fortsättningen ange landskapets uppgifter vilka motsvarar kommunens uppgifter enligt 8 § i den gällande tobakslagen. Dessutom ändras rubriken i 7 § så att den gäller landskapets uppgifter.

Paragrafen ska inte innehålla någon motsvarande hänvisning till lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården som i det nuvarande 3 mom.

8 §. *Kommunens uppgifter.* I paragrafen föreskrivs i fortsättningen endast om kommunens uppgift att inom sitt område sörja för den lokala verksamheten för rökavvänjning. De övriga uppgifterna som ålagts kommunen i den gällande paragrafen hör i fortsättningen till landskapet, och de anges i 7 §.

9 §. *Övriga myndigheters uppgifter.* I 2 och 3 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. *Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av tobaksprodukter.* I 2 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

14 §. *Anmälningar om ingredienser, utsläpp och brandsäkerhet.* I 1 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. *Ändringsanmälningar.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. **16 §.** *Marknadsundersökningar och försäljningsvolym.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. *Skärpt rapporteringsskyldighet.* I 2 och 3 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 §. *Anmälan av nya tobaksprodukter.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. *Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om tobaksprodukter.* I 1 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. *Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av vissa andra produkter.* I 2 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. *Förhandsanmälan om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare.* I 1 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §. *Marknadsundersökningar och försäljningsvolymerna för elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. **28 §.** *Uppföljning av skadliga effekter samt korrigerande åtgärder.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

29 §. *Rapportering av ingredienser i örtprodukter för rökning.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 §. *Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om vissa andra produkter.* I 1 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

44 §. *Tillståndsplikt för detaljhandel.* I 1 mom. ändras kommun till landskap och dessutom ändras bestämmelsens språkdräkt till vissa delar.

45 §. *Förutsättningar och hinder för beviljande av detaljhandelstillstånd.* I 1 mom. ändras kommun till landskap.

48 §. *Anmälan om detaljhandel med nikotinvätska.* I paragrafen ändras kommun till landskap. Dessutom justeras språkdräkten i 1 mom.

49 §. *Anmälningar som gäller detaljhandelstillstånd.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

50 §. *Anmälningsplikt för partihandel.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

79 §. *Meddelande av rökförbud i bostadssammanslutningar.* I paragrafen ändras kommun till landskap.

82 §. *Myndigheternas meddelanden.* I 1 mom. ändras hänvisningen till arbetarskyddsmyndigheterna till singularis eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde när det gäller arbetarskyddsuppgifterna omfattar hela landet. Dessutom ändras tillståndsmyndigheten enligt alkohollagen till landskapet i 1 och 2 mom. och omnämnandena av kommunen stryks.

Avsikten med paragrafen är att säkerställa ett störningsfritt informationsutbyte mellan olika myndigheter vid övervakningen av rökrum. I fortsättningen hör tillsynsuppgifterna enligt både tobakslagen och alkohollagen till landskapet, och det är viktigt att samarbetet fortsätter smidigt inom landskapets interna organisation.

83 §. *Tillsynsprogram.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

84 §. *Tillsynsplan.* I 1 mom. ändras kommun till landskap. I 3 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

85 §. Godkännande av verifieringslaboratorier. Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

86 §. Inspektions- och provtagningsrätt. I 1 och 5 mom. ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

87 §. Rätt till information. I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom stryks omnämmandet av regionförvaltningsverket i 3 mom.

88 §. Utlämnande av uppgifter. I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

89 §. Handräckning. I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

90 §. Avgifter för behandling av ansökningar och anmälningar. I 1 och 2 mom. ändras kommun till landskap och i 3 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

91 §. Avgifter för övervakningen enligt tobakslagen. I paragrafen ändras kommun till landskap. Dessutom är övervakningsavgiften inte längre behovsprövad utan ett fast belopp på 350 euro per försäljningsdisk. Övervakningsavgiften är dock 500 euro om försäljningen omfattar både tobaksprodukter och nikotinvätskor.

Landskapet tar ut en övervakningsavgift för verksamhet som grundar sig på detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel som gäller i början av året. Övervakningsavgiften ska stå i proportion till verksamhetens varaktighet om tillståndet beviljas eller anmälan görs under årets gång eller gäller tidsbegränsad verksamhet. I så fall ska övervakningsavgiften utgöra en lika stor del av övervakningsavgiften för ett helt år som verksamhetens varaktighet räknad i dagar utgör av ett helt år.

Bestämmelser om rättsskyddet för betalningsskyldiga finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) som det hänvisas till i 92 § i tobakslagen. Dessutom ska det enligt förslaget föreskrivas om rättelse av övervakningsavgiften i den nya 91 a § och om begäran om omprövning av övervakningsavgiften i den nya 106 a §.

91 a §. Rättelse av övervakningsavgift. I tobakslagen införs en ny paragraf om rättelse av en övervakningsavgift. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i huvuddrag 12 och 13 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken (1249/2005) och 10 och 11 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten (960/2013).

92 §. Indrivning av avgifter samt ränta. Paragrafen ska enligt förslaget kompletteras med ett nytt 3 mom. som gäller den ränta som ska betalas när en bevakningsavgift återbetalas. Den motsvarar 18 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken.

93 §. Kostnadsersättningar till landskapet. I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

94 §. Registrering och offentliggörande av uppgifter om produkttillsyn. I 1 och 2 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

95 §. Register över detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel. I 1 mom. ändras kommun till landskap. I 1 och 2 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

96 §. Förbud som meddelas av landskapet. I paragrafen och dess rubrik ändras kommun till landskap.

- 97 §.** *Återkallande av detaljhandelstillstånd.* I paragrafen ändras kommun till landskap.
- 98 §.** *Anmälan om försäljningsförseelser till landskapet.* I paragrafen och dess rubrik ändras kommun till landskap.
- 99 §.** *Förbud mot marknadsföring.* I paragrafen ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 100 §.** *Försäljningsförbud.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 101 §.** *Tillbakadragning från marknaden.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 102 §.** *Temporärt förbud.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 103 §.** *Rättelse.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 104 §.** *Avbrytande av verksamheten vid ett verifieringslaboratorium och återkallande av godkännandet av ett verifieringslaboratorium.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 105 §.** *Vite och hot om tvångsutförande.* I 1 och 2 mom. ändras kommun till landskap och Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 106 §.** *Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet.* I paragrafens rubrik ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt kommun till landskap. I 3 mom. ändras Valvira till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. ändras hänvisningen till kommunallagen till en hänvisning till landskapslagen. Dessutom stryks i 4 mom. hänvisningen till 91 § i lagen, eftersom övervakningsavgiftens belopp fastställs genom lag.
- 106 a §.** *Begäran om omprövning av övervakningsavgift.* Enligt förslaget ska tobakslagen få en ny paragraf om begäran om omprövning av övervakningsavgiften. Dermotsvarar i huvuddrag 14–17 § i lagen om tillsynsavgift för flygtrafiken och 12–15 § i lagen om tillsynsavgift för besiktningsverksamheten.
- 107 §.** *Sökande av ändring i marknadsrättsliga ärenden.* I 1 och 3 mom. ändras kommun till landskap. Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
- 112 §.** *Hörande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* Valvira ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag om införande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

Ikraftträdandebestämmelsen innehåller övergångsbestämmelser om produktanmälningar, detaljhandelstillstånd, anmälningar angående partihandel och andra anmälningar samt om tillsynsprogrammet.

1.9.12 Pensionslagen för den offentliga sektorn

85 §. *Arbetsinkomster som berättigar till pension.* I 5 mom. anges hur den arbetsinkomst som kommunalveterinärens pension grundar sig på ska bestämmas. När den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en kommunalveterinär bestäms, beaktas utöver de löneförmåner som kommunen betalar för tjänsteåligganden även det penningbelopp som det kommunala organ som avses i 7 § i veterinärvårdslagen (765/2009) årligen fastställer såsom de arvoden enligt 19

§ i den lagen som veterinären tar ut hos djurägare eller djurinnehavare. Beloppet får inte överstiga det dubbla beloppet av den slutlön enligt den lägsta grundlönen som har överenskommit för kommunalveterinärer i det kommunala tjänstekollektivavtalet och som gällde vid ingången av kalenderåret. Närmare bestämmelser om hur och när arvoden fastställs och om hur slutlönen bildas utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

I regeringens förslag till lagstiftning om verkställigheten av landskapsreformen och om en omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter ingår ett förslag till ändring av veterinärvårdslagen. Enligt förslaget föreskrivs det i 7 § att det landskap som avses i landskapslagen inom sitt område ska ordna grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp i enlighet med vad som föreskrivs i den omarbetade veterinärvårdslagen och i landskapslagen. På grund av ändringen ska det i paragrafens 5 mom. enligt förslaget i stället för om den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en kommunalveterinär i fortsättningen om den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en veterinär som tjänstgör hos landskapet.

Enligt 19 § i den föreslagna veterinärvårdslagen ska en veterinär anställd av landskapet rätt att hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode, ersättning för resekostnader och ersättning för användning av utrustning i sin ägo samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter. Enligt 16 § 1 mom. 8 punkten i den föreslagna landskapslagen ska landskapsfullmäktige besluta om grunderna för de avgifter som tas ut för tjänster och andra prestationer samt de kundavgifter som tas ut för tjänster som ingår i landskapets organiseringsansvar. På grund av ändringen föreslås det att 5 mom. ändras så att man som veterinärens arvode i stället för det penningbelopp som kommunen årligen fastställer beaktar det belopp landskapet årligen fastställer. Landskapet ska inte som pensionsgrundande åtgärdsarvode kunna fastställa ett högre belopp per år än det dubbla beloppet av den slutlön enligt den lägsta grundlönen som har överenskommit för landskapsveterinärer i landskapets tjänstekollektivavtal och som gällde vid ingången av kalenderåret

1.9.13 Lag om laddare

5 §. Beviljande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

6 §. Påvisande av hälsotillstånd. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

8 §. Utbildning som krävs av laddare. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. Undantag från kraven på utbildning och arbetserfarenhet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Ansökan om kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Säkerhetsutredning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

14 §. Förnyande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Återkallande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. Temporärt återkallande av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

RP 14/2018 rd

17 §. Anmärkning. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Anmälningsskyldighet för innehavare av kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Arbetsgivares rätt att göra anmälan. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 §. Polisens anmälningsskyldighet. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Rätt för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att göra anmälan. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

22 §. Registret över kompetensbrev för laddare. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 §. Utlämnande av uppgifter, behandling av personuppgifter och den registrerades rättigheter. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §. Ändringssökande. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

26 §. Dispens. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. Tillsyn. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet.

29 §. Formulär för kompetensbrev. I paragrafen ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10 Miljöministeriets verksamhetsområde

1.10.1 Lag om friluftsliv

4 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

11 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

12 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

14 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

29 §. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

1.10.2 Lag om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden

14 §. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.3 Marktäktslag

4 b §. *Styrning och tillsyn över täktverksamhet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom preciseras momentet med beaktande av de förändringar som följer av att den statliga miljötillsynsmyndighetens och den statliga tillståndsmyndighetens uppgifter överförs från närings-, trafik- och miljöcentralen respektive regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. *Tillståndsmyndighet och utlåtanden.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom läggs landskapet på grund av de uppgifter som det åläggs inom vatten- och havsvården till de myndigheter av vilka ett utlåtande ska begäras innan tillstånd beviljas i de situationer som avses i 2 mom.

14 §. *Tillsynsmyndighet och förvaltningstvångsärenden.* I 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. *Avbrytande av täktverksamhet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. *Ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återkallande av tillstånd.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. *Anslående av beslut.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 a §. *Besvärsrätt.* I 1 mom. 5 punkten och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 c §. *Förfarandet i fullföljdsdomstolen.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 §. *Tillsynsavgift och statsbidrag.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 a §. *Anmälningsskyldighet.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 b §. *Datasystem.* I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.4 Lag om kommunernas miljövårdsförvaltning

2 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och landskapens uppgifter.* I rubriken ändras frasen "närings-, trafik- och miljöcentralernas" till "Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och landskapens". I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och hänvisningen till lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) stryks. Dessutom läggs landskapen till de myndigheter som främjar och stöder miljövården i kommunerna. Landskapen har bland annat uppgifter inom bekämpningen av klimatförändringen och produktionen av miljöinformation vilka sammanhänger med kommunernas miljöskyddsuppgifter. Dessutom stryks omnämnandet av verksamhetsområden, eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har hela landet som verksamhetsområde.

5 §. *Den kommunala miljövårdsmyndigheten.* Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. Enligt 6 § 2 mom. 4 punkten i den föreslagna landskapslagen kan landskapet sköta sådana uppgifter inom ordnandet av byggnadstillsynen och miljösektorn som överförts från kommunen till landskapet genom avtal med samtliga kommuner inom landskapet och för vars skötsel kommunerna anvisat finansiering till landskapet. Till paragrafen fogas en informativ hänvisning till denna bestämmelse, eftersom de kommunala miljövårdsmyndigheternas uppgifter i fort-

sättningen kan skötas av landskapen, om landskapet och alla kommuner inom dess område ingår ett avtal om saken. I momentet föreskrivs det att miljövårdsmyndighetens uppgifter i landskapet ska skötas av ett kollegialt organ som utses av landskapsfullmäktige men dock inte kan vara landskapsstyrelsen.

7 §. Delegering. Det föreslås att 1 mom. ändras. Om ordnandet av den kommunala miljöskyddsmyndighetens uppgifter har överförts på landskapet i enlighet med 6 § 2 mom. 4 punkten i landskapslagen, tillämpas landskapslagen på delegeringen av befogenheter till en tjänsteinnehavare i landskapet. Befogenheter kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i landskapet i ärenden som inbegriper utövande av administrativt tvång.

11 §. Rätt till information. Paragrafen ändras så att den kommunala miljövårdsmyndigheten i fortsättningen har rätt att få information som är nödvändig för skötseln av dess uppgifter även av landskapet. Enligt 6 § 1 mom. i föreslagen landskapslagen överförs planeringen av områdesanvändningen, vatten- och havsvården, skyddet av naturens mångfald, produktionen av miljöinformation samt användningen och skötseln av vattenresurserna på landskapen, varför uppgifter om dessa i framtiden måste fås också av landskapen.

1.10.5 Lag om samförvaltning i hyreshus

18 §. Ägarens försummelse av sina förpliktelser. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.6 Lag om bostadsrättsbostäder

9 a §. Försummelse av skyldighet som ålagts husägare. I 1 mom. ändras regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.7 Lag om specialskydd för Kyro älv

4 §. I paragrafen anvisas statens uppgift landskapet Södra Österbotten.

1.10.8 Aravabegränsningslag

4 d och 23 §. Det föreslås att paragraferna ändras på motsvarande sätt som 11 d och 39 § i lagen om räntestöd. Därmed är tillsynen över grunderna för val av hyresgäster likadan för aravåntagarna som för räntestödslåntagarna.

1.10.9 Havsskyddslag

9 §. Tillstånd till deponering av muddermassa. Den uppgift som Regionförvaltningsverket i Södra Finland har enligt 5 mom. övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt uppdateras hänvisningen till vattenlagen till en hänvisning till den nya vattenlagen, det vill säga författningsnumret korrigeras. Dessutom stryks frasen ”i tillämpliga delar”.

10 §. Konstruktioner i havet. I 2 mom. uppdateras hänvisningen till kommunikationsministeriet. I 3 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt stryks i momentet frasen ”i tillämpliga delar”.

11 §. Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre. I 4 mom. ändras Regionförvaltningsverket i Södra Finland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Samtidigt stryks i momentet frasen ”i tillämpliga delar”.

1.10.10 Terrängtrafiklag

8 §. Regionala förbud och begränsningar. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

9 §. *Behandling av förbuds- och begränsningsärenden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §. *Ikraftträdande av förbud och begränsningar.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. *Utmärkning av förbud eller begränsningar.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. *Ändring av beslut.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

25 §. *Terrängtrafikförseelse.* I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. *Specialtillstånd av en närings-, trafik- och miljöcentral.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

30 §. *Tillstånd till tävlingar och övningar.* Till paragrafen ska det enligt förslaget fogas ett nytt 3 mom. där det föreskrivs om kommunens rätt att ta ut avgifter för tillstånd av den kommunala miljöskyddsmyndigheten som krävs för tävlingar eller övningar med motordrivna fordon som ordnas återkommande eller permanent i en och samma terräng samt för tillstånd till sådana enskilda evenemang som väntas medföra avsevärda men för naturen, den övriga miljön, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk, fisket eller något annat allmänt eller enskilt intresse. Ändringen motsvarar kommunikationsministeriets förslag rörande 21 § i vattentrafiklagen om avgifter för de tillstånd som krävs för återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med motordrivna farkoster på ett och samma vattenområde.

32 §. *Tillsyn.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Till 1 mom. fogas dessutom en bestämmelse som ger Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet behörighet att utöva allmän tillsyn över efterlevnaden av regionala förbud och begränsningar som myndigheten utfärdat med stöd av 8 §.

1.10.11 Naturvårdslag

6 §. *Förvaltningen av naturvården.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

I 3 mom. infogas ett omnämnande av uppgifter inom främjandet av naturvården som landskapet ska ha enligt förslaget. Landskapet ska främja naturvården och landskapsvården inom sitt område.

Landskapets uppgift inbegriper främjande av naturskydd som baserar sig på frivillighet särskilt för att förbättra skyddet av skogar och myrmarker genom kommunikation, rådgivning och främjande av samarbete mellan markägarna samt genom projektverksamhet som syftar till att inrätta naturskyddsområden. Med liknande metoder ska landskapet även främja åtgärder som stöder naturens mångfald i jord- och skogsbruket, vattenanvändningen och miljövården särskilt när åtgärderna har samband med planeringen av områdesanvändningen i landskapet. Landskapen ska även svara för uppföljningen av värdbiotoperna och främja skötseln av dem i samarbete med övriga regionala aktörer.

Till landskapens uppgifter i samband med landskapsplaneringen och projektplaneringen hör enligt förslaget i tillämpliga delar beredningar och utredningar rörande regionala behov inom naturskyddet och naturvården. Vid skötsel av dessa uppgifter ska landskapet vid behov samarbeta med behöriga ministerier, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt de landskap som gränsar till det aktuella landskapet. Enligt förslaget är det landskapets uppgift att delta i inventeringen och uppföljningen och av hotade arter och naturtyper samt att hålla databaser om

dessa aktuella. Landskapen ska integrera målen för ett hållbart nyttjande i arbetet med områdesutvecklingen och samarbetar då med kommunerna och med statliga myndigheter.

Landskapet ska på det sätt som beskrivs närmare i 24 och 25 § i lagen sköta de värderingar och förhandlingar rörande ersättningar och markanskaffning som sammanhänger med inrättandet av naturskyddsområden samt avtala om en fridlysning för viss tid. Landskapet ska även svara för utmärkningen av gränserna för privata naturskyddsområden enligt vad som anges i 21 §.

Landskapen ska delta i samarbetet rörande skötseln och nyttjandet av de områden som hör till Natura 2000-nätverket och särskilt i ordnandet av de praktiska skötselåtgärderna rörande andra Natura 2000-områden än de som är skyddade enligt naturvårdslagen.

Det är även landskapets uppgift att främja landskapsvärden inom sitt område. Dessutom ska landskapet öka kunskapen och medvetenheten om landskapsvärden, främja en hållbar skötsel och ett hållbart nyttjande av dem, främja samarbetet mellan aktörerna på området i landskapet samt följa upp landskapens och övriga kulturmiljöers tillstånd och utveckling. Landskapet ska svara för inventeringen av landskapsområden som är värdefulla på regional nivå samt föreslå inrättandet av andra landskapsvårdsområden än de som är av riksintresse i enlighet med 33 § i lagen.

9 §. Naturskyddsprogrammets rättsverkningar. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden. Till paragrafen fogas enligt förslaget ett nytt 3 mom., där de myndigheter som ansvarar för utmärkningen av naturskyddsområdenas gränser anges. Som för närvarande är det i fråga om naturskyddsområden som inrättas på statens marker områdets innehavare, det vill säga Forststyrelsen, som svarar för utmärkningen av området. Utmärkningen av privata naturskyddsområden överförs enligt förslaget från närings-, trafik- och miljöcentralerna till landskapen. Vid utmärkningen ska kraven i 2 mom. uppfyllas. Utmärkningen av ett naturskyddsområdes kan utföras av myndigheten själv som eget arbete, av en privat sakkunnig med vilken avtal ingåtts enligt 4 mom. eller, när det gäller landskapen, som en uppgift som sköts över landskapsgränserna. Landskapet och Forststyrelsen kan även märka ut naturskyddsområdets gränser i samarbete.

24 §. Inrättandet av naturskyddsområden. I 1, 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Paragrafens 1 mom. ändras dessutom så att landskapets uppgift när ett privat naturskyddsområde inrättas anges. Landskapet ska enligt förslaget förhandla med markägaren om avgränsningen av området, om fridlysningsbestämmelserna och om ersättningar som gäller området. Även Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan vid behov förhandla om inrättandet av området. I förhandlingsuppgiften ska myndigheten beakta de synpunkter på skyddsmålen för området som berörs i 2 mom.

Enligt gällande lag får beslut om att inrätta ett naturskyddsområde inte meddelas, om inte markägaren och närings-, trafik- och miljöcentralen har kommit överens om fridlysningsbestämmelserna och om ersättningar som gäller området. På motsvarande sätt ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt förslaget inte få meddela beslut om att inrätta ett naturskyddsområde inte meddelas, om inte markägaren godkänt fridlysningsbestämmelserna och ersättningen som gäller området.

25 §. Tidsbegränsad fridlysning av ett område. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Det är landskapets uppgift att ingå ett avtal med markägaren om fridlysning av ett område för viss tid. Landskapet och markägaren ska för att främja naturvärden eller landskapsvärden kunna ingå ett avtal om att ett område som avses i 10 § 2 mom. blir fridlyst för viss tid, antingen helt och hållet eller i fråga om vissa åtgärder. Genom ändringen stärks

landskapets möjligheter att främja frivilligt skydd, särskilt genom handlingsprogrammet METSO för skyddet av den biologiska mångfalden i skogarna i södra Finland.

27 §. *Hävning av fridlysningen av ett naturskyddsområde.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

28 §. *Hävning av fridlysningen av ett naturminnesmärke.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

30 §. *Ikraftträdelse av förbud.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

31 §. *Befogenhet att avvika från förbud.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

33 §. *Inrättande av landskapsvårdsområden.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapsförbundet ändras till landskapet.

34 §. *Bestämmelser om landskapsvårdsområden.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

40 §. *Fridlysta djur som påträffas döda.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

45 §. *Handel med fridlysta arter.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

47 §. *Skydd av platser där arter förekommer.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

48 §. *Undantag från fridlysningsbestämmelserna.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

49 §. *Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd.* I 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

53 §. *Statens ersättningsskyldighet.* I 2 och 5 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Hänvisningen till skogslagen ändras så att den stämmer överens med gällande skogslag.

54 §. *Periodisering av ersättningen.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

55 §. *Tillfälligt åtgärdsförbud.* I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

57 §. *Tvångsmedel.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

57 a §. *Förebyggande och avhjälpande av naturskador.* I 1, 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

61 §. *Besvär.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

63 §. *Besvär över beslut enligt annan lag.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

65 §. *Bedömning av projekt och planer.* I 2, 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. stryks bestämmelsen om att miljöministeriet fattar beslut om vem som ska ge ett utlåtande i situationer där närings-, trafik- och miljöcentralen själv är den som planerar eller genomför projektet samt om besvärsförbud som gäller dessa beslut. På motsvarande sätt stryks i 3 mom. hänvisningen till det beslut av miljöministeriet enligt 2 mom. som föreslås strykas.

65 a §. *Myndighetens skyldighet att avbryta och anmälningsskyldighet.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

65 b §. *Anmälningsskyldighet för den som svarar för en åtgärd.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

65 c §. *Förbud mot eller begränsning av en åtgärd.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

68 §. *Förverkligande av nätverket Natura 2000.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.12 Lag om skydd för miljön i Antarktis

7 §. *Tillståndsmyndighet.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.13 Lag om miljöskadeförsäkring

3 §. *Tillsyn över försäkringsskyldigheten.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.14 Markanvändnings- och bygglag

7 §. *Planläggningsöversikt.* I 1 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskap.

8 §. *Landskapets och kommunernas samarbete vid områdesplaneringen.* Det föreslås att utarbetandet av landskapsplanen i samband med landskapsreformen överförs från förbunden på landskapsnivå, som fungerar som obligatoriska samkommuner, till landskapen som är självstyrande offentligrättsliga sammanslutningar. Landskapen ska också främja områdesplaneringen i kommunerna.

I paragrafen föreskrivs om grunderna för landskapens och kommunernas samarbete vid områdesplaneringen. Enligt 1 mom. ska landskapet och kommunerna i området bedriva förutseende och interaktivt samarbete vid områdesplaneringen. Avsikten är att betona ett lösningsinriktat samarbete som samordnas på förhand och som främjar parternas mål. Enligt 2 mom. ska landskapet och kommunen vid behov eller minst en gång under landskapsfullmäktiges mandatperiod föra en diskussion om aktuella frågor som gäller områdesanvändningen. Diskussionerna kan till exempel gälla frågor om förhållandet mellan landskaps- och kommunplanläggningen, uppföljningen av områdesanvändningens utveckling samt samarbetets behov och former. Landskapet är den som sammankallar till diskussion på eget eller kommunernas initiativ. Diskussionerna kan efter behov föras med enskilda kommuner eller med flera kommuner på samma gång.

15 §. *Godkännande av byggnadsordningen.* Det föreslås att paragrafen ändras så att den kompletteras med de bestämmelser om kommunens byggnadsordning som för närvarande finns i 94 och 95 § i markanvändnings- och byggförordningen och som på grund av sin natur hör till

lagnivå. Dessutom ska bemyndigandet att utfärda förordning preciseras och flyttas från 1 mom. till sista momentet. I 1 mom. föreslås lagtekniska korrigeringar. I 2 mom. föreskrivs för det första om kommunens skyldighet att utan dröjsmål delge landskapet ett beslut om godkännande av byggnadsordningen och byggnadsordningen. I fråga om byggnadsordningen motsvarar bestämmelsen i sak det nuvarande 94 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. Emellertid behöver ingen kopia av ingivna utlåtanden och anmärkningar ges till landskapet, vilket för närvarande är fallet med närings-, trafik- och miljöcentralen. För det andra bestäms i 2 mom. om kommunens skyldighet att utan dröjsmål sända ett meddelande om beslut om godkännande av byggnadsordningen till myndigheter, kommunmedlemmar och personer som gjort en anmärkning, om de har begärt det medan byggnadsordningen var framlagd. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll 94 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. I 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i det nuvarande 95 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen om kommunens skyldighet att sända en byggnadsordning som trätt i kraft till vissa myndigheter. I 4 mom. föreskrivs om bemyndigandet att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om utarbetandet av byggnadsordningen.

18 §. Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter. Det föreslås att paragrafen upphävs. I samband med landskapsreformen kommer närings-, trafik- och miljöcentralerna att avvecklas och deras uppgifter i anslutning till kommunplanläggningen och det kommunala byggnadstillsynsväsendet att överföras till landskapen, som har en konsultativ roll. Enligt 2 mom. ska närings-, trafik- och miljöcentralerna för närvarande övervaka att ärenden med riksomfattande konsekvenser och betydande konsekvenser på landskapsnivå beaktas vid planläggningen, byggandet och annan områdesanvändning. Det föreslås att övervakningsuppgiften som innehas av ovannämnda statliga myndighet avvecklas.

19 §. Landskapets uppgifter. De blivande landskapen är offentlighetsrättsliga sammanslutningar med självstyre. Enligt 6 § 1 mom. 11 och 12 punkterna i den föreslagna landskapslagen omfattar landskapets uppgifter planeringen av landskapet samt landskapsplanläggningen och främjandet av planeringen av kommunernas områdesanvändning och av ordnandet av byggnadsväsendet. Med ett avtal som ingås mellan landskapet och samtliga kommuner inom dess område kan uppgifterna inom byggnadstillsynen överföras från kommunerna till landskapet.

Utifrån det som konstaterats ovan ändras förbunden på landskapsnivå i 1 mom. till landskap. Enligt 2 mom. ska landskapet främja områdesplaneringen och organiseringen av byggnadstillsynen i kommunerna. För att främja kommunplanläggningen ska landskapet erbjuda kommunerna i området sakkunnighjälp och aktuell utbildning samt delta i förutseende myndighets-samarbete och utvecklingsprojekt för planläggningsväsendet. Däremot föreslås det att den övervakningen av kommunernas planläggnings- och byggnadsväsende som hör till närings-, trafik- och miljöcentralerna inte ska överföras till landskapen. I fråga om organiseringen av byggnadstillsynen innefattar landskapets konsultativa roll att erbjuda sakkunnighjälp, ordna aktuell utbildning samt att delta i bland annat samarbets- och utvecklingsprojekt som gäller byggnadstillsynen.

21 §. Kommunens byggnadstillsynsmyndighet. Det föreslås att 21 § i markanvändnings- och bygglagen ändras så att det till 1 mom. fogas en bestämmelse om möjligheten att överföra de myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen på landskapet med iakttagande 6 § 2 mom. 4 punkten i den föreslagna landskapslagen. Enligt punkten i fråga kan landskapet dessutom genom avtal med samtliga kommuner inom landskapet sköta sådana uppgifter inom ordnandet av byggnadstillsynen som överförts från kommunerna till landskapet och för vars skötsel kommunerna beviljat landskapet medel. Myndighetsuppgifterna inom byggnadstillsynen i landskapet ska skötas av ett kollegialt organ som utses av landskapsfullmäktige men dock inte kan vara landskapsstyrelsen.

I 2 mom. ska det enligt förslaget tas in ett tillägg om en eventuell överföring av myndighetsuppgifterna inom byggnadstillsynen till landskapet. Enligt detta ska landskapet för byggnadsrådgivning och byggnadstillsyn ha en byggnadsinspektör, om myndighetsuppgifterna inom byggnadstillsynen har överförts på landskapet i enlighet med 1 mom. För skötseln av uppgif-

terna är byggnadsinspektören nödvändig även i landskapet. Enligt 3 mom. tillämpas andskapslagen (/) på överföring av byggnadstillsynsmyndighetens behörighet i landskapet. I paragrafens 3 och 4 mom. görs dessutom en lagteknisk korrigering.

23 §. Beredningen av målen. I landskapsreformen överförs de uppgifter som handhas av förbunden på landskapsnivå till de blivande landskapen och förbunden på landskapsnivå avvecklas. Därför ersätts omnämmandet av förbund på landskapsnivå med landskap. I paragrafen görs dessutom korrigeringar av teknisk karaktär.

25 §. Uppgifterna för planeringen på landskapsnivå. Det föreslås att paragrafen ändras så att landskapsöversikten i 1 mom. stryks och ersätts med en landskapsstrategi, om vilken det föreskrivs särskilt i den föreslagna landskapslagen. I 1 mom. stryks också det regionala utvecklingsprogrammet som onödigt och omnämmandet av att bestämmelser om regionala utvecklingsprogram utfärdas särskilt. Dessutom föreslås det att det nuvarande 3 mom., där det föreskrivs om landskapsplanens innehåll, upphävs så att det nuvarande 4 mom. blir 3 mom. Det föreslås att detta nya 3 mom. dessutom ändras så att det tydligare än tidigare betonar frågor på regionstrukturnivå som en uppgift för planeringen på landskapsnivå genom att ersätta ordet samhällsstruktur med ordet regionstruktur och genom att stryka uppgiften att ange områdesreserveringar för att samordna områdesanvändningen i flera kommuner än en. Ett av målen med markanvändnings- och bygglagen är att uppgifterna för planläggningen på olika nivåer har klart egna uppgifter. Detta har ställvis blivit oklart i tillämpningspraxisen. När landskapen i och med reformen omvandlas från obligatoriska samkommuner till självstyrande aktörer, blir det ännu viktigare att landskapets och kommunens roller och arbetsfördelningen mellan dem inom planläggningen är så klara som möjligt.

26 §. Förbund på landskapsnivå. I landskapsreformen överförs de uppgifter som handhas av förbunden på landskapsnivå till de blivande landskapen och förbunden på landskapsnivå avvecklas. Därför föreslås det att paragrafen upphävs.

27 §. Utarbetande av landskapsplan. Det föreslås att omnämmandet av förbundet på landskapsnivå i 1 mom. ersätts med landskapet. Enligt gällande paragraf ska det när en landskapsplan utarbetas delområdesvis tillsättas ett organ vid förbundet på landskapsnivå för att styra beredningen av planen. Organets medlemmar ska utses av de berörda kommunerna. Enligt det föreslagna 1 mom. ska landskapet tillsätta en samarbetsgrupp för landskapet och kommunerna inom planområdet för att styra beredningen av planen. Samarbetsgruppens medlemmar ska utses av varje kommun i området och av landskapet. Samarbetsgruppen ska tillsättas för att styra inte bara de landskapsplaner som utarbetas etappvis eller delområdesvis utan även de övergripande landskapsplaner som omfattar hela landskapet. Kommunerna inom planområdet ska utse sina medlemmar i samarbetsgruppen. Avsikten är att främja växelverkan mellan landskapet och kommunerna vid utarbetandet av landskapsplanen. Att betona växelverkan vid utarbetandet av landskapsplanen är motiverat i och med att utarbetandet av landskapsplanen överförs från de samkommuner som bildats av kommunerna i området till de självstyrande landskapen. Det är landskapets uppgift att tillsätta en samarbetsgrupp.

28 §. Krav på landskapsplanens innehåll. Enligt 28 § 3 mom. 3 punkten i markanvändnings- och bygglagen är ett innehållskrav att vikt ska fästas vid att arrangemangen för trafik och teknisk service är hållbara med tanke på miljö och ekonomi. Det föreslås att punkten kompletteras med ett omnämmande av att trafiksystemet ska vara fungerande. Detta främjar samordningen av landskapsplanläggningen och trafiksystemplaneringen i landskapet samt gör det möjligt att på ett bättre sätt beakta trafiksystemets funktion i landskapsplanläggningen. Dessutom ska det enligt förslaget göras lagtekniska ändringar i 1, 2 och 3 mom.

31 §. Godkännande av landskapsplan. Paragrafen ändras enligt förslaget så att det i fortsättningen är landskapsfullmäktige som ska godkänna landskapsplanen.

32. Landskapsplanens rättsverkningar för annan planering och för myndigheternas verksamhet. Enligt 2 mom. ska myndigheterna när de för närvarande planerar åtgärder som gäller om-

rådesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, beakta landskapsplanen, försöka främja genomförandet av planen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen. Rättsverkningarna i fråga gäller såväl statliga myndigheter som kommuner. I dagens läge utarbetas och godkänns landskapsplanen av förbunden på landskapsnivå som fungerar som samkommuner, i framtiden av de självstyrande landskapen. Förfarandet med att fastställa landskapsplaner ströks genom den ändring av markanvändnings- och bygglagen (28/2016) som trädde i kraft 1.2.2016. När man dessutom beaktar att främjandet av genomförandet av planen kan medföra betydande ekonomiska förpliktelser för staten och kommunerna, är det motiverat att skyldigheten att försöka främja genomförandet av landskapsplanen stryks ur 2 mom. Enligt förslaget ska myndigheterna och kommunerna även i fortsättningen när de planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, beakta landskapsplanen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen.

33 §. Bygginnskränkning. I 3 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskap. Dessutom ska det enligt förslaget göras tekniska ändringar korrigeringar i 2 och 3 mom.

47 §. Utarbetande och godkännande av en gemensam generalplan. Uppdraget att utarbeta och godkänna en gemensam generalplan för kommunerna har kunnat anvisas förbunden på landskapsnivå, som fungerar som obligatoriska samkommuner. Enligt den ändring som föreslås i 1 mom. kan utarbetandet och godkännandet av en gemensam generalplan för kommunerna inte ges i uppdrag till landskapen. En för uppgiften lämplig samkommun eller något annat av kommunernas gemensamma organ kan även framöver utarbeta och godkänna en gemensam generalplan.

65 §. Offentligt framläggande av planförslag. I 3 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskap. Bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. ändras så att det kompletteras med ett omnämnande av statsrådets förordning.

66 §. Myndigheternas samråd. Enligt det nuvarande 1 mom. ska när en landskapsplan utarbetas kontakt upprätthållas med närings-, trafik- och miljöcentralen och med de ministerier till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralerna kommer att avvecklas föreslås det att bestämmelsen ändras så att det när en landskapsplan utarbetas ska upprätthållas kontakt inte bara med ministerierna utan även med de myndigheter till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. Sådana myndigheter är till exempel de statliga trafik-, miljöskydds-, naturskydds- och museimyndigheterna. Enligt förslaget ska ett nytt 2 mom. läggas till paragrafen, varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom. och det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. I det föreslagna nya 2 mom. föreskrivs det om samrådsmyndighetsöverläggning mellan landskapet och kommunerna. Enligt momentet ska landskapet när det förbereder landskapsplanen upprätthålla kontakt med kommunerna och ordna samråd för att genomföra kommunala utvecklingsmål i samband med utarbetandet av landskapsplanen. Samråd kan ordnas skit med var kommun eller för kommungrupper. Det är motiverat att i markanvändnings- och bygglagen ta in bestämmelsen om att ordna samråd, eftersom uppgiften att utarbeta landskapsplanen överförs från landskapsförbundet, som fungerar som en samkommun, till ett självstyrande landskap. De kommunala utvecklingsmål som lyfts fram vid samrådet ska antecknas i en promemoria. Paragrafens 3 mom. ändras så att närings-, trafik- och miljöcentralen ersätts med landskapet och de övriga myndigheter till vars ansvarsområde frågan hör. I bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. görs enligt förslaget lagtekniska ändringar.

67 §. Meddelande om godkännandet och ikraftträdandet av en plan. Det föreslås att paragrafen ändras så att till rubriken fogas ett omnämnande av meddelande om ikraftträdandet och paragrafen kompletteras med de bestämmelser om planer som för närvarande finns i 94 och 95 § i markanvändnings- och byggförordningen och som på grund av sin natur hör till lagnivå. I 1 mom. föreskrivs om informationsskyldigheten som gäller såväl landskapsplaner som general- och detaljplaner. Bestämmelsen motsvarar i övrigt nuläget, men till den fogas de skyldigheter som för närvarande finns i 94 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen om att meddelande om beslut om godkännandet av en plan ska sändas också till myndigheterna och

att information om beslutet ska ges även i det allmänna datanätet. I 2 mom. föreskrivs om landskapets skyldighet att utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av planen till vissa myndigheter. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak det nuvarande 94 § 3 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen stryks. Dessutom föreskrivs i momentet om landskapets skyldighet att för kännedom sända en landskapsplan som trätt i kraft till vissa myndigheter. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinhåll det nuvarande 95 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men omnämmandet av närings-, trafik- och miljöcentralen stryks. I 3 mom. föreskrivs om kommunens skyldighet att utan dröjsmål delge landskapet ett beslut om godkännande av planen samt en plankarta och en planbeskrivning. Bestämmelsen motsvarar i sak det nuvarande 94 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men närings-, trafik- och miljöcentralen ändras till landskap och skyldigheten att ge en kopia av ingivna utlåtanden och anmärkningar stryks. Dessutom föreskrivs i momentet om kommunens skyldighet att sända en generalplan och en detaljplan som trätt i kraft till vissa myndigheter. Bestämmelsen motsvarar i övrigt det nuvarande 95 § 2 mom. i markanvändnings- och byggförordningen, men skyldigheten att meddela närings-, trafik- och miljöcentralen om planens ikraftträdande stryks.

67 b §. *Utarbetande och godkännande av en havsplan.* Uppgiften att utarbeta en havsplan överförs i samband med regionförvaltningsreformen från förbunden på landskapsnivå till landskapen. Därför ändras förbunden på landskapsnivå till landskap i paragrafen.

67 c §. *Deltagande och utlåtanden.* I 1 mom. ändras förbunden på landskapsnivå till landskap.

67 d §. *Information om en havsplan.* I paragrafen ändras förbunden på landskapsnivå till landskap.

72 §. *Behovet av planering på strandområden.* Enligt det nuvarande 4 mom. kan kommunen efter att ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen i sin byggnadsordning anvisa områden som är undantagna från en begränsning enligt 1 mom. av byggande i en strandzon. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralerna kommer att avvecklas föreslås det att den ovannämnda skyldigheten att höra dem stryks. Dessutom föreslås en språklig precisering i momentet.

127 §. *Rivningslov för byggnader.* Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. Det nya momentet motsvarar i sak 67 § i den nuvarande markanvändnings- och byggförordningen, som på grund av sin natur bör höjas till lagnivå. Samtidigt ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Bestämmelsen utgör en del av byggnadsskyddsuppgifterna vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vilka i huvudsak grundar sig på lagen om skyddande av byggnadsarvet. Den är nödvändig för att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid behov ska kunna reagera genom att inleda skyddsprövning rörande byggnader som ska rivras.

133 §. *Hörande och utlåtanden.* Enligt 3 mom. i nuvarande paragraf ska om bygglov söks för ett område enligt naturvårdslagen som anges genom förordning av statsrådet och som är av betydelse för naturvårdslagen eller för ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- och skyddsområde, närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande inhämtas om ansökan. Det föreslås att momentet ändras så att där föreskrivs av vilken myndighet utlåtanden ska begäras och i vilka situationer. Dessutom ska det i momentet tas in ett undantag från den skyldighet att begära utlåtande som ingår i 60 § i gällande markanvändnings- och bygglag. Enligt detta behövs inget utlåtande om byggandet grundar sig på ett kommunalt undantagsbeslut och en myndighet som nämnts i momentet har gett utlåtande om ansökan som gäller beslutet. Utlåtande från landskapet behövs inte heller om det finns en giltig generalplan eller detaljplan med rättsverkningar för området. Enligt förslaget ska det i momentet dessutom ta in en bestämmelse om den tidsfrist för att lämna utlåtandet som anges i 60 § i markanvändnings- och bygglagen. Bestämmelsen preciseras så att fristen för att lämna utlåtandet börjar när begäran om utlåtande kommit in. Myndigheten ska enligt den föreslagna bestämmelsen ge sitt utlåtande inom tre månader efter att begäran om utlåtande har kommit in. Dessutom preciseras

bemyndigandet att utfärda förordning i 4 mom. så att det kompletteras med ett omnämnande av statsrådets förordning.

173 §. *Förfarandet vid undantag.* Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralen stryks ur 3 mom. och förbundet på landskapsnivå ändras till landskap. Enligt förslaget ska det i 4 mom. göras ändringar som föranleds av att närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter överförs på andra myndigheter. Enligt momentet ska kommunen alltid begära ett utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när undantaget gäller ett med tanke på naturvården betydande område, ett utlåtande av Museiverket när undantaget gäller ett med tanke på byggnadsskyddet betydande objekt eller område och ett utlåtande av landskapet när undantaget gäller ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations-, skydds- eller trafikområde. Dessutom preciseras den frist för att lämnas utlåtandet som anges i 5 § så att den inleds när begäran om utlåtande kommer in.

174 §. *Undantagsbeslut.* Det föreslås att 4 mom. ändras så att det i fortsättningen är landskapet och inte närings-, trafik- och miljöcentralen som kommunen ska delge ett undantagsbeslut. I motsats till närings-, trafik- och miljöcentralen har landskapet inte behörighet att styra eller övervaka kommunens verksamhet. Att delge landskapet beslut tjänar syftet att uppfölja områdesanvändningen, vilket är landskapets uppgift.

177 §. *Förordnande för uppfyllande av planeringsförpliktelsen.* Det föreslås att paragrafen ändras så att förbund på landskapsnivå i 3 mom. ändras till landskap. Dessutom ändras paragrafen så att vederbörande ministerium i 1, 3 och 5 mom. ersätts med miljöministeriet och hänvisningen till 128 § i 5 mom. preciseras.

178 §. *Förordnande för uppnående av riksomfattande mål för områdesanvändningen.* Det föreslås att paragrafen ändras så att vederbörande ministerium i 1 mom. ändras till miljöministeriet och förbundet på landskapsnivå i 2 mom. ändras till landskap.

188 §. *Sökande av ändring i beslut om godkännande av planer och byggnadsordningar.* I 1 och 3 mom. ska det enligt förslaget göras ändringar som beror på den föreslagna landskapslagen. I 1 mom. föreskrivs det om överklagande av ett beslut som gäller godkännande av en landskapsplan enligt den föreslagna landskapslagen. Besvärsslaget är följaktligen landskapsbesvär. Beslut som gäller godkännande av andra planer än landskapsplanen och byggnadsordningar får enligt förslaget överklagas genom besvär enligt kommunallagen. I 3 mom. föreskrivs det om när de som saken gäller anses ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av en landskapsplan. I den föreslagna bestämmelsen ingår en hänvisning till 136 § i den föreslagna landskapslagen.

190 §. *Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet.* Det föreslås att förbundet på landskapsnivå i 1 mom. ändras till landskap.

191 §. *Besvärsrätt i fråga om beslut som gäller godkännande av planer och byggnadsordningar.* I 1 mom. en hänvisning till 133 § i den föreslagna landskapslagen om rätten att begära omprövning och anföra besvär läggs till på motsvarande sätt som det för närvarande i momentet finns en hänvisning till 137 § i kommunallagen om rätten att begära omprövning och anföra besvär. Dessutom stryks landskapets besvärsrätt på grundval av konsekvenser, eftersom den i praktiken leder till att besvärsrätten omfattar alla kommunala beslut som gäller planläggningen och byggnadsordningen. När landskapen framöver inte längre är samkommuner utan självstyrande förvaltningsområden, bör deras behörighet i för hållande till kommunerna bedömas mera exakt än tidigare. Landskapet har inte heller någon styrnings- eller tillsynsuppgift i fråga om kommunernas områdesanvändning. Följaktligen föreslås det att landskapets besvärsrätt i fråga om kommunplaner begränsas till ärenden som hör till landskapets behörighet. Landskapet ska likväl fortsättningsvis ha möjlighet att i likhet med andra myndigheter grunda sin besvärsrätt på sitt ansvarsområde i enlighet med första meningen i momentet. Hänvisningen till kommunallagen i 3 mom. ändras så att den stämmer överens med den nya kommunallagen. I paragrafens 4 mom. ändras förbundet på landskapsnivå till landskapet.

192 §. *Besvärsmått i fråga om beslut om bygglov och åtgärdsstillstånd samt om tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov.* Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralen i 3 mom. ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som tar över ansvaret för ärenden som gäller byggnadsskyddet. I 1, 2 och 3 mom. ska det dessutom enligt förslaget göras lagtekniska ändringar.

195 §. *Myndighetens rättelseupppmaning i planärenden.* Enligt paragrafen kan närings-, trafik- och miljöcentralen sedan kommunen godkänt en generalplan eller detaljplan ge kommunen en skriftlig rättelseupppmaning, om planen har utarbetats utan att de riksomfattande målen för områdesanvändningen har beaktats eller annars i strid med lagens bestämmelser och det är förenligt med allmänt intresse att ärendet förs till kommunen för nytt avgörande. Eftersom närings-, trafik- och miljöcentralerna kommer att avvecklas föreslås det att bestämmelsen upphävs.

196 §. *Hur beslut som fattats med anledning av rättelseupppmaning inverkar på besvär.* Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig eftersom 195 § om förfarandet vid rättelseupppmaning i planärenden ska upphävas.

198 §. *Delgivning av vissa beslut.* Enligt 2 mom. i den nuvarande paragrafen meddelas närings-, trafik- och miljöcentralens beslut i ärenden som gäller förlängning av ett byggförbud för utarbetandet av en generalplan och utfärdande av ett förordnande för fullgörandet av gatu-hållningsskyldigheten efter anslag. Det föreslås att bestämmelserna stryks som onödiga. I 1 mom. ska det dessutom enligt förslaget göras en lagteknisk ändring som förbättrar läsbarheten.

199 §. *Uppföljning av områdesanvändningen.* Det föreslås att lagen kompletteras med en ny 199 § om uppföljningen av områdesanvändningen. För närvarande finns bestämmelser om uppföljningen av områdesanvändningen i 2 § i markanvändnings- och byggförordningen. I 1 mom. föreskrivs om miljöministeriets uppgift att svara för uppföljningen av områdesanvändningen. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak den uppföljningsuppgift som miljöministeriet för närvarande har enligt 2 § 1 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. I 2 mom. föreskrivs om landskapets uppgift att inom sitt område svara för uppföljningen av områdesanvändningens, region- och samhällsstrukturens, den byggda miljöns samt kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling. Bestämmelsen motsvarar delvis den uppföljningsuppgift som förbundet på landskapsnivå för närvarande har enligt 2 § 3 mom. i markanvändnings- och byggförordningen. Uppföljningen inkluderar bland annat insamling av de beslut som kommunerna ska delge landskapen enligt det föreslagna 174 § 4 mom. Den insamlade uppföljningsinformationen består således till exempel av undantagsbeslut och avgöranden som gäller planeringsbehov som fattats av kommuner inom landskapets område. Momentet kompletteras dessutom med en bestämmelse om att landskapet ska lämna uppföljningsinformationen till miljöministeriet. I 3 mom. föreskrivs om kommunernas uppgift att svara för uppföljningen av områdesanvändningen. Bestämmelsen motsvarar 4 mom. i den nuvarande markanvändnings- och byggförordningen. Dessutom inkluderar det föreslagna 4 mom. ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om seurannan järjestämistä ja seurattavista tiedoista genom förordning av statsrådet.

201 §. *Verkställbarheten av ett planbeslut.* Paragrafens 1 mom. ska enligt förslaget ändras så att landskapsstyrelsen ändras till landskapet. Landskapet kan bestämma vilket organ som har behörighet att utfärda ovannämnda förordnande. Kommunen ska för närvarande enligt 1 mom. utan dröjsmål delge ändringssökandena och besvärinstansen samt, om beslutet gäller en plan som är föremål för rättelseupppmaning, även närings-, trafik- och miljöcentralen beslutet. Eftersom 195 och 196 § om rättelseförfarandet enligt förslaget ska upphävas, föreslås det att de bestämmelser i 1 mom. i som anknyter till detta stryks. Det föreslås också att 2 mom. upphävs, eftersom 195 § om rättelseupppmaning enligt förslaget ska upphävas.

203 §. *Ändringar i planer och byggnadsordningar i samband med ändringssökande.* I paragrafen ska förbundet på landskapsnivå ändras till landskap.

205 §. Myndigheternas rätt att få upplysningar. Det föreslås att paragrafen ändras så att vederbörande ministerium i 1 mom. ändras till miljöministeriet och omnämmandet av närings-, trafik- och miljöministeriet stryks. Momentet kompletteras dessutom med en bestämmelse om landskapets rätt att utan avgift av kommunerna och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för den uppföljning som avses i 199 § 2 mom. samt de handlingar som behövs för myndighetsuppgifter enligt denna lag. Det föreslås att kommunen ska ha rätt att utan avgift av landskapet och andra myndigheter få de upplysningar som behövs för områdesplaneringen. Dessutom ändras hänvisningen i 2 mom. till ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om vilka upplysningar de myndigheter som nämnts i 1 mom. har rätt att få utan avgift.

Ikraftträdande. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag. På de landskapsplaner som i form av förslag har lagts fram offentligt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 28 § som gällde vid ikraftträdandet.

1.10.15 Lag om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

3 §. Fullmakt att godkänna räntestödslån. Enligt förslaget stryks den andra meningen i 2 mom. För att ett lån ska kunna godkännas som ett räntestödslån ska det i fortsättningen alltså inte krävas att kommunen där objektet är beläget förordar att projektet genomförs. De går att säkerställa att ARA får kännedom om de omständigheter som är väsentliga med tanke på godkännande av räntestödslånet genom att höra kommunen utan att kommunen ges möjlighet att genom sitt utlåtande förhindra att lånet godkänns. I övrigt förblir paragrafen oförändrad.

8 §. Myndighet som godkänner räntestödslån. I 1 mom. läggs det till en bestämmelse enligt vilken ARA ska höra den kommun eller det landskap där det hyreshus eller bostadsrättshus som är föremål för ansökan om räntestödslån är beläget innan beslutet om godkännande av räntestödslånet fattas. Om det är fråga om så kallade vanliga hyresbostäder, bostadsrättshus eller till exempel studentbostäder, ska ARA i första hand begära utlåtande av kommunen. Om räntestödslånet söks för ett sådant bostadsprojekt avsett för en grupp med särskilda behov vars boendetjänster landskapet i fortsättningen ansvarar för, ska utlåtande om projektet i första hand begäras av landskapet. Det är motiverat att begära utlåtande av landskapet i stället för kommunen även till exempel när landskapet beslutar att låta bygga vanliga hyresbostäder som finansieras med räntestödslån, och tagaren av räntestödslånet är ett bolag som ägs av landskapet. ARA kan vid behov begära utlåtande om bostadsprojektet av både kommunen och landskapet om det är motiverat med hänsyn till behandlingen av ärendet och bedömningen av om de lagstadgade villkoren för godkännande av räntestödslån är uppfyllda.

För att ett räntestödslån ska kunna godkännas krävs det inte att kommunen eller landskapet förordar bostadsprojektet. ARA ska dock beakta de synpunkter som kommunen eller landskapet fört fram i sitt utlåtande när den beslutar om den ska godkänna lånet som räntestödslån eller inte. ARA ska bara i undantagsfall godkänna att ett sådant projekt som kommunen eller landskapet motsätter sig i sitt utlåtande finansieras med räntestödslån. Ett liknande förfarande används i en ny kortvarig räntestödsmodell som togs i bruk år 2016. Bestämmelser om den finns 8 § i lagen om kortvarigt räntestöd för byggnadslån för hyreshus (574/2016).

Utarbetandet av utlåtandena handlar om en ändamålsenlighetsprövning som landskapet utför, och varje landskap kan ordna förfarandet i samband med utlåtandena på det sätt som landskapet anser bäst. ARA kan dock i sina anvisningar om ansökning och godkännande upplysa landskapen om vilka slags frågor de bör fästa avseende vid i sina utlåtanden. Varje landskap bestämmer självt om resurstilldelningen för förfarandet.

I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

11 d §. Tillsynen över valet av hyresgäster. Det föreslås att 1 mom. ändras så att tillsynen över att grunderna för val av hyresgäster följs överförs från kommunerna till landskapen till den del det gäller sådana grupper med särskilda behov för vilka ordnandet av boendeservice hör till

landskapets ansvar med stöd av socialvårdslagen, lagen om service och stöd på grund av handikapp eller lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda. I annat fall utövas tillsynen över att grunderna för val av hyresgäster följs liksom tidigare av den kommun där byggnaden är belägen. Till exempel i fråga om servicehus för minnessjuka äldre eller boendeenheter för personer med utvecklingsstörning utövas tillsynen över att grunderna för val av hyresgäster följs i fortsättningen av landskapet, som svarar för ordnandet av boendeservice för dessa grupper. Däremot utövas tillsynen även framledes av kommunen i fråga om till exempel så kallade vanliga hyresbostäder eller studentbostäder. Till den del tillsynsuppgiften övergår till landskapen har de liksom kommunerna rätt att av räntestödslåntagarna kräva de uppgifter som behövs för tillsynen. Vid utövandet av tillsyn ska landskapet se till att alla skyldigheter som föreskrivs i lagen om räntestöd och förordningen om val av hyresgäster iakttas. Landskapet ska alltså se till att sökande till bostäder som är avsedda för grupper med särskilda behov och som finansieras med investeringsunderstöd ställs i företrädesordning utifrån de sökandes bostadsbehov, inkomster och förmögenhet och att även de övriga kraven i förordningen om val av hyresgäster följs. Med detta avses till exempel kravet på att inte välja sökande med så stor förmögenhet att de kan skaffa en bostad som motsvarar behoven utan statligt stöd. Landskapen får ordna tillsynsförfarandet på det sätt de anser bäst och också själva bestämma om resursfördelningen för förfarandet. Med stöd av 2 mom. kan ARA dock allmänt instruera landskapen om hur bestämmelserna om val av hyresgäster i räntestödslagen och förordningen om val av hyresgäster ska tolkas och hur man ska utöva tillsyn över att de följs.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att ARA kan ge allmänna anvisningar om iakttagandet av bestämmelserna om val av hyresgäster förutom till kommunerna och låntagarna även till landskapen. Dessutom ändras omnämmandet av Statens bostadsfond till att motsvara gällande reglering, där namnet på myndigheten är Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

39 §. Tillsyn. I paragrafen läggs landskapet till de myndigheter som ansvarar för styrningen och övervakningen av efterlevnaden av räntestödslagen. Landskapets styrnings- och övervakningsbefogenheter anknyter till tillsynen över att grunderna för valet av hyresgäster följs enligt 11 d §, och landskapet har på samma sätt som miljöministeriet, ARA, Statskontoret och kommunerna rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Landskapet kan på samma sätt som de övriga myndigheter som anges i paragrafen ålägga låntagaren att ge in handlingarna till inspektören för inspektion.

Dessutom ändras omnämmandet av Statens bostadsfond till att motsvara gällande reglering, där namnet på myndigheten är Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

1.10.16 Lag om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov

6 §. Förutsättningar för beviljandet. Enligt förslaget ändras 1 mom. 3 punkten så att beviljande av investeringsunderstöd inte längre förutsätter att den kommun där bostadshuset för vilket understöd söks är beläget förordar att understödet beviljas. Det kan till exempel inte anses ändamålsenligt att en kommun genom ett negativt utlåtande kan förhindra att understöd beviljas för ett bostadsobjekt avsett för en grupp med särskilda behov när landskapet anser nyttan med bostadsobjektet välmotiverat och när landskapet ansvarar för ordnandet av boendetjänster. Innan ARA fattar sitt stödbeslut ska ARA likväl höra den kommun där bostadshuset är beläget eller, om objektet för vilket understöd ska beviljas är avsett för en särskild grupp vars boendetjänster i fortsättningen ska ordnas av landskapet enligt socialvårdslagen, lagen om service och stöd på grund av handikapp eller lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda, landskapet där bostadshuset är beläget. Vid behov kan ARA höra såväl kommunen som landskapet i ärendet.

Genom att höra kommunen eller landskapet där bostadsbyggnaden är belägen säkerställer ARA att objektet för vilket stöd söks behövs med hänsyn till bostadssituationen i den aktuella

kommunen och för den aktuella gruppen. Dessutom får ARA vetskap om andra omständigheter som har betydelse med tanke på godkännandet av projektet och beviljandet av understödet. Om bostadsobjektet i fråga är avsett för en grupp med särskilda behov vars boendetjänster landskapet i fortsättningen ansvarar för men ARA beslutar att begära också kommunens ett utlåtande i ärendet, kan kommunen i sitt utlåtande till exempel ta ställning till hur den planerade byggnaden passar in i den omgivande samhällsstrukturen, vilka närtjänster kommunen tillhandahåller samt läget på bostadsmarknaden i kommunen. ARA ska beakta de synpunkter som kommunen eller landskapet framfört i sitt utlåtande när den beslutar om den ska bevilja understöd eller inte. ARA kan bara i undantagsfall godkänna understöd för ett sådant projekt som kommunen eller landskapet motsätter sig i sitt utlåtande.

När landskapet utarbetar sitt utlåtande bör det beakta samma frågor som kommunen, det vill säga det ska lägga särskild vikt vid helheten av de tjänster som gruppen har tillgång till i området och vid frågan om bostadsprojektet är motiverat och nödvändigt även på lång sikt. Dessutom ska ARA för boendet i sina anvisningar om ansökning av understöd upplysa landskapen om vilka slags frågor de bör fästa avseende vid i sina utlåtanden. I övrigt handlar utarbetandet av utlåtandena om en ändamålsenlighetsprövning som landskapen utför, och varje landskap kan ordna förfarandet i samband med denna på det sätt som landskapet anser bäst. Varje landskap bestämmer självt om resurstilldelningen för förfarandet. I övrigt motsvarar paragrafen den gällande lagen.

1.10.17 Lag om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

4 §. Myndigheter. I paragrafens 2, 3 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 4 mom. görs det dessutom en teknisk ändring i språkdräkten i den finska versionen av momentet.

5 §. Landskapets uppgifter. I paragrafens rubrik samt i 1, 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Det föreslås även ändringar i paragrafen som grundar sig på att ministerierna i och med att uppgifterna överförs till landskapet inte har någon direkt styrningsbehörighet. Dessutom avses med ändringarna att klarlägga planeringshelheten och ansvaret för uppgifterna. Därtill föreslås det att ett bemyndigande att utfärda förordning tas in i i ett nytt 4 mom.

Uppgifterna i anslutning till vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen ingår nu delvis i regleringen på förordningsnivå. Enligt 121 § 4 mom. och 80 § 1 mom. i grundlagen kan de självstyrande landskapen anvisas uppgifter endast genom en bestämmelse på lagnivå. Därför föreslås det att lagen ska innehålla tillräckliga grundläggande bestämmelser för att närmare bestämmelser ska kunna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det föreslås att 1 mom. 8 punkten i paragrafen preciseras så att landskapen enligt bestämmelsen ska ha till uppgift att inom sina vattenförvaltningsområden bereda förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet utgående från utredningarna och informationen enligt detta mom. och 11 § med iakttagande av det som föreskrivs om tidtabellen för beredningen i 13 §. Syftet med ändringen är att precisera att tidtabellerna i 13 § för uppgörande av beredningsunderlagen för förvaltningsplanen även anger tidsfrister för insamlande och produktion av de uppgifter som behövs när dessa beredningsunderlag utarbetas. Genom att tidsfristerna för att slutföra olika uppgifter preciseras blir det till exempel möjligt att verifiera om landskapet har skött sina lagstadgade skyldigheter inom utsatt tid. Om så inte är fallet kan de styrande ministerierna enligt 28 b § meddela ett föreläggande för att skyldigheterna ska fullgöras.

Enligt förslaget stryks i 1 mom. 9 punkten uppgiften att fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på vattenvårdsförvaltningen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna som lyder under ministerierna har kunnat anvisas uppgifter genom separata ålägganden, men motsvarande förfarande kan inte användas i fråga om landskapen. I punkten ska det föreskrivas om landskapets skyldighet att genomföra åtgärdsprogrammet för egen del och följa och befrämja att åtgärdsprogrammet genomförs.

Som en av uppgifterna i anslutning till vattenvårdsförvaltningen sköter landskapen för egen del vidtagandet av åtgärderna i åtgärdsprogrammen. Dessutom ska landskapet befrämja att åtgärdsprogrammet genomförs till de delar landskapet inte självt genomför åtgärder som ingår i programmet. Skyldigheten att följa att vattenvårdsförvaltningens åtgärdsprogram genomförs grundar sig på skyldigheten att lägga fram en interimrapport om genomförandet av åtgärdsprogrammet enligt artikel 15.3 i ramdirektivet för vatten.

Till 1 mom. fogas en ny 10 punkt som reglerar uppgiften att med tanke på miljömålen bedöma betydelsen av en tillfällig försämring av vattenstatusen till följd av ett exceptionellt naturförhållande eller en olycka av exceptionellt slagenligt 21 § 3 mom. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 14 e § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen (1040/2006).

Det föreslås också att en ny 11 punkt fogas till 1 mom. Enligt den punkten ska landskapen försäkra sig om att om det i förvaltningsplanen föreslås sådana avvikelser som avses i 21 § 3 mom. eller i 22–25 §, detta inte förhindrar eller äventyrar uppnåendet av miljömålen enligt 21 § 1 mom. i andra vattenförekomster inom samma vattenförvaltningsområde eller strider mot krav eller mål som uppställs annanstans i miljölagstiftningen. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 14 f § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen.

Till 1 mom. fogas en ny 12 punkt enligt vilken landskapet för egen del ska sammanställa de uppgifter som avses i punkterna 1–11 och lagra dem i datasystemet för miljövärdsinformation. Typiskt är att uppgifter lagras både efter att olika arbetsfaser har slutförts och medan de pågår. Detta befrämjar ledigheten och effektiviteten av arbetet både inom landskapen och i samarbetet mellan landskapen. I och med att uppgifterna lagras i datasystemet blir de tillgängliga för myndigheter, forskningsinstitut och medborgare. I praktiken rapporteras uppgifterna elektroniskt till EU-kommissionen via datasystemen för miljövärdsinformation.

Till 1 mom. fogas en ny 13 punkt enligt vilken landskapet för egen del ska sköta de uppgifter som avses i denna lag samt det nödvändiga samarbetet inom internationella vattenförvaltningsområden. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 6 § i statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden (1303/2004). Bestämmelser om samarbete inom internationella vattenförvaltningsområden finns i gränsöverskenskommelsen med Sverige (FördrS 91/2010) och i överenskommelsen med Norge om ett finsk-norskt vattenförvaltningsområde (FördrS 50/2014). Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen iaktas i den nationella delen av det internationella vattenförvaltningsområdet.

Till 1 mom. fogas också en ny 14 punkt, enligt vilken landskapet i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövrdsmyndigheten inom ramen för översynen av åtgärdsprogrammet ska granska förhandskontrollåtgärder som vidtas i enlighet med andra lagar och som påverkar vattnets tillstånd och vid behov föreslå att de uppdateras. Bestämmelser om ändring av tillstånd som hör till förhandskontrollåtgärderna och av kontrollvillkor finns i miljöskyddslagen (527/2014) och vattenlagen (587/2011). Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 24 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. Att lyfta av bestämmelsen till lagnivå står i samklang med kraven i 80 § i grundlagen. Syftet är inte att ändra den materiella regleringen.

Skyldigheten att granska förhandskontrollåtgärderna grundar sig på artikel 11.3 led e–i i ramdirektivet för vatten. De förhandskontrollåtgärder som anges där hör till de grundläggande åtgärder inom vattenvården som läggs fram i åtgärdsprogrammet. De ska granskas regelbundet och vid behov uppdateras. Till de förhandskontrollåtgärder som avses i de nämnda leden hör förhandskontroll av uttag av sött ytvatten och grundvatten samt uppdämning av sött ytvatten, förhandskontroll av bildande av konstgjort grundvatten, förhandskontroll av utsläpp från punktkällor och diffusa källor som kan ge upphov till föroreningar samt övriga förhandskontrollåtgärder som säkerställer att vattenförekomsternas hydromorfologiska förhållanden inte förhindrar eller äventyrar uppnåendet av miljömålen för ekologisk status eller god ekologisk potential. De berörda förhandskontrollåtgärderna har definierats som grundläggande åtgärder inom vattenvården även i 24 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. Till de

viktigaste förhandskontrollåtgärder som omfattas av gransknings- och uppdateringsskyldigheten och som inverkar på vattnets ekologiska status, hör de tillstånd som beviljas med stöd av miljöskyddslagen och vattenlagen samt de villkor för utförande av verksamheten som tillståndsmyndigheten anger inom ramen för ett anmälningsförfarande.

Granskningen av förhandskontrollåtgärderna i samarbetet med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten stöder uppgörandet av övervakningsprogrammet och bedömningen av tillräckligheten av de grundläggande åtgärderna i åtgärdsprogrammet. I samband med översynen av åtgärdsprogrammet bedöms det hur mycket belastningen från mänsklig verksamheten bör reduceras för att miljömålen ska nås. Via skyldigheten att beakta förvaltningsplanen blir miljömålen för vattenvården beaktade i beslutsfattandet enligt sektorlagarna. Dessutom speglas miljömålen i efterhandstillsynen genom den granskning som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och landskapen gör i samarbete. I denna granskning ingår en bedömning av om kontrollvillkoren i tillstånden är tillräckligt heläckande med hänsyn till övervakningsprogrammet för vattenvården.

I 2 mom. föreskrivs det om landskapets uppgifter inom sitt område inom havsvårdsförvaltningen. Enligt förslaget stryks i 4 punkten i momentet skyldigheten att fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på havsvårdsförvaltningen. Dessutom förtydligas punkten så att det blir landskapets uppgift att för egen del bereda havsförvaltningsplanen och befrämja dess genomförande samt genomföra havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram. Landskapet ska således inom sitt område för egen del befrämja att åtgärderna genomförs och genomföra åtgärderna. Dessutom ska landskapet delta i den beredning av havsvårdsplanen och åtgärderna som samordnas av miljöministeriet.

Till 2 mom. fogas enligt förslaget också en ny 5 punkt, som reglerar uppgiften att för egen del sammanställa de uppgifter som avses i punkterna 1–4 och lagra dem i datasystemet för miljöförvaltningen.

Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket närmare bestämmelser om landskapets och Finlands miljöcentrals uppgifter som avses i denna paragraf och deras tidtabell får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §. Landskapens samarbete inom vattenförvaltningsområdet. I paragrafen föreskrivs om samarbete mellan landskapen inom vattenförvaltningsområden. Med den föreslagna bestämmelsen strävar man efter att säkerställa att uppgifterna sköts på ett enhetligt sätt och i enlighet med EU-lagstiftningen i hela landet. Ett förbehåll för samarbetet mellan landskapen är i synnerhet att ett vattenförvaltningsområde är den regionala enheten inom planeringen av vattenvården. Ett annat syfte med bestämmelsen är att trygga landskapens självstyrelse.

Paragrafen består av fyra moment av vilka 1 och 3 mom. innehåller materiella bestämmelser om landskapens samarbete medan 4 mom. innehåller ett bemyndigande om att utfärda förordning. I 2 mom. finns det en informativ hänvisning till bestämmelser om formerna för samarbetet mellan landskapen i den föreslagna landskapslagen.

I paragrafens 1 mom. ska det enligt förslaget föreskrivas att landskapen ska samarbeta inom vattenförvaltningsområdet för att vattenförvaltningen ska bli jämförbar och enhetlig på riksnivå i de uppgifter som räknas upp i momentet. Kravet på nationell enhetlighet bidrar till att förverkliga jämlikheten, som tryggas i 6 § i grundlagen. De vattenförvaltningsuppgifter som anges i momentet inverkar bland annat på verksamhetsutövarnas verksamhetsförutsättningar, på medborgarna och på det allmänna intresset.

En nationell enhetlighet är viktig särskilt vid bedömningen av vattnens status och ordnandet av övervakning samt uppställandet av miljömål. Syftet med att övervakningen ska göras i samarbete är dessutom att säkerställa att man inom alla vattenförvaltningsområden med hjälp av enhetliga förfaranden får en mångsidig och tillförlitlig helhetsbild av vattnens tillstånd och effekterna av de åtgärder som vidtagits. Med tanke på verksamhetsutövarnas verksamhetsförutsätt-

ningar är det också viktigt att granskningen av förhandskontrollåtgärderna genomförs så att verksamhetsutövarna behandlas lika.

Med hänsyn till förfarandet för utarbetande av förvaltningsplanen inom vattenförvaltningsområdet är samarbete nödvändigt särskilt med tanke på samordningen av tidtabeller och innehåll. Genom ett samordnat förfarande produceras högklassiska och harmoniserade förvaltningsplaner som uppfyller kraven i EU:s ramdirektiv för vatten och i den nationella lagstiftningen.

Paragrafens 2 mom. ska innehålla en informativ hänvisning till 8 kap i den föreslagna landskapslagen, där det föreskrivs om formerna för landskapens samarbete.

I 3 mom. föreskrivs att landskapen ska samordna tidtabellen och innehåll i planeringen av vattenvårdsförvaltningen mellan vattenförvaltningsområdena även på riksnivå. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att förfarandet genomförs på ett ändamålsenligt sätt enligt en enhetlig tidtabell inom och mellan vattenförvaltningsområdena, så att man på riksplanet kan följa de tidtabeller som grundar sig på EU:s ramdirektiv för vatten.

Paragrafens 4 mom. innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket närmare bestämmelser om innehåll i de uppgifter inom vattenvården som ska fullgöras som samarbete mellan landskapen samt om vattenförvaltningsområdena utfärdas genom förordning av statsrådet. Förordningens rubrik ska dock inte längre nämnas i paragrafens rubrik.

7 §. Karakterisering av vatten. Enligt rådande rättsläge hör den uppgift som regleras i paragrafen för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna och den överförs nu på landskapet. Det föreslås att uppgiften som anges i passiv form ändras till aktiv form.

Paragrafen preciseras till den del att landskapet utöver att dela in ytvatten i typer även ska ange läget och gränserna för dem. I fråga om grundvattnen anger landskapet också läget och gränserna för viktiga och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, samt den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i grundvattenområdena. Nuvarande bestämmelser om uppgiften finns i 3 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. Eftersom uppgifter kan delegeras till de självstyrande landskapen enligt 121 § 4 mom. och 80 § 1 mom. i grundlagen endast genom bestämmelser på lagnivå, föreslås det att de uppgifter som för närvarande anges i förordningar av statsrådet ska anges i lagen.

8 §. Klassificering av vattnens status. Enligt rådande rättsläge hör den uppgift som anges i paragrafen för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna och den överförs nu på landskapet. Det föreslås att uppgiften som anges i passiv form i 1 mom. ändras till aktiv form. I 3 mom. görs dessutom en teknisk ändring i språkdräkten.

9 §. Övervakning. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Det föreslås att momentet ändras till aktiv form för att tydliggöra att uppgiften anvisas landskapet. När landskapet upprättar ett övervakningsprogram ska hänsyn tas till den kontroll som hör till verksamhetsutövarna enligt någon annan lag. Ordalydelsen syftar också till att klargöra att vattenförvaltningsområdets övervakningsprogram sammanställs av kontrollvillkor som ansluter sig till tillstånden och av den övervakning som landskapet ordnar. Därtill ska uppgifter samlas från forskningsinstitutens undersökningar och till exempel kontroller av vattenkvaliteten i anslutning till vattenförbrukningen, såsom för närvarande.

10 a §. Avgränsning av grundvattenområden. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I bemyndigandet att utfärda förordning i 3 mom. föreslås dessutom en lagteknisk korrigering i momentets finska språkdräkt.

10 b §. Klassificering av grundvattenområden. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I bemyndigandet att utfärda förordning i 3 mom. föreslås dessutom en lagteknisk korrigering i momentets finska språkdräkt.

10 c §. *Ändring av gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden.* I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

10 d §. *Beredning av avgränsning och klassificering av grundvattenområden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. ändras begäran om utlåtande av landskapsförbundet till begäran om utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Kravet att utlåtande ska begäras är motiverat med beaktande av de uppgifter som anvisas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bland annat i tillståndsärenden och tillsyn enligt miljöskyddslagen och vattenlagen. När det gäller naturskyddsuppgifterna kommer Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet dessutom att ha en betydande expertis som behöver utnyttjas särskilt när klassificeringen av grundvattenområden i klass E förbereds. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska också sköta den allmänna tillsynen enligt marktäktslagen (555/1981), vilken har nära samband med avgränsningen och klassificeringen av grundvattenområden.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som motsvarar det nuvarande 27 § 2 mom. i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. Med hänsyn till kraven i 80 § i grundlagen bör regleringen ske på lagnivå. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om förfarandet vid beredningen av bestämning och klassificering av ett grundvattenområde som en del av upprättandet av förvaltningsplanen för vattenvården. I förfarandet iakttas 15 § 1 och 2 mom. i lagen, enligt vilka beredningsunderlagen ska hållas framlagda och alla ska ha tillfälle att framföra sina åsikter om dem inom en frist på sex månader. Med avvikelse från detta föreskrivs det i det nya 3 mom. att tidfristen under vilken beredningsunderlagen ska finnas framlagda och allmänheten kunna framföra sin åsikt ska vara minst 30 dagar. Landskapet får också bestämma att tidfristen ska vara längre än denna minimitid. Den kortare tidfrist när beredningsunderlag finns framlagda och åsikter kan framföras iakttas om klassificeringen eller avgränsningen av ett grundvattenområde ändras genom ett separat förfarande som inte ingår i upprättandet av en förvaltningsplan. I övrigt iakttas 15 § 1 och 2 mom. i förfarandet i enlighet med 1 mom.

Det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. I detta 4 mom. föreslås dessutom en författningsteknisk ändring i bemyndigandet att utfärda förordning i dess finska språkdräkt.

10 f §. *Beredning av skyddsplaner för grundvattenområden.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. ändras begäran om utlåtande av regionförvaltningsverket till begäran om utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 3 mom. föreslås dessutom en författningsteknisk ändring i bemyndigandet att utfärda förordning i dess finska språkdräkt.

11 §. *Förvaltningsplan.* Enligt rådande rättsläge hör uppgiften för närvarande till närings-, trafik- och miljöcentralerna och den överförs enligt förslaget till landskapen. Uppgiften i passiv form i 1 mom. ändras till aktiv form. Ändringen ska också klarlägga att landskapen i samarbete ska upprätta en förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet. Den förvaltningsplan som landskapet utarbetar för vattenförvaltningsområdet ska inkludera de uppgifter och handlingar som anges i punkterna i momentet. Kraven på förvaltningsplanens innehåll anges utförligare i bilaga 5 till statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. I 1 mom. 6 punkten ändras omnämnandet av redogörelsen om mellanstatliga underhandlingar som ska ingå i förvaltningsplanen. Enligt den föreslagna punkten ska förvaltningsplanen i stället inkludera en redogörelse om samarbetet mellan behöriga myndigheter inom internationella vattenförvaltningsområden samt om hur dessa har inverkat på planens innehåll och valet av alternativ. I punkten föreskrivs det fortfarande också att en redogörelse om de åsikter som framförts under beredningen ska ingå i förvaltningsplanen. Samarbetet inom internationella vattenförvaltningsområden regleras genom gränsvattenavtal.

Till 1 mom. fogas också en ny 7 punkt, enligt vilken förvaltningsplanen ska inkludera ett sammandrag av de åtgärder som avses i 12 § genom vilka miljömålen uppnås.

I 2 mom. föreslås en lagteknisk korrigering. Hänvisningen till 4 a kap. korrigeras och blir en hänvisning till 26 b §.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att en miljörapport ska läggas fram i förvaltningsplanen. Syftet med ändringen är att precisera att miljörapporten inte är en separat del av förvaltningsplanen utan ingår i den. Dessutom inkluderar momentet en informativ hänvisning om att upprättandet av miljörapporten regleras i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005). Syftet är att framhäva att upprättandet av miljörapporten ska följa det förfarande som föreskrivs i den lagen.

I 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapen. Annan behövlig information som myndigheterna förfogar över ändras till annan information som myndigheterna förfogar över och som är nödvändig för vattenvårdsförvaltningen. Avsikten med ändringen är att framhäva att landskapens tillgång till uppgifter inte är behovsprövad utan att uppgifterna ska vara nödvändiga för vattenvårdsförvaltningen.

12 §. Åtgärdsprogram. Enligt rådande rättsläge hör den uppgift som anges i paragrafen för närvarande på närings-, trafik- och miljöcentralerna och den överförs nu till landskapen.

Det föreslås att uppgiften i paragrafens 1 mom. som anges i passiv form ändras till aktiv form. Landskapet ska utarbeta ett eller flera åtgärdsprogram för vattenförvaltningsområdet för uppnående av miljömålen för vattenvården. Åtgärdsprogram kan utarbetas så att de gäller ett eller flera avrinningsområden. Emellertid ska åtgärdsprogrammet eller åtgärdsprogrammen utarbetas så att de täcker hela vattenförvaltningsområdet. Till förvaltningsplanen ska bifogas ett sammandrag av åtgärderna inom vattenförvaltningsområdet. Ändringen syftar till att förtydliga att man för vattenförvaltningsområdena ska utarbeta åtgärdsprogram och av de åtgärder som ingår i ett åtgärdsprogram sammanställa ett sammandrag för förvaltningsplanen. Då används inte längre samma begrepp för åtgärdsprogrammen som för sammandraget. Detta är ägnat att förtydliga förfarandet vid beredningen av förvaltningsplanerna och åtgärdsprogrammen.

Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket nya eller reviderade åtgärder ska påbörjas inom tre år efter det att åtgärdsprogrammet eller översynen av det har slutförts. Skyldigheten att påbörja åtgärderna inom den angivna tidsfristen regleras i artikel 11.8 i ramdirektivet för vatten. Nu föreslås det att uppgiften även anges i lagen, så att tidtabellen för inledandet av åtgärder enligt ramdirektivet för vatten tydligare ska framgå av den nationella lagstiftningen. Landskapet ska för egen del se till att åtgärderna inleds och följa och befrämja att de genomförs inom sitt område på det sätt som föreskrivs i 5 § 1 mom. 9 punkten.

13 §. Beredningen av förvaltningsplanen och beredningens tidtabell. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. I 1 mom. föreskrivs enligt förslaget att landskapen för förvaltningsplanen inom den angivna tidsfristen ska utarbeta de beredningsunderlag som anges i styckena. Tidtabellen för beredningen av behandlingen i statsrådet av utkastet till förvaltningsplaner har i praktiken konstaterats vara för snäv. Därför föreslås det att såväl tidsfristen för utarbetande av utkastet till förvaltningsplan och utkastet till åtgärdsprogram som tidsfristen för att de överlämnas till miljöministeriet ska tidigareläggas.

Det föreslås att 1 mom. 3 punkten preciseras så att den gäller utkastet till förvaltningsplan och åtgärdsprogram som har behandlats i styrgruppen för vattenförvaltningsområdet. Dessutom tidigareläggs tidsfristen för att utarbeta dessa utkast så att de ska vara gjorda minst 15 månader innan planperioden börjar.

Enligt 2 mom. ska landskapen överlämna ett utkast till den förvaltningsplan som avses i 11 § till miljöministeriet fyra månader innan följande planperiod börjar, så att utkastet kan lämnas över till statsrådet för behandling. Dessutom ska landskapen överlämna åtgärdsprogrammen till miljöministeriet. Nuvarande bestämmelser om överlämnandet av utkastet till förvaltningsplan till miljöministeriet finns i 16 § 2 mom. som enligt förslaget ska upphävas, men eftersom en tidsfrist enligt förslaget ska anslutas till inlämnandet har det med tanke på konsekvensen ansetts nödvändigt att flytta dem till 13 §. Syftet med den föreslagna förlängningen av tidsfristen på fyra månader är att säkerställa att utkastet till förvaltningsplaner kommer in till miljö-

ministeriet tillräckligt tidigt så att ministeriet hinner bereda de handlingar som behövs vid behandlingen i statsrådet och statsrådet hinner godkänna förvaltningsplanerna innan följande planperiod börjar.

Med stöd av 3 mom. kan närmare bestämmelser om de tidsfrister som ska iakttas i förfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §. *Samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

I 1 mom. görs enligt förslaget preciseringar så att samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen sker i minst en samarbetsgrupp per vattenförvaltningsområde, så att tillräckligt samarbete och samverkan med berörda myndigheter och intressenter ska kunna möjliggöras. I bestämmelsen anges inte antalet samarbetsgrupper inom vattenförvaltningsområdet. Landskapen kan inrätta flera samarbetsgrupper i ett vattenförvaltningsområde. I 1 mom. föreslås också en utförligare reglering av samarbetsgruppernas uppgifter enligt vilken en samarbetsgrupp ska delta i beredningen av förvaltningsplanen och för egen del befrämja att den genomförs. På så sätt åstadkoms en tillräcklig grundläggande bestämmelse enligt 80 § i grundlagen så att preciserande bestämmelser kan anges i förordningen.

I 2 mom. ingår preciseringen att ett vattenförvaltningsområde för samordning av innehållet i förvaltningsplanen ska ha en styrgrupp som består av representanter för landskapen samt en representant för fiskerinäringen som är utsedd av jord- och skogsbruksministeriet. Landskapen svarar för styrgruppens verksamhet i stället för den tidigare samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen.

Enligt 3 mom. ska utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet behandlas och samordnas av styrgruppen i överensstämmelse med gällande 16 § 1 mom. Det är motiverat att flytta bestämmelsen om styrgruppens uppgift till denna paragraf så att lagstiftningen blir konsekvent.

I och med ändringen blir det nuvarande 3 mom. den ändrade paragrafens 4 mom.

Dessutom ska paragrafen enligt förslaget kompletteras med ett 5 mom. enligt vilket närmare bestämmelser om samarbetsgruppens och styrgruppens sammansättningar, mandatperioder och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelsen står i samklang med kraven gällande författningsnivå och bemyndiganden att utfärda förordningar i 80 § i grundlagen.

15 §. *Deltagande och information.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Dessutom förtydligas paragrafen. Därtill ska man lätta på förfarandet genom att frågå kungörelse i tidningar och övergå till elektronisk information.

På motsvarande sätt som enligt nuvarande rättsläge ska landskapet i enlighet med 1 mom. ge alla möjlighet att ta del av beredningsunderlagen för förvaltningsplanen som avses i 13 § samt bakgrundshandlingarna till dem under sex månader. Skyldigheten att publicera beredningsunderlagen enligt den tidtabell som anges i 13 § grundar sig på artikel 14 i ramdirektivet för vatten. Landskapen ska publicera beredningsunderlagen elektroniskt och samtidigt ha dem framlagda på riksnivå under sex månader. Att samtidigt ha underlagen framlagda är nödvändigt för att uppnå nationell enhetlighet och likabehandling av medborgarna samt en ändamålsenlig resursanvändning. Dessutom är det ändamålsenligt att samordna framläggandet med framläggandet av havsförvaltningsplanen och de planer för hantering av översvåmningsrisker som avses i lagen om hantering av översvåmningsrisker (620/2010). Av beredningsunderlagen ska det i överensstämmelse med bilaga 5 till statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen framgå var och hur bakgrundshandlingarna finns tillgängliga. Landskapen ska dessutom säkerställa att beredningsunderlagen finns framlagda också i kommunerna.

Enligt paragrafens 2 mom. ska landskapet lämna information om framläggandet av beredningsunderlagen till de berörda kommunerna i sitt område för offentliggörande med iakttagande av 108 § i kommunallagen (410/2015). Enligt 108 § i kommunallagen ska kommunala tillkännagivanden göras kända genom att de offentliggörs i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, samt vid behov på något annat sätt som kommunen har fattat beslut om. Ett tillkännagivande ska finnas i det allmänna datanätet under den tid som anges i 2 mom., dvs. i sex månader. Förfarandet motsvarar förfarandet i lagen om hanteringen av översvämningssrisker gällande utkast till förvaltningsplan och bakgrundshandlingar. Dessutom föreslås det att i 1 mom. anges att landskapet vid behov ska informera om framläggande på annat sätt.

Enligt paragrafens 3 mom. ska landskapet ge alla tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlagen skriftligt eller elektroniskt inom en frist på sex månader. Landskapen ska dessutom begära behövliga utlåtanden. Vanligen begärs utlåtanden av regionala och rikstäckande myndigheter, styrande ministerier och övriga intressenter som ingår i samarbetsgrupper kring vattenvården.

Bestämmelser om tidsfristen på sex månader för såväl framläggandet enligt 1 mom. som allmänhetens möjlighet att framföra sin åsikt enligt 3 mom. finns för närvarande i 27 § i statsrådets förordning om vattenvårdsförvaltningen. I syfte att förenhetliga och förenkla lagstiftningen har man ansett det motiverat att föreskriva om tidsfristen på lagnivå vid sidan av övriga bestämmelser om saken.

I paragrafens 4 mom. ska det enligt förslaget läggas till en bestämmelse enligt vilken bestämmelser om beredningsunderlagen och tidtabellen för förfarandet finns i 13 §. Genom ändringen tydliggörs att tillfälle att yttra sig om de beredningsunderlag som avses i 13 § ska ordnas under sex månader i enlighet med tidtabellen i den paragrafen. Paragrafens 4 mom. ska liksom det nuvarande 1 mom. innehålla en informativ hänvisning enligt vilken bestämmelser om beredningsunderlags och bakgrundshandlingars offentlighet finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

16 §. *Behandlingen av förvaltningsplanen.* Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom det materiella innehållet regleras i de föreslagna 13 och 14 §. I 13 § föreskrivs om beredningen av förvaltningsplanen och i 14 § om samarbetet i beredningen av förvaltningsplanen.

17 §. *Godkännande av förvaltningsplaner.* I paragrafens 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Dessutom ska bestämmelserna ändras till aktiv form för att tydliggöra att uppgifterna hör till landskapet. Samtidigt föreslås ändringar som gör förfarandena klarare i fråga om att informera om den godkända förvaltningsplanen och framläggandet av den. Till följd av ändringen är det enligt förslaget inte längre nödvändigt att särskilt kungöra godkännandet av en förvaltningsplan på kommunens anslagstavla eller i en tidning.

Landskapet ska vidarebefordra informationen om att en förvaltningsplan har godkänts till kommunerna inom sitt område för att offentliggöras med iakttagande av 108 § i kommunallagen. Dessutom ska landskapet lämna informationen till de myndigheter som har hört tidigare under beredningen av ärendet. Landskapet ska hålla den godkända förvaltningsplanen framlagd i landskapet. Dessutom ska landskapet säkerställa att den förvaltningsplan som gäller kommunens område finns framlagd i kommunen. Den godkända förvaltningsplanen ska hållas framlagd under den tid som ändring kan sökas, det vill säga i 30 dygn.

22 §. *Konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.* Enligt rådande rättsläge hör uppgiften till närings-, trafik- och miljöcentralerna. Uppgiften i passiv form ändras till att anges i aktiv form för att tydliggöra att uppgiften hör till landskapet.

26 a §. *Havsvårdsförvaltningen.* I paragrafens 3 mom. ändras respektive närings-, trafik- och miljöcentral till landskapen. Det föreslås att omnämnandet av att bestämmelser om de samordnande närings-, trafik- och miljöcentralerna utfärdas särskilt ska strykas. Avsikten är att

landskapen självständigt ska bestämma om hur de genomför sitt samarbete i praktiken. Det föreslås att momentet ska ändras så att det föreskrivs att bestämmelser om samarbete mellan landskapen inom havsvårdsförvaltningen utfärdas särskilt i 26 l §.

26 f §. *Havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram.* I paragrafen görs de tekniska ändringar av myndigheten som krävs i och med regionförvaltningsreformen. Dessutom föreslås det att momentfördelningen i paragrafen ändras så att ordningföljden för 1 och 2 mom. byts. Syftet är att tydliggöra uppgiftsfördelningen mellan ministeriet och landskapet i fråga om havsvården.

I 1 mom. föreskrivs att miljöministeriet ska upprätta ett åtgärdsprogram som innefattar de regionala och nationella åtgärder som krävs för att en god status i den marina miljön ska kunna uppnås och bevaras. Syftet med ändringen är att framhäva att det uttryckligen är miljöministeriet som, i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet, sammanställer det riksomfattande åtgärdsprogrammet för havsvården. Med regionala åtgärder avses åtgärder som landskapet tar fram inom sitt område och med nationella åtgärder sådana åtgärder som sammanställts på riksnivå utifrån geografiska grunder, per sektor eller per tema.

I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet. Landskapets uppgift enligt bestämmelsen preciseras så att landskapet inom sitt område tar fram åtgärder för uppnåendet av de miljömål som ställts upp i havsförvaltningsplanen. Syftet med ändringen är att precisera att landskapets deltagande i upprättandet av havsförvaltningsplanen uttryckligen gäller landskapets område. Dessutom föreslås det att momentet ändras så att åtgärderna kan utarbetas så att de gäller en eller flera delar av havsvattnen och att åtgärdernas verkningar ska granskas också för det havsområde som ligger utanför Finlands ekonomiska zon. Ändringarna avses precisera att landskapen inom sina områden ska ta fram åtgärder som senare sammanställs till ett enda åtgärdsprogram som omfattar hela havsområdet.

26 j §. *Deltagande och information.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet.

26 l §. *Statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen och samarbetet mellan landskapen.* Bemyndigandet att utfärda förordning om de samordnande närings-, trafik- och miljöcentralerna i 1 mom. 6 punkten stryks, eftersom avsikten är att landskapen självständigt ska bestämma om hur de genomför sitt samarbete i praktiken. Närmare bestämmelser om samarbetet inom havsvårdsförvaltningen ingår i de föreslagna 2–4 mom.

Det föreslås att 2 mom. ska innehålla bestämmelser om att landskapen ska samarbeta vid fastställande av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön, bedömning av det nuvarande tillståndet, uppställande av miljömålen, utarbetande och genomförande av övervakningsprogrammet, sammanställande och genomförande av åtgärderna, uppgörande av havsförvaltningsplanen och havsförvaltningen på ett nationellt jämförbart och enhetligt sätt. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att även om varje landskap för egen del bereder en havsförvaltningsplan och genomför dess åtgärdsprogram bygger all verksamhet på övergripande information om den marina miljön och siktar mot en nationellt enhetlig havsförvaltningsplan och dess åtgärdsprogram som fyller kraven i EU:s ramdirektiv om en marin strategi.

Enligt förslaget ska ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Momentet ska innehålla en informativ hänvisning till 8 kap i den föreslagna landskapslagen, där det föreskrivs om formerna för landskapens samarbete.

I 4 mom. föreskrivs det att landskapen för egen del ska samordna tidtabellen och innehållet i havsvårdsplaneringen. Även denna bestämmelse bygger på målet att få till stånd en nationellt jämförbar och enhetlig havsförvaltningsplan.

28 §. *Beaktande av förvaltningsplanen och havsförvaltningsplanen.* I 1 mom. föreslås det att landskapsmyndigheter läggs till de myndigheter som i sin verksamhet ska beakta förvalt-

ningsplanen, havsförvaltningsplanen och den särskilda åtgärdsplanen för havsvården. Till dessa myndigheter hör även de statliga och de kommunala myndigheterna.

28 a §. Samråd. Det föreslås att paragrafen ska innehålla bestämmelser om ett nytt samrådsförfarande mellan landskapet och staten. I och med att vattenvårds- och havsvårdsuppgifterna övergår till de självstyrande landskapen är det nödvändigt att reglera samarbetsförfarandet mellan staten och landskapet.

I 1 mom. föreskrivs om samråd som ordnas av miljöministeriet med landskapet. Samråd kan hållas mellan ministeriet och ett eller flera landskap. Samrådet gäller planeringen och genomförandet av vattenvården- och havsvården. Vid behov ordnas samråd i samarbete med de övriga ministerierna som styr och följer genomförandet av denna lag inom sina verksamhetsområden, dvs. jord- och skogsbruksministeriet och kommunikationsministeriet. Samråd kan ordnas i olika skeden av planeringen och genomförandet.

Enligt 2 mom. säkerställs genom samrådet att planeringen och genomförandet av vattenvården- och havsvården görs på ett nationellt enhetligt sätt. Med enhetlighet avses både förfarandet och innehållet i planeringen och genomförandet. Rikstäckande enhetlighet behövs särskilt för att fullgöra de skyldigheter som härrör från EU-lagstiftningen, så att man kan ta fram högkvalitativa vatten- och havsförvaltningsplaner och trygga likabehandlingen av olika aktörer i olika landskap. Tidtabellen för planeringen av vattenvården- och havsvården grundar sig på EU-direktiv, och därför är det viktigt att de olika faserna i planeringen och genomförandet realiseras i rätt tid och inom en nationellt enhetlig tidtabell.

Samrådet ska gälla skötseln och samordningen av de viktigaste uppgifterna enligt lagen. Viktiga uppgifter inom vattenvården och havsvården är bland annat att ställa upp miljömål och att genomföra åtgärder. Dessutom ska samrådet ta upp skötseln av de uppgifter som åläggs landskapen i 5 § 1 och 2 mom. Samrådet kan också behandla uppgifter enligt 13 och 15 §. Bestämmelsen om samordning avser både innehållet i uppgifterna och tidsmässig samordning av förfarandet.

Paragrafens 3 mom. innehåller ett bemyndigande för statsrådet att utfärda förordning med närmare bestämmelser om tidtabellen för samråd.

28 b §. Föreläggande att fullgöra de skyldigheter som gäller vattenvården och havsvården. Till lagen fogas enligt förslaget en ny 28 b § om ett nytt förvaltningstvångsmedel. Den nya paragrafen anses nödvändig eftersom uppgifterna inom vattenvården och havsvården övergår från statliga myndigheter till landskapen, och lagen inte tidigare inkluderat förvaltningstvångsmedel. Planeringssystemen för vattenvården och havsvården grundar sig på den EU-lagstiftning som omfattar ålägganden som är bundna till en tidsfrist. Om åläggandena inte fullgörs inom utsatt tid och enligt bestämmelserna i EU-lagstiftningen kan Finland åläggas påföljder för förseelse, inklusive ekonomiska sanktioner. Den centrala avsikten med bestämmelsen är att det styrande ministeriet kan ålägga landskapet att sköta sina skyldigheter och på så sätt försäkra sig om att EU-lagstiftningen följs på nationell nivå.

I 1 mom. föreskrivs om det styrande ministeriets möjlighet att fastställa en tidsfrist inom vilken landskapet ska fullgöra sina skyldigheter, om landskapet inte skött sina uppgifter enligt lag.

I 2 mom. föreskrivs att ett samråd ska hållas med landskapet innan ett föreläggande enligt 1 mom. meddelas. Ett utlåtande i ärendet ska också begäras av landskapet. Både samrådet och begärandet om utlåtande stöder interaktionen mellan det styrande ministeriet och landskapet och tryggar landskapets möjligheter att delta.

I 3 mom. föreskrivs att det styrande ministeriet inom sitt eget ansvarsområde kan ålägga landskapet att följa föreläggandet vid äventyr att ett åläggande som försummats utförs på den för-

sumliges bekostnad, om föreläggandet enligt 1 mom. inte följs. Avsikten är att det styrande ministeriet kan förstärka sitt föreläggande till landskapet.

I 4 mom. föreskrivs att man i ärenden som gäller hot om tvångsutförande i övrigt ska iaktta vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

1.10.18 Lag om oljeskyddsfonden

17 §. Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen. I paragrafens 1 mom. ändras det lokala räddningsväsendet till räddningsväsendet i landskapet. Hänvisningen till lagen om bekämpning av oljeskador ersätts med en hänvisning till 47 § i räddningslagen. I 1 och 2 mom. ersätts frasen ”den fastställda bekämpningsplanen” med ”den oljebekämpningsplan”. Lagen om bekämpning av oljeskador har upphävts genom ändringen av räddningslagen (/2018). För bekämpningen av oljeskador och fartygskemikalieskador gäller från den 1 januari 2019 räddningslagen.

19 §. Av prövning beroende bidrag. I 1 mom. 1 punkten ändras det lokala räddningsväsendet till räddningsväsendet i landskapet. Dessutom ersätts hänvisningen i 1 mom. 2 punkten till 16 § i lagen om bekämpning av oljeskador med en hänvisning till 14 c § i räddningslagen.

26 §. Synenämnd. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.19 Lag om avhjälpande av vissa miljöskador

9 §. Myndighetens rätt att vidta åtgärder. I 1 och 2 mom. ändras den regionala miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §. Statens medverkan i hjälpåtgärder. I 1 mom. ändras den regionala miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.20 Lag om Finlands miljöcentral

1 §. Finlands miljöcentralens verksamhetsidé och uppgifter. I 2 mom. 2 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet. Enligt förslaget blir det landskapens uppgift att sköta planeringen av områdesanvändningen, vatten- och havsvården, skyddet av naturens mångfald, produktionen av miljöinformation samt användningen och skötseln av vattenresurserna, varför sakkunnigtjänster som stöder dessa uppgifter också bör produceras för landskapen. Paragrafens 2 mom. 3 punkt preciseras så att rapporteringsförpliktelser i anslutning till miljöns tillstånd och belastning samt områdesanvändningen och vattentillgångarna ankommer på staten, eftersom en del av dessa förpliktelser med stöd av 6 § i den föreslagna landskapslagen ska övergå till landskapen.

1.10.21 Lag om skyddande av byggnadsarvet

4 §. Myndigheter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

5 §. Inledande av ett ärende. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 2 mom. landskapsförbundet till landskapet.

6 §. Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet. I 1, 2 och 4 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

7 §. Hörande av parterna samt utlåtanden. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 2 mom. landskapsförbundet till landskapet.

9 §. Skyddsbeslut. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §. Överlåtelse av en byggnad som ägs av staten. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

12 §. Anmälan om skydd. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §. Beviljande och utbetalning av bidrag. Enligt gällande 1 mom. är det närings-, trafik- och miljöcentralerna samt Museiverket som beviljar de statsbidrag som avses i paragrafen. De bidrag för vård av byggnadsarvet som beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralerna finansieras från miljöministeriets förvaltningsområde (moment 35.20.64, reservationsanslag 3 år). De restaureringsbidrag som beviljas av Museiverket finansieras från undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde. Bestämmelsen är inte uttömmande, eftersom det i statsbudgeten kan anslås även andra medel för understöd avsedda för vård av byggnadsarvet. I 1 mom. föreslås det att bidrag för vård av byggnadsarvet i fortsättningen ska kunna beviljas av landskapen i stället för av närings-, trafik- och miljöcentralerna. Samtidigt avser man stryka omnämmandet av ägaren till en byggnad i 1 och 2 mom. som onödigt. Vem som är berättigad till bidragen anges i praktiken i statsbudgeten och med stöd av den i anvisningar av statsbidragsmyndigheterna. Landskapen föreslås själva besluta vem som får de bidrag de beviljar. I 1 mom. avser man stryka bestämmelsen om närings-, trafik- och miljöcentralernas och arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenters uppgifter.

Till paragrafen fogas ett 3 mom. som reglerar tillämpandet av statsunderstödslagen (688/2001) på de bidrag som avses i paragrafen. Det är ändamålsenligt att tillämpa statsunderstödslagen även på beviljandet och utbetalningen, användningen och övervakningen, återbetalningen och återkraven av de bidrag som landskapen beviljar, på information och utlämnande av uppgifter mellan myndigheterna samt på delgivningen av beslut och andra handlingar, om inte något annat föreskrivs särskilt i någon annan lag.

17 §. Nödvändiga iståndsättningsarbeten. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

18 §. Inspektionsrätt. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §. Anmälan om skada. I paragrafen ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

20 §. Ordnande av uppföljning. Enligt förslaget ska 1 mom. ändras så att det i stället för miljöministeriet är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som ska sörja för den riksomfattande uppföljningen av skicket och utvecklingen hos de objekt som skyddats med stöd av lagen. Miljöministeriet bereder en ändring av lagen om skyddande av byggnadsarvet som bland annat syftar till att slopa förfarandet som innebär att beslut om skydd av byggnader ska fastställas av miljöministeriet. Ändringen avses träda i kraft samtidigt som denna lagändring. Eftersom skyddsuppgifterna enligt denna lag i fortsättningen ska skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och miljöministeriet inte längre kommer att ha uppgiften att fastställa beslut, är det ändamålsenligt att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får en helhetsbild av de skyddade objektens skick och utveckling. Konventionen om skydd för byggnadskulturarvet i Europa har trätt i kraft i Finland den 1 februari 1992. Enligt artikel 2 i konventionen förbinder sig parterna att föra en förteckning över de objekt som hör till byggnadskulturarvet och att utan dröjsmål upprätta relevanta dokument när dessa objekt är hotade. Det är således nödvän-

digt att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på grundval av lagen om skyddande av byggnadsarvet har en skyldighet att övervaka skyddade objekt. Det föreslås att närings-, trafik- och miljöcentralerna stryks i paragrafens 2 mom. som gäller den regionala uppföljningen. I 2 mom. föreslås dessutom att landskapsförbunden byts ut mot landskapen.

21 §. Ändringssökande. I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ikraftträdande. Enligt förslaget ska bestämmelser om ikraftträdandet av lagen utfärdas genom en särskild lag om ikraftträdande av lagstiftningen om genomförande av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter. Lagen i fråga innehåller också centrala övergångsbestämmelser rörande uppgifterna. I 31 § 3 mom. i ikraftträdandelagen föreskrivs det om behandlingen och avgörandet av ett beslut som domstolen har upphävt. Eftersom ändring i ett beslut av en närings-, trafik- och miljöcentral om skyddande av en byggnad söks hos miljöministeriet, är det motiverat att i lagen ta in en övergångsbestämmelse enligt vilken behandlingen och avgörandet av ett beslut som upphävts av miljöministeriet ska ske i enlighet med denna lag.

1.10.22 Lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

7 §. Tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.23 Avfallslag

7 §. Avvikelse från klassificering som farligt avfall. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 2 mom. stryks bestämmelsen om myndighetens behörighet, eftersom miljötillståndsbeslut i fråga om denna paragraf i fortsättningen fattas vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

22 §. Statliga myndigheter. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen samt i 4 mom. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessa myndighetsuppgifter ska i fortsättningen skötas av den riksomfattande Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vilket innebär att det inte längre behövs någon särskild koncentrerad av myndighetsuppgifter.

24 §. Allmänna tillsynsmyndigheter. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Allmän tillsynsmyndighet enligt avfallslagen ska i fortsättningen vara Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i enlighet med riktlinjerna för statens regionförvaltningsreform.

25 §. Övriga tillsynsmyndigheter. I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. ska Tullverket bytas ut mot Tullen.

51 §. Producentens skyldighet att informera om mottagningen. I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

54 §. Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet. I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

61 §. Säkerhet som producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa. I 1, 2 och 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

64 §. *Tryggande av producentsammanslutningars verksamhet.* I 1 och 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

70 §. *Märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar.* I paragrafen ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

75 §. *Äläggande att städa upp.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

87 §. *Riksomfattande avfallsplan.* Enligt förslaget ska de regionala avfallsplanerna enligt 88 § i avfallslagen frångås. Den regionala avfallsplaneringen ska göras till en del av den riksomfattande avfallsplanen. Målet är smidigare och enklare administrativa förfaranden. Som en följd av ändringen ska den riksomfattande avfallsplanen också ta i beaktande sådana uppföljnings- och åtgärdsförslag som hänför sig till den regionala avfallshanteringen och enligt den gällande lagen ska genomföras inom ramen för de regionala avfallsplanerna. Närmare bestämmelser om kraven på avfallsplanernas innehåll finns i statsrådets förordning om avfall (179/2012). I och med reformen beaktas innehållskraven för den regionala avfallsplanen i samband med upprättandet av den riksomfattande avfallsplanen. Den riksomfattande avfallsplanen ska således innehålla tillräckligt noggranna uppgifter om den avfallsanläggningsinfrastruktur och investeringar med anknytning till dessa samt om de nödvändiga anläggningarnas placering och kapacitet som enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (avfallsdirektivet) behövs för genomförandet av principen om självförsörjning och närhet. Eftersom den riksomfattande avfallsplanen utgör ramarna för tillstånds- eller godkännandebeslut för anläggningarna, ska den genomgå en miljökonsekvensbedömning i enlighet med direktiv 2001/42/EG om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan och lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Till 1 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken avfallsplanen också kan innehålla andra av de regionala förhållandena påkallade nödvändiga mål och åtgärder för att utveckla avfallshanteringen, vilket motsvarar 88 § 1 mom. som föreslås bli upphävd. Sådana mål och åtgärder kan gälla särskilda frågor kring avfallsflödena och avfallshanteringen i en viss region, t.ex. hanteringen av avfall som härstammar från renskötseln i Lappland. Enligt det föreslagna 2 mom. kan den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller andra av de regionala förhållandena påkallade mål och åtgärder göras upp i form av en separat plan. Landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska delta i upprättandet av planen på det sätt som föreslås i 89 § 2 mom. Ordalydelsen i 3 mom. ses över så att hänvisningen till de separata planer som avses i 2 mom. ändras till pluralform.

88 §. *Regional avfallsplan.* Det föreslås att bestämmelsen upphävs.

89 §. *Förfarandet vid beredning av den riksomfattande avfallsplanen.* Paragrafens rubrik ändras så att den enbart hänvisar till den riksomfattande avfallsplanen. Paragrafens 1 mom. ändras så att den även hänvisar till den plan som gäller andra av de regionala förhållandena påkallade mål och åtgärder. Utlåtande om den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i det föreslagna 87 § 2 mom. i avfallslagen ska begäras av de myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. I praktiken har utlåtande begärts av sådana myndigheter som berörs av åtgärderna i den riksomfattande avfallsplanen. Alla andra ska ges tillfälle att framföra sina åsikter på det sätt som förutsätts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG.

Enligt 2 mom. ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen delta i beredningen av en del av den nationella avfallsplanen eller en separat plan som gäller övriga mål och åtgärder som föranleds av förhållanden i regionen. För detta ändamål ska miljöministeriet till-

sätta en samarbetsgrupp till vilken vid behov kan kallas även kommuner och andra myndigheter samt sådana verksamhetsutövare och i 134 § 2 punkten avsedda föreningar och stiftelser vars verksamhetsfält den riksomfattande avfallsplanen kan anknyta till på ett väsentligt sätt. Landskapen ska bl.a. sköta uppgiften som regionutvecklingsmyndighet samt utvecklingen och finansieringen av regionen och dess näringsliv och innovationsmiljöer. Landskapen ansvarar också för miljö- och hälsoskyddet, produktionen av miljöinformation, planeringen av landskapet och landskapsplanläggningen samt för främjandet av planeringen av kommunernas områdesanvändning. Deltagande i planeringen av avfallshanteringen kan betraktas som en naturlig del av landskapets övriga regionutvecklingsuppgifter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan som riksomfattande tillstånds- och tillsynsmyndighet inom miljövärden bidra med både ett riksomfattande och ett regionalt perspektiv på planeringen av avfallshanteringen. Målet för beredningen och genomförandet av den riksomfattande avfallsplanen är att främja ett konkret avfallssamarbete. För att säkerställa en tillräcklig samverkan kan de övriga instanser som avses i bestämmelsen vid behov kallas till samarbetsgruppen. Enligt 90 § i avfallslagen får närmare bestämmelser om beredningen av den riksomfattande avfallsplanen utfärdas genom förordning av statsrådet. Med stöd av 32 § i statsrådets förordning om avfall (179/2012) ska Finlands miljöcentral fortfarande delta i beredningen av den riksomfattande avfallsplanen. Bestämmelser om deltagande i beredningen av en riksomfattande avfallsplan finns dessutom i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Enligt förslaget ändras 3 mom. så att när den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i 87 § 2 mom. revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter samt om beredningen av planen och deltagandet i beredningen iakttas. Paragrafens 4 mom. upphävs som onödigt. I praktiken har kommunerna med stöd av 122 § i avfallslagen lämnat in de uppgifter om avfall som uppkommer i kommunen, om ordnandet av och tillsynen över avfallshanteringen och om utvecklingsmål beträffande dessa som behövs för att utarbeta den riksomfattande avfallsplanen.

90 §. Förordningar av statsrådet om den riksomfattande avfallsplanen. Paragrafens rubrik ändras så att den enbart hänvisar till den riksomfattande avfallsplanen. I paragrafen stryks dessutom hänvisningen till regionala avfallsplaner.

92 §. Förfarande vid utfärdandet av kommunala avfallshanteringsföreskrifter. I 1 och 2 mom. ändras den berörda närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

93 §. Avfallsrådgivning. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

94 §. Ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret. Till 1 mom. fogas en bestämmelse om att ansökan ska göras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 mom. ska strykas, eftersom ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret i fortsättningen ska göras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

95 §. Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret. I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

96 §. Beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. stryks omnämnandet av verksamhet som bedrivs inom två eller flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden, eftersom verksamhetsområdet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som i fortsättningen sköter motsvarande myndighetsuppgifter, omfattar hela landet.

97 §. *Ändring av beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret.* I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

98 §. *Utdrag ur avfallshanteringsregistret.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

99 §. *Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret.* I 1 och 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

101 §. *Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

103 §. *Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 och 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

104 §. *Utdrag ur producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

105 §. *Anmälan av producenter eller medlemmar till producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

106 §. *Ändring av beslut om godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 och 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

107 §. *Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i producentregistret.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland samt närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

122 §. *Rätt att få uppgifter.* I 2 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

128 §. *Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om avfallshantering som producenten ordnar.* I 1 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

132 §. *Försummelseavgiftens storlek.* I 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

134 §. *Rätt att inleda ärenden.* I 1 mom. 4 punkten ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

136 §. *Åtgärder i samband med brottmål.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Det särskilda omnämnandet av ställningen som målsägande i brottmål som gäller producentansvar är obehövligt och stryks därför.

137 §. *Ändringssökande.* I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

138 §. *Besvärsrätt.* I 1 mom. 4 punkten stryks närings-, trafik- och miljöcentralen. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ha besvärsrätt i fråga om beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, den kommunala avfallshanteringsmyndigheten, miljöministeriet, Finlands miljöcentral, Tullen och Säkerhets- och kemikalieverket. Det nya 2 mom. behövs för att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

inte ska ha rätt att söka ändring i sina egna besl. En närmare motivering ges i detaljmotiveringen till 21 och 191 § i miljöskyddslagen. I 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

142 §. Förande av registren för avfallshantering och producentregistret. I 1 mom., 1 mom. 2 punkten och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i 1 mom. 3 punkten och 3 mom. ändras Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

148 § Ikraftträdande. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom. Bestämmelserna i 35 § i den tidigare avfallslagen (1072/1993) och 4 kap. om avfallshanteringsarbeten i avfallsförordningen förblev i kraft när avfallslagen trädde i kraft 2011. I det nya 4 mom. föreskrivs att hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralen i 35 § i 1993 års avfallslag efter att denna lag har trätt i kraft avser Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Lagen föreslås träda i kraft den 20 . De regionala avfallsplaner som gällde när lagen trädde i kraft förfaller när planetiden löper ut, det vill säga i praktiken vid utgången av år 2020. De ska likväl hållas i kraft tills dess till de delar de inte strider mot den nationella avfallsplan som avses i den föreslagna 87 §. I och med att närings-, trafik- och miljöcentralen avskaffas är det Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som ska vara verkställande myndighet för de regionala avfallsplanerna.

1.10.24 Lag om avskiljning och lagring av koldioxid

12 §. Myndigheternas uppgifter. I paragrafens 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och dess myndighetsuppgifter ska i fortsättningen skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i Finland och i Finlands ekonomiska zon.

1.10.25 Miljöskyddslag

15 §. Beredskapsskyldighet. I 2 mom. ändras den statliga tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

21 §. Statliga myndigheter. Paragrafens 2 och 3 mom. slås ihop och ordalydelsen förtydligas. I 2 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I fortsättningen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vara statlig miljötillstånds- och tillsynsmyndighet och föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid beslutsfattande som avses i denna lag. Dessutom ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i ärenden som hör till dess behörighetsområde stödja den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

För närvarande är det närings-, trafik- och miljöcentralen som för talan för att tillvarata det allmänna intresset. Bestämmelsen togs in i miljöskyddslagen år 2000 när lagen stiftades. Det allmänna intresset härstammar från vattenlagstiftningen, där man vid intresseavvägningen beaktar det allmänna intresset som en aspekt. Även om beslutssystemet i miljöskyddslagen är mera endimensionellt än beslutssystemet i vattenlagstiftningen, har det sedan miljöskyddslagen stiftades ansetts nödvändigt att betona det allmänna intresset även i beslutsfattande enligt miljöskyddslagen.

Bevakningen av det allmänna intresset kan anses representera alla som orsakats olägenhet och genom den eftersträvas en bevakning som är bredare än bevakningen av enskilda intressen. Den som orsakats olägenhet är inte alls eller inte enbart en enskild person, en grupp av personer eller en egendom, utan olägenheten berör en större helhet. Bevakning av det allmänna intresset vid tillämpningen av miljöskyddslagen avser framför allt gemensamma intressen eller intressen som det inte finns någon direkt förespråkare för. Till exempel har miljön ingen som

kan föra miljöns talan i ärenden som gäller förorening av miljön. Allmänt sett kan t.ex. samtliga invånares intresse i ett område vara ett sådant allmänt intresse som det är myndigheternas skyldighet att beakta. Bevakningen av det allmänna intresset är en del av myndighetsverksamheten och laglighetskontrollen enligt miljöskyddslagen, eftersom den i fråga om miljöskyddslagen som helhet anknyter till miljöskyddslagens principer, förorening av miljön, inklusive förebyggandet av olägenheter för hälsan. Föremål för föroreningen och för skyddet enligt miljöskyddslagen är då miljön och människorna.

I miljöskyddslagen är bevakningen av det allmänna intresset en väsentlig del av myndighetsverksamheten, beslutsfattandet och tillsynen enligt lagen. Bevakningen av det allmänna intresset ingår som en beståndsdel i samtliga åtgärder, från förhandstillsyn till efterhandstillsyn. Det allmänna intresse som baserar sig på miljölagstiftningen bör vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beaktas på tjänstens vägnar t.ex. när det gäller förfarandet vid beslutsfattande. De tjänstemän som behandlar ärendet ska ha tillräcklig naturvetenskaplig, teknisk och juridisk sakkunskap som är relevant vid avgörandet av ärendet och som gör det möjligt att bedöma om utredningarna i ärendet är tillräckliga för ett avgörande och för bevakningen av det allmänna intresset. Tjänstemännen bevakar det allmänna intresset när de bedömer kvaliteten och relevansen hos de utredningar och handlingar som ingår i ansökan om tillstånd. Tjänstemännens bevakning av det allmänna intresset gäller inte bara enskilda ärenden utan har en större räckvidd, eftersom bedömningen görs inom ramen för den relevanta lagstiftningen i förhållande till det omgivande samhället och den omgivande miljön. Utöver övriga aspekter granskar tjänstemännen på tjänstens vägnar konsekvenser som gäller naturvård eller konsekvenserna av ett avgörande med tanke på eventuella parter som kan lida förfång. Samtidigt utreds bl.a. huruvida verksamheten kräver tillstånd eller förfaranden enligt annan lagstiftning som tillämpas vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, t.ex. enligt naturvårdslagen.

I fortsättningen ska man vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med hjälp av förhandsförfaranden säkerställa att olika aspekter beaktas vid beslutsfattandet. Det allmänna intresset beaktas då i myndigheternas beslutsfattande inom miljöområdet. Den interna beredningen och utnyttjandet av sakkunskap inom olika uppgiftskomplex vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet genomförs på så sätt på ett smidigt sätt. Även om det inte föreskrivs om ett internt remissförfarande, ska beaktandet av aspekter som gäller bevakningen av det allmänna intresset i princip ske i skriftlig form inom myndigheten. På så sätt säkerställs det att de förutsättningar som föreskrivs i lag i fråga om tillstånd och andra ärenden uppfylls. Aspekter som gäller det allmänna intresset inkluderas fullt ut i beslutsfattandet och detta går också att påvisa senare. Den skriftliga formen behövs framför allt på grund av skyldigheterna enligt den EU-lagstiftning som tillämpas vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, för att man i beslutsfattandet ska kunna säkerställa att EU-rätten iakttas på behörigt sätt. Beredningsmaterialet i ett ärende är offentligt, vilket bidrar till transparensen i myndigheternas verksamhet och beslutsfattande. Med stöd av offentlighetsprincipen och de berörda parternas rätt till inflytande är det relevanta beredningsmaterialet i ett ärende offentligt. Uppgifter och utredningar av olika slag sparas i handläggningsmaterialet och blir offentliga redan under beredningen. Till sådana utredningar hör t.ex. olika slags naturinventeringar och Natura-utlåtanden som utarbetas inom myndigheten samt eventuella andra utredningar som behövs i ärendet.

För verkställigheten av miljösektorn vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har miljöministeriet tillsatt ett antal projekt som syftar till att med hjälp av arbete i multiprofessionella arbetsgrupper skapa nya förhandsförfaranden, som ska stödja verkställigheten av miljösektorn vid myndigheten.

23 §. Allmänna tillsynsmyndigheter. I 1 och 3 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 1 mom. preciseras att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är statlig tillsynsmyndighet. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till landskapet, eftersom myndighetsuppgifter med anknytning till jordbruk i fortsättningen ska höra till de tilltänkta landskapens verksamhetsområde.

24 §. Övriga tillsynsmyndigheter. I 2 mom. ändras de kommunala hälsoskyddsmyndigheterna till landskapets hälsoskyddsmyndigheter, eftersom det i fortsättningen är landskapen som ansvarar för hälsoskyddet. I bestämmelsen ändras dessutom arbetarskyddsmyndigheterna till singularform eftersom det i fortsättningen finns endast en arbetarskyddsmyndighet.

34 §. Behörig tillståndsmyndighet. I 1, 2, 3 och 4 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

36 §. Överföring av tillståndsärenden. I 1 och 2 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

37 §. Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens regionala behörighet i tillståndsärenden. Paragrafens rubrik ändras för att motsvara innehållet i bestämmelsen. I fortsättningen är det endast nödvändigt att föreskriva om den kommunala tillståndsmyndighetens regionala behörighet, eftersom verksamhetsområdet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som är statlig miljötillståndsmyndighet, omfattar hela landet. Av samma anledning upphävs 2 mom., eftersom översynen av fiskerihushållningsvillkoren i samband med tillståndsansökningar i fortsättningen hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som är riksomfattande myndighet.

38 §. Överföring av behörighet i tillståndsärenden från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. I paragrafens rubrik ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom den i fortsättningen har hand om dessa uppgifter.

39 §. Tillståndsansökan. I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

39 a §. Rådgivning till sökande. I 2 mom. stryks statens miljötillståndsmyndighets skyldighet att till samråd kalla in den statliga tillsynsmyndigheten, eftersom en och samma myndighet, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, framöver ska vara såväl statlig tillståndsmyndighet som statlig tillsynsmyndighet. I fortsättningen ska ämbetsverket genom interna förfaranden sörja för att man vid samråd i tillståndsärenden även beaktar tillsynsperspektivet.

42 §. Utlåtanden. Paragrafens 1 mom. 2 punkten ändras så att utlåtande i fortsättningen ska begäras av hälsoskyddsmyndigheten i det landskap där verksamheten är placerad, eftersom det i fortsättningen är landskapen som ansvarar för hälsoskyddet. Till 2 mom. fogas en ny bestämmelse om skyldigheten att begära utlåtande av de landskap där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda. Utlåtande ska begäras av landskapet endast i ärenden som hör till dess uppgiftsområde, särskilt när det gäller kunnandet inom områdesanvändning, vattenärenden och skyddet av naturens mångfald, vilka nu överförs till landskapen. Utlåtande ska begäras endast när tillståndsmyndigheten anser att det i ärendet är nödvändigt att få höra landskapets ståndpunkt i fråga om vatten- och områdesanvändningen eller skyddet av naturens mångfald. I 2 mom. ändras dessutom den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till 3 mom. fogas en bestämmelse om att tillståndsmyndigheten vid behov kan arrangera ett samråd med de myndigheter som anges i 1 och 2 mom., särskilt när det gäller att säkerställa förmedlingen av dessa myndigheters kunnande och sakkunskap inom olika uppgiftsområden. Detta möjliggör ett flexibelt utbyte av information och kunskap i miljötillståndsärenden mellan de sakkunniga som övergår till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till landskapen.

44 §. Information om tillståndsansökan. I 2 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

51 §. Inverkan av vissa planer och program. I 2 mom. ändras hänvisningen till regionala avfallsplaner enligt 88 § i avfallslagen till en hänvisning till den riksomfattande avfallsplanen enligt 87 § i samma lag. Principerna för placering av tillståndspliktiga behandlingsanläggning-

ar eller behandlingsplatser för avfall ska i fortsättningen fastställas i den riksomfattande avfallsplanen.

64 §. Plan för uppföljning och kontroll. I 1 mom. ersätts tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten med den kommunala miljövårdsmyndigheten och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom dessa myndigheter är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt miljöskyddslagen. Dessutom preciseras bestämmelsen så att landskapet ska ansvara för det godkännande av planen som ålagts fiskerimyndigheten.

80 §. Översyn av tillstånd på grund av nya slutsatser. I 2, 3 och 4 mom. ändras tillsynsmyndigheten och tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom de tillstånds- och tillsynsuppgifter som gäller direktivanläggningar i fortsättningen hör till denna myndighet.

81 §. Översynsförfarandet. I 1 mom. ändras tillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

85 §. Information om tillståndsbeslut. I 3 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

88 §. När tillstånd upphör att gälla. I 2 mom. ändras den myndighet som ska inleda ärenden från tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten, eftersom de är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt denna lag.

89 §. Ändring av tillstånd. Paragrafens 2 mom. ändras så att tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

89 a §. Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift. I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

92 §. Förtydligande av tillstånd. I 1 mom. ändras tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten, eftersom de är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt denna lag.

93 §. Återkallande av tillstånd. Paragrafens 1 mom. ändras så att tillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten ersätts med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

95 §. Åtgärder som gäller mark och grundvatten när verksamheten vid en direktivanläggning avslutas. I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

99 §. *Förfarande i exceptionella situationer.* I 1, 3 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

104 §. *Beredningen av statsrådets beslut.* I 2 mom. ändras de berörda regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

105 §. *Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning som avses i statsrådets beslut och uppföljning av att beslutet följs.* I 1, 2 och 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

116 §. *Anmälan om verksamheten för registrering.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

118 §. *Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar.* Paragrafens 1 mom. ändras så att anmälan om tillfälligt buller eller skakningar på flera kommuners område ska göras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 3 mom. ändras så att bestämmelsen om tidsfristen på 30 dagar ska gälla anmälningar som omfattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets behörighet i stället för anmälningar som gäller den statliga myndighetens behörighet.

123 §. *Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet.* I 1 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

126 §. *Separata ersättningsbeslut.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

129 §. *Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet.* I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

130 §. *Ersättning för oförutsedd skada.* I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

131 §. *Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten.* I 2, 3 och 4 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

135 §. *Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

136 §. *Beslut om sanering av mark och grundvatten.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

137 §. *Saneringsföreläggande.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

138 §. *Överföring av behörighet till den kommunala miljövårdsmyndigheten.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

143 §. *Skyldighet att följa tillståndet i miljön.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. För kommunernas del motsvarar bestämmelsen den gällande lagstiftningen. Kommunerna ska även i fortsättningen i behövlig omfattning och på det sätt som de lokala förhållandena kräver följa tillståndet i miljön inom sitt område. Eftersom de regionala närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter övergår till den riksomfattande Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, ändras i den gällande bestämmelsen den statliga tillsynsmyndighetens skyldighet att följa tillståndet i miljön ”inom sitt område” till ”på riksomfattande nivå”, samtidigt som bestämmelsens innehåll preciseras. Enligt den föreslagna nya bestämmelsen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet se till att uppföljningen av tillståndet i miljön på riksomfattande nivå är tillräcklig. Det är fråga om bedömning av huruvida uppföljningen är tillräcklig med avseende på innehåll, kvalitet och kvantitet. Den riksomfattande uppföljningen stöder i första hand fullgörandet av kommunernas uppföljningsskyldighet t.ex. genom planering och styrning. I lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs det om uppföljning av yt- och grundvatten samt av Östersjöns tillstånd i samband med vattenvård och havsvård samt om den information som ska lämnas om uppföljningsinformationen.

147 §. *Tidsfrist för utarbetande av en luftvårdsplan och en handlingsplan på kort sikt och förfarandet för utarbetande av planer.* I 3 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 4 mom. läggs landskapet till de myndigheter till

vilka den färdiga planen ska sändas för kännedom. Rätten att få information sammanhänger indirekt med landskapens roll inom produktionen av miljöinformation och höjandet av miljömedvetenheten samt främjandet av planeringen av områdesanvändningen. Luftkvaliteten i landskapets kommuner är väsentlig information om miljöns tillstånd i landskapet och samtidigt även väsentlig bakgrundsinformation som kan användas vid planläggningen. En luftskyddsplan ska göras upp när gränsvärdena för luftkvaliteten i någon kommun har överskridits eller hotat att överskridas. Det är till fördel om landskapet är medvetet om vilka åtgärder som ska vidtas för att förbättra luftkvaliteten i kommunen i fråga.

148 §. *Överskridning av gränsvärden orsakad av sandning och saltning.* I 2 och 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

152 §. *Hur bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning utarbetas.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I momentet läggs landskapet till de myndigheter av vilka utlåtande om handlingsplanen för bullerbekämpning ska begäras. I handlingsplanen för bullerbekämpning kan det ingå åtgärder som har samband med trafikplaneringen, planeringen av markanvändningen, tekniska åtgärder i bullerkällorna, val av tystare bullerkällor, tidsmässig och geografisk begränsning av bullrets utbredning och andra begränsningsmetoder såsom ekonomisk styrning. Även landskapet har sådana uppgifter, varför ett utlåtande om handlingsplanen för bullerbekämpning även ska begäras av landskapet.

153 §. *Lämnande av upplysningar om bullerutredningar och om handlingsplaner för bullerbekämpning.* I paragrafen ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

166 §. *Myndigheternas anmälningsskyldighet.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

168 §. *Regelbunden tillsyn.* I 1, 2 och 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

170 §. *Anmälan om inledande av tillståndspliktig verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare.* I 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

171 §. *Kontroll på annans område.* Paragrafen ändras så att det i fortsättningen är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eller i samband med beviljande av tillstånd även den kommunala miljövårdsmyndigheten, som kan bevilja en verksamhetsutövare den kontrollrätt som avses i bestämmelsen.

175 §. *Åtgärder vid överträdelser eller försummelser.* I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

176 §. *Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador.* I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

178 §. *Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I paragrafen läggs landskapet till de myndigheter som utan dröjsmål ska underrättas om betydande förorening av vattendrag eller överhängande hot om sådan. Till landskapets uppgifter hör att ordna vattenvården. Vid miljöskador ska landskapet vid behov inleda undersökande övervakning. Dessutom ska landskapet vid behov beakta följderna av en miljöskada när man ställer statusmål för en vattenförekomst.

181 §. Avbrytande av verksamheten. I 3 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

186 §. Rätt att inleda ärenden. I 1 mom. 4 punkten och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

188 §. Åtgärder i samband med brottmål. I 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

189 §. Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. I 1 och 2 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

190 §. Ändringssökande. I 4 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

191 §. Besvärsmätt. I 1 mom. 4 punkten stryks den statliga tillsynsmyndigheten. Inom ramen för reformen ges de uppgifter som de nuvarande närings-, trafik- och miljöcentralerna har i egenskap av statliga tillsynsmyndigheter i fortsättningen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som också sköter statliga tillståndsuppgifter. Enligt det utkast som var på remiss sommaren 2017 skulle det vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet finnas en separat enhet med uppgift att bevaka det allmänna intresset i miljöfrågor. Enheten skulle också ha haft besvärsmätt i beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar med stöd av miljölagarna. Under den fortsatta beredningen beslutade man att genomföra överföringen av uppgifter utan en separat enhet eller särskilda ombud som skulle ha bevakat det allmänna intresset, och man ansåg inte längre att det fanns ett behov av rätt att söka ändring i beslut som myndigheten fattat. Ändringen påverkar inte Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets rätt att vid behov söka ändring t.ex. i ett avgörande av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Det system som föreslogs i det utkast som var på remiss och det ombudssystem som kom fram under den fortsatta beredningen påminde om motsvarande system inom tull- och skatteförvaltningen. Det skulle ha inneburit att de centrala dragen i systemet enligt den gällande lagstiftningen skulle ha bevarats. Enhetens och ombudens uppgifter skulle delvis ha varit överlappande i förhållande till miljösektorn, och det skulle ha krävt avsevärda resurser att förse enheten med tillräcklig sakkunskap i förhållande till dess storlek och uppgifter.

I tull- och skatteförvaltningens system är det fråga om en fiskal förmån antingen för staten eller för vissa skattetagare. Enheten och ombuden utövar för dessas räkning den rätt att söka ändring som föreskrivits för dem. När det gäller miljöärenden handlade den modell som övervägdes för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om gemensamma rättsgoda, inte så mycket om statens intresse, och det skulle uttryckligen ha varit Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som skulle ha sökt ändring i sina egna beslut och för egen räkning. Eftersom definitionen av allmänt intresse enligt miljölagstiftningen är så flerdimensionell skulle det ha varit svårt att motivera rätten att söka ändring i myndighetens egna beslut, med beaktande av grundlagsutskottets ställningstaganden i motsvarande ärenden (t.ex. GrUU 47/2005 rd, GrUU 22/2013 rd).

Beaktandet av den principiellt besvärliga frågan om myndighetens rätt att söka ändring i sina egna beslut ledde till att bevakningen av det allmänna intresset ordnades på det sätt som nu föreslås.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets besvärsmätt i fråga om beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, den behöriga kommunala myndighet som avses i 156 d §, miljöministeriet, statsrådet, Säkerhets- och kemikalieverket och Finlands miljöcentral. Bestämmelsen motsvarar i sak nuläget och det finns ett regleringstekniskt behov av den.

Paragrafens 2 mom. ändras till 3 mom., och statens tillsynsmyndighet ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Begreppet det allmänna miljöskyddsintresset i momentet är omfångsrikt. Genom miljöskyddslagen strävar man efter att förhindra miljöförstöring, som kan leda till att såväl människor som naturen tar skada. Miljöförstöringen kan ta sig uttryck i konkret förorening av vatten eller mark, utarmning av naturens mångfald eller sanitära olägenheter. Till det allmänna miljöskyddsintresset räknas såväl människors hälsa som naturens mångfald och det allmänna naturskyddsintresset.

192 §. *Begäran om omprövning av beslut som gäller kontrollplaner och ändring av kontrollvillkor.* I 1 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

194 §. *Begäran om omprövning av beslut som gäller skyldigheten att se över tillstånd för direktivanläggningar.* I 1 mom. stryks omnämmandet av den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten ändras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens innehåll motsvarar den materiella lagstiftningen, men myndigheterna ändras.

197 §. *Förfarandet i fullföljdsdomstolen.* I 3 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten och tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten, eftersom de är tillstånds- och tillsynsmyndigheter enligt denna lag.

203 §. *Förfarande vid utfärdandet av kommunala miljöskyddsföreskrifter.* I 1 och 2 mom. ändras den berörda statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

204 §. *Riksomfattande planer och program.* I 4 mom. stryks omnämmandet av regional avfallsplan.

205 §. *Avgifter.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

207 §. *Hörande av vittnen.* I 1 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

212 §. *Förfarandet för att beakta gränsöverskridande konsekvenser i vissa fall.* I 1, 2 och 3 mom. ändras den statliga miljötillståndsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

222 §. *Datasystemet för miljövrårdsinformation.* I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eftersom de uppgifter som omfattas av denna bestämmelse i fortsättningen ska skötas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till de lagar som nämns i momentet läggs lagen om vatten- vrårds- och havsvårdsförvaltningen. Även på grundval av denna utfärdas bestämmelser om vilka uppgifter som ska registreras i datasystemet. I 4 mom. ska landskapet läggas till de myndigheter som trots bestämmelserna om sekretess har rätt att avgiftsfritt få uppgifter ur datasystemet för miljövrårdsinformation.

223 §. *Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövrårdsinformation.* Paragrafens 1 mom. stryks enligt förslaget som obehövlig, eftersom de statliga tillstånds- och tillsynsmyndigheterna sammanläggs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och det därför inte längre är nödvändigt att föreskriva separat om det ansvar som tillstånds- eller tillsynsmyndigheten ska bära i fråga om de uppgifter som registreras i datasystem. Närmare bestämmelser om samma fråga finns i 2 mom. I 2 mom. och dess 2, 6 och 7 punkter samt i 6 mom. ändras den statliga tillsynsmyndigheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

1.10.26 Lag om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

6 §. Myndighetssamarbete. I paragrafen ändras landskapsförbundet till landskapet.

10 §. Kontaktmyndighet. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 och 3 mom. upphävs eftersom de blir obehövliga när uppgiften överförs till en enda behörig statlig regionmyndighet. Inte heller bestämmelsen i 3 mom. om att säkerställa myndighetens opartiskhet behövs längre i lagen, eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som fungerar som kontaktmyndighet inte har uppgifter där myndigheten ansvarar för planeringen och genomförandet av projekten.

11 §. Behörig myndighet. I 1 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Paragrafens 2 mom. upphävs, eftersom det inte behövs när uppgiften överförs till en rikstäckande myndighet.

23 §. Kontaktmyndighetens motiverade slutsats. I 2 mom. ändras landskapsförbunden till landskapen.

32 §. Styrning, övervakning och utveckling. I 2 mom. ändras närings-, trafik- och miljöcentralerna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

34 §. Besvärsmöjlighet med anledning av att miljökonsekvensbedömningen saknas eller är bristfällig. I 1 mom. ändras ”en närings-, trafik- och miljöcentral” till ”Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet”.

35 §. Tvångsmedel. I 1 mom. ändras ”en närings-, trafik- och miljöcentral” till ”Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet”.

37 §. Sökande av ändring i beslut om tillämpning av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning. I 1 och 3 mom. ändras ”en närings-, trafik- och miljöcentral” och ”närings- trafik- och miljöcentralen” till ”Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet”.

1.11 Lag om införande av lagstiftningen om verkställighet av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §. Författningar som träder i kraft. Paragrafen innehåller bestämmelser om de lagar som ska träda i kraft. Genom den föreslagna lagen träder 209 lagar i kraft. Avsikten är att de ska träda i kraft 1.1.2020. Vissa lagar som sätts i kraft genom denna lag innehåller också särskilda ikraftträdandebestämmelser. Den föreslagna lagen om ändring av lagen om Keva ingår inte i denna bestämmelse, eftersom den lagen avses träda i kraft genom särskilda bestämmelser redan 1.9.2019. Likaså avses den föreslagna lagen om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen träda i kraft redan 1.2.2019.

2 §. Författningar som upphävs. Paragrafen innehåller bestämmelser om de lagar som ska upphävas genom den föreslagna lagen. Genom den föreslagna lagen upphävs lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet, lagen om regionförvaltningsverken, lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna, lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken och lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna. Enligt ikraftträdandebestämmelsen i 34 § ska 2 § träda i kraft 1.1.2020.

I och med att de föreslagna lagarna upphävs ska av statens ämbetsverk närings-, trafik- och miljöcentralerna (NTM-centralerna), arbets- och näringsbyråerna (TE-byråerna), det utveckl-

ings- och förvaltningscenter (KEHA-centret) som avses i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009), regionförvaltningsverken samt Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira) läggas ned. Statens ämbetsverk på Åland, om vilket det för närvarande finns bestämmelser i lagen om regionförvaltningsverken, ska däremot inte läggas ned, utan det föreslås att en separat lag ska stiftas om ämbetsverket, lagen om Statens ämbetsverk på Åland.

Genom lagen upphävs dessutom 38, 39 och 65 § samt 72 § 2 mom. i lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (1483/2009). Det är fråga om en teknisk ändring genom vilken den tidigare ändringslagen till denna del upphävs till följd av lagförslaget om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999). I lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (1483/2009) har 38, 39 och 65 § samt 72 § 2 mom. lämnats att träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Eftersom det föreslås att samma paragrafer ändras genom denna lag är det inte ändamålsenligt att lämna kvar lagar som aldrig kan träda i kraft. Därför föreslås det att nämnda bestämmelser i lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar upphävs samtidigt som den föreslagna lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar träder i kraft.

I de lagar som införs genom denna lag och som räknas upp i 1 § ingår också lagar om upphävning av vissa enskilda bestämmelser som avses träda i kraft 1.1.2020.

3 §. Tillämpningsområde. Paragrafen innehåller bestämmelser om den föreslagna införandelagens tillämpningsområde. Bestämmelser om införande som hänför sig till social- och hälsovårdsreformen och landskapsreformen finns förutom i den föreslagna lagen även i den föreslagna lagen om införande av landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet (RP 15/2017 rd, nedan den föreslagna lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen) samt i flera författnings- eller uppgiftsområdesspecifika lagar som hänför sig till landskapsreformen. I 3 § definieras den föreslagna införandelagens tillämpningsområde och förhållande till den övriga lagstiftningen.

I den föreslagna lagen föreskrivs om överföringen av de uppgifter som avses i de lagar som nämns i 1 §. De överföringar av uppgifter som avses i 1 § gäller dels sådana överföringar av uppgifter från staten och kommunerna till landskapen som följer av landskapsreformen, dels omorganiseringen av de statliga myndigheternas tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter.

Genom de lagar som nämns i 1 § genomförs överföringen av de uppgifter till landskapen som avses i 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22 och 25–26 punkten samt 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen (RP 15/2017 rd). Beträffande landskapens kommande uppgifter ska införandelagen således gälla ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna om överföringen av följande uppgifter till landskapen enligt bestämmelsen om landskapens uppgiftsområden i 6 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen: 5) hälsoskyddet, tobakstillsynen, livsmedelstillsynen, tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande samt veterinärtjänsterna, 6) jordbruket och landsbygdsutvecklingen, 7) marknadsordningen för jordbruksprodukter, säkerheten i, kvaliteten på och användningen av jordbrukets produktionsinsatser samt tillsynen rörande växters sundhet, 8) fiskerihushållningen och vattenhushållningen, 10) framsynsverksamheten för regionala utbildningsbehov på kort, medellång och lång sikt och beredningen av regionala utbildningsmål, 11) planeringen av landskapet samt landskapsplanläggningen, 12) främjandet av planeringen av kommunernas områdesanvändning och av ordnandet av byggnadsväsendet, 13) främjandet av skyddet av den biologiska mångfalden och skötseln av kulturmiljön, 16) tillsynsuppgifter när det gäller hantering av farliga kemikalier och av explosiva varor, 17) tillsättandet av ett regionalt idrottsråd i samarbete med övriga landskap samt främjande av motion i landskapet genom det regionala idrottsrådets verksamhet samt uppgifter i samband med fri-luftsleder, 18) främjandet av landskapsidentiteten i regionen i samarbete med regionens övriga aktörer, 19) samordningen av de planer och utvecklingsinsatser som gäller kulturen som en del av genomförandet av landskapsstrategin, landskapsprogrammet och landskapsplanläggningen, 20) främjandet och planeringen av vattentjänsterna, uppgifter kring användningen och sköt-

seln av vattenresurserna samt hanteringen av översvämningsrisker, regionala uppgifter som gäller naturtillgångarna samt genomförande av arbeten som avser miljö, vattentjänster och vattendrag, 21) vatten- och havsskyddet, ordnandet och genomförandet av vatten- och havsvården samt havsområdesplaneringen, 22) produktionen av miljöinformation och förbättrande av miljömedvetenheten, 25) regionala uppgifter i anknytning till romska ärenden och de regionala delegationerna för romska ärenden, 26) den regionala organiseringen och utvecklingen av samservicen. Införandelagen ska också gälla ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna om den i 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen avsedda uppgiften att planera och organisera skärgårdstrafiken. Vidare ska införandelagen gälla bestämmelser om införande av sådana uppgifter som genom de lagar som nämns i 1 § i införandelagen ska överföras till landskapen och som inte hör till något uppgiftsområde enligt 6 § 1 eller 2 mom. i landskapslagen. Dessa uppgifter utgör s.k. övriga uppgifter enligt 6 § 3 mom. i den föreslagna landskapslagen, vilka åläggs landskapen genom lag. Sådana i denna proposition angivna uppgifter är bl.a. att välja hyresgäster till hyresbostäder som är avsedda för grupper med särskilda behov och att förordna byggprojekt av bostäder avsedda för grupper med särskilda behov.

Målet har varit att så heltäckande och fullständigt som möjligt genom de lagar som anges i 1 § ändra speciallagarna om de ovannämnda uppgifterna som överförs till landskapen. Eftersom det finns ett anseeligt antal specialbestämmelser som gäller de uppgifter som ska överföras till landskapen är det möjligt att någon enskild bestämmelse om en uppgift som hör till ett uppgiftsområde enligt 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22 och 25–26 punkten eller 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen kvarstår oförändrad. Därför ska bestämmelserna i den föreslagna införandelagen gälla förutom de lagar enligt 1 § som ska sättas i kraft genom denna lag även sådana uppgifter i fråga om vilka en enskild uppgiftsspecifik specialbestämmelse eventuellt inte har ändrats, när det gäller uppgifter som ska överföras till landskapen och som hör till ett uppgiftsområde enligt 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22 och 25–26 punkten eller 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen. Den föreslagna 3 § anknyter till denna del till 6 § i den föreslagna lagen.

Den föreslagna införandelagen gäller också införandet och övergångsregleringen av den omorganisering av statliga myndigheter och deras uppgifter som ska genomföras med stöd av de lagar som anges i 1 §. De föreslagna bestämmelserna om införande gäller inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, vilket genomförs genom den lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som anges i 1 §, och dels den centralisering av vissa uppgifter inom regionförvaltningsverkens, närings-, trafik- och miljöcentralernas och Tillstånds- och tillsynsverket inom social- och hälsovårdens ansvarsområde till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, dels den överföring av vissa uppgifter inom regionförvaltningsverkens ansvarsområde till Konkurrens- och konsumentverket vilken genomförs genom de lagar som avses i 1 §. Den föreslagna införandelagen gäller också införandet av lagen om Statens ämbetsverk på Åland. Målet har varit att så heltäckande och fullständigt som möjligt genom de lagar som anges i 1 § ändra speciallagarna om de uppgifter som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland ansvarar för, med undantag av lagstiftningen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter inom social- och hälsovården, avbytaruppgifter och vissa andra enskilda uppgifter. Till dessa delar ska lagstiftningen ändras antingen i samband med att de ändringar som förutsätts i den föreslagna lagen om ordnande av social- och hälsovård görs i lagarna i fråga eller i samband med någon annan separat proposition. Även om strävan har varit att ändra speciallagarna om de uppgifter som sköts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland på ett heltäckande sätt genom den lagstiftning som nu utfärdas, innehåller 4 och 5 § i lagförslaget för säkerhets skull övergångsbestämmelser om uppgifter och behörighet, om någon enskild uppgiftsspecifik specialbestämmelse kvarstår oförändrad.

Målet har varit att i den föreslagna lagen samla så gott som alla införande- och övergångsbestämmelser som gäller de överföringar av uppgifter som ska genomföras med stöd av denna proposition. Överföringarna av uppgifter till landskapen, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland genomförs dock med hjälp av flera lagar, vilket innebär att vissa särskilda övergångsbestämmelser ingår också i de speciallagar som utfärdas.

Övergångsbestämmelserna i den föreslagna lagen ska således inte vara uttömmande, utan beträffande omständigheterna kring överföringen av uppgifter gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om detta.

2 kap.

Bestämmelser om uppgifter och behörighet

4 §. Övergångsbestämmelser om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter och behörighet. Paragrafen innehåller övergångsbestämmelser om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter och behörighet. Bestämmelser om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgiftsområde finns i 4 § i lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Målet har varit att i samband med beredningen av propositionen utreda och i samband med lämnandet av propositionen ändra på ett så heltäckande och fullständigt sätt som möjligt alla de speciallagar som gäller de uppgifter som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Eftersom det finns ett anseeligt antal uppgifter som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet från regionförvaltningsverken, NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira, och ett anseeligt antal bestämmelser om dessa, har det i samband med beredningen av propositionen ändå ansetts vara nödvändigt att i lagen ta in också bestämmelser med stöd av vilka det kan redas ut vilken myndighet som är behörig i sådana fall där någon enskild uppgiftsspecifik specialbestämmelse inte har ändrats. I bestämmelsen hänvisas alltså också till uppgifter som enligt lag ska skötas av länsstyrelsen, eftersom den gamla lagstiftningen ännu kan innehålla sådana. Den föreslagna införelagelagen ska tillämpas också på överföringen av denna typ av uppgifter.

5 §. Övergångsbestämmelser om Statens ämbetsverk på Ålands uppgifter och behörighet. Paragrafen innehåller övergångsbestämmelser om de uppgifter och den behörighet som hör till Statens ämbetsverk på Åland. Statens ämbetsverk på Åland har med stöd av 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken i landskapet Åland skött sådana i 4 § i den lagen avsedda uppgifter som enligt lag ska skötas av regionförvaltningsverken och som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till området för rikets behörighet. Därtill har ämbetsverket skött andra uppgifter som det uttryckligen enligt lag ansvarar för. Bestämmelser om ansvarsområdet för Statens ämbetsverk på Åland finns i 2 § i lagen om Statens ämbetsverk på Åland. Målet har varit att i samband med beredningen av propositionen utreda och i samband med lämnandet av propositionen ändra på ett så heltäckande sätt som möjligt sådana bestämmelser i vilka en uppgift som för närvarande hör till regionförvaltningsverkens ansvarsområde också i fortsättningen i landskapet Åland ska höra till Statens ämbetsverk på Åland, och i och med att regionförvaltningsverken läggs ned ska denna typ av uppgifter uttryckligen överföras till Statens ämbetsverk på Åland. Eftersom det finns ett anseeligt antal uppgifter som ska överföras, och ett anseeligt antal bestämmelser om dessa, har det i samband med beredningen av propositionen ändå ansetts vara nödvändigt att i lagen ta in också bestämmelser med stöd av vilka det kan redas ut vilken myndighet som är behörig i sådana fall där någon enskild uppgiftsspecifik specialbestämmelse inte har ändrats. I den föreslagna bestämmelsen konstateras att om en uppgift som faller inom ansvarsområdet för Statens ämbetsverk på Åland, och som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till rikets behörighet, enligt en bestämmelse någon annanstans i lag ska skötas av regionförvaltningsverket eller länsstyrelsen, övertar Statens ämbetsverk på Åland uppgiften i landskapet Åland och utövar behörighet i anslutning till den från det att lagen om Statens ämbetsverk på Åland trätt i kraft. Den föreslagna lagen ska tillämpas också på överföringen av denna typ av uppgifter.

6 §. Övergångsbestämmelser om landskapets uppgifter och behörighet. Paragrafen innehåller övergångsbestämmelser om landskapets uppgifter och behörighet till den del det föreslås att landskapen genom den proposition som nu lämnas ska överta sådana uppgifter som hör till deras uppgiftsområden. Målet har varit att i samband med beredningen av propositionen utreda och i samband med utfärdandet av propositionen ändra på ett så heltäckande och fullständigt sätt som möjligt alla de speciallagar som gäller uppgifter som hör till de uppgiftsområden som

avses i 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22 och 25–26 punkten samt 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen. Eftersom det finns ett anseeligt antal uppgifter som ska överföras, och ett anseeligt antal bestämmelser om dessa, har det i samband med beredningen av propositionen ansetts vara nödvändigt att i lagen ta in också bestämmelser med stöd av vilka det kan redas ut vilken myndighet som är behörig i sådana fall där någon enskild uppgiftsspecifik specialbestämmelse inte har ändrats. Det regionalt sett behöriga landskapet fastställs enligt den landskapsindelning som anges i 5 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen eller enligt en specialbestämmelse om den regionala behörigheten i anslutning till uppgiften i fråga. Den föreslagna lagen ska tillämpas också på överföringen av denna typ av uppgifter.

7 §. Övergångsbestämmelser som gäller anhängiga ärenden samt rättigheter och skyldigheter som följer av uppgifterna. Paragrafen innehåller övergångsbestämmelser om anhängiga ärenden som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Konkurrens- och konsumentverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket, Statskontoret och landskapen samt rättigheter och skyldigheter som följer uppgifterna.

Paragrafens 1 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övertar uppgifter från regionförvaltningsverken, NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira.

Paragrafens 2 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Konkurrens- och konsumentverket samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Konkurrens- och konsumentverket övertar konkurrens- och konsumentförvaltningsuppgifter från regionförvaltningsverken.

Paragrafens 3 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Säkerhets- och kemikalieverket samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Säkerhets- och kemikalieverket övertar mätinstrumentuppgifter inom konkurrens- och konsumentförvaltningen från regionförvaltningsverken.

Paragrafens 4 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Livsmedelssäkerhetsverket samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Livsmedelssäkerhetsverket övertar uppgifter från regionförvaltningsverken.

Paragrafens 5 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Migrationsverket samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Migrationsverket övertar uppgifter från närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Paragrafens 6 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Landsbygdsverket samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Landsbygdsverket övertar uppgifter från närings-, trafik- och miljöcentralerna och eventuella ärenden i anslutning till dessa också från KEHA-centret.

Paragrafens 7 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till Statskontoret samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Statskontoret övertar uppgifter från närings-, trafik- och miljöcentralerna och eventuella ärenden i anslutning till dessa också från KEHA-centret.

Paragrafens 8 mom. innehåller en övergångsbestämmelse om anhängiga ärenden och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden som överförs till landskapen samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa. Till landskapen överförs med anknytning till den föreslagna införandelagens tillämpningsområde uppgifter från regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, kommunikationsministeriet, landskapsförbunden, de övriga samkommunerna och kommunerna. Anhängiga ärenden och ingångna beslut och förbindelser samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa överförs till respektive behöriga landskap. Vilket landskap som är behörigt avgörs på basis av annan lagstiftning. Det regionalt sett behöriga landskapet fastställs enligt den landskapsindelning som anges i 5 § i den föreslagna lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen eller enligt en specialbestämmelse om den regionala behörigheten i anslutning till uppgiften i fråga. Vidare föreslås att en del av de uppgifter som överförs till landskapen i lagstiftningen om uppgifterna för hela landets del ska åläggas ett i lag namngivet landskap. Bestämmelser om landskapens egendomsarrangemang finns i 4 kap. i införandelagen.

3 kap.

Bestämmelser om personalen

8 §. *Ställningen för personal som överförs från kommuner och samkommuner.* I paragrafen föreskrivs om personalens ställning i förändringssituationer som anknyter till landskapsreformen. Enligt förslaget ska landskapen i och med landskapsreformen av kommunerna överta, förutom uppgifterna inom social- och hälsovården och räddningsväsendet, även ansvaret för uppgifterna inom jordbruks- och jordbrukarstödsförvaltningen samt de uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet som hör till kommunerna. Det föreslås att landskapsförbundens uppgifter överförs i sin helhet till de nya landskapen. Samtidigt läggs de nuvarande landskapsförbunden ned.

I situationer där personalen byter arbetsgivare tillämpas i tjänstemanna- och arbetsrätten den s.k. principen om överlåtelse av rörelse. Med överlåtelse av rörelse avses enligt 25 § i lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003, nedan lagen om tjänsteinnehavare) överlåtelse av en funktionell del i en kommun eller samkommun till en annan arbetsgivare, om den del som överläts efter överlåtelsen förblir oförändrad eller likartad. Enligt 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001) avses med överlåtelse av arbetsgivarens rörelse en överlåtelse av ett företag, en rörelse, en sammanslutning eller en stiftelse eller en funktionell del därav till en annan arbetsgivare, om den rörelse som överläts och som bedrivits som huvud- eller sidoverksamhet eller den överlåtna delen efter överlåtelsen förblir oförändrad eller likartad. Vid överlåtelsen av rörelse övergår de rättigheter och skyldigheter som arbetsgivaren har med anledning av de arbetsavtals- och tjänsteförhållanden som gäller vid tiden för överlåtelsen på den nya arbetsgivaren.

I 1 mom. fastställs att vid överföring av vissa uppgifter som hör till kommunerna och som avses i 3 § i den föreslagna lagen, samt vid överföring av landskapsförbundens uppgifter till ett nytt landskap eller till landskapens nationella servicecenter, ska principen om överlåtelse av rörelse tillämpas på överföringen av uppgifterna och den personal som sköter dem. Detta innebär att överföringen av personalen ska betraktas direkt som en överlåtelse av rörelse. Bestämmelserna om överlåtelse av rörelse i lagen om tjänsteinnehavare och arbetsavtalslagen ska således tillämpas på alla förändringar som genomförs i samband med landskapsreformen och som innebär byte av arbetsgivare, oavsett om förändringarna uppfyller de kännetecken som anges för överlåtelse av rörelse i lagen om tjänsteinnehavare och arbetsavtalslagen.

Enligt principen för överlåtelse av rörelse överförs både uppgifterna och den personal som sköter dem till den nya organisationen. I landskapsreformen övergår personalen till det landskap eller det nationella servicecenter för landskapen till vilket respektive persons arbetsuppgifter har överförts.

De uppgifter som avses i 6 § 1 mom. 5–7 och 16 punkten i den föreslagna landskapslagen överförs genom den föreslagna lagstiftningen från kommunerna till landskapens organiseringsansvar. Det är fråga om uppgifter inom jordbruks- och jordbrukarstödsförvaltningen samt de uppgifter inom miljö- och hälsoskyddet och tillsynsuppgifter när det gäller hantering av farliga kemikalier och av explosiva varor som hör till kommunerna. En person som sköter uppgifter som ska överföras från kommunerna övergår enligt principen för överlåtelse av rörelse till det landskap eller det nationella servicecenter för landskapen till vilket personens arbetsuppgifter överförs i och med landskapsreformen.

Det föreslås att landskapsförbundens uppgifter överförs till landskapen i reformen. Efter att uppgifterna har överförts ska medlemskommunerna lägga ned de nuvarande landskapsförbunden av samkommunstyp. Personalen vid landskapsförbunden övergår således i sin helhet till de nya landskapens tjänst. Landskapsförbundens lagstadgade uppgifter består av de regionutvecklingsmyndighetsuppgifter som avses i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014) samt de planerings- och landskapsplanläggningsuppgifter som avses i markanvändnings- och bygglagen (132/1999).

Vid överlåtelsen av rörelse är förvärvaren skyldig att iakttä det tjänste- och arbetskollektivavtal som den tidigare arbetsgivaren iakttagit så länge det är i kraft, även om förvärvaren inte är medlem i arbetsgivarförbundet i fråga i enlighet med 5 § i lagen om kollektivavtal (436/1946) och 25 § i lagen om tjänsteinnehavare. Efter att avtalet löpt ut ska det tjänste- eller arbetskollektivavtal som förvärvaren är skyldig att iakttä börja tillämpas. Denna princip gäller också lokala tjänste- och arbetskollektivavtal. Om ett lokalt tjänste- eller arbetskollektivavtal gäller tills vidare är det bindande för förvärvaren, om inte överlåtaren eller förvärvaren har sagt upp avtalet.

De anställda vid kommunerna och landskapsförbunden övergår direkt med stöd av införandelagen i landskapens eller landskapens nationella servicecenters tjänst som så kallade gamla anställda enligt principerna för överlåtelse av rörelse i lagen om kommunala tjänsteinnehavare och arbetsavtalslagen, och de bevarar de rättigheter och skyldigheter i anslutning till tjänste- eller arbetsavtalsförhållandet som gäller vid tidpunkten för överföringen.

De rättigheter och skyldigheter som arbetsgivaren har med anledning av de tjänste- eller arbetsavtalsförhållanden som gäller vid tiden för överlåtelsen, samt de förmåner som är förknippade med dessa, övergår efter överlåtelsen på den nya arbetsgivaren. Enligt 25 § i lagen om tjänsteinnehavare och 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen ansvarar överlåtaren och förvärvaren solidariskt för en lönefordran eller fordran av annat slag som härrör från tjänsteförhållandet, om den har förfallit till betalning före överlåtelsen. Förvärvaren har inte rätt att säga upp ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande enbart på grund av överlåtelse av rörelse. Enligt 39 § i lagen om tjänsteinnehavare och 7 kap. 5 § i arbetsavtalslagen får tjänsteinnehavare och arbetstare i samband med en överlåtelse av rörelse utan iakttagande av uppsägningstiden säga upp anställningsförhållandet att upphöra på dagen för överlåtelsen eller senare, dock senast en månad efter att ha blivit underrättad om överlåtelsen.

Principen om överlåtelse av rörelse tillämpas oberoende av i vilken ordning landskapens organisationer inrättas. Personalen kan således enligt principen om överlåtelse av rörelse övergå från en kommun, en samkommun eller ett landskapsförbund direkt till ett landskap eller till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande. Om en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande bildas först efter att landskapen redan har inlett sin verksamhet övergår personalen först till landskapet och därifrån till sammanslutningen i fråga.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska som överlåtelse av rörelse betraktas överföring av stöduppgifter som anknyter till de uppgifter som avses i 1 mom. och den personal som sköter dessa till landskapen eller landskapens nationella servicecenter, om minst hälften av de faktiska arbetsuppgifterna för personalen i fråga är stöduppgifter som anknyter till de nämnda uppgifterna.

Enligt 25 § i lagen om tjänsteinnehavare och 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen är överlåtaren gentemot förvärvaren ansvarig för en fordran som förfallit till betalning före överlåtelsen, om inte något annat har avtalats. I landskapsreformen har det beslutats att kommunerna inte separat ska betala till landskapen den semesterlöneskuld som förfallit till betalning vid årsskiftet 2019–2020. Landskapen ansvarar för semesterlönen, och den ingår i den finansiering som överförs till landskapen. Det föreslås att bestämmelser om detta tas in i 3 mom.

I 4 mom. föreskrivs om en övergångsperiod, under vilken även en vidare överföring av uppgifter och personal till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande ska betraktas som överlåtelse av rörelse. Landskapskoncernen definieras i 4 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen. Landskapet och dess dottersammanslutningar bildar en landskapskoncern. Landskapets dottersammanslutning är en sammanslutning där landskapet har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997). Det som föreskrivs om landskapets dottersammanslutningar tillämpas även på stiftelser som landskapet har bestämmande inflytande över. Sammanslutningar där landskapen har bestämmande inflytande är landskapens nationella servicecenter och andra sammanslutningar där landskapen tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997).

Landskapen kan på så sätt ordna bolagiseringen av tjänsterna före 31.12.2021, och personalen överförs då även när det gäller vidare överlåtelse enligt principen för överlåtelse av rörelse. Då är det möjligt att först genomföra en överföring till ett landskap och därefter till ett bolag, och bägge överföringarna betraktas som överlåtelse av rörelse. Bestämmelsen tryggar personalens ställning och ger i praktiken en övergångsperiod för bolagiseringen. Bolagiseringen kan därmed genomföras kontrollerat och under ledning av ett landskapsfullmäktige som utsetts genom val. I 43 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen föreskrivs om övergångsperioden för bolagisering.

9 §. Ställningen för personal som överförs från staten. I paragrafen föreskrivs om personalens ställning i en förändringssituation som anknytter till landskapsreformen.

Som ett led i landskapsreformen föreslås det att vissa i 3 § i denna lag avsedda uppgifter som sköts av närings-, trafik- och miljöcentralerna, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (nedan KEHA-centret) och regionförvaltningsverken, samt stöduppgifter i anslutning till dessa, överförs på landskapens organiseringsansvar. Enligt förslaget ska landskapen av närings-, trafik- och miljöcentralerna överta de uppgifter som gäller landsbygdsutveckling och jordbruksstödsförvaltning, livsmedelssäkerhet och kvalitet, växtproduktion, djurs hälsa och välbefinnande, vattenhushållning, fiskerihushållning, utbildning, vatten- och havsskydd, vatten- och havsvård, havsområdesplanering, områdesanvändning och byggande, skötseln av kulturmiljön samt nyttjande av naturen för rekreation. Från regionförvaltningsverken överförs till landskapen uppgifterna i anslutning till den regionala alkoholtillsynen och det förebyggande rusmedelsarbetet samt uppgifterna i anslutning till de regionala delegationerna för romska ärenden och administrationen av romska ärenden samt tillhörande stöduppgifter. Vidare överförs en del av uppgifterna i anslutning till livsmedelssäkerhet och djurs hälsa och välbefinnande från regionförvaltningsverken till landskapen. Största delen av de uppgifter som sköts av KEHA-centret, som läggs ned, ska enligt förslaget överföras till landskapens nationella servicecenter. Från Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning (Palkeet) överförs stöduppgifterna inom ekonomi- och personalförvaltning i anslutning till de uppgifter som landskapen övertar av närings-, trafik- och miljöcentralerna och KEHA-centret. Från Statens center för informations- och kommunikationsteknik (Valtori) överförs stöduppgifterna inom grundläggande informationsteknik i anslutning till de uppgifter som landskapen övertar av närings-, trafik- och miljöcentralerna och KEHA-centret. I och med att dessa uppgifter tas bort från de statliga myndigheternas organiseringsansvar ska också den personal som vid de statliga ämbetsverken har skött uppgifterna i fråga överföras till landskapen och sammanslutningar som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande. En del av KEHA-centrets uppgifter ska överföras till andra statliga myndigheter, såsom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ställningen för statligt anställda vid omorganisering av verksamhet och uppgifter finns i fråga om tjänsteinnehavare i statstjänstemannalagen (750/1994) och i fråga om arbetstagare i arbetsavtalslagen (55/2001). På omorganiseringar av uppgifter och verksamhet tillämpas också överlåtelsedirektivet (2001/23/EG).

I situationer där personalen byter arbetsgivare tillämpas i tjänstemanna- och arbetsrätten den så kallade principen om överlåtelse av rörelse. Med överlåtelse av rörelse avses enligt 5 e § i statstjänstemannalagen överlåtelse av en funktionell del av den statliga verksamheten till en annan arbetsgivare, om den del som överläts förblir oförändrad eller likartad efter överlåtelsen. Enligt 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen avses med överlåtelse av arbetsgivarens rörelse en överlåtelse av ett företag, en rörelse, en sammanslutning eller en stiftelse eller en funktionell del därav till en annan arbetsgivare, om den rörelse som överläts och som bedrivits som huvud- eller sidoverksamhet eller den överlåtna delen efter överlåtelsen förblir oförändrad eller likartad. Vid överlåtelsen av rörelse övergår de rättigheter och skyldigheter som arbetsgivaren har med anledning av de arbetsavtals- eller tjänsteförhållanden som gäller vid tiden för överlåtelsen på den nya arbetsgivaren.

Enligt förslaget ska det i 1 mom. fastställas att när vissa uppgifter som hör till närings-, trafik- och miljöcentralerna, KEHA-centret, regionförvaltningsverket, Palkeet och Valtori överförs till landskapen och landskapens nationella servicecenter, ska överföringen av dessa uppgifter och den personal som sköter dem betraktas direkt som överlåtelse av rörelse. Bestämmelserna om överlåtelse av rörelse i statstjänstemannalagen när det gäller statstjänstemän och i arbetsavtalslagen när det gäller statligt anställda arbetstagare ska således tillämpas på alla förändringar som genomförs i samband med landskapsreformen och som innebär byte av arbetsgivare, oavsett om förändringarna uppfyller de kännetecken som anges för överlåtelse av rörelse i statstjänstemannalagen och arbetsavtalslagen.

Enligt principen för överlåtelse av rörelse överförs personalen samtidigt med sina uppgifter till den nya organisationen. Från närings-, trafik- och miljöcentralerna, KEHA-centret, regionförvaltningsverken, Palkeet och Valtori övergår i och med landskapsreformen de personer som skött sådana uppgifter som ska överföras från dessa ämbetsverk till det landskap eller det nationella servicecenter för landskapen till vilket respektive persons arbetsuppgifter har överförts. Personal som anställts för viss tid överförs till landskapet för den tid visstidsanställningen gäller.

Vid överlåtelsen av rörelse är förvärvaren skyldig att iakttä det tjänste- och arbetskollektivavtal som den tidigare arbetsgivaren iakttagit så länge det är i kraft, även om förvärvaren inte är medlem i arbetsgivarförbundet i fråga (5 § i lagen om kollektivavtal, 5 f § i statstjänstemannalagen). Efter att avtalet löpt ut ska det tjänste- eller arbetskollektivavtal som förvärvaren är skyldig att iakttä börja tillämpas. Denna ovannämnda princip gäller också lokala tjänste- och arbetskollektivavtal. Om ett lokalt tjänste- eller arbetskollektivavtal gäller tills vidare är det bindande för förvärvaren, om inte överlåtaren eller förvärvaren har sagt upp avtalet.

De anställda övergår direkt med stöd av införandelagen i landskapens tjänst som så kallade gamla anställda enligt principerna för överlåtelse av rörelse i statstjänstemannalagen och arbetsavtalslagen, och de bevarar de rättigheter och skyldigheter i anslutning till tjänste- eller arbetsavtalsförhållandet som gäller vid tidpunkten för överföringen. Detta gäller dock inte de rättigheter och skyldigheter som uttryckligen följer av ett tjänsteförhållande och som inte är utmärkande för ett arbetsavtalsförhållande när en tjänsteman övergår till anställning i arbetsavtalsförhållande hos förvärvaren.

De rättigheter och skyldigheter som arbetsgivaren har med anledning av de tjänste- eller arbetsavtalsförhållanden som gäller vid tiden för överlåtelsen, samt de förmåner som är förknippade med dessa, övergår efter överlåtelsen på den nya arbetsgivaren. Överlåtaren och förvärvaren ansvarar solidariskt för en lönefordran eller fordran av annat slag som härrör från tjänsteförhållandet, om den har förfallit till betalning före överlåtelsen. Överlåtaren är dock gente-

mot förvärvaren ansvarig för en fordran som förfallit till betalning före överlåtelsen, om inte något annat har avtalats.

Förvärvaren har inte rätt att säga upp ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande enbart på grund av överlåtelse av rörelse. Enligt 29 a § i statstjänstemannalagen och 7 kap. 5 § i arbetsavtalslagen får en tjänsteman och en arbetstagare i samband med en överlåtelse av rörelse utan iakttagande av uppsägningstiden säga upp anställningsförhållandet att upphöra på dagen för överlåtelsen eller senare, dock senast en månad efter att ha blivit underrättad om överlåtelsen.

För en del av de personer som arbetar vid de statliga ämbetsverk som omfattas av förändringen fördelas uppgifterna i samband med landskapsreformen så att en del uppgifter överförs till landskapen och en del till andra statliga ämbetsverk. I 2 mom. föreskrivs att en person som sköter uppgifter som överförs med stöd av denna lag övergår i landskapets tjänst, om de uppgifter som överförs till landskapet utgör minst hälften av personens faktiska arbetsuppgifter.

Den temporära landskapsförvaltningen och de statliga ämbetsverken ska tillsammans utreda de exakta årsarbetsverken för de uppgifter som överförs i god tid före 31.12.2019. Vid förberedelserna inför personalöverföringarna är det viktigt att säkerställa att en nödvändig serviceproduktion kan tryggas i samband med övergången, och även i övrigt ska personalresurserna samordnas så att både landskapen och de statliga myndigheterna också framöver har tillräcklig och sakkunnig personal. Före överföringen ska den nuvarande myndighetsledningen organisera uppgifterna så att personernas uppgifter överförs till den nya aktören i så övergripande helheter som möjligt.

Principen om överlåtelse av rörelse tillämpas oberoende av i vilken ordning landskapens organisationer inrättas. En person kan således enligt principen om överlåtelse av rörelse övergå från ett statligt ämbetsverk direkt till ett landskap eller till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande. Om en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande bildas först efter att landskapen redan har inlett sin verksamhet övergår personalen först till landskapet och därifrån till sammanslutningen i fråga.

Enligt 5 f § i statstjänstemannalagen och 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen är överlåtaren gentemot förvärvaren ansvarig för en fordran som förfallit till betalning före överlåtelsen, om inte något annat har avtalats. I landskapsreformen har det beslutats att staten inte separat ska betala till landskapen den semesterlöneskuld som förfallit till betalning vid årsskiftet 2019–2020. Landskapen ansvarar för semesterlönen, och den ingår i den finansiering som överförs till landskapen. Det föreslås att bestämmelser om detta tas in i 3 mom.

I 4 mom. föreskrivs dels om överföringen av personal till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande, dels om en övergångsperiod, under vilken även en vidare överföring av uppgifter till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande ska betraktas som överlåtelse av rörelse. Landskapskoncernen definieras i 4 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen. Landskapet och dess dottersammanslutningar bildar en landskapskoncern. Landskapets dottersammanslutning är en sammanslutning där landskapet har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997). Det som föreskrivs om landskapets dottersammanslutningar tillämpas även på stiftelser som landskapet har bestämmande inflytande över. Landskapen kan på så sätt ordna bolagiseringen av tjänsterna före 31.12.2021, och personalen överförs då även när det gäller vidare överlåtelse enligt principen för överlåtelse av rörelse. Då är det möjligt att först genomföra en överföring till ett landskap och därefter till landskapets dottersammanslutning, och bägge överföringarna betraktas som överlåtelse av rörelse. Bestämmelsen tryggar personalens ställning och ger i praktiken en övergångsperiod för bolagiseringen. Bolagiseringen kan därmed genomföras kontrollerat och under ledning av ett landskapsfullmäktige som utsetts genom val. I 43 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen föreskrivs om övergångsperioden för bolagisering. En person ska övergå till en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där land-

skapen har bestämmande inflytande om de uppgifter som överförs utgör minst hälften av personens faktiska arbetsuppgifter.

I samband med landskapsreformen överförs personal från statliga ämbetsverk förutom till landskapen även till andra statliga ämbetsverk. Personalöverföringar inom staten genomförs med stöd av 5 a–c § i statstjänstemannalagen. Huvudregeln är att tjänsterna och de tjänstemän som utnämnts till tjänsterna överförs till samma ämbetsverk som uppgifterna överförs till. Tjänstemän som utnämnts till ett tjänsteförhållande för viss tid övergår till anställning vid ämbetsverket för den tid tjänsteförhållandet varar. En tjänsteman förflyttas till ett ämbetsverk, om de uppgifter som överförs till ämbetsverket i fråga utgör minst hälften av hans eller hennes faktiska arbetsuppgifter, enligt vedertagen praxis när det gäller omorganisering av funktioner inom statsförvaltningen.

10 §. Tilläggspensionsskydd. I 1 mom. föreskrivs om skyldigheten för sammanslutningar som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande att trygga att den personal som förflyttas från en tjänst hos en kommun, en samkommun eller staten till ett bolag som bildas med anledning av landskapsreformen får förmåner som motsvarar de lagstadgade tilläggspensionerna inom den offentliga sektorn. Landskapskoncernen definieras i 4 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen. Landskapet och dess dottersammanslutningar bildar en landskapskoncern. Landskapets dottersammanslutning är en sammanslutning där landskapet har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det som föreskrivs om landskapets dottersammanslutningar tillämpas även på stiftelser som landskapet har bestämmande inflytande över. Sammanslutningar där landskapen har bestämmande inflytande är landskapens nationella servicecenter och andra sammanslutningar där landskapen tillsammans har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Den personal som avses i denna lag övergår som gamla anställda till de landskap som bildas eller till sammanslutningar som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande och bevarar de rättigheter och skyldigheter i anslutning till tjänste- eller arbetsavtalsförhållandet som gäller vid tidpunkten för överföringen. I bolagiseringarna av tjänsterna inom statsförvaltningen har tilläggspensionsförmånerna tryggats för den övergående personalen. Motsvarande förfarande har tillämpats också i verkställandet av bolagiseringsskyldigheten i fråga om kommunernas funktioner.

Bestämmelserna om hur pension tjänas in är numera desamma till innehållet inom den offentliga och den privata sektorn. Personer som börjat arbeta inom den offentliga sektorn före 1993 har dock tjänat in ett bättre pensionsskydd jämfört med den privata sektorn; deras pensions-tillväxt var 2,2 procent per år fram till slutet av 1994. Tilläggspension, som har tjänats in vid anställningar hos en kommun, en samkommun eller staten, betalas till den som fortsätter att arbeta hos ett av Kevas medlemssamfund eller staten fram till sin personliga eller yrkesbase-rade pensionsålder. Anställda som är födda 1960 eller senare får tilläggspension om anställningen fortgår oavbrutet tills de når den lägsta åldern för ålderspension enligt pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016). Rätt till ett tilläggsskydd har också en anställd som medan anställningsförhållandet pågår blir arbetsoförmögen. Från ingången av 2017 finns i 8 och 9 § i lagen om införande av pensionslagen för den offentliga sektorn (82/2016) bestämmelser om pensionstillväxten inom den offentliga sektorn före 1995 och om förutsättningen att en anställning fortgår oavbrutet.

Det föreslås att lagen om Keva (66/2016) ändras så att landskapen och Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT är medlemssamfund i Keva direkt med stöd av lagen. Med stöd av den föreslagna ändringen ska den personal som övergår från att ha varit anställd hos ett medlems-samfund i Keva till att vara anställd hos landskapen fortfarande omfattas av pensionsskyddet enligt pensionslagen för den offentliga sektorn och därmed också behålla sitt eventuella till-äggspensionsskydd. När det gäller statligt anställda föreslås en bestämmelse i 2 mom. om att anställda som övergår till landskapen behåller sin rätt till tilläggspensionsskydd. Enligt de ändringar som föreslås i lagen om Keva kan de bolag som ägs av landskapen eller som är under deras bestämmande inflytande bli medlemssamfund i Keva på motsvarande sätt som de

bolag som ägs av kommunerna eller samkommunerna eller som är under deras bestämmande inflytande. Ett landskapsägt bolag kan således ansöka om att bli medlemssamfund i Keva eller alternativt försäkra sin personal enligt lagen om pension för arbetstagare. Om bolaget är medlemssamfund i Keva omfattas personalen fortsättningsvis av den offentliga sektorns pensionskydd. Om bolaget däremot tecknar en pensionsförsäkring hos ett arbetspensionsbolag förlorar personalen det lagstadgade tilläggspensionsskyddet och de lägre pensionsåldrarna.

I paragrafen föreskrivs om att sammanslutningar som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande ska trygga att den personal som på grund av landskapsreformen förflyttas från en tjänst hos en kommun, en samkommun eller staten till ett bolag får förmåner som motsvarar de lagstadgade tilläggspensionerna inom den offentliga sektorn. En annan förutsättning är att anställningsförhållandet fortgår i det bolag till vilket personen förflyttas utan avbrott fram till pensionsfallet.

Tilläggspensionsförmånerna inom den offentliga sektorn kan tryggas genom att bolaget blir medlemssamfund i Keva eller genom en privat tilläggspensionsförsäkring. Cirka en tredjedel av den personal som förflyttas har rätt till tilläggspensionsskyddet, vars effekt på pensionen är i genomsnitt cirka 50 euro per månad.

I 2 mom. fastställs att de personer som övergår från att vara statligt anställda till att vara anställda hos ett landskap eller hos en sammanslutning som hör till landskapskoncernen eller där landskapen har bestämmande inflytande behåller sitt tilläggspensionsskydd. Personerna behåller sin rätt till tilläggspensionsskydd om de har rätt till tilläggspensionsskydd vid tidpunkten för överföringen och om kravet på oavbruten anställning uppfylls när de efter överföringen fortsätter att arbeta hos ett Keva-medlemssamfund, dvs. landskapskoncernen eller en sammanslutning där landskapen har bestämmande inflytande. Om sammanslutningen i fråga inte ansluter sig till Keva iakttas bestämmelsen i 1 mom.

4 kap.

Egendomsarrangemang

11 §. *Egendomsarrangemangens syfte.* I paragrafen föreskrivs om syftet med egendomsarrangemangen och om de principer som ska iakttas i arrangemangen. Bestämmelsen motsvarar 17 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen. Syftet med egendomsarrangemangen är att på ett totalekonomiskt effektivt sätt säkerställa att landskapen har tillgång till den egendom som behövs för att de ska kunna sköta de uppgifter som hör till deras organiseringsansvar. Egendomen ska i regel följa verksamheten, och arrangemangen får inte leda till en situation där skatteuttaget riskerar att öka för skattebetalaren. Utgångsläget är att kommunerna ska behandlas jämnt och att egendomsarrangemangen inte får äventyra kommunernas möjligheter att ansvara för ordnandet och finansieringen av de tjänster som kvarstår hos dem i enlighet med finansieringsprincipen. Den föreslagna införelagen ska föreskriva förutom om den egendom som överförs från kommunerna till landskapen också om den egendom som överförs från staten till landskapen. I fråga om egendomsarrangemangen i anslutning till de uppgifter som överförs till landskapen iakttas samma principer som det i lagen om införande av landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet anges att ska iakttas i primärvården, den specialiserade sjukvården, socialväsendet och räddningsväsendet, vilka ordnas av kommunen.

12 §. *Lokaler som används av kommunen.* Bestämmelsen motsvarar i sak 20 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen.

Enligt 1 mom. ska lokaler som används för att sköta i 3 § avsedda uppgifter som överförs från kommunen till landskapet övergå i landskapets besittning den 1 januari 2020, om inte landskapet och kommunen kommer överens om annat. Om kommunen inte själv äger lokalerna utan förfogar över dem på basis av ett avtal som berättigar till besittning av lokalerna, ska kommunen överföra avtalet till landskapet i enlighet med 14 §. Om sådan verksamhet som hör

till landskapets organiseringsansvar och annan kommunal verksamhet organiseras i samma lokaler ska kommunen och landskapet komma överens om en fördelning av kostnadsansvaret för lokalerna t.ex. i proportion till de lokaler som används. Kommunen och landskapet ska enligt 1 mom. ha möjlighet att komma överens om överföringen av lokalerna också på annat sätt.

I 2 mom. föreskrivs om hyresavtalen under övergångsperioden. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska landskapet och kommunen ingå ett sådant hyresavtal om besittningen av lokalerna som gäller åtminstone till den 31 december 2022. Landskapet har rätt att förlänga hyresavtalets giltighetstid med ett år. Landskapet ska underrätta kommunen om att det utnyttjar denna rätt senast 12 månader innan hyresavtalet löper ut.

Det avtal som landskapet och kommunen ska ingå sinsemellan för övergångsperioden grundar sig på en bestämmelse i lag som förpliktar kommunen att hyra de lokaler som den äger till landskapet. I enlighet med den bedömning som gjorts i samband med 20 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen föreslås det att kommunen under övergångsperioden inte ska vara verksam på marknaden på det sätt som avses i 15 kap. i kommunallagen.

Kommunerna kan ha pågående investeringar i lokaler som ska överföras från kommunerna till landskapen, och i vissa fall kan det hända att dessa färdigställs och lokalerna tas i bruk under den övergångsperiod som avses i 2 mom. Landskapet hyr också i sådana fall under övergångsperioden endast de lokaler som landskapet faktiskt använder för att bedriva verksamhet som hör till dess ansvar. Om verksamheten således flyttas t.ex. till helt nya lokaler under övergångsperioden och de gamla lokalerna står tomma gäller landskapets skyldighet och rättighet att hyra lokaler dessa nya lokaler.

Enligt 3 mom. kan i 2 mom. avsedda hyresavtal också ingås mellan kommunen och det servicecenter för lokal- och fastighetsförvaltning som avses i 118 § i landskapslagen.

Enligt 4 mom. ska den överenskomna hyran i det hyresavtal som avses i 2 mom. täcka skäligen kapitalkostnader för den lokal som hyresavtalet gäller och underhållskostnaderna för lokalerna. Med kapitalkostnader avses kostnader för det kapital som investerats i fastigheten, närmare bestämt räntor och kalkylmässiga avskrivningar. Räntefaktorn består av det avkastningskrav som ställts på det investerade kapitalet. Kapitalkostnaderna omfattar kostnader som hänför sig till anskaffning och ägande av fastigheten samt kostnader för servitut eller lagstadgade skyldigheter. Underhållskostnaderna för fastigheten omfattar bl.a. kostnader för administration, drift och service, skötsel av utomhusområden, städning, uppvärmning, el, vatten och avfallshantering.

Paragrafens 5 mom. innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning som motsvarar 20 § 4 mom. i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen, enligt vilket närmare bestämmelser om fastställandet av hyran kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §. Överföring till landskapet av lös egendom som används av kommunen. Paragrafen motsvarar till sina principer 21 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen.

Enligt 1 mom. överförs den 1 januari 2020 till landskapet den lösa egendom, de rättigheter som gäller ägande, besittning och bruk av den lösa egendomen samt de immateriella rättigheter och tillstånd som hör till den i 3 § i lagen avsedda verksamhet som överförs från kommunen till landskapet och som omfattas av landskapets organiseringsansvar. I första hand överförs till landskapet all lös egendom som finns i de lokaler som övergår i landskapets besittning och som används i den verksamhet som landskapet får ansvaret för att ordna. Till landskapet överförs även all övrig lös egendom som klart hör ihop med den verksamhet som omfattas av landskapets organiseringsansvar, såsom olika slag av maskiner, utrustning och material. Dessutom överförs till landskapet olika immateriella rättigheter och tillstånd, såsom t.ex. licenser för

programvara eller olika avtalsbaserade användarrättigheter eller andra rättigheter som hör ihop med den verksamhet som omfattas av landskapets organiseringsansvar.

I 2 mom. ingår ett undantag som gäller överföring av aktier i aktiebolag. Även om en verksamhet som genom denna införandelag överförs från kommunen till landskapets organiseringsansvar är förknippad med aktier, t.ex. aktier i fastighetsaktiebolag, som är lös egendom, överförs aktierna inte till landskapet med undantag av aktierna i ett sådant aktiebolag vars verkliga huvudsakliga verksamhetsområde är produktion av veterinärtjänster som övergår till landskapet. Utgångspunkten för reformen är att kommunerna inte längre ska producera sådana veterinärtjänster som överförs till landskapet. Av denna orsak överförs till landskapet aktier som kommunen äger i ett aktiebolag vars verkliga huvudsakliga verksamhetsområde är produktion av veterinärtjänster som överförs till landskapet.

Enligt 3 mom. får kommunen och landskapet också komma överens att den lösa egendomen överförs på annat sätt än vad som avses i 1 mom., med undantag för överföring av aktier enligt 2 mom.

Den lösa egendom som med stöd av paragrafen överförs till landskapet upptas som en post i kommunens balansräkning. Bestämmelser om registrering av egendomsarrangemang i den kommunala bokföringen finns i 25 §.

14 §. Överföring till landskapet av avtal och ansvarsförbindelser som binder kommunen. Paragrafen motsvarar till sina principer 22 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen.

Enligt 1 mom. överför kommunen 1.1.2020 till landskapet de avtal som gäller ordnande av i 3 § i den föreslagna lagen avsedda tjänster som överförs från kommunen till landskapet. Om ett avtal också gäller uppgifter som blir kvar hos kommunen och det inte går att överföra eller dela avtalet ska kommunen och landskapet avtala om hur ansvaret enligt avtalet ska fördelas mellan dem under avtalets giltighetstid. I vissa situationer torde man även bli tvungen att överväga att säga upp ett avtal om det är möjligt enligt avtalsvillkoren och motiverat av ekonomiska och andra skäl. Kommunen gör i den sammanställning som avses i 17 § ett förslag om fördelningen av det ansvar som avtalet medför.

Till landskapets ansvar övergår t.ex. olika avtal om köp av tjänster och anskaffning av material samt leasingavtal för maskiner, utrustning och bilar eller andra motsvarande avtal om nyttjanderätt. Kommunen överför till landskapet sådana hyresavtal som gäller lokaler för uppgifter som enligt 3 § överförs från kommunen till landskapet och där kommunen själv är hyresgäst, oberoende av vem som är hyresvärd. Hyresvärden kan alltså fortfarande vara t.ex. en dottersammanslutning till kommunen. Till landskapet övergår alla sådana avtal som gäller besittning av lokaler där det i realiteten är fråga om avtal om hyresrätt eller annan nyttjanderätt till en lokal och där kommunen själv inte äger den lokal som den besitter med stöd av avtalet.

I 2 mom. föreskrivs om ett undantag från överföringen av avtal. Med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. överförs inte till landskapet sådana avtal om lokaler där kommunen har åtagit sig att anvisa en köpare eller lösa in de berörda lokalerna i sin ägo efter avtalsperiodens utgång, om inte landskapet och kommunen kommer överens om något annat. Inlösningsvillkor av den här typen kan bl.a. finnas i vissa så kallade fastighetsleasingsavtal eller livslånga avtal. För dessas del ska det mellan kommunen och landskapet ingås ett andrahandshyresavtal för den övergångsperiod som avses i 12 § medan det ursprungliga avtalet mellan kommunen och lokalens ägare, dvs. i allmänhet finansiären, fortsätter att gälla. När övergångsperioden upphör ska det vara möjligt för landskapet att behålla lokalen på hyra ända tills den ursprungliga hyresperioden upphör medan inlösningsansvaret förblir hos kommunen, eller så kan landskapet ta på sig inlösningsansvaret. Genom bestämmelsen säkerställs att kommunernas olika finansieringsarrangemang med avseende på lokaler inte leder till att ägaransvaret för lokaler skiljer sig åt mellan olika kommuner. På landskapet överförs inte heller skadeståndsansvar eller andra ansvarsförbindelser som följer av att ett avtal sägs upp när det gäller avtal som kommu-

nen ingår efter det att denna lag blivit stadfäst men innan ansvaret för att organisera de uppgifter som överförs från kommunen till landskapet och som avses i 3 § i denna lag övergått till landskapet. Syftet med bestämmelsen är att förhindra situationer där kommunen ännu efter det att lagen blivit stadfäst men innan ansvaret för att organisera en uppgift har överförts till landskapet ingår t.ex. ett långvarigt avtal som kommer att överföras till landskapet, utan att landskapet har möjlighet att påverka detta. Landskapet bör ha möjlighet att frigöra sig från ett sådant avtal utan att det uppstår ett ekonomiskt ansvar för det, t.ex. om avtalet avslutas i förtid.

I 3 mom. klarläggs allmänt ansvarsfördelningen mellan kommunen och landskapet. Utgångspunkten är att kommunens ansvar i sin helhet omfattar tiden innan ansvaret för att organisera uppgifterna övergår, medan landskapets ansvar tar vid efter det att organiseringsansvaret övergått.

I 4 mom. föreskrivs om borgensförbindelser som kommunen eventuellt har ingått för ett av kommunen ägt aktiebolag som producerar veterinärtjänster. När bolagets aktieinnehav i enlighet med 13 § övergår till landskapet blir landskapet också den som ansvarar för borgensförbindelsen i stället för kommunen.

15 §. Överföring till landskapet av statens lösa egendom, avtal och ansvarsförbindelser. Paragrafen innehåller bestämmelser om egendomsarrangemang i anslutning till uppgifter som överförs från staten till landskapet. På överföringen tillämpas samma principer som vid överföringen av lös egendom, avtal och ansvarsförbindelser från kommunen till landskapet.

Enligt 1 mom. överförs den 1 januari 2020 till landskapet statens lösa egendom, rättigheter som gäller ägande, besittning och bruk av den lösa egendomen samt immateriella rättigheter och tillstånd då dessa hör till den verksamhet som omfattas av landskapets organiseringsansvar. Staten och landskapet får också avtala om överföring av lös egendom på något annat sätt. Vid den överföring av egendom som avses i momentet tillämpas därmed motsvarande principer som vid överföring av kommunens egendom enligt den föreslagna lagen.

Enligt 2 mom. överför staten den 1 januari 2020 till landskapet de avtal som gäller ordnande av tjänster som hör till regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter och som överförs till landskapet. Om det inte är möjligt att överföra eller dela upp ett avtal ska staten och landskapet avtala om fördelningen av det ansvar som avtalet medför. Staten gör i den sammanställning som avses i 17 § ett förslag om fördelningen av det ansvar som avtalet medför. De av statens verksamheter som för närvarande ansvarar för att ordna de uppgifter som ska övergå till landskapet, dvs. NTM-centralerna och TE-byråerna samt deras utvecklings- och förvaltningsfunktion KEHA-centret, verkar uteslutande i hyreslokaler. Lokaler hyrs i huvudsak av det statliga affärsverket Senatsfastigheter. Exempelvis dessa hyresavtal övergår till landskapet. Till landskapet övergår också andra avtal i anslutning till ordnandet och skötseln av uppgifter, såsom eventuella avtal om köpta tjänster, upphandlingskontrakt samt leasingavtal för maskiner och utrustning.

I 3 mom. preciseras de arrangemang som gäller överföring av avtal. Enligt momentet kan landskapet under en övergångsperiod fram till den 31 december 2023 använda dels upphandlingskontrakt som ingåtts av Senatsfastigheter, Hansel Ab, Valtori och Palkeet samt närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, dels ramavtal och upphandlingskontrakt som konkurrensutsatts av Hansel Ab.

16 §. Överföring av statens vattenhushållningsprojekt och vattenkonstruktioner. NTM-centralerna innehar drygt 250 tillstånd enligt vattenlagen för vattenhushållningsprojekt och vattenkonstruktioner som behövs för genomförandet av projekten. De gäller uppgifter inom vattenhushållningen och fiskerihushållningen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde. Projekten är inriktade på översvämningsskydd, torrläggning av jord, vattenförsörjning, vattenkraft, sjötrafik och rekreation samt fiskerinäringen. Eftersom projekten är knutna

till uppgifter som överförs från NTM-centralerna till landskapens ansvarsområde ska de vattenhushållningstillstånd som gäller projekten överföras till landskapen enligt 1 mom.

Utöver eller i stället för ett tillstånd enligt vattenlagen kan genomförandet av ett projekt grunda sig på ett avtal mellan staten och någon annan aktör, såsom ägaren av ett mark- eller vattenområde. Privaträttsliga avtal gäller exempelvis tillståndshavarens rätt att vid åtgärder som gäller underhåll, användning, skötsel och kontroll utnyttja ett område eller annan egendom som tillhör någon annan. Enligt 2 mom. överförs dessa avtal till landskapen. Om det inte är möjligt att överföra eller dela upp ett avtal ska staten och landskapet avtala om fördelningen av det ansvar som avtalet medför på samma sätt som vid ett sådant avtal som avses i 15 §. Staten gör i den sammanställning som avses i 17 § ett förslag om fördelningen av det ansvar som avtalet medför.

Konsekvenserna av ett vattenhushållningsprojekt som överförs till landskapet kan vara begränsade till landskapets område. Att t.ex. jämna ut variationerna i vattennivån i en sjö med hjälp av en fast dammkonstruktion på vattendragets botten påverkar sällan användningen av vattendraget utanför det landskap där konstruktionen är belägen. Enligt 3 mom. överförs ett tillstånd som gäller ett sådant vattenhushållningsprojekt till det landskap inom vars område den vattenkonstruktion som byggs för vattenhushållningsprojektet är belägen.

Däremot påverkar vissa vattenhushållningsprojekt, såsom regleringsprojekt som påverkar vattennivån och flödet i ett vattendrags olika delar, vattendragsförhållandena långt utanför landskapets gränser. Ett projekt kan också få konsekvenser utanför landskapets gränser t.ex. på grund av att en vattenkonstruktion som uppförts för att projektet ska kunna genomföras hindrar fisken från att ta sig till de övre delarna av vattendraget, vilket innebär att projektet även påverkar fiskerihushållningen inom ett annat landskaps område. Enligt 3 mom. överförs ett tillstånd som gäller ett sådant vattenhushållningsprojekt gemensamt till de landskap vars områden påverkas av projektet. På motsvarande sätt som i nuläget när NTM-centralerna innehar tillstånden, ska landskapen då de gemensamt innehar ett tillstånd ansvara för projektet och dess utveckling och i tillräcklig utsträckning beakta projektets konsekvenser i vattendragets område.

Både sådana vattenhushållningstillstånd som överförs till ett enskilt landskap och sådana som överförs till två eller flera landskap ska specificeras genom förordning av statsrådet. Paragrafens 3 mom. innehåller ett bemyndigande att utfärda en sådan förordning.

Enligt 4 mom. överförs vattenkonstruktioner med tillhörande lös egendom som tjänar ovan nämnda vattenhushållningsprojekt till det servicecenter för lokal- och fastighetsförvaltning som ägs gemensamt av landskapen. Bestämmelser om servicecentren finns i 118 § i den föreslagna landskapslagen.

De rättigheter och skyldigheter som grundar sig på tillstånd som beviljats för vattenhushållningsprojekt hör enligt vattenlagen endast till tillståndshavarna, dvs. landskapen i fråga. Landskapen ska ansvara för både projektdriften och skicket på de konstruktioner som behövs för projekten. Servicecentret ska ansvara för underhållet och skötseln av de vattenkonstruktioner som överläts i dess ägo samt för renoveringar på det sätt som centret kommer överens om med landskapen, och ta ut de kostnader som detta orsakar i form av till exempel hyra av landskapen.

I avtalet mellan servicecentret och landskapet ska landskapet i egenskap av tillståndshavare fastställa vad underhålls- och skötselarbetet samt renoveringarna består av och tidpunkten för dem, vid behov separat för varje konstruktion. Servicecentret ska ansvara för att arbetet blir gjort enligt avtal mot den i avtalet fastställda ersättningen. Arbetena utförs genom regionala entreprenadsavtal på motsvarande sätt som för närvarande vid NTM-centralerna. Den vattenkonstruktionsegendom enligt 4 mom. som överförs från staten består av konstruktioner som tjänar vattenhushållningsprojekt och av ständigt nyttjanderätt enligt vattenlagen till mark- och vattenområden som behövs för konstruktionerna. Nyttjanderätt till områdena har beviljats i de

tillstånd som gäller projekten. Eftersom ständig nyttjanderätt nästan motsvarar äganderätt kan statens vattenkonstruktionsegendom anses utgöra fast egendom. Egendomsslaget förblir oförändrat även om innehavet av tillstånd och nyttjanderätter som ingår i dem enligt förslaget ska skiljas åt från ägandet av vattenkonstruktioner.

Till vattenkonstruktioner som överförs till servicecentret och lös egendom i anslutning till dem hör bl.a. jorrdammar, bottendammar, fisktrappor, regleringsdammar och deras skyddsanläggningar, översvåmningsvallar, kanaler, vägar och broar samt pumpstationer, mätinstrument och stationer för uppföljning av vattennivån och flödet samt observationsstationer, vilka behövs antingen på grund av skyldigheter som följer av vattenrättsliga tillstånd eller för produktion av observationsuppgifter som krävs för vattenlägesbilder och vattendragsprognoser. Den egendom som överförs till servicecentret tjänar också ordnandet av landskapens lagstadgade uppgifter.

Besittningen av statens vattenkonstruktioner är för närvarande koncentrerad till NTM-centralen i Södra Österbotten. Med stöd av lagen överförs vattenkonstruktionsegendomen som en helhet direkt till det servicecenter som ägs av landskapen. Överföringen av egendomen förutsätter dock beslut av landskapen på motsvarande sätt som i fråga om överföring av annan egendom enligt införandelagen.

Statens mål har varit att i möjligaste mån överlåta tillstånd som gäller vattenhushållningsprojekt och vattenkonstruktioner som staten äger till dem som drar nytta av projektet, t.ex. vattenrättsliga sammanslutningar som inrättats för torrläggning av mark eller den kommun där projektet genomförs, om det t.ex. tjänar det allmänna nyttjandet av vattendraget för rekreation. Därför föreskriver 5 mom. att även landskapet och servicecentret tillsammans kan avtala om att tillstånd och avtal som gäller ett vattendragsprojekt samt konstruktioner som tjänar projektet överläts till projektets nyttotagare. Som innehavare av vattenhushållningstillståndet ansvarar landskapet eller landskapen gemensamt för projektet och dess konsekvenser samt för användningen och underhållet av konstruktioner som hör till projektet i enlighet med vattenlagen och bestämmelserna i tillståndet. Landskapen ska informera den statliga tillsynsmyndigheten om att tillstånden har överförts i enlighet med vattenlagen. Enligt 6 mom. ansvarar staten dock för förlust av förmån som ska ersättas enligt vattenlagen och för vilken grunden för ersättningsansvaret uppkommit före 1.1.2020, dvs. innan tillståndet för projektet övergått från staten till landskapet.

I det vattenrättsliga ersättningsförfarandet är fastställandet av ansvaret vid överföring av tillstånd tydligast när ersättning krävs efter det att tillståndet övergått för en skada som uppdragats redan innan tillståndet övergått. När ersättning krävs för en skada som uppdragats efter det att tillståndet övergått kan den skadeansvariga i många fall fastställas utifrån det sätt på vilket skadan orsakats, såsom en skada till följd av långvarig erosion eller en skada som inträffat till följd av en enskild företeelse som uppträtt efter det att tillståndet övergått. I omtvistade fall avgörs ersättningsansvaret på normalt sätt av den myndighet som anges i vattenlagen.

Eftersom syftet med momentet är att reglera statens ersättningsskyldighet i relation till landskapet är en förutsättning att landskapet är tillståndshavare när förlusten av förmånen inträffar. Bestämmelsen ska alltså inte tillämpas om landskapet på det sätt som anges i 5 mom. har överlåtit tillståndet för vattenhushållningsprojektet till en tredje part.

17 §. Sammanställning över egendom och avtal som överförs från kommunen och staten samt lokaler som hyrs av kommunen. Paragrafen motsvarar till sina principer 23 § i den föreslagna lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en sammanställning som kommunen och staten ska lägga fram över den egendom, de tillstånd, de avtal och, i fråga om kommunerna, lokaler som överförs till landskapet. Enligt 1 mom. ska kommunen senast 28.2.2019 för landskapet lägga fram en detaljerad sammanställning över de lokaler, den lösa egendom och de avtal som avses i 12–14 §. På motsvarande sätt ska staten för landskapet lägga fram en detaljerad samman-

ställning över den egendom, de tillstånd och de avtal som avses ovan i 15 och 16 §. Sammanställningarna ska även omfatta de avtal, licenser och andra rättigheter samt anläggningstillgångar som med stöd av 23 § överförs till landskapens servicecenter för informations- och kommunikationstekniska tjänster. I praktiken görs sammanställningen för statens del av den myndighet som har bäst kännedom om den egendom som överförs och om avtalen, såsom NTM-centralerna, KEHA-centret eller regionförvaltningsverken. Informationen kan tas emot även direkt vid servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning eller ICT-servicecentret.

I sammanställningen bör det specificeras vilka av de lokaler kommunen besitter som kommer att övergå i landskapets besittning. Utöver specificeringen av lokalerna bör sammanställningen innehålla detaljerade uppgifter om huruvida kommunen äger eller hyr den lokal som den besitter. Om kommunen äger lokalen ska den redogöra för de underhållskostnader och skäliga kapitalkostnader enligt 12 § som kommunen har för lokalen. Om kommunen besitter lokalen med stöd av ett hyresavtal eller något annat avtal om nyttjanderätt ska avtalet specificeras så noggrant som möjligt. Även övriga avtal som landskapet får ansvaret för ska specificeras och listas så detaljerat som möjligt. Motsvarande bestämmelser gäller avtal om lokaler och andra avtal som överförs från staten.

Om avtalet är sådant att det inte går att överföra eller dela och det inte heller är motiverat att säga upp det av ekonomiska eller andra skäl ska kommunen i sammanställningen föreslå hur ansvaret enligt avtalet ska fördelas mellan kommunen och landskapet och hur de ska sköta det i praktiken. Vid behov ska kommunen och landskapet förhandla om saken. Motsvarande gäller också staten.

Det behövs inte nödvändigtvis någon detaljerad förteckning över den lösa egendom som övergår från kommunen och enligt 15 § från staten, utan i princip övergår den lösa egendom till landskapet som finns i lokalerna och hör till verksamheten. Till den delen är det motiverat att i möjligaste mån använda bokföringen av anläggningstillgångar som underlag för sammanställningen. I sammanställningen ska emellertid lös egendom för vilken äganderätten måste registreras, såsom t.ex. bilar, listas separat. I detta hänseende hör sammanställningen ihop med 24 §, enligt vilken ett beslut som landskapet fattar utifrån sammanställningen motsvarar en återkomsthandling för egendom.

En separat sammanställning ska göras över dels vattenhushållningstillstånd och avtal som enligt 16 § överförs från staten till landskapen, dels vattenkonstruktioner och lös egendom i anslutning till dessa som överförs från staten till det av landskapen ägda servicecentret.

Enligt 2 mom. har landskapet eller på uppdrag av landskapet även servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning och ICT-servicecentret rätt att be kommunen och staten om kompletterande utredningar och dokument som det anser sig behöva. Landskapet ska även inleda förhandlingar med kommunen eller staten om det, efter att av kommunen eller staten ha fått den sammanställning som avses i 1 mom., anser att de lokaler, den övriga egendom samt de tillstånd och avtal som enligt kommunens eller statens sammanställning övergår i landskapets besittning inte tryggar ordnandet inom landskapets område av de i 3 § avsedda tjänster och uppgifter som överförs från kommunen eller staten till landskapet. I praktiken är det motiverat och tillrådligt att kommunen och landskapet respektive staten och landskapet förhandlar om och i möjligaste mån samarbetar kring utarbetandet av sammanställningen. Staten, landskapen och det av landskapen ägda servicecentret ska på motsvarande sätt förhandla om och samarbeta kring utarbetandet av sammanställningen över de vattenhushållningstillstånd och vattenkonstruktioner som överförs från staten.

Enligt 3 mom. ska kommunen och staten komplettera den i 1 mom. avsedda sammanställningen senast 30.6.2020 om det har skett väsentliga förändringar i de lokaler, den övriga egendom eller de tillstånd eller avtal som avses i det momentet efter det att sammanställningen har lämnats och landskapet anser att sammanställningen behöver kompletteras. Från det att sammanställningen lämnas till dess att landskapet inleder sin verksamhet kan det ske förändringar i

förhållandena som har betydelse även för landskapets verksamhet. Kommunen eller staten kan t.ex. ha ingått avtal som ska överföras till landskapet.

18 §. Landskapets beslut. I paragrafen föreskrivs om det beslut som landskapet ska fatta utgående från kommunens och statens sammanställning som avses i 17 §. Landskapsfullmäktige ska behandla kommunens sammanställning och utifrån den besluta om ingåendet av hyresavtal för övergångsperioden enligt 12 §, överföringen av lös egendom enligt 13 § samt överföringen av avtal och ansvar enligt 14 § till landskapet och dess ansvarsområde. På motsvarande sätt ska landskapsfullmäktige behandla statens sammanställning och utifrån den besluta om överföringen till landskapet av statens lösa egendom samt avtal och ansvarsförbindelser enligt 15 § och av tillstånd och avtal enligt 16 §. Landskapet ska också besluta om överföringen av vattenkonstruktionsegendom enligt 16 § 4 mom. till servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning utifrån den sammanställning som gjorts över egendomen i fråga. Landskapsfullmäktiges beslut ska fattas i god tid före överföringen 1.1.2020.

19 §. Rätt att nyttja lokaler under ändringssökande. I paragrafen föreskrivs om verkställbarheten av landskapsfullmäktiges beslut om egendom. Enligt 1 mom. kan ett beslut verkställas innan det vunnit laga kraft om inte förvaltningsdomstolen förbjuder verkställigheten till någon del. Vid ändringssökande förs statens talan av det ministerium till vars ansvarsområde ärendet hör.

Även om kommunen eller staten har anfört besvär över landskapsfullmäktiges beslut har landskapet enligt 2 mom. rätt att ordna de tjänster som överförs från kommunen och staten till landskapet och som landskapet ansvarar för i de lokaler som kommunen eller staten äger och besitter samt att använda den lösa egendom som kommunen eller staten äger eller besitter och som behövs för att ordna tjänsterna innan förvaltningsdomstolens beslut i ärendet har vunnit laga kraft. Lös egendom är i kommunens eller statens besittning om besittningen grundar sig på exempelvis ett leasingavtal eller annat avtal. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att tjänsterna fortsätter utan störningar. Landskapet ska betala hyra för de lokaler som det besitter med iakttagande av 12 §.

20 §. Tillämpning av bestämmelser om kommuner på samkommuner. I paragrafen föreskrivs om tillämpningen av bestämmelser om kommuner på samkommuner. Paragrafen motsvarar till sina principer 26 § i den föreslagna lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen. I vissa fall har de uppgifter som överförs från kommunen till landskapet och som avses i denna lag organiserats som en s.k. frivillig samkommun. På sådana samkommuner tillämpas bestämmelserna om kommuner i den föreslagna lagen. Att bestämmelserna om kommuner även tillämpas på samkommuner innebär i praktiken att landskapet av samkommunerna hyr lokalerna på samma sätt och enligt samma principer som av kommunerna. Vidare överförs samkommunernas lösa egendom och avtal till landskapet till den del den lösa egendomen och avtalen är knutna till tjänster som omfattas av landskapets organiseringsansvar. Registreringarna av egendomsarrangemangen görs för samkommunernas del på motsvarande sätt som registreringarna i kommunens bokföring enligt 25 §.

21 §. Statsborgen. Paragrafen innehåller bestämmelser om statsrådets befogenhet att bevilja statsborgen för vissa förbindelser som övergår till landskapet. Paragrafen motsvarar till sina principer 28 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen samt de preciseringar till den som framfördes under riksdagsbehandlingen. Syftet med paragrafen är att riskklassificeringen för de förbindelser som överförs från kommunen och staten till landskapet ska förbli oförändrad i kreditinstitutens solvensberäkning. Landskapet har inte beskattningsrätt, varför dess ställning inte är helt identisk med kommunens eller statens.

Paragrafens 2 mom. preciserar beviljandet av borgen med avseende på de säkerheter som ställts för lånen. Om en säkerhet ställts för lån som ska överföras är det ur statens riskhanteringsperspektiv motiverat att statsborgen beviljas som en fyllnadsborgen i förhållande till denna säkerhet. Samtidigt ska man försäkra sig om att statsrådet har möjlighet att bevilja

statsborgen även för sådana lån och andra avtal som inte tryggats genom någon säkerhet. I det fallet beviljas statsborgen enligt det ursprungliga förslaget utan krav på motsäkerhet.

Enligt 82 § i grundlagen ska statens upplåning vara grundad på riksdagens samtycke, av vilket framgår de nya lånens eller statsskuldens maximibelopp. Statsborgen och statsgaranti får beviljas med riksdagens samtycke. Genom beviljande av statsborgen klargörs borgenärernas ställning vid övergången och kontinuiteten i finansieringsarrangemangen säkerställs. Statsborgen kan beviljas för betydande leasingavtal som överförs enligt den sammanställning som avses i 17 §. Det exakta maximibeloppet för borgen som beviljas fastställs enligt 3 mom. separat i samband med behandlingen av statsbudgeten. Statsborgen kan beviljas utan krav på den motsäkerhet som avses i 14 § i lagen om statens långivning samt statsborgen och statsgaranti (20.5.1988/449). Statsrådet beslutar om den avgift som tas ut för borgen och om övriga villkor.

22 §. Anmälan till borgenärer och avtalsparter. I paragrafen föreskrivs om en anmälan som ska lämnas till avtalsparterna i de avtal som överförs från kommunen eller staten till landskapet. Enligt 1 mom. ska landskapet senast den 31.10.2019 sända en skriftlig anmälan till avtalsparterna i de ansvarsförbindelser och avtal som landskapet övertar ansvaret för. Av landskapets anmälan ska framgå om ansvarsförbindelsen eller avtalet övergår vidare från landskapet till det servicecenter som avses i 118 § i landskapslagen.

23 §. Överföring av landskapets avtal och ansvarsförbindelser till servicecentret. Paragrafen innehåller bestämmelser om hur avtal och ansvar som överförts till landskapet kan överföras till det nationella servicecentret. Bestämmelsen motsvarar till sina principer 31 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen samt de preciseringar till den som framfördes under riksdagsbehandlingen.

Landskapet överför de till landskapen överförda hyresavtalen för lokaler till servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning. Bestämmelser om servicecentret finns i 118 § i landskapslagen. Landskapet och servicecentret får också komma överens om att överföringen ska ske på annat sätt om överföringen av de hyresavtal som avses i 12 §, dvs. hyresavtal som ingåtts med kommunen för en övergångsperiod på tre år.

I 2 mom. föreskrivs om hur nödvändiga produktionsfaktorer ska överföras till landskapens servicecenter för informations- och kommunikationstekniska tjänster. För att kunna inleda sin verksamhet behöver servicecentret de avtal om grundläggande it- och datasystemtjänster, programlicenser och motsvarande rättigheter samt eventuellt i viss mån de anläggningstillgångar som hänför sig till servicecentrets uppgifter.

Landskapet ska besluta om överföringen av avtalen så att avtalen överförs i servicecentrens besittning den 1 januari 2020.

24 §. Förvärv av egendom. Enligt paragrafen motsvarar sammanställningen enligt 17 § samt landskapets beslut enligt 18 § och 23 § åtkomsthandlingar för egendomen. Paragrafen motsvarar till sina principer 32 § i den föreslagna lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen. Från kommunerna, samkommunerna och staten kan till landskapen övergå lös egendom som kräver t.ex. registrering av ägandet. Upprättandet av särskilda åtkomsthandlingar kan medföra en avsevärd mängd arbete som kan anses onödigt med tanke på rättssäkerheten när man beaktar att egendomen övergår till landskapet som generalsuccession.

25 §. Registrering av egendomsarrangemang i kommunens och landskapets bokföring. I paragrafen föreskrivs om registrering av egendomsarrangemang i kommunens och landskapets bokföring. Paragrafen motsvarar till sina principer 34 § i den föreslagna lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen samt de preciseringar till den som framfördes under riksdagsbehandlingen. Målet och syftet med paragrafen är att de egendomsarrangemang som görs i samband med reformen ska genomföras på ett sådant sätt att de inte påverkar kommunernas resultat för räkenskapsperioden i fråga. Överföringen av lös egendom

som avses i 13 § registreras mot grundkapitalet i kommunens bokföring, om inte kommunen beslutar något annat. Arrangemanget är motiverat särskilt med tanke på att den förändring som sker i kommunernas egendom beror på en betydande förvaltningsförändring som lagstiftaren har beslutat om och som gäller alla kommuner, och att kommunerna i princip inte har någon möjlighet att påverka förändringen.

Kommunens lösa egendom som avses i 13 § faller bort ur kommunens balansräkning och kommunens grundkapital sänks med motsvarande belopp. Förfarandet tillämpas mellan balansräkningsposter, utan bokföring av överlåtelseförlusterna med resultatpåverkan. Bakom den föreslagna bestämmelsen ligger bokföringsnämndens kommunsektions utlåtande 77/2006 och den allmänna anvisningen om upprättande av balansräkning. Enligt utlåtandet bör grunden för nedsättning av kommunens grundkapital vara en bestående nedsättning av beloppet av bestående aktiva. En orsak till en minskning i bestående aktiva kan vara överlåtelse, förlust eller extra avskrivning alternativt nedskrivning av egendom. Utlåtandet utgår emellertid från att en överlåtelseförlust först bokförs med resultatpåverkan och att det först därefter är möjligt att nedsätta grundkapitalet på de villkor som nämnts. Genom den föreslagna paragrafen förhindras uttryckligen uppkomsten av resultatpåverkan. Om en kommun ändå anser det befogat att gå till väga på ett annat sätt, t.ex. på grund av att värdet av den egendom som överförs och den överlåtelseförlust som uppstår är ringa, kan kommunen bokföra överföringen också med resultatpåverkan.

I 2 mom. föreskrivs om motsvarande registreringar i landskapets bokföring. Genom regleringen säkerställs att registreringarna är överensstämmande och att landskapen har en enhetlig registreringspraxis.

I 3 mom. föreskrivs dessutom om till vilka värden registreringarna ska göras i både kommunen och landskapet, så att grunderna för dem är enhetliga i alla kommuner och landskap.

Enligt 4 mom. får bokföringsnämndens landskaps- och kommunsektion meddela anvisningar och ge utlåtanden om tillämpningen av paragrafen. Eftersom det handlar om en ändring som påverkar alla kommuner är det av väsentlig betydelse att kommunernas bokföringspraxis är så enhetlig som möjligt.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

26 §. Tillämpning av bestämmelserna om ett temporärt beredningsorgan. Paragrafen innehåller en hänvisningsbestämmelse om att bestämmelserna om temporär förvaltning av landskapen i lagen om införande av landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet ska tillämpas.

I 1 mom. finns en förtydligande bestämmelse om att 7–9 § i lagen om införande av landskapsreformen och social- och hälsovårdsreformen ska tillämpas även på den lagstiftning som införs genom den lag som nu föreslås. Enligt 6 § 1 mom. i den införandelag som det hänvisas till svarar landskapets temporära beredningsorgan för beredningen av inledandet av landskapets verksamhet och förvaltning tills landskapsfullmäktige har valts och landskapsstyrelsen som tillsätts av landskapsfullmäktige har inlett sin verksamhet. Detta innebär att den uppgift som landskapets temporära beredningsorgan har med stöd av nämnda införandelag redan omfattar beredningen av inledandet av landskapets verksamhet och förvaltning i sin helhet, inklusive beredningen av uppgifter i enlighet med de lagar som införs genom den nu föreslagna införandelagen. Den föreslagna införandelagen innehåller dock en förtydligande hänvisningsbestämmelse om att det temporära beredningsorganets uppgifter och behörighet enligt 7 § i den införandelag som det hänvisas till även omfattar uppgiftsöverföringarna till landskapen enligt de lagar som införs genom den införandelag som nu föreslås. Detta omfattar även de rättigheter och skyldigheter i konkurrensutsättningen av tjänster under övergångsperioden som regleras i bestämmelsen genom hänvisningar till 45 §. På motsvarande sätt omfattar även skyldigheten

att delta i beredningen och rätten att få uppgifter uppgiftsöverföringarna till landskapen enligt de lagar som införs genom den nu föreslagna införandelagen.

I 2 mom. föreslås en utvidgning av den rätt att få uppgifter som föreskrivs i 9 § i lagen om införande av den föreslagna landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet. De uppgiftsöverföringar till landskapen som verkställs genom den lag som nu föreslås omfattar också uppgifter som överförs till landskapen från regionförvaltningsverken och KEHA-centret. Dessutom kan det också finnas behov av att få uppgifter av Trafikverket. Enligt 2 mom. gäller ett temporärt organs rätt att få uppgifter enligt 9 § i den lag som det hänvisas till även uppgifter som innehas av dessa statliga myndigheter.

27 §. Inrättande och tillsättning av vissa tjänster vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt att inrätta och tillsätta de viktigaste tjänsterna inom ledningen för den nya myndigheten Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innan den lag som gäller myndigheten träder i kraft och myndigheten inleder sin verksamhet. Detta är viktigt för att den nya myndigheten ska kunna inrättas och dess verksamhet inledas på ett smidigt sätt.

Enligt 1 mom. kan finansministeriet före ikraftträdandet av lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inrätta tjänsten som generaldirektör för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och tjänsterna som sektordirektör samt tjänsterna som direktör för den enhet som ansvarar för förvaltningsuppgifterna och för den enhet som ansvarar för övriga rättssäkerhetsuppgifter. Tjänsten som direktör för den sektor som ansvarar för arbetarskyddsuppgifter inrättas dock av social- och hälsovårdsministeriet. Tjänsterna inrättas från den 1 januari 2020, och därefter tillämpas statstjänstemannalagen. Utöver generaldirektörstjänsten finns vid myndigheten fyra sektordirektörstjänster och två enhetsdirektörstjänster.

Enligt 2 mom. kan statsrådet före ikraftträdandet av lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utnämna tjänstemän till tjänsten som generaldirektör och tjänsterna som sektordirektör enligt 1 mom. På tillsättningsförfarandet tillämpas 25 § i lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Enligt 25 § 1 mom. i den föreslagna lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska statsrådet utnämna generaldirektören för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på framställning av finansministeriet. Finansministeriet ska bereda framställningen i samråd med de övriga ministerier som styr myndigheten. Även när tjänsten tillsätts för första gången med stöd av den föreslagna införandelagen ska samma berednings- och framställningsförfarande tillämpas. Statstjänstemannalagen innehåller bestämmelser om krav på generaldirektörens medborgarskap, utnämning för viss tid och särskilda behörighetsvillkor.

I 25 § 2 mom. i den föreslagna lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet finns bestämmelser om utnämningen av sektordirektörer. Motsvarande bestämmelser tillämpas även vid tillsättningen av tjänsterna med stöd av den föreslagna införandebestämmelsen. Statsrådet utnämner direktören för den sektor som ansvarar för miljöuppgifter på framställning av miljöministeriet, direktörerna för de sektorer som ansvarar för arbetarskyddsuppgifter respektive social- och hälsovårdsuppgifter på framställning av social- och hälsovårdsministeriet och direktören för den sektor som ansvarar för undervisnings- och kulturuppgifter på framställning av undervisnings- och kulturministeriet. Med undantag för direktören för den sektor som ansvarar för arbetarskyddsuppgifter utnämns sektordirektörerna för fem år, om det inte av särskilda skäl finns en grund för utnämning för kortare tid.

Enligt 3 mom. kan finansministeriet före ikraftträdandet av lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utnämna en tjänsteman till tjänsten som direktör för den enhet som ansvarar för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets förvaltningsuppgifter och till tjänsten som direktör för den enhet som ansvarar för myndighetens övriga rättssäkerhetsuppgifter. Enligt förslaget till lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har myndighetens generaldirektör behörighet att tillsätta tjänsterna som enhetsdirektör. I den nuvarande tjänstestrukturen för de uppgifter som samlas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har tjänsterna på motsva-

rande nivå tillsatts för viss tid och dessa tjänsteförhållanden avslutas innan den nya myndigheten inleder sin verksamhet. Eftersom det med tanke på inrättandet av den nya myndigheten och inledandet av dess verksamhet är av väsentlig betydelse att dessa tjänster, på motsvarande sätt som i fråga om tjänsterna som sektordirektör, tillsätts före ikraftträdandet av lagen, föreslås i införandelagen en bestämmelse om att finansministeriet kan tillsätta enhetsdirektörstjänsterna i fråga. Avsikten är att statsrådet i enlighet med vad som avses i 2 mom. i första hand ska utnämna en tjänsteman till tjänsten som generaldirektör. Därefter har den utnämnda generaldirektören möjlighet att delta i utnämningsförfarandet med avseende på såväl sektordirektörerna som direktörerna för verksamhetsenheterna, vilket inleds i följande skede. Även enhetsdirektörerna utnämns för fem år, om det inte av särskilda skäl finns en grund för utnämning för kortare tid. Tjänstemännen utnämns till sina tjänster så snart som möjligt efter det att denna lag trätt i kraft, även om de egentliga uppgifterna inleds från 1.1.2020. Dessutom är avsikten att de därefter utnämns till tjänsteförhållanden för viss tid vid de berörda ministerierna för att leda verkställandet av myndigheten under 2019 och på så sätt säkerställa att uppgifterna kan överföras utan störningar.

28 §. Övergångsbestämmelse om lönesystemet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I 28 § i införandelagen föreskrivs att det preciserande tjänstekollektivavtalet om ibruktagande av ett nytt lönesystem för regionförvaltningsverken fortsätter att gälla, sådant det lyder vid tidpunkten för inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ett tjänstekollektivavtal om lönerna för tjänstemännen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet mellan myndigheten som arbetsgivare och de löntagarorganisationer som undertecknat ovannämnda tjänstekollektivavtal. På motsvarande sätt fortsätter det underteckningsprotokoll att gälla som upprättats mellan ovannämnda parter och som kompletterar tjänstekollektivavtalet. I övrigt omfattas tjänstemännen av de allmänna villkoren för ett tjänsteförhållande inom statsförvaltningen.

Den personal som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet omfattas inte längre av de tjänstekollektivavtal som gäller de lönesystem som tillämpats på dem vid de myndigheter som överlåter dem och lönerna ändras till totallöner i euro när den nya myndigheten inrättas, om inte något annat föreskrivs eller avtalas. I samband med organisationsreformer inom statsförvaltningen är det i regel praxis när en ny myndighet inrättas och den tidigare myndighetens lönesystem slutar tillämpas att bereda och genom ett tjänste- och arbetskollektivavtal avtala om den nya myndighetens lönesystem med beaktande av myndighetens särdrag och särskilda behov. Att få till stånd ett nytt system på detta sätt är tidskrävande, och det nya lönesystemet kan i praktiken tas i bruk först efter en lång övergångsperiod.

När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inrättas kommer merparten av den personal som med stöd av lagen överförs till myndigheten från regionförvaltningsverken, vilket innebär att de överförs från ett och samma lönesystem. En dryg tredjedel av personalen överförs dock från NTM-centralerna, KEHA-centret eller Valvira, som har egna lönesystem.

I fråga om merparten av den personal som överförs, dvs. personalen från regionförvaltningsverken, behöver man inte jämka samman tjänstekollektivavtal om lönerna för anställda som överförs från olika myndigheter till ett nytt avtal för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. På den återstående personalen, dvs. på dem som överförs från NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira, ska det enligt propositionen tillämpas för dem nya bestämmelser, dvs. bestämmelserna om lönesystemet för regionförvaltningsverken. Ett annat alternativ är att i enlighet med den ovannämnda praxis som i regel tillämpas bereda och avtala om ett helt nytt lönesystem för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Lönenivån för den personal som överförs från NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira är något högre än lönenivån i motsvarande uppgifter vid regionförvaltningsverken. Både i det fall att man vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i enlighet med propositionen börjar tillämpa lönesystemet för regionförvaltningsverken och i det fall att ett helt nytt lönesystem börjar tillämpas vid myndigheten är det sannolikt att endast en liten del av lönerna för den per-

sonal som överförs från NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira höjs, medan merparten förblir oförändrad och följer bestämmelserna för tryggnad av den tidigare lönenivån.

Därför föreslås en bestämmelse om att det preciserande tjänstekollektivavtalet om ibruktage av ett nytt lönesystem för regionförvaltningsverken fortsätter att gälla, sådant det lyder vid tidpunkten för inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ett tjänstekollektivavtal om lönerna för tjänstemännen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet mellan myndigheten som arbetsgivare och de löntagarorganisationer som undertecknat ovannämnda tjänstekollektivavtal. På motsvarande sätt ska det underteckningsprotokoll som upprättats mellan ovannämnda parter och som kompletterar tjänstekollektivavtalet fortsätta att gälla.

Detta innebär att den rådande situationen i huvudsak förblir oförändrad, varför de lönepolitiska konsekvenser och tilläggskostnader som bytet av lönesystem medför blir relativt begränsade liksom behovet av att tillämpa bestämmelserna för tryggnad av lönenivån.

Kravnivån i fråga om uppgifterna för den personal som övergår till eller som annars anställs vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt de anställdas individuella arbetsprestationer vid den nya myndigheten utvärderas och lönerna bestäms enligt regionförvaltningsverkens lönesystem, som tillämpas vid den nya myndigheten.

I praktiken bevaras kravnivåerna och lönerna för den från regionförvaltningsverken övergående personalens uppgifter i regel oförändrade. Det förekommer skillnader i lönenivåerna mellan regionförvaltningsverken och de andra ovannämnda myndigheterna. Skillnaderna har granskats via klassificeringsinformationen för statens lönestatistik (VPL). Regionförvaltningsverkens relativa löneställning är 99,0 % av statens genomsnitt, NTM-centralernas 104,2 % och Valviras 108,0 %. Utifrån detta kommer sannolikt endast en del av de personer som övergår från NTM-centralerna och KEHA-centret samt Valvira att få högre lön till följd av att ett nytt lönesystem börjar tillämpas på dem. För majoriteten av dem som övergår från NTM-centralerna, KEHA-centret och Valvira bibehålls lönerna oförändrade, eftersom de i enlighet med avtalsbestämmelserna om tryggnad av tidigare lön på statens centralnivå garanteras den lönenivå i pengar som gäller för lönebetalningar vid dessa andra myndigheter vid tidpunkten för övergången, på det sätt som närmare avtalats i ovannämnda tjänstekollektivavtal.

Övergångsperioden för regionförvaltningsverkens lönesystem är eventuellt ännu inte avslutad när organisationsreformen genomförs. Detta arrangemang övergår som en del av lönesystemet även till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, där lönerna alltså bestäms i enlighet med övergångsskedet vid tidpunkten för inrättandet av myndigheten. Övergångsperioden för det lönesystem som följs vid NTM-centralerna och KEHA-centret är sannolikt heller inte avslutad vid tidpunkten för inrättandet, men dess kommande progressionsgranskningar förfaller i samband med övergången, då NTM-centralernas och KEHA-centrens lönesystemavtal även i övrigt slutar tillämpas på personer som lämnar systemet.

Finansministeriet och de huvudavtalsorganisationer som representerar statens personal har 21.2.2018 undertecknat ett tjänstekollektivavtal, genom vilket de kommer överens om att avtalen om regionförvaltningsverkens lönesystem fortsätter som avtal för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet så att därom föreskrivs i lag genom en övergångsbestämmelse enligt denna paragraf.

29 §. Övergångsbestämmelser om ordnandet av jordbrukarstödsförvaltningens uppgifter på Åland. I landskapet Åland tillämpas lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) på verkställigheten av stöd som avses i lagen om direktstöd till jordbruket (193/2013) och lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), om ärendet med stöd av självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till rikets behörighet. För närvarande omfattar rikets lagstiftningsbehörighet alla de stöd och arvoden som beviljas med stöd av lagen om direktstöd och, för landskapet Ålands del, de nationella stöd för Södra Finland som beviljas med stöd av lagen om nationella stöd.

I nuläget är det kommunerna i landskapet Åland som fattar beslut om stöd som beviljas med stöd av ovannämnda lagar då den behöriga myndigheten i Fastlandsfinland är kommunen. Det här beror på att man i fråga om de stödsystem som omfattas av rikets lagstiftningsbehörighet, och där det i fråga om uppgifter i anslutning till stödsystemen i Fastlandsfinland är kommunerna som är behöriga, på motsvarande sätt har ansett att uppgiften i landskapet Åland hör till landskapets kommuner. I landskapet Åland finns drygt 400 lantbruk som får ovannämnda jordbrukarstöd eller jordbrukarsättningar.

Statens ämbetsverk på Åland har för närvarande i praktiken behörighet i fråga om de jordbrukarstödsuppgifter i landskapet Åland som i Fastlandsfinland hör till närings-, trafik- och miljöcentralerna. Statens ämbetsverk på Åland fattar alltså till exempel beslut om stöd för växt-husproduktion som beviljas med stöd av ovannämnda lag om nationellt stöd samt om vissa omständigheter som hänför sig till stödrättigheterna.

I samband med landskapsreformen överförs alla uppgifter i anslutning till de jordbrukarstödsystem som i enlighet med självstyrelselagen för Åland hör till rikets behörighet, dvs. de stöd som beviljas med stöd av lagen om direktstöd och lagen om nationella stöd, i landskapet Åland till Statens ämbetsverk på Åland, trots att de i Fastlandsfinland överförs från kommunerna till de nya landskapen. Detta beror på den särställning Ålands självstyrelse innebär. Till följd av reformen fattas därmed i landskapet Åland besluten i alla ärenden i anslutning till stöd som beviljas med stöd av ovannämnda lagar om direktstöd och nationellt stöd, såsom beslut om beviljande av stöd eller ersättningar och överföringar av stödrättigheter, i fortsättningen av Statens ämbetsverk på Åland. I denna regeringsproposition ingår de nödvändiga förslagen till ändringar av bestämmelserna om skötseln av jordbrukarstödsärenden i landskapet Åland i den relevanta speciallagstiftningen.

Enligt utredningar som genomförts tillsammans med myndigheterna i landskapet Åland inverkar den ovan beskrivna överföringen av uppgifter i praktiken på tre kommunala tjänsteinnehavares (jordbrukssekreterares) uppgifter och tjänsteställning i landskapet Åland. Eftersom det på grund av bestämmelserna i 18 § 4 punkten i självstyrelselagen för Åland inte är möjligt att i rikets lagstiftning ålägga en kommunal tjänsteinnehavare i landskapet att direkt med stöd av lag övergå i statens tjänst har det ansetts nödvändigt att ta in den föreslagna bestämmelsen i lagen.

Enligt 1 mom. ska Statens ämbetsverk på Åland senast före utgången av 2019 inrätta tre tjänster för skötseln av de i lagen om verkställighet av jordbruksstöd avsedda uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland ska sköta.

En sådan tjänsteinnehavare i en kommun i landskapet Åland som före ikraftträdandet av den föreslagna lagen huvudsakligen har skött dessa uppgifter har enligt 2 mom. rätt att från ingången av 2020 utan ansökningsförfarande bli utnämnd till en tjänst som avses ovan. Personen i fråga ska dock senast vid ingången av november 2019 skriftligen anmäla till Statens ämbetsverk på Åland om sin avsikt att utnyttja denna rättighet.

Om fler än tre personer anmält sig för tjänsterna inom utsatt tid, ska Statens ämbetsverk på Åland enligt 3 mom. utreda den arbetsinsats med vilken respektive person har skött uppgifter som avses i 1 mom. och till tjänsterna utnämna de personer vars arbetsinsats för uppgifterna enligt befattningsbeskrivningen varit störst. Om Statens ämbetsverk på Åland vid den tidpunkt som anges ovan inte har fått någon anmälan om utnyttjande av rättigheten, kan ämbetsverket enligt 4 mom. ledigförklara tjänsten.

För en kommunal tjänsteinnehavare som övergår i statens tjänst kvarstår arbetsvillkoren enligt det tjänste- och arbetskollektivavtal för kommunala tjänsteinnehavare i landskapet Åland som gäller den 31 december 2019 till utgången av avtalsperioden.

Personer som övergår från kommunens till statens tjänst övergår också från det kommunala till det statliga pensionssystemet. Rätten till tilläggspensionsskydd för de personer som över-

går bevaras ändå direkt med stöd av 8 § 3 mom. i lagen om införande av pensionslagen för den offentliga sektorn (82/2016), om personen i fråga fortsätter i statens tjänst fram till pensionsfallet. Enligt utredningar som gjorts i frågan kan ovannämnda bestämmelse i införandelagen tillämpas på de kommunala tjänsteinnehavare i landskapet Åland som nu sköter dessa uppgifter.

30 §. Övergångsbestämmelser om ändringssökande. Paragrafen innehåller övergångsbestämmelser om ändringssökande.

Ändring i ett beslut som fattats före ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § ska sökas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Därmed ska ändring i beslut som fattats innan reformen trätt i kraft sökas enligt det tidigare rättsläget, även om till exempel besvär anförs först 2020.

På motsvarande sätt ska vid behandlingen av ärenden som är anhängiga vid en domstol vid ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § vid ändringssökande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Detta innebär att dessa bestämmelser i fortsättningen ska tillämpas vid ändringssökande även i fråga om beslut som grundar sig på de upphävda bestämmelserna.

Om en domstol däremot upphäver ett beslut som har fattats före ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § och återförvisar ärendet att i sin helhet behandlas på nytt, ska ärendet behandlas och avgöras enligt de bestämmelser som införs genom denna lag. Därmed behandlas till exempel ett kommunalt beslut om en uppgift som överförts till landskapet på nytt i landskapet och enligt den lagstiftning som trätt i kraft 2020.

31 §. Ersättande av vissa kostnader. I paragrafen föreskrivs om övergångsarrangemang i anslutning till ersättande av kommunalveterinärens tillsyn över djurs hälsa och välbefinnande. Enligt 23 § i veterinärvårdslagen och 3 § i statsrådets förordning om veterinärvård (1031/2009) får kommunen av regionförvaltningsverket mot faktura ersättning av statsmedel för de kostnader som har orsakats kommunen för utförande av de uppgifter enligt 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen som gäller tillsyn över djurs hälsa och välbefinnande och som har ålagts kommunalveterinären. Årets sista faktura ska lämnas in senast den 15 januari följande år. För att de kostnader som orsakats kommunerna 2019 ska kunna faktureras och ersättas ännu under 2020 när 23 § i veterinärvårdslagen har upphävts, ger paragrafen Livsmedelssäkerhetsverket behörighet att betala ersättning med stöd av de upphävda bestämmelserna.

32 §. Övergångsbestämmelser om skötseln av vissa uppgifter. Det villkor rörande landskapsveterinärens behörighet som föreslås ingå i 43 § 2 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket motsvarar det behörighetsvillkor för tjänsten som kommunalveterinär med tillsynsuppgifter som föreskrivits med stöd av den gällande veterinärvårdslagen, varför villkoret hittills inte har tillämpats på regionförvaltningsverkens länsveterinärer. Den föreslagna övergångsbestämmelsen behövs för att överföringen av livsmedelstillsynen eller tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande till landskapens organisationsansvar inte ska påverka behörigheten hos de personer som innehar en tjänst som länsveterinär när det gäller att inneha en tjänst som landskapsveterinär. Övergångsbestämmelsen är i praktiken av betydelse endast för de personer som har fått behörighet att verka som veterinär utomlands och som inte har deltagit i det förhör om Finlands lagstiftning som Livsmedelssäkerhetsverket kräver.

33 §. Ikraftträdande. Införandelagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. Avsikten är dock att 2 §, som innehåller de lagar som upphävs genom införandelagen, ska träda i kraft först 1.1.2020. Dessutom föreskrivs i 1 § att de lagar som anges i paragrafen ska träda i kraft först 1.1.2020. Även överföringen av uppgifter och personal samt egendomsarrangemangen genomförs därmed först 1.1.2020.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

2.1 Finansministeriets ansvarsområde

Lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

I den föreslagna lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ingår bemyndiganden att utfärda förordning i 5 § 3, 4, 5 och 6 mom., 7 § 5 mom., 12 § 6 mom., 13 § 3 mom., 15 § 2 mom., 16 §, 18 §, 19 § 4 mom., 25 § 5 mom., 28 § 2 mom., 29 § 1 mom. och 36 § 2 mom. Alla föreslagna bemyndiganden att utfärda förordning gäller statsrådet. Eftersom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet lyder under statsrådet och är gemensam för de ministerier vilkas uppgiftssektorer den sköter, är det motiverat att rikta bemyndigandena att utfärda förordning till statsrådet, och dessutom kan bemyndigandena inte anses vara av teknisk karaktär eller av ringa betydelse.

Enligt den föreslagna lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska det genom förordning av statsrådet

- föreskrivas om den svenskspråkiga enhetens uppgifter och om personalens behörighetskrav inom sektorerna småbarnspedagogik, undervisning och kultur (5 § 3 mom.),
- föreskrivas närmare om sektorernas huvudsakliga uppgifter samt föreskrivas om enheterna och deras huvudsakliga uppgifter och likaså om grunderna för myndigheternas organisation i övrigt (5 § 5 mom.),
- föreskrivas om myndighetens verksamhetsställen (5 § 6 mom.),
- föreskrivas om tjänstebeteckningarna för sektorernas och enheternas direktörer (7 § 5 mom.),
- kunna föreskrivas närmare om den gemensamma styrningens innehåll och förfaranden (12 § 6 mom.),
- meddelas närmare föreskrifter om styrgruppens sammansättning och uppgifter samt om de förfaranden som ska iakttas i styrgruppen (13 § 3 mom.),
- kunna föreskrivas om den funktionella styrningens innehåll och förfaranden (15 § 2 mom.),
- föreskrivas om tillsättning av nämnden för tillsyn över yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården och av nämnden för abort- och steriliseringsärenden, om nämndernas sammansättning och uppgifter, samt om ordnande av nämndernas verksamhet i övrigt (16 §),
- kunna föreskrivas närmare om sådana bedömningsuppgifter som behövs för skötseln av myndighetens uppgifter inom social- och hälsovården (18 §),
- föreskrivas om behörighetsvillkoren för tjänsterna vid myndigheten (25 § 5 mom.),
- föreskrivas om delegationerna och deras uppgifter, mandatperiod, sammansättning samt organisering i övrigt (28 § 2 mom.),
- föreskrivas om myndighetens permanenta sakkunniga (29 § 1 mom.),
- föreskrivas om avgifterna för myndighetens prestationer (36 § 2 mom.).

Avsikten är att alla bestämmelser om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som utfärdas genom förordning av statsrådet ska samlas i en enda förordning, dvs. statsrådets förordning om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, med undantag för de bestämmelser som gäller delegationen för stödjande av uppgifterna inom social- och hälsovården. En särskild förordning ska utfärdas om delegationen.

De föreslagna bemyndigandena att utfärda förordning innehåller inga frågor som gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter eller andra frågor som enligt grundlagen annars hör till området för lagstiftningen. Bemyndigandena att utfärda förordning är dessutom tillräckligt exakta och noggrant avgränsade. De föreslagna bemyndigandena att utfärda förordning överensstämmer med grundlagen.

Lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen

I den föreslagna lagen om ändring av lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen ingår följande bemyndiganden att utfärda förordning.

I 8 a § 1 mom. föreskrivs det om samserviceregistret över samserviceavtalen. I registret ska det antecknas uppgifter om avtalsparterna, servicepunkternas placering och serviceutbud, avtalens giltighetstid och andra motsvarande uppgifter som behövs för uppföljningen av avtalen. Enligt 2 mom. kan det genom förordning av statsrådet föreskrivas närmare om vilka uppgifter som ska föras in i samserviceregistret. Det föreslås att det i registret endast ska föras in tekniska uppgifter om de behöriga myndigheterna, om servicepunkterna och samserviceavtalen. Dessutom konstateras det uttryckligen i detaljmotiveringen till den föreslagna bestämmelsen att det inte är meningen att det i registret ska införas sådana uppgifter som med stöd av lagen ska hemlighållas eller i fråga om vilka bestämmelserna om behandling av personuppgifter blir tillämpliga.

I 10 a § 3 mom. föreskrivs det om delegationen för samservice, som bistår finansministeriet och landskapen vid styrningen och utvecklingen av verksamheten och som tillsätts av statsrådet. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan närmare bestämmelser om tillsättning av delegationen samt om delegationens sammansättning, mandatperiod och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Delegationen avses till sin natur vara ett expertorgan utan beslutanderätt, och den ska inte utöva offentlig makt i sina uppgifter. Dessutom motsvarar sakinnehållet i de föreslagna bestämmelserna den gällande lagens bestämmelser. Enligt motiveringen till grundlagen (RP 1/1998 rd, s. 174–175) täcker förordningsmakten i 119 § 2 mom. i grundlagen t.ex. delegationer och andra sidoorgan i statsförvaltningen, vilkas uppgifter inte omfattar betydande utövning av offentlig makt.

I dessa fall är det motiverat att rikta bemyndigandet att utfärda förordning till statsrådet, eftersom samserviceverksamheten är samhälleligt vittsyftande verksamhet som gäller flera ministeriers ansvarsområden. De föreslagna bemyndigandena att utfärda förordning innehåller inga bestämmelser som gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter eller frågor som enligt grundlagen annars hör till området för lagstiftningen. Bemyndigandena att utfärda förordning är exakta och noggrant avgränsade. De föreslagna bemyndigandena överensstämmer med bestämmelserna i grundlagen.

2.2 Undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde

Lagen om småbarnspedagogik

Bestämmelserna i lagen om småbarnspedagogik är exakta och noggrant avgränsade, och bemyndigandena att utfärda förordning är därmed inte problematiska med tanke på 80 § i grundlagen.

Enligt det föreslagna 16 § 5 mom. får det genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet utfärdas närmare bestämmelser om den anmälan som ska göras med anledning av privata serviceproducenters anmälningsskyldighet, om innehållet i anmälan och om de handlingar som ska fogas till anmälan. Motsvarande bemyndigande att utfärda förordning finns i 16 § 3 mom. i den gällande lagen om småbarnspedagogik och i 42 § 2 mom. i lagen om privat socialservice.

För registrering av anmälningarna tas det ut en avgift.

Lagen om grundläggande utbildning

Enligt 37 § 3 mom. i den gällande lagen om grundläggande utbildning bestäms behörighetsvillkoren för rektor och lärare genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektorer och lärare finns i förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet (986/1998). Bestämmelser om behörighetsvillkoren för flera andra tjänster och uppgifter som hör samman med utövning av offentlig makt, såsom tjänster inom polisen och gränsbevakningsväsendet, utfärdas på motsvarande sätt genom förordning av statsrådet, vilket inte har ansetts strida mot grundlagen. Senast har 37 § 3 mom. i gymnasielagen ändrats i samband med regionförvaltningsverksreformen. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om regionförvaltningsmyndigheternas uppgifter (RP 161/2009 rd) ansågs inte kräva behandling i grundlagsutskottet. I denna proposition föreslås det att det görs en teknisk ändring i momentet med anledning av regionreformen, så att namnet på regionförvaltningsmyndigheten ändras.

Gymnasielagen

Enligt 30 § 3 mom. i den gällande gymnasielagen bestäms behörighetsvillkoren för rektor och lärare genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas genom lag. Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektorer och lärare finns i förordningen om behörighetsvillkoren för personal inom undervisningsväsendet (986/1998). Bestämmelser om behörighetsvillkoren för flera andra tjänster och uppgifter som hör samman med utövning av offentlig makt, såsom tjänster inom polisen och gränsbevakningsväsendet, utfärdas på motsvarande sätt genom förordning av statsrådet, vilket inte har ansetts strida mot grundlagen. Senast har 30 § 3 mom. i gymnasielagen ändrats i samband med regionförvaltningsverksreformen. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om regionförvaltningsmyndigheternas uppgifter (RP 161/2009 rd) ansågs inte kräva behandling i grundlagsutskottet. I denna proposition föreslås det att det görs en teknisk ändring i momentet med anledning av regionreformen, så att namnet på regionförvaltningsmyndigheten ändras.

Lagen om yrkesutbildning

Enligt 118 § 3 mom. i lagen om yrkesutbildning (531/2017) utfärdas bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare genom förordning av statsrådet. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att ge utbildning på något konstområde i enlighet med vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet. I denna proposition föreslås att i momentet med anledning av landskapsreformen görs en teknisk ändring som innebär att regionförvaltningsverkets namn byts ut.

Lagen om grundläggande konstundervisning

Enligt det föreslagna 9 § 3 mom. i lagen om grundläggande konstundervisning bestäms behörighetsvillkoren för rektor och lärare genom förordning av statsrådet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren för rektor. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att meddela undervisning. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om behörighetsintyg utfärdat av universitet. I denna proposition föreslås det att det görs en teknisk ändring i momentet med anledning av landskapsreformen, så att namnet på regionförvaltningsmyndigheten ändras.

Ungdomslagen

Enligt 4 § 2 mom. i ungdomslagen svarar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för regionförvaltningsuppgifterna inom ungdomsarbetet och ungdomspolitikerna. Enligt föreslagna 4 § 2 mom. svarar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för statsförvaltningens regionala uppgifter inom ungdomsarbetet och ungdomspolitikerna. Det föreslås att i momentet, i stället för regionförvaltningsuppgifterna inom ungdomsarbetet och ungdomspolitikerna, ska hänvisas till statsförvaltningens uppgifter inom ungdomsarbetet och ungdomspolitikerna. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Detta bemyndigande föreslås inte bli ändrat.

Enligt förslaget till ungdomslagens 25 § 2 mom. kan ministeriet anvisa budgetanslag till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för beviljande av understöd.

Idrottslagen

Enligt föreslagna 4 § 2 mom. i idrottslagen svarar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Enligt 7 § 2 mom. utfärdas närmare bestämmelser om tillsättande av regionala idrottsråd och om rådets sammansättning och uppgifter genom förordning av statsrådet, och enligt 15 § får närmare bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan statsbidragsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Ingen ändring föreslås i dessa bemyndiganden.

2.3 Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde

I denna proposition ingår förslag till ändring av över 70 lagar som hör till jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde. I lagstiftningen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde ingår bemyndiganden att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av antingen statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet. I samband med denna proposition föreslås inga ändringar i dessa bemyndiganden att utfärda förordning.

Till exempel i lagstiftningen om jordbruksstöd finns ett stort antal bemyndiganden att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om exempelvis förutsättningarna för beviljande av stöd, finansiering, stödregioner, stödbelopp, nivåer på enhetsstöden och andra villkor för stödet i fråga. Likaså ingår i lagstiftningen om landsbygdsutvecklingsstöd många bemyndiganden att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om exempelvis ansökningsförfarande, stödbelopp, stödformer, urvalsförfarande, inledande av och tid för förverkligande av den verksamhet som stöds, villkoren för och förfarandet i samband med överföring av stöd och villkoren för betalning av stöd. Vid beredningen av lagen om direktstöd och lagen om programbaserade ersättningar till jordbrukare beaktades den utvärdering av författningsnivån som helhet som grundlagsutskottet förutsatt och fästes det särskild vikt vid att bemyndigandena att utfärda förordning ska vara noggrant avgränsade. Grundlagsutskottet har av hävd krävt att bestämmelser om bemyndigande genom lag ska vara exakta och noggrant avgränsade (t.ex. GrUU 1/2004 rd och GrUU 46/2006 rd). Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis (GrUU 25/2005 rd) även fäst uppmärksamhet vid att användningen av de bemyndiganden som anknyter till stödsystemen i praktiken begränsas av Europeiska unionens lagstiftning samt av riksdagens beslut om anslagen i statsbudgeten, anslagens användningsändamål och andra budgetmotiveringar. Utfärdandet av statsrådsförordningar med stöd av lagen om direktstöd, lagen om programbaserade ersättningar till jordbrukare och lagen om stödjande av landsbygds utveckling samt förordningarnas innehåll begränsas av den mycket detaljerade helhet som Europeiska unionens lagstiftning utgör. Den linje som grundlagsutskottet har antagit när det gäller hur godtagbara bemyndigandena att utfärda förordningar i lagstiftningen om jordbruksstöd är har också behandlats t.ex. i grundlagsutskottets utlåtande GrUU 16/2007 rd.

Även lagstiftningen om livsmedelstillsynen, om tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande samt om insatsvaror som används inom jordbruket och tillsynen över växters sundhet innehåller ett flertal bemyndiganden att utfärda förordning. Beroende på fallet kan det antingen genom förordning av statsrådet eller genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser bl.a. om innehållet i de anmälningar och tillståndsansökningar som lagen i fråga kräver, om bokföringskrav för verksamheten, om djurskyddskrav som gäller förvaringsutrymmen, om de villkor och begränsningar som är förenade med överlåtelse av veterinärmedicinska läkemedel och om de certifikat som ska följa med djur, växter och livsmedel som marknadsförs eller exporteras. Genom förordning får det även utfärdas bestämmelser om myndighetsinspektioner och om myndigheters olika åtgärder, förbud, villkor och begränsningar för att undanröja en risk för spridning av en djursjukdom eller en hälsofara. I livsmedelslagen ingår dessutom bemyndiganden att utfärda närmare bestämmelser om innehållet i tillsynsplaner och i beredskapsplaner för särskilda situationer, om kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, om provtagning, om utvärdering av tillsynsplanernas genomförande och om hur storleken på avgifterna för tillsynen bestäms. Bemyndigandena att utfärda förordning är motiverade, eftersom lagstiftningshelheten, som grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning, är mycket omfattande och detaljerad. I lagstiftningen förbereder man sig även på olika krissituationer som man inte till alla delar kan förutse när lagen stiftas. Man har beaktat kraven på att bemyndigandena att utfärda förordning ska vara exakta och noggrant avgränsade.

I lagstiftningen om fiskerihushållning och vattenhushållning finns flera bemyndiganden för statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet att utfärda förordning. Med stöd av dessa bemyndiganden får närmare bestämmelser utfärdas t.ex. om innehållet i anmälningar och tillståndsansökningar, om olika ansökningsförfaranden, om understödsformer, fångstmetoder, fiskeredskap, fångstmått, storleken på fiskekvoterna, utarbetandet av olika planer, innehållet i sammanställningar över betalningar och om grunderna för hur vattentjänstverk ska planera sin beredskap för störningssituationer. Lagstiftningen är till största delen rätt ny, så bemyndigandena har redan i beredningsskedet granskats med tanke på kraven enligt grundlagen. De flesta lagarna som gäller fiskerihushållningen har dessutom behandlats i grundlagsutskottet under lagstiftningsprocessen. Bemyndigandena att utfärda förordning är noggrant avgränsade och de inbegriper inte befogenheter i frågor som ska regleras genom lag. I de lagförslag som ingår i denna proposition har sådana bemyndiganden slopats som skulle ha gjort det möjligt att föreskriva uppgifter för landskapet genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet.

Enligt 16 § 3 mom. i införandelagen ska det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om till vilket landskap tillstånden för de statliga vattenhushållningsprojekten och avtalen som gäller projekten ska överföras. Enligt bestämmelsen ska ett tillstånd för vattenhushållningsprojekt med tillhörande rättigheter och skyldigheter i första hand överföras till det landskap inom vars område vattenbyggnaden är belägen. Om vattenhushållningsprojektet avsevärt inverkar på vattenföringen eller vattenståndet i ett vattendrag eller annars på användningen av vattendraget eller på vattenmiljön inom två eller flera landskap, ska de tillstånd och avtal som gäller projektet dock överföras till landskapen i fråga gemensamt. Sådana projekt med inverknings över landskapsgränserna är i synnerhet vattenregleringsprojekt. Inverkan av ett projekt kan överskrida landskapsgränserna också t.ex. om en vattenbyggnad hindrar fisken från att stiga i vattendraget och därmed påverkar fiskerinäringen också i landskapen högre upp längs vattendraget.

Bemyndigandet att utfärda förordning gör det möjligt att utfärda bestämmelser om landskapets skyldigheter genom en författning på lägre nivå än lag. Lagens bestämmelse om överföring av ett tillstånd till det landskap inom vars område vattenbyggnaden är belägen innefattar dock inte prövningsrätt i fråga om bestämmelsen. Ett projekts avsevärda inverknings över landskapsgränserna, med anledning av vilka tillståndet kan överföras gemensamt till det landskap där vattenbyggnaden är belägen och till de landskap som projektet inverkar på, ska entydigt kunna konstateras utifrån det tillståndsbeslut för projektet som avses i vattenlagen. Bemyndigandet att utfärda förordning är därmed noggrant avgränsat i lagen.

2.4 Miljöministeriets ansvarsområde

2.4.1 Uppgifter som överförs till landskapen

Markanvändnings- och bygglagen

I den föreslagna lagen om ändring av markanvändnings- och bygglagen preciseras bemyndigandena att utfärda förordning genom att det till de paragrafer som ändras fogas att det är statsrådet som ska utfärda förordningen. Sådana preciseringar görs i föreslagna 15 § 4 mom., 21 § 3 mom., 65 § 4 mom. och 133 § 4 mom. Markanvändnings- och byggförordningen innehåller bestämmelser om inhämtande av utlåtande, men i den gällande lagen finns inget bemyndigande att utfärda förordning om det.

I föreslagna nya 199 § ingår ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om ordnande av uppföljningen av områdesanvändningen och om information som följs upp. För närvarande finns bestämmelser om uppföljning av områdesanvändningen i markanvändnings- och byggförordningen. I föreslagna 199 § lyfts de grundläggande bestämmelserna om uppföljningen och bemyndigandet att utfärda förordning upp på lagnivå. De bestämmelser om statliga myndigheters rätt att få upplysningar som föreslås i 205 § är mer exakta än tidigare, och till paragrafen fogas bestämmelser om landskapets och kommunens rätt att få upplysningar. I paragrafens 2 mom. finns ett bemyndigande för statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om vilken information myndigheterna har rätt att få avgiftsfritt. Bemyndiganden för statsrådet att utfärda förordning finns i förslaget också i 23 §, 66 § 4 mom., 67 b § 2 mom., 173 § 6 mom. och 174 § 6 mom. Det föreslås inga ändringar i dem. Av de paragrafer med bemyndiganden att utfärda förordning som ska ändras ingick 15 § och till centrala delar även 21 och 65 § i det ursprungliga förslaget till markanvändnings- och bygglag (RP 101/1998 rd), som även behandlades i grundlagsutskottet (GrUU 38/1998 rd).

Lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

I förslaget till ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen ingår justeringar av författningsnivån i fråga om uppgiftsbestämmelser på förordningsnivå i förslagens 5 § 1 mom., 10, 11, 13 och 14 punkt, 10 d § 3 mom., 14 § 1 mom., 15 § 1 och 2 mom., Dessutom finns i förslaget bemyndigande för statsrådet att utfärda förordningar i 5 § 4 mom., 6 § 3 mom., 10 a § 3 mom., 10 b § 3 mom., 10 d § 4 mom., 10 f § 3 mom., 13 § 3 mom., 14 § 5 mom., 26 l § 1 mom. och 28 a § 3 mom. Av dessa är de bemyndiganden som föreslås i 5 §, 13 §, 14 § och 28 a § nya bestämmelser. Till bemyndigandena i 6 och 26 l § har det gjorts tillägg.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska dock utfärdas genom lag. Om det inte särskilt anges vem som ska utfärda en förordning, utfärdas den av statsrådet. Grundlagsutskottet har av hävd ställt krav på att bemyndiganden att utfärda förordning ska vara exakta och noggrant avgränsade. Å andra sidan har grundlagsutskottet i samband med ovannämnda bedömning också konstaterat att det är typiskt för miljölagstiftningen att en betydande del av de detaljerade bestämmelserna ingår i författningar på lägre nivå än lag (t.ex. GrUU 10/2014 rd, s. 3/I, GrUU 58/2010 rd, s. 3/I och GrUU 11/1999 rd, s. 2/I). Det beror till stor del på att bestämmelserna behöver vara synnerligen detaljerade och delvis även tekniska. De bemyndiganden att utfärda förordning som nu föreslås behövs i synnerhet för genomförandet av Europeiska unionens detaljerade lagstiftning. De grundläggande bestämmelserna i förslaget harmoniserar med 80 § i grundlagen. Även de exakta och noggrant avgränsade bemyndiganden att utfärda förordning som föreslås uppfyller kraven i 80 § i grundlagen.

Lagen om skyddande av byggnadsarvet

RP 14/2018 rd

I förslaget till 20 § 1 mom. i lagen om skyddande av byggnadsarvet finns ett bemyndigande att utfärda förordning av miljöministeriet som motsvarar den gällande bestämmelsen. Hittills har inga närmare bestämmelser utfärdats med stöd av bestämmelsen. Förslaget till den nuvarande lagen om skyddande av byggnadsarvet (RP 101/2009 rd) behandlades också i grundlagsutskottet (GrUU 6/2010 rd).

Räntestödslagen och aravabegränsningslagen

I 11 d § 2 mom. i räntestödslagen och i 4 d § 2 mom. i aravabegränsningslagen ingår bemyndiganden att genom förordning av miljöministeriet utfärda närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet. Ingen ändring föreslås i dessa bemyndiganden. När de nuvarande bestämmelserna utfärdades 2006, behandlades ändringarna även i grundlagsutskottet (GrUU 14/2006 rd).

2.4.2 Uppgifter som ska samlas hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Miljöskyddslagen

Den totalreviderade miljöskyddslagen trädde i kraft den 1 september 2014. Vid beredningen av den nya lagen sågs alla bemyndiganden att utfärda förordning över. Regeringens proposition (RP 214/2013 rd) behandlades också i grundlagsutskottet (GrUU 10/2014 rd). I den föreslagna lagen om ändring av miljöskyddslagen finns bemyndiganden att utfärda förordning i 15 § 3 mom., 23 § 4 mom., 34 § 4 mom., 39 § 4 mom., 42 § 4 mom., 44 § 4 mom., 80 § 4 mom., 81 § 4 mom., 99 § 6 mom., 118 § 5 mom., 135 § 4 mom., 136 § 4 mom., 143 § 4 mom., 148 § 1 mom., 152 § 5 mom., 168 § 5 mom. och 197 § 5 mom. Det föreslås inga ändringar i innehållet i dessa bemyndiganden. I 34 § 4 mom. och 80 § 4 mom. föreslås det tekniska ändringar som beror på regionreformen, så att myndighetens namn ändras.

Grundlagsutskottet lämnade utlåtande GrUU 10/2014 rd om den genomgripande reformen av miljöskyddslagen. Utskottet tog bl.a. ställning till de bemyndiganden att utfärda förordning som föreslogs i lagen. I propositionen strävade man efter att lagen bättre skulle motsvara kraven enligt grundlagen, bl.a. genom att precisera bemyndigandena att utfärda förordning och de därmed relaterade grundläggande bestämmelserna i lagen. Revideringen av miljöskyddslagen grundade sig liksom den övriga miljölagstiftningen i stor utsträckning på delegering av lagstiftningsbehörigheten, så den är av betydelse även med tanke på bestämmelserna om utfärdande av förordningar och delegering av lagstiftningsbehörighet i 80 § i grundlagen. De enskilda föreslagna bestämmelserna i miljöskyddslagen har även kopplingar till flera andra bestämmelser i grundlagen.

Grundlagsutskottet har bedömt förslaget till miljöskyddslag med tanke på 80 § 1 mom. i grundlagen, enligt vilket förordningar kan utfärdas med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska dock utfärdas genom lag.

Grundlagsutskottet har konstaterat att det är typiskt för miljölagstiftningen att en betydande del av de detaljerade bestämmelserna ingår i författningar på lägre nivå än lag (se t.ex. GrUU 58/2010 rd, s. 3/I och GrUU 11/1999 rd, s. 2/I). Det beror i stor utsträckning på att bestämmelserna behöver vara synnerligen detaljerade och av teknisk karaktär. Dessutom behövs det ofta bemyndiganden när Europeiska unionens omfattande och detaljerade lagstiftning ska genomföras. I samband med miljölagstiftningen kan det vara motiverat att utfärda bestämmelser om skyldigheter som varierar beroende på verksamhetsområde eller typ av verksamhet genom förordning, eftersom bestämmelserna på lagnivå annars skulle bli onödigt detaljerade och fallspecifika (GrUU 1/2013 rd, s. 2/I–II och GrUU 58/2010 rd, s. 3/I).

Utöver ovannämnda ståndpunkter har utskottet dessutom brukat påminna om att bestämmelserna i grundlagen under alla omständigheter direkt begränsar tolkningen av bemyndigandebe-

RP 14/2018 rd

stämmelser och innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av bemyndigandena, och att det därmed inte går att genom förordning utfärda allmänna rättsregler om frågor som hör till området för lag (t.ex. GrUU 58/2010 rd, s. 3/I-II och GrUU 44/2010 rd, s. 4/II). Utskottet har uttryckligen bedömt omfattningen av bemyndigandena i den gällande miljöskyddslagen i detta avseende i sitt utlåtande GrUU 44/2010 rd.

En betydande del av skyldigheterna i förslaget om miljöskyddslagen ska grunda sig på bestämmelser på förordningsnivå utan att skyldigheterna precis kan härledas ur miljöskyddslagen. Det är – i enlighet med vad som konstateras ovan – i sig förståeligt när det är fråga om miljölagstiftning. I ljuset av detta kan, till den del det t.ex. handlar om bestämmelser för att genomföra Europeiska unionens omfattande och detaljerade miljölagstiftning, friare delegeringsbestämmelser än normalt anses vara motiverade.

Eftersom bestämmelser på förordningsnivå inte får innehålla normmaterial som gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, kan det valda regleringssättet förorsaka problem vid valet av regleringsnivå. Det är svårt att på förhand bedöma hur sannolikt det är att sådana situationer uppstår. I praktiken är det i hög grad fråga om innehållet i de förordningar som man avser utfärda med stöd av bemyndigandena. När statsrådet i fortsättningen utfärdar förordningar med stöd av bemyndiganden i miljöskyddslagen bör man därför i varje enskilt fall noggrant utreda om det är möjligt att utfärda bestämmelser om saken genom förordning så att de grundlagsenliga kraven uppfylls, eller om man måste föreskriva om saken genom nya grundläggande bestämmelser på lagnivå och vid behov komplettera bestämmelserna med bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser genom förordning.

Avfallslagen

Den reviderade avfallslagen trädde i kraft den 1 maj 2012. Bemyndigandena att utfärda förordning sågs över i samband med totalreformen av lagen. Regeringens proposition (RP 199/2010 rd) behandlades också i grundlagsutskottet (GrUU 58/2010 rd). I den ändring av avfallslagen som nu föreslås finns bemyndiganden att utfärda förordning i 51 § 3 mom., 54 § 3 mom., 61 § 4 mom., 64 § 2 mom., 90 §, 94 § 2 mom., 96 § 2 mom., 98 § 1 mom., 101 § 3 mom., 103 § 4 mom., 105 § och 106 § 3 mom. Det föreslås inga ändringar i bemyndigandena. Det föreslås att det med anledning av regionreformen görs en teknisk ändring i 64 § 2 mom., så att namnet på myndigheten ändras.

Grundlagsutskottet gav i samband med totalreformen av avfallslagen (RP 199/2010 rd) utlåtande GrUU 58/2010 rd. Syftet med reformen av lagen var bl.a. att modernisera lagstiftningen inom avfallssektorn och att förnya lagen så att den uppfyller kraven i grundlagen.

Enligt propositionen strävade man efter att precisera bestämmelserna om allmänna skyldigheter och principer på området avfallshantering så att lagbestämmelserna utgör en tillräcklig grundbestämmelse för mer detaljerade bestämmelser som ska utfärdas av statsrådet i form av förordningar om vissa avfallsslag eller avfallshanteringsmetoder eller andra liknande ämnen. Ändå grundar sig också det nya förslaget till avfallslag i avsevärd omfattning på delegering av lagstiftningsbehörigheten (jfr GrUU 15/1993 rd och GrUU 1/2004 rd). Regleringen bör därmed bedömas med tanke på 80 § 1 mom. i grundlagen, enligt vilket statsrådet kan utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska dock utfärdas genom lag. Grundlagsutskottet har av hävd ställt krav på att bemyndiganden att utfärda förordning ska vara exakta och noggrant avgränsade.

Det är typiskt för avfallslagstiftningen och miljölagstiftningen i allmänhet att en betydande del av de detaljerade bestämmelserna ingår i författningar på lägre nivå än lag (se t.ex. GrUU 11/1999 rd, s. 2/I). Det beror i stor utsträckning på att bestämmelserna behöver vara synnerligen detaljerade och av teknisk karaktär. Dessutom behövs det bemyndiganden när Europeiska unionens omfattande och detaljerade lagstiftning ska genomföras. I detta sammanhang är det

RP 14/2018 rd

motiverat att genom förordning utfärda bestämmelser om skyldigheter som varierar beroende på typ av verksamhet eller avfallsslag, eftersom bestämmelserna på lagnivå annars skulle bli onödigt detaljerade och fallspecifika.

Utskottet har i samband med avfallslagstiftning och övrig miljölagstiftning påmint om att bestämmelserna i grundlagen under alla omständigheter direkt begränsar tolkningen av bemyndigandebestämmelser och innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av bemyndigandena, och att det därmed inte går att genom förordning utfärda allmänna rättsregler om frågor som hör till området för lag (se t.ex. GrUU 1/2004 rd, s. 2/I–II och GrUU 44/2010 rd, s. 4/II). Med beaktande av lagstiftningens särskilda karaktär som beskrivs ovan är de föreslagna bemyndigandena att utfärda förordning huvudsakligen tillräckligt exakta.

Lagen om oljeskyddsfonden

I förslaget till ändring av lagen om oljeskyddsfonden ingår ett bemyndigande att utfärda förordning i 26 § 2 mom., enligt vilket bestämmelser om synenämndens uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet. Det föreslås inga ändringar i bemyndigandet.

Lagen om miljöskadeförsäkring

I 3 § 1 mom. i lagen om miljöskadeförsäkring ingår ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket närmare bestämmelser om tillsyn över iakttagande av försäkringsskyldigheten utfärdas genom förordning av statsrådet. Det föreslås att det med anledning av regionreformen görs en teknisk ändring i momentet, så att namnet på myndigheten ändras.

Lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

I 10 § i förslaget till ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning ingår ett bemyndigande enligt vilket det genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om behörighetsfördelningen mellan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och arbets- och näringsministeriet. Det föreslås att det med anledning av regionreformen görs en teknisk ändring i momentet, så att namnet på myndigheten ändras.

Marktäktslagen

I 23 a § 4 mom. i marktäktslagen ingår ett bemyndigande för statsrådet att utfärda närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet. Ingen ändring föreslås i detta bemyndigande. RP 110/2004 rd, som innehåller bestämmelsen, har behandlats i grundlagsutskottet, som i motiveringen till sitt utlåtande (GrUU 5/2005 rd) i fråga om de många bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i lagen konstaterade att det inte rör sig enbart om teknisk eller ringa normgivning. I sitt utlåtande framförde utskottet dock inga konstitutionella anmärkningar om 23 a § 4 mom. som skulle behöva beaktas för att lagen ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Naturvårdslagen

I 47 § 1 mom. och 65 b § 2 mom. i naturvårdslagen ingår ett bemyndigande för statsrådet att utfärda förordning och i 21 § 6 mom. i samma lag ingår ett motsvarande bemyndigande för miljöministeriet. Genom den förordning som avses i 65 b § 2 mom. kan närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i den anmälan som avses i paragrafen. I 47 § 1 mom. föreskrivs om arter som åtnjuter särskilt skydd. Närmare bestämmelser om sätten att märka ut gränserna för naturskyddsområden och märka ut de förbud och begränsningar som gäller områdena samt om de märken som ska användas vid utmärkningen kan enligt 21 § 6 mom. utfärdas genom förordning av miljöministeriet. När det gäller dessa bemyndiganden föreslås inga ändringar.

Havsskyddslagen

RP 14/2018 rd

I 9 § 3 mom. och 11 § 3 mom. i havsskyddslagen ingår bemyndiganden för både statsrådet och miljöministeriet att utfärda förordning. Ingen ändring föreslås i dessa bemyndiganden.

Den första meningen i de båda bemyndigandena gäller bemyndiganden för statsrådet, och det är fråga om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för deponeringen samt om de uppgifter som ska framgå av ansökan om tillstånd. Också den andra meningen i bemyndigandena gäller bemyndiganden för miljöministeriet. Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen som ingår i muddermassa samt om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten. De sistnämnda bemyndigandena att utfärda förordning är av teknisk karaktär och av ringa betydelse, och de kan därför riktas till miljöministeriet med beaktande av 80 § i grundlagen.

3 Ikraftträdande

I propositionen ingår ett förslag till lag om genomförande av landskapsreformen samt till införande av lagstiftningen om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter (införandelag). Avsikten är att de lagar som ingår i denna proposition ska träda i kraft den 1 januari 2020 samtidigt som landskapen börjar sköta sina uppgifter. Ett undantag från detta utgör det i propositionen ingående förslaget till lag om ändring av lagen om Keva, som emellertid är avsedd att träda i kraft den 1 september 2019. Också den föreslagna lagen om samarbete mellan landskapen vid skötsel av fiskeri- och vattenhushållningsuppgifter föreslås träda i kraft redan den 1 februari 2019.

Förslaget till införandelag innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde, författningar som träder i kraft respektive upphävs samt dessutom ikraftträdande- och övergångsbestämmelser om uppgifter som avser behörighet, personal, egendomsarrangemang och vissa särskilda situationer. I vissa av de lagar som sätts i kraft genom denna lag ingår dessutom särskilda ikraftträdandebestämmelser.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

4.1 Uppgifter som ska överföras till landskapen

Landskapens självstyrelse och demokrati

I regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse (RP 15/2017 rd) ingår ett förslag till landskapslag vars syfte är att skapa förutsättningar för självstyrelse på större förvaltningsområden än en kommun i enlighet med 121 § 4 mom. i grundlagen. Den självstyrande enheten är landskapet. Syftet med den föreslagna landskapslagen är bland annat att ge invånarna möjligheter till delaktighet och påverkande i landskapens verksamhet. Med detta avses i synnerhet demokrati i enlighet med 2 § i grundlagen och möjligheter att delta och påverka som avses i 14 § 4 mom. i grundlagen. Närmare bestämmelser om detta finns till denna del i landskapslagens avdelning II som gäller demokrati och påverkande. Dessutom är syftet med den föreslagna landskapslagen att främja landskapens utveckling och bidra till att göra deras verksamhet mera systematisk och ekonomiskt hållbar samt att ge landskapen förutsättningar att stödja sina invånares välfärd och en balanserad utveckling av sitt område. Förutom genom bestämmelserna i den föreslagna lagen, försöker man på ett konkret sätt främja de här målen också genom bestämmelser som preciserar landskapens uppgifter och befogenhet i speciallagar. Bestämmelser om landskapets uppgiftsområden finns i den föreslagna landskapslagens 6 §. Propositionen innehåller en relativt detaljerad bedömning bland annat av dess förhållande till grundlagen och till frågor som gäller lagstiftningsordningen. Det är skäl att beakta att grundlagsutskottet i sitt utlåtande om propositionen (GrUU 26/2017 rd) har ansett att den föreslagna landskapslagen huvudsakligen uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i grundlagens 121 § 4 mom. Utöver det som konstaterats ovan ska i detta sammanhang beaktas också

RP 14/2018 rd

regeringens proposition (RP 57/2017 rd) om komplettering av regeringens proposition (RP 15/2017 rd) med förslag till lagstiftning om inrättande av landskap och om en reform av ordnandet av social- och hälsovården samt till lämnande av underrättelse enligt artikel 12 och 13 i Europeiska stadgan om lokal självstyrelse i fråga om de bestämmelser som gäller finansieringen av landskap och vissa andra bestämmelser.

Det föreslås att uppgifterna inom de uppgiftsområden som avses i 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22 och 25–26 punkten och 6 § 2 mom. 2 punkten i den föreslagna landskapslagen överförs till landskapen genom denna proposition. Dessutom ingår i denna proposition vissa sådana andra för landskapen särskilt genom lag föreskrivna uppgifter som avses i 6 § 3 mom. i den föreslagna landskapslagen. Lagstiftningen om de uppgifter som genom denna proposition överförs till landskapen bör bedömas med beaktande av grundlagens bestämmelser om förverkligande av demokratin och möjligheterna att delta och påverka samt med beaktande av självstyrelsen för invånarna i större områden än kommuner (121 § 4 mom.). Med beaktande av organiseringen av vissa av de uppgifter som påförs landskapen ska propositionen dessutom bedömas utifrån grundlagens 124 § samt i vissa avseenden också utifrån den kommunala självstyrelsen (121 § 1–3 mom.).

Med stöd av 2 § i grundlagen hör principen om demokrati till statsskickets grunder. Enligt den principen ska all offentlig maktutövning ha demokratisk grund (GrUU 67/2014 rd). I 14 § i grundlagen föreskrivs det om rösträtt och rätt till inflytande. Enligt 14 § 4 mom. ska det allmänna främja den enskildes möjligheter att delta i samhällelig verksamhet och att påverka beslut som gäller honom eller henne själv. I fråga om landskapen finns heltäckande bestämmelser om saken i den föreslagna landskapslagens 4 och 5 kap., som gäller demokrati och påverkan.

Bestämmelser om kommunal självstyrelse finns i 121 § 1–3 mom. i grundlagen. I 121 § 4 mom. föreskrivs det att det genom lag bestäms om självstyrelse på större förvaltningsområden än kommuner. Än så länge finns det ingen gällande lagstiftning om denna form av självstyrelse. Särdragen för självstyrelse på större förvaltningsområden än kommuner har varken i 121 § 4 mom. i grundlagen eller i beredningsmaterialet för bestämmelsen specificerats närmare. Lagstiftaren har då relativt omfattande prövningsrätt när det gäller att närmare definiera den regionala självstyrelsens innehåll.

Enligt grundlagen är de centrala elementen i den kommunala självstyrelsen

- att kommunernas förvaltning ska grunda sig på självstyrelse för kommunernas invånare,
- att bestämmelser om de allmänna grunderna för kommunernas förvaltning utfärdas genom lag,
- att bestämmelser om uppgifter som åläggs kommunerna utfärdas genom lag, och
- att kommunerna har beskattningsrätt.

I grundlagsutskottets tolkningspraxis har man som centrala element i den kommunala självstyrelsen även sett kommunens allmänna kompetens och att finansieringsprincipen genomförs när kommunerna åläggs uppgifter genom lag (GrUB 25/1994 rd).

I grundlagens 121 § 4 mom., som gäller självstyrelse på större förvaltningsområden än kommuner, har det inte på samma sätt som i fråga om den kommunala självstyrelsen föreskrivits om de centrala elementen i självstyrelsen. Enligt grundlagen krävs det att bestämmelser om det centrala i självstyrelsen utfärdas genom lag. Centrala bestämmelser om landskapens självstyrelse utfärdas genom den föreslagna landskapslagen.

Eftersom landskapens självstyrelse närmast kan jämföras med den kommunala självstyrelsen, beskrivs och bedöms landskapens självstyrelse nedan som en ny sådan i 121 § 4 mom. i

grundlagen avsedd separat form av självstyrelse som det ska bestämmas om genom lag, men även i förhållande till den kommunala självstyrelsen och grundlagsutskottets tolkningspraxis i fråga om den. Vid bedömningen har det dessutom beaktats att grundlagsutskottet i sitt utlåtande (GrUU 26/2017 rd, s. 18-29) om regeringens proposition om landskapsreformen och reformen av social- och hälsovården (RP 15/2017 rd) i fråga om landskapens självstyrelse bland annat har konstaterat att eftersom de former av självstyrelse som det föreskrivs om i grundlagen är så oenhetliga kan lagstiftaren anses ha prövningsrätt när det gäller utformningen av landskapens självstyrelse. Dessutom ansåg utskottet att det varken av grundlagens 121 § 4 mom. eller dess förarbeten kan utläsas likadana krav på landskapens självstyrelse som i grundlagens 121 § 1-3 mom. ställs för självstyrelse för kommunens invånare. När det gäller denna bedömning är det emellertid av betydelse att grundlagsutskottet har konstaterat att grundlagens 121 § 1 och 4 mom. utgör en helhet (se GrUU 20/2013 rd, s. 9/II). I grundlagens 121 § 4 mom. föreskrivs inte om beskattningsrätt för självstyrande områden som är större än kommuner, och inte heller i övrigt kan det anses att grundlagsstiftaren skulle avsett att självstyrelsen i områden som är större än kommuner ska vara likadan som självstyrelsen för kommunens invånare, som har långa historiska traditioner och uttryckligen reglerade särskilda konstitutionella garantier.

Med tanke på 121 § i grundlagen måste utgångspunkten vara att sättet att organisera de uppgifter som anvisas landskapen inte som helhet får stå i strid med demokratiprincipen, genom vilken självstyrelsen genomförs, eller med finansieringsprincipen (RP 15/2017 rd och GrUU 26/2017 rd, s. 22-26). Aspekter som ska beaktas i den konstitutionella bedömningen är i synnerhet landskapens förvaltning, uppgifter och befogenheter som helhet, finansieringsarrangemangen och landskapens möjligheter till styrning och påverkan i fråga om tjänsteproduktionen, inklusive rätten till information, liksom även fördelningen av olika ansvar mellan landskapet, affärsverket och övriga tjänsteproducenter.

Landskapens samarbete och insamling av uppgifter

I propositionen ingår vissa uppgifter i fråga om vilka det föreslås att landskapen genom lag ska åläggas samarbetsskyldighet eller som det föreslås att ett visst landskap ska sköta. Dessutom föreslås det i fråga om vissa uppgifter att behörigheten genom lag uttryckligen ska ges till ett visst organ eller en viss tjänsteinnehavare. Sådana bestämmelser begränsar i viss mån landskapens självstyrelse. Bestämmelser om påtvingat samarbete eller om uppgifter som ska samlas i ett visst landskap som fastställs i lag ingår i lagförslagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen, om uppgifter inom vatten- och fiskerihushållningen, om uppgifter som gäller främjande av renkötsel, renhushållning och naturnäringar, om uppgifter som gäller livsmedelstillsynen, tillsynen över djursjukdomar och djurskyddsövervakningen i renslakterier, om uppgifter som gäller stödjande av landsbygdens utveckling samt om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden i landskapen. Uppgifter i fråga om vilka det föreslås att behörigheten genom lag ska ges till ett visst organ eller en viss tjänsteinnehavare i landskapet ingår i lagstiftningen om djursjukdomar och i lagen om animaliska biprodukter. I den föreslagna lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen ingår dessutom bestämmelser som fastslår hur utförandet av landskapets uppgifter ska organiseras.

Inom ramen för den kommunala självstyrelsen har det redan i flera decennier stiftats lagar i vanlig lagstiftningsordning om tvångsbildade samkommuner och om motsvarande samverkansorgan (GrUU 31/1996 rd, GrUU 32/2001 rd). Inom kommunal verksamhet har påtvingat samarbete genomförts i form av lagstadgade samkommuner (t.ex. 3 § i lagen om specialiserad sjukvård och 6 § i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda), och dessutom inom bl.a. miljö- och hälsoskyddet (lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet), samarbetet mellan landskapsförbunden (lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten) och räddningsväsendet (24 § i räddningslagen).

Grundlagsutskottet har bedömt påtvingat kommunalt samarbete med hänsyn till bl.a. samverkansuppgifternas överkommunala karaktär och rationell förvaltning av uppgifterna samt uti-

från det faktum att beslutsmekanismen inte ger någon enskild kommun möjlighet att få ensidig bestämmanderätt (t.ex. GrUU 32/2001 rd, GrUU 65/2002 rd, GrUU 22/2006 rd). Grundlagsutskottet har ansett det vanskligt om de kommunala samverkansorganens uppgifter ökas i en sådan omfattning och på ett sådant sätt att det väsentligt påverkar medlemskommunernas förvaltning och omkullkastar den i grunderna för kommunernas självstyrelse ingående principen att kommunernas beslutanderätt hör till de verksamhetsorgan som valts av kommunmedlemmarna (t.ex. GrUU 37/2006 rd och de utlåtanden som nämns där).

Grundlagsutskottet har t.ex. i sitt utlåtande om lagstiftningen om räddningsväsendet GrUU 32/2001 rd bedömt påtvingat kommunalt samarbete med hänsyn till bl.a. samverkansuppgifternas överkommunala karaktär och rationell förvaltning av uppgifterna samt utifrån det faktum att beslutsmekanismen inte ger någon enskild kommun möjlighet att få ensidig bestämmanderätt. Sett i detta perspektiv anser utskottet det beaktansvärt att nutidens krav på räddningsväsendet enligt propositionen inte kan uppfyllas fullt ut i de enskilda kommunerna eller att det blir för dyrt. Utskottet påpekar i sitt utlåtande att regeringen, för att säkerställa adekvata och högpresterande räddningsverk, föreslår att räddningstjänsten ska tillhandahållas inom ramen för räddningsområden som administreras gemensamt av kommunerna och att reformen går ut på en effektivare användning av resurserna inom räddningsväsendet i och med att verksamheten överförs till större enheter. Utskottet konstaterar också att det enligt dess uppfattning är fråga om en situation där räddningsväsendet i konstitutionell bemärkelse i själva verket har blivit ett överkommunalt uppdrag.

I förslaget till lag om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen föreslås det att det ska föreskrivas om samarbete mellan landskapen i fråga om de lagstadgade uppgifterna inom vattenvården i 6 § och i fråga om havsvården i 26 l §. I paragraferna hänvisas i fråga om organiseringen av samarbetet till de samarbetsformer som föreskrivs i den föreslagna landskapslagens 8 kap. Vattenförvaltningsområdena består av områden som hör till flera landskap. Dessutom kan ett landskap delta i planeringen av flera än ett vattenförvaltningsområde. I fråga om havsvården utarbetas en enda gemensam rikstäckande havsförvaltningsplan. De föreslagna bestämmelserna är av betydelse med tanke på 121 § i grundlagen. De föreslagna bestämmelserna om samarbete mellan landskapen behövs, eftersom man genom förslaget strävar efter att inom såväl vattenvården som havsvården trygga rikstäckande jämförbarheten och enhetligheten samt rättidighet och tillräckligt samarbete. Enligt lagförslaget ska landskapen själva kunna bestämma hur samarbetet ordnas utgående från landskapslagen. Den föreslagna bestämmelsen är målinriktade och låter landskapen själva besluta hur samarbetet mellan landskapen ska organiseras, för det första inom vattenförvaltningsområdena och för det andra mellan olika områden och i fråga om havsvården i hela riket. De föreslagna bestämmelserna är således förenliga med grundlagen.

Enligt 7 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen får organiseringen av uppgifterna genom lag samlas på ett eller flera landskap, om det är nödvändigt för att förbättra kvaliteten och tillgången på tjänster, främja tillgodoseendet av språkliga rättigheter eller garantera tillräckliga personalresurser och andra resurser eller tillräcklig särskild expertis som behövs för den berörda uppgiften eller om det är nödvändigt av någon annan motsvarande och grundad anledning.

Enligt denna proposition ska landskapet Egentliga Finland ansvara för vissa uppgifter inom fiskerihushållningen i hela landet. Dessa omfattar fiskerimyndighetens uppgifter inom Finlands ekonomiska zon och uppgifter i anslutning till registreringen av kommersiella fiskare (21 och 89 § i lagen om fiske), beviljande av, tillsyn över och återkrav av försäkringsstöd för kommersiellt fiske och tillsyn över fiskeriförsäkringsinrättningar (lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske), uppgifterna för den behöriga registeransvariga som det föreskrivs om i lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs, tillsynsuppgifter och andra myndighetsuppgifter enligt lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken och vissa myndighetsuppgifter enligt lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik, såsom uppgifter i anslutning till förvaltningen av aktörsspecifika fiskekvoter och registreringen av fiskefartyg

som används i insjövattnen. Begränsning av jakt i Finlands ekonomiska zon med hänsyn till allmän säkerhet ska också vara enbart landskapet Egentliga Finlands uppgift (23 § i jaktlagen).

De uppgifter inom fiskerihushållningen som det föreslås att ska koncentreras till ett enda landskap har huvudsakligen en tydlig koppling till Europeiska unionens lagstiftning eller till internationella avtal. I fråga om dessa uppgifter förutsätter det nationella intresset att de behöriga myndigheterna har tillgång till specialexpertis om innehållet i den unionslagstiftning som är direkt förpliktande. Uppgifterna i anslutning till tillsynen över efterlevnaden av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik är till sin natur nationella och förutsätter ingående kännedom om Europeiska unionens lagstiftning. Med anledning av de internationella avtal och fördrag som är bindande för Finland är det motiverat att föreskriva att det är en enda myndighet som ansvarar för tillsynen inom Finlands ekonomiska zon. En jämlik behandling av de aktörer som är föremål för tillsyn och en enhetlig och effektiv skötsel av uppgifterna i anslutning till registerföringen tryggas dessutom bäst om ett enda landskap ansvarar för verksamheten.

Enligt denna propositions förslag till ändring av dammsäkerhetslagen ska landskapet Kajanaland vara nationell dammsäkerhetsmyndighet. Landskapet Lappland ska sköta vissa verkställighetsuppgifter enligt gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 91/2010) (lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar).

Genom att centralisera dammsäkerhetsmyndighetens uppgifter strävar man även efter att säkra att det finns tillräckligt med sakkunniga och andra resurser och att de kan användas effektivt samt att tillsynspraxis är enhetlig. Det geografiska tillämpningsområdet för gränsälvöverenskommelsen mellan Finland och Sverige ligger i sin helhet inom ett enda landskaps område, där det då är motiverat att koncentrera uppgifterna för verkställigheten av överenskommelsen.

På ovannämnda grunder kan det på det sätt som avses i 7 § 1 mom. i den föreslagna landskapslagen anses nödvändigt att koncentrera uppgifterna till ett enda landskap.

I denna proposition ingår ett förslag till lag om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen. Syftet med lagen är att trygga tillräckliga personalresurser och andra resurser samt särskild expertis som behövs för de uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som hör till landskapen samt för landskapets uppgifter i anslutning till användningen och skötseln av vattentillgångar och hanteringen av översvämningsrisker.

Skötseln av de uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen som överförs till landskapen kräver specialkompetens inom flera uppgiftsområden. Dessa resurser måste göras tillgängliga för alla landskap i samband med reformen. Uppgifterna inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen behöver dessutom skötas som landskapsöverskridande helheter som omfattar hela vattendrag bl.a. när det gäller hantering av översvämningsrisker och tryggnad av vandringsfiskarnas livscykel. I 2 § föreskrivs det därför att landskapen ska vara skyldiga att avtala om hur de gemensamt sköter uppgifterna. Landskapen ska själva besluta om samarbetsformerna på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i den föreslagna landskapslagen.

De uppgifter som ska omfattas av landskapens obligatoriska samarbete är till sin natur landskapsöverskridande. Det är ändamålsenligt att landskapen sköter uppgifterna genom samarbete för att tillgången till de resurser som behövs ska kunna tryggas oberoende av landskapens administrativa gränser. Samarbetet ordnas, i enlighet med den föreslagna landskapslagens bestämmelser om formerna för landskapens frivilliga samarbete, på det sätt som landskapen kommer överens om. Beslutsmekanismen vid samarbetet ger således inte något enskilt landskap möjlighet att få ensidig bestämmanderätt. På ovannämnda grunder kan bestämmelserna anses vara förenliga med landskapens självstyrelse.

Enligt 3 § i det ovan nämnda lagförslaget ska statsrådet kunna utfärda behövliga föreskrifter om att landskapen gemensamt ska sköta de uppgifter som avses i lagen, om landskapen inte kan nå ett avtal om saken. I stället för att landskapen ingår avtal enligt 2 § ska statsrådet då ensidigt föreskriva om samarbetet, vilket har betydelse med tanke på landskapens självstyrelse. Statsrådets bestämmanderätt begränsas ändå enligt 3 § av lagens syfte att trygga resurserna och specialkompetensen samt av de allmänna krav på samarbetet som föreskrivs för att detta syfte ska uppnås. Bestämmanderätten begränsas även av de allmänna rättsprinciperna inom förvaltningen. Statsrådets beslut ska senare kunna ersättas med ett sådant avtal mellan landskapen som avses i 2 §. Vid beredningen av statsrådets beslut ska de landskap höras som beslutet gäller. Beslutet ska vara överklagbart. Det kan således inte anses att statsrådets bestämmanderätt avsevärt begränsar landskapens självstyrelse.

Enligt 16 § 3 mom. i införandelagen som ingår i denna proposition ska ett tillstånd för ett statligt vattenhushållningsprojekt med tillhörande rättigheter och skyldigheter i första hand överföras till det landskap inom vars område vattenbyggnaden är belägen. Om vattenhushållningsprojektet avsevärt inverkar på vattenföringen eller vattenståndet i ett vattendrag eller annars på användningen av vattendraget eller på vattenmiljön inom två eller flera landskap, ska de tillstånd och avtal som gäller projektet dock överföras till landskapen i fråga gemensamt. Sådana projekt med inverknings över landskapsgränserna är i synnerhet vattenregleringsprojekt. Inverkan av ett projekt kan överskrida landskapsgränserna också t.ex. om en vattenbyggnad hindrar fisken från att stiga i vattendraget och därmed påverkar fiskerinäringen också i landskapen högre upp längs vattendraget.

Bestämmelsen bör bedömas med tanke på landskapens självstyrelse i fall där tillståndet med tillhörande rättigheter och skyldigheter överförs också till något annat landskap än det där byggnaden är belägen. Å ena sidan blir alla landskap som innehar tillståndet ansvariga för skötseln av projektet, för underhållet av konstruktioner och för de skador som kan uppstå på grund av projektet. Å andra sidan leder det faktum att också andra landskap innehar tillståndet till begränsad beslutsmyndighet för det landskap i vilket projektet är beläget.

En hållbar användning av vattentillgångarna förutsätter att vattnets olika bruksbehov och konsekvenserna av dem bedöms och samordnas i tillräckligt stor utsträckning i vattendragsområdet. På motsvarande sätt som nu, när förvaltningen av tillstånden sköts av närings-, trafik- och miljöcentralen, ska landskapen i egenskap av offentligrättsliga samfund och tillståndsinnehavare kunna förutsättas främja en hållbar användning av vattenresurserna i sin egen verksamhet. Ett gemensamt innehav av tillståndet ger landskapet, som motvikt till skyldigheterna, rätt att påverka utvecklingen av projektet med beaktande av fördelarna och nackdelarna för landskapets område. Bestämmelserna begränsar således inte i betydande utsträckning landskapens självstyrelse.

Det föreslås att till lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen fogas en ny 28 b § enligt vilken de styrande ministerierna kan ge ett landskap ett föreläggande att utföra uppgifter i inom vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen. Ministeriet kan sätta ut en tid inom vilken förpliktelserna ska uppfyllas och kan förena ordern med hot om tvångsutförande enligt viteslagen. Den föreslagna bestämmelsen har samband med förverkligandet av självstyrelsen enligt grundlagens 121 § samt med den grundläggande rätten till en sund miljö enligt grundlagens 20 § och även med de rättsskyddssynpunkter som nämns i grundlagens 21 §. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen ska staten utöva sin administrativa behörighet att påföra påföljder mot ett landskap om detta inte iakttar sina lagstadgade förpliktelser. Eftersom det är fråga om utövning av offentlig makt, är det enligt grundlagens 2 § 3 mom. nödvändigt att lagstifta om saken.

Uppgifterna i inom vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen är baserade på EU-direktiv och staten svarar för att förpliktelserna enligt direktiven uppfylls. Också grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att unionens lagstiftning är primär i förhållande till nationella författningar och att man i den nationella lagstiftningen bör sträva efter lösningar som är förenliga med genomförandet av EU-rättens förpliktelser (se GrUU 26/2017 rd, s. 42, GrUU 20/2017 rd, s. 6

och GrUU 51/2014 rd, s. 2/II). Trots att det är fråga om skötsel av självstyrande landskaps lagstadgade uppgifter är det nödvändigt att staten har ett tillräckligt effektivt styrmedel för att säkerställa att EU-förpliktelserna blir korrekt genomförda.

Genom den föreslagna bestämmelsen förverkligas också den grundläggande rätten till en sund miljö, eftersom uppnåendet av miljömålen för vattenmiljöns tillstånd bidrar till att trygga rätten till en sund miljö. Enligt bestämmelsen förutsätts samråd och ett remissförfarande innan ett föreläggande meddelas. På detta sätt säkerställs det att landskapets synpunkter blir beaktande innan ett eventuellt föreläggande meddelas. Förslaget är i detta avseende förenligt med landskapens självstyrelse och rättssäkerhet. Den föreslagna bestämmelsen är i sin helhet förenlig med de krav som grundlagen ställer.

I denna proposition ingår ett förslag till lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen. Den föreslagna lagen ska tillämpas när ett landskap sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ och bl.a. uppgifter i anslutning till stödordningarna i det integrerade administrations- och kontrollsystemet. I lagen föreskrivs det enligt förslaget om landskapets skyldighet att med det utbetalande organet (Landsbygdsverket) ingå avtal om skötsel av uppgifter, om förbud mot att överföra utförandet av uppgifter som anges i avtalet på en tredje part, om skötsel av uppgifter i ett annat landskaps område och om organiseringen av skötseln av uppgifterna (personalmängd och datasystem). I lagförslaget ingår dessutom bestämmelser om den i Europeiska unionens lagstiftning avsedda behöriga myndighetens (jord- och skogsbruksministeriets), det utbetalande organets och den attesterande myndighetens rätt att utöva tillsyn och att få uppgifter.

I Europeiska unionens lagstiftning finns väldigt detaljerade bestämmelser om skötseln av uppgifterna som utbetalande organ, bl.a. i den horisontella förordningen, i förordningen om utbetalande organ och i den delegerade förordningen om utbetalande organ. I fråga om skötseln av uppgifter som utbetalande organ gäller bestämmelserna bl.a. organisationsstruktur och personalresurser, förfaranden för att godkänna betalningsanspråk, redovisningsförfaranden, verifieringskedjor, säkerheten i informationssystem och kontinuerlig övervakning genom internkontroll. Uppgifter som utbetalande organ kan enligt artikel 7 i den horisontella förordningen överföras till en annan myndighet (så kallade delegerade uppgifter som utbetalande organ), med undantag för utbetalning. Uppgifter som utbetalande organ kan dock överföras till en annan myndighet, såsom landskapet, endast om villkoren i bilaga I.1.C till den delegerade förordningen om utbetalande organ uppfylls. Enligt bestämmelserna i Europeiska unionens lagstiftning är förutsättningarna för att uppgifterna som utbetalande organ ska kunna delegeras bl.a. att det mellan det utbetalande organet och det andra organet upprättas ett skriftligt avtal om de uppgifter som delegeras, att det utbetalande organet hela tiden behåller ansvaret för att Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) förvaltas effektivt, att det andra organets uppgifter och skyldigheter är tydligt definierade och att det andra organet har effektiva system.

I den föreslagna lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen föreskrivs det om de särskilda förutsättningar som enligt Europeiska unionens bestämmelser om utbetalande organ hela tiden ska uppfyllas för att skötseln av uppgifterna som utbetalande organ ska kunna överföras på en annan myndighet. Om de förutsättningar för skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ som anges i Europeiska unionens lagstiftning inte uppfylls, kan en annan myndighet inte sköta några uppgifter som utbetalande organ, såsom uppgifter i anslutning till beviljande av jordbruksstöd eller övervakning av stöden. I lagförslaget ingår bl.a. inga bestämmelser om hur landskapen organisatoriskt sett borde ordna skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ, och bestämmelserna utesluter inte möjligheten att landskapen kan sköta delegerade uppgifter som utbetalande organ inom ett annat landskaps område (under vissa förutsättningar). Således kan propositionen inte anses ingripa i landskapens självstyrelse i fråga om ordnandet av deras verksamhet.

Det föreslås att det i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen ska ingå en bestämmelse om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets och den atteste-

rande myndighetens rätt att utöva tillsyn över landskap till den del de sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ och om Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverkets rätt att styra och övervaka skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ. Rätten till styrning och övervakning är nödvändig på grund av den unionslagstiftning om skötseln av uppgifter som utbetalande organ som är direkt tillämplig i medlemsstaterna och för att de krav på skötseln av uppgifter som utbetalande organ som ställs i Europeiska unionens lagstiftning ska kunna uppfyllas.

Jord- och skogsbruksministeriet fungerar i Finland som behörig myndighet enligt artikel 1 i förordningen om utbetalande organ och ska därmed enligt artikel 2 i förordningen bl.a. ställa de utbetalande organen, för vilka den har ansvaret, under kontinuerlig övervakning, vilket omfattar också dem som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ. Med stöd bl.a. av artikel 7 i den horisontella förordningen och av den delegerade förordningen om utbetalande organ är Landsbygdsverket i egenskap av ackrediterat utbetalande organ också skyldigt att regelbundet övervaka dem som sköter delegerade uppgifter som utbetalande organ. Bestämmelser om det attesterande organets skyldighet till revision och kontroll finns t.ex. i artikel 9 i den horisontella förordningen. Livsmedelssäkerhetsverket bl.a. styr och övervakar tillsynen över att tvärvillkoren följs i fråga om folkhälsa, djurhälsa och djurens välbefinnande samt växtskydd, och också dessa övervakningsuppgifter är uppgifter som utbetalande organ.

Bestämmelsen om styrnings- och övervakningsuppgiften behövs för att också de krav på skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ som ställs bl.a. i den delegerade förordningen om utbetalande organ ska kunna uppfyllas. Styrningen av skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ är nödvändig bl.a. eftersom ansökningarna behandlas och kontrolleras i enlighet med förutsättningarna i bilaga I.2.A till den delegerade förordningen om utbetalande organ. Enligt bilaga I.1.C.1.vi ska det utbetalande organet regelbundet se över de uppgifter som delegeras för att förvissa sig om att verksamheten håller en tillfredsställande nivå och överensstämmer med unionens bestämmelser. Om de krav på skötseln av delegerade uppgifter som utbetalande organ som ställs i Europeiska unionens lagstiftning om utbetalande organ inte uppfylls, kan landskapet t.ex. inte bevilja några stöd som finansieras av EGFJ eller Ejflu. Dessutom är det skäl att konstatera att jordbrukets stödpolitik i Europeiska unionen hör till Europeiska unionens exklusiva behörighet. I praktiken innebär detta att de instrument som används inom unionspolitiken ska prioriteras och att nationell jordbrukspolitik kan bedrivas endast med beaktande av Europeiska unionens lagstiftning och Europeiska kommissionens beslut. Således är rätten till styrning och övervakning i samband med delegerade uppgifter som utbetalande organ nödvändiga för efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning, och den kan inte anses ingripa i landskapens självstyrelse.

Det föreslås att de uppgifter som gäller främjande av renskötsel, renhushållning och naturnärningar och de uppgifter som gäller livsmedelstillsynen, tillsynen över djursjukdomar och djurskyddsövervakningen i renslakterier som ska överföras till landskapen ska samlas i landskapet Lappland. I nuläget sköter regionförvaltningsverket i Lappland och närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland de uppgifter som gäller renhushållning som en riksomfattande uppgift, vilket innebär att de sköter uppgifterna inte bara inom sina egna verksamhetsområden, utan också inom områdena för regionförvaltningsverket i Norra Finland och närings-, trafik- och miljöcentralerna i Norra Österbotten och Kajanaland. Det är nödvändigt att genom lag koncentrera uppgifterna till landskapet Lappland för att man ska kunna trygga kontinuiteten i skötseln av uppgifterna och den specialexpertis som behövs.

Det föreslås att de uppgifter som gäller utvecklingsprojekt enligt lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014) ska samlas i landskapet Päijänne-Tavastland, när det är fråga om nationella projekt. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i den gällande statsrådsförordningen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (1392/2014) sköter Närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland nu för tiden de uppgifter som gäller denna typ av riksomfattande projekt inom verksamhetsområdena för samtliga närings-, trafik- och miljöcentraler. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland har sitt huvudsakliga verksamhetsställe inom området för landskapet Päijänne-Tavastland. Det är ändamålsenligt att fortsättningsvis koncentrera uppgifterna

till landskapet Päijänne-Tavastland med tanke på kontinuiteten i skötseln av uppgifterna och den expertis som behövs för uppgifterna.

Enligt den föreslagna 6 § 1 mom. 25 punkten i landskapslagen ska landskapet sköta regionala uppgifter i anknytning till romska ärenden och de regionala delegationerna för romska ärenden. I den föreslagna lagen om detta ingår bestämmelser om delegationernas uppgifter, sammansättning och verksamhetsområden. Genom förordning ska det utfärdas närmare bestämmelser om tillsättandet av regionala delegationer och om organiseringen av verksamheten. Enligt förslaget ska delegationerna tillsättas inom vardera av de fem samarbetsområden som avses i 10 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård. Landskapet ska enligt förslaget fatta beslut om ansvariga landskap och om tillsättande av delegationer med iakttagande av 48 § i den föreslagna landskapslagen. Det föreslås att delegationerna ska vara landskapens gemensamma organ.

När förvaltning organiseras ska enligt 122 § 1 mom. i grundlagen en indelning i sinsemellan förenliga områden eftersträvas så att den finsk- och svenskspråkiga befolkningens möjligheter att erhålla tjänster på det egna språket tillgodoses enligt lika grunder. Enligt motiveringen till bestämmelsen (RP 1/1998 rd, s. 177) innebär den i regeringsformen uttryckta strävan efter sinsemellan förenliga områdesindelningar att man ska undvika att organisera den statliga regional- och lokalförvaltningen genom flera olika områdesindelningar. Tjänster kan samlas till större helheter om det behövs för att trygga tillgången på dem och deras kvalitet eller om det krävs för att tjänsterna ska genomföras ändamålsenligt, kostnadseffektivt och effektivt.

Den föreslagna lagen om delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden begränsar landskapens självstyrelse till den delen att delegationernas verksamhetsområden i lagen definieras så att de motsvarar samarbetsområdena för social- och hälsovården. Det är ändå motiverat att samla romska ärenden till en gemensam uppgift för flera landskap eftersom man då på ett heltäckande sätt kan säkerställa inrättandet av delegationer och resurserna till dem regionalt. Det har bedömts att fem regionala delegationer nationellt sett är tillräckligt. För närvarande finns det fyra delegationer. Det valda regleringssättet är motiverat med beaktande av uppgiftens landskapsöverskridande karaktär och för att förvaltningen ska kunna skötas på ett ändamålsenligt, kostnadseffektivt och i övrigt effektivt sätt. Också kravet på jämlikhet enligt 6 § i grundlagen, som propositionen strävar efter att infria, talar för detta regleringssätt.

Uppgifterna inom de regionala delegationerna för romska ärenden är ur landskapens synvinkel sett begränsade, och bestämmelserna om verksamhetsområdena inte kan anses inskränka landskapens självstyrelse nämnvärt. Propositionen ingriper inte heller i självstyrelsens mest centrala särdrag på ett sådant sätt att den urholkas i sak. Inget enskilt landskap har heller en ställning som möjliggör ensidig beslutanderätt, utan beslutsfattandet i det ansvariga landskapet ska följa bestämmelserna om samarbete i den föreslagna landskapslagen. När de regionala delegationerna för romska ärenden överförs från regionförvaltningsverken till landskapen övergår de samtidigt till ett beslutsfattande som är mera demokratiskt än tidigare.

Överföring av skötseln av vissa uppgifter till landskapets tjänsteinnehavare

Enligt propositionens förslag till ändring av lagen om djursjukdomar hör bland annat bekämpning av djursjukdomar till landskapets uppgifter men Livsmedelssäkerhetsverket ska ansvara för ledningen och samordningen av bekämpningsåtgärderna. För att säkerställa att den myndighetskedja som deltar i bekämpningen kan agera snabbt och effektivt oberoende av hur organen och uppgifterna i det självstyrande landskapet är organiserade, föreslås det att det i lagen om djursjukdomar föreskrivs att en tjänsteinnehavare som bestäms enligt landskapets förvaltningsstadga och som ska vara veterinär ansvarar för sjukdomsbekämpningen i landskapet. Tjänsteinnehavaren i fråga ska av Livsmedelssäkerhetsverket kunna åläggas skyldigheter med avseende på bekämpningen av en djursjukdom. Till denna del finns det vägande samhälleliga skäl att begränsa självstyrelsen med hänvisning till bekämpningen av djursjukdomar och tryggheten av folkhälsan.

I lagen om djursjukdomar och i lagen om animaliska biprodukter ska det dessutom föreskrivas att en veterinär i tjänsteförhållande som utsetts av landskapet ska utöva befogenheter som anvisats landskapet i fråga om att bevilja hälso- eller veterinärintyg och i fråga om att utföra de uppgifter som hör till tjänsteveterinären enligt de EU-rättsakter som genomförs genom lagen. Bestämmelserna är nödvändiga för genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning. I den föreslagna landskapslagens 79 § föreskrivs om överföring av landskapets behörighet till övriga organ, förtroendevalda och tjänsteinnehavare.

Överföring av uppgifter från kommunerna till landskapen

Genom denna proposition överförs en del av kommunens lagstadgade uppgifter till landskapet. Enligt 121 § 2 mom. i grundlagen kan kommunerna åläggas uppgifter genom lag. De uppgifter som nu ska överföras har ålagts kommunerna genom lag, och därför kan man också frånta kommunerna ansvaret för uppgifterna genom att ändra lagen. Till denna del strider propositionen inte mot den kommunala självstyrelsen enligt grundlagen. I den föreslagna landskapslagens 6 § föreskrivs om landskapens uppgiftsområden och föreslås detaljerade bestämmelser om uppgifterna i respektive speciallagstiftning. Enligt den föreslagna landskapslagen har landskapet inte i likhet med kommunerna någon så kallad generell behörighet, utan landskapen ska enligt förslaget sköta endast de lagstadgade uppgifter som de ålagts. På detta sätt förhindras det bland annat att det uppstår överlappningar i uppgifterna mellan statens, landskapens och kommunernas myndigheter.

Den kommunala självstyrelsen och landskapsplanläggningen

Enligt 121 § 1 mom. i grundlagen ska kommunernas förvaltning grunda sig på självstyrelse för kommunens invånare. Med stöd av självstyrelsen har kommunerna och landskapsförbunden rätt att i planläggningen av sina områden utöva beslutanderätt på eget ansvar. Eftersom ansvaret för landskapsplanläggningen enligt propositionen ska överföras från obligatoriska samkommuner bestående av kommunerna i ett område till självstyrande landskap separata från kommunerna, bör lagstiftningsordningen för den föreslagna ändringen av markanvändnings- och bygglagen till denna del bedömas med avseende på den kommunala självstyrelsen som tryggas i grundlagen. Vid bedömningen beaktas förverkligandet av demokratin i landskapsplanläggningen, förhållandet mellan landskapsplanläggningen och den kommunala planläggningen och de föreslagna samarbetsförfarandena i landskapsplanläggningen.

Landskapsförbundets högsta beslutande organ är landskapsfullmäktige. Ledamöterna i fullmäktige representerar medlemskommunernas fullmäktige i förhållande till invånarantalet i medlemskommunerna. Högsta organ i de landskap som ska bildas är fullmäktige, som utses av invånarna i landskapet genom allmänna och lika val. Godkännandet av landskapsplanen hör till landskapsfullmäktiges behörighet. Med tanke på genomförandet av demokratin måste alltså överföringen av landskapsplanläggningen till landskapet anses godtagbar.

I landskapsplanen anges principerna för områdesanvändningen och landskapsstrukturen i landskapet och anges områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Områdesreserveringar anges endast i den mån och med den noggrannhet som behövs med tanke på de riksomfattande målen eller landskapets mål för områdesanvändningen. Innehållet och noggrannheten med avseende på landskapsplanens uppgift har således ännu tydligare genom lag begränsats till frågor som inte berör kommunens interna beslutanderätt i fråga om planeringen och förverkligandet av områdesanvändningen. Det föreslås inga ändringar i kommunernas beslutanderätt i fråga om general- och detaljplanläggning. Kommunerna ska således fortsättningsvis besluta när och för vilka områden det behöver utarbetas planer. Landskapsplanen ska fortsättningsvis tjäna till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras. Propositionen leder således inte till att förhållandet mellan landskapsplanläggningen och den kommunala planläggningen förändras så att kommunernas behörighet begränsas.

Vid sidan av överföringen av uppgifter i anslutning till landskapsplaneringen betonas i propositionen samarbetet mellan kommunerna och landskapet vid landskapsplaneringen. För beredningen av landskapsplanen ska landskapet tillsätta ett organ med medlemmar som utsetts av kommunerna i området. Dessutom ska landskapet när landskapsplanen utarbetas stå i kontakt med kommunerna och vid behov samråda med dem för att klarlägga de kommunala utvecklingsmål som ansluter sig till utarbetandet av landskapsplanen.

Med hänvisning till vad som anförts ovan anser regeringen att förslaget om ändring av markanvändnings- och bygglagen inte inskränker kommunernas rätt att besluta om planläggningen inom sina områden på det sätt som 121 § 1 mom. i grundlagen förutsätter.

4.2 Omorganiseringen av uppgifterna och strukturerna inom statens regionförvaltning

I propositionen föreslås det att en alldeles ny typ av myndighet med namnet Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inrättas inom statsförvaltningen. Myndigheten ska lyda under statsrådet och vara gemensam för de styrande ministerierna. Myndigheten ska vara en sektorsövergripande, riksomfattande centralförvaltningsmyndighet och omfatta förvaltningsområdena för samtliga styrande ministerier. I propositionen ingår också ett förslag till lag om Statens ämbetsverk på Åland. Till dessa delar bör propositionen bedömas med hänsyn till 119 och 122 § samt 120 § i grundlagen som gäller förvaltning och självstyrelse, och i anknytning till detta med hänsyn till självstyrelselagen för Åland, som stiftats i grundlagsordning. När det gäller de språkliga rättigheterna bör förslaget bedömas utifrån grundlagens 17 § och 122 §. I det lagförslag som gäller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ingår en bestämmelse om att myndigheten får överföra vissa biträdande uppgifter till privata aktörer, vilket innebär att detta förslag bör granskas också med tanke på grundlagens 124 §. Vidare föreslås i propositionen att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska sköta de uppgifter inom arbetarskyddstillsynen som för närvarande hör till regionförvaltningsverken. Därmed anknyter propositionen också till den skyldighet för det allmänna att sörja för skyddet av arbetskraften som anges i grundlagens 18 § 1 mom. Också vissa internationella överenskommelser som är bindande för Finland ställer villkor för hur arbetarskyddstillsynen ska ordnas.

Statens ämbetsverk på Åland

Med stöd av grundlagens 120 § är enligt självstyrelselagen för Åland lagstiftningsbehörigheten uppdelad mellan riket och landskapet. I självstyrelselagens 18 § räknas det upp de ärenden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet och i 27 § de ärenden som hör till rikets lagstiftningsbehörighet. Förvaltningsbehörigheten på Åland fördelas mellan riket och landskapet i regel enligt vem som har lagstiftningsbehörighet på ett visst rättsområde (23 och 30 § i självstyrelselagen). Enligt 27 § 3 punkten i självstyrelselagen för Åland har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om statsmyndigheternas organisation och verksamhet. Bestämmelsen omfattar bland annat regleringen av statsmyndigheternas administrativa organisation och verksamhet. Utfärdande av bestämmelser om Statens ämbetsverk på Åland hör således till rikets lagstiftningsbehörighet.

Statens ämbetsverk på Åland är en sådan statlig lokal myndighet som avses i 119 § 1 mom. i grundlagen. Bestämmelser om ämbetsverket finns för närvarande i lagen om regionförvaltningsverken. Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning ska likaså bestämmas genom lag. Med ”de allmänna grunderna” avses i bestämmelsen närmast enhetens namn, bransch och huvudsakliga uppgifter samt dess behörighet (RP 1/1998 rd). Uppgifterna för statens ämbetsverk på Åland omfattar utövning av offentlig makt. Eftersom regionförvaltningsverken kommer att dras in och lagen om regionförvaltningsverken kommer att upphävas föreslås det att det stiftas en egen lag om Statens ämbetsverk på Åland. I lagen ska det utfärdas bestämmelser om ämbetsverkets namn, sektor och huvudsakliga uppgifter, verksamhetsområde, verksamhetsställen samt styrningen och ledningen av ämbetsverket samt om vissa befogenheter för ämbetsverket. Eftersom ämbetsverket kommer att ha ett stort antal enskilda uppgifter ska det i lagen om äm-

betsverket på samma sätt som för närvarande i fråga om regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna anges att bestämmelser om ämbetsverkets uppgiftsområden och olika uppgifter och anknytande befogenheter ska utfärdas i speciallagar som gäller respektive uppgift.

För Statens ämbetsverk på Åland föreslås i denna proposition bli föreskrivna de regionförvaltningsuppgifter som ämbetsverket för närvarande sköter på Åland med stöd av 16 § 1 mom. i lagen om regionförvaltningsverken, med undantag för konkurrens- och konsumentförvaltningsuppgifter. Det föreslås att konkurrens- och konsumentförvaltningsuppgifterna för hela landets vidkommande ska koncentreras hos Konkurrens- och konsumentverket. På det finländska fastlandet ska regionförvaltningsverkens uppgifter i huvudsak överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska sköta arbetarskyddsuppgifter i landskapet Åland. Uppgifterna har hittills på Åland skötts av regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland. Både Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Konkurrens- och konsumentverket är tvåspråkiga centralförvaltningsmyndigheter. Genom propositionen tryggas den finskspråkiga och den svenskspråkiga befolkningens möjligheter att få service på sitt eget språk och på lika grunder.

De föreslagna bestämmelserna om Statens ämbetsverk på Åland påverkar inte Ålands ställning som självstyrt område. Propositionen påverkar inte heller landshövdingens ställning enligt självstyrelselagen för Åland.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som föreslås bli inrättad något annat föreskrivs särskilt. Uppgift, är en rikstäckande och sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet som genom sin verksamhet i regionerna ska trygga de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten genom att sköta uppgifter i samband med verkställande, styrning, tillstånd och registrering samt övervakning av efterlevnaden av lagstiftningen. Myndigheten lyder under statsrådet och är gemensam för de ministerier vilkas uppgiftssektorer den sköter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde är hela landet, om inte annat särskilt föreskrivs. Till myndigheten ska samlas uppgifter vid de nuvarande regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, KEHA-centret och vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården föreslås bli överförda till myndigheten. Myndighetens uppgiftsområden ska omfatta social- och hälsovård, småbarnspedagogik, undervisnings- och kultur, miljö och arbetarskydd. Dessutom ska myndigheten övervaka den gemensamma beredskapen. Vidare ska myndigheten sköta andra rättssäkerhets- och tillsynsuppgifter enligt vad som föreskrivs särskilt, och också ha andra uppgifter enligt vad som föreskrivs särskilt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kommer att vara en ny slags myndighet som lyder under statsrådet och är gemensam för de ministerier vilkas uppgiftssektorer den sköter. Myndigheten ska omfatta sektorerna för alla de ministerier vars uppgifter myndigheten enligt lagen ska sköta. Ministerierna ska gemensamt styra myndigheten. Vidare ska varje ministerium styra och övervaka Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhet i ärenden som hör till ministeriets ansvarsområde. Genom denna funktionella styrning förverkligas grundlagens 68 § 1 mom. enligt vilket varje ministerium inom sitt ansvarsområde svarar för att förvaltningen fungerar som sig bör. Till skillnad från de nuvarande regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna som föreslås bli indragna, som hör till statens regionalförvaltning, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vara en i grundlagens 119 § 1 mom. avsedd centralförvaltningsmyndighet. Utgångspunkten är att myndighetens verksamhetsområde ska omfatta hela landet. I fråga om vissa av myndighetens uppgifter som i landskapet Åland enligt självstyrelselagen för Åland hör till rikets behörighet föreslås det att Statens ämbetsverk på Åland ska vara behörig myndighet i landskapet i stället för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Myndighetens uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Därför föreslås det att myndigheten på det sätt som förutsätts i grundlagens 119 § ska inrättas genom lag. De allmänna grun-

dena för myndigheten ska i enlighet med grundlagens 119 § regleras genom lag. I lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska det föreskrivas om myndighetens namn, verksamhetsidé och ställning, verksamhetsområde, uppgiftsområde och uppgifter, organisation, ledning, styrning, vissa befogenheter, organiseringen av arbetarskyddet i myndigheten och överföring av biträdande uppgifter till privata aktörer. Dessutom ska lagen innehålla specialbestämmelser om social- och hälsovård, miljö, småbarnspedagogik, undervisning och kultur. Vidare föreskrivs i lagen bland annat om tillsättning av tjänster, om behandling av förvaltningsklagan gällande myndigheter och tjänstemän, elektronisk behandling av ärenden och om sakkunniga samt om prioritering mellan tillsynsuppgifter. Eftersom myndigheten kommer att ha ett stort antal enskilda uppgifter, ska det i lagen om myndigheten på samma sätt som för närvarande i fråga om regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna anges att bestämmelser om myndighetens uppgiftsområden och enskilda uppgifter och anknytande befogenheter ska utfärdas i speciallagar som gäller respektive uppgift. Avsikten är att det i ca 230 lagar ska föreskrivas om de uppgifter som hör till myndigheten. Förslag om anvisande av uppgifter för myndigheten ingår i denna regeringsproposition, dock så att de ändringar som avser uppgifter inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde i huvudsak ska genomföras genom en separat regeringsproposition i samband med de övriga ändringar som föranleds av social- och hälsovårdsreformen.

När det gäller organiseringen av myndigheten föreslås det att myndigheten för skötseln av sina uppgifter ska indelas i sektorer och enheter. Enligt förslaget ska i lagen föreskrivas om sektorerna. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om enheterna samt om deras huvudsakliga uppgifter och likaså om grunderna för myndighetens organisation i övrigt.

I lagen föreslås dessutom bestämmelser om en svenskspråkig enhet inom den sektor som sköter uppgifter inom småbarnspedagogiken samt inom undervisnings- och kulturväsendet. Avsikten är att genom förordning av statsrådet föreskriva att myndigheten som stöd för samordningen av sin verksamhet kan ha gemensamma funktioner. Bestämmelser om funktionerna och deras uppgifter ska utfärdas i myndighetens arbetsordning. Genom förordning ska det också föreskrivas att myndighetens sektorer och enheter ytterligare kan indelas i enheter. Enheter ska kunna bildas på funktionella och regionala grunder. Bestämmelser om enheterna och deras uppgifter ska utfärdas i respektive sektors och enhets arbetsordning. I lagen ska föreskrivas att tillgången till tjänster och de språkliga rättigheterna ska garanteras när myndighetens verksamhet organiseras.

Riksdagens grundlagsutskott har i sin praxis (t.ex. GrUU 6/2002 rd, GrUU 29/2006 rd, GrUU 42/2006 rd och GrUU 5/2008 rd) ansett att syftet med 119 § 2 mom. i grundlagen inte har varit att besluten om statsförvaltningens enheter enbart ska fattas i form av författningar, utan att de också ska kunna fattas genom enskilda förvaltningsbeslut. Enligt propositionen ska i myndighetens arbetsordning få utfärdas närmare bestämmelser om myndighetens organisation, om ordnandet av förvaltningen och de gemensamma funktionerna, om tjänstgöringsorterna samt om beredningen och avgörandet av ärenden, till den del som ärendena inte hör till den kategori som ska regleras i arbetsordningen för en sektor eller enhet. Myndighetens arbetsordning kommer att publiceras i Finlands författningssamling. I sektorernas och verksamhetsenheternas arbetsordningar ska det utfärdas närmare föreskrifter om respektive sektors och enhets interna organisation, om ordnandet av dess funktioner, om beredningen och avgörandet av ärenden samt om personalens uppgifter. Avsikten är att de sektorer och verksamhetsenheter som utgör basenheterna i myndighetens organisation ska vara strukturer som byggts upp för att sköta uppgiftshelheter i hela landet. Vid myndigheten ska det således inte finnas inte sådana separata regionala strukturer eller strukturer enligt någon annan indelning som definieras på författningsnivå. I sektorernas och verksamhetsenheternas arbetsordningar ska verksamheten emellertid vid behov kunna organiseras både funktionellt och regionalt. Det geografiska ansvarsområde som bestäms för en intern enhet inom en sektor eller en större verksamhetsenhet innebär emellertid inte regional behörighet för enheten, och organiseringen får då inte heller särskilda språkliga konsekvenser för myndighetens allmänna språkliga ställning.

Bestämmelser om myndighetens verksamhetsställen ska enligt förslaget utfärdas genom förordning av statsrådet. Avsikten är att myndigheten ska ha ett verksamhetsställe i varje landskap på det finländska fastlandet. Verksamhetsställena kommer emellertid att vara olika, och alla verksamhetsställen ska enligt förslaget inte sköta samtliga sektorers funktioner utan personalen ska placeras på olika verksamhetsställen och arbetsställen så som är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna. Inget av dem utses sålunda till huvudverksamhetsställe. Genom ett heltäckande nätverk av verksamhetsställen tryggas i hela landet en jämlik tillgång till sådana tjänster som förutsätter regional närvaro. I synnerhet de inspektionsuppdrag som hör till myndigheten innefattar regional verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska med stöd av 35 § i lagförslaget få överföra biträdande ärendehanteringsuppgifter som har samband med myndighetens uppgifter enligt 4 § till privata aktörer som har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta sådana uppgifter. Biträdande uppgifter är enligt den föreslagna 35 § mottagning och sortering av anmälningar och handlingar som ges in till myndigheten samt elektronisk lagring av handlingar och den information som ingår i dem i arbetskön till ärendehantering. Den som arbetar med biträdande uppgifter ska enligt den föreslagna bestämmelsen handla under straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför ovan avsedda uppgifter. Propositionen har samband med grundlagens 124 §, där det föreskrivs om överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter. Enligt ovannämnda bestämmelse i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter endast genom lag eller med stöd av lag anföras till andra än myndigheter, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter. Den föreslagna 35 § motsvarar 2 b § i lagen om Skatteförvaltningen, som har stiftats med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 30/2012 rd). I samband därmed konstaterade grundlagsutskottet att de uppgifter som avses i bestämmelserna i huvudsak är rutinmässiga, biträdande stöduppgifter som inte innebär utövning av offentlig makt. Grundlagsutskottet har bedömt att överföringen av de tekniska uppgifter som nämns i bestämmelserna är ändamålsenlig och att regleringen också annars uppfyller de krav som grundlagsutskottet i praktiken ställer på sådan överföring av uppgifter (se t.ex. GrUU 3/2009 rd, s. 4–5 och GrUU 11/2006 rd). Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis ansett att tillgodoseendet av rättssäkerheten och andra krav på god förvaltning i den betydelse som avses i grundlagens 124 § kräver att allmänna förvaltningslagar tillämpas på behandlingen av ärendet och att handläggarna handlar under straffrättsligt tjänsteansvar. På motsvarande sätt som i fråga om 2 b § i lagen om Skatteförvaltningen bedöms det också i detta fall att överföringen av de berörda uppgifterna uppfyller ändamålsenlighetskravet enligt grundlagen och de övriga krav som ställs på överföringen av sådana uppgifter.

I 29 § i den föreslagna lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet föreskrivs dessutom att myndigheten kan anlita sakkunniga och ingå avtal med myndigheter, samfund och enskilda personer som för myndighetens räkning ska utföra enskilda sakkunniguppgifter inom myndighetens uppgiftsområde. Närmare bestämmelser om myndighetens permanenta sakkunniga utfärdas genom förordning av statsrådet. På permanenta sakkunniga tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Valvira har hittills för skötseln av uppgifter som hör till verket anlitat bland annat så kallade permanenta sakkunniga som representerar med tanke på Valviras verksamhet betydande vetenskaplig och annan expertis. Bestämmelser om sakkunniga finns i lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och i den förordning som statsrådet utfärdat med stöd av lagen. Också regionförvaltningsverken har för sina uppgifter anlitat Valviras permanenta sakkunniga. I syfte att också i fortsättningen trygga den sektorsövergripande specialsakkunskapen vid skötseln av myndighetens uppgifter föreslås att i lagen tas in en bestämmelse med motsvarande innehåll som den nuvarande. På motsvarande sätt kan myndigheten till exempel för styrningen och övervakningen av de avbyttjänster som föreslås bli överförda till den behöva anlita Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt LPA:s sakkunniga för att för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets räkning sköta sakkunniguppgifterna. De sakkunniga som avses i den föreslagna bestämmelsen har inte en självständig ställning inom myndighetens beslutsförfarande och ett sakkunnigutlåtande är inte i något avseende bindande för myndighetens behörighetsutövning. Regleringen avser enbart anlitande av utomstående

sakkunskap som är biträdande och kompletterande i förhållande till myndighetens verksamhet. Sakkunnigutlåtandena är opartiska och gäller respektive sakkunnigs specialområde (GrUU 4/2012 rd och GrUU 2/2002 rd). Bestämmelsen kan anses vara problemfri med tanke på grundlagens 124 §.

Arbeterskyddstillsyn

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen ska det allmänna sörja för skyddet av arbetskraften. I lagstiftning som syftar till att skydda arbetstagare brukar det i allmänhet också föreskrivas om tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna. I Finland svarar arbetarskyddsmyndigheterna för den arbetarskyddstillsyn som myndigheterna utövar. Enligt den gällande lagen om regionförvaltningsverken är regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter oberoende då det utför sin övervakningsuppgift. Ansvarsområdets verksamhet ska ordnas så att oberoendet och opartiskheten i tillsynen över arbetarskyddet är tryggad. Kravet på att arbetarskyddsmyndigheterna ska vara oberoende följer av internationella förpliktelser, liksom så många andra frågor som gäller arbetarskyddsmyndigheternas rättigheter och skyldigheter. Också inom den nya myndighetens ansvarsområde för arbetarskydd bör verksamheten organiseras så att oberoendet och opartiskheten i tillsynen över arbetarskyddet tryggas.

Konventionen om arbetsinspektion inom industri och handel (konvention nr 81), som internationella arbetsorganisationen ILO antog vid sin allmänna konferens 1947, syftar till att genom regelbundna inspektioner, i första hand på arbetsplatser inom industri och handel, garantera att bestämmelserna om arbetarskydd iakttas. Konventionen förutsätter att signatärländerna har ett effektivt och opartiskt system för yrkesinspektion. I konventionen finns bestämmelser om bland annat styrningen av samt resurserna och verksamhetsförutsättningarna för yrkesinspektionerna samt om inspektörernas rättigheter och skyldigheter.

Finland ratificerade ILO:s konvention nr 81 om arbetsinspektioner (yrkesinspektion inom industri och handel) 1949. Finland har också ratificerat 1997 års protokoll till konventionen. Genom protokollet utvidgades bestämmelserna i konventionen till att också gälla verksamhet inom den icke-kommersiella tjänstesektorn. Systemet med yrkesinspektioner ska tillämpas på alla arbetsplatser i fråga om vilka yrkesinspektörer har till uppgift att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna om arbetsförhållanden och skydd för arbetstagare under arbetet. Endast försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet har till den del som gäller militära övningar lämnats utanför tillämpningsområdet för protokollet.

I statsrådets redogörelse till riksdagen om regionförvaltningsreformen (SRR 1/2013 rd) bedömde man att det oberoende som förutsätts av övervakningen av arbetarskyddet hade utfallit väl i regionförvaltningsverksmodellen. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande med anledning av redogörelsen (GrUU 15/2013 rd) konstaterat att uppgifterna från arbetarskyddstillsynen visar att i synnerhet övervakningen av stora multinationella arbetsplatser, där resurserna för ansvarsområdet för arbetarskydd vid ett enskilt regionförvaltningsverk är små, är ett problem. I statsrådets redogörelse om regionförvaltningsreformen konstaterades det att avsikten är att arbetarskyddets ställning i regionförvaltningsverken ska utvecklas bland annat så att användningen av övervakningsresurser effektiviseras och övervakningen förbättras så att den håller jämn kvalitet. Som en möjlighet nämndes att arbetarskyddsinspektörerna ges rikstäckande behörighet. Grundlagsutskottet konstaterade i sitt utlåtande att det vid justeringen av behörigheten eller annan omorganisering av arbetarskyddstillsynen också i fortsättningen är viktigt att bibehålla oberoendet och opartiskheten i myndighetsverksamheten och trygga ändamålsenliga övervakningsresurser.

Förslaget att organisera arbetarskyddstillsynen så att den hör till uppgifterna för Statens tillstånds- och tillsynsmyndigheten, som verkar på riksnivå, motsvarar till den del som gäller de grundläggande lösningarna i fråga om arbetarskyddstillsynens oberoende status den nuvarande organiseringen av arbetarskyddet vid regionförvaltningsverken. Arbetarskyddstillsynens oberoende status vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beskrivs och bedöms närmare i kapitel 4.2.1.1 i regeringens proposition. I samma kapitel beskrivs också den föreslagna lösning-

en att social- och hälsovårdsministeriet ska ordna tillsyn över arbetarskyddet vid myndigheten så att tjänstemännen vid myndigheten på lika villkor som andra arbetstagare kan anlita en arbetarskyddsmyndighet. Genom den föreslagna lagstiftningen garanteras oberoende och opartiskhet i arbetarskyddstillsynen och insyn i de övervakningsresurser som fördelas på arbetarskyddet.

Genom att arbetarskyddstillsynen koncentreras och blir en riksomfattande funktion förbättras samtidigt möjligheterna att utnyttja arbetarskyddstillsynens resurser och specialsakkunskap i hela landet på ett ändamålsenligt och effektivt sätt och mer flexibelt fördela resurser på olika arbetarskyddsuppgifter. En riksomfattande struktur kan därmed bedömas förbättra förutsättningarna att effektivt genomföra arbetarskyddstillsynen. Dessutom stöder strukturen som riksomfattande myndighet införandet av enhetliga rutiner, enhetlig avgörandepraxis och enhetlig service i hela landet, vilket garanterar att kunder i olika delar av landet bemöts jämnt. Genom det heltäckande nätverk av verksamhetsställen som planeras för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet säkerställs den regionala närvaro i hela landet som behövs vid arbetarskyddstillsyn.

Miljön

Enligt grundlagens 20 § 1 mom. bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. I bestämmelsen uttrycks människornas helhetsansvar för att bedriva ekonomisk och samhällelig verksamhet enligt principer som säkerställer att den levande och den livlösa naturens mångfald bevaras (se RP 309/1993 rd, s. 66/II). Bestämmelsen omfattar både att hindra ödeläggelse av miljön eller miljöförstöring och aktiva åtgärder som gynnar miljön. Enligt grundlagens 20 § 2 mom. ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Avsikten är att bestämmelsen ska påverka i första hand lagstiftarens och andra normgivares verksamhet (RP 309/1993 rd, s. 66/II). Den rättsliga betydelsen av den grundläggande rätten till en sund miljö har förstärkts efter det att lagen stiftades. I den juridiska litteraturen och i grundlagsutskottets utlåtanden (bl.a. GrUU 21/1996 rd och GrUU 38/1998 rd) har den tolkningen omfattats att det är fråga om en i normativt hänseende förpliktande bestämmelse om en grundläggande rättighet. De miljövärden som uttrycks i bestämmelsen om den grundläggande rätten till en sund miljö ska beaktas i all lagstiftning och rättskipning som har betydelse från miljösynpunkt. Också högsta förvaltningsdomstolen konstaterar i sitt avgörande (HFD 2002:86) att bestämmelsen om den grundläggande rätten till en sund miljö för sin del styr lagtillämpningen och -tolkningen.

Bevakning av allmänt intresse i miljöskydds- och vattenhushållningsärenden

Allmänt och enskilt intresse är centrala begrepp inom miljörätten. Med allmänt intresse avses sådana allmänna intressen som inte kan återställas som rättigheter för enskilda medborgare eller grupper av medborgare. Med enskilt intresse avses intressen som hör till enskilda medborgares eller av enskilda medborgare bildade gruppers rättssfär och som inte har en mera allmän betydelse. I anslutning till förverkligandet av den grundläggande rätten till en sund miljö och förverkligandet av det allmännas skyldighet att säkerställa de grundläggande rättigheterna, har myndigheterna en lagstadgad uppgift att bevaka allmänt intresse i samband med sina egna uppgifter och inom sitt eget ansvarsområde. En myndighets bevakning av allmänt intresse kan framgå också som rätten att anhängiggöra ärenden, en möjlighet att ge utlåtanden eller som rätt att söka ändring. Uppgifter som avser bevakning av allmänt intresse ingår bland annat i miljöskyddslagen, vattenlagen, naturvårdslagen, markanvändnings- och bygglagen och i gruvlagen. Allmänt intresse kan ha ett samband med ett bruksintresse eller ett skyddsintresse. Ett allmänt bruksintresse kan avse trafik, försvar eller industriell verksamhet medan ett allmänt skyddsintresse kan avse hälsa, trivsel eller natur-, kultur- och landskapsvärden.

Enligt 3 § 2 mom. 3 punkten i den gällande lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) har NTM-centralerna i uppgift att bevaka bland annat allmänt intresse i miljö- och vattenärenden. Enligt miljöskyddslagen hör bevakningen av allmänt intresse också till den

kommunala miljövårdsmyndigheten. Också andra myndigheter bevakar allmänt intresse i miljöärenden, vilket kan ha samband med skötseln av de uppgifter som ankommer på dem. Som exempel kan nämnas museiverket och de landskap som i framtiden ska verka som fiskerihushållningsmyndigheter. I samband med landskapsreformen överförs miljö- och vattenärendena till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till landskapen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för uppgiften att bevaka allmänt intresse. Dessutom ska landskapen bevaka allmänt intresse i fråga om uppgifter som föreskrivs särskilt.

Enligt grundlagens 2 § 3 mom. ska lag noggrant iaktas i all offentlig verksamhet. En förutsättning för att laglighetsprincipen ska förverkligas är en effektiv övervakning av lagligheten i myndigheternas verksamhet, vilket i synnerhet understryker betydelsen av verksamhetens offentlighet och ett effektivt rättsskydd. Lagstiftningen om myndigheternas verksamhet och handlingsoffentligheten samt de relativt omfattande möjligheterna att söka ändring skapar goda förutsättningar för uppfyllandet av laglighetskravet. I den föreslagna myndighetsstrukturen förmedlas synpunkterna i anslutning till bevakning av allmänt intresse till tillståndsförfarandet genom myndighetens interna förfarande. Andra myndigheters ståndpunkt i ett ärende utreds fortfarande genom remissförfarandet. Detta ändrar inte den omständigheten att sökanden och övriga aktörer ska ges rätt att uttala sin uppfattning om de anmärkningar och åsikter som givits med anledning av en ansökan.

Kravet att det allmänna ska organisera förvaltningen på ett sätt som tryggar de grundläggande och mänskliga rättigheterna eller grundlagens 11 kap. om ordnande av förvaltningen innebär inte en förpliktelse att organisera myndighetsstrukturerna på ett visst sätt. Från grundlagens synpunkt har det betydelse om en viss förvaltningsstruktur tryggar de grundläggande och mänskliga rättigheterna på det sätt som grundlagens 2 och 22 § förutsätter.

Enligt grundlagens 22 § ska det allmänna se till att de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna tillgodoses. Bestämmelsen förpliktar det allmänna att ordna förvaltningen på ett sätt som tillgodoser de grundläggande fri- och rättigheterna och mänskliga rättigheterna. Enligt grundlagens 20 § 1 mom. bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt 2 mom. i samma paragraf ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Bevakningen av allmänt intresse i miljöärenden måste anses utgöra en del av uppdraget som hänför sig till det allmänna.

I systemet som är baserat på gällande lagstiftning kan tillsynsmyndigheten inrikta sig framför allt på att i ärenden enligt vattenlagen bevaka allmänt intresse då den med anledning av en ansökan ger ett yttrande som tillståndsmyndigheten kan beakta i sin egen beslutsprövning. Utifrån en noggrann gränsdragning när det gäller myndigheternas uppgiftsfördelning är avgörandet klart. Genom remissförfarandet förmedlas den bevakande myndighetens uppfattning om förutsättningarna för genomförande av ett projekt till sökanden och parterna i samrådsskedet, vilket främjar förvaltningsförfarandets genomskinlighet och parternas rättssäkerhet.

Vid bedömningen av betydelsen av förfarandet enligt den gällande lagstiftningen måste det beaktas att det i samband med miljörättsligt beslutsfattande i stor utsträckning är fråga om ett förfarande i myndighetsregi. Tillståndsmyndigheten ska på tjänstens vägnar undersöka förutsättningarna för beviljande av tillstånd, inklusive med beaktande av allmänt intresse, och avgöra ärendet trots att andra myndigheter inte över huvud taget yttrat sig om saken. Det är skäl att understryka att prövningssituationer enligt olika lagar och betydelsen av myndighetens talerätt varierar beroende på vilken lagstiftning som tillämpas. I en situation där tillståndsprövningen baseras på vattenlagen och där det är fråga om en avvägning mellan olika värderade intressen, har de uppfattningar om allmänt intresse som myndigheten framför ett större viktvärde än exempelvis i en sådan tillståndsprövningssituation som avses i miljöskyddslagen och som inte inbegriper någon intressejämförelse.

Att tillstånds- och tillsynsmyndigheten ges i uppgift att bevaka allmänt intresse är i och för sig en godtagbar lösning från grundlagssynpunkt. Med tanke på systemets godtagbarhet har det

betydelse om man i det nya systemet kan bevara det nuvarande systemets goda sidor, exempelvis öppenheten i den myndighets ståndpunkt som bevakar allmänt intresse. Dessutom förefaller det som om det nya myndighetssystemet understryker vikten av att på tjänstens vägnar utreda frågan om allmänt intresse och vid tillståndsförfarandet framhålla dess allmänna betydelse. Detta får emellertid inte leda till att dessa intressen prioriteras på ett sätt som är främmande för de rättsprinciper som gäller inom förvaltningen, i synnerhet med beaktande av proportionalitetsprincipen och förtroendepincipen.

I det utkast som var på remiss sommaren 2017 föreslogs att det vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet skulle inrättas en enhet med uppgift att bevaka allmänt intresse i miljöärenden. Enheten skulle också ha rätt att överklaga Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut med stöd av miljölagarna. Under den fortsatta beredningen övervägdes också ett system där opartiska ombudsmän skulle ha bevakat allmänt intresse. De föreslagna arrangemangen påminde om motsvarande system inom tullförvaltningen och skatteförvaltningen. Arrangemanget skulle ha inneburit att de centrala dragen i systemet enligt den gällande lagstiftningen skulle ha bevarats. Enhetens och ombudsmännens uppgifter skulle i viss mån ha överlappat varandra i förhållande till miljöområdet och att förse enheten med tillräcklig sakkunskap skulle ha krävt avsevärda resurser i förhållande till dess storlek och uppgifter. Med beaktande av den principiellt svåra frågan om myndighetens rätt att söka ändring i sina egna beslut ledde dessa omständigheter till att verksamheten för organisering av bevakningen av allmänt intresse organiserades i enlighet med förslaget.

Skötseln av myndighetens lagstadgade uppgift sammanhänger med frågan om myndighetens besvärsmätt. Liksom parterna kan myndigheten, med beaktande av de uppgifter som ålagts den, ha ett behov av hänskjuta frågan om lagligheten av en annan myndighets beslut till en domstol för prövning. En grundläggande bestämmelse om saken finns i förvaltningsprocesslagens (586/1996) 6 § 2 mom. där det föreskrivs att en myndighet har besvärsmätt på grundval av stadgande i lag eller om besvärsmätten är nödvändig för det allmänna intresse som myndigheten ska bevaka. Den allmänna bestämmelsen i förvaltningsprocesslagen kompletteras sålunda av flera speciallagars bestämmelser om myndighetens besvärsmätt.

Frågan om en myndighets besvärsmätt behandlas i flera av grundlagsutskottets utlåtanden. Det har från konstitutionell synpunkt inte ansetts vara problematiskt att en myndighet har besvärsmätt när det gäller en annan myndighets beslut, om besvärsmätten har samband med skötseln av myndighetens uppgifter. Däremot har det ansetts att en myndighets rätt att överklaga egna beslut är ägnad att skada en korrekt behandling av ärenden och underminera myndigheternas på betryggande utredning och beredning baserade beslutsfattande (se GrUU 47/2005 rd). Dessutom kan detta ge intrycket att myndigheten eventuellt är motpart till en part (GrUU 36/2004 rd, s. 4/II och GrUU 37/2004 rd, s. 3/II). Grundlagsutskottet har i och för sig ansett att en myndighet kan ges rätt att överklaga sina egna beslut, med beaktande av ärendenas art och karaktär (GrUU 15/2011 rd, s. 5 och GrUU 58/2006 rd, s. 9), om utnyttjandet av besvärsmätten bidrar till att bevara en enhetlig rättspraxis (GrUU 4/2004 rd, s. 10/I, GrUU 4/2005 rd, s. 3/I, GrUU 45/2006 rd, s. 3 och GrUU 22/2013 rd). Det har också ansetts vara lämpligt att någon annan än en tjänsteman vid den myndighet som fattat beslutet för talan i ett bevärsärende.

Enligt propositionen får den statliga myndighet som svarar för bevakningen av allmänt intresse (Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet) inte söka ändring i tillståndsmyndighetens, dvs. i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut. Däremot får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut varmed ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har ändrats eller upphävts. Jämfört med nuläget kan slopandet av den myndighets besvärsmätt som svarar för bevakningen av allmänt intresse, som en direkt följd av att uppgiften ålagts tillståndsmyndigheten, ses som en försämring jämfört med nuläget. Det måste emellertid beaktas att i och med det föreslagna arrangemanget kommer beaktandet också av synpunkter på bevakningen av allmänt intresse inom myndigheten att utgöra en särskild del av tillståndsprövningen. Dessutom är det skäl att beakta att landskapen och de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna enligt förslaget får rätt att söka ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut om bevakning av allmänt intresse, enligt vad som sär-

skilt föreskrivs om saken. Genom förslaget begränsas inte heller den rätt som tillkommer medborgarna, medborgarorganisationerna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse när det gäller att söka ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut. Det föreslagna myndighetssystemet kan anses vara förenligt med grundlagen. I samband med utformningen av interna förfaranden och upprättandet av arbetsordning är det emellertid skäl att fästa avseende vid grundlagens förutsättningar, för att säkerställa att synpunkter som avser det allmänna intresset och laglighetsövervakningen beaktas på ett genomskinligt och oberoende sätt.

Markanvändning och byggande

NTM-centralerna ska enligt 18 § i markanvändnings- och bygglagen övervaka att de riksomfattande målen för områdesanvändningen beaktas vid planläggning, byggande och annan områdesanvändning. Övervakningen gäller planläggning till den del som planerna har riksomfattande betydelse eller betydelse på landskapsnivå. Ärenden av riksomfattande betydelse eller ärenden som är av betydelse på landskapsnivå är exempelvis sådana som har samband med riksomfattande mål för områdesanvändningen, ärenden som har samband med naturvärden och kulturmiljön och som har riksomfattande betydelse eller betydelse på landskapsnivå samt sådana lösningar som får konsekvenser för flera kommuners område och berör betydande tätortsstrukturer i stadsregioner, trafiksystem och rekreationsområden. En del av de frågor som omfattas av tillsynen hör till den grundläggande rätten till en sund miljö enligt grundlagens 20 §.

Det föreslås att NTM-centralerna dras in i samband med landskapsreformen och därför upphör också den särskilda uppgift som beskrivs i ovan i markanvändnings- och bygglagens 18 §. Vid en bedömning av förslaget med avseende på den förpliktelse gällande myndighetsverksamheten som avses i grundlagens 20 § är det skäl att beakta att det i samband med reformen inte föreslås några ändringar i fråga om de lagstadgade kraven på planernas innehåll. I samband med reformen ska olika sektormyndigheters, exempelvis naturskydds- och museimyndigheternas, möjligheter till myndighetssamarbete tryggas och deras besvärsmätt ska inte begränsas. Eftersom frågor som för närvarande hänförs till tillsynen också i fortsättningen ska beaktas vid det proaktiva myndighetssamarbetet inom planläggningen, kan den omständigheten att tillsynen upphör inte anses åsidosätta de förpliktelser som grundlagens 20 § innebär myndighetsverksamheten.

Tillsyn över att de grundläggande rättigheterna tillgodoses

Till uppgifterna för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som föreslås bli inrättad hör att i regionerna trygga de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten genom att sköta verkställighets-, tillstånds-, registrerings-, styrnings- och tillsynsuppgifter som avser efterlevnaden av lagstiftningen. Myndighetens uppgifter består av tillståndsförvaltning, styrningsuppgifter och tillsynsuppgifter inom olika uppgiftsområden. En stor del av myndighetens uppgifter har anknytning till de grundläggande rättigheterna, då de är sammankopplade till exempel med tryggheten av jämlikheten enligt grundlagens 6 §, de kulturella rättigheterna enligt grundlagens 16 §, rätten till eget språk och egen kultur enligt grundlagens 17 §, näringsfriheten och rätten till arbete enligt grundlagens 18 §, rätten till social trygghet enligt grundlagens 19 § samt ansvaret för miljön enligt grundlagens 20 §. Till denna del bör propositionen bedömas med hänsyn till tryggheten av de grundläggande rättigheterna och främjandet av att de tillgodoses, vilket det allmänna enligt lag ska sörja för.

I förslaget ändras strukturen för myndighetstillsynen, medan de tillsynsuppgifter som föreskrivits för staten förblir oförändrade. I de andra propositioner som har samband med denna proposition, t.ex. lagstiftningen om ordnande av social- och hälsovården och räddningsväsendet och lagstiftningen om tillväxttjänster, ses innehållet i och metoderna för tillsynen över med anledning av landskapsreformen. Propositionen har därmed inga direkta konsekvenser för området för eller innehållet i tillsynen över de grundläggande rättigheterna. Indirekt stöder propositionen ett effektivt genomförande av tillsynsuppgifterna. I den nya myndighetsmodellen möjliggörs bland annat en flexibel användning av tillsynsresurserna i hela landet, vilket bidrar

till att förbättra effektiviteten i tillsynen genom att resurser kan fördelas enligt behov. Detta påverkar såväl behandlingstiderna som resultatet av tillsynen, när tillsynen i ännu större grad kan inriktas proaktivt och riskbaserat. Lösningen gör det också möjligt att införa enhetlig praxis och tolkning på riksnivå, vilket gör myndighetens kunder mer jämlika och borgar för att de grundläggande rättigheterna tillgodoses på ett enhetligt sätt. Dessutom förbättrar myndighetslösningen övervakarens sakkunskap och kompetensutveckling i och med tillgången till hela den riksomfattande myndighetens sektorsövergripande sakkunskap. På motsvarande sätt kan också tillgodoseendet av de grundläggande rättigheterna övervakas som en helhet, när myndighetsstrukturen möjliggör tvärssektoriella verksamhetsmodeller där man kan förenhetliga de olika förvaltningsområdenas med varandra sammankopplade tillsynsprocesser. Dessa förändringar kan bedömas ha effekter som stöder tillgodoseendet av de grundläggande rättigheterna.

Övergångsbestämmelse om lönesystemet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Det föreslagna förfarandet, enligt vilket bestämmelserna i regionförvaltningsverkens avtal om lönesystem i allmänhet ska tillämpas i tjänsteförhållanden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, innebär att löneläget för dem som har övergått från regionförvaltningsverken förblir oförändrat. När det gäller de som har övergått från närings-, trafik- och miljöcentralerna och Valvira, så upphör tillämpningen av dessa verks lönesystem på dem som övergått från verken och de kommer att omfattas av samma lönesystem som personalen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i allmänhet. Eftersom lönenivån för den personal som övergår från närings-, trafik- och miljöcentralerna och Valvira och som har motsvarande uppgifter är lite högre än lönenivån vid regionförvaltningsverken, är det sannolikt att endast en liten del av lönerna för den personal som övergår från närings-, trafik- och miljöcentralerna och Valvira höjs. De flestas löner förblir oförändrade i enlighet med bestämmelserna i statens tjänstekollektivavtal på central nivå om tryggnad av den gamla lönen (avsnitt 2 i bilagan till under-teckningsprotokollet till avtalet).

I allmänhet avtalas det om villkoren i statstjänstemännens tjänsteförhållanden genom tjänstekollektivavtal. Detta grundar sig på lagstiftningen om statens tjänstekollektivavtal samt på yrkesmässig organisationsfrihet. Statens huvudavtalsorganisationer har samtyckt till att bestämmelser om saken utfärdas i enlighet med denna proposition. Sålunda är det möjligt att stifta den föreslagna lagen i vanlig lagstiftningsordning.

4.3 Språkliga rättigheter och samernas kulturella autonomi

Propositionens konsekvenser för de språkliga rättigheterna måste bedömas framför allt utifrån bestämmelsen i grundlagens 17 § om rätten till eget språk och egen kultur. Frågan måste bedömas också med avseende på grundlagens 121 § 4 mom. om samernas rätt till språklig och kulturell autonomi samt utifrån grundlagens 122 § om den administrativa indelningen, trots att omfattningen av bedömningen i fråga om den sist nämnda bestämmelsen begränsas av förslaget till landskapsindelning som ingår i regeringens proposition om landskapsreformen och reformen av social- och hälsovården (RP 15/2017 rd), i 5 § i lagen om införande av landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet.

Enligt 17 § 1 mom. i grundlagen är Finlands nationalspråk finska och svenska. Enligt paragrafens 2 mom. ska vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen sak använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, samt att få expeditioner på detta språk tryggas genom lag. Det allmänna ska tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhälleliga behov enligt lika grunder. Enligt lagens 3 mom. har samerna såsom urfolk samt romerna och andra grupper rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur. I lag föreskrivs om samernas rätt att använda samiska hos myndigheter. Rättigheterna för dem som använder teckenspråk och dem som på grund av funktionsnedsättning behöver tolknings- och översättningshjälp tryggas genom lag. I grundlagens 17 § 1 mom. konstateras principen för landets officiella tvåspråkighet. Bestämmelsen innefattar en tanke om nationalspråkens

RP 14/2018 rd

likvärdighet. Bestämmelsen i 17 § förutsätter vid sidan av den formellt jämställda behandlingen av språken också att den faktiska jämlikheten mellan den finsk- och svenskspråkiga befolkningen tryggas bland annat i ordnandet av samhällsservice (jfr RP 309/1993 rd s. 69, GrUB 9/2008 rd och GrUU 21/2009 rd).

Samernas kulturella autonomi

Enligt grundlagens 121 § 4 mom. har samerna inom sitt hembygdsområde språklig och kulturell autonomi enligt vad som bestäms i lag (jfr RP 248/1994 rd, GrUB 17/1994 rd, ShUB 12/1994 rd och GrUB 1/1995). De centrala författningarna i detta avseende är samiska språklagen (1086/2003) och sametingslagen (974/1995).

I förarbetena till bestämmelsen om samernas språkliga och kulturella autonomi som avses i grundlagens 121 § 4 mom. (RP 248/1994 rd) konstateras bland annat att till följd av den föreslagna ändringen av regeringsformen blir det möjligt att ta in ärenden som hör till samernas kulturella autonomi i lagstiftningen om kommunal- eller statsförvaltningen inom samernas hembygdsområde eller att överföra dessa uppgifter från kommunal- eller statsförvaltningen till en särskild sameförvaltning. Grundlagsutskottet konstaterar i sitt betänkande med anledning av propositionen (GrUB 17/1994 rd och GrUB 1/1995 rd) bland annat att den föreslagna bestämmelsen är ett slags förklaring så till vida att den till alla delar medger att samerna som ett urfolk ska tillförsäkras kulturell autonomi genom lag.

Den ovan nämnda grundlagsbestämmelsen om samernas språkliga och kulturella autonomi förefaller således inte för den offentliga förvaltningen uppställa någon ovillkorlig förpliktelse att utvidga samernas språkliga och kulturella autonomi utöver vad som för närvarande föreskrivs framför allt i samiska språklagen eller i sametingslagen. Även om samernas kulturella autonomi anses omfatta också samernas traditionella näringar, exempelvis renskötsel, fiske och jakt, har detta emellertid i praktiken inte ansetts betyda att de administrativa uppgifterna i anslutning till de traditionella näringarna måste överföras från den statliga myndigheten till Sametinget eller att Sametinget måste ges parallell behörighet med avseende på uppgifterna. Det är i detta sammanhang av en central betydelse också att de centrala förslagen gällande inrättandet av landskapen samt deras förvaltning, ekonomi och verksamhet och deras förhållande exempelvis till samernas kulturella autonomi är baserade på de riktlinjer som drogs upp och de förslag som lades fram i samband med beredningen av regeringens proposition om landskapsreformen och reformen av social- och hälsovården (RP 15/2017 rd). En omständighet som inverkar på bedömningen är dessutom att genom denna proposition genomförs endast de ändringar i speciallagstiftningen som direkt gäller uppgifter som ska överföras.

När förvaltning organiseras ska enligt 122 § 1 mom. i grundlagen en indelning i sinsemellan förenliga områden eftersträvas så att den finsk- och svenskspråkiga befolkningens möjligheter att erhålla tjänster på det egna språket tillgodoses enligt lika grunder. I bestämmelsen betonas kravet på språklig jämlikhet genom att det förutsatt att dessa möjligheter tillgodoses enligt lika grunder (jfr RP 1/1998 rd s. 177 och GrUU 37/2006 rd).

Landskapsreformen och språklagen

Enligt det förslag till ändring av 3 § i språklagen (423/2003) som ingår i den ovan nämnda propositionen (RP 15/2017 rd) ska lagen tillämpas bland annat hos landskapsmyndigheter. Enligt förslaget till ändring av 6 § 1 mom. i språklagen är landskapsmyndigheten en enspråkig myndighet om dess ämbetsdistrikt omfattar enbart kommuner med samma språk, och en tvåspråkig myndighet om dess ämbetsdistrikt omfattar kommuner som har olika språk eller minst en tvåspråkig kommun. I 5 § i lagen om införande av landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet, som ingår i den proposition som nämns ovan, föreskrivs om landskapsindelningen. I paragrafen bestäms landskapens namn och vilka kommuner som hör till respektive landskap. Utifrån denna indelning kommer landskapen Mellersta Österbotten, Kymmenedalen, Österbotten, Nyland och Egentliga Finland att vara tvåspråkiga landskap. Av dessa kommer landskapet Österbotten att ha en svensk-

språkig majoritet och de övriga ovan nämnda tvåspråkiga landskapen en finskspråkig majoritet. I landskapet Kymmenedalen kommer det att finnas endast en svenskspråkig kommun (Pyttis).

Enligt förslaget till ändring av 10 § 1 mom. i språklagen har var och en rätt att använda finska eller svenska i kontakter med statliga myndigheter, tvåspråkiga landskapsmyndigheter och tvåspråkiga kommunala myndigheter. Myndigheten ska dessutom ordna möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska. Enligt förslaget till ändring av 10 § 2 mom. ska hos enspråkiga landskapsmyndigheter användas landskapets språk och hos enspråkiga kommunala myndigheter kommunens språk, om inte myndigheten på begäran beslutar annorlunda eller något annat föreskrivs på något annat ställe i lag. Var och en har dock rätt att bli hörd på sitt eget språk och att använda sitt eget språk i ärenden som väcks av en myndighet och som direkt gäller grundläggande rättigheter för honom eller henne eller någon som är i hans eller hennes vård eller om myndigheten ålägger honom eller henne någon skyldighet.

Inom social- och hälsovården, som enligt den föreslagna landskapslagens 6 § 1 mom. 1 punkten hör till landskapets uppgiftsområde, tryggas kundernas nationalspråkliga rättigheter genom en specialbestämmelse i 6 § i den lag om ordnande av social- och hälsovård som ingår i den ovan nämnda propositionen och enligt vilken social- och hälsovård i tvåspråkiga landskap ska ordnas på både finska och svenska så att kunderna blir betjänade på det språk de väljer, antingen finska eller svenska. I enspråkiga landskap ordnas tjänsterna på landskapets språk så att kunden har rätt att använda finska eller svenska.

Enligt de ändringar i språklagen som beskrivs ovan jämföras således landskapen i fråga om tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna med kommunala myndigheter, utom när det gäller social- och hälsovårdstjänster, där klienterna enligt det som beskrivs ovan har större språkliga rättigheter än de som föreskrivs i språklagen. Till följd av denna regeringsproposition överförs till landskapen utöver de uppgifter som överförs från kommuner och samkommuner emellertid också ett stort antal uppgifter från statliga myndigheter. I dessa uppgifter som överförs från staten till landskapen har förvaltningens kunder och tjänsteanvändare enligt 10 § 1 mom. i den gällande språklagen större språkliga rättigheter än i de uppgifter som för närvarande sköts hos enspråkiga kommunala myndigheter eller i framtiden i de uppgifter som kommer att skötas hos enspråkiga myndigheter i landskapen.

Den ovan beskrivna situationen kommer att leda till att de språkliga rättigheterna för invånare och tjänsteanvändare som hör till den språkliga minoriteten i enspråkiga landskap försvagas i fråga om skötseln av de uppgifter som överförs från de statliga myndigheterna till landskapen. Därför föreslås i propositionen att till språklagens 10 § fogas ett nytt 3 mom., enligt vilket var och en utöver det som föreskrivs i språklagens 10 § 1 och 2 mom. har rätt att hos landskapsmyndigheten i egen sak använda sitt eget språk, finska eller svenska. Dessutom ska landskapsmyndigheterna enligt bestämmelsen för den som ska höras ordna möjlighet att bli hörd på sitt modersmål, antingen finska eller svenska. Den föreslagna bestämmelsen är avsedd att vara en specialbestämmelse som enbart gäller landskapsmyndigheten, och den syftar till att säkerställa att tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna inte försämras jämfört med nuläget vid skötseln av de uppgifter som överförs från statliga myndigheter till landskapen. I praktiken kommer förslaget till lagstiftning också att utvidga de språkliga rättigheterna för dem som hör till språkliga minoriteter i fråga om skötseln av de uppgifter som överförs från enspråkiga kommuner eller samkommuner till enspråkiga landskap. Det är dessutom skäl att beakta att enligt den föreslagna landskapslagens 27 § 1 mom. ska i tvåspråkiga landskap tillsättas ett påverkansorgan för den språkliga minoriteten. Till medlemmar i organet ska väljas personer som representerar de invånare i landskapet som hör till den språkliga minoriteten.

Landskapsreformen och samiska språklagen

I samiska språklagens 2 § föreskrivs om lagens tillämpningsområde. I paragrafen räknas upp de myndigheter som lagen ska tillämpas på. Det föreslås ändringar i regeringens proposition

(RP 44/2017 rd) med förslag till ändring av samiska språklagen, som i sin tur har samband med den proposition om landskapsreformen samt reformen av social- och hälsovården (RP 15/2017 rd) som avses ovan. I propositionen föreslås att 2 § i samiska språklagen ändras så att lagen ska tillämpas också på landskapet Lappland.

Inom den social- och hälsovård som enligt den föreslagna landskapslagens 6 § 1 mom. 1 punkten hör till landskapets uppgiftsområde tryggas de samiska språkliga rättigheterna genom en specialbestämmelse i 6 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård, enligt vilken kunden har rätt att använda samiska enligt samiska språklagen när det gäller social- och hälsovårdstjänster som produceras inom samernas hembygdsområde och inom landskapet Lappland, när det gäller sådana tjänster som bara produceras i enheter utanför hembygdsområdet.

Utöver de omständigheter som nämns ovan är det skäl att beakta att enligt 27 § 3 mom. i den föreslagna landskapslagen ska landskapsstyrelsen i landskap där det ingår kommuner som hör till samernas hembygdsområde tillsätta ett påverkansorgan för samiskan.

För de landskap som inrättas får propositionen inga andra direkta rättsliga konsekvenser när det gäller samernas språkliga rättigheter.

Reformen av den statliga regionförvaltningen samt språklagen

Hos den nya riksomfattande statliga myndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, kommer att koncentreras uppgifter som tidigare delvis har skötts vid tvåspråkiga statliga centralförvaltningsmyndigheter och tvåspråkiga statliga regionförvaltningsmyndigheter samt delvis vid enspråkigt finskspråkiga statliga regionförvaltningsmyndigheter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som föreslås bli inrättad ska ha hela landet som verksamhetsområde, om inte något annat föreskrivs särskilt. Till sin rättsliga ställning är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en riksomfattande myndighet som klassificeras som centralförvaltningsmyndighet och således är en tvåspråkig myndighet enligt 6 § 1 mom. 2 punkten i språklagen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i enlighet med grundlagen och språklagen sköta sina uppgifter på de båda nationalspråken.

När förvaltning organiseras ska enligt 122 § 1 mom. i grundlagen en indelning i sinsemellan förenliga områden eftersträvas så att den finsk- och svenskspråkiga befolkningens möjligheter att erhålla tjänster på det egna språket tillgodoses enligt lika grunder. Avsikten är att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med tanke på de uppgifter som den ska sköta ska organiseras i sektorer och verksamhetsenheter. Bestämmelser om myndighetens sektorer ska tas in i lag, medan det ska föreskrivas om verksamhetsområdet genom förordning av statsrådet. Vid organiseringen av myndighetens verksamhet ska också tillgången till tjänster och de språkliga rättigheterna tillgodoses. Både sektorerna och enheterna ska vara riksomfattande funktioner och således tvåspråkiga. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ha ett verksamhetsställe i varje landskap i Fastlandsfinland. Genom förordning av statsrådet ska föreskrivas om myndighetens verksamhetsställen. Avsikten är att verksamhetsställena dock inte ska utgöra ett tjänste- eller verksamhetsområde som bestäms på regionala grunder och att de alltså inte ska utgöra en sådan regional organisation inom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som har ett regionalt tjänste- eller verksamhetsområde, vilket innebär att också verksamhetsställena ska uppfylla de skyldigheter som språklagen föreskriver för tvåspråkiga statliga myndigheter.

Myndighetens sektorer och verksamhetsenheter kan ha funktionella och regionala enheter enligt vad som bestäms i arbetsordningen. Det geografiska ansvarsområde som bestämts för en intern enhet vid en sektor eller verksamhetsenhet innebär emellertid inte att enheten får regional behörighet och att organiseringen då inte heller får några särskilda språkliga konsekvenser för myndighetens allmänna språkliga ställning.

För att de språkliga rättigheterna ska tillgodoses föreslås i fråga om uppgifterna inom specialpedagogiken samt undervisnings- och kulturväsendet liknande specialarrangemang som tidigare. Enligt 5 § 3 mom. i förslaget till lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ha en svenskspråkig enhet inom sektorn för specialpedagogiken samt undervisnings- och kulturväsendet. Bestämmelser om enhetens uppgifter och behörighetsvillkoren för dess personal utfärdas genom statsrådets förordning. För att även i fortsättningen upprätthålla den nuvarande nivån på språkliga och kulturella rättigheter är avsikten att skapa en organisatorisk lösning där vissa uppgifter inom sektorn för specialpedagogiken samt undervisnings- och kulturväsendet organiseras på språkliga grunder till egna enheter inom sektorn. Den svenskspråkiga enheten ska inom sin uppgift betjäna den svenskspråkiga befolkningen i hela landet.

Verksamhetsområdet för statens ämbetsverk på Åland ska på motsvarande sätt som i nuläget vara landskapet Åland. Med stöd av 36 § 1 punkten i självstyrelselagen för Åland är landskapet Åland enspråkigt svenskt. Ämbetsspråket vid statens och landskapets myndigheter och inom kommunalförvaltningen är svenska. Propositionen kommer inte att påverka ämbetsverkets språkliga ställning.

Reformen av statens regionförvaltning samt samiska språklagen

Enligt 2 § 1 mom. 3 punkten i samiska språklagen är de regionförvaltningsverk och närings-, trafik- och miljöcentraler vilkas verksamhetsområde helt eller delvis omfattar Enare, Enontekiö, Sodankylä och Utsjoki, och organ som är verksamma vid dem, myndigheter som den samiska språklagen ska tillämpas på. Därför har samiska språklagen tillämpats vid Regionförvaltningsverket i Lappland och närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland samt när det gäller miljötillståndsuppgifter och arbetarskyddsuppgifter vid Regionförvaltningsverket i Norra Finland. För att de språkliga rättigheterna för dem som talar samiska inte ska försvagas när förvaltningsstrukturen ändras, ingår i denna proposition ett förslag till ändring av 2 § i samiska språklagen så att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fogas till de myndigheter som samiska språklagen ska tillämpas på. Dessutom föreslås det att 27 § i samiska språklagen ändras så att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom samernas hembygdsområde kan ha ett biträde för samiskspråkiga, på motsvarande sätt som för närvarande exempelvis vid regionförvaltningsverket i Lappland.

Det bedöms att reformen av statens myndighetsstruktur inte försämrar tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna på finska, svenska och samiska vid den nya myndigheten. Språkgruppernas service på det egna språket kan inom en riksomfattande organisation förbättras genom att samla funktioner med utgångspunkt i de språk som används samt genom specialarrangemang för språkgrupper.

4.4 Överföring av statens vattenbyggnadsegendom till landskapen

Avsikten är att statens vattenbyggnadsegendom med anknytande rättigheter och skyldigheter ska överlåtas till landskapen när landskapsreformen träder i kraft. Egendomen omfattar dammar, vallar och konstgjorda bassänger, vägar, broar, pumpverk och andra konstruktioner som exempelvis används för översvämningsskydd, vattenkraft, vattenförsörjning, torrläggning, flottning och fiskerihushållning. Vattenbyggnadsegendomen omfattar också exempelvis observationsstationer för vattenstånd och vattenföring, som behövs antingen på grund av skyldigheter som följer av ett vattenrättsligt tillstånd eller för att ta fram observationsdata för lägesbilden över vattensituationen och vattendragsprognoser. En del av de vattenbyggnader som överförs till landskapen ligger på land- eller vattenområden som staten äger. I samband med överlåtelsen av dessa byggnader ska landskapen också ges permanent nyttjanderätt till de statliga områden som behövs för konstruktionerna. En del av statens vattenbyggnader ligger på land- eller vattenområden som någon annan äger och för vilka staten har beviljats permanent nyttjanderätt i samband med ett tillstånd enligt vattenlagen som gäller byggnaden. Avsikten är att också dessa rättigheter till områdena ska överföras till landskapen tillsammans med byggnaderna.

Det sammanlagda bokföringsvärdet för den statliga vattenbyggnadsegendom som överläts till landskapen är ca 80 miljoner euro. Vattenbyggnadsegendom har i praktiken inget marknads-

värde. Av denna orsak, och eftersom landskapen behöver egendomen för att kunna sköta sina lagstadgade uppgifter inom vattenekonomi, föreslås det att staten överlåter egendomen till landskapen vederlagsfritt.

Eftersom den vattenbyggnadsegendom som överlåts till landskapen inbegriper sådan permanent nyttjanderätt till land- och vattenområden som behövs med tanke på byggnaderna, rör det sig om en till äganderätten närstående rätt till dessa områden, dvs. om fast egendom. Enligt grundlagens 92 § 2 mom. kan statlig fast egendom överlåtas endast med riksdagens samtycke eller enligt vad som anges genom lag. Den i bestämmelsen avsedda allmänna lag som har karaktären av ett bemyndigande är lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002), med stöd av vilken statsrådet eller ett ministerium, och genom beslut av statsrådet också ett ämbetsverk eller en inrättning som lyder under ministeriet, får besluta om överlåtelse av egendom. Den lagen tillämpas emellertid inte på överlåtelse av fastighetsförmögenhet vars värde överstiger 10 miljoner euro. Dessutom gäller lagen endast överlåtelse av egendom mot vederlag.

På de grunder som anförts ovan kan statens vattenbyggnadsegendom överlåtas till landskapen endast med riksdagens samtycke. Det föreslås att frågan ska regleras genom en införandelag som ingår i regeringens proposition. För tydlighetens skull ska det även genom lag föreskrivas om landskapets rätt att överlåta vattenbyggnadsegendom med anknytande rättigheter och skyldigheter till nyttohavare eller till sammanslutningar som bildats för ändamålet, exempelvis vattenrättsliga sammanslutningar som har bildats för att genomföra torrläggning.

4.5 Andra lagförslag som ska beaktas vid bedömningen

Läkemedelslagen

I de ändringar som nu föreslås handlar det om en teknisk överföring av uppgifter från kommunerna till landskapen. De bestämmelser som föreslås bli ändrade har utfärdats under den tid som den gällande grundlagen har varit i kraft, och deras grundlagsenlighet har bedömts i samband med utfärdandet (GrUU 49/2005 rd).

Hälsoskyddslagen

I propositionen föreslås ändringar i flera bestämmelser i hälsoskyddslagen som är betydelsefulla med tanke på de grundläggande rättigheterna. Hälsoskyddslagen (763/1994) trädde i kraft den 1 januari 1995, före den nuvarande grundlagen trädde i kraft. De bestämmelser i hälsoskyddslagen som mest centralt anknyter till grundläggande rättigheter, t.ex. hemfrid och näringsfrihet, har emellertid sedan den nuvarande grundlagen trädde i kraft ändrats så att bestämmelserna nu överensstämmer med den gällande grundlagen.

I de ändringar som nu föreslås rör det sig om en teknisk överföring av uppgifter från kommunerna till landskapen samt från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Tobakslagen

I det förslag till ändring av tobakslagen som ingår i regeringens proposition föreslås ändringar i flera bestämmelser i tobakslagen som är betydelsefulla med tanke på de grundläggande rättigheterna. De regeringspropositioner som ledde till en totalreform av tobakslagen (RP 15/2016 rd och RP 58/2016 rd) har nyligen behandlats i grundlagsutskottet (se GrUU 17/2016 rd). I de ändringar som nu föreslås rör det sig – med undantag för den föreslagna ändringen i 91 § – om en teknisk överföring av uppgifter från kommunerna till landskapen och från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Överföringen av uppgifter enligt tobakslagen från kommunerna till landskapen kan i alla händelser bedömas förenhetliga tillsynspraxis, vilket är viktigt med tanke på tobakslagens starka anknytning till de grundläggande rättigheterna.

RP 14/2018 rd

I propositionen föreslås det att landskapen ska ta ut övervakningsavgifter enligt tobakslagen hos detalj- och partiförsäljare. Såsom konstateras i regeringens proposition till riksdagen med förslag till tobakslag och till vissa lagar som har samband med den (RP 15/2016 rd) att den i tobakslagens 91 § avsedda övervakningsavgift snarare har karaktären av en skatt än en avgift. Enligt 81 § i grundlagen ska bestämmelser om statsskatt utfärdas genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd.

I tobakslagens 91 § ska på motsvarande sätt som i den gällande lagen som grund för skattskyldigheten föreskrivas att aktören ska ha ett detaljhandelstillstånd för tobaksprodukter eller ha gjort en anmälan om partihandel. Som grund för skattebeloppet ska föreskrivas ett visst eurobelopp per försäljningsställe. När rätten att ta ut avgiften överförs från kommunen till landskapet kommer det alltså inte längre att ges någon prövningsrätt i fråga om beloppet av övervakningsavgiften. Bestämmelser om den skattskyldiges rättsskydd finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), som det hänvisas till i 92 § 1 mom. i tobakslagen. Den berörda lagen innehåller bland annat bestämmelser om grundbesvär. Dessutom föreslås att till tobakslagen fogas bestämmelser om rättelse av tillsynsavgift.

4.6 Sammanfattning

Enligt regeringens uppfattning är helhetsbedömningen den att propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Propositionen får emellertid konsekvenser i fråga om vissa av grundlagens bestämmelser och genom den förverkligas delvis invånarnas självstyrelse på större förvaltningsområden än kommuner så som avses i grundlagens 121 § 4 mom. Med anledning av dessa omständigheter anser regeringen att det är motiverat att inhämta grundlagsutskottets utlåtande om propositionen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring

I enlighet med riksdagens beslut,
ändras 12 § i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (346/1997), sådan den lyder i lag 1384/2009, som följer:

12 §

Vite

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud eller åläggande enligt 11 § med vite. Vitet döms ut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

2.

Lag

om ändring av lagen om Finlands ekonomiska zon

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) 18 §, sådan den lyder i lag 1385/2009, samt
ändras 6 § 4 mom., 7 § 2 och 3 mom., samt 8, 9 och 19 § som följer:

6 §

Utnyttjanderätt

Beslutet om samtycke kan ses över om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet. Under samma förutsättningar kan verksamheten även avbrytas. Arbets- och näringsministeriet beslutar om avbrytande av verksamheten. Beslutet om samtycke kan också återkallas om verksamheten väsentligt strider mot de villkor som har meddelats i beslutet. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta arbets- och näringsministeriet om uppdagade överträdelser.

7 §

Byggande

Den som erhåller samtycke ska i beslutet åläggas att av sjöfartssäkerhetsskäl avlägsna anläggningar och konstruktioner som inte längre används, om det är möjligt att avlägsna dem. Den som erhåller samtycke ska dessutom åläggas att underrätta arbets- och näringsministeriet om djup, läge och dimensioner för alla de anläggningar och konstruktioner som inte har avlägsnats i sin helhet.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet ska anges de villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag. Om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet eller om förhållandena har förändrats väsentligt efter det att beslutet om samtycke meddelades, kan villkoren i beslutet ändras eller samtycket återkallas. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta arbets- och näringsministeriet om uppdagade överträdelser.

8 §

Marinvetenskaplig forskning

I fråga om annan forskning än sådan på vilken 4 eller 6 § tillämpas ska en anmälan göras till arbets- och näringsministeriet. Om arbets- och näringsministeriet anser att det forskningsprojekt som avses i anmälan om marinvetenskaplig forskning omfattas av 6 eller 7 §, ska ministeriet snarast möjligt meddela detta till den som gjort anmälan och senast inom fyra månader från det att anmälan mottagits. Ett forskningsprojekt om vilket anmälan gjorts kan i annat fall inledas tidigast sex månader efter det att anmälan har mottagits, om inte arbets- och näringsministeriet beslutar att det kan inledas tidigare. Bestämmelser om innehållet i anmälan om marinvetenskaplig forskning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Arbets- och näringsministeriet kan förbjuda att ett forskningsprojekt inleds, om anmälan innehåller oriktiga uppgifter om projektet eller om den som ska inleda forskningsprojektet inte bedöms ha förmåga att uppfylla kraven enligt artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49 och 50/1996) därför att den som ämnar inleda forskningsprojektet tidigare har underlåtit att uppfylla motsvarande krav. Arbets- och näringsministeriet ska meddela om beslut om avslag inom fyra månader från det att anmälan mottagits.

9 §

Tillfälligt avbrytande av eller upphörande med marinvetenskaplig forskning

Arbets- och näringsministeriet kan besluta att forskning som avses i 8 § ska avbrytas, om forskningen bedrivs på ett sätt som avviker från de uppgifter som lämnats i anmälan enligt 1 mom. i den nämnda paragrafen, eller om den som bedriver forskningen inte följer bestämmelserna i artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention beträffande kuststatens rättigheter när det gäller det marinvetenskapliga forskningsprojektet. Beslutet om avbrytande ska återkallas genast när den som bedriver forskningen lämnar riktiga uppgifter om forskningen eller iakttar vad som bestäms i den nämnda artikeln.

Arbets- och näringsministeriet kan besluta att marinvetenskaplig forskning ska upphöra helt och hållet, om avvikelserna från de uppgifter som lämnats i anmälan enligt 8 § 1 mom. innebär en betydande förändring av forskningsprojektet eller forskningsverksamheten, eller om de brister som avses i 1 mom. i denna paragraf inte avhjälpas inom skälig tid.

Tillsynsmyndigheten ska omedelbart anmäla överträdelser eller försummelser som den observerat till arbets- och näringsministeriet.

19 §

Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden

Verksamhet som avses i 6, 7, 7 a och 8 § övervakas av gränsbevakningsväsendet. Den som fattar ett beslut enligt 6, 7, 7 a, 8 och 9 § ska utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevak-

ningsväsendet om beslutet. Arbets- och näringsministeriet ska utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet också om en anmälan som avses i 8 §, om ministeriet inte anser att det forskningsprojekt som anmälan avser omfattas av tillämpningsområdet för 6 eller 7 §. Underrättelsen ska samtidigt också tillkännages den som gjort anmälan.

En gränsbevakningsmyndighet har rätt att meddela föreläggande om att sådan i 6, 7, 7 a och 8 § avsedd verksamhet som idkas utan samtycke av statsrådet eller anmälan till arbets- och näringsministeriet omedelbart ska upphöra, samt om att sådan verksamhet som fortgår i strid med ett beslut som avses i 9 § omedelbart ska upphöra.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

3.

Lag

om ändring av 11 kap. 12 § i rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i rättegångsbalken 11 kap. 12 §, sådan den lyder i lag 1386/2009, som följer:

11 kap

Om delgivning i rättegång

12 §

Delgivning med staten ska riktas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den myndighet som för statens talan i målet. Om den handling som ska delges har lämnats till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, ska den sända en kopia av den delgivna handlingen till den myndighet som för statens talan.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

4.

Lag

om ändring av 22 och 23 § i äktenskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i äktenskapslagen (258/1966) 22 och 23 §, sådana de lyder, 22 § i lagarna 101/1991 och 1387/2009 samt 23 § i lagarna 411/1987 och 1387/2009, som följer:

22 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av medlingen i familjefrågor lyder under social- och hälsovårdsministeriet och hör till de uppgifter som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och på Åland Statens ämbetsverk på Åland ska sköta.

Landskapen svarar för organiserandet av medling i familjefrågor. Medling kan dessutom tillhandahållas av sådana samfund, sammanslutningar och stiftelser samt enskilda som har be-

viljats tillstånd att bedriva sådan verksamhet, inom riket av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och på Åland av Statens ämbetsverk på Åland.

Närmare bestämmelser om landskapens skyldigheter när det gäller medling i familjefrågor, medlarnas uppgifter och medlingens innehåll utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

23 §

Tillstånd att medla i familjefrågor kan på ansökan beviljas ett samfund, en sammanslutning eller en stiftelse som anses kunna sköta medlingen med yrkesskicklighet. Tillstånd kan på ansökan även beviljas den som är förtrogen med barnskydds- eller familjerådgivningsarbete eller med familjerätt, och som utifrån tidigare erfarenhet samt sina personliga egenskaper har tillräckliga förutsättningar att verka som medlare.

Tillstånd meddelas för viss tid, högst fem år åt gången. Tillståndet kan dras in, om detta anses befogat.

Den myndighet som beviljar tillståndet kan samtidigt meddela närmare bestämmelser om verksamhetsområdet och uppgifterna samt om skyldigheten att till myndigheten lämna sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

5.

Lag

om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) 1-4, 6 och 7 §, sådana de lyder i lag 1389/2009, som följer:

1 §

Om den som hos någon annan har en fordran på pengar, värdepapper eller handlingar vägrar att ta emot prestationen eller om denne till följd av bortavaro eller sjukdom eller av något annat sådant skäl är förhindrad därtill, har gäldenären rätt att hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om platsen för prestationen finns på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland deponera det gäldenären har att erlægga och på så sätt fullgöra sin förpliktelse.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även om gäldenären inte vet eller bör veta till vem fullgörelsen ska verkställas eller vem av två eller flera som gör anspråk på fullgörelsen som är berättigad till den.

Om en fullgörelseskyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller en värdeandel, görs deponeeringen genom att det i värdeandelsregistret öppnas ett värdeandelskonto på vilket värdeandelarna i fråga noteras. Som kontoinnehavare ska antecknas borgenären, om borgenären är känd, eller "okänd borgenär", och på kontot ska antecknas betalningsort samt ett omnämnande av att det är fråga om en betalning som gjorts till befrielse från fullgörelseskyldighet. Den som för värdeandelsregistret ska genast efter att kontot har öppnats meddela den myndighet som avses i 1 mom. om depositionen. Vad som nedan föreskrivs om den myndighet som mottagit depositionen tillämpas på den myndighet till vilken meddelandet har sänts. I fråga om överföring av värdeandelar från kontot, meddelande till borgenären och befrielse från fullgörelseskyldighet tillämpas vad som föreskrivs nedan.

2 §

Den som på det sätt som anges i 1 § önskar deponera en prestation ska skriftligen anmäla detta till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om platsen för prestationen finns på Åland, till Statens ämbetsverk på Åland. I anmälan ska nämnas orsaken till yrkandet att fullgöra fullgörelseskyldigheten genom en deponering samt alla de omständigheter som bör vara kända när det deponerade överläts till den som är berättigad till det.

Gäldenären ska, om möjligt, utan dröjsmål lämna meddelande om deponeringen till den som är berättigad till det deponerade eller, om flera gör anspråk på det, till var och en av dem.

3 §

Gäldenären kan när deponeringen görs förbehålla sig rätten att få tillbaka det deponerade. Om någon hos den myndighet som mottagit deponeringen har gjort anspråk på det deponerade, får det dock inte utan dennes samtycke överlämnas till gäldenären, om inte anspråket har avslagits genom ett lagakraftvunnet avgörande.

4 §

Om orsaken till deponeringen har varit att två eller flera har gjort anspråk på det som deponerats, får den myndighet som mottagit deponeringen inte överlämna det deponerade till någon av dem förrän de har kommit överens om saken eller saken har avgjorts genom ett lagakraftvunnet avgörande.

6 §

Medel som med stöd av denna lag har deponerats hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland ska utan dröjsmål deponeras i ett kreditinstitut. Räntan på de i kreditinstitutet deponerade medlen tillfaller den som får lyfta depositionen. Om det vid den myndighet som mottagit depositionen inte finns något säkert förvaringsställe, ska även värdepapper och handlingar förvaras i ett kreditinstitut.

Den avgift som eventuellt tas ut för förvaringen ska betalas av deponenten. Om deponenten försummar betalningen, får det deponerade eller en nödvändig del av det säljas för att avgiften ska kunna betalas.

7 §

Om det deponerade inte har getts ut inom tio år från det att deponeringen gjordes, ska deponenten få det tillbaka, även om deponenten inte har förbehållit sig den rätt som nämns i 3 §. Deponenten ska dock inom ett år från utgången av denna tidsperiod av den myndighet som mottagit deponeringen kräva att få det deponerade, annars tillfaller deponeringen staten.

Om frågan om rätten till deponeringen är föremål för prövning i domstol eller hos skiljemän när tio år har förflutit från deponeringen, räknas tiden på ett år från det att ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet avgörande.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

6.

Lag

om ändring av 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 § i ärvdabalken

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i ärvdabalken (40/1965) 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 §, sådana de lyder i lag 1392/2009, som följer:

22 kap

Om verkställighet av legat och ändamålsbestämmelse

7 §

Om verkställandet av en ändamålsbestämmelse har underlåtits, ska var och en som kan ha fördel av att bestämmelsen verkställs samt boutredningsmän, testamentsexekutorer, efterlevande make, liksom även arvingar och universella testamentstagare och arvingars eller universella testamentstagares avkomlingar ha rätt att föra talan därom. En arvinge har rätt till talan även när han eller hon inte äger del i boet.

När det är fråga om en bestämmelse för ett allmännyttigt ändamål kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eller, om verkställigheten huvudsakligen ska ske på Åland, Statens ämbetsverk på Åland, förordna en lämplig person att föra talan.

25 kap

Om skifte av gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskap

8 §

Innan ett slutligt arvskifte enligt detta kapitel förrättas ska skiftesmannen, vid behov eller när en delägare i dödsboet yrkar det, inhämta utlåtande av det landskap inom vars område driftscentret för den gårdsbruksenhet som helt eller delvis hör till kvarlåtenskapen är beläget. Utlåtandet ska gälla följande frågor:

1) är den gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskapen sådan att odlaren och medlemmarna av odlarens familj kan få sin huvudsakliga utkomst av den eller utgör de i kvarlåtenskapen ingående lägenheterna och lägenhetsdelarna var för sig eller tillsammans med lägenheter och lägenhetsdelar som ägs av den lämpliga övertagaren av gårdsbruket eller hans eller hennes make, eller tillsammans med den del som i fall som avses i 1 b § 2 mom. tillhör den efterlevande maken, ett sådant gårdsbrukskomplex att odlaren och medlemmarna av odlarens familj kan få sin huvudsakliga utkomst av det,

2) har den som önskar att en gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel, som hör till kvarlåtenskapen, i enlighet med detta kapitel ska tas med i hans eller hennes arvslott tillräckliga yrkesförutsättningar att idka gårdsbruk,

3) vem av flera sådana lämpliga övertagare av gårdsbruk, som önskar att en i kvarlåtenskapen ingående gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel i enlighet med detta kapitel ska tas med i deras arvslott, har de bästa yrkesförutsättningarna att idka sådant lantbruk som kan komma i fråga,

4) är det med beaktande av 4 § möjligt att i samband med skiftet överlåta områden från en gårdsbruksenhet till andra delägare, samt

5) vilket är det gängse värdet på den gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel som hör till kvarlåtenskapen och vilket är det beräknade värdet enligt 2 §.

Om delägaren inte godkänner landskapets utlåtande, kan delägaren inom en månad från det han eller hon bevisligen fick del av detta begära utlåtande av Landsbygdsverket om de omständigheter som nämns i 1 mom. Landsbygdsverket ska sända utlåtandet till den som har begärt det och till skiftesmannen.

Landskapet och Landsbygdsverket ska avge de utlåtanden som avses i denna paragraf skyndsamt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

7.

Lag

om ändring av 41 § i jordlegolagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jordlegolagen (258/1966) 41 §, sådan den lyder i lag 797/1996, som följer:

41 §

Om en tomtlegorätt på grund av inteckning utgör säkerhet för en fordran eller någon annan rättighet, ska inteckningshavaren ha samma rätt till i denna lag avsedd lösen eller ersättning som inteckningshavaren annars skulle ha haft till själva pantföremålet. Lösen eller ersättning kan betalas till legotagaren endast i det fall att denne har ställt en av inteckningshavaren godkänd säkerhet eller att inteckningshavaren har lämnat sitt samtycke till betalningen. I annat fall ska beloppet deponeras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ska fördela beloppet enligt lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

8.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd (422/1974) 7 §, sådan den lyder i lag 1175/2009, som följer:

7 §

I Statskontorets beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Den som är missnöjd med Statskontorets beslut kan väcka talan mot staten vid tingsrätten i den ordning som gäller för tvistemål. Talan ska väckas inom tre månader från det att sökanden fick del av Statskontorets beslut.

Statens fördel och rätt i ersättningsmål bevakas av Statskontoret, på vars begäran Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om talan mot staten väcks vid tingsrätten på Åland, Statens ämbetsverk på Åland ska förordna ett ombud att föra statens talan.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

9.

Lag

om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 8, 52, 68 och 79 §, sådana de lyder, 8 § i lagarna 1110/1982 och 1394/2009, 52 § och 79 § i lagarna 1394/2009 och 908/2013, samt 68 § i lag 1394/2009 samt
fogas till lagen en ny 102 a § som följer:

8 §

Ägare av sådan fast egendom och innehavare av sådan nyttjanderätt som inlöses ska, om sökanden inte styrker att dessa skriftligen har samtyckt till inlösningsbeslutet, innan inlösningsbeslutet utfärdas ges tillfälle att inom utsatt tid avge utlåtande i saken. Denna tid får inte vara kortare än 30 dagar eller längre än 60 dagar, räknat från delgivningen av ansökan.

Kommunen samt, om företaget har regional betydelse, landskapet och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ges sådant tillfälle som avses i 1 mom.. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ges motsvarande tillfälle också när företaget har avsevärd betydelse för miljövården.

52 §

Sökanden ska betala ersättning i ett för allt eller, om förskottsersättning har erlagts, betala återstoden av ersättningen inom tre månader, räknat från den tidpunkt då inlösningsbeslutet avkunnades, genom att utbetala ersättningen till ersättningstagaren eller till en av denne angiven penninginrättning eller, om det har bestämts att ersättningen ska deponeras, till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Har sökanden anfört besvär över inlösningsbeslutet, får den omtvistade delen av ersättningen deponeras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I fråga om rätt att betala ersättning genom deponering gäller även vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdepapper, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), nedan deponeringslagen. Bestämmelser om lyftande av en deponerad ersättning finns i 70 §.

När en ersättning deponeras ska sökanden ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en kopia av behövliga delar av inlösningsbeslutet.

Sökanden ska utan dröjsmål underrätta Lantmäteriverket om att ersättning har betalats och samtidigt framlägga utredning om detta.

68 §

Har en ersättning deponerats med stöd av 49 §, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddela om deponeringen genom offentlig delgivning, vilken ska publiceras i den officiella tidningen, samt dessutom genom enskild delgivning till varje rättsinnehavare vars adress är känd.

Om en rättsinnehavare önskar utnyttja sin rätt, ska rättsinnehavaren yrka ersättning inom tre månader från det att rättsinnehavaren fick kännedom om deponeringen och samtidigt lägga fram behövlig utredning om sin rätt. Den i yrkandet avsedda ersättningen ska fördelas med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i utskökningsbalken (705/2007) föreskrivs om försäljning av utmätt fast egendom samt om redovisning och fördelning av därvid inbetalda medel. Har fördelning av medel inte yrkats inom föreskriven tid, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål betala dem till ersättningstagaren.

Har det bestämts att en förskottsersättning ska deponeras så som avses i 64 § för säkerställande av ett snabbt verkställande av tillträdessyn, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, innan de åtgärder som föreskrivs i 1 och 2 mom. vidtas, ge ägaren till den egendom som har tagits i besittning tillfälle att lyfta förskottsersättningen. Ägaren har rätt att lyfta ersättningen om ägaren visar att utbetalandet till ägaren inte kränker fordringsägarnas rätt med beaktande av 49 § 2 mom.

79 §

När inlösningsbeslutet är avslutat ska inskrivningsmyndigheten utan dröjsmål anteckna i lagfarts- och inteckningsregistret att inlösningsbeslutet är avslutat.

RP 14/2018 rd

När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets meddelande om fördelningen av ersättningen har inkommit ska inskrivningsmyndigheten, med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt, vidta åtgärder för att göra behövliga anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret.

14 kap

Särskilda stadganden

102 a §

Vid inlösen av fast egendom på Åland tillämpas det som i 52, 68 och 79 § föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på Statens ämbetsverk på Åland.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

10.

Lag

om ändring av konsumentskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konsumentskyddslagen (38/1978) 2 kap. 18 §, sådan den lyder i lag 1395/2009, och

ändras 2 kap. 20 §, 7 kap. 51 § och 7 a kap. 33 §, sådana det lyder,
2 kap. 20 § i lagarna 1395/2009 och 133/2013 samt 7 kap. 51 § och 7 a kap. 33 § i lag 851/2016, som följer:

2 kap.

Marknadsföring samt förfaranden i kundrelationer

20 §

Tillsyn

Marknadsföringen och de förfaranden som tillämpas i kundrelationerna övervakas av konsumentombudsmannen när det gäller konsumentskyddet.

Bestämmelser om handläggningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i övrigt i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

7 kap.

Konsumentkrediter

51 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen och av Finansinspektionen när kreditgivaren är en finansmarknadsaktör, som avses i 4 § 2—5 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. Kommunikationsverket ger på begäran den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över att 15 § iakttas ett utlåtande om huruvida

den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Kreditgivaren och kreditförmedlaren är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar som hänför sig till konsumentkrediter.

7 a kap.

Konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom

33 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen samt av Finansinspektionen när kreditgivaren eller kreditförmedlaren är en aktör som avses i 4 § 2—5 mom. i lagen om Finansinspektionen eller en i 5 § i den lagen avsedd annan aktör.

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. När efterlevnaden av 7 kap. 15 § övervakas med stöd av 31 § i detta kapitel ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Tillsynsmyndigheterna ska bedriva ändamålsenligt samarbete med de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i ärenden som gäller konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom på de sätt som anges i artiklarna 36 och 37 i direktivet om bostadskrediter. Finansinspektionen är sådan kontaktpunkt som avses i artikel 36 i det direktivet.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar om konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

11.

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar (571/1987) 2, 4, 6, 8 och 10 §, av dem 4, 6 och 8 § sådana de lyder i lag 715/1998, som följer:

2 §

En folkomröstning kan anordnas i samband med statliga val, Europaparlamentsval eller fristående från val.

Beslut om anordnande av folkomröstning i samband med val ska fattas i så god tid att anordnandet av folkomröstningen kan beaktas när åtgärderna för valet vidtas.

4 §

På rösträttsregister som upprättas för folkomröstningar tillämpas bestämmelserna om rösträttsregister i vallagen (714/1998).

6 §

Valkretsnsämnden ska så snart den har fastställt omröstningsresultatet underrätta Helsingfors valkretsnsämnd om resultatet.

Helsingfors valkrets-nämnd fastställer omröstningsresultatet för hela landet och underrättar justitieministeriet om resultatet. Ministeriet ska publicera resultatet i Finlands författningssamling.

I ett sådant beslut av valkrets-nämnden som avses i denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

8 §

På kostnaderna för en folkomröstning tillämpas bestämmelserna om kostnader för val i 188 § i vallagen. Om folkomröstningen hålls i samband med val, ska den engångsersättning som avses i 2 mom. i den paragrafen inte betalas för folkomröstningen.

10 §

Närmare bestämmelser om uppgifterna för de myndigheter som avses i denna lag utfärdas vid behov genom förordning av justitieministeriet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

12.

Lag

om ändring av 5 kap. 7 § i lagen om öppna bolag och kommanditbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988) 5 kap. 7 §, sådan den lyder i lag 1444/2015, som följer:

5 kap.

Likvidation av öppna bolag

7 §

Inlösningstvister

Har ett inlösningsskylt erbjudits, men vill den som erbjudit lösen alltså lösa in bolagsandelen, ska han eller hon inom 30 dagar från det anbudet avvisades deponera den erbjudna lösensumman hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdepapper, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgöringsskyldighet (281/1931) samt inom 60 dagar från det anbudet avvisades hänskjuta frågan om inlösningsskylten till domstol genom att väcka talan mot den som fått anbudet, annars förfaller inlösningsskylten. Domstolen ska på yrkande av den som erbjudit lösen fastställa inlösningsskylten, lösensumman och övriga villkor.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas om inte något annat har överenskommit i bolagsavtalet eller separat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

13.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats (688/1988) 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 965/2001, som följer:

10 §

Om näringsidkaren har en förfallen fordran på beställaren för arbetet eller förvaringen, har näringsidkaren rätt att ta ut fordran samt ersättning för försäljningskostnaderna ur köpesumman. Har näringsidkaren förfarit med saken på det sätt som anges i 6 §, ska ett belopp som motsvarar sakens värde dras av från näringsidkarens fordran.

Om försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna är minst 8 euro, ska näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte ska betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. I fråga om deponering av betalningen hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland i vissa fall gäller särskilda bestämmelser.

Det belopp som anges i 2 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

14.

Lag

om ändring av hittegodslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hittegodslagen (778/1988) 21 a, 25, 25 a och 25 b §, sådana de lyder i lag 1397/2009, som följer:

21 a §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska bevilja en sökande tillstånd att hålla en hittegodsbyrå för hantering av hittegods som avses i 5 §, om

- 1) den sökande har rätt att utöva näring i Finland,
- 2) den sökande inte har försatts i konkurs och, om sökanden är en fysisk person, han eller hon är myndig och har en handlingsbehörighet som inte har begränsats,
- 3) den sökande har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som anges i 21 § 2 mom.

25 §

Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har tillsyn över hittegodsbyråernas verksamhet. Trots sekretessbestämmelserna ska en hittegodsbyrå på begäran ge myndigheten de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

RP 14/2018 rd

Myndigheten har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att en ansvarig föreståndares tillförlitlighet ska kunna utredas. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

25 a §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda en hittegodsbyrå, om den hålls utan tillstånd i strid med denna lag. Om det finns särskilda skäl till detta, kan förbudet också meddelas så att det gäller en person som är anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller gäller någon annan som verkar för dennes räkning.

Om hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren försummar en skyldighet som följer av denna lag, får myndigheten uppmana hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren att uppfylla sin skyldighet inom en viss tid. Om försummelseerna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning, får myndigheten förbjuda hittegodsbyråns verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader.

Myndigheten får förelägga vite för att förstärka ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förstärkas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. I fråga om vite gäller i övrigt vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

25 b §

Återkallande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla ett tillstånd att hålla en hittegodsbyrå, om

- 1) hittegodsbyrån har upphört med sin verksamhet,
- 2) de förutsättningar för tillståndet som anges i 21 a § inte längre uppfylls,
- 3) hittegodsbyrån inte längre har en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som anges i 21 § 2 mom. och hittegodsbyrån inte inom den tidsfrist som myndigheten har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller om
- 4) det i hittegodsbyråns eller den ansvariga föreståndarens verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och byrån redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

15.

Lag

om ändring av föreningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i föreningslagen (503/1989) 4, 20, 22 och 38 a § sådana det lyder, 4 och 20 § i lag 1398/2009, 22 § i lag 678/2010 och 38 a § i lagarna 678/2010 och 1210/2015, som följer:

4 §

RP 14/2018 rd

Tillståndsplikt

Föreningar vars verksamhet omfattar övning i bruk av skjutvapen och som inte ska finnas endast för jakt får inte bildas utan tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, av Statens ämbetsverk på Åland.

20 §

Föreningsmöte

Föreningsmöte ska hållas på de tider som bestäms i stadgarna. Om föreningsmöte inte har sammankallats, har varje föreningsmedlem rätt att kräva att möte ska hållas.

Extra föreningsmöte ska hållas när föreningsmötet så beslutar eller styrelsen anser att det finns skäl därtill eller när minst en tiondel av föreningens röstberättigade medlemmar kräver det för behandling av ett angivet ärende. Om endast föreningar eller enskilda personer och föreningar enligt stadgarna kan vara medlemmar av föreningen, kan i dem bestämmas att den minoritet som kan kräva att extra möte ska hållas är mindre eller större än en tiondel. I andra föreningars stadgar kan endast tas in bestämmelser om en mindre minoritet.

Krav på att möte ska hållas ska framställas skriftligen till föreningens styrelse. När styrelsen har tagit emot framställningen ska den utan dröjsmål sammankalla mötet. Om mötet inte har sammankallats eller kravet inte har kunnat framställas till styrelsen, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en medlem som krävt att möte ska hållas berättiga medlemmen att sammankalla mötet på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

22 §

Andra sätt att fatta beslut

Om en i stadgarna nämnd fråga ska avgöras i föreningen vid en viss tidpunkt genom särskilda omröstningstillfällen, per post, genom datakommunikation eller med något annat tekniskt hjälpmedel utan att medlemmarna kommer samman till möte, och detta inte har skett, har en föreningsmedlem rätt att skriftligen kräva att styrelsen ska sköta om att beslutsfattandet ordnas. Har styrelsen trots kravet inte ordnat beslutsfattandet eller har kravet inte kunnat framställas till styrelsen, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av den medlem som krävt att beslutsfattande ska ordnas berättiga medlemmen att ordna omröstningen, poströstningen eller omröstningen med något tekniskt hjälpmedel på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

38 a §

Verksamhetsgranskning

En förening ska ha verksamhetsgranskare, om den inte har revisorer. Om endast en verksamhetsgranskare väljs, ska det dessutom utses en suppleant och på denne ska bestämmelserna om verksamhetsgranskare tillämpas.

Verksamhetsgranskaren ska vara en fysisk person. Han eller hon ska ha den ekonomiska och juridiska sakkunskap som med hänsyn till föreningens verksamhet behövs för uppgiften. Verksamhetsgranskaren får inte vara omyndig, försatt i konkurs eller ha begränsad handlingsbehörighet. Verksamhetsgranskaren ska vara oberoende vid utförandet av verksamhetsgranskning.

Om det inte har valts någon verksamhetsgranskare i enlighet med denna lag eller i enlighet med föreningens stadgar, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på anmälan förordna en verksamhetsgranskare med iakttagande på motsvarande sätt av det som i 2 kap. 8 § 3 och 4 mom. i revisionslagen föreskrivs om förordnande av revisor.

Verksamhetsgranskaren ska granska föreningens ekonomi och förvaltning i den omfattning som föreningens verksamhet förutsätter och lämna en skriftlig verksamhetsgranskningsberättelse till det föreningsmöte eller fullmäktigemöte som beslutar om bokslutet. Om det vid granskningen framkommer att föreningen har orsakats skada eller att det har brutits mot denna lag eller mot föreningens stadgar, ska detta nämnas i granskningsberättelsen.

I fråga om föreningsstyrelsens skyldigheter att bistå verksamhetsgranskarna och i fråga om verksamhetsgranskarnas tystnadsplikt och närvaro vid möten tillämpas bestämmelserna om revisor i 3 kap. 9 och 10 § samt 4 kap. 8 § i revisionslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

16.

Lag

om ändring av 10 och 71 § i lagen om företagssanering

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om företagssanering (47/1993) 10 § 4 mom. sådant det lyder i lag 794/1998,
och
ändras 71 § 3 mom., sådant det lyder i lag 365/2017 som följer:

71 §

Beslut om att inleda förfarandet

Utredaren ska utan dröjsmål delge beslutet de borgenärer som framgår av gäldenärens ansökan eller utredning samt borgensmän, medgäldenärer och ställare av säkerhet.

De utländska borgenärer som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden ska underrättas på det sätt som förordningen förutsätter.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

17.

Lag

om ändring av 4 § i straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 4 § 1 mom. 3 a-punkten, sådan den lyder i lag 733/2014, som följer:

4 §

Ur straffregistret kan oberoende av den sekretessplikt som föreskrivs i 3 § eller i någon annan lag lämnas ut uppgifter om personer

3 a) till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för utredning av vilken bakgrund ansvarspersonerna vid de företag har som är rapporteringsskyldiga enligt lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt,

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

18.

Lag

om ändring av 2 kap. i lagen om bostadsköp

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bostadsköp (843/1994) 2 kap. 4, 4 a och 20 §, sådana det lyder 4 § delvis ändrad i lagarna 795/2005 och 1401/2009, 4 a § i lagarna 795/2005 och 1401/2009 samt 20 § i lag 1401/2009, som följer

2 kap.

Köparens skydd under byggnadsfasen

4 §

Deponering av skyddsdokument

Om ett aktiebolag hos en depositionsbank eller något annat kreditinstitut tar upp en kredit som helt eller delvis ska betalas med medel som tas ut hos aktieägarna efter byggnadsfasen, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara skyddsdokumentet. Om aktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolagets byggnader är belägna på Åland, Statens ämbetsverk på Åland förvara dokumentet. Också i det senare fallet kan dokumentet förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara skyddsdokumentet ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, på den ort där aktiebolagets byggnader är belägna.

Skyddsdokumentet ska deponeras innan bostadsaktierna bjuds ut till försäljning, om inte något annat föreskrivs genom förordning för något av dokumenten. Säkerheter kan dock trots bestämmelserna i detta moment ökas under byggnadsfasen enligt 17 §.

Förvararen ska på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning utan dröjsmål underrättas om förändringar som gäller skyddsdokumentet eller omständigheter som framgår av dem.

4 a §

Granskning av skyddsdokumentet och överlämnande av dem efter byggnadsfasen

Den som förvarar skyddsdokumentet ska innan skyddsdokumentet tas emot för förvaring granska att de till sitt innehåll motsvarar de krav som föreskrivs genom förordning av statsrådet. En stiftande delägare ska utan dröjsmål underrättas om de fel och brister som upptäcks och ges möjlighet att rätta dem.

Den som förvarar skyddsdokumentet ska under byggnadsfasen övervaka och granska att de säkerheter som avses i 17 § motsvarar uppställda krav samt underrätta stiftande delägare och aktieköpare om de brister som upptäcks i säkerheterna.

RP 14/2018 rd

Den som förvarar skyddsdokumentet ska också övervaka de köpeavtal som delgetts denne enligt 11 §. När förvararen delgetts köpeavtal för en fjärdedel av bostadslägenheterna och förvararen inte inom en månad efter detta fått del av en i 20 § 1 mom. avsedd kallelse till aktieköparstämma, ska förvararen utan dröjsmål upplysa aktieköparna om köparens rätt att hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland ansöka om ett bemyndigande att sammankalla aktieköparstämma på bolagets bekostnad.

När byggnadsfasen har avslutats ska skyddsdokumentet överlämnas till aktiebolaget.

20 §

Aktieköparstämma

Ett aktiebolags styrelse ska utan dröjsmål sammankalla en aktieköparstämma sedan överlåtelseavtal slutits för minst en fjärdedel av bolagets bostadslägenheter. Aktieköparstämman ska sammankallas med ett rekommenderat brev som sänds till varje köpare eller annars bevisligen. Kallelsen ska sändas för kännedom till den som förvarar skyddsdokumentet. I kallelsen ska anges att aktieköparna har rätt att välja revisor och observatör för byggnadsarbetet och vilka andra ärenden som behandlas vid stämman. Vid aktieköparstämman medför de aktier som berättigar till varje enskild lägenhet en röst. Aktieköparstämma behöver inte hållas i ett delägarbolag.

Om aktieköparstämman inte har sammankallats på föreskrivet sätt, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en medlem i bolagets styrelse, en revisor, aktieägare eller aktieköpare bemyndiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

19.

Lag

om ändring av lagen om bostadsrättsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bostadsrättsföreningar (1072/1994) 19, 51 a, 54 och 66 §, sådana det lyder 19 och 51 a § i lag 1607/2009 samt 54 och 66 § i lag 1402/2009, som följer:

19 §

Sammankallande av föreningsmöte

Föreningsmötet sammankallas av styrelsen. I det fall som avses i 32 § 3 mom. har en styrelsemedlem rätt att sammankalla mötet. Om ett möte som ska hållas enligt denna lag, stadgarna eller ett beslut av föreningsmötet inte har blivit sammankallat föreskrivet sätt, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en styrelsemedlem, disponenten, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en föreningsmedlem berättiga sökanden att sammankalla mötet på föreningens bekostnad.

51 a §

Val av verksamhetsgranskare samt mandattid och suppleant för verksamhetsgranskare

En förening ska ha en verksamhetsgranskare som föreningsmötet valt, om föreningen inte har en revisor och om inte något annat anges i stadgarna.

En verksamhetsgranskare ska dock väljas om föreningen inte har en revisor och minst en tiondel av föreningens samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande föreningsmedlemmarna så kräver vid ett ordinarie föreningsmöte eller ett möte där ärendet enligt möteskallelsen ska behandlas. Om föreningen har en revisor får föreningsmötet besluta att välja en verksamhetsgranskare på det sätt som föreskrivs i 24 §.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller stadgarna, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland förordna en verksamhetsgranskare på det sätt som föreskrivs i 53 § 2 mom. om förordnande av revisor.

På mandattiden för verksamhetsgranskare tillämpas bestämmelserna i 52 § om mandattiden för revisor.

Om endast en verksamhetsgranskare väljs, ska dessutom minst en suppleant för verksamhetsgranskaren väljas. På dessa suppleanter tillämpas vad som föreskrivs om verksamhetsgranskare.

54 §

Särskild granskning

En medlem i en bostadsrättsförening kan yrka särskild granskning av föreningens förvaltning och bokföring avseende en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Förslag om detta ska läggas fram vid det ordinarie föreningsmötet eller vid det föreningsmöte där ärendet enligt kallelsen till möte ska behandlas. Om förslaget har biträtts av minst en tiondel av samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande medlemmarna, kan en medlem inom en månad från mötet hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland anhänga om att en granskare förordnas.

Den myndighet som avses i 1 mom. ska ge föreningens styrelse tillfälle att bli hörd. Om ansökan gäller en viss person åtgärder av, ska även denne ges tillfälle att bli hörd. Ansökan ska bifallas om vägande skäl för en granskning anses föreligga. Myndigheten kan förordna en eller flera granskare. En granskare har rätt till arvode av föreningen.

På en granskare ska tillämpas vad som i denna lag och revisionslagen föreskrivs om revisor. Föreningsmötet får dock inte skilja granskaren från uppdraget.

Över granskningen ska ett utlåtande ges till föreningsmötet och sändas till de medlemmar som begär det. Disponenten eller styrelsens ordförande ska se till att medlemmarna under minst en vecka före föreningsmötet har möjlighet att på begäran ta del av utlåtandet. Detta ska hållas framlagt vid föreningsmötet.

66 §

Tillsyn över inlösningsgarantifonden

Statskontoret övervakar den verksamhet som inlösningsgarantifonden bedriver. Statskontoret har rätt att av fonden och dess revisorer få de handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för övervakningen. Garantifonden ska inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång sända Statskontoret en kopia av sitt bokslut och revisorernas däröver avgivna revisionsberättelse.

Inlösningsgarantifonden ska lämna Statskontoret uppgift om fondens namntecknare samt deras personuppgifter.

Finner Statskontoret att garantifondens styrelse har förfarit i strid med lag eller fondens stadgar eller åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, kan Statskontoret ålägga styrelsen att vidta åtgärder för att åstadkomma rättelse eller förbjuda att ett felaktigt beslut verkställs. Statskontoret kan förelägga styrelsemedlemmarna vite för att förstärka åläggandet eller förbudet. Vitet döms ut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om garantifonden har sin hemort på Åland, av Statens ämbetsverk på Åland.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

20.

Lag

om ändring av 11 och 99 § i vallagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vallagen (714/1998) 11 och 99 §, sådana de lyder, 11 § i lag 271/2013 och 99 § i lag 1404/2009, som följer:

11 §

Valkrets nämnd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i god tid före riksdagsval i varje valkrets som nämns i 5 § tillsätta en valkrets nämnd. Landskapet Ålands valkrets nämnd ska dock tillsättas av Statens ämbetsverk på Åland. Valkrets nämndens mandatperiod varar till dess en ny nämnd är vald.

Valkrets nämnden består av en ordförande, en vice ordförande och tre andra medlemmar samt fyra ersättare. Både medlemmarna och ersättarna ska i möjligaste mån företräda de i partiregistret införda partier som vid föregående riksdagsval ställt upp kandidater i valkretsen. En medlem eller ersättare som enligt en kandidatansökan som tillställts nämnden har uppställts som kandidat för ett parti eller en valmansförening kan inte delta i nämndens arbete vid valet i fråga.

Helsingfors valkrets nämnd och Nylands valkrets nämnd sammanträder i Helsingfors, Egentliga Finlands valkrets nämnd i Åbo, Satakunta valkrets nämnd i Björneborg, landskapet Ålands valkrets nämnd i Mariehamn, Tavastlands valkrets nämnd i Tavastehus, Birkalands valkrets nämnd i Tammerfors, Sydöstra Finlands valkrets nämnd i S:t Michel, Savolax-Karelens valkrets nämnd i Kuopio, Vasa valkrets nämnd i Vasa, Mellersta Finlands valkrets nämnd i Jyväskylä, Uleåborgs valkrets nämnd i Uleåborg och Lapplands valkrets nämnd i Rovaniemi.

99 §

Förvaring av handlingar och tillbehör

Om räkningen eller behandlingen av röstsedlarna avbryts, ska alla röstsedlar och uträkningar förvaras så att ingen utomstående kommer åt dem.

Efter det att valresultatet har fastställts ska röstsedlarna och ett exemplar av sammanställningen av kandidatlistorna eller av kandidatförteckningen för presidentvalet läggas in i ett omslag som förseglas på det sätt som justitieministeriet bestämmer. De ska förvaras tills närmast följande motsvarande val har förrättats. Uträkningarna ska förvaras som bilaga till protokollet. Valkrets nämnden ska överlämna de handlingar och valtillbehör som den har i sin besittning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för förvaring.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

21.

Lag

om ändring av 10 § i språklagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 10 § i språklagen (423/2003) ett nytt 3 mom. som följer:

10 §

Individens språkliga rättigheter hos myndigheterna

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. har var och en rätt att i egen sak använda sitt eget språk, finska eller svenska, hos landskapets myndigheter. Landskapets myndigheter ska dessutom ordna möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

22.

Lag

om ändring av 58 § i förvaltningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förvaltningslagen (434/2003) 58 §, sådan den lyder i lag 1408/2009, som följer:

58 §

Delgivning med myndigheter

Delgivning sker med den myndighet som för talan i ärendet. Om det är oklart vilken myndighet som för statens talan, sker delgivningen med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bevislig delgivning med en kommun ska riktas till kommundirektören eller till ordföranden för det organ som för kommunens talan i ärendet. Delgivningen kan också riktas till någon annan som har rätt att på kommundirektörens eller ordförandens vägnar ta emot tillkännagivanden.

Beträffande delgivning med en enskild som sköter en offentlig förvaltningsuppgift gäller vad som ovan föreskrivs om delgivning med en enskild.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

23.

Lag

om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen

RP 14/2018 rd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i samiska språklagen (1086/2003) 2 § 1 mom. 3 punkten och 27 §, 2 § 1 mom. 3 punkten i lag 1340/2014 och 27 § i lag 1409/2009, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på är

3) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,

27 §

Biträden för samiskspråkiga

Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och vid en statlig myndighet inom distrikts- och lokalförvaltningen inom samernas hembygdsområde kan det finnas ett biträde för samiskspråkiga. Bitrådets tjänster är avgiftsfria för kunden.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

24.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om europabolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om europabolag (742/2004) 8 §, sådan den lyder i lag 1410/2009, som följer:

8 §

Bolagsstämma

En aktieägare i ett europabolag har rätt att få ett ärende upptaget till behandling vid bolagsstämman så som föreskrivs i 5 kap. i aktiebolagslagen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en bolagsstämma som ska hållas enligt europabolagsförordningen och som inte har samman kallats på föreskrivet sätt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

25.

Lag

om ändring av aktiebolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i aktiebolagslagen (624/2006) 5 kap. 17 §, 7 kap. 7 § och 18 kap. 11 §, sådana de lyder i lag 1413/2009, som följer

5 kap.

Bolagsstämma

17 §

Sammankallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. I bolagsordningen kan dock bestämmas att förvaltningsrådet sammankallar bolagsstämma.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse borde utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om de gällande bestämmelserna och föreskrifterna om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor el-

ler en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Myndighetens beslut får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

7 kap.

Revision och särskild granskning

7 §

Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till myndigheten ska göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämman där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna har biträtt förslaget. I ett publikt aktiebolag med olika slag av aktier kan en sådan ansökan göras, om förslaget har biträtts med minst en tiondel av alla aktier av ett visst slag eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna av detta slag.

Myndigheten ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Myndigheten kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

18 kap.

Inlösen av minoritetsaktier

11 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter

Lösenbeloppet ska betalas inom en månad får det att domen genom vilken lösenbeloppet fastställts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet, om den inte enligt 6 § har övergått redan tidigare.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponering hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå det deponerade.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överläts till inlösaren ska det ogiltigförklaras.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om europaandelslag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i europaandelslagen (906/2006) 8 §, sådan den lyder i lag 1416/2009, som följer:

8 §

Andelsstämma

På andelsstämman och på överförande av medlemmarnas beslutanderätt till ett av medlemmarna valt fullmäktige tillämpas lagen om andelslag, om inte annat föreskrivs i europaandelslagsförordningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en andelsstämma som ska hållas enligt europaandelslagsförordningen och som inte har sammankallats inom föreskriven tid.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

27.

Lag

om ändring av 28 § i lagen om assisterad befruktning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om assisterad befruktning (1237/2006) 28 §, sådan den lyder i lag 1415/2009, som följer:

28 §

Upphörande med verksamheten

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet ska de handlingar som gäller lagringen av könsceller och embryon överföras för förvaring till en sådan offentlig tjänstetillhandahållare som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har bestämt eller till en privat tjänstetillhandahållare som samtycker till detta. Även det återstående lagret av könsceller eller embryon ska överföras till tjänstetillhandahållaren i fråga, om denne samtycker till detta. Annars ska lagret förintas.

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet, ska de behandlingssamtycken som getts inom den offentliga hälso- och sjukvården överföras till arkivet hos tjänstetillhandahållarens huvudman och de behandlingssamtycken som getts inom den privata hälso- och sjukvården till arkivet hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

På den som tagit emot lagret eller handlingar som gäller lagret tillämpas bestämmelserna i denna lag om tjänstetillhandahållarens rättigheter och skyldigheter.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

28.

Lag

om ändring av 2 kap. 2 § i utsökningsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i utsökningsbalken (705/2007) 2 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 1161/2013, som följer:

2 kap

Utsökningsgrunder

2 §

Förteckning över utsökningsgrunder

Följande handlingar utgör utsökningsgrunder:

6) beslut av statsrådet, av ett ministerium, av ett ämbetsverk som hör till statens centralförvaltning eller av Statens ämbetsverk på Åland samt andra förvaltningsbeslut, om beslutet i fråga enligt någon annan lag ska verkställas i den ordning som anges i denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

29.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om köpvittnen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om köpvittnen (573/2009) 1 §, sådan den lyder i lag 318/2014, som följer:

1 §

Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning

Köpvittnen är

1) cheferna för magistraterna, häradsfogdarna, notarius publicus, polischeferna, biträdande polischeferna, ledande häradsfogdarna, häradsfogdarna och landskapsfogden,

2) de tjänstemän vid Lantmäteriverket och tjänsteinnehavare i kommunerna som enligt 5 § i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan vara förrättningsingenjörer,

3) de tjänstemän och arbetstagare vid beskickningar i utlandet som avses i 33 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999).

Chefen för en magistrat, en polisinspektion och ett utsökningsverk samt en tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket som förordnats särskilt får dessutom förordna underlydande tjäns-

temän till köpvittne. En tjänsteman som avgör inskrivningsärenden får dock inte förordnas till köpvittne.

Rätten att vara köpvittne upphör för de personer som avses i 1 och 2 mom. när deras tjänste- eller arbetsavtalsförhållande upphör.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

30.

Lag

om ändring av lagen om bostadsaktiebolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009) 6 kap. 18 § samt 9 kap. 6 och 13 §
som följer:

6 kap.

Bolagsstämma

18 §

Samman kallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. En styrelseledamot har rätt att sammankalla bolagsstämman, om ledamoten har skäl att anta att styrelsen inte längre har några andra ledamöter.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse ska utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om gällande bestämmelser och föreskrifter om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en styrelseledamot, disponenten, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Myndighetens beslut får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

9 kap.

Revision, verksamhetsgranskning och särskild granskning

6 §

Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid

Ett bolag ska ha en verksamhetsgranskare som bolagsstämman valt, om bolaget inte har någon revisor och om inte något annat anges i bolagsordningen.

En verksamhetsgranskare ska dock alltid väljas, om bolaget inte har någon revisor och aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna begär det vid den ordinarie bolagsstämman eller den bolagsstämma vid vilken ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas.

Val av verksamhetsgranskare förrättas av bolagsstämman. Om bolaget har en revisor, kan bolagsstämman besluta om val av verksamhetsgranskare med sådan majoritet som avses i 6

kap. 26 §. Om flera verksamhetsgranskare ska väljas, kan det i bolagsordningen anges att en eller vissa av dem, dock inte alla, väljs på något annat sätt.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller bolagsordningen, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland förordna en verksamhetsgranskare på det sätt som föreskrivs i 5 § 2 mom. föreskrivs om förordnande av revisor.

På en verksamhetsgranskares mandattid ska bestämmelserna om en revisors mandattid i 4 § tillämpas.

13 §

Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till myndigheten ska göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädda aktierna har biträtt förslaget.

Myndigheten ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Myndigheten kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

31.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen (587/2011) 1 kap. 7 §, 3 kap. 11 § 1 mom., 14 § 1 och 4 mom., 15 § 1 och 2 mom., 20 § 3 mom. och 21 § 4 mom., 4 kap. 11 § 1 mom., 5 kap. 22 § 2 mom., 24 § 1 mom., 30 § 2 mom., 31 § 1 mom., 33 § 2 mom., 37 § och 39 § 1 och 2 mom., 6 kap. 3 §, 7 kap. 10 § 1 mom., 9 kap. 10 §, 19 § 1 mom., 20 § 2 och 3 mom. och 21 §, 11 kap. 6 § 1 och 2 mom., 9 §, 20 § 1 och 2 mom. och 22 § 2 mom., 12 kap. 8 §, 10 § 2 mom., och 11 § 4 mom., 13 kap. 16 § 3 mom., 18 § och 19 § 1 mom., 14 kap. 5 § 1 mom., 9 och 14 §, 15 kap. 1 a och 2 § samt 7 § 2 mom., 16 kap. 5 §, 17 kap. 5 § 4 mom. och 7 § 3 mom., 18 kap. 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 3 a §, 4 § 1 och 3 mom., 5 §, 6 § 1 mom. och 10 § samt 12 § 1 och 2 mom. samt 19 kap. 7 § 1, 2 och 4 mom., 9 § och 16 § 3 mom., av dem 3 kap. 11 § 1 mom. och 18 kap. 12 § 1 mom. sådana de lyder i lag 611/2017, 3 kap. 21 § 4 mom. samt 18 kap. 3 a § och 4 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1193/2013 och 15 kap. 1 a § sådan den lyder i lag 975/2017, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Myndigheter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är den tillståndsmyndighet och statliga tillsynsmyndighet som avses i denna lag. Myndigheten har dessutom i uppgift att bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten är den kommunala tillsynsmyndighet som avses i denna lag. I 5 kap. föreskrivs om den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens och dikningsförvaltningens behörighet i dikningsärenden.

Landskapet är myndighet i vattenhushållningsärenden och fiskeriärenden i fråga om uppgifter som föreskrivits för landskapet och bevakar allmänt intresse i dessa ärenden.

3 kap.

Tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt

11 §

Kontrollskyldighet

I tillståndet ska tillståndshavaren vid behov åläggas att kontrollera hur projektet genomförs och vilka konsekvenser det har. Tillståndsmyndigheten, den statliga tillsynsmyndigheten eller, på tillståndsmyndighetens förordnande landskapet i fråga om fiskeriärenden, kan ålägga flera tillståndshavare att gemensamt kontrollera konsekvenserna av sina verksamheter (*samordnad recipientkontroll*) eller för kontrollen av verksamheten godkänna deltagande i övervakningen inom området. Den samordnade recipientkontrollen kan även gälla kontroll som grundar sig på miljöskyddslagen och denna lag. I beslut om kontroll kan en tillståndshavare beviljas rätt att utföra kontroll och placera anordningar och anläggningar som kontrollen kräver på annans område. Bestämmelser om ersättning av förlust av förmån till följd av kontrollen finns i 13 kap.

14 §

Fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

Om ett vattenhushållningsprojekt orsakar skada på fiskbeståndet eller fisket, ska den projektansvarige åläggas att vidta åtgärder för att förebygga eller minska skadan (*fiskevårdsskyldighet*) eller att betala landskapet en avgift som motsvarar de skäligena kostnaderna för dessa åtgärder (*fiskerihushållningsavgift*).

Fiskerihushållningsavgiften ska användas till planering och genomförande av åtgärder enligt 1 mom. och till uppföljning av resultatet av dem inom det vattenområde där projektet har skadliga verkningar. Tillståndsmyndigheten kan meddela landskapet föreskrifter om hur avgiften ska användas.

15 §

Plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och plan för användning av fiskerihushållningsavgift

Den projektansvarige ska göra upp en detaljerad plan för hur den fiskevårdsskyldighet som anges i tillståndet ska fullgöras (*plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet*). Landskapet ska

RP 14/2018 rd

godkänna planen. Ingen plan behöver dock göras upp, om fiskevårdsskyldigheten är ringa och dess innehåll anges i detalj i tillståndet.

Landskapet ska fastställa en plan som specificerar de åtgärder som ska bekostas med fiskerihushållningsavgiften (*plan för användning av fiskerihushållningsavgift*). Om flera fiskerihushållningsavgifter har påförts för förebyggande av olägenheter på samma vattenområde, kan det göras upp en gemensam plan för användningen av avgifterna.

20 §

Översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid

Vid behandlingen av ärenden som gäller översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid iaktas vad som föreskrivs om behandling av tillståndsansökningar. Om tillståndshavaren inte har gjort ansökan inom utsatt tid, kan tillståndsmyndigheten på den statliga tillsynsmyndighetens initiativ eller på ansökan av landskapet eller av någon som lider skada eller olägenhet bestämma att tillståndet ska upphöra att gälla och i samband med detta meddela behövliga bestämmelser.

21 §

Annan översyn av tillståndsvillkoren och meddelande av nya villkor

En ansökan om att tillståndsvillkoren ska ses över eller nya villkor meddelas med stöd av 1 mom. 1–3 punkten kan göras av en innehavare av en enskild förmån som drabbas av skadliga verkningar, kommunen, tillsynsmyndigheten, landskapet eller den myndighet som bevakar ett allmänt intresse i ärendet. En ansökan med stöd av 1 mom. 4 punkten kan göras av landskapet med beaktande av vad som föreskrivs i 18 kap. 3 a §. Vid behandlingen av ärendet iaktas vad som föreskrivs om behandling av tillståndsansökningar.

4 kap.

Uttag av vatten

11 §

Skyddsområde för en vattentäkt

Tillståndsmyndigheten kan i ett beslut om uttag av vatten eller separat förordna att ett område kring en grundvattentäkt ska vara skyddsområde. Ett skyddsområde kan fastställas, om det är nödvändigt att begränsa användningen av området för att trygga vattenkvaliteten eller grundvattenförekomstens avkastningsförmåga. Skyddsområdet får inte göras större än nödvändigt. Ansökan eller yrkande om att ett skyddsområde ska fastställas kan göras av den projektansvarige, en part, tillsynsmyndigheten eller landskapet.

5 kap.

Dikning

22 §

Dikningssammanslutning

RP 14/2018 rd

En sammanslutning kan under de förutsättningar som anges i 1 mom. bildas också på yrkande av tillsynsmyndigheten eller landskapet, om nyttotagarna inte har vidtagit åtgärder för att bilda en sammanslutning och en sådan fortfarande ska anses nödvändig för skötseln av angelägenheter som beror på dikningen.

24 §

Bildande av dikningssammanslutning och sammanslutningens stadgar

En dikningssammanslutning ska bildas när ett dikningsärende behandlas av tillståndsmyndigheten eller vid en dikningsförrättning, om inte nyttotagarna avtalar något annat om bildandet. Om en dikningssammanslutning med stöd av 22 § 2 mom. bildas på yrkande av tillsynsmyndigheten eller landskapet, ska ärendet avgöras vid en dikningsförrättning.

30 §

Fastighetspant

När ett beslut om ett dikningsärende har meddelats ska tillståndsmyndigheten anmäla de betalningsandelar som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten och räntan på dem till inskrivningsmyndigheten för införande i lagfarts- och inteckningsregistret. Om ändring söks i ett beslut som gäller en betalningsandel, ska tillståndsmyndigheten utan dröjsmål underrätta inskrivningsmyndigheten om detta. Tillståndsmyndigheten ska också underrätta inskrivningsmyndigheten om ett avgörande i ärendet, sedan avgörandet har vunnit laga kraft. Det som i denna paragraf föreskrivs om tillståndsmyndigheten ska tillämpas på landskapet, om ärendet har avgjorts vid en dikningsförrättning.

31 §

Hur en dikningsförrättning inleds

Dikningsförrättning ska sökas skriftligen hos landskapet. Landskapet ska förordna en anställd inom landskapet som handlar under tjänsteansvar och har tillräcklig sakkunskap (*förrättningsman*) att hålla dikningsförrättningen. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för förrättningsmän får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Förrättningssammanträde

Förrättningsmannen ska kalla dem till förrättningssammanträdet vars rätt eller fördel dikningsärendet kan gälla. Förrättningsmannen ska ge den statliga tillsynsmyndigheten, landskapet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten tillfälle att ge ett utlåtande om dikningsprojektet.

37 §

Meddelande av beslut vid en dikningsförrättning

Beslutet vid en dikningsförrättning ska meddelas inom 30 dagar från förrättningssammanträdet eller slutsammanträdet, om inte landskapet förlänger tiden av särskilda skäl. Beslutet meddelas den dag som anges i en kungörelse som sätts upp på landskapets anslagstavla, och det anses ha kommit till parternas kännedom den dagen.

De som saken gäller ska dessutom underrättas om beslutet under känd postadress. Beslutet ska lämnas till sökanden och en kopia av beslutet till andra parter som begärt det. En kopia av beslutet ska också sändas till miljöförvaltningsmyndigheterna i de berörda kommunerna, den statliga tillsynsmyndigheten och landskapet.

39 §

Kostnader för dikningsförrättningar

Kostnaderna för en dikningsförrättning ska betalas av sökanden. Som kostnader för en dikningsförrättning räknas kostnaderna för att hålla sammanträden och arvoden till gode män och biträdande personal. Dagtraktamenten och resekostnadsersättningar till förrättningsmän betalas av landskapets medel.

Om tillståndsmyndigheten eller förrättningsmannen vid dikningsförrättningen inhämtar en dikningsplan eller om den plan som sökanden eller någon annan nyttotagare lägger fram fordrar betydande kompletteringar, ska sökanden betala de kostnader som dessa orsakat landskapet. Bestämmelser om de belopp som ska tas ut till staten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Avgifter som landskapet tar ut får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som landskapet godkänner.

6 kap.

Bestående ändring av medelvattenståndet

3 §

Tillståndssökande

Tillstånd till sänkning eller höjning av medelvattenståndet kan sökas av

- 1) en fastighetsägare som har sådan enskild nytta av projektet som avses i 2 §,
- 2) en sammanslutning som nyttotagarna har bildat med stöd av denna lag,
- 3) ett samfällt vattenområdes delägare eller delägarlag,
- 4) en berörd statlig myndighet,
- 5) ett landskap, eller
- 6) en kommun.

7 kap.

Vattenreglering

10 §

En utomstående nyttotagares ansvar för regleringskostnaderna

Tillståndsmyndigheten kan i ett tillståndsbeslut på ansökan ålägga en nyttotagare som inte vill delta i ett regleringsprojekt att delta i kostnaderna för projektet. Staten eller landskapet betraktas inte som nyttotagare, om inte regleringen medför omedelbar nytta för deras egendom eller, i fråga om ett landskap, för dess regleringsprojekt.

9 kap.

Timmerflottning

10 §

Avlägsnande av sjunkvirke som orsakar olägenheter

Tillståndsmyndigheten kan ålägga en flottare att rensa vattendraget från virke som blivit kvar efter flottningen och som sjunkit eller håller på att sjunka eller från flottningsförmödenheter, om virket eller förmödenheterna orsakar olägenhet vid användningen av vattendraget. Om flottaren inte längre finns, kan föreläggandet riktas till den som senast har bedrivit flottning i vattendraget. Landskapet eller någon som har olägenhet av förhållandena kan ansöka om att flottaren ska åläggas att rensa vattendraget. Ärendet kan också inledas på initiativ av den statliga tillsynsmyndigheten. Vid behandlingen av ärendet ska bestämmelserna i 14 kap. iakttas.

Om flottningen har upphört och det inte längre finns någon fungerande flottningssammanslutning, kan landskapet oberoende av 1 mom. rensa vattendraget från sjunkvirke och andra flottningsrester som orsakar fara eller olägenhet, förutsatt att åtgärden inte ger upphov till sådana förändringar eller har sådana följder som avses i 3 kap. 2 §.

Om landskapet har rensat vattendraget med stöd av 1 eller 2 mom., övergår det virke som lyfts upp ur vattendraget i landskapets ägo.

19 §

Upplösning av en flottningssammanslutning

En flottningssammanslutning ska upplösas när det inte längre bedrivs samfällad flottning i ett vattendrag eller en viss del av ett vattendrag. Om sammanslutningens styrelse inte inom fem år från det att flottningen upphört har vidtagit åtgärder som är nödvändiga för att upplösa sammanslutningen, ska landskapet ansöka hos tillståndsmyndigheten om att flottningssammanslutningen ska upplösas och att styrelsen ska åläggas att vidta behövliga åtgärder eller att likvidatorer ska utses. Även den styrelse som är verksam eller senast varit verksam för flottningssammanslutningen kan framställa ansökan om att sammanslutningen ska upplösas och likvidatorer utses. Likvidatorerna kan vara en eller flera beroende på hur omfattande uppgiften är. I sin uppgift har likvidatorerna samma befogenheter som styrelsen för flottningssammanslutningen.

20 §

Likvidationsåtgärder

De medel som försäljningen av flottningssammanslutningens egendom ger ska användas till att betala sammanslutningens skulder. De resterande medlen ska användas till eftervården av flottningen på det berörda vattendragsområdet. Tillståndsmyndigheten kan på ansökan av antingen den som ansvarar för likvidationsåtgärderna eller landskapet bestämma att medlen ska överföras till landskapet, om detta åtar sig att sörja för den eftervård som avses i 21 §.

Likvidatorernas uppdrag upphör när alla flottningssammanslutningens tillgångar och åligganden har utretts eller när medlen har överförts till landskapet i enlighet med 2 mom.

21 §

Eftervård

Om flottningen i ett vattendrag eller en viss del av ett vattendrag har upphört och det inte längre finns någon fungerande flottningssammanslutning på området, kan landskapet ansöka hos tillståndsmyndigheten om att de tillstånd som beviljats för verksamhetsställen för flottning ska upphöra att gälla.

RP 14/2018 rd

Landskapet ska vidta åtgärder för att avlägsna eller ändra anordningar och anläggningar som har anlagts för flottning som har bedrivits tidigare och som kan vålla fara eller olägenhet vid användning av vattendraget samt åtgärder för att återställa förhållandena i en bädd sådana de var före rensningen. Om åtgärderna ger upphov till en sådan förändring eller följd som avses i 3 kap. 2 §, ska tillstånd för åtgärderna sökas. Ärendet kan behandlas samtidigt som den ansökan som avses i 1 mom. eller separat.

11 kap.

Ansökningsförfarande

6 §

Utlåtanden

Utlåtande om ansökan ska begäras av tillsynsmyndigheten, landskapet och av andra myndigheter som bevakar allmänintresset, om det inte är uppenbart onödigt att begära utlåtande av dem. När det är fråga om sådana samhälleligt viktiga projekt av nationell betydelse som kan ha avsevärda eller omfattande skadliga verkningar ska utlåtande av statsrådet inhämtas.

Tillståndsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande av den kommun inom vars område det i ansökan avsedda projektet är beläget samt vid behov av kommunerna inom projektets influensområde.

9 §

Myndigheternas rätt att föra talan

I ansökningsärenden förs parts talan av de statliga myndigheter som inom sina respektive ansvarsområden bevakar allmänintresset, av landskapet när det sköter sina lagstadgade uppgifter och av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheter till vars område verkningarna av det projekt som avses i ansökan kan komma att utsträcka sig.

20 §

Säkerhet

Om någon annan sökande än staten, en kommun, ett landskap eller en samkommun beviljas tillstånd i enlighet med 18 § 2 mom., ska sökanden ställa godtagbar säkerhet för att ersätta de förluster av förmåner som verksamheten orsakar. I fråga om ställande av säkerhet tillämpas bestämmelserna i 3 kap. 17 § 1 mom.

Säkerheten ställs hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ska bevaka ersättningstagarens intressen vid ställandet av säkerheten och som vid behov ska vidta åtgärder i syfte att realisera säkerheten eller fördela medlen. Säkerhetsbeloppet ska vid behov justeras.

22 §

Meddelande av beslut och information om beslutet

Beslutet ska skickas till sökanden. En kopia av beslutet ska skickas till dem som har begärt det, till tillsynsmyndigheterna, landskapet och till andra myndigheter som bevakar allmänna intressen i ärendet.

12 kap.

550

Vattenrättslig sammanslutning

8 §

Registrering av en sammanslutning

En sammanslutning som bildats förs in i registret över vattenrättsliga sammanslutningar av tillståndsmyndigheten. Om sammanslutningen har bildats och dess stadgar har fastställts vid en dikningsförrättning, svarar det landskap som har bestämt att dikningsförrättning ska hållas för att uppgifterna förs in i registret.

10 §

Rätt att få upplysningar

Tillståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten och landskapet har rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter ur registret som de behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

11 §

Sammanslutningens stämma

Om sammanslutningen har upphört med sin verksamhet, kan en sammanslutningsmedlem, tillsynsmyndigheten eller landskapet kalla till stämma för att besluta om tillsättande av styrelse eller en eller flera ombudsmän för att sköta sammanslutningens åligganden.

13 kap

Ersättningar

16 §

Betalning av ersättning

Det ska bestämmas att en engångsersättning ska betalas eller behörigen deponeras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom en tid som tillståndsmyndigheten bestämmer och innan den åtgärd som medför ersättningsskyldighet vidtas, om inte parterna avtalar något annat eller något annat följer av 3 kap. 17 § eller 11 kap. 18 § 2 mom. Ersättningen ska dock betalas inom ett år från det att beslutet har vunnit laga kraft. Det ska bestämmas att ersättningen ska betalas inom 30 dagar från det att beslutet om ersättning meddelats i situationer enligt 1 § 3 punkten och i fall som avses i 11 kap. 18 § 2 mom., om den verksamhet som avses i tillståndet har påbörjats.

18 §

Återbetalning av ersättning

Om ersättning har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, har betalaren rätt att yrka på återbetalning genom en ansökan som riktas till tillståndsmyndigheten. Tillståndsmyndigheten eller fullföljdsdomstolen kan med hänsyn till ersättningens belopp och omständigheterna bestämma att ersättningen inte behöver återbetalas.

19 §

RP 14/2018 rd

Ersättning som ska betalas för intecknad egendom

Om det bestäms att en engångsersättning ska betalas för överlåtelse av en fastighet eller ett område som hör till en fastighet, för nyttjanderätt till fast egendom eller för någon åtgärd som annars med stöd av denna lag hänför sig till fast egendom och om inteckning har fastställts i egendomen, ska tillståndsmyndigheten samtidigt förordna att ersättningen, sedan beslutet vunnit laga kraft, ska deponeras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och fördelas så som det föreskrivs om köpesumman för utmätt egendom. Innehavaren av panträtt har lika rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som denne hade till den pantsatta egendomen.

14 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

5 §

Förfarandet i förvaltningstvångsärenden

Innan ett förbud eller åläggande meddelas ska den som förbudet eller åläggandet gäller ges tillfälle att bli hörd. Vid behov ska också andra parter, tillsynsmyndigheter, landskapet och andra myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

9 §

Anläggningar utan ägare

Om det underhåll av en anläggning som avses i 2 kap. 9 § 1 mom. försummas och det inte är känt eller utan svårighet kan redas ut vem som är anläggningens ägare eller vem som annars har ansvaret för den, får tillståndsmyndigheten på initiativ av den statliga tillsynsmyndigheten ge en tillsynsmyndighet rätt att på statens bekostnad vidta behövliga åtgärder för att undanröja olägenheten eller faran. Tillståndsmyndigheten kan på initiativ av den statliga tillsynsmyndigheten bestämma att de kostnader som staten orsakats av åtgärderna helt eller delvis ska drivas in hos den som försummat underhållet, om det senare framgår vem denne är.

Vad som föreskrivs om tillsynsmyndigheten i 1 mom. gäller även landskap. Landskapet genomför de åtgärder som avses i 1 mom. på egen bekostnad. Tillståndsmyndigheten kan på ansökan av ett landskap bestämma att de kostnader som landskapet orsakats av åtgärderna helt eller delvis ska drivas in hos den som försummat underhållet, om det senare framgår vem denne är.

I fråga om behandlingen av ett ärende som gäller undanröjande av olägenhet eller fara gäller i tillämpliga delar det som föreskrivs i 11 kap. I fråga om verkställigheten av beslut tillämpas 15 kap. 8 §.

14 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 4 eller 6 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens initiativ, kan ärendet väckas skriftligen av

- 1) en part,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder,
- 3) den kommun där vattenhushållningsprojektet är placerat eller av en annan kommun inom vars område projektets miljökonsekvenser uppträder,
- 4) landskapet eller någon annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

15 kap.

Sökande av ändring och verkställande av beslut

1 a §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av kommunens taxa

Ändring i ett beslut om godkännande av taxa till grund för en avgift som kommunen tar ut för behandling av vattenhushållningsärenden får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i kommunallagen (410/2015). Ändring i ett beslut om godkännande av taxa till grund för en avgift som landskapet tar ut för behandling av vattenhushållningsärenden får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (/). Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

2 §

Besvärsrätt

Ändring i beslut som meddelats med stöd av denna lag får sökas av

- 1) en part,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder,
- 3) den kommun där vattenhushållningsprojektet är placerat eller inom vars område projektets miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den statliga tillsynsmyndigheten samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i kommunen där projektet är placerat och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) någon annan i 11 kap. 9 § avsedd myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget, om ett vattenhushållningsprojekt genomförs inom samernas hembygdsområde eller dess verkningar utsträcker sig till det och om projektet kan påverka samernas rättigheter som urfolk.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har rätt att överklaga beslut som Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt deras beslut med.

7 §

Verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft

Vasa förvaltningsdomstol kan på sökandens begäran fastställa att projektet får inledas enligt tillståndsbeslutet trots att besvär anförts. Det kan förordnas att beslutet ska verkställas helt eller delvis eller vid en viss tidpunkt, om det visas att det finns grundad anledning att inleda verksamheten, verkställigheten inte gör ändringssökandet onödigt och sökanden ställer godtagbar säkerhet för ersättning av de förluster av förmåner och de kostnader som en upphävning av beslutet eller en ändring av tillståndsvillkoren kan medföra. Säkerheten ställs hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Kravet på ställande av säkerhet gäller inte staten eller dess inrättningar, landskap och inte heller kommuner och samkommuner.

16 kap.

Straffbestämmelser

5 §

Rätt att föra talan i mål där allmänt intresse har kränkts

Om ett allmänt intresse har kränkts i ett brottmål som gäller en gärning som är straffbar enligt detta kapitel, är det den statliga tillsynsmyndigheten som för målsägandens talan. Om målet gäller en uppgift som det föreskrivs att enbart landskapet ska sköta, är det landskapet som för talan.

17 kap.

Fastighetsrättsliga bestämmelser

5 §

Införande av uppgifter i fastighetsdatasystemet

I fastighetsdatasystemet kan det även antecknas beslut som den kommunala miljöförvaldsmyndigheten fattat och beslut som fattats vid en dikningsförrättning. Det landskap som beslutat att en dikningsförrättning ska hållas ser till att det beslut som fattats vid dikningsförrättningen antecknas i fastighetsdatasystemet.

7 §

Rättigheter och skyldigheter vid ägarbyten

Om ett tillstånd eller en rätt till vattenreglering eller uttag av vatten överförs till någon annan, ska förvärvaren underrätta den statliga tillsynsmyndigheten och landskapet om överföringen. En anmälan om överföringen ska också göras om tillståndet innehåller en fiskeförvalds-skyldighet.

18 kap

Särskilda bestämmelser

2 §

Införande av uppgifter

Anteckningen i datasystemet för miljöförvaldsinformation görs av den myndighet som avgjort ärendet. Om ett ärende har avgjorts vid en dikningsförrättning, görs anteckningen av det landskap som förordnat att en dikningsförrättning ska hållas.

3 §

En myndighets rätt att få uppgifter avgiftsfritt

Tillståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten och landskapet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter ur datasystemet för miljöförvaldsinformation som de behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

3 a §

Redogörelse för uppdämnings- och avtappningsåtgärder på ett avrinningsområde

Landskapet ska vid behov sammanställa en redogörelse för åtgärder genom vilka skadliga verkningar av översvämning eller torka kan minskas (*redogörelse för uppdämnings- och avtappningsåtgärder på ett avrinningsområde*). Redogörelsen ska omfatta åtgärder som påverkar vattenstånd och vattenföring och som den projektansvarige kan utföra när ett vattenhushållningsprojekt genomförs. I redogörelsen ska också undersökas möjligheterna att samordna åtgärderna med övriga vattenhushållningsprojekt på avrinningsområdet på så sätt att de skadliga

följderna av översvämning eller torka enligt en helhetsbedömning blir så små som möjligt. Redogörelsen ska sammanställas i tillräckligt samarbete med de projektansvariga och med kommunerna och andra myndigheter.

Utifrån redogörelsen för uppdämnings- och avtappningsåtgärder på avrinningsområdet kan landskapet lämna in en ansökan till tillståndsmyndigheten om översyn av tillståndsvillkoren eller meddelande av nya villkor för ett vattenhushållningsprojekt med stöd av 3 kap. 21 § 1 mom. 4 punkten.

4 §

Åtgärder för avvärjande av fara

Om exceptionella naturförhållanden eller någon annan övermäktig händelse leder till översvämning eller någon annan sådan förändring i vattendrag eller dess vattenförhållanden som kan orsaka allmän fara för människors liv, säkerhet eller hälsa, stor skada för allmänna intressen eller stor och omfattande skada för enskilda intressen, ska tillståndsmyndigheten ålägga landskapet eller den som ansvarar för vattenhushållningsprojektet att vidta nödvändiga temporära åtgärder för att avvärja faran eller begränsa skadorna. Åläggandet kan meddelas oberoende av vad som föreskrivs i denna lag eller bestäms i tillstånd eller beslut som meddelats med stöd av den.

Ansökan om meddelande av ett åläggande som avses i 1 mom. kan göras av landskapet. Om ärendets brådskande natur eller andra vägande omständigheter så kräver, kan en ansökan som avses i 1 och 2 mom. behandlas utan att bestämmelserna om behandling av ansökningsärenden i 11 kap. iakttas. Ett sådant beslut av tillståndsmyndigheten som avses i 1 och 2 mom. får verkställas trots ändringssökande.

5 §

Förhindrande av skada som orsakas av is

Ägare till inrättningar eller anläggningar, flottare och landskapet har i syfte att förhindra skada eller olägenhet som orsakas av isbildning eller is rätt att spränga is, uppställa tillfälliga bommar och vidta andra nödvändiga åtgärder.

Vid sprängning av ishinder ska nödvändig försiktighet iakttas. Sprängningen ska utföras så att allmänna eller allmänt använda vintervägar inte utan tvingande skäl avskärs eller fiskbeståndet inte nämnvärt skadas. Polisen, den statliga tillsynsmyndigheten och landskapet ska underrättas om sprängningen.

6 §

Förlust av förmån till följd av att fara avvärjs och skada förhindras

Förlust av förmån som direkt har drabbat egendom till följd av åtgärder som avses i 4 § 1 mom. ska ersättas av landskapets medel. Såsom skada som ska ersättas betraktas inte sådan förlust av förmån som orsakas av förlust av vattenkraft. Om den som har rätt till ersättning har dragit nytta av en i 4 § 1 mom. avsedd händelse eller av åtgärder för avvärjande av fara, kan ersättningen jämkas efter vad som är skäligt.

10 §

Utlåtande av tillståndsmyndigheten

Om en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål som inte kan avgöras utan särskilda insikter i vattenhushållningsärenden, ska domstolen inhämta utlåtande av tillståndsmyndigheten.

RP 14/2018 rd

12 §

Avgifter för behandlingen av ett ärende

För behandlingen hos tillståndsmyndigheten, landskapet och den kommunala miljövårdsmyndigheten av ett ärende som avses i denna lag kan det tas ut en avgift. Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har inletts på initiativ av en myndighet eller på initiativ av en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan får det tas ut en avgift, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Den avgift som staten tar ut fastställs i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten och med stöd av den utfärdad förordning av statsrådet. Avgifter som landskapet tar ut får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som antas av landskapet. Den avgift som en kommun tar ut fastställs enligt den taxa som kommunen godkänner. Grunderna för den taxa som kommunen har godkänt ska i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten.

19 kap.

Ikraftträdande

7 §

Vattenreglering

Om ett vattenregleringsprojekt som grundar sig på ett tillstånd som har beviljats före den 1 maj 1991 har betydande skadeverkningar för vattenmiljön eller dess användning, ska den statliga tillsynsmyndigheten eller landskapet utreda möjligheterna att minska regleringens skadeverkningar. Utredningen ska göras i tillräckligt samarbete med tillståndshavaren, dem som drar nytta av regleringen, kommunerna inom influensområdet och de berörda myndigheterna. Den som gör utredningen ska vid behov höra också andra parter.

När en utredning som avses i 1 mom. har gjorts kan den statliga tillsynsmyndigheten, landskapet eller kommunen ansöka om att tillståndsvillkoren ses över eller att nya villkor ställs, om skadeverkningarna inte annars i tillräcklig mån kan minskas.

Sökanden ska åläggas att med iakttagande i tillämpliga delar av 13 kap. ersätta förluster av förmåner som översynen leder till, om förlusterna inte är ringa. Ersättningarna betalas dock av landskapets medel, om översynen har gjorts på ansökan av kommunen och översynen inte huvudsakligen har lokal betydelse. En ersättning för förlust av nytta som vattenregleringen har medfört kan jämkas med beaktande av den nytta och de förluster av förmåner som översynen leder till och den tid under vilken nyttotagaren har kunnat utnyttja regleringen.

9 §

Kontrollskyldighet

Tillståndsmyndigheten kan på den statliga tillsynsmyndighetens initiativ eller på landskapets ansökan ålägga kontrollskyldighet enligt 3 kap. 11 § även när det gäller ett projekt som beviljats tillstånd i enlighet med bestämmelser som gällde före ikraftträdande av denna lag. I fråga om åläggande och ändring av kontrollskyldighet gäller i tillämpliga delar 3 kap. 11 §.

16 §

Förtydligande av tidigare beslut

Ansökan i ett ärende som avses i 1 mom. kan göras av tillstånds- eller rättshavaren, tillsynsmyndigheten, landskapet, den som äger ett område som omedelbart är föremål för projektet eller innehavaren av någon annan rättighet som hänför sig området. Tillståndsmyndigheten kan på eget initiativ ta upp ärendet till behandling, om det är nödvändigt på grund av ett annat ärende som är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Planer som gäller fiskeriekonomisk kontroll, uppfyllande av fiskeriekonomiska åtgärdsföreläggelser och användning av fiskerihushållningsavgifter, som med stöd av bestämmelser som gällde före ikraftträdandet av denna lag har ålagts en statlig myndighet för godkännande, godkänns av landskapet efter att lagen har trätt i kraft.

32.

Lag

om ändring av 10 och 11 § i lagen om parkeringsövervakning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om parkeringsövervakning (727/2011) 10 och 11 § som följer:

10 §

Behöriga myndigheter

Polisen utövar tillsyn över att bestämmelserna om parkering och stannande samt tomgång iaktas samt att felparkeringsavgifter påförs och andra i denna lag föreskrivna påföljder bestäms.

Chefen för polisinspektionen eller en polisman som hör till befälet inom inspektionen och som chefen har förordnat leder och övervakar den verksamhet som avses i 1 mom. och fungerar som parkeringsövervakare. Parkeringsövervakaren ska se till att i denna lag avsedda beslut och de tjänsteinnehavare som fattat besluten antecknas i en förteckning och ger vid behov ut uppgifter om dem.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på framställning av en kommuns fullmäktige eller med dess samtycke och efter att ha fått utlåtande av chefen för den berörda polisinspektionen bevilja ett i 11 § avsett tillstånd till att kommunen på sitt område eller en viss del av det vid sidan av polisen ska ha hand om övervakningen av att förbudena och begränsningarna beträffande parkering, stannande och tomgång iaktas samt om påförande av felparkeringsavgifter och bestämmande av andra påföljder som föreskrivs i denna lag.

Om övervakningen är ordnad på det sätt som anges i 3 mom., ska kommunen i stället för den parkeringsövervakare som avses i 2 mom. utse en kommunal parkeringsövervakare som ska biträdas av ett behövligt antal parkeringskontrollanter. Den kommunala parkeringsövervakaren står i frågor som rör den allmänna uppläggningsplaneringen av övervakningen under ledning och tillsyn av chefen för polisinspektionen.

11 §

Tillstånd för kommunal parkeringsövervakning

När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet prövar beviljande av tillstånd för kommunal parkeringsövervakning ska myndigheten beakta trafiktätheten, behovet av övervakning och

andra lokala omständigheter samt kommunens förutsättningar att på ett behörigt sätt ha hand om övervakningsverksamheten.

Tillstånd kan beviljas för viss tid eller tills vidare. I tillståndet kan det också fastställas ett minimiantal parkeringskontrollanter och ställas andra villkor som anses vara behövliga.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan efter att ha hört kommunens fullmäktige och fått ett utlåtande av chefen för den berörda polisinrättningen återkalla tillståndet eller ändra dess villkor, om det har skett en väsentlig förändring i omständigheterna eller de uppställda villkoren inte har uppfyllts eller övervakningsverksamheten inte i övrigt har skötts på behörigt sätt. Innan tillståndet återkallas ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet dock uppmäna kommunen att inom en skälig tid rätta till de uppdagade bristerna. Kommunens fullmäktige kan göra en framställning för att återkalla tillståndet eller ändra dess villkor.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

33.

Lag

om ändring av lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om andelslag (421/2013) 5 kap. 18 och 40 §, 7 kap. 7 och 15 § samt 26 kap. 9 § som följer:

5 kap.

Andelsstämman och fullmäktige

18 §

Sammankallande av stämma

Andelsstämma sammankallas av styrelsen. I stadgarna kan det dock bestämmas att det är förvaltningsrådet som sammankallar stämman.

Om andelsstämma inte sammankallas trots att en kallelse ska utfärdas enligt lag, stadgarna eller andelsstämmans beslut eller om gällande bestämmelser och föreskrifter om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en andelslagsmedlem berättiga sökanden att sammankalla stämman på andelslagets bekostnad. Myndighetens beslut får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

40 §

Försummelse att förrätta val

Om valet av fullmäktigeledamöter försummas iakttas vad som i 18 § 2 mom. föreskrivs om rätten för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland att berättiga sökanden att sammankalla behövlig stämma. En sådan ansökan om förrättande av val av fullmäktige som avses där kan också göras av en andelslagsmedlem.

7 kap.

Revision, verksamhetsgranskning, medlemmarnas granskningsrätt och särskild granskning

7 §

Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid

Ett andelslag ska ha en verksamhetsgranskare som andelsstämman valt, om andelslaget inte har någon revisor och om inte annat bestäms i stadgarna.

En verksamhetsgranskare ska dock alltid väljas om andelslaget inte har någon revisor och medlemmar med minst en fjärdedel av andelslagsmedlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av de vid stämman företrädde medlemmarnas röstetal kräver det på den ordinarie andelsstämman eller på den stämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas.

Verksamhetsgranskaren väljs av andelsstämman. Om andelslaget har en revisor kan andelsstämman besluta om val av verksamhetsgranskare med sådan majoritet som avses i 5 kap. 28 §. Om flera verksamhetsgranskare ska väljas kan det bestämmas i stadgarna att en eller vissa av dem, dock inte alla, ska väljas på något annat sätt.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller stadgarna, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland förordna en verksamhetsgranskare med iakttagande av bestämmelserna om förordnande av revisor i 5 §.

På en verksamhetsgranskares mandattid ska bestämmelserna om en revisors mandattid i 4 § tillämpas.

15 §

Föreläggande om särskild granskning

En medlem kan hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland ansöka om särskild granskning av andelslagets förvaltning och bokföring avseende en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på andelsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till myndigheten ska göras inom en månad från andelsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie andelsstämman eller på den andelsstämman där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. Ansökan får göras om medlemmar med minst en fjärdedel av medlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av de vid stämman företrädde medlemmarnas röstetal har biträtt förslaget.

Myndigheten ska höra andelslagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Myndigheten kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

26 kap.

Avgörande av tvister

9 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter

Vid inlösen enligt 4 § ska lösenbeloppet betalas inom en månad från det att domen genom vilken lösenbeloppet bestämts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponering hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå lösenbeloppet.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överläts till inlösaren ska det ogiltigförklaras.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

34.

Lag

om ändring av 23 och 27 § i lagen om gruppbyggande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om gruppbyggande (190/2015) 23 och 27 § som följer:

23 §

Handlingar om gruppbyggande

Vid gruppbyggande som har formen av ett bostadsaktiebolag ska konsulten för gruppbyggande se till att den förhandsinformation och de handlingar som anges i 21 § 1 och 2 mom., utkastet till avtal om gruppbyggande samt de övriga handlingar som gäller byggnadsprojektet och bostadsaktiebolaget (handlingar om gruppbyggande) blir deponerade enligt denna paragraf. Bestämmelser om vilka de ovannämnda övriga handlingarna är utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Om ett bostadsaktiebolag under byggnadsfasen tar upp en kredit hos ett kreditinstitut, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara handlingarna om gruppbyggande. Om bostadsaktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolagets byggnader är belägna på Åland, Statens ämbetsverk på Åland förvara handlingarna. Också i det senare fallet kan handlingarna förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara handlingarna ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, i den kommun där bolagets byggnader är belägna.

Handlingarna om gruppbyggande ska deponeras innan ett avtal om gruppbyggande ingås, om inte något annat föreskrivs genom förordning av justitieministeriet beträffande någon av handlingarna.

Förvararen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar som gäller handlingarna om gruppbyggande eller omständigheter som framgår av dem. Närmare bestämmelser om hur underrättelsen ska lämnas utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

27 §

Arvoden för förvararens uppdrag

Ett kreditinstitut som förvarar handlingar om gruppbyggande har rätt att ta ut ett skäligt arvode för tryckning av aktiebrev, för förvaring av handlingar om gruppbyggande och aktiebrev samt för utförande av de övriga uppgifter som föreskrivs i lag. Arvodet tas ut hos bostadsaktiebolaget samt när det gäller utfärdande av intyg och kopior hos dem som begär sådana. Bestämmelser om avgifter som myndigheter som förvarar handlingar om gruppbyggande tar ut för att sköta dessa uppgifter finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

35.

Lag

om ändring av lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare (853/2016) 3, 4, 7, 10, 14–18 och 20 § som följer:

3 §

Register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån samt registeranmälan

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån (*register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån*).

Den som har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån ska för anteckning i registret göra en anmälan till myndigheten. I registeranmälan ska ingå

- 1) de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1 och 2 punkten,
 - 2) uppgift om huruvida anmälaren ansöker om att bli registrerad som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om registrering som kreditgivare, huruvida anmälaren avser att också lämna konsumentkrediter och som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedla person-till-person-lån,
 - 3) en utredning över de personer som avses i 6 § 1 mom. och vars tillförlitlighet ska bedömas, om anmälaren är en juridisk person,
 - 4) en utredning över anmälares utbildning och arbetserfarenhet eller, om anmälaren är en juridisk person, en utredning över den utbildning och arbetserfarenhet som de personer har som avses i 6 § 2 mom.,
 - 5) uppgift om huruvida anmälaren har för avsikt att ta emot kundmedel och en utredning över hur anmälaren avser att sköta bevaringen och hanteringen av kundmedel.
- Anmälares ska på begäran av myndigheten lämna också andra uppgifter som behövs för att bedöma om förutsättningarna för registrering uppfylls.

4 §

Förutsättningar för registrering

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera den som gör en registeranmälan som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån, om

- 1) anmälaren har rätt att utöva näring i Finland,

2) anmälaren inte har försatts i konkurs och, om anmälaren är en fysisk person, har uppnått myndighetsålder och inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) anmälaren är tillförlitlig,

4) anmälaren har sådan kännedom om kreditverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av den kreditverksamhet eller den förmedling av person-till-person-lån som bedrivs.

Myndigheten får vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att anmälaren har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån såsom ombud för någon annan.

7 §

Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar

I registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån antecknas

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid samt firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

3) huruvida näringsidkaren är kreditgivare eller förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om en kreditgivare, huruvida denne lämnar också konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedlar person-till-person-lån,

4) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars tillförlitlighet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

5) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars kännedom om kreditverksamhet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

6) huruvida kreditgivaren eller förmedlaren har rätt att ta emot kundmedel,

7) datum för registreringen,

8) till kreditgivaren eller förmedlaren med stöd av 17 § 2 mom. meddelade varningar och sådana uppmaningar och förbud som förenats med vite,

9) skälet till strykning ur registret och när denna har skett.

I registret antecknas också uppgifter om dem som har meddelats ett förbud enligt 17 § 1 mom. att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån utan registrering. Dessa uppgifter och uppgifter om sanktioner enligt 1 mom. 8 punkten ska strykas ur registret fem år efter utgången av det år då förbudet eller någon annan sanktion påfördes.

Kreditgivaren och förmedlaren ska utan dröjsmål anmäla ändringar i de införda uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. När verksamheten upphör ska kreditgivaren och förmedlaren anmäla även detta till myndigheten.

10 §

Rätt att ta emot kundmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska bevilja den som gör anmälan rätt att ta emot kundmedel, om anmälaren har lämnat myndigheten en utredning om bevaring och hantering av kundmedel enligt 11 § 1 mom. och anmälaren inte ska anses uppenbart olämplig att ta emot kundmedel.

Myndigheten ska när den bedömer olämplighet beakta anmälares ekonomiska situation och huruvida denne har fullgjort sina skyldigheter i fråga om skatter, lagstadgade pensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller avgifter som Tullen tar ut.

Om anmälaren är en juridisk person, ska en bedömning av olämplighet göras förutom om den juridiska personen också om verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän, andra som hör till den högsta ledningen och den som direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktierna i ett aktiebolag eller den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

De omständigheter som nämns i 2 mom. ska för tiden tre år före anmälan utredas också i fråga om företag eller sammanslutningar som ska registreras enligt 3 § i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) och som har direkt koppling till anmälaren och, om denne är en juridisk person, de personer som nämns i 3 mom. i denna paragraf.

14 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

15 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna ska en kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån på begäran ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Trots sekretessbestämmelserna har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet dessutom rätt att för en specificerad tillsynsåtgärd få handlingar och uppgifter också av någon annan enskild sammanslutning eller person än kreditgivaren. Handlingarna och uppgifterna ska vara nödvändiga med tanke på tillsynen för att utreda huruvida tillhandahållandet eller förmedlingen av krediter omfattas av tillämpningsområdet för denna lag eller vem som de facto tillhandahåller eller förmedlar krediterna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har dock inte rätt att av en advokat som avses i lagen om advokater (496/1958) eller av dennes biträde få handlingar och uppgifter om advokatens klienter, och inte heller av någon annan få handlingar och uppgifter som erhållits i samband med uppdrag som rättegångsombud eller rättegångsbiträde. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott eller vid annan behandling av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

16 §

Rätt att få uppgifter ur vissa myndighetsregister

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om en person som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. i denna lag är tillförlitlig. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av myndigheter och av dem som sköter offentliga uppdrag få de uppgifter som behövs för att sköta den uppgift som avses i 10 §. Uppgifterna kan överlämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

17 §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda tillhandahållande av konsumentkrediter och förmedling av person-till-person-lån som sker i strid med denna lag utan registrering. Myndigheten ska också förbjuda mottagande av kundmedel, om sådana tas emot utan att rätt enligt 10 § har beviljats eller om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån på grund av ändrade förhållanden har blivit uppenbart olämplig att ta emot kundmedel. Om det finns särskilda skäl, får förbudet också meddelas så att det gäller en anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning. När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelar ett förbud mot mottagande av kundmedel får myndigheten i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

Om en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 7 § 3 mom., 11 § 1 mom. eller 15 § 1 mom., får myndigheten uppmana kreditgivaren eller förmedlaren att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid. Om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 9 eller 12 §, får myndigheten ge kreditgivaren eller förmedlaren en varning. Om försummelsearna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, får myndigheten förbjuda kreditgivarens eller förmedlarens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader. Kreditgivaren eller förmedlaren kan förbjudas att bedriva verksamhet för viss tid också om kreditgivaren eller förmedlaren bryter mot ett förbud att ta emot kundmedel som myndigheten har meddelat i enlighet med 1 mom.

Om en aktör som avses i 15 § 2 mom. försummar en skyldighet som följer av det momentet, får myndigheten uppmana aktören att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Myndigheten får förena ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf med vite. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är onödigt eller myndigheten anser att förfarandet ska bedömas i enlighet med 19 § 1 eller 2 mom. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

18 §

Avregistrering

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska avföra en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån ur registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån, om

- 1) kreditgivaren eller förmedlaren har upphört med sin verksamhet,
- 2) förutsättningarna för registrering i 4 § 1 mom. 1—3 punkten inte längre uppfylls,
- 3) kreditgivaren eller förmedlaren tillhandahåller konsumentkrediter eller förmedlar person-till-person-lån såsom ombud för någon annan,
- 4) förutsättningen för registrering i 4 § 1 mom. 4 punkten inte längre uppfylls, och kreditgivaren eller förmedlaren inte inom den tidsfrist som myndigheten har angett i sin uppmaning har anmält nya personer som uppfyller kraven på kännedom om kreditverksamhet,
- 5) det i den verksamhet som kreditgivaren, förmedlaren eller dess högsta ledning bedriver förekommer allvarliga eller upprepade försummelse och kreditgivaren eller förmedlaren redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

I samband med avregistreringen får myndigheten i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

20 §

Sökande av ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut

Ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattat med stöd av 17 och 18 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som meddelas

med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller förbud enligt 17 § eller avregistrering enligt 18 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett i denna lag avsett beslut om avregistrering och om verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

36.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om Finlands flagga

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands flagga (380/1978) 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1418/2009, som följer:

5 §

Den rektangulära statsflaggan används av riksdagen, ministerierna, centralförvaltningens ämbetsverk som lyder under ministerierna och med dem jämförbara ämbetsverk och inrättningar, högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, hovrätterna, Statens ämbetsverk på Åland, Finlands diplomatiska eller med dem jämförbara beskickningar i utlandet och av utsänd konsul ledda konsulat, Finlands Bank, Folkpensionsanstalten, Finlands Akademi, offentligrättsliga universitet, gränsbevakningsväsendet och statens fartyg.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

37.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utlänningsregistret (1270/1997) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 618/2007, 977/2007 och 647/2016, som följer:

3 §

Registeransvariga

Migrationsverket bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för delregistret för ansökningsärenden, delregistret för främlingspass och resedokument för flykting, delregistret för övervakning av inresor och utresor, delregistret för examina samt delregistret för medborgarskapsärenden. Dessa delregister ingår i utlänningsregistret och de förs av Migrationsverket.

Utrikesministeriet bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för delregistret för visumärenden och delregistret för inresevillkor. Dessa register ingår i utlänningsregistret och förs separat av utrikesministeriet.

Utlänningsregistret förs och används också av polisen, Gränsbevakningsväsendet, Tullen, landskapen, fängvårdsmyndigheterna, diskrimineringsombudsmannen samt högsta förvaltningsdomstolen och de regionala förvaltningsdomstolarna.

Anställda hos de myndigheter som för och använder registret har rätt att med hjälp av en teknisk anslutning se och behandla uppgifter som förts in i utlänningsregistret endast inom ramen för sina befogenheter i anknytning till det i 2 § angivna ändamålet med registret. Den som i huvudsak ansvarar för registret beviljar på framställning av berörda myndighet en person rätt att använda de delregister och de uppgiftskategorier eller uppgiftsfält i delregistren som den som i huvudsak ansvarar för registret anser behövas för den berörda myndighetens lagstadgade uppgifter som gäller utlännings- och medborgarskapsärenden.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag

38.

Lag

om ändring av lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011) 12 §, 52 § och 53 §, av dem 52 § sådan den lyder i lag 388/2015, som följer:

12 §

Mottagande vid massinvandring

Om ett så stort antal utlänningar enligt 109 eller 133 § i utlänningslagen kommer till Finland att de inte kan placeras på förläggningarna eller det inte är möjligt att klarlägga förutsättningarna för inresa och registrera invandrarna vid sedvanligt förfarande, ska mottagningstjänsterna ordnas på flyktingslussar. Avsikten är att inkvartering på flyktingslussar ska vara kortvarig. Den som inkvarteras på en flyktingsluss får de nyttigheter som behövs för den oundgängliga försörjningen.

Migrationsverket svarar för beredskapen för massinvandring. Migrationsverket sköter beredskapsuppgiften i samarbete med övriga myndigheter, landskap och de aktörer som nämns i 10 § 1 mom. Migrationsverket sammanjämkar beredskapsplanen för mottagande av asylsökande med landskapens beredskapsplaner vid massinvandring.

I landskapen ska det inrättas ett tillräckligt antal flyktingslussar och förläggningar. Ett avtal enligt 10 § ska ingås med Migrationsverket om inrättande och förvaltning av flyktingslussarna och förläggningarna.

52 §

Utlämnande av uppgifter ur registren

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag får det ur registret över mottagna klienter och företrädarregistret trots sekretessbestämmelserna lämnas ut sådana uppgifter till Migrationsverket, polisen, gränskontrollmyndigheten och landskapen som är nödvändiga för att dessa myndigheter ska kunna utföra sina uppgifter i fråga om personer som söker internationellt skydd, får tillfälligt skydd eller är offer för människohandel.

Uppgifter får lämnas ut även i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning. Innan uppgifter lämnas ut genom teknisk anslutning ska den som begär uppgifterna visa att de skyddas på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen.

53 §

Rätt att få uppgifter ur register

Trots sekretessbestämmelserna har registeransvariga som nämns i 47 § rätt att från Migrationsverket, polisen, gränskontrollmyndigheten samt landskapet få sådan information för registret över mottagna klienter som är nödvändig för utförande av de uppgifter som föreskrivs för dem i lag.

Uppgifterna kan, i enlighet med vad som avtalas med den registeransvarige, lämnas ut även i maskinläsbar form eller med hjälp av teknisk anslutning efter att det har utretts att uppgifterna skyddas på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag

39.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017) 5 kap. 2–8 §, 7 kap. 1 § samt 8 kap. 1–3, 7, 8, 10 och 11 § som följer:

5 kap

Registret för övervakning av penningtvätt

2 §

Registeransvarig och användningsändamål för registret för övervakning av penningtvätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett register över rapporteringsskyldiga enligt 1 § i syfte att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism (*registret för övervakning av penningtvätt*).

Användningsändamålet för registret för övervakning av penningtvätt är att övervaka åtgärder för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3 §

Ansökan om införande i registret och förutsättningar för registrering

En rapporteringsskyldig enligt 1 § ska inom 14 dagar från det att den rapporteringsskyldiga börjar omfattas av tillämpningsområdet för denna lag göra en ansökan om att bli införd i registret för övervakning av penningtvätt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera en sökande, om denne

- 1) har rätt att bedriva näring i Finland,
- 2) inte har meddelats näringsförbud,
- 3) lämnar de uppgifter som avses i 4 §,
- 4) är en rapporteringsskyldig enligt 1 kap. 2 § 21 punkten eller bedriver valutaväxlingsverksamhet samt är tillförlitlig på det sätt som avses i 5 §.

Sökanden ska i sin ansökan uppge den näringsverksamhet som bedrivs och som ligger till grund för sökandens rapporteringsskyldighet.

Närmare bestämmelser om innehållet i en registreringsansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Uppgifter som ska föras in i registret för övervakning av penningtvätt samt anmälan om ändringar

Följande uppgifter ska föras in i registret för övervakning av penningtvätt:

- 1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid och medborgarskap samt firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, datum för registreringen och besöksadress för varje driftställe där verksamhet bedrivs,
 - 2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, datum för registreringen och besöksadress för varje driftställe där verksamhet bedrivs,
 - 3) näringsverksamhet enligt 3 § 3 mom. i detta kapitel,
 - 4) fullständigt namn, personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid och medborgarskap och ställning hos den registrerade för den person vars tillförlitlighet har kontrollerats med stöd av 5 §,
 - 5) administrativa påföljder enligt 8 kap. som har påförts enskilda näringsidkare och juridiska personer samt uppmaningar och förbud som har förenats med vite enligt 7 kap. 7 §; sådana uppgifter ska avföras ur registret tre år från utgången av det år då påföljden påfördes, och
 - 6) skälet till och tidpunkten för avförande av en uppgift.
- En rapporteringsskyldig ska utan dröjsmål underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om förändringar i de uppgifter som avses i 1 mom.

5 §

Tillförlitlighet

En rapporteringsskyldig som bedriver valutaväxlingsverksamhet eller verksamhet enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 21 punkten anses inte vara tillförlitlig, om

- 1) han eller hon genom en lagakraftvunnen dom under fem år före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under tre år före bedömningen har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva näringsverksamhet som ska registreras i registret för övervakning av penningtvätt, eller
- 2) han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för verksamhet som avses i 1 punkten.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. anses en rapporteringsskyldig enligt det momentet inte vara tillförlitlig, om

- 1) han eller hon under tre år före bedömningen upprepade gånger eller i betydande grad har försummat skötseln av sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut, eller
- 2) han eller hon enligt utmätning eller någon annan utredning är oförmögen att svara för sina skulder.

Om den som gör anmälan är en juridisk person, gäller kravet på tillförlitlighet verkställande direktören och dennas ställföreträdare, ledamöter och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet

och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän och andra som hör till den högsta ledningen och även personer som direkt eller indirekt har mer än 25 procent av aktierna i ett aktiebolag eller av den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt i en annan sammanslutning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få uppgifter som är nödvändiga för utredning av den tillförlitlighet som avses i denna paragraf eller för avregistrering enligt 6 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att avgiftsfritt av myndigheter och aktörer som sköter offentliga uppdrag få uppgifter om hur den som ansöker om registrering sköter sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut samt sådana uppgifter om sökandens verksamhet, ekonomi och kopplingar som behövs för utredning av den tillförlitlighet som avses i denna paragraf eller för avregistrering enligt 6 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få uppgifter som motsvarar de uppgifter som avses i 5 mom. också om en sådan organisation som avses i 2 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) och om en sådan person som avses i 3 mom.

Uppgifter som avses i denna paragraf får sökas med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form utan samtycke av den vars intressen skyddas genom sekretessen.

6 §

Avförande av uppgifter ur registret för övervakning av penningtvätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska avregistrera en rapporteringsskyldig i registret för övervakning av penningtvätt, om

- 1) den rapporteringsskyldiga inte längre uppfyller registreringsvillkoren,
- 2) det i den rapporteringsskyldigas verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av denna lag eller av föreskrifter som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat med stöd av denna lag, eller
- 3) den rapporteringsskyldiga har upphört med sin verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska före ett beslut som grundar sig på 1 mom. 2 punkten reservera en rimlig tid för den rapporteringsskyldiga att avhjälpa bristen.

Uppgifterna om registeranteckningar ska bevaras i fem år från utgången av det år då uppgiften har avförts ur registret.

7 §

Utlämnande av uppgifter ur registret för övervakning av penningtvätt

Var och en har rätt att genom att ange företags- och organisationsnummer, firma eller bifirma för ett företag få uppgifter om företaget ur registret för övervakning av penningtvätt. Uppgifter om de rapporteringsskyldiga som antecknats i registret kan också sökas samlat på grundval av näringsverksamhet.

Trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet lämna ut uppgifter om fysiska personers namn eller födelsetid i form av utskrifter, genom teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form eller göra dem allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät. Personuppgifter ska i ett elektroniskt datanät endast kunna sökas som enskilda sökningar.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får lämna ut uppgifter om personbeteckningens slutled ur sitt register för övervakning av penningtvätt endast om utlämnandet uppfyller kraven i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. För att uppgifter om personbeteckningens slutled ska lämnas ut ur registret krävs det att den som begär uppgifterna ger Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en utredning om att de skyddas på ett ändamålsenligt sätt.

8 §

Uppdatering av uppgifter via befolkningsdatasystemet, handelsregistret och företags- och organisationsdatasystemet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att uppdatera sina register med uppgifter ur befolkningsdatasystemet och att granska personuppgifterna för de personer som har anmälts för registrering, i syfte att konstatera uppgifternas riktighet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att uppdatera registret för övervakning av penningtvätt med uppgifter ur handelsregistret samt företags- och organisationsdatasystemet.

7 kap

Tillsyn

1 §

Tillsynsmyndigheterna och anmälan till centralen för utredning av penningtvätt

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av följande myndigheter:

1) Finansinspektionen när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 1–8 punkten,

2) Polisstyrelsen när det är fråga om penningsspelssammanslutningar enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 9 punkten samt i 1 kap. 2 § 2 mom. avsedda näringsidkare och sammanslutningar som förmedlar deltagaravgifter och deltagaranmälningar för penningspel som tillhandahålls av sådana penningsspelssammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 9 punkten,

3) Patent- och registerstyrelsen när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 11 punkten,

4) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 13–18 och 20–24 punkten, till den del de inte med stöd av 1 punkten står under Finansinspektionens tillsyn.

Advokatföreningen utövar tillsyn över rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten.

Finansinspektionen utövar dessutom tillsyn över att de rapporteringsskyldiga som står under dess tillsyn följer förordningen om information om betalaren till den del som de tar emot eller gör överföringar av medel enligt den förordningen.

Tillsynsmyndigheterna, Energimyndigheten, advokatföreningen, en börs enligt lagen om handel med finansiella instrument och centralinstitutet för den sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ska underrätta centralen för utredning av penningtvätt om de utifrån omständigheter som kommer fram i samband med tillsynen eller annars när de sköter sina uppgifter observerar en tvivelaktig transaktion eller misstänker finansiering av terrorism eller straffbart försök till detta.

8 kap

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Tillsynsmyndigheten ska påföra rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en ordningsavgift, med undantag för näringsidkare och sammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 2 mom., om tillsynsobjekten uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) försummar eller bryter mot skyldigheten att enligt 3 kap. 1 § att utföra kundkontroll eller specificera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,

2) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 2 § att identifiera kunder och kontrollera deras identitet,

3) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 3 § att bevara uppgifterna om kundkontroll,

4) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 4 § att inhämta uppgifter om kunder, fortlöpande följa kundförhållanden och utreda kundtransaktioner som avviker från det normala,

5) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 6 § att identifiera verkliga förmanstagare,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 10 § att vidta skärpta åtgärder för kundkontroll,

7) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 11 § att identifiera kunden när denne inte är närvarande vid identifieringen och identitetskontrollen,

8) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 12 § att inhämta tillräckliga uppgifter om det kreditinstitut eller finansiella institut som är motpart,

9) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 13 § att skapa och iaktta riskbaserade förfaranden för att bedöma huruvida en kund är en person i politiskt utsatt ställning eller en sådan persons familjemedlem eller medarbetare,

10) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 4 kap. 1 § att rapportera tvivelaktiga transaktioner till centralen för utredning av penningtvätt,

11) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 3 § att ansöka om registrering i registret för övervakning av penningtvätt,

12) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 7 kap. 8 § 1 mom. att skapa rutiner för rapportering av misstanke om överträdelser,

13) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att ordna utbildning och skydd för de anställda eller att utarbeta anvisningar.

Finansinspektionen ska också påföra den en ordningsavgift den som

1) uppsåtligen eller av oaktsamhet, i strid med artiklarna 4–6 i förordningen om information om betalaren, utelämnar uppgifter som krävs om betalare eller betalningsmottagare,

2) upprepade gånger, systematiskt eller allvarligt i strid med artikel 16 i den förordning som nämns i 1 punkten försummar sin skyldighet att se till att uppgifterna bevaras,

3) i strid med artikel 8 eller 12 i den förordning som nämns i 1 punkten underlåter att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, eller

4) allvarligt försummar sin skyldighet enligt artikel 11 i den förordning som nämns i 1 punkten att skapa förfaranden som gör det möjligt att upptäcka de uppgifter om betalare eller betalningsmottagare som saknas eller sin skyldighet enligt artikel 12 i den förordningen att fastställa riskbaserade förfaranden för att verkställa, avvisa eller avbryta medelöverföringar när uppgifterna om dem är bristfälliga.

Beloppet på ordningsavgiften ska basera sig på en samlad bedömning. Vid bedömningen ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och varaktighet. För juridiska personer är ordningsavgiften minst 5 000 och högst 100 000 euro. För fysiska personer är ordningsavgiften minst 500 och högst 10 000 euro.

Ordningsavgiften ska betalas till staten.

Ordningsavgift kan påföras under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte ger anledning till strängare åtgärder.

Advokatföreningen gör en framställning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om att påföra en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en ordningsavgift.

Vid Patent- och registerstyrelsen påförs den ordningsavgift som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

Tillsynsmyndigheten ska meddela rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en offentlig varning om de uppsåtliga eller av oaksamhet handlar i strid med andra bestämmelser i denna lag eller i strid med andra bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller i strid med andra bestämmelser i förordningen om information om betalaren än de som avses i 1 § 1 eller 2 mom. och 3 § 1 eller 2 mom. i detta kapitel.

Offentlig varning kan meddelas under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte ger anledning till strängare åtgärder.

Advokatföreningen gör en framställning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om att meddela en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en offentlig varning.

Vid Patent- och registerstyrelsen meddelas den offentliga varning som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

3 §

Påföljdsavgift

Tillsynsmyndigheten ska påföra rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en påföljdsavgift, med undantag för näringsidkare och sammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 2 mom., om de uppsåtliga eller av oaksamhet allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt

1) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 1 § att utföra kundkontroll eller specificera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,

2) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 2 § att identifiera kunder och kontrollera deras identitet,

3) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 3 § att bevara uppgifterna om kundkontroll,

4) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 4 § att inhämta uppgifter om kunder, fortlöpande följa kundförhållanden och utreda kundtransaktioner som avviker från det normala,

5) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 6 § att identifiera verkliga förmanstagare,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 10 § att vidta skärpta åtgärder för kundkontroll,

7) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 11 § att identifiera kunden när denne inte är närvarande vid identifieringen och identitetskontrollen,

8) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 12 § att inhämta tillräckliga uppgifter om det kreditinstitut eller finansiella institut som är motpart,

9) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 13 § att skapa och iakttä riskbaserade förfaranden för att bedöma huruvida en kund är en person i politiskt utsatt ställning eller en sådan persons familjemedlem eller medarbetare,

10) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 4 kap. 1 § att rapportera tvivelaktiga transaktioner till centralen för utredning av penningtvätt,

11) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 7 kap. 8 § 1 mom. att skapa rutiner för rapportering av misstanke om överträdelser,

12) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att ordna utbildning och skydd för de anställda eller att utarbeta anvisningar.

Finansinspektionen ska också påföra den en påföljdsavgift som uppsåtliga eller av oaksamhet:

1) allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt, i strid med artikel 4, 5 eller 6 i förordningen om information om betalaren, utelämnar uppgifter som krävs om betalare eller betalningsmottagare;

2) upprepade gånger, systematiskt eller allvarligt i strid med artikel 16 i den förordningen försummar sin skyldighet att se till att uppgifterna bevaras;

3) i strid med artikel 8 eller 12 i förordningen underlåter att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, eller

4) allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt i strid med artikel 11 i förordningen underlåter att skapa förfaranden som gör det möjligt att upptäcka de uppgifter om betalare eller betalningsmottagare som saknas eller i strid med artikel 12 i förordningen underlåter att fastställa riskbaserade förfaranden för att verkställa, avvisa eller avbryta medelöverföringar då uppgifterna om dem är bristfälliga.

Tillsynsmyndigheten kan inte påföra en fysisk person påföljdsavgift för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Med hänsyn till gärningens eller försummelsens menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen eller försummelsen, den vinning som fått och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen som helhet betraktad kan tillsynsmyndigheten dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten.

Advokatföreningen gör en framställning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om att påföra en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en påföljdsavgift.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har åsidosatt sina förpliktelser genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska kunna påföras påföljdsavgift är att han eller hon på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

Vid Patent- och registerstyrelsen påförs den påföljdsavgift som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

7 §

Preskription av rätten att påföra administrativa påföljder

Tillsynsmyndigheten får inte påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får inte med anledning av en framställning av advokatföreningens påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning, om beslutet inte har fattats inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

Tillsynsmyndigheten får inte påföra påföljdsavgift och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får inte med anledning av en framställning av advokatföreningens påföra påföljdsavgift, om beslutet inte har fattats inom tio år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

8 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Tillsynsmyndigheten ska offentliggöra beslut om ordningsavgifter, offentliga varningar eller påföljdsavgifter omedelbart efter det att den person som beslutet avser har underrättats om saken. Av offentliggörandet ska framgå huruvida beslutet att meddela påföljden har vunnit laga kraft, överträdelsens art och typ samt den för överträdelsen ansvariga personens identitet. Om besvärsmyndigheten upphäver beslutet helt eller delvis ska tillsynsmyndigheten offentliggöra besvärsmyndighetens beslut på samma sätt som meddelandet av påföljden har offentliggjorts. Information om en påföljd ska finnas tillgänglig på tillsynsmyndighetens webbplats i fem år.

Om det är oskäligt att offentliggöra namnet på en fysisk eller juridisk person som ålagts en påföljd eller om offentliggörandet av påföljden skulle äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning, får tillsynsmyndigheten

1) skjuta upp offentliggörandet av ett påföljdsbeslut tills det inte längre finns grunder för att låta bli att offentliggöra beslutet,

2) offentliggöra påföljdsbeslutet utan att ange namnet på den som påförts påföljden,

3) låta bli att offentliggöra påföljdsbeslutet, om de åtgärder som anges i 1 och 2 punkten inte är tillräckliga för att säkerställa att finansmarknadens stabilitet inte äventyras.

Om tillsynsmyndigheten offentliggör ett påföljdsbeslut utan att ange namnet på den som påförts påföljden, kan den samtidigt besluta att offentliggöra namnet senare efter en skälig tid, om grunderna för att inte offentliggöra namnet upphör under den tiden.

Det som i denna paragraf föreskrivs om att offentliggöra ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter ska på motsvarande sätt tillämpas på beslut som avses i 7 kap. 4–7 §. Tillsynsmyndigheten får dock låta bli att offentliggöra ett beslut om det inte skulle vara skäligt att offentliggöra beslutet på grund av att den åtgärd som beslutet avser är obetydlig.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska också offentliggöra sådana beslut om ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter som den meddelat på framställning av advokatföreningen. Den information som offentliggörs får inte innehålla uppgifter om en advokats klienter eller uppgifter som de facto avslöjar en klients identitet.

10 §

Framställningar från advokatföreningen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om meddelande av administrativa påföljder

Ärenden som gäller att påföra en i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punktens avsedd advokat och dennes biträde ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift inleds vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på framställning av advokatföreningen. Advokatföreningen ska medan undersökning pågår samarbeta med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innan en framställning görs.

Advokatföreningens framställning om påförande av ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift ska vara skriftlig. Av framställningen ska framgå

- 1) den persons namn, hemort och adress som yrkandet avser,
- 2) yrkandet och dess grunder, och
- 3) de fakta och handlingar som advokatföreningen åberopar.

Advokatföreningen ska trots sekretessbestämmelserna på begäran av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ge myndigheten sådan ytterligare information som är nödvändig för att avgöra ärendet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska iaktta sekretessplikten enligt 22 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet när den behandlar uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt lagen om advokater.

11 §

Rapportering till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut

Finansinspektionen ska till den berörda europeiska tillsynsmyndigheten ge in

1) information om påförda och offentliggjorda påföljder enligt detta kapitel för kreditinstitut och finansiella institut, samtidigt som påföljden offentliggörs, och information om eventuellt ändringssökande och resultatet av detta,

2) årligen sammanställda uppgifter om de påföljder enligt detta kapitel som respektive år påförts kreditinstitut och finansiella institut.

Det som i 1 mom. föreskrivs om påföljder tillämpas också på beslut enligt 7 kap. 4–7 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ge Finansinspektionen information enligt 1 och 2 mom. om företag som tillhandahåller finansiella tjänster. Finansinspektionen ska vidarebefordra informationen till den europeiska tillsynsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av lagen om hälsovården inom försvarsmakten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987) 6 och 10 a–10 f §, sådana de lyder i lag 1447/2015, som följer:

6 §

Den allmänna planeringen och styrningen av samt tillsynen över hälsovården inom försvarsmakten ska skötas av huvudstaben.

För anordnandet av hälsovård inom försvarsmakten svarar Försvarsmaktens logistikverk.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska övervaka lagenligheten i hälsovård som försvarsmakten enligt denna lag eller någon annan lag ordnar eller producerar i Finland och ge handledning i samband med det. Hälsovård som försvarsmakten ordnar eller producerar utanför Finlands territorium övervakas dock av huvudstaben. Huvudstaben övervakar dessutom den hälsovård som försvarsmakten själv tillhandahåller under försvarstillstånd enligt lagen om försvarstillstånd (1083/1991) och vid tillämpning av bestämmelserna i II avdelningen i beredskapslagen (1552/2011) under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i den lagen.

10 a §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för att utöva den styrning som avses i 6 § göra styrnings- och utvärderingsbesök i enheter som ordnar eller producerar hälsovårdstjänster inom försvarsmakten.

Myndigheten i fråga ska avtala om ett styrnings- och utvärderingsbesök och om besöksprogrammet på förhand med Försvarsmaktens logistikverk och den berörda enheten.

10 b §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får inspektera verksamheten och tjänsterna samt de enheter och lokaler som används för verksamheten i den hälsovård som avses i denna lag.

En inspektör ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Vid inspektionen ska trots sekretessbestämmelserna alla de handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram, och de kopior av handlingarna som inspektören begär ska ges kostnadsfritt. Inspektören har även rätt att under inspektionen ta sådana fotografier som är nödvändiga för inspektionen. Inspektionsrätten gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur eller objekt som ska ges särskilt skydd och uppgifter som är sekretessbelagda på grund av landets försvar.

Inspektören får biträdas av experter som behövs för inspektionen. På sådana experter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

På inspektioner tillämpas i övrigt vad som i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om inspektion.

10 c §

Om det i anordnandet eller genomförandet av hälsovårdstjänsterna inom försvarsmakten upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten eller om verksamheten i övrigt strider mot lagstiftningen om ordnandet och genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ålägga försvarsmakten att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. När åläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Om patientsäkerheten kräver det, kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller kan användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning omedelbart förbjudas.

Ett åläggande enligt 1 mom. kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts eller att användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning förbjuds.

Ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning ska iakttagas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller inte verksamhet enligt läkemedelslagen (395/1987), där tillsynen utövas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, eller verksamhet enligt strålskyddslagen (592/1991), där tillsynen utövas av Strålskyddscentralen. Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i sin tillsyn upptäcker brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska saken anmälas till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Brister som upptäcks i användningen av strålning ska anmälas till Strålskyddscentralen.

10 d §

Om en brist, felaktighet, försummelse eller något annat missförhållande som upptäcks i anordnandet eller genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten inte ger anledning till någon åtgärd enligt 10 c §, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet delge försvarsmakten eller den person som är ansvarig för det felaktiga förfarandet sin uppfattning om vad som är ett lagenligt förfarande och göra den övervakade uppmärksam på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och på kraven på en god förvaltning. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan också uppmana den övervakade att avhjälpa bristen eller missförhållandet. Om dessa åtgärder med beaktande av omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen inte kan anses vara tillräckliga, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ge den övervakade en anmärkning för framtiden.

Administrativ styrning eller en uppmaning av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf får inte överklagas genom besvär.

10 e §

Utifrån tillsynsfrågor som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får kännedom om, ska myndigheten vidta sådana åtgärder som den anser befogade med hänsyn till patientsäkerheten eller efterlevnaden av lagen.

Ett tillsynsärende som grundar sig på en händelse som ligger mer än två år tillbaka i tiden ska inte undersökas, om det inte finns särskilda skäl till det.

Särskilda bestämmelser om att ta ett ärende som grundar sig på ett anmärkningsförfarande eller förfarande med förvaltningsklagan till behandling finns i förvaltningslagen och i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992).

10 f §

Försvarsmakten är skyldig att på begäran, trots bestämmelserna om sekretess, lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet de uppgifter och utredningar om anordnandet och genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten som är nödvändiga för myndighetens styrnings- och tillsynsuppgifter.

Skyldigheten att lämna uppgifter gäller inte de uppgifter som är sekretessbelagda enligt 24 § 1 mom. 7–10 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag

41.

Lag

om ändring lagen om försvarstillstånd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försvarstillstånd (1083/1991) 12 §, 33 § och 37 §, av dem 12 § sådan den lyder i lag 1429/2009 och 33 § sådan den lyder i lag 466/2003, som följer:

12 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan begränsa rätten att avlägsna sig från en bestämd ort samt förbjuda vistelse utomhus utan polisens tillstånd under vissa tider eller på vissa platser, om befolkningens säkerhet eller ett viktigt militärt försvarsintresse kräver det.

I brådsakande fall kan ett förbud enligt 1 mom. utfärdas av chefen för polisinrättningen. Beslutet ska omedelbart underställas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

33 §

En utgivare och en utövare av programverksamhet är skyldig att utan ersättning publicera eller sända statsrådets, ministeriernas, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och kommunstyrelsernas samt de militära myndigheternas meddelanden om tillämpningen eller iakttagandet av denna lag, vilka med tanke på rikets försvar eller säkerhet snabbt måste nå hela befolkningen eller invånarna inom ett visst område. Sådana meddelanden ska utan dröjsmål i oförändrad form publiceras i ifrågavarande periodiska publikation, nätpublikation eller program.

37 §

Över förvaltningsbeslut som har fattats enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag får besvär anföras i den ordning som allmänt gäller om besvär över respektive myndighets beslut. Om något förfarande för sökande av ändring inte har föreskrivits, ska besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. I militärmyndigheternas förvaltningsbeslut med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär, med undantag av förvaltningsbeslut som har fattats med stöd av 24 och 25 § och i vilka ändring söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsbeslut som har fattats med stöd av denna lag och domstolsbeslut i ärenden som avses i 8 och 9 § ska iakttas omedelbart trots att besvär har anförts eller ärendet underställts, om inte besvär- eller underställningsmyndigheten bestämmer något annat.

Till de beslut av statsrådet och dess ministerier i vilka ändring med stöd av denna lag får sökas genom besvär ska fogas en besvärundervisning.

Underställning och ändringssökande i fråga om beslut som har fattats med stöd av 8–12 och 14 § samt 25 § 2 mom. ska behandlas i brådsakande ordning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

42.

Lag

om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ställning och uppgifter

1 §

Verksamhetsidé och ställning

Statens tillstånds- och tillståndsmyndighet är en rikstäckande och sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet som genom sin verksamhet i regionerna ska trygga de grundläggande rättigheterna och rättssäkerheten genom att enligt vad som föreskrivs särskilt sköta verkställighets-, styrnings-, tillstånds-, registrerings- och tillsynsuppgifter som avser efterlev-

RP 14/2018 rd

naden av lagstiftningen. Myndigheten ska arbeta kundorienterat och tväradministrativt samt med utnyttjande av multiprofessionell sakkunskap. Myndighetens verksamhet ska vara proaktiv och riskbaserad.

Myndigheten lyder under statsrådet och är gemensam för de ministerier inom vilkas ansvarsområde den sköter uppgifter.

2 §

Verksamhetsområde

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhetsområde är hela landet, om inte något annat föreskrivs särskilt.

3 §

Förhållande till annan lagstiftning

På organiseringen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets verksamhet och uppgifter inom arbetarskyddssektorn tillämpas, om inte något annat föreskrivs i denna lag, lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993).

4 §

Uppgiftsområde och uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet sköter enligt vad som föreskrivs särskilt uppgifter inom följande uppgiftsområden:

- 1) social- och hälsoområdet,
- 2) småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kulturområdet,
- 3) miljöområdet,
- 4) arbetarskyddsområdet.

Dessutom sköter myndigheten andra rättssäkerhets-, tillstånds-, registrerings- och tillsynsuppgifter enligt vad som föreskrivs särskilt.

Myndigheten kan också ha andra uppgifter enligt vad som föreskrivs särskilt.

2 kap.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets organisation

5 §

Organisationen

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är för skötseln av sina uppgifter indelad i sektorer och verksamhetsenheter. Sektorerna och verksamhetsenheterna kan ha funktionella och regionala enheter enligt vad som bestäms i deras arbetsordning.

Myndigheten är indelad i följande sektorer:

- 1) social- och hälsosektorn som sköter de uppgifter som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten,
- 2) småbarnspedagogiken samt undervisnings- och kultursektorn som sköter de uppgifter som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten,
- 3) miljösektorn som sköter de uppgifter som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten,
- 4) arbetarskyddssektorn som sköter de uppgifter som avses i 4 § 1 mom. 4 punkten.

Inom småbarnspedagogiken samt inom undervisnings- och kultursektorn finns det en svenskspråkig enhet. Bestämmelser om den svenska enhetens uppgifter och behörighetsvillkoren för de anställda inom den utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om sektorernas huvudsakliga uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om verksamhetsenheterna och deras huvudsakliga uppgifter samt

RP 14/2018 rd

om grunderna för myndighetens organisation i övrigt utfärdas genom förordning av statsrådet. Myndighetens verksamhet ska organiseras så att tillgången till tjänster tryggas och de språkliga rättigheterna tillgodoses.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska vara verksam i alla landskap. Bestämmelser om myndighetens verksamhetsställen utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Arbetskyddssektorn

Arbetskyddssektorn vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är oberoende vid skötseln av arbetskyddsuppgifter. Verksamheten inom sektorn ska organiseras så att oberoendet och opartiskheten i arbetskyddets tillsynsuppgifter tryggas. Sektorn får inte ges sådana andra uppgifter som kan äventyra en behörig och oberoende skötsel av tillsynsuppgifterna.

3 kap.

Ledningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

7 §

Ledningen

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet leds av en generaldirektör. Generaldirektören svarar för att verksamheten leder till resultat och för att resultatmålen nås.

Varje sektor inom myndigheten leds av en sektordirektör. Sektordirektören svarar för att sektorns verksamhet ger resultat och resultatmålen nås samt, när det gäller sektorns verksamhet, för att hela myndighetens gemensamma resultatmål nås. Direktören för arbetskyddssektorn svarar inför social- och hälsovårdsministeriet för att sektorns verksamhet leder till resultat och resultatmålen nås.

Varje verksamhetsenhet inom myndigheten leds av en enhetsdirektör. Enhetsdirektören svarar för att enhetens verksamhet ger resultat och resultatmålen nås samt, när det gäller enhetens verksamhet, för att hela myndighetens gemensamma resultatmål nås.

Myndigheten har en ledningsgrupp som ska stödja generaldirektören så att myndighetens resultatmål nås samt vid samordningen av funktionerna och ledningen av myndigheten i övrigt. Generaldirektören är ordförande för ledningsgruppen. Ledningsgruppens övriga sammansättning och närmare om ledningsgruppens uppgifter bestäms i myndighetens arbetsordning.

Bestämmelser om tjänstebeteckningarna på sektorernas och enheternas direktörer utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Gemensam ledning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ledning är skyldig att gemensamt genomföra den samordning och utveckling av funktionerna samt övrig samverkan som behövs för att nå de mål som har uppställt i myndighetens verksamhetsidé och i samband med den gemensamma styrningen enligt 12 §.

Generaldirektören leder samordningen och den gemensamma utvecklingen av myndighetens funktioner samt organiseringen av samverkan i övrigt.

Sektordirektörerna och enhetsdirektörerna svarar, i fråga om de funktioner som de leder, inför generaldirektören för skyldigheterna enligt 1 mom.

I samband med den gemensamma ledningen ska hänsyn tas till vad som i 6 § föreskrivs om oberoende vid skötseln av vissa uppgifter.

9 §

RP 14/2018 rd

Beslutanderätt

Generaldirektören avgör ärenden som inte hör till sektorernas uppgifter, om inte något annat föreskrivs. I myndighetens arbetsordning kan det bestämmas att ett ärende som omfattas av generaldirektörens behörighet ska avgöras av en annan tjänsteman.

Ärenden som hör till uppgifterna för någon av myndighetens sektorer ska i enlighet med sektorns arbetsordning avgöras av respektive sektordirektör eller av en annan tjänsteman, om inte något annat föreskrivs.

10 §

Gemensamma ärenden

Om ett ärende hör till två eller flera sektorer eller verksamhetsenheters uppgifter, ska myndigheten bereda ärendena gemensamt och avgöra dem samtidigt, om inte detta medför menligt dröjsmål.

11 §

Arbetsordning

Arbetsordningen för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innehåller närmare föreskrifter om myndighetens organisation, om ordnande av förvaltningen och gemensamma funktioner, om tjänstgöringsorterna samt om beredning och avgörande av ärenden, till den del som ärendena inte hör till den kategori som det bestäms om i arbetsordningen för en sektor eller verksamhetsenhet. Myndighetens arbetsordning publiceras i Finlands författningssamling.

Sektorernas och verksamhetsenheternas arbetsordningar innehåller närmare föreskrifter om respektive sektors och enhets interna organisation, om ordnande av sektorns eller enhetens funktioner, om beredning och avgörande av ärenden samt om personalens uppgifter.

Generaldirektören beslutar om arbetsordningen för myndigheten. Sektordirektörerna beslutar om arbetsordningen för sin sektor och enhetsdirektörerna om arbetsordningen för sin verksamhetsenhet. Generaldirektören beslutar emellertid om arbetsordningen för den verksamhetsenhet som svarar för förvaltningstjänsterna. Innan ett beslut om en arbetsordning fattas ska ärendet behandlas i myndighetens ledningsgrupp.

4 kap.

Styrning av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

12 §

Gemensam styrning

För den gemensamma styrningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt miljöministeriet (*gemensam styrning*).

Till den gemensamma styrningen hör

- 1) allmän planering, styrning och utvärdering av myndighetens enhetliga verksamhet och gemensamma funktioner,
- 2) godkännande av myndighetens resultatmål samt godkännande av budgetförslaget och det statsfinansiella ramförslaget till den del det gäller myndigheten,
- 3) styrning av den gemensamma utvecklingen av myndigheten,
- 4) givande av ställningstagande till myndighetens bokslut.

Med tanke på de allmänna målen för myndighetens verksamhet ska ett resultatavtal upprättas för den allmänna planeringen, styrningen och organiseringen av myndigheten. Resultatav-

RP 14/2018 rd

talet upprättas för regeringens mandatperiod och det ska årligen justeras med beaktande av de statsfinansiella ramarna och statsbudgeten.

Om ministerierna inte uppnår enighet om innehållet i den gemensamma styrning som avses i 2 mom. 2 eller 4 punkten eller 3 mom., avgörs ärendet av statsrådet. Vid statsrådets behandling av budgetpropositionen och den statsfinansiella ramen för myndigheten iakttas lagen om statsbudgeten (423/1988) vid beslutsfattandet.

Finansministeriet svarar för koordineringen av den gemensamma styrningen och för de gemensamma administrativa uppgifter som styrningen omfattar.

Närmare bestämmelser om den gemensamma styrningens innehåll och förfaranden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Styrgrupp

Statsrådet tillsätter för fyra år i sänder en styrgrupp för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för genomförandet av den gemensamma styrningen. Styrgruppen består av företrädare för de ministerier som nämns i 12 § 1 mom. samt företrädare för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ordförande för styrgruppen är företrädaren för det ministerium till vars ansvarsområde de ärenden hör som utgör merparten av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter.

Styrgruppen kan tillsätta beredningsgrupper för genomförandet av den gemensamma styrningen.

Närmare bestämmelser om styrgruppens sammansättning och uppgifter samt om de förfaranden som ska iakttas i styrgruppen utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Styrningen av arbetarskyddsuppgifter

Social- och hälsovårdsministeriet upprättar som komplement till myndighetens resultatavtal ett resultatavtal för styrning av myndighetens arbetarskyddsuppgifter.

15 §

Funktionell styrning

Verksamheten vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styrs och övervakas i de uppgifter som hör till respektive ministeriums ansvarsområde av justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt miljöministeriet (*funktionell styrning*). Finansministeriet svarar för den funktionella styrningen av myndighetens förvaltning.

Bestämmelser om den funktionella styrningens innehåll och förfaranden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Specialbestämmelser om social- och hälsosektorn

16 §

Nämnder

Inom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets social- och hälsosektor finns en nämnd för tillsyn över yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården samt en nämnd för abort- och steriliseringsärenden. Bestämmelser om tillsättning av nämnderna, om nämndernas sam-

RP 14/2018 rd

mansättning och uppgifter samt om ordnande av nämndernas verksamhet i övrigt utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Rätten till information inom social- och hälsosektorn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets social- och hälsosektor har rätt att avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna få för utförande av sina uppgifter nödvändig information av anordnare och producenter av social- och hälso- och yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, yrkesutbildade personer inom socialvården, statliga myndigheter, landskaps- och kommunmyndigheter, patientskadenämnden och andra offentligrättsliga samfund, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, pensionsstiftelser och andra pensionsanstalter samt försäkringsanstalter och apotek.

Aktörer som avses i 1 mom. har trots sekretessbestämmelserna rätt att också utan begäran från social- och hälsosektorn underrätta sektorn om omständigheter som kan äventyra klient- eller patientsäkerheten, livsmiljöns eller befolkningens sundhet eller säkerhet eller som kan inverka på bedömningen av tillförlitligheten hos en verksamhetsidkare som står under tillsyn.

18 §

Bedömningsuppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets social- och hälsosektor svarar också för de bedömningsuppgifter som behövs för skötseln av sektorns uppgifter. Närmare bestämmelser om sektorns uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 kap.

Vissa uppgifter inom småbarnspedagogiken samt inom undervisnings- och kultursektorn

19 §

Bedömning av grundläggande tjänster

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets sektor för småbarnspedagogik, undervisning och kultur ska bedöma tillgången till grundläggande tjänster inom sitt uppgiftsområde.

20 §

Stödjande av beredskap och beredskapsplanering i fråga om grundläggande tjänster

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets sektor för småbarnspedagogik, undervisning och kultur ska stödja beredskapen och beredskapsplaneringen inom sitt uppgiftsområde.

7 kap.

Behandling av vissa miljöskydds- och vattenärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

21 §

Tillämpning av bestämmelser

Detta kapitel ska tillämpas då tillstånds- och ansökningsärenden som enligt miljöskyddslagen (527/514), vattenlagen (587/2011), havsskyddslagen (1415/1994) och marktäktslagen

RP 14/2018 rd

(555/1981) omfattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets behörighet behandlas hos myndigheten.

22 §

Behandling av ärenden

Den som bereder eller avgör i 21 § avsedda ärenden ska ha sådan juridisk, teknisk och naturvetenskaplig sakkunskap som ärendets art förutsätter.

23 §

Sammansättning vid avgörande

Ärendena avgörs på föredragning i en sammansättning med en enda avgörare eller i en kollegial sammansättning.

Om ärendets eller projektets art och omfattning eller dess betydande konsekvenser eller andra särskilda orsaker kräver det, ska ärendet avgöras i en kollegial sammansättning. Om det har bestämts att ett ärende som avses ovan ska avgöras i en sammansättning med en eller två ledamöter, eller om ledamöterna i en sammansättning med två ledamöter är oeniga som slutresultatet i ett ärende, ska ärendet överföras för avgörande i en kollegial sammansättning.

Sektordirektören eller en tjänsteman som han eller hon har förordnat bestämmer sammansättningen och vem som ska föredra ärendet. Sektordirektören eller någon annan som bestämt sammansättningen kan inte överta avgörandet av ett ärende som han eller hon har bestämt att ska avgöras i en annan sammansättning. Arbetsordningen innehåller närmare föreskrifter om sammansättningen vid avgörande.

24 §

Omröstning

På omröstning tillämpas 52 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

8 kap.

Särskilda bestämmelser

25 §

Tillsättning av tjänster

Statsrådet utnämner generaldirektören för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på framställning av finansministeriet. Finansministeriet ska bereda framställningen i samråd med de övriga i 12 § 1 mom. nämnda ministerier som styr myndigheten.

Statsrådet utnämner sektordirektörerna på framställning av det ministerium som är huvudsvarigt för den funktionella styrningen av sektorn i fråga. Det ministerium som gör framställningen ska bereda den i samråd med de övriga ministerier som styr myndigheten och före beslutet höra myndighetens generaldirektör. Sektordirektörerna, med undantag för sektordirektören för arbetarskyddet, utnämns för en tid av fem år, om det inte av särskilda skäl finns grund för att utnämna för kortare tid.

Enhetsdirektörerna utnämns av generaldirektören. Enhetsdirektörerna utnämns för en tid av fem år, om det inte av särskilda skäl finns grund för att utnämna för kortare tid.

Sektordirektörerna utnämner sin sektors personal. Myndighetens övriga personal utnämns av generaldirektören, om inte något annat bestäms i myndighetens arbetsordning.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsterna vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Behandling av förvaltningsklagan över myndigheten eller dess tjänstemän

Förvaltningsklagan över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets eller dess tjänstemäns verksamhet avgörs av generaldirektören. I myndighetens arbetsordning kan det bestämmas att en förvaltningsklagan som gäller någon av myndighetens sektorer eller verksamhetsenheter eller dessas tjänstemän dock ska avgöras av direktören för sektorn eller verksamhetsenheten i fråga, med undantag för klagomål som gäller en sektordirektör eller enhetsdirektörs verksamhet och som ska avgöras av generaldirektören. En förvaltningsklagan till myndigheten över generaldirektörens verksamhet avgörs av finansministeriet.

En förvaltningsklagan till myndigheten över arbetarskyddssektorn eller dess tjänstemäns verksamhet ska avgöras av sektordirektören. En förvaltningsklagan till myndigheten över sektordirektören för arbetarskyddet direktör avgörs av social- och hälsovårdsministeriet.

En förvaltningsklagan till ministerierna över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets eller dess tjänstemäns verksamhet ska behandlas och avgöras av det ministerium till vars ansvarsområde det ärende hör som förvaltningsklagan avser. Ministeriet kan överföra en förvaltningsklagan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för behandling och avgörande, dock inte om den avser myndighetens generaldirektör eller sektordirektör för arbetarskyddet.

Vid behandlingen av förvaltningsklagan iakttas 8 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

Elektroniskt sammanträde

En ledamot i en nämnd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller en ledamot i en sådan sammansättning som avses i 23 §, en föredragande eller någon annan person som har rätt att närvara och yttra sig vid nämndens eller sammansättningens sammanträde får med myndighetens samtycke delta i ett sammanträde så att videokonferens eller någon annan lämplig teknisk metod för dataöverföring anlitas. Myndigheten ska då sörja för informationssäkerheten och för att utomstående inte har tillgång till sekretessbelagda uppgifter.

Vid ett elektroniskt sammanträde krävs det att de som konstateras vara närvarande står i bild- och ljudförbindelse med varandra på lika villkor.

Delegationer

Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan det finnas delegationer som tillsätts för att stödja utförandet av uppgifter som myndigheten enligt lag ska sköta. Delegationerna är sakkunnigorgan som verkar i anslutning till myndigheten och som inom sina respektive uppgiftsområden representerar olika delområden i samhället. Delegationerna har inte beslutanderätt i myndighetens ärenden.

Närmare bestämmelser om delegationerna och deras uppgifter, mandatperiod, sammansättning och organisering i övrigt utfärdas genom förordning av statsrådet. En delegation ska tillsättas av det ministerium vars ansvarsområde omfattar skötseln av de uppgifter som delegationen tillsätts för att stödja.

Sakkunniga

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan anlita sakkunniga och ingå avtal med myndigheter, samfund och enskilda personer om att dessa utför enskilda sakkunniguppdrag inom sitt uppgiftsområde för myndighetens räkning. Närmare bestämmelser om myndighetens permanenta sakkunniga utfärdas genom förordning av statsrådet.

På sakkunniga tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

30 §

Viktighets- och skyndsamhetsordningen mellan tillsynsuppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska sköta sina tillsynsuppgifter på ett så effektivt och utifrån en riskbedömning så ändamålsenligt sätt som möjligt. Myndighetens sektorer och verksamhetsenheter ska då förhållandena så kräver ställa sina tillsynsuppgifter i viktighets- och skyndsamhetsordning. Viktighets- och skyndsamhetsordningen ska baseras på uppgifternas betydelse för tillgodoseende av de grundläggande fri- och rättigheterna och tryggnad av rättssäkerheten och för efterlevnaden av lagen. Sektorerna och verksamhetsenheterna ska när de ställer uppgifterna i viktighets- och skyndsamhetsordning se till att jämlikheten mellan människor, regioner och aktörer inte äventyras.

31 §

Handräckning

Särskilda bestämmelser gäller för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets skyldighet att ge andra myndigheter handräckning. Myndigheten har rätt att få handräckning av andra myndigheter.

32 §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan genom föreläggande av vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande ålägga den som saken gäller att iakttä ett påbud eller förbud som myndigheten eller någon annan myndighet som begärt handräckning i ett tvångsmedelsärende har meddelat i enlighet med sin behörighet. Särskilda bestämmelser gäller för myndighetens behörighet i övrigt att använda tvångsmedel.

33 §

Företrädande av staten

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kärar och svarar på statens vägnar samt bevakar vid domstolar och andra myndigheter statens rätt och fördel i alla ärenden som hör till myndighetens uppgiftsområde samt annorstädes än i landskapet Åland även i sådana ärenden för vilka ingen behörig myndighet särskilt har angetts i lag, om inte ärendet sköts av en företrädare för det ministerium som svarar för den funktionella styrningen.

34 §

Tillsynen över arbetarskyddet vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Social- och hälsovårdsministeriet utövar tillsyn över efterlevnaden av arbetarskyddsbestämmelserna vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Social- och hälsovårdsministeriet kan med tanke på tillsynen enligt 1 mom. ålägga en inspektör vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets arbetarskyddssektor att utföra tillsyns- och inspektionsuppdrag hos myndigheten. På den inspektör som förordnats att utföra tillsyns- och inspektionsuppdrag hos myndigheten tillämpas inte 28 § 1 mom. 4 punkten i förvaltningslagen.

Social- och hälsovårdsministeriet har oberoende status i tillsynsuppdrag som avses 1 mom.

Vad som någon annanstans i arbetarskyddslagstiftningen föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter som arbetarskyddsmyndighet ska tillämpas på social- och

RP 14/2018 rd

hälsovårdsministeriet i situationer där Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är part i ett ärende eller som annars gäller myndigheten själv.

35 §

Överföring av biträdande uppgifter till privata aktörer

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan enligt avtal överföra biträdande ärendehanteringssuppgifter som har samband med myndighetens uppgifter enligt 4 § till privata aktörer som har tillräckliga tekniska förutsättningar och tillräcklig kompetens för att sköta sådana uppgifter. Biträdande uppgifter är mottagning och sortering av meddelanden och andra dokument samt elektronisk lagring av handlingar och information i arbetskön till ärendehantering.

Bestämmelser om gemensamma stödtjänster för e-tjänster inom förvaltningen finns i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016).

På dem som sköter biträdande uppgifter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

36 §

Avgiftsbelagda prestationer

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag finns det bestämmelser om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets avgiftsbelagda prestationer och om storleken på avgifterna i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Bestämmelser om avgifterna för myndighetens prestationer utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Ändringssökande

Om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag, får beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

38 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

43.

Lag

om Statens ämbetsverk på Åland

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

RP 14/2018 rd

Verksamhetsidé och verksamhetsområde

I egenskap av sektorsövergripande statlig förvaltningsmyndighet sköter Statens ämbetsverk på Åland verkställighets- och tillsynsuppgifter som avser efterlevnaden av lagstiftningen i landskapet Åland.

2 §

Ansvarsområde och uppgifter

Statens ämbetsverk på Åland sköter enligt vad som föreskrivs särskilt uppgifter inom följande ansvarsområden:

- 1) registerförvaltning,
- 2) förmyndarverksamhet,
- 3) skatteuppbörd,
- 4) alkoholförvaltning,
- 5) trafikförvaltning,
- 6) lantbruksförvaltning.

Statens ämbetsverk på Åland sköter också andra särskilt föreskrivna rättsäkerhetsuppgifter.

Statens ämbetsverk på Åland ansvarar för samordningen av beredskapen i landskapet och för ordnandet av samverkan i anslutning till detta till den del som uppgifterna omfattas av rikets behörighet enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

Statens ämbetsverk på Åland kan även ha andra särskilt föreskrivna uppgifter.

3 §

Verksamhetsställe

Statens ämbetsverk på Åland har sitt verksamhetsställe i Mariehamn.

4 §

Allmän administrativ styrning

För den allmänna administrativa styrningen av Statens ämbetsverk på Åland svarar finansministeriet.

5 §

Funktionell styrning

Verksamheten vid Statens ämbetsverk på Åland styrs och övervakas av inom respektive ansvarsområde av justitieministeriet, finansministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och arbets- och näringsministeriet, eller den myndighet inom centralförvaltningen som enligt vad som föreskrivs eller bestäms särskilt ska sköta styrningen (*funktionell styrning*). Finansministeriet svarar för den funktionella styrningen av ämbetsverkets gemensamma funktioner och övriga åtgärder som behövs med tanke på en enhetlig verksamhet inom ämbetsverket.

6 §

Resultatavtal

För att uppnå de allmänna målen för verksamheten vid Statens ämbetsverk på Åland utarbetas ett resultatavtal som gäller den allmänna planeringen, styrningen och ordnandet av verksamheten vid ämbetsverket. Resultatavtalet utarbetas för regeringens mandatperiod och dess

RP 14/2018 rd

innehåll ses vid behov över årligen med beaktande av de statsfinansiella ramarna och statsbudgeten.

Finansministeriet utarbetar resultatavtalet för Statens ämbetsverk på Åland tillsammans med de i 5 § avsedda ministerier och myndigheter inom centralförvaltningen som svarar för den funktionella styrningen av ämbetsverket samt i samarbete med ämbetsverket.

7 §

Ledning och beslutanderätt

Statens ämbetsverk på Åland leds av landshövdingen. Landshövdingen svarar för att verksamheten vid ämbetsverket utvecklas och leder till resultat och för att ämbetsverkets mål nås.

Landshövdingen avgör ärenden som hör till ämbetsverkets behörighet, om det inte föreskrivs eller i arbetsordningen bestäms att någon annan tjänsteman vid ämbetsverket ska avgöra dem. Landshövdingen får förbehålla sig avgörandet av ett ärende som enligt arbetsordningen ska avgöras av någon annan tjänsteman vid ämbetsverket.

8 §

Arbetsordning

Arbetsordningen för Statens ämbetsverk på Åland innehåller föreskrifter om ämbetsverkets organisation, om ordnande av förvaltning och funktioner samt om beredning och avgörande av ärenden. Landshövdingen beslutar om arbetsordningen.

9 §

Stöd för ordnande av förvaltningstjänster

Statens ämbetsverk på Åland har rätt att på begäran få stöd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för att ordna förvaltningstjänsterna vid ämbetsverket.

10 §

Tillsättning av tjänster

Bestämmelser om landshövdingen som är chef för Statens ämbetsverk på Åland finns i självstyrelselagen för Åland. Landshövdingen utnämner den övriga personalen vid Statens ämbetsverk på Åland.

11 §

Handräckning

Särskilda bestämmelser gäller för skyldigheten för Statens ämbetsverk på Åland att lämna andra myndigheter handräckning. Statens ämbetsverk på Åland har rätt att få handräckning av andra myndigheter.

12 §

Tvångsmedel

Statens ämbetsverk på Åland kan genom föreläggande av vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande ålägga den som saken gäller att iakttä ett påbud eller förbud som ämbetsverket har meddelat eller som någon annan myndighet som har begärt handräckning av ämbetsverket i ett tvångsmedelsärende har meddelat i enlighet med sin behörighet. Särskilda bestämmelser gäller för ämbetsverkets behörighet i övrigt att använda tvångsmedel.

13 §

Företrädande av staten

Statens ämbetsverk på Åland kärar och svarar på statens vägnar samt bevakar vid domstolar och andra myndigheter statens rätt och fördel i alla ärenden som hör till ämbetsverkets ansvarsområde och i sådana ärenden för vilka ingen behörig myndighet särskilt har angetts i lag, om inte ärendet sköts av en företrädare för det ministerium eller den myndighet inom centralförvaltningen som svarar för styrningen av verksamheten.

14 §

Avgiftsbelagda prestationer

I fråga om avgifter för prestationer vid Statens ämbetsverk på Åland och storleken på avgifterna gäller lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Bestämmelser om avgifterna för prestationer vid Statens ämbetsverk på Åland utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Bestämmelser om avgifterna för prestationer inom kommunikationsministeriets ansvarsområde utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

15 §

Ändringssökande

Om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag, får beslut av Statens ämbetsverk på Åland överklagas genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Beslut av Ålands förvaltningsdomstol får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

16 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

44.

Lag

om ändring av lagen om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992) 3 - 5, 10, 11, 11 a, 11 b, 13 a, 30, 30 a, 30 b, 40, 40 a och 40 b §, av dem 3 - 5, 10, 11, 11 a, 11 b, 30, 30 a, 30 b, 40, 40 a och 40 b § sådana de lyder i lag 1430/2009 och 13 a § sådan den lyder i lag 1149/2015, som följer:

3 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

4 §

För pantlånerörelse ska ansökas om koncession hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Koncession kan beviljas också för en ny pantlåneinrättning innan den registreras.

I koncessionsansökan ska lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare och deras ägarandelar, om förvaltningen och om de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan ska stiftelseurkunden fogas. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att kräva också andra upplysningar som det anser vara behövliga. Polisen på den berörda orten ska ombes ge ett yttrande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan.

Koncession beviljas även ett europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan europabolagsförordningen, om bolaget har beviljats ett motsvarande tillstånd i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har för avsikt att flytta sin hemort till Finland så som bestäms i artikel 8 i nämnda förordning. Flyttningen av hemorten får inte registreras förrän koncession har beviljats. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som europabolag i Finland.

5 §

Koncession ska beviljas en pantlåneinrättning, om de uppgifter som erhållits om ägarnas och förvaltningspersonalens tillförlitlighet och lämplighet samt andra uppgifter bekräftar att pantlåneinrättningen kommer att ledas professionellt och tillförlitligt samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och att pantlåneinrättningen i övrigt kommer att iaktta bestämmelserna i denna lag.

Efter att ha hört sökanden har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet rätt att i koncessionen uppställa sådana villkor för pantlåneinrättningens affärsverksamhet som behövs för tillsynen.

10 §

En anmälan om etablering och indragning av en pantlåneinrättnings filialer ska göras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet ska den tillställa Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorssuppleanternas namn, medborgarskap och hemort,

3) utredning om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. förändras, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål underrättas.

11 a §

En pantlåneinrättning ska innan verksamheten inleds underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen som äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vars andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som inrättningen aktier medför eller vars andel annars ger rätt att utöva ett därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning samt om innehavens storlek. Av anmälan ska framgå behövliga uppgifter om andelarnas storlek och ägare. Inrättningen ska omedelbart anmäla de förändringar i innehaven som den fått kännedom om.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet konstaterar att ett innehav av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan det förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan meddela närmare föreskrifter om anmälningar till myndigheten enligt denna paragraf.

11 b §

Koncessionshavaren ska till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader efter det att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Koncessionshavaren ska också utan dröjsmål anmäla till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut och lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet.

13 a §

Patent- och registerstyrelsen ska för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

- 1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits,
- 2) en revisor inte är oberoende enligt 4 kap. 6 eller 7 § i revisionslagen, eller
- 3) bolagsordningens bestämmelser om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska be revisionsnämnden om yttrande innan sådana ärenden om oberoende avgörs som avses i 1 mom. 2 punkten.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets förordnande gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelar pantlåneinrättningen förordnande enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Patent- och registerstyrelsen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan under en mandatperiod entlediga en revisor som de förordnat.

30 §

Lagstiftningen om aktiebolag tillämpas på pantlåneinrättningar, om inte annat föreskrivs i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beviljar pantlåneinrättningar tillstånd enligt 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sitt säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artikel 8.2 och 8.3 i den förordningen.

Registermyndigheten får inte ge intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innan tillstånd enligt 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av säte eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har meddelat att det inte motsätter sig flyttning av sätet.

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innan tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har meddelat att det inte motsätter sig fusionen eller delningen.

40 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda pantlånerörelse som bedrivs utan koncession enligt denna lag.

Om koncessionshavaren försummar sina skyldigheter enligt denna lag, lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) eller sin bolagsordning, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet uppmana koncessionshavaren att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena förbud eller uppmaningar enligt denna paragraf med vite. Förbud enligt 1 mom. måste dock förenas med vite, om detta inte av något särskilt skäl är obehövligt. Vitet döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I övrigt föreskrivs om vite i viteslagen (1113/1990).

40 a §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla koncessionen, om

1) pantlåneinrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordning eller föreskrifter som en myndighet med stöd av lag eller förordning har meddelat eller fastställt eller om det inte längre finns förutsättningar för beviljande av koncession,

2) pantlåneinrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än sex månader,

3) pantlåneinrättningen inte har inlett sin verksamhet inom tolv månader efter det att koncession beviljats, eller

4) felaktiga uppgifter lämnades i ansökan om koncession.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättnings koncession, kan den samtidigt bestämma hur verksamheten ska avslutas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska anmäla till registermyndigheten att en koncession har återkallats.

Om det med beaktande av förhållandena vore oskäligt att återkalla koncessionen, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på pantlåneinrättningens ansökan återkalla dess koncession, om inrättningen har beslutat att upphöra med den koncessionspliktiga verksamheten. På återkallelse enligt detta moment tillämpas 2 och 3 mom.

40 b §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallelse av koncession.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på begäran få sådana andra uppgifter av koncessionshavaren som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag

45.

Lag

om ändring av 7 § i statstjänstemannalagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i statstjänstemannalagen (750/1994) 7 § 1 mom. 9 punkten, sådan den lyder i lag 948/2017, som följer:

7 §

Till följande tjänster kan endast finska medborgare utnämnas:

9) sådana tjänster vid finansministeriet och Befolkningsregistercentralen vars uppgifter har en väsentlig betydelse för informations- och cybersäkerheten, sådana tjänster vid Tullen vars uppgifter omfattar rätt att anhålla eller att delta i övervakning och tryggnad av Finlands territoriella integritet, tjänster som omfattar brottsundersökning och övervakningsuppgifter inom Tullens verksamhetsområde, direktörstjänster som är direkt underställda Tullens generaldirektör samt direktörstjänster som är direkt underställda Befolkningsregistercentralens överdirektör,

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag

46.

Lag

om ändring av 13 och 14 § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 13 § och 14 § 2 mom., sådana de lyder i lag 1436/2009, som följer:

13 §

Vissa byten av fastighet

Skatt betalas inte till den del en fastighet har förvärvats genom byte mot annan fastighet och

- 1) bytet enligt ett av Landsbygdsverket, landskapet eller skogscentralen utfärdat intyg leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering med hänsyn till idkande av jord- och skogsbruk, eller
- 2) bytet har skett i syfte att inrätta ett naturskyddsområde enligt naturvårdslagen (1096/1996).

14 §

Vissa överlåtelser enligt landsbygdsnäringslagstiftningen

Skattefrihet förutsätter ett intyg av Landsbygdsverket över att överlåtelsen sker för ett ändamål som avses i 1 mom. 1 punkten eller att förvärvaren har beviljats ett lån som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på honom eller henne har överförts ansvaret för lån som avses i 1 mom. 3 punkten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

47.

Lag

RP 14/2018 rd

om ändring av lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 och 3-8 § i lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan (1197/1997), av dem 5 § sådan den lyder i lag 1437/2009, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Med avvikelse från vad som bestäms i kommunstrukturlagen (1698/2009) kan ett område som ligger avskilt från en kommuns huvudsakliga område (enklav) överföras till en annan kommun på det sätt som bestäms i denna lag. Om enklaven är belägen på ett område där en ändring av kommunindelningen enligt kommunstrukturlagen anhängiggjorts, inleds dock inte överföringar av enklaver med stöd av denna lag.

3 §

Uppgörande av förslag till överföring

Lantmäteriverket uppgör efter att denna lag har trätt i kraft särskilt för varje kommun förteckningar över enklaver som skall överföras med stöd av 2 §. I förteckningen antecknas enklaverna samt de registerenheter och delar av registerenheter som hör till dem, registerenheternas namn, grupp- och enhetsnummer, uppgifter om ägarna samt arealerna för de områden som skall överföras. Till förteckningen fogas behövliga utdrag ur fastighetsregisterkartan.

Råder i fråga om någon enklav oklarhet om fastighetsindelningen eller om vilken kommun enklaven hör till, kan enklaven tas upp i förteckningen först sedan oklarheten har eliminerats. Lantmäteriverket skall vidta nödvändiga åtgärder för att eliminera oklarheten.

4 §

Hörande av sakägare med anledning av förslag till överföring

Förteckningen jämte kartor skall genom Lantmäteriverkets försorg vara offentligt uppsatt på de berörda kommunernas anslagstavlor i minst 30 dagar efter att det meddelats i en eller två tidningar med allmän spridning på orten att förteckningen hålls framlagd. Dessutom ska Lantmäteriverket per brev sända ett meddelande om framläggningen till de berörda kommunerna och till de ägare av områden vilka jämte adressuppgifter kan fås fram med rimligt besvär.

En berörd kommun och områdesägare har rätt att framställa anmärkningar mot överföringsförslaget. Anmärkningarna skall lämnas in till Lantmäteriverket inom 30 dagar efter att den tid under vilken förteckningen varit offentligt framlagd har löpt ut.

5 §

Fattande och delgivning av överföringsbeslut

Beslut om överföring enligt denna lag av en enklav från en kommun till en annan fattas av Lantmäteriverket.

Lantmäteriverkets beslut ska sättas i kraft från ingången av ett kalenderår, och det ska fattas före utgången av juni föregående år. Beslut om överföring ska publiceras i den officiella tidningen samt utan dröjsmål sändas för kännedom till finansministeriet, Kyrkostyrelsen, magistraten och Skatteförvaltningen samt landskapet i fråga och kommunerna i fråga. Dessutom ska en kopia av beslutet utan dröjsmål sändas till de områdesägare som avses i 4 § 1 mom. Beslutet anses ha delgivits när det har publicerats i den officiella tidningen.

6 §

Ändringssökande

Ändring i Lantmäteriverkets beslut får sökas genom besvär av en berörd kommun och områdesägare. Ändring söks hos jorrdomstol. I övrigt skall fastighetsbildningslag (554/1995) iakttas vid sökande av ändring.

Jorrdomstolen skall behandla besvär som avses i 1 mom. i brådsökande ordning. Om jorrdomstolen har ändrat Lantmäteriverkets beslut, skall Lantmäteriverket tillkännage jorrdomstolens beslut på det sätt som anges i 5 § 2 mom.

7 §

Förenhetligande av kommunindelningen och den kamerala indelningen

Lantmäteriverket skall se till att de ändringar som är nödvändiga till följd av överföring av en enklav från en kommun till en annan görs i den kamerala indelningen och att ändringarna införs i fastighetsregistret. Om en del av en fastighet eller av någon annan registerenhet skall överföras kameralt från en kommun till en annan, skall den avskiljas till en separat registerenhet enligt vad som särskilt bestäms om ändring i den kamerala indelningen.

8 §

Kostnader

Kostnaderna för uppgifter som i denna lag åläggs Lantmäteriverket betalas av statens medel med anslag som har reserverats för ändamålet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

48.

Lag

om ändring av 92 a § i inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 92 a §, sådan den lyder i lag 1263/1997, som följer:

92 a §

Understöd för vård av byggnadsarvet

Skattepliktig inkomst är inte understöd som fås av statens medel eller av landskapet för vård eller reparation av det byggnadsarv som utses av Museiverket eller landskapet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.
På understöd som närings-, trafik- och miljöcentralen beviljat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

49.

Lag

om ändring av 61 § i lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 61 § i lagen om placeringsfonder (48/1999) som följer:

61 §

Ett fondbolag kan fem år efter anmälningsdagen besluta inlösa på ett gemensamt värdeandelskonto som avses i 59 § 1 mom. noterade fondandelar för ägarnas räkning. Fondbolagets beslut ska delges de i beslutet avsedda fondandelsägarna och den person som avses i 58 § 3 mom. vilka ska uppmanas att notera sina fondandelar i värdeandelssystemet vid hot om att de annars inlöses. Uppmaningen ska riktas till fondandelssägarna och den person som avses i 58 § 3 mom., om fondbolaget känner till deras namn och adress, samt publiceras i den officiella tidningen. Uppmaningen skall dessutom anmälas på samma sätt som kallelse till fondandelsägarstämman utfärdas i enlighet med fondstadgarna.

Om ägaren till en fondandel som är noterad på ett gemensamt värdeandelskonto eller en person som avses i 58 § 3 mom. inte inom ett år efter en med stöd av beslutet enligt 1 mom. given uppmaning har begärt att få sin rätt noterad på det sätt som avses i 58 §, har fondandelsägaren förlorat sin rätt till fondandelen. Fondbolaget ska därefter utan dröjsmål lösa in fondandelen med placeringsfondens tillgångar.

Fondbolaget ska i enlighet med lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) utan dröjsmål deponera medlen, efter avdrag för annonserings- och inlösningskostnader, hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland utan att förbehålla sig rätt att återfå det deponerade. Fondandelsägaren eller en person som avses i 58 § 3 mom. kan mot andelsbeviset lyfta en mot fondandelen svarande andel av medlen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

50.

Lag

om ändring av 44 § i sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 44 § i sparbankslagen (1502/2001) som följer:

44 §

Sparbankens principaler ska inom sig för ett år i sänder utse en ordförande och minst en vice ordförande. Principalerna ska sammanträda till ordinarie möte minst en gång varje år.

Kallelse till principalmötet ska sändas minst fyra veckor och, om inte längre tid fastställs i stadgarna, senast en vecka före mötet. Om beslutsfattandet i en fråga som ska behandlas vid principalmötet hänskjuts till fortsatt möte, ska särskild kallelse till detta sändas om mötet hålls mer än fyra veckor senare. Om en förutsättning för ett besluts giltighet enligt stadgarna är att beslutet fattas vid två principalmöten, får kallelsen till det senare mötet inte sändas förrän det tidigare har hållits. I kallelsen ska nämnas det beslut som fattades vid det tidigare mötet.

Extra principalmöte ska hållas om principalernas ordförande eller vice ordförande, bankens förvaltningsråd eller styrelse anser att det behövs eller om någon av bankens revisorer eller en tredjedel av principalerna eller ett sådant antal vid val av principaler röstberättigade insättare som motsvarar minst en tredjedel av antalet principaler eller grundfundsandelsägare som innehar minst en tiondedel av samtliga grundfundsandelar, hos styrelsen skriftligen yrkar detta för behandling av ett uppgivet ärende. Kallelse till mötet ska sändas inom 14 dagar efter att insättarna eller grundfundsandelsägarna har framställt sitt yrkande. Om kallelse inte har sänts inom den nämnda tiden ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om banken har hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en insättare eller grundfundsandelsägare ge sökanden rätt att sammankalla mötet på bankens bekostnad.

Insättare eller grundfundsandelsägare som avses i 3 mom. har rätt att få ett önskat ärende upptaget till behandling vid principalmötet, om ett skriftligt krav lämnas till styrelsen i så god tid att ärendet kan tas in i kallelsen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

51.

Lag

om ändring av statistiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statistiklagen (280/2004) 2 och 10 a §, 12 § 1 mom., 14 § 2 och 3 mom. samt 18 § 2 mom. 1 punkten, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 361/2013 och 563/2014 och 10 a §, 12 § 1 mom. och 18 § 2 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 361/2013, som följer:

2 §

Statens statistikväsen och myndigheter som framställer statistik

Statens statistikväsen ska sörja för att statistik över samhällsförhållandena och deras utveckling framställs för allmänt bruk.

I denna lag avses med

1) *statistikmyndigheter* Statistikcentralen som allmän myndighet inom statens statistikväsen samt Naturresursinstitutet, Tullen och Institutet för hälsa och välfärd när de sköter lagstadgade uppgifter i anknytning till statistikframställning,

2) *övriga myndigheter som framställer statistik* statliga myndigheter som framställer statistik om det egna verksamhetsområdet utifrån uppgifter som de förfogar över och som har samlats in för andra ändamål eller utifrån uppgifter som på frivillig basis har samlats in för statistiska ändamål,

3) *myndigheter som framställer statistik* de myndigheter som avses i 1 och 2 punkten,

4) *uppgiftslämnare* aktörer som lämnar uppgifter för framställning av statistik,

5) *uppgiftsskyldiga* aktörer som lämnar uppgifter för framställning av statistik enligt i lag föreskriven uppgiftsskyldighet,

6) *företrädare för uppgiftslämnarna och företrädare för de uppgiftsskyldiga* organisationer som företräder uppgiftslämnarna eller de uppgiftsskyldiga.

Myndigheter som framställer statistik är yrkesmässigt oberoende när de sköter uppgifter som omedelbart anknyter till utvecklande, framställning och spridning av statistik. Dessa myndigheter ska arbeta opartiskt, objektivt, tillförlitligt och kostnadseffektivt samt sörja för att statistiksekretessen iakttas.

RP 14/2018 rd

10 a §

Tid för bevarande av uppgifter

Myndigheter som framställer statistik får bevara de uppgifter som de samlat in för statistiska ändamål så länge det är nödvändigt med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag, om det inte föreskrivs något annat om bevaring av uppgifter i någon annan lag som gäller en ovan avsedd myndighet. Efter detta ska uppgifterna förstöras inom ett år, om inte Arkivverket med stöd av arkivlagen (831/1994) bestämmer att uppgifterna ska bevaras varaktigt. När nödvändigheten av att bevara uppgifterna bedöms ska man beakta vad som föreskrivs i 12 § 2 mom. i personuppgiftslagen.

12 §

Sekretessbelagda och offentliga uppgifter

Bestämmelser om offentlighet och sekretess beträffande uppgifter som lämnats för statistiska ändamål samt om tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande när det gäller dem finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Vad som föreskrivs i 24 § 1 mom. 16 punkten i den lagen tillämpas likväl inte på uppgifter som en myndighet som framställer statistik förfogar över och som beskriver statliga eller kommunala myndigheters, landskapsmyndigheters eller deras affärsverks verksamhet, uppgifter eller produktion av offentlig service, och inte heller på uppgifter som avses i 18 § i denna lag och som gäller företag och sammanslutningar.

14 §

Statistikcentralens rätt att samla in uppgifter med stöd av uppgiftsskyldighet

Kommuner, samkommuner och landskap är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna Statistikcentralen för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om ekonomi, nyttigheter och anställda och om var verksamheten är belägen samt om andra resurser som verksamheten förutsätter.

Näringsidkare, kommunernas, landskapens och statens affärsverk, det riksomfattande servicecentret för landskapen samt sammanslutningar och stiftelser som inte eftersträvar vinst är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna Statistikcentralen för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om sitt ägande, sin ekonomi, sina nyttigheter, arten av sin verksamhet och var den utövas samt om sina anställda och andra resurser som verksamheten förutsätter.

18 §

Offentlighet i fråga om uppgifter om företag och sammanslutningar

Följande uppgifter om näringsidkare, yrkesutövare, sammanslutningar och stiftelser är offentliga:

1) uppgifter om företags- och organisationsnummer och ett sådant nummers giltighetstid, internationellt organisationsnummer (*Legal Entity Identifier*), företagsenhet, tillväxtföretag, sektorindelning, juridisk form, namn, bransch, språksignum, hemkommun samt om adress och annan kontaktinformation,

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

52.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004), sådan den lyder i lag 1184/2016, som följer:

7 §

Godkännande av anteckning i producentregistret

Den som i en skattedeklaration enligt punktskattelagen anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett fungerande retursystem ska visa att den som är ansvarig för retursystemet för dryckesförpackningar har godkänts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för anteckning i producentregistret på det sätt som anges i 103 § i avfallslagen eller att dryckesförpackningarna har godkänts för anteckning i motsvarande register enligt lagstiftningen i landskapet Åland. Miljömyndigheterna ska omedelbart underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i registret. Om producentregisteruppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, tillämpas ändringarna vid påförandet av accis för den följande kalendermånaden efter tillställandet av uppgifterna.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

53.

Lag

om ändring av 15 och 16 § lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 15 § och 16 § 1 mom., sådana de lyder i lag 1181/2016, som följer:

15 §

Lämnande av uppgifter till Skatteförvaltningen och vissa andra myndigheter

Skatteförvaltningen har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av jord- och skogsbruksministeriet, landskapen, Landsbygdsverket och Statens ämbetsverk på Åland få de uppgifter om stödtyper enligt 2 § 2–5 punkten som beviljats en sökande samt om datum för betalning av stöd, som behövs för återbäring av sådan punktskatt som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som Skatteförvaltningen har rätt att få i fråga om sökande är

namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och den adress som anmälts till myndigheterna.

Jord- och skogsbruksministeriet, landskapen, Landsbygdsverket och Statens ämbetsverk på Åland har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Skatteförvaltningen få de uppgifter om återbäringsbeloppen och grunderna för återbäring, som behövs för återbäring av sådan punktskatt som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som ministeriet, landskapen och de nämnda myndigheterna har rätt att få i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och den adress till driftstället som anmälts till Skatteförvaltningen.

16 §

Skatteförvaltningens och vissa andra myndigheters rätt att lämna uppgifter på eget initiativ

Om det finns anledning att misstänka att en sökande inte hade haft rätt till stöd som avses i 2 § 2–5 punkten kan Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelserna på eget initiativ lämna jord- och skogsbruksministeriet, landskapen och Landsbygdsverket behövliga uppgifter som gäller mottagare av sådan återbäring av punktskatt som avses i denna lag och beviljad återbäring av punktskatt och som hänför sig till tillsynen över riktigheten i återbäringen, för att ministeriet, landskapen och de nämnda myndigheterna ska kunna fullgöra den tillsynsskyldighet som enligt lag eller förordning ingår i deras uppgifter. Individualiserings- och kontaktuppgifter som kan lämnas i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och den adress till driftstället som anmälts till Skatteförvaltningen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

54.

Lag

om ändring av lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (223/2007) 2, 8 a och 10 a §, sådana de lyder i lag 247/2017, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när kundservicefunktioner som ankommer på statliga myndigheter, landskapsmyndigheter, kommunala myndigheter och Folkpensionsanstalten ordnas och sköts genom samarbete mellan myndigheter.

En myndighet får inte i den verksamhet som avses i 1 mom. utföra uppgifter som innebär utövande av offentlig makt eller som enligt lag förutsätter att den som anlitar servicen personligen besöker den behöriga myndigheten, om inte något annat föreskrivs.

8 a §

RP 14/2018 rd

Samserviceregister

Över samserviceavtalen ska det föras ett register där det antecknas uppgifter om avtalsparterna, servicepunkternas placering och serviceutbud, avtalens giltighetstid och andra motsvarande uppgifter som behövs för uppföljningen av avtalen. Landskapen är registeransvariga. Landskapens gemensamma servicecenter för informations- och kommunikationstekniska tjänster svarar för det tekniska underhållet och utvecklingen av samserviceregistret. Samservicens uppdragstagare ska underrätta den registeransvariga om att samserviceavtal ingåtts, ändrats eller avslutats inom en månad från att detta skett.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska föras in i samserviceregistret får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Vid utlämnande av uppgifter ur samserviceregistret iakttas bestämmelserna om myndighetshandlingars offentlighet i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Uppgifterna kan lämnas ut i skriftlig eller elektronisk form.

10 a §

Myndigheternas uppgifter

Den allmänna styrningen och det allmänna utvecklandet utvecklingen av samservicen hör till finansministeriet.

Landskapen svarar för utvecklingen utvecklandet och främjandet av samservicen inom sina områden och samordnar regionalt myndigheternas åtgärder som när det gäller myndigheternas samservice.

I uppgifter som avses i 1 och 2 mom. bistås finansministeriet och landskapen av delegationen för samservice som statsrådet tillsätter för viss tid. Delegationen leds av finansministeriet och den ska därtill ha behövliga företrädare för åtminstone landskapen, de myndigheter som deltar i och styr samservicen och för verksamhetens centrala referensgrupper. Delegationen har till uppgift att delta i den allmänna beredningen av ärenden som gäller den allmänna planeringen, styrningen, organiseringen och utvecklingen av samservicen. Närmare bestämmelser om tillsättning av delegationen samt om delegationens sammansättning, mandatperiod och uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

55.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns (653/2007), sådan den lyder i lagarna 1441/2009 och 307/2016, som följer:

6 §

Rätt till omhändertagande

Den behöriga myndigheten har rätt att kvarhålla och omhänderta kontanta medel som förs in till eller ut från Europeiska unionens område, om anmälningsplikten enligt artikel 3 i den förordning som nämns i 1 § inte har fullgjorts och åtgärden behövs för utredning av om det med stöd av annan lagstiftning finns anledning att vidta åtgärder beträffande de kontanta medlen. Beslut om åtgärden fattas av den tullman som har rätt att besluta om kroppsvisitation enligt 18 § 3 mom. i tullagen, en polisman som hör till befälet, en anhållningsberättigad tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet eller en gränsbevakningsman med minst majors grad.

Till den hos vilken kontanta medel omhändertas ska ges ett intyg över omhändertagandet. Den behöriga myndigheten ska föra bok över omhändertagna kontanta medel. Om inte något annat föreskrivs i lag, ska de kontanta medlen göras tillgängliga för eller återlämnas till personen inom fem vardagar från omhändertagandet i enlighet med vad personen och den behöriga myndigheten separat kommer överens om. Den behöriga myndigheten kan deponera de kontanta medlen hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om de kontanta medlen har omhändertagits på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland i enlighet med bestämmelserna i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Deponeringen görs hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde de kontanta medlen har omhändertagits.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

56.

Lag

om ändring av lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009) 22 § 7 mom., 23 § 1 mom. 3–5 punkten, 24 § 1 mom. 3 punkten, 25 § 2 mom. samt 70 § 1 mom., av dem 22 § 7 mom. och 24 § 1 mom. 3 punkten sådana de lyder i lag 145/2014 och 23 § 1 mom. 3–5 punkten sådan den lyder i lag 670/2016, som följer:

22 §

Övriga myndigheters behörighet

Befolkningsregistercentralen kan komma överens med en kommun eller ett landskap om att kommunen eller landskapet som registeransvarig ska svara för att registeranteckningar om tillägg, ändringar eller rättelser som gäller uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom sitt område görs i befolkningsdatasystemet så som bestäms i denna lag. För att kommunen eller landskapet ska kunna sköta denna uppgift får Befolkningsregistercentralen ge kommunen eller landskapet rätt att med hjälp av teknisk anslutning använda de uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler som registrerats i befolkningsdatasystemet.

23 §

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att av andra myndigheter få i 13–17 § avsedda behövliga uppgifter som gäller dessa myndigheters verksamhetsområde för

RP 14/2018 rd

uppdatering av uppgifterna i befolkningsdatasystemet och för kontroll av uppgifternas riktighet och annan behandling av uppgifterna. De andra myndigheter som avses i denna paragraf är

- 3) serviceenheter och yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården,
- 4) kommunens myndigheter,
- 5) landskapets myndigheter,

24 §

Annan rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att för att uppdatera och i övrigt behandla uppgifterna i befolkningsdatasystemet få följande uppgifter:

- 3) av modern till ett barn som fötts levande eller av den i vars vård barnet är uppgift om att barnet fötts, om inte en serviceenhet eller en yrkesutbildad person inom social- och hälsovården har underrättats om barnets födelse,

25 §

Skyldighet att anmäla uppgifter

Den registeransvarige ska utan dröjsmål till serviceenheten inom social- och hälsovården anmäla att ett barn på grund av vårdnadshavarens död har blivit utan vårdnadshavare.

70 §

Databehandlingstjänster

På uppdrag av en registeransvarig får Befolkningsregistercentralen åta sig att sköta den tekniska driften och databehandlingen av det register eller datasystem som denne svarar för (*databehandlingstjänster*). Befolkningsregistercentralens uppdragsgivare kan vara endast statliga eller kommunala myndigheter eller landskapsmyndigheter eller andra sådana registeransvariga som enligt lag eller förordning som utfärdats med stöd av lag har rätt att föra register. När Befolkningsregistercentralen tillhandahåller databehandlingstjänster får den använda sig av uppgifterna i befolkningsdatasystemet på det sätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag. Befolkningsregistercentralen har inte rätt att besluta om annan behandling av uppgifterna i det register som uppdraget gäller eller om utlämnande av uppgifter ur registret.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

57.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner
(1408/2010) 3 och 6 § som följer:

3 §

Inledande av ett utredningsförfarande

Finansministeriet kan inleda ett utredningsförfarande genom att tillsätta en eller flera stadsregionutredare för att tillsammans med kommunerna i regionen utreda hur kommunerna genom samarbete kan samordna markanvändningen, boendet och trafiken i stadsregionen och hur anlitandet av tjänster över kommungränserna kan främjas. Finansministeriet kan inleda ett utredningsförfarande om det är behövligt och om det på basis av det förfarande för hörande som avses i 2 mom. kan bedömas att förfarandet kan främja det samarbete som krävs för en balanserad utveckling av samhällsstrukturen och tjänsterna i regionen. Ett utredningsförfarande kan inledas på framställning av en eller flera kommuner i regionen. Finansministeriet kan också på eget initiativ inleda ett utredningsförfarande.

Innan ett utredningsförfarande inleds ska finansministeriet höra kommunerna i stadsregionen, det landskap som saken gäller, miljöministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet.

6 §

Behandlingen av stadsregionutredarens förslag

Stadsregionutredaren lägger fram sina förslag enligt 4 § för kommunerna i stadsregionen. Fullmäktige i kommunerna ska fatta beslut om förverkligande av stadsregionutredarens förslag inom tre månader från det att förslagen lades fram.

Om en kommun inte fattar ett beslut enligt 1 mom., ska den inom den tidsfrist som föreskrivs i det momentet efter beslut av kommunfullmäktige lämna ett motiverat utlåtande till stadsregionutredaren där det anges till vilka delar utredarens förslag inte kan förverkligas. Stadsregionutredaren kan därefter ge kommunerna nya förslag som ska behandlas på det sätt som föreskrivs i denna paragraf.

När stadsregionutredaren har slutfört sitt arbete sänder han eller hon finansministeriet sina förslag tillsammans med fullmäktiges utlåtanden om förslagen. Finansministeriet behandlar förslagen i samarbete med miljöministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet. Det landskap som saken gäller samt Finlands Kommunförbund rf ska höras med anledning av förslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

58.

Lag

om ändring av 5 kap. 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut

RP 14/2018 rd

ändras 5 kap. 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) som följer:

5 kap.

Insättningsgaranti

10 §

Utbetalning av ersättningar

Insättningsgarantifonden ska utan särskild ansökan till insättarna betala ut ersättning enligt 8 § inom sju arbetsdagar från verkets beslut enligt 9 §, om inte något annat följer av 2 mom. Om inlåningsbanken före ett beslut som avses i 9 § har försatts i likvidation eller konkurs, ska tidsfristen enligt detta moment räknas från beslutet om likvidationen eller konkursen.

Verket kan besluta att en tilläggstid på högst tre månader ska beviljas för utbetalning av ersättningar, om

- 1) insättarens rätt till ersättning är oklar,
- 2) insättarens rätt att förfoga över insättningen har begränsats genom ett myndighetsbeslut,
- 3) kontot inte har använts på 24 månader,
- 4) insättarens fordran betalas till fullt belopp enligt 8 § 2 mom., eller om
- 5) det är fråga om en insättning i en utländsk filial enligt 11 §.

Om verket inte har den information om en insättare som behövs för utbetalning av ersättning inom den tid som föreskrivs i 1 eller 2 mom., ska verket inom den tid som anges i 2 mom. deponera ersättningen hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Ersättningen ska betalas i euro eller, om insättningen har gjorts i en inlåningsbanks utländska filial, i valutan i den stat där filialen har sitt säte. Om kontovalutan inte är euro eller valutan i den stat där filialen har sitt säte kan ersättningen betalas i kontovalutan eller i euro. Ersättningen ska omvandlas till euro enligt kursen den dag då verket i enlighet med 9 § beslutar om ersättningsskyldigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

59.

Lag

om ändring av 10 § i kommunallagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 10 § i kommunallagen (410/2015) som följer:

10 §

Uppföljning och laglighetsövervakning

Finansministeriet följer allmänt kommunernas verksamhet och ekonomi samt ser till att den kommunala självstyrelsen beaktas vid beredningen av lagstiftning som gäller kommunerna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan med anledning av klagomål undersöka om kommunen har iakttagit gällande lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

60.

Lag

om ändring av lagen om Keva

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Keva (66/2016) 17 och 22 §,
ändras 4 §, 6 § 3 mom., 8 och 9 §, 13 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 14 och 21 §, 23 § 3 mom.,
28 § 2 mom. 1 punkten, 33 § 2 och 3 mom. och 35 §, samt
fogas till lagen nya 8 a- 8 c § och 9 a- 9 c § som följer:

4 §

Anslutning som medlemssamfund samt avslutande av medlemskap

En förening, ett aktiebolag och en stiftelse antas på ansökan som medlemssamfund i Keva, om de uppfyller de förutsättningar som anges i 3 § 2 mom.

Om det blir klarlagt att en förening, ett aktiebolag eller en stiftelse som anslutit sig som medlemssamfund inte längre uppfyller de förutsättningar för medlemskap som anges 3 § 2 mom. konstaterar Keva efter att ha hört medlemssamfundet i fråga att medlemskapet upphört. Medlemssamfundet kan också anmäla att det vill utträda. Medlemssamfundet ska göra anmälan om sin önskan att utträda senast tre månader före den tidpunkt då det önskar att medlemskapet upphör.

6 §

Allmän tillsyn

Finansministeriet tillsätter för högst sex räkenskapsperioder i sänder en revisor som utifrån Kevas bokföring och annat material ska granska att de beräkningar som avses i 24 § och som Keva har lämnat om den summa som behövs för betalningen av statens, evangelisk-lutherska kyrkans och Folkpensionsanstaltens pensioner och om ersättningen för Kevas kostnader är riktiga och tillräckliga. Revisorn har dessutom till uppgift att utifrån Kevas bokföring och annat material granska att Keva har tagit ut statliga och kyrkliga arbetsgivares pensionsavgifter i enlighet med vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i lagen om finansiering av statens pensionsskydd och 3 § 2 mom. i lagen om finansiering av evangelisk-lutherska kyrkans pensionsskydd samt arbetstagarens pensionsavgift i enlighet med vad som föreskrivs 168 § 2 mom. i pensionslagen för den offentliga sektorn och att pensionsavgifter samt överföringsavgifter och arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift har betalats till statens pensionsfond till rätt belopp och att pensionsavgifterna och arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift har betalats till evangelisk-lutherska kyrkan till rätt belopp. Revisorn ska vara antingen en av Revisionstillsynen godkänd CGR-revisor eller en OFGR-revisor. Bestämmelser om revision finns i revisionslagen (1141/2015).

8 §

Allmänna krav på förvaltningen

RP 14/2018 rd

Styrelsen och verkställande direktören ska leda Keva med yrkesskicklighet och med beaktande av verksamhetens syfte samt i enlighet med principerna för god förvaltning.

Keva ska genom lämpliga åtgärder säkerställa kontinuiteten i verksamheten och att verksamheten bedrivs på ett systematiskt sätt i alla lägen, och i detta syfte ska Keva ha en av styrelsen godkänd kontinuitetsplan. Dessutom ska Keva ha av styrelsen godkända skriftliga verksamhetsprinciper för intern kontroll, riskhanteringssystem och ordnande av intern revision.

Styrelsen ska regelbundet utvärdera förvaltningssystemet, de skriftliga verksamhetsprinciperna och kontinuitetsplanen.

8 a §

Fullmäktige

Keva har 30 fullmäktigeledamöter som var och en har en personlig suppleant. Fullmäktigeledamöterna och suppleanterna ska vara väl ansedda. Finansministeriet förordnar fullmäktigeledamöterna och suppleanterna för fyra år i sänder.

Sex fullmäktigeledamöter och lika många suppleanter förordnas bland personer som föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som anges i kommunernas och landskapens huvudavtal. Fyra fullmäktigeledamöter och lika många suppleanter förordnas bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Av de övriga fullmäktigeledamöterna och suppleanterna förordnas tio bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisation och tio bland personer som föreslagits av landskapen, så att kommunerna, samkommunerna, landskapen och de olika landsdelarna är jämnt företrädde i delegationen. Vid förordnandet av kommunernas och samkommunernas fullmäktigeledamöter och suppleanter ska hänsyn tas till de olika gruppernas andel röster vid kommunalvalet och vid förordnandet av de fullmäktigeledamöter och suppleanter som representerar landskapen ska hänsyn tas till de olika gruppernas andel röster vid landskapsvalet i enlighet med den proportionalitetsprincip som framgår av vallagen (714/1998). Sammansättningen av fullmäktige ska i sin helhet motsvara de olika gruppernas andel av rösterna vid landskaps- och kommunalvalen.

Fullmäktige har till uppgift att

- 1) övervaka Kevas förvaltning och verksamhet,
- 2) välja ledamöter och suppleanter i styrelsen samt en revisor,
- 3) besluta om grunderna för arvoden och andra ersättningar till de förtroendevalda,
- 4) behandla bokslutet och revisionsberättelsen samt besluta om fastställande av bokslutet, beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen och andra redovisningsskyldiga samt om andra motiverade åtgärder,
- 5) godkänna budgeten för det följande året som en allmän ekonomisk anvisning samt en verksamhets- och ekonomiplan för tre eller flera år.

8 b §

Fullmäktigesammanträdets beslut

Fullmäktiges sammanträde är beslutfört då ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande vid sammanträdet.

Om fullmäktige är eniga om en sak eller om ett motförslag inte har vunnit understöd, ska ordföranden konstatera att ett beslut har fattats. I annat fall gäller som beslut det förslag som har fått flest röster. Då rösterna faller lika gäller det förslag som ordföranden har röstat för. Vid val blir den eller de utsedda som fått flest röster. Vid lika röstetal avgör lotten.

Vid fullmäktiges sammanträde avgörs ärendena på styrelsens föredragning.

Styrelseledamöterna och verkställande direktören har rätt att närvara och yttra sig vid fullmäktiges sammanträde. Fullmäktige kan besluta att andra personer får närvara och yttra sig.

Vid fullmäktiges sammanträde ska föras protokoll. I protokollet antecknas närvarande ledamöter, framlagda förslag och fattade beslut samt förrättade omröstningar. Protokollet kontrasteras av sammanträdets sekreterare samt justeras och undertecknas av ordföranden och minst två personer som sammanträdet valt för detta ändamål och som varit närvarande vid sammanträdet.

8 c §

Valutskottet

Valutskottet bereder för fullmäktige förslag till arvoden för de förtroendevalda samt tillsättningen av styrelseledamöter.

Valutskottets ledamöter ska ingå i Kevas fullmäktige. Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande. I valutskottets arbetsordning, som godkänns av fullmäktige, bestäms närmare om valutskottets sammansättning och hur ledamöterna väljs samt om valutskottets verksamhet.

9 §

Styrelsen

Kevas verksamhet leds och utvecklas av styrelsen, som också bevakar Kevas intressen. Kevas fullmäktige väljer styrelse för två år i sänder. Styrelsens mandatperiod fortsätter dock tills nästa styrelse är vald. Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller verkställande direktören.

Styrelsen består av elva ledamöter, var och en med en personlig suppleant. Tre av ledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits gemensamt av de huvudavtalsorganisationer som anges i kommunernas och landskapens huvudavtal. Två av ledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Tre av ledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisation och tre bland personer som föreslagits av landskapen. Fullmäktige utser en av de ordinarie ledamöterna till ordförande och en till vice ordförande.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och ha god sakkunskap om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen ska det också finnas god sakkunskap om placeringsverksamhet.

Till styrelsens uppgifter hör att

- 1) godkänna en strategi för Kevas verksamhet,
- 2) besluta om Kevas tilläggspensionsstadga,
- 3) göra en framställning till finansministeriet om det sammanlagda beloppet av den utjämningsavgift som avses i 19 c § och fastställa den arbetsinkomstbaserade pensionsavgiften enligt 19 a § samt invalidpensionsavgiften enligt 19 b §,
- 4) varje år upprätta Kevas verksamhetsberättelse och bokslut,
- 5) godkänna Kevas förvaltnings- och ledningssystem bland annat vad gäller kompetensfördelningen och rapporteringen mellan styrelsen och verkställande direktören samt organisationen och styrningen av Kevas verksamhet i övrigt,
- 6) för ett år i sänder godkänna en placeringsplan för pensionsmedlen, där det bestäms om placeringsbefogenheter och rapportering, samt behandla också andra ärenden som är principiellt viktiga eller vittomfattande med tanke på placeringsverksamheten,
- 7) sörja för ordnandet av Kevas interna kontroll och riskhantering,
- 8) godkänna fullmakter att underteckna Kevas avtal och förbindelser,
- 9) anställa verkställande direktören samt säga upp eller förflytta honom eller henne till andra uppgifter om han eller hon har förlorat styrelsens förtroende,
- 10) besluta om behörighetsvillkoren för andra tjänsteinnehavare hos Keva än de som nämns i 14 §,
- 11) besluta om andra principiella eller annars viktiga ärenden.

Styrelsen kan delegera befogenheter till verkställande direktören samt till andra tjänsteinnehavare eller arbetstagare vid Keva.

Kevas fullmäktige kan avsätta styrelsen under mandatperioden, om en eller flera av ledamöterna inte åtnjuter fullmäktiges förtroende. Fullmäktige väljer då en ny styrelse för återstoden av mandatperioden.

Ett ärende som gäller avsättning av styrelsen väcks om minst en tredjedel av fullmäktige gör en skriftlig framställning om saken till fullmäktiges ordförande. Ordföranden ska omedelbart

RP 14/2018 rd

sammankalla ett extra fullmäktigesammanträde där fullmäktige kan besluta om tillsättning av ett tillfälligt utskott för beredning av avsättningsärendet.

9 a §

Styrelsens beslutfattande

Beslut i ärenden som hör till styrelsen kan fattas vid ett ordinarie sammanträde, vid ett sammanträde i en elektronisk miljö (*elektroniskt sammanträde*) eller på elektronisk väg före sammanträdet (*elektroniskt beslutsförfarande*).

Styrelsen är beslutför när minst hälften av ledamöterna är närvarande. Om både ordföranden och vice ordföranden är frånvarande eller jäviga ska organet utse en tillfällig ordförande för sammanträdet eller för behandlingen av ärendet.

Som styrelsens beslut gäller den mening som flertalet har omfattat. Vid lika röstetal avgör den mening som ordföranden har omfattat.

Vid styrelsens sammanträden avgörs ärendena på föredragning av verkställande direktören. Om ett ärende gäller verkställande direktören ska styrelseordföranden vara föredragande.

Fullmäktiges ordförande och vice ordförande samt verkställande direktören har rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträde. Styrelsen kan besluta om andra personers rätt att närvara och yttra sig.

Vid styrelsens sammanträde ska det föras protokoll. I protokollet antecknas närvarande styrelseledamöter och framlagda förslag samt beslut som fattas och omröstningar som förrättats. Protokollet ska kontrasigneras av sammanträdets sekreterare samt justeras och undertecknas av ordföranden och av minst två ledamöter som sammanträdet valt för detta ändamål och som varit närvarande vid sammanträdet.

9 b §

Elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande

Vid ett elektroniskt sammanträde krävs det att de som konstateras vara närvarande står i bild- och ljudförbindelse med varandra på lika villkor.

Styrelsen kan fatta beslut i ett slutet elektroniskt beslutsförfarande.

De ärenden som ska behandlas ska specificeras i kallelsen till sammanträdet och det ska nämnas före vilken tidpunkt ärendet kan behandlas i elektroniskt beslutsförfarande. Ett ärende är behandlat när samtliga styrelseledamöter har uttryckt sin åsikt i ärendet och tidsfristen för behandlingen har löpt ut. Ett ärende ska behandlas vid sammanträde om en ledamot kräver detta eller om en ledamot har avstått från att uttrycka sin åsikt.

Ett protokoll som gäller beslut som fattats i elektroniskt beslutsförfarande kan justeras före sammanträdet.

Vid elektroniska sammanträden och i elektroniskt beslutsförfarande ska informationssäkerheten tillgodoses och det ska ses till att utomstående inte har tillgång till sekretessbelagda uppgifter.

9 c §

Styrelsens revisions- och riskhanteringsutskott

Styrelsen tillsätter inom sig ett revisions- och riskhanteringsutskott med uppgift att bedöma den ekonomiska rapporteringen samt den interna kontrollens, interna revisionens och riskhanterings tillräcklighet och lämplighet. Utskottet ska behandla planer och rapporter som gäller riskhanteringen, den interna revisionen och funktionen för regelefterlevnad. Dessutom ska utskottet för Kevas fullmäktige bereda förslag till revisorsval och revisorsarvoden samt övervaka upprättandet av bokslut och lagstadgad revision.

I revisions- och riskhanteringsutskottet ska det ingå minst tre styrelseledamöter. Närmare bestämmelser om utskottets verksamhet finns i en arbetsordning för revisions- och riskhanteringsutskottet som godkänns av styrelsen.

13 §

Transaktioner med personer som hör till ledningen eller till ledningens närmaste krets

Beslut om betydande transaktioner som gäller Keva ska fattas av Kevas styrelse, om den andra parten i transaktionen är

1) en ledamot av Kevas fullmäktige eller styrelse, Kevas verkställande direktör eller revisor, eller en sådan anställd hos en revisionssammanslutning som har huvudansvar för revisionen av Keva,

2) någon annan som hör till Kevas högsta ledning och som har rätt att fatta beslut om ordnande av Kevas verksamhet,

14 §

Verkställande direktör

Keva har en verkställande direktör som utnämns av styrelsen. Verkställande direktören har en ställföreträdare. Vad som i denna lag föreskrivs om verkställande direktören tillämpas också på ställföreträdaren. Behörighetsvillkor för tjänsten som verkställande direktör och tjänsten som vice verkställande direktör är högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet som uppgiften kräver, i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap.

Verkställande direktören ska se till att Kevas uppgifter enligt 2 § utförs och sköta den övriga dagliga förvaltningen i enlighet med styrelsens riktlinjer och anvisningar. Verkställande direktören svarar för att bokföringen är lagenlig och att medelsförvaltningen är ordnad på ett tillförlitligt sätt. Verkställande direktören ska ge styrelsen och dess ledamöter den information som behövs för skötseln av styrelsens uppgifter.

Verkställande direktören får vidta åtgärder som med beaktande av omfattningen och arten av Kevas verksamhet är exceptionella eller av stor betydelse endast om han eller hon har styrelsens bemyndigande eller styrelsens beslut inte kan inväntas utan väsentlig olägenhet för verksamheten. I det sistnämnda fallet ska styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärden.

Keva kan ingå ett direktörsavtal med verkställande direktören. Keva kan besluta att betala avgångsvederlag till verkställande direktören.

21 §

Pensionsansvarsfonden

Keva kan ha en pensionsansvarsfond för utjämning av Kevas medlemssamfunds pensionsutgifter. Överföringar till pensionsansvarsfonden ska göras i enlighet med Kevas fastställda bokslut och de ska räknas till den utgiftskategori som avses i 19 § 1 mom.

När pensionsansvarsfondens medel placeras ska placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas samt placeringarna diversifieras. Beslut om placering av medlen fattas av Kevas styrelse, som på det sätt som föreskrivs i 9 § kan överföra sin beslutanderätt till tjänsteinnehavare och arbetstagare vid Keva.

23 §

Tillsynsavgift och vissa andra avgifter

Av lönesummorna för sådana anställda för vilka det ordnats tilläggspensionsskydd enligt 8 § i pensionslagen för den offentliga sektorn är medlemssamfunden skyldiga att erlägga betalningsandelar enligt de grunder som styrelsen fastställer.

28 §

Skyldighet att göra insideranmälan

Med insider i Keva avses

1) ordföranden och vice ordföranden för Kevas fullmäktige, ledamöterna och suppleanterna i Kevas styrelse, Kevas verkställande direktör och dennes ställföreträdare, Kevas revisorer och de anställda hos en revisionssammanslutning som är huvudansvariga för revisionen av Keva,

33 §

Delgivning av beslut

Protokoll från Kevas fullmäktige och Kevas styrelse, med tillhörande besväransvisning, ska efter justeringen hållas tillgängliga i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna. Om ärendet är sekretessbelagt i sin helhet, publiceras i protokollet endast ett omnämnande av att det sekretessbelagda ärendet behandlades. I protokollet publiceras endast de personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information. De personuppgifter som ingår i protokollen ska avföras från datanätet när besvärstiden löper ut.

Ett medlemssamfund anses ha fått del av ett beslut av Kevas fullmäktige eller styrelse sju dagar efter det att protokollet har offentliggjorts på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

35 §

Revision och bokslut

Bestämmelser om revision av Keva finns i denna lag och i revisionslagen (1141/2015). På revision av Keva tillämpas inte 5 kap. i revisionslagen.

En revisors mandatperiod eller mandatperioder i följd får sammanlagt uppgå till högst sex år. Efter den maximala mandattiden får revisorn på nytt delta i revision av Keva tidigast två år från det att revisionsuppdraget upphörde. Om en revisionssammanslutning har valts till revisor ska det som föreskrivs i detta moment inte tillämpas på revisionssammanslutningen utan endast på den huvudansvariga revisorn.

En revisor vid Keva eller en huvudansvarig revisor som utför revisionen för en revisionsammanslutnings räkning får inte ta emot uppdrag som styrelseledamot, fullmäktigeledamot eller verkställande direktör hos Keva eller hos en sammanslutning som hör till samma koncern som Keva innan minst två år har förflutit från det att revisionsuppdraget upphörde. Revisions tillsynen ska förordna Kevas revisor till kvalitetsgranskning minst vart tredje år.

Keva ska ha minst en revisor. Minst en revisor och en revisorsuppleant ska vara en CGR- eller OFGR-revisor eller en revisionssammanslutning vars huvudansvariga revisor är en CGR- eller OFGR-revisor.

Mandattiden för en revisor vid Keva upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av det fullmäktigesammanträde som väljer ny revisor, om inte något annat beslutas när den nya revisorn väljs. Fullmäktigesammanträdet kan inte besluta att revisorns mandattid fortgår tills vidare.

Keva ska upprätta bokslut för varje kalenderår. Vid upprättandet iakttas bokföringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2019.

Den första mandatperioden för de fullmäktigeledamöter som avses i 8 a § i denna lag börjar den 1 september 2019. Mandatperioden för den styrelse som är behörig vid ikraftträdandet av denna lag fortsätter till dess att de fullmäktigeledamöter som väljs år 2019 har valt följande styrelse i enlighet med 9 § i denna lag.

61.

Lag

om ändring av 26 l § i upphovsrättslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i upphovsrättslagen (404/1961) 26 l §, sådan den lyder i lagarna 1442/2009 och 607/2015, som följer:

26 l §

Tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten fullgörs

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan av organisationen ålägga säljaren att vid vite fullgöra sin skyldighet enligt 26 k § 2 mom. I viteslagen (1113/1990) föreskrivs om föreläggande och utdömande av vite.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att förrätta granskning för utövande av tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten enligt 26 k § 2 mom. fullgörs. För granskning ska säljaren bereda den som förrättar granskningen tillträde till de affärsutrymmen han besitter, samt på begäran förete sin bokföring, sin affärskorrespondens, de handlingar som gäller försäljning som omfattas av ersättningsskyldigheten samt övriga handlingar som kan ha betydelse för tillsynen. Den som förrättar granskningen har rätt att ta kopior av de handlingar som granskas. Den som förrättar granskningen har rätt att som sakkunnig anlita en person som har utsetts av den organisation som uppbär ersättningen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att till organisationen överlämna information som behövs för uppbörden.

Polisen är skyldig att vid behov ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet handräckning för utförande av uppgifter som myndigheten enligt 2 mom. ska sköta.

Den som med stöd av 26 k § 2 mom. eller denna paragraf har fått uppgifter om någon annans affärsverksamhet får inte orättmätigt utnyttja dem eller röja dem för någon annan.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

62.

Lag

om ändring av lagen om småbarnspedagogik

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om småbarnspedagogik (36/1973) 28 och 29 §, sådana de lyder, 28 § i lagarna 1330/2006 och 909/2012 samt 29 § i lag 909/2012,

ändras 8 och 8 a–c §, 12 § 3 mom., rubriken för 3 kap., 15–18 § samt 30 § 1 mom., av dem 8 och 8 a–c §, rubriken för 3 kap. och 15–18 § sådana de lyder i lag 909/2012 samt 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1414/2014, samt

fogas till lagen en ny 17 a §, som följer:

8 §

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna planeringen, styrningen och uppföljningen av småbarnspedagogiken. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar dessutom för den regionala planeringen, styrningen och uppföljningen av småbarnspedagogiken.

De tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. ska utöva tillsyn i första hand genom att tillhandahålla anordnaren av verksamheten den handledning och rådgivning som behövs samt genom att följa verksamhetens utveckling i samarbete med anordnaren. Bestämmelser om anmälningsskyldighet för privata serviceproducenter finns i 16 §.

8 a §

Tillsynsmyndigheten får inspektera anordnarens i denna lag avsedda verksamhet samt de verksamhetsenheter och lokaler som används i verksamheten. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av grundad anledning ålägga ett kommunalt organ att inspektera en privat serviceproducents verksamhetsenhet. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

Inspektören ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Utrymmen som används för boende av permanent natur får dock inspekteras bara om det är nödvändigt för att trygga klientens ställning och garantera behörig service. Trots sekretessbestämmelserna ska alla handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram för honom eller henne. Dessutom ska inspektören utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen. Inspektören har rätt att ta fotografier under inspektionen. Inspektören får biträdas av sådana experter som behövs för inspektionen.

Över inspektionerna ska det föras protokoll.

8 b §

Om det vid styrningen och övervakningen av småbarnspedagogiken konstateras att den som anordnar verksamheten vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, och ärendet inte föranleder andra åtgärder, kan tillsynsmyndigheten ge anordnaren av småbarnspedagogik, den person som är ansvarig för kommunens eller samkommunens felaktiga förfarande eller den person som är ansvarig för den privata serviceproducentens verksamhet en anmärkning för framtiden eller uppmärksamgöra dem på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

Om det upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar klientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av småbarnspedagogiken eller om verksamheten i övrigt strider mot denna lag, eller om den privata serviceproducenten inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet, kan tillsynsmyndigheten meddela ett föreläggande om att bristerna eller missförhållandena ska avhjälpas. När föreläggandet meddelas ska det utsättas en tid inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Om klientsäkerheten så kräver, får det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas, eller användningen av en verksamhetsenhet eller del av enheten eller av en anordning omedelbart förbjudas.

Tillsynsmyndigheten kan förplikta den som anordnar verksamheten att iaktta ett i 2 mom. avsett föreläggande vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av enheten eller av en anordning förbjuds.

Tillsynsmyndighetens beslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I anmärkning eller uppmärksamgörande får ändring inte sökas genom besvär.

Beslut om avbrytande av verksamheten, förbud mot användning av en verksamhetsenhet eller av en del av den eller av en anordning, och återkallande av tillstånd får omedelbart verkställas även om det överklagas, om detta är nödvändigt med hänsyn till klienternas säkerhet.

8 c §

Tillsynsmyndigheten undersöker inte sådana klagomål över småbarnspedagogik som gäller ärenden äldre än fem år, om det inte finns särskilda skäl att undersöka klagomålet.

Polisen är skyldig att ge tillsynsmyndigheten handräckning för genomförandet av inspektion enligt 8 a §, avbrytande och förbud mot användning enligt 8 b § och rätt att få information enligt 18 § 4 mom.

12 §

För verksamhet enligt denna lag kan kommuner och samkommuner, inom ramen för det anslag som anvisats i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För investeringar kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsunderstöd är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

3 kap

Privat småbarnspedagogik

15 §

Med privat småbarnspedagogik avses sådan småbarnspedagogik som en enskild person, en sammanslutning eller en stiftelse eller ett affärsföretag som bildats av ett offentligt samfund tillhandahåller mot ersättning genom drivande av rörelse eller yrkesutövning.

Varje verksamhetsenhet ska ha en ansvarig person som svarar för att de tjänster som genomförs vid verksamhetsenheten uppfyller de krav som ställs på dem.

Den som producerar privat service ska utarbeta en plan för egenkontroll för att säkerställa att den småbarnspedagogiska verksamheten är tillbörlig. Serviceproducenten ska hålla planen för egenkontroll offentligt framlagd och följa hur den förverkligas. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får meddela föreskrifter om innehållet i planen för egenkontroll och om hur den ska utarbetas och följas upp.

16 §

Den som producerar privat service och som mot ersättning bedriver småbarnspedagogisk verksamhet i ett daghem eller i familjedagvård ska lämna in en skriftlig anmälan om verksamheten innan den inleds eller ändras väsentligt till det i 11 d § 1 mom. avsedda kommunala organ som svarar för småbarnspedagogiken.

I den anmälan om inledande av verksamhet som avses i 1 mom. ska nämnas

1) serviceproducentens namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer kontaktuppgifter samt namn och kontaktuppgifter för företagets verkställande direktör eller någon annan som svarar för affärsverksamheten,

2) namn och kontaktuppgifter för de verksamhetsenheter för vilka tillstånd söks,

3) verksamhetsformen och produktionssättet för servicen samt dess planerade omfattning vid varje verksamhetsenhet,

4) antalet klientplatser vid varje verksamhetsenhet,

5) den ansvariga personens namn, personbeteckning, kontaktuppgifter, utbildning, arbetserfarenhet och uppgift vid verksamhetsenheten,

6) antalet övriga anställda och deras utbildning,

RP 14/2018 rd

7) uppgift om registrering i det arbetsgivarregister som avses i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),

8) den dag då verksamheten enligt planerna ska inledas,

9) platsen för förvaring av klienthandlingar, de centrala principerna för förandet av klientregister och den som svarar för förandet av register samt den dataskyddsansvariga som avses i 20 § 5 mom. i lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007),

10) övriga uppgifter som behövs för att bedöma servicens kvalitet, säkerhet och tillgänglighet.

Efter att ha fått en anmälan enligt 1 mom. ska det kommunala organet omedelbart utföra en inspektion i den småbarnspedagogiska verksamhetsenheten och säkerställa att enheten och den småbarnspedagogik som tillhandahålls där uppfyller de krav som ställs på småbarnspedagogiken. Därefter ska organet utan dröjsmål lämna uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Verksamheten kan inledas eller de väsentliga ändringarna i verksamheten genomföras när det kommunala organet har konstaterat att de nämnda kraven har uppfyllts.

Serviceproducenten ska lämna in en skriftlig anmälan om den ansvariga personen byts ut, om kontaktuppgifterna för den ansvariga personen ändras och om verksamheten avslutas. Anmälan ska lämnas in till det kommunala organ som tagit emot en anmälan som avses i 1 mom. Det kommunala organet ska meddela uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Det kommunala organet ska föra en förteckning över dem som producerar privat familjedagvård och som inte förs in i det register som avses i 17 § 1 mom. Närmare bestämmelser om anmälan, dess innehåll och de handlingar som ska fogas till den får utfärdas genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet.

17 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska driva ett riksomfattande informationssystem (*register över tillhandahållare av privat service*) för handläggning av anmälningsärenden enligt 16 § och övervakning och statistikföring av privat småbarnspedagogisk verksamhet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beslutar om införande av uppgifter i registret. I fråga om privat familjedagvård ska endast uppgifter om sådana verksamhetsenheter där barn vårdas av flera än en vårdare föras in i registret.

I registret ska det införas

1) uppgifter som avses i 16 § 2 och 4 mom.,

2) uppgifter om förändringar i verksamheten,

3) uppgifter om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förvaltningsbeslut som utfärdats med stöd av den och om de påföljder som tillsynsmyndigheten beslutat om, uppgifter om tillsynsmyndighetens inspektioner och resultaten av dessa samt andra uppgifter som behövs för övervakningen, samt

4) andra uppgifter som behövs för handläggning och statistikföring av anmälningsärenden dock inte uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för de uppgifter som den fört in i registret och för att utlämnande av uppgifter är förenligt med lag. Tillsynsmyndigheten får använda registeruppgifter i den omfattning de uppgifter som ankommer på myndigheten kräver det. Uppgifterna om personer avförs ur registret fem år efter det att den verksamhet som avses i denna lag har avslutats.

För registrering av anmälningar tas det ut en avgift. Bestämmelser om grunderna för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

17 a §

Tillsynsmyndigheten får när det gäller dem som producerar privat service ur registret över tillhandahållare av privat service i ett allmänt datanät publicera och lämna ut namn eller firma, verksamhetsform samt alla verksamhetsenheters och verksamhetsställens adresser och andra kontaktuppgifter. En självständig yrkesutövare får dock förbjuda att hans eller hennes adress och övriga kontaktuppgifter publiceras.

För andra än självständiga yrkesutövare får det i ett allmänt datanät också finnas andra offentliga uppgifter om företagsverksamheten.

På annat utlämnande av offentliga personuppgifter än det som sker i ett allmänt datanät tillämpas 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Uppgifter om ser-

viceproducenter som upphört med sin verksamhet enligt denna lag får publiceras och lämnas ut i ett allmänt datanät i högst tolv månader efter det att tillståndsmyndigheten har tagit emot anmälan om att verksamheten avslutas.

18 §

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta när de fullgör de uppgifter som anges i denna lag.

Det kommunala organet ska omedelbart underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om bristfälligheter eller missförhållanden som kommit till dess kännedom i samband med tillsyn enligt denna lag samt om åtgärder som organet vidtagit med stöd av 8 a–b §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta det kommunala organet i de kommuner där service produceras om åtgärder som myndigheten vidtagit med stöd av 8 a–b § och som gäller dem som producerar privat service.

Trots sekretessbestämmelserna har de tillsynsmyndigheter som avses i 8 § 2 mom. rätt att av dem som producerar privat småbarnspedagogisk verksamhet och av varandra avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

30 §

Den som bedriver privat småbarnspedagogisk verksamhet och uppsåtligt försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 16 § eller ordnar småbarnspedagogik eller förskoleundervisning i strid med förbud som utfärdats med stöd av 8 b 2 mom. § ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för förseelse som gäller småbarnspedagogisk verksamhet, dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

63.

Lag

om ändring av lagen om grundläggande utbildning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om grundläggande utbildning (628/1998) 37, 42, 42 c, 42 d, 42 f och 43 §, sådana de lyder, 37 § delvis ändrad i lag 1444/2009, 42, 42 c, 42 d och 42 f § i lag 959/2015 samt 43 § i lagarna 1707/2009 och 1412/2014, som följer:

37 §

Personal

Varje skola där det ordnas utbildning enligt denna lag ska ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timlärare, skolgångsbiträden och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov meddela föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

42 §

RP 14/2018 rd

Begäran om omprövning

Om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag, får omprövning av beslut som avses i stöd av denna lag begäras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning som elev,
- 2) rätten enligt 13 § till undervisning i religion och livsåskådningskunskap,
- 3) anordnande av särskilt stöd enligt 17 §,
- 4) särskilda undervisningsarrangemang enligt 18 §,
- 5) förlängd läroplikt enligt 25 § 2 mom.,
- 6) inledande av utbildning vid en annan tidpunkt enligt 27 §.

42 c §

Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en elev

Beslut enligt 22 § som gäller bedömning av en elev får inte överklagas genom besvär. Elevens vårdnadshavare eller en annan laglig företrädare, eller eleven själv om han eller hon har fyllt 15 år, kan hos rektor begära ny bedömning av studieframstegen eller kvarstannande i årskurs eller ny slutbedömning inom två månader från delfäendet. I fråga om den nya bedömningen beslutar skolans rektor och elevens lärare gemensamt.

Elevens vårdnadshavare eller lagliga företrädare, eller eleven själv om han eller hon har fyllt 15 år, får hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen begära omprövning av den nya bedömning som gjorts på begäran eller av ett avgörande genom vilket begäran har avslagits inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet. Efter att ha tagit upp omprövningsbegäran till prövning kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ändra förvaltningsbeslutet, upphäva beslutet, avslå begäran om omprövning eller återförvisa ärendet till rektor för ny behandling.

42 d §

Besvärsförbud

Andra beslut som fattats med stöd av 36 § än beslut som gäller skriftlig varning eller avstängning av en elev för viss tid får inte överklagas genom besvär.

Beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet genom vilket begäran om omprövning som framställts i ett ärende enligt 42 c § har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

Beslut av förvaltningsdomstolen i ett ärende som avses i 42 § får inte överklagas genom besvär.

42 f §

Behörig förvaltningsdomstol

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol.

43 §

Finansiering

För förskoleundervisning och grundläggande utbildning enligt denna lag beviljas statsandel så som föreskrivs i lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009). För driftkostnaderna för förskoleundervisning och grundläggande utbildning beviljas annan finansiering så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För morgon- och eftermiddagsverksamhet beviljas finansiering så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

För utbildning och verksamhet enligt lagen om grundläggande utbildning kan, inom ramen för det anslag som anvisats för ändamålet i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som bestäms i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet. För investeringsprojekt kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsprojekt är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

64.

Lag

om ändring av gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gymnasielagen (629/1998) 30, 34, 34 d–34 f och 35 §, sådana de lyder, 30 § delvis ändrad i lag 1445/2009, 34 och 34 d–34 f § i lag 958/2015 samt 35 § i lag 1413/2014, som följer:

30 §

Personal

Varje läroanstalt där det ordnas utbildning enligt denna lag ska ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timplärare samt annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

34 §

Begäran om omprövning

Omprövning av beslut som avses i denna lag får begäras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning som studerande,
- 2) särskilda undervisningsarrangemang enligt 13 §,
- 3) tillgodoräknande av studier som fullgjorts i ett annat sammanhang,
- 4) förlängning av den tid under vilken gymnasiets lärokurs får slutföras och när en studerande ska anses ha avgått från gymnasiet,
- 5) rätten enligt 9 § till undervisning i religion och livsåskådningskunskap.

34 d §

Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en studerande

RP 14/2018 rd

I ett beslut som avses i 17 § och som gäller bedömning av en studerande får ändring inte sökas genom besvär. En studerande kan hos rektor begära ett nytt beslut om studieframstegen eller slutbedömningen inom två månader efter det att han eller hon fick del av beslutet. I fråga om den nya bedömningen beslutar skolans rektor och den studerandes lärare gemensamt.

Den studerande får hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen begära omprövning av den nya bedömning som gjorts på begäran eller av ett avgörande genom vilket begäran har avslagits, inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet. Efter att ha tagit upp omprövningsbegäran till prövning kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ändra förvaltningsbeslutet, upphäva beslutet, avslå begäran om omprövning eller återförvisa ärendet till rektor för ny behandling.

34 e §

Besvärsförbud

Andra beslut som fattats med stöd av 26 § än beslut som gäller varning, avstängning för viss tid, uppsägning från elevhem eller avhållande från studier får inte överklagas genom besvär.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket besvär som anförts i ett ärende enligt 34 § har avgjorts och ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet genom vilket begäran om omprövning av ett ärende enligt 34 d § har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

34 f §

Behörig förvaltningsdomstol

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol.

35 §

Finansiering

För utbildning enligt denna lag beviljas statsunderstöd för driftskostnader inom ramen för det anslag som anvisats för ändamålet i statsbudgeten så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För investeringsprojekt kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet för investeringsprojekt är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

65.

Lag

om ändring av lagen om grundläggande konstundervisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om grundläggande konstundervisning (633/1998) 9, 10 och 11 §, sådana de lyder, 9 § delvis ändrad i lag 1447/2009, 10 § i lag 957/2015 och 11 § i lagarna 1708/2009 och 1415/2014, som följer:

9 §

RP 14/2018 rd

Personal

Varje läroanstalt där det ordnas utbildning enligt denna lag ska ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timlärare och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren för rektor. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att meddela undervisning. Bestämmelser om behörighetsintyg utfärdat av universitet utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Ändringssökande

En elev kan inom två månader efter det att han eller hon fick del av bedömningen begära en ny bedömning av den lärare eller de lärare som utfört bedömningen. Om eleven är missnöjd med den nya bedömningen eller med det beslut genom vilket begäran har avslagits, kan eleven begära rättelse av bedömningen hos rektor. Det beslut som gäller rättelse av bedömningen får inte överklagas genom besvär.

I fråga om beslut som gäller elevavgifter enligt 12 § eller elevantagning får omprövning begäras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag. Besvär som gäller elevantagning ska behandlas skyndsamt. Över förvaltningsdomstolens ovan avsedda beslut får besvär inte anföras.

Begäran om omprövning och besvär som gäller elevantagning ska anföras inom 14 dagar från det att beslutet delgavs eleven eller dennes vårdnadshavare eller lagliga företrädare.

11 §

Statsandel

En kommun som ordnar grundläggande konstundervisning får statsandel enligt antalet invånare i kommunen så som föreskrivs i lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009).

En utbildningsanordnare som avses i 2 § 2 mom. beviljas statsandel enligt antalet kalkylerade undervisningstimmar. En kommun kan utöver vad som föreskrivs i 1 mom. beviljas rätt till statsandel enligt antalet undervisningstimmar. I fråga om beviljande av sådan rätt gäller i tillämpliga delar vad som i 3 § föreskrivs om beviljande av tillstånd att ordna utbildning. Angående statsandel för utbildning som avses i detta moment gäller det som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009).

Utbildningsanordnaren kan, inom ramen för det anslag som anvisats i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet. För investeringar kan statsunderstöd beviljas också enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsunderstöd är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

66.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata (634/1998) 6 §, sådan den lyder i lag 1448/2009, som följer:

6 §

Laglighetsövervakning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på grundval av klagan utreda om ordnandet av sådan utbildning som avses i denna lag har skett enligt bestämmelser och föreskrifter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är behörig att pröva även ärenden som gäller undervisning som ordnas utomlands.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

67.

Lag

om ändring av begravningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i begravningslagen (457/2003) 8, 10, 15, 16, 17, 21, 24 och 26 § samt 28 § 6 mom., sådana de lyder, 8, 15, 16, 21, 24 och 26 § samt 28 § 6 mom. i lag 1451/2009, 10 § delvis ändrad i lag 1451/2009 och 17 § i lagarna 1451/2009 och 545/2014, som följer:

8 §

Ett registrerat religionssamfund eller en annan registrerad sammanslutning eller en stiftelse som huvudman för en begravningsplats

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja ett registrerat religionssamfund eller dess registrerade lokalsamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse tillstånd att anlägga en begravningsplats. En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla begravningsplatsen på behörigt sätt samt att de övriga förutsättningar som föreskrivs för anläggande av en begravningsplats uppfylls. En begravningsplats får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska det fogas en redogörelse för hur hållandet av begravningsplatsen kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av begravningsplatsen och skötseln av den. För utvidgning eller minskning av området för en begravningsplats ska tillstånd fås av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för viss tid eller tills vidare förbjuda gravsättning på en begravningsplats som avses i denna paragraf, om tillståndssökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller i tillståndsvillkoren väsentligt överträds i verksamheten.

10 §

Anmälningar till lagfarts- och inteckningsregistret

En anteckning om den begränsning i rätten att råda över fastigheten som avses i 9 § 2 och 3 mom. ska göras i lagfarts- och inteckningsregistret vid fastigheten eller rättigheten i fråga.

En i 3 och 7 § avsedd huvudman för en begravningsplats ska till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla ett beslut om att anlägga en begravningsplats på den fastighet som huvudmannen äger. Detsamma gäller ett beslut om att anlägga en begravningsplats på en fastighet som huvudmannen besitter med stöd av en legorätt eller annan nyttjanderätt som avses i 9 § 1 mom. När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har meddelat tillstånd att anlägga en begravningsplats enligt 8 §, ska myndigheten till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla den fastighet eller den i 9 § 1 mom. avsedda rättighet som tillståndsbeslutet gäller. Ett beslut som ska underställas en myndighet anmäls efter att fastställelsemyndigheten har avgjort frågan.

När ett område som används som begravningsplats bildas till en fastighet vid en fastighetsbildningsförrättning, ska förrättningsingenjören anmäla det till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § jordabalken efter att förrättningen vunnit laga kraft.

En anteckning om rådighetsbegränsning avförs ur registret när den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § jordabalken har fått utredning om att begravningsplatsen har lagts ned enligt 15 §.

15 §

Nedläggning av en begravningsplats

En begravningsplats kan läggas ned och ett begravningsplatsområde tas i annat bruk när minst 100 år har förflutit sedan den senaste gravsättningen.

En begravningsplats som hålls av ett registrerat religionssamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse kan läggas ned med tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet efter utgången av den tid som nämns i 1 mom.

Av synnerligen vägande skäl kan en begravningsplats läggas ned med tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och begravningsplatsområdet tas i annat bruk tidigare än vad som anges i 1 mom. De närmaste anhöriga till de gravsatta och de som innehar gravrätt ska då ges tillfälle att bli hörda.

16 §

Inrättande av en enskild grav

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja tillstånd att inrätta en enskild grav för gravsättning av en namngiven avliden på en plats som lämpar sig för gravsättning. En enskild gravs läge ska märkas ut tydligt.

Markområdet för en enskild grav kan tas i annat bruk tidigast 25 år efter gravsättningen.

I fråga om en enskild grav gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 §, 8 § 2 mom., 13 § 1 mom. samt 15 § 2 och 3 mom. och vad som i hälsoskyddslagen och med stöd av den föreskrivs om gravsättning. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska se till att anteckning om enskild grav görs i fastighetsdatasystemet vid fastighetsregisterenheten i fråga. Anteckningen avförs när graven läggs ned.

17 §

Anläggande av ett krematorium

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja ett offentligt samfund som avses i 3 och 7 § och en sammanslutning eller stiftelse som avses i 8 § tillstånd att hålla ett krematorium.

En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla krematoriet på behörigt sätt. För att tillstånd att hålla ett krematorium ska beviljas förutsätts dessutom

att krematorieverksamheten har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014). Ett krematorium får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska det fogas en redogörelse för hur hållandet av krematoriet kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av krematoriet och krematoriets verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för viss tid förbjuda verksamheten vid ett krematorium eller, av synnerligen vägande skäl, återkalla ett tillstånd att hålla ett krematorium, om sökanden har lämnat oriktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller tillståndsvillkoren upprepade gånger överträds i verksamheten.

21 §

Avslutande av ett krematoriums verksamhet

Huvudmannen för ett krematorium ska göra en anmälan om nedläggning av verksamheten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

24 §

Flyttning av gravsatt stoft eller aska

Stoft eller aska som har gravsatts får av synnerligen vägande skäl med tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet flyttas till en annan grav. Angående hälsoskyddsmyndighetens tillstånd till flyttning av gravsatt stoft föreskrivs särskilt.

26 §

Tillsyn och förvaltningstvång

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över fullgörandet av skyldigheterna enligt denna lag. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har trots vad som särskilt föreskrivs om sekretess rätt att av myndigheter, av huvudmän för en begravningsplats eller ett krematorium samt av innehavare av en enskild grav få de uppgifter som tillsynen kräver.

Om huvudmannen för en begravningsplats eller ett krematorium eller den som innehar en enskild grav vid skötseln av uppgifter enligt denna lag inte har iakttagit en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990) ålägga den ovan nämnda att iaktta skyldigheten.

28 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

I fråga om en enskild grav som används när denna lag träder i kraft kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet göra en sådan anteckning i fastighetsdatasystemet som avses i 16 § 3 mom. Ska en sådan anteckning göras före den 1 juni 2005, görs den i fastighetsregistret vid registerenheten i fråga. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska till fastighetsregisterföraren anmäla de uppgifter som behövs för anteckningen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

68.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om anordnande av studentexamen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om anordnande av studentexamen (672/2005) 15 §, sådan den lyder delvis
ändrad i lag 1452/2009, som följer:

15 §

Sökande av ändring i beslut av rektor

Rättelse i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har förvägrat rätt att delta i studentexamen eller i ett prov som hör till examen får yrkas skriftligen hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut i ett ärende enligt detta moment får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har bestämt en påföljd enligt 11 § 1 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Beslutet verkställs trots att besvär anförts, om inte besvärsmyndigheten förbjuder verkställigheten.

Besvär över ett beslut som avses i 1 och 2 mom. ska anföras inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Besvaren ska behandlas skyndsamt.

Upphävs ett sådant beslut som avses i 2 mom., annulleras utan ansökan anmälan till de prov som personen i fråga inte deltagit i efter beslutet av rektorn och avgifterna för proven återbetalas. Förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen kan när de bifaller besvär besluta att examinandena får genomföra examen från början.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

69.

Lag

om ändring av 27 § i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial (1433/2007) 27 §, sådan den lyder i lag 672/2013, som följer:

27 §

Avhjälpan av försummelse

Nationalbiblioteket ska uppmana den att fullgöra sin skyldighet som åsidosätter sin skyldighet enligt 4 § att överlåta ett tryckalster eller en upptagning eller sin skyldighet enligt 8 § 1 mom. att möjliggöra hämtning och lagring av nätmaterial eller att överlåta nätmaterial eller som vid överlåtelse av material åsidosätter bestämmelserna i 19 och 20 §.

Nationella audiovisuella institutet ska uppmana den att fullgöra sin skyldighet som åsidosätter sin skyldighet enligt 4 § att överlåta en upptagning som innehåller film eller sin skyldighet

enligt 11, 14 eller 15 § att deponera ett televisions- eller radioprogram eller en film och material i anslutning till dessa eller som vid överlåtelse eller deponering av material åsidosätter bestämmelserna i 19 och 20 §.

Om en uppmaning som ges med stöd av 1 eller 2 mom. inte iakttas, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på ansökan av Nationalbiblioteket eller institutet ålägga den överlåtelse- eller deponeringsskyldige att vid vite fullgöra sin skyldighet eller rätta till förseelsen. Bestämmelser om föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

70.

Lag

om ändring av 10 och 26 § i lagen om elev- och studerandevård

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om elev- och studerandevård (1287/2013) 10 och 26 §, av dem 10 § sådan den lyder i lag 1501/2016 och 886/2017, som följer:

10 §

Social- och hälsovårdstjänster för att stödja undervisningen och utbildningen i specialläroanstalter

Trots vad som föreskrivs i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) får en i 7 och 8 § i lagen om grundläggande utbildning avsedd utbildningsanordnare som har till uppgift att ordna utbildning för barn med de svåraste funktionsnedsättningarna och en i 27 § 2 mom. i lagen om yrkesutbildning avsedd utbildningsanordnare ordna hälso- och sjukvårdstjänster för sina studerande för att stödja undervisningen och utbildningen. Utbildningsanordnaren ska lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en anmälan som innehåller de uppgifter som avses i 4 § i lagen om privat hälso- och sjukvård. För verksamheten svarar en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som utsetts av utbildningsanordnaren och som ska vara godkänd av den tillsynsmyndighet som avses i 4 § 1 den lagen.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf har de studerande vid de läroanstalter som avses i 1 mom. rätt till elevhälsa enligt denna lag.

26 §

Tillsyn över elevhälsan

Utbildningsanordnaren svarar tillsammans med undervisningsväsendet och social- och hälsovårdsväsendet i den kommun där läroanstalten är belägen för att egenkontroll av den samlade elevhälsan genomförs.

Bestämmelser som gäller styrning och tillsyn över de elevhälsotjänster som anges i 7 och 8 § finns också i 3 § i socialvårdslagen (710/1982) och 2 § i folkhälsolagen (66/1972).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att på eget initiativ pröva huruvida en utbildningsanordnare har ordnat den i 6 § avsedda elevhälsan i enlighet med en läroplan så att den är förenlig med denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

71.

Lag

om ändring av idrottslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i idrottslagen (390/2015) 4, 7, 9 och 15 § som följer:

4 §

Statens ansvar

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna ledningen, samordningen och utvecklandet av idrottspolitikerna samt för att allmänna förutsättningar för idrott skapas inom statsförvaltningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrottens område. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Staten ska vid skötseln av sina uppgifter vid behov samarbeta med kommunerna, landskapen, medborgarorganisationerna och andra aktörer inom idrottssektorn.

7 §

Regionala idrottsråd

Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet finns som sakkunnigorgan följande regionala idrottsråd som tillsätts av landskapen:

1) det regionala idrottsrådet i Södra Finland, som tillsätts av landskapen Nyland, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen och Södra Karelen,

2) det regionala idrottsrådet i Sydvästra Finland, som tillsätts av landskapen Egentliga Finland och Satakunta,

3) det regionala idrottsrådet i Västra och Inre Finland, som tillsätts av landskapen Birkaland, Mellersta Finland, Södra Österbotten, Österbotten och Mellersta Österbotten,

4) det regionala idrottsrådet i Östra Finland, som tillsätts av landskapen Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen,

5) det regionala idrottsrådet i Norra Finland, som tillsätts av landskapen Norra Österbotten och Kajanaland,

6) det regionala idrottsrådet i Lappland, som tillsätts av landskapet Lappland.

Närmare bestämmelser om tillsättande av regionala idrottsråd samt om rådets sammansättning och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Finansiering av statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten

Undervisnings- och kulturministeriet anvisar årligen anslag till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för skötsel av statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten och avtalar med myndigheten om hur anslagen ska användas. Ministeriet kan anvisa Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också andra anslag som fördelas vidare i form av understöd.

15 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisnings- och kulturministeriet är statsbidragsmyndighet i fråga om de understöd som avses i 8–14 §. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är statsbidragsmyndighet i fråga om andra anläggningsprojekt än sådana som medför betydande kostnader samt i fråga om beviljande av anslag enligt 9 § som myndigheten blivit anvisad. Närmare bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan statsbidragsmyndigheterna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

72.

Lag

om ändring av 4 och 25 § i ungdomslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ungdomslagen (1285/2016) 4 och 25 § som följer:

4 §

Statens ansvar

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna ledningen, samordningen och utvecklingen av ungdomsarbetet och ungdomspolitikerna samt för att allmänna förutsättningar för ungdomsarbete och ungdomspolitik skapas inom statsförvaltningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för statsförvaltningens regionala uppgifter inom ungdomsarbetet och ungdomspolitikerna. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Staten ska vid skötseln av sina uppgifter vid behov samarbeta med kommunerna, organisationer på ungdomsområdet och andra sammanslutningar samt med de unga.

25 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisnings- och kulturministeriet är statsbidragsmyndighet i de ärenden som avses i denna lag.

Ministeriet kan anvisa anslag som tagits in i statsbudgeten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för beviljande av understöd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

73.

Lag

om ändring av 4 och 16 § i lagen om allmänna bibliotek

RP 14/2018 rd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om allmänna bibliotek (1492/2016) 4 och 16 § som följer:

4 §

Statliga myndigheters uppgifter

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den nationella bibliotekspolitiken för de allmänna biblioteken och för att utveckla den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har till uppgift att

1) främja uppnåendet av målen för den nationella bibliotekspolitiken för de allmänna biblioteken

2) följa och utvärdera verksamheten vid de allmänna biblioteken,

3) främja de allmänna bibliotekens lokala, regionala, riksomfattande och internationella utvecklingsprojekt, och

4) utföra andra uppgifter som undervisnings- och kulturministeriet har ålagt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §

Utvärdering

Kommunen ska utvärdera det allmänna bibliotekets verksamhet. Avsikten med utvärderingen är att trygga att syftet med denna lag uppnås och att stödja utvecklingen av det allmänna bibliotekets verksamhet. Med hjälp av utvärderingen följs det upp hur de allmänna bibliotekens uppdrag och uppgifter fullgörs och hur de allmänna bibliotekens verksamhet ordnas.

Beslut om riksomfattande utvärdering samt om deltagande på riksnivå i internationell utvärdering fattas av undervisnings- och kulturministeriet, som svarar för genomförandet av utvärderingen tillsammans med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Kommunerna är skyldiga att delta i utvärdering som avses i detta moment.

Väsentliga utvärderingsresultat ska offentliggöras.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

74.

Lag

om ändring av 111 och 118 § i lagen om yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesutbildning (531/2017) 111 och 118 § som följer:

111 §

Begäran om omprövning

Om inte annat föreskrivs nedan, får omprövning av utbildningsanordnarens beslut enligt denna lag begäras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

1) i 11 § avsedd tid för genomförande av handledande utbildning,

2) i 43 § avsedd antagning som studerande,

3) i 64 § avsett särskilt stöd eller i 64 § 2 mom. avsedd anpassning av bedömningen av kunskanden,

- 4) i 66 § avsedd avvikelse från kraven på yrkesskicklighet och målen för kunnandet,
- 5) i 84 § avsedd skyldighet att visa upp ett intyg över narkotikatest,
- 6) i 96 § avsedd rätt för den studerande att tillfälligt avbryta sina studier,
- 7) i 97 § avsedda situationer då en studerande ska anses ha avgått.

118 §

Personal

Varje sådan läroanstalt och varje sådant verksamhetsställe som en utbildningsanordnare har där det ordnas utbildning eller examina som avses i denna lag ska ha en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten och som uppfyller de behörighetsvillkor som gäller för en rektor. Utbildningsanordnaren kan dock besluta att flera verksamhetsställen har en gemensam rektor eller föreståndare som svarar för verksamheten. Tvåspråkiga läroanstalter ska för vardera språkgruppen ha en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten, eller en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten och som fullständigt behärskar läroanstaltens bägge undervisningsspråk. Vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om rektorer, gäller också andra föreståndare som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av det sätt som utbildningen ordnas på ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timplärare och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att ge utbildning på något konstområde i enlighet med vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

75.

Lag

om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att trygga tillräckliga personalresurser och andra resurser samt behövlig särskild expertis inom de uppgifter i fiskerihushållningen och vattenhushållningen som hör till landskapen. Syftet är också att säkerställa att uppgifterna sköts som helheter som omfattar hela vattendrag.

Denna lag tillämpas inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde på skötseln av landskapets uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen enligt 6 § 1 mom. 8 punkten i landskapslagen (/) samt på skötseln av uppgifter i anslutning till användningen och skötseln av vattentillgångar och hanteringen av översvämningssrisker enligt 6 § 1 mom. 19 punkten i den lagen, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag.

2 §

Landskapens avtal om skötseln av uppgifter

Landskapen ska avtala om gemensam skötsel av de uppgifter som avses i 1 § 2 mom. på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen så att

1) landskapen har tillgång till den specialkompetens och den kännedom om områdets fiskerihushållnings- och vattenhushållningsförhållanden som behövs för att säkerställa en jämlik och sakkunnig skötsel av uppgifterna,

2) behövlig växelverkan mellan skötseln av uppgifterna inom fiskerihushållningen respektive vattenhushållningen säkerställs,

3) det vid uppgifter som gäller beviljande av näringsstöd ur Europeiska havs- och fiskerifonden säkerställs att verksamhetsförsättningarna för fiskerinäringen i hela landet främjas med hjälp av stödet,

4) det säkerställs att uppgifterna sköts som en helhet avrinningsområdesvis, så att konsekvenserna på hela avrinningsområdet i fråga kan beaktas i beredningen och beslutsfattandet,

5) ett effektivt fullgörande av medlemsstaternas skyldigheter enligt Europeiska unionens lagstiftning säkerställs i hela landet när det gäller uppgifter i anslutning till hanteringen av översvämningsrisker,

6) användningen och underhållet av vattenkonstruktionsegendom som tjänar landskapets uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen tryggas och de skyldigheter som bygger på tillstånd och avtal som gäller egendomen i fråga fullgörs.

Landskapen ska ge jord- och skogsbruksministeriet möjlighet att yttra sig om det avtal mellan landskapen som avses i 1 mom. eller om en ändring av avtalet innan avtalet eller ändringen godkänns. Om jord- och skogsbruksministeriet anser att avtalet eller ändringen inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom. ska ministeriet och landskapen förhandla om saken.

Landskapen ska delge jord- och skogsbruksministeriet det godkända avtalet.

3 §

Statsrådets behörighet

Om landskapen inte kan nå ett i 2 § avsett avtal kan statsrådet meddela behövliga föreskrifter om att landskapen gemensamt ska sköta de uppgifter som avses i denna lag. I föreskrifterna ska vikt fästas vid vad som föreskrivs i 1 § 1 mom. och 2 § 1 mom. 1–6 punkten.

Statsrådet kan besluta

1) att uppgifterna ska skötas med hjälp av ett sådant gemensamt organ som avses i 48 § i landskapslagen,

2) vilket landskap som ska vara ansvarigt landskap enligt 48 § 1 mom. i landskapslagen samt om frågor som gäller det gemensamma organ som avses i 49 § 1–3 punkten i landskapslagen,

3) om andra omständigheter vid ordnande av samarbetet som behövs för att uppfylla de krav som föreskrivs i 2 § 1 mom.

Statsrådet ska samtidigt besluta om ett förfarande genom vilket de föreskrifter som statsrådet meddelat kan ersättas med ett i 2 § avsett avtal mellan landskapen.

Statsrådets beslut enligt denna paragraf ska beredas i jord- och skogsbruksministeriet. Ministeriet ska vid beredningen höra de landskap som beslutet gäller.

4 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i landskapets beslut att godkänna ett i 2 § avsett avtal finns i 18 kap. i landskapslagen. Landskapet kan bestämma att beslutet ska även om det överklagas iakttas till dess ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Ändring i ett beslut som statsrådet har fattat med stöd av 3 § söks på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Statsrådets beslut ska även om det överklagas iakttas till dess ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

RP 14/2018 rd

5 §

Beredning av landskapens samarbete

Landskapen ska bereda och godkänna ett avtal enligt 2 § för första gången så att det godkända avtalet kan delges jord- och skogsbruksministeriet senast den 30 september 2019. Landskapen ska ge jord- och skogsbruksministeriet möjlighet att yttra sig om avtalet senast tre månader innan avtalet godkänns.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2019.

76.

Lag

om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när ett landskap sköter sådana på landskapet överförda uppgifter, nedan *uppgifter som utbetalande organ*, som anges någon annanstans i lag och som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, nedan *den horisontella förordningen*. Denna lag tillämpas också på det stödsystem och åtgärder som avses i artikel 72.4 i den horisontella förordningen och på stöd till jordbrukssektorn i enlighet med fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen och artiklarna 107-109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2 §

Landskapets ansvar för organisering av uppgifter

Landskapet ska organisera utförandet av de uppgifter som avses i denna lag så att uppgifterna utförs enligt de krav som ställs i Europeiska unionens lagstiftning och i den nationella lagstiftningen och på ett ur lagstiftningssynvinkel ändamålsenligt sätt.

3 §

Avtal om skötseln av uppgifter

Landskapet ska ingå ett sådant avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ med Landsbygdsverket som avses i bilaga I till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räken-

skaper, säkerheter och användning av euron, nedan den delegerade förordningen om utbetalande organ.

Landskapet får inte överföra utförandet av uppgifter som anges i avtalet om skötsel av uppgifter som utbetalande organ på en tredje part eller på ett affärsverk inom landskapet.

Landskapet kan sköta uppgifter enligt denna lag i ett annat landskaps område om landskapen har avtalat om detta på det sätt som avses i landskapslagen (/), under förutsättning att landskapen kommit överens om saken även i ett avtal om skötsel av uppgifter som utbetalande organ. När ett landskap sköter sådana uppgifter som avses i denna lag i ett annat landskaps område ansvarar det först nämnda landskapet för organiseringen av skötseln av uppgiften i fråga.

4 §

Organisering av uppgifter som utbetalande organ

Landskapet ska organisera skötseln av uppgifterna som utbetalande organ så att uppgifterna sköts av så många tjänsteinnehavare i landskapet att de kan fördelas på det sätt som avses i punkt 1 B ii i bilaga I till den delegerade förordningen om utbetalande organ.

De uppgifter som avses i denna lag ska skötas med hjälp av centraliserade datasystem som det utbetalande organet anvisat för detta syfte.

5 §

Säkerställande av överensstämmelse med kraven i Europeiska unionens lagstiftning

Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för den allmänna utvecklingen av skötseln av uppgifter som utbetalande organ och samordningen när det gäller styrningen av landskapen.

Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Säkerhets- och kemikalieverket styr och övervakar inom sitt ansvarsområde skötseln av uppgifterna enligt denna lag i landskapen.

I syfte att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och användning av Europeiska unionens medel har jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och det attesterande organ som avses i artikel 9 i den horisontella förordningen rätt att utöva tillsyn över landskap till den del de sköter uppgifter som det utbetalande organet ska sköta enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ. Landskapet ska oberoende av sekretessbestämmelserna lägga fram alla uppgifter och handlingar som behövs för tillsynen.

Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket upptäcker att landskapet i sin verksamhet inte sköter sina uppgifter som utbetalande organ eller organiseringen av dessa uppgifter som sig bör kan jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket ålägga landskapet att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. När åläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Åläggandet kan förenas med föreläggande av vite.

6 §

Handräckning och skyldighet att lämna uppgifter

Landskapet är skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt andra statliga myndigheter handräckning i ärenden som relaterar till de uppgifter som avses i 1 §.

Landskapet är skyldigt att oberoende av sekretessbestämmelserna ge de myndigheter som nämns i 1 mom. sådana uppgifter och utredningar som myndigheterna behöver för att sköta de uppgifter som anges i denna lag.

7 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

77.

Lag

om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på verkställigheten av följande statsfördrag som är bindande för Finland:

1) överenskommelsen mellan Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund angående gränsvattendragen (FördrS 25/1965), nedan *gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland*.

2) överenskommelsen mellan Republiken Finland och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen (FördrS 91/1991), nedan *överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga*.

3) gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 91/2010),

4) överenskommelse mellan Finlands Regering, Norges Regering och de Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering angående reglering av Enare sjö med användande av Kaitakoski kraftverk och damm (FördrS 38/1959), nedan *överenskommelse om reglering av Enare träsk*.

2 §

Styrning av verkställigheten

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag.

3 §

Finlands miljöcentrals uppgifter

Finlands miljöcentral ska inom sitt verksamhetsområde för jord- och skogsbruksministeriet och landskapen producera sakkunnigtjänster som behövs när de statsfördrag som avses i 1 § verkställs.

Överenskommelserna mellan Finland och Ryssland

4 §

Uppgifter om avtappningar som avviker från det normala

Den som sköter avtappningen ska i det informationssystem som sköts vid Finlands miljöcentral spara uppgifter om inledande och avslutande av avtappningar i Saimen och Vuoksen som

RP 14/2018 rd

överensstämmer med överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga men avviker från det normala.

5 §

Ersättning av skador

En sådan eventuell förlust av förmån på finskt territorium som orsakas av verkställigheten av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga ersätts med statsmedel i enlighet med 18 kap. 6 § 1 mom. i vattenlagen (587/2011). Om avtal om ersättningarna inte nås, får ersättningsärendet på ansökan hänskjutas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Vid handläggningen av ersättningsansökningar samt när ersättningar fastställs och betalas tillämpas vattenlagen och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

En ersättningsansökan ska göras senast fem år efter det att förlusten av förmån uppkom.

6 §

Verkställigheten av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga

Landskapet Södra Karelen ska i samarbete med landskapen Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen

1) bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga,

2) producera de uppgifter om vattenståndet och vattenföringen i Saimen och Vuoksen som ska införas i det informationssystem som sköts vid Finlands miljöcentral,

3) sörja för att uppgifter om vattenståndet i Saimen och Vuoksen samt de uppgifter som avses i 4 § publiceras i det allmänna datanätet och att uppgifterna skickas till berörda kommuner för att publiceras i enlighet med 108 § i kommunallagen (410/2015),

4) vid avtappning enligt överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga följa effekterna av avtappningen på saimenvikarens livsbetingelser samt på fiskbeståndet och fisket,

5) sörja för handläggningen av de ersättningsärenden som avses i 5 § och för utbetalningen av ersättningar.

7 §

Verkställigheten av gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland

Landskapet Kymmenedalen ska i samarbete med landskapen Södra Karelen, Södra Savolax, Norra Savolax, Kajanaland, Norra Österbotten och Lappland bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av gränsvattenöverenskommelsen mellan Finland och Ryssland.

Överenskommelsen mellan Finland och Sverige

8 §

Myndigheter enligt gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige

Den i artikel 6 i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige avsedda myndighet som ska utses av parten och den i artikel 17 i gränsälvsöverenskommelsen avsedda bevakningsmyndigheten är i Finland landskapet Lappland. Landskapet Lappland ska i samband med bevakningsuppgifter enligt artikel 17 i överenskommelsen ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tillfälle att yttra sig i det ärende som bevakningen gäller.

9 §

RP 14/2018 rd

Överenskommelse om undantag från bestämmelser i fiskestadgan

Jord- och skogsbruksministeriet får enligt 16 § i den fiskestadga som utgör en integrerad del av gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige komma överens med Sveriges regering, eller någon myndighet som denna bestämmer, om undantag från bestämmelserna i fiskestadgan. Genom överenskommelsen får undantag göras från fiskestadgans bestämmelser om tillåtna fisketider och redskap, fiskemetoder, antal redskap eller andra tekniska fiskeregler och om de fångstplatser som omfattas av bilaga 2 till stadgan.

10 §

Bestämmelser om begränsningar och tillsyn

Genom förordning av statsrådet får bestämmelser utfärdas om tillåtna fisketider för fasta redskap som avses i 11 § sjätte stycket i fiskestadgan, om antalet redskap och om andra redskapsbegränsningar med beaktande av strävan att uppnå ett hållbart fiske och likabehandling av fiskare på den finska sidan av Bottniska vikens kustområde. Begränsningarna rörande fisketiderna och redskapen kan variera beroende på om det är fråga om fiskare som hör till grupp I eller grupp II av kommersiella fiskare enligt 88 § i lagen om fiske (379/2015). Därtill får kommersiella fiskare prioriteras framför personer som fiskar på någon annan grund.

Genom förordning av statsrådet får bestämmelser som behövs för övervakningen av fisket med fasta redskap också utfärdas om förhandsanmälningar för vittjande av redskap och för fångster, om begränsningar i fångsternas landningsställen och tidpunkter för vittjande av redskap, om märkning av laxfångster och om andra åtgärder för övervakning av fiske.

11 §

Bistånd vid verkställigheten av överenskommelsen

Landskapet Lappland ska bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige.

Överenskommelsen mellan Finland, Norge och Ryssland

12 §

Verkställigheten av överenskommelsen om reglering av Enare träsk

Landskapet Lappland ska bistå jord- och skogsbruksministeriet vid verkställigheten av överenskommelsen om reglering av Enare träsk.

De vattenrättsliga tillstånd gällande regleringen av Enare träsk som innehas av staten och de rättigheter och skyldigheter som grundar sig på vattenrättsliga beslut som fattats om ersättning och förebyggande av skador som orsakas av regleringen överförs till landskapet Lappland den 1 januari 2020.

13 §

Kostnader för regleringen av Enare träsk

Staten ansvarar för de kostnader som landskapet Lappland orsakas när det uppfyller sina skyldigheter enligt de tillstånd och beslut som avses i 12 § 2 mom. Jord- och skogsbruksministeriet och landskapet Lappland förhandlar på förhand om åtgärder som medför kostnader och kommer överens om ett förfarande för betalning av kostnaderna.

Särskilda bestämmelser

14 §

Tillhandahållande av uppgifter på det allmänna datanätet

De uppgifter som avses i 6 § 2 mom. 2 punkten ska finnas på det allmänna datanätet i 30 dygn.

15 §

Tillsyn och hänvisning till strafflagen

För tillsynen över efterlevnaden av 4 § och 6 § 1 mom. 1–3 punkten i denna lag och avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen och för tvångsmedel vid brister i efterlevnaden gäller, om något annat inte följer av överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om en avtappningsstadga, vad som i vattenlagen föreskrivs om vattenreglering.

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som sker i strid med avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den finns i 48 kap. 1–4 § i strafflagen.

16 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Jord- och skogsbruksministeriet ska lämna landskapet Lappland en detaljerad utredning om de vattenrättsliga beslut som avses i 12 § 2 mom. senast den 28 februari 2019. Landskapsfullmäktige behandlar utredningen och beslutar på grundval av behandlingen om en överföring på landskapet och dess ansvar av de skyldigheter som följer med verkställigheten av besluten.

78.

Lag

om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (1331/1991) 2–5 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1467/2009 och 598/2011, 3 § sådan den lyder i lag 1467/2009, 4 § sådan den lyder i lagarna 1021/1995 och 598/2011 och 4 a § sådan den lyder i lag 1021/1995.

2 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

79.

Lag

om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar (722/2010) 2–4 §.

2 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

80.

Lag

om ändring av 3 och 3 a § i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) 3 och 3 a §, sådana de lyder, 3 § i lagarna 1307/1994, 1046/1996, 424/2007, 1458/2009 och 33/2014 samt 3 a § i lagarna 1458/2009 och 79/2014, som följer:

3 §

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får användas för att förbättra gårdsbrukets struktur, främja landsbygdsnäringsarna, förbättra levnadsförhållandena och utkomstmöjligheterna på landsbygden samt främja utvecklande av dessa åtgärder.

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. Jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet. Staten kan sälja mark på kredit med högst ett års betalningstid. För en köpeskilling eller en del därav som kvarstår som skuld ska en säkerhet skaffas. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om försäljningsförfarandet, återbetalning av statens försäljningsprisfordran och om uppbörd av försäljningsprisfordran. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om det då den används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan jord- och skogsbruksministeriet eller [Landsbygdsverket] även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som föreskrivs särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

Medlen i gårdsbrukets utvecklingsfond ska användas så att syftena enligt lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007), lagen om stödande av landsbygdens utveckling (28/2014), lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) och lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringsar (986/2011) främjas.

Fondens medel får användas för anskaffning av lägenheter och områden till staten som säkerhet för statens fordran vid skuldsanering eller annars.

Statsrådet kan till Forststyrelsen som en del av genomförande av naturskyddsprogram eller till andra statliga myndigheter för forskningsändamål utan vederlag överlåta jordegendom, inklusive vattenområden, som har anskaffats med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. Statsrådet fastställer villkoren för överlåtelsen. Mottagaren är inte skyldig att betala överlåtelse- eller gåvoskatt på överlåtelse som avses i detta moment.

3 a §

När fast egendom som hör till fondens medel överläts, ska Landsbygdsverket placera dem som anmält sig som köpare i en prioritetsordning. Då prioritetsordningen prövas ska särskilt beaktas livsdugligheten hos de gårdsbruksenheter som bildas, en ändamålsenlig skiftesläggning och sökandenas förutsättningar att framgångsrikt bedriva gårdsbruk. I Landsbygdsverkets ovannämnda beslut får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Uppgörandet och undertecknandet av köpebrev i fråga om egendom som överlåtits för ändamål som avses i 3 § 1 mom. sköts på statens vägnar av Landsbygdsverket. Köparen ska underteckna köpebrevet inom en av Landsbygdsverket utsatt tid av 30 dygn vid äventyr att Landsbygdsverket kan anse att rätten till inköp har förfallit.

På den del av köpeskillingen som kvarstår som skuld uppbärs ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982), förhöjd med tre procentenheter. På försenade betalningsposter uppbärs årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. i räntelagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

81.

Lag

om ändring av 14 och 16 § i lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om avträdelsepension (16/1974) 14 § och 16 § 3 mom., sådana de lyder i lag 1459/2009 som följer:

14 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, landskapen samt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare, nedan pensionsanstalten.

I landskapet Åland sörjer Ålands landskapsregering för de uppgifter som enligt denna lag ska skötas av Landsbygdsverket samt landskapet.

16 §

Landskapet ska utöver pensionsanstalten se till att en avträdelsepensionstagare enligt denna lag avstår från att bedriva jordbruk och att de i 6 § 2 mom., 8 § 2 mom. och 12 a § 1 mom. nämnda förbindelserna uppfylls.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

82.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om köpeskillingsregister (552/1980) 4 §, sådan den lyder i lagarna 1461/2009 och 929/2013, som följer:

4 §

Köpvittnet ska meddela den som för köpeskillingsregistret om fastighetsköp eller annan överlåtelse som köpvittnet har bestyrkt och Landsbygdsverket ska meddela den som för köpeskillingsregistret om köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I det fall som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i jordabalken (540/1995) ska förvärvaren meddela den som för köpeskillingsregistret om överlåtelse av fast egendom eller avtal om upplösning av samägandeförhållande. Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statliga myndigheter och kommuner ska dessutom på begäran lämna den som för köpeskillingsregistret sådana uppgifter som avses i 3 §.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

83.

Lag

om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) 2, 5 och 12 §, av dem 12 § sådan den lyder i lag 1630/2015, som följer:

2 §

Lagens syfte

Staten, landskapen och kommunerna ska sträva efter att bevara den fasta bosättningen i skärgården genom åtgärder för att för befolkningen skapa tillräckliga möjligheter till utkomst, samfärdsel och basservice samt efter att skydda skärgårdens landskapsbild och natur för miljöskador.

5 §

Trafik- och transportservice

Landskapet ska sträva efter att sörja för att skärgårdens bofasta befolkning till sitt förfo-
gande har en med hänsyn till boendeförhållandena, utkomstbetingelserna och skötseln av nöd-
vändiga angelägenheter behövlig trafik- och transportservice, som är så smidig som möjligt
samt avgiftsfri eller prismässigt skälig.

Då till skärgårdens bofasta befolkning utgår ersättning för kostnader för ovan i 1 mom.
nämnda resor, ska färd som sker sjöledes beaktas såsom merkostnad på det sätt som föreskrivs
särskilt.

RP 14/2018 rd

Landskapen kan avtala om ordnandet av trafik- och transportservice som avses i 1 mom. i samarbete på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen. I samarbetsavtalet om saken ska det avtalas om ordnandet av uppgifterna samt om behörigheten och ansvaret för landskapens aktörer. Landskapen sänder det godkända samarbetsavtalet till kommunikationsministeriet samt till jord- och skogsbruksministeriet för kännedom.

Staten täcker en del av kostnaderna för trafik- och transportservicen i skärgården inom gränserna för det anslag som reserverats för detta i statsbudgeten.

12 §

Miljövårdsbidrag

Inom ramen för statsbudgeten kan en i 9 § avsedd kommun eller en i kommunallagen (410/2015) avsedd medlem av en sådan kommun beviljas bidrag för åtgärder som gäller skydd av skärgårdens natur eller bevarande eller förbättrande av skärgårdens landskapsbild. För åtgärder av nämnda slag kan också föreningar och stiftelser som har till syfte att främja naturskyddet eller miljövården beviljas bidrag.

Landskapet beviljar bidraget på ansökan. Miljöministeriet fastställer efter att ha hört skärgårdsdelegationen grunderna för användningen av bidraget samt de regionala bidragskvoterna efter det att landskapet har sänt sammandrag av ansökningarna till ministeriet.

Landskapet sköter sådana uppgifter i enlighet med 12, 15, 19, 21 och 22 § i statsunderstöds-lagen (688/2001) som gäller utbetalning, övervakning och återkrav av bidrag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom lag.

84.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 590/2011, som följer:

16 §

Framgår det av de anmärkningar som sakägarna gjort mot regleringsförslaget eller annars omständigheter som påkallar ändringar i regleringsförslaget, ska förslaget justeras i behövlig mån, varefter förrättningsmännen ska fatta beslut om fastställande av regleringsplanen.

Gäller en fastställd regleringsplan en ägoreglering i samband med dikning, ska förrättningsingenjören lämna in regleringsplanen och i 14 § 2 mom. avsedda förslag till ändring av dikningsplanen till förrättningsmannen vid dikningsförrättningen eller till Statens tillstånds- tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

85.

Lag

om ändring av lagen om samfälligheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om samfälligheter (758/1989) 18, 23 b, 31 a och 33 §, av dem 18 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 686/2000 och 99/2014, 23 b § sådan den lyder i lag 99/2014, 31 a § sådan den lyder i lagarna 686/2000 och 915/2011 och 33 § sådan den lyder i lag 918/2013, som följer:

18 §

I stadgarna för ett konstituerat delägarlag ska nämnas

- 1) delägarlagets namn och hemort samt de samfälligheter eller gemensamma särskilda förmåner som hör till det,
- 2) styrelsens sammansättning och mandatperiod,
- 3) vem som har rätt att teckna delägarlagets namn,
- 4) när ordinarie delägarstämma ska hållas och vilka ärenden som där ska behandlas,
- 5) grunderna för de avgifter som delägarna ska betala,
- 6) hur delägarlagets förvaltning och räkenskaper ska granskas,
- 7) räkenskapsperioden, som kan vara högst fyra år, om inte något annat följer av 32 b § 2 mom., och när bokslutet ska upprättas,
- 8) hur delägarlagets stämma ska sammankallas och övriga meddelanden tillställas delägarna, samt

9) andra omständigheter av betydelse för skötseln av delägarlagets angelägenheter.

Om beslutanderätten enligt delägarlagets stadgar utövas av fullmäktige och inte av en delägarstämma, ska i stadgarna dessutom nämnas fullmäktiges och suppleanternas antal och mandatperiod samt hur de väljs.

23 b §

Ändring i ett beslut enligt 16 § 3 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av det samfälliga området är beläget.

Ändring i beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

31 a §

Om delägarlaget för en samfällighet eller gemensam särskild förmån har konstituerat sig på det sätt som föreskrivs i denna lag, betalas en ersättning som gäller samfälligheten eller förmånen till delägarlaget.

Ersättning enligt 1 mom. betalas till delägarna i ett icke konstituerat delägarlag, om dessa är kända och om ersättningen är betydande. Ersättningen betalas dock till ett icke konstituerat delägarlag om den är obetydlig eller om kostnaderna för utredning av delägarskapet eller utbetalning av ersättningen jämfört med ersättningsbeloppet är uppenbart höga. Om ett delägarlag inte fattat beslut om hur ersättningen till det ska betalas, deponeras ersättningen hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om en samfällighet eller gemensam särskild förmån finns i landskapet Åland deponeras ersättningen hos Statens ämbetsverk på Åland. Om den deponerade ersättningen inte lyfts inom 14 dagar, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland sätta in ersättningssumman på ett bankkonto som öppnas för ändamålet, och vid deponeringen iakttas lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Den deponerade ersättningen ska betalas till delägarlaget efter det att delägarlaget har konstituerat sig eller vid en stämma beslutat om lyftande av ersättningen samt utsett ett ombud som ska sköta uppgiften. Innan ersättningen har betalats till delägarlaget ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland betala en delägare i ett icke konstituerat delägarlag den andel av ersättningssumman som tillkommer delägaren, om denne lägger fram en tillförlitlig utredning över storleken på sin andel.

33 §

Till Lantmäteriverket och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, i det fall en samfällighet eller gemensam särskild förmån finns i landskapet Åland, till Statens ämbetsverk på Åland ska det sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteriverket och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller uppgifter om ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

86.

Lag

om ändring av renskötsellagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i renskötsellagen (848/1990) 6, 8, 14, 28, 36, 38, 39 a, 48 och 52 §, sådana de lyder 6, 8, 14, 28, 36 och 38 § delvis ändrade i lag 1466/2009, 48 och 52 § i lag 1466/2009 och 39 a § i lag 979/2016, samt
fogas till lagen nya 52 a och 52 b § som följer:

6 §

Renbeteslag

De renägare som bor inom renskötselområdet och vilkas renar enligt 9 § 1 och 2 mom. sköts inom ett renbeteslags område (*delägare*) bildar ett renbeteslag. Renbeteslagsföreningen, renbeteslaget och den som avses i 9 § 3 mom. är inte delägare i ett renbeteslag. En renägare kan vara delägare endast i ett renbeteslag.

Ett renbeteslag kan kära och svara i mål som gäller renskötsel inom dess verksamhetsområde och i sitt namn förvärva rättigheter samt ingå förbindelser för fullgörande av sina uppgifter enligt denna lag. En delägare i ett renbeteslag är inte personligen ansvarig för renbeteslagets förpliktelser.

Gränserna för renbeteslagens verksamhetsområden fastställs av landskapet Lappland. Skyddsgärdet mellan renbeteslag anses dock som renbeteslagens gräns. Ett renbeteslag har sin hemort i den kommun som dess område eller största delen därav hör till.

8 §

Bildande av ett renbeteslag

Ett renbeteslag bildas vid en stämma som hålls vid en av landskapet Lappland bestämd tid, sedan gränserna för renbeteslagets verksamhetsområde har fastställts. Rätt att delta i stämman har alla de renägare vilkas renar sköts inom renbeteslagets område. På stämman tillämpas i övrigt 13—15 §. Den sammankallas likväl av en person som utses av landskapet Lappland.

Då ett renbeteslag bildas genom att två eller flera renbeteslag sammanslås, övergår de upphörande renbeteslagens egendom till det renbeteslag som bildas, i den mån den inte fördelas mellan delägarna i de renbeteslag som upphör. Om värdena av egendomsposter som övergår från upphörande renbeteslag är olika stora, beräknat enligt antalet inräknade renar från dessa renbeteslag, ska varje renbeteslag, för vilket det sålunda beräknade värdet av dess egendom

RP 14/2018 rd

blir lägre än värdet av egendomen för det renbeteslag vars egendomsvärde är störst, till det renbeteslag som bildas betala ett belopp som motsvarar skillnaden mellan värdena av dessa egendomsposter, såvida inte något annat avtalas vid stämman.

Vad som föreskrivs i 2 mom. iakttas i tillämpliga delar även i fråga om ett sådant bildande av renbeteslag vid vilket en del av något annat renbeteslag införlivas med det renbeteslag som bildas.

14 §

Sammankallande av ett renbeteslags stämma

Ett renbeteslags stämma sammankallas av renbeteslagets styrelse genom en annons som ska publiceras i en inom renbeteslagets område spridd dagstidning minst sju dagar före stämman. Dessutom ska styrelsen sammankalla stämman, då delägare i renbeteslaget som äger minst tio procent av de inräknade renar som tillhör renbeteslagets delägare yrkar på detta för avgörande av ett visst ärende. Om stämman inte har sammankallats inom en månad från det yrkandet bevisligen framställdes, får landskapet Lappland berättiga den som har framställt yrkandet att sammankalla stämman.

Vid stämman behandlas endast de ärenden som har nämnts i kallelsen. Dock ska ett ärende som avses i 44 § 2 mom. behandlas vid stämman trots att det inte har nämnts i kallelsen, om renägaren fordrar det.

28 §

Utförandet av renskiljningar

Ett renbeteslag ska årligen hålla ett behövligt antal renskiljningar vid vilka de renar som avses bli slaktade (*slaktrenar*) skiljs från livrenarna. Vid skiljningarna fastställs dessutom det antal renar som ska slaktas och antalet livrenar som har varit med i skiljningen förses med märken som utvisar detta (*räkningsmärke*).

Om det något år skulle vålla ett renbeteslag oskäligt men att hålla renskiljningar på grund av att laven frusit eller av någon annan viktig orsak, kan landskapet Lappland befria renbeteslaget från skyldigheten att hålla renskiljning. Renarnas antal ska då anses vara detsamma som under det föregående året.

Försummar ett renbeteslag att hålla behövliga renskiljningar, kan landskapet Lappland på ansökan berättiga något annat renbeteslag att utföra sådana på det försumliga renbeteslagets bekostnad.

Delägarna i renbeteslaget, grannrenbeteslagen och Renbeteslagsföreningen ska underrättas om renskiljning i tillräckligt god tid på förhand.

36 §

Värderingsnämnden

En värderingsnämnd har till uppgift att avgöra de ärenden som ankommer på den enligt 32 § 1 mom., 34 § 3 mom. och 43 § 4 mom. Värderingsnämnden består av en ordförande och två andra medlemmar. Ordföranden utses av landskapet. Innan ordföranden förordnas ska landskapet höra renbeteslaget och lantbruksproducenternas förening. Av de övriga medlemmarna ska en företräda de lokala lantbruksproducenterna och en det renbeteslag som det aktuella ärendet gäller.

Inom varje renbeteslag ska det finnas ett behövligt antal av renbeteslaget valda värderingsmän och i varje inom renskötseområdet belägen kommun som avses i 35 § 1 mom. ska det finnas ett behövligt antal värderingsmän som företräder lantbruksproducenterna och som väljs på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Den som önskar få ett ärende behandlat i värderingsnämnden ska till ordföranden och motparten anmäla detta och samtidigt uppge den värderingsman som han har utsett till medlem av nämnden. Motparten ska så snart som möjligt efter att anmälan har kommit in meddela vilken

RP 14/2018 rd

värderingsman han har utsett till andra medlem. Lämnar han inte ett sådant meddelande inom tre dagar, ska polischefen förordna en värderingsman på hans vägnar.

38 §

Arvode till medlemmarna i värderingsnämnden och deras ansvar

En värderingsman som har varit medlem i en värderingsnämnd har rätt att få arvode för detta uppdrag och ersättning för sina resekostnader enligt de grunder som fastställs av landskapet Lappland. Nämnden ska i sitt beslut bestämma om parternas skyldighet att ersätta kostnaderna.

Medlemmarna i värderingsnämnden handlar under tjänsteansvar.

39 a §

Uppförande av skyddsgärde vid riksgränsen

Avtal om nyttjanderätt som behövs för att uppföra ett skyddsgärde vid riksgränsen ska i första hand ingås med markägaren. Om inget avtal kan nås, ska ett ärende som gäller nyttjanderätt behandlas genom inlösningsförrättning på det sätt som föreskrivs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). Förrättningskostnaderna för en inlösningsförrättning betalas av finska staten.

I fråga om förutsättningarna för stiftande av nyttjanderätt tillämpas vad som i 156 § 1 mom. i fastighetsbildningslagen (554/1995) föreskrivs om stiftande av servitut. Om Finland har ingått ett bindande avtal med en främmande stat om skyddsgärden som uppförs med hänvisning till allmänintresset, ska avtalet iakttas när läget för nyttjanderätten bestäms. Nyttjanderätt som stiftats för skyddsgärden ska antecknas i fastighetsdatasystemet både när den stiftats på statens område och när den stiftats på enskilt område.

Skyddsgärden som har byggts vid riksgränsen tillhör finska staten, som svarar för deras uppförande och underhåll. Anslag för detta beviljas av landskapet Lappland. Statens representant har med stöd av nyttjanderätten rätt att röra sig på området i fråga för att uppföra och underhålla skyddsgärden.

48 §

Finansiering av Renbeteslagsföreningens verksamhet

I statsbudgeten ska årligen anvisas ett anslag som Renbeteslagsföreningen förfogar över för fullgörandet av sina uppgifter enligt denna lag. Anslaget beviljas av landskapet Lappland. På förfarandet tillämpas vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001).

52 §

Tillsyn

Landskapet Lappland utövar tillsyn över att denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den blir iakttagna och verkställda.

Underlåter ett renbeteslag uppsåtligen att iaktta bestämmelser eller föreskrifter som angår dess verksamhet, ska landskapet Lappland vid vite eller vid äventyr att det försummade arbetet utförs på renbeteslagets bekostnad bestämma att det som har gjorts eller underlåtit orättmätigt ska rättas till.

52 a §

Avgifter som tas ut för landskapets beslut

RP 14/2018 rd

För beslut som landskapet fattar på ansökan i ärenden som gäller annat än beviljande av anslag tar landskapet ut en avgift av aktören enligt den taxa landskapet godkänt.

52 b §

Sökande av ändring

Ändring i beslut som fattats av landskapet med stöd av denna lag får sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i beslut som gäller fastställande av gränser för renbeteslagens verksamhetsområden, utnämning av ordförande för värderingsnämnden, grunderna för nämndemedlemmarnas arvoden och ersättningar eller landskapets avgifter ska däremot sökas på det sätt som anges i 17 kap. i landskapslagen (/).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

87.

Lag

om ändring av 23 och 88 § i jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen (615/1993) 23 och 88 §, av dem 23 § sådan den lyder i lag 1469/2009 och 88 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1469/2009 och 159/2011, som följer:

23 §

Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet

Om det med hänsyn till den allmänna säkerheten är särskilt viktigt eller om det är nödvändigt för att förebygga spridningen av djursjukdomar som lätt sprider sig enligt 5 § i lagen om djursjukdomar (441/2013), kan landskapet för viss tid inom ett bestämt område förbjuda jakt eller begränsa den. Innan beslutet om förbud eller begränsning fattas ska jakträttshavaren och markägaren höras. Parterna behöver dock inte höras, om syftet med förbudet eller begränsningen är att förebygga spridningen av djursjukdomar som med lätthet sprider sig.

Landskapet ska upphäva förbud eller begränsningar som nämns i 1 mom. innan den utsatta tiden har löpt ut, om det inte längre finns behov av förbud eller begränsningar.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. sköts i Finlands ekonomiska zon av landskapet Egentliga Finland.

88 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna samt de jaktövervakare som avses i viltförvaltningslagen ska inom sina verksamhetsområden övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om jakt följs.

På områden som ägs av staten utövas tillsynen över efterlevnaden av lagen av de tjänstemän som enligt gällande stadganden och bestämmelser ska sköta övervakningen.

Markägaren och jakträttshavaren har rätt att övervaka efterlevnaden av denna lag på sitt område.

Åsidosätts en skyldighet som grundar sig på denna lag eller på bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med anledning av en anmälan av en tillsynsmyndighet eller sammanslutning som avses i denna lag eller

på ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller ålägga den försumlige att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

88.

Lag

om ändring av lagen om plantmaterial

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om plantmaterial (1205/1994) 3 § 4 mom., 7 a och 12 §, 15 § 1 mom. och 16 §, sådana de lyder, 3 § 4 mom. samt 7a och 12 § i lag 1472/2009, 15 § 1 mom. i lag 727/2000 och 16 § i lag 94/2014 som följer:

3 §

Godkännande och registrering av leverantörer av plantmaterial

Godkännande och registrering söks hos Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om det ansökningsförfarande som gäller godkännande och registrering.

7 a §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för organiseringen av tillsynen svarar på riksnivå Livsmedelssäkerhetsverket och på regional nivå landskapet.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

12 §

Avförande ur registret

Om det vid en inspektion konstateras att en leverantör av plantmaterial inte iakttar denna lag eller de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska tillsynsmyndigheten ge leverantören en anmärkning och vid behov sätta ut en tid inom vilken de i verksamheten noterade felen ska korrigeras.

Livsmedelssäkerhetsverket ska ur registret avföra en leverantör av plantmaterial som trots anmärkning inte korrigerar de fel som noterats i verksamheten.

Den som avförts ur registret ska omedelbart utan särskild ansökan på nytt införas i registret, då orsaken till avregistreringen avlägsnats.

15 §

Avgifter, arvoden och ersättningar

För prestationer enligt denna lag kan avgifter tas ut till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). För inspektioner som landskapet utför med stöd av denna lag och som gäller import, förutsättningar för registrering samt certifierad produktion tar landskapet ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt.

16 §

Ändringssökande

Omprövning av beslut av Livsmedelssäkerhetsverket enligt 3 § får begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen.

Ändring i andra förvaltningsbeslut enligt denna lag och i beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Vid ansökan om ändring i beslut om taxan för landskapets avgifter tillämpas dock vad som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till antingen på grund av områdets läge eller näringsutövarens hemort. Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket besvär över ett ärende enligt 1 mom. har avgjorts får dock sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett beslut enligt 10 § 1 och 2 mom. ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

89.

Lag

om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994) 2 § 1 mom. 6 punkten, sådan de lyder i lag 1326/1999, samt

ändras 21 a och 30 a §, 34 § 1 och 2 mom., 36 §, 37 § 3 mom. och 40 § 5 mom., sådana de lyder, 21 a § i lagarna 1389/2004 och 1473/2009, 30 a § i lagarna 593/2002 och 1473/2009, 34 § 1 och 2 mom., 36 § och 40 § 5 mom. i lag 1473/2009 och 37 § 3 mom. i lag 699/2016 som följer:

21 a §

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. Landskapet ska informeras om beslutet. Avgörandet ska dessutom delges Renbeteslagsföreningen om avträdaren har bedrivit renhushållning.

I samband med givandet av beslutet om att avträdelsestöd börjar betalas ska pensionsanstalten för uppfyllande av förbindelserna också tillstålla förvärvare som avses i 9 och 10 § uppgift om hur länge avträdelsestöd kommer att betalas till avträdaren. Om betalningen av avträdelsestödet varaktigt upphör tidigare än vad som meddelats, ska pensionsanstalten också meddela förvärvaren detta.

RP 14/2018 rd

I det fall att ansökan avslås efter det att avträdelser har skett på det sätt som nämns i 15 §, ska en förvärvare som avgett förbindelse enligt 9 eller 10 § efter att beslutet vunnit laga kraft meddelas att förbindelsen inte är bindande för förvärvaren.

30 a §

Den som får avträdelsestöd är skyldig att underrätta pensionsanstalten om sådana förändringar som inverkar på hans eller hennes rätt att få avträdelsestöd eller på beloppet av det avträdelsestöd han eller hon erhåller.

Pensionsanstalten, Landsbygdsverket eller landskapet kan vid behov av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för avträdelsestöd. Om stötagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att utbetalningen av avträdelsestödet avbryts tills utredningen har lämnats.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de förändringar enligt 1 mom. som den som får avträdelsestöd är skyldig att lämna upplysningar om.

34 §

För verkställigheten av denna lag svarar landskapen, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet, Renbeteslagsföreningen och pensionsanstalten.

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag hör till landskapet.

36 §

Landskapen, Landsbygdsverket samt jord- och skogsbruksministeriet ska vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av avträdelsestöd inte bedriver jordbruk och att såväl avträderen som förvärvaren iakttar förbindelserna enligt denna lag.

För övervakningen har de i 1 mom. avsedda myndigheterna rätt att bekanta sig med den lägenhet som är föremål för avträdelser och rätt att få utredning av avträderen och förvärvaren om hur villkoren i denna lag uppfyllts.

37 §

I ett utlåtande som landskapet eller Renbeteslagsföreningen har gett med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

40 §

Pensionsanstalten är skyldig att lämna jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet behövliga upplysningar för uppgifterna enligt 36 § 1 mom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

90.

Lag

om ändring av skoltlagen

I enlighet med riksdagen beslut
upphävs i skoltlagen (253/1995) 12 och 35 § sådana de lyder i lag 1474/2009, och
ändras 11, 13 b, 18, 19, 21, 22, 26–29, 31, 36–38, 55, 55 a, 56, 63, 64 och 65 a §, av dem
11 § sådan den lyder i lag 568/2014, 13 b, 18, 55 a och 64 § sådana de lyder i lag 1677/2015,

RP 14/2018 rd

19 § sådan den lyder i lagarna 1474/2009 och 1677/2015, 21, 27–29, 31, 36–38, 55 och 65 a § sådana de lyder i lag 1474/2009, samt 63 § sådan den lyder i lag 83/2014, som följer:

11 §

Utplantering av fisk

Med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel kan anskaffas fiskyngel för utplantering i vattendragen inom skoltområdet och även vidtas andra åtgärder i anslutning till vården av fiskevattnen.

Beslut om de åtgärder som avses i 1 mom. fattas av en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland som kan ge i uppdrag åt Forststyrelsen, Naturresursinstitutet eller ett samfällt vattenområdes delägarlag att vidta åtgärderna.

13 b §

Förutsättningar för beviljande av lån

Lån kan beviljas inom ramen för bevillningsfullmakten i den dispositionsplan som gårdsbrukets utvecklingsfond årligen fastställer. Det maximala lånebeloppet fastställs av en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland.

18 §

Ansökan om, beviljande och betalning av stöd, statsborgen och lån

Bidrag, , räntestöd och statsborgen samt stöd som ingår i statsborgen beviljas på ansökan av en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland. Statskontoret kan bevilja statslån när landskapet Lappland har fattat beslut om statslånet och ett eventuellt bidrag.

På ansökan om beviljande av stöd tillämpas 47–52 §, 53 § 2 och 3 mom. samt 54 och 55 § i lagen om strukturstöd för renhushållning. Genom ett beslut som avses i 1 mom. av landskapet Lappland som gäller statligt lån, räntestöd eller statsborgen godkänns maximibeloppet av och villkoren för ett statligt lån eller ett räntestödslån eller ett lån som omfattas av statsborgen liksom även beloppet av och villkoren för statsborgen. Om beslutet om statligt lån, räntestöd eller statsborgen ändras till följd av överklagande, krävs kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

På ansökan om utbetalning av bidrag tillämpas 57 och 58 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

På undertecknande av statligt lån, ansökan om lyftande av lån och utbetalningen av lån tillämpas 59 och 60 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 62 § 1 mom., 63 § och 72 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

På ansökan om räntestöd och stöd som ingår i statsborgen och på utbetalning av räntestöd tillämpas 59 och 60 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 64 och 65 §, 66 § 3 och 4 mom. samt 71 och 72 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

19 §

Styrningen av byggandet och inspektioner

Sådana bestämmelser om byggande som stöds enligt denna lag som är noggrannare än denna lag och en med stöd av den utfärdad förordning av statsrådet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

För att övervaka användningen av bidrag och lån som beviljats för byggande och för att konstatera att förutsättningar finns för utbetalning ska i beslutet om bygglov fastställda inspektioner verkställas på byggsplatsen. En tjänsteinnehavare i landskapet Lappland kan då stöd beviljas bestämma att även andra inspektioner som det anser behövliga ska verkställas. Inspektionerna utförs på byggarens bekostnad av kommunens byggnadsinspektör eller någon

RP 14/2018 rd

som nämns i beslutet om bygglov. Om bygglov inte behövs, får inspektionen även utföras av någon annan behörig person som tjänsteinnehavaren i landskapet Lappland godkänner.

21 §

Förfarande vid köp och överföring

Landsbygdsverket får på framställning av landskapet Lappland köpa lägenheter, lägenhetsdelar, rättigheter och andelar för ändamål som avses i denna lag. Köpeskillingen får inte överstiga gängse pris.

För ändamål som avses i denna lag kan Landsbygdsverket även använda mark som för ändamål som avses i lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), naturnäringslagen, renhushållningslagen och landsbygdsnäringslagen (1295/1990) har förvärvats på något annat sätt än med stöd av lagen om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (391/1978).

Landsbygdsverket har rätt att byta mark i dess besittning mot mark som ägs av någon annan eller som något annat statligt ämbetsverk besitter. Om de områden som byts till sitt värde inte motsvarar varandra, betalas skillnaden i pengar.

Forststyrelsen överför, sedan Landsbygdsverket gjort en framställning och landskapet Lappland gett ett utlåtande därom, från staten tillhörig mark, som är i dess besittning, områden som behövs för ändamål som avses i denna lag i Landsbygdsverkets besittning. Mark som är i Forststyrelsens besittning kan även på förhand överföras i Landsbygdsverkets besittning, främst för bildande av lägenheter som lämpar sig för boende. Är Forststyrelsen och Landsbygdsverket inte eniga om det område som ska överföras, ska ärendet hänskjutas till jord- och skogsbruksministeriet för avgörande.

22 §

Inlösen av mark vid exekutiv auktion

En lägenhet eller annan fastighet som en skolt äger inom skoltområdet eller en del därav som har inlösts till staten vid exekutiv auktion kan användas för ändamål enligt denna lag samt härvid tilldelas den skolt som ägt den tidigare eller dennes make eller makarnas eller någonders makens i 2 kap. ärvdabalken nämnda släktingar, adoptivbarn eller en sådan persons make, även om de förutsättningar som anges ovan i 5 § inte föreligger. En inlöst lägenhet kan även tilldelas två eller flera sådana personer som avses ovan i denna paragraf gemensamt.

26 §

Användning av mark för andra ändamål

Behövs förvärvad egendom inte för de ändamål som avses i denna lag, kan den användas för ändamål som avses i naturnäringslagen, landsbygdsnäringslagen eller renhushållningslagen eller för andra ändamål, med iakttagande av lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

27 §

Markanvändningsplan

Landsbygdsverket ska efter att ha hört landskapet Lappland göra upp en särskild plan för användningen av förvärvad eller på annat sätt erhållen mark, om det inte samtidigt är fråga om bildande av endast en eller ett par i 24 § avsedda lägenheter eller områden eller om egendom som avses i 25 §.

När egendom används för andra ändamål än de som avses i denna lag och Landsbygdsverket inte enligt vad som föreskrivs särskilt har rätt att överlåta statens jordegendom, ska ärendet till denna del överföras för behandling vid jord- och skogsbruksministeriet.

RP 14/2018 rd

I fråga om planens innehåll samt om uppgörande av planen och det förfarande som därvid ska iakttas föreskrivs genom förordning av statsrådet.

28 §

Ansökan om mark

Ansökan om mark ska göras skriftligen hos Landsbygdsverket. Över ansökan ska inhämtas landskapet Lapplands utlåtande samt vid behov även utlåtande av den av skoltarnas byastämor som saken gäller.

29 §

Försäljningsbeslut

Landsbygdsverket beslutar om försäljning av en lägenhet, ett område eller en annan förmån till en sökande samt om betalnings- och andra överlåtelsevillkor.

Som försäljningspriset för en lägenhet, ett område eller en annan förmån fastställs det gängse priset för egendomen, då den används för sitt ändamål.

31 §

Lantmäteriförrättningar

Landsbygdsverket kan sköta inledandet av lantmäteriförrättningar enligt denna lag.

Förrättningskostnaderna för de lantmäteriförrättningar som hänför sig till verkställigheten av denna lag betalas av statens medel.

36 §

Begränsningar

En rättshandling, genom vilken en lägenhet eller ett område som bildats med stöd av denna lag eller en del därav överläts utan tillstånd av landskapet Lappland, är ogiltig. Landskapet Lappland ska bevilja överlåtelsestillstånd, om förvärvaren är en skolt som är myndig, bor i Enare kommun och inte sedan tidigare äger en fastighet som avses i denna lag, eller om förvärvaren är någon som kan arva överlåtaren. För andra personer får överlåtelsestillstånd beviljas endast av särskilda skäl.

De begränsningar som anges i 1 mom. gäller i 20 år räknat från den dag då köpebrevet om lägenheten eller tillskottsområdet har undertecknats. Trots begränsningarna är inteckning av en skotllägenhet till säkerhet för någon annan rätt än arrenderätt och annan förpantning till säkerhet för återbetalning av skuld samt utmätning och försäljning på exekutiv auktion tillåtna. Landskapet Lappland kan, om därtill med beaktande av omständigheterna föreligger särskilda skäl, befria en lägenhet eller del därav från begränsningar enligt denna paragraf. I fråga om införande av begränsningarna i fastighetsregistret samt om meddelanden angående dem föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Landskapet Lappland kan till ett beslut om tillstånd och befrielse som avses i denna paragraf foga villkoret att ett lån eller en försäljningsprisfordran som uppkommit med stöd av denna lag omedelbart ska återbetalas helt eller delvis jämte ränta. Har för en lägenhet beviljats bidrag enligt denna lag och har från beviljandet inte förflutit 10 år, kan till beslutet även fogas villkoret att bidraget eller en del av det omedelbart ska återbetalas till staten.

37 §

Vissa tilläggsvillkor

Har inte den som erhållit mark, kredit eller bidrag med stöd av denna lag eller den på vilken äganderätten till dennes lägenhet eller en del därav har övergått eller, om de är flera, någon av dem på tre år bott stadigvarande på lägenheten i fråga, kan Statskontoret bestämma att statens fordran, som belastar lägenheten eller området, eller statligt lån och en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland att ett bidrag helt eller delvis ska återbetalas. Det kan dock inte bestämmas att bidrag ska återbetalas om 10 år har förflutit sedan det beviljades. Tjänsteinnehavaren i landskapet Lappland kan ge ett förhandsbesked om huruvida en åtgärd leder till att ett bidrag återkrävs.

I köpe- och skuldebrev samt i beslut som gäller beviljande av bidrag ska intas ett villkor enligt 1 mom. I köpe- och skuldebrev kan beträffande användningen av en lägenhet eller ett område, tryggande av indrivningen av fordran samt användningen av lån tas in även andra villkor, som ska iakttas vid äventyr att det bestäms att fordran sägs upp och att den straffränta om vilken eventuellt har överenskommits i köpe- och lånevillkoren ska betalas, samt övriga villkor som har ansetts behövliga.

38 §

Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån

Statskontoret kan utöver 37 § på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis ska återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iaktta en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsökningsväg. Statskontoret kan på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast ska återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet. Statskontoret beslutar också om återkrav av det statliga lånet och uppsägning av försäljningsprisfordran om grunden för uppsägningen av ett statligt lån eller en försäljningsprisfordran är dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan.

De 1 mom. avsedda statliga lån som ska återkrävas och som till betalning förfallna belopp av statliga lån är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Statskontoret kan ge ett förhandsbesked om huruvida en åtgärd leder till att ett statligt lån eller statens försäljningsprisfordran uppsägs.

55 §

Verkställighetsmyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, landskapet Lappland, Statskontoret och Forststyrelsen sköter verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I uppgifter som avses i denna lag får, enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, som hjälp anlitas andra statliga myndigheter.

55 a §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas i fråga om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets, Statskontorets och landskapet Lapplands rätt att få och lämna ut information bestämmelserna i 109 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

56 §

Hörande

I fråga om ärenden som avses i 44 § 1 mom. 1 punkten och som är under behandling hos statliga eller kommunala myndigheter eller landskapet Lappland ska myndigheterna bereda skoltarnas byastämma och skoltråden tillfälle att ge ett utlåtande i saken. Begäran om utlåtande får sändas till skoltarnas förtroendeman, som ska sammankalla skoltråden till ett gemensamt möte för att behandla frågan. Om byastämman inte har överfört uppgiften att ge utlåtande på skoltrådet, ska förtroendemannen även sammankalla byastämman för att behandla frågan.

Renbeteslagsföreningen och de lokala renbeteslagen skall beredas tillfälle att avge utlåtande i ärenden som hör samman med renskötsel och som kan ha mera vittgående betydelse med tanke på idkandet av renskötsel.

63 §

Sökande av ändring

Ändring i beslut som fattas av landskapet i Lappland, Statskontoret och Landsbygdsverket får sökas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I beslut som förvaltningsdomstolen har fattat i ärenden enligt 36–39 § eller i förvaltningsdomstolens beslut om att en frivillig skuldsanering eller någon annan betalningslättnad ska förfalla får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ändring sökas i ett beslut av förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i beslut av jord- och skogsbruksministeriet får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

64 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

För beslut som fattats med stöd av denna lag tas det ut en avgift enligt vad som särskilt bestäms om uttag av avgifter. Statskontorets beslut om betalningslättnader för krediter samt landskapet Lapplands beslut om beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria.

65 a §

Tillämpning av bestämmelserna på vissa myndigheter

Vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om landsbygdsnäringsdistriktet och dess verksamhetsområde gäller med undantag av landskapet Lappland uppgifter som enligt denna lag hör till Landsbygdsverket eller Statskontoret.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas separat genom lag.

I stället för närings-, trafik- och miljöcentralen blir Statskontoret borgenär för lån som beviljats innan denna lag har trätt i kraft, och kreditgivarens rättigheter och skyldigheter övergår till Statskontoret när denna lag träder i kraft. När denna lag träder i kraft blir i stället för den tidigare pantförvaltaren Statskontoret pantförvaltare för inteckningar som varit säkerhet för statslån som beviljats innan denna lag träder i kraft. Denna lag tillämpas också på ansökningar om statslån som inlett och på statslån som beviljats innan denna lag träder i kraft. Landskapet Lappland har skyldighet att till Statskontoret överföra de handlingar i original samt pantbrev och övriga handlingar i original beträffande inteckningar som utgör säkerhet vilka övergått till

det från närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland och som gäller beviljande, lyftande och förvaltning av statslån som beviljats innan denna lag träder i kraft.

91.

Lag

om ändring av fastighetsbildningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsbildningslagen (554/1995) 33, 75, 203 och 205 §, av dem 33 § sådan den lyder i lag 914/2011, 75 § sådan den lyder i lag 597/2011, 203 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1159/2005 och 914/2011 och 205 § sådan den lyder i lag 1476/2009, som följer:

33 §

En fastighet utanför ett detaljplaneområde som är avsedd till byggplats får bildas genom styckning endast om den fastighet som bildas uppfyller de krav som markanvändnings- och bygglagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställer på en byggplats. Dessutom bör man se till att planläggningen, genomförandet av planen eller regleringen av områdesanvändningen i övrigt inte försvåras, i de fall där styckningen gäller

1) ett område som i en generalplan med rättsverkningar har anvisats som rekreations- eller skyddsområde,

2) ett område i behov av planering som avses i 16 § i markanvändnings- och bygglagen,

3) ett område på vilket byggförbud gäller för utarbetande av detaljplan, eller

4) ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen för vilket ingen sådan generalplan med rättsverkningar gäller där det särskilt bestäms om möjligheten att bygga.

Trots 1 mom. får ett outbrutet område som är avsett till byggplats avstyckas till en fastighet, om

1) kommunen av grundad anledning ger sitt samtycke till styckningen,

2) ett avgörande som gäller planeringsbehov enligt 137 eller 137 a § i markanvändnings- och bygglagen eller ett undantag som avses i 171 § i den lagen är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår,

3) den fastighet som ska bildas av ett område som avses i 1 mom. 4 punkten är avsedd att användas för byggande enligt 72 § 3 mom. i markanvändnings- och bygglagen,

4) ett bygglov för en annan än en tillfällig byggnad är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår, eller om

5) en bostadsbyggnad redan har uppförts på det outbrutna området med stöd av bygglov för en annan än en tillfällig byggnad, och kommunen inte av särskilda skäl motsätter sig styckning.

På ett område med byggförbud enligt 1 mom. 3 punkten får ett outbrutet område genom styckning överföras till en redan existerande fastighet, om styckningen inte avsevärt försvårar utarbetandet av planen.

Uppstår det vid styckningen ovisshet om huruvida det outbrutna området är beläget inom ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen, ska förrättningsingenjören hänskjuta ärendet till kommunen för avgörande.

Trots 1–3 mom. får ett outbrutet område utanför ett område med bindande tomtindelning i en detaljplan ombildas till fastighet genom styckning, om köparen enligt 2 kap. 34 § 3 mom. i jordabalken har förlorat sin rätt att häva köpet.

75 §

Om en dikning gäller bara ett nyskiftesområde eller anläggande av ett dike som avses i 73 § 3 mom., beslutar förrättningsmännen om dikningen, såvida inte dikningen kräver sådant tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som avses i 5 kap. 3 § i vattenlagen (587/2011) eller undantag från ett sådant förbud som avses i 2 kap. 11 § i vattenlagen. Det-

samma gäller beslut om dikning även i de fall då ägare till fastigheter utanför nyskiftesområdet samtycker till samfälld dikning. I övriga fall fattas beslut om saken i enlighet med vad som i vattenlagen föreskrivs om samfälld dikning.

203 §

Ersättningar ska betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades. Av särskilda skäl kan förrättningsmännen besluta att betalningstiden ska vara längre, dock högst tre år.

Det kan bestämmas att ersättningar på grund av nyskifte ska betalas redan innan förrättningen har avslutats, om detta är viktigt för en eller flera delägare och skäligt för de betalningsskyldiga.

Är den betalningstid som utsatts för en ersättning längre än tre månader från den dag då förrättningen avslutades eller från den dag då betalningstiden med stöd av 2 mom. började, ska på ersättningen betalas sex procent i årlig ränta, som räknas från den dag då tre månader har förflutit från början av betalningstiden. Om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, ska på den obetalda ersättningen betalas en årlig ränta enligt den räntefot som anges i 4 § i räntelagen (633/1982).

En betalningsskyldig som har anfört besvär över den ersättning som har fastställts vid en förrättning är skyldig att betala den tvistiga delen av ersättningen och ränta på den till ersättningstagaren bara om ersättningstagaren ställer en pant eller annan säkerhet som den betalningsskyldige godkänner för återbäring av det överbetalda beloppet och ränta på detta. Om ersättningstagaren inte ställer en godtagbar säkerhet, får den tvistiga delen av ersättningen deponeras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och, om fastigheten finns i landskapet Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland enligt vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgöringsskyldighet (281/1931). Ersättningstagaren har dock rätt att lyfta en sådan del av ersättningen som har deponerats, mot att säkerhet ställs för återbetalningen av det belopp som möjligen överstiger lagakraftvunnen ersättning och sex procents ränta på det beloppet, från den dag då medlen lyftes.

Om ersättningen sänks efter det att den har betalats, ska det överbetalda beloppet och den ränta som har betalats på detta återbäras till betalaren och på det kapital som återbärs ska det betalas sex procent i årlig ränta den dag då ersättningen betalades.

205 §

En ersättning som tillkommer en fastighet hör till fastigheten.

Om det på grund av överföring av ett område eller en andel, ägobyte, avvikelse från repartition, inlösning av mark eller av byggnader eller någon liknande åtgärd har bestämts att en betydande ersättning ska betalas till ägaren av en fastighet och fastighetens värde på grund av den åtgärd som avses ovan har sjunkit till den grad att det kan äventyra den rätt som en innehavare av panträtt har till fastigheten, ska det bestämmas att den ersättning jämte ränta som tillkommer ägaren ska deponeras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om fastigheten finns i landskapet Åland ska det bestämmas att ersättningen jämte ränta ska deponeras hos Statens ämbetsverk på Åland. En innehavare av panträtt har samma rätt till den deponerade ersättningen som han har till fastigheten. Om inte ägaren till fastigheten kan visa att alla innehavare av panträtt har gett tillstånd till att den deponerade ersättningen lyfts, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland fördela medlen så som utskönningsbalken (705/2007) föreskriver om fördelning av köpeskillingen för fast egendom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av 7 a och 14 b § i skogslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skogslagen (1093/1996) 7 a och 14 b §, av dem 7 a § sådan den lyder i lag 1085/2013 och 14 b § sådan den lyder i lag 1478/2009, som följer:

7 a §

Markägarens och skogscentralens informationsskyldighet

Markägaren ska i samband med överlåtelse av avverkningsrätt uppge för den som köper avverkningsrätten vilka uppgifter markägaren antecknat i anmälan om användning av skog när det gäller sådana i 10 § 2 mom. avsedda särskilt viktiga livsmiljöer som ska beaktas vid avverkningsrätten. Samma skyldighet att lämna information gäller markägarens representant om denne gör anmälan.

Skogscentralen ska omedelbart underrätta markägaren och sådana representanter för markägaren och innehavare av avverkningsrätt som den känner till, om den har fått in en anmälan om användning av skog som gäller ett behandlingsområde där eller i vars närhet det finns eller som berörs av något av följande som centralen känner till:

- 1) en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom.,
- 2) ett beslut som gäller förekomsten av en art som åtnjuter särskilt skydd eller en skyddad naturtyp enligt naturvårdslagen,
- 3) ett område i nätverket Natura 2000, eller
- 4) något annat motsvarande område utifrån ett beslut som en myndighet gett in.

När skogscentralen får in en anmälan om användning av skog ska centralen omedelbart underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet om det behandlingsområde som ingår i anmälan eller en del av det berörs av ett i 2 mom. 2 eller 3 punkten avsett beslut.

Markägaren eller dennes representant ska upplysa innehavaren av avverkningsrätten om de i 2 mom. avsedda uppgifter som de fått av skogscentralen.

14 b §

Förfarande vid anmälan om flygekorror

Gäller den anmälan om användning av skog som kommit in till skogscentralen en sådan plats på vilken flygekorror förökar sig och rastar och som nämns i en handling som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tillställt skogscentralen, ska skogscentralen omedelbart meddela detta till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, landskapet och markägaren samt till den representant för markägaren och den innehavare av avverkningsrätten som skogscentralen känner till.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

93.

Lag

om ändring av lagen om veterinär gränskontroll

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) 4, 10, 11, 17, 18, 21, 24 och 25 §, av dem 4 och 18 § sådana de lyder i lag 1479/2009, 17 och 25 § sådana de lyder delvis ändrade i

lag 297/2006, 21 § sådan den lyder i lag 297/2006 och 24 § sådan den lyder i lag 672/1999, som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär,

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, en gränsveterinär, Tullen och en i 10 § 2 mom. avsedd myndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar.

10 §

Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll

I fråga om sådana djur och varor som importeras direkt från tredje land till Finland eller transiteras genom Finland och inte genomgår veterinär gränskontroll kontrolleras uppfyllandet av de importvillkor som avses i 5 § vid en tullanstalt. Kontrollen utförs av tullmyndigheterna som en del av den övriga tullkontrollen. Gränsveterinären ger på tullmyndighetens begäran handräckning vid utförandet av kontrollen. Närmare bestämmelser om de djur och varor som inte genomgår veterinär gränskontroll och om de tullanstalter där kontrollerna av djuren och varorna i fråga utförs utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Kontroll av fiskerivaror som lossas ur fartyg under tredje lands flagg kan utföras också i hamnar som jord- och skogsbruksministeriet har godkänt för ändamålet. I en godkänd hamn utförs kontrollen av gränsveterinären. Jord- och skogsbruksministeriet kan också komma överens med Tullen, någon annan statlig myndighet eller ett landskap om att den behöriga myndigheten utför kontrollen i en godkänd hamn. Närmare bestämmelser om utförandet av kontroller kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 §

Rätt att få upplysningar

Tillsynsmyndigheten har rätt att av importören och dennes företrädare samt av andra myndigheter få de uppgifter som behövs för kontroller och övervakning enligt denna lag. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få uppgifter om lastanteckningarna för det transportmedel som använts vid införseln.

Rätten att få upplysningar gäller också sådana uppgifter och handlingar som behövs för kontroll och övervakning vilka annars skulle vara sekretessbelagda därför att de gäller enskild affärs- eller yrkesverksamhet eller en enskild persons ekonomiska ställning.

17 §

Åtgärder som ska vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

Om Tullen eller någon annan i 10 § 2 mom. avsedd statlig myndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i en godkänd hamn, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska myndigheten vidta åtgärder enligt 16 §. Närmare bestämmelser om åtgärder som ska vidtas med anledning av kontrollen kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om ett landskap med vilket jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med 10 § 2 mom. har kommit överens om utförande av kontroller i en godkänd hamn, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska det överföra frågan till behandling vid Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Bestämmelser om misstanke om djursjukdom finns i lagen om djursjukdomar (441/2013).

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar ska föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

21 §

Arvoden och kostnadsersättningar

En gränsveterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag har rätt att för de uppgifter som veterinären utför få arvode och kostnadsersättning av statsmedel, såvida veterinären inte får arvode eller ersättning från annat håll.

24 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får trots bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifterna till

- 1) statliga myndigheter, landskap och bemyndigade gränsveterinärer för utförande av uppgifter enligt denna lag,
- 2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,
- 3) utländska organ och inspektörer som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller i ett internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då avtalet förutsätter detta.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, någon annan statlig myndighet eller en gränsveterinär har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i ett beslut om avgifter söks dock på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i ett beslut som Tullen har fattat får sökas så som föreskrivs särskilt.

Besvär över beslut som har fattats med stöd av denna lag ska behandlas skyndsamt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) 2, 9, 11, 13–17, 22 och 28 §, av dem 11 § sådan den lyder i lag 593/2011, 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 593/2011, 16 § sådan den lyder i lag 1481/2009, 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1481/2009 och 593/2011 och 22 § sådan den lyder i lag 455/1999, samt

ändras lagens rubrik samt 1, 3, 4, 8, 10, 18–20, 23–25 och 27 §, av dem 1, 3 och 4 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 593/2011, 10 § sådan den lyder i lag 593/2011, 18 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1481/2009, 23–25 § sådana de lyder i lag 1481/2009 och 27 § sådan den lyder i lag 87/2014, som följer:

Lag

om understöd för grundtorrläggning

1 §

Tillämpningsområde

För att förbättra gårdsbrukets verksamhetsbetingelser och för att sänka produktionskostnaderna kan understöd för grundtorrläggningens verksamhet beviljas från anslag som anvisas i statsbudgeten eller från gårdsbrukets utvecklingsfond enligt vad som föreskrivs i denna lag.

Understöd kan beviljas en sådan för dikning, bestående ändring av medelvattenståndet eller vattenreglering bildad vattenrättslig sammanslutning som avses i vattenlagen (587/2011) eller flera fastighetsägare för ett gemensamt grundtorrläggningsprojekt. Ett projekt som stöds ska medföra nytta huvudsakligen för odlad mark och för fler än en gårdsbruksenhet.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gårdsbruksenhet* ett gårdsbrukskomplex som består av en eller flera fastigheter eller fastighetsdelar som tillhör en och samma ägare eller flera ägare gemensamt eller olika ägare i samband med ägarväxling stegvis,

2) *grundtorrläggning* rensning och grävning av bäckar och avloppsdiken, byggande av rördiken samt invallning av åkerområden i syfte att skapa tillräckliga förutsättningar för lokal torrläggning, i synnerhet för täckdikning,

3) *grundtorrläggningsprojekt* ett grundtorrläggningsarbete som är aktuellt eller under byggnad eller som ska förnyas,

4) *grundligt förbättringsarbete* ett grundtorrläggningsprojekt genom vilket ett tidigare genomfört projekt helt eller till betydande delar förnyas,

5) *dikesren* ett sådant sammanhängande, till ett dike hörande område på vardera sidan av diket som avses i 5 kap. 10 § 1 mom. i vattenlagen och som är täckt av permanent växtlighet, och

6) *skyddsremsa* ett av flerårig växtlighet varaktigt täckt område som lämnas vid en bädd på en åker i syfte att hindra att ämnen från ytan av åkern sköljs ner i vattendraget; dikesrenen kan vara skyddsremsa eller del av den.

4 §

Kostnader som finansieras

RP 14/2018 rd

Understöd enligt denna lag kan beviljas för följande kostnader som föranleds av ett grundtorrlägningsprojekt eller av en del av ett sådant projekt:

- 1) byggnadskostnader,
- 2) byggnadskostnader,
- 3) de kostnader som orsakas sökanden på grund av ett förfarande enligt vattenlagen för inhämtande av särskild utredning och på grund av dikningsförrättning enligt vattenlagen,
- 4) ersättningar och andra kostnader på grund av sådana miljöskydds- och miljövårdsåtgärder som vidtas enligt prövning.

8 §

Understöd

Understödet andel av de godtagbara kostnaderna för ett grundtorrlägningsprojekt kan vara högst 40 procent.

Av särskilda skäl kan understödets maximandel som avses i 1 mom. likväl höjas med högst 20 procentenheter i enlighet med vad som bestäms närmare genom förordning.

Trots 1 och 2 mom. kan understöd till fullt belopp beviljas för sådana i 4 § 1 mom. 4 punkten avsedda ersättningar och andra kostnader som föranleds av miljövårdsåtgärder som vidtas enligt prövning, varvid de nämnda kostnaderna inte beaktas vid fastställandet av annat understöd som beviljas projektet med stöd av 1 eller 2 mom.

10 §

Ändring av understödsbeslut

Ett finansieringsbeslut kan ändras på ansökan av dikningssammanslutningen eller en nyttagare, om det medan arbetet pågår eller annars framkommer sådana omständigheter som, om de hade varit kända, hade kunnat inverka avsevärt på beslutet. Närmare bestämmelser om förvaltningsmyndighetens återkravsförfarande får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Återkrav av understöd

Understöd som beviljats med stöd av denna lag återkrävs delvis eller helt, om

- 1) understödet har beviljats på väsentligt felaktiga grunder eller
- 2) mottagaren av understödet har lämnat sådana felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljandet eller betalningen av understöd eller har annars förfarit **svikligt.

Understödet kan återkrävas delvis eller helt även i ett fall då understödstagaren underlåtit att iaktta de villkor som uppställts i understödsbeslutet eller om arbetet inte slutförts.

Sedan 15 år förflutit från beslutet om beviljande av understöd får det inte bestämmas att understödet ska återkrävas.

Beslut om återkrav av understöd fattas av landskapet.

19 §

Uppsägnings- och dröjsmålsräntor

Bestämmelser om uppsägningsränta för understöd som det bestämts att ska återbetalas samt om ränta på fördröjd betalningsrat utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Tvångsindrivning

RP 14/2018 rd

Understöd som det bestämts att ska återbetalas får indrivas genom utsökning utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Ett understöd som med stöd av denna lag ska återkrävas till staten får indrivas genom utsökning i nämnd ordning även när ändring söks. Besvärsmyndigheten kan likväl förbjuda utsökning eller bestämma att den skall avbrytas.

23 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag. Verkställigheten av denna lag sköts av landskapen och Landsbygdsverket enligt vad som bestäms i denna lag och med stöd av den.

24 §

Fördelning, beviljande och utbetalning av understöd

Landsbygdsverket beslutar hur de anslag som är avsedda för understöd ska fördelas på landskapen utgående från de utredningar om behoven som dessa sammanställt och lagt fram.

Landskapet beslutar om beviljande av understöd, kontroll och godkännande av utgifter och betalning av understöd. Landsbygdsverket svarar för utbetalningen av understöd. Beslut om betalning kan undertecknas elektroniskt.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om fördelningen av anslag som är avsedda för understöd, ansökning, beviljande och betalning av understöd, innehållet i ett understödsbeslut och beslutets giltighetstid samt genomförandet av ett projekt för vilka understöd beviljats.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om uppgifter som behövs för ansökning om understöd och för beviljande och betalning av understöd, om hur uppgifterna ska anges och om hur de ska lämnas till landskapet eller Landsbygdsverket.

25 §

Tillsyn och anlitande av biträde vid tillsyn

Genomförandet och underhållet av ett projekt som stöds och de finansieringsvillkor som gäller dem övervakas av landskapet.

Landskapets tjänsteinnehavare har rätt att för att genomföra tillsynen röra sig på annans område och utföra kontroller och undersökningar. Mottagare av understöd är skyldiga att för landskapets tjänsteinnehavare visa upp nödvändiga räkenskapsböcker och andra handlingar och att även i övrigt bistå vid kontrollerna.

Vid kontrollerna ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

När landskapet utför en uppgift enligt 1 mom. kan det även ta hjälp av personer som inte är tjänsteinnehavare. Den biträdande personen ska ha tillräcklig kompetens med tanke på uppgiftens natur. På personer som biträder tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppgifter som avses i denna paragraf. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

För en underhållsbesiktning som görs på begäran av delägare eller andra nyttotagare får landskapet ta ut en avgift. Avgiften får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Grunderna för avgiften anges närmare i taxa som antas av landskapet.

27 §

Ändringssökande

Ett beslut av landskapet får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets grundtorrlägningsområdet eller största delen av det är beläget.

Besvärsskriften får ges in också till landskapet som utan dröjsmål ska sända den samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återkrav av understöd får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Annars får ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen få sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

En ansökan om understöd för grundtorrläggning som är anhängig vid Närings-, trafik- och miljöcentralen när denna lag träder i kraft överförs till det landskap inom vars område det grundtorrlägningsprojekt som ansökan gäller ska genomföras. Om projektet för vilket understöd söks genomförs på två eller flera landskaps område, ska landskapen komma överens om behandlingen och avgörandet av ansökan.

Ansökningar om understöd för grundtorrläggning som beviljas i form av statsarbete och statligt lån och som är anhängig vid Närings-, trafik- och miljöcentralen när denna lag träder i kraft förfaller.

På stöd för grundtorrläggning som beviljats som understöd innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft dock så att de uppgifter som föreskrivs av närings-, trafik- och miljöcentralen sköts av det landskap inom vars område det grundtorrlägningsprojekt som stöds genomförs. Om projektet för vilket understöd söks genomförs på två eller flera landskaps område, ska landskapen komma överens hur uppgifterna ska skötas.

På stöd för grundtorrlägningsprojekt som beviljats som statsarbete innan denna lag trädde i kraft och på statligt lån som beviljats för en del av ett sådant statsarbete tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft dock så att de uppgifter som föreskrivs av närings-, trafik- och miljöcentralen sköts av Landsbygdsverket.

95.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (987/1997) 3 § 2 mom. och 4 §, av dem 4 § sådan den lyder i lag 1482/2009, som följer:

3 §

Register

På jord- och skogsbruksministeriets begäran är de statliga myndigheterna och landskapen skyldiga att lämna uppgifter som de förfogar över och som behövs för registren. Uppgifterna ska lämnas trots vad som annars föreskrivs om hemlighållande av uppgifter.

4 §

Aktörens skyldighet att lämna uppgifter

En aktör är vid vite skyldig att ge alla utredningar som behövs för att ett ärende som avses i denna lag ska kunna utredas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förelägger vite som avses i 1 mom. och dömer ut det i den ordning som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

96.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) 38–40, 44, 45, 55, 58, 63, 65 och 72 §, sådana de lyder 38–40, 55 och 65 § i lag 1483/2009, 44 § delvis ändrad i lagarna 274/2003, 1483/2009 och 1192/2015, 45 § delvis ändrad i lagarna 1479/2007 och 1483/2009, 58 och 63 § i lag 78/2014 och 72 § delvis ändrad i lag 1483/2009, som följer:

38 §

Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån

Räntestödslån som med stöd av denna lag eller andra författningar eller statsrådsbeslut har beviljats landsbygdsföretag kan frivilligt saneras i enlighet med 36 §.

Reglering av räntan på räntestödslån sänker den ränta som låntagaren betalar. Räntestödets belopp beräknas utgående från en ränta i enlighet med villkoren i skuldebrevet. Skuldsanering kan genomföras, om låntagaren och det kreditinstitut som har beviljat lånet är ense om villkoren för skuldsaneringen och om Landsbygdsverket har samtyckt till en reglering av räntestödslånen.

39 §

Avtal om skuldsanering

Landsbygdsverket samt gäldenären och kreditinstitutet undertecknar tillsammans ett avtal om genomförande av frivillig skuldsanering i fråga om statliga lån och räntestödslån. Avtalet åsidosätter skuldebrevsvillkoren och villkoren i stödbeslutet.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för, förfarandet vid och uppföljningen av frivillig skuldsanering kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Förfallande av frivillig skuldsanering

Landsbygdsverket kan bestämma att en frivillig skuldsanering ska förfalla, om

1) gäldenären i samband med ansökan om skuldsanering eller under förfarandet har hemlighållit omständigheter som väsentligen påverkar saneringen eller på väsentliga punkter lämnat felaktiga uppgifter om omständigheterna och gäldenärens förfarande har varit synnerligen klanderbart med tanke på de andra parterna,

2) låntagaren väsentligen utan godtagbar orsak har försummat att iaktta avtalet.

RP 14/2018 rd

Den frivilliga skuldsaneringen förfaller också när domstolen fastställer ett betalningsprogram för låntagaren enligt lagen om företagssanering eller enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner. När domstolen fastställer programmet ska den beakta de lån och fordringar som ingår i den frivilliga skuldsaneringen enligt de villkor som hade bort iakttas utan den frivilliga skuldsaneringen.

Om det har bestämts att skuldsaneringen förfaller, har borgenären rätt att av gäldenären kräva betalning för sin fordran enligt de villkor som skulle gälla utan skuldsanering. Gäldenären ska dock inte betala dröjsmålsränta till borgenären för den tid skuldsaneringen varat, om inte Landsbygdsverket beslutar något annat på grund av orsaken till att skuldsaneringen förfaller.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet har rätt att utan förhandsmeddelande låta sina tjänstemän utföra de inspektioner som behövs för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande av stöd som avses i denna lag iakttas.

För att övervakningen och inspektionerna ska kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt kan jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra inspektioner som gäller dem som förmedlar och beviljar stöd samt stödtagarna och vilka har samband med användningen av de stödformer som nämns i 1 mom. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. På revisorer och revisionssammanslutningar som bemyndigats att utföra inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på revisorn när han eller hon utför inspektionsuppdraget. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Stödtagaren är skyldig att utan ersättning för dem som utför inspektioner framlägga alla behövliga räkenskapshandlingar och andra behövliga handlingar, varmed även avses motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat motsvarande sätt, samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. Den som utför inspektionen har rätt att i den omfattning som tillsynsuppgifterna förutsätter inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringsutrymmen samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd ska beviljas och betalas ut. Inspektionen kan gälla såväl den egentliga stödtagaren som den som förmedlar stödet. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om det tekniska utförandet av inspektionerna.

Polisen ska ge behövlig handräckning utan ersättning vid övervakning som avses i 1 mom.

45 §

Erhållande av uppgifter

På utlämnande och hemlighållande av uppgifter tillämpas lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013).

Trots vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifterna om enskild rörelse eller yrkesutövning, bokföring eller en enskilds ekonomiska ställning eller uppgifter som getts för beskattningen eller skydd för personuppgifter har de myndigheter som verkställer denna lag rätt att av andra myndigheter få de uppgifter om personerna i fråga som är nödvändiga för handläggningen av stödärenden enligt denna lag. Rätten att erhålla uppgifter gäller också de uppgifter om enskild rörelse och yrkesutövning, bokföring, beskattning eller en enskilds ekonomiska ställning som annars ska hållas hemliga. Den myndighet som beviljar stöd kan kräva att

den sökande eller stödtagaren ger en utredning om sitt hälsotillstånd till den del hälsotillståndet är av betydelse för näringsutövningen och det annars finns anledning att begära en sådan utredning i det föreliggande fallet.

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran ge Landsbygdsverket samt landskapet sådana uppgifter som behövs för att utreda om den sökande varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket eller en person som dessa bemyndigat de uppgifter som behövs för att konstatera om lånevillkoren samt berörda EU-rättsakter, denna lag samt de författningar och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

55 §

Myndigheter

Verkställigheten av denna lag sköts av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt landskapen.

Beslut om beviljande av stöd för vattendragsåtgärder enligt 15 § fattas av det behöriga landskapet inom ramen för de anslag som jord- och skogsbruksministeriet anvisat det för detta ändamål.

58 §

Ändringssökande

Ändring i Landsbygdsverkets samt landskapets beslut får sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen om att en frivillig skuldsanering ska förfalla får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i andra beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

63 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

Landsbygdsverkets samt landskapets beslut om skuldsanering är avgiftsfria.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får, utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om användningen av dem, användas för

- 1) förvärv av mark och annan egendom,
- 2) skötsel och istandsättande av förvärvad egendom,
- 3) gottgörelser, ersättningar och förvaltningsutgifter som lån som beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond medför samt för ersättningar i anslutning till statsborgen och för utgifter som statens borgensansvar medför,
- 4) understöd som avses i 11 §,
- 5) beskogning av åker i jord- och skogsbruksministeriets eller Landsbygdsverkets besittning och behövliga skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten på de skogsmarker som är i deras besittning, samt

6) forskning som hänför sig till gårdsbruket och småföretagarverksamheten på landsbygden samt utredningar som gäller dessa.

Medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får även användas för utredande och utvecklande av verksamhetsbetingelserna för företagareverksamhet som främjar en mångsidigare näringsverksamhet på landsbygden samt för utbildning av småföretagare och sådana som ämnar bli småföretagare.

Av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får betalas arvode och ersättning för kostnader i anslutning till det förfarande som avses i 36 och 38 §.

72 §

Skuldsanering i fråga om lån och statens försäljningsprisfordringar som baserar sig på tidigare lagstiftning

Den frivilliga skuldsanering som avses i 5 kap. i denna lag kan även med stöd av landsbygdsnäringslagen, lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket, lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), lagen om främjande av näringsverksamhet i liten skala på landsbygden (1031/1986) samt annan lagstiftning som föregår dem eller, efter att lagen om landsbygdsnäringslag stiftades, statsrådsbeslut, med iakttagande i tillämpliga delar av 5 kap., genomföras i fråga om statliga lån och räntestödslån som beviljats för jordbruk, trädgårdsodling och företagsverksamhet i liten skala på landsbygden samt i fråga om statens försäljningsprisfordringar enligt ovan nämnda lagstiftning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas separat genom lag. Bestämmelserna i 38 och 39 § träder dock i kraft vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

97.

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) 33 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1499/2015, samt

ändras 12, 19, 22, 40 och 43 §, sådana de lyder, 12 och 40 § i lag 1484/2009, 19 § i lagarna 301/2006, 1484/2009 och 1499/2015, 22 § i lagarna 301/2006 och 1484/2009 samt 43 § delvis ändrad i lag 1094/2007, som följer:

12 §

Anmälnings- och upplysningsskyldighet

Trots sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt lämna sådana av Livsmedelssäkerhetsverket infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller som annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om sin boningsort och adress samt om förändringar i fråga om dem.

Trots sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att till landskapet utan dröjsmål anmäla sådana uppgifter som han eller hon fått i sin yrkesutövning vilka behövs för förhindrande av spridningen av djursjukdomar som ska bekämpas enligt lagen om djur-

sjukdomar (441/2013), samt underrätta landskapet om djur som han eller hon i sin yrkesutövning upptäcker eller misstänker att ha förts in i Finland i strid med de importkrav som gäller bekämpningen av djursjukdomar. Om djurskyddsskäl kräver det, är den som utövar veterinäryrket trots sekretessbestämmelserna skyldig att till djurskyddsmyndigheten utan dröjsmål anmäla fall som han eller hon behandlar och anmäla iakttagelser som gjorts i samband med behandlingen i fråga om förvaringsutrymmen för djur samt lämna de upplysningar som behövs för att fallet ska kunna utredas.

19 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

Livsmedelssäkerhetsverket sörjer för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt styr och övervakar efterlevnaden av lagen och bestämmelserna.

För fullgörande av sina uppgifter behandlar Livsmedelssäkerhetsverket klagomål som gäller utövning av veterinäryrket. Vid förfarandet tillämpas bestämmelserna om förvaltningsklagan i 8 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket, om detta behövs för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag.

I lokaler och utrymmen som används för boende av permanent natur får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Vid granskningen kan myndigheterna anlita sakkunniga. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. De sakkunniga har rätt att trots sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för skötseln av uppgifter enligt denna lag från statliga myndigheter, landskapens myndigheter, kommunala myndigheter, samkommunernas myndigheter, andra offentligt rättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

Till tjänst eller befattning som veterinär hos staten, ett landskap, en kommun eller en sammanslutning eller till annan tjänst eller befattning som veterinär får endast en legitimerad veterinär utnämnas, förordnas eller antas.

En veterinär som fått sin legitimation enligt 4 § får utnämnas till en sådan tjänst som veterinär i ett landskap eller en kommun som omfattar uppgifter som gäller livsmedelstillsyn eller tillsyn över djurs hälsa eller välbefinnande endast om personen har ett intyg som beviljats av Livsmedelssäkerhetsverket över att han eller hon på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner har tagit del av lagstiftningen i Finland inom området i fråga.

I 35 § i livsmedelslagen (23/2006) och med stöd av den föreskrivs om behörigheten för vissa uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen.

En tjänst eller befattning som avses i 1 mom. kan temporärt skötas av en person som avses i 7 §, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

98.

Lag

om ändring av 16 och 20 § i lagen om handel med utsäde

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om handel med utsäde (728/2000) 16 och 20 §, av dem 16 § sådan den lyder i lag 1486/2009 som följer:

16 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen. Landskapet övervakar marknadsföringen av utsäde inom sitt verksamhetsområde. Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också Tullen importen av utsäde.

20 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en tillsynsplan för organiseringen av tillsynen över utsäde och en tillsynsrapport om genomförd tillsyn.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

99.

Lag

om ändring av lagen om vattentjänster

I enlighet med riksdagens beslut

RP 14/2018 rd

ändras i lagen om vattentjänster (119/2001) 4, 10, 11, 15 a, 20 d och 29 §, sådana de lyder 4, 10, 11, 15 a och 20 d § i lag 681/2014 och 29 § delvis ändrad i lag 1488/2009, som följer:

4 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen och uppföljningen av verkställigheten av denna lag hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är landskapet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, var och en av dem inom sitt ansvarsområde. På landskapets uppgifter enligt denna lag tillämpas inte lagen om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen (/).

Konsumentombudsmannen övervakar att villkoren i avtal som avses i 5 kap. är lagenliga med avseende på konsumentskyddet.

10 §

Anslutning av fastigheter till vattentjänstverkets ledningsnät

Fastigheterna inom ett vattentjänstverks verksamhetsområde ska anslutas till verkets vattenledning och spillvattenavlopp.

En fastighet utanför en tätort behöver dock inte anslutas till vattentjänstverkets vattenledning om

1) fastighetens vattenanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes, och

2) fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kvalitetskraven enligt hälsoskyddslagen.

En fastighet utanför en tätort behöver inte anslutas till vattentjänstverkets spillvattenavlopp om

1) fastighetens avloppsanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes och bestämmelserna i miljöskyddslagen (527/2014) iakttas vid bortledande och behandling av spillvatten från fastigheten, eller

2) fastigheten inte har någon vattenklosett och bestämmelserna i miljöskyddslagen iakttas vid bortledande och behandling av spillvatten från fastigheten.

Vattentjänstverket får vägra att till verkets vattenledning eller spillvattenavlopp ansluta en fastighet som på grund av vattenförbrukningen eller på grund av kvaliteten på eller kvantiteten av det spillvatten som ska ledas in i spillvattenavloppet försvårar verkets verksamhet eller dess förutsättningar att på ett tillfredsställande sätt sköta vattentjänsterna för andra fastigheter.

11 §

Befrielse från anslutningsskyldigheten

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten beviljar på ansökan befrielse, antingen tills vidare eller för en viss tid, från anslutningsskyldigheten för fastigheter enligt 10 § på de grunder som anges i denna paragraf. Innan befrielse beviljas ska vattentjänstverket och ägaren till eller innehavaren av fastigheten ges tillfälle att bli hörda. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande om befrielsen hos landskapets hälsoskyddsmyndighet.

Befrielse från anslutningsskyldigheten ska beviljas om

1) anslutningen till ledningsnätet blir oskälig för fastighetens ägare eller innehavare med beaktande av kostnaderna för byggande av fastighetens vatten- och avloppsanordningar, kostnaderna för anslutningen, det obetydliga behovet av vattentjänstverkets tjänster eller någon annan motsvarande särskild orsak, och

2) befrielsen inte riskerar en ekonomisk och ändamålsenlig skötsel av vattentjänsterna inom vattentjänstverkets verksamhetsområde.

RP 14/2018 rd

Utöver det som föreskrivs i 2 mom. förutsätter befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till vattenledning att fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kraven. Befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till spillvattenavlopp förutsätter utöver det som föreskrivs i 2 mom. att bortledandet och behandlingen av fastighetens spillvatten kan ordnas i enlighet med kraven i miljöskyddslagen.

15 a §

Tryggande av vattentjänstverkets tjänster i störningssituationer

Ett vattentjänstverk svarar för att vattentjänsterna för de till verkets ledningsnät anslutna fastigheterna är tillgängliga i störningssituationer. För att trygga tjänsterna ska verket samarbeta med andra vattentjänstverk som är anslutna till samma ledningsnät samt med kommunen, tillsynsmyndigheterna, räddningsmyndigheterna, avtalsparterna och kunderna.

Vattentjänstverket ska utarbeta och uppdatera en plan för beredskap för störningssituationer och vidta de åtgärder som behövs enligt planen. Verket ska ge in planen till tillsynsmyndigheterna, räddningsmyndigheten och kommunen.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller också anläggningar som levererar vatten till ett vattentjänstverk eller behandlar verkets spillvatten.

Närmare bestämmelser om grunderna för hur vattentjänstverk ska planera sin beredskap för störningssituationer får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 d §

Lämnande av uppgifter till informationssystemen

Finlands miljöcentral ska förvalta ett informationssystem för vattentjänster med hjälp av automatisk databehandling och elektroniska tjänster.

Vattentjänstverken ska till informationssystemet för vattentjänster lämna uppgifter om priserna på sina vattentjänster och grunderna för fastställande av dem samt de uppgifter som behövs för uträkning av nyckeltal för vattentjänsternas effektivitet, kvalitet och lönsamhet.

Vattentjänstverken ska till det datasystem för miljövårdsinformation som avses i 222 § i miljöskyddslagen i digital form lämna sådana kontrolluppgifter som avses i 15 § 1 mom.

Bestämmelserna i 2 och 3 mom. om vattentjänstverk gäller också anläggningar som levererar vatten till ett vattentjänstverk eller behandlar verkets spillvatten.

Närmare bestämmelser om informationssystemet för vattentjänster och de uppgifter som ska lämnas till det får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelsen att fortsätta eller upprepa överträdelsen eller ålägga denne att fullgöra sin skyldighet.

Ett förbud eller åläggande som riktar sig mot en kommun utfärdas av landskapet.

Innan förbudet eller åläggandet utfärdas ska tillsynsmyndigheten om möjligt förhandla med den som brutit mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

100.

Lag

om ändring av 10 f § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) 10 f § 3 mom., sådant det lyder i lag 283/2008, som följer:

10 f §

Överföring och indragning av referenskvantiteten för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning

Om den sökande inte uppfyller villkoren för beviljande av från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning under två stödår i följd och det inte är fråga om ett oöverstigit hinder, ska landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland efter att ha hört den sökande fatta beslut om att dra in den referenskvantitet som ligger till grund för beviljande av stödet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

101.

Lag

om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bekämpning av flyghavre (185/2002) 5–7, 10, 15 och 22 §, av dem 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1490/2009, 10 § sådan den lyder i lag 1490/2009 samt 22 § sådan den lyder i lag 82/2014, som följer:

5 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att flyghavre som inte tidigare har anmälts till tillsynsmyndigheten förekommer på ett område som han eller hon innehar, ska utan dröjsmål anmäla förekomsten till det landskap på vars område flyghavren förekommer.

En myndighet eller auktoriserad inspektör som i samband med en annan kontroll eller åtgärd som utförs på området upptäcker flyghavre på området ska anmäla förekomsten av flyghavre till det landskap på vars område flyghavren förekommer.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Syn och bekämpningsplan

Efter att ha fått en anmälan enligt 5 § eller på något annat sätt fått kännedom om eventuell förekomst av flyghavre, ska landskapet utan dröjsmål förrätta syn på området. Om det på grundval av synen konstateras att flyghavre förekommer på området, ska landskapet utan dröjsmål meddela en anvisning för bekämpning av flyghavre för området. Om innehavaren av

området inte följer bekämpningsanvisningen eller om området är svårt drabbat av flyghavre, ska landskapet utarbeta en plan för bekämpning av flyghavre för området.

Den som förrättar syn kan i samband med synen besluta om åtgärder som under pågående växtperiod ska vidtas för att bekämpa flyghavre, om det föreligger omedelbar risk för att flyghavren sprider sig under växtperioden. Ett beslut om åtgärder som ska vidtas under pågående växtperiod ska utan dröjsmål föras till landskapet för avgörande. Beslutet förfaller, om landskapet inte har träffat ett avgörande om de åtgärder som hänför sig till den pågående växtperioden genom en tillfällig bekämpningsplan inom två veckor efter att beslutet meddelades. Den tillfälliga bekämpningsplanen ska upphävas samtidigt som en bekämpningsplan enligt 1 mom. utarbetas för området.

Om det område där flyghavre förekommer är beläget inom flera än ett landskap ska det landskap på vars område flyghavren huvudsakligen förekommer förrätta syn och utarbeta en bekämpningsplan.

Närmare bestämmelser om förrättande av syn samt om innehållet i bekämpningsplanen och den tillfälliga bekämpningsplanen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

7 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Om ett område där flyghavre förekommer genom köp eller något annat avtal överläts till någon annan, är överlåtaren och innehavaren skyldig att innan avtalet ingås meddela den andra avtalsparten att det förekommer flyghavre på området.

Landskapsmyndighet eller en annan myndighet enligt 10 § är skyldig att på begäran lämna upplysningar om förekomsten av flyghavre i samband med överlåtelse av ett område genom köp eller något annat avtal.

10 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket. Landskapet övervakar bekämpningen av flyghavre inom sitt verksamhetsområde.

Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också Tullen importen av produkter och varor från växtproduktionen.

15 §

Flyghavreregister

För tillsynen ska varje landskap föra ett register över de områden där flyghavre har förekommit.

I registret införs följande uppgifter:

- 1) namn och adress samt övrig kontaktinformation i fråga om områdets innehavare,
- 2) områdets lägenhetssignum, om sådant finns,
- 3) signum för det basskifte eller ett annat område, där flyghavre förekommer,
- 4) datum då anmälan om fyndet av flyghavre har gjorts och syn eller syner har förrättats samt graden av flyghavreförekomst och bekämpningsplan eller tillfällig bekämpningsplan,
- 5) straff och andra åtgärder som förelagts med stöd av 18–20 §,
- 6) datum då området har konstaterats vara fritt från flyghavre.

Landskapet ska stryka ett område ur registret två år efter det att det på begäran av områdets innehavare har konstaterats att området är fritt från flyghavre.

På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i de register som avses i 1 mom. samt på användande och utlämnande av uppgifterna i registren tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (532/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Närmare bestämmelser om förande av register och konstaterande av att ett område är fritt från flyghavre kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Ändringssökande

Omprövning av andra beslut av landskapet än beslut enligt 6 § eller 5 kap. får begäras hos det landskap som fattat beslutet.

I landskapets beslut enligt 6 § eller 5 kap. och i beslut av Livsmedelssäkerhetsverket samt i ett beslut som meddelats av landskapet med anledning av en begäran om omprövning och i andra beslut av landskapet får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 6 § eller 5 kap. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i andra beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

102.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 902/2013 och 376/2016, som följer:

6 §

Utlämnande av uppgifter som informationstjänst

Lantmäteriverket ska ge möjlighet för var och en att vid Lantmäteriverket avgiftsfritt få läsa de uppgifter som finns i fastighetsdatasystemet och att göra anteckningar om dem. Mot avgift lämnas uppgifter ut i form av utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt med hjälp av teknisk anslutning. Om inte särskilda skäl föranleder något annat, kan en kopia av uppgifterna ges i elektronisk form mot avgift.

Utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt i 1 mom. avsedda kopior kan ges av kommuner, Lantmäteriverket och magistrater samt med stöd av beslut som Lantmäteriverket meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till fastighetsdatasystemet.

På en sådan myndighets vägnar som avses i 4 § får Lantmäteriverket med hjälp av teknisk anslutning lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till justitieförvaltningsmyndigheter, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Statens ämbetsverk på Åland, Landsbygdsverket, landskap, kommuner, Skatteförvaltningen, förundersökningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen och köpvittnen. Lantmäteriverket får dessutom på ansökan bevilja tillstånd att få och förmedla uppgifter med hjälp av teknisk anslutning. Uppgifter får lämnas ut och förmedlas till den som behöver uppgifter för samhällsplanering, fastighetsförmedling, fastighetsvärdering eller beviljande av och tillsyn över kredit eller för något annat jämförbart ändamål som har samband med fas-

tigheter. I användningstillståndet kan det tas in villkor om grunden för sökning av uppgifter samt om annan användning av systemet och övervakning av detta. Tillstånd behövs dock inte för erhållande och förmedling av uppgifter om fastighetsbeteckning och fastighetsindelning med hjälp av teknisk anslutning.

För översändande av personuppgifter till stater utanför Europeiska unionen gäller 5 kap. i personuppgiftslagen (523/1999).

En personbeteckning får utlämnas endast om den som begär personbeteckningen har eller kan ha den i sin besittning med stöd av personuppgiftslagen eller någon annan lag. På ett intyg eller bevis som ges ur fastighetsdatasystemet och som behövs för att en person ska kunna göra sina rättigheter gällande eller fullgöra sina skyldigheter får personbeteckningen antecknas för identifiering av personen i fråga.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

103.

Lag

om ändring av 37 § i lagen om samfällda skogar

I enlighet med riksdagen beslut
ändras i lagen om samfällda skogar (109/2003) 37 §, sådan den lyder i lag 1491/2009, som följer:

37 §

Tryggande av panthavares ställning

Om ett område överläts från en samfällld skog eller en samfällld skog säljs och denna åtgärd föranleder att värdet av en eller flera delägarfastigheter sjunker betydligt, ska delägarlaget hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet deponera den del av köpeskillingen, jämte ränta, som tillkommer en sådan fastighet, om fastigheten belastas av pantfordringar. Vid styckningsförrättningen ska förrättningsmännen besluta för vilka fastigheters del köpeskillingen ska deponeras. Köpeskillingen får inte delas förrän förrättningsmännen har fattat sitt beslut.

En innehavare av panträtt eller inskriven sytning har samma rätt till den deponerade köpeskillingen som han har till delägarfastigheten. Om ägaren till delägarfastigheten inte kan visa att de rättsinnehavare som nämns ovan har gett tillstånd till att den deponerade köpeskillingen lyfts, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fördela medlen enligt vad som i utsökningsbalken (705/2007) bestäms om fördelning av köpeskillning för fast egendom.

I fråga om ersättning som betalts för ett område som lösts in från en samfällld skog tillämpas vad som i 1 och 2 mom. bestäms om köpeskillning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

104.

Lag

om ändring av lagen om skydd för växters sundhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003) 4, 6, 9–11, 14, 17, 26, 28, 30, 33 och 34 §, sådana de lyder, 4 och 26 § i lagarna 384/2008 och 1492/2009, 6 § delvis ändrad i lag 1492/2009, 9, 10, 14 och 28 § i lag 1492/2009, 11 § i lagarna 384/2008, 1492/2009 och 948/2012, 17 och 33 § i lag 384/2008, 30 § i lag 948/2012 och 34 § i lag 97/2014 som följer:

4 §

Registreringsskyldighet och villkor för registrering

Växter, växtprodukter och andra föremål, med vilka skadegörare lätt kan spridas, får marknadsföras, produceras för marknadsföring, lagras, importeras och exporteras endast av en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket för tillsynsändamål (*växtskyddsregistret*).

En lokal marknadsförare eller en person som sporadiskt exporterar obetydliga mängder växter, växtprodukter eller andra föremål eller en person som för eget bruk importerar endast obetydliga mängder sådana växter, växtprodukter eller andra föremål är inte skyldig att registrera sig. Skyldigheten att registrera sig gäller inte heller sådana importörer eller exportörer som finns upptagna i ett motsvarande officiellt register som förs av växtskyddsmyndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

I enlighet med vad som i Europeiska gemenskapens bestämmelser föreskrivs om växters sundhet eller vad som i internationella avtal som är bindande för Finland bestäms om skydd av växters sundhet, utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål som registreringsskyldigheten gäller.

En aktör som uppfyller förutsättningar för registrering har rätt att bli registrerad i växtskyddsregistret. För registrering krävs att

1) aktören upprätthåller ett uppdaterat schema över var de växter, växtprodukter och andra föremål som omfattas av denna lag är belägna,

2) aktören för register över produktionsplatserna och de produkter som omfattas av denna lag och som producerats eller marknadsförts på dessa platser och förts till en lagerplats eller annan plats som nämns i växtskyddsregistret, samt bevarar dessa uppgifter under minst ett år,

3) aktören utför åtminstone en visuell kontroll av de produkter och utrymmen som omfattas av denna lag i syfte att konstatera en eventuell förekomst av skadegörare, samt

4) det finns en person som ansvarar för växternas sundhet på den registrerade enheten.

Ansökan om registrering i växtskyddsregistret görs hos Livsmedelssäkerhetsverket. Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om registrering kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Marknadsföring

Vissa växter, växtprodukter och andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas får, med undantag av lokal marknadsföring, marknadsföras endast om de är försedda med växtpass eller annat intyg över föremålets sundhet. Varje varuparti som marknadsförs ska förses med ett växtpass eller annat intyg som beviljats i någon av Europeiska unionens medlemsstater.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar på ansökan en aktör rätt att använda växtpass, om aktörens verksamhet är underställd officiell kontroll av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet och uppfyller bestämmelserna om växters sundhet. Livsmedelssäkerhetsverket utfärdar andra intyg som avses i 1 mom. för föremål eller verksamhet som uppfyller bestämmelserna om växters sundhet.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska unionens bestämmelser om växters sundhet, bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas som omfattas av denna skyldighet, vilket intyg som ska användas vid marknadsföring av varje sådant föremål

RP 14/2018 rd

och vilka krav på växters sundhet som ska vara uppfyllda i verksamheten för att föremålen ska beviljas växtpass eller annat intyg.

9 §

Anmälan när verksamheten ändras eller upphör

Om aktören upphör med sin verksamhet eller om verksamheten förändras väsentligt ska aktören göra en anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att en skadegörare som avses i en förordning utfärdad med stöd av 2 § 3 mom. förekommer på fastigheter eller delar av fastigheter eller i odlingar, varulager, transportmedel eller byggnader som den äger eller besitter, är skyldig att omedelbart anmäla detta till det behöriga landskapet eller Livsmedelssäkerhetsverket. Detsamma gäller en myndighet som i sin verksamhet upptäcker en sådan skadegörare. Landskapet ska anmäla förekomsten av skadegörare till Livsmedelssäkerhetsverket.

11 §

Bekämpning av skadegörare

För att bekämpa skadegörare eller förhindra att de sprids kan

1) en markägare, odlare eller en ägare eller innehavare av en fastighet eller en del därav förpliktas att vidta nödvändiga åtgärder för utrotning av skadegörare som förekommer på fastigheten,

2) det bestämmas om nödvändig rengöring eller desinficering av en byggnad, ett arbetsredskap, ett transportmedel eller annat föremål som har smittats av skadegörare, samt om sättet för den nödvändiga rengöringen och desinficeringen,

3) det bestämmas om nödvändig rengöring, desinficering eller förstöring av växter eller förpackningar eller packningsmaterial av vegetabiliskt ursprung samt om sättet för den nödvändiga rengöringen, desinficeringen eller förstörandet, eller utfärdas nödvändiga begränsningar för användningen av växter eller förpackningar eller packningsmaterial av vegetabiliskt ursprung,

4) det bestämmas om nödvändiga förbud mot samt villkor och begränsningar för odling och transport av samt handel med växter,

5) det bestämmas om nödvändiga åtgärder som ska vidtas i samband med odling och skörd av samt handel med växter,

6) det meddelas nödvändiga förbud mot eller uppställas nödvändiga villkor för marknadsföring, import och export av växter, växtprodukter, skadegörare och andra sådana föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas, samt

7) en aktör förpliktas att iaktta andra begränsningar, förbud och åtgärder som är nödvändiga för att skadegörare ska kunna bekämpas och spridningen av dem förhindras.

Närmare bestämmelser om de åtgärder, förelägganden, förbud, villkor och begränsningar som avses i 1 mom. meddelas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med vad som i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om växters sundhet eller vad som i internationella avtal som är bindande för Finland bestäms om skydd av växters sundhet. Förordningen kan gälla samtliga skadegörare eller enbart vissa skadegörare.

Med stöd av en förordning som avses i 2 mom. fattar Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet beslut om bekämpning för varje enskild aktör. Ett beslut om bekämpning kan fattas även utan att aktören hörs, om avgörandet av ärendet inte tål uppskov utan att det orsakar betydande fara för växters sundhet och om det inte är möjligt att höra aktören utan dröjsmål. Om det finns särskilda skäl att misstänka att en sådan skadegörare som avses i förordningen före-

RP 14/2018 rd

kommer, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta åtgärder enligt 1 mom. 6 punkten redan innan förekomsten har bekräftats.

Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet kan på Livsmedelssäkerhetsverkets bekostnad vidta de brådskande och obetydliga åtgärder som avses i 1 mom., om underlåtelse att vidta åtgärden äventyrar växters sundhet.

Jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom bevilja Livsmedelssäkerhetsverket tillstånd att vidta åtgärder enligt 1 mom. i fråga om skadegörare som det inte utfärdats bestämmelser om genom en i 2 mom. avsedd förordning. Om förekomsten av en sådan skadegörare medför ett omedelbart hot mot växters sundhet och saken inte tål uppskov, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga bekämpningsåtgärder enligt 1 mom. redan innan tillståndet beviljats.

14 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för organiseringen av tillsynen svarar på riksnivå Livsmedelssäkerhetsverket och på regional nivå landskapet. Livsmedelssäkerhetsverket är i Finland en sådan växtskyddsmyndighet som avses i direktivet om växters sundhet.

Importen övervakas av Tullen till den del denna övervakningsuppgift inte ska skötas av Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om de uppgifter som hör till Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet och som ska överföras till Tullen, i enlighet med särskilt avtal mellan jord- och skogsbruksministeriet och finansministeriet om överföringen och omfattningen av uppgifterna.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

17 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en plan för tillsynen.

26 §

Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning

Livsmedelssäkerhetsverket kan besluta om förbud mot användning av ett växtpass eller annat intyg som avses i 6 § eller mot användningen av ett sundhetscertifikat, ett intyg eller en märkning som avses i 7 §, om det är nödvändigt för att bekämpa en skadegörare eller hindra att den sprids eller om förutsättningarna för användning av växtpasset, sundhetscertifikatet, intyget eller märkningen inte längre uppfylls. Berörda parter ska alltid utan dröjsmål underrättas om beslutet. Ett förbud som har meddelats muntligt ska bekräftas skriftligt. Förbudet ska hävas omedelbart när det inte längre finns något skäl för det.

Förbudet ska meddelas för viss tid, om den brist som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Förbudet ska återkallas utan dröjsmål, om bristfälligheten har avhjälpits eller om den inte längre är av betydelse med tanke på förbudet. Berörda parter ska utan dröjsmål underrättas om att förbudet har återkallats.

Om ärendet inte tål uppskov kan utöver Livsmedelssäkerhetsverket även landskapet eller en auktoriserad inspektör temporärt förbjuda att ett växtpass, ett sundhetscertifikat eller annat intyg eller en märkning används. Ett temporärt användningsförbud ska utan dröjsmål hänskjutas till Livsmedelssäkerhetsverket. Förbudet förfaller om Livsmedelssäkerhetsverket inte fattar ett beslut enligt 1 mom. inom en vecka efter det att förbudet meddelades.

28 §

RP 14/2018 rd

Vite eller tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet kan förena de begränsningar, förbud, åtgärder eller förfaranden som avses i 11 § eller förbud enligt 26 § att använda växtpass, sundhetscertifikat eller något annat intyg eller märkning med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

30 §

Ersättning av kostnader till följd av beslut om bekämpning av skadegörare

Livsmedelssäkerhetsverket kan besluta att de direkta och nödvändiga kostnaderna för verkställigheten av ett beslut om bekämpning enligt 11 § om att utrota skadegörare ska ersättas aktören helt eller delvis av statens medel, om de skador som orsakats växtproduktionen är exceptionellt stora. En förutsättning för att ersättningen ska betalas är att aktören på grund av utrotningsåtgärderna har orsakats betydande kostnader som har oskäligt stor betydelse för aktörens näring eller som behöver ersättas för att aktören ska kunna fortsätta med sin näring. Ersättning kan betalas endast till den del aktören inte får ersättning på grundval av försäkring eller ur en fond.

Närmare bestämmelser om värderingen och beräkningen av de kostnader och skador som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ersättning ska sökas inom sex månader efter det att sökanden har fått kännedom om att kostnaderna eller skadan har uppkommit. Ansökan ska ställas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till det behöriga landskapet, och den ska innehålla tillräcklig utredning om kostnaderna och skadorna. Om en ansökan om ersättning gäller ett beslut om bekämpning som fattats av landskapet, ska landskapet lämna Livsmedelssäkerhetsverket ett utlåtande om ansökan.

Om kostnader eller skador har ersatts utan grund ska Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att det överbetalda beloppet ska betalas tillbaka. På belopp som ska betalas tillbaka ska betalas en årlig ränta i enlighet med 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) från ingången av den månad då ersättningen har betalats ut. Om beloppet inte betalas tillbaka senast på den förfallodag som Livsmedelssäkerhetsverket bestämt, ska en årlig dröjsmålsränta betalas på beloppet i enlighet med den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen. Om det belopp som ska betalas tillbaka är ringa eller om det med tanke på den återbetalningsskyldiges ekonomiska ställning och förhållanden ska anses oskäligt att kräva återbetalning eller ta ut ränta, kan den återbetalningsskyldige helt eller delvis befrias från återbetalningsskyldighet eller skyldighet att betala ränta.

33 §

Avgifter, arvoden och ersättningar

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Livsmedelssäkerhetsverket betalar arvoden för inspektioner och provtagningar enligt denna lag till de inspektörer som auktoriserats av verket, samt ersätter inspektörernas kostnader.

För inspektioner som landskapet utför med stöd av denna lag och som inte utförs för att kartlägga skadegörare tar landskapet ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt.

34 §

Sökande av ändring

Beslut enligt 11 § eller 6 kap. samt Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). På besvär över beslut om taxa för avgifter på landskapsnivå tillämpas dock vad som föreskrivs i 17kap. i landskapslagen.

När det gäller andra än i 1 mom. avsedda beslut får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen omprövning begäras hos den myndighet som fattat beslutet. Beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till antingen på grund av områdets läge eller näringsutövarens hemort.

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 11 § eller 6 kap. eller Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i fråga om uppgifter som i enlighet med 14 § 2 mom. genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet överförts till Tullen söks i den ordning som föreskrivs i tullagen 304/2016.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

105.

Lag

om upphävande av lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder (686/2004).

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom en särskild lag.

På stöd för vatten- och avloppsåtgärder som har beviljats före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Landsbygdsverket ansvarar för de uppgifter i anslutning till övervakningen av beviljade stöd som enligt den upphävda lagen hör till närings-, trafik- och miljöcentralen.

106.

Lag

om ändring av 19 § i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning (1157/2005) 19 §, sådan den lyder i lag 1494/2009, som följer:

19 §

Tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ska övervaka att Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning är lagenlig och ändamålsenlig. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska övervaka hur befogenheterna inom jakt- och fiskeövervakningen utövas.

Forststyrelsen ska med tanke på tillsynen kalenderårsvis avfatta en verksamhetsberättelse om jakt- och fiskeövervakningen och före utgången av februari följande år sända den till de myndigheter som avses i 1 mom. Tillsynsmyndigheterna har rätt att av Forststyrelsen få en kopia av en händelserapport som avses i 17 § samt annan information som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

107.

Lag

om ändring av livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i livsmedelslagen (23/2006) 32, 33, 63 och 76 §, av dem 32 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 352/2011, 33 § sådan den lyder i lag 352/2011 och 76 § sådan den lyder i lag 970/2015, samt

ändras 3 § 3 mom., 6 § 6 punkten, 14, 15, 15 a, 21 a, 22, 22 a, 24, 30, 31, 34, 41-43, 45, 46, 48, 49, 51, 52, 54, 63, 64, 71, 74, 75, 77, 81, 83, 85 och 86 §, av dem 3 § 3 mom. sådan den lyder i lag 352/2011, 14, 15, 15 a, 31, 33, 42 och 49 § sådana de lyder i lag 352/2011, 21 a § sådan den lyder i lag 643/2010, 22 § sådan den lyder i lagarna 365/2013 och 503/2014, 22 a § sådan den lyder i lag 365/2013, 24, 45 och 46 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 989/2007, 30 § sådan den lyder i lag 128/2017, 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1495/2009, 365/2013 och 503/2014, 43 § sådana de lyder i lagarna 352/2011, 365/2013 och 503/2014, 48 § sådan den lyder i lag 1153/2016, 52 § sådan den lyder i lagarna 1495/2009 och 365/2013, 71 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 989/2007, 130/2009, 643/2010, 352/2011 och 559/2014, 74 och 75 § sådana de lyder i lag 970/2015, 83 § sådan den lyder i lagarna 352/2011 och 503/2014, 85 § sådan den lyder i lag 1724/2009 samt 86 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1495/2009, som följer:

3 §

Lagstiftningen i Europeiska unionen

Till den del Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), nedan biproduktförordningen, gäller de livsmedelslokaler som avses i denna lag eller den verksamhet som där bedrivs är Livsmedelssäkerhetsverket och landskapets behöriga tillsynsmyndigheter på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

6) *tillsynsmyndighet* statliga myndigheter och landskap som sköter tillsynsuppgifter enligt denna lag.

14 §

Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler

Anmälningar om livsmedelslokaler handläggs av det landskap där livsmedelslokalen är belägen. Anmälningar om mobila livsmedelslokaler samt om sådana livsmedelslokaler där syftet med verksamheten enbart är att transportera eller förvara livsmedel i ett eller flera transportfordon eller en eller flera containrar handläggs av det landskap där verksamheten inleds eller där anmälan tidigare gjorts om livsmedelslokalens verksamhet.

Anmälan om en livsmedelslokal som används enbart för försäljning, förmedling eller annan hantering av livsmedel utan att livsmedlen finns i lokalen i fråga kan handläggas av företagarens hemlandskap, om det är oklart i vilket landskap lokalen är belägen eller om det finns andra särskilda skäl.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet handlägger anmälningar om tillverknings- och lagringsplatser som avses i 5 och 35 § i alkohollagen (1143/1994). Landskapet handlägger anmälningar om sådana detaljhandelsställen för alkoholdrycker som avses i 13 § och 14 § 2 mom. i alkohollagen.

Den myndighet som handlägger en anmälan om en livsmedelslokal ger livsmedelsföretagaren ett intyg över att anmälan handlagts. Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om anmälda livsmedelslokaler till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om handläggningen av anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Godkännande av livsmedelslokaler som anläggningar

Anläggningar som avses i 13 § 2 mom. godkänns av det landskap där anläggningen är belägen. En mobil anläggning godkänns av det landskap där verksamheten inleds.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner ändå slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar. Landskapet Lappland godkänner renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av en livsmedelslokal som anläggning. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar från det att ärendet blivit anhängigt, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om de livsmedelslokaler som myndigheten har godkänt som anläggningar till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om fattandet av beslut om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 a §

Underrättelse om mobil livsmedelslokal

En livsmedelsföretagare ska underrätta de landskap där verksamheten bedrivs om försäljning och annan hantering av livsmedel i en anmäld eller godkänd mobil livsmedelslokal.

RP 14/2018 rd

Livsmedelsföretagaren ska ändå underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om slakt och hantering av livsmedel i ett mobilt slakteri och i en mobil inrättning för vilthantering samt i en anläggning i anslutning till dem. Landskapet Lappland ska på motsvarande sätt underrättas om verksamhet i ett mobilt renslakteri och i en anläggning i anslutning till det.

Myndigheten ska ha fått informationen senast fyra vardagar innan anmäld verksamhet inleds och senast två veckor innan godkänd verksamhet inleds.

21 a §

Anmälan om utsläppande på marknaden av produkter som kommer i beröring med livsmedel

Företagare som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel ska anmäla sitt verksamhetsställe och den verksamhet som bedrivs där till det landskap där verksamhetsstället finns.

Närmare bestämmelser om hur den anmälan som avses i 1 mom. ska göras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska göra en anmälan landskapet om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion betraktas utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten från producenten direkt till konsumenten. Landskapet ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om landskapet får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet. Landskapet ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 a §

Godkännande av primärproduktionsställe

En livsmedelsföretagare som bedriver sådan verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 6.3 i allmänna förordningen om livsmedelshygien ska med avvikelse från 22 § 1 mom. ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos landskapet innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. I fråga om verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten ska dock i stället för en ansökan om godkännande göras en anmälan enligt 22 § 1 mom.

Ansökan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

RP 14/2018 rd

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av ett primärproduktionsställe. Tillsynsmyndigheten kan förena beslutet med villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar från det att ärendet blivit anhängigt, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Närmare bestämmelser om den ansökan som avses i 1 mom. och om beslutet om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter

Livsmedelsföretagaren ska omedelbart underrätta den behöriga tillsynsmyndigheten om betydande hälsofaror som uppdagats i egenkontrollen eller på annat sätt samt om åtgärder som vidtagits för att rätta till dessa missförhållanden. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om en livsmedelsföretagare har fått kännedom om att ett av företagaren producerat, bearbetat eller distribuerat livsmedel har orsakat matförgiftning eller om livsmedelsföretagaren misstänker att ett av företagaren producerat, bearbetat eller distribuerat livsmedel kan orsaka matförgiftning, ska företagaren omedelbart anmäla detta till landskapet. Ett livsmedel som misstänks ha orsakat matförgiftning eller ett prov av livsmedlet ska förvaras så att det kan undersökas på laboratorium för klarläggande av orsaken till matförgiftningen.

Bestämmelser om livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter finns också i artikel 19 i allmänna livsmedelsförordningen.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

- 1) utvärdera genomförandet av livsmedelstillsynen i landskapen,
- 2) sörja för livsmedelstillsynen i slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar i anslutning till dem,
- 3) ansvara för planering och genomförande av den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,
- 4) på riksnivå ansvara för sådana uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen som kräver särskild sakkunskap,
- 5) utvärdera de riktlinjer för god praxis som avses i artikel 8 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,
- 6) verka som den i allmänna livsmedelsförordningen avsedda nationella kontaktpunkten i systemet för snabb varning,
- 7) godkänna den utbildning av jägare i hälsa och hygien som avses i avsnitt IV bilaga III till hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung
- 8) sköta den riksomfattande informationen, riskkommunikationen och konsumentupplysningen,
- 9) utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som landskapet ordnar,
- 10) övervaka att förutsättningarna för godkännande av nationella kvalitetssystem som det godkänt uppfylls,
- 11) övervaka att kraven på kontrollerade uppfödningförhållanden som avses i trikinförordningen uppfylls på de primärproduktionsställena och grupper av primärproduktionsställena som verket har förklarat att uppfyller dessa krav,
- 12) vid bedömningen av lagenligheten i hälsopåståenden som används i marknadsföringsmaterial vara nationell myndighet som avses i artikel 3.2 a i kommissionens delegerade för-

ordning (EU) 2015/1829 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland,

13) fastställa det tillfälliga gränsvärde för bekämpningsmedelsrester som avses i artikel 18.4 i den förordning om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester som nämns i 3 § 1 mom. 13 punkten.

31 §

Landskap

Landskapet ska sörja för livsmedelstillsynen inom sitt verksamhetsområde på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska landskapet

1) göra anmälningar och rapporter som avses i livsmedelsbestämmelserna till Livsmedelssäkerhetsverket,

2) ge råd till livsmedelsföretagare och konsumenter samt meddela information i frågor som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag,

3) mot ersättning bistå de statliga myndigheterna i verkställandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,

4) offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer,

5) övervaka att skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. fullgörs i samband med landningar från fiskefartyg.

Landskapet Lappland sörjer för livsmedelstillsynen i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem.

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Övriga tillsynsmyndigheter är

1) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,

2) Försvarsmakten,

3) Tullen, och

4) gränsveterinärerna

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag,

1) planera, styra och verkställa tillsynen i fråga om drycker som innehåller mer än 2,8 volymp procent etylalkohol,

2) styra landskapet i tillsynen över detaljhandelsställen för alkoholdrycker.

Försvarsmakten sörjer för de uppgifter som enligt denna lag ska skötas av landskapets myndigheter för livsmedelstillsyn, till den del det gäller livsmedelslokaler som omfattas av försvarsmaktens tillsyn.

Tullen kontrollerar

1) att de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som importeras från länder utanför Europeiska unionen motsvarar livsmedelsbestämmelserna,

2) att de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som sänds till Finland från Europeiska unionens medlemsländer motsvarar livsmedelsbestämmelserna vid lossning och därtill hörande lagring av livsmedelspartiet i Finland,

3) att handlingarna rörande icke-animaliska livsmedel som transporteras som transitvaror är korrekta,

4) att handlingarna rörande de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som exporteras från Finland till länder utanför Europeiska unionen är korrekta,

5) i samband med import och export och i enlighet med ATP-avtalet internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och den specialutrustning som används vid dessa transporter.

RP 14/2018 rd

Närmare bestämmelser om Tullens uppgifter i övervakningen av exportkraven utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag i samband med den veterinära gränskontrollen av livsmedel av animaliskt ursprung.

41 §

Allmänna krav på tillsynen

Bestämmelser om livsmedelstillsynen finns förutom i denna lag också i Europeiska gemenskapens lagstiftning om dels livsmedelskontroll, livsmedelssäkerhet och livsmedels hälsomässiga kvalitet, dels hygien i livsmedelslokaler och på primärproduktionsställen.

Det riksomfattande tillsynsprogram och de tillsynsplaner som avses i detta kapitel ska uppgöras så, att de inbegriper de kontrollåtgärder som förutsätts i denna lag och i de bestämmelser i Europeiska gemenskapens livsmedelslagstiftning som faller inom tillämpningsområdet för denna lag.

Landskapet ska utarbeta ett kvalitetssystem för livsmedelstillsyn som lämpar sig för dess verksamhet, samt upprätthålla och tillämpa detta system. Bestämmelser om krav som gäller kvalitetssystemet finns i artikel 8 i kontrollförordningen.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artiklarna 4 och 5 i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

Livsmedelssäkerhetsverket ansvarar för köttbesiktningen i slakterier och inrättningar för vilthantering. Landskapet Lappland ansvarar för köttbesiktningen i renslakterier.

Vid köttbesiktningen och övervakningen kan köttinspektörer som är anställda av staten eller landskapet och som utbildats för ändamålet anlitas som hjälp. Vid köttbesiktningen och övervakningen kan också den personal som är anställd av livsmedelsföretagaren anlitas som hjälp på det sätt som anges i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

Närmare bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Livsmedelssäkerhetsverket får besluta om ändring av frekvensen och omfattningen av trikinundersökningarna då trikinförordningen ger möjlighet till det eller kräver det.

Landskapet kan sköta sådan köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som lag ankommer på staten, om landskapet har ingått ett avtal om detta med Livsmedelssäkerhetsverket.

45 §

Utredning av matförgiftningar

Om landskapet har fått en i 24 § 2 mom. avsedd anmälan om matförgiftning eller misstanke om matförgiftning eller om myndigheten av annan anledning befarar matförgiftning ska myndigheten, i samarbete med de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar, utan dröjsmål göra en utredning i fallet med påkallade epidemiologiska och mikrobiologiska undersökningar samt göra behövliga anmälningar till Institutet för hälsa och välfärd och Livsmedelssäkerhetsverket. Anmälningarna får inte innehålla personuppgifter.

Närmare bestämmelser om utredning av och anmälningar om matförgiftningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

Beredskap för särskilda situationer

RP 14/2018 rd

Livsmedelsverket ska utarbeta en sådan riksomfattande beredskapsplan för särskilda situationer som avses i artikel 13 i kontrollförordningen. Landskapet ska utarbeta en motsvarande plan för landskapets del.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för särskilda situationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

48 §

Tillsynsplaner

Landskapet ska utarbeta en tillsynsplan för regelbunden livsmedelstillsyn i landskapet på så sätt att riskerna med verksamheten beaktas i tillsynen på det sätt som föreskrivs i 6 a § och att tillsynen motsvarar de allmänna krav som gäller för tillsyn, förebygger hälsofaror och skyddar konsumenterna från ekonomisk förlust.

I landskapets tillsynsplan ska det riksomfattande tillsynsprogrammet beaktas.

Livsmedelssäkerhetsverket, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Tullen, Försvarsmakten och gränsveterinärerna ska utarbeta tillsynsplaner för den livsmedelstillsyn som de ansvarar för, och på dessa tillsynsplaner tillämpas det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om landskapets tillsynsplan.

49 §

Inspektionsrätt och rätt att närvara

En tillsynsmyndighet och en i 36 § avsedd utomstående sakkunnig har rätt att utföra sådana inspektioner som tillsynen förutsätter, ta del av handlingar och få tillträde till de ställen där verksamhet som avses i denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över efterlevnaden av denna lag förvaras. Tillsynsmyndigheten och utomstående sakkunniga har rätt att inspektera den utrustning, de redskap och de lokaler och utrymmen som används i verksamheten.

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara vid Europeiska kommissionens kontroller enligt artikel 45 i kontrollförordningen. En studerande som handleds av tillsynsmyndigheten och som utför praktik som ger introduktion i myndighetsverksamhet har rätt att närvara när tillsynsmyndigheten utför tillsyn och inspektioner.

I utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektioner utföras endast om det finns grundad anledning att misstänka att man har brutit eller bryter mot livsmedelsbestämmelserna på ett sätt som är straffbart enligt lag. En sådan inspektion ska vara nödvändig för att ett brott ska kunna utredas eller en allvarlig hälsofara förhindras. Inspektioner får utföras endast av en tillsynsmyndighet.

Om tillsynsmyndigheten i samband med övervakningen eller inspektionen konstaterar att ett livsmedel av animaliskt ursprung innehåller främmande ämnen i en mängd som strider mot livsmedelsbestämmelserna, har landskapet och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet förordnad veterinär rätt att inspektera det primärproduktionsställe från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. Landskapet och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet förordnade veterinären har då i denna lag föreskriven rätt att få information, ta prov och utföra inspektion. Endast landskapet har rätt att utföra inspektion i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsynsmyndigheters rätt att få tillträde till platser där verksamhet enligt denna lag bedrivs, och om deras rätt att få information gäller också de inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i något annat internationellt avtal som är bindande för Finland, om den internationella förpliktelse som binder Finland förutsätter detta.

51 §

Rätt att få information

Tillsynsmyndigheten har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av statliga myndigheter och landskap samt av livsmedelsföretagare och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag få den information som är nödvändig för tillsynen.

Rätten att få information gäller också sådan information som är nödvändig för att utföra de uppgifter som anges i livsmedelsbestämmelserna och som annars skulle vara sekretessbelagd på grund av att den gäller enskild affärsverksamhet eller yrkesutövning eller en enskild persons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd.

52 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten eller livsmedlens spårbarhet. Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar.

Tillsynsmyndigheten är skyldig att meddela Livsmedelssäkerhetsverket de uppgifter som behövs för register som verket för med stöd av 83 §. Tillsynsmyndigheten är dessutom skyldig att på begäran meddela de övriga uppgifter om inspektioner, tillsynsåtgärder, tillsynspersonal, avgifter och tillsynen som behövs för uppföljningen av tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Veterinärers skyldighet att lämna uppgifter

Om en veterinär i samband med ett veterinärbesök på ett primärproduktionsställe noterar att hälsotillståndet hos djuren på primärproduktionsstället väsentligt försvagar den livsmedelshygieniska kvaliteten på livsmedel som härrör från djuren, ska veterinären meddela detta till djurens ägare eller innehavare samt till landskapet.

64 §

Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om användning av administrativa tvångsmedel

Livsmedelssäkerhetsverket fattar beslut om användning av sådana administrativa tvångsmedel som avses i 55–59 § när det gäller områden som är större än ett landskap.

Livsmedelssäkerhetsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för ett enda landskap, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som landskapet vidtar inte räcker till för att förebygga hälsofara.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål underrätta de berörda landskapen om beslut verket fattat med stöd av 1 och 2 mom.

71 §

Avgifter för landskapets prestationer

Landskapet ska enligt en taxa som det godkänt ta ut avgift av livsmedelsföretagaren för

- 1) godkännande av anläggning och handläggning av anmälan om en annan livsmedelslokal än en sådan som avses i 13 § 3 mom.,
- 2) inspektioner, provtagning och undersökning av prov i enlighet med landskapets tillsynsplan,

3) övervakning av livsmedelslokaler som exporterar livsmedel till länder utanför Europeiska unionen till den del exporten, enligt de krav som köparlandet ställer, förutsätter en mera omfattande övervakning än normalt,

4) kontroll för övervakning av de åtgärder som avses i 7 kap., och som grundar sig på att livsmedelsbestämmelserna inte har följts.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. ska landskapet också för annan övervakning samt för sådana inspektioner och undersökningar som hänför sig till den ta ut en avgift enligt bestämmelserna i artikel 27 och 28 i kontrollförordningen.

Landskapet får också ta ut en avgift för inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av en i 17 kap. i miljöskyddslagen (527/2014) avsedd förordning av statsrådet.

Staten ersätter de kostnader landskapet orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom livsmedelstillsyn som enligt denna lag hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av författningar eller Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar och som Livsmedelssäkerhetsverket har styrt till landskapen. I fråga om utförandet av de tillsynsuppgifter som anges i 30 § 4 punkten ersätter staten endast landskapets kostnader för provundersökning.

De avgifter som avses i 1 mom. bestäms så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för åtgärden, om inte något annat följer av artiklarna 27 och 28 i kontrollförordningen. Närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som avses i artiklarna 27 och 28 i kontrollförordningen och om hur avgifternas storlek bestäms utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Sökande av ändring i beslut av ett landskap

Omprövning av ett beslut som fattats av en tjänsteinnehavare i ett landskap får inom 14 dagar från delfäendet av beslutet begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Begäran om omprövning ska riktas till den myndighet som avses i 130 § i landskapslagen.

Sådana beslut av ett landskap som avses i 15 och 55–61 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

När det gäller andra beslut av ett landskap än sådana som avses i 1 och 2 mom. får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i beslut som gäller livsmedelsbestämmelser på landskapsnivå enligt 86 § och taxan för landskapets avgifter får sökas på det sätt som anges i 17 kap. i landskapslagen.

75 §

Sökande av ändring i beslut om köttbesiktning

I ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet fattat om köttbesiktning får ändring inte sökas genom besvär. Part kan framställa en begäran om omprövning av beslutet till Livsmedelssäkerhetsverket eller, när det gäller renköttbesiktning enligt 43 § 2 mom., till landskapet Lappland. Begäran om omprövning ska framställas skriftligen inom 14 dagar efter att beslutet meddelades. Begäran om omprövning ska behandlas utan dröjsmål.

Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

77 §

Tillsynsmyndigheters rätt att söka ändring

En myndighet har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket dess beslut har upphävts eller ändrats.

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt eller ändrat ett beslut som ett landskap har fattat med anledning av något annat än en begäran om omprövning. Livsmedelssäkerhetsverkets besvärsmått gäller inte ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som avses i 74 § 4 mom. i denna lag.

81 §

Sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretess när det gäller uppgifter som erhållits under tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Oberoende av tystnadsplikten får uppgifter som erhållits vid tillsynen över att denna lag iakttas eller vid utförandet av uppgifter i anslutning till tillsynen och som gäller en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden lämnas till

- 1) statliga myndigheter och landskap för utförande av uppgifter enligt denna lag,
- 2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,
- 3) utländska organ och inspektörer, om det krävs enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

83 §

Register

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen samt med tanke på den tillsyn som verket utövar ett riksomfattande register över alla livsmedelslokaler, verksamhetsställen som på marknaden släpper ut produkter som kommer i kontakt med livsmedel, första ankomstplatser, livsmedelsföretagare med ansvar för import och vidareförsäljning, godkända laboratorier, utbildade personer som genomgått den utbildning för jägare i hygien som avses i kapitel I i avsnitt IV i bilaga III till hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung samt över sådana primärproduktionsställen och grupper av primärproduktionsställen som verket har erkänt att uppfyller kraven på kontrollerade uppfödningförhållanden som avses i trikinförordningen. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkännandenummer till anläggningar som avses i 13 § 2 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för register över detaljhandelsställen för alkoholdrycker och platser för tillverkning och lagring av alkoholdrycker.

Landskapet för ett register över de livsmedelslokaler som det övervakar och över verksamhetsställen under myndighetens tillsyn som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket för i enlighet med lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) register över primärproduktionsställena. Bestämmelser om ansvaret vid registerföringen finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Landskapen använder och uppdaterar registret över primärproduktionsställen i den omfattning de uppgifter som anges i denna lag förutsätter detta. Register över fiskefartyg och vattenbruksanläggningar förs i enlighet med lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik av jord- och skogsbruksministeriet samt i enlighet med lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) av jord- och skogsbruksministeriet och landskapen.

Livsmedelssäkerhetsverket för, med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen, utifrån de anmälningar som avses i 40 § 4 mom. och 45 § 1 mom. register över omständigheter som hänför sig till utredningen av matförgiftningar och uppföljningen och övervakningen av zoonoser.

85 §

Statsandel

RP 14/2018 rd

På verksamhet som ett landskap ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om finansiering av landskapen (/), om inte något annat föreskrivs genom lag.

86 §

Livsmedelsföreskrifter på landskapsnivå

Landskapet kan utfärda allmänna föreskrifter för ett landskap eller en del av ett landskap i syfte att förebygga livsmedelsrelaterad hälsofara och övervaka de hälsomässiga förhållandena i anslutning till livsmedel, om de behövs för verkställigheten av denna lag och beror på de lokala förhållandena.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) hantering, försäljning eller överlåtelse av livsmedel på en stor offentlig tillställning,
- 2) hantering, försäljning eller överlåtelse av livsmedel på torg eller någon annanstans utomhus.

Landskapet får dispens undantag från livsmedelsföreskrifterna på de grunder som anges dem.

Beslutet om godkännande av livsmedelsföreskrifter ska delges på det sätt som landskapets tillkännagivanden offentliggörs i landskapet. Beslutet anses ha blivit delgivet när kungörelsen har lagts fram offentligt. Livsmedelsföreskrifternas ikraftträdande ska kungöras på samma sätt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

108.

Lag

om ändring av lagen om gödselfabrikat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om gödselfabrikat (539/2006) 17, 21, 23 och 36 §, av dem 17 § sådan den lyder i lag 520/2015, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2015 samt 36 § sådan den lyder i lag 1498/2009, som följer:

17 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av gödselfabrikationsförordningen och denna lag samt för tillsynen över att gödselfabrikationsförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas samt för organiseringen av tillsynen. Varje landskap övervakar utsläppandet av gödselfabrikat på marknaden och användningen av gödselfabrikat inom sitt verksamhetsområde. Förutom Livsmedelssäkerhetsverket övervakar Tullen importen och exporten av gödselfabrikat.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som utövas av Tullen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Förhandsanmälan

RP 14/2018 rd

En förhandsanmälan ska lämnas till tillsynsmyndigheten i fråga om gödselselfabrikat eller råvaror till sådana som importeras från en stat utanför unionen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheten om ett parti gödselselfabrikat eller råvaror till sådana samt om när och hur verksamhetsutövaren ska göra förhandsanmälan.

Ett parti gödselselfabrikat eller råvaror till sådana som ska föras in till Finland kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under Tullens uppsikt på ett ställe som godkänts av tillsynsmyndigheten tills tillsynsmyndigheten har fått tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i gödselmedelsförordningen och denna lag och med stöd av denna lag uppfylls.

23 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en tillsynsplan för organiseringen av tillsynen över gödselselfabrikaten och råvarorna i dessa och en kontrollrapport över de kontroller som utförts.

36 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett förordnande enligt 32 §, ett förbud enligt 33 § 1 mom. eller ett förordnande om förstörande eller utförsel enligt 35 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Även landskap kan fatta ett beslut om hot om tvångsutförande eller tvångsutförande.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

109.

Lag

om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) 3 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 1000/2012, och 34 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1787/2009, samt

ändras 3, 39, 50, 63–66, 70 och 73 §, av dem 39, 50, 63 och 64 § sådana de lyder i lag 1499/2009, 65 § sådan den lyder i lagarna 441/2007 och 1499/2009, 66 och 70 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1499/2009 och 73 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1282/2006 och 1499/2009, som följer:

39 §

Delgivning av beslut

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. Landskapet ska informeras om avgörandet. Om avträdaren har bedrivit renhushållning, ska dessutom Renbeteslagsföreningen informeras om avgörandet.

50 §

RP 14/2018 rd

Rätt att kräva utredning av mottagaren av avträdelsestöd

Pensionsanstalten eller landskapet kan av grundad anledning av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för erhållande av avträdelsestöd. Om stödtagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid, som inte får vara kortare än en månad, lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att betalningen av avträdelsestödet avbryts tills utredningen har lämnats.

63 §

Verkställighet av lagen

För verkställigheten av denna lag svarar landskapen, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet och pensionsanstalten.

64 §

Verkställighet av lagen i landskapet Åland

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag hör till landskapet.

65 §

OrdnanDET av tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för tillsynen över användningen av avträdelsestöd. Landsbygdsverket ansvarar för genomförandet av tillsynen. Ministeriet har rätt att styra och övervaka pensionsanstaltens verksamhet till den del pensionsanstalten utför uppgifter som avses i denna lag. Landsbygdsverket har rätt att granska pensionsanstaltens verksamhet i fråga om verkställandet av det stödsystem som avses i denna lag.

När pensionsanstalten verkställer stödsystemet ska den se till att stöd inte betalas i strid med förbindelserna. Pensionsanstalten ska ordna sin verksamhet så att jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan övervaka uppfyllandet av villkoren för beviljande och betalning av stöd samt fullgörandet av förbindelserna.

Landskapet ska för sin del övervaka att förbindelserna fullgörs.

66 §

Utförande av kontroller som gäller stödtagare och förbindelsegivare

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet har rätt att låta sina anställda tjänstemän utan förhandsanmälan utföra sådana kontroller som behövs för tillsynen över att villkoren för beviljande och betalning av stöd enligt denna lag iakttas samt att förbindelserna fullgörs.

En stödtagare och en förbindelsegivare är skyldig att utan ersättning för den som utför kontrollen visa upp de handlingar med vars hjälp det kan konstateras om det har funnits förutsättningar för beviljande och betalning av stödet och om förbindelserna har infriats. Med handlingar avses även motsvarande material som har skapats eller sparas med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt. Stödtagarna och förbindelsegivarna är även i övrigt skyldiga att bistå vid kontrollerna. Den som utför kontroller har rätt att i den omfattning som tillsynsuppgiften förutsätter granska de områden som omfattas av förbindelsen samt produktions- och ekonomibyggnader. Kontroll får inte förrättas i lokaler som omfattas av hemfriden.

70 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställande av lagstadgade uppgifter

Pensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter få uppgifter för avgörandet av ett försäkrings-, pensions- eller förmånsärende samt för verkställandet av lagstadgade uppgifter, enligt vad som föreskrivs i 198 § i lagen om pension för arbetstagare.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och landskapet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter av pensionsanstalten få de uppgifter om en mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som föreskrivs i 65 och 66 §. Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket har rätt att få uppgifter om alla mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare. Landskapet har rätt att få uppgifter om de stödtagare och förbindelsegivare som har avgivit förbindelse om en gårdsbruksenhet som är belägen inom myndighetens verksamhetsområde.

I fråga om rätten för de myndigheter som avses i 2 mom. att sammanställa personuppgifter som den fått från pensionsanstalten och andra myndigheter och som är nödvändiga för att övervaka användningen av stödet och infriandet av förbindelserna tillämpas det som föreskrivs i 69 § 5 mom.

73 §

Pensionsanstaltens rätt och skyldighet att lämna uppgifter

Pensionsanstalten ska lämna uppgifter till de i 19 § i trafikförsäkringslagen (279/1959) avsedda försäkringsbolagen, Trafikförsäkringscentralen, Statskontoret, Folkpensionsanstalten samt skatteförvaltningen i enlighet med 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

På avträdelsestöd tillämpas också det som i 204 och 205 § samt 206 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om utlämnande av uppgifter för frivilligt grupp-tilläggspensionsskydd och för utredning av brott och missbruk samt om utlämnande av uppgifter till myndigheter. Likaså tillämpas på avträdelsestöd det som i 208 § 1 och 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om vidare utlämnande av uppgifter.

Pensionsanstalten ska för uppföljning av och tillsyn över användningen av avträdelsestöd lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de i 70 § 2 mom. avsedda uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över användningen av stödet och verkställigheten av stödsystemet. Närmare bestämmelser om lämnande av uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet har rätt att av pensionsanstalten få personbeteckning samt kontaktuppgifter för mottagare av avträdelsestöd och hans eller hennes make samt för förbindelsegivare och hans eller hennes make.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

110.

Lag

om ändring av lagen om transport av djur

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om transport av djur (1429/2006) 47 och 48 §, av dem 47 § sådan den lyder i lag 768/2009,

ändras 4, 16–19, 21, 22, 25, 26, 29, 36, 38, 43, 44 och 46 §, av dem 4 och 36 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1501/2009, 16–19, 21, 22, 25, 29 och 38 § sådana de lyder i lag 1501/2009 och 46 § sådan den lyder i lag 973/2015, samt

fogas till lagen en ny 27 a §, som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *transport* förflyttning av djur med hjälp av ett eller flera transportmedel inklusive ilastning, urlastning, omlastning och vila samt andra åtgärder i samband med detta, fram till det att urlastningen av djuren är avslutad på bestämmelseorten,

2) *lång transport* en transport enligt definitionen i artikel 2 punkt m i djurtransportförordningen,

3) *transportmedel* vägfordon, järnvägsfordon, fartyg och luftfartyg som används för djurtransport,

4) *behållare* låda, bur, box, tank, container eller liknande som används för transport av djur; vad som föreskrivs i denna lag om transportmedel ska i tillämpliga delar iakttas också i fråga om behållare,

5) *transportör* en transportör enligt definitionen i artikel 2 punkt x i djurtransportförordningen,

6) *person som transporterar djur* en person som transporterar ett eller flera djur i en transport som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen, och

7) *tillsynsmyndighet* landskapet, polisen, besiktningsveterinär och gränsveterinär.

16 §

Ansökan om tillstånd att transportera djur

I djurtransportförordningen avsett tillstånd att transportera djur ska sökas hos det landskap inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort, där en sökande från en annan medlemsstat är etablerad eller där en sökande som är etablerad i ett tredjeland är företrädd.

Ansökan ska innehålla uppgift om sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation. Till ansökan ska fogas de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen och som utgör förutsättning för att tillstånd ska beviljas, med undantag för utredning över att sökanden inte har gjort sig skyldig till brott mot djurskyddslagstiftningen.

17 §

Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur

Landskapet beviljar tillstånd att transportera djur, om sökanden uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen.

Landskapet kan återkalla ett tillstånd, om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om transporten av djur inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och transportören inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

18 §

Anmälan om förändringar

Transportören ska göra en i artikel 6.2 i djurtransportförordningen avsedd anmälan om förändringar i de förutsättningar som gäller tillståndet till det landskap som har beviljat tillståndet.

19 §

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter söks hos det landskap som beviljar tillståndet att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av landskapet.

Landskapet beviljar intyg om godkännande, om transportmedlet uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Landskapet kan återkalla intyget om godkännande, om transportmedlet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas genast, om bristen i transportmedlet är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

21 §

Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon

Kompetensbevis för förare och skötare på sådana vägfordon för transport av tama hästdjur samt tamdjur av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfå som avses i djurtransportförordningen söks hos det landskap inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort.

Kompetensbevisen beviljas av landskapet. Bestämmelser om beviljande av kompetensbevis finns i artikel 17.2 i djurtransportförordningen och om återkallande av kompetensbevis i artikel 26.5 i den förordningen.

22 §

Kontrollstationer

Det godkännande av kontrollstationer som avses i rådets förordning (EG) Nr 1255/97 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG, nedan *kontrollstationsförordningen*, söks hos det landskap inom vars verksamhetsområde kontrollstationen är placerad.

Landskapet godkänner kontrollstationen, om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. Landskapet kan återkalla godkännandet, om den som driver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om kontrollstationen eller verksamheten vid den inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännandet och den som driver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Bestämmelser om avbrytande av en kontrollstations verksamhet finns i artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen.

6 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

25 §

Landskapet

Landskapet sörjer inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten av och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I de renslakterier och anläggningar i anslutning till dem som avses i livsmedelslagen (23/2006) sköts de uppgifter som nämnts ovan dock av landskapet Lappland i hela landet.

Landskapet är den behöriga myndighet som ska inspektera i artikel 20 i djurtransportförordningen avsedda fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen.

En av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utför de uppgifter som enligt de EUrättsakter som genomförs genom denna lag hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

Landskapet ska ordna skötseln av brådska uppgifter om tillsynen över djurtransporter även utanför tjänstetid.

26 §

Polisen

Polisen övervakar inom sitt distrikt att djurtransportförordningen samt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs.

27 a §

Myndigheternas skyldighet att planera tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande plan för tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (*förordningen om offentlig kontroll*) Landskapet ska utarbeta en regional plan för ordnandet av tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur. I den regionala planen ska den riksomfattande planen beaktas.

29 §

Särskilda inspektioner

Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet får för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteinnehavare som sköter djurskyddsövervakning att inspektera djurtransporter.

Bestämmelser om inspektörens rätt att få tillträde till utrymmen där djur transporteras eller hålls under transport samt rätt att verkställa inspektion och provtagning finns i 28 § 2 mom.

36 §

Register över transportörer

Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över transportörer för tillsynen över djurtransporter. Landskapen uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs

- 1) transportörens namn eller firma, FO-nummer (företags- och organisationsnummer), adress samt övrig behövlig kontaktinformation,
- 2) transportörens tillståndsnummer,
- 3) begränsningar som gäller de djurarter som transporteras eller transportform,
- 4) uppgift om det landskap som har beviljat tillståndet och landskapets kontaktinformation,
- 5) de uppgifter i kompetensbeviset för förare eller skötare som avses i kapitel III i bilaga III till djurtransportförordningen och uppgift om tillfällig indragning av kompetensbeviset,
- 6) de uppgifter i intyget om godkännande av vägtransportmedel som avses i kapitel IV i bilaga III till djurtransportförordningen samt de uppgifter som behövs för att identifiera transportmedlen,

7) uppgifterna i intyget om godkännande av fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 i djurtransportförordningen, samt

8) de uppgifter som avses i artikel 26.4 c och artikel 26.6 i djurtransportförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar och för utifrån de uppgifter som avses i 1 mom. en sådan allmänt tillgänglig förteckning över transportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Om innehavaren av ett tillstånd att transportera djur är en privatperson, får i förteckningen inte utan tillståndshavarens samtycke finnas hemadress eller annan kontaktinformation.

De uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten avförs ur registret när kompetensbeviset upphör att gälla. Uppgifterna som gäller transportörers tillstånd avförs ur registret fem år efter det att tillståndet upphör att gälla. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av registeruppgifter tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket och de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur registret få de uppgifter som tillsynen över djurtransporter förutsätter. Samma rätt har behöriga myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater vid tillsynen över djurtransporter i den omfattning som djurtransportförordningen förutsätter.

38 §

Vite och tvångsutförande

Landskapet kan förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

43 §

Kostnader

Transportören eller en person som transporterar djur ska betala de kostnader som åtgärder enligt 37 § föranleder.

Om tryggandet av djurens välbefinnande nödvändigtvis kräver det, kan kostnaderna för åtgärder enligt 37 § betalas i förskott av landskapets medel. Kostnaderna är direkt utsökningsbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

44 §

Avgifter

För prestationer som statliga myndigheter utför enligt denna lag tas avgifter ut enligt de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). För beslut på ansökan tar landskapet av aktören ut en avgift av aktören enligt en taxa som landskapet har godkänt.

46 §

Ändringssökande

Beslut om återkallande av tillstånd eller bevis och beslut som avses i 37 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I andra beslut får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut ett ärende som avses i 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om omprövning av en avgift till staten som avses i 44 § finns i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten. Omprövning av beslut som gäller avgifter till landskapet får begäras enligt 17 kap. i landskapslagen (/).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

111.

Lag

om ändring av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) 2, 7, 8 och 11 § samt 13—18 §, av dem 2, 7, 13, 14, 16 och 18 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1505/2009 samt 11, 15 och 17 § sådana de lyder i lag 1505/2009, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *stödsystem* ett system om vilket föreskrivs i en lag som nämns i 1 § och vars syfte är eller har varit att stödja en åtgärd som vidtas av en enskild, en sammanslutning eller en stiftelse genom att det beviljas stöd i form av lån eller något annat stöd för åtgärden på det sätt som avses i lagen i fråga,

2) *lånesystem* en låne- eller fordringshelhet som har beviljats eller uppkommit med stöd av en lag som nämns i 1 §,

3) *den myndighet som ansvarar för stödsystemet*

a) landskapet samt Lantmäteriverket, om det är fråga om det stödsystem som gäller lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som avses i 1 § 1 punkten, 2 punkten underpunkterna b, d eller e eller 3 punkten, och

b) skogscentralen, om det är fråga om det stödsystem som gäller lån och fordringar som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c.

7 §

Indrivning

Statskontoret ska se till att en betalning som gäller ett lån eller en fordran sänds till den myndighet som ansvarar för utsökning för indrivning i utsökningsväg, om gäldenären inte inom skälig tid efter en anmärkning betalar den krävda räntan eller amorteringen.

Statskontoret sörjer för ansökan om exekutiv auktion. När Statskontoret ansöker om exekutiv auktion ska det utreda om det finns andra förfallna betalningar som gäller lån och fordringar enligt 1 § och som ska indrivnas hos gäldenären i fråga eller om den fastighet som är föremål för exekutiv auktion utgör säkerhet för andra lån eller fordringar enligt 1 § eller omfattas av en

RP 14/2018 rd

sådan förrättning beträffande vilken finansieringsbeslutet redan har fattats. Statskontoret ska se till att statens intresse bevakas även när någon annan ansöker om exekutiv auktion på en sådan fastighet som utgör säkerhet även för ett lån eller en fordran enligt 1 §. Statskontoret ska se till att det i den exekutiva auktionen vid behov deltar antingen en företrädare för Statskontoret eller någon annan tjänsteman som bevakar statens intresse. Statskontoret ska också utreda om det i syfte att trygga statens fordran är ändamålsenligt att staten köper fastigheten vid den exekutiva auktionen.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov föreskrivas om den tid inom vilken utsökning av en förfallen fordran ska begäras.

8 §

Uppföljning och övervakning

Utöver vad som föreskrivs i 24 d § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) ska Statskontoret på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet regelbundet lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt den myndighet som ansvarar för stödsystemet för lånen och fordringarna uppgifter om de lån och fordringar som Statskontoret sköter för den regelbundna uppföljningen av lånen och fordringarna.

Statskontoret är skyldigt att oberoende av sekretessbestämmelserna lämna den myndighet som ansvarar för stödsystemet och Landsbygdsverket de uppgifter som behövs för övervakningen av användningen av ett lån eller en fordran och det stöd som ingår i dem eller för en annan uppgift som hör till dess befogenheter och som gäller ett lån eller en fordran som överförts på Statskontoret.

Statskontoret ska på det sätt som föreskrivs genom förordning av statsrådet lämna skogscentralen och landskapet i fråga uppgifter om de försäljningsprisfordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna i, j och l för bevakning av statens intresse vid försäljning av virke från en fastighet som belastas av en försäljningsprisfordran.

Statskontoret eller dess servicecentral ska lämna de uppgifter som avses i 1—3 mom. utan ersättning.

11 §

Utlämnande av uppgifter

Oberoende av sekretessbestämmelserna har landskapen, skogscentralerna, Landsbygdsverket, Lantmäteriverket och jord- och skogsbruksministeriet rätt att av Statskontoret få uppgifter om de lån och fordringar enligt 1 § som hör till ett stödsystem som myndigheten ansvarar för eller övervakar. Samma rätt har jord- och skogsbruksministeriet samt den myndighet som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. Statskontoret kan lämna ut uppgifterna med hjälp av teknisk anslutning.

13 §

Betalningslättnader

Beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter som hänför sig till en fordran eller ett lån enligt 1 § fattas av Statskontoret.

Närmare bestämmelser om förfarandet när betalningslättnader beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas om beloppet av den betalningslättnad som beviljas på en gång och om sättet att bevilja den, ifall det är möjligt att bevilja betalningslättnad enligt den lag eller den förordning med stöd av vilken lånet har beviljats eller fordran har uppkommit, men det inte föreskrivs om beloppet av och försättningarna för betalningslättnad och det inte finns några villkor för den i det beslut, skuldebrev eller köpebrev som fordran eller lånet grundar sig på.

14 §

RP 14/2018 rd

Överföringar av lån och fordringar

Om den fastighet byter ägare vars innehav har legat till grund för lånet eller fordran, kan det i enlighet med eller med stöd av lag godkännas att den nya ägaren övertar ansvaret för lånet eller fordran eller gäldenären befrias från ansvar genom ett beslut som fattas av

1) Statskontoret, om det är fråga om ett lån eller en fordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkten b eller ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som har börjat återbetalas och har införts i Statskontorets datasystem eller ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och varom ett återbetalningsbeslut har fattats och har införts i Statskontorets datasystem,

2) Lantmäteriverket, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna d eller e eller om det är fråga om ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och varom inte har fattats återbetalningsbeslut eller som inte ännu har införts i Statskontorets datasystem,

3) skogscentralen, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som inte har börjat återbetalas eller som inte ännu har införts i Statskontorets datasystem

Den nya ägaren kan överta ansvaret för ett lån eller en fordran endast om den ägare som ansvarar för skulden och den nya ägaren eller de som ansvarar för gälden skriftligen har kommit överens om att gäldsansvaret överförs på den nya ägaren eller att en gäldenär befrias från gäldsansvar.

Ett beslut enligt 1 mom. om överföring av gäldsansvaret eller befrielse från gäldsansvar påverkar inte säkerheten för skulden eller befogenheterna att besluta om säkerheten för skulden.

Bestämmelser om förfarandet för överföring av lån och fordringar kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Saneringsförfaranden

Statskontoret ger samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag.

16 §

Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar

Överföringen av ansvaret för skötseln av lån och fordringar på Statskontoret påverkar inte meddelandena om pantansvar för lån, och överföringen påverkar inte heller annars säkerheterna för lån. Över förrättningar som för införande i lagfarts- och inteckningsregistret har meddelats registermyndigheten innan ett lån eller en fordran som har uppkommit vid förrättningen har införts i Statskontorets datasystem ska Statskontoret tillställas en kopia av beslutet.

Statskontoret ska för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån som avses i 1 § har betalats i sin helhet och att fastigheten befriats från pantansvar.

Närmare bestämmelser om förfarandet för meddelande av befrielse från pantansvar kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Annan skötsel av säkerheter

Samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar för lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna a–d, f–n och p ges av Statskontoret med iakttagande av vad som i lag eller med stöd av lag föreskrivs om förutsättningarna för säkerhetsarrangemang.

Uppsägning

Oberoende av vad som någon annanstans i lag eller med stöd av lag föreskrivs om uppsägning eller återkrav av ett lån eller en fordran i dess helhet eller delvis beslutar Statskontoret om uppsägning och återkrav av ett lån eller en fordran, om uppsägningen grundar sig på dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan på det sätt som föreskrivs någon annanstans i lag eller med stöd av lag eller uppsägning med anledning av dröjsmål har avtalats i köpe- eller skuldebrevsvillkoren.

Närmare bestämmelser om förfarandet för uppsägning av lån och fordringar kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas separat genom lag.

112.

Lag

om ändring av lagen om strukturstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) 19, 20, 22, 27, 30, 31, 33, 34, 37, 38, 40, 40 a, 44–46, 49, 50, 54, 61, 64, 66 och 67 §, sådana de lyder, 19 § i lagarna 598/2009, 1507/2009 och 29/2014, 20 § i lagarna 1507/2009, 499/2011 och 1412/2016, 22, 27, 31, 34, 37, 44, 54, 64 och 66 § i lag 1507/2009, 30, 38, 40, 49 och 61 § i lag 1187/2014, 33 § delvis ändrad i lag 1187/2014, 40 a § i lagarna 499/2011, 1415/2011 och 1412/2016, 45 § delvis ändrad i lagarna 1187/2014 och 1168/2015, 46 § i lagarna 1507/2009 och 1187/2014, 50 § i lagarna 1507/2009 och 1187/2014 samt 67 § i lag 80/2014, och

fogas till lagen en ny 68 §, i stället för den 68 § som upphävts genom lag 29/2014, som följer:

Tiden för genomförande av åtgärder

En åtgärd som stöds ska i sin helhet genomföras inom två år efter att stödet beviljats. En kortare frist kan dock sättas ut för genomförandet av åtgärden, om detta är motiverat med hänsyn till det sätt på vilket åtgärden genomförs eller verksamhetens art. Om stöd för en bygginvestering har beviljats på basis av ett sådant tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) som inte har vunnit laga kraft, ska fristen räknas från den tidpunkt då tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft. Om stöd för anskaffning av lösöre har beviljats i samband med en bygginvestering och anskaffningen inte kan göras innan bygginvesteringen slutförts, ska fristen räknas från det att bygginvesteringen är slutförd.

Landskapet kan på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut förlänga den frist som avses i 1 mom. En förutsättning är att genomförandet av den åtgärd som stöds har inletts inom den frist som nämns i 1 mom. och att det finns något godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder.

När investeringsstöd eller startstöd beviljas med medel som delvis finansieras av Europeiska unionen kan tiden för genomförandet av investeringen eller tiden för utbetalning av startstödet eller en annan frist som avses i 1 mom. fortsätta eller, under de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom., förlängas utöver den tid inom vilken medlen i det program från vilket stödet beviljats ska användas. En förutsättning för detta är att resten av stödet kan betalas ur gårdsbrukets

utvecklingsfond eller helt och hållet med nationella medel som anvisats ur ett anslag i statsbudgeten.

Närmare bestämmelser om den frist som bestäms för genomförande av åtgärder som stöds och om förlängning av fristen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Villkor för användning av stöd

Stödtagaren ska vid användningen av stöd iakttä ett förfarande som säkerställer att upphandling av varor och tjänster samt upplåtande på entreprenad sker så ekonomiskt som möjligt med beaktande av omfattningen, varaktigheten och arten av den åtgärd som stöds. Stödtagaren ska behandla deltagarna i upphandlingsförfarandet på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt förfara öppet och med beaktande av proportionalitetskraven. Om värdet av en upphandling är högst 30 000 euro, behöver upphandlingen inte annonseras. Andra upphandlingar ska annonseras öppet, med undantag för småskaliga byggprojekt. Upphandlingen ska i förhållande till kvalitet och kvantitet ske så öppet som möjligt och upphandlingskontraktet ska upprättas på ett ändamålsenligt sätt i förhållande till upphandlingssituationen, så att kontraktet och de upphandlingsetapper som lett till kontraktet går att verifiera. Om stödtagaren är en upphandlande enhet som avses i 5 § 1 mom. 5 punkten i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) och EU-tröskelvärdena enligt 26 § i den lagen överskrids, ska den lagens bestämmelser om upphandling som överstiger tröskelvärdet tillämpas på upphandlingen. Stödtagaren ska förvara dokument som gäller upphandlingen, beslutet om upphandlingsfrågan inbegripet, i enlighet med bestämmelserna i 21 § i denna lag om förvaring av bokföringsmaterial och på begäran lägga fram en utredning om att upphandlingen har skett på det sätt som föreskrivs i detta moment.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för andra ändamål än den företagsverksamhet som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investeringen som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka landskapets tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka landskapets tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering eller företagsverksamhet som stöds övergår genom arvsrättsligt fång eller generationsväxling i samband med att stöd betalats för avstående från jordbruk eller stöd beviljats för etablering av jordbruk.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om hur upphandlingen ska genomföras när de EU-tröskelvärden som avses i 1 mom. inte överskrids. Närmare bestämmelser om annonserings- och upphandlingsförfarandet samt upphandlingsdokument som ska förvaras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landsbygdsverket kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i anbudsförfrågan och offentliggörandet av den, handläggningen av anbud och avtalssätten.

22 §

Uppplysnings- och biståndsskyldighet

RP 14/2018 rd

Stödtagaren är skyldig att till landskapet lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om en åtgärd som stöds, hur åtgärden framskrider och hur stödet används.

Stödtagaren ska utan dröjsmål underrätta landskapet om förändringar i stödtagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stödtagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion som avses i 44 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera den åtgärd som stöds.

27 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Lån som stöds får överföras på någon annan kreditgivare som godkänts i enlighet med 52 §. Lånet får överföras på en annan stödtagare om landskapet godkänner överföringen i samband med ett beslut som avses i 34 §.

Villkoren för lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stödtagaren utverka landskapets tillstånd att ändra villkoren. Tillstånd får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet.

Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter att räntestöd inte längre betalas ut.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas för tillståndsförfarandet.

30 §

Att ansöka om stöd

För ansökan om stöd kan sättas ut en frist. Om en ansökningstid inte bestäms kan stödansökningarna avgöras per stödperiod. Stödansökan ska lämnas in till det behöriga landskapet. Behörigt är det landskap inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget eller, om gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget inom flera än ett landskaps verksamhetsområde, det landskap inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbrukets produktionsbyggnader är belägna, om inte något annat avtalas om behörigheten i det förfarande som avses i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/).

Närmare bestämmelser om fristen för ansökan om stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av stödansökan ska ordnas tekniskt, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om överföringen till informationssystemet av stödansökningar som gjorts på en blankett.

31 §

Bedömning av en stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan landskapet begära utlåtande av andra myndigheter om omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Landskapet kan innan stöd beviljas göra ett gårdsbruksbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja stöd samt den åtgärd som ansökan avser. De observationer som görs i samband med gårdsbruksbesöket ska antecknas samt meddelas sökanden. Besök får inte göras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

33 §

Stödbeslut

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om beviljande av stöd. Av beslutet ska tydligt framgå beloppet av det beviljade stödet, de stödvillkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stöd samt borgensvillkoren. Av beslutet ska också framgå de villkor och förutsättningar som anges i Europeiska unionens lagstiftning. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

Genom ett beslut som gäller stöd i anslutning till lån godkänns beloppet av och villkoren för det lån som räntestödet eller statsborgen gäller. Om räntestödsbeslutet ändras till följd av överklagande, förutsätts kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

Om en åtgärd som stöds förutsätter att tillstånd utverkas och om sökanden inte har uppvisat ett lagakraftvunnet tillstånd vid den tidpunkt då stödbeslutet ska fattas, kan till beslutet fogas ett villkor om att det förfaller om sökanden inte inom den utsatta fristen uppvisar ett lagakraftvunnet tillstånd som gör det möjligt att genomföra åtgärden i enlighet med stödbeslutet.

34 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

Den rätt till stöd som följer av ett stödbeslut kan överföras på en annan aktör som avses i 5 § och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd. Mottagaren ska ansöka om överföring av beslutet i enlighet med det förfarande som avses i 29 §. Landskapet beslutar om överföringen.

37 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om utbetalningen av understöd. Landskapet sammanställer utbetalningsuppgifterna om stöd som den beslutat bevilja och sänder uppgifterna till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för den tekniska utbetalningen av stöden.

38 §

Tillstånd att lyfta lån

En tjänsteinnehavare i landskapet beviljar på ansökan tillstånd att lyfta lån eller låneposter som stöds. På ansökan om tillstånd att lyfta lån tillämpas bestämmelserna i 36 § 1 mom. om ansökan om utbetalning. Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som behövs för beviljande av tillstånd. För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För förlängningen av fristen ska anges ett godtagbart skäl.

Av ett lån som stöds kan på en gång lyftas högst en andel som motsvarar de faktiska kostnaderna. En förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet är att stödvillkoren har iakttagits. En ytterligare förutsättning är att stödtagarens utgifter är slutliga och verifierbara samt hänförs till den åtgärd som stöds.

När det är fråga om ett lån för vilket beviljats startstöd till en ung jordbrukare och stödet har beviljats före etableringen av jordbruket, är en förutsättning för tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren lägger fram en utredning om etableringen.

Närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifter är faktiska, slutliga och verifierbara samt om fristen för att utverka tillstånd att lyfta lån utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan om tillstånd samt om de handlingar och utredningar som ska fogas till ansökan.

40 §

Lämnande av uppgifter för uppföljning

Stödtagaren ska på begäran för landskapet lägga fram utredningar om genomförandet av affärsplanen samt om uppföljningen av stödet och bedömningen av dess effektivitet.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om innehållet i utredningarna och om det sätt på vilket de ska presenteras samt om hur de ska lämnas till landskapet.

40 a §

Anmälan om upphandlingsförfarande som står i strid med villkoren för användningen av stöd

Om lagen om offentlig upphandling och koncession inte tillämpas på upphandling av den åtgärd som stöds, har en anbudsgivare vars anbud inte har lett till upphandlingskontrakt i ett upphandlingsförfarande som avses i 20 § rätt att på grund av anmälan som görs inom två veckor från det att anbudsgivaren har fått kännedom om att anbudet förkastats få ett motiverat svar av det landskap som har beviljat stödet om huruvida upphandlingen har skett på ett sätt som uppfyller förutsättningarna för utbetalning av stöd. Svaret ges efter det att landskapet har behandlat ansökan om utbetalning av stöd som beviljats för upphandlingen. Om man vid behandlingen av ansökan om utbetalning av stöd till följd av anmälan upptäcker att ett väsentligt fel har begåtts i upphandlingsförfarandet, ska bestämmelserna i 46 § tillämpas på utbetalningen av stödet och på återkrav av stöd som redan betalats ut.

Om ett svar enligt 1 mom. inte har kunnat ges inom sex månader från det att anmälan kommit in och om detta beror på att utbetalning av stödet ännu inte sökts, ska landskapet be stödtagaren om behövliga uppgifter för att svar ska kunna ges.

En anbudsgivare som avses i 1 mom. eller dennes företrädare eller biträde har inte rätt att ta del av uppgifter som landskapet har fått för att ge det svar som avses i 1 mom. och som gäller en annan anbudsgivares affärs- eller yrkeshemligheter. Uppgifter om pris och andra faktorer som legat till grund för jämförelsen av anbuderna ska dock alltid lämnas ut.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Landskapen har motsvarande rätt i fråga om förmedlare av stöd och stödtagare.

45 §

Inspektion

Inspektion får i den omfattning som tillsynsuppdraget kräver utsträckas till byggnader, lokaler, omständigheter, informationssystem och handlingar som är relevanta för en åtgärd som stöds och användningen av stöd. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor. En revisionssammanslutning ska utse en för inspektionen huvudansvarig revisor. Vid utförande av inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På den revisor som utför inspektionsuppdraget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. På skada som orsakas vid inspektionen tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

RP 14/2018 rd

Bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid inspektion finns i 39 § i förvaltningslagen. Inspektionsberättelsen ska utan dröjsmål ges in till det behöriga landskapet samt till Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

De myndigheter som nämns i 44 § har rätt att för inspektionen utan ersättning få handräckning av polisen.

46 §

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Landskapet är skyldigt att avbryta utbetalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

- 1) förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,
- 2) stödtagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller betalningen av stödet,
- 3) stöd villkoren inte har iakttagits,
- 4) stödtagaren inte har iakttagit ett åtagande som avses i 8 § 3 mom.,
- 3) stödtagaren utan landskapets tillstånd, innan den frist som nämns i 20 § löpt ut, har överlåtit den företagsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,
- 6) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller
- 7) detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

Belopp på högst 100 euro behöver dock inte debiteras.

Om stöd har beviljats flera stödtagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet. Mellan stödtagarna fördelas ansvaret i det förhållande i vilket stödtagaren har deltagit i den verksamhet som utgör grund för skyldigheten att betala tillbaka stödet.

49 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan helt eller delvis avstå från att ta ut belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller den ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkrav och uttag av ränta ska dock ske till fullt belopp om detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

50 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning

En tjänsteinnehavare i landskapet ska fatta beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning av stöd. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs och förfallodagen för betalningen av det.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter att landskapet har fått vetskap om den grund som anges i 46 § och senast tio år efter att den sista stödposten har betalats.

54 §

Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet

RP 14/2018 rd

Kreditgivaren ska underrätta landskapet om att ett lån som stöds överförs till en annan kreditgivare samt om sådana ändringar av lånevillkoren som avses i 27 § 2 mom. och som inte förutsätter landskapets tillstånd.

När kreditgivaren sköter lån med borgen ska den beakta statens fördel som borgensman. Kreditgivaren ska utan dröjsmål underrätta Landsbygdsverket om sådana förändringar när det gäller stödtagarens ekonomiska ställning, lån som stöds eller värdet på egendom som utgör säkerhet för lån, som kan ha betydelse för statens ställning som borgensman.

Kreditgivaren och det centrala finansiella institutet ska på en specificerad begäran till jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet lämna ut sådana uppgifter om stödtagare som är nödvändiga för övervakning av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina uppgifter.

61 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

I fråga om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets samt landskapets rätt att få och lämna ut uppgifter om stöd som beviljats enligt denna lag tillämpas 64 § i lagen om utvecklingsstöd.

64 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevillningsfullmakter och anslag som avses i 14 § 1 mom. fördelas till stöd enligt denna lag samt för att de anvisas till landskapen.

66 §

Besvärsförbud

Landskapets beslut enligt 19 § 2 mom. får inte överklagas separat genom besvär.

67 §

Överklagande

Landsbygdsverkets samt landskapets beslut enligt denna lag får överklagas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

68 §

Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls

Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket konstaterar att landskapet i sin verksamhet underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter för förvaltningsmyn-

digheten inom ett program vilka grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning kan de meddela ett föreläggande om hur bristerna ska avhjälpas eller missförhållandena undanröjas. När föreläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Föreläggandet kan förenas med vite.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

113.

Lag

om ändring av foderlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i foderlagen (86/2008) 3 § 2 punkten, 5 § 1 mom. 19 punkten, 20, 23, 33, 40, 41, 42, 49 och 51 §, av dem 3 § 2 punkten, 5 § 1 mom. 19 punkten samt 41 och 42 § sådana de lyder i lag 502/2014, 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 502/2014, 23 § sådan den lyder i lagarna 1508/2009 och 502/2014 samt 51 § sådan den lyder i lag 978/2015, som följer:

3 §

Europeiska unionens foderlagstiftning

Om inte annat föreskrivs i någon annan lag, tillämpas denna lag också på tillsynen över efterlevnaden av följande rättsakter om foder och foderkontroll som antagits av Europeiska unionen och på tillsynen över efterlevnaden av bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa rättsakter:

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (*förordningen om offentlig kontroll*),

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

19) *beräkningsmetoder* Naturresursinstitutets formler med konstanter, i fodertabellen angivna koefficienter för smältbarhet och i fråga om idisslarfoder även mängden protein som sönderdelas,

20 §

Godkännande av foderföretagare

RP 14/2018 rd

Gårdsbruksenheter och vattenbruksanläggningar ska innan verksamheten inleds hos landskapet ansöka om godkännande av verksamheten om avsikten är att uteslutande för den egna enhetens behov bedriva

- 1) verksamhet enligt artikel 10.1c i foderhygienförordningen,
- 2) verksamhet som kräver godkännande enligt bilaga IV till TSE-förordningen eller
- 3) tillverkning av foderläkemedel.

Andra foderföretagare än de som avses i 1 mom. ska innan verksamheten inleds hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om godkännande av verksamheten om syftet är att bedriva

1) verksamhet enligt artikel 10.1a och 10.1b i foderhygienförordningen eller enligt punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II till den, verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 8.2 eller verksamhet enligt punkt 1 i bilaga VIII i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

- 2) tillverkning av foderläkemedel eller marknadsföring av dem eller
- 3) utsläppande av foder på marknaden i fråga om verksamhet som nämns i 1 mom.

Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande enligt foderhygienförordningen och TSE-förordningen finns i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bilaga IV till TSE-förordningen.

Av en ansökan om godkännande ska framgå

- 1) företagarens namn och adress samt annan kontaktinformation anläggningsvis,
- 2) företagarens företags- och organisationsnummer, eller om sådant saknas, personbeteckning eller lägenhetssignum,
- 3) uppgift om verksamhetens art eller betydande förändringar i verksamheten,
- 4) tidpunkten då verksamheten eller verksamheten i ändrad form avses bli inledd.

Även betydande förändringar i en godkänd anläggnings verksamhet ska vara godkända innan den ändrade verksamheten inleds. En företagare ska bereda tillsynsmyndigheten tillfälle att inspektera produktionsenheter och andra verksamhetsutrymmen innan verksamheten inleds.

En foderföretagare ska godkännas om de krav som ställs i foderhygienförordningen och TSE-förordningen är uppfyllda. Ett godkännande kan utfärdas villkorligt i enlighet med artikel 13.2 i foderhygienförordningen. För en godkänd företagare kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller verksamheten i syfte att förebygga fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i en ansökan om godkännande av en företagare och om ansökningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för dels den riksomfattande tillsynen över verkställandet och efterlevnaden av denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt foderlagstiftningen inom Europeiska unionen, dels planeringen, styrningen och utvecklingen av fodertillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för de uppgifter som i foderlagstiftningen inom Europeiska unionen föreskrivs för den behöriga myndigheten, om inte uppgiften enligt denna lag överförs på en annan myndighet.

Landskapet svarar på sitt verksamhetsområde för inspektion och provtagning på gårdsbruksenheter och vattenbruksanläggningar. Livsmedelssäkerhetsverket svarar emellertid för inspektion som gäller godkännande av gårdsbruksenheterna och vattenbruksanläggningarna om aktören tillverkar foder för utsläppande på marknaden. Landskapet svarar även för inspektioner och provtagning på foder som hänför sig till saluföring i detaljhandeln på sitt verksamhetsområde.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar Tullen tillsyn över importen, exporten och transiteringen av foder.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag vid den veterinära gränskontrollen.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

33 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska för styrningen och samordningen av fodertillsynen utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram som en del av den fleråriga nationella tillsynsplan som avses i artikel 109 i förordningen om offentlig kontroll.

Utöver den fleråriga nationella tillsynsplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket årligen utarbeta en riksomfattande tillsynsplan för organiseringen av fodertillsynen. I den årliga tillsynsplanen ska anges innehållet i kontrollerna och kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten. I planen ska dessutom anges grunderna för riskbedömningen av tillsynsobjekten och för utvärderingen av genomförandet av planen.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Avhjälpan av missförhållande

Tillsynsmyndigheten kan föreskriva att ett missförhållande ska avhjälpas om ett foder, informationen om fodret, fodrets produktions-, bearbetnings- eller distributionsprocess eller produktionslokalerna, primärproduktionsstället eller den verksamhet som bedrivs där kan orsaka hälsofara, äventyra sanningsenligheten eller tillräckligheten när det gäller informationen om fodret eller vilseleda konsumenten eller i övrigt inte uppfyller kraven i foderlagstiftningen. Missförhållandet ska avhjälpas omedelbart eller inom den tid tillsynsmyndigheten fastställt. Livsmedelssäkerhetsverket ska alltid underrättas om ett åläggande att avhjälpa ett missförhållande.

41 §

Förbud

Livsmedelssäkerhetsverket kan förbjuda att ett foder

1) produceras och framställs, om de produktions-, framställnings- eller förvaringslokaler, de metoder eller den utrustning som används vid tillverkningen eller tillverkarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

2) bearbetas, om de lokaler, de metoder eller den utrustning som används för bearbetning eller förvaring eller foderföretagarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

3) släpps ut på marknaden eller används, om

a) fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

b) fodret används i strid med bruksanvisningarna,

c) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 18 §,

d) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §, eller

e) salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

5) är i omlopp på den inre marknaden, importeras eller exporteras, om fodret inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den.

RP 14/2018 rd

Ett förbud får meddelas endast om missförhållandet kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, om missförhållandet fortgår eller återkommer eller om det förorsakas uppsåtligt.

Förbudet ska återkallas utan dröjsmål om det missförhållande som förbudet grundar sig på avhjälpes eller om missförhållandet inte längre är av betydelse för förbudet.

Om ärendet inte tål dröjsmål kan landskapet, Tullen och en gränsveterinär temporärt utfärda ett förbud som avses i 1 mom. Ett temporärt förbud ska utan dröjsmål underställas Livsmedelssäkerhetsverket. Förbudet förfaller om Livsmedelssäkerhetsverket inte fattar ett beslut enligt 1 mom. inom en vecka efter det att det temporära förbudet meddelades.

Ett förbud ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärinstansen förbjuder verkställighet av tillsynsmyndighetens beslut eller bestämmer att verkställigheten ska avbrytas.

42 §

Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder

Om produktion, framställning, bearbetning, utsläppande på marknaden, användning, handel på den inre marknaden, import eller export av foder är förbjudet med stöd av 41 §, får Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att fodret på ett sätt som verket godkänner och på foderföretagarens bekostnad ska bearbetas på nytt, förstöras, användas för annat ändamål eller återsändas till ursprungslandet. Beslutet kan förenas med bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

49 §

Avgifter

För statliga myndigheters och auktoriserade kontrollörers prestationer tas det ut avgifter till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

För godkännande enligt 20 § 1 mom. i denna lag tas det ut avgifter till landskapet enligt en av landskapet godkänd taxa.

51 §

Ändringssökande

Ett beslut som fattats med stöd av 20 och 40–44 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som avses i 40–44 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i en avgift som en statlig myndighet har fastställt får sökas på det sätt som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i en avgift som ett landskap har fastställt får sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

114.

Lag

RP 14/2018 rd

om ändring av 5 och 7 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) 5 och 7 §, sådana de lyder i lag 574/2014, som följer:

5 §

Ansvar vid registerföring

Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Naturresursinstitutet för under jord- och skogsbruksministeriets styrning register i landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem och ansvarar för att de registrerade uppgifterna är riktiga, var och en för sitt ansvarsområde. Dessutom har jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket, landskapen och Statens ämbetsverk på Åland rätt att använda och uppdatera uppgifter i den omfattning som deras uppgifter förutsätter.

7 §

Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och Naturresursinstitutet beslutar var och en när det gäller dess ansvarsområde om utlämnande av uppgifter till utomstående. Dessutom får landskapen och Statens ämbetsverk på Åland lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

115.

Lag

om ändring av viltskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viltskadelagen (105/2009) 10, 23, 24, 26, 30, 34, 35, 36, 44, 47, 49 och 50 §, av dem 47 § sådan den lyder i lag 93/2014 och 50 § sådan den lyder i lag 1510/2009, som följer:

10 §

Ersättning för skador på odling

Skador på odling orsakade av vilt kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar värdet av den förlorade skörden och det gängse värdet av de skadade trädgårds- och plantskoleväxterna. Vid beräkningen av ersättningsbeloppet för skador på odling beaktas såsom avdrag inbesparade skördekostnader och andra kostnader. Ersättning betalas inte för skador på viltvårdsåkrar.

Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om de priser per enhet och normskördar som ska användas då ersättning betalas för trädgårds- och plantskoleväxter.

23 §

Anmälan om skada

RP 14/2018 rd

Den som ämnar ansöka om i denna lag avsedd ersättning för skada som orsakats av vilt ska efter att ha upptäckt skadan utan dröjsmål göra en skadeanmälan för konstaterande och värdering av skadan samt för andra i saken påkallade åtgärder. Vid skador på ren ska renbeteslaget göra skadeanmälan utifrån anmälan från renägaren eller någon annan person.

Skadeanmälan görs

1) vid personskador hos polisen på skadefallsorten,
2) vid skador på odling, djur, lösöre och ren hos det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen,

3) vid skogsskador hos Finlands skogscentral.

I skadeanmälan ska i enlighet med sakens natur uppges följande detaljerade uppgifter:

1) den skadelidandes namn-, adress-, lägenhets- och övriga kontaktuppgifter,
2) platsen där skadan inträffat och annan behövlig geografisk information,
3) vad som orsakat skadan,
4) tidpunkten för skadan,
5) växtart, skadeareal och mängden förstörd skörd,
6) djurart och antalet döda eller skadade djur,
7) arten av och mängden lösöre som förstörts eller skadats,
8) huruvida den skadelidande har möjlighet att få skadeersättning på grundval av försäkring eller på andra grunder,
9) andra faktorer som inverkar på skadans storlek.

Landsbygdsverket fastställer formuläret för anmälningsblanketten och får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid den tekniska behandlingen av skadeanmälningar.

24 §

Terrängundersökning

Landskapet ordnar de terrängundersökningar vid skada på odling, djur, lösöre eller ren som behövs för att konstatera och värdera skador som avses i 23 §. Finlands skogscentral ordnar på motsvarande sätt terrängundersökningar vid skogsskador.

Närmare bestämmelser om behovet av terrängundersökning vid skador på ren och hur undersökningarna ska ordnas samt om ersättning av kostnader utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket får meddela närmare föreskrifter om det tekniska förfarandet vid undersökning av skador på odling, djur, lösöre och skog.

26 §

Konstaterande och värdering av skador på odling, djur, lösöre och ren

Skador på odling konstateras och värderas av det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen.

Skador på djur, lösöre och ren konstateras och värderas av det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen. Landskapet kan vid behov anlita en ojävig sakkunnig vid konstaterandet och värderingen av skador. Värderingen ska göras utan dröjsmål efter det att landskapet har underrättats om skadan.

När en ojävig sakkunnig som avses i 2 mom. konstaterar och värderar skador ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den sakkunnige. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

30 §

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättningar

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador på odling, djur, lösöre och ren är det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen.

Ärenden som gäller ersättning för skogsskador avgörs av Finlands skogscentral.

RP 14/2018 rd

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för personskador är Statskontoret.

34 §

Myndigheternas rätt till information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, landskapen och Finlands skogscentral har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få de uppgifter om de sökande som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärenden. Uppgifterna kan gälla sökandenas ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller uppgifter om andra omständigheter av betydelse för beviljande eller återkrav av ersättning.

35 §

System för övervakning av ersättningar

Viltskaderegistret fungerar som ett informationssystem för övervakning av beviljande, utbetalning, granskning och återkrav av ersättningar och understöd samt för övervakning av ersättningssystemets funktion och verkningar.

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket svarar för utvecklingen av registret. För driften av registret svarar och som registeransvarig enligt personuppgiftslagen (523/1999) verkar utöver ovan nämnda instanser även landskapet, Finlands skogscentral och Statskontoret gemensamt.

I registret kan följande uppgifter föras in:

- 1) sökandens namn- och kontaktuppgifter samt personbeteckning eller företags- och organisationsnummer,
- 2) namn- och kontaktuppgifter för sökandens kontaktperson,
- 3) i ansökan ingående uppgifter om den skada som ersätts eller det understöd som beviljas,
- 4) uppgifter om utbetalning av ersättning eller understöd,
- 5) uppgifter om ersättningar och understöd som ska återkrävas, samt
- 6) övriga uppgifter som behövs för uppgörande av statistik, för uppföljning och undersökning av skador som orsakats av vilt, för de rapporter som inlämnas till Europeiska unionens kommission och för tillsyn.

36 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, landskapen och Finlands skogscentral har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller till Europeiska unionens organ överlämna sådana uppgifter om ersättningstagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller för tillsynen över efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning.

Uppgifter om sökandens hemort, vad som orsakat skadan, skadans art, skadefallsorten, geografisk information om skadefallsorten, värderingskostnader samt beloppet av den ersättning som sökts respektive beviljats får trots sekretessbestämmelserna även utlämnas för forskning angående viltbestånd, skador som orsakas av vilt och förebyggande av sådana skador samt för beslutsfattande om dimensionering och inriktning av jakt på viltbestånd.

Uppgifter som erhållits med stöd av 1 och 2 mom. får inte användas för något annat syfte än det för vilket uppgifterna har begärts.

Bestämmelser om uppgifternas offentlighet finns i övrigt i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

44 §

Jämknings

RP 14/2018 rd

Landskapet, Statskontoret och Landsbygdsverket kan i de fall som avses i 41 § besluta att en del av det belopp som ska återbetalas eller återkrävas och av räntan eller dröjsmålsräntan på det inte ska tas ut, om återbetalning eller återkrav till fullt belopp vore oskäligt med hänsyn till ersättningsstagarens ekonomiska ställning och omständigheter eller en förändring i omständigheterna.

Av särskilt vägande skäl får landskapet, Statskontoret eller Landsbygdsverket besluta att ett belopp som ska återbetalas eller återkrävas eller räntan eller dröjsmålsräntan på dem ska efterskänkas i sin helhet.

47 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av landskapet, Finlands skogscentral, Landsbygdsverket och Statskontoret får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen begäras hos den myndighet som har fattat beslutet.

Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återkrav av ersättning får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut om statsunderstöd som fattats av jord- och skogsbruksministeriet får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i statsunderstödslagen.

49 §

Jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift

Jord- och skogsbruksministeriet har till uppgift att övervakalandskapens, Finlands skogscentral och Landsbygdsverkets verksamhet när de fullgör uppgifter enligt denna lag. Jord- och skogsbruksministeriet har rätt att av landskapen, Finlands skogscentral och Landsbygdsverket få allmänna användnings- och övervakningsuppgifter som hänför sig till dess tillsynsuppgift och att genomföra granskningar som behövs för tillsynen över att denna lag följs. På jord- och skogsbruksministeriets granskningsrätt och utförandet av granskningarna ska bestämmelserna i 16 och 17 § i statsunderstödslagen tillämpas.

Jord- och skogsbruksministeriet har trots sekretessbestämmelserna rätt att av landskapen, Finlands skogscentral och Landsbygdsverket få sådana för skötseln av ministeriets uppdrag nödvändiga uppgifter om omständigheter gällande sökanden eller mottagaren av stöd som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid övervakningen av beviljandet, utbetalningen och användningen av stödet.

50 §

Landsbygdsverkets tillsynsuppgift

Landsbygdsverket ska vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag utföra nödvändiga granskningar av landskapen och Finlands skogscentral. Närmare bestämmelser om organisationen av granskningarna kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. På Landsbygdsverkets tillsynsuppgift tillämpas härvid på motsvarande sätt det som i 49 § föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

116.

Lag

om ändring av 5 och 14 § i dammsäkerhetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i dammsäkerhetslagen (494/2009) 5 och 14 §, av dem 5 § sådan den lyder i lag 1511/2009, som följer:

5 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet enligt denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet.

Dammsäkerhetsmyndighet enligt denna lag är landskapet Kajanaland. Landskapsfullmäktige i landskapet Kajanaland ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som hör till dammsäkerhetsmyndighet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

14 §

Klassificeringsbeslut och godkännande av handlingar

Dammsäkerhetsmyndigheten fattar beslut om klassificering av en damm och om godkännande av de handlingar som avses i 12 § 1 mom. och i 13 §.

Dammägaren ska i god tid före det planerade idrifttagandet av dammen tillstålla dammsäkerhetsmyndigheten den redogörelse och det kontrollprogram som behövs för klassificeringsbeslutet samt vid behov en riskutredning och ett säkerhetsprogram för dammen.

Innan dammsäkerhetsmyndigheten fattar klassificeringsbeslutet och godkänner handlingarna enligt 2 mom. ska den ge dammägaren och den lokala räddningsmyndigheten tillfälle att bli hörda.

Beslutet ska delges dammägaren, den lokala räddningsmyndigheten och kommunerna i dammens influensområde.

Dammsäkerhetsmyndigheten kan ta ut en avgift för de beslut som avses i 1 mom. Avgiften får motsvara högst dammsäkerhetsmyndighetens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna bestäms närmare i en taxa som antas av landskapet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

117.

Lag

om ändring av veterinärvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i veterinärvårdslagen (765/2009) 2, 6, 9, 15, 16, 23 och 25 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 519/2015, 6 och 9 § sådana de lyder i lag 1596/2009, 15 § sådan den lyder i lag 353/2011 och 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 443/2013, samt

ändras lagens rubrik, 1, 3, 5 och 7 §, rubriken för 3 kap., 8 och 10 §, rubriken för 4 kap., 11, 13 och 17–22 §, rubriken för 6 kap. samt 26, 29–31, 33 och 35 §, av dem 10, 26 och 29 § såd-

ana de lyder delvis ändrade i lag 1596/2009 samt 33 § sådan den lyder i lag 1596/2009, som följer:

Lag

om veterinärtjänster

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om planeringen och ordnandet av de veterinärtjänster som landskapet ordnar samt om tillsynen över dessa och övriga veterinärtjänster.

3

Definitioner

I denna lag avses med

1) *husdjur* tamdjur som människan håller och sköter antingen i nyttsyfte, som sällskap eller som hobby, renar, hägnade däggdjur och fåglar samt odlade bin och vattendjur, dock inte djur som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) eller djur som hålls i djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen,

2) *nyttodjur* husdjur som hålls för jordbruk eller annan näringsverksamhet eller utnyttjas för arbetsprestationer som människan behöver,

3) *veterinärtjänster* konstaterande och fastställande av djurs hälsotillstånd och sjukdomar, tillhandahållande av veterinärhjälp och utfärdande av veterinärintyg, omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den, åtgärder för upprätthållande av djurs hälsa och välbefinnande, förebyggande hälsovårdsarbete samt avlivning av djur,

4) *grundläggande veterinärtjänster* veterinärtjänster som ges på grundval av veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning på djurhållningsplatsen eller på en vanlig veterinärmottagning, dock inte omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den,

5) *akut veterinärhjälp* veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning av ett djur som insjuknat eller skadats plötsligt och allvarligt, vårdåtgärder av förstahjälpstyp och avlivning av djur på djurskyddsgrunder,

6) *privat veterinärtjänsteproducent* en fysisk person, privaträttslig juridisk person eller läroanstalt som tillhandahåller veterinärtjänster.

5 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

7 §

Landskapet

Landskapet ordnar inom sitt område grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och i landskapslagen (/).

3 kap

Planering av veterinärtjänsterna

8 §

Riksomfattande plan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande plan för de veterinärtjänster som landskapen ordnar. Planen ska innehålla allmänna mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av den riksomfattande planen och innehållet i den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Landskapens planer

Landskapet ska utarbeta en plan för de veterinärtjänster som det ordnar på sitt område. Planen ska innehålla uppgifter om sättet att producera veterinärtjänster och om tillgången och kvaliteten på samt dimensioneringen av tjänsterna. Den riksomfattande planen ska också beaktas i landskapets plan. Vid planeringen av hur tjänsterna ska dimensioneras ska de tjänster beaktas som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på landskapets område.

4 kap.

Landskapets veterinärtjänster

11 §

Grundläggande veterinärtjänster

Landskapet ska ordna grundläggande veterinärtjänster som är tillgängliga vardagar under tjänstetid för husdjur som invånarna och sammanslutningar med hemort i landskapet håller.

Dessutom ska landskapet inom ramen för de grundläggande veterinärtjänster som tillhandahålls inom landskapets område för nyttodjur se till att en veterinär som kan besöka djurhållningsplatserna är tillgänglig på vardagar under tjänstetid.

Med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. behöver landskapet inte ordna grundläggande veterinärtjänster för andra husdjur än nyttodjur till den del som sådana tjänster annars finns tillgängliga på ett sätt som uppfyller villkoren i 14 §. När landskapet tillhandahåller den nämnda tjänsten i ett konkurrensläge på marknaden kan det trots bolagiseringsskyldigheten enligt landskapslagen sköta uppgiften som egen verksamhet förutsatt att de avgifter som avses i 21 § tas ut och att vad som föreskrivs i 22 § inte tillämpas på verksamheten.

13 §

Akut veterinärhjälp

Landskapet ska ordna akut veterinärhjälp som är tillgänglig under alla tider på dygnet för husdjur som finns på landskapets område.

17 §

Ordnandet av veterinärtjänster

Landskapet får ingå avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent.

18 §

RP 14/2018 rd

Ordnandet med lokaler och redskap

Om landskapet ordnar tjänster enligt 11 och 13 § genom att producera tjänsterna själv, ska landskapet ordna med de lokaler och redskap som behövs för tjänsterna med beaktande av den plan som avses i 10 § samt vilka slags och hur många husdjur som hålls på landskapets område.

19 §

Arvode och ersättningar till veterinärer anställda av landskapet

För tjänster som veterinärer anställda av landskapet tillhandahåller med stöd av 11 och 13 § har de rätt att hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode, ersättning för resekostnader och ersättning för användning av utrustning i sin ägo samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

20 §

Avgifter och ersättningar som privata veterinärtjänsteproducenter tar ut

Om landskapet har ingått avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent, får den privata tjänsteproducenten för veterinärtjänster som tillhandahålls i enlighet med avtalet hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut högst den avgift som framgår av de anbudshandlingar som avtalet grundar sig på samt ersättning för sina resekostnader. En privat veterinärtjänsteproducent får också ta ut ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

21 §

Avgifter som landskapet tar ut

När ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen får landskapet av husdjurets ägare eller innehavare för tjänster enligt 11 och 13 § ta ut en avgift som täcker kostnaderna för lokaler och redskap som landskapet tillhandahåller och avlönandet av biträdande personal.

Landskapet får också ta ut en avgift för att täcka de kostnader som förorsakas landskapet av ordnande av kontaktservice för anlitande av akut veterinärhjälp utanför tjänstetid.

22 §

Landskapets deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur

Landskapet får delta i de kostnader som veterinärtjänster enligt 11 och 13 § förorsakar ägaren till eller innehavaren av ett husdjur för att jämna ut de kostnadsskillnader som beror på olika avstånd till tjänsterna.

6 kap.

Tillsyn över veterinärtjänster

26 §

Anmälningsskyldighet

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till Livsmedelssäkerhetsverket.

RP 14/2018 rd

Anmälan ska göras innan verksamheten inleds, ändras väsentligt eller läggs ner. Anmälan ska innehålla den privata veterinärtjänsteproducentens kontaktinformation samt uppgifter om tjänster, personal och tjänsteproducentens fasta verksamhetsställe. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landskapet ska för Livsmedelssäkerhetsverket uppgive kontaktuppgifterna till de verksamhetsställen där landskapet producerar veterinärtjänster själv eller i samarbete med andra landskap.

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för en person som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster utan att vara legitimerad veterinär finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

29 §

Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att få tillträde till platser där veterinärtjänster tillhandahålls samt att inspektera en veterinärtjänsteproducentens lokaler, redskap, bokföring, journalhandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av veterinärtjänster, om detta behövs för att utöva tillsyn som föreskrivs i denna lag.

I lokaler och utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och om det finns anledning att misstänka att en privat veterinärtjänsteproducent har gjort sig skyldig till ett straffbart förfarande i sin verksamhet.

Myndigheten får anlita sakkunniga vid inspektionen. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). De sakkunniga har rätt att trots sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för inspektionen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

30 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Om det vid en inspektion eller annars konstateras att en veterinärtjänsteproducent inte har iakttagit bestämmelserna i 26–28 §, kan Livsmedelssäkerhetsverket genom beslut ålägga tjänsteproducenten att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med beaktande av sakens natur.

31 §

Avbrytande av verksamheten

Om en veterinärtjänsteproducentens verksamhet inte uppfyller kraven enligt 26–28 § och bristerna eller missförhållandena inte har avhjälpits trots ett föreläggande enligt 30 § och om verksamheten kan medföra allvarlig risk för djurs hälsa eller välbefinnande, kan Livsmedelssäkerhetsverket avbryta verksamheten tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna. Ett beslut om att avbryta verksamheten ska omedelbart återkallas, om bristerna eller missförhållandena har avhjälpits så att avbrottet i verksamheten inte längre är nödvändigt.

33 §

Register

För tillsynen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över veterinärtjänsteproducenter. I registret införs de uppgifter som anmäls enligt 26 § samt uppgifter om beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att veterinärtjänsteproducenten har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 § avförs dock senast tio år efter det att beslutet meddelades. Landskapet har rätt att få uppgifter som är införda i registret avgiftsfritt via en teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form. På behandling av personuppgifter samt på användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

35 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut av myndigheter på landskapsnivå finns i landskapslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i Livsmedelssäkerhetsverkets beslut finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av 30 eller 31 § ska iaktas även om ändring har sökts, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

118.

Lag

om ändring av lagen om ett system för identifiering av djur

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) 37 § och *ändras* 24, 27 och 32–34 § som följer:

24 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr och utvecklar tillsynen över systemet för identifiering av djur på nationell nivå i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur.

Livsmedelssäkerhetsverket utövar tillsyn över att de slakterier som avses i 6 § 23 punkten i livsmedelslagen följer denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Landskapet har tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom dess verksamhetsområde.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

27 §

Tillsynsplan

RP 14/2018 rd

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande tillsynsplan för hur tillsynen över systemet för identifiering av djur organiseras. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 96/2005, (EG) nr 069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 52/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (*förordningen om offentlig kontroll*),

Landskapet ska utarbeta en regional plan för ordnandet av tillsynen över systemet för identifiering av djur inom sitt område. I den regionala planen ska den riksomfattande planen beaktas.

32 §

Förbud

Trots vad som i 31 § föreskrivs om avhjälpande av missförhållande kan landskapet förbjuda en aktör som är ansvarig för djur att överlåta och förflytta djur från en djurhållningsplats, om aktören har försummat att iaktta bestämmelserna i 9, 11, 13, 19 eller 21 § eller 28 § 3 mom. Förbudet kan gälla enskilda djur eller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen. En förutsättning för ett förbud som gäller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen är att en betydande andel av djuren inte uppfyller kraven på identifiering och registrering av djur.

Utöver förbud att överlåta och förflytta djur kan landskapet meddela förbud att ta emot djur till en djurhållningsplats, om försummelsen att iaktta de bestämmelser som nämns i 1 mom. är omfattande, upprepad eller uppsåtlig och kan orsaka fara för djurs och människors hälsa, miljöhälsan, djurens välbefinnande eller livsmedelssäkerheten.

Bestämmelser om meddelande av förbud att överlåta, förflytta och ta emot nötkreatur finns i kommissionens förordning (EG) nr 494/98 om närmare föreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 820/97 vad gäller tillämpningen av administrativa minimipåföljder inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur, nedan *påföljdsförordningen*. Beslut om sådana förbud fattas av landskapet.

Landskapet kan i samband med en inspektion på en djurhållningsplats meddela förbud som avses i 1–3 mom. temporärt för den tid ett ärende utreds eller ett missförhållande avhjälpas. Ett temporärt förbud gäller tills landskapet ger sitt slutliga avgörande i ärendet.

Den tillsynsmyndighet som meddelat förbudet ska göra en anteckning om förbudet i informationssystemet.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ett förbud enligt 1 mom. ska få meddelas i fråga om samtliga djur av en och samma djurart på en djurhållningsplats får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

33 §

Återkallande av förbud

Landskapet ska återkalla ett förbud som avses i 32 § så snart det utgående från en utredning som tillsynsmyndigheten har lagt fram är möjligt att förvissa sig om att det missförhållande som legat till grund för förbudet har avhjälpits.

Landskapet ska göra en anteckning om återkallande av förbudet i informationssystemet.

34 §

Avlivning av oidentifierade nötkreatur

Bestämmelser om avlivning av oidentifierade nötkreatur finns i påföljdsförordningen. Sådana beslut om avlivning fattas av landskapet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

119.

Lag

om ändring av lagen om hantering av översvämningsrisker

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2010) 2–5, 8, 15, 17, 18 och 22–26 § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *översvämnning* tillfälligt vattentäckt mark till följd av förhöjt vattenstånd i vattendrag, förhöjt havsvattenstånd eller ansamling av dagvatten,
- 2) *översvämningsrisk* en kombination av sannolikheten för översvämnning och möjliga ogynnsamma följder för människors hälsa, säkerheten, miljön, infrastrukturen, den ekonomiska verksamheten och kulturarvet i samband med en översvämnning,
- 3) *dagvatten* regn- eller smältvatten som samlas på markytan eller motsvarande ytor i tät bebyggda områden,
- 4) *avrinningsområde* ett avrinningsområde enligt 2 § 6 punkten i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004),
- 5) *delavrinningsområde* ett delavrinningsområde enligt 2 § 7 punkten i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen,
- 6) *vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen,
- 7) *internationellt vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen som bildas av ett avrinningsområde som sträcker sig in på en annan stats territorium.

3 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag i samarbete med inrikesministeriet, kommunikationsministeriet och miljöministeriet.

Utöver det som föreskrivs i 4–6 § deltar statens, landskapens och kommunernas myndigheter inom sina ansvarsområden i den riskhanteringsplanering för översvämnningar som avses i denna lag.

4 §

Landskapets uppgifter

Landskapet har till uppgift att

- 1) göra en preliminär bedömning av översvämningsriskerna i avrinningsområden och i kustområden,

RP 14/2018 rd

2) bereda ett förslag där områden med betydande översvämningsrisk i avrinningsområden och kustområden anges,

3) utarbeta kartor över översvämningshotade områden och kartor över översvämningsrisker i avrinningsområden och kustområden,

4) bereda förslag till planer för hantering av översvämningsrisker för avrinningsområden och kustområden,

5) bistå kommunerna i den preliminära bedömningen av riskerna för dagvattenöversvämningar, med att ange områden med betydande översvämningsrisk och med utarbetandet av planer för hantering av översvämningsrisker.

Landskapet ska dessutom sköta annan hantering av översvämningsrisker än den som avses i 1 mom. Landskapet har särskilt till uppgift att

1) sköta den planering som tjänar hanteringen av översvämningsrisker från vattendrag i andra områden än områden med betydande översvämningsrisk,

2) sköta myndighetssamarbetet och styra åtgärderna i vattendrag när översvämning hotar och vid översvämning,

3) ge rekommendationer om samordningen av vattenreglering och avtappning i vattendrag,

4) främja, styra och följa översvämningsskyddet och andra åtgärder som förbättrar hanteringen av översvämningsriskerna,

5) producera hydrologiska observationsuppgifter samt sköta vattenläges- och översvämningssvarningstjänsten i samarbete med Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutet,

6) utföra andra uppgifter som behövs för att hantera översvämningsrisker.

5 §

Kommunens samt landskapens räddningsväsendes uppgifter

Kommunen och landskapens räddningsväsende deltar i riskhanteringsplaneringen för översvämningar i avrinningsområden och kustområden i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag.

Kommunen sköter riskhanteringsplaneringen för dagvattenöversvämningar på det sätt som anges i 19 §.

8 §

Områden med betydande översvämningsrisk

Ett område där det på grundval av den bedömning som avses i 7 § konstateras föreligga möjliga betydande översvämningsrisker, eller där sådana kan förväntas uppstå, anges som område med betydande översvämningsrisk. Vid bedömning av hur betydande översvämningsrisken är ska beaktas sannolikheten för översvämningen samt följande ur allmän synpunkt ogynnsamma följder som översvämningen eventuellt orsakar:

1) ogynnsamma följder för människors hälsa eller säkerhet,

2) långvariga avbrott i nödvändighetstjänster så som vattentjänster, energiförsörjning, datakommunikation, vägtrafik eller annan motsvarande verksamhet,

3) långvariga avbrott i ekonomisk verksamhet som tryggar samhällets vitala funktioner,

4) långvariga eller omfattande ogynnsamma följder för miljön, eller

5) oersättliga ogynnsamma följder för kulturarvet.

Vid bedömning av hur betydande översvämningsrisken är ska också regionala och lokala omständigheter beaktas.

Jord- och skogsbruksministeriet anger på framställning av landskapet eller, om avrinningsområdet är beläget inom två eller flera landskaps områden, på framställning av landskapen, områden med betydande översvämningsrisk i avrinningsområden och på framställning av det behöriga landskapet områden med betydande översvämningsrisk i kustområden. Ministeriets beslut får inte överklagas genom separata besvär.

15 §

RP 14/2018 rd

Översvämningsgrupper

För sådana avrinningsområden och kustområden där det utifrån den preliminära bedömningen har angetts ett eller flera områden med betydande översvämningsrisk ska det finnas en översvämningsgrupp för det myndighetssamarbete som krävs för upprättandet av riskhanteringsplaner. Översvämningsgruppen ska bestå av representanter för de berörda landskapen och kommunerna samt landskapens räddningsväsende.

Landskapet tillsätter översvämningsgruppen och leder gruppens verksamhet. Om ett avrinningsområde är beläget inom två eller flera landskaps områden beslutar landskapen gemensamt om tillsättandet av översvämningsgruppen och ledningen av gruppens verksamhet. Om landskapen inte kan enas om ledningen av översvämningsgruppens verksamhet ska de hänskjuta ärendet till jord- och skogsbruksministeriet.

Översvämningsgruppen kan tillsätta sektioner för att bereda ärenden som gruppen behandlar samt kalla in sakkunniga.

Landskapet ska ge in ett förslag till riskhanteringsplan till jord- och skogsbruksministeriet. Om ett avrinningsområde är beläget inom två eller flera landskap ska landskapen ge in ett gemensamt förslag till jord- och skogsbruksministeriet.

17 §

Deltagande och information

Landskapet ska ge alla möjlighet att ta del av sådana förslag till angivande av områden med betydande översvämningsrisk och förslag till riskhanteringsplan som avses i 4 § 1 mom. samt av bakgrundshandlingarna till dem och att skriftligt eller elektroniskt framföra åsikter om förslagen. Vidare ska landskapet begära de utlåtanden som behövs.

Landskapet ska informera de berörda kommunerna inom sitt område om att de förslag som avses i 1 mom. finns framlagda, och kommunerna ska offentliggöra informationen på det sätt som föreskrivs i 108 § i kommunallagen (410/2015). Tillkännagivandet ska under föreskriven tid finnas i det allmänna datanätet så att allmänheten kan framföra sina åsikter. Förslagen och bakgrundshandlingarna hålls till behövliga delar tillgängliga i kommunerna i området och publiceras i elektronisk form. Landskapet ska dessutom informera om förslaget till riskhanteringsplan på annat sätt som det anser lämpligt. Landskapet ska vid behov ordna informationsmöten där allmänheten kan framföra sina åsikter.

18 §

Godkännande av riskhanteringsplaner för avrinningsområden och kustområden.

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om godkännande av riskhanteringsplanerna för avrinningsområden och kustområden.

Jord- och skogsbruksministeriet ska meddela det beslut som avses i 1 mom. efter anslag genom att i förväg informera om meddelandet av beslutet i det allmänna datanätet. De som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

Jord- och skogsbruksministeriet ska informera det berörda landskapet om det beslut som avses i 1 mom., och landskapet förmedlar informationen till de berörda kommunerna inom sitt område för offentliggörande enligt 108 § i kommunallagen. Tillkännagivandet ska finnas i det allmänna datanätet under den tid som föreskrivs för ändringssökande. En godkänd riskhanteringsplan för ett avrinningsområde eller kustområde ska finnas framlagd i de kommuner vars område planen gäller.

22 §

Överklagande

Ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet om godkännande av en riskhanteringsplan får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvär får anföras över ministeriets beslut på den grund att beslutet är lagstridigt. Beslutet kan verkställas även om det överklagas.

Besvärsrätt har

- 1) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen kan påverkas av beslutet,
- 2) de landskap, kommuner och landskapens räddningsväsenden som berörs,
- 3) myndigheter som bevakar allmänna intressen,
- 4) lokala eller regionala registrerade föreningar och stiftelser vilkas syfte är att främja miljö- eller naturskyddet eller nyttjandet av vattentillgångarna och vilkas verksamhetsområde riskhanteringsplanerna gäller.

I fråga om överklagande av ett beslut av en kommun om godkännande av riskhanteringsplaner för dagvattenöversvämningar tillämpas vad som i 188 § och i 191 § 1 och 2 mom. i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om sökande av ändring och besvärsrätt i fråga om ett beslut om godkännande av en detaljplan.

23 §

Beaktande av riskhanteringsplanerna

Statens, landskapens och kommunernas myndigheter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de riskhanteringsplaner som har godkänts av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med 18 § och av kommunen i enlighet med 19 §.

Vid beaktandet av riskhanteringsplaner iakttas dessutom vad som föreskrivs annanstans i lag.

24 §

Utlämnande av uppgifter

Myndigheterna ska avgiftsfritt till landskapet och till behöriga kommunala myndigheter lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för planeringen av hantering av översvämningssrisker.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också den som enligt lag är skyldig att i sin verksamhet förbereda sig för undantagsförhållanden eller störningar och exceptionella situationer.

25 §

Uppgiftslämnande

Landskapet ska i digital form förse Finlands miljöcentral med de kartor som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten, de hydrologiska observationsuppgifter som avses i 4 § 2 mom. 5 punkten, de beslut som avses i 8 § 3 mom. och i 15 § 2 mom. och de riskhanteringsplaner för översvämningssrisker som avses i 18 §.

Kommunen ska i digital form förse landskapet och Finlands miljöcentral med uppgifter om de områden med betydande översvämningssrisk som avses i 19 § 1 mom. samt med exemplar av de kartor som avses i det momentet och de godkända riskhanteringsplaner som avses i 19 § 2 mom.

26 §

Informationssystem

Finlands miljöcentral förvaltar informationssystem där de uppgifter som avses i 25 § samt uppgifter om de strukturer på vattenområden som inverkar på vattenföringen och vattenståndet förs in.

Bestämmelser om vilka andra uppgifter som ska föras in i informationssystemen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

120.

Lag

om ändring av lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) 5, 27 och 33 §, av dem 5 och 27 § sådana de lyder i lag 199/2015 och 33 § sådan den lyder i lag 976/2015, och
fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *fiskefartyg* ett fartyg som utrustats för eller används för kommersiellt fiske av fisk och andra levande akvatiska resurser i havet,
- 2) *finskt fiskefartyg* ett fartyg enligt 1 punkten som enligt 1 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) är finskt,
- 3) *kommersiellt fiske* verksamhet där levande akvatiska resurser fångas för försäljning eller där de akvatiska resurser som fångats eller en del av dem säljs,
- 4) *vattenbruksfartyg* ett fartyg som används till havs uteslutande inom vattenbruket,
- 5) *fiskekapacitet* fiskefartygets dräktighet i bruttoton (GT) och maskineffekt i kilowatt (kW),
- 6) *ett fartygs totallängd* fartygets längd enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1130 om definition av fiskefartygs egenskaper,
- 7) *registerutrymme* det utrymme i registret uttryckt i fiskekapacitet inom vilket fiskefartyg kan registreras i enlighet med de av Europeiska unionen fastställda bestämmelserna om fiskekapaciteten för Finlands fiskefartyg och i enlighet med 6 § 2mom.,
- 8) *registreringstillstånd* tillstånd att få ett fiskefartyg som motsvarar den angivna fiskekapaciteten införd eller en ökning av fiskekapaciteten införd i registret,
- 9) *registrering* införande i registret av ett fiskefartyg eller vattenbruksfartyg eller av en ökning av fiskekapaciteten.

5 §

Behörig registeransvarig

Landskapet Egentliga Finland beslutar om registrering och avregistrering av fartyg, beviljar registreringstillstånd enligt 12 §, fattar beslut om kvarhållande av fiskefartygs registerutrymme enligt 18 § och gör registeranteckningar om fiskefartyg och vattenbruksfartyg. Landskapet Egentliga Finland svarar för att de uppgifter som det har fört in i registret är riktiga samt administrerar registerutrymmet och gör registeranteckningar om fartygsgruppernas registerutrymme.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den tekniska driften av registret.

27 §

Beslut om utlämnande av uppgifter

RP 14/2018 rd

Landskapet Egentliga Finland beslutar om utlämnande av uppgifter som antecknats i fiskefartygsregistret.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

28 a §

Delegering av behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som enligt denna lag hör till landskapet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

30 §

Märkning av fartyg

Bestämmelser om ett system med identifieringsnummer för fartyg och om märkning av fartyg finns i artikel 6 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 om registret över unionens fiskeflotta.

Närmare bestämmelser om yttre märkning av fartyg och om storleken, platsen och färgen på tecknen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

32 a §

Avgifter

För beslut som gäller registreringstillstånd och registrering enligt 12 och 14 § och kvarhållande av registerutrymmet enligt 18 § tar landskapet Egentliga Finland ut en avgift som får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Grunderna för avgiften bestäms närmare genom ett sådant beslut som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten i landskapslagen (/).

33 §

Ändringssökande

I ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet får ändring inte sökas separat. Ett beslut av landskapet Egentliga Finland får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller avregistrering av fartyg samt indragning eller återkallande av fiskelicenser får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Landskapet Egentliga Finland har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket landskapets beslut har upphävts eller ändrats.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av 5 § i viltförvaltningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viltförvaltningslagen (158/2011) 5 § som följer:

5 §

De regionala viltvårdsråden

I anslutning till Finlands viltcentral finns regionala viltvårdsråd. Deras uppgift är att behandla ärenden som gäller vilthushållning samt stödja, leda och bistå Finlands viltcentrals regionala kontors verksamhet i andra frågor än offentliga förvaltningsuppgifter och personalförvaltningsfrågor. Närmare bestämmelser om de regionala viltvårdsrådets uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

De regionala viltvårdsråden tillsätts av jord- och skogsbruksministeriet. Det regionala viltvårdsrådet har högst tio medlemmar. Till det regionala viltvårdsrådet hör sex medlemmar som föreslagits av det i 13 § avsedda regionmötet samt en representant för landskapet, en representant för skogscentralen samt en representant för en regionalt betydelsefull markägarorganisation. Varje medlem har en personlig suppleant som omfattas av samma bestämmelser som den ordinarie medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet utser en ordförande och en vice ordförande bland de medlemmar som regionmötet föreslagit.

Bestämmelser om de regionala viltvårdsrådets beslutförhet, mandatperiod och tillsättande utfärdas genom förordning av statsrådet.

De ärenden som ska behandlas vid det regionala viltvårdsrådets möte bereds och föredras av en anställd vid Finlands viltcentral.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

122.

Lag

om ändring av 6 och 9 § i lagen om Finlands skogscentral

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands skogscentral (418/2011) 6 och 9 §, sådana de lyder i lag 1421/2014, som följer:

6 §

Skogsråden på landskapsnivå och deras uppgifter

För främjande av samarbetet i fråga om skogsbaserade näringar och skogssektorn i landskapet inrättas skogsråd på landskapsnivå. Ett skogsråd består av högst 15 medlemmar. Varje medlem har en personlig ersättare som omfattas av samma bestämmelser som medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter skogsrådet för fyra år i sänder på framställning av skogscentralen. Skogsrådets sammansättning kan under rådets mandattid utvidgas till maximal omfattning. Skogsrådet väljer en ordförande inom sig. Medlemmarna i skogsrådet ska bestå av en bred representation av central sakkunskap med tanke på utvecklandet av landskapets skogsbaserade näringar. När skogsrådet tillsätts ska också de skogsägare som bor i området beaktas.

Skogsrådet har till uppgift att

1) lägga fram ett förslag för skogscentralens direktion om riktlinjerna för det strategiska samarbetet mellan skogscentralen, landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt årligen lämna direktionen en bedömning av hur viktigaste uppgifter inom skogscentralen har fullgjorts och av utvecklingsbehoven i landskapet,

2) utarbeta och godkänna ett regionalt skogsprogram samt följa upp och främja genomförandet av programmet,

3) ge skogscentralens direktion ett utlåtande om dels riktandet till olika åtgärder av statliga stöd som beviljas enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, dels anslagsbehovet i fråga,

4) främja den regionala samverkan och det funktionella samarbetet inom skogsbruket samt de skogsbaserade näringarna i samarbete med organisationer och organ som främjar näringsverksamheten regionalt eller på landskapsnivå,

5) följa och ta ställning till den lagstadgade planeringen på landskapsnivå och andra regionala program och planer som är viktiga med tanke på skogssektorn,

6) svara för skogsbrukets synlighet och genomslag samt lägga fram initiativ som gäller utvecklandet av skogsrelaterade näringar.

Närmare bestämmelser om inrättandet av skogsråd på landskapsnivå, om ersättare och om andra behövliga omständigheter som gäller skogsråden utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Skogscentralens direktions uppgifter

Skogscentralens direktion ska

1) leda och övervaka skogscentralens verksamhet,

2) besluta om skogscentralens allmänna strategiska förhandlingsmål inför resultatförhandlingar med jord- och skogsbruksministeriet,

3) besluta om de landsomfattande riktlinjerna för det strategiska samarbetet mellan skogscentralen, landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,

4) besluta om verksamhets- och ekonomiplanen samt fastställa den årliga budgeten,

5) fastställa skogscentralens arbetsordning,

6) göra en framställning till jord- och skogsbruksministeriet om dels riktandet till olika åtgärder av statliga stöd som beviljas enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, dels anslagsbehovet i fråga,

7) sörja för att tillsynen över skogscentralens medelsförvaltning och bokföring är ordnad på ett ändamålsenligt sätt,

8) besluta om försäljning och köp av fastigheter, av aktier som medför rätt att besitta lokaler samt av annan egendom av betydande värde, om inteckning av egendom och ställande av säkerhet inom ramen för skogscentralens behörighet samt om andra ekonomiskt betydande frågor,

9) fastställa skogscentralens bokslut och godkänna verksamhetsberättelsen,

10) göra framställningar till jord- och skogsbruksministeriet i skogspolitiska frågor,

11) behandla andra ärenden som är viktiga med tanke på skogscentralens verksamhet.

Direktionen deltar i skötseln av sådana ärenden enligt denna lag som gäller utövning av offentlig makt bara i fråga om användningen av medel som är avsedda för skötseln av dessa uppgifter.

Bestämmelser om den närmare organiseringen av direktionens uppgifter utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar (986/2011) 36, 40, 43, 44, 46, 49, 50, 52, 53, 55, 57, 58, 61–63, 65, 73, 87–89, 93, 94–97, 101, 102, 105, 109, 111, 112, 115, 119 och 126 §,

av dem 36, 43, 44, 52, 53, 61, 73, 94 och 97 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1676/2015, 49, 57, 89 och 111 § sådana de lyder i lag 1676/2015 samt 115 § sådan den lyder i lag 84/2014, som följer:

36 §

Förutsättningar för beviljande av statliga lån

Statliga lån kan beviljas inom ramen för bevillningsfullmakten i den dispositionsplan som gårdsbrukets utvecklingsfond årligen fastställer. Maximibeloppet av ett statligt lån bestäms av en tjänsteman i landskapet genom ett stödbeslut. Maximibeloppet får inte överstiga det maximibelopp som kreditgivaren har godkänt.

Kreditgivaren kan bevilja lån i form av statligt lån, då

- 1) lånetiden är högst 25 år,
- 2) den årliga totalräntan högst utgörs av den referensränta som fastställs genom förordning av statsrådet, ökad med ett fast antal procentenheter,
- 3) den ränta som låntagaren betalar på lånet är totalräntan minskad med ränteförmånen, dock minst en årlig ränta på en procent, och
- 4) lånebeloppet, understöd som beviljats för samma ändamål och stöd som inte anknyter till lånet tillsammans inte överstiger de godtagbara kostnaderna för den åtgärd som stöds.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om maximibeloppet av statliga lån, referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med samt om förändringar i räntan och i den ränta som låntagaren betalar.

40 §

Bedömning av räntan på räntestödslån

Om landskapet har skäl att misstänka att räntan på ett lån överstiger den ränta som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten kan landskapet begära att Landsbygdsverket ska bedöma om räntan på lånet uppfyller den förutsättning som anges i den ovannämnda punkten. Kreditgivaren ska lämna de utredningar som Landsbygdsverket begär i ärendet.

43 §

Tiden för genomförande av åtgärder

Med undantag för forsknings- eller utredningsprojekt ska en åtgärd som stöds i dess helhet genomföras inom två år från det att stödet beviljats. I fråga om stöd som beviljats en ung näringsidkare inom renhushållning eller andra naturnäringar för etablering av näringsverksamhet anses anskaffning av lägenhet och renar vara en stödberättigad åtgärd. En kortare frist för att genomföra åtgärden kan dock sättas ut, om det är motiverat med hänsyn till det sätt på vilket åtgärden genomförs eller till verksamhetens art. Om stöd för anskaffning av lösöre har beviljats i samband med en bygginvestering och anskaffningen inte kan göras innan bygginvesteringen slutförts, ska fristen räknas från det att bygginvesteringen är slutförd.

Landskapet kan förlänga den frist som avses i 1 mom. på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut. En förutsättning är att genomförandet av den åtgärd som stöds har inletts inom den frist som avses i 1 mom. och att det finns ett godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger med högst ett år i sänder.

RP 14/2018 rd

Närmare bestämmelser om frister för genomförande av åtgärder som stöds kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

Villkor för användning av stöd

På användning av stöd för köp av varor och tjänster eller för utläggande på entreprenad tillämpas 20 § 1, 5 och 6 mom. och 40 a § i lagen om strukturstöd till jordbruket.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för andra ändamål än den näringsverksamhet eller den verksamhet hos ett renbeteslag som stöds och användningsändamålet för den bostadsbyggnad som stöds får inte ändras innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd eller, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka landskapets tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd och att karaktären av den verksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den näringsverksamhet eller övriga verksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den näringsverksamhet som stöds eller medel som anknyter till den i avsevärd mån överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka landskapets tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd och att karaktären av den näringsverksamhet eller någon annan verksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den näringsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arvsrättsligt förvärv eller generationsväxling i samband med att stöd har betalats för upphörande med renhushållning eller naturnäringsverksamhet eller startstöd har beviljats näringsidkare inom renhushållning eller naturnäringar.

46 §

Upplysnings- och biståndsskyldighet

Stödtagaren är skyldig att lämna den myndighet som beviljat stöd riktiga och tillräckliga uppgifter om den åtgärd som stöds, hur den framskrider och om hur stödet används.

Stödtagaren ska utan dröjsmål lämna det behöriga landskapet upplysningar om sådana förändringar som gäller stödtagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stödtagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion som avses i 93 och 94 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera det objekt och den åtgärd som stöds.

49 §

Att ansöka om stöd

En frist för ansökan om stöd kan sättas ut. Om någon frist inte sätts ut, kan stödansökningarna avgöras per stödperiod. Stödansökan ska lämnas till landskapet.

Närmare bestämmelser om fristen för ansökan om stöd och om stödperioderna får utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av stödansökan ska ordnas tekniskt, om de anteckningar som ska

RP 14/2018 rd

göras i ansökningshandlingarna samt om överföringen till informationssystemet av stödansökningar som gjorts på en blankett.

Behörig myndighet är landskapet Lappland, om inget annat föreskrivs nedan med stöd av 119 § eller 127 §.

50 §

Bedömning av stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan landskapet begära utlåtande av andra myndigheter, renbeteslagsföreningen eller sametinget om omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta behövs för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Om kostnaderna för en investering som gäller renhushållning överstiger det belopp som föreskrivs genom förordning av statsrådet, ska utlåtande begäras av Renbeteslagsföreningen. Om investeringen dessutom genomförs på samernas hembygdsområde, ska utlåtande också begäras av sametinget.

Innan stöd beviljas kan landskapet, i syfte att göra en bedömning av förutsättningarna för beviljande av stöd och av den åtgärd som ansökan avser, besöka renhushållningslägenheten, naturnäringslägenheten eller någon annan plats där näringsidkaren eller renbeteslaget avser genomföra investeringen. De observationer som görs i samband med besöket ska antecknas och meddelas sökanden. Besök får inte göras i sådana utrymmen på en renhushållningslägenhet eller naturnäringslägenhet som används för boende av permanent natur .

52 §

Förhandlingar med sametinget

Efter det att landskapet har fått de årliga anslagen till sitt förfogande ska det förhandla med sametinget om de principer som utöver denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska iakttas vid beslut om vilka objekt som ska stödjas.

Vid förhandlingarna ska följande ärenden behandlas:

- 1) styrningen av medel på regional nivå i sameområdet,
- 2) styrningen av medel till renhushållning och andra naturnäringar,
- 3) styrningen av medel till bostadsbyggande och till stöd för näringsverksamhet i sameområdet,
- 4) styrningen av medel till renbeteslagens och näringsidkarnas projekt i sameområdet.

På förhandlingarna tillämpas bestämmelserna i 9 § i sametingslagen.

Resultatet av förhandlingarna ska meddelas jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket.

53 §

Stödbeslut

En tjänsteman i landskapet beslutar om beviljande av stöd och statsborgen.

I stödbeslutet ska nämnas det belopp som beviljats i stöd enligt 5–8 kap., de stödvillkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stödet samt borgensvillkoren. I beslutet ska dessutom de villkor och förutsättningar som följer av Europeiska unionens lagstiftning tas in. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

Genom beslut som gäller stöd i anslutning till lån godkänns beloppet av och villkoren för ett statligt lån eller ett lån som omfattas av räntestöd eller statsborgen liksom även beloppet av och villkoren för statsborgen. Om beslutet om statligt lån, räntestöd eller statsborgen ändras till följd av överklagande, krävs kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

Om en åtgärd som stöds förutsätter att tillstånd utverkas och om sökanden inte har uppvisat ett lagakraftvunnet tillstånd vid den tidpunkt då stödbeslutet ska fattas, kan beslutet kompletteras med ett villkor om att beslutet förfaller om sökanden inte inom den utsatta fristen uppvisar ett lagakraftvunnet tillstånd som gör det möjligt att genomföra åtgärden i enlighet med stödbeslutet.

55 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

I fråga om stöd enligt 5–9 kap. får den rätt till stöd som följer av stödbeslut överföras till andra som uppfyller förutsättningarna enligt 4 kap., om förutsättningarna för beviljande av stödet i fråga uppfylls. Mottagaren ska ansöka om överföring av rätt enligt beslutet med iakttagande av det förfarande som avses i 48 §. Landskapet beslutar om överföring av stödbeslut.

57 §

Utbetalning av investeringsstöd, stöd för bostadsbyggande och stöd till renbeteslag för underhåll av stängsel som beviljas i form av understöd

Ansökan om utbetalning av ett sådant investeringsstöd och stöd för bostadsbyggande som beviljats för ett renhushållnings- eller naturnäringsföretag samt av stöd för renbeteslags investeringar och underhåll av stängsel ska göras genom den nättjänst som avses i 48 § 1 mom. På behandlingen av ansökan om utbetalning av stöd tillämpas bestämmelserna om behandling av stödansökan i 48 §. En utbetalningsansökan kan också göras med hjälp av en blankett som fastställts för ändamålet och som ska undertecknas. För inlämnandet av ansökan kan en skälig frist som räknas från stödbeslutet sättas ut eller, när det är fråga om den sista utbetalningsansökan för en åtgärd som stöds, från det att åtgärden har genomförts. Ansökan ska ges in till det landskap som har beviljat stödet.

Understödet kan betalas ut i högst fem poster. Som understöd betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar stödnivån och beloppet av det beviljade stödet. Stödtagaren ska vid behov lägga fram utredning om privat finansiering.

En förutsättning för utbetalning av understödet är att stödtagaren har iakttagit stöd villkoren. En ytterligare förutsättning är att stödtagaren har haft faktiska, slutliga och verifierbara utgifter som sammanhänger med den åtgärd som stöds. Om stöd har beviljats för en bygginvestering är en förutsättning för utbetalning av den sista posten att hela investeringen har genomförts i enlighet med stödbeslutet. Till utbetalningsansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för utbetalning av understödet. En förutsättning för utbetalning av stöd som beviljats för bostadsbyggande är, i stället för bokföringshandlingar, dock att det visas att byggandet framskridit i enlighet med de godtagbara kostnaderna.

Närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifterna är faktiska, slutliga och verifierbara samt om påvisande av att byggandet framskridit utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om betalningsposterna för investeringsstöd i form av understöd och om fristen för inlämnande av utbetalningsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan, om utbetalning och om handlingar och utredningar som ska fogas till utbetalningsansökan.

58 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

En tjänsteman i landskapet beslutar om utbetalningen av understöd enligt 5–9 kap. Landskapet ska sammanställa uppgifterna om utbetalning av stöd som den beviljat och lämna dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna och för den tekniska utbetalningen av stöden.

Tillstånd att lyfta lån

En tjänsteman i landskapet beviljar på ansökan tillstånd att lyfta det lån som stöds eller dess poster. På ansökan om tillstånd att lyfta lån tillämpas vad som i 57 § 1 mom. föreskrivs om ansökan om utbetalning. Till ansökan ska fogas de handlingar som avses i 57 § 3 mom. För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan det sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För att fristen ska förlängas ska det finnas ett godtagbart skäl.

Av ett lån som stöds kan på en gång lyftas högst en andel som motsvarar de faktiska kostnaderna. En förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet är att stödvillkoren har iakttagits. Dessutom krävs att stödtagarens utgifter är slutliga och verifierbara samt gäller den åtgärd som stöds. Stödtagaren ska vid behov lägga fram utredning om hur privat finansiering genomförs.

När det är fråga om ett lån för vilket beviljats startstöd till en ung näringsidkare och stödet har beviljats före etableringen av näringsverksamheten, är en förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren lägger fram utredning om att näringsverksamheten har inletts på lägenheten. Om stödet har beviljats på grund av ett sådant åtagande som avses i 17 § 1 mom. är en förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren visar att de åtgärder som avses i 22 § 2 mom. har vidtagits. Om lånet lyfts i två poster ska den sistnämnda utredningen läggas fram innan den andra posten lyfts. Landskapet kan av särskilda skäl bevilja tillstånd att lyfta lånet innan åtgärderna har vidtagits.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifter är faktiska, slutliga och verifierbara samt om fristen för att utverka tillstånd att lyfta lån. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan om tillstånd och om de handlingar och utredningar som ska fogas till ansökan.

Säkerhet för statliga lån

När ett statligt lån lyfts ska det finnas en säkerhet för lånet av det slag som används allmänt i bankverksamhet, om inte landskapet av särskilda skäl beviljar befrielse från ställande av säkerhet.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ett statligt lån ska få beviljas helt eller delvis utan en sådan säkerhet som avses i 1 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

Amortering och betalning av ränta på statliga lån

Ett statligt lån ska amorteras halvårsvis i lika stora amorteringar. Förfallodagar för amortering är den 30 april och den 31 oktober.

Den första amorteringen på ett lån förfaller till betalning senast den förfallodag som först infaller sedan ett år förflutit efter det att lånet eller dess första post har lyfts. Om ett statligt lån har beviljats för en bygginvestering, förfaller dock den första amorteringen till betalning senast den förfallodag som först infaller sedan två år förflutit efter det att lånet eller dess första post har lyfts. Ränta ska betalas halvårsvis på förfallodagarna från den dag då lånet eller varje lånepost har lyfts.

Kreditgivaren och stödtagaren kan avtala om extra amorteringar, hur dessa påverkar återstående amorteringar och om förtida återbetalning av hela lånet.

Kreditgivaren kan bevilja uppskov med amorteringar om detta behövs på grund av stödtagarens tillfälliga ekonomiska svårigheter. Uppskov kan beviljas för högst ett år i sänder och sammanlagt för högst fem år. Om uppskov beviljas sammanlagt över tre år, ska kreditgivaren ansöka om tillstånd för uppskov av landskapet. Till följd av uppskov kan lånetiden förlängas

RP 14/2018 rd

inom den maximitid som anges i 36 § 2 mom. 1 punkten och 38 § 1 punkten eller de återstående amorteringarna höjas.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av uppskov och om hur uppskov inverkar på stödet kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

65 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Statliga lån och andra lån som stöds får överföras på andra godkända kreditgivare. Lån får överföras på andra stödtagare, om landskapet godkänner överföringen i samband med ett beslut enligt 55 §.

Villkoren för ett statligt lån får inte ändras utan landskapets tillstånd.

Villkoren för andra lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte påverkar uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stödtagaren utverka landskapets tillstånd till ändring av villkoren. Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter det att räntestöd inte längre betalas ut.

Tillstånd till ändring av villkoren får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet eller väsentligt ökar statens ansvar för ett lån som grundar sig på statligt ansvar eller statsborgen.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas i tillståndsförfarandet.

73 §

Statens ansvar

Staten svarar för en kreditgivares slutliga förluster av kapital och ränta på statliga lån som har beviljats enligt denna lag, om förlusterna beror på gäldenärens insolvens, till den del de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker de obetalda amorteringarna och räntorna på det statliga lånet.

För att statens ansvar ska gälla krävs att kreditgivaren sköter lånet och säkerheterna för det i enlighet med denna lag samt iakttar god banksed. Den kreditgivare som har beviljat lånet är även skyldig att bevaka statens intressen när den egendom som utgör säkerhet för lånet realiserar genom företagssanering, frivillig skuldsanering, exekutiv auktion eller konkursförfarande.

En frivillig realisering av den egendom som utgör säkerhet för det statliga lånet så att återkrav av lånet äventyras får genomföras endast med samtycke av landskapet.

Landsbygdsverket kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet i anslutning till bevakningen av statens intressen.

87 §

Särskilda förmåner

Naturnäringsidkare som äger eller annars besitter och bor på en renhushållnings- eller naturnäringslägenhet inom ett sådant område som avses i 4 § 2 mom. har rätt att utan ersättning på statens mark- och vattenområden

1) förlägga stödjepunkter för renhushållning på samernas hembygdsområde, om det är nödvändigt med tanke på renskötseln,

2) förlägga stödjepunkter för jakt, om det finns synnerligen vägande skäl för det,

3) förlägga stödjepunkter för fiske samt fiskkällare och lagerbyggnader på platser som är nödvändiga för näringsidkandet i omedelbar anslutning till vattendrag som är viktiga för fiskerinäringen, och

4) ha sin boskap på bete och för den insamla hö, löv, starr och sjöfräken.

En förutsättning för att en förmån enligt 1 mom. ska få utnyttjas är att Forststyrelsen på ansökan fattar beslut om att bevilja tillstånd till det. Tillstånd kan beviljas endast om förläggandet av byggnaden i fråga eller markanvändningen ska anses nödvändigt för idkandet av renhushållning eller andra naturnärningar. Innan tillstånd beviljas ska Forststyrelsen begära utlåtande av landskapet om nödvändigheten av en stödjepunkt och, i fråga om en stödjepunkt för renhushållning, av det renbeteslag inom vars område man har för avsikt att placera stödjepunkten. I fråga om en stödjepunkt för renhushållning ska dessutom begäras utlåtande av sametinget, om man har för avsikt att placera stödjepunkten i sameområdet. Med tillämpning av motsvarande förfarande kan ett tillstånd överföras på en person, som besittningen av en naturnäringslägenhet har överförts till och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd. I Forststyrelsens beslut ska också det stödbelopp som ingår i förmånen anges, om det föreskrivs om stödbeloppet med stöd av 3 mom.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om tillståndets giltighetstid och om förutsättningarna och villkoren för beviljande av tillstånd. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas också om det belopp som anses ingå i tillståndet och om grunderna för bestämmande av stöd.

88 §

Återkallande av särskilda förmåner

Forststyrelsen kan, efter att landskapet gett utlåtande i saken, återkalla en beviljad särskild förmån, om förmånen inte längre kan anses motiverad med tanke på idkandet av renhushållning eller andra naturnärningar.

Forststyrelsen kan förutsätta att byggnader och konstruktioner som har uppförts på ett sådant område som avses i 87 § 1 mom. 1–3 punkten ska avlägsnas inom en viss tid från det att förmånen har upphört.

89 §

Uppföljning av affärsplaner

Stödtagaren ska för landskapet lägga fram utredningar om genomförande av de målsättningar och åtgärder som ingår i en affärsplan.

Närmare bestämmelser om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur utredningarna ska presenteras och ges in till landskapet.

93 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare, utbetalare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Landskapet har motsvarande rätt i fråga om förmedlare och stödtagare. Nämnade myndigheter har rätt att få upplysningar trots sekretessbestämmelserna.

94 §

Utförande av inspektioner

Inspektion får i den omfattning som tillsynsuppdraget kräver utsträckas till lokaler, konstruktioner, byggnader, redskap, omständigheter, informationssystem och handlingar som är relevanta för en åtgärd som stöds och för användningen av stöd. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en revisor eller revisionsammanslutning enligt revisionslagen (1141/2015) eller lagen om revision inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015). En revisionsammanslutning ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. Vid utförandet av inspektionsuppdraget tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en revisor tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när denne utför en inspektion. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen (412/1974).

En inspektionsberättelse ska upprättas över inspektionen och utan dröjsmål lämnas till landskapet och Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

95 §

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Landskapet är skyldigt att avbryta utbetalningen av stöd och att återkräva stöd som avses i 5–8 kap., om

- 1) förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,
- 2) stödtagaren har gett felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stödet,
- 3) stöd villkoren inte har iakttagits,
- 4) stödtagaren inte har fullgjort det åtagande som avses i 17 § 1 mom.,
- 5) stödtagaren har överlåtit den näringsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds eller en bostadsbyggnad för vilken har beviljats bostadsfinansiering utan landskapets tillstånd och innan den frist som nämns i 44 § 2 mom. löpt ut,
- 6) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller
- 7) Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

Ett belopp som uppgår till högst 25 euro kan dock efterskänkas.

Om stöd har beviljats flera stödtagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet. Mellan stödtagarna fördelas ansvaret i det förhållande som stödtagaren har deltagit i den verksamhet som legat till grund för skyldigheten att betala tillbaka stödet.

Stöd som återkrävs ska betalas tillbaka senast ett år från landskapets beslut.

96 §

Beslut om uppsägning av statliga lån

På stöd i anslutning till statliga lån tillämpas bestämmelserna i 95 §.

Landskapet kan också ålägga en kreditgivare att säga upp ett statligt lån, om någon av de förutsättningar som anges i 95 § 1 mom. uppfylls.

Det kan bestämmas att ett statligt lån ska sägas upp eller en kreditgivare kan säga upp lånet också om

- 1) den lägenhet som lånet gäller eller en del av den säljs genom utsökning,
- 2) säkerhetens värde av någon orsak som inte beror på sökanden har sjunkit så mycket att indrivningen av det utestående lånekapitalet äventyras,
- 3) betalningen av ränta eller amortering har försenats mera än tre månader,

4) låntagaren eller en borgensman har försatts i konkurs eller en borgensmans affärsverksamhet har upphört och låntagaren inte trots uppmaning har ställt tillräcklig säkerhet, som godkänts av långivaren.

Ett statligt lån som blir uppsagt ska betalas tillbaka i högst två poster inom sex månader från landskapets beslut.

97 §

Stödtagarens anmälningsskyldighet och förhandsbesked

Stödtagaren ska omedelbart underrätta den som beviljat stödet om sådana förändringar enligt 95 § 1 mom. eller 96 § i de omständigheter som utgör grund för beviljande av stödet, det statliga lånet eller statsborgen eller är en förutsättning för utbetalning av stödet eller lyftande av lånet och som kan orsaka återkrav eller indragning av stödet eller uppsägning av det statliga lånet.

Stödtagaren kan på begäran meddelas ett bindande förhandsbesked om huruvida en planerad åtgärd som gäller det åtagande som avses i 17 § 1 mom., affärsplanen, den näring som idkas eller en förändring eller överlåtelse av den egendom som stöds orsakar en påföljd enligt 95 § 1 mom. eller 96 §. I ansökan ska den fråga specificeras i vilken förhandsbesked söks och den utredning läggas fram som behövs för avgörande av ärendet. Landskapets beslut om förhandsbesked gäller ett år efter det att beslutet meddelades. Landskapet kan inte avvika från ett förhandsbesked som det har meddelat, om inte stödtagarens åtgärder väsentligt avviker från de åtgärder som stödtagaren angett i ansökan om förhandsbesked eller stödtagaren för att få ett förhandsbesked har angett väsentligt vilseledande eller bristfälliga uppgifter.

Förhandsbesked meddelas inte om en ansökan i ärendet är anhängig eller om myndigheten har avgjort ärendet eller om ärendet ska avgöras av något av Europeiska unionens organ.

Närmare bestämmelser om förfarandet när förhandsbesked begärs och meddelas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

101 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan avstå från att helt eller delvis driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller ränta som ska betalas på beloppet, om det som helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att driva in det fulla beloppet. Återkrav och indrivning av ränta ska dock ske till fullt belopp om Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket eller fiskerinäringen som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

102 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning

Beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning av stöd och om uppsägning av statliga lån fattas av en tjänsteman i landskapet. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs eller sägs upp, räntan enligt 99 § och förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att landskapet fått vetskap om den grund som anges i 95 § och senast tio år efter det att den sista stödposten har betalats. Ett stöd i anslutning till ett statligt lån anses vara använt när den sista stödpost som är kopplad till räntan på lånet har använts.

105 §

Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet

Kreditgivaren ska underrätta landskapet om överföring av ett lån som stöds till en annan kreditgivare och om sådana ändringar av lånevillkoren som avses i 65 § 3 mom. och som inte förutsätter landskapets tillstånd.

När kreditgivare sköter statliga lån ska de beakta statens intressen i egenskap av kreditgivare och när de sköter lån med borgen ska de beakta statens intressen i egenskap av borgensman. Kreditgivaren ska utan dröjsmål underrätta Landsbygdsverket om sådana förändringar när det gäller stödtagarens ekonomiska ställning, det lån som stöds eller värdet på den egendom som utgör säkerhet för lån, som kan ha betydelse för statens ställning som kreditgivare eller borgensman.

Kreditgivaren och det centrala finansiella institutet ska på specifik begäran till jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och landskapet lämna ut sådana uppgifter om stödtagare som är nödvändiga för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina uppgifter.

109 §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och landskapet har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter och andra som sköter offentliga uppdrag få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes hälsotillstånd, ekonomiska ställning och af-färs- eller yrkesverksamhet och om finansiering med offentliga medel och andra omständigheter som är nödvändiga för behandlingen av stödärendet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och landskapet har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter och andra som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens organ överlämna sådana uppgifter om stödtagaren som samlats in vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller för att övervaka att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

Uppgifter som erhållits på basis av 1 och 2 mom. får inte användas för andra ändamål än de har begärts för.

111 §

Beslutsavgift

Beslut enligt denna lag är avgiftsfria för sökanden och stödtagaren. På Forststyrelsens beslut om särskilda förmåner tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), dock så att ett beslut är avgiftsfritt till den del som det gäller stöd som ingår i särskilda förmåner.

För ett beslut om förhandsbesked som avses i 97 § 2 mom. tar landskapet ut en avgift enligt den taxa som landskapet godkänt.

112 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevillningsfullmakter eller anslag som avses i 7 § 1 mom. fördelas till stöden enligt denna lag och beslutar om anvisning av dem till landskapet.

115 §

Sökande av ändring

Landsbygdsverkets, Forststyrelsens och landskapets beslut får överklagas genom besvär till Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ett beslut av förvaltningsdomstolen överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

119 §

Tillämpning av tidigare lagstiftning

Ärenden som är anhängiga med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar och tidigare lagstiftning slutbehandlas enligt de nämnda lagarna av den myndighet som ärendet är anhängigt vid när denna lag träder i kraft. Understöd som beviljats ska betalas av den beviljande myndigheten.

I fråga om verkställigheten av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar, renhushållningslagen och naturnäringslagen samt annan lagstiftning som gäller före denna lags ikraftträdande och i fråga om statens, en kommuns och ett kreditinstituts fordringar som har uppkommit med stöd av nämnda lagstiftning iakttas de bestämmelser och de avtalsvillkor enligt bestämmelserna som gällde vid denna lags ikraftträdande, dock så att ärenden som hört till närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet behandlas och avgörs av landskapet Lappland.

126 §

Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

Lagen om renskötellägenheter, naturnäringslagen och renhushållningslagen iakttas i fråga om ärenden som gäller verkställigheten av de nämnda lagarna och om vilka det inte föreskrivs något annat i denna lag. Vid skötseln av lån och fordringar enligt de nämnda lagarna iakttas bestämmelserna i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007). Landskapet Lappland är behörig myndighet vid återkrav av understöd, beviljande av överlåtelsestillstånd samt andra åtgärder som enligt lag inte hör till Statskontorets behörighet. Understöd som har beviljats av jord- och skogsbruksministeriet återkrävs dock av det ministerium som beviljat stödet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

124.

Lag

om ändring av lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen (987/2011) 17 § 3 mom., och
ändras 6, 11, 12, 14 a och 15 §, av dem 14 a § sådan den lyder i lag 86/2014, som följer:

6 §

Konstaterande av skada

Landskapet Lappland värderar den skada som renhushållningsidkaren har orsakats. Om skadan och skadebeloppet är uppenbara behöver värdering inte utföras.

Landskapet Lappland värderar den skada som ett renbeteslag har orsakats.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid värdering av skador och om när värdering inte behöver utföras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Ansökan om ersättning

Ersättning ska sökas skriftligt hos landskapet Lappland. Den sökande ska underteckna ansökan.

Ansökan om ersättning kan göras efter det att katastrofen har konstaterats genom beslut av statsrådet.

Närmare bestämmelser om tidsfristen för sökande av ersättning, ansökningsförfarandet och de utredningar som fordras för ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Beslut om ersättning

Landskapet Lappland fattar beslut om betalning av ersättning.

Bestämmelser om den tid inom vilken beslutet ska fattas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 a §

Sökande av ändring

I sådana beslut av statsrådet samt jord- och skogsbruksministeriet som avses i 5 § får omprövning inte begäras och ändring inte sökas genom besvär.

Omprövning av ett beslut av landskapet Lappland och av Landsbygdsverket får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) begäras hos den myndighet som fattat beslutet. På omprövning av ett beslut av landskapet Lappland tillämpas dessutom 130 § 2 mom. i landskapslagen (/).

Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

15 §

Avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning

Beslut om avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning fattas av landskapet Lappland. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 3 § i räntelagen (633/1982), förfallodagen för betalningen av dem samt dröjsmålsräntan enligt 4 § i räntelagen.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter att landskapet Lappland fått vetenskap om den grund som anges i 21 eller 22 § i statsunderstödslagen och senast tio år efter att den sista ersättningsposten har betalats.

RP 14/2018 rd

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

125.

Lag

om ändring av lagen om växtskyddsmedel

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011) 22 § och 24 § 2 mom. som följer:

22 §

Utförande av flygbesprutning

Spridning av växtskyddsmedel genom flygbesprutning ska utföras särskilt omsorgsfullt och utan att orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller oskälig olägenhet för miljön. Landskapet ska underrättas om flygbesprutning i god tid innan den utförs. Flygbesprutning övervakas av landskapet.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid flygbesprutning och de anmälningar som ska lämnas om spridningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Tillsynsmyndigheter

Landskapet övervakar i sitt verksamhetsområde efterlevnaden av växtskyddsmedelsförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Vid sidan om Säkerhets- och kemikalieverket övervakar Tullen importen och exporten av växtskyddsmedel.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

126.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012) 19 §, sådan den lyder i lag 200/2015,
ändras 10, 11, 13, 15, 16, 18, 20 och 23 §, av dem 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1191/2014 och 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 200/2015, samt
fogas till lagen en ny 15 a § som följer:

10 §

Godkännande av fiskeriförsäkringsinrättningar

En försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) eller ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008) eller ett i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsett utländskt försäkringsbolags filial i Finland som har de ekono-

miska och administrativa förutsättningar som behövs för att sköta uppgifter som gäller försäkringsstöd kan godkännas som fiskeriförsäkringsinrättning. Förutsättningar för godkännande är också att sökanden visar att den erbjuder försäkringar med sådana villkor att förutsättningarna i 9 § uppfylls samt att det är möjligt att betala försäkringsstöd på basis av försäkringsersättningen.

Landskapet Egentliga Finland beslutar om huruvida sökanden ska godkännas som fiskeriförsäkringsinrättning. Beslutet fattas på ansökan, som ska innehålla de uppgifter som behövs för bedömningen av förutsättningarna för ett godkännande. I beslutet kan det tas in villkor i fråga om administreringen av försäkringsstödet, om detta behövs för att säkerställa enhetliga förfaranden vid fiskeriförsäkringsinrättningarna.

Landskapet Egentliga Finland kan återta godkännandet av en fiskeriförsäkringsinrättning, om förutsättningarna för godkännande inte längre uppfylls. Innan ett godkännande återtas ska försäkringsinrättningen ges tillfälle att inom skälig tid avhjälpa bristen, om det är möjligt. Ett beslut om återtagande träder i kraft den 1 januari det omedelbart följande kalenderåret.

11 §

Fiskeriförsäkringsinrättningars bistånds- och upplysningsskyldighet

En fiskeriförsäkringsinrättning ska, när den utreder ett skadefall, beakta statens intresse som betalare av försäkringsstöd och utan dröjsmål underrätta landskapet Egentliga Finland om misstankar som gäller eventuellt missbruk av stödet.

Fiskeriförsäkringsinrättningen ska i god tid i förväg meddela landskapet Egentliga Finland sådana ändringar som gäller villkoren i försäkringsavtalet, försäkringspremierna eller andra omständigheter som kan vara av betydelse för godkännandet av fiskeriförsäkringsinrättningen.

Fiskeriförsäkringsinrättningen är skyldig att underrätta landskapet Egentliga Finland om skador vars värde överstiger 50 000 euro innan ersättning betalas ut. Landskapet ska ges tillfälle att inspektera skadan innan ersättning betalas ut. Fiskeriförsäkringsinrättningen ska bistå landskapet med uppgifter och sakkunnighjälp vid inspektionen.

Fiskeriförsäkringsinrättningen är skyldig att på specificerad begäran lämna landskapet Egentliga Finland sådana uppgifter om stödtagaren och försäkringsobjektet som är nödvändiga för att utreda och övervaka förutsättningarna för betalning av försäkringsstöd.

Fiskeriförsäkringsinrättningens upplysningsskyldighet gäller även sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än dem som de har lämnats ut för i syfte att myndigheten ska kunna sköta sina föreskrivna uppgifter.

13 §

Ansökan om ersättning av landskapet Egentliga Finland

En fiskeriförsäkringsinrättning ska skriftligen ansöka om ersättning av landskapet Egentliga Finland för de stöd som försäkringsinrättningen betalat som en del av de försäkringsersättningar som avses i denna lag. Ansökan kan göras högst två gånger om året. Om omfattningen av skadan i ett enskilt skadefall överstiger 50 000 euro, kan fiskeriförsäkringsinrättningen ansöka om förskott.

Till ansökan ska fogas en utredning om stödtagarna, de ersättningar som betalats på basis av de stödberättigande skadorna och stödets andel av ersättningarna, eller beloppet av det förskott som behövs, samt en beskrivning av skadefallen.

Bestämmelser om en tidsfrist för en ansökan om ersättning och närmare bestämmelser om det förfarande som ska iaktas vid ansökan om och betalning av ersättning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Styrningen av och tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningar

RP 14/2018 rd

Landskapet Egentliga Finland styr och utövar tillsyn över fiskeriförsäkringsinrättningarna när dessa sköter uppgifter enligt denna lag. Bestämmelser om tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningarna i övrigt finns i de lagar som nämns i 10 § 1 mom.

Landskapet Egentliga Finland har rätt att utföra inspektioner i fiskeriförsäkringsinrättningarnas lokaler. Inspektionerna kan gälla alla lokaler och uppgifter som är av betydelse för övervakningen av förutsättningarna för godkännande och en korrekt administrering av försäkringsstödet. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för permanent boende.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

15 a §

Delegering av behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som enligt denna lag hör till landskapet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

16 §

Tillsyn över stödtagaren

Landskapet Egentliga Finland har rätt att utföra inspektioner ombord på stödtagarens fartyg samt i sådana lokaler som används för utövande av fiskerinäring, i syfte att konstatera eller övervaka förutsättningarna för och omfattningen av försäkringsstödet. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för permanent boende.

Landskapet Egentliga Finland har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter och handlingar som behövs för att utföra inspektion samt att omhänderta material som gäller skadefallet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Materialet ska utan dröjsmål returneras när det inte längre behövs för inspektionen.

18 §

Förfaranden vid återkrav

Landskapet Egentliga Finland beslutar om återkrav av stöd. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 17 § 3 mom. samt förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att landskapet Egentliga Finland har fått vetskap om grunden för återkravet och senast tio år efter det att försäkringsersättningen har betalats.

Landskapet Egentliga Finland sköter verkställandet av beslutet om återkrav. Beslut om återkrav kan verkställas genom utsökning efter det att beslutet har vunnit laga kraft. På verkställigheten av beslutet tillämpas utsökningsbalken (705/2007).

20 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av en fiskeriförsäkringsinrättning får begäras hos landskapet Egentliga Finland. Om ett ärende som gäller samma skadefall är anhängigt vid ett annat besvärsorgan eller en domstol, ska behandlingen av begäran om omprövning avbrytas till dess att ärendet i fråga har avgjorts.

Ändring i ett sådant beslut av landskapet Egentliga Finland som avses i denna lag får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i ett beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Be-

svår hindrar inte verkställigheten av ett beslut om återtagande av godkännandet av en fiskeriförsäkringsinrättning.

23 §

Övergångsarrangemang som gäller statsbidragsfonden

I fråga om den statsbidragsfond som avses i 13 § i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft, om inte något annat bestäms nedan. Om en fiskeriförsäkringsförening godkänns som fiskeriförsäkringsinrättning med stöd av 10 § i denna lag, återbetalas statsbidragsfonden inte till staten, och bestämmelserna i 13 § i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar tillämpas på administrationen av fonden. Om fiskeriförsäkringsföreningar går samman, en fiskeriförsäkringsförening ombildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en fiskeriförsäkringsförening överför sitt försäkringsbestånd till en annan i 10 § 1 mom. i denna lag avsedd aktör, överförs statsbidragsfonderna med avkastning till den aktör som uppstår i deras ställe, förutsatt att den godkänns som fiskeriförsäkringsinrättning.

Avkastning från statsbidragsfonden får dock från och med den 1 januari 2014 inte användas till att finansiera fiskeriförsäkringsinrättningens sedvanliga verksamhet. Den avkastning som genereras efter nämnda datum ska årligen redovisas till staten till den del den inte används till något av följande ändamål:

- 1) utbildning som gäller skötseln av uppgifterna enligt denna lag och som är öppen för personal och förtroendevalda vid alla fiskeriförsäkringsinrättningar,
- 2) information och utbildning som gäller försäkringsstödet och som är öppen för alla försäkringstagare,
- 3) administrativa kostnader som föranleds av de ansökningar som avses i 13 § i denna lag, med undantag av personalens lönekostnader och de förtroendevaldas arvoden,
- 4) bistående av landskapet Egentliga Finland vid inspektioner som gäller stödtagare och skadefall.

Om en fiskeriförsäkringsinrättning upphör med sin verksamhet eller om godkännandet av den återtas, ska inrättningen innan verksamheten upphör eller senast sex månader efter det att godkännandet återtogs betala tillbaka värdet av statsbidragsfonden samt den ovannämnda avkastningen till staten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

127.

Lag

om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012) 46 b, 46 e, 46 f, 46 g 52, 53, 58 b, 58 c, 58 e, 59, 86 d och 90 §

sådana de lyder 46 b, 46 e, 46 f, 58 b, 58 c, 58 e och 86 d § i lag 1194/2013, 46 g § i lagarna 1194/2013 och 652/2015, 52 § delvis ändrad i lag 937/2014, 53 § i lag 1074/2016, 59 § delvis ändrad i lag 1233/2015 samt 90 § sådan den lyder i lagarna 1194/2013, 88/2014 och 569/2014, som följer:

46 b §

Behörig myndighet i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna

RP 14/2018 rd

Om en aktör som omfattas av handelsnormerna med stöd av EU:s lagstiftning om handelsnormer eller denna lag ska göra en ansökan eller anmälan i anslutning till import från länder utanför EU eller till den första lossningen i Finland av produkter som förs in från andra EU-medlemsstater, ska ansökan eller anmälan lämnas till Tullen när det gäller

- 1) produkter inom olivsektorn,
- 2) frukt eller grönsaker,
- 3) produkter inom humlesektorn, eller
- 4) produkter inom vinsektorn.

Ansökan och anmälan ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när det gäller

- 1) produkter inom vinsektorn, om det inte är fråga om import eller införsel som avses i 1 mom., eller
- 2) etylalkohol.

En ansökan eller anmälan som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer och som gäller tillstånd för packerier för produkter inom äggsektorn eller verksamheten vid ett packeri ska lämnas till landskapet.

I andra fall än de som avses i 1–3 mom. ska ansökan och anmälan lämnas till Livsmedelssäkerhetsverket, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

En myndighet som avses i denna paragraf ska behandla och vid behov avgöra det ärende som ansökan eller anmälan avser.

46 e §

Anmälan av uppgifter om produkter inom vinsektorn

Bestämmelser om anmälningsskyldighet för aktörer som lagrar produkter inom vinsektorn, om de uppgifter som ska anmälas och om tiderna för anmälningarna finns i EU:s lagstiftning om handelsnormer. Uppgifterna ska anmälas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter som ska anmälas och om de undantag från anmälningsskyldigheten som EU:s lagstiftning om handelsnormer tillåter och som inte äventyrar tillsynen över produkterna eller medlemsstaternas anmälningsskyldighet

46 f §

Anmälan av uppgifter om etylalkohol

Aktörer som producerar, säljer eller lagrar etylalkohol som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer ska anmäla uppgifter om produktion, försäljning och lagring till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Närmare bestämmelser om anmälningsskyldiga aktörer och om de uppgifter som ska anmälas får utfärdas genom förordning av statsrådet inom de gränser som anges i EU:s lagstiftning.

Uppgifterna ska anmälas i god tid före den i EU:s lagstiftning om handelsnormer angivna tiden för när medlemsstaterna ska sända uppgifterna. Närmare bestämmelser om tiden för anmälningarna utfärdas genom förordning av statsrådet inom de gränser som anges i EU:s lagstiftning.

Tullen svarar för att uppgifter om import och export av etylalkohol sänds till EU:s institutioner.

46 g §

Registrering, användning och utlämnande av uppgifter som hänför sig till saluföring

Den myndighet enligt 46 b och 46 d–46 f § som är behörig i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna svarar för registrering, användning och utlämnande av de uppgifter som med stöd av EU:s lagstiftning om handelsnormer och med stöd av denna lag har lämnats till myndigheten om aktörer som handelsnormerna avser. I fråga om de

uppgifter som har lämnats till ett landskap är det dock Livsmedelssäkerhetsverket som svarar för detta och som landskapet ska lämna uppgifterna i fråga till.

Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter finns i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Bestämmelser om registrering, behandling och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Tullen finns i 2 kap. i lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (639/2015). På registrering, användning och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska 44 § 2 och 3 mom. och 45 § i alkohollagen (1143/1994) tillämpas trots det som i 44 § 2 mom. i den sistnämnda lagen föreskrivs om förande av ett register för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i alkohollagen samt för alkoholstatistiken.

Den myndighet som svarar för registreringen enligt 1 mom. svarar för att uppgifter sänds till EU:s institutioner på det sätt som förutsätts i EU:s lagstiftning om handelsnormer, om det inte föreskrivs något annat i denna lag.

Bestämmelser om registrering av anläggningar och kläckerier för kycklingar av fjäderfä som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer finns i lagen om ett system för identifiering av djur.

52 §

Kontroll och inspektion av tillverkare av produkter för lagring

Livsmedelssäkerhetsverket kontrollerar på det sätt som förutsätts i EU:s interventionslagstiftning förutsättningarna för godkännande av aktörer som ansöker om godkännande som tillverkare av produkter för lagring eller är godkända tillverkare av produkter för lagring, samt produktionens överensstämmelse med kraven. Tullen kontrollerar på det sätt som förutsätts i EU:s interventionslagstiftning att den bokföring över produktionen som godkända tillverkare av produkter för lagring har är förenlig med kraven.

Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita ett landskap vid kontrollerna, om Livsmedelssäkerhetsverket och det landskap där anläggningen i fråga finns kommer överens om detta. Närmare bestämmelser om de kontrolluppgifter där ett landskap bistår Livsmedelssäkerhetsverket utfärdas genom förordning av statsrådet.

De myndigheter som anges i denna paragraf har rätt att för inspektioner få tillträde till lokaler som sådana tillverkare av produkter för lagring som ansöker om godkännande eller sådana tillverkare som är godkända tillverkare av produkter för lagring använder för tillverkning av produkter som godkännandet avser, och att kontrollera produkter och anordningar samt granska dokument och bokföring i den omfattning som behövs för att säkerställa att förutsättningarna för godkännande av anläggningen uppfylls och att tillverkningen är förenlig med kraven samt att de uppgifter som lämnats till myndigheterna är korrekta. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

53 §

Kontroll av produkter som in- eller utlagras

Vid inlagring i interventionslager och lokaler som används för privat lagring kontrollerar Landsbygdsverket på det sätt som avses i EU:s interventionslagstiftning att nötkött som ska urbenas uppfyller kraven på kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar. Landskapet kontrollerar på motsvarande sätt spannmålsprodukter och Tullen övriga produkter. Livsmedelssäkerhetsverket utför emellertid provtagning på smör och mjölkpulver avsett för inlagring i interventionslager och undersöker proverna samt undersöker prover som tagits på spannmålsprodukter avsedda för inlagring i interventionslager.

Före inlagringen kontrollerar landskapet utöver det som föreskrivs i 1 mom. organoleptiskt kvaliteten på enskilda lass av spannmålsprodukter avsedda att inlagras i interventionslager (*preliminär kvalitetskontroll i fråga om spannmålsprodukter*), om det behövs för att säkerställa att partier som tydligt avviker från kvalitetskraven åtskiljs.

Vid utlagring från lokaler som används för privat lagring kontrollerar Tullen på det sätt som avses i EU:s interventionslagstiftning att produkternas kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och

förpackningsmärkningar uppfyller kraven. Vid utlagring från interventionslager kontrollerar Landsbygdsverket nötkött som ska urbenas, landskapet spannmålsprodukter och Tullen övriga produkter med avseende på kraven på kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar, om det behövs för att säkerställa att produkterna är förenliga med kraven.

De myndigheter som anges i denna paragraf har rätt att vid in- och utlagring av produkter få tillträde till lokaler som används till lagring och lastning av produkter och att kontrollera produkterna samt att granska leverantörernas dokument över produkterna och lagerhållarens dokument och bokföring över produkterna i den omfattning som behövs för att säkerställa att produkterna är förenliga med kraven och att de uppgifter som lämnats är korrekta. Om spannmålsprodukter erbjuds för interventionslagring på lagringsplatsen eller om det finns skäl att misstänka att de erbjudna spannmålsprodukterna inte finns på den anmälda lagringsplatsen, har myndigheten dessutom rätt att innan produkterna inlagras i interventionslager få tillträde till de lokaler som används för lagringen och att kontrollera produkterna och granska de dokument och bokföring över produkterna som lagerhållaren och den som har lämnat ett erbjudande eller anbud innehar. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

58 b §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets kontroller, inspektioner och granskningar som hänförs till handelsnormerna

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kontrollerar att verksamheten hos de aktörer som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer samt de produkter och dokument som de innehar är förenliga med kraven, på det sätt som avses i den nämnda lagstiftningen, när det gäller etylalkohol och produkter inom vinsektorn, med undantag för kontroller och granskningar som avses i 58 a §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för de kontroller, inspektioner och granskningar som behövs för att säkerställa att förutsättningarna uppfylls för beviljande av de godkännanden, intyg, tillstånd eller undantag som myndigheten med stöd av 46 b och 46 c § ska sköta.

58 c §

Landskapens kontroller, inspektioner och granskningar som hänförs till handelsnormerna

Landskapet kontrollerar att verksamheten hos de aktörer som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer samt de produkter och dokument som de innehar är förenliga med kraven, på det sätt som avses i den nämnda lagstiftningen, när det gäller

1) kalvkött, med undantag för inspektioner på slakterier och anläggningar i anslutning till dem,

2) mjölkprodukter,

3) bredbara fetter,

4) produkter inom äggsektorn, med undantag för kraven i fråga om produktionsmetoder.

I fråga om ordnandet av kontroll-, inspektions- och granskningsuppgifter i landskapen tillämpas vad som föreskrivs i 32 § i livsmedelslagen (23/2006).

58 e §

Anlitande av landskapet vid kontroller av handelsnormerna

Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita landskapen vid kontroller, inspektioner och granskningar som hänförs till handelsnormerna, när det gäller

1) frukt eller grönsaker,

2) produktionsmetoder i fråga om produkter inom äggsektorn,

3) frivilliga märkningar beträffande produktionsmetoder i fråga om produkter inom fjäderfäköttsektorn.

Anlitande av privata aktörer vid kontroller

Den myndighet som avses i detta kapitel och som svarar för kontrollen kan med en utomstående revisors samtycke anlita denne vid kontroller, om det behövs för att genomföra kontrollen på ett ändamålsenligt sätt. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). En revisionssammanslutning ska utse en revisor som är ansvarig för kontrollen.

Landsbygdsverket kan berättiga ett landskap att med samtycke av en interventionslagerhållare för spannmålsprodukter anlita denne vid kontroller av spannmålsprodukter som inlagras i interventionslager, om det behövs för att genomföra kontrollerna på ett ändamålsenligt sätt. Interventionslagerhållaren ska ha de tillräckliga tekniska och administrativa resurser som uppdraget kräver och den personal som interventionslagerhållaren anlitar vid kontrollerna sådan tillräcklig och på erfarenhet eller utbildning baserad yrkesskicklighet som uppdraget kräver. Interventionslagerhållaren ska dokumentera och anmäla till Landsbygdsverket de uppgifter som hänför sig till genomförda kontroller. Närmare bestämmelser om personalens yrkesskicklighet, de resurser som krävs av interventionslagret och de uppgifter som ska dokumenteras och anmälas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landsbygdsverket kan med samtycke av en privaträttslig sammanslutning anlita den vid kontroll av klassificering av slaktkroppar, om det behövs för att genomföra kontrollen på ett ändamålsenligt sätt. Sammanslutningen ska för uppdraget ha tillgång till ett tillräckligt antal personer med sådan på utbildning eller erfarenhet baserad yrkesskicklighet som krävs för genomförandet av kontrollerna. Närmare bestämmelser om den yrkesskicklighet som krävs får utfärdas genom förordning av statsrådet. Sammanslutningen ska utse personer som är ansvariga för kontrollerna.

När de som biträder vid kontroller utför uppgifter enligt detta kapitel omfattas de av bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Beslut om administrativa tvångsmedel i ärenden där flera landskap berörs

Beslut om användning av sådana administrativa tvångsmedel enligt 86 a–86 c § som landskapet får använda sig av ska fattas av Livsmedelssäkerhetsverket, om ärendet gäller ett område som är större än ett landskap. Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål underrätta de berörda landskapen om ett sådant beslut.

Ändringssökande

Ändring i beslut av jord- och skogsbruksministeriet, Naturresursinstitutet, Livsmedelssäkerhetsverket och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I beslut av Tullen söks ändring på det sätt som anges i tullagen. På sökande av ändring i beslut av landskap tillämpas 74 § i livsmedelslagen.

Omprövning av andra beslut av Landsbygdsverket än beslut som gäller administrativt tvång får begäras hos Landsbygdsverket på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen. Ändring i beslut som Landsbygdsverket har meddelat med anledning av begäran om omprövning samt i Landsbygdsverkets beslut som gäller administrativt tvång får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I sådana beslut av förvaltningsdomstolen som gäller administrativt tvång, återkrav, bestämmande av en påföljdsavgift eller övervakning får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I övrigt får ändring sökas i förvaltningsdomstolens beslut endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I övrigt finns bestämmelser om ändringssökande i förvaltningsprocesslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

128.

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) 8, 9 och 52 §,
av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1358/2014, 1361/2014 och 1691/2015,
samt
ändras 10–12 §, 22 § 3—6 mom., 23 §, 24 § 1 mom., 25, 28, 38, 42, 49 och 51 §, 53 § 1
och 3 mom. och 54 §,
av dem 10 och 25 § sådana de lyder delvis ändrad i lag 1358/2014, 11 § sådan den lyder
delvis ändrad i lagarna 1358/2014, 1361/2014, 1365/2014 och 1691/2015, 12 och 28 § sådana
de lyder delvis ändrade i lag 1691/2015, 22 § 6 mom. och 38 § sådana de lyder i lag
1358/2014, 24 § 1 mom., 42§ och 53 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1691/2015, 49 § sådan
den lyder i lagarna 501/2014 och 584/2014, 51 § sådan den lyder i lag 501/2014 samt 54§ så-
dan den lyder i lag 76/2014, som följer:

10 §

Statens ämbetsverk på Åland

I landskapet Åland beslutar Statens ämbetsverk på Åland om

- 1) beviljande av stöd och bidrag som avses i 3 och 25 a § i lagen om direktstöd,
- 2) beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd och om åter-
ställandeskyldighet som avses i 6 och 6 a § i den lagen,
- 3) överföring av stödrättigheter som avses i 14 § i lagen om direktstöd,
- 4) beviljande av sådana stödrättigheter som avses i 17 § i lagen om direktstöd samt om räk-
ning av stödrättigheternas värde,
- 5) indragning av stödrättigheter som inte använts eller som beviljats utan grund,
- 6) beviljande av stöd som avses i 6 § i lagen om nationella stöd, om inte behörigheten till-
kommer Landsbygdsverket enligt 6 § 2 mom. i denna lag ,
- 7) överföring, delning och indragning av de referenskvantiteter för från produktionen fri-
kopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning som avses i 10 f § i lagen om nationella stöd.

Statens ämbetsverk på Åland övervakar dessutom i landskapet Åland stöden och tvärvillko-
ren så som föreskrivs nedan.

Statens ämbetsverk på Åland utför i landskapet Åland den överföring av information till ett
elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen och antecknar den mängd
mjölk i liter som sålts direkt till konsumenterna i det mjölkregister som avses i 41 a §.

11 §

Landskap

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om

1) beviljande av stöd och bidrag som avses i 3 och 25 a § i lagen om direktstöd,

RP 14/2018 rd

- 2) beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd och om återställande skyldighet som avses i 6 och 6 a § i den lagen,
 - 3) överföring av stödrättigheter som avses i 14 § i lagen om direktstöd,
 - 4) beviljande av sådana stödrättigheter som avses i 17 § i lagen om direktstöd samt om räkning av stödrättigheternas värde,
 - 5) indragning av stödrättigheter som inte använts eller som beviljats utan grund,
 - 6) beviljande av ersättning som avses i 5–10 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, om inte behörigheten tillkommer Landsbygdsverket enligt 6 § 2 mom. i denna lag,
 - 7) beviljande av stöd som avses i 6 § i lagen om nationella stöd, om inte behörigheten tillkommer Landsbygdsverket enligt 6 § 2 mom. i denna lag eller Statens ämbetsverk på Åland enligt 10 § 1 mom. 6 punkten i denna lag,
 - 8) överföring, delning och indragning av de referenskvantiteter för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning som avses i 10 f § i lagen om nationella stöd.
- Landskapet övervakar dessutom stöden och tvärvillkoren så som föreskrivs nedan.
- Landskapet utför den överföring av information till ett elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförfordningen och antecknar den mängd mjölk i liter som sålts direkt till konsumenterna i det mjölkregister som avses i 41 a §.

12 §

Landskapets lokala behörighet

Behörigt landskap är det landskap inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum ligger, om inte något annat beslutas om behörigheten med stöd av lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/). Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum är det landskap behörigt inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbruksenhetens åkrar finns.

Med avvikelse från 1 mom., om inte något annat beslutas om behörighet med stöd av lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen , är det landskap behörigt inom vars verksamhetsområde

- 1) investeringen genomförs, om ansökan gäller en icke-produktiv investering,
 - 2) det område som avtalet gäller finns, om den som ansöker om ett miljöavtal är en sådan registrerad förening eller vattenrättslig sammanslutning som avses i 5 § 5 mom. i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,
 - 3) produktlagret finns, om ansökan gäller stöd för lagring av skogsbär och skogssvamp,
 - 4) biodlarens verksamhetsställe finns, om ansökan gäller stöd för biodling.
- I ärenden som gäller stöd för renhushållning är landskapet Lappland behörig myndighet.

22 §

Tillsyn på plats och utvidgad tillsyn

Landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland utför tillsynen på plats på gårdsbruksenheter-na.

Om det i samband med den i denna lag avsedda tillsynen eller någon annan tillsyn upptäcks eller den myndighet som utför tillsynen får kännedom om ett fel eller en försummelse som gäller förutsättningarna för beviljande av stöd enligt denna lag eller tvärvillkoren, ska tillsynen utvidgas till tillsyn över stöd enligt denna lag eller som gäller tvärvillkoren.

Om myndigheten annars får kännedom om ett fel eller en försummelse som gäller förutsättningarna för beviljande av stöd eller tvärvillkoren eller om myndigheten annars anser det vara behövligt, får myndigheten oberoende av resultaten av det sampel som avses i 1 och 2 mom. utföra inspektion hos den som ansöker om stöd.

Närmare bestämmelser om tillsyn på plats och utvidgad tillsyn får utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om tillsynen över stödvillkoren i den omfattning som förutsätts i administrationsförfordningen och

kontrollförfordningen, om minimiantalet inspektioner och förfarandet vid tillsynen, om bestämmandet av de yttre och inre gränserna för bas- och jordbruksskiften samt om mätmetoden, mätsätten, mätnoggrannheten och toleransen.

23 §

Administrativ kontroll och jämförande kontroller

Landskapet och Statens ämbetsverk på Åland ska kontrollera uppgifterna i stödansökan.

Landsbygdsverket gör jämförande kontroller av de uppgifter som finns i datasystemen. Vid de jämförande kontrollerna jämförs uppgifterna i datasystemen med de uppgifter som uppgetts i stödansökan. Landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland utför de inspektioner som behövs i fråga om stödsökande som till följd av jämförande kontroll blivit föremål för tillsyn.

Om det stöd som betalas utifrån arealen minskas på grund av skillnaden mellan den areal som uppges i sökandens stödansökan och den senast digitaliserade arealen för skiftet, får minskningen göras utan att stödtagaren hörs i det fall att skillnaden mellan arealen enligt stödansökan och den senast digitaliserade arealen per skifte och sett till helheten kan anses vara obetydlig. Sökanden måste dock höras om skillnaden gäller den areal som i ansökan uppgetts för odling av trädgårdsväxter eller växthusproduktion.

Närmare bestämmelser om administrativ kontroll och hur den utförs får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Rätt till insyn

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Statens ämbetsverk på Åland och landskapet har rätt att utföra inspektioner hos stödsökandena och stödtagarna i syfte att utöva tillsyn över stöd enligt denna lag och över tvärvillkoren. Om tillsynen över förutsättningarna för erhållande av stöd så förutsätter, får inspektion utföras i slakterier och i företag som förädlar eller förmedlar jordbruksprodukter.

25 §

Särskilda bestämmelser i fråga om tvärvillkor

Landskapet utövar tillsyn över iakttagandet av tvärvillkor.

Närmare bestämmelser om tillsynen över iakttagandet av tvärvillkor utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet får bestämmelser som preciserar den horisontella förordningen utfärdas om tillsyn och det förfarande som ska iakttas vid tillsynen samt om objekten för den tillsyn som avses i de lagar som nämns i 2 mom.

I landskapet Åland är det Statens ämbetsverk på Åland som utöver tillsyn över att kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i tvärvillkoren iakttas.

28 §

Förfarandet vid tillsynen

Personer som utför tillsynsuppdrag ska ha ett tillsynspass som utfärdats av Landsbygdsverket eller en av Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland utfärdad handling som intygar rätten till insyn. Tillsynspasset eller handlingen ska på begäran visas för den som ansöker om stöd eller dennes representant innan tillsynen inleds.

Över tillsynen upprättas ett protokoll med de observationer som gjorts. Den stödsökande eller dennes företrädare ska ges möjlighet att foga sina kommentarer till protokollet. Sökanden ska få en kopia av protokollet.

38 §

Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverkets rätt till insyn

I syfte att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och användning av Europeiska unionens medel har Landsbygdsverket rätt att utöva tillsyn över myndigheter till den del de sköter uppgifter som det utbetalande organet ska sköta enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ. Livsmedelssäkerhetsverket utövar dock sådan tillsyn som avses i den delegerade förordningen om utbetalande organ till den del den hänför sig till landskapens tillsyn över att tvärvillkoren inom områdena folkhälsa, djurhälsa och växtskydd följs i fråga om livsmedels-säkerhet, djursjukdomar och växtskyddsmedel samt tillsynen över tvärvillkoren när det gäller djurens välbefinnande.

42 §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Jord- och skogsbruksministeriet, attesterande organ som avses i 39 §, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Naturresursinstitutet, Lantmäteriverket, Statens ämbetsverk på Åland och landskapens myndigheter har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur de i 41 och 41 a § avsedda registren få sådana uppgifter som de behöver för att kunna sköta sina i lag föreskrivna uppgifter i fråga om Europeiska unionens direktstöd och de nationella stöden till jordbruket och trädgårdsodlingen.

49 §

Rådgivningsregister

För rådgivningssystemet finns ett rådgivningsregister. I registret införs behövliga identifikationsuppgifter om och kontaktuppgifter till rådgivarna i systemet för jordbruksrådgivning samt andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen.

Rådgivningsregistret förs av Landsbygdsverket. Utöver den registeransvarige har landskapens myndigheter rätt att använda registret. Livsmedelssäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur registret genom en teknisk anslutning. Innan uppgifter lämnas ut genom en teknisk anslutning ska mottagaren redogöra för hur uppgifterna kommer att skyddas.

51 §

Beslutsavgift och delgivning

För beslut om stöd enligt denna lag tas det inte ut några avgifter hos sökanden och stödtagaren. För beslut som Landsbygdsverket och Statens ämbetsverk på Åland meddelar med anledning av begäran om omprövning tas det dock ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). För beslut som ett landskap meddelar med anledning av begäran om omprövning tas det ut en fast avgift som godkänts av landskapet. Ingen avgift tas emellertid ut för ett beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning och som är positivt för den som begärt omprövning.

Beslut som fattats av landskap och av Statens ämbetsverk på Åland kan delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen.

53 §

Myndighetens rätt att få uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt andra behöriga myndigheter har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga myndigheter och landskapsmyndigheter få sådana uppgifter om en sökande, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller andra förhållanden av betydelse för stödet som är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd.

Sådana uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid utförandet av uppdrag som avses i denna lag får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till statliga myndigheter och landskapsmyndigheter för utförande av uppdrag enligt denna lag samt till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott.

54 §

Ändringssökande

Omprövning av ett förvaltningsbeslut av Landsbygdsverket, landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland får på det sätt som anges i förvaltningslagen begäras hos den myndighet som fattat beslutet.

Ett beslut som meddelats av Landsbygdsverket eller landskapet med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett beslut som meddelats av landskapet Lappland med anledning av en begäran om omprövning och som gäller beviljande eller återkrav av stöd för renhushållning får överklagas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol. Ett beslut som meddelats av Statens ämbetsverk på Åland med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol.

Beslut av Tavastehus förvaltningsdomstol, Norra Finlands förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol som gäller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ett beslut av en förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

129.

Lag

om ändring av 14 och 18 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) 14 § 1 mom. och 18 §, sådana de lyder i lag 1356/2014, som följer:

14 §

Överföring av stödrättigheter

Den som överför en stödrättighet ska skriftligen underrätta landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland om överföringen. Anmälan ska undertecknas.

Återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven

Ägaren till en stödrättighet kan på frivillig väg återlämna stödrättigheten till den nationella reserven. En skriftlig anmälan om återlämnandet av stödrättigheter ska göras till landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland.

Bestämmelser om hur stödrättigheter som tilldelats utan grund överlämnas till den nationella reserven finns i artikel 23 i kontrollförfordningen. Stödrättigheterna behöver inte överlämnas, om värdet av de enhetliga stöddelarna är sammanlagt högst 50 euro uträknat enligt värdet för vilket år som helst då grundstöd tillämpats.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återlämnande och överlämnande av stödrättigheter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

130.

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om djursjukdomar (441/2013) 25 och 101 §,
ändras 6, 8, 10, 14–16, 19, 20, 22–24, 26, 28–30, 34, 36, 38–42, 44, 45, 47, 49, 52, 54, 56,
57, 62, 64, 67, 68, 71, 73, 74, 76, 84–89, 91, 99, 111, 113, 114, 116 och 117 §,
av dem 52, 73, 74, 85, 99 och 113 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1500/2015, samt
fogas till lagen en ny 86 a § som följer:

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *ny, allvarlig djursjukdom* en djursjukdom som inte har förekommit tidigare eller som är mycket sällsynt, som till sina skadliga verkningar kan jämföras med djursjukdomar som ska bekämpas, men som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas eller anmälningspliktig djursjukdom,
- 2) *zoonos* en djursjukdom som kan överföras mellan djur och människa,
- 3) *mottaglig art* en djurart som man på basis av en vetenskaplig utredning vet eller antar att kan smittas av en djursjukdom eller som i Europeiska unionens lagstiftning har fastställts som en mottaglig art,
- 4) *fjäderfä* fåglar som hålls för produktion av kött, konsumtionsägg eller andra produkter, för vidmakthållande av stammen för fjädervilt eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovannämnda fåglar,
- 5) *nötkreatur* samtliga tama nötkreatursraser, bison och vattenbuffel,
- 6) *apor* arter inom underordningen simiae- och prosimiae,
- 7) *sällskapsdjur* sällskapsdjur som avses i förordningen om sällskapsdjur,
- 8) *vattenlevande djur* fiskar och vattenlevande kräftdjur eller blötdjur,
- 9) *vattenbruksdjur* vattenlevande djur som odlas i en vattenbruksanläggning, härrör från en vattenbruksanläggning eller är avsedda att levereras till en vattenbruksanläggning,

- 10) *vektor* ett vattenlevande djur eller ryggradslöst landdjur som kan sprida en djursjukdom från ett djur till ett annat, från ett djur till en människa eller från en människa till ett djur utan att själv insjukna,
- 11) *könsceller* befruktade eller obefruktade könsceller som är avsedda för reproduktion av djur,
- 12) *embryon* däggdjurs tidiga utvecklingsstadier som avses bli överförda till ett mottagardjur,
- 13) *djurprodukter* vilken som helst produkt från ett levande eller dött djur genom vilken en djursjukdom kan spridas,
- 14) *aktör som är ansvarig för djur* en aktör som är ansvarig för djur enligt lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010),
- 15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,
- 16) *aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats* en aktör som äger eller innehar en djurhållningsplats,
- 17) *veterinär* en person som med stöd av lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) har rätt att utöva veterinäryrket i Finland,
- 18) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet,
- 19) *avlivning av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås inte är avsett att användas som livsmedel,
- 20) *slakt av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås är avsett att användas som livsmedel,
- 21) *rensning* av fisk urtagning av fiskarnas inälvor i syfte att använda fiskarna som livsmedel,
- 22) *rensningsanläggning* en i livsmedelslagen avsedd livsmedelslokal där man rensar fisk,
- 23) *utsläppande på marknaden* utbudande till försäljning eller försäljning eller varje annan form av förflyttning mot ersättning eller utan ersättning, dock inte förflyttning inom en och samma djurhållningsplats,
- 24) *karantän* en djurhållningsplats där djur hålls isolerade i syfte att klarlägga huruvida en djursjukdom förekommer hos dem,
- 25) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämställs med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,
- 26) *uppsamlingscentral för djur* en djurhållningsplats där djur från flera olika djurhållningsplatser samlas upp för att bilda partier som ska saluföras,
- 27) *djurförmedlare* en djurförmedlare som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,
- 28) *laboratorium* ett forskningsinstitut, diagnostiskt laboratorium eller analytiskt laboratorium eller vilken som helst annan plats där prover från djur eller från deras livsmiljö undersöks eller analyseras.

8 §

Obligatorisk hälsoövervakning

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats ska övervaka förekomsten av en djursjukdom som ska bekämpas, om djurhållningsplatsen är sådan att det finns en särskild risk för att den sjukdomen förekommer eller sprider sig och om det är nödvändigt att regelbundet övervaka förekomsten av sjukdomen för att genomföra Europeiska unionens rättsakter eller för att kontrollera spridningsrisken (*obligatorisk hälsoövervakning*). Vid obligatorisk hälsoövervakning ska man på djurhållningsplatsen övervaka djurens hälsotillstånd, ta eller låta ta de prover på djuren som behövs för diagnostik av sjukdomen, sända proverna till ett laboratorium för analys samt föra journal över provtagningar och provförsändelser. Vid behov ska aktören sända uppgifter om analysresultaten till tillsynsmyndigheten och göra en anmälan om förekomsten av djursjukdomen på djurhållningsplatsen, om antalet djur på djurhållningsplatsen samt om nya djur som tagits in.

RP 14/2018 rd

På djurhållningsplatser som omfattas av obligatorisk hälsoövervakning ska landskapet regelbundet, och så ofta som det är ändamålsenligt med tanke på övervakningen av sjukdomen, företa inspektioner för att klarlägga om de skyldigheter som den obligatoriska hälsoövervakningen omfattar har fullgjorts och om den djursjukdom för vars bekämpning hälsoövervakningen genomförs förekommer på djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om vilka djurhållningsplatser och djursjukdomar som den obligatoriska hälsoövervakningen ska gälla och om vilka skyldigheter den omfattar utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om antalet prover, provtagningsfrekvensen, sättet på vilket proverna ska tas och sändas för analys, laboratorieanalys av prover samt om journalföring av prover utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får närmare bestämmelser om frekvensen av och innehållet i de myndighetsinspektioner som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

Förbindelse till frivillig hälsoövervakning samt beslut om hälsokategori

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats som vill förbinda sig till frivillig hälsoövervakning ska anmäla detta till landskapet. Beslutet om vilken hälsokategori djurhållningsplatsen ska tillhöra fattas av landskapet.

Landskapet kan återta sitt beslut om hälsokategori om djurhållningsplatsen inte iakttar de förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som avses i 9 § 2 mom. Landskapet ska återta beslutet om hälsokategori om den aktör som ansvarar för djurhållningsplatsen anmäler att han eller hon upphör med hälsoövervakningen på den berörda djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i 1 och 2 mom. och om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 §

Skyldighet att anmäla djursjukdomar

Om en aktör som är ansvarig för djur eller någon annan person som deltar i undersökning, skötsel, hantering, transport, avlivning, slakt, jakt, fångst, rensning eller observation av djur misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål anmäla saken till landskapet. En aktör som är ansvarig för djur ska till landskapet också anmäla sådant massinsjuknande eller sådan massdöd av djur samt sådana väsentliga förändringar i djurs beteende eller produktivitet som kan tyda på förekomst av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet samt om sådana förändringar i djurs beteende eller i produktiviteten som ska anmälas får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Anmälningsplikt för veterinärer och laboratorier

Om en veterinär misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska veterinären trots tystnadsplikten anmäla saken till landskapet. En djursjukdom som ska bekämpas och en ny, allvarlig djursjukdom ska anmälas utan dröjsmål.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om veterinärer gäller också laboratorier, oavsett om prov har sänts för analys för diagnostik av den berörda sjukdomen eller för någon annan undersökning.

16 §

Tillsynsmyndighetens anmälningsplikt

Landskapet ska sända Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar samt om mottagna anmälningar som avses i 14 och 15 §. Landskapet ska dessutom varje månad sända Livsmedelssäkerhetsverket ett sammandrag av alla fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar som har konstaterats på landskapets verksamhetsområde. Livsmedelssäkerhetsverket ska anmäla fall av djursjukdomar som ska bekämpas och nya, allvarliga djursjukdomar till jord- och skogsbruksministeriet.

Landskapet ska anmäla fall av sådana djursjukdomar som kan medföra fara för människors hälsa till den läkare i landskapet som ansvarar för smittsamma sjukdomar.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar och sammandrag som avses i denna paragraf, om den tidsfrist inom vilken de ska göras samt om det förfarande som ska iakttas i samband med anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

19 §

Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom

En aktör som är ansvarig för djur och som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska om möjligt hålla djuret avskilt från andra djur på djurhållningsplatsen och undvika att förflytta djur, produkter, varor och ämnen som eventuellt kan sprida smitta tills landskapet har beslutat om fortsatta åtgärder.

En veterinär som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska utan dröjsmål ge den aktör som är ansvarig för djuret råd om de åtgärder som avses i 1 mom.

20 §

Misstanke och formell misstanke om djursjukdom

Ett landskap som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom eller får en anmälan enligt 14 eller 15 § om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska utan dröjsmål undersöka djuret och ta de prover på djuret som behövs. Landskapet ska också undersöka förhållandena på djurhållningsplatsen, de övriga djuren, foder och strö samt ta behövliga prover från djurhållningsplatsen. Om det är fråga om ett vilt djur ska landskapet se till att behövliga prover tas från djurets livsmiljö. Landskapet ska sända proverna till ett laboratorium där de ska analyseras i syfte att bekräfta eller utesluta sjukdom.

Om landskapet med stöd av undersökningar som har gjorts på djurhållningsplatsen, resultatet av laboratorieundersökningar, ett samband mellan ett djur och en smittkälla eller av någon annan därmed jämförbar anledning misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom (*formell misstanke om djursjukdom*) och det inte är möjligt att konstatera eller utesluta misstanken om sjukdom utan att avliva djuret, får landskapet bestämma att djuret ska avlivas. Landskapet får dock inte bestämma att ett djur ska avlivas, om den formella misstanken gäller en djursjukdom som ska övervakas.

Närmare bestämmelser om undersökning av djur och djurhållningsplatser, provtagningens nivå och omfattning, det förfarande som ska iakttas vid sändandet av prover samt om laboratorieundersökning av prover får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska landskapet utarbeta en utredning över sjukdomens ursprung och utbredning. I utredningen ska i behövlig omfattning finnas uppgifter om

- 1) den tidpunkt då sjukdomen sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen,
- 2) möjliga smittkällor,
- 3) djurprodukter samt andra ämnen och varor som sjukdomen kan ha överförts till, samt
- 4) andra djurhållningsplatser från vilka sjukdomen kan ha överförts till djurhållningsplatsen eller till vilka den kan ha spridits därifrån eller vars djurbesättning kan ha insjuknat från samma smittkälla.

Landskapet ska företa behövliga undersökningar på i 1 mom. 4 punkten avsedda andra djurhållningsplatser och ta behövliga prover från dem.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av en utredning om ursprung och utbredning av en djursjukdom samt om undersökningar och provtagningar enligt 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Beslut för att förhindra spridning av sjukdom

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska landskapet utan dröjsmål vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att sjukdomen sprids. I ett sådant fall kan landskapet fatta ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen och genom vilket myndigheten med beaktande av hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprider sig och de skador den kan förorsaka får

- 1) bestämma att djuren på djurhållningsplatsen ska isoleras eller hållas inomhus samt förbjuda att djur förflyttas mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen eller begränsa sådana förflyttningar,

- 2) bestämma att djurens hälsotillstånd ska övervakas och bestämma om journalföringsplikt i samband med detta,

- 3) förbjuda att djur, djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida smitta förflyttas från eller till djurhållningsplatsen, begränsa förflyttningar eller ställa villkor för dem samt bestämma om förvaringen och hanteringen av nämnda produkter, ämnen och varor,

- 4) bestämma om undersökning av djuren och djurprodukterna samt djurens livsmiljö på djurhållningsplatsen samt om vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djuren på djurhållningsplatsen,

- 5) bestämma om en aktörs journalföringsplikt, skyldighet att förse djur eller produkter med märkning eller skyldighet att göra en anmälan till myndigheterna i samband med vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djur,

- 6) begränsa enskilda personers rätt att komma till och avlägsna sig från djurhållningsplatsen i annan omfattning än vad som är nödvändigt,

- 7) bestämma om användning av redskap, utrustning och skyddskläder på djurhållningsplatsen och bestämma om rengöring och desinfektion av dem samt bestämma om rengöring och desinfektion av sådana ytor som kommer i kontakt med djurstallar och djur och av fordon som besöker djurhållningsplatsen,

- 8) bestämma om åtgärder som syftar till att förhindra att vilda djur och vektorer kommer i kontakt med djuren på djurhållningsplatsen eller att sällskapsdjur kommer i kontakt med andra djur,

- 9) bestämma om behandling och desinfektion av djurhållningsplatsens eller rensningsanläggningens utloppsvatten, samt

- 10) bestämma om journalföringsplikt i fråga om djur och djurprodukter samt sådana andra produkter och foder på djurhållningsplatsen som eventuellt kan sprida smitta, till den del detta inte regleras någon annanstans i lag.

Landskapet sörjer för undersökning och vaccinering samt medicinsk eller annan behandling enligt 1 mom. 4 punkten när åtgärderna är sådana att endast en veterinär kan utföra dem. Landskapet ska omedelbart delge Livsmedelssäkerhetsverket ett beslut som avses i 1 mom.

Landskapet får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett beslut som avses i 1 mom. om det finns ett grundat behov för detta och om dispensen inte medför risk för spridning av sjuk-

domen. I dispensen får det ställas sådana villkor som behövs för att förhindra spridning av sjukdomen.

Bestämmelser om de åtgärder som tillsynsmyndigheten ska vidta för att bekämpa en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens enligt 3 mom. utfärdas dessutom genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Giltighetstiden för beslut som fattas för att förhindra spridning av en sjukdom

Landskapet ska upphäva ett med stöd av 23 § 1 mom. fattat beslut omedelbart när misstanken om djursjukdom inte längre kvarstår. Beslutet ska också upphävas när man genom laboratorieundersökningar eller på något annat tillfredsställande sätt har kunnat säkerställa att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen eller att den till följd av de åtgärder som vidtagits på djurhållningsplatsen inte längre medför fara för människors eller djurs hälsa. Ett beslut som har meddelats för att förhindra spridning av en ny, allvarlig djursjukdom ska upphävas senast en månad från det att det meddelades, om inte sjukdomen vid den tidpunkten har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas.

Livsmedelssäkerhetsverket ska omedelbart underrätta landskapet om sådana omständigheter som det har kännedom om och som har betydelse med tanke på beslutets giltighetstid.

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats och som vidtar åtgärder för att på djurhållningsplatsen utrota en djursjukdom som ska övervakas ska göra en förhandsanmälan om åtgärderna hos landskapet, om detta är nödvändigt för att bekräfta sjukdomsfrihet. Landskapet ska kontrollera att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om vad som i fråga om varje enskild djursjukdom ska anses vara ett tillfredsställande sätt att säkerställa att sjukdomen inte längre förekommer på en djurhållningsplats eller att den inte längre medför fara får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om djursjukdomar i fråga om vilka utrotningsåtgärderna ska anmälas enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

26 §

Beslut om utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats

Vid konstaterat fall av en farlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom får Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga åtgärder för att utrota sjukdomen på djurhållningsplatsen. I ett sådant fall får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen

- 1) bestämma att djur ska avlivas, slaktas eller rensas,
- 2) bestämma om hantering, användning och bortskaffande av djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt sprider smitta,
- 3) bestämma att djurhållningsplatsen ska rengöras omsorgsfullt och desinficeras,
- 4) bestämma att betesmarker och andra utrymmen utomhus ska behandlas i syfte att utrota smitta, eller belägga dem med användningsförbud,
- 5) bestämma att föremål och konstruktioner som inte kan rengöras eller desinficeras eller vars rengöring eller desinfektion skulle bli oskäligt dyr med hänsyn till föremålens och konstruktionernas värde ska förstöras,
- 6) förbjuda att nya djur tas in på djurhållningsplatsen innan tillräckligt lång tid har förflutit sedan området rengjordes och desinficerades eller konstruktionerna förnyades, samt
- 7) bestämma om undersökning av de djur som finns på djurhållningsplatsen och av djur som tas in där.

Livsmedelssäkerhetsverket får fatta ett beslut enligt 1 mom. också utifrån en formell misstanke om djursjukdom som avser en allvarlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom, om detta är nödvändigt för att förhindra att sjukdomen

RP 14/2018 rd

sprids och om sjukdomsfallet inte kan bekräftas eller misstanken uteslutas inom en skälig tid med hänsyn till hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprids och de skador den medför.

Landskapet ansvarar för verkställigheten av ett i 1 mom. avsett beslut. Den som beslutet gäller är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skälig med hänsyn till personens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som är nödvändiga för att utrota en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

28 §

Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas

Om en zoonos som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas misstänks eller konstateras förekomma på en djurhållningsplats där det utövas yrkesmässig försäljning av djur till konsumenter, yrkesmässigt utställande av djur eller med djur förknippad hobbyverksamhet som har yrkesmässig karaktär, är den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen skyldig att informera djurköparna och besökarna på djurhållningsplatsen om detta samt vidta sådana åtgärder som behövs för att skydda dem mot smitta.

Om det är nödvändigt för att avvärja fara för människors hälsa får landskapet genom ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen bestämma om

- 1) rengöring och desinfektion av utrustning och redskap som används på djurhållningsplatsen,
- 2) förvaring och användning av sådana produkter, ämnen och varor på djurhållningsplatsen som kan vara kontaminerade,
- 3) rengöring och desinfektion av djurstallar och av ytor som är i kontakt med djur,
- 4) bekämpning och övervakning av skadedjur,
- 5) det sätt på vilket djurköpare och besökare på djurhållningsplatsen anvisas att skydda sig mot smitta, samt
- 6) medicinsk behandling av djuren på djurhållningsplatsen.

29 §

Spårning, behandling och bortskaffande av produkter

I samband med den utredning som avses i 22 § ska landskapet i den mån det är möjligt spåra produkter som medför risk för spridning av en djursjukdom som lätt sprids eller av en farlig djursjukdom, när produkterna har fått från mottagliga djur på djurhållningsplatsen efter den tidpunkt då sjukdomen med utgångspunkt i utredningen sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen.

Livsmedelssäkerhetsverket får genom ett beslut som riktas till ägaren eller innehavaren av produkterna bestämma om hur de produkter som avses i 1 mom. samt produkter som har kommit i kontakt med dem ska förvaras eller behandlas i syfte att undanröja risken för smittspridning, eller bestämma att produkterna ska märkas med uppgift om deras ursprung och behandling. Om risken för smittspridning inte kan undanröjas genom behandling får Livsmedelssäkerhetsverket besluta att produkterna ska bortskaffas. Den som beslutet riktats till ansvarar för verkställigheten av Livsmedelssäkerhetsverkets beslut.

Bestämmelser om vilka i 1 och 2 mom. avsedda åtgärder som bekämpning av en enskild djursjukdom förutsätter, samt närmare bestämmelser om åtgärderna, får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Djursjukdomar hos vilda djur

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vilda djur, ska landskapet anordna övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur som tillhör mottagliga arter och provtagning i samband med övervakningen. Landskapet ska dessutom se till att döda vilda djur bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Om åtgärder enligt 1 mom. endast kan vidtas med stöd av ett tillstånd som avses i naturvårdslagen, jaktlagen eller lagen om fiske ska landskapet ansvara för ansökan om tillstånd.

Närmare bestämmelser om övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur, om provtagning på och om bortskaffande av döda vilda djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

34 §

Åtgärder inom en restriktionszon

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en sjukdom eller för att skydda människors hälsa, får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut

1) ålägga landskapet att inspektera sådana djurhållningsplatser inom restriktionszonen där djur som tillhör mottagliga arter hålls och inspektera djuren på dessa djurhållningsplatser samt ta de prover som behövs för diagnostik av sjukdomen,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att isolera de djur som hålls inom zonen eller hålla dem inomhus, förbjuda förflyttning av djur mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen och begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos de djur som hålls inom restriktionszonen, att behandla dessa djur och de embryon och könsceller som finns inom zonen eller ge djuren medicinsk behandling samt att föra journal över övervakningen av djurens hälsotillstånd och över medicinsk och annan behandling av djuren,

4) förbjuda transport eller annan förflyttning av djur, djurprodukter, djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen inom restriktionszonen, över zongränsen eller via zonen, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

5) förbjuda att djur som härstammar från restriktionszonen och produkter som härrör från dessa djur släpps ut på marknaden eller används som livsmedel eller som foder för djur eller begränsa sådan verksamhet, samt bestämma hur aktörer som är ansvariga för djur och innehavare av produkter ska förvara dessa djur och produkter samt använt strö eller behandla dem,

6) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse de djur och djurprodukter som härstammar från restriktionszonen med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling, eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna,

7) begränsa enskilda personers rätt att röra sig på djurhållningsplatser och i djurstallar inom restriktionszonen samt bestämma att personer som kommer i kontakt med djur ska använda skyddskläder, tvätta sig samt rengöra och desinficera sina kläder och sin utrustning,

8) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att förhindra smittspridning via vilda djur, vektorer, sällskapsdjur och fordon som besöker djurhållningsplatsen,

9) ålägga landskapet att vidta åtgärder för att rengöra och desinficera sådana personers kläder och skodon samt fordon och varor som överskrider gränsen mellan olika delzoner eller restriktionszonens yttre gräns eller vidta åtgärderna inom zonen i syfte att förhindra att en djursjukdom sprider sig via vilda djur eller vektorer,

10) förbjuda artificiell insemination, embryoöverföring och betäckning av djur inom restriktionszonen eller begränsa sådan verksamhet eller ställa villkor för den,

11) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter släpps ut i naturen och att vilda djur som tillhör mottagliga arter matas inom restriktionszonen,

12) förbjuda vaccinering av djur inom restriktionszonen, samt

13) bestämma att aktörer som ansvarar för djur samt innehavare av produkter ska föra journal över sådana djur och djurprodukter och sådana eventuellt smittospridande produkter och foder som finns inom restriktionszonen, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka av de i 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som det ska bestämmas att ska iakttas inom en restriktionszon som har inrättats på grund av en enskild djursjukdom, och i delzonerna om sådana har avgränsats, samt om i vilken omfattning det ska bestämmas att de ska iakttas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Åtgärder inom ett restriktionsområde

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller för att trygga ett gott djursjukdomsläge i andra områden i landet, eller när Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut

1) förbjuda transport eller annan förflyttning inom och från restriktionsområdet av djur, djurprodukter och djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen, begränsa sådana transporter eller förflyttningar eller ställa villkor för dem,

2) bestämma att djur eller produkter inte får förflyttas från restriktionsområdet förrän de har behandlats i syfte att undanröja eventuell smitta eller förrän djuren har hållits i karantän, samt bestämma om tillåten användning av djur eller produkter,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att lämna landskapet uppgifter om djurart, antal djur och identifikationer med avseende på de djur som förts till och förflyttats från en djurhållningsplats på restriktionsområdet,

4) bestämma att djurtransportörer och djurförmedlare ska lämna landskapet uppgifter om de djur som de har transporterat eller förmedlat inom, från eller till restriktionsområdet, uppgifter om transporterna samt uppgifter om köp och försäljning av förmedlade djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse djur och djurprodukter som härstammar från restriktionsområdet med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna, samt

6) bestämma att den som förflyttar djur eller djurprodukter bort från restriktionsområdet ska intyga djurens och produkternas ursprung och sjukdomsfrihet genom ett officiellt hälsointyg som har utfärdats av landskapet.

Närmare bestämmelser om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som avses i 1 mom. samt om till vilka delar de ska tillämpas på enskilda djursjukdomar får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

38 §

Dispens

Landskapet kan i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som ska tillämpas inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde, om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen ställs sådana villkor som är nödvändiga för att bekämpa djursjukdomen.

Närmare bestämmelser om vilka förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som dispens kan ges från samt bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

39 §

Avlivning av djur inom smittområden, restriktionszoner och restriktionsområden

Livsmedelssäkerhetsverket får besluta att sådana djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde som tillhör en mottaglig art ska avlivas, om det i området eller zonen förekommer en djursjukdom som lätt sprider sig och som hotar att sprida sig till övriga delar av landet trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32–36 §, om det i om-

rådet eller zonen finns många djur som tillhör mottagliga arter som inte kan skyddas mot smitta, och om det är nödvändigt att avliva djuren för att förhindra att sjukdomen sprids. Livsmedelssäkerhetsverket får också bestämma att djuren ska vaccineras innan de avlivas, om djuren inte kan avlivas tillräckligt snabbt för att förhindra att sjukdomen sprids.

Livsmedelssäkerhetsverket får på ansökan av djurägaren besluta att djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde ska avlivas, om de förbud, villkor eller begränsningar enligt 32, 34 och 36 § som gäller förflyttning av djur har varit i kraft i mer än 14 dygn och detta av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen.

Landskapet ansvarar för verkställigheten av ett beslut enligt 1 och 2 mom. Den aktör som är ansvarig för djuren är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skäligen med hänsyn till aktörens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i denna paragraf samt om under vilka förutsättningar och i vilken omfattning de kan tillämpas på en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Nödvaccinering

Om en djursjukdom inte på annat sätt genom rimliga åtgärder kan utrotas från ett smittområde och en restriktionszon, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får obligatorisk nödvaccinering av djur genomföras där. Nödvaccineringen kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör en mottaglig art och för vilka vaccin kan erhållas, eller endast sådana djur och djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen förekommer eller sprids vidare.

Landskapet svarar för genomförandet av nödvaccinering. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att tillåta att djuren vaccineras och att vaccinerade djur förses med behövlig märkning. Den aktör som är ansvarig för djur eller den som utför vaccineringen ska göra behövliga anteckningar om vaccinering i de intyg, förteckningar och andra dokument som gäller djuren. Tillsynsmyndigheterna ska genomföra sådana undersökningar som behövs för att övervaka förekomsten av djursjukdomen.

Om nödvaccinering genomförs i ett smittområde och en restriktionszon får transport och annan förflyttning av djur och djurprodukter förbjudas, begränsas eller förbindas med villkor, om detta är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen. På samma grunder får det bestämmas att produkter som härrör från vaccinerade djur inte får användas eller släppas ut på marknaden, om de inte har behandlats och märkts på behörigt sätt, samt bestämmas om tillåten användning av produkterna.

Bestämmelser om genomförande av nödvaccinering och om vilka djur och djurhållningsplatser nödvaccineringen ska gälla utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de vaccin som ska användas, om vaccinationsmetoden och om vaccinationsfrekvensen utfärdas också genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de förbud, villkor och begränsningar som avses i 3 mom. utfärdas även genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Dessutom får närmare bestämmelser om de anteckningar om vaccinationer som ska göras i intyg, förteckningar och dokument utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenlevande djur

I syfte att förhindra spridning av djursjukdomar som ska bekämpas och som smittar på vattenlevande djur kan ett område i Finland, oberoende av vilka andra områdesvisa åtgärder som genomförs, i fråga om varje enskild sjukdom klassificeras som

- 1) ett sjukdomsfritt område,

- 2) ett område som övervakas i syfte att uppnå sjukdomsfri status,
- 3) ett område vars status i fråga om sjukdomen inte har definierats,
- 4) ett område där sjukdomen förekommer och där man försöker utrota den, samt
- 5) ett område där sjukdomen förekommer men där man inte försöker utrota den.

Inga vattenlevande djur som tillhör arter som är mottagliga för djursjukdomen i fråga eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar får förflyttas till områden i kategorierna 1 eller 3 från områden i en lägre kategori. Till områden i kategorierna 2 eller 4 får inte ovan avsedda vattenlevande djur, könsceller eller fiskar flyttas från andra områden än områden i kategori 1. Förbuden gäller dock inte förflyttningar som endast medför obetydlig risk för spridning av djursjukdom.

När vattenlevande djur som tillhör mottagliga arter eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar förflyttas till eller från ett område som har klassificerats enligt 1 mom., ska den aktör som är ansvarig för djur, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, genom ett av landskapet utfärdat officiellt hälsointyg intyga ursprunget till de vattenlevande djur och könsceller som förflyttas samt deras status som fria från sjukdomen i fråga.

Klassificeringen av områden sker genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Vid klassificeringen ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer beaktas. Bestämmelser om sådana förflyttningar enligt 2 mom. som förbuden enligt det momentet inte ska gälla och bestämmelser om förflyttningar för vilka ett intyg enligt 3 mom. ska krävas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om dessa intyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Biosektor

Livsmedelssäkerhetsverket kan på ansökan godkänna att en djurhållningsplats eller ett nätverk av djurhållningsplatser där risken för att en djursjukdom som ska bekämpas ska spridas i samband med verksamheten hanteras exceptionellt väl bildar en enhet där man inte tillämpar alla i detta kapitel avsedda områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder för att förhindra spridningen av djursjukdomen (*biosektor*). En djurhållningsplats som hör till en biosektor ska regelbundet övervakas av landskapet.

I ansökan om godkännande av en biosektor ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och till djurhållningsplatsen eller djurhållningsplatserna. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten i biosektorn, av risken för djursjukdomar i samband med verksamheten samt av riskhanteringsåtgärderna.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om vilka områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som inte ska gälla biosektorer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en biosektor och om godkännandeförfarandet samt om hur ofta den övervakande myndigheten ska företa inspektioner och vad inspektionerna ska omfatta.

44 §

Åtgärder på djurhållningsplatser samt djurutställningar och djurtävlingar

Om en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom förekommer i Finland, eller om man misstänker att sjukdomen förekommer hos vilda djur eller sprids till Finland via vilda djur eller vektorer eller på något annat motsvarande sätt, får behövliga åtgärder vidtas för att förhindra spridning av sjukdomen. I detta syfte får man

- 1) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos djur som tillhör mottagliga arter,
- 2) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att hålla djur som tillhör mottagliga arter inomhus,

- 3) förbjuda sådan matning av vilda djur som medför risk för spridning av djursjukdomen,
 - 4) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att skydda utfodringsställena för djur som hålls utomhus och att vidta andra åtgärder för att förhindra att djuren på djurhållningsplatsen smittas av vilda djur,
 - 5) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser att se till att kläder och skodon som har använts i stallarna på djurhållningsplatsen rengörs och desinficeras,
 - 6) ålägga tillsynsmyndigheterna att bekämpa och följa med förekomsten av vektorer,
 - 7) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser och de som besöker djurhållningsplatser att vidta åtgärder för att förhindra att smitta sprids via fordon som besöker djurhållningsplatsen, samt
 - 8) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter förs till djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar.
- Närmare bestämmelser om ålägganden och förbud som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.
- Landskapet ska företa inspektioner på djurhållningsplatser i syfte att övervaka efterlevnaden av ålägganden och förbud som avses i 1 mom. 1—7 punkten.

45 §

Tillfälligt transportförbud

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, vars utbredning är okänd eller som hotar att spridas vidare trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—36 §, har konstaterats förekomma i Finland, eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det och om det är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen och utreda sjukdomsläget besluta förbjuda djurtransporter i hela landet eller begränsa dem. Beslutet får gälla i högst 14 dygn när det gäller transport av djur som tillhör mottagliga arter och i högst tre dygn när det gäller transport av djur som tillhör andra arter. Beslutet ska upphävas omedelbart när de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Om ett förbud mot eller en begränsning av transporter av djur som tillhör mottagliga arter nödvändigtvis på grund av sjukdomens utbredning eller en betydande utbredningsrisk behöver hållas i kraft längre än vad som är möjligt med stöd av 1 mom., får jord- och skogsbruksministeriet besluta förlänga giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Under ovannämnda omständigheter ska Livsmedelssäkerhetsverket lägga fram ett initiativ till jord- och skogsbruksministeriet om förlängning av giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Jord- och skogsbruksministeriets beslut ska upphävas omedelbart när de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Ett beslut som avses i 1 och 2 mom. och ett beslut om hävande av detta beslut publiceras i Finlands författningssamling. Livsmedelssäkerhetsverket ska på adekvat och tillräckligt sätt informera om beslutet.

Landskapet får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud eller en begränsning som avses i denna paragraf, under förutsättning att dispensen inte medför risk för att sjukdomen sprids.

47 §

Godkännande av en station för insamling av sperma

Landskapet godkänner på ansökan en station för insamling av sperma. Förutsättningar för att godkänna en station är

- 1) att utrymmena på stationen är lämpliga för djurhållning och isolering av djur, för samling, hantering och förvaring av sperma och för underhåll av redskap samt att dessa utrymmen är så planerade och konstruerade och går att underhålla så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,
- 2) att en utsedd veterinär ansvarar för att spridning av djursjukdomar vid stationen förhindras, samt

3) att personalen på stationen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av sina uppgifter.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och stationen för insamling av sperma, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid stationen samt en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1–3 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd station för insamling av sperma ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en station för insamling av sperma och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

49 §

Godkännande av en embryosamlingsgrupp och embryoproduktionsgrupp

Landskapet godkänner en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp på ansökan.

Förutsättningar för att godkänna en embryosamlingsgrupp är

1) att embryosamlingsgruppen för undersökning, behandling, förvaring och förpackning av embryon samt för underhåll av redskap förfogar över utrymmen som är ändamålsenligt utrustade,

2) att en utsedd veterinär som hör till embryosamlingsgruppen ansvarar för gruppens verksamhet, samt

3) att embryosamlingsgruppens medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

För att en embryoproduktionsgrupp ska bli godkänd krävs det att sökanden är en godkänd embryosamlingsgrupp vars medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter i fråga om embryoproduktionsmetoderna, hygienkraven i produktionen och bekämpningen av djursjukdomar. Embryoproduktionsgruppen ska dessutom förfoga över sådana fasta utrymmen för samling av äggceller, för förvaring och hantering av könsceller som ska användas för embryoproduktion samt för produktion och förvaring av embryon som uppfyller kraven enligt 2 mom. 1 punkten.

I ansökan om godkännande av en embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ska uppges kontaktuppgifter till gruppmedlemmarna och till lokalerna, om gruppen förfogar över fasta utrymmen för sin verksamhet. Till ansökan ska fogas en beskrivning av gruppens verksamhet och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för godkännande och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

52 §

Godkännande av ett spermalager

Landskapet godkänner på ansökan ett spermalager. Ett godkännande förutsätter

1) att lagret förfogar över för verksamheten lämpliga utrymmen och redskap och att det är så konstruerat och isolerat samt går att underhålla så att spermans hygieniska kvalitet inte äventyras och så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att det har utsetts en veterinär som ansvarar för att förhindra spridning av djursjukdomar i lagret, och

3) att lagerpersonalen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till spermalagret. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid spermalagret och en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkänt spermalager ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna ett spermalager och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten

Väsentliga förändringar i verksamheten vid en station för insamling av sperma, i en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp eller i ett spermalager ska utan dröjsmål anmälas till landskapet.

Landskapet övervakar stationer för insamling av sperma, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper samt spermalager och företar regelbundna inspektioner för att säkerställa att de uppfyller de föreskrivna förutsättningarna för godkännande och att kraven på verksamheten och de villkor som uppställts i beslutet om godkännande iaktas. Dessutom övervakar landskapet isoleringen på djurhållningsplatsen av djur som ska sändas till en station för insamling av sperma och ansvarar för kontroller och undersökningar av hälsotillståndet hos djur som kommer till en station för insamling av sperma och hos de andra djur som hålls på samma djurhållningsplats.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som avses i denna paragraf och om frekvensen av och innehållet i de inspektioner och undersökningar som görs vid tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

56 §

Ansökan om tillstånd och tillsyn över verksamheten

Av ansökan om tillstånd som avses i 55 § ska framgå aktörens hemort och kontaktuppgifter samt kontaktuppgifter till de djurhållningsplatser vilkas verksamhet som ansökan gäller. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en skriftlig beskrivning som gäller varje djurhållningsplats och rensningsanläggning av hur djursjukdomar förebyggs, övervakas och bekämpas där (*beskrivning av egenkontroll*). Till beskrivningen av egenkontroll i en rensningsanläggning ska även fogas en detaljerad redogörelse för hur det avfall och avloppsvatten som uppkommer i verksamheten hanteras.

Tillstånd beviljas, om

1) de åtgärder som anges i beskrivningen av egenkontroll är tillräckliga för att upptäcka och övervaka djursjukdomar och för att förhindra eller minska spridningen av djursjukdomar,

2) verksamheten uppfyller de i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur föreskrivna kraven på att föra en förteckning, och

3) verksamheten inte orsakar allvarlig risk för spridning av djursjukdomar.

Om en del av de djurhållningsplatser eller rensningsanläggningar som nämns i ansökan inte uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd, kan tillståndet begränsas till att endast gälla de djurhållningsplatser och rensningsanläggningar som uppfyller förutsättningarna. I tillståndet kan det tas in villkor som är nödvändiga för bekämpandet av djursjukdomar. Aktören ska omedelbart underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om väsentliga förändringar i sin verksamhet och hålla beskrivningen av egenkontroll uppdaterad. Landskapet ska övervaka verksamheten genom regelbundna inspektioner, vars frekvens Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer utifrån en riskbedömning.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd, innehållet i beskrivningen av egenkontroll, förfarandet vid ansökan om tillstånd och tillsynen över verksamheten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

57 §

Godkännande av en karantän samt karantänverksamhet

En karantän som avses i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning ska vara godkänd av landskapet. En förutsättning för godkännande av en karantän är att karantänen, med beaktande av de krav som de djur som hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, konstruerad, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen eller till de djur som hålls i karantän.

I ansökan om godkännande av en karantän ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och karantänen. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid karantänen och en redogörelse för sådana med verksamheten, lokalerna och övervakningen av verksamheten förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I ett beslut om godkännande av en karantän får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Landskapet ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i karantänverksamheten.

Landskapet ska företa regelbundna inspektioner av karantänen för att säkerställa att den uppfyller förutsättningarna för godkännande av en karantän och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande följs.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en karantän, om godkännandeförfarandet och om övervakningen av karantänen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

62 §

Förutsättningar för godkännande samt godkännandeförfarandet

Landskapet godkänner de djurhållningsplatser och aktörer som avses i 61 § på ansökan. För att en djurhållningsplats eller aktör ska kunna godkännas förutsätts det att man i tillräcklig utsträckning kan säkerställa att de djur som verksamheten gäller är fria från djursjukdomar och kan spåras. Dessutom krävs att verksamheten är organiserad på ett sätt som gör det möjligt att kontinuerligt övervaka djurens hälsotillstånd och upprätthålla god hygien bland djuren och så att man effektivt kan förhindra spridning av djursjukdomar. Godkännande av en djurhållningsplats för fjäderfä, en uppsamlingscentral för djur och en djurförmedlare förutsätter att aktören förfogar över utrymmen som lämpar sig för verksamheten och som är placerade, konstruerade och utrustade samt går att underhålla på ett sätt som är ändamålsenligt med tanke på förhindrandet av spridning av djursjukdomar.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till de lokaler som används för verksamheten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Landskapet ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att godkänna djurhållningsplatser och aktörer och om godkännandeförfarandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd djurhållningsplats och aktör ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

64 §

Kontroller av leveranser av djur, embryon och könsceller mellan medlemsstaterna

En aktör ska kontrollera de djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit emot från en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, samt kontrollera de dokument som gäller

djuren, embryona och könscellerna på destinationsplatsen omedelbart efter deras ankomst, för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. Om destinationsplatsen är en uppsamlingscentral eller ett slakteri där en tillsynsmyndighet utövar daglig tillsyn ska ovannämnda kontroll dock göras av denna tillsynsmyndighet. Aktören ska utan dröjsmål underrätta landskapet om brister som han eller hon har observerat vid kontrollen samt förvara de djur, embryon och könsceller som dessa brister hänför sig till på destinationsplatsen tills landskapet eller Livsmedelssäkerhetsverket har beslutat om eventuella fortsatta åtgärder.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. får tillsynsmyndigheterna göra stickprovskontroller och i samband med dem ta de prover som behövs för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller de krav som ställs på förflyttning. Kontrollen kan göras på destinationsplatsen för djuren eller produkterna, under transporten eller i fråga om levande djur också på den djurhållningsplats dit djuren har sänts från destinationsplatsen.

En aktör ska kontrollera djur, embryon och könsceller som han eller hon har för avsikt att leverera till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. I de fall där ett officiellt hälsointyg krävs för att visa att en sändning uppfyller kriterierna för att få förflyttas ska emellertid landskapet på begäran av aktören genomföra kontrollen och utfärda intyget.

De bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka djur och djurprodukter som ska kontrolleras på det sätt som föreskrivs i 1 eller 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om hur kontrollen ska göras får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

67 §

Tillsyn över verksamheten

Landskapet övervakar de aktörer som har registrerats med stöd av 60 § och de aktörer och djurhållningsplatser som har godkänts med stöd av 62 § samt den tillståndspliktiga verksamheten enligt 63 §. Landskapet ska företa inspektioner för att säkerställa att de godkända aktörerna och djurhållningsplatserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande eller i tillståndet följs.

Närmare bestämmelser om inspektionernas frekvens och innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

68 §

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

Om ett djur som har sänts från en annan medlemsstat eller som transiteras genom Finland konstateras eller, på grund av djursjukdomsläget på avgångsplatsen eller av någon annan grundad orsak, misstänks ha drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket besluta att djuret ska avlivas, isoleras på destinationsplatsen, sättas i karantän eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån djuret fördes in, förutsatt att den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen. För att dessa åtgärder ska få vidtas ska prover för diagnostik av sjukdomen ha tagits inom fyra veckor från införseln. I Livsmedelssäkerhetsverkets beslut får det uppställas nödvändiga villkor beträffande genomförandet av åtgärderna och bestämmas om nödvändiga undersökningar av djuret vid isoleringen eller karantänen.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också fåglar som har kläckts ur importerade kläckägg, dock så att prover ska ha tagits inom fyra månader från importen för att åtgärder ska få vidtas.

Om det inom ett område som hör till en annan medlemsstat förekommer en djursjukdom som ska bekämpas eller ny, allvarlig djursjukdom som hotar att spridas till Finland via en djurprodukt som sänts till eller transiteras genom Finland från det berörda området, får Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att djurprodukten ska bortskaffas, behandlas så att risken för spridning av djursjukdomen elimineras, förvaras tills det står klart huruvida produkten medför

risk för spridning av djursjukdomen eller inte, eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån produkten fördes in, förutsatt den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen.

Aktören ansvarar för genomförandet av de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. Landskapet övervakar att åtgärderna genomförs. I de situationer som avses i 1 och 2 mom. iakttas dessutom bestämmelserna i 4 kap. om åtgärder vid sjukdomsutbrott.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål informera jord- och skogsbruksministeriet om sitt i 1 och 3 mom. avsedda beslut. Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter när det gäller åtgärder som avses i 1 och 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

71 §

Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces

Det officiella veterinärintyg som ska åtfölja djur och djurprodukter som exporteras till en stat utanför Europeiska unionen utfärdas av landskapet på begäran av aktören. Landskapet ska innan intyget utfärdas inspektera djuren och deras djurhållningsplatser och produkterna, om inte det är möjligt att på annat sätt säkerställa att kraven på de djur och produkter som ska exporteras samt de importkrav som ställs av destinationsstaten och eventuella krav på transiteringen uppfylls.

För att upprätta eller sända veterinärintyg kan det i 66 § avsedda datasystemet Traces användas, om Europeiska unionens lagstiftning tillåter detta. Datasystemet ska användas för att upprätta och sända intyg, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det eller om Europeiska unionen och destinationsstaten kommer överens om det. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter som behövs för veterinärintyget, och när så krävs för att dessa uppgifter införs i datasystemet Traces. En aktör som ska införa uppgifter i datasystemet eller en företrädare för aktören har rätt att av tillsynsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om den tillsynsmyndighet som utfärdat veterinärintyget efter det att intyget utfärdats får kännedom om ett misstänkt eller konstaterat sjukdomsutbrott som skulle ha utgjort hinder för att utfärda intyget, ska tillsynsmyndigheten underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken som i sin tur ska underrätta den behöriga myndigheten i destinationsstaten.

Bestämmelser om användningen av datasystemet Traces för att upprätta och sända veterinärintyg utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om utförande av exportkontroll, veterinärintygets form och förfarandet för utfärdande av veterinärintyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

73 §

Transport av däggdjur och fåglar

Vid transport av däggdjur och fåglar ska det användas transportmedel från vilka djursekret, strö eller foder inte kan läcka ut eller på annat sätt komma ut under transporten. Mellan transporterna ska det utrymme i transportmedlet som är avsett för djuren rengöras och vid behov desinficeras med ett desinfektionsmedel som är lämpligt för ändamålet.

Fordon som används för transport av nötkreatur, svin, får, getter eller fjäderfä över Finlands gränser ska rengöras och desinficeras vid en godkänd desinfektionsplats för transportfordon innan djuren lastas och efter det att transportfordonet återvänt till Finland före en ny transport. Under transporten får djuren inte komma i kontakt med djur med lägre hälsostatus än de djur som transporteras. Den som transporterar nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat ska separat för varje transportmedel föra förteckning över de djur som transporteras. Förteckningen ska bevaras i minst tre år.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos däggdjur eller fåglar som transporteras, får landskapet besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om

detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om rengöring och desinfektion av transportmedel, om desinfektionsmedel, om att de djur som transporteras ska hållas åtskilda från andra djur, om den förteckning som avses i 2 mom. samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Transport av vattenlevande djur

Vattenbruksdjur får transporteras från djurhållningsplatsen enbart om djuren har tillräckligt god hälsostatus och djurhållningsplatsen i tillräcklig grad är fri från djursjukdomar med tanke på de transporterade djurens användningsändamål och förutsatt att det dokument som är avsett för mottagaren innehåller tillräckliga uppgifter om de djur som transporteras och om transporten.

Den som transporterar vattenlevande djur ska se till att djurens hälsostatus inte förändras under transporten och att transporten varken på avgångsplatsen, på transiteringsplatserna eller på destinationsplatsen äventyrar de vattenlevande djurens hälsostatus. Ett byte av vattnet i transportbehållare under transporten får inte försämra hälsostatusen hos de vattenlevande djur som transporteras och inte heller medföra risk för spridning av djursjukdomar. Vid transport av vattenlevande djur över Finlands gränser får vattnet i transportbehållare bytas endast på platser som godkänts för vattenbyte.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vattenlevande djur som transporteras, får landskapet besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om förutsättningarna för transport av vattenlevande djur, om förfarandena vid vattenbyte under en transport samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

76 §

Godkännande av desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare

Landskapet godkänner på ansökan desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare. För att en desinfektionsplats ska godkännas ska den vara på så sätt placerad, byggd, utrustad och skött, och behandlingen av det avloppsvatten och avfall som verksamheten ger upphov till samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att transportfordon kan tvättas och desinficeras effektivt och att djursjukdomar inte kan spridas utanför desinfektionsplatsen. För att en plats för byte av vatten ska godkännas ska den vara på så sätt placerad och uttaget av vatten och behandlingen av det utgående vattnet samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att djurhälsan inte äventyras.

I ansökan ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och desinfektionsplatsen eller platsen för byte av vatten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid platsen i fråga samt en utredning över sådana med verksamheten och lokalerna förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I beslutet om godkännande får det ställas villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Landskapet ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten.

Landskapet övervakar desinfektionsplatserna för transportfordon och platserna för byte av vatten och får utföra inspektioner för att säkerställa att platserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som ställts i beslutet om godkännande iakttas.

RP 14/2018 rd

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av desinfektionsplatser och platser för byte av vatten och om det förfarande som ska iakttas vid godkännandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

84 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, leder, utvecklar och övervakar på riksnivå bekämpningen av djursjukdomar.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter ska verket

1) ansvara för upprätthållandet av den nationella beredskapen för djursjukdomar och göra upp riksomfattande beredskapsplaner för djursjukdomar,

2) ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller hänvisande till bekämpning och diagnostisering av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar,

3) ansvara för statistikföringen och rapporteringen angående djursjukdomar,

4) ordna utbildning för landskapets veterinärer i anslutning till verkställigheten av denna lag och föra förteckning över de av landskapets veterinärer som genomgått en särskild beredskapsutbildning med tanke på sjukdomsutbrott, samt

5) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag och som enligt denna lag hör till verkets uppgifter.

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för bekämpningen av djursjukdomar vid i livsmedelslagen avsedda slakterier och inrättningar för vilthantering och anläggningar som finns i anslutning till dem, med undantag för slakterier och inrättningar i fråga om vilka tillsynen enligt livsmedelslagen har överförts på landskapet på det sätt som avses i 43 § 5 mom. i livsmedelslagen. I fråga om de slakterier och inrättningar som Livsmedelssäkerhetsverket övervakar utför verket i stället för landskapet de uppgifter som föreskrivs i 64 § 3 mom., 67 och 71 § samt 76 § 3 mom. och tar emot sådana anmälningar gällande ett slakteri eller en inrättning som avses i 14 § 1 mom. Livsmedelssäkerhetsverket är skyldigt att lämna landskapet uppgifter om misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar i ett slakteri eller en inrättning.

Närmare bestämmelser om statistikföringen och rapporteringen samt om innehållet i de riksomfattande beredskapsplanerna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

85 §

Landskapet

Landskapet planerar, leder, övervakar och genomför bekämpningen av djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om landskapets uppgifter ska landskapet

1) upprätthålla beredskapen för djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och göra upp beredskapsplaner för djursjukdomar för verksamhetsområdet,

2) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag till den del uppgifterna inte hör till Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet.

De i 84 § 3 mom. avsedda uppgifter som ska utföras i de renslakterier som avses i livsmedelslagen och i anläggningar i anslutning till dem utförs i hela landet av landskapet Lappland.

En av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande fattar beslut om beviljande av hälso- eller veterinärintyg samt utför de övriga uppgifter som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

Landskapet ska även utanför tjänstetid ordna skötseln av brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar, utredning av

sjukdomsläget samt övervakning av export och förflyttning mellan medlemsstater av djur och produkter.

Livsmedelssäkerhetsverket får vid behov förordna en veterinär anställd av landskapet att utföra landskapets verksamhetsområde utföra särskilt angivna uppgifter som enligt denna lag hör till landskapet, om det är fråga om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom eller om en djursjukdom som ska övervakas förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Livsmedelssäkerhetsverket ska i första hand förordna en veterinär som fått beredskapsutbildning till uppdraget. När förordnandet ges ska landskapets möjligheter att utföra sina lagstadgade uppgifter och övriga uppgifter beaktas.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanernas innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

86 §

Myndigheternas skyldighet att planera bekämpningen av djursjukdomar

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande plan för bekämpningen av djursjukdomar. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt kontrollförordningen.

Landskapet ska utarbeta en regional plan för bekämpningen av djursjukdomar på sitt område. Den regionala planen ska grunda sig på den riksomfattande planen.

86 a §

Statens ämbetsverk på Åland

De förvaltningsuppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

87 §

Auktoriserad inspektör

Livsmedelssäkerhetsverket får för viss tid och för en viss uppgift bemyndiga en person med för uppgiften tillräcklig yrkeskunskap om de djurarter som inspektionerna och undersökningarna avser, djursjukdomar och bekämpningen av djursjukdomar, att i egenskap av auktoriserad inspektör i stället för eller genom att bistå landskapet utföra sådana inspektioner eller undersökningar på djurhållningsplatserna som avses i denna lag samt att i samband med dessa ta behövliga prover. Rätten att utföra inspektioner och undersökningar och ta prover kan avgränsas till att gälla vissa djurarter eller vissa inspektioner och undersökningar. En auktoriserad inspektör har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får en auktoriserad inspektör utföra sådana verkställande uppgifter som tillsynsmyndigheten anvisat inspektören och som anknyter till verkställigheten av denna lag.

En auktoriserad inspektör utför sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets överinseende. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett bemyndigande som det beviljat, om den auktoriserade inspektören försummar att iaktta de villkor som Livsmedelssäkerhetsverket uppställt eller i övrigt på ett väsentligt sätt bryter mot de förpliktelser som följer av uppdraget också efter det att inspektören först fått en anmärkning om bristerna.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad inspektör ska på begäran visa upp ett skriftligt bemyndigande.

88 §

Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi

Om en djursjukdom som lätt sprider sig har spridit sig över ett vidsträckt område och tillsynsmyndigheterna inte har tillräckliga resurser för att bekämpa den i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, är legitimerade veterinärer, som är stadigvarande bosatta i Finland, och veterinärmedicine studerande som har rätt att temporärt utöva veterinäryrket, med stöd av ett beslut av Livsmedelssäkerhetsverket skyldiga att sköta sådana i 87 § 1 och 2 mom. avsedda veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av det aktuella sjukdomsläget och som de skäligen kan utföra med beaktande av deras utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och familjeförhållanden. Arbetsplikten får fortgå högst två veckor i sänder, sammanlagt dock högst två månader. Till den som utför ett sådant uppdrag betalas av statens medel ett skäligt arvode och ersättning för kostnader som bestäms av Livsmedelssäkerhetsverket. Arbetsförordnandet avbryter inte den arbetspliktiges ordinarie anställningsförhållande.

På den som förordnats till ett sådant uppdrag som avses ovan tillämpas vad som i 87 § 4 mom. föreskrivs om auktoriserade inspektörer. På uppdragen tillämpas dessutom arbetstidslagen (605/1996), semesterlagen (162/2005), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsovård (1383/2001), lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) och pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016) samt i tillämpliga delar bestämmelserna i arbetsavtalslagen (55/2001) om arbetstagarens och arbetsgivarens rättigheter och skyldigheter. En arbetspliktig har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

En arbetspliktig står i sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn. Landskapet ska se till att en arbetspliktig känner till de skyldigheter och det ansvar som är förknippade med uppdraget. När en arbetspliktig utför sitt uppdrag ska han eller hon på begäran visa upp sitt arbetsförordnande.

89 §

Ansvar för och ledning av sjukdomsbekämpningen

För sjukdomsbekämpningen i landskapet ansvarar en tjänsteinnehavare som bestäms enligt landskapets förvaltningsstadga och som ska vara veterinär. Landskapet är ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och samordnar landskapens verksamhet för utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och för förhindrande av dess spridning. Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov ålägga den tjänsteinnehavare hos landskapet som ansvarar för sjukdomsbekämpningen skyldigheter med avseende på bekämpningen av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och förhindrande av dess spridning. Livsmedelssäkerhetsverket är dessutom ett sådant nationellt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Sådana närmare bestämmelser om uppgifterna för de lokala och nationella centrumen för sjukdomsbekämpning som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

91 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig har rätt att trots sekretessbestämmelserna få sådana uppgifter och dokument som är nödvändiga för att utföra uppgifter enligt denna lag eller enligt Europeiska unionens lagstiftning av de aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser och av andra med förpliktelser enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning.

Tillsynsmyndigheten har dessutom rätt att trots sekretessbestämmelserna av statliga myndigheter, myndigheter på landskapsnivå och kommunala myndigheter få sådana uppgifter om djurhållning eller om annan i denna lag avsedd verksamhet som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som avses i 1 mom.

99 §

Avgifter som tas ut för myndigheternas prestationer

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Enligt en taxa som landskapet har godkänt tar landskapet av aktören ut en avgift för följande prestationer:

- 1) beslut på ansökan,
- 2) inspektion och provtagning i samband med hälsoövervakning enligt 8 och 9 §,
- 3) övervakning av godkända aktörer, djurhållningsplatser och anläggningar samt tillståndspliktig verksamhet som avses i 42 §, 54 § 2 mom., 57 och 67 § samt 76 § 3 mom.,
- 4) utfärdande av hälso- eller veterinärintyg som avses i 36 § 1 mom. 6 punkten, 41 § 3 mom., 64 § 3 mom. och 71 § 1 mom.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen finns dessutom i artikel 28 i kontrollförelagningen.

111 §

Förbud och begränsning

Landskapet kan tills vidare förbjuda eller begränsa förflyttning av djur som tillhör mottagliga arter eller produkter från dem till eller från en djurhållningsplats, om verksamheten kräver tillstånd eller godkännande enligt denna lag och något sådant tillstånd eller godkännande inte har beviljats, eller om följande skyldigheter inte fullgörs på djurhållningsplatsen och i fråga om djuren där:

- 1) de skyldigheter som föreskrivits med stöd av 7 § 2 mom.,
- 2) de skyldigheter som ingår i den obligatoriska hälsoövervakning som avses i 8 §,
- 3) de skyldigheter som har samband med obligatorisk vaccinering eller behandling enligt 11 §, eller
- 4) de skyldigheter eller förbud som avses i 44 § 1 mom. och vars syfte är att förhindra spridning av djursjukdomar som lätt sprider sig.

En förutsättning för att ett förbud eller en begränsning ska meddelas är dessutom att aktören, trots uppmaning av myndigheten, inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen och att detta förfarande medför allvarlig risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller fara för människors hälsa. Ett förbud eller en begränsning får inte vara mer omfattande än vad som behövs för att kontrollera spridningsrisken. Förbudet eller begränsningen ska upphävas om det vid en inspektion konstateras att de skyldigheter som avses i 1 mom. har fullgjorts, och om resultaten av undersökningarna visar att den djursjukdom vars spridning skyldigheterna är avsedda att förhindra inte förekommer på djurhållningsplatsen.

Vid behandlingen av ärenden som avses i 1 mom. får landskapet meddela förbud och begränsningar enligt det momentet som interimistiska, om de är nödvändiga på grund av en omedelbar fara för djurs hälsa eller folkhälsan. Ett interimistiskt förbud eller en interimistisk begränsning gäller till dess att landskapet meddelar ett slutligt avgörande i ärendet. Landskapet ska se till att de utredningar som ärendet kräver görs utan dröjsmål.

113 §

Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls

Om det vid en inspektion som avses i 64 § eller vid en inspektion på basis av en misstanke som avses i 90 § 1 mom. konstateras att ett djur eller en djurprodukt som kommer från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i 9 kap., får landskapet bestämma att djuret ska hållas i karantän eller isoleras på destinationsplatsen eller på en av landskapet anvisad annan plats, eller att produkten ska

förvaras på destinationsplatsen eller på en av landskapet anvisad annan plats till dess att aktören har avhjälpit bristerna.

Om bristerna inte kan avhjälpas eller om de inte har avhjälpits inom utsatt tid, får landskapet bestämma att djuret ska avlivas eller produkten bortskaffas. Om aktören samtycker, får det bestämmas att djuret eller produkten ska returneras till den medlemsstat som djuret eller produkten importerats från, förutsatt att den behöriga myndigheten i den medlemsstaten godkänner returneringen, eller att djuret eller produkten ska behandlas eller att djuret ska hållas i karantän, förutsatt att den risk för spridning av en djursjukdom som djuret eller produkten medför kan undanröjas genom detta.

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören ansvarar för att åtgärderna genomförs. Landskapet övervakar att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. i enlighet med vad som i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om djurhälsa får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

114 §

Vite och tvångsutförande

Landskapet eller Livsmedelssäkerhetsverket får förena ett förbud, en begränsning eller ett föreläggande som avses i 110, 111 eller 113 § med vite eller med hot om att det som försumrats utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

116 §

Sökande av ändring

I ett beslut av en tillsynsmyndighet som meddelats med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I ett interimistiskt beslut som avses i 111 § 3 mom. får ändring dock inte sökas särskilt.

I ett beslut som en tillsynsmyndighet meddelat med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag ska det bestämmas att beslutet ska följas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat, om

- 1) beslutet till sin karaktär är sådant att det måste verkställas utan dröjsmål, eller
- 2) verkställigheten inte kan uppskjutas av skäl som har samband med skydd av djurs eller människors hälsa eller säkerställande av livsmedelssäkerheten.

117 §

Sökande av ändring i beslut om avgifter

Bestämmelser om sökande av ändring i avgifter som tas ut till staten för åtgärder enligt denna lag finns i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.

I beslut som gäller landskapets avgifter får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen (/).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

131.

Lag

om ändring av lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) 8, 10, 21, 23, 27–31, 33, 35, 36, 38, 40, 45–50 och 53 § som följer:

8 §

Krav på personalens utbildning och behörighet

Projekt får planeras av personer som avlagt en för ändamålet lämplig högre högskoleexamen och som dessutom har genomfört sådana studier i användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål som omfattas av undervisningsprogrammet vid ett universitet eller en högskola eller som godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner på ansökan dem som har genomfört behövliga studier någon annanstans än i Finland såsom behöriga att planera projekt i Finland. För ett godkännande krävs att de genomförda studierna till sitt innehåll motsvarar de studier som avses i 1 mom.

En person som utför försök, sköter eller avlivar djur ska ha visat att han eller hon har tillräckliga kunskaper och färdigheter för att utföra uppgiften innan han eller hon tar sig an den.

Bestämmelser om innehållet i de studier som avses i 1 mom. och om genomförandet av dem utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om kraven på personalens utbildning och behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Journaler och statistik över djur

Verksamhetsutövaren ska föra journal över

1) antal och art för djur som föds upp, förvärvas, levereras, används i försök, utplacerats någon annanstans och släppts fria, namn och adresser för dem som levererar och tar emot djur samt datum när djuren har förvärvats, levererats, släppts fria eller utplacerats någon annanstans,

2) djurens ursprung,

3) läkemedel som har getts djuren, och

4) antal och art för djur som har avlivats eller dött samt dödsorsaken, om den är känd.

Verksamhetsutövaren ska på begäran utarbeta statistik över de uppgifter som avses i 1 mom. 1 och 4 punkten och sända den till Livsmedelssäkerhetsverket.

En verksamhetsutövare som är användare ska dessutom föra journal över projekt som genomförs och utarbeta statistik över de djur som använts i projekten samt över försökens faktiska svårhetsgrad. Statistiken ska varje år lämnas in till Livsmedelssäkerhetsverket senast tre månader efter kalenderårets utgång.

Journalerna och statistiken ska bevaras i minst fem år efter det att den sista anteckningen gjorts i dem.

Närmare bestämmelser om innehållet i journalerna och statistiken samt om förande och bevarande av dem utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om de djurarter över vilka individuella journaler ska föras utfärdas genom förordning av statsrådet.

RP 14/2018 rd

21 §

Verksamhetstillstånd och hur det söks

En verksamhetsutövare ska ha tillstånd av Livsmedelssäkerhetsverket för bedrivande av verksamhet (*verksamhetstillstånd*).

Av tillståndsansökan ska framgå de uppgifter enligt 6, 7 och 9 § som krävs för att tillstånd ska beviljas. Närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Ändringar som gäller personalen och verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om de personer som avses i 7 § 2–4 mom. byts ut. Användaren ska utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om de personer som avses i 25 § 2 mom. byts ut.

Verksamhetstillstånd måste sökas på nytt, om verksamheten eller anläggningens struktur ändras i betydande utsträckning på ett sätt som kan påverka djurens välbefinnande negativt. Om verksamheten avslutas ska Livsmedelssäkerhetsverket omedelbart underrättas om detta.

27 §

Ändring av projektgodkännande

Godkännande för genomförande av ett projekt på ett sätt som avviker från det godkännande som erhållits ska sökas hos nämnden för projektgodkännanden. Av ansökan ska framgå motiveringen till ändringen av projektet.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan Livsmedelssäkerhetsverket bevilja godkännande för smärre ändringar i ett projekt, om

1) det är absolut nödvändigt för att projektet ska kunna fortgå och det inte utan äventyrande av projektets syfte finns tid att få ärendet behandlat av nämnden för projektgodkännanden eller någon av dess sektioner, och ändringen i projektet inte kan leda till en sådan ändring i svårhetsgraden som är skadligare för djuret, eller

2) det är fråga om en kortvarig förlängning av projektgodkännandets giltighet eller en smärre ökning av antalet djur som används.

Livsmedelssäkerhetsverket ska underrätta nämnden för projektgodkännanden om ändringar som gäller godkännandet.

28 §

Försättande i frihet, överlåtelse och återförande av djur som använts eller varit avsedda att användas i projekt

I ett projektgodkännande kan det tillåtas att ett djur som använts i projekt och som infångats i naturen släpps fritt i naturen, om

1) djurets hälsotillstånd medger det,
2) det inte finns några risker för folkhälsan, djurhälsan eller miljön när djuret försätts i frihet, och

3) det kan antas att djuret utan svårigheter anpassar sig till ett liv i naturtillstånd.

Djurskyddsgruppen kan besluta att ett djur som använts eller varit avsett att användas i projekt överläts eller återförs till ett lämpligt djurhållningssystem, om

1) djurets hälsotillstånd medger det,
2) överlåtelsen eller återförandet inte medför några risker för folkhälsan, djurhälsan eller miljön, och

3) det kan antas att djuret anpassar sig till de nya förhållandena.

Vid behov ska ett djur innan det överläts, återförs eller försätts i frihet stegvis anpassas till sitt nya djurhållningssystem eller sin nya livsmiljö.

Innan ett ärende som gäller försättande av ett djur i frihet avgörs ska utlåtande om godkännandeansökan vid behov begäras av det landskap inom vars verksamhetsområde djuret avses bli försatt i frihet i naturen. Landskapet ska vid behov höra andra myndigheter i ärendet.

Närmare bestämmelser om villkoren gällande anpassning, överlåtelse, återförande och frisläppande av djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Utvärdering i efterhand

Utvärdering i efterhand ska genomföras av alla sådana projekt som använder apor och av projekt som innefattar försök som klassificerats i svårhetsgraden avsevärd svårhet. Vid utvärderingen av ett projekt i efterhand utvärderas

- 1) hur syftet med projektet har uppnåtts,
- 2) den skada som orsakats djuren, inklusive det antal djur och de djurarter som använts och försökens faktiska svårhetsgrad, och
- 3) alla faktorer som kan bidra till ett utökat genomförande av principen för ersättning, begränsning och förfining.

Livsmedelssäkerhetsverket genomför utvärderingen av projekt i efterhand. Innehavare av projektgodkännande ska senast tre månader efter det att projektet har avslutats lämna de uppgifter som behövs för en utvärdering i efterhand till Livsmedelssäkerhetsverket.

Livsmedelssäkerhetsverket ska sända de resultat av utvärderingen i efterhand som avses i 1 mom. för kännedom till innehavaren av projektgodkännandet och nämnden för projektgodkännanden.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas för utvärderingen i efterhand samt om de faktorer som ska utvärderas enligt 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tillsättande av nämnden för projektgodkännanden och dess sammansättning

Nämnden för projektgodkännanden tillsätts av statsrådet på framställning av jord- och skogsbruksministeriet för fem år åt gången. Nämnden ska ha en ordförande och en vice ordförande samt 16 övriga ledamöter och personliga ersättare för dem. I nämndens sammansättning ska vikt fästas vid att olika delar av landet är jämnt företrädade med tanke på bedrivandet av den verksamhet som avses i denna lag. Nämnden finns i anslutning till Livsmedelssäkerhetsverket.

Ordföranden och vice ordföranden ska ha avlagt juris magisterexamen eller någon annan högre högskoleexamen som lämpar sig för uppgiften. Nämndens ledamöter och ersättare ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som känner till användningen av djur för vetenskapliga ändamål och fyra av dem ska företräda sakkunskap inom vetenskaplig forskning, fyra ska företräda sakkunskap inom skötsel av djur som används för vetenskapliga ändamål och försök som utförs på djur, fyra ska företräda veterinärmedicinsk sakkunskap och fyra ska företräda sakkunskap inom praktiskt djurskyddsarbete eller i etiska frågor.

Nämnden för projektgodkännanden indelas i fyra sektioner. Nämnden för projektgodkännanden utser ledamöterna och ersättarna i sektionerna så att nämndens sakkunskap inom olika områden är jämnt företräd i sektionerna. Nämnden utser en ordförande och en vice ordförande för varje sektion.

Nämnden för projektgodkännanden har rätt att höra utomstående sakkunniga.

31 §

Beredning och behandling av ärenden i nämnden

RP 14/2018 rd

De ärenden som behandlas i nämnden eller dess sektioner bereds vid Livsmedelssäkerhetsverket, från vilket ärendena också föredras. Nämnden och dess sektioner sammankallas av nämndens eller sektionens ordförande eller vid förhinder för ordförande av vice ordföranden.

Beslut om en ansökan om godkännande som gäller ett projekt ska meddelas senast 40 arbetsdagar efter det att alla uppgifter som behövs för avgörandet av ärendet har lämnats till Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål till den som sökt projektgodkännande skicka ett meddelande om de ansökningar som verket tagit emot samt om den tidsfrist på 40 arbetsdagar inom vilken beslut fattas. Om det är motiverat av projektets komplexitet eller tvärvetenskapliga art, kan tidsfristen för beslutet förlängas med 15 arbetsdagar. Livsmedelssäkerhetsverket ska meddela sökanden om förlängd tidsfrist och om motiveringen till denna innan den förstnämnda tidsfristen löper ut.

Vid nämndens och sektionernas möten ska föras protokoll. Protokollet undertecknas av mötets ordförande och sekreterare. Nämndens eller sektionernas beslut undertecknas av mötets ordförande och kontrasigneras av föredraganden.

Närmare föreskrifter om den interna arbetsfördelningen och behandlingen av ärenden i nämnden för projektgodkännanden samt om organiseringen av nämndens verksamhet i övrigt meddelas i en arbetsordning som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på nämndens och dess sektioners ordförande samt på övriga ledamöter och ersättare när de behandlar ärenden som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

33 §

Nämndens personal

Nämnden för projektgodkännanden har föredragande och byråsekreterare i huvudsyssla, vilka anställs av Livsmedelssäkerhetsverket. Behörighetsvillkor för föredragandena är lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med användningen av djur för vetenskapliga ändamål och undervisningsändamål.

35 §

Tillsynsmyndigheter

För tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den och för ordnandet av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket.

36 §

Vissa uppgifter som ska skötas av Livsmedelssäkerhetsverket

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om uppgifterna för Livsmedelssäkerhetsverket ska verket

- 1) samla in och för allmänheten elektroniskt hålla tillgängliga statistiska uppgifter om användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål,
- 2) publicera icke-tekniska sammanfattningar av beviljade projektgodkännanden och se till att de uppdateras när projekten har utvärderats i efterhand,
- 3) sköta de stödtjänster som nämnden för projektgodkännanden och den delegation som avses i 53 § behöver, och
- 4) enligt artikel 47.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål se till att alternativa metoder främjas och att information om dessa metoder sprids.

38 §

Tillsynsplan

RP 14/2018 rd

Livsmedelssäkerhetsverket ska varje år utarbeta en tillsynsplan för ordnandet av tillsynen. Av tillsynsplanen ska det framgå vilka inspektioner som ska utföras, vilka typer av tillsynsobjekt de gäller och vilken inspektionsfrekvensen är. I planen ska dessutom grunderna för riskutvärderingen av de olika typerna av tillsynsobjekt och grunderna för utvärderingen av hur planen genomförts läggas fram.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och innehållet i den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Inspektions- och närvarorätt

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att utföra sådana inspektioner som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den samt att i detta syfte få tillträde till lokaler där det bedrivs verksamhet som avses i denna lag eller där det förvaras djur avsedda att användas för denna verksamhet, djurfoder eller dryck eller prov, ämnen, anordningar, redskap, tillbehör eller utrustning som används i verksamheten eller handlingar eller uppgifter om verksamheten. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara när ett projekt genomförs och ett försök utförs. Livsmedelssäkerhetsverket har dessutom rätt att närvara vid nämnden för projektgodkännandens möten.

45 §

Register över verksamhetsutövare

För tillsynen och planeringen av tillsynen förs ett register över verksamhetsutövarna.

Livsmedelssäkerhetsverket för in följande uppgifter i registret:

- 1) de identifieringsuppgifter som avses i 4 § 2 mom. i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008),
- 2) de djurarter som är föremål för verksamheten,
- 3) tidpunkten då verksamheten påbörjas och beviljade verksamhetstillstånd,
- 4) uppgift om verksamhetsutövaren är en i 5 § 1 mom. avsedd uppfödare, leverantör eller användare,
- 5) namn och kontaktuppgifter för den person som ansvarar för verksamheten, de personer som ansvarar för anläggningen och som avses i 7 § 3 mom. och den utsedda veterinär och eventuella kvalificerade expert som avses i 7 § 4 mom., samt
- 6) avslutad verksamhet.

Uppgifterna i registret över verksamhetsutövare förs in i det informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. På registret tillämpas den lagen, om inte annat föreskrivs i denna lag.

46 §

Projektregister

För tillsynen och planeringen av tillsynen samt statistikföringen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över projektgodkännanden. I registret införs följande uppgifter:

- 1) användarens anläggning, där ett projekt genomförs,
- 2) projektgodkännandets nummer och innehavarens namn samt namnet på den person som ansvarar för projektet och som avses i 25 § 2 mom.,
- 3) syftet med projektet,
- 4) de djurarter som används i projektet och antalet djur per djurart,
- 5) den planerade tidpunkten för när projektet ska inledas och avslutas,
- 6) försökens svårhetsgrad,
- 7) uppgift om projektet ska utvärderas i efterhand, samt

8) uppgifterna om utvärderingen i efterhand.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att den tidsfrist som uppställts i projektgodkännandet har löpt ut. Om projektet ska utvärderas i efterhand, avförs uppgifterna ur registret dock först när tre år har förflutit från det att utvärderingen har avslutats.

Jord- och skogsbruksministeriet samt Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att använda registret i den omfattning som deras föreskrivna uppgifter förutsätter. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

47 §

Förbud, förelägganden och brådskande åtgärder

Om det vid en i 40 § avsedd inspektion eller annars konstateras att de bestämmelser eller föreskrifter som gäller verksamheten eller de tillstånds- eller godkännandevillkor som uppställts för genomförandet av verksamheten eller av ett projekt inte har iakttagits vid bedrivande av verksamheten, ska Livsmedelssäkerhetsverket förbjuda verksamhetsutövaren eller innehavaren av projektgodkännandet att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna, föreskrifterna eller tillstånds- eller godkännandevillkoren, eller bestämma att denna ska fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med avseende på sakens natur.

Såsom en brådskande åtgärd kan Livsmedelssäkerhetsverket med avvikelse från 1 mom.

1) avliva eller bestämma att ett djur som används i ett projekt omedelbart ska avlivas, om det i djurets beteende, fysiologiska funktioner eller yttre uppenbarelse framkommer sådana symptom eller förändringar utifrån vilka det kan förmodas att djuret förnimmer sådan svår smärta, sådant svårt lidande eller sådan svår ångest som inte förutsetts i projektgodkännandet och som inte kan avhjälpas genom läkemedelsbehandling eller andra åtgärder,

2) avliva eller bestämma att ett annat djur som används vid bedrivandet av verksamheten än ett sådant som avses i 1 punkten omedelbart ska avlivas, om skäl som hänför sig till djurskyddet nödvändigtvis kräver det.

Åtgärder enligt 2 mom. genomförs på verksamhetsutövarens bekostnad.

48 §

Återkallande av projektgodkännande

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett projektgodkännande, om det vid genomförandet av projektet på ett väsentligt sätt har brutits mot de bestämmelser, föreskrifter eller godkännandevillkor som gäller projektet, och missförhållandena inte har rättats till inom den skäliga tid som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Livsmedelssäkerhetsverket återkallar ett projektgodkännande, om Europeiska kommissionen kräver det på de grunder som avses i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål.

Om ett projektgodkännande återkallas, ska verksamhetsutövaren avliva de djur som använts i projektet eller vidta andra sådana åtgärder som godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket för att rätta till situationen så att djurens välbefinnande inte påverkas negativt.

49 §

Återkallande av verksamhetstillstånd

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett verksamhetstillstånd som det beviljat, om verksamhetsutövaren på ett väsentligt sätt bryter mot de krav på verksamheten som föreskrivs i denna lag eller djurskyddslagen eller med stöd av dem, eller mot tillståndsvillkoren, eller om verksamheten inte längre uppfyller förutsättningarna för att tillstånd ska beviljas och verksamhetsutövaren inte rättar till missförhållandena inom den skäliga tid som tillsynsmyndigheten bestämmer.

RP 14/2018 rd

Om ett verksamhetstillstånd återkallas, ska de djur som hållits i anläggningen på verksamhetsutövarens bekostnad avlivas eller flyttas till en annan verksamhetsutövares anläggning eller andra åtgärder som godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket vidtas för att rätta till situationen så att djurens välbefinnande inte påverkas negativt.

50 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett förbud eller föreläggande enligt 47 § med vite eller hot om tvångsutförande.

En fysisk persons skyldighet att lämna uppgifter får inte förenas med vite, om det finns anledning att misstänka personen för brott och om det är fråga om uppgifter som hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

53 §

Delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

I anslutning till Livsmedelssäkerhetsverket finns delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. Delegationen har som mål att se till att principen för ersättning, begränsning och förfining genomförs. Statsrådet tillsätter delegationen för fem år åt gången.

Bestämmelser om delegationens uppgifter, sammansättning och organiseringen av dess verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

132.

Lag

om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden (27/2014) 5, 7 och 10 § som följer:

5 §

Regionala planer för utveckling av landsbygden

Regionala planer för utveckling av landsbygden ska utarbetas för uppsättning av regionala mål och beredning av åtgärder beträffande dem. Landskapen svarar för utarbetandet av de regionala utvecklingsplanerna inom sina verksamhetsområden.

Den regionala utvecklingsplanen ska innehålla den regionala utvecklingsstrategin, prioriteringar som stöder genomförandet och urvalskriterier. Närmare bestämmelser om de regionala utvecklingsplanernas innehåll och struktur samt om förfarandet när planerna utarbetas eller ändras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Samarbete

Program, regionala utvecklingsplaner och lokala utvecklingsstrategier ska utarbetas i samarbete med de aktörer som är viktiga med tanke på landsbygdsutvecklingen. Om utvecklingsåtgärderna gäller andra ministeriers än jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde ska programmen utarbetas i samarbete med dessa ministerier. Jord- och skogsbruksministeriet deltar i utarbetandet av det partnerskapsavtal som avses i artikel 5 i förordningen om allmänna bestämmelser.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att programmen samordnas med de övriga programmen och finansieringsinstrumenten. Landskapen ser till att den regionala planen för utveckling av landsbygden och genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i programmet samordnas med övriga program och utvecklingsåtgärder som genomförs i regionen. För samordningen av de lokala utvecklingsstrategierna svarar de lokala intressegrupper som avses i 6 § 1 mom. i samarbete med landskapet.

Närmare bestämmelser om de aktörer som avses i 1 mom., om samarbetet vid skötseln av uppgifter enligt denna lag samt om samordning av program, planer och strategier får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Förmedlande organ

Förmedlande organ enligt 5 § 29 punkten i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling är landskapen.

Det förmedlande organet svarar inom sitt verksamhetsområde för de uppgifter som gäller beviljande, utbetalning och övervakning av stöd i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

133.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av landsbygdens utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014) 70 § 5 mom.,
ändras 15, 30, 31, 34–38, 40, 42, 44, 48, 52, 53, 55, 58, 60, 64, 68 och 69 §,
av dem 15 och 30 § sådana de lyder i lag 1336/2016, 31, 34, 42, 48, 52, 64 § sådana de lyder
delvis ändrade i lag 1176/2014, 53 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1167/2015 och 60 §
sådan den lyder i lag 1176/2014, samt
fogas till lagen en ny 69 a § som följer:

15 §

Överföring av stöd till någon annan för att användas för en åtgärd som stöds

Om inte något annat föreskrivs nedan, kan ett stöd delvis överföras till någon annan för att användas för den åtgärd som stöds. En förutsättning för beviljande av stöd är då att det med hänsyn till den åtgärd som stöds är ändamålsenligt att stödet överförs och att de aktörer som genomför åtgärden i fråga uppfyller villkoren för stödtagare av stödet i fråga. Dessutom krävs det att stödtagaren genom avtal som ingås med dem som deltar i genomförandet av åtgärden

säkerställer att villkoren för beviljande och betalning av stöd uppfylls samt att stödvillkoren iakttas, inbegripet en eventuell återbetalning av stöd och annan offentlig finansiering jämte räntor och administrativa påföljdsavgifter, samt myndighetens rätt att granska överföringsmot-tagarens verksamhet på motsvarande sätt som stödtagarens verksamhet. Stödtagaren ansvarar dock inför den myndighet som beviljar stödet för att förutsättningarna uppfylls och villkoren iakttas och, om stödet återkrävs, för återbetalning av stödet.

Sökanden ska även efter överföringen ha en väsentlig del av stödet för ett utvecklingsprojekt till sitt eget förfogande.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om möjligheten att överföra stöd till någon annan gäller inte stöd som beviljas för grundande av företag, om inte

1) det är fråga om bolagisering av verksamhet som utövats av en fysisk person eller om ändring av en stödtagarsammanslutnings bolagsform,

2) landskapet konstaterar att bolaget uppfyller vad som föreskrivs i 16 och 17 § samt i 20 § 1 mom. 1 och 2 punkten, och

3) bolaget fortsätter att genomföra en verksamhetsplan som avses i 20 § 1 mom. 3 punkten.

Med överföring av stöd avses inte anskaffning som görs av sökanden.

Närmare bestämmelser om villkoren för överföring av stöd och om förfarandet i samband med överföringen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tiden för genomförande av åtgärder

En åtgärd som stöds med företagsstöd ska i sin helhet genomföras inom två år från det att stödet beviljades. Åtgärderna för att grunda ett nytt företag ska dock genomföras inom tre år från det att stödet beviljades. En kortare tidsfrist kan emellertid bestämmas för genomförandet av en åtgärd, om det är motiverat med tanke på företagsverksamhetens karaktär eller det sätt åtgärden ska genomföras på eller om det krävs på grund av sådana begränsningar för finansiering från Europeiska unionen eller statlig finansiering som tillämpas på beviljandet av stödet.

Åtgärder för vilka stöd för utvecklingsprojekt har beviljats ska i sin helhet genomföras inom den tid som avses i 27 § 2 mom.

Landskapet kan på ansökan förlänga den tidsfrist som avses i 1 och 2 mom., om ansökan har gjorts innan tidsfristen löper ut. Tidsfristen kan förlängas av godtagbara skäl som inte var kända när beslutet om tidsfristen fattades. Landskapet kan låta bli att förlänga tidsfristen om de medel av vilka stödet beviljats eller andra medel inte är disponibla efter den tidsfrist som godkänts för betalning av stödet.

Tidsfristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder. Tiden för genomförande av ett utvecklingsprojekt i dess helhet får emellertid vara högst sex år, om det är fråga om stöd som avses i artikel 35.1 d och e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Närmare bestämmelser om den tidsfrist som bestäms för genomförande av åtgärder som stöds samt om villkoren för förlängning av tidsfristen utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Villkor för användning av stöd

På användning av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad tillämpas lagen om offentlig upphandling (348/2007). Stödtagaren ska lägga fram en utredning om att köpet skett på det sätt som krävs i nämnda lagstiftning.

Den verksamhet som är föremål för stödet får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt före utgången av den tidsfrist som anges i Europeiska unionens lagstiftning som gäller det stöd som beviljats.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent och inte heller i betydande grad användas för annat än sådan verksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser före utgången av den tidsfrist som anges i Europeiska unionens lagstiftning som gäller det stöd som beviljats.

Om den verksamhet eller ägande- eller besittningsrätten till den investering som stöds överläts till någon annan före utgången av tidsfristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka landskapets tillstånd till detta. För att tillstånd ska beviljas krävs det att mottagaren uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremål för stödet inte förändras väsentligt. Om förutsättningarna för beviljande av stöd uppfylls och en del av stödet är obetalt, kan det resterande stödet samtidigt överföras för betalning till den som stödet överförs till.

Som en överlåtelse enligt 4 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den företagsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arv eller generationsväxling. Om det är fråga om bolagisering av verksamhet som utövats av en fysisk person eller om ändring av en stödtagarsammanslutnings bolagsform kan, med avvikelse från vad som i 4 mom. och 15 § föreskrivs, även ett helt obetalt stöd överföras.

Närmare bestämmelser om beviljande av tillstånd och överföring av obetalt stöd utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om den bestående karaktären hos den verksamhet och den investering som stöds samt vid behov om den tidsfrist som gäller detta, om inte bestämmelser om saken finns i Europeiska unionens lagstiftning, utfärdas också genom förordning av statsrådet.

34 §

Ansökningstid och information om ansökningsmöjligheten

En ansökningstid kan bestämmas för ansökan om stöd. Om en ansökningstid inte bestäms, ska stödansökningarna avgöras per stödperiod, med undantag för ansökningar som gäller stöd som beviljas ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot. Ansökningar som uppfyller stöd villkoren avgörs i enlighet med urvalskriterierna så som föreskrivs i den förordning som avses i 3 § 4 punkten i programförvaltningslagen. Innan ansökningen inleds fastställer jord- och skogsbruksministeriet urvalskriterierna efter att ha hört övervakningskommittén för programmet.

Landskapet ska i lämplig omfattning informera om möjligheten att ansöka om det stöd som hör till landskapets behörighet, om ansökningsförfarandet och om de viktigaste förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd.

En lokal aktionsgrupp ska inom sitt område informera om i 1 mom. avsedda omständigheter när det gäller stöd som finansieras ur dess finansieringskvot.

Närmare bestämmelser om urvalskriterierna och om urvals-förfarandet får utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

35 §

Stödansökan

Stöd söks elektroniskt via en nättjänst som utgör en del av det informationssystem som avses i 50 §. På underteckning av ansökan tillämpas bestämmelserna om identifiering av en person och autentisering i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009).

En stödansökan kan också göras på något annat sätt än elektroniskt med hjälp av en blankett som fastställts för ändamålet och som ska undertecknas eller med en ansökan som lämnats via något annat förvaltningsområdes nättjänst och som vid landskapet och med sökandens samtycke sparas som en ansökan enligt denna lag i det informationssystem som avses i 1 mom.

RP 14/2018 rd

Till ansökan ska sökanden foga de handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd samt en plan enligt 11 § för den åtgärd som ska stödjas.

Ansökan med bilagor sparas i informationssystemet och hanteras sedan i huvudsak elektroniskt. En ansökan som gjorts på något annat sätt än elektroniskt eller bilagor till ansökan arkiveras inte, om det inte finns något särskilt skäl för det.

Om man har för avsikt att överföra stödet, ska mottagarna av överföringen specificeras i stödansökan och alla de avtal som avses i 15 § 1 mom. visas upp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas vid ansökan om stöd, om de handlingar som ska fogas till ansökan, om förfarandet vid elektronisk ansökan samt om det sätt på vilket planen och utredningarna ska presenteras.

36 §

Att ansöka om stöd

Stödansökan ska ges in till landskapet eller en lokal aktionsgrupp, om inte något annat föreskrivs nedan.

Stödansökan har blivit anhängig när den har gjorts via den nättjänst som avses i 35 § 1 mom. så att den är tillgänglig för det behöriga landskapet eller den behöriga aktionsgruppen eller när en på blankett på något annat sätt än elektroniskt gjord ansökan har anlänt till landskapet eller aktionsgruppen. Om en ansökan som gjorts på något annat sätt än elektroniskt har getts in till någon annan än det behöriga landskapet eller den behöriga aktionsgruppen, ska det landskap eller den aktionsgrupp som mottagit ansökan spara ärendet i ärendehanteringssystemet och överföra ansökningshandlingarna till det behöriga landskapet eller den behöriga aktionsgruppen för behandling.

Ansökan blir emellertid inte anhängig förrän följande specificerade och sanningsenliga uppgifter har angetts i ansökan och följande handlingar har bifogats:

- 1) sökande,
- 2) åtgärd eller projekt som ansökan gäller,
- 3) kostnader för åtgärden eller projektet samt kostnadsbeloppet och finansieringen,
- 4) stödbelopp som söks,
- 5) när ansökan gäller företagsstöd en verksamhetsplan och när den gäller stöd för utvecklingsprojekt en projektplan,
- 6) när ansökan gäller stöd för en investering, en investeringsplan.

Det behöriga landskapet eller, om stöd söks ur en aktionsgrupps finansieringskvot, den behöriga aktionsgruppen ska utan dröjsmål efter det att en skriftlig ansökan inkommit be sökanden komplettera den bristfälliga ansökan. Sökanden ska underrättas när ansökan blivit anhängig.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av ansökan ska ordnas tekniskt och om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna, överföringen till informationssystemet av ansökningar som inkommit på något annat sätt än i elektronisk form, förstöring av de skriftliga handlingarna och om specificerade investeringsplaner.

37 §

Behörigt landskap

Stöd beviljas av det landskap inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds ska genomföras.

Om den enskilda åtgärd som stöds ska genomföras inom flera än ett landskaps verksamhetsområde är det landskap behörigt inom vars verksamhetsområde åtgärden i huvudsak ska genomföras. Landskapen kan dock överföra ansökan från det på detta sätt behöriga landskapet till ett annat landskap för avgörande, om de behöriga landskapen samtycker till överföringen.

Om det behöriga landskapet kan avtalas på ett sätt som avviker från 1 och 2 mom. genom att iaktta det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/).

Om ett utvecklingsprojekt i huvudsak har nationella mål är landskapet Päijänne-Tavastland behörigt.

38 §

Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp

När stöd söks ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot tillämpas bestämmelserna i 35 och 36 § om elektronisk stödansökan, om villkor för när ansökan blir anhängig och om elektronisk behandling av ansökan.

Den behöriga lokala aktionsgruppen ska kontrollera att den ansökan som getts in till gruppen uppfyller formkraven för ansökan och yttra sig om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala strategin. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en lokal aktionsgrupps område, ska den behöriga lokala aktionsgruppen inhämta yttrande av de övriga aktionsgrupperna om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av nödvändig finansiering ur den finansieringskvot som anvisats dem. Den lokala aktionsgruppen ger in stödansökan och sitt yttrande till det behöriga landskapet.

Om den som ansöker om stöd är en lokal aktionsgrupp, tillämpas dock 35 och 36 § på ansökandet.

Den lokala aktionsgruppen ska till ärendehanteringssystemet överföra uppgifterna i en ansökan som inkommit till den på något annat sätt än elektroniskt och som gäller stöd som ska finansieras ur dess finansieringskvot. På ansökan tillämpas bestämmelserna i 35 och 36 §. Aktionsgruppen ansvarar för att ansökan sparas på ett korrekt sätt.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna, om hur handlingarna ska ges in till landskapet samt om elektronisk behandling.

40 §

Bedömning av en stödansökan

Innan stödansökan avgörs kan landskapet begära ett utlåtande av andra myndigheter om sådana omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Landskapet kan innan företagsstöd beviljas göra ett företagsbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja företagsstöd och den åtgärd som ska stödjas. De observationer som görs vid företagsbesöket ska antecknas samt delges sökanden. Företagsbesök får inte göras i utrymmen som är avsedda för varaktigt boende.

42 §

Att bevilja stöd

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om beviljande av stöd. Om den verksamhet som stöds ska genomföras inom flera än ett landskaps verksamhetsområde ska det behöriga landskapet skaffa ett utlåtande från de övriga landskapen innan stödet beviljas. Stöd kan beviljas för verksamhet inom verksamhetsområdet för ett annat landskap endast om landskapet i fråga ger ett utlåtande enligt vilket stödet förordas.

Ett villkor för beviljande av stöd ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot är att aktionsgruppen har gett ett utlåtande där ansökan förordas. Landskapet kan avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtande där ansökan förordas endast om beviljande av stöd skulle strida mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen. Tjänsteinnehavaren i landskapet avgör också en ansökan som den lokala aktionsgruppen inte har förordat. Den lokala aktionsgruppen ska utan dröjsmål lämna ansökan med utlåtanden till landskapet.

44 §

Betalningsansökan

Ansökan om betalning görs genom den nättjänst som avses i 35 § 1 mom. På behandlingen av ansökan om betalning av stöd tillämpas bestämmelserna om behandling av stödansökan i 35 § 4 och 6 mom. och 36 § 2, 4 och 5 mom. till den del det gäller landskapet.

En betalningsansökan kan också göras på något annat sätt än elektroniskt på en blankett som fastställts för ändamålet. Ansökan ska undertecknas.

En ansökan enligt 2 mom. ska lämnas in till den myndighet som har beviljat stödet.

De utredningar och, om inte stödet beviljats som en engångsersättning, de bokföringshandlingar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för betalning av stöd ska fogas till ansökan.

48 §

Godkännande och utbetalning

Stöd betalas ut i högst fyra poster per år. Stöd för utvecklingsprojekt kan betalas ut i förskott, om det är motiverat med hänsyn till stödtagarens ställning och genomförandet av den åtgärd som stöds. Utbetalning av stöd för utvecklingsprojekt ska sökas åtminstone en gång per år. Om Europeiska unionens lagstiftning tillåter det, kan dock utbetalning sökas och stöd betalas ut mer sällan, om projektet pågår högst 24 månader.

Den tjänsteinnehavare i landskapet som beviljat stödet beslutar om betalningen av stödet. Landskapet sammanställer uppgifterna om betalningen och sänder dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för utbetalningen av stöden. Beslut om betalningar kan undertecknas maskinellt.

Närmare bestämmelser om betalningsposterna, om beloppet av stöd som betalas i förskott, om förutsättningar och villkor för förskottsbetalningar samt om förfarandet vid ansökan och betalning av förskott utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 §

Lämnande av uppgifter för övervakning

Trots bestämmelserna om sekretess har jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket rätt att av landskapen avgiftsfritt få för förvaltningen av understödssystemet behövliga uppgifter och utredningar om ansökan om understöd och beviljande och utbetalning av understöd samt om tillsynen över understöd. Jord- och skogsbruksministeriet har motsvarande rätt att få uppgifter av Landsbygdsverket.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapen har rätt att av understödstagarna få uppgifter om användningen av understöden. Stödtagaren ska dessutom för landskapet lägga fram utredningar och övervakningsuppgifter om hur den åtgärd som stöds avancerar samt vilka effekterna av den är.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. kan också lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur utredningarna och övervakningsuppgifterna ska presenteras samt hur de ska ges in till landskapen.

52 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller den som beviljar stöd och stödtagaren i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Landskapen samt det attesterande organ som avses i 13 § i programförvaltningslagen har motsvarande rätt i fråga om stödtagarna enligt vad som föreskrivs i eller med stöd av den horisontella förordning som avses i 3 § 3 punkten i programförvaltningslagen. Om ett stöd på det sätt som avses i 15 § i denna lag har överförts på någon annan aktör har de ovannämnda myndigheterna och det attesterande organet rätt att granska även denna aktörs ekonomi och verksamhet för att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Om den verksamhet som stöds eller objektet för den investering som stöds har överlåtit med ett sådant tillstånd som avses i 31 § 4 mom. utan att stöd samtidigt har överförts, har de ovan nämnda myndigheterna och det attesterande organet rätt att hos förvärvaren granska den verksamhet eller det objekt som överlåtit.

Också Europeiska unionens organ har inspektionsrätt enligt vad som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning, i fråga om stöd som helt eller delvis har beviljats av Europeiska unionens medel eller som har beviljats som statligt stöd.

53 §

Inspektion

I syfte att utföra en inspektion har de myndigheter och det attesterande organ som nämns i 52 § rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och platser som är betydelsefulla med hänsyn till den åtgärd som stöds och användningen av stödet och granska dessa samt granska stödtagarens omständigheter, informationssystem och handlingar. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett lämpligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor. En revisionssammanslutning ska utse en för inspektionen huvudansvarig revisor. Vid utförandet av inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen, språklagen, samiska språklagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av inspektionsuppdrag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

En inspektionsberättelse ska göras upp över en inspektion och utan dröjsmål ges in till det behöriga landskapet och Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingarna och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

De myndigheter och attesterande organ som avses i 52 § har rätt att avgiftsfritt få handräckning av polisen för inspektionen.

55 §

Avbrytande av betalning av stöd samt återkrav

Landskapet är skyldigt att avbryta utbetalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

- 1) villkoren för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,
- 2) stödtagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller betalningen av stöd,
- 3) stödtagaren utan landskapets tillstånd, innan den tidsfrist som avses i 31 § löpt ut, har överlåtit den verksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,
- 4) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller
- 5) detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om det stöd för utveckling av landsbygden som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

Ett belopp som uppgår till högst 100 euro behöver dock inte återkrävas.

RP 14/2018 rd

Om stöd har beviljats flera stöddagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet.

58 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan helt eller delvis avstå från att driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller den ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stöddagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkravet och uttaget av ränta ska dock ske till fullt belopp om detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om stöd för utveckling av landsbygden som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller helt och hållet finansieras med nationella medel.

60 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning

En tjänsteinnehavare i landskapet ska fatta beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalningen av stöd. I beslutet bestäms det vilket belopp som återkrävs och uppges förfallodagen, som är 60 dagar efter den dag beslutet om återkrav fattades.

Ett beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att landskapet har fått del av den grund som anges i 55 § och senast inom tio år från det att den sista stödposten betalades ut.

64 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet har trots bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden eller stöddagaren, dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är betydelsefulla med beaktande av stödet.

Sambandet mellan de uppgifter som begärs och det ärende som behandlas samt uppgifternas nödvändighet ska motiveras vid begäran om uppgifter.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt landskapet har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag och till organ inom Europeiska unionen lämna ut sådana uppgifter om stöddagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

Landsbygdsverket och landskapet har rätt att i samband med ett uppdrag som avses i 1 mom. av Skatteförvaltningen utan ersättning få sådana uppgifter om den senast fastställda beskattningen ur Skatteförvaltningens register som gäller den som ansöker om stöd och stöddagaren.

De uppgifter som avses i 1–4 mom. får lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt. Innan den tekniska anslutningen öppnas ska den som begär uppgifter lämna en redogörelse för behörigt skydd av de uppgifter som lämnas ut. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

68 §

Besvärsförbud

Ett beslut av landskapet som gäller förlängning av tidsfristen enligt 30 § 3 mom. får inte överklagas särskilt genom besvär.

Särskilda bestämmelser

69 §

Ändringssökande

Ändring i Landsbygdsverkets samt landskapets beslut får sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften kan lämnas in också till den myndighet vars beslut överklagas. Myndigheten ska sända besvärsskriften samt sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsmyndigheten.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller avbrytande av betalning eller återkrav av ett stöd får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får i övrigt sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

69 a §

Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls

Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket konstaterar att landskapet i sin verksamhet underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter för förvaltningsmyndigheten för ett program vilka grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning kan de meddela ett föreläggande om hur bristerna eller missförhållandena ska avhjälpas. När föreläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Föreläggandet kan förenas med vite.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

134.

Lag

om upphävande av 12 § 3 mom. i lagen om djuravelsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 12 § 3 mom. i lagen om djuravelsverksamhet (319/2014)

2 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

135.

Lag

om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) 29 och 48 § samt ändras 6, 15, 28, 32, 41–44, 47, 49 och 51 § som följer:

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *medicinsk behandling* användning av ett läkemedel eller ett annat ämne som är avsett för behandling av djur samt en produkt eller utrustning som används för att ge läkemedlet,

2) *läkemedel* ett preparat och ett ämne enligt 3 § i läkemedelslagen,

3) *läkemedelspreparat* ett läkemedel enligt 4 § i läkemedelslagen,

4) *läkemedelssubstans* ett ämne enligt 5 § i läkemedelslagen,

5) *annat ämne som är avsett för behandling av djur* ett ämne som ges djur i syfte att främja deras hälsa och välbefinnande eller av orsaker som har att göra med djurproduktionen, dock inte ett läkemedel eller ett ämne som är avsett som näring för djur,

6) *produkt och utrustning som används inom veterinärmedicinen* ett instrument, en anordning, ett material eller ett redskap som används för att ge läkemedel, ställa diagnos på sjukdom, behandla en sjukdom hos ett djur, tillhandahålla hälsovård för djur eller undersöka eller reglera fysiologiska funktioner hos djur,

7) *överlåtelse av läkemedel* en situation där en veterinär ger läkemedel till djurets ägare eller innehavare, till en annan veterinär eller till en tillverkare av foderläkemedel,

8) *produktionsdjur* djur som hålls, föds upp, sköts, slaktas eller samlas in för produktion av livsmedel,

9) *karenstid* en från den tidpunkt då läkemedlet senast gavs räknad minimitid inom vilken kött eller andra produkter av ett slaktat djur eller djuret eller mjölk, honung eller ägg som djuret producerat inte får överlåtas för att användas som livsmedel,

18) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, landskapet och Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet,

11) *veterinär* en person som har rätt att utöva veterinäryrket enligt lagen om utövning av veterinäryrket,

12) *identitetshandling för hästdjur* en identitetshandling eller ett hästpass som avses i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/262 om fastställande av bestämmelser i enlighet med rådets direktiv 90/427/EEG och 2009/156/EG vad gäller metoder för identifiering av hästdjur,

13) *riksomfattande djurhälsovårdsprogram* ett riksomfattande program enligt 12 § i lagen om veterinärtjänster (765/2009),

14) *system för uppföljning av hälsovården* ett elektroniskt system som ingår i ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram och i vilket uppgifter om djurhälsovård antecknas,

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats enligt 5 § i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010).

15 §

Rätt för veterinärer att överlåta läkemedel

En veterinär har rätt att överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret, till en annan veterinär för veterinära eller veterinärmedicinska ändamål och till en sådan tillverkare av foderläkemedel som godkänts med stöd av foderlagen (86/2008) för tillverkning av foderläkemedel.

Veterinären får överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret eller djurgruppen, endast efter att först ha undersökt djuret eller djuren eller på annat tillförlitligt sätt ha inhämtat en utredning om att medicineringen är behövlig. En veterinär får dock överlåta läkemedel vid sådana svåra massinsjuknanden hos djur som hotar djurs eller människors hälsa, trots att veterinären inte själv har undersökt alla djur

innan läkemedlen överläts. Veterinären ska omedelbart göra en anmälan om överlåtelsen till Livsmedelssäkerhetsverket.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om överlåtelse av läkemedel, om villkoren och förutsättningarna för samt begränsningarna av sådan överlåtelse, om kvantiteten och urvalet av de läkemedel som överläts samt om undantagen från kravet på att undersöka alla djur.

28 §

Landskapet

Landskapet sörjer inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, fränsett tillsynen över veterinärer, läkemedelsfabriker, läkemedelspartiaffärer och apotek.

Landskapet ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om landskapet i samband med att det utövar tillsyn upptäcker att en veterinär har brutit mot bestämmelser som nämns i 1 mom.

32 §

Riksomfattande och regional tillsynsplan

Utöver vad som i livsmedelslagen föreskrivs om planering och genomförande av den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung, ska Livsmedelssäkerhetsverket utarbeta en riksomfattande tillsynsplan för övervakning av användningen och överlåtelse av läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt av produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen. Planen ska också innefatta övervakning av ordineringsenheten av läkemedel enligt 10 § i lagen om utövning av veterinäryrket. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt kontrollförordningen. Planen ska innehålla åtminstone

- 1) målsättningar för och omfattning av tillsynen per delområde,
- 2) grunder för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur objekten och tillsynsfrekvensen för objekten bestäms,
- 3) angivande av innehållet i tillsynen och metoderna,
- 4) åtgärder vid misstanke om eller konstaterande av verksamhet som strider mot bestämmelserna,
- 5) metoderna för utvärdering av tillsynsplanen.

Landskapet ska utarbeta en regional plan för den tillsyn som enligt denna lag hör till dess ansvar. Den regionala planen ska grunda sig på den riksomfattande planen. Den regionala planen ska dock inte utarbetas för tillsyn som ingår i det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen, utan landskapet genomför i sin tillsyn det riksomfattande programmet.

Närmare bestämmelser om den riksomfattande tillsynsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Förelägganden och förbud

Landskapet kan besluta att ett produktionsdjur ska avlivas och att slaktkroppen och de produkter som fått från djuret ska förstöras, om djuret har behandlats med en läkemedelssubstans som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning med stöd av denna lag har begränsats, för andra än tillåtna ändamål, eller om djuret har behandlats med en produkt eller utrustning som har förbjudits med stöd av denna lag. Landskapet kan också förbjuda att djuret säljs eller överläts på något annat sätt, att djuret slaktas för att användas som livsmedel eller foder och att produkter som fås från djuret överläts för att användas som livsmedel eller foder. Dessutom kan landskapet förbjuda att andra produktionsdjur förflyttas från djurhållningsplatsen i fråga under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår.

Landskapet kan besluta att ett produktionsdjur på djurhållningsplatsen ska avlivas och förstöras, om något annat produktionsdjur på djurhållningsplatsen i fråga eller en produkt från djuret konstateras innehålla en läkemedelssubstans som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, och djurets ägare eller innehavare vägrar stå för kostnaderna för undersökning av om djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans.

Om ett animaliskt livsmedel konstateras innehålla sådana mängder av restsubstanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna, kan landskapet, under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår, förbjuda att produktionsdjur flyttas från djurhållningsplatsen och att djurprodukter överläts för att användas som livsmedel eller foder.

Landskapet kan besluta att en djurhållningsplats och andra djurhållningsplatser som samma person äger eller innehar tillfälligt ställs under förstärkt kontroll, om ett produktionsdjur eller en produkt från djuret konstateras innehålla en läkemedelssubstans som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, eller om animaliska livsmedel som härrör från djuren upprepade gånger har konstaterats innehålla sådana mängder restsubstanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna.

Landskapet ska göra en anteckning i det informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) om förbud enligt 1 och 3 mom. som gäller förflyttning och överlåtelse av djur samt användning av djuret som livsmedel eller foder. Landskapet ska dessutom genast göra en anteckning i informationssystemet om återkallande av förbudet, när det har klarlagts att förbudet inte längre är befogat.

Närmare bestämmelser om förelägganden och förbud samt om förstärkt kontroll utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Vite och tvångsutförande

Landskapet kan förena ett föreläggande eller förbud enligt 41 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

43 §

Omhändertagande

Landskapet kan i de fall som avses i 41 § 1 och 2 mom. omhänderta sådana foder, läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur eller produkter eller utrustning som används inom veterinärmedicinen och som finns på en djurhållningsplats eller som djurets ägare eller innehavare innehar, om det finns skäl att misstänka att fodret, läkemedlen eller de andra ämnen som är avsedda för behandling av djur innehåller läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, eller att användningen av produkter eller utrustning som används inom veterinärmedicinen har förbjudits med stöd av denna lag.

Dessutom kan landskapet omhänderta läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur och som finns på en djurhållningsplats eller som djurets ägare eller innehavare eller någon annan aktör som avses i denna lag innehar, om det finns grundad anledning att misstänka att läkemedlet eller ämnet har skaffats eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Livsmedelssäkerhetsverket kan omhänderta sådana läkemedel eller andra ämnen om en veterinär innehar dem.

Omhändertagandet ska ske i vittnes närvaro. Till djurets ägare eller innehavare ska ges ett intyg av vilket framgår den omhändertagna egendomens mängd och orsaken till omhändertagandet.

Av den omhändertagna egendomen kan utan ersättning tas prov för undersökningar.

44 §

Förvaring och användning av omhändertagen egendom

Den omhändertagna egendomen kan vid behov förvaras på djurhållningsplatsen eller hos djurets ägare eller innehavare eller hos en veterinär eller någon annan aktör som avses i denna lag, märkt på lämpligt sätt eller i ett förseglat eller på något annat sätt märkt lagerutrymme.

Den myndighet som verkställer omhändertagandet bestämmer vad som ska ske med egendom som omhändertagits. Det kan bestämmas att den omhändertagna egendomen ska förstöras, om den omhändertagna egendomen konstateras innehålla läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller om användningen av en omhändertagen produkt eller utrustning som används inom veterinärmedicinen har förbjudits med stöd av denna lag eller om det konstateras att läkemedel har skaffats eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I annat fall ska det bestämmas att egendomen ska returneras till dess ägare eller innehavare.

47 §

Avgifter

Om ett prov som tagits av ett produktionsdjur eller av en produkt som fåtts från djuret visar att djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans vars användning på djuret i fråga har förbjudits med stöd av denna lag, eller om det konstateras att rests substanserna av läkemedel i en produkt från djuret överstiger de tillåtna maximimängderna, ska djurets ägare eller innehavare betala kostnaderna för undersökningarna och utredningarna i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för de undersökningar som hänför sig till den temporärt förstärkta kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Om det med stöd av 41 § har bestämts att djuret ska avlivas och förstöras, svarar djurets ägare eller innehavare för de kostnader som förorsakas av avlivningen och förstöringen.

Om det vid tillsynen upptäcks att läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur har skaffats, använts eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får det hos djurets ägare eller innehavare eller en veterinär som är misstänkt för förseelsen tas ut kostnaderna för tilläggsutredningar som gjorts i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för sådan temporärt förstärkt kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som förutsätts i artiklarna 27 och 28 i kontrollförordningen och om bestämmandet av avgifterna samt om de avgifter som hänför sig till de nationella programmen för övervakning av främmande ämnen. För landskapets prestationer som baserar sig på artikel 28 i kontrollförordningen tas dock en avgift ut enligt en taxa som landskapet har godkänt. I grunderna för avgifterna beaktas bestämmelserna i kontrollförordningen.

De avgifter som avses i 1 och 2 mom. är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

49 §

Sökande av ändring i beslut av en tillsynsmyndighet

I beslut som landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket meddelat med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som gäller landskapets avgifter får dock sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen (/).

I ett beslut som fattas med stöd av 41, 43 och 44 § i denna lag kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärinstansen bestämmer något annat. Besvären ska behandlas skyndsamt.

51 §

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram

Inom de riksomfattande djurhälsovårdsprogrammen ska det ställas upp riksomfattande mål för användningen av centrala läkemedel inom djurproduktionen i syfte att främja en kontrollerad och ändamålsenlig läkemedelsanvändning.

Den aktör som administrerar djurhälsovårdsprogrammet ska göra en anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket vid misstanke om brott mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

136.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014) 3, 4, 8, 10, 19, 20–25, 27, 29–31, 34, 35, 37 och 39 §, av dem 3, 25, 31, 34 och 39 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1632/2015, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 202/2015, 8, 24, 29 och 30 § sådana de lyder i lag 1632/2015 och 35 § sådan den lyder i lag 643/2016, och
fogas till lagen nya 36 a och 37 a § som följer:

3 §

Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för

- 1) beredningen av det operativa programmet och ändringar i det samt planeringen av genomförandet av programmet,
- 2) lämnande av förslag om ändringar av liten betydelse i det operativa programmet till Europeiska kommissionen för godkännande,
- 3) planeringen av användningen av medlen för det operativa programmet och beredningen av fördelningen av medlen mellan de aktörer som sköter de uppgifter som avses i denna lag,
- 4) att den finansieringsandel som Europeiska unionen svarar för inom det operativa programmet och som gäller landskapet Åland anvisas Ålands landskapsregering,
- 5) ordnandet av tillräcklig kontroll av användningen av medlen för det operativa programmet,
- 6) godkännandet av fiskeaktionsgrupper och deras lokala strategier.

I syfte att säkerställa att programmet genomförs enhetligt och effektivt styr och övervakar jord- och skogsbruksministeriet landskapet och fiskeaktionsgrupperna när dessa utför uppgifter som anges i denna lag.

4 §

Förvaltningsmyndighet

Jord- och skogsbruksministeriet är den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 123.1 i förordningen om allmänna bestämmelser.

8 §

Förmedlande organ

Landskapet är inom sitt område det förmedlande organ som avses i artikel 123.6 i förordningen om allmänna bestämmelser.

Ett förmedlande organ svarar inom sitt verksamhetsområde för de i denna lag föreskrivna uppgifter som rör beviljande, betalning och återkrav av stöd samt de uppgifter som rör regional samordning av åtgärder. Det förmedlande organet svarar dessutom för uppgifter i samband med uppföljningen av stöd som det beviljat, rapporteringen om stödet, bedrägeribekämpningen och kontroller på plats samt för den regionala informationen och kommunikationen till allmänheten, stödsökandena och stödmottagarna.

De förmedlande organen ska skilja åt de funktioner som gäller beviljande, betalning, kontroll på plats och återkrav av stöd samt genomförande av andra fortsatta åtgärder på det sätt som en oklanderlig medelsförvaltning kräver. Verkställigheten av projekt som det förmedlande organet självt genomför ska skiljas åt från de funktioner som nämns ovan.

Det förmedlande organet ska utarbeta en beskrivning av sitt förvaltnings- övervakningssystem och hålla beskrivningen aktuell. Det förmedlande organet ska rapportera om skötseln av uppgifterna till jord- och skogsbruksministeriet på det sätt som ministeriet kräver.

Närmare bestämmelser om de förmedlande organens uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Samordning av det operativa programmet

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att det operativa programmet samordnas med övriga fondprogram och finansieringsinstrument som hör till den gemensamma strategiska ramen. Landskapen svarar för att genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i det operativa programmet samordnas med de övriga ovannämnda program som genomförs i regionen och de utvecklingsåtgärder som ingår i dem. Fiskeaktionsgrupperna svarar i samarbete med landskapet för samordningen av de lokala strategierna med andra regionala utvecklingsåtgärder.

19 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd görs elektroniskt via en nättjänst som utgör en del av det informationssystem som avses i 31 §. På undertecknandet av ansökan tillämpas lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009).

En stödansökan kan också göras skriftligt på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för ändamålet. Ansökan ska undertecknas och ges in till landskapet.

Till ansökan ska fogas de handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd samt en projektplan för den åtgärd som ska stödas. Av den som söker investeringsstöd kan det också krävas att det läggs fram en utvecklingsplan som innehåller det som är väsentligt med tanke på utvecklandet av företagets eller yrkesutövarens verksamhet.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid ansökan om stöd, om de handlingar som ska fogas till ansökan och om innehållet i och framläggandet av utredningar, projektplaner och utvecklingsplaner får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Ansökan om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp

RP 14/2018 rd

Om stöd söks ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp, ska landskapet av den behöriga fiskeaktionsgruppen begära ett utlåtande om ansökan. Fiskeaktionsgruppen ger ett utlåtande om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala strategin. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en fiskeaktionsgrupps område, ska den behöriga fiskeaktionsgruppen inhämta utlåtande av de övriga fiskeaktionsgrupperna om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av behövlig finansiering ur den finansieringskvot som anvisats dem.

Behörig i ärenden enligt 1 mom. är den fiskeaktionsgrupp inom vars område den åtgärd som stöds ska genomföras. Om den åtgärd som stöds genomförs på fler än en fiskeaktionsgrupps område, är den fiskeaktionsgrupp behörig på vars område den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras.

Det förfarande som anges i 1 mom. tillämpas inte om sökanden är en fiskeaktionsgrupp.

21 §

Beviljande av stöd

Landskapet beslutar om beviljande av stöd.

I ett ansökningsförfarande enligt 18 § 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet besluta att landskapet ska fatta beslut efter att ha fått ett utlåtande om ärendet av jord- och skogsbruksministeriet. Landskapet får avvika från ministeriets utlåtande endast om beviljande av stödet strider mot Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen eller det operativa programmet eller om landskapet inte har tillräckligt med anslag för att finansiera åtgärden.

Vid avgörande av en ansökan om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp fattar landskapet beslut efter att ha fått det utlåtande som avses i 20 § 1 mom. av den behöriga fiskeaktionsgruppen. Landskapet får avvika från ett utlåtande av en fiskeaktionsgrupp endast om beviljande av stödet strider mot Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen, det operativa programmet eller den lokala strategin eller om det anslag som finns i finansieringskvoten för fiskeaktionsgruppen inte räcker till för att finansiera åtgärden.

Närmare bestämmelser om stödberättigande åtgärder som finansieras ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Stödbeslutet får undertecknas maskinellt.

22 §

Beviljande av stöd utan ansökan

Landskapet kan utan ansökan bevilja stöd för tekniskt stöd enligt artikel 78 och för fiskekontroll enligt artikel 76 i förordningen om havs- och fiskerifonden på basis av en dispositionsplan som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet. Samma förfarande kan iakttas vid beviljande av stöd till fleråriga forsknings- och utvecklingsprogram.

Landskapet kan låta bli att bevilja i 1 mom. avsett stöd i enlighet med den fastställda dispositionsplan som jord- och skogsbruksministeriet har anvisat endast, om beviljandet av stöd strider mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller om de anslag som landskapet har att tillgå inte räcker till för att bevilja stöd.

23 §

Beslutsfattande i projekt som gäller den integrerade havspolitik

För åtgärder enligt artikel 80 i förordningen om havs- och fiskerifonden kan stöd beviljas utan ansökan på basis av en dispositionsplan som har fastställts av statsrådets kansli.

Statsrådets kansli fastställer dispositionsplanen efter att tillsammans med jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, försvarsministeriet, inrikesministeriet och miljöministeriet ha kommit överens om en helhetslösning i fråga om stödet. När avgörandet träffas

RP 14/2018 rd

fas ska enhällighet eftersträvas. Om ett enhälligt beslut inte kan fattas, träffar statsrådets kansli ett avgörande efter att ha fått minst två förordande utlåtanden av de nämnda ministerierna.

Innan avgörandet träffas ska landskapet vid behov göra en bedömning av projektförslagen och inhämta behövliga expertutlåtanden.

Landskapet får avvika från den dispositionsplan som avses i 1 mom. endast om beviljande av stöd strider mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller om de anslag som landskapet har att tillgå inte räcker till för beviljande av stöd.

Stöd kan dessutom beviljas inom ramen för ett tidsbundet ansökningsförfarande. Vid valet av projekt som stöds iakttas vad som föreskrivs i 2–4 mom.

24 §

Ansökan om utbetalning

Ansökan om utbetalning lämnas till landskapet via den nättjänst som avses i 19 § 1 mom. Bestämmelserna i 19 § 1 mom. om elektronisk stödansökan och behandlingen av den tillämpas också på ansökan om utbetalning av stöd.

En ansökan om utbetalning kan också göras skriftligt på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för ändamålet. Ansökan ska undertecknas. En skriftlig ansökan ska lämnas in till landskapet.

Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för utbetalning av stöd.

25 §

Godkännande av utbetalningar

Landskapet beslutar om utbetalning av stöd. Beslutet verkställs av Landsbygdsverket.

Stöd för utvecklingsprojekt kan betalas ut i förskott, om det är motiverat med hänsyn till stödmottagarens ställning och genomförandet av den åtgärd som stöds.

De inkomster som den åtgärd som stöds har gett upphov till beaktas som en faktor som minskar stödbeloppet för ett utvecklingsprojekt. Som inkomster betraktas inte sådan privat finansiering som uppges i en ansökan som avses i 19 §. Stödmottagaren ska i samband med ansökan om utbetalning lägga fram en redogörelse för inkomsterna från projektet.

Stöd för en åtgärd kan betalas utan separat ansökan om utbetalning, om det har informerats om förfarandet i samband med inledande av ett i 18 § 2 mom. avsett tidsbundet ansökningsförfarande som gäller åtgärden.

27 §

Återkrav av stöd

Utbetalningen av stöd ska avbrytas och stödet ska återkrävas, om

- 1) förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av stöd inte har uppfyllts,
- 2) en stödmottagare som har fått stöd i enlighet med 11 § 3 mom. inte inom tre år från utbetalningen av den sista betalningsposten av stödet har uppfyllt det krav som anges i 2 mom. i den paragrafen,
- 3) stödmottagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stöd,
- 4) stödmottagaren utan landskapets tillstånd har överlåtit det investeringsobjekt som stöds innan den tidsfrist som anges i stödbeslutet har gått ut,
- 5) stödmottagaren har vägrat att bistå vid inspektion,
- 6) Europeiska unionens lagstiftning kräver det.

Ett belopp som utan ränta uppgår till högst 250 euro behöver dock inte återkrävas.

Om stöd har beviljats flera stödmottagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet.

RP 14/2018 rd

29 §

Förfaranden vid återkrav

Landskapet beslutar om återkrav av stöd. Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att landskapet ska vidta återkrav, om ministeriet anser att förutsättningarna enligt 27 § uppfylls.

I ett beslut om återkrav ska det belopp som återkrävs och räntan enligt 28 § 1 mom. fastställas samt förfallodagen för betalningen av dem anges. Beslutet om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att landskapet har fått vetskap om grunden för återkravet och senast tio år efter det att stödet har betalats ut.

Landskapet svarar för verkställigheten av ett beslut om återkrav. Ett beslut om återkrav är direkt utsökbart efter det att beslutet har vunnit laga kraft. Bestämmelser om indrivning av den fordran som baserar sig på beslutet finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

30 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan helt eller delvis avstå från att återkräva ett belopp som betalats ut felaktigt eller utan grund eller från att ta ut den ränta som ska betalas på beloppet, om en helhetsbedömning visar att det med hänsyn till stödmottagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkravet och indrivningen av ränta ska dock ske till fullt belopp, om Europeiska unionens lagstiftning så kräver.

31 §

Syfte med informationssystemet

Jord- och skogsbruksministeriet ska ta i bruk ett informationssystem enligt artikel 125.2 d i förordningen om allmänna bestämmelser. Informationssystemet används för skötseln av de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning om Europeiska havs- och fiskerifonden och i denna lag. Landskapet och fiskeaktionsgrupperna svarar för att riktiga och tillräckliga uppgifter förs in i informationssystemet i enlighet med de uppgifter som föreskrivs för dem.

Den som ansöker om stöd har rätt att i sitt eget ärende genom den nättjänst som hör till informationssystemet följa hur ansökan om och utbetalning, inspektion och återkrav av stöd framskrider och avgörs samt följa behandlingen av övervakningsuppgifter om stödet. En fiskeaktionsgrupp har motsvarande rätt när det gäller stöd som har sökts och beviljats ur dess finansieringskvot, med undantag av uppgifter om inspektion och återkrav av stöd och sekretessbelagda uppgifter i samband med ansökan om utbetalning av stöd. Aktionsgruppen har i fråga om stöd som har beviljats ur aktionsgruppens egen finansieringskvot dessutom rätt att i den nättjänst som ingår i ärendehanteringssystemet se konsoliderade uppgifter, om en sådan möjlighet inkluderas i informationssystemet. För att följa hur ett ärende framskrider och se konsoliderade uppgifter krävs stark elektronisk autentisering enligt 2 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

34 §

Rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, landskapet och en i 35 § avsedd aktör som förrättar inspektioner har trots bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag eller fiskeaktionsgrupper få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden och stödmottagaren, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet, finansiering med offentliga medel och andra omständigheter som är betydelsefulla med tanke på stödet.

RP 14/2018 rd

Jord- och skogsbruksministeriet och landskapet har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag eller till organ inom Europeiska unionen lämna ut sådana uppgifter om stödmottagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för skötseln av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller för utövandet av tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

På motsvarande sätt får uppgifter lämnas ut till Naturresursinstitutet för att det ska kunna utföra sin uppgift att samla in data, enligt artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG.

En fiskeaktionsgrupp har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det informationssystem som avses i 31 § få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som åligger gruppen.

Uppgifter som erhållits enligt 1–4 mom. får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

35 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet har rätt att förrätta inspektioner som gäller beviljare av stöd och stödmottagare i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd iakttas. Landskapet har motsvarande rätt i fråga om stödmottagarna.

Den revisionsmyndighet som avses i 6 § kan bemyndiga Landsbygdsverket eller en oberoende revisor att i enlighet med en revisionsplan som revisionsmyndigheten har utarbetat granska de åtgärder som en stödmottagare har genomfört samt förfarandena i anknytning till beviljande av stöd. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) eller i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015) avsedd godkänd revisionsammanslutning. Revisionsammanslutningen ska utse en ansvarig revisor för revisionen.

36 a §

Förvaltningsmyndighetens rätt att återkräva medel av ett förmedlande organ

Förvaltningsmyndigheten kan bestämma att alla eller en del av de medel som betalats av åtgärdsprogrammets medel ska återkrävas från ett förmedlande organ, om organet har använt medlen för ett annat ändamål än de blivit beviljade för eller om organet i samband med användningen medlen i något väsentligt avseende brutit mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Närmare bestämmelser om förvaltningsmyndighetens återkravsförfarande får utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Behörigt landskap

De uppgifter som landskapet har enligt denna lag ska skötas av det landskap inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras eller inom vars område sökandens verksamhetsställe finns, om inte något annat föreskrivs om behörigheten.

37 a §

Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapet ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare.

39 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som har fattats av jord- och skogsbruksministeriet och landskapet med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett beslut av förvaltningsdomstolen om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i övrigt får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

137.

Lag

om ändring av lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) 4, 5, 7, 13, 15, 18–22, 27, 28, 36, 38, 49, 65 och 69 §,
av dem 22 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 421/2016, och
fogas till lagen nya 67 a och 70 a § som följer:

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet kontrollerar, styr och koordinerar övervakningen av efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitiken och svarar för de uppgifter som avses i artikel 5.5 i rådets kontrollförfordning. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för det ömsesidiga bistånd som avses i rådets IUU-förfordning och i kommissionens IUU-förfordning samt i rådets kontrollförfordning och kommissionens kontrollförfordning tillsammans med de övriga medlemsstaterna i unionen, tredjeländer, kommissionen och organ utsedda av kommissionen.

Jord- och skogsbruksministeriet har oberoende av sekretessbestämmelserna för den övervakning som avses i 1 mom. rätt att av myndigheterna få de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen och genomföra kontroller av myndigheternas verksamhet.

5 §

Landskapet Egentliga Finland

Landskapet Egentliga Finland och Gränsbevakningsväsendet svarar för övervakningen av att rättsakter och beslut som gäller Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik iakttas i fiskeriverksamheten. Landskapet Egentliga Finland kontrollerar att de rapporteringsskyldigheter som gäller fiske, fångst, fisktransport och fiskhandel i anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken iakttas och svarar för att rapporterna införs i de register som avses i 5 kap.

Landskapet Egentliga Finland övervakar i samarbete med Tullen att bestämmelserna i rådets IUU-förordning och kommissionens IUU-förordning iakttas när fiskprodukter importeras och exporteras. Landskapet Egentliga Finland är den behöriga myndighet som avses i artiklarna 15, 16.1, 17, 18 och 21 i rådets IUU-förordning och den beviljar de godkännanden i fråga om import och export av fiskprodukter som förutsätts i artiklarna 15 och 18 i den förordningen.

Landskapet Egentliga Finland är den behöriga myndighet som avses i rådets IUU-förordning och i kommissionens IUU-förordning och som beviljar och återkallar det intyg om godkänd ekonomisk aktör (*APEO-intyg*) som avses i artikel 9 i kommissionens IUU-förordning och svarar för övervakningen av en godkänd ekonomisk aktörs verksamhet och för därtill hörande samarbete med Europeiska unionens institutioner och andra stater. I artikel 16 i rådets IUU-förordning och i artiklarna 9–30 i kommissionens IUU-förordning finns bestämmelser om status som godkänd ekonomisk aktör, APEO-intyget, förfarandet vid ansökan om och utfärdande av APEO-intyg, förutsättningarna för godkännande, en godkänd ekonomisk aktörs uppgifter, övervakningen av verksamheten och avbrytande av verksamheten.

7 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Bestämmelser om den tillsyn som Livsmedelssäkerhetsverket utövar i fråga om spårbarheten för fiskeri- och vattenbruksprodukter och de uppgifter som ges konsumenterna finns i livsmedelslagen (23/2006).

13 §

Tillfällig indragning av fisketillstånd

Landskapet Egentliga Finland och Gränsbevakningsväsendet har rätt att tillfälligt dra in ett fisketillstånd som beviljats en verksamhetsutövare, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamhetsutövaren har gjort sig skyldig till en sådan allvarlig överträdelse som avses i 7 kap. och att denne fortsätter sin lagstridiga verksamhet. Beslutet är i kraft tills Landsbygdsverket har behandlat ärendet eller en straffrättslig påföljd som gäller samma gärning har bestämts eller utdömts, dock högst 60 dagar från det att beslutet meddelades. Beslutet kan verkställas fastän det inte har vunnit laga kraft, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

15 §

Mätning av maskinstyrkan

Landskapet Egentliga Finland, Gränsbevakningsväsendet eller Trafiksäkerhetsverket kan bestämma att ett fiskefartygs maskinstyrka ska mätas, om den maximala effekt som anges i fiskelicensen och det bevis över maskinstyrka som motortillverkaren har utfärdat inte motsvarar varandra, eller om det finns grundad anledning att anta att fiskefartygets maskinstyrka överskrider den maskinstyrka som anges i fiskelicensen.

Den ovan avsedda tillsynsmyndigheten kan bestämma en tidsfrist inom vilken maskinstyrkan ska mätas och beviset över den ska lämnas in till den tillsynsmyndighet som har bestämt att maskinstyrkan ska mätas. Om tillsynsmyndigheten inte inom utsatt tidsfrist har fått ett godtagbart bevis över maskinstyrkan, kan landskapet Egentliga Finland på begäran av tillsynsmyndigheten dra in fiskefartygets fiskelicens tills vidare, dock högst tills ett behörigt bevis över maskinstyrkan lämnas in till myndigheten.

Trafiksäkerhetsverket svarar för mätningen av maskinstyrkan. Trafiksäkerhetsverket kan bemyndiga ett klassificeringssällskap som avses i 8 § eller någon annan verksamhetsutövare att utföra mätning av maskinstyrkan.

18 §

Befrielse från vissa skyldigheter

Landskapet Egentliga Finland beviljar på ansökan av den som innehar fiskelicens befrielse från skyldigheten att ta i bruk ett satellitbaserat fartygsövervakningssystem eller att förse fartyget med utrustning som gör det möjligt att ta tillvara försvunna fiskeredskap. Befrielse beviljas ett sådant fiskefartyg med en total längd på minst 12 meter men högst 15 meter som seglar under finsk flagg och som bedriver sin verksamhet enbart inom Finlands territorialvatten eller som aldrig tillbringar mer än 24 timmar ute till havs från den tidpunkt då fartyget lämnar hamnen till den tidpunkt då det återvänder.

Befrielsen gäller tills vidare. Landskapet Egentliga Finland återkallar befrielsen, om det inte längre finns grunder för att bevilja befrielse. En innehavare av fiskelicens är skyldig att omedelbart underrätta landskapet Egentliga Finland, om fiskefartygets fiskeområde eller fisketid ändras på ett sådant sätt att befrielsen ska återkallas.

19 §

Förstöring av fiskeriprodukter som härrör från IUU-fiske

Fiskeriprodukter eller fångster som importeras eller exporteras ska förstöras på bekostnad av den som har anhängit om godkännande eller certifiering av fångstintyget, om fiskeriprodukterna eller fångsten härrör från fiske som genom ett lagakraftvunnet beslut har konstaterats vara sådant fiske som avses i artikel 3.1 i rådets IUU-förordning (*IUU-fiske*). Beslut om förstöring fattas av landskapet Egentliga Finland i samband med att det fattar beslut om godkännande eller certifiering av fångstintyget.

20 §

Myndighet som tar emot rapporter och beräkning av tidsfristen

I Finland ska den fiskeloggbok som avses i artiklarna 14 och 15 i rådets kontrollförordning ges in till landskapet Egentliga Finland och likaså förhandsanmälan enligt artikel 17, omlastningsdeklaration enligt artiklarna 21 och 22, landningsdeklaration enligt artiklarna 23 och 24, rapport om fiskeansträngningen enligt artikel 28, avräkningsnota enligt artiklarna 62–64, deklaration om övertagande enligt artiklarna 66 och 67 och transportdokument enligt artikel 68.

Rapporter som avses i 1 mom. samt i 21–23 § har lämnats in inom föreskriven tid, om rapporten innan tidsfristen går ut har kommit in till landskapet Egentliga Finland. En rapport i pappersform anses ha kommit in till landskapet Egentliga Finland inom föreskriven tid också om det av poststämpeln på det kuvert som innehåller rapporten framgår att kuvertet har stämplats på posten innan tidsfristen gick ut eller att det innan tidsfristen gick ut har getts till den tjänsteman i landskapet Egentliga Finland som utövar tillsyn.

21 §

Fångstdeklarationer för fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter

Befälhavaren på ett fiskefartyg med en total längd på mindre än tio meter ska inom 48 timmar från det att landningen avslutades, till landskapet Egentliga Finland rapportera laxfångster enligt antal och kilogram samt fångster av övriga fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet enligt kilogram.

Av rapporten ska framgå personbeteckningen eller företags- och organisationsnumret för den som innehar den i artikel 6 i rådets kontrollförordning avsedda fiskelicensen för fiskefartyget (*fiskelicensinnehavare*) samt följande:

1) vem fångsten har sålts eller ska säljas till, om man har kännedom om detta samt identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den sålda fångsten bestod av, enligt bestämmelserna om detta i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning om statistik över fiske i Nordatlantens östra del, samt kvantiteten,

2) kvantiteten av den fångst som sålts direkt till konsumenterna och av den som tagits för eget bruk samt identifikationskoden för fiskarten (FAO-kod),

3) identifikationskoden för fiskarten (FAO-kod) och kvantiteten i fråga om den fångst som kastats överbord och släppts fri,

4) registerbeteckningen för det fiskefartyg som har tagit fångsterna,

5) personbeteckning för fiskefartygets befälhavare,

6) använda fiskeredskap,

7) fångstområde och fångsttid,

8) fångstens landningsplats och landningstid,

9) uppgifter om oavsiktliga bifångster,

10) uppgifter om fiskeredskap som förstörts eller försvunnit på fiskeresan.

Om kvantiteten av en strömmings- eller vassbuksfångst under en fiskeresan underskrider 50 kilogram, kan strömmings- eller vassbuksfångsten med avvikelse från det som föreskrivs ovan rapporteras genom en rapport enligt 22 §. Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Fångstdeklarationer för andra fiskarter än sådana som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter

En innehavare av fiskelicens för ett fiskefartyg med en total längd på mindre än tio meter eller en fartygsbefälhavare som licensinnehavaren bemyndigat ska åtminstone för varje kalendermånad före den 20 i den följande kalendermånaden, till landskapet Egentliga Finland ge en fångstdeklaration för alla andra fångster på fiskefartyget än de som i enlighet med 21 § ska rapporteras.

Av fångstdeklarationen ska framgå

1) identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den fångst som har landats bestod av, enligt bestämmelserna om detta i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning om statistik över fiske i Nordatlantens östra del, samt kvantiteten i kilogram,

2) namn och kontaktuppgifter för de aktörer som fångsten har sålts till under den tid som avses i deklarationen,

3) identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den fångst som kastats överbord och släppts fri bestod av samt kvantiteten i kilogram,

4) registerbeteckningen för det fiskefartyg som har tagit fångsterna,

5) personbeteckning för fiskefartygets befälhavare,

6) använda fiskeredskap,

7) fångstområde eller fångstområden,

8) antalet fångstdagar,

9) den huvudsakliga landningsplatsen för fångsten,

10) uppgifter om oavsiktliga bifångster,

11) uppgifter om fiskeredskap som förstörts eller försvunnit på fiskeresan.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

27 §

Meddelande om vem som undertecknar fiskeloggboken, omlastningsdeklarationen, landningsdeklarationen och fångstdeklarationen

Den som innehar en fiskelicens ska skriftligen meddela landskapet Egentliga Finland person- och kontaktuppgifterna för de personer som har rätt att underteckna fiskeloggboken, omlastningsdeklarationen och landningsdeklarationen eller lämna in motsvarande rapporter i elektronisk form eller i 21 och 22 § avsedda fångstdeklarationer om fångsterna på fiskelicensinnehavarens fiskefartyg. Av meddelandet ska framgå vilken ställning den som har rätt att lämna rapporterna har på fiskelicensinnehavarens fartyg eller i hans affärsverksamhet. Uppgifterna registreras i fiskefartygsregistret.

RP 14/2018 rd

En fiskelicensinnehavare som är befälhavare för ett fiskefartyg behöver inte lämna in det meddelande som avses i 1 mom., om fiskefartyget är mindre än tio meter långt.

28 §

Att anmäla sig som förstahandsuppköpare

Var och en som direkt från ett fiskefartyg eller av en aktör som bedriver kommersiellt fiske köper fiskfångster från ett havsområde, eller fiskeriprodukter som den som bedriver fiske själv framställer av sådana fångster, ska anmäla sig för det register för förstahandsuppköpare av fiskeriprodukter som avses i artikel 59 i rådets kontrollförordning och som förs av landskapet Egentliga Finland. I artikel 59.3 i rådets kontrollförordning finns bestämmelser om undantag från skyldigheten att registrera sig.

Utöver köparens kontaktuppgifter ska dessutom köparens personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och företagets bransch framgå av anmälan. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Fångstintygsregistret

I fångstintygsregistret införs de fångstintyg jämte bilagor som avses i artikel 12 i rådets IUU-förordning och som har lämnats in till landskapet Egentliga Finland samt uppgifter om tillstånd för import och export som har beviljats med stöd av fångstintyg samt uppgifter om vägran att bevilja tillstånd. I registret införs också uppgifter om de fiskefartyg som antecknats i Europeiska unionens IUU-fartygsförteckning och om de tredjeländer som kommissionen har offentliggjort uppgifter om i enlighet med artikel 35 i rådets IUU-förordning.

Landskapet Egentliga Finland använder de uppgifter som har förts in i fångstintygsregistret när det godkänner och certifierar fångstintyg och när det svarar på förfrågningar och begäran om uppgifter från Europeiska kommissionen eller Europeiska unionens medlemsstater om genomförandet av fångstintygssystemet. Jord- och skogsbruksministeriet använder uppgifterna för uppgifter som kräver sådant ömsesidigt bistånd som avses i rådets IUU-förordning, kommissionens IUU-förordning, rådets kontrollförordning och kommissionens kontrollförordning.

38 §

Registerförare och registeranvändare

Register som avses i 30–35 § förs av jord- och skogsbruksministeriet, landskapet Egentliga Finland och Gränsbevakningsväsendet gemensamt. Jord- och skogsbruksministeriet och landskapet Egentliga Finland för gemensamt det fångstintygsregister som avses i 36 §. Huvudansvarig registerförare är landskapet Egentliga Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet styr utvecklandet av datasystemet samt förvaltandet och förandet av registren. Den huvudansvariga registerföraren beviljar på framställning av en myndighet en person rätt att använda de register samt registrens datagrupper och datafält som behövs för skötseln av myndighetens lagstadgade uppgifter. Den myndighet som har fört in uppgifterna i registret svarar för att de är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på ett lagligt sätt vid skötseln av de egna uppgifterna.

Landsbygdsverket använder alla i detta kapitel avsedda register när det utreder överträdelseärenden som är under behandling hos verket och när det påför överträdelse- och påföljdsavgifter enligt 7 kap. Tullen använder fångstintygsregistret när den fattar beslut om import och export av fiskeriprodukter. Naturresursinstitutet använder de register som avses i 30–33 § för att fullgöra de skyldigheter som Europeiska unionen förelägger i fråga om uppgiftsinsamling samt för statistikföring och forskningsändamål.

49 §

Överträdelser

Landsbygdsverket påför överträdelseavgift för den som

- 1) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskefartygs märkning och handlingar i artikel 6 eller 7 i kommissionens kontrollförordning,
- 2) underlåter att iaktta bestämmelserna om båtar som medförs ombord på fiskefartyg, fiskeredskap som används på fiskefartyg och flaggstänger som fästs vid fiskeredskapen i artiklarna 8–17 i kommissionens kontrollförordning,
- 3) underlåter att med iakttagande av bestämmelserna i artikel 20 i kommissionens kontrollförordning försäkra sig om att fartygets satellitföljare är funktionsduglig eller att dess funktion inte hindras,
- 4) i strid med artikel 25 i kommissionens kontrollförordning lämnar hamnen efter störningar i VMS-utrustningens funktion innan flaggstatens behöriga myndighet har gett sitt tillstånd, avlägsnar VMS-utrustningen utan godkännande av flaggstatens behöriga myndighet eller underlåter att i enlighet med artikel 25.1 i den förordningen meddela fartygets geografiska position till centrumet för fiskerikontroll,
- 5) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeloggbok, omlastningsdeklaration eller landningsdeklaration i artiklarna 14–16 eller 21–25 i rådets kontrollförordning eller bestämmelserna om fiskeloggbok, omlastningsdeklaration, landning, landningsdeklaration eller rapport om fiskeansträngning i artiklarna 29–36, 38–42, 44, 47–55 och 58 i kommissionens kontrollförordning,
- 6) underlåter att inom föreskriven tid lämna in en rapport som avses i 21–23, 25 och 26 § eller lämnar in en bristfällig rapport,
- 7) underlåter att göra den förhandsanmälan som avses i artikel 17 eller 18 i rådets kontrollförordning, gör en bristfällig anmälan eller låter bli att göra en anmälan inom föreskriven tid,
- 8) underlåter att iaktta bestämmelserna om omlastning i artikel 20 i rådets kontrollförordning,
- 9) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeansträngning i artiklarna 26–30 i rådets kontrollförordning,
- 10) i strid med förbudet i artikel 39 i rådets kontrollförordning fiskar med fiskefartyg med en motor vars maskinstyrka överstiger den som anges i fiskelicensen,
- 11) i strid med bestämmelsen i artikel 40 i rådets kontrollförordning använder en ny framdrivningsmotor, utbytesframdrivningsmotor eller en framdrivningsmotor som har modifierats tekniskt, om den berörda medlemsstaten inte har certifierat en sådan motor officiellt,
- 12) landar fångsten utanför de hamnar eller platser nära kusten som medlemsstaten med stöd av artikel 43 i rådets kontrollförordning utsett,
- 13) i strid med bestämmelserna i artikel 44 i rådets kontrollförordning ombord på fiskefartyget förvarar fångster av bottenlevande arter som omfattas av fleråriga planer,
- 14) förvarar fiskeredskap på fartyget i strid med bestämmelserna i artikel 47 i rådets kontrollförordning,
- 15) underlåter att fullgöra de skyldigheter som gäller utrustning för att bärga förlorade fiskeredskap, bärgning av förlorade fiskeredskap och förlust av fiskeredskap i artikel 48 i rådets kontrollförordning,
- 16) underlåter att fullgöra de skyldigheter som gäller fångsternas sammansättning eller anteckning i fiskeloggboken och som avses i artikel 49 i rådets kontrollförordning,
- 17) underlåter att iaktta den anmälningsskyldighet som anges i artikel 50 i rådets kontrollförordning eller den i samma artikel angivna skyldighet som gäller förvaring av fiskeredskap eller hastigheten under en genomsegling,
- 18) underlåter att fullgöra anmälningsskyldigheten enligt artikel 52 i rådets kontrollförordning,
- 19) fiskar i strid med den realtidsstängning som medlemsstaten infört i enlighet med artikel 53 i rådets kontrollförordning,
- 20) saluför fångster från fritidsfiske i strid med bestämmelsen i artikel 55.2 i rådets kontrollförordning,
- 21) underlåter att dela upp alla fiskeri- och vattenbruksprodukter i partier före den första försäljningen enligt artikel 56 i rådets kontrollförordning,

22) underlåter att fullgöra de skyldigheter som avses i artikel 58 i rådets kontrollförordning eller i artiklarna 66–68 i kommissionens kontrollförordning och som gäller fiskeriprodukternas spårbarhet, informationen till konsumenterna eller märkningen av förpackningarna,

23) underlåter att registrera sig som förstahandsuppköpare i enlighet med artikel 59 i rådets kontrollförordning och 28 § i denna lag,

24) saluför icke-vägd fisk i strid med bestämmelserna i artikel 60 eller 61 i rådets kontrollförordning eller i strid med de bestämmelser om kontroll- eller provtagningsplaner som avses i de artiklarna,

25) underlåter att iaktta bestämmelserna om vägning i artiklarna 69–73 i kommissionens kontrollförordning,

26) underlåter att fylla i och lägga fram avräkningsnotor i enlighet med artiklarna 62–64 i rådets kontrollförordning eller 20 § i denna lag,

27) underlåter att på behörigt sätt fylla i och till landskapet Egentliga Finland lämna in de deklarationer om övertagande som avses i artikel 66 eller 67 i rådets kontrollförordning,

28) underlåter att iaktta bestämmelserna om ifyllande och inlämnande av transportdokument till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 68 i rådets kontrollförordning,

29) underlåter att fullgöra de skyldigheter som aktören eller fartygets befälhavare har i samband med myndighetsinspektioner enligt artikel 75 i rådets kontrollförordning eller artikel 113 eller 114 i kommissionens kontrollförordning,

30) underlåter att iaktta bestämmelserna om omlastningsförbud i artikel 4.3 eller 4.4 i rådets IUU-förordning,

31) landar eller omlastar fångsten på någon annan plats än i en hamn eller på en plats nära kusten som utsetts i enlighet med artikel 5 i rådets IUU-förordning,

32) lämnar in ett förhandsmeddelande enligt artikel 6 i rådets IUU-förordning efter föreskriven tid,

33) anlöper hamnen eller påbörjar landningen av fångsten i strid med det tillstånd att anlöpa hamn eller det tillstånd till landning som avses i artikel 7 i rådets IUU-förordning,

34) underlåter att till den behöriga myndigheten lämna in en landnings- eller omlastningsdeklaration enligt artikel 8 i rådets IUU-förordning,

35) underlåter att iaktta det verkställighetsbeslut som gäller nödåtgärder eller temporära åtgärder som vidtagits med stöd av artikel 36 i rådets IUU-förordning,

36) underlåter att iaktta föreskrifterna i det tillstånd att anlöpa hamn som utfärdats med stöd av artikel 37.5 i rådets IUU-förordning,

37) underlåter att iaktta bestämmelsen om byte av besättning i artikel 37.7 i rådets IUU-förordning,

38) underlåter att iaktta bestämmelserna om köpförbud, förbud gällande omflaggning av fiskerifartyget till tredjeland, exportförbud, förbud mot handelsarrangemang eller förbud mot gemensamma fiskeinsatser i artiklarna 38.2–38.7 i rådets IUU-förordning,

39) till Europeiska unionens territorium importerar fiskeriprodukter i strid med bestämmelserna om fångstintyg i artikel 12 i rådets IUU-förordning eller de rättsakter och beslut av Europeiska unionens institutioner som preciserar dessa bestämmelser,

40) fiskar med nät med mindre maskstorlek än vad som bestäms om maskstorleken i nät i artikel 3 i rådets Östersjöförordning eller landar fångsten i strid med bestämmelserna i den artikeln,

41) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeredskapens konstruktion i artikel 5 eller 6 i rådets Östersjöförordning,

42) underlåter att iaktta bestämmelserna om mått och nedsänkningstid för nät i artikel 8 i rådets Östersjöförordning,

43) underlåter att iaktta bestämmelserna om uppnådd fångstprocent i artikel 12 i rådets Östersjöförordning,

44) underlåter att iaktta bestämmelserna om villkoren för användning av redskap och bevarande av dem färdiga att användas i artikel 13 i rådets Östersjöförordning,

45) landar osorterade fångster i strid med bestämmelsen i artikel 19 i rådets Östersjöförordning och beslut som jord- och skogsbruksministeriet utfärdat med stöd av 47 §,

46) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeverksamhet som bedrivs eller fångst som säljs enbart i syfte att bedriva vetenskaplig forskning i artikel 24 i rådets Östersjöförordning,

RP 14/2018 rd

47) underlåter att iaktta bestämmelserna om att gå in i eller lämna specifika områden i artikel 16 i rådets torskförordning,

48) underlåter att iaktta bestämmelserna om förhandsmeddelande i artikel 17 i rådets torskförordning,

49) landar fångsten i strid med bestämmelsen om landning i utsedda hamnar i artikel 18 i rådets torskförordning,

50) underlåter att iaktta bestämmelsen om transitering i artikel 21 i rådets torskförordning,

51) underlåter att iaktta bestämmelsen om lämnande av en landningsdeklaration i artikel 22 i rådets torskförordning,

52) underlåter att iaktta de närmare bestämmelser om Europeiska unionens bevarandeåtgärder eller fleråriga planer som genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet utfärdats med stöd av 44 §, eller

53) är befälhavare för ett fiskefartyg i strid med ett beslut enligt 61 § 2 mom. som gäller förbud att vara befälhavare för ett fiskefartyg.

65 §

Överträdelserregistrets registerförare och registeranvändare

Överträdelserregistret förs av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket. Landsbygdsverket är huvudansvarig registerförare. Registeranvändare är förutom ovan nämnda instanser dessutom Gränsbevakningsväsendet samt landskapet Egentliga Finland.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna förvaltningen av registret och för styrningen av förandet av registret. Landsbygdsverket beviljar på framställning av en myndighet en person rätt att använda de register samt registrens datagrupper och datafält som behövs för skötseln av myndighetens lagstadgade uppgifter. Den myndighet som har fört in uppgifterna i registret svarar för att de är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på ett lagligt sätt vid skötseln av de egna uppgifterna.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

67 a §

Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapet Egentliga Finland ska i sin förvaltningsstadga delegera utövandet av sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare.

69 §

Utlämnande av registeruppgifter

Uppgifter får lämnas ut från register som avses i denna lag genom registerutdrag eller via en teknisk anslutning. Den myndighet som för registret beslutar om utlämnande av uppgifter. Innan uppgifter lämnas ut ska den som lämnar ut uppgifterna se till att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Trots sekretessbestämmelserna får uppgifter som behövs för användningsändamålet lämnas ut till

1) Tullen för i lag angivna tillsynsuppgifter, förebyggande av brott, förundersökning, beskattning och övervakning av beskattningen,

2) polisen för övervakning av fisket, upprätthållande av gränssäkerheten, övervakning av sjötrafiken, förebyggande av brott, förundersökning, undersökning av oljeutsläpp och räddningsverksamhet,

3) Trafiksäkerhetsverket för styrning av sjöfarten, tillsyn över sjösäkerheten och förvaltningen av fartygsregistret,

- 4) utökningsmyndigheterna för skötseln av deras verkställighetsuppgifter,
- 5) myndigheterna för livsmedelstillsyn för tillsynen över att livsmedelslagstiftningen följs,
- 6) Ålands landskapsregering för övervakning av hur den gemensamma fiskeripolitiken följs och för bestämmande av påföljder samt för registrering av sådana finska fartyg som har sin hemort i landskapet Åland,
- 7) Europeiska kommissionen, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska unionens medlemsstater för övervakning av hur den gemensamma fiskeripolitiken följs och för bestämmande av påföljder,
- 8) en i 10 § i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012) avsedd fiskeriförsäkringsinrättning för beslutsfattande om betalning av försäkringsstöd,
- 9) ett i 19 § i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske avsett landskap för återkrav av försäkringsstöd.

70 a §

Avgifter

För beslut som gäller import, export och förordnande av godkänd ekonomisk aktör enligt 5 § 2 och 3 mom. tar landskapet Egentliga Finland ut en avgift som får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Avgiftsgrunderna bestäms närmare genom beslut som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten i landskapslagen (/).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

138.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (1360/2014) 11 och 18 § som följer:

11 §

Villkor för utbetalning av ersättning

Ett villkor för att miljöersättning och ersättning för ekologisk produktion ska betalas ut är att den som tar emot ersättningen årligen sänder den myndighet som beviljar ersättningen en betalningsansökan på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt. Uppgifterna kan lämnas på en blankett också i elektronisk form. Som ersättning för icke-produktiva investeringar och som miljöersättning som betalas på basis av ett i 5 § 7 mom. avsett avtal betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar beloppet på den beviljade ersättningen.

En rådgivare ska till landskapet överlämna en förhandsanmälan om rådgivning. Ett villkor för utbetalning av ersättning för jordbruksrådgivning är att jordbrukaren har bestyrkt att rådgivningsåtgärden har vidtagits och att ersättningen söks inom sex månader från förhandsanmälan.

RP 14/2018 rd

Ett villkor för utbetalning av ersättning är att beloppet av den ersättning som ska betalas ut för förbindelse-, avtals- eller ersättningsåret är minst 100 euro per mottagare och enskild ersättning.

Närmare bestämmelser om villkoren för utbetalning av ersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om de grunder som ska användas vid beräkning av den nedre gränsen för ersättningen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare föreskrifter om förfarandet för ansökan om ersättning och den förhandsanmälan som avses i 2 mom. får meddelas av Landsbygdsverket.

18 §

Utlämnande av uppgifter för övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och landskapet har rätt att av den som mottar en ersättning få de utredningar och övervakningsuppgifter som behövs för övervakningen och utvärderingen av effekterna.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

139.

Lag

om ändring av 25 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015) 25 § som följer:

25 §

Skogscentralens utredningsskyldighet

Innan skogscentralen fattar beslut i ärendet ska den utreda om de begränsningar som följer av 9, 24, 29–35, 47–49, 55 och 56 § och 10 kap. i naturvårdslagen gäller den planerade åtgärden. Skogscentralen ska vid behov begära ett utlåtande om ansökningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet. Skogscentralen får dock avgöra ärendet utan utlåtande från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet när två månader har förflutit från att begäran om utlåtande avsändes till dem.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

140.

Lag

RP 14/2018 rd

om ändring av lagen om tillsyn över ekologisk produktion

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över ekologisk produktion (294/2015) 6, 7, 9, 12, 23, 26-28 och 35-37 §, av dem 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1117/2017, som följer:

6 §

Landskap

Landskapet utövar tillsyn över

1) produktionen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter samt över saluföringen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter i detaljförsäljningen, samt

2) sådan bearbetning av egna jordbruksprodukter på en gård som ska betraktas som framställning i ringa grad.

Landskapet är i artikel 36.2 och 36.3 i verkställighetsförordningen avsedd behörig myndighet i fråga om omställningsperioden inom växtproduktion samt i artikel 40 i verkställighetsförordningen avsedd behörig myndighet i fråga om parallellproduktion. Landskapet är dessutom behörig myndighet i sådana katastrofsituationer som avses i artikel 47 a och b i verkställighetsförordningen.

7 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över framställning, uppdrag för framställning, lagring och saluföring av samt partihandel med ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit. Med avvikelse från 5 § 2 mom. utövar myndigheten tillsyn över aktörer som bedriver import och export av ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit.

9 §

Kontroll- och tillsynsplaner

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en i artikel 92f i verkställighetsförordningen avsedd flerårig nationell kontrollplan med en beskrivning av uppbyggnad och organisation av systemen för tillsyn över den ekologiska produktionen och av strategiska mål för, prioritetsordning inom och allmän organisation av tillsynen.

Utöver den fleråriga nationella tillsynsplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket årligen utarbeta en tillsynsplan för organiseringen av landskapens och sin egen tillsyn. I den årliga tillsynsplanen ska det finnas bestämmelser om innehållet i kontrollerna samt om grunderna för riskbedömning av tillsynsobjekten och utvärdering av hur planen har genomförts.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utarbeta en i 2 mom. avsedd årlig tillsynsplan om den tillsyn som avses i 7 §.

12 §

Auktoriserad kontrollör

Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet får vid tillsynen över aktörer och ekologiskt producerade produkter som hjälp anlita kontrollörer som Livsmedelssäkerhetsverket skriftligen har bemyndigats att sköta tillsynsuppdrag. De auktoriserade kontrollörerna får utföra sådana kontroller som myndighetstillsynen kräver. När auktoriserade kontrollörer utför uppdrag som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

RP 14/2018 rd

En auktoriserad kontrollör ska ha sådan sakkunskap och kompetens som krävs för att utföra kontroller inom det tillsynsområde som han eller hon är auktoriserad för. En auktoriserad kontrollör ska, om en aktör så kräver, visa upp ett skriftligt intyg över sitt bemyndigande. Av intyget ska framgå vilket tillsynsområde kontrollören är auktoriserad för.

Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet ska utöva tillsyn över de auktoriserade kontrollörernas verksamhet. Administrativa beslut som en kontroll ger anledning till fattas av den tillsynsmyndighet på vars uppdrag kontrollen har gjorts.

23 §

Registeransvarig

Livsmedelssäkerhetsverket för ett register över ekologisk produktion. Bestämmelser om den registeransvariges ansvar finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008). Landskapet har rätt att använda och uppdatera uppgifterna i registret i den omfattning som dess uppgifter enligt 6 § kräver.

Registeransvarig när det gäller de uppgifter som avses i 7 § i denna lag är dock Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Registret förs med stöd av 66 § i alkohollagen.

26 §

Offentliggörande av styrkande dokumentation

Livsmedelssäkerhetsverket ska offentliggöra uppdaterad styrkande dokumentation. Styrkande dokumentation i fråga om de aktörer som avses i 7 § ska dock offentliggöras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §

Uppbindning av nötkreatur på små gårdar

Landskapet kan bevilja ett tillstånd enligt artikel 39 i verkställighetsförordningen att hålla nötkreatur bundna på en gård, vars sammanlagda antal nötkreatur motsvarar högst 30 djurenheter. Bara sådana nötkreatur som används i mjölkproduktion eller dikoproduktion får hållas bundna.

Närmare bestämmelser om grunderna för beräkning av djurenheter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

28 §

Användning av förökningsmaterial som inte är ekologiskt producerat

Med tillstånd från landskapet får en aktör använda utsäde eller utsädespotatis som inte är ekologiskt producerat. Beviljande av tillstånd förutsätter att villkoren i artikel 45.5 i verkställighetsförordningen uppfylls. Tillstånd ska sökas för varje växtsäsong senast den 1 maj. Landskapet ska dock behandla en ansökan om tillstånd som lämnats in efter utgången av den utsatta tiden, om det är fråga om en ny odlare eller om det finns vägande skäl för detta.

Efter att årligen ha utrett tillgången på ekologiskt producerat utsäde och ekologiskt producerad utsädespotatis i Finland, kan Livsmedelssäkerhetsverket publicera en sammanställning över de arter och sorter som inte får beviljas sådant tillstånd som avses i 1 mom.

I fråga om annat förökningsmaterial än det som avses i 1 mom. tillämpas de förfaranden som anges i 1 och 2 mom.

Livsmedelssäkerhetsverket kan bevilja ett sådant allmänt tillstånd som avses i artikel 45.8 i verkställighetsförordningen även för annat förökningsmaterial än för utsäde och utsädespotatis. Beviljande av tillstånd förutsätter att villkoren i artikel 45.5 a eller c i verkställighetsförordningen uppfylls.

RP 14/2018 rd

35 §

Avgifter

För myndigheters prestationer enligt denna lag eller enligt den EU-lagstiftning som nämns i 1 § tas det ut avgifter till staten i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och avgifter till landskapet enligt en av landskapet godkänd taxa.

36 §

Arvoden och ersättning av kostnader

Den myndighet som gett inspektionsuppdraget betalar en auktoriserad kontrollör arvode och ersättning för kostnader för inspektioner enligt denna lag.

37 §

Ändringssökande

I den styrkande dokumentationen får omprövning begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) hos den tillsynsmyndighet som fattat beslutet.

Ändring i beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning och i andra beslut som tillsynsmyndigheterna fattat med stöd av denna lag eller den EU-lagstiftning som nämns i 1 § får sökas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som Tullen meddelat med stöd av denna lag får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen (1466/1994). Ändring i beslut om taxa för avgifter som påförs av landskapen får sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Ändring i sådana beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återtagande av godkännande av privata produktionsvillkor eller i 32 § 2 mom. avsedda visstidsförbud att saluföra produkter får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om ett beslut eller förbud som meddelas med stöd av denna lag eller den EU-lagstiftning som nämns i 1 § är av sådan natur att det ska verkställas utan dröjsmål, får det i beslutet eller förbudet bestämmas att beslutet eller förbudet ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

141.

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fiske (379/2015) 13–16, 18–22, 24, 30–33, 37–40, 47, 53, 54, 57, 60, 61, 64, 67, 69, 71, 72, 74, 76, 77, 83, 88, 89, 92, 101, 103–107, 117, 124, 130, 131 och 135 §, av dem 60 § sådan den lyder i lag 1633/2015, och
fogas till lagen en ny 123 a §
som följer:

13 §

Regionalt tillstånd att bedriva kommersiellt fiske

I syfte att trygga en uthållig avkastning och ett hållbart nyttjande av fiskresurserna samt genomförandet av planen för nyttjande och vård kan landskapet för en viss tid av högst fem år bevilja en kommersiell fiskare tillstånd att bedriva kommersiellt fiske, om

1) vattenområdet enligt planen för nyttjande och vård lämpar sig väl för kommersiellt fiske, 2) fiskbeståndens tillstånd i vattenområdet möjliggör nyttjande av dem för kommersiellt fiske,

3) tillståndssökanden inte själv eller med bistånd av fiskeriområdet har nått en överenskommelse med innehavarna av fiskerätt om nyttjande av vattenområdet för kommersiellt fiske, och

4) bedrivandet av kommersiellt fiske inte medför betydande olägenhet för strandägarna och innehavarna av stränder i området eller för annan användning av området.

Landskapet ska i tillståndet ange de områden där fiske är tillåtet, de fångstredskap som är tillåtna, de fiskarter som får fiskas, de tillåtna tidpunkterna för fiske samt vid behov den största tillåtna fångstmängden. I tillståndet kan det dessutom bestämmas hur den kommersiella fiskaren ska rapportera fångsterna.

Tillstånd enligt 1 mom. får inte beviljas, om fiske som sker med stöd av tillståndet skulle medföra en oskälig försvagning av fiskerättsinnehavarens möjligheter att nyttja sin fiskerätt eller föranleda en betydande olägenhet av något annat slag.

Landskapets tillståndsbeslut ska iakttas även om det överklagas.

14 §

Ersättning för kommersiellt fiske till innehavare av fiskerätt

En kommersiell fiskare ska, efter att ha erhållit tillstånd enligt 13 §, kalenderårsvis betala fiskerättsinnehavarna skäligen avgifter i enlighet med de fångstredskap som tillståndet avser, som ersättning för att vattenområdet utnyttjas för kommersiellt fiske. Avgifterna ska grundas på de gängse priser i området som fastställts i planerna för nyttjande och vård inom landskapets område.

15 §

Givande av företräde vid beviljande av tillstånd att bedriva kommersiellt fiske

Om tillstånd som gäller ett visst vattenområde söks av fler kommersiella fiskare än det antal som kan beviljas tillstånd med avseende på fiskbeståndens tillstånd i området, kan landskapet vid beviljandet av tillstånd ge företräde åt sökande som är sådana kommersiella fiskare i grupp I som avses i 88 § 1 mom. och som redan tidigare haft tillstånd att bedriva kommersiellt fiske i vattenområdet eller anknyttande vattenområden.

16 §

Ändring av tillståndsvillkor och återkallelse av tillstånd

Landskapet ska följa och övervaka att villkoren i ett tillstånd som getts med stöd av 13 § uppfylls.

Landskapet ska ändra tillståndsvillkoren, om

1) förhållandena i tillståndsområdet efter beviljandet har förändrats väsentligt så att fiske som är förenligt med tillståndsvillkoren inte längre kan tillåtas på grund av de förändrade förhållandena, eller

2) fiske som avses i tillståndet inte längre uppfyller kraven i planen för nyttjande och vård.

Landskapet ska återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren upprepade gånger underlåter att betala avgifter som avses i 14 § eller väsentligt eller upprepade gånger bryter mot tillstånds-

RP 14/2018 rd

villkoren eller mot bestämmelser i denna lag. För att tillståndet ska få återkallas krävs dessutom att tillståndshavaren trots anmärkning och varning från landskapet inte upphör att bryta mot tillståndsvillkoren eller bestämmelserna i denna lag eller inte betalar försummade avgifter inom en rimlig tid efter det att varningen getts.

18 §

Regionalt tillstånd att bedriva fiskeguideverksamhet

För att trygga verksamhetsbetingelserna för fisketurism kan landskapet bevilja tillstånd att inom sitt område eller delar av det anordna sådana tillställningar inom fisketurismen i vilka högst sex fiskare åt gången deltar och där det bedrivs mete, pilkfiske eller handredskapsfiske. Ansökan om tillstånd ska göras skriftligen och tillstånd kan beviljas om ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden tillåter det. Tillståndet kan gälla högst fem år i sänder.

Landskapet ska i tillståndet ställa upp regionala fiskebegränsningar eller bestämma kvoter för dagsfångsten, om fiskeriekonomiska synpunkter eller fiskbeståndens tillstånd i området förutsätter detta. Landskapet ska av de fiskeriområden som finns inom dess område årligen begära utlåtande om de omständigheter som inverkar på uppställandet av regionala fiskebegränsningar och bestämmandet av kvoter för dagsfångsten.

Landskapet kan återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren väsentligt bryter mot tillståndsvillkoren och trots anmärkning och varning från landskapet inte upphör att bryta mot villkoren.

Efter att fisketurismföretagaren har fått tillståndet ska företagaren kalenderårsvis betala staten en fiskevårdsavgift på 100 euro.

19 §

Fiskerimyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet är statlig fiskerimyndighet. Landskapet är fiskerimyndighet inom sitt område. Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som hör till en fiskerimyndighet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

I denna lag separat föreskrivna myndighetsuppgifter inom fiskeriförvaltningen sköts dessutom av Forststyrelsen och Naturresursinstitutet samt, i fråga om fisketillsynen och fiskeövervakningen, de myndigheter och fiskeövervakare som avses i 99 §.

Ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag samt de handlingar som hör till behandlingen av ärendet får undertecknas maskinellt.

20 §

Landskapets uppgifter

Landskapet ska

- 1) svara för fiskeriförvaltningen inom sitt område,
- 2) bevaka det allmänna fiskeriintresset samt främja ett hållbart fiske och en hållbar vård av fiskresurserna,
- 3) lämna fiskeriområdena sakkunnighjälp,
- 4) se till att fiskeriområdena handlar i enlighet med lag och sina stadgar samt planen för nyttjande och vård och fullgör de uppgifter som åligger dem, samt vidta åtgärder för att avhjälpa brister och missförhållanden,
- 5) handlägga ärenden som rör upprätthållandet av kontakter mellan fiskerimyndigheterna och fiskeriområdena, samt
- 6) sköta de övriga uppgifter det har enligt denna lag.

21 §

Landskapets behörighet i den ekonomiska zonen

RP 14/2018 rd

De uppgifter inom Finlands ekonomiska zon som landskapen har enligt denna lag sköts av landskapet Egentliga Finland.

22 §

Indelning i fiskeriområden

Vattenområdena delas in i fiskeriområden, oberoende av ägandeförhållanden och administrativa gränser. Ett fiskeriområde utgörs av ett ur fiskeriekonomiskt perspektiv tillräckligt stort sammanhängande område. När det område som ingår i fiskeriområdet bestäms ska hänsyn särskilt tas till vandringsfiskens livscykel, möjligheterna att organisera fisket ändamålsenligt, indelningen i avrinningsområden samt indelningen av vattenområdena i vattenförvaltningsområden och havsförvaltningsområdet enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004).

Indelningen i fiskeriområden gäller inte allmänt vattenområde i havet, till den del ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna inte kräver att området omfattas av indelningen i fiskeriområden.

Fiskeriområdenas geografiska gränser fastställs av landskapet på förslag av en regional fiskerisamarbetsgrupp som avses i 33 §, efter att landskapet hört jord- och skogsbruksministeriet och andra centrala aktörer. Landskapet beslutar också om delning av fiskeriområden samt om förenande av ett fiskeriområde med ett annat eller ändring av dess gränser, i det fall att förändrade förhållanden eller andra särskilda skäl förutsätter det. Ansökan om vidtagande av ovan nämnda åtgärder, fränsett fastställelse av gränser, kan göras av ett fiskeriområde eller en innehavare av fiskerätt.

Landskapet kan, efter att ha hört de berörda fiskeriområdena och innehavarna av fiskerätt samt vid behov de landskap inom vars område en annan del av fiskeriområdet är belägen, också på eget initiativ besluta om ändring av ett fiskeriområdes gränser. Uppkommer oklarhet om vilket landskap som är behörigt att ändra gränserna för ett fiskeriområde, avgörs behörighetsfrågan av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare bestämmelser om grunderna för var gränserna mellan fiskeriområdenas verksamhetsområden ska gå få utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Fiskeriområdenas uppgifter

Fiskeriområdena ska

- 1) planera ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna,
- 2) göra upp ett förslag till plan för nyttjande och vård, verkställa den godkända planen och ge akt på dess effekter,
- 3) sköta den information som anknyter till nyttjande och vård av fiskresurserna,
- 4) organisera fiskeövervakningen,
- 5) samla uppföljningsuppgifter som gäller fiske och åtgärderna för vård av fiskbestånden,
- 6) främja bildandet av gemensamma fisketillståndsområden för fritidsfiskets och det kommersiella fiskets behov,
- 7) sköta de uppgifter som ägarna av vattenområden har överfört till fiskeriområdet,
- 8) fördela de medel som influtit i form av ersättning för handredskapsfiske mellan ägarna av vattenområden,
- 9) sköta de övriga uppgifter som grundar sig på landskapets styrning och på denna lag.

30 §

Fiskeriområdets stadgar

I ett fiskeriområdes stadgar ska det anges

- 1) fiskeriområdets namn och hemorten för dess förvaltning samt i stora drag de vattenområden som fiskeriområdet omfattar,

RP 14/2018 rd

- 2) hur företrädarna väljs till fiskeriområdets stämma,
 - 3) när fiskeriområdets stämmor hålls,
 - 4) hur fiskeriområdets stämmor sammankallas och hur ärendena handläggs vid dem,
 - 5) hur styrelsemedlemmarnas verksamhet och handläggningen av styrelsens ärenden är ordnad,
 - 6) hur handlingar undertecknas för fiskeriområdets räkning,
 - 7) fiskeriområdets anställda, deras uppgifter och mandattid samt hur de utses till uppdraget,
 - 8) grunderna för användningen av medel och för räkenskapsföringen,
 - 9) hur meddelanden tillkännages, samt
 - 10) andra omständigheter av betydelse med tanke på fiskeriområdets verksamhet.
- Stadgarna bereds av fiskeriområdet och fastställs av landskapet.

31 §

Bokföring och revision

Fiskeriområdets räkenskapsperiod är ett kalenderår. Fiskeriområdet ska årligen överlämna en berättelse om sin verksamhet till landskapet. Berättelsen ska innehålla uppgifter om väsentliga händelser under räkenskapsperioden och efter dess utgång, en uppskattning om den framtida utvecklingen samt en redogörelse för utfallet av målen i planen för nyttjande och vård.

På fiskeriområdets bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut tillämpas bokföringslagen (1336/1997).

Fiskeriområdet är skyldigt att förrätta revision årligen. På revisionen tillämpas revisionslagen (1141/2015).

Närmare bestämmelser om den berättelse som avses i 1 mom. och om dess innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

32 §

Tillsyn över fiskeriområdets verksamhet

Landskapet övervakar verksamheten i fiskeriområdena inom sitt område. Landskapet har trots sekretessbestämmelserna rätt att av fiskeriområdet och revisorerna få de uppgifter, handlingar och utredningar som det anser att behövs för tillsynen. Uppgifter som fiskeriområdet gett med avseende på tillsynen får inte röjas för utomstående eller användas för något annat ändamål utan tillstånd av fiskeriområdet. Fiskeriområdet ska underrätta landskapet om namn och kontaktuppgifter för styrelsens ordförande och vice ordförande samt verksamhetsledaren.

33 §

Regionala fiskerisamarbetsgrupper

Landskapet tillsätter inom sitt område en fiskerisamarbetsgrupp som ska biträda vid skötseln av fiskeriärenden inom området, samordningen av uppfattningar och utnyttjandet av forskningsrön. En fiskerisamarbetsgrupp tillsätts för fem år i sänder och består av företrädare för fiskeriområdena, fiskeri- och miljöorganisationerna, forskningen och förvaltningen samt inom samernas hembygdsområde av företrädare för sametinget.

Fiskerisamarbetsgruppen styrs av landskapet och har till uppgift att göra framställningar och ta initiativ som gäller ordnande av fisket och vård av fiskbestånden. Samarbetsgruppen bedömer planerna för nyttjande och vård och de nyttjande- och vårdåtgärder som föreslås i dem, och gör framställningar i syfte att samordna åtgärder som föreslagits i planerna för vård och nyttjande inom olika områden samt i de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna. Samarbetsgruppen lägger för landskapet fram ett förslag till indelning av området i fiskeriområden.

37 §

Godkännande av planen för nyttjande och vård

Landskapet godkänner planen för nyttjande och vård. Planen ska godkännas om den

- 1) uppfyller de krav som ställs i denna lag,
- 2) är förenlig med de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna och inte försvårar genomförandet av dem,
- 3) är förenlig med andra planer för nyttjande och vård, och
- 4) har behandlats i en regional fiskerisamarbetsgrupp.

Om planen gäller samernas hembygdsområde är, utöver det som föreskrivs i 1 mom., en förutsättning för godkännande att den förhandlingsplikt som avses i 9 § i sametingslagen (974/1995) fullgörs.

Om ett förslag till plan för nyttjande och vård inte uppfyller förutsättningarna för godkännande, kan landskapet sända det tillbaka till fiskeriområdet för ny beredning.

Om ett fiskeriområde inte utarbetar ett förslag inom utsatt tid eller trots att förslaget sänts tillbaka inte utarbetar ett sådant förslag som uppfyller förutsättningarna för godkännande, behöver landskapet inte betala fiskeriområdet de medel som avses i 82 § 1 mom. 2 punkten för när ett förslag som uppfyller förutsättningarna för godkännande har lämnats till landskapet.

I enlighet med de befogenheter som anges i 53, 54 och 57 §, 67 § 4 mom. och 71 § 3 mom. kan landskapet i ett beslut om godkännande av planen genomföra fiskeriområdets förslag till behövliga åtgärder för regional reglering av fisket genom att begränsa fisket inom området.

38 §

Giltigheten hos planen för nyttjande och vård samt ändring av planen

En plan för nyttjande och vård gäller i högst tio år från godkännandet. Om ingen ny plan har godkänts före den tidpunkt då den gamla planen upphör att gälla, ska den gamla planen gälla tills en ny plan har trätt i kraft.

Om fiskbeståndens tillstånd i fiskeriområdet under planens giltighetstid har förändrats så väsentligt att genomförandet av planen inte längre skulle uppfylla de mål som uppställts för den, ska fiskeriområdet vidta åtgärder för att ändra planen. Initiativet till att ändra planen kan tas av landskapet eller av fiskeriområdet.

Förslaget till ändring av planen ska läggas fram för landskapet för godkännande. Landskapet godkänner ändringarna som ett inslag i planen med iakttagande av det förfarande som anges i 37 §.

Ett förslag till en ny plan ska läggas fram för landskapet för godkännande senast sex månader innan den gällande planens giltighetstid går ut.

39 §

Övervakning av verkställigheten av planen för nyttjande och vård

Landskapet övervakar att fiskeriområdets plan för nyttjande och vård verkställs. Om ett fiskeriområde försummar att verkställa planen så att någon fiskarts eller något fiskbestånds livskraft äventyras på området, behöver landskapet inte betala fiskeriområdet de medel som avses i 82 § förrän verkställigheten har inletts.

40 §

Verkställighet och uppföljning av planen för nyttjande och vård

Nyttjandet och vården av fiskeriområdets fiskresurser ska ordnas i enlighet med den godkända planen för nyttjande och vård. Fiskeriområdet och innehavarna av fiskerätt svarar för planens genomförande till den del genomförandet gäller dem. Myndigheterna ska i sin verksamhet beakta de allmänna riktlinjer för nyttjande och vård av fiskresurserna som anges i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård.

RP 14/2018 rd

Landskapet ska inom sex månader från det att planen godkändes underrätta den myndighet som ansvarar för kommunens planläggning om planen. Dessutom ska landskapet underrätta jord- och skogsbruksministeriet om sådana i planen inkluderade förslag till regleringsåtgärder som förutsätter ändring av lagstiftningen eller som inverkar på utarbetandet och utvecklandet av de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna.

Fiskeriområdet, landskapet samt en regional fiskerisamarbetsgrupp ger akt på effekterna av att planen verkställs och på måluppfyllelsen. Landskapet har rätt att på begäran få uppgifter av fiskeriområdet om hur planen har utfallit.

47 §

Dispens som ges av landskapet.

Landskapet kan för utplantering som utgör överflyttning, för fiskodling, forskning, bevarande av fisketraditioner, fullgörande eller nyttjande av fiskeriekonomiska skyldigheter eller för något annat ändamål med anknytning till nyttjande och vård av fiskresurserna, av grundad anledning ge dispens för att

1) använda en förbjuden fiske- eller fångstmetod eller ett förbjudet fiskeredskap eller för att förvara ett förbjudet fiskeredskap,

2) fiska vid en förbjuden tidpunkt,

3) behålla fångst som överstiger den tillåtna mängden,

4) använda fler fångstredskap än det tillåtna antalet,

5) fånga och behålla fisk som enligt vad det bestämts ska släppas fri,

6) fiska i ett område där det råder förbud mot fiske,

7) bedriva fiske av en fredad fiskart eller ett fredat fiskbestånd,

8) frångå förbudet enligt 91 § 2 mom. i fråga om fångst vid fisketävlingar.

Dispens får inte beviljas om det skulle äventyra syftet med en begränsning som anges i denna lag eller meddelats med stöd av den eller äventyra uppnåendet av målen för en plan för nyttjande och vård.

53 §

Landskapets befogenhet att begränsa fisket

Landskapet ska för bevarande av naturens mångfald för sin del sörja för ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna.

Landskapet kan, om det på ett vattenområde förekommer en fiskart eller ett fiskbestånd vars livskraft eller avkastning är försvagad eller riskerar att försvagas eller om vattenområdet är viktigt för en fiskarts eller ett fiskbestånds förökning, besluta om

1) förbud eller begränsning som gäller fiske med ett visst fångstredskap eller en viss fiskemetod,

2) förbud eller begränsning som gäller fiske under en viss tidpunkt,

3) begränsning av antalet fångstredskap som får användas,

4) förbud mot behållande av fångst som överstiger en viss mängd, samt

5) förbud mot behållande av fångade fiskar av ett visst kön eller en viss storleksklass eller behållande av fångade fiskar som inte har märkts på det sätt som föreskrivs med stöd av 75 §.

Dessutom kan landskapet besluta om en begränsning eller ett förbud enligt 1 mom. 1 och 2 punkten, om det är nödvändigt för att hindra en fara för sjötrafiken.

Begränsningar eller förbud enligt 1 och 2 mom. kan bestämmas att gälla för högst tio år i sänder. De kan vara olika för olika grupper av kommersiella fiskare.

Begränsningarna eller förbuden får inte inskränka nyttjandet av fiskerätten mer än vad som är nödvändigt för att målet för begränsningen eller förbudet ska uppnås. Begränsningarna ska vara förenliga med de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna och de får inte försvåra genomförandet av planerna.

54 §

Begränsning av allmänna fiskerättigheter

Landskapet kan inom ett visst vattenområde begränsa eller förbjuda mete, pilkfiske och handredskapsfiske, om det behövs

1) för att trygga målen för planen för nyttjande och vård eller säkerställa resultaten av en osedvanligt effektiv vård av fiskbeståndet,

2) för bedrivande av fiskeriforskning,

3) för att säkerställa fiskbeståndet,

4) för att säkerställa det ekonomiska utnyttjandet av sådan utplantering av fisk eller kräftor som skett i kommersiellt syfte eller i något annat särskilt syfte, eller

5) för att hindra upprepad eller fortgående störning inom lekområden för fisk.

Landskapet kan besluta om en begränsning eller ett förbud enligt 1 mom. för högst tio år i sänder, antingen på eget initiativ eller på begäran av en innehavare av fiskerätt, en kommersiell fiskare, ett fiskeriområde eller den vars intresse ärendet gäller. Begränsningen eller förbudet ska sökas skriftligen, och till ansökan ska det fogas utredning om grunderna för ansökan och om gränserna för det föreslagna begränsnings- eller förbudsområdet inklusive kartbilaga. Begränsnings- eller förbudsområdet kan sammanlagt utgöra högst 25 procent av fiskeriområdets vattenareal. Möjligheten att nyttja de allmänna fiskerättigheterna får inte genom begränsningarna eller förbuden försvagas mer än vad som är nödvändigt för att målet för begränsningen eller förbudet ska uppnås.

57 §

Landskapets rätt att bestämma om fångstmått

Landskapet kan för att beakta en extraordinär regional situation på ansökan av fiskerättsinnehavare eller fiskeriområdet eller på eget initiativ bestämma om sådana fångstmått i ett område som avviker från de med stöd av 56 § föreskrivna fångstmåtten för en fiskart eller ett fiskbestånd, om artens eller beståndets tillstånd inom området skiljer sig väsentligt från det som legat till grund för de föreskrivna fångstmåtten för arten eller beståndet.

Närmare bestämmelser om landskapets rätt att bestämma om fångstmått utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Avtal om skydd för saimenvikaren

Det berörda landskapet och ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet får ingå avtal om att begränsa och förbjuda fiske i ett visst vattenområde för att saimenvikarstammen ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus ska nås för saimenvikaren. Avtalet kan ingås för högst fem år åt gången.

61 §

Ersättningar för olägenhet som skyddet av hotade arter föranleder

Om ett förbud som föreskrivits med stöd av 59 § 1 mom. förorsakar ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet betydande olägenhet, har ägaren eller innehavaren rätt att få full ersättning för detta av staten. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet företäder staten i ersättningsärendet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse om ersättningen inte nås, kan en ansökan om förrättning för att bestämma ersättningen lämnas till Lantmäteriverket inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft. På bestämmandet av ersättningen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen betalas

från den dag då den ersättningsberättigade ansökte om förordnande om ersättningsförrättning hos Lantmäteriverket.

Rätt till ersättning enligt denna paragraf föreligger dock inte för en sådan olägenhet för vilken den som orsakats olägenheten är berättigad till ersättning med stöd av någon annan lag eller en överenskommelse.

64 §

Fastställande av vattendrag för vandringsfisk samt av fors- och strömområden

Med vattendrag för vandringsfisk avses ett sådant vattenområde som vandringsfisken använder som en viktig vandringsväg eller som ett viktigt förökningsområde.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas att även ett annat vattenområde än ett sådant som avses i 1 mom. ska vara ett vattendrag för vandringsfisk, om det behövs för att skapa förutsättningar för en naturlig livscykel för vandringsfisk.

Gränserna för fors- och strömområden inom vattendrag för vandringsfisk får fastställas genom beslut av landskapet.

67 §

Fiskled

I en älv som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten i vattenlagen och i ett sund eller en trängre led som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. i den lagen finns en fiskled, som ska hållas fri från fångstredskap för att trygga fiskens gång.

Fiskleden omfattar en tredjedel av älvens, sundets eller den trängre ledens bredd enligt medelvattenståndet, på det djupaste stället.

Där en älv förenas med havet eller en insjö, omfattar fiskleden en tredjedel av vattenområdets bredd enligt medelvattenståndet, på det djupaste stället, och sträcker sig så långt ut i öppna sjön att fiskens gång är tryggad.

Landskapet kan dock på ansökan av fiskerättsinnehavare eller fiskeriområdet eller på eget initiativ bestämma att fiskledens bredd eller sträckning under en viss tid av högst tio år ska vara en annan, om detta är nödvändigt för att trygga fiskens gång.

69 §

Utredande av gränserna för fiskleden och älvmynningsområden

Gränserna för en fiskled och sådana älvmynningsområden som avses i 66 § kan utredas och märkas ut på en karta vid en lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av landskapet, en innehavare av fiskerätt eller ett fiskeriområde. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och på förrättningen ska i övrigt tillämpas det som i fastighetsbildningslagen föreskrivs om rågång. Sökanden svarar för förrättningskostnaderna.

71 §

Fiske i fiskväg

I en fiskväg som anlagts för tryggande av fiskens gång samt på en sträcka av tvåhundra meter ovanför och nedanför denna eller någon annan motsvarande anordning är allt fiske förbjudet.

Fiske får inte bedrivas i en kanal som leder vatten till ett kraftverk eller något annat verk, inte heller på en sträcka av etthundra meter nedanför en i 4 § 1 punkten i dammsäkerhetslagen (494/2009) avsedd damm som sträcker sig över hela vattendraget.

Landskapet kan, om tryggandet av vandringsfiskbeståndet kräver det, för en viss tid av högst fem år förbjuda fiske nedanför en damm på en sträcka av högst femhundra meter samt även i

vattenmagasinet ovanför dammen och i en konstgjord sjö eller någon annan konstgjord bas-säng.

72 §

Undantag från förbud att fiska vid älvmyrning, i fiskled och i fiskväg

Landskapet kan bevilja ett tillfälligt tillstånd till fiske som är förbjudet enligt 66, 68 eller 71 §, om en sådan åtgärd är nödvändig för tryggnad av det allmänna fiskeriintresset eller av någon annan särskild orsak och inte äventyrar fiskens gång i vattendraget eller genomförandet av planen för nyttjande och vård.

74 §

Utplantering av fisk och kräfta

Utplantering av fisk är tillåten endast om utplantering av arten eller beståndet i vattendraget i fråga ingår i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård.

Tillstånd av landskapet behövs för utplantering för etablering av en ny art eller ett nytt bestånd samt för sådan utplantering som inte anges i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård. Tillstånd kan beviljas, om utplanteringen inte försvårar uppnåendet av målen för fiskeriområdets plan för nyttjande och vård och inte heller äventyrar bevarandet av ett livskraftigt fisk- eller kräftbestånd eller den biologiska mångfalden i det vattendrag där utplanteringen sker.

Landskapet kan förbjuda utplanteringar av fisk som härrör från ett sådant vattendrag eller en sådan vattenbruksanläggning som förknippas med risk för att fisk- eller kräftsjukdomar sprids till naturliga vatten.

Utplanteraren ska inom tre månader anmäla utplanteringen till det utplanteringsregister som avses i 94 § 1 mom. 4 punkten. Bestämmelser om de uppgifter om utplanteringen som ska införas i registret utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller dock inte utplanteringar som görs med stöd av 3 kap. 14 § i vattenlagen.

76 §

Dispens från utplanteringsförbud

Landskapet kan för forsknings-, utbildnings- och fiskodlingsändamål, för att hindra att förutsättningarna för kommersiellt fiske försvagas väsentligt eller av andra särskilda skäl bevilja dispens från förbuden i 73 och 74 § och från förbud som föreskrivits med stöd av de paragraferna.

77 §

Införsel av fisk och kräfta

Landskapet är den behöriga myndighet som avses i rådets förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk.

Införsel av andra än i Finland i vilt tillstånd förekommande fisk- eller kräftarter eller fisk- eller kräftbestånd eller könsceller av dem för utsläppande i naturliga vatten eller för vattenbruksändamål är förbjuden utan tillstånd av landskapet. Landskapet handlägger ansökningarna om införseltillstånd enligt förfarandet i den rådsförordning som nämns i 1 mom.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för beviljande av tillstånd som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

83 §

Fördelning av avgiftsmedel

Jord- och skogsbruksministeriet beviljar medel för de kostnader som föranleds av sådana landsomfattande åtgärder som avses i 82 § 1 mom. 1 punkten och för de kostnader som avses i 82 § 1 mom. 3 punkten.

Landskapet beviljar medel för de kostnader som föranleds av sådana regionala åtgärder som avses i 82 § 1 mom. 1 punkten och för sådana kostnader som avses i 2 och 4 punkten i nämnda moment inom gränser som bestäms av jord- och skogsbruksministeriet. På förfarandet vid beviljande av medel som anses utgöra statsunderstöd tillämpas vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001).

Fördelningen av ersättningar enligt 82 § 1 mom. 4 punkten mellan ägarna av vattenområden grundar sig på den belastning handredskapsfisket innebär för vattenområdet. Belastningen fastställs i planen för nyttjande och vård. Ett fiskeriområde som inte har en gällande plan för nyttjande och vård kan göra en separat framställning hos landskapet om den belastning som handredskapsfisket innebär och som ligger till grund för fördelningen. Fiskeriområdena svarar för det tekniska genomförandet av fördelningen. Om det belopp som vid fördelningen skulle tillfalla ägaren av ett vattenområde är högst 50 euro, delas medlen inte ut till ägaren utan kvarstår hos fiskeriområdet i fråga för att användas till vård av fiskbestånden. Ersättningarna betraktas inte som statsunderstöd som avses i statsunderstödslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet kan för mottagarna av medel uppställa resultatmål eller villkor för användningen av medel som ministeriet beviljar för kostnader och utgifter som avses i 82 § 1 mom. 1, 3 och 5 punkten. Landskapet kan uppställa ovannämnda resultatmål eller villkor för mottagarna av medel som landskapet beviljar för kostnader som avses i 82 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för och rapporteringen om beviljande av medel för kostnader och ersättningar som avses i 82 § 1 mom. 1–4 punkten och om användningen av och rapporteringen om medel för utgifter som avses i 82 § 1 mom. 5 punkten.

Landskapet Norra Savolax bistår jord- och skogsbruksministeriet vid ordnandet av det ansökningsförfarande som avses i 1 mom. och sköter ordnandet av det ansökningsförfarande som avses i 2 mom.

88 §

Grupper av kommersiella fiskare

De kommersiella fiskarna delas in i grupp I och grupp II.

Till grupp I hör

1) fysiska personer eller sammanslutningar vars genomsnittliga omsättning av försäljningen av fisk som fiskaren själv fångat eller av bearbetade fiskeriprodukter av sådan fisk under de tre senaste räkenskapsperioderna överstiger det belopp som anges i 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen (1501/1993), samt

2) fysiska personer eller sammanslutningar som under registreringsåret eller under det år som föregår detta har börjat eller börjar bedriva kommersiellt fiske och som lägger fram en av landskapet Egentliga Finland godkänd plan för det sätt på vilket omsättningen av försäljningen av fisk eller av bearbetade fiskeriprodukter senast den tredje räkenskapsperioden efter registreringen kommer att överstiga det belopp som anges i 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen.

Till grupp II hör de kommersiella fiskare som inte hör till grupp I. En fiskare placeras dessutom i grupp II om planen enligt 2 mom. 2 punkten för hur omsättningen kommer att utvecklas inte förverkligas.

Indelningen av kommersiella fiskare i grupper görs vid registreringen och därefter med tre års mellanrum, eller på fiskarens egen begäran.

Närmare bestämmelser om innehållet i den plan som avses i 2 mom. 2 punkten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

89 §

Registrering av kommersiella fiskare

Landskapet Egentliga Finland beslutar om registrering av kommersiella fiskare och om avföring av kommersiella fiskare ur registret.

Registreringen av en kommersiell fiskare gäller högst tre år i sänder. Landskapet Egentliga Finland utfärdar ett intyg över att den kommersiella fiskaren ingår i registret. En kommersiell fiskare som har för avsikt att fortsätta att bedriva kommersiellt fiske efter det att registreringen upphört ska skriftligen ansöka om förlängning av registreringen hos landskapet.

En kommersiell fiskare kan avföras ur registret, om fiskaren inte har gjort en ansökan enligt 1 mom. eller inte längre uppfyller förutsättningarna för införande i registret, eller om fiskaren vid upprepade tillfällen eller fortlöpande väsentligt bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den och trots en anmärkning eller varning från landskapet Egentliga Finland inte rättar till sin verksamhet.

Landskapet Egentliga Finland avför en kommersiell fiskare ur registret när denne har upphört med kommersiell fiskeverksamhet. En kommersiell fiskare är skyldig att omedelbart underrätta landskapet om förändringar som gäller förutsättningarna för registrering och om upphörande med verksamheten.

92 §

Fiskeriförvaltningens informationssystem

Med fiskeriförvaltningens informationssystem avses de register enligt 94 § som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

De register som ingår i fiskeriförvaltningens informationssystem förs av landskapen, Forststyrelsen och Naturresursinstitutet. Det register över fiskeriområden som avses i 94 § 1 mom. 6 punkten förs av fiskeriområdena. Varje registerförare svarar för de uppgifter som den har fört in i registren och för deras riktighet. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av förändringar av register som hör till fiskeriförvaltningens informationssystem och för driften och utvecklandet av de datasystem som är nödvändiga för förvaltningen av registren.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten för uppgifterna i informationssystemet och de handlingar som anknyter till dem samt på utlämnandet av uppgifter och handlingar och avgifterna för utlämnandet, och personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på behandlingen av personuppgifter.

101 §

Tillsyn över fiskeövervakarnas verksamhet

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna tillsynen över och styrningen av fiskeövervakarna. Landskapet svarar inom sitt område för tillsynen över fiskeövervakarnas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet samt landskapet har rätt att av fiskeövervakarna och av dem som ordnar utbildning för fiskeövervakare få de uppgifter som behövs vid tillsynen över dessa aktörers verksamhet i fråga om utförandet av fiskeövervakningsuppdrag och ordnandet av utbildning för fiskeövervakare.

103 §

Behörighetsvillkor för och godkännande som fiskeövervakare

Som fiskeövervakare godkänns den som

- 1) har rättshandlingsförmåga,
- 2) är känd för tillförlitlighet och redbarhet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppdraget, och
- 3) med godkänt resultat har avlagt det prov för fiskeövervakare som föreskrivs i 104 §.

Det landskap i vilket sökandens hemkommun är belägen godkänner på ansökan en person som fiskeövervakare. Godkännandet är i kraft tio år.

104 §

Utbildning och prov för fiskeövervakare

Landskapet svarar för anordnandet och övervakningen av prov för fiskeövervakare. Omprövning av landskapets beslut om provet får begäras hos landskapet i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).

Den utbildning för fiskeövervakare som föregår provet ska ge den som deltar i utbildningen med avseende på fiskeövervakningsuppdraget tillräcklig kännedom om fiskelagstiftningen och om grunderna för god förvaltning samt de övriga kunskaper och färdigheter som krävs i fiskeövervakningsuppdraget. Ett alternativ till utbildningen är annan tillräcklig förtrogenhet med fiskeövervakning som visas genom att det prov som avses i 1 mom. avläggs.

Närmare bestämmelser om utbildningen och provet för fiskeövervakare utfärdas genom förordning av statsrådet.

105 §

Kort och funktionsbeteckning för fiskeövervakare

Landskapet ger ett fiskeövervakarkort och en funktionsbeteckning till den som godkänts som fiskeövervakare. Fiskeövervakaren ska vid fiskeövervakningsuppdrag ha med sig kortet och den fullmakt som avses i 107 § och på begäran visa upp dessa. Vid fiskeövervakningsuppdrag ska fiskeövervakaren dessutom använda funktionsbeteckningen för fiskeövervakare.

Bestämmelser om innehållet i fiskeövervakarkortet och om utformningen av funktionsbeteckningen för fiskeövervakare utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

106 §

Återkallelse av godkännande som fiskeövervakare

Landskapet ska återkalla ett godkännande som fiskeövervakare, om fiskeövervakaren begär det.

Landskapet kan, om en muntlig anmärkning inte anses vara en tillräcklig påföljd, ge en skriftlig varning till en fiskeövervakare som handlar i strid med sina skyldigheter enligt denna lag.

Landskapet kan återkalla ett godkännande som fiskeövervakare, om fiskeövervakaren inte längre uppfyller behörighetsvillkoren enligt 103 § 1 mom. eller i väsentlig grad eller upprepade gånger bryter mot de bestämmelser och föreskrifter som gäller fiskeövervakning eller fiske, och en skriftlig varning inte kan anses vara en tillräcklig påföljd.

En fiskeövervakare vars godkännande har återkallats ska lämna tillbaka det fiskeövervakarkort och den funktionsbeteckning som avses i 105 § till det landskap som beslutat om återkallelsen. Återlämnandet ska ske inom en skälig tid som bestäms av landskapet.

107 §

Fiskeövervakares fullmakt och verksamhetsområde

En fiskeövervakare som godkänts i enlighet med 103 § har rätt att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna och föreskrifterna om fiske endast med stöd av en fullmakt som lämnats av ett landskap, ett fiskeriområde, ett delägarlag eller ägaren av ett vattenområde som inte hör till något delägarlag, och inom det område som anges i fullmakten. En fiskeövervakare med fullmakt av ett fiskeriområde har rätt att övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om fiske följs inom hela fiskeriområdets område, oberoende av om ett i 121 § avsett beslut om överföring av uppgifter till fiskeriområdet har fattats.

Fiskeriområdet, delägarlaget och ägaren av ett vattenområde som inte hör till något delägarlag är skyldiga att inom två månader från fullmaktens ikraftträdande lämna ett meddelande om

RP 14/2018 rd

innehållet i och giltighetstiden för fullmakten till det landskap till vars område fullmaktsgivarens område hör. Om fullmakten upphör att gälla tidigare än den ursprungliga giltighetstiden anger, ska landskapet omedelbart underrättas om detta.

117 §

Händelserapport

Fiskeövervakaren ska skriva en händelserapport om omhändertagande enligt 109 §, anmärkning enligt 115 § och åtgärdseftergift enligt 116 §. Uppgifterna i händelserapporten får användas bara för att säkerställa parternas rättsskydd och för tillsynen över fiskeövervakarnas verksamhet.

Följande uppgifter ska antecknas i händelserapporten:

- 1) personbeteckning och andra identifieringsuppgifter samt kontaktuppgifter för den som är föremål för åtgärden,
- 2) den misstänkta förseelse som man försöker utreda genom åtgärden,
- 3) åtgärdens art,
- 4) en förteckning över föremål som har omhändertagits,
- 5) tidpunkten för åtgärden och vem som utförde den.

Händelserapporterna ska årligen före utgången av januari månad det år som följer på fiskeövervakarens verksamhetsår lämnas in till det landskap som har godkänt fiskeövervakaren.

Landskapet ska bevara händelserapporterna två år räknat från den dag då de lämnades in, varefter rapporterna ska förstöras.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

123 a §

Beslutsavgift

Landskapet tar ut en avgift för de beslut som avses i 13, 18, 42, 53, 54, 57, 67, 71, 72, 74, 76, 77, 89 och 103–105 §. Avgiften får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna bestäms närmare i en taxa som antas av landskapet.

124 §

Sökande av ändring i beslut av landskapet

Ändring i sådana beslut av landskapet som avses i denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Landskapet kan bestämma att beslutet ska iakttas även om ändring söks, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets området i fråga eller största delen av det finns. Om denna grund inte kan tillämpas, bestäms den behöriga förvaltningsdomstolen så som anges i 12 § i förvaltningsprocesslagen.

Beslut som meddelats av en förvaltningsdomstol i fråga om tillstånd som avses i 13 och 16 §, registrering och avregistrering som avses i 87–89 § och skriftlig varning och återkallande av godkännande som avses i 106 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över förvaltningsdomstolens övriga beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

130 §

Utarbetande av de första planerna för nyttjande och vård samt av stadgar

Ett fiskeriområde ska inom två år från det att beslutet om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas enligt 129 § 1 mom. lägga fram den första i 35 § avsedda planen för nyttjande och vård för godkännande till landskapet. En plan för nyttjande och vård som godkänts enligt 79 § i den upphävda lagen förblir i kraft tills landskapet har godkänt en plan för nyttjande och vård enligt 37 § i denna lag.

Ett fiskeriområde ska inom ett år från det att beslutet om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas enligt 129 § 1 mom. lägga fram de stadgar som avses i 30 § för fastställelse till närings-, trafik- och miljöcentralen.

131 §

Övergångsbestämmelser om fiskeområdets uppgifter, rättigheter och skyldigheter

Rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter som gäller sådana fiskeområden som avses i 68 § i den upphävda lagen övergår till det fiskeriområde till vars område största delen av det fiskeområde som upplöses hör. När fiskeriområdena inte sinsemellan någon överenskommelse om saken, beslutar närings-, trafik- och miljöcentralen till vilket fiskeriområde fiskeområdenas rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter övergår i varje enskilt fall. I ärenden som är anhängiga vid en förvaltningsmyndighet eller domstol när denna lag träder i kraft blir fiskeriområdet part i stället för fiskeområdet.

Medel som är avsedda för ersättningar till vattenområdets ägare med stöd av 89 a och 91 § i den upphävda lagen och som deponerats hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i enlighet med 1 § i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) ska, när de lämnas tillbaka efter att den tidsfrist som avses i 7 § i den lagen löpt ut, betalas till det fiskeriområde där den ersättningsberättigade ägaren av vattenområdet är medlem. Om den ersättningsberättigade ägaren inte är känd, tillämpas på återlämnandet av medlen vad som föreskrivs i 1 mom.

135 §

Tidigare förvärvad rätt att hålla fångstredskap i fiskled

En före denna lags ikraftträdande lagligen förvärvad rätt att hålla ett fast eller stående fångstredskap i en kungsådra eller fiskled eller närmare en lax- eller sikförande älvs mynning än vad som föreskrivits om detta förblir i kraft.

När fiskerinäringens allmänna intresse kräver det kan landskapet ansöka om tillstånd för att lösa in en rätt som avses i 1 mom., om detta är nödvändigt för att målen i planen för nyttjande och vård ska uppnås.

Lantmäteriverket avgör en ansökan om inlösningstillstånd. På bestämmandet av ersättningen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättningen ska det betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen från den dag då den som har rätt till ersättning har ansökt hos Lantmäteriverket om förordnande av ersättningsförrättning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

142.

Lag

ändring av lagen om animaliska biprodukter

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om animaliska biprodukter (517/2015) 61 och 62 § och

ändras 3, 8, 12, 30, 31, 35, 44, 45, 48, 49, 52, 59, 68, 70, 71 och 73 §, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *biprodukter* animaliska biprodukter som avses i artikel 3.1 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 2) *framställda produkter* produkter som avses i artikel 3.2 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 3) *material* biprodukter och därav framställda produkter som hör till en viss biproduktskategori,
- 4) *driftansvarig* en sådan driftansvarig som avses i artikel 3.11 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 5) *djurhållningsplats* en plats där produktionsdjur, hundar i hundgårdar eller fluglarver som ska användas som fiskagn hålls eller föds upp,
- 6) *foderblandningscentral* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för försäljning, förmedling eller distribution producerar eller bearbetar foder för pälsdjur och hundar i hundgårdar,
- 7) *fodercentral på gård* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för utfodring av sådana djur som nämns i 6 punkten producerar eller bearbetar foder som ska användas endast inom samma djurhållningsplats,
- 8) *uppsamlingscentral* en sådan anläggning som avses i punkt 53 i bilaga I till genomförandeförordningen och som för försäljning, förmedling eller distribution samlar upp eller bearbetar vissa biprodukter som är avsedda att användas som foderråvara eller foder för pälsdjur, hundar i hundgårdar, djurparksdjur eller fluglarver som ska användas som fiskagn,
- 9) *bearbetningsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 58 i bilaga I till genomförandeförordningen,
- 10) *anläggning för tillverkning av sällskapsdjursfoder* en sådan anläggning som avses i punkt 57 i bilaga I till genomförandeförordningen,
- 11) *biogasanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 52 i bilaga I till genomförandeförordningen,
- 12) *komposteringsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 54 i bilaga I till genomförandeförordningen,
- 13) *livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel* sådana livsmedel som avses i artikel 10 f i förordningen om animaliska biprodukter,
- 14) *matavfall* sådant matavfall som avses i punkt 22 i bilaga I till genomförandeförordningen,
- 15) *kadaver* döda djur,
- 16) *pälsdjurskadaver* döda pälsdjur som skinnet har avlägsnats från,
- 17) *behörig myndighet* Livsmedelssäkerhetsverket eller ett landskap, beroende på vilken myndighet som enligt denna lag är behörig att behandla ärendet,
- 18) *tillsynsmyndighet som avses i livsmedelslagen* en sådan myndighet som avses i 30–32 § i livsmedelslagen,
- 19) *livsmedelsföretagare* en sådan företagare som avses i 6 § 11 punkten i livsmedelslagen,
- 20) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,
- 21) *hundar i hundgårdar* hundar som yrkesmässigt hålls eller föds upp i hundgårdar och som i allmänhet inte hålls i bostadsutrymmen,
- 22) *nötkreatur* alla raser av tama nötkreatur, bison och vattenbuffel,
- 23) *hästdjur* hästar, åsnor och zebbor samt deras avkomma,
- 24) *fjäderfä* sådana fågelarter som i regel föds upp eller hålls för produktion av kött, ägg eller andra produkter, för utsättning av fjädervilt i naturen eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovannämnda fåglar,

25) svin tamsvinsraser och hägnade vildsvinsraser.

8 §

Utfodring av djurparksdjur med kategori 1-material

Trots bestämmelserna i artikel 12 i förordningen om animaliska biprodukter kan landskapet bevilja en registrerad djurpark tillstånd att använda kategori 1-material från djur i djurparken för utfodring av djur i djurparken. Bestämmelser om förutsättningarna för tillstånd finns i kapitel II avsnitt 4 i bilaga VI till genomförandeförordningen.

12 §

Krav för prover för forskning och diagnostik samt för varuprover och visningsobjekt

Bestämmelser om användning av biprodukter och därav framställda produkter för forskningsändamål och andra specifika ändamål och om förutsättningarna för sådan användning finns i artikel 17.1 i förordningen om animaliska biprodukter.

Med avvikelse från 1 mom. ska tillstånd för användning av biprodukter i kategori 1 och därav framställda produkter sökas hos det landskap där användarens verksamhetsområde finns, om inte användaren har ett av Livsmedelssäkerhetsverket beviljat importtillstånd för biprodukterna i fråga eller därav framställda produkter. Tillstånd behövs dock inte för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Livsmedelssäkerhetsverket och till veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet.

30 §

Bortskaffande under exceptionella förhållanden

Landskapet kan bevilja tillstånd att bortskaffa sådant material som avses i artikel 19.1 c i förordningen om animaliska biprodukter genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats i områden där det är motiverat av klimatrelaterade skäl eller av skäl som följer av en naturkatastrof eller andra exceptionella förhållanden, eller om bortskaffande på annat sätt i praktiken inte är möjligt.

Landskapet kan i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 23 § i lagen om djursjukdomar och Livsmedelssäkerhetsverket i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 26 § i den lagen, på det sätt som föreskrivs i artikel 19.1 e i förordningen om animaliska biprodukter, vid utbrott av djursjukdom besluta om bortskaffande genom nedgrävning i marken eller, med avvikelse från förbudet i 27 § i denna lag, genom förbränning på öppen eld, av annat än sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 a i) i förordningen om animaliska biprodukter, om transport till närmaste bearbetningsanläggning skulle förorsaka fara för hälsan eller om kapaciteten i bearbetningsanläggningen har överskridits till följd av djursjukdomsepidemin.

31 §

Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning

Bestämmelser om skyldigheten för driftansvariga som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning att föra bok finns i kapitel IV avsnitt 6 i bilaga VIII till genomförandeförordningen. Bokföring krävs dock inte när det gäller nedgrävning av sällskapsdjur.

Vid sjukdomsfall ska en anmälan om nedgrävning av biprodukter göras till landskapet utan dröjsmål innan nedgrävningen sker.

35 §

RP 14/2018 rd

Landskapets behörighet

Landskapet ska inom sitt verksamhetsområde registrera

- 1) uppsamlingscentraler, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 2) fodercentraler på gård,
- 3) driftansvariga som använder biprodukter för utfodring av djurparksdjur, av maskar och fluglarver som används som fiskagn samt av kräldjur och rovfåglar som inte hålls i djurpark,
- 4) driftansvariga som ansvarar för platser för utfodring av vilda djur med kadaver,
- 5) anläggningar som producerar och bearbetar produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 6) anläggningar som lagrar framställda produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri.

Landskapet ska inom sitt verksamhetsområde godkänna

- 1) sådana lagringsanläggningar som avses i artikel 24.1 j i) och ii) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 2) sådana anläggningar som avses i artikel 24.1 h och i) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri och sådana enheter för hygienisering som avses i kapitel II i) i bilaga IX till genomförandeförordningen,
- 3) anläggningar som bränner biprodukter och därav framställda produkter i enlighet med artikel 24.1 b, c och d i förordningen om animaliska biprodukter.

44 §

Landskapet

Landskapet ska inom sitt verksamhetsområde styra och utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt över efterlevnaden av förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen

Dessutom ska landskapet

- 1) utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som landskapet ska godkänna och registrera,
- 2) vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt och registrerat, med undantag för anläggningar som finns i anslutning till slakterier och över vilka tillsynen i sin helhet hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter,
- 3) inspektera de övriga platser inom sitt verksamhetsområde där biprodukter och därav framställda produkter samlas in, transporteras, hanteras, omvandlas, bearbetas, lagras, släpps ut på marknaden, distribueras, används eller bortskaffas.

En veterinär i tjänsteförhållande som utsetts av landskapet ska på den driftansvariges begäran utfärda ett hälsointyg för obearbetad naturgödsel i enlighet med kapitel I avsnitt 1 punkt 3 i bilaga XI till genomförandeförordningen samt utföra övriga uppgifter som hör till tjänsteveterinären enligt de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag.

45 §

Statens ämbetsverk på Åland

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

48 §

Handräckning av landskapet

RP 14/2018 rd

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov få handräckning av landskapet för att sköta den tillsyn som enligt 43 § hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter, när detta i enskilda fall är ändamålsenligt med beaktande av uppgiftens karaktär och omfattning.

49 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska göra upp en årlig riskbaserad riksomfattande tillsynsplan för att ordna biprodukttillsynen. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (*förordningen om offentlig kontroll*).

Landskapet ska utarbeta en regional plan för hur landskapets uppgifter enligt denna lag ordnas inom landskapets område. I den regionala planen ska den riksomfattande tillsynsplanen beaktas.

52 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretessplikten i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Uppgifter som vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter eller om en enskilds personliga förhållanden får trots sekretessplikten lämnas ut till

1) statens, landskapens och kommunernas myndigheter för utförande av uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott,

3) utländska organ och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

59 §

Avgifter

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Landskapet tar ut avgifter av den driftansvariga för följande prestationer i enlighet med en taxa som landskapet godkännt:

1) beviljande av tillstånd enligt 8 och 12 § samt 30 § 1 mom.,

2) registrering av driftansvariga och anläggningar samt beslut om godkännande av driftansvariga och anläggningar,

3) tillsyn över registrerade och godkända driftansvariga och anläggningar som avses i 35 § samt övrig tillsyn som avses i 44 §,

4) sådant intyg som avses i 44 § 2 mom. och den tillsyn som behövs för beviljandet av intyget.

För landskapets i 46 § avsedda tillsyn över livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs tas avgifter ut på det sätt som föreskrivs i livsmedelslagen.

RP 14/2018 rd

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra tillsynsåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av bestämmelserna finns dessutom i artikel 28 i kontrollförfordningen.

68 §

Återkallande av tillstånd

Om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkoren, kan Livsmedelssäkerhetsverket återkalla ett tillstånd som avses i 21 § 1 och 2 mom. och landskapet ett tillstånd som avses i 8 §, 12 § 2 mom. och 30 § 1 mom., om tillståndshavaren inte har avhjälpt bristerna inom utsatt tid.

70 §

Vite och hot om tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet kan förena ett föreläggande som avses i 63 §, ett förbud som avses i 64 § eller ett i 67 § avsett föreläggande om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

71 §

Överföring av beslutanderätt i vissa fall

Livsmedelssäkerhetsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel som avses i 63-65 och 67 § också inom området för ett landskap om verket av grundad anledning bedömer att de åtgärder som landskapet vidtagit är otillräckliga.

73 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag, förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till på basis av antingen områdets läge eller den driftansvariges hemort. Vid ansökan om ändring i ett beslut som gäller taxan för landskapets avgifter tillämpas dock vad som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller sådana beslut som avses i 10 kap. får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i andra ärenden får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut som fattas med stöd av denna lag, förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte fullföljdsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

143.

Lag

838

om ändring av lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (1709/2015) 7, 13, 14, och 17 – 20 § som följer:

7 §

Myndigheter

Landskapet utövar tillsyn över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf. Landskapet fattar beslut om genomförande av snabba utrotningsåtgärder i enlighet med artiklarna 17 och 18 i förordningen om invasiva främmande arter.

Tullen utövar tillsyn över importen enligt artikel 15 i förordningen om invasiva främmande arter och över att det importförbud från ett land utanför Europeiska unionen som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag följs.

Landskapet beviljar de tillstånd för *ex situ*-bevarande av invasiva främmande arter som avses i artikel 8 och de tillstånd för annan användning av invasiva främmande arter som avses i artikel 9 i förordningen om invasiva främmande arter och svarar för övervakningen av de verksamhetsställen som avses i tillstånden.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar de tillstånd för undersökning av invasiva främmande arter och för användning av dem i medicinsk produktion som avses i artikel 8 i förordningen om invasiva främmande arter och svarar för övervakningen av de verksamhetsställen som avses i tillstånden.

13 §

Återkallande av tillstånd

Den tillståndsmyndighet som avses i 7 § 3 och 4 mom. kan återkalla ett tillstånd som den beviljat, om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt har brutit mot villkoren i tillståndet och verksamheten inte har gjorts förenlig med tillståndet inom en skälig tid som satts ut av tillståndsmyndigheten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. finns det bestämmelser om återkallande av tillstånd som avses i artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter i artikel 8.5 i den förordningen.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återkallande av tillstånd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Rätt att få uppgifter och utföra inspektion

Landskapet, Tullen och Livsmedelssäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att av varandra, av aktörer och av dem som bedriver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt förordningen om invasiva främmande arter eller verksamhet som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag.

Landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket eller en tjänsteinnehavare eller tjänsteman som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) röra sig på annans område,
 - 2) få tillträde till en plats där det bedrivs sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter eller som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag,
 - 3) utföra inspektioner, undersökningar och mätningar samt ta prover.
- Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) följas.

RP 14/2018 rd

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur.

Bestämmelser om Tullens befogenheter finns i tullagen (304/2016).

17 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Landskapet kan

1) förbjuda den som i strid med artikel 7.1 i förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den innehar, föder upp eller odlar, transporterar, på marknaden släpper ut, förmedlar eller säljer eller på annat sätt överlåter en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse från att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna,

2) förelägga den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i miljön släpper ut en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse att utrota förekomsten av den art som har kommit ut i miljön,

3) förelägga den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot förbudet enligt 3 § 1 mom. mot att släppa ut främmande arter i miljön att utrota förekomsten av den art som till följd av överträdelser har kommit ut i miljön,

4) förelägga en fastighetsägare eller fastighetsinnehavare att fullgöra sin skyldighet enligt 4 §,

5) förelägga en aktör att fullgöra sin skyldighet enligt 5 §.

Landskapet ska när det meddelar ett föreläggande som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten även bestämma på vilket sätt en fågel- eller däggdjursart som betraktas som främmande art eller invasiv främmande art ska utrotas.

Landskapet ska, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud eller ett föreläggande som den har meddelat med stöd av 1 mom. med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Om ett ärende som avses i 1 mom. inte har inletts på landskapets initiativ, får ärendet inledas skriftligen av en kommun eller samkommun på vars verksamhetsområde överträdelser eller försummelsen framträder eller till vars område konsekvenserna av överträdelser eller försummelsen kan utsträcka sig samt av en myndighet som övervakar allmänintresset i ärendet eller av någon annan som sköter en offentlig förvaltningsuppgift och övervakar allmänintresset i ärendet.

18 §

Beslagtagande och förstöring

Landskapet eller en tjänsteinnehavare som förordnats av det kan bestämma att en invasiv främmande art som innehas i strid med förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den ska tas i beslag och förstöras.

Den rätt som föreskrivs i 1 mom. har också Livsmedelssäkerhetsverket eller en tjänsteman som förordnats av verket när de sköter tillsynsuppgifter som avses i 7 § 3 mom.

Bestämmelser om beslag av varor finns i tvångsmedelslagen (806/2011).

19 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som meddelats av landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i beslut som meddelats av Tullen får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen.

20 §

Anmälan till förundersökningsmyndighet

Om landskapet eller Livsmedelsverket har sannolika skäl att misstänka att det har skett en sådan straffbar gärning som avses i 21 §, ska det göra en anmälan om saken till polisen eller Tullen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med beaktande av omständigheterna är ringa och allmänintresset inte kräver en närmare utredning av saken.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

144.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) 10, 11, 16, 17, 19–22, 25, 26, 29, 30, 39 och 48 §, och
fogas till lagen nya 45 a och 47 a §, som följer:

10 §

Fisketillstånd

Landskapet Egentliga Finland beviljar de fisketillstånd som avses i artikel 7 i rådets kontrollförfordning och i artikel 4 i kommissionens kontrollförfordning för minst ett och högst tio kalenderår åt gången. Landskapet Egentliga Finland för register över de fiskefartyg som har fått tillstånd och över innehavarna av fiskelicens på fiskefartygen.

Om fisketillstånd söks för fler fiskefartyg än vad som är möjligt att bevilja enligt bestämmelserna om Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik, ges sådana innehavare av fiskelicens företräde vilkas fiskefartyg under licenshavarens besittningstid till landskapet Egentliga Finland, eller till den myndighet som före den 1 januari 2019 mottagit fångstdeklarationer, har rapporterat fångster av fiskbestånd som avses i tillståndet under ett flertal kalenderår under de sista fem åren som föregick det år då tillstånden förklarats lediga att sökas. Högst tio procent av tillstånden eller av den tillståndsmängd som tilldelats Finland genom en rättsakt av Europeiska unionen och som återstår efter den fördelning som avses ovan kan reserveras för sådana innehavare av fiskelicens vilkas fartyg inte har haft rapporterade fångster av fiskarten i fråga under ovan avsedda femårsperiod. Vid beviljandet av tillstånd som reserveras för dylika innehavare av fiskelicens ges sådana innehavare av fiskelicens företräde vars huvudmaskin på fiskefartyget har den lägsta maskineffekten i kilowatt.

Närmare bestämmelser om de fiskbestånd som avses i fisketillstånden och om fiskeredskapen, antalet tillstånd som ska beviljas, de fångstdeklarationer som avses i 2 mom., på vilket område och under vilken tid tillstånden är i kraft samt om förfarandet för ansökan om tillstånd får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om fiske utan fisketillstånd finns i artikel 3.1 a i rådets IUU-förordning.

11 §

Överföring av fisketillstånd

Om innehavaren av ett fisketillstånd överlåter det fartyg som nämns i tillståndet, och om inget annat skriftligen har överenskommit om fisketillståndet mellan parterna i överlåtelsen, överför landskapet Egentliga Finland fisketillståndet för den återstående tiden på fartygets nya fiskelicensinnehavare, om fartygets nationalitet inte ändras med anledning av överlåtelsen. Innehavaren av fisketillståndet kan komma överens med förvärvaren att fisketillståndet inte åtföljer det fartyg som överlåts. I detta fall överför landskapet Egentliga Finland tillståndet på ett annat av överlåtarens fiskefartyg, om detta är möjligt enligt Europeiska unionens rättsakter och om det inte är förbjudet någon annanstans i lag.

16 §

Överföring av överlåtbara nyttjanderätter

En innehavare av överlåtbara nyttjanderätter har rätt att överföra en överlåtbar nyttjanderätt helt eller delvis till en kommersiell fiskare som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet. Överlåtbara nyttjanderätter får dock inte överföras till en kommersiell fiskare som har hemvist i landskapet Åland.

Ett dödsbo eller konkursbo för en innehavare av överlåtbara nyttjanderätter kan överföra en överlåtbar nyttjanderätt under samma förutsättningar som den ursprungliga rättsinnehavaren.

Efter överföringen får nyttjanderätterna hos den till vilken nyttjanderätten överförs inte överskrida den maximiandel av överlåtbara nyttjanderätter som anges i 14 §.

En överlåtbar nyttjanderätt för strömmingsfiske med ryssja får inte överföras till överlåtbara nyttjanderätter för trålfiske, och en överlåtbar nyttjanderätt för laxfiske får inte överföras till andra än sådana kommersiella fiskare i grupp I enligt 88 § i lagen om fiske (379/2015) som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

En innehavare av överlåtbara nyttjanderätter som har hemvist norr om breddgraden 64°00'N får inte överföra en överlåtbar nyttjanderätt för laxfiske till en sådan kommersiell fiskare vars hemvist ligger söder om denna breddgrad.

Överföringen av en överlåtbar nyttjanderätt träder i kraft då landskapet Egentliga Finland har antecknat överföringen i det register som avses i 30 §. Den som överför rätten och den till vilken rätten överförs ska göra en gemensam ansökan om att få överföringen antecknad.

Bestämmelser om förfarandet i anknytning till ansökan om antecknande av överföring som avses i 6 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Icke-överlåtbara nyttjanderätter för kommersiella fiskare som börjar bedriva kommersiellt fiske

Till en fiskare som avses i 88 § i lagen om fiske och som har registrerats som en sådan kommersiell fiskare i grupp I som börjar bedriva kommersiellt fiske och som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet får landskapet Egentliga Finland på skriftlig ansökan fördela en sådan icke-överlåtbar nyttjanderätt för strömmingsfiske eller laxfiske med ryssja som gäller högst fem kalenderår åt gången och som beviljas per kommersiella fiskare och vars storlek motsvarar högst två promille av den del av Finlands fiskekvot av strömming eller lax som återstår efter fördelningen av de kvotmängder till landskapet Åland som avses i 12 § och de särskilda fiskekvoter som avses i 18 §.

Av Finlands varje fiskekvot av strömming och lax får icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas sammanlagt till en andel som högst motsvarar fyra procent av den del av Finlands fiskekvot i fråga som återstår efter fördelningen av den kvotmängd till landskapet Åland som avses i 12 § och den särskilda fiskekvot som avses i 18 §. Om alla de sökande som uppfyller kraven i 1 mom. inte kan beviljas icke-överlåtbara nyttjanderätter till två promille utan att maximiandelen på fyra procent överskrids, ska det av den återstående andelen av Finlands fiskekvot fördelas lika stora icke-överlåtbara nyttjanderätter till de sökande som uppfyller kraven i 1 mom.

Bestämmelser om ansökan om de icke-överlåtbara nyttjanderätter som ska fördelas till kommersiella fiskare som börjar bedriva verksamhet, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Förfarande för fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Innan de aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 2 och 3 mom. fördelas enligt de icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätterna, drar jord- och skogsbruksministeriet av de i 12 § 2 mom. avsedda kvotmängder som ska överföras till landskapet Åland och de i 18 § avsedda särskilda fiskekvoterna från varje Finlands årliga fiskekvot av strömming, vassbuk och lax.

Av det som återstår av Finlands fiskekvot efter de avdrag som avses i 1 mom. fördelat landskapet Egentliga Finland den aktörsspecifika fiskekvoten utifrån en icke överlåtbar nyttjanderätt enligt den andel i promille som den icke-överlåtbara nyttjanderätten anger.

Av det som återstår av Finlands fiskekvot efter de avdrag som avses i 1 mom. och den fördelning som utförts enligt 2 mom. fördelar landskapet Egentliga Finland den aktörsspecifika fiskekvoten utifrån av en överlåtbar nyttjanderätt enligt den andel i promille som den överlåtbara nyttjanderätten anger.

Aktörsspecifika fiskekvoter och outnyttjade kvotdelar som enligt kvotförordningen om Östersjön och rådets förordning (EG) nr 847/96 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren inte kan överföras till det följande kalenderåret, återgår den 6 januari det kalenderår som följer på tillämpningsåret för de nämnda förordningarna till jord- och skogsbruksministeriet för att förvaltas av det.

20 §

Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Landskapet Egentliga Finland fördelar Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax till aktörsspecifika fiskekvoter för kalenderåret enligt de ansökningar som inkommit före utgången av tidsfristen från innehavarna av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter och i enlighet med de förfaranden som avses i 19 §. Landskapet beaktar i sitt beslut sådana eventuella avstående från aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 23 § samt i 27 § 5 mom. avsedda förluster av aktörsspecifika fiskekvoter som följer av obetalda bruksavgifter.

Landskapet Egentliga Finland får med stöd av ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet fastställa temporära aktörsspecifika fiskekvoter för det följande året så att de temporära kvoterna uppgår till högst 90 procent av de aktörsspecifika fiskekvoter som utifrån överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas från en viss fiskekvot som tilldelats Finland, om

1) behandling av ändringssökande eller annan domstolsbehandling som påverkar fördelningen av Finlands fiskekvot pågår, eller

2) kvotförordningen om Östersjön inte har publicerats och Finlands fiskekvoter för strömming, vassbuk och lax för det följande året inte har fastställts, varvid de temporära aktörsspecifika fiskekvoterna dessutom får uppgå till högst den nedre gräns som anges i en vetenskaplig rekommendation av Internationella havsforskningsrådet.

När jord- och skogsbruksministeriet har utrett användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året, kan ministeriet enligt förfarandet i 28 § fördela i 27 § 2 och 3 mom. avsedda eventuella överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten samt vid behov ändra beslut om de överlåtbara nyttjanderätterna. Utgående från uppgifterna om användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året eller när de grunder som avses i 2 mom. i denna paragraf inte längre föreligger, ändrar landskapet Egentliga Finland vid behov beslut om aktörsspecifika fiskekvoter eller temporära aktörsspecifika fiskekvoter.

När eventuella ändringar av beslut som avses i 3 mom. har gjorts och Europeiska kommissionen genom förordning har bekräftat eventuella överföringar av Finlands fiskekvoter eller avdrag från det föregående året, ändrar landskapet Egentliga Finland vid behov sina beslut om de aktörsspecifika fiskekvoterna. De tillägg som följer av Europeiska kommissionens förordning fördelas till innehavarna av icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätter i proportion

RP 14/2018 rd

till deras andelar medan avdragen fördelas mellan de innehavare som har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot under det föregående året i proportion till storleken på de överskridna kvoterna.

Bestämmelser om ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Inverkan på aktörsspecifika fiskekvoter vid ändringar av Finlands fiskekvoter

Om Finlands fiskekvot minskar eller ökar mitt i kalenderåret genom ett beslut av Europeiska unionens råd, ska landskapet Egentliga Finland vid behov ändra det beslut om aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 20 § 3 eller 4 mom. så att tilläggen till och avdragen från Finlands fiskekvoter fördelas till innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter i proportion till de överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätterna.

22 §

Överföring av aktörsspecifika fiskekvoter

En innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot får överföra den aktörsspecifika fiskekvoten helt eller delvis till en kommersiell fiskare som är registrerad i det register som avses i 30 §. Ett dödsbo eller konkursbo för en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot kan överföra den aktörsspecifika fiskekvoten under samma förutsättningar som den ursprungliga rättsinnehavaren.

I laxfiske får en aktörsspecifik fiskekvot överföras endast till en sådan kommersiell fiskare som har registrerats som kommersiell fiskare i grupp I enligt 88 § i lagen om fiske och som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

En innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot som har hemvist norr om breddgraden 64°00'N får inte överföra en aktörsspecifik fiskekvot för lax till en sådan kommersiell fiskare som har hemvist söder om den breddgraden.

Om innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot överför en aktörsspecifik fiskekvot eller en del av den till en kommersiell fiskare som inte har registrerats i det register som avses i 30 §, ska den som överför kvoten och den till vilken kvoten överförs göra en gemensam ansökan hos landskapet Egentliga Finland om att få överföringen antecknad. Landskapet Egentliga Finland kontrollerar att den som kvoten överförs till är registrerad som kommersiell fiskare och äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

Överföringen av en aktörsspecifik fiskekvot träder i kraft den dag för vilken landskapet Egentliga Finland har fastställt överföringen i det register som avses i 30 §.

Bestämmelser om förfaranden för överföring, ansökan och beslutsfattande i fråga om aktörsspecifika fiskekvoter enligt 2–4 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Specialbestämmelser om laxfångster

Första försäljning av lax som fiskats i havsområdet är tillåten endast för en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot. Övriga kommersiella fiskare ska frisläppa laxarna vid fiske med rys-sja. Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot för lax ska märka de laxar som ska säljas med den identifieringsbeteckning som fås från landskapet Egentliga Finland på så sätt att innehavaren av den aktörsspecifika fiskekvot från vilken laxen härstammar kan identifieras.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas om

- 1) maximimängden av den laxfångst som tillåts per kommersiell fiskare i ett visst område eller under en viss tid,
- 2) begränsningar av laxfångstens sammansättning, och
- 3) förfaranden för märkningen av den fångst som gäller de aktörsspecifika fiskekvoterna.

När förordningar enligt 2 mom. utfärdas får de skyldigheter som följer av dem föreskrivas olika för olika grupper av kommersiella fiskare samt olika för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter och övriga kommersiella fiskare.

26 §

Bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter

Innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter ska till staten betala bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter.

Bruksavgiften beräknas genom att multiplicera storleken på den aktörsspecifika fiskekvoten med priset per ton på strömming och vassbuk eller styckepriset på lax. Bestämmelser om de priser per ton och per fisk på strömming, vassbuk och lax som bestäms enligt primärproducentens genomsnittliga marknadspris så att priserna i genomsnitt inte överskrider en och en halv procent av det marknadspris som primärproducenten får per ifrågavarande ton fisk eller en enskild fisk utfärdas genom förordning av statsrådet.

I det beslut om fördelning som avses i 20 § 1 mom. och som gäller de aktörsspecifika fiskekvoterna fastställer landskapet Egentliga Finland en bruksavgift för den aktörsspecifika fiskekvot som innehavaren av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter får.

29 §

Skyldigheter för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna

Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot ska ordna sin fiskeverksamhet och följa upp utnyttjandet av sin aktörsspecifika fiskekvot med beaktande av verkningarna av en eventuell överskridning av kvoten så att de fångster som innehavaren av den aktörsspecifika fiskekvoten fiskar inte överskrider den aktörsspecifika fiskekvot som fördelats eller som ska fördelas till innehavaren.

Det är förbjudet att fiska Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax utan en aktörsspecifik fiskekvot, med undantag av det fiske som bedrivs på basis av de särskilda fiskekvoter som avses i 18 §. Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot får inte utnyttja Finlands ovan avsedda fiskekvoter, om den aktörsspecifika fiskekvoten har fyllts. Fisket ska avbrytas omedelbart om det är uppenbart att den aktörsspecifika fiskekvoten har fyllts. Landskapet Egentliga Finland kan bevilja tillstånd för trålfiske eller fiske med ryssja i forsknings- och utbildningssyfte utan aktörsspecifik fiskekvot på så sätt att fångsten hänförs till en särskild fiskekvot.

Bestämmelser om den påföljdsavgift som påförs för allvarlig överträdelse på grund av fiske utan en aktörsspecifik fiskekvot och, fiske som överskrider denna kvot och om överträdelse av skyldigheten enligt 25 § att märka lax finns i 51 och 52 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken.

Om en sådan innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot som har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot samtidigt är innehavare av en överlåtbar nyttjanderätt, ska en mängd som motsvarar den överskridna mängden dras av från den aktörsspecifika fiskekvoten för det följande året som fördelats till innehavaren av den överlåtbara nyttjanderätten och denna andel av den aktörsspecifika fiskekvoten ska återgå till staten.

Om en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot överskrider sin aktörsspecifika fiskekvot, har innehavaren efter landningen av fångsten 72 timmar på sig att skaffa flera aktörsspecifika fiskekvoter samt att underrättalandskapet Egentliga Finland om detta för att undgå de påföljder som avses i 3 och 4 mom.

Bestämmelser om förfarandet vid överföringar enligt 5 mom. och om uppföljningen av aktörsspecifika fiskekvoter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Register över överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter inom kommersiellt fiske

Jord- och skogsbruksministeriet tar i bruk ett register för överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter (*fiskekvotsregister*) som ska ingå i det datasystem som avses i 29 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken. Registret används för skötseln av de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag.

Ansvariga för fiskekvotsregistret är jord- och skogsbruksministeriet samt landskapet Egentliga Finland. Huvudansvarig registerförare är landskapet Egentliga Finland. Bägge registeransvariga svarar för de uppgifter som de för in i registret och för uppgifternas riktighet. Registeruppgifterna får lämnas ut till Naturresursinstitutet för forskning och statistikföring.

39 §

Behörig registeransvarig

Landskapet Egentliga Finland är behörig registeransvarig när det gäller insjöfartyg. Landskapet Egentliga Finland beslutar om registrering och avregistrering av insjöfartyg, gör registeranteckningar om dem samt svarar för att anteckningarna är riktiga.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av registerföringen samt för upprätthållandet och utvecklandet av det informationssystem som krävs för att administrera registret.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

45 a §

Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som enligt denna lag hör till landskapet Egentliga Finland till en tjänsteinnehavare i landskapet.

47 a §

Avgifter

För registreringar enligt 39 § tar landskapet Egentliga Finland ut en avgift som får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Avgiftsgrunderna bestäms närmare genom beslut som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten i landskapslagen (/).

48 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som meddelats av jord- och skogsbruksministeriet samt landskapet Egentliga Finland enligt denna lag får sökas genom besvär hos Åbo förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs särskilt. I ett beslut som meddelats av Åbo förvaltningsdomstol får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

En myndighet som fattat ett beslut enligt denna lag har besvärsrätt i fråga om Åbo förvaltningsdomstols beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det.

Beslut som fattats med stöd av 12 § 3 mom., 15 § 1 mom., 17 § 1 mom., 20 § 1–4 mom., 21 § och 24 § 2 mom. ska iakttas även om ändring söks.

Vid ändringssökande iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

145.

Lag

om ändring av lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag (176/2017) 3, 6 och 13 § som följer:

3 §

Myndighet som beviljar dispens

Landskapet Lappland är den behöriga myndighet som avses i 38 § i den till avtalet hörande fiskestadgan.

6 §

Utarbetande och fastställande av en förvaltningsplan

Naturresursinstitutet svarar för Finlands del för beredningen av den förvaltningsplan som avses i artikel 4 i avtalet samt för sådan övervakning av och forskning om fiskbestånden i Tana älvs vattendrag som avses i artikel 12.

Naturresursinstitutet ska bereda planen i samarbete med landskapet Lappland samt med det i området behöriga fiskeriområdet enligt 23 § i lagen om fiske (379/2015).

Förvaltningsplanen fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Beslut om initiativ enligt artikel 4.5 till den andra parten om ändringar i förvaltningsplanen fattas av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Lokal övervakningsgrupp för avtalet

Landskapet Lappland tillsätter en lokal övervakningsgrupp med uppgift att utvärdera effekterna av avtalet. Den lokala övervakningsgruppen kan lägga fram förslag och ta initiativ om ordnandet av fisket och förvaltningen av fiskebestånden samt samordna områdets synpunkter. Den lokala övervakningsgruppen ska dessutom förmedla lokal traditionell kunskap till den övervaknings- och forskningsgrupp som avses i artikel 12 i avtalet samt vetenskapliga forskningsresultat om laxbestånden till intressentgrupper.

Den lokala övervakningsgruppen tillsätts för fem år i sänder och består av representanter för innehavarna av fiskerätt, fisketurismföretag, kommunerna inom området, fiskerihushållningsorganisationerna, förvaltningen, fiskeriområdet och sametinget.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

146.

Lag

om ändring av 22 § i sjöarbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjöarbetstidslagen (296/1976) 22 §, sådan den lyder i lag 151/2001, som följer:

22 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheten övervakar att denna lag och avtalen om ordinarie arbetstid enligt 20 b § iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

147.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om studieledighet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om studieledighet (273/1979) 15 § som följer:

15 §

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

148.

Lag

om ändring av 26 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) 26 § som följer:

26 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

149.

Lag

om ändring av 34 § semesterlagen för sjömän

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i semesterlagen för sjömän (433/1984) 34 § som följer:

34 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

150.

Lag

om ändring av 15 och 17 § i lagen om unga arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om unga arbetstagare (998/1993) 15 och 17 §, av dem 15 § sådan den lyder i lag 1517/2009, som följer:

15 §

Dispens

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på de villkor den bestämmer tillåta

1) av särskilda skäl att en person som avses i 2 § 3 mom. arbetar som aktör eller assistent i konstnärliga eller kulturella föreställningar samt vid andra liknande evenemang, förutsatt att verksamheten inte utgör någon fara för barnets säkerhet eller inverkar menligt på barnets hälsa, utveckling eller skolgång,

2) att en ung arbetstagare som har fyllt 14 år hålls i arbete med avvikelse från 2 § 2 mom. 2 punkten och 2 kap., om hans eller hennes utveckling i ett yrke eller någon annan viktig orsak förutsätter detta.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan dock inte ge tillstånd till att en ung arbetstagare utöver det i 5 § tillåtna antalet övertidstimmar hålls i övertidsarbete mera än 40 timmar under ett och samma kalenderår. Myndigheten kan inte heller bevilja undantag från de bestämmelser i 8 § 1 och 2 mom. som gäller vilotid.

17 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

151.

Lag

om ändring av arbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetstidslagen (605/1996) 14, 26, 27, 36 och 43 §, av dem 14, 27 och 36 § sådana
de lyder i lag 1518/2009 och 26 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1003/2014, som följer:

14 §

Exceptionell ordinarie arbetstid

Om arbetet till sin art är sådant att det utförs endast tidvis under den arbetstid per dygn under vilken arbetstagaren ska vara redo för arbete, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på de villkor som den fastställer ge tillstånd till undantag från 6 §.

Arbetsgivar- och arbetstagarföreningar vars verksamhetsområde omfattar hela landet har också rätt att i de fall som avses i 1 mom. med avvikelse från 6 § avtala om den ordinarie arbetstiden så som bestäms i 40 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på de villkor som den fastställer ge tillstånd att ordna arbetstiden enligt 7 § också i arbeten som inte nämns i paragrafen, om detta är nödvändigt.

26 §

Nattarbete

Arbete som utförs mellan klockan 23 och klockan 6 är nattarbete. Arbetsgivaren ska på begäran av arbetarskyddsmyndigheten lämna denna meddelande om nattarbete som utförs regelbundet. Nattarbete får utföras i följande fall:

- 1) i periodarbete,
- 2) i arbete i tre eller flera skift,
- 3) i arbete i två skift, dock högst till klockan 1,
- 4) i underhålls- och renhållningsarbete som gäller allmänna vägar, gator och flygfält,
- 5) på apotek,
- 6) vid tidningar och tidskrifter, på nyhets- och bildbyråer samt i arbete som utförs vid andra massmedier och i tidningsutbärning,
- 7) i service- och reparationsarbeten samt andra arbeten som är nödvändiga för att hålla i gång det normala arbetet i företag, sammanslutningar eller stiftelser och som inte kan utföras samtidigt med det normala arbetet eller i service- och reparationsarbeten som är nödvändiga för att förhindra eller begränsa skador,
- 8) på torvarbetsplatser under torvupptagningssäsongen,
- 9) i sågverks torkar,
- 10) vid uppvärmning av växthus och torkanläggningar,
- 11) med arbetstagarens samtycke i brådiskande sänings- och skördarbete, i arbete som direkt anknyter till djurfödelse eller behandling av sjukdom bland husdjur samt i annat sådant jordbruksarbete som på grund av sin natur inte kan skjutas upp,

12) med arbetstagarens samtycke i bagerier, dock så att arbetstagarens samtycke inte behövs för arbete som utförs mellan klockan 5 och klockan 6,

13) i arbete som på grund av sin natur utförs nästan endast om natten,

14) med tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och på de villkor som den fastställer, i arbete där arbetets tekniska art eller andra särskilda skäl kräver det,

15) i vårdarbete som utförs i arbetsgivarens hem.

I särskilt farliga eller i fysiskt eller psykiskt hänseende mycket ansträngande arbeten om vilka stadgas genom förordning eller bestäms genom ett kollektivavtal enligt 40 § 1 mom. får arbetstiden vara högst åtta timmar per dygn, om arbetet utförs som nattarbete.

27 §

Skiftarbete och nattskift i periodarbete

I skiftarbete ska skiften avlösa varandra regelbundet och växla vid på förhand överenskomna tidpunkter. Skiften anses avlösa varandra regelbundet då ett skift fortgår högst en timme in på följande skift eller om det blir högst en timmes paus mellan skiften. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja tillstånd till undantag från vad som föreskrivs i första meningen i detta moment.

I periodarbete får en arbetstagare enligt arbetsskiftsförteckningen hållas i nattarbete under högst sju på varandra följande arbetsskift. Med nattskift avses ett arbetsskift av vilket minst tre timmar infaller mellan klockan 23 och klockan 6.

36 §

Dispens

Om det på grund av arbetets oregelbundna natur är synnerligen svårt att göra upp en arbetsskiftsförteckning, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet helt eller delvis bevilja befrielse från denna skyldighet. I tillståndet till undantag kan bestämmas att ledigheten per vecka ska framgå av arbetsskiftsförteckningen.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har beviljat arbetsgivaren befrielse enligt 1 mom. och arbetsförhållandena inte har förändrats väsentligt efter att tillståndet beviljades, kan arbetsgivaren och arbetstagarnas representant som avses i 10 § komma överens om att den av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beviljade befrielsen ska fortgå.

43 §

Tillsyn

Arbeterskyddsmyndigheten övervakar efterlevnaden av denna lag och av lokala avtal om den ordinarie arbetstiden som ingåtts med stöd av 10 och 12 §.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

152.

Lag

om ändring av lönegarantilagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lönegarantilagen (866/1998) 3, 10, 13, 15, 19, 24, 26, 28 och 28 a §,

RP 14/2018 rd

sådana de lyder, 3, 13, 19 och 28 a § i lag 1633/2009, 10 och 24 § delvis ändrade i lag 1633/2009, 15 § i lagarna 938/2004 och 1633/2009, 26 § i lagarna 138/2003, 938/2004, 1093/2006 och 1633/2009 samt 28 § i lagarna 1633/2009 och 1157/2016, som följer:

3 §

Myndigheter

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen samt ansvarar för utvecklandet av lönegarantisystemet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

10 §

Ansökan och sökande

Ansökan ska inlämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. En lönegarantiansökan som gäller arbete utomlands kan utomlands också inlämnas till en finsk beskickning.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges i förordning, också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning.

Om arbetstagaren överför sin på arbetsförhållandet grundade fordran, har förvärvaren rätt till betalning enligt lönegarantin endast då förvärvaren är en arbetstagarorganisation.

13 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande

Konkursboets boförvaltare ska utan dröjsmål efter det att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. Boförvaltaren ska i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren ska ge arbetstagarna eller deras företrädare möjlighet att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

15 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en vecka efter lönegarantibeslutet. På beloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Den som erlägger betalning enligt lönegarantin ska som arbetstagares pensionslön meddela Pensionsskyddscentralen och som arbetstagares förskottsinnehållning underkastade lön Skatteförvaltningen det lönegarantibelopp på vilket inte har gjorts förskottsinnehållning eller som inte har minskats med de avgifter och premier som avses i 4 § 2 mom. Betalaren ska dessutom meddela Skatteförvaltningen de avgifter och premier enligt 4 § 2 mom. med vilka lönegarantin har minskats.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

19 §

Betalningslättnader

RP 14/2018 rd

Arbets- och näringsministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggheten av sysselsättningen eller av därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskäligen med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i arbets- och näringsministeriets och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut i ett ärende som gäller betalningslättning får inte sökas genom besvär.

24 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin.

26 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 21 och 22 § eller avvisats utan prövning får arbetstagaren söka ändring hos besvärsnämnden för social trygghet genom skriftliga besvär. Besvaren ska sändas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsnämnden för social trygghet.

Ändring i ett beslut av besvärsnämnden för social trygghet får sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om delfåendet gäller vad som i 59 § i förvaltningslagen föreskrivs om vanlig delgivning.

I fråga om extraordinärt ändringssökande i ett beslut enligt 1 eller 2 mom. som avser ett lönegarantiärende gäller vad som bestäms i 11 kap. i förvaltningsprocesslagen.

Arbetsgivaren eller andra betalningsskyldiga får inte genom besvär söka ändring i lönegarantibeslutet.

28 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelser och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiänsökan av skattemyndigheterna, utskökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheten, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, pensionsanstalterna, arbetslöshetskassorna, landskapen och landskapens tjänsteproducenter. Myndigheten har rätt att få uppgifterna också med hjälp av en teknisk anslutning eller annars på elektronisk väg.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att inhämta uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiärenden också av en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande eller utlämnande av uppgifter rätt att till en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärenden som har inletts där.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

153.

Lag

om ändring av lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (517/1999) 1 § 2 mom. samt 10–13 §, sådana de lyder i lag 1521/2009, som följer:

1 §

Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

Koncession beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

10 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Innehavaren av koncessionen ska till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader från det resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Innehavaren av koncessionen ska också utan dröjsmål göra en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om byte av person som ansvarar för indrivningsverksamheten samt förete en utredning över den nya ansvariga personens behörighet.

11 §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda indrivningsverksamhet som bedrivs utan sådan koncession som anges i denna lag. Förbudet kan, om det finns särskilda skäl, meddelas att gälla också en person som är anställd hos den som bedriver indrivningsverksamheten eller någon annan som handlar för dennes räkning.

Om innehavaren av koncessionen försummar en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom., kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet uppmana denne att fullgöra skyldigheten inom en viss tid.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om det inte är obehövligt av särskilda skäl. Vite utdöms av Tavastehus förvaltningsdomstol. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

12 §

Skriftlig varning och återkallande av koncession

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla koncessionen, om innehavaren inte längre uppfyller kraven för beviljande av koncession och inte inom utsatt tid har avhjälpt en brist som hänför sig till dem eller om den person som ansvarar för indrivningsverksamheten har försummat sin skyldighet enligt 5 §. Koncessionen ska också återkallas, om innehavaren upprepade gånger har försummat en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom.

Om det med beaktande av omständigheterna är oskäligt att återkalla koncessionen, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i stället ge innehavaren av koncessionen en skriftlig varning.

13 §

Tillsynsmyndighetens rätt till information

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallande av koncession.

Trots sekretessbestämmelserna har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet rätt att av innehavaren av koncessionen på begäran få sådana övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

154.

Lag

om ändring av lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (1075/2000) 7, 8, 16 a, 17–19 och 21 §, sådana de lyder, 7 och 18 § i lag 1523/2009, 8, 17 och 19 § i lagarna 1523/2009 och 465/2017, 16 a § i lag 279/2013 samt 21 § i lagarna 1010/2015 och 67/2017, som följer:

7 §

Register över förmedlingsrörelser, registeranmälan och anmälan av ändringar

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska föra ett register över förmedlingsrörelser (*förmedlingsrörelseregister*). Var och en har rätt att få information om de uppgifter som har förts in i registret samt utdrag ur registret.

RP 14/2018 rd

Den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet ska för införande i registret göra en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Bestämmelser om innehållet i registeranmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ändringar i de uppgifter som har förts in i registret ska utan dröjsmål anmälas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Byte av ansvarig föreståndare ska anmälas senast en månad efter att den föregående föreståndarens uppdrag har upphört.

8 §

Förutsättningar för registrering

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera den som gjort en registeranmälan som avses i 7 § 2 mom. som fastighetsförmedlingsrörelse eller rörelse för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler, om den som gjort anmälan

- 1) har rätt att utöva näring i Finland,
- 2) är myndig, inte har försatts i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, om den som gjort anmälan är en fysisk person,
- 3) är tillförlitlig
- 4) har en ansvarsförsäkring, vars försäkringsbelopp med beaktande av förmedlingsverksamhetens art och omfattning kan bedömas vara tillräckligt för att de skador som verksamheten eventuellt ger upphov till ska kunna ersättas och vilken till sina övriga villkor motsvarar sedvanlig försäkringspraxis i branschen, och
- 5) har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som uppställs i 5 § 2 och 3 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att den som gjort anmälan har för avsikt att utöva förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan.

16 a §

Registret över dem som avlagt mäklarprov

Nämnden för mäklarprov ska föra ett register över dem som avlagt ett fastighetsmäklarprov eller ett prov för hyreslägenhets- och hyreslokalsmäklare för att det ska kunna klarläggas huruvida de som utför förmedlingsuppdrag har yrkeskompetens som visats i ett mäklarprov. I registret antecknas namnen på dem som avlagt mäklarprov, deras personbeteckningar, hemkommuner och adresser samt en uppgift om huruvida de avlagt ett fastighetsmäklarprov eller ett prov för hyreslägenhets- och hyreslokalsmäklare och tidpunkten för avlagt prov. Uppgifterna ska bevaras varaktigt i registret.

Oberoende av bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får nämnden för mäklarprov via ett elektroniskt datanät publicera uppgifterna enligt 1 mom. i denna paragraf förutom personbeteckningen och adressen i fråga om dem som avlagt prov. Den som avlagt prov har dock rätt att förbjuda att uppgifter som gäller honom eller henne publiceras.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att erhålla de uppgifter som avses i 1 mom. via en teknisk anslutning.

17 §

Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Trots sekretessbestämmelserna ska en förmedlingsrörelse på begäran ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet uppdragsdagboken och de handlingar som hör till den samt övriga handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som

RP 14/2018 rd

är nödvändiga för att en ansvarig föreståndares och en i 5 a § 3 mom. och 8 § 1 mom. 3 punkten avsedd persons tillförlitlighet ska kunna utredas eller för strykning ur registret enligt 19 §. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret utfärdas särskilt.

18 §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda förmedlingsverksamhet som i strid med denna lag utövas utan registrering. Om det finns särskilda skäl får förbudet också meddelas så att det gäller en person som är anställd av en rörelse som utövar sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning.

Om förmedlingsrörelsen försummar något som bestäms i 7 § 3 mom., 10 eller 11 § eller en skyldighet som följer av 17 § 2 mom., kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet uppmana förmedlingsrörelsen att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid. Om den ansvariga föreståndaren försummar en skyldighet som anges i 5 § 1 mom., kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ge förmedlingsrörelsen en varning. Om försummelseerna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förbjuda förmedlingsrörelsens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för längst sex månader.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

19 §

Strykning ur registret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska stryka en förmedlingsrörelse ur registret, om

- 1) förmedlingsrörelsen har upphört med sin verksamhet,
- 2) de förutsättningar för registrering som anges i 8 § 1 mom. 1–4 punkten inte längre uppfylls,
- 3) förmedlingsrörelsen utövar förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan,
- 4) förmedlingsrörelsen inte längre har en ansvarig föreståndare enligt 8 § 1 mom. 5 punkten och förmedlingsrörelsen inte inom den tidsfrist som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller
- 5) det i förmedlingsrörelsens eller dess ansvariga föreståndares verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och rörelsen redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

Om förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs, kvarstår förmedlingsrörelsen trots konkursen i registret i sex månader. Konkursboets förvaltare ska utan dröjsmål meddela Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet att förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs.

21 §

Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i ärenden som avses i 18 och 19 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

När det gäller andra beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Bestämmelser om överklagande av beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen.

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslut enligt denna lag om strykning ur registret och verksamhetsförbud för viss tid ska iaktas även om de överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

155.

Lag

om ändring av lagen om lönegaranti för sjömän

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) 2, 9–11, 13, 17, 22, 24, 26 och 26 a §, sådana de lyder, 2 § i lag 1553/2015, 9 och 22 § delvis ändrade i lag 1634/2009, 10 § i lagarna 939/2004 och 1634/2009, 11, 17 och 26 a § i lag 1634/2009, 13 § i lagarna 1634/2009 och 762/2011, 24 § i lagarna 139/2003, 939/2004, 1094/2006 och 1634/2009 samt 26 § i lagarna 1634/2009 och 1158/2016, som följer:

2 §

Myndigheter

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen samt ansvarar för utvecklandet av lönegarantisystemet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

9 §

Ansökan och sökande

Ansökan ska inlämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. En ansökan kan utomlands också inlämnas till en finsk beskickning.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges genom förordning av statsrådet, också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning.

Statsrådet kan bestämma vilka i 2 mom. avsedda arbetstagarorganisationer som även utan särskild fullmakt har rätt att företräda sina medlemmar i ärenden som gäller lönegarantin.

10 §

Hörande

Innan ett ärende avgörs ska arbetsgivaren och arbetstagaren beredas tillfälle att bli hörda på det sätt som bestäms i 34 § i förvaltningslagen (434/2003). För att en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditibolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av fordringarna ska bli återbetalningsskyldig på det sätt som avses i 15 § förutsätts att också denne har getts tillfälle att bli hörd med anledning av ansökan.

Om arbetsgivaren inte äger fartyget där det arbete har utförts på vilket de fordringar i fråga om vilka ansökts om betalning enligt lönegarantin grundar sig, ska ansökan också delges far-

tygets ägare, om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet känner till ägaren och delgivningen kan ske utan svårighet.

För hörande ska parten för avgivande av utlåtande eller förklaring reserveras en tid om minst sju och högst 14 dagar. På ansökan kan tiden förlängas till högst 21 dagar.

11 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande

Konkursboets boförvaltare ska utan dröjsmål efter det att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. Boförvaltaren ska i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren ska ge arbetstagarna eller deras företrädare möjlighet att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

13 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en vecka efter lönegarantibeslutet. På lönegarantibeloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och innehålls övriga avgifter som enligt lag ska avdras från i lagen om sjoarbetsavtal avsedda arbetstagares lön, om inte något annat bestäms någon annanstans. Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag eller i lönegarantilagen (866/1998) använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

17 §

Betalningslättnader

Arbets- och näringsministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning av statsrådet, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggheten av sysselsättningen eller av andra därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i ministeriets och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

22 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs och vid exekutiv auktion på fartyg

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Talan behöver inte väckas, om fordran bevakas vid en sådan exekutiv auktion på ett fartyg angående vilken kungörelse har offentliggjorts inom tiden för väckande av talan. Om den exekutiva auktionen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från den dag då auktionen enligt kungörelsen skulle ha hållits.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs eller vid en exekutiv auktion på fartyg bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin.

RP 14/2018 rd

24 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 19 och 20 § eller avvisats utan prövning får arbetstagaren söka ändring hos besvärsnämnden för social trygghet genom skriftliga besvär. Besvaren ska sändas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden.

Ändring i ett beslut av besvärsnämnden för social trygghet får sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om delfäendet gäller vad som i 59 § i förvaltningslagen föreskrivs om vanlig delgivning.

I fråga om extraordinärt ändringssökande i ett beslut enligt 1 eller 2 mom. som avser ett lönegarantiärende gäller vad som bestäms i 11 kap. i förvaltningsprocesslagen.

Arbetsgivaren eller andra betalningsskyldiga får inte genom besvär söka ändring i lönegarantibeslutet.

26 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelser och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärsökan av skattemyndigheterna, utökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheten, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, pensionsanstalterna och arbetslöshetskassorna, landskapen och landskapens tjänsteproducenter.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att inhämta uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiärenden också av en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

26 a §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande eller utlämnande av uppgifter rätt att till en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärenden som har inletts där.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

156.

Lag

om ändring av 13 kap. 12 § i arbetsavtalslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetsavtalslagen (55/2001) 13 kap. 12 § som följer:

13 kap

Särskilda bestämmelser

12 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten. Arbetarskyddsmyndigheten ska i sin tillsynsuppgift och särskilt vid övervakningen av att allmänt bindande kollektivavtal iakttas bedriva nära samarbete med de arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som ingått de allmänt bindande kollektivavtal vilkas bestämmelser arbetsgivarna enligt 2 kap. 7 § ska iakttä.

Arbetarskyddsmyndigheten har rätt att av arbetsgivaren på begäran få en kopia av de handlingar som är nödvändiga för tillsynen samt en detaljerad utredning om de avtal som ingåtts muntligen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

157.

Lag

om ändring av lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004) 1, 8–11 och 17 §, sådana de lyder, 1, 9–11 och 17 § i lag 1527/2009 och 8 § i lagarna 1527/2009 och 223/2010, som följer:

1 §

Arbetsrådets ställning

Arbetsrådet är en oberoende specialmyndighet som lyder under arbets- och näringsministeriet och som avger utlåtanden om tillämpningen och tolkningen av de lagar inom arbetslagstiftningen som avses i 7 §. Arbetsrådet behandlar och avgör även rättelseyrkanden som gäller beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i ärenden om tillstånd till undantag enligt 9 §.

8 §

Den som begär utlåtande och begäran om utlåtande

Utlåtande av arbetsrådet kan begäras av

- 1) en domstol,
- 2) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,
- 3) arbetsgivarnas eller arbetstagarernas centralorganisationer,
- 4) det ministerium som handhar statens arbetsmarknadspolitik,

- 5) kyrkans avtalsdelegation,
- 6) kommunala arbetsmarknadsverket,
- 7) Ålands landskapsregering eller kommunala avtalsdelegationen i landskapet Åland, eller
- 8) samarbetsombudsmannen om huruvida lagen om samarbete inom företag eller lagen om samarbete inom finska företagsgrupper och grupper av gemenskapsföretag ska tillämpas på ett företag eller en företagsgrupp.

9 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets dispensärenden

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan bevilja undantag på grundval av följande bestämmelser:

- 1) 14 § 1 och 3 mom. i arbetstidslagen,
- 2) 26 § 1 mom. 14 punkten i arbetstidslagen,
- 3) 27 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 4) 36 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 5) 15 § i lagen om unga arbetstagare.

10 §

Behandlingen av dispensärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Innan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar ett beslut som avses i 9 §, ska arbetsgivaren ge den förtroendeman som har valts på grundval av det kollektivavtal som med stöd av lagen om kollektivavtal (436/1946) är bindande för arbetsgivaren eller det förtroendeombud som avses i 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001) möjlighet att bli hörd i ärendet antingen muntligen eller skriftligen. Om det på en arbetsplats inte finns någon förtroendeman eller något förtroendeombud, ska arbetarskyddsfullmäktigen ges möjlighet att bli hörd och om det inte heller finns någon arbetarskyddsfullmäktig, ska varje arbetstagare som beslutet gäller ges möjlighet att bli hörd.

Om ett ärende som gäller tillstånd till undantag inte omedelbart kan avgöras slutligt vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och om det är fråga om förlängning av ett gällande beslut om tillstånd till undantag, kan ett temporärt beslut fattas så att det gäller högst till dess ett slutligt beslut i saken kan fattas.

Ett tillstånd till undantag kan återkallas, om tillståndet har beviljats utifrån oriktiga uppgifter angående omständigheter som inverkar på saken eller om förhållandena efter det att beslutet meddelades har förändrats väsentligt. När ett tillstånd till undantag återkallas fastställs också den dag då tillståndet upphör att gälla. Beslutet ska följas trots ändringssökande.

11 §

Sökande av ändring i dispensbeslut som meddelats av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

I ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har meddelat i ett ärende som gäller tillstånd till undantag kan rättelse yrkas skriftligen hos arbetsrådet. Beslutet får inte överklagas genom besvär. Den som ansöker om tillstånd till undantag ska framställa rättelseyrkandet inom 30 dagar från det att han har fått kännedom om beslutet, och andra som framställer rättelseyrkande från det att beslutet eller en kopia av det har lagts fram på arbetsplatsen. Rättelseyrkandet ska tillställas arbetsrådet.

Rätt att framställa rättelseyrkande har

- 1) den som ansökt om tillstånd till undantag,
- 2) de i 10 § 1 mom. avsedda företrädarna för arbetstagarna eller de arbetstagare som har hörts eller borde ha hörts innan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattade beslutet, och
- 3) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen direkt påverkas av det beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattat.

Arbetsrådets handlingar och beslut om tillstånd till undantag

Arbetsrådets utlåtanden och beslut samt beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om tillstånd till undantag ges parterna avgiftsfritt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

158.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) 22 § som följer:

22 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheten övervakar tillsammans med dataombudsmannen att denna lag iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

159.

Lag

om ändring av 37 § i semesterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i semesterlagen (162/2005) 37 § som följer:

37 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

160.

Lag

om ändring av 6 och 131 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) 6 § 21 punkten och 131 §, av dem 6 § 21 punkten sådan den lyder i lag 358/2015, som följer:

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

21) *räddningsmyndighet* landskapets räddningsmyndigheter enligt räddningslagen (/),

131 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga myndigheters prestationer enligt denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut gäller vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

I fråga om avgifterna för landskapets räddningsmyndigheters prestationer om vilka föreskrivs med stöd av denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut beslutar dock landskapsfullmäktige på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (/).

Avgifterna och kostnaderna enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

161.

Lag

om ändring av 10 och 12 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlåtande av utomstående arbetskraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlåtande av utomstående arbetskraft (1233/2006) 10 och 12 §, sådana de lyder 10 § i lagarna 1530/2009 och 70/2017 och 12 § i lag 1530/2009, som följer:

10 §

Påförande av försummelseavgift

Genom beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet påförs beställaren försummelseavgift som ska betalas inom den tid som utsatts i beslutet. Rätten att meddela ett beslut om

försummelseavgift preskriberas om det ärende som gäller påförande av avgift inte har anhängiggjorts inom två år efter att det arbete avslutats som ett i denna lag avsett avtal gäller.

I ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får beställaren söka ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Försummelseavgiften ska betalas till staten. Bestämmelser om verkställigheten av avgiften finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). På en försummelseavgift som förfallit till betalning och som inte har betalats senast på förfallodagen tas det ut dröjsmålsränta enligt den räntesats som anges i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

12 §

Tillsyn

Arbeterskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), om inte något annat följer av denna lag.

Arbeterskyddsmyndigheten har på begäran rätt att av beställaren få till påseende de handlingar som hänför sig till utredningsskyldigheten samt vid behov få kopior av dem. Om en inspektör observerar att förutsättningar för påförande av försummelseavgift föreligger, ska inspektören utan dröjsmål föra ärendet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om en anmälan om misstankar om brott mot utredningsskyldigheten har lämnats till arbetarskyddsmyndigheten, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet behandla ärendet i brådska ordning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

162.

Lag

om ändring av 7 § i civiltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i civiltjänstlagen (1446/2007) 7 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1634/2015, som följer:

7 §

Civiltjänstcentralen

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är verksam som civiltjänstcentral.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

163.

Lag

RP 14/2018 rd

om ändring av 8 § i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet (305/2009) 8 § som följer:

8 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

164.

Lag

om ändring av 152 § i gruvlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gruvlagen (621/2011) 152 § 2 mom. som följer:

152 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

Gruvmyndigheten, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, arbetarskyddsmyndigheten och Strålsäkerhetscentralen har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att av varandra få nödvändiga uppgifter för tillsynen över malmletning, gruvdrift och guldvaskning och att använda varandras prov. Den behöriga räddningsmyndigheten har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att av gruvmyndigheten få sådana uppgifter som gäller gruvssäkerheten och som behövs för räddningsverksamheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

165.

Lag

om ändring av 34 och 38 § i lagen om mätinstrument

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om mätinstrument (707/2011) 34 och 38 §, av dem 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1138/2016, som följer:

RP 14/2018 rd

34 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av Säkerhets- och kemikalieverket. Arbets- och näringsministeriet övervakar de anmälda organ som det har utsett.

38 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få och lämna ut sekretessbelagda uppgifter

Trots vad som föreskrivs om uppgifters sekretess har tillsynsmyndigheterna rätt att av varandra få de uppgifter som behövs för tillsynen och rätt att använda varandras prover.

Trots vad som föreskrivs om uppgifters sekretess, får tillsynsmyndigheten lämna ut uppgifter som erhållits i samband med skötseln av uppgifter som avses i denna lag till

- 1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förhindrande och utredning av brott,
- 2) konsumentskyddsmyndigheten, när den handling som lämnas ut innehåller uppgifter som är viktiga för skötseln av de uppgifter som hör till denna myndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

166.

Lag

om ändring av 13 kap. 22 § i lagen om sjöarbetsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) 13 kap. 22 § som följer:

13 kap

Särskilda bestämmelser

22 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten. Arbetarskyddsmyndigheten ska i sin tillsynsuppgift och särskilt vid övervakningen av att allmänt bindande kollektivavtal iakttas bedriva nära samarbete med de arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som ingått de allmänt bindande kollektivavtal vilkas bestämmelser arbetsgivarna enligt 2 kap. 6 § ska iaktta.

Arbetarskyddsmyndigheten har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av arbetsgivaren på begäran få en kopia av de handlingar som behövs för tillsynen samt en detaljerad utredning om de avtal som ingåtts muntligen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

167.

Lag

om ändring av konkurrenslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konkurrenslagen (948/2011) 41 §, sådan den lyder i lag 662/2012, samt
ändras 33 och 35 §, 36 § 1 mom. och 37 §, sådana de lyder, 33 § delvis ändrad i lag
662/2012, 35 § och 36 § 1 mom. i lag 662/2012 samt 37 § i lag 78/2015, som följer

33 §

Näringsidkarnas skyldighet att lämna upplysningar

En näringsidkare och en sammanslutning av näringsidkare ska på uppmaning av Konkurrens- och konsumentverket ge verket alla de uppgifter och handlingar som behövs för utredning av en konkurrensbegränsnings innehåll, ändamål och verkningar samt för utredning av konkurrensförhållandena och för bedömning av ett företagsförvärv som avses i 4 kap.

En näringsidkare och en sammanslutning av näringsidkare ska på uppmaning av Konkurrens- och konsumentverket också lämna uppgifter och handlingar för utredning av om näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare innehar en dominerande marknadsställning.

På uppmaning ska uppgifterna ges skriftligen.

35 §

Inspektioner i näringsidkares affärslokaler

Behöriga tjänstemän vid Konkurrens- och konsumentverket har rätt att förrätta inspektioner i de affärs- och lagerlokaler samt av markområden och fordon som en näringsidkare har i sin besittning för att övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs samt för att bedöma företagsförvärv som avses i 4 kap. Konkurrens- och konsumentverket är skyldigt att på begäran av Europeiska kommissionen förrätta inspektioner så som bestäms i Europeiska unionens rättsakter.

Konkurrens- och konsumentverket biträder kommissionen vid inspektioner så som bestäms i Europeiska unionens rättsakter.

36 §

Inspektioner i andra lokaler

För att utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har Konkurrens- och konsumentverkets tjänstemän rätt att förrätta inspektioner också i andra lokaler än sådana som avses i 35 §, om det finns grundad anledning att misstänka att där förvaras bokföring eller andra handlingar som har samband med affärsverksamheten och föremålet för inspektionen och som kan ha betydelse för att ett allvarligt brott mot 5 eller 7 § eller artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kunna bevisas.

37 §

Förfarandet vid inspektioner

Näringsidkare och sammanslutningar av näringsidkare ska för inspektioner ge Konkurrens- och konsumentverkets eller Europeiska kommissionens tjänstemän eller personer som dessa bemyndigat tillträde till affärs- och lagerlokaler, markområden och fordon som de har i sin besittning. De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att granska och ta kopior av näringsidkarnas och sammanslutningarnas affärskorrespondens, bokföring, dataregistreringar och andra handlingar och data som kan ha betydelse för tillsynen över att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att få alla uppgifter som behövs för inspektionen också av ett företag som behandlar kommunikation eller uppgifter som avses i 1 mom. på begäran av den näringsidkare som är föremål för inspektion eller annars som en del av den service som tillhandahållits näringsidkaren. Om lämnandet av uppgifter till de tjänstemän som förrättar inspektionen medför kostnader för det företag som på begäran av den näringsidkare som är föremål för inspektion eller annars som en del av den service som tillhandahålls den näringsidkaren behandlar uppgifter, svarar denna näringsidkare eller den sammanslutning av näringsidkare som är föremål för inspektion för kostnaderna, om inte parterna kommer överens om något annat.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att av samtliga företrädare för och anställda hos näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare kräva utredningar av fakta och handlingar som har samband med föremålet för och ändamålet med inspektionen och protokollföra de svar som har erhållits. De tjänstemän som förrättar inspektion har också rätt att försegla lokaler eller bokföring, handlingar och data så länge och i den omfattning som det behövs för inspektionen.

Vid förrättande av inspektion i andra lokaler än de som avses i 35 § har Europeiska kommissionens och Konkurrens- och konsumentverkets tjänstemän befogenheter enligt 1 mom., men inte befogenheter enligt 3 mom.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

Europeiska kommissionen och Konkurrens- och konsumentverket kan vid inspektioner biträdas av andra personer som de har bemyndigat därtill.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

168.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om Konkurrens- och konsumentverket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Konkurrens- och konsumentverket (661/2012) 6 § som följer:

6 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En näringsidkare är skyldig att lämna Konkurrens- och konsumentverket uppgifter om minutförsäljningspriser på konsumtionsnyttigheter och konsumenttjänster för de undersökningar, utredningar och jämförelser som avses i 2 § 1 mom. samt att lämna konsumentombudsmannen uppgifter för de tillsynsuppgifter som avses i 2 § 2 mom.

Konkurrens- och konsumentverket och konsumentombudsmannen kan förena skyldigheten att lämna uppgifter med vite. Bestämmelser om föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

169.

Lag

om ändring av lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader (1068/2013) 4–6 och 9 §, sådana de lyder, 4 § i lag 1135/2014, 5 och 9 § delvis ändrade i lag 1135/2014 och 6 § delvis ändrad i lag 1234/2015, som följer:

4 §

Behörig myndighet

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen och svarar för utvecklingen av ersättningssystemet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar beslut i ersättningsärenden och sköter andra uppgifter i samband med verkställigheten av lagen.

5 §

Ansökan och behandlingen av ansökan

Ansökan om ersättning för resekostnader gör skriftligen hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Arbetsgivarens rätt till ersättning av statsmedel förfaller, om ersättning inte har sökts inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till ersättning har uppkommit.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska anges i ansökan, om den utredning som ska fogas till ansökan och om behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Granskningsrätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att granska arbetsgivarens ekonomi och verksamhet för att utreda riktigheten av ansökan och det beslut som fattats. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bemyndiga en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor att utföra granskningen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den revisor som utför granskningen.

Den som utför granskningen har rätt att avgiftsfritt få alla begärda dokument och andra uppgifter som behövs för verkställandet av granskningen. Den tjänsteman och revisor som utför granskningen har rätt att i den omfattning som granskningen förutsätter få tillträde till lokaler som är i arbetsgivarens besittning eller användning. Granskningar får inte utföras i hemfrids-skyddade lokaler.

Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) ska iakttas vid granskningen.

9 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får begäras hos den beslutande myndigheten på det sätt som anges i 7 a kap. i förvaltningslagen.

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Över förvaltningsdomstolens beslut om ersättning för resekostnader får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

170.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens (209/2015) 5 § som följer:

5 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag genom inspektioner som förrättas på begäran av arbetstagaren eller en annan förmånstagare. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Arbetsgivaren, arbetstagaren eller en annan förmånstagare är skyldiga att lämna arbetarskyddsmyndigheten de uppgifter som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

171.

Lag

om ändring av lagen om samarbete över de yttre gränserna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samarbete över de yttre gränserna (657/2015) 2 § 9 punkten, 3 § 2 mom. i sin finska språkdräkt, 6 § 1 mom., 7 § 2 mom., 8 § 2 och 3 mom., 9 § 1 mom., 13 § 1 mom., 14 § 4 mom., 18 § 1 mom., 19 §, 20 § 1 och 4 mom., 26 § och 31 § 1 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *stödavtal* ett dokument som gäller finansieringen av ett projekt och som ska upprättas mellan den samordnande stödmottagaren och det landskap som är förvaltningsmyndighet,

6 §

Förvaltningsmyndighet

Förvaltningsmyndighet för ett gemensamt operativt program är det landskap som nämns i programdokumentet.

7 §

Övervakningskommitté och urvalskommitté

Statsrådet utnämner övervakningskommitténs finländska medlemmar. Till finländska medlemmar kan utnämnas företrädare för landskapen inom programområdet, arbets- och näringsministeriet, utrikesministeriet samt i den mån det är möjligt företrädare för företagare, föreningar och kommuner inom programområdet. Arbets- och näringsministeriet beslutar om ändringar i kommitténs sammansättning för de finländska medlemmarnas del. På övervakningskommitténs medlemmar och sammansättning tillämpas även Europeiska unionens lagstiftning.

8 §

Gemensamt operativt program

Landskapen inom programområdena ska utarbeta ett förslag som gäller det gemensamma operativa programmet i samarbete med de behöriga myndigheterna i övriga stater som deltar i programmet samt med staten, kommunerna och övriga aktörer som deltar i genomförandet av programmet.

Arbets- och näringsministeriet ansvarar utifrån de förslag som avses i 2 mom. för att i samarbete med övriga ministerier, landskapen inom programområdet och andra aktörer som deltar i genomförandet av programmet utarbeta ett programförslag som föreläggs statsrådet för godkännande. För samordningen av det nationella utarbetandet och genomförandet av programförslag samt beredningen enligt partnerskapet ansvarar delegationen för regional- och strukturpolitik, som avses i 13 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014). Statsrådet beslutar om godkännandet av programförslaget för Finlands del.

9 §

Finansieringsöverenskommelse

Arbets- och näringsministeriet undertecknar programspecifika finansieringsöverenskommelser enligt artikel 8 i genomförandeförordningen efter att ha hört de landskap som är förvaltningsmyndigheter. Om utarbetandet av och innehållet i en finansieringsöverenskommelse föreskrivs det i artikel 10.8 och 10.10 i ENI-förordningen och i artiklarna 8 och 9 i genomförandeförordningen.

RP 14/2018 rd

Förvaltningsmyndighetens uppgifter vid stödförfarandet

Det landskap som är förvaltningsmyndighet ansvarar för beviljande och utbetalning av samt tillsyn över och återkrav av Europeiska unionens medfinansiering och motsvarande nationella finansiering och annan finansiering som anvisats för genomförande av programmet.

14 §

Allmänna villkor och stödvillkor

När åtgärder inom projekt som genomförs i Finland vidtas ska utöver lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) även bestämmelserna om upphandlingar i artiklarna 52–56 i genomförandeförordningen iakttas i fråga om användningen av stöd för upphandling av varor och tjänster samt för entreprenader.

18 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd ska lämnas till det landskap som är förvaltningsmyndighet för programmet i fråga.

19 §

Stödavtal

Det landskap som är förvaltningsmyndighet för programmet ingår utifrån beslutet om beviljande av stöd ett stödavtal med de projekt som genomför programmet. Av stödavtalet om användningen av stödet ska framgå det beviljade stödbeloppet och de stödvillkor som anges i denna lag samt förutsättningarna för utbetalning och återkrav. Av stödavtalet ska dessutom framgå de villkor och förutsättningar som anges i Europeiska unionens lagstiftning och finansieringsöverenskommelsen och som väsentligen inverkar på användningen och utbetalningen av stödet.

20 §

Utbetalning av stöd

Ansökan om utbetalning av stöd ska riktas till det landskap som är förvaltningsmyndighet. En förutsättning för utbetalningen av den sista posten är att en godtagbar redogörelse för genomförandet av projektet och användningen av medel samt finansieringen i enlighet med stödbeslutet har lämnats till den myndighet som beviljat stödet. En tidsfrist kan fastställas för ansökan om utbetalning.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om utbetalning, tidsfristen för ansökan om utbetalning, förfarandet i fråga om förskott samt förskottsbeloppet.

26 §

Rätt att få uppgifter

På rätten att få uppgifter tillämpas vad som i 28 § i finansieringslagen och i artikel 74 i genomförandeförordningen föreskrivs om arbets- och näringsministeriets, landskapets och revisionsmyndighetens rätt att få uppgifter.

Ändringssökande

I ett beslut av ett landskap får ändring sökas enligt vad som i landskapslagen (/) föreskrivs om begäran om omprövning och landskapsbesvär.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

172.

Lag

om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utstationering av arbetstagare (447/2016) 16 §, 23 § 3 mom. samt 25 och 26 § som följer:

16 §

Behöriga myndigheter

För informationen om denna lag svarar arbets- och näringsministeriet och arbetarskyddsmyndigheten.

Tillsynen över att denna lag iakttas ska utövas av arbetarskyddsmyndigheten med undantag för de bestämmelser i jämställdhetslagen som nämns i 3 §. Tillsynen över att de bestämmelserna iakttas ska utövas av jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden.

Arbetarskyddsmyndigheten samt jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ska svara för det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater i fråga om övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

Arbetarskyddsmyndigheten samt jämställdhetsombudsmannen, diskriminerings- och jämställdhetsnämnden och förvaltningsdomstolarna ska svara för delgivningen över statsgränserna av beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Rättsregistercentralen ska svara för indrivningen över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter.

23 §

Tillhandahållande och delgivning av handlingar

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnar en begäran om att en finsk myndighet ska tillhandahålla eller delge en handling ska den lämna sin begäran till arbetarskyddsmyndigheten med iakttagande av bestämmelserna i 7 kap. om delgivning av ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter, om ingenting annat har överenskommit särskilt med den andra medlemsstaten.

25 §

Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen framställer en begäran hos en finsk myndighet om att delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska begäran framställas hos arbetarskyddsmyndigheten.

Begäran om delgivning av beslut ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

Arbetarskyddsmyndigheten ska delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland beslutet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen eller, om beslutet meddelats av en rättslig myndighet, enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får dock inte delges som offentlig delgivning.

Ett beslut ska delges så snart som möjligt och senast en månad efter det att begäran om delgivning har mottagits. Arbetarskyddsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framställt begäran om vilka delgivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då beslutet delgivits mottagaren. Om beslutet inte kan delges ska den myndighet som framställt begäran underrättas om detta.

26 §

Grunder för att vägra delgivning

Arbetarskyddsmyndigheten får vägra att i Finland delge ett beslut om påförande av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter om

1) begäran om delgivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet,

2) begäran om delgivning i övrigt är ofullständig, eller

3) innehållet i begäran om delgivning och i det beslut som ska delges uppenbart inte motsvarar varandra.

Den myndighet som framställt begäran ska utan dröjsmål underrättas om vägran att delge beslutet och om grunden för vägran.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

173.

Lag

Lag om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Regionala delegationer för romska ärenden och skötsel av romska ärenden

För att främja den romska befolkningens möjligheter till deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden i Finland, med undantag av landskapet Åland, verkar fem regionala delegationer för romska ärenden som landskapen tillsatt för fyra år i sänder. Därtill ska varje landskap, med undantag av landskapet Åland, följa hur den romska befolkningens möjligheter till deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden utvecklas i regionen.

RP 14/2018 rd

Delegationerna tillsätts inom de samarbetsområden som avses i 10 § i lagen om ordnandet av social- och hälsovården (/). Delegationerna är landskapens gemensamma organ och vid beslut om ansvariga landskap för delegationerna tillämpas bestämmelserna i 48 § i landskapslagen (/). Vid beslut om ansvariga landskap beaktas den romska befolkningens andel av befolkningen i landskapet.

Närmare bestämmelser om tillsättandet av regionala delegationer utfärdas genom förordning.

2 §

Delegationernas uppgifter

Den regionala delegationen för romska ärenden har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde

1) i syfte att främja jämlikheten följa hur den romska befolkningens möjligheter till samhällsligt deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden utvecklas samt i dessa frågor göra framställningar och avge utlåtanden,

2) motarbeta diskriminering av den romska befolkningen,

3) främja upprätthållandet och utvecklingen av romanispråket och den romska kulturen,

4) utarbeta ett handlingsprogram för mandatperioden där de centrala målen för perioden, de sätt som främjar dem och den uppföljning som behövs fastställs.

Dessutom kan den regionala romska delegationen delta i nordiskt och europeiskt samarbete samt i annat internationellt samarbete för att främja romernas rättigheter och förbättra deras levnadsförhållanden.

Närmare bestämmelser om organiseringen av verksamheten i de regionala delegationerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Sammansättning

Delegationen består av en ordförande och en vice ordförande samt därtill 8–14 andra medlemmar, av vilka minst hälften representerar den romska befolkningen i verksamhetsområdet. Till delegationen kan också utnämnas permanenta sakkunniga.

Ordföranden eller vice ordföranden ska representera den romska befolkningen.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid utnämning av delegationens medlemmar utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Ikraftträdande

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 § tillsätts de regionala delegationerna för den mandatperiod som börjar den 1 januari 2020 och upphör den 31 maj 2022 på så sätt att för tillsättandet av de regionala delegationerna för romska ärenden svarar landskapet Nyland, Egentliga Finland, Norra Österbotten, Södra Savolax och Mellersta Finland.

Verksamhetsområdena för de fem regionala delegationerna som tillsatts på detta sätt är:

1) landskapet Nyland, Kymmenedalen och Södra Karelen;

2) landskapet Egentliga Finland, Satakunta, Södra Österbotten och Österbotten;

3) landskapet Norra Österbotten, Mellersta Österbotten, Kajanaland och Lappland;

4) landskapet Södra Savolax, Norra Savolax, och Norra Karelen;

5) landskapet Mellersta Finland, Birkaland, Egentliga Tavastland och Päijänne-Tavastland.

174.

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i läkemedelslagen (395/1987) 54 a—54 d §, sådana de lyder, 54 a § i lagarna 22/2006, 773/2009 och 1112/2010, 54 b § i lagarna 773/2009 och 550/2016 samt 54 c och 54 d § i lag 22/2006, samt

fogas till lagen en ny 102 b § som följer:

54 a §

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 38 a § får nikotinpreparat med stöd av ett detaljhandelstillstånd som beviljats av det landskap där försäljningsstället finns också säljas i de detaljhandelsaffärer, kiosker, servicestationer och förplägnadsrörelser som säljer tobaksprodukter. Nikotinpreparat får säljas endast till den som fyllt 18 år. Försäljaren ska kunna övervaka köpsituationen. Försäljning från automat är förbjuden.

Landskapet ska på en skriftlig ansökan bevilja tillstånd för försäljning av nikotinpreparat, om sökanden har förutsättningar att förvara och sälja nikotinpreparat i enlighet med denna lag. Av ansökan ska framgå

- 1) sökandens namn eller sammanslutningens firma och kontaktuppgifter, företags- och organisationsnummer samt adresserna till de försäljningsställen där nikotinpreparat säljs,
- 2) hur nikotinpreparaten förvaras samt arrangemangen för övervakning av försäljningen,
- 3) den försäljningsansvariges namn och kontaktuppgifter, och
- 4) antalet säljställen och hur de är placerade på försäljningsstället.

Den som beviljats tillstånd för detaljhandel med nikotinpreparat ska underrätta landskapet om förändringar i de uppgifter som angetts i tillståndsansökan samt om upphörande med försäljningen. Landskapet ska underrätta Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet om beviljade tillstånd och om upphörande med försäljning.

54 b §

Vid lagring av, detaljhandel med och marknadsföring av nikotinpreparat som sker någon annanstans än på apotek, filialapotek, serviceställen och i medicinskåp och vid tillsyn som verkställs av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet samt vid verksamheten för läkemedelssäkerheten ska i tillämpliga delar iakttas vad som i denna lag i övrigt föreskrivs om lagring, försäljning, tillsyn som verkställs av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och verksamheten för läkemedelssäkerheten. Vad som föreskrivs i 55 och 55 a §, 56 § 1 mom. samt 57 § tillämpas dock inte på försäljning som avses i denna paragraf.

Vid tillsynen över detaljhandel med nikotinpreparat som sker någon annanstans än på apotek, filialapotek, serviceställen och i medicinskåp ska dessutom 7 § i tobakslagen iakttas.

54 c §

Landskapet ska på eget initiativ och på basis av gjorda anmälningar förrätta inspektioner av lagrings- och försäljningsställen för nikotinpreparat samt övervaka försäljningen av nikotinpreparat.

Om man i samband med en inspektion eller på annat sätt upptäcker sådan verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, ska landskapet förbjuda verksamheten samt sätta ut en tidsfrist inom vilken verksamheten ska upphöra.

Har rättelse inte skett inom utsatt tid eller har det förfarande som strider mot bestämmelserna och som nämns i förbudet fortsatt eller upprepats efter den utsatta tiden, kan landskapet återkalla tillståndet för detaljhandel med nikotinpreparat för viss tid eller helt och hållet.

54 d §

Landskapet kan hos den som ansöker om tillstånd för detaljhandel med nikotinpreparat ta ut en avgift för tillståndet. Därutöver kan landskapet hos innehavaren av ett detaljhandelstillstånd

ta ut en årlig tillsynsavgift för åtgärder i anslutning till tillsynen. Tillståndsavgiften och tillsynsavgiften får vara högst så stora att de täcker kostnaderna för prestationerna. Närmare bestämmelser om grunderna för avgiften för detaljhandelstillstånd och tillsynsavgiften ingår i en taxa som landskapet godkänner.

De avgifter som tas ut enligt denna paragraf är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av avgifterna finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Ändringssökande och rättande av sakfel i vissa fall

102 b §

Ändring i beslut som landskapet har fattat i ärenden som avses i 54 a och 54 c § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som landskapet har fattat i ärenden som gäller de taxor som avses i 54 d § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (_ / _).

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslut som avses ovan i 54 a och 54 c § får verkställas trots ändringssökande. Besvärinstanserna har dock rätt att förbjuda eller avbryta verkställigheten högst till dess besvären har avgjorts och avgörandet har vunnit laga kraft.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat som gällde vid ikraftträdandet av denna lag blir i kraft.

175.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993) 3 och 4 §, av dem 3 § sådan den lyder i lag 900/2009 och 4 § sådan den lyder i lagarna 9/1997 och 900/2009, som följer:

3 §

Ministeriet kan, efter att ha hört Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, bestämma att en tjänsteman vid myndigheten som sköter arbetarskyddsuppgifter med sitt samtycke tillfälligt ska sköta uppgifter som hör till ministeriet.

4 §

För behandling av principiella frågor som angår arbetarskyddet, för förenhetligande och främjande av arbetarskyddet samt för utvecklande av samarbetet på området finns i samband med ministeriet en arbetarskyddsdelegation. Sammansättningen av delegationen bestäms av statsrådet för tre år i sänder. Då ska beaktas att de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna och andra instanser som är viktiga för utvecklandet av arbetarskyddet ska vara företrädare. Om delegationens uppgifter och sammansättning bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

För de uppgifter som avses i 1 mom. finns i samband med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter ett behövligt antal regionala arbetarskyddsnämnder. Nämndernas antal, regionala placering och sammansättning bestäms av direktören för ansvarsområdet för arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Närmare bestämmelser om arbetarskyddsnämndens uppgifter och sammansättning kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

176.

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i hälsoskyddslagen (763/1994) 5 §, sådan den lyder i lag 1551/2009, samt *ändras* 4, 4 a, 6, 7, 7 a, 8, 13, 17, 18, 18 a, 20, 20 a, 20 b, 27, 28 a, 29–31, 42, 44, 46–48, 49 a, 49 b, 50, 51–54, 56, 58 och 59 a §, av dem 4, 4 a, 6, 8, 13, 17, 18, 18 a, 20, 20 b, 28 a, 49 b och 59 a § sådana de lyder i lag 942/2016, 7 § sådan den lyder i lagarna 691/2001, 1223/2002 och 285/2006, 7 a § sådan den lyder i lagarna 129/2009 och 201/2017, 20 a § sådan den lyder i lagarna 24/2006, 1551/2009 och 1103/2011, 27 och 46 § sådana de lyder i lag 1237/2014, 47, 48 och 52 § sådana de lyder i lag 1551/2009, 49 a § sådan den lyder i lag 1103/2011, 50 § sådan den lyder i lagarna 129/2009, 327/2012, 553/2014 och 1237/2014, 51 § sådan den lyder i lag 553/2014, 53 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 89/2000 och 1551/2009, 54 § sådan den lyder i lagarna 405/2002 och 24/2006, 56 § sådan den lyder i lag 1042/2015 och 58 § sådan den lyder i lag 1723/2009, samt *fogas* till lagen en ny 6 a § som följer:

4 §

Ledning och styrning av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av den allmänna planeringen av och tillsynen över hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr verkställigheten av och tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

4 a §

Riksomfattande tillsynsprogram

För styrningen och samordningen av den tillsyn som regleras i denna lag ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utarbeta ett riksprogram för hälsoskyddstillsynen (*tillsynsprogram*).

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov. Tillsynsprogrammet ska beakta de gemensamma mål för miljö- och hälsoskyddet som ställs i det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

6 §

Landskapets uppgifter inom hälsoskyddet

Landskapet ska inom sitt område främja och övervaka hälsoskyddet på det sätt som föreskrivs i denna lag. Landskapet utser myndigheten som övervakar hälsoskyddet i landskapet (*landskapets hälsoskyddsmyndighet*). Landskapet ska informera om hälsoskyddet samt ordna handledning och rådgivning om hälsoskydd.

RP 14/2018 rd

Landskapet ska för den regelbundna tillsynen utarbeta och godkänna en tillsynsplan för hälsoskyddet (*landskapets tillsynsplan*) så att tillsynen är av hög kvalitet och riskbaserad samt förebygger sanitära olägenheter.

Landskapets tillsynsplan ska beakta det tillsynsprogram som avses i 4 a § i enlighet med de lokala behoven. Tillsynsplanen ska ses över vid behov.

Landskapet ska inom sitt område också sörja för tillsynen över att de förordningar antagna av Europeiska unionen som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag iakttas samt för beviljandet av de intyg som avses i artiklarna 20 och 39 i Världshälsoorganisationens internationella hälsoreglemente (2005) (FördrS 51/2007) i enlighet med bilaga 3 till reglementet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet anger de hamnar i Finland i vilka landskapets hälsoskyddsmyndighet ska inspektera fartygen och vid behov bevilja intyg enligt det som nämns.

6 a §

Landskapets och kommunernas samarbete inom hälsoskyddet

Landskapet och kommunerna i området ska utöva förutseende och interaktivt samarbete inom hälsoskyddet. Mellan landskapet och kommunen ska vid behov eller minst en gång per mandatperiod hållas ett diskussionsmöte om aktuella frågor som gäller hälsoskyddet och om hur samarbetet ska ordnas. Även representanter för statliga myndigheter och andra intressentgrupper kan kallas att delta i diskussionen.

7 §

Tjänsteinnehavarnas behörighetsvillkor

Landskapets tjänsteinnehavare som har hand om tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå. Den som skötte motsvarande tillsynsuppgifter enligt hälsovårdslagen (469/1965) när hälsoskyddslagen trädde i kraft uppfyller också behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare som har hand om tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare som har hand om hälsoskyddsuppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 a §

Försvarmaktens uppgifter inom hälsoskyddet

Försvarmakten ska sörja för landskapets hälsoskyddsmyndighets uppgifter enligt denna lag vid försvarmaktens militära övningar, i objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar och vid krishantering utomlands.

Försvarmakten ska göra upp en tillsynsplan för det hälsoskydd som den svarar för och på planen ska tillämpas vad som i 6 § 2 mom. föreskrivs om landskapets tillsynsplan för hälsoskyddet.

En tjänsteinnehavare inom försvarmakten som har hand om tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå.

8 §

Beredskap för störningssituationer

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska i samarbete med andra myndigheter samt kommuner och inrättningar utarbeta en beredskapsplan för störningssituationer som påverkar livsmiljön. Verksamheten ska planeras i förväg och övas så att man i en störningssituation kan förebygga, klarlägga och undanröja sanitära olägenheter som uppstått vid störningen, så att följ-

derna av störningen kan minimeras och så att återhämtningen efter störningen kan komma i gång så snart som möjligt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utarbeta en plan för att trygga hushållsvattnets kvalitet vid olyckor och i andra motsvarande störningssituationer.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för störningssituationer utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

13 §

Anmälningsskyldighet

Verksamhetsutövaren ska senast 30 dygn innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till landskapets hälsoskyddsmyndighet om

1) ibruktagande av en inkvarteringsrörelse som avses i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet (308/2006),

2) ibruktagande av en för allmänheten öppen konditionssal eller annan motionslokal, bastu, badanläggning, simhall, siminrättning och badstrand,

3) ibruktagande av ett daghem eller en klubb eller av en läroanstalt eller undervisningsplats för förskoleundervisning, grundläggande utbildning, yrkesutbildning, gymnasieutbildning eller högskoleutbildning,

4) ibruktagande av en verksamhetsenhet som ger fortlöpande vård inom socialvården samt en flyktingförläggning,

5) ibruktagande av en solarie-, tatuerings- eller skönhetssalong eller någon annan lokal där det utförs hudbehandling,

6) ibruktagande av en sådan annan lokal eller inrättning eller inledande av sådan verksamhet som, med beaktande av besökarantalet eller verksamhetens karaktär, kan orsaka sanitär olägenhet.

En motsvarande anmälan ska göras också när en i 1 mom. avsedd verksamhet ändras väsentligt. När verksamhetsutövaren byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta landskapets hälsoskyddsmyndighet om saken. Anmälan behöver inte göras, om verksamheten kräver miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

Anmälan ska innehålla uppgifter om verksamhetsutövaren och verksamheten samt de uppgifter som behövs för bedömningen av sanitära olägenheter som är förknippade med verksamheten. Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som ska fogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Allmänna krav och undantag från dem

Vatten som är avsett att användas som hushållsvatten ska vara oskadligt för hälsan och även annars lämpligt för sitt ändamål. Föreningar från ämnen som används vid behandling eller distribution av vatten eller från material som används i anordningar får inte finnas kvar i hushållsvattnet i högre koncentrationer än vad som är behövligt för ändamålet med användningen av ämnena och materialen, och ämnena och materialen får inte heller äventyra uppfyllandet av kvalitetskraven för hushållsvatten.

Vattentäcker samt vattenbehandlings-, vattenlagrings- och vattendistributionsanordningar ska planeras, förläggas, byggas och av innehavaren skötas så att hushållsvattnet uppfyller de krav som anges i 1 mom. I samband med dessa åtgärder ska hänsyn tas till de bestämmelser om skyddsområden för vattentäcker som meddelats med stöd av 4 kap. 12 § i vattenlagen och de skyddsplaner för grundvattenområden som utarbetats med stöd av 10 e § i lagen om vatten- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004).

Närmare bestämmelser om kvalitetskraven på och desinficering av hushållsvatten, om tillräcklig behandling av vatten som levereras för att användas som hushållsvatten, om kemikalier som används vid behandlingen, om de hälsorelaterade egenskaperna hos materialen i lednings- och behandlingsanordningar samt om andra omständigheter som påverkar vattenkvali-

RP 14/2018 rd

teten och om det förfarande som tillämpas vid ansökan om och beviljande av undantag enligt 4 mom. utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan av en anläggning som levererar hushållsvatten eller, i fråga om hushållsvatten som tas med vattenanvändarens egna anordningar, på ansökan av vattnets ägare bevilja ett tidsbegränsat undantag från uppfyllandet av de med stöd av 3 mom. föreskrivna kvalitetskraven i fråga om vattendistributionsområdet. Undantag kan beviljas, om anskaffningen av hushållsvatten inte kan skötas på något annat skäligt sätt och undantaget inte medför sanitär olägenhet.

18 §

Godkännande av anläggningar som levererar hushållsvatten

Anläggningar som levererar hushållsvatten och som har egen produktion eller behandling av vatten ska senast tre månader innan man planerar inleda verksamheten ansöka om godkännande av verksamheten hos landskapets hälsoskyddsmyndighet. Hushållsvatten får inte levereras förrän verksamheten har godkänts.

Ansökan om godkännande av verksamheten ska också göras om vattentäkten eller vattenbehandlingen i väsentlig grad utvidgas eller ändras, eller om det i vattenkvaliteten eller vattendistributionen sker förändringar som är väsentliga med tanke på hushållsvattnets kvalitet. En ansökan om ändring ska göras senast 30 dygn innan verksamheten ändras. Verksamheten får inte ändras förrän ansökan har godkänts.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska för kännedom sända ansökan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till sådana hälsoskyddsmyndigheter i andra landskap till vilkas områden en anläggning som levererar hushållsvatten levererar vatten eller från vilkas områden den tar vatten och ge dessa myndigheter tillfälle att yttra sig med anledning av ansökan.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska i sitt beslut om godkännande ange vattendistributionsområdena för den anläggning som levererar hushållsvatten. Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska i sitt beslut om godkännande meddela den sökande sådana behövliga villkor som avses i 20 §.

18 a §

Anmälningsskyldighet om vattendistributionsområde

Verksamhetsutövare som tar hushållsvatten med egna anordningar för användning som ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet och andra än i 18 § avsedda anläggningar som levererar hushållsvatten ska till landskapets hälsoskyddsmyndighet göra en sådan anmälan som avses i 13 §. Ägaren till en vattentäkt eller vattencistern som är i gemensam användning ska till landskapets hälsoskyddsmyndighet göra en i 13 § avsedd anmälan om ett vattendistributionsområde, om vatten tas med vattenanvändarnas egna anordningar för att användas som hushållsvatten för sammanlagt minst 50 personers behov eller minst 10 kubikmeter per dygn.

20 §

Övervakning av hushållsvattnets kvalitet samt villkor om användningen av hushållsvatten

Anläggningar som levererar hushållsvatten och vattenanvändare som tar hushållsvatten med egna anordningar ska se till att hushållsvattnet uppfyller de krav som avses i 17 § 1 mom.

Den egenkontroll och övervakning av hushållsvattnets kvalitet som anläggningar som levererar hushållsvatten gör ska grunda sig på bedömning och hantering av de risker som påverkar vattnets hygieniska kvalitet. Riskbedömningen ska göras i samarbete mellan verksamhetsutövare och myndigheter.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska

- 1) godkänna den riskbedömning som avses i 1 mom.,
- 2) säkerställa att information om att en riskbedömning har gjorts tillsammans med en sammanfattning av resultaten finns tillgänglig för vattenanvändarna,

3) regelbundet övervaka kvaliteten på sådant i 18 och 18 a § avsett hushållsvatten som används i livsmedelslokaler, och

4) utifrån tillsynsprogrammen verifiera att åtgärder för att hantera riskerna för hälsan vidtas i hela vattenproduktionskedjan från tillrinningsområde via uttag, beredning och lagring till vattendistribution och att dessa åtgärder är ändamålsenliga och effektiva.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan vid behov

1) förplikta verksamhetsutövaren att kontrollera vattenkvaliteten,

2) bestämma att hushållsvatten ska desinficeras eller behandlas på något annat sätt, om detta ska anses behövligt med hänsyn till vattnets kvalitet, eller

3) för förebyggande av sanitär olägenhet meddela villkor om vattnets användning.

Närmare bestämmelser om den riskbedömning och riskhantering som avses i 1 och 2 mom. samt om regelbunden övervakning av hushållsvattnets kvalitet, behövliga undersökningar, information och rapportering om resultat utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

20 a §

Förebyggande av sjukdomar som sprids med hushållsvatten

Om en anläggning som levererar hushållsvatten har fått veta att det hushållsvatten som anläggningen levererat har orsakat en epidemi eller om den misstänker att det hushållsvatten den levererar kan orsaka en epidemi, skall anläggningen omedelbart informera landskapets hälsoskyddsmyndighet om detta och vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten på hushållsvattnet.

Efter att ha fått vetskap om en epidemi som hushållsvattnet förorsakat eller om en misstanke om epidemi ska landskapets hälsoskyddsmyndighet utan dröjsmål göra en utredning i fallet och vidta åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprids samt vidare informera Institutet för hälsa och välfärd och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Närmare bestämmelser om utredning av och anmälan om epidemier förorsakade av hushållsvatten utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 b §

Hushållsvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsutövaren ska på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar hushållsvattnets kvalitet i en anläggning som levererar hushållsvatten har ett av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utfärdat intyg över anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och hushållsvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

27 §

Sanitär olägenhet i bostad och annat vistelseutrymme

Om det i en bostad eller något annat vistelseutrymme förekommer buller, vibrationer, lukt, ljus, mikrober, damm, rök, för mycket värme eller kyla, fukt, strålning eller annat därmed jämförbart i den omfattning att detta kan medföra sanitär olägenhet för den som vistas i bostaden eller utrymmet, ska åtgärder för att utreda, avhjälpa eller begränsa olägenheten och de faktorer som föranlett den vidtas utan dröjsmål.

Om olägenheten orsakas av konstruktionerna eller isoleringen i den byggnad där bostadslägenheten eller vistelseutrymmet finns eller av grundläggande system som byggnadens ägare är ansvarig för, ska byggnadens ägare svara för att olägenheten avhjälps, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Om den sanitära olägenheten dock beror på sådan användning av bostaden eller vistelseutrymmet som inte är sedvanligt bruk, svarar bostadens eller vistel-

seutrymmets innehavare för avhjälpandet av den sanitära olägenheten. Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan förelägga den som är ansvarig för olägenheten att utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs för att utreda, avhjälpa eller begränsa den sanitära olägenheten och de faktorer som har föranlett den.

Om den sanitära olägenheten är uppenbar och det finns anledning att misstänka att den medför omedelbar fara, olägenheten inte går att rätta till eller om hälsoskyddsmyndighetens föreläggande att olägenheten ska avhjälpas inte har iakttagits och inga andra åtgärder i enlighet med denna lag anses tillräckliga, kan hälsoskyddsmyndigheten förbjuda eller begränsa användningen av bostaden eller vistelseutrymmet.

De förelägganden som avses i denna paragraf ska basera sig på en inspektion utförd av hälsoskyddsmyndigheten och på tillräckliga och tillförlitliga mätningar, prover, undersökningar, utredningar eller observationer. För utredning av en sanitär olägenhet kan det dessutom meddelas ett föreläggande om att en konstruktions skick ska undersökas.

28 a §

Bassängvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsutövaren ska på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar bassängvattnets kvalitet i en simhall, badanläggning eller motsvarande anläggning som omfattas av anmälningsskyldigheten enligt 13 § har ett av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utfärdat intyg över anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och bassängvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Verksamhetsutövaren ska i syfte att minska belastningen på bassängvattnet se till att den som deltar i renhållning och städning av simbassänger och våtutrymmen har tillräcklig kunskap om hur hygien i simbassängs- och våtutrymmena påverkar bassängvattnets hygieniska kvalitet och tillräcklig kompetens när det gäller städning och renhållning av dessa lokaler.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

29 §

Regelbunden övervakning av badvatten

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska regelbundet övervaka allmänna siminrättningars, simhallars, badstränders, badanläggningars och allmänna rekreations-, rehabiliterings- och massagebassängers vattenkvalitet.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan förbjuda nyttjande av en allmän bassäng eller badstrand för sitt ändamål, om dess vatten inte uppfyller de hygieniska kvalitetskrav som ställs med stöd av 32 §.

30 §

Toaletter

I bostäder och andravistelseutrymmen eller i deras omedelbara närhet ska det finnas en ändamålsenlig toalett och vid behov flera toaletter.

Toaletter ska placeras, byggas och hållas i skick så att de inte medför sanitär olägenhet för besökare eller för dem som vistas i omgivningen.

På allmänna områden där människor uppehåller sig tillfälligt eller varaktigt ska det finnas ett tillräckligt antal ändamålsenligt utrustade och skötta toaletter.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan vid behov bestämma att en toalett ska uppföras på ett allmänt område.

31 §

RP 14/2018 rd

Mikrober och skadedjur

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan ålägga den som äger eller innehar en fastighet eller ett allmänt område att vid behov vidta åtgärder för att från fastigheten eller det allmänna området utrota sådana mikrober och skadedjur som orsakar sanitär olägenhet.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan bestämma om behövliga åtgärder i kommunerna för utrotning av skadedjur, om dessa kan anses sprida sjukdomar eller annars orsaka sanitär olägenhet.

42 §

Sanitär olägenhet på grund av begravning

Om ett område som används för begravning konstateras ge upphov till sanitär olägenhet, kan landskapets hälsoskyddsmyndighet ålägga områdets ägare eller innehavare att avhjälpa olägenheten eller, om detta inte är möjligt, förbjuda användningen av området för begravningar.

Det finns särskilda bestämmelser om sökande av tillstånd för anläggande av begravningsplats eller privat gravplats.

44 §

Rätt att få information

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den få de upplysningar den behöver av verksamhetsidkare och personer som berörs av förpliktelseerna enligt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

Verksamhetsidkare och arrangörer av allmänna tillställningar ska utan dröjsmål underrätta landskapets hälsoskyddsmyndighet om sådana olyckor och andra störningar som är av betydelse för hälsoskyddet. Samtidigt ska information lämnas om de åtgärder som verksamhetsidkaren eller arrangören av tillställningar har vidtagits.

46 §

Bostadsinspektion

En inspektion eller någon annan tillsynsåtgärd som har samband med den får i utrymmen som används för boende av permanent natur utföras av någon annan orsak än ett initiativ av den som innehar eller äger utrymmet, endast om åtgärden är nödvändig för att utreda om innehavaren, någon annan som vistas i utrymmet eller en granne orsakas sanitär olägenhet.

Inspektion av ett utrymme som används för boende av permanent natur får utföras mot den boendes vilja endast om en myndighet har grundad anledning att misstänka en allvarlig sanitär olägenhet som kräver omedelbara åtgärder. I ett sådant fall kräver inspektionen eller en åtgärd som har samband med den ett skriftligt förordnande som meddelats av landskapets hälsoskyddsmyndighet.

Dessutom får en i 1 mom. avsedd inspektion eller annan tillsynsåtgärd utföras för att utreda ett förfarande som är straffbart enligt denna lag, om det finns grundad anledning att misstänka att någon har brutit eller bryter mot lagen och en tillsynsåtgärd i detta syfte är nödvändig.

Utrymmen som används för boende av permanent natur får inte inspekteras av någon annan än en myndighet.

47 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att av kommunens, landskapets, statens och kyrkans myndigheter få den information som behövs för utvecklandet av och tillsynen över landskapets hälsoskydd.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet är skyldig att på begäran utan ersättning lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i 2 mom. på det sätt som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

48 §

Handräckning

Polisen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är skyldiga att vid behov lämna landskapets hälsoskyddsmyndighet handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

49 a §

Undersökningslaboratorier

De för myndigheterna avsedda undersökningar som förutsätts i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska utföras i ett laboratorium som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt.

Ett laboratorium som utför undersökningar ska ha ett skriftligt kvalitetssystem och kunna påvisa tillförlitligheten hos de bestämmelser det har gjort. Laboratoriet ska dessutom ha den sakkunskap och tekniska beredskap som behövs för undersökningarna.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier på ansökan. Ett villkor för att ett laboratorium ska godkännas är att det uppfyller de krav som ställs i 2 mom. Innan ett laboratorium godkänns ska Livsmedelssäkerhetsverket be om ett utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Institutet för hälsa och välfärd eller Strålsäkerhetscentralen. Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av undersökningslaboratorier utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett godkänt laboratorium ska meddela Livsmedelssäkerhetsverket om det sker betydande ändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör. Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om undersökningsresultat som tyder på en sanitär olägenhet och sända de mikrobstammar som isolerats från provet till Institutet för hälsa och välfärd.

49 b §

Tillsyn över undersökningslaboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket övervakar att de laboratorier som avses i 49 a § iakttar denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Om ett laboratorium handlar i strid med dessa bestämmelser och föreskrifter kan Livsmedelssäkerhetsverket, efter att ha hört Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, meddela de förelägganden som behövs för att rätta till verksamheten. Om laboratoriet inte rättar till bristerna trots Livsmedelssäkerhetsverkets förelägganden, kan Livsmedelssäkerhetsverket återkalla godkännandet av laboratoriet för en viss tid. Livsmedelssäkerhetsverket ska även på framställning av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddela förelägganden för att rätta till ett laboratoriums verksamhet eller vid behov avbryta verksamheten för en viss tid.

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på den tillsyn som avses i 1 mom. ett register över godkända laboratorier. I registret införs namnet på och kontaktuppgifterna för det godkända

laboratoriet, de analysmetoder som tillämpas inom bedömningen samt namnet på den person som ansvarar för undersökningarna i laboratoriet.

Bestämmelser om inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt om användningen av registeruppgifterna finns i personuppgiftslagen (523/1999) och i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

50 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Landskapet ska fastställa avgifterna för sina prestationer så att de högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen. När landskapet låter utomstående sakkunniga eller ett laboratorium utföra undersökningar eller utredningar tas kostnaderna ut hos kunden högst i enlighet med de faktiska kostnaderna.

För anmälningar och ansökningar enligt denna lag som landskapet behandlar, för kontroller, provtagning och undersökningar som ingår i landskapets tillsynsplan enligt 6 § samt för intyg som landskapet beviljar med stöd av nämnda paragraf ska landskapet hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av landskapet godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren ska dessutom tas ut en avgift för tillsynsåtgärder som hänför sig till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av en kontroll som ingår i landskapets tillsynsplan enligt 6 §, när föreskrifterna har meddelats på grund av att bestämmelserna i denna lag inte har följts,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av anmälningar enligt 13 §,

3) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av ansökningar enligt 18 § samt till sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som krävs enligt 20 §,

4) sådan regelbunden övervakning av badvatten som krävs enligt 29 §, och

5) inspektioner enligt 44 a § i strålskyddslagen.

Landskapet har dessutom rätt att enligt en av landskapet godkänd taxa ta ut en avgift

1) hos fastighetens ägare eller innehavare eller någon annan som är ansvarig för en sanitär olägenhet med stöd av 27 §, för en inspektion, mätning, provtagning, undersökning eller utredning som har utförts i en bostad eller ett annat vistelseutrymme och som hör samman med utredning av sanitära olägenheter som avses i 26 § eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälps; myndighetens första inspektion för att utreda en misstanke om sanitär olägenhet och bestämmandet av behovet av fortsatta undersökningar i anslutning till inspektionen är dock avgiftsfri,

2) hos en brunnsägare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om ett i 16 § 1 mom. 3 punkten avsett verk som levererar hushållsvatten,

3) för inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av en i 17 kap. i miljöskyddslagen avsedd statsrådsförfordning.

Avgifterna får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten ersätter de kostnader landskapet orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar som enligt denna lag hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av verkets anvisningar och som verket har styrt till landskapet.

51 §

Förbud, förelägganden och föreskrifter som gäller hälsoskydd

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att meddela enskilda förbud och förelägganden som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga sanitär olägenhet. Om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöskyddslagen eller om verksamheten enligt 116 § i

den lagen ska anmälas för registrering, meddelas förbud och förelägganden dock av en i den lagen avsedd myndighet och med iakttagande av den lagen.

I brådskande fall får den av landskapets tjänsteinnehavare som har hand om övervakningen meddela ett förbud eller föreläggande som avses i 1 mom. Förbudet eller föreläggandet ska utan dröjsmål lämnas över till landskapets hälsoskyddsmyndighet för avgörande.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet får också meddela föreskrifter i syfte att förebygga sanitära olägenheter och övervaka de sanitära förhållandena (*hälsoskyddsordning*).

52 §

Social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter

När en sanitär olägenhet som avses i 51 § breder ut sig över ett vidsträckt område eller annars är speciellt betydelsefull, kan social- och hälsovårdsministeriet meddela föreskrifter som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga uppkomsten av den sanitära olägenheten.

53 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Om någon vidtar åtgärder som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den, eller försummar en förpliktelse som följer av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheten förelägga denne att inom en viss tid rätta till det som orättmätigt har gjorts eller försummats.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapets hälsoskyddsmyndighet kan förena ett med stöd av denna lag meddelat förbud eller föreläggande med vite eller med hot om att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds.

I ärenden som gäller vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande ska i övrigt tillämpas vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

54 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för sådan verksamhet som är ägnad att orsaka fara för någon annans liv eller hälsa och som har bedrivits i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den finns i 44 kap. 1 § strafflagen (39/1889).

Bestämmelser om straff för sådan underlåtelse att göra anmälan och för sådan överträdelse av ett förbud eller en föreskrift av en myndighet som har begåtts i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den finns i 44 kap. 2 § strafflagen.

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som har begåtts i strid med denna lag finns i 48 kap. 1–4 § strafflagen.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) i strid med 17 § 2 mom., 22, 26 eller 28 § eller 30 § 2 mom. bedriver verksamhet som är skadlig för hälsan,

2) bryter mot ett förbud eller en begränsning som utfärdats med stöd av 27 § 3 mom. och som gäller användningen av en bostad eller ett vistelseutrymme för sitt ändamål, eller

3) underlåter att anmäla vattenburna epidemier på det sätt som anges i 20 a § 1 mom. eller underlåter att informera om en olycka eller någon annan störning i verksamheten på det sätt som anges i 44 § 2 mom.,

ska om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse som innefattar framkallande av hälsofara* dömas till böter.

56 §

Ändringssökande

RP 14/2018 rd

Omprövning av beslut som gäller godkännande av ett laboratorium enligt 49 a §, beslut av en certifierare enligt 49 d § 2 och 4 mom. samt beslut av landskapets tjänsteinnehavare får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Omprövning av ett beslut av certifierare ska begäras hos social- och hälsovårdsministeriet. Omprövning av ett beslut av landskapets tjänsteinnehavare ska begäras hos landskapets hälsoskyddsmyndighet inom 14 dagar från delfåendet av beslutet.

Andra beslut som har fattats med stöd av denna lag och beslut som har meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut i ett i 49 b § avsett ärende som gäller återkallande av godkännandet av ett laboratorium eller avbrytande av verksamheten, i ett i 49 c § avsett ärende som gäller återkallande av ett beslut att utse en certifierare, i ett i 49 d § avsett ärende som gäller ett beslut att utplåna uppgifter om en utomstående sakkunnig eller i ett i 15, 27 eller 51–53 § avsett ärende som gäller förbud, begränsning och föreskrifter får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut.

Ändring i beslut som gäller den tillsynsplan som avses i 6 § 2 mom., den hälsoskyddsordning som avses i 51 § 3 mom. och den taxa som avses i 50 § 2 mom. får sökas på det sätt som anges i landskapslagen (/).

58 §

Förhållande till annan lagstiftning

På verksamhet som ett landskap ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om finansiering av landskapen (/), om inte något annat föreskrivs genom lag.

59 a §

Test och testning

Test som avses ovan i 20 b och 28 a § får anordnas av testare som godkänts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Som testare godkänns den som

1) har utbildning enligt 7 § 3 mom. samt sakkunskap och erfarenhet i anslutning till hushålls- och bassängvattenkvalitet samt teknik, eller

2) i fråga om examen och ämneskompetens är behörig för en lektors- eller lärartjänst som anknyter till vattenverksteknik eller hushållsvatten- och bassängvattenhygien vid en högskola eller vid en läroanstalt som hör till Utbildningsstyrelsens verksamhetsområde.

Testet genomförs i enlighet med testdeltagarens val antingen på finska eller på svenska. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får meddela föreskrifter om uppläggningsenheten av testet, bedömningen av godkänt genomgående av test och testintygets innehåll.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övervakar testarnas verksamhet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla godkännandet av en testare, om testaren i väsentlig grad bryter mot de bestämmelser som gäller verksamheten och inte trots Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppmaning rättar till sin verksamhet inom utsatt tid.

Testaren har rätt att för testet ta ut en avgift som högst motsvarar de faktiska kostnaderna för anordnandet av testet. På testare som fullgör uppgifter enligt denna paragraf tillämpas det som i förvaltningslagen föreskrivs om jäv för tjänstemän.

Närmare bestämmelser om testarnas behörighet och förutsättningarna för att bli godkänd som testare utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

De tillstånd som gäller när denna lag träder i kraft fortsätter att gälla. För verksamhet som enligt denna lag ska anmälas till landskapet behöver ingen anmälan göras, om verksamheten före ikraftträdandet av denna lag har anmälts till kommunen enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tillsynsprogram som före ikraftträdandet av denna lag utarbetats i enlighet med 4 a § som gällde vid ikraftträdandet betraktas som tillsynsprogram enligt denna lag.

177.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom (717/2001) 3 och 6 §, sådana de lyder i lag 1557/2009, som följer:

3 §

Lämnande av uppgifter till centralregistret samt bestämmelser om den registeransvarige

Arbetsgivaren ska med en av ministeriet utgiven blankett eller på annat motsvarande sätt senast den 31 mars det därpå följande året eller, om arbetsgivaren före det upphör med sin verksamhet, när verksamheten upphör, förse Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med de årliga uppgifter som ingår i förteckningen enligt 2 §. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vidarebefordrar uppgifterna till det ASA-register som ministeriet för. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan med tanke på sin tillsynsuppgift för egen del registrera de uppgifter som ingår i den av arbetsgivaren ingivna förteckningen, dock inte de personuppgifter som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten.

Ministeriet kan ge Arbetshälsoinstitutet i uppgift att föra ASA-registret. Ministeriet övervakar registerföringen och har rätt att utfärda närmare föreskrifter i ärenden som hänför sig till registret.

6 §

Tillsyn

I fråga om arbetsgivarens skyldigheter utövar arbetarskyddsmyndigheten tillsyn över efterlevnaden av denna lag. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

178.

Lag

om ändring av 65 § i arbetarskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetarskyddslagen (738/2002) 65 § som följer:

65 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

179.

Lag

om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) 2, 16, 18, 28, 29, 31, 43 c, 44–46, 46 a och 54 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1564/2009, 18 § sådan den lyder i lag 603/2013, 43 c § sådan den lyder i lag 701/2006, 44 § sådan den lyder i lag 1037/2015, 45 § sådan den lyder i lag 1564/2009, 46 och 46 a § sådana de lyder i lag 482/2015 samt 54 § sådan den lyder i lag 449/2016, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *arbetarskyddsmyndighet* Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt social- och hälsovårdsministeriet (*ministeriet*) när ministeriet sköter uppgifter som hänför sig till tillsynen över produktsäkerheten och utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,

2) *inspektör* den som står i tjänsteförhållande till arbetarskyddsmyndigheten och som har befogenhet att utföra i denna lag avsedda tillsyns- och inspektionsuppgifter, och

3) *produkt* maskin, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning eller någon annan teknisk anordning eller något annat tekniskt föremål samt kemikalie eller en sådan anordning eller ett sådant föremål som innehåller kemikalie.

16 §

Användningsförbud och temporärt användningsförbud

Om en brist eller ett missförhållande på arbetsplatsen medför fara för arbetstagarnas liv eller risk för förlorad hälsa, kan arbetarskyddsmyndigheten förbjuda att sådana maskiner, arbetsredskap eller andra tekniska anordningar, produkter eller arbetsmetoder används eller att sådant arbete fortgår som medför en risk tills de lagstridiga förhållandena har rättats till eller un-

danröjts. Arbetarskyddsmyndigheten kan förena ovan nämnda användningsförbud med vite i enlighet med viteslagen.

En inspektör kan genast meddela ett i 1 mom. avsett temporärt användningsförbud om det finns en omedelbar risk för liv eller förlorad hälsa. Ett temporärt användningsförbud ska iaktas genast. Inspektören ska utan dröjsmål föra ärendet till arbetarskyddsmyndigheten.

18 §

Förbud mot överlåtelse av tekniska anordningar

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid tillsynen har observerat att maskiner, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning och andra tekniska anordningar som är avsedda för marknaden eller att användas inte överensstämmer med de föreskrivna kraven eller i övrigt kan medföra risk för människor eller egendom, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet till behövliga delar överföra ärendet till ministeriet för behandling.

Ministeriet kan förbjuda att sådana tekniska anordningar som avses i 1 mom. släpps ut på marknaden eller överläts för att användas innan de uppfyller kraven. I stället för förbud kan ministeriet utfärda begränsningar eller ställa villkor för att en teknisk anordning ska få släppas ut på marknaden eller överlåtas för att användas. Om det finns grundad anledning att mistänka att en teknisk anordning inte överensstämmer med kraven, kan ministeriet förbjuda att anordningen släpps ut på marknaden eller överläts för att användas tills det har utretts att den överensstämmer med kraven.

Trots att en teknisk anordning på behörigt sätt har släppts ut på marknaden eller överlåtits för att användas, kan ministeriet meddela ett förbud enligt 2 mom. eller uppställa begränsningar eller villkor för att anordningen ska få släppas ut på marknaden eller överlåtas för att användas, om den kan äventyra säkerheten för människor eller egendom.

Inspektören kan temporärt meddela ett förbud enligt 2 och 3 mom., om en teknisk anordning som är avsedd för marknaden eller att användas inte överensstämmer med de föreskrivna kraven eller om anordningen då den tagits i bruk kan medföra omedelbar risk för arbetstagarnas säkerhet eller hälsa. En ytterligare förutsättning är att det temporära förbudet är nödvändigt för att syftet med tillsynen ska förverkligas. Inspektören ska överföra ärendet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som överlämnar ärendet till ministeriet för behandling. Inspektören, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och ministeriet ska behandla ärendet skyndsamt.

28 §

Samarbetsperson som företräder arbetsgivaren

Arbetsgivaren ska utse en företrädare (*arbetarskyddschef*) för i detta kapitel avsett samarbete, om arbetsgivaren inte själv sköter denna uppgift. Arbetarskyddschefens uppgift är att bistå arbetsgivaren och cheferna i uppgifter som hänför sig till anskaffning av sakkunskap om arbetarskydd samt till samarbetet med arbetstagarna och arbetarskyddsmyndigheten. Arbetarskyddschefen ska för detta ändamål på arbetsplatsen vidta nödvändiga åtgärder för att ordna och upprätthålla samarbetet mellan arbetsgivarna och arbetstagarna samt arbeta för utvecklande av arbetarskyddssamarbetet. Arbetarskyddschefen ska med hänsyn till arbetsplatsens och arbetets karaktär samt arbetsplatsens storlek vara tillräckligt kompetent och ha tillräckligt god förtrogenhet med arbetarskyddsbestämmelserna och förhållandena på arbetsplatsen samt också i övrigt ha förutsättningar att kunna behandla de frågor som avses i 26 § och att ordna samarbetet.

29 §

Arbetarskyddsfullmäktig och ersättare

På en arbetsplats där regelbundet minst tio arbetstagare arbetar ska arbetstagarna bland sig utse en arbetarskyddsfullmäktig och två ersättare för arbetarskyddsfullmäktigen till sina före-

trädare i det samarbete som avses i detta kapitel samt för kontakterna till arbetarskyddsmyndigheten. Även på andra arbetsplatser kan arbetstagarna bland sig utse en fullmäktig och ersättare enligt ovan. Arbetstagare i tjänstemannaställning på en arbetsplats har rätt att bland sig utse en arbetarskyddsfullmäktig och två ersättare till företrädare för sig.

Om arbetarskyddsfullmäktigens arbetsavtalsförhållande, tjänsteförhållande eller något annat offentligrättsligt anställningsförhållande upphör eller om han eller hon lämnar uppdraget som arbetarskyddsfullmäktig under mandatperioden träder en ersättare i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden. Den ersättare som träder i arbetarskyddsfullmäktigens ställe har samma ställning som arbetarskyddsfullmäktigen.

Kan arbetarskyddsfullmäktigen på grund av ett tillfälligt hinder inte sköta sina uppgifter, sköter en ersättare de av arbetarskyddsfullmäktigens nödvändiga uppgifter som inte kan vänta tills arbetarskyddsfullmäktigens hinder upphör. Ersättaren har då samma rätt som arbetarskyddsfullmäktigen att få de uppgifter och använda den tid som skötseln av ifrågavarande uppdrag kräver och till ersättning för inkomstbortfall samt rätt att avbryta farligt arbete i enlighet med 36 §.

Medan arbetarskyddsfullmäktigen är förhindrad ska hans eller hennes uppgifter skötas av den ersättare som vid valet av ersättare för arbetarskyddsfullmäktigen har fått flest röster, om inte något annat överenskoms i enlighet med 23 §.

31 §

Arbetarskyddsfullmäktigens uppgifter

Arbetarskyddsfullmäktigen företräder arbetstagarna på arbetsplatsen vid behandlingen av ärenden enligt 26 § i samarbete med arbetsgivaren och i förhållande till arbetarskyddsmyndigheten. Dessutom ska arbetarskyddsfullmäktigen på eget initiativ sätta sig in i sådant som inverkar på arbetstagarnas säkerhet och hälsa och som hänför sig till arbetsplatsens arbetsmiljö och arbetsklimat samt sätta sig in i arbetarskyddsbestämmelserna. Likaså ska arbetarskyddsfullmäktigen delta i inspektioner rörande arbetarskyddet och i undersökningar som utförs av en sakkunnig om arbetarskyddsfullmäktigen eller arbetarskyddsmyndigheten anser detta vara nödvändigt. Arbetarskyddsfullmäktigen ska också göra de arbetstagare han eller hon företräder uppmärksamma på faktorer som främjar säkerhet och hälsa i arbetet.

43 c §

Samarbetsparterna på en gemensam arbetsplats

Samarbetsparter på en gemensam arbetsplats är den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten i fråga om de samarbetsärenden enligt 26 § som följer av 51 § i arbetarskyddslagen eller dennes företrädare samt arbetarskyddsfullmäktigen i anställning hos den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten. Övriga samarbetsärenden som gäller arbetarskyddet behandlas av arbetsgivaren samt arbetarskyddsfullmäktigen i anställning hos denne.

Om en gemensam arbetsplats är en byggarbetsplats, har arbetstagare som är anställda hos olika arbetsgivare och som arbetar på arbetsplatsen rätt att särskilt för byggarbetsplatsen välja en gemensam arbetarskyddsfullmäktig jämte två ersättare att företräda dem vid arbetarskyddssamarbetet med samtliga arbetsgivare och egenföretagare på byggarbetsplatsen samt i förhållande till arbetarskyddsmyndigheten.

44 §

Sökande av ändring i beslut av arbetarskyddsmyndigheten

Ett beslut som social- och hälsovårdsministeriet eller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som avses i 15 §, 16 § 1 mom., 18 § 2 och 3 mom., 19, 19 a eller 20 § i denna lag får

överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvären ska behandlas skyndsamt.

Förutom vad som någon annanstans i lag föreskrivs om dem som har rätt att anföras besvär, får arbetarskyddsfullmäktigen anföras besvär över ett beslut om att bevilja tillstånd att avvika från de krav som föreskrivs för att skydda en arbetstagare. Besvär över beslut av förvaltningsdomstolen får anföras även av den arbetarskyddsmyndighet som fattat det beslut som besvären avser.

Genom besvär får ändring inte sökas i ett temporärt användningsförbud enligt 16 § 2 mom. och inte heller i ett temporärt förbud enligt 18 § 4 mom. Över ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som enbart gäller verkställighet får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med huvudsaken.

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut av arbetarskyddsmyndigheten som gäller sådana tillstånd till undantag som avses i 9 § i lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004) finns i den lagen.

45 §

Anmärkning

Arbetsgivaren, arbetarskyddsfullmäktigen och arbetstagarna har rätt att till arbetarskyddsmyndigheten lämna en skriftlig anmärkning om att denna lag inte har följts vid en arbetarskyddsinspektion. Anmärkningen ska göras inom två månader efter det att arbetarskyddsinspektionen förrättades eller någon annan tillsynsåtgärd vidtogs. Med anledning av anmärkningen ska tillsynsåtgärderna granskas och vid behov ska en ny inspektion förrättas. Den som framställt anmärkningen ska inom skälig tid efter det att saken utretts underrättas om vilka åtgärder anmärkningen föranlett.

46 §

Anmälan om olycksfall i arbetet som lett till döden eller svår skada

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål till polisen och arbetarskyddsmyndigheten anmäla ett i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) avsett olycksfall i arbetet som har lett till döden eller svår skada. Polisen ska utan dröjsmål verkställa undersökning på olycksplatsen. Arbetsgivaren eller en företrädare för denne ska kallas till undersökningen. Också arbetarskyddsmyndigheten samt den som skadats vid olycksfallet i arbetet eller dennes företrädare ska informeras om polisundersökningen. En kopia av undersökningsprotokollet ska ges till försäkringsanstalten och till den som begärt undersökningen samt på begäran till parterna.

46 a §

Anmälan om yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom

Har en läkare med fog misstankar om en i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar avsedd yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål och trots sekretessbestämmelserna anmäla saken till arbetarskyddsmyndigheten.

Av anmälan ska framgå

- 1) den insjuknades namn, personbeteckning samt kontaktuppgifter,
- 2) arbetsgivarens namn samt kontaktuppgifterna för arbetsgivaren och arbetsplatsen,
- 3) övriga behövliga kontaktuppgifter,
- 4) exponerings art och längd,
- 5) uppgifter om sjukdomens art, konstaterandet av sjukdomen och den olägenhet som sjukdomen orsakat.

Arbetskyddsmyndigheten ska lämna Arbetshälsainstitutet de uppgifter som ingår i en anmälan enligt 1 mom. för införande i registret över arbetsrelaterade sjukdomar.

RP 14/2018 rd

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetskyddssamarbete enligt 5 och 5 a kap. och anmälningsskyldigheten enligt 7 kap.

Arbetskyddsmyndigheten utövar dock inte tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om samarbete, om samarbetsavtal ingåtts i enlighet med 23 § 1 eller 2 mom. eller 43 b § 1 mom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

180.

Lag

om ändring av narkotikalagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i narkotikalagen (373/2008) 30, 34, 40 och 46 §, sådana de lyder, 30 § delvis ändrad i lag 1568/2009, 34 § i lag 1127/2014, 40 § i lag 775/2009 och 46 § i lagarna 775/2009 1568/2009, som följer:

30 §

Redovisningsskyldighet

En innehavare av tillstånd enligt denna lag och en aktör som avses i 15 § 2 mom. är skyldig att föra bok över narkotika som de tillverkar, exporterar, importerar och hanterar. Redovisningsskyldigheten gäller dock inte för personlig medicinering förskrivna läkemedel som betraktas som narkotika. Redovisningsmaterialet ska förvaras minst sex år från utgången av det år då det upprättades. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har rätt att ta del av det redovisningsmaterial om narkotika som avses i detta moment. Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att få veterinärers narkotikaredovisning till påseende.

Förstöring av narkotika ska antecknas i redovisningen av narkotika. I fråga om förstöringen av och skyldigheten att föra bok över läkemedel som kunder lämnar in till apotek iakttas vad som särskilt föreskrivs om detta.

Närmare bestämmelser om den redovisning av narkotika och om det redovisningsmaterial om narkotika som avses i denna paragraf samt om dess förvaring kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

34 §

Tillstånds- och övervakningsmyndigheter

Social- och hälsovårdsministeriet svarar för den högsta ledningen och styrningen i fråga om efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds-, anmälnings- och övervakningsmyndighet enligt denna lag samt den behöriga myndighet som avses i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskap-

en och med tredjeländer samt i förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer är Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, om inte något annat föreskrivs.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska dessutom

- 1) ha databaser över narkotika och för konsumentmarknaden förbjudna psykoaktiva ämnen,
- 2) svara för informationsinsamlingsuppgifterna enligt denna lag, till den del de inte hör till uppgifterna för Institutet för hälsa och välfärd i enlighet med 35 §.

Veterinärerna övervakas även av Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdets uppgifter enligt 3 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Utlämnande av uppgifter

Trots vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter om kontroll enligt denna lag till polisen, tull- och gränsmyndigheterna och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, när uppgifterna är nödvändiga för att myndigheterna ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter.

46 §

Administrativa tvångsmedel

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan förbjuda den som bryter mot bestämmelserna i denna lag, förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan också bestämma att den som bryter mot bestämmelserna ska fullgöra sin skyldighet på något annat sätt.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan förena ett förbud eller föreläggande som har meddelats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en åtgärd som lämnats ogjord utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. Bestämmelser om återkallande av tillstånd finns i 21 §.

Vite i anslutning till ett förbud döms ut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på yrkande av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande ingår i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Skyldigheten enligt denna lag att lämna uppgifter får i fråga om en fysisk person dock inte förenas med vite när det finns anledning att misstänka personen för brott och uppgifterna hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

181.

Lag

om ändring av kemikalielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen (599/2013) 10, 11 och 55 § som följer:

Arbeterskyddsmyndigheten

Arbeterskyddsmyndigheten övervakar att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas och att Europeiska unionens kemikalielagstiftning följs i sådant arbete där arbetsgivaren är skyldig att följa arbetarskyddslagen.

Om arbetarskyddsmyndigheten vid tillsynen konstaterar att bestämmelserna i denna lag eller i Europeiska unionens kemikalielagstiftning sannolikt har överträtts i fråga om utsläppande av en kemikalie eller anordningar eller föremål som innehåller kemikalier på marknaden eller för användning, får en sådan inspektör som avses i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) temporärt förbjuda att en kemikalie eller anordningar eller föremål som innehåller kemikalier släpps ut på marknaden eller för användning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 18 § 4 mom. i den lagen. Inspektören ska överföra ärendet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som överlämnar ärendet till Säkerhets- och kemikalieverket för behandling.

Utöver vad som i 52 § föreskrivs om rätt att få uppgifter och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter ska på arbetarskyddsmyndighetens tillsyns- och inspektionsverksamhet tillämpas lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten utövar tillsyn över

- 1) att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas,
- 2) att de villkor och förutsättningar för användningen av biocidprodukter som anges i artikel 17 i biocidförordningen eller i ett beslut om godkännande enligt 30 § i denna lag uppfylls,
- 3) att bestämmelserna om användningen av ämnen i artiklarna 3 och 4 i POP-förordningen följs och att
- 4) bestämmelserna om användningsförhållanden för ämnen och säkerhetsåtgärder i artiklarna 14 och 37, om användningen av tillståndspliktiga ämnen i avdelning VII och om begränsningar för ämnen i artikel 67 i Reach-förordningen följs, till den del tillsynen gäller verksamhetsutövers skyldighet att sörja för förebyggande och avvärjande av miljöolägenheter i samband med användning och lagring av kemikalier.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten vid den tillsyn som avses i 1 mom.

Ändringssökande

I ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 2 och 3 mom.

I ett beslut av Säkerhets- och kemikalieverket om temporärt förbud eller temporär begränsning enligt 45 § 3 mom. eller ett beslut om temporärt förbud enligt 46 § 3 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

Vid sökande av ändring i ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag iakttas vad som i miljöskyddslagen föreskrivs om ändringssökande och verkställande av beslut.

I ett beslut som fattats med stöd av 31 eller 46 § eller med stöd av PIC-förordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärmyndigheten beslutar något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

182.

Lag

om ändring av lagen om vissa krav på asbestsanering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vissa krav på asbestsanering (684/2015) 4, 7 och 16 § som följer:

4 §

Tillståndsmyndighet

Tillstånd för asbestsanering söks hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som är tillståndsmyndighet.

7 §

Skyldighet att anmäla ändringar

Tillståndshavare ska utan dröjsmål underrätta tillståndsmyndigheten om att den tillståndspliktiga verksamheten upphör samt om sådana väsentliga ändringar som inverkar på beviljande av sådant tillstånd för asbestsanering som avses i 5 §.

16 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

183.

Lag

om ändring av tobakslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tobakslagen (549/2016) 6—10, 14—16, 18, 20—22, 26—30, 44, 45, 48—50, 79, 82—107 och 112 §, av dem 79, 83, 95 och 97 § sådana de lyder i lag 1374/2016, samt
fogas till lagen en ny 91 a och 106 a § som följer:

6 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter

RP 14/2018 rd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska styra landskapen när de fullgör sina uppgifter enligt denna lag. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska övervaka

1) efterlevnaden av bestämmelserna om ingredienser, utsläpp, brandsäkerhet, kvalitet och tekniska egenskaper i fråga om tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning och örtprodukter för rökning,

2) efterlevnaden av bestämmelserna om detaljhandelsförpackningar för sådana produkter som avses i 1 punkten,

3) marknadsföringen av sådana produkter som avses i denna lag i hela landet,

4) efterlevnaden av bestämmelserna om verifieringslaboratorier enligt 85 §.

7 §

Landskapets uppgifter

Landskapet ska inom sitt område övervaka

1) efterlevnaden av bestämmelserna om försäljning och annan överlåtelse av tobaksprodukter, tobakssurrogat, rökstillbehör, elektroniska cigaretter och nikotinvätskor samt bestämmelserna om egenkontroll,

2) efterlevnaden av bestämmelserna om förbud mot marknadsföring och framläggande enligt denna lag,

3) efterlevnaden av bestämmelserna om rökförbud och rökrestriktioner.

Landskapet har inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 84 § på en underlydande tjänsteinnehavare.

8 §

Kommunens uppgifter

Kommunen ska inom sitt område sörja för den lokala verksamheten för rökavvänjning.

9 §

Övriga myndigheters uppgifter

Tullen ska övervaka att de införselförbud och införselrestriktioner som föreskrivs i denna lag följs.

Ackrediteringsenheten vid Säkerhets- och kemikalieverket (*Ackrediteringstjänsten FINAS*) ska bistå Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid övervakningen av de i 85 § avsedda verifieringslaboratoriernas och verifieringsmetodernas kompetenskrav.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska bistå Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid övervakningen av nikotinvätskor.

Polisen ska övervaka att rökförbud och rökrestriktioner enligt denna lag följs vid offentliga tillställningar.

Bestämmelser om övervakningen av att rökförbud och rökrestriktioner följs på arbetsplatsen finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

10 §

Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av tobaksprodukter

Tillverkare och importörer av tobaksprodukter som är avsedda för försäljning eller annan överlåtelse i näringsverksamhet svarar för att produkterna stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som krävs enligt detta kapitel till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Europeiska kommissionen (*kommissionen*) och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater ligger i första hand på tillverkaren, om denne är etablerad i EU. Om

RP 14/2018 rd

tillverkaren är etablerad utanför EU och importören är etablerad i EU, ligger skyldigheten i första hand på importören. Om såväl tillverkaren som importören är etablerad utanför EU ligger skyldigheten att lämna uppgifterna på tillverkaren och importören gemensamt.

14 §

Anmälningar om ingredienser, utsläpp och brandsäkerhet

Innan en tobaksprodukt säljs eller på annat sätt överläts till konsumenter ska tillverkaren eller importören lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

1) en förteckning med uppgifter om de halter av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av cigaretter som säljs och vilket laboratorium som utfört testerna och verifieringen,

2) förteckningar med uppgifter om halter för andra utsläpp från cigaretter än de som avses i 1 punkten och om mätningsskyltarna för dem samt, för andra tobaksprodukter än cigaretter, utsläppshalter vid förbränning,

3) information om andra utsläppshalter än de som avses i 1 och 2 punkten, om sådan är tillgänglig,

4) en förteckning efter märke och typ över alla ingredienser som används vid tillverkningen av tobaksprodukterna och ingrediensernas kvantiteter,

5) ett tekniskt dokument med en allmän beskrivning av de använda tillsatserna i cigaretter och rulltobak samt tillsatsernas egenskaper,

6) forskningsrapporter och utlåtanden från ett godkänt verifieringslaboratorium eller en godkänd forskningsanstalt som visar att brandsäkerhetskraven för cigaretter uppfylls för varje enskilt varumärke samt uppgift om verifieringslaboratoriet eller forskningsanstalten.

De uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten behöver lämnas endast om det för de utsläpp som avses i den punkten har utfärdats bestämmelser om högsta tillåtna nivåer med stöd av 12 § 3 mom.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. 1—5 punkten avsedda förteckningarnas och handlingarnas utformning, om den utredning om ingredienser som ska fogas till förteckningarna och om toxikologiska uppgifter och andra uppgifter får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

15 §

Ändringsanmälningar

Tillverkaren eller importören av en tobaksprodukt ska underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om produktens sammansättning ändras på så sätt att det påverkar de uppgifter som lämnats i enlighet med 14 §. Tillverkaren eller importören ska lämna de ändrade uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överläts till konsumenter.

16 §

Marknadsundersökningar och försäljningsvolym

Tillverkaren eller importören av en tobaksprodukt ska när det gäller ingredienser i och utsläpp från tobaksprodukten förse Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med

1) tillgängliga marknadsundersökningar och studier av olika konsumentgruppers preferenser,

2) sammanfattningar av alla marknadsundersökningar som tillverkaren eller importören gör i samband med lanseringen av nya tobaksprodukter.

Tillverkaren eller importören ska dessutom årligen rapportera sina försäljningsvolym efter märke och typ till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Försäljningsvolymerna för cigaretter, cigarrer och cigariller ska anges i styck och försäljningsvolymerna för övriga tobaksprodukter i kilogram.

18 §

Skärpt rapporteringsskyldighet

Tillverkare eller importörer av cigaretter eller rulltobak ska utarbeta en rapport om resultaten av de undersökningar som avses i 17 §. Rapporten ska innehålla en sammanfattning och en övergripande översikt som sammanställer tillgänglig vetenskaplig litteratur om den berörda tillsatsen och sammanfattar interna uppgifter om tillsatsens effekter.

Tillverkaren eller importören ska lämna den rapport som avses i 1 mom. till kommissionen och en kopia av rapporten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och de behöriga myndigheterna i sådana andra EU-medlemsstater där en tobaksprodukt som innehåller den undersökta tillsatsen har släppts ut på marknaden, senast 18 månader efter det att tillsatsen har införts i den prioritetsförteckning som anges i 17 § 1 mom.

Kommissionen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får begära kompletterande uppgifter från tillverkaren eller importören om den undersökta tillsatsen. Dessa kompletterande uppgifter ska ingå i rapporten. Kommissionen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får dessutom kräva att ett oberoende vetenskapligt organ gör en sakkunnigbedömning av rapporten.

20 §

Anmälan av nya tobaksprodukter

En tillverkare eller importör av tobaksprodukter ska göra en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om en ny tobaksprodukt som de avser att börja sälja eller överlåta till konsumenter på något annat sätt. Anmälan ska göras senast sex månader innan produkten släpps ut på marknaden. Anmälan ska åtföljas av en detaljerad beskrivning av produkten liksom bruksanvisningar och uppgifter om ingredienser och utsläpp enligt 14 §.

Tillverkaren eller importören ska inom samma tid även förse Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med

1) tillgängliga vetenskapliga undersökningar om produktens toxicitet, beroendeframkallande egenskaper och attraktionskraft, särskilt när det gäller dess ingredienser och utsläpp,

2) tillgängliga undersökningar med sammanfattningar beträffande produkten samt marknadsundersökningar av preferenserna hos olika konsumentgrupper i fråga om produkten,

3) en analys av riskerna och fördelarna med produkten, de förväntade effekterna vad gäller avbrytande och påbörjande av konsumtionen av tobak, förväntade konsumentreaktioner samt annan tillgänglig och relevant produktinformation.

Tillverkaren eller importören ska till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överlämna alla nya eller uppdaterade undersökningar och andra uppgifter som avses i 2 mom. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får kräva att tillverkaren eller importören utför ytterligare undersökningar eller lämnar ytterligare information om produkten.

21 §

Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om tobaksprodukter

De anmälningar och övriga uppgifter som avses i detta kapitel ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i elektronisk form. Detsamma gäller uppgifter som enligt 18 § ska lämnas till kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater.

När tillverkare och importörer lämnar uppgifter i enlighet med detta kapitel ska de ange vilka av uppgifterna som de anser utgöra affärs- eller yrkeshemligheter.

Närmare bestämmelser om metoden och formatet för lämnande av de uppgifter som avses i 14—16 och 18 § och om tidpunkten för lämnande av de uppgifter som avses i 16 och 18 § får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

22 §

Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av vissa andra produkter

Tillverkare och importörer av sådana elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotin-vätskor, nikotinfria vätskor för förångning eller örtprodukter för rökning som är avsedda att säljas eller på annat överlåtas i näringsverksamhet svarar för att dessa produkter stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som krävs enligt detta kapitel till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater ligger i första hand på tillverkaren, om denne är etablerad i EU. Om tillverkaren är etablerad utanför EU och importören är etablerad i EU, ligger skyldigheten i första hand på importören. Om såväl tillverkaren som importören är etablerad utanför EU ligger skyldigheten att lämna uppgifterna på tillverkaren och importören gemensamt.

26 §

Förhandsanmälan om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare

En tillverkare eller importör av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare ska göra en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om en produkt som den avser att börja sälja eller på annat sätt överlåta till konsumenter. Anmälan ska göras senast sex månader innan produkten släpps ut på marknaden. På motsvarande sätt ska det också göras en anmälan för varje väsentlig ändring av produkten innan den ändrade produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter. Anmälan ska innehålla

- 1) tillverkarens namn och kontaktuppgifter, en ansvarig juridisk eller fysisk person inom EU och importören till EU,
- 2) en förteckning över alla ingredienser som ingår i produkten och de utsläpp som sker till följd av användningen av produkten, uppdelad på varumärke och sort, med uppgift om kvantiteter på ingredienserna och utsläppen,
- 3) toxikologiska uppgifter avseende produktens ingredienser och utsläpp, även vid upphettning, särskilt med hänsyn till deras effekter på konsumenters hälsa vid inandning och beroendeframkallande effekter,
- 4) information om nikotindoser och nikotinupptag vid konsumtion under förhållanden som är normala eller som rimligen kan förutses,
- 5) en beskrivning av produktens beståndsdelar,
- 6) en beskrivning av tillverkningsprocessen och en försäkran om att tillverkningsprocessen är förenlig med kraven i denna lag,
- 7) en försäkran om att tillverkaren eller importören tar fullt ansvar för produktens kvalitet och säkerhet när den släpps ut på marknaden och används under förhållanden som är normala eller som rimligen kan förutses.

27 §

Marknadsundersökningar och försäljningsvolymen för elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare

Tillverkaren eller importören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare ska årligen förse Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med

- 1) fullständiga uppgifter om försäljningsvolym, uppdelade på varumärke och sort,
- 2) uppgifter om preferenserna hos olika konsumentgrupper,
- 3) uppgifter om de sätt på vilket produkterna säljs,
- 4) sammanfattningar av marknadsundersökningar avseende det som avses i 1—3 punkten, med en översättning till engelska.

28 §

Uppföljning av skadliga effekter samt korrigerande åtgärder

Varje tillverkare, importör eller distributör av elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare ska upprätta och upprätthålla ett system för att samla in information om alla misstänkta skadliga effekter som de elektroniska cigaretterna och påfyllningsbehållarna har på människors hälsa. Tillverkarna, importörerna och distributörerna ska lämna uppgifter ur systemet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Om någon av de aktörer som avses i 1 mom. anser eller har skäl att förmoda att sådana elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare som aktören har i sin besittning och är avsedda att släppas ut på marknaden eller som har släppts ut på marknaden inte är säkra eller av god kvalitet eller på annat sätt inte är förenliga med denna lag och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska aktören omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som behövs för att den berörda produkten ska bli förenlig med bestämmelserna eller för att dra tillbaka eller återkalla den. I sådana fall ska aktören också genast anmäla saken till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och marknadsövervakningsmyndigheterna i andra EU-medlemsstater där produkten görs tillgänglig eller är avsedd att göras tillgänglig. Samtidigt ska aktören ge detaljerade uppgifter särskilt om risker för människors hälsa och säkerhet samt om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits och resultaten av dessa åtgärder.

29 §

Rapportering av ingredienser i örtprodukter för rökning

Tillverkaren eller importören av en örtprodukt för rökning ska innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter lämna en förteckning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet över alla ingredienser som använts vid tillverkningen av produkten, uppdaterad på varumärke och sort, med uppgift om kvantiteter.

Tillverkaren eller importören ska underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om produktens sammansättning ändras på så sätt att det påverkar de uppgifter som lämnats i enlighet med 1 mom. Tillverkaren eller importören ska lämna de ändrade uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

30 §

Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om vissa andra produkter

De anmälningar och övriga uppgifter som avses i detta kapitel ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i elektronisk form.

När tillverkare och importörer lämnar uppgifter i enlighet med detta kapitel ska de ange vilka av uppgifterna som de anser utgöra affärs- eller yrkeshemligheter.

Närmare bestämmelser om metoden och formatet för lämnande av de uppgifter som avses i 26 och 27 § och om tidpunkten för lämnande av de uppgifter som avses i 27 § och 28 § 1 mom. får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

44 §

Tillståndsplikt för detaljhandel

Tobaksprodukter och nikotinvätskor får säljas eller på annat sätt överlåtas i detaljhandel endast utifrån ett detaljhandelstillstånd för försäljningsstället och tillståndshavaren. Tillståndet beviljas av det landskap där försäljningsstället ligger. Tillstånd för detaljhandel i ett mobilt kommunikationsmedel beviljas dock av det landskap där den som ansöker om tillstånd har sin hemkommun.

Detaljhandelstillstånd kan beviljas för viss tid, om verksamheten är tidsbegränsad. Tillstånd för viss tid kan beviljas för högst ett år åt gången.

45 §

Förutsättningar och hinder för beviljande av detaljhandelstillstånd

Landskapet beviljar detaljhandelstillstånd som avses i 44 § på ansökan. Förutsättningar för tillstånd är att sökanden uppnått myndighetsåldern, att sökanden visar upp en godtagbar plan för egenkontroll enligt 54 § och att det inte finns något hinder enligt 2 eller 3 mom. för beviljande av tillstånd. Tillstånd får dock inte beviljas, om den verksamhet som avses i ansökan uppenbarligen strider mot denna lag eller om försäljningsstället inte kan övervakas av landskapet.

Detaljhandelstillstånd får inte beviljas en sökande som innehått ett sådant detaljhandelstillstånd enligt denna lag eller tobakslagen (693/1976), nedan *den gamla tobakslagen*, som har återkallats permanent under de senaste två åren.

Detaljhandelstillstånd får inte beviljas ett ställe som ligger

1) i daghemslokaler, i lokaler för familjedagvård eller på daghemslokalers utomhusområden,
2) i sådana lokaler och på sådana utomhusområden vid inrättningar där vård meddelas med stöd av barnskyddslagen (417/2007) eller mentalvårdslagen (1116/1990) som är avsedda för personer som inte fyllt 18 år,

3) i lokalerna vid läroanstalter som ger grundläggande utbildning, yrkesutbildning och gymnasieutbildning och deras elevhem samt på utomhusområden som används av en sådan läroanstalt.

48 §

Anmälan om detaljhandel med nikotinvätska

Den som har ett sådant detaljhandelstillstånd för tobaksprodukter som beviljats med stöd av *den gamla tobakslagen* får på samma försäljningsställe även sälja nikotinvätskor, efter att först ha gjort en skriftlig anmälan om saken till det landskap där försäljningsstället ligger och lämnat en uppdatering av de uppgifter som avses i 46 § 1 mom. till landskapet.

Landskapet ska sedan den tagit emot en anmälan enligt 1 mom. utan dröjsmål sända en motagningsbekräftelse till den som gjort anmälan.

49 §

Anmälningar som gäller detaljhandelstillstånd

Innehavaren av ett detaljhandelstillstånd ska underrätta landskapet om förändringar i de uppgifter som lämnats i en ansökan som avses i 46 § och i en anmälan som avses i 48 § samt om försäljningen upphör. Landskapet ska underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om tillstånd som beviljas eller återkallas, om förändringar i fråga om tillstånd, om förseelser vid försäljning och om försäljning som upphör.

50 §

Anmälningsplikt för partihandel

Partihandel med tobaksprodukter och nikotinvätskor får bedrivas av den som har gjort en skriftlig anmälan om saken till det landskap där försäljningsstället ligger. Anmälan ska innehålla de uppgifter som avses i 46 § 1 mom. Motsvarande anmälan ska göras före en väsentlig förändring i verksamheten och om verksamheten upphör.

Landskapet ska sedan den tagit emot en anmälan enligt 1 mom. utan dröjsmål sända en motagningsbekräftelse till den som gjort anmälan.

Landskapet ska underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om de anmälningar som avses i 1 mom.

79 §

Meddelande av rökförbud i bostadssammanslutningar

En bostadssammanslutning kan hos landskapet ansöka om att landskapet meddelar rökförbud på balkongerna till lägenheterna i bostadssammanslutningens byggnad, utomhusområden som används av lägenheterna och inne i lägenheterna. Innehavarna av de utrymmen och områden som avses i ansökan ska höras innan ansökan görs.

Landskapet ska meddela rökförbud beträffande de utrymmen och områden som avses i ansökan, om det på grund av deras konstruktioner eller andra omständigheter är möjligt att tobaksrök annat än i undantagsfall sprider sig till en annan balkong, till de ställen där man vistas på ett utomhusområde som hör till en annan lägenhet eller in i en annan lägenhet. Rökförbud får meddelas i ett bostadsrum i en lägenhet endast om spridningen av rök inte genom en reparation eller ändring av konstruktionerna skäligen kan förhindras och bostadsrummets innehavare innan förbudet meddelas har getts möjlighet att förhindra spridningen av rök genom egna åtgärder. Ett rökförbud som avser ett bostadsrum i en lägenhet gäller inte användning av elektroniska cigaretter.

Landskapet ska återkalla ett rökförbud på ansökan av bostadssammanslutningen, om förbudet inte längre är befogat på grund av förändrade omständigheter. Ett rökförbud kan också återkallas på ansökan av innehavaren av ett utrymme eller område om bostadssammanslutningen inte ansöker om återkallande trots väsentligt förändrade omständigheter. Närmare bestämmelser om ansökan om rökförbud, om återkallande av rökförbud och om omnämnande i ansökan av hörande som bostadssammanslutningen ordnat får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Hörande enligt 1 mom. anses ha ordnats, om bostadssammanslutningen senast två veckor före beslutsfattandet lämnar innehavarna av de utrymmen och områden som avses i ansökan information om grunderna för den föreslagna ansökan och anvisningar för framställande av anmärkningar. Informationen och anvisningarna ska,

1) om lägenhetsinnehavet bygger på äganderätt, lämnas på den postadress som är känd för bostadssammanslutningen eller på den e-postadress eller till någon annan motsvarande datakommunikationsförbindelse som innehavaren har meddelat bostadssammanslutningen, samt

2) om lägenhetsinnehavet bygger på hyresrätt eller annan motsvarande rätt, lämnas på en anslagstavla som finns för allmänt bruk i byggnaden eller till varje lägenhet som innehas av en hyresgäst eller någon annan lägenhetsinnehavare.

82 §

Myndigheternas meddelanden

Arbetskyddsmyndigheten och polisen ska underrätta landskapet om överträdelser av bestämmelserna om rökrum och byggnadstillsynsmyndigheten om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om byggande och underhåll eller reparations- och ändringsarbeten när det gäller rökrum.

Landskapet ska underrätta arbetskyddsmyndigheten om den upptäcker överträdelser av bestämmelserna om rökrum och om tobaksrökning utomhus.

83 §

Tillsynsprogram

För styrningen och samordningen av tillsynen över verkställigheten av denna lag ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utarbeta ett riksomfattande program för tillsyn över tobakslagen (*tillsynsprogram*).

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov. I tillsynsprogrammet ska de gemensamma mål beaktas som ställts upp för miljö- och hälsoskyddet i det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

84 §

Tillsynsplan

Landskapet ska för regelbunden tillsyn över efterlevnaden av denna lag utarbeta och godkänna en plan för tillsynen över tobakslagen (*tillsynsplan*). Tillsynen ska vara högklassig och riskbaserad och den ska förebygga negativa effekter på hälsan.

I tillsynsplanen ska tillsynsprogrammet beaktas i enlighet med lokala behov. Tillsynsplanen ska ses över vid behov.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bedömer och utvärderar tillsynsplanerna.

85 §

Godkännande av verifieringslaboratorier

De utsläppsmätningar som avses i 12 § ska verifieras och de brandegenskaper hos cigaretter som avses i 13 § ska påvisas i ett laboratorium som är godkänt av och övervakas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Laboratoriet får inte ägas eller kontrolleras av tillverkare eller importörer av tobaksprodukter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för och uppdaterar en förteckning över godkända laboratorier och lämnar den till kommissionen.

Laboratoriet ska lämna sin ansökan om godkännande till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet godkänner laboratoriet, om laboratoriet till sin ansökan fogar ett intyg över att Ackrediteringstjänsten FINAS har konstaterat att laboratoriet uppfyller de internationella kompetenskraven för verifieringslaboratorier och att de metoder som avses i 12 och 13 § hör till dess kompetensområde. Laboratoriet ska anmäla förändringar som gäller förutsättningarna för godkännandet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Ett laboratorium anses utan särskilt beslut vara godkänt, om laboratoriet lämnar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ett intyg över att en myndighet i en annan EU-medlemsstat har godkänt laboratoriet och anger grunderna för godkännandet av laboratoriet och verifieringsmetoderna.

Närmare bestämmelser om laboratorier som avses i denna paragraf och om godkännandet av dem, den ackreditering som är en förutsättning för godkännande, genomförandet av övervakningen och de anmälningar som ska göras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och kommissionen får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

86 §

Inspektions- och provtagningsrätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den rätt att

1) få tillträde till och inspektera utrymmena och verksamheten på de platser där produkter som avses i denna lag tillverkas, förpackas, lagras och säljs, verifieringslaboratoriernas utrymmen och verksamhet och de handlingar som behövs för övervakningen,

2) av tillverkaren, importören och försäljaren av en produkt avgiftsfritt ta och erhålla prov för undersökningar av sådana produkter som avses i denna lag.

Inspektioner enligt 1 mom. får inte utsträckas till utrymmen som är avsedda för boende av permanent natur, om det inte är nödvändigt för att utreda omständigheter som är föremål för inspektion och det finns grundad anledning att misstänka ett brott vid försäljning av tobak enligt 109 § eller ett brott vid marknadsföring av tobak enligt 111 §.

Bestämmelserna i 46 § i hälsoskyddslagen (763/1994) ska tillämpas på bostadsinspektioner som hänför sig till rökförbud och rökrestriktioner enligt 10 kap. i den här lagen.

Bestämmelser i övrigt om inspektioner enligt denna lag finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

Om de prov som anses i 1 mom. 2 punkten inte lämnas inom utsatt tid, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapet förena skyldigheten att lämna dem med vite. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av den som förelagt vitet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka parten för brott och det begärda materialet har anknytning till det ärende som är föremål för misstanke om brott.

Rätt till information

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet har, avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna, rätt att av tillverkare, importörer och försäljare av produkter som avses i denna lag och av andra myndigheter få uppgifter som är nödvändiga för att utreda verksamhet som strider mot denna lag och mot bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. inte lämnas inom utsatt tid, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapet förena skyldigheten att lämna dem med vite. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av den som förelagt vitet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka parten för brott och det begärda materialet har anknytning till det ärende som är föremål för misstanke om brott.

Landskapet är skyldigt att på begäran utan ersättning lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet de övriga uppgifter om inspektioner och andra tillsynsåtgärder, tillsynspersonal, avgifter och tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag. Uppgifterna ska lämnas på det sätt som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bestämmer.

Utlämnande av uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapet till en annan tillsynsmyndighet lämna ut sådana uppgifter om affärs- eller yrkeshemligheter som erhållits vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller vid utförande av uppgifter i anslutning till tillsynen, om uppgifterna är nödvändiga för skötseln av de tillsynsuppgifter som åligger myndigheten i fråga. Uppgifter får även lämnas ut till utländska organ och inspektörer som förutsätts i EU:s lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland, i de fall då lagstiftningen eller avtalet i fråga förutsätter detta.

Handräckning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet har rätt att av andra myndigheter få handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den och för verkställighet av beslut.

Avgifter för behandling av ansökningar och anmälningar

Landskapet tar ut avgift enligt en av landskapet godkänd taxa för

- 1) behandling av ansökan om detaljhandelstillstånd enligt 44 §,
- 2) behandling av anmälan om detaljhandel med nikotinvätska enligt 48 §,
- 3) behandling av anmälan om partihandel enligt 50 §,
- 4) behandling av ansökan om rökförbud enligt 79 §.

Landskapet ska bestämma avgifterna för sina prestationer enligt 1 mom. så att beloppet motsvarar högst totalkostnaderna för att producera prestationen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av tillverkare och importörer ta ut avgift för

- 1) undersökning av om tobaksprodukten har förbjudna egenskaper eller tillsatser enligt 11 §,
- 2) verifiering av mätningar av utsläppsnivåerna för tjära, nikotin och kolmonoxid från cigaretter,
- 3) mottagning, lagring, hantering, analys och offentliggörande av uppgifter som lämnats till verket med stöd av 14—16, 18, 20 och 26—29 § samt anknytande åtgärder,

RP 14/2018 rd

4) sådana sakkunnigbedömningar som avses i 18 § 3 mom.
Bestämmelser om beloppet av den avgift som avses i 3 mom. finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

91 §

Avgifter för övervakningen enligt tobakslagen

Landskapet tar hos den som har ett detaljhandelstillstånd enligt 44 § eller som har beviljats detaljhandelstillstånd enligt den gamla tobakslagen och hos den som har gjort en anmälan om partihandel enligt 50 § ut en årlig övervakningsavgift för varje försäljningsdisk.

Övervakningsavgiften är 350 euro per försäljningsdisk. Om aktören dock i enlighet med 46 § 1 mom. 2 punkten eller 50 § 1 mom. har gjort en anmälan om detalj- eller partihandel med både tobaksprodukter och nikotinvätskor eller har gjort en anmälan enligt 48 § om detaljhandel med nikotinvätskor, är övervakningsavgiften 500 euro per försäljningsdisk.

För verksamhet som grundar sig på detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel som gäller den 1 januari tar landskapet ut övervakningsavgift för året i fråga. Om tillståndet beviljas eller anmälan görs under årets gång eller gäller tidsbegränsad verksamhet tar landskapet ut en övervakningsavgift som står i proportion till verksamhetens längd. Då utgör övervakningsavgiften en så stor del av övervakningsavgiften för verksamheten under hela året som verksamheten räknat i dagar utgör av hela året.

91 a §

Rättelse av övervakningsavgift

Ett beslut om övervakningsavgift enligt 91 § ska rättas, om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär, om den betalningsskyldige

- 1) på grund av ett fel påförts en för stor övervakningsavgift,
- 2) på grund av ett fel inte har påförts övervakningsavgift eller en del av avgiften oberoende av den betalningsskyldige eller på grund av att saken till någon del inte har utretts.

Rättelsen får i fall enligt 1 mom. 1 punkten göras inom tre år från början av kalenderåret efter påförandet av avgiften och i fall enligt 1 mom. 2 punkten inom ett år från början av kalenderåret då avgiften påfördes eller borde ha påförts.

92 §

Indrivning av avgifter samt ränta

De avgifter som tas ut enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om en avgift inte betalas i tid, ska det på avgiften betalas dröjsmålsränta enligt 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter det att den tjänst för vilken avgiften påfördes har erhållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro, om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Om en övervakningsavgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

93 §

Kostnadsersättningar till landskapet

Staten ersätter de kostnader landskapet har för att utföra sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom tobakstillsynen som är handräckning och som enligt denna lag hör till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter.

Registrering och offentliggörande av uppgifter om produkttillsyn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet registrerar elektroniskt de uppgifter som erhållits med stöd av 14—16 och 18 § så att kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater har tillgång till dem. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet lämnar de uppgifter som erhållits med stöd av 20 § till kommissionen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska därtill på begäran lämna de uppgifter som verket fått med stöd av 26—28 § till kommissionen och den behöriga myndigheten i en annan EU-medlemsstat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet gör de uppgifter som erhållits med stöd av 14 § 1 mom. 1—4 punkten och 15, 18, 26 och 29 §, med undantag för affärs- och yrkeshemligheter, tillgängliga för allmänheten på en webbplats, där det bara kan göras enskilda sökningar med produktnamnet eller namnet eller företags- och organisationsnumret på den registrerade som sökvillkor.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) ska namnet på en sådan fysisk person som avses i 26 § 2 mom. 1 punkten i denna lag offentliggöras som sådant när uppgifter görs tillgängliga i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. De uppgifter som avses i 26 § 2 mom. ska bevaras permanent.

Närmare bestämmelser om hur uppgifter som avses i 2 mom. ska göras tillgängliga får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Register över detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel

För behandling, övervakning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen ett register över näringsidkare

- 1) som har beviljats tillstånd enligt 44 § eller som har ansökt om ett sådant tillstånd,
- 2) som har gjort en anmälan enligt 48—50 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för att registrets datasystem fungerar. Följande uppgifter ska registreras:

- 1) sökandens eller anmälarens namn, firma och kontaktuppgifter i Finland, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer samt adressen till försäljningsstället för produkterna,
- 2) tillstånds- eller anmälningsnummer, uppgifter om verksamhet och egenkontroll för vilka det har beviljats tillstånd eller gjorts anmälan samt om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förbud som har utfärdats med stöd av den och uppgifter om påföljderna för dessa samt uppgifter om tillståndsmyndigheternas inspektioner och resultaten av dessa,
- 3) övriga uppgifter som behövs för handläggning, övervakning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får tillståndshavarens och anmälarens namn, tillstånds- och anmälningsnummer och för allmänt bruk avsedda adress- och kontaktuppgifter offentliggöras som sådana i registret på ett sådant sätt att de bara är tillgängliga via enskilda sökningar med tillståndshavarens eller anmälarens namn, företags- och organisationsnummer, tillstånds- eller anmälningsnummer eller försäljningsställets namn som sökvillkor. Uppgifter om näringsidkaren bevaras i registret i fem år efter det att försäljningen upphört eller detaljhandelstillståndet återkallats.

Förbud som meddelas av landskapet

RP 14/2018 rd

Om landskapet i sin tillsynsuppgift inom sitt område upptäcker verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan landskapet förbjuda denna verksamhet.

97 §

Återkallande av detaljhandelstillstånd

Landskapet får återkalla ett i 44 § avsett eller ett med stöd av den gamla tobakslagen beviljat detaljhandelstillstånd för minst en vecka och högst sex månader, om innehavaren av detaljhandelstillståndet, trots att landskapet eller en annan tillsynsmyndighet gett en skriftlig varning eller trots en straffrättslig påföljd

1) säljer eller på annat sätt överlåter sådana tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning eller örtprodukter för rökning vars detaljhandelsförpackningar strider mot bestämmelserna i 5 kap.,

2) låter bli att göra en anmälan om försäljning av nikotinvätskor i enlighet med 48 § eller lämna väsentliga uppgifter som avses i 49 §,

3) i strid med 51 § säljer eller på annat sätt överlåter tuggtobak, tobak för användning i näsan eller tobak för användning i munnen,

4) i strid med 53 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, tobakssurrogat, rök-tillbehör, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor till en person som inte har fyllt 18 år eller i strid med 56 § tillåter en person som inte har fyllt 18 år att sälja eller på annat sätt överlåta nämnda produkter,

5) i strid med 57 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, tobakssurrogat, rök-tillbehör, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor från en automat,

6) i strid med 58 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor till konsumenter med hjälp av ett medel för distanskommunikation,

7) i strid med 68 § marknadsför tobaksprodukter, tobakssurrogat, rök-tillbehör, tobaksimitationer, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor,

8) i strid med 71 § håller tobaksprodukter, tobakssurrogat, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor eller deras varumärken synliga på försäljningsstället.

Landskapet får återkalla ett detaljhandelstillstånd permanent, om innehavaren av detaljhandelstillståndet trots att tillståndet återkallats för viss tid fortsätter eller upprepar en lagstridig verksamhet som avses i 1 mom. och gärningen inte ska betraktas som ringa.

98 §

Anmälan om försäljningsförseelser till landskapet

Polisen ska underrätta det landskap som beviljat detaljhandelstillståndet om alla lagstridiga förfaranden som den får kännedom om, om dessa kan utgöra grund för återkallande av detaljhandelstillståndet. Landskapet ska också underrättas om polisens åtgärder i frågan.

99 §

Förbud mot marknadsföring

Om tobaksprodukter, tobakssurrogat, rök-tillbehör, tobaksimitationer, elektroniska cigaretter eller nikotinvätska marknadsförs i strid med 68 § och förfarandet inte inskränker sig till ett landskaps område, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förbjuda den som beställt eller utfört marknadsföringsåtgärden samt anställda hos dem att fortsätta och upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna.

100 §

Försäljningsförbud

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förbjuda försäljning och annan överlåtelse av tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, nikotinvätska, nikotinfri vätska för förångning och örtprodukter för rökning, om

- 1) tobaksprodukten har förbjudna tillsatser eller egenskaper enligt 11 §,
- 2) utsläppen från tobaksprodukten inte har mätts på det sätt som anges i 12 § eller verifierats i ett godkänt laboratorium enligt 85 § eller om utsläppen överskrider de högsta tillåtna nivåer som föreskrivs i 12 § eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den,
- 3) cigarrettens brandegenskaper inte uppfyller kraven i 13 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller om brandegenskaperna inte har testats och påvisats på det sätt som avses i 13 § eller i ett sådant godkänt laboratorium som avses i 85 §,
- 4) en elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare inte uppfyller kraven i 23 § eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i 24 § 3 mom.,
- 5) nikotinvätska inte uppfyller kraven i 24 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller om nikotinfri vätska för förångning inte uppfyller kraven i 25 §,
- 6) tillverkaren, importören eller distributören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare inte har upprättat eller upprätthållit ett system för övervakning av skadliga effekter enligt 28 § 1 mom. eller vägrar lämna uppgifter ur övervakningssystemet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,
- 7) tillverkaren, importören eller distributören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare i en sådan situation som avses i 28 § 2 mom. inte har vidtagit korrigerande åtgärder enligt bestämmelsen eller har underlåtit att göra en anmälan enligt bestämmelsen,
- 8) tillverkaren eller importören inte har lämnat uppgifter enligt 14—16, 18, 20, 26, 27 eller 29 § till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på föreskrivet sätt, inom föreskriven tid eller i föreskrivet format eller om de uppgifter som lämnats inte är korrekta,
- 9) tillverkaren eller importören inte har betalat Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet de avgifter som avses i 90 § 3 mom.,
- 10) tobaksprodukten detaljhandelsförpackning strider mot 32—35 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den, en elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare eller dess detaljhandelsförpackning strider mot 36 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den, detaljhandelsförpackningen för nikotinfri vätska för förångning strider mot 38 § eller detaljhandelsförpackningen för en örtprodukt för rökning strider mot 39 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta kommissionen om ett försäljningsförbud som meddelats med stöd av 1 mom. 1 punkten på grundval av att tobaksprodukten strider mot 11 § 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förbjuda försäljning och annan överlåtelse av en tobaksprodukt till konsumenter också när verket i enlighet med 85 § prövar förutsättningarna för att godkänna det verifieringslaboratorium som ansvarar för verifieringen av produkten eller i enlighet med 104 § prövar förutsättningarna för att återkalla godkännandet, om verket har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet. När försäljningsförbud meddelas ska hänsyn tas till om tillverkaren eller importören för att uppfylla skyldigheterna i denna lag har möjlighet att anlita något annat godkänt laboratorium under den tid saken behandlas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla ett försäljningsförbud genast när det inte längre finns någon grund för det.

101 §

Tillbakadragning från marknaden

I de ärenden som avses i 99 och 100 § kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ålägga tillverkaren eller importören att inom den tid som verket bestämmer dra tillbaka produkten från marknaden på egen bekostnad. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla åläggandet att dra tillbaka produkten genast när det inte längre finns någon grund för detta.

102 §

RP 14/2018 rd

Temporärt förbud

Om det på grund av omfattningen eller betydelsen av ett förfarande som strider mot de bestämmelser som avses i 99 eller 100 § är påkallat att snabbt hindra att förfarandet fortsätts eller upprepas, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddela ett temporärt förbud innan ärendet avgörs slutligt. Ett temporärt förbud träder i kraft genast och kan återkallas innan ärendet avgörs slutligt.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet konstaterar eller har grundad anledning att förmoda att specifika elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare eller en viss typ av elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare kan utgöra en allvarlig risk för människors hälsa trots att produkten uppfyller de krav som följer av denna lag och EU:s lagstiftning, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet temporärt förbjuda försäljning och annan överlåtelse av produkten till konsumenter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska genast underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater om det temporära förbudet och grunderna för det. Ärendet avgörs slutligt, när kommissionen har meddelat om den anser att förbudet är motiverat.

103 §

Rättelse

När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar beslut om ett förbud enligt 99, 100 eller 102 § eller om att dra tillbaka en produkt från marknaden enligt 101 § kan verket förplikta den som förbudet eller åläggandet gäller att inom utsatt tid och på det sätt som verket bestämmer vidta en åtgärd för att rätta felaktiga eller vilseledande uppgifter, om detta kan anses behövligt på grund av de uppenbara olägenheter som det mot bestämmelserna stridande förfarandet orsakar.

104 §

Avbrytande av verksamheten vid ett verifieringslaboratorium och återkallande av godkännandet av ett verifieringslaboratorium

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan avbryta verksamheten vid ett verifieringslaboratorium som avses i 85 § för viss tid eller återkalla godkännandet av laboratoriet, om

1) Ackrediteringstjänsten Finas konstaterar att laboratoriet inte uppfyller de kompetenskrav som ställs på laboratoriet eller verifieringsmetoderna, eller

2) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet av en myndighet i en annan medlemsstat eller av någon annan har fått tillförlitlig utredning över att laboratoriet eller verifieringsmetoderna inte uppfyller kraven för godkännande eller kompetens eller att de mätningresultat som laboratoriet har uppgett inte kan anses tillförlitliga.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för viss tid avbryta verksamheten vid ett laboratorium också om verket i en fråga som är väsentlig för verksamheten har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet och varningar som laboratoriet har fått inte har lett till att bristerna har avhjälpats.

105 §

Vite och hot om tvångsutförande

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller ett landskap kan förena ett förbud eller ett åläggande som verket eller kommunen meddelar med stöd av bestämmelserna i denna lag med vite eller hot om att en åtgärd som inte vidtagits inom utsatt tid utförs på den försumliges bekostnad.

I ärenden som avses i 107 § fattas beslut om utdömande av vite som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapet har förelagt och beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapet förelagt av marknads-

domstolen på ansökan av den som har förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande. Bestämmelser om sökande av ändring när det gäller sådant vite och hot om tvångsutförande finns i 107 §.

Bestämmelser i övrigt om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

106 §

Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet

Ett beslut som fattats med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 4 mom. eller av 106 a eller 107 §.

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om inte något annat följer av 2 mom. får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överklaga ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller

1) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av en tobaksprodukt med stöd av 100 § 1 mom. 1 punkten,

2) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare med stöd av 100 § 1 mom. 4 punkten,

3) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av nikotinvätska eller nikotinfri vätska för förångning med stöd av 100 § 1 mom. 5 punkten.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut om tillsynsplaner enligt 84 § och de taxor som avses i 90 § finns i landskapslagen (/).

106 a §

Begäran om omprövning av övervakningsavgift

Omprövning av övervakningsavgift enligt 91 § får begäras hos landskapet. Begäran om omprövning av ett ärende som gäller påförande av avgift ska föras fram inom tre år från början av kalenderåret efter året då avgiften påfördes, dock senast 60 dagar efter delfäendet av beslutet.

Beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Övervakningsavgiften ska betalas inom angiven tid trots begäran om omprövning och överklagande.

107 §

Sökande av ändring i marknadsrättsliga ärenden

Följande beslut får inte överklagas genom besvär:

1) ett av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller ett landskap meddelat beslut om förbud eller annat beslut som grundar sig på marknadsföring i strid med 68 § eller på att detaljhandelsförpackningen för en tobaksprodukt, elektronisk cigarett, påfyllningsbehållare, nikotinvätska, nikotinfri vätska för förångning eller örtprodukt för rökning strider mot bestämmelserna i 5 kap.,

2) beslut om föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande som gäller beslut som avses i 1 punkten.

Den som av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut eller föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande får genom en ansökan föra ärendet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

Den som av ett landskap har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut eller föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande får genom en ansökan föra ärendet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. Den som har meddelats ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan föra ärendet till marknadsdomstolen på det sätt som anges i 2 mom.

112 §

Hörande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Innan åtal för förseelse vid marknadsföring av tobak enligt 110 § eller brott vid marknadsföring av tobak enligt 111 § väcks ska åklagaren ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tillfälle att lämna ett utlåtande. När domstolen behandlar ett sådant ärende ska den ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tillfälle att bli hörd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Anmälan om en produkt som enligt denna lag ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsverk på förhand behöver inte göras om produkten innan lagens ikraftträdande har anmälts till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Detaljhandelstillstånd som gällde vid ikraftträdandet av denna lag blir i kraft. För sådan verksamhet som enligt denna lag ska anmälas till landskapet behöver ingen anmälan göras om verksamheten före ikraftträdandet av denna lag har anmälts till kommunen enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tillsynsprogram som före ikraftträdandet av denna lag utformats i enlighet med den 83 § som gällde vid ikraftträdandet betraktas som tillsynsprogram enligt denna lag.

184.

Lag

om ändring av 85 § i pensionslagen för den offentliga sektorn

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016) 85 § 5 mom. som följer:

85 §

Arbetsinkomster som berättigar till pension

När den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en landskapsveterinär bestäms, beaktas utöver de löneförmåner som landskapet betalar för tjänsteåligganden även det penningbelopp som landskapet enligt veterinärvårdslagen (765/2009) årligen fastställer såsom de arvoden enligt 19 § i den lagen som veterinären tar ut hos djurägare eller djurinnehavare. Beloppet får dock inte överstiga det dubbla beloppet av den slutlön enligt den lägsta grundlönen som har överenskommits för landskapsveterinärer i landskapets tjänstekollektivavtal och som gällde vid ingången av kalenderåret. Om landskapsveterinärens anställning inte fortsätter hela kalenderåret, ska man av det årliga belopp av arvoden som landskapet fastställer beakta en andel som motsvarar den tid som veterinärens anställning varade. Närmare bestämmelser om hur och när arvodena fastställs och om hur slutlönen bildas utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

185.

Lag

om ändring av lagen om laddare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om laddare (423/2016) 5, 6, 8, 10–12, 14–24, 26, 28 och 29 § som följer:

5 §

Beviljande av kompetensbrev

Kompetensbrev för laddare beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Kompetensbrev för laddare beviljas en sökande som

- 1) har fyllt 20 år,
- 2) är lämplig med hänsyn till hälsotillståndet,
- 3) har gott anseende,
- 4) har utbildning som ger kompetens, och
- 5) har tillräcklig arbetserfarenhet.

6 §

Påvisande av hälsotillstånd

Att den som ansöker om kompetensbrev är lämplig med hänsyn till hälsotillståndet i enlighet med 5 § 2 mom. 2 punkten påvisas med ett läkarutlåtande som utfärdats för honom eller henne tidigast tre månader innan ansökan ges in.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få ett läkarutlåtande också vid andra tillfällen än i samband med att ett kompetensbrev beviljas eller förnyas, om det finns skäl att ifrågasätta personens lämplighet som laddare.

8 §

Utbildning som krävs av laddare

För att uppfylla förutsättningen enligt 5 § 2 mom. 4 punkten ska en sökande genomgå grundkursen för laddare och därefter avlägga ett förhör. En förutsättning för förnyande av kompetensbrev är genomgång av en repetitionskurs.

Kursanordnaren ska utse en kursledare för varje grund- och repetitionskurs för laddare. Kursledaren ska i god tid, senast 14 dagar innan kursen inleds, meddela Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om kursen. Till anmälan ska fogas det material som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har fastställt. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den som myndigheten förordnar har rätt att delta i kurserna i syfte att styra och övervaka utbildningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övervakar det förhör som avläggs efter avslutad grundkurs för laddare och förhöret ska ordnas på ett sätt som myndigheten har godkänt. En sakkunnig som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har godkänt kan bistå vid förhöret.

I samband med förhöret tas en förhørsavgift och vid behov de övriga kostnader som förhöret ger upphov till ut hos den som deltar i förhöret. Som grund för bestämmande av förhørsavgiften används de kostnader anordnandet av förhöret ger upphov till.

I anslutning till social- och hälsovårdsministeriet finns nämnden för laddarutbildning, som verkar som sakkunnigorgan i frågor som gäller laddarutbildning.

Närmare bestämmelser om innehållet i grund- och repetitionskurser för laddare, nämnden för laddarutbildning, kursledare, anordnande av förhör, sakkunniga och de avgifter som tas ut i samband med förhör får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Undantag från kraven på utbildning och arbetserfarenhet

Kompetens enligt 5 § 2 mom. 4 punkten har också den som innehar ett enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1384/2015) givet beslut om en sådan behörighet för sprängningsarbete som grundar sig på bevis på formella kvalifikationer utfärdade i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Beslutet fattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Kompetensbrev för äldre laddare kan, trots att sökanden inte har genomgått grundkursen för laddare, beviljas den som har avlagt diplomingenjörs-, ingenjörs- eller teknikerexamen eller någon annan motsvarande examen, som utifrån sin utbildning och yrkesskicklighet har tillräckliga kunskaper för kompetensbrevet och som har avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev för äldre laddare. En förutsättning är då dessutom att sökanden har minst 12 månaders praktisk erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete.

Kompetensbrev för överladdare kan beviljas en innehavare av kompetensbrev för äldre laddare. Sökanden ska ha tillräckliga kunskaper enligt 2 mom. och ha avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev för överladdare. För kompetensbrev för överladdare krävs dessutom minst 18 månaders mångsidig erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete som äldre laddare.

Kompetensbrev för ansvarig sprängarbetsledare kan beviljas den som har tillräckliga kunskaper enligt 2 mom. och som har genomgått en kurs för ansvarig sprängarbetsledare och avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev. För kompetensbrev för ansvarig sprängarbetsledare krävs minst 24 månaders erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete som förutsätter överladdares kompetens inom ett bebott område. Minst sex månader av arbetserfarenheten ska innefatta praktiskt sprängnings- och brytningsarbete ovan jord. Dessutom krävs avklarad kurs för yngre laddare, om personen inte har kompetensbrev för äldre laddare eller överladdare.

Ansökan om kompetensbrev

Kompetensbrev för laddare söks hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Till ansökan ska fogas de utredningar som behövs för att visa att förutsättningarna för beviljande av kompetensbrev uppfylls.

Närmare bestämmelser om de utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Säkerhetsutredning

Innan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utfärdar ett kompetensbrev för laddare ska den inhämta en begränsad säkerhetsutredning av person enligt säkerhetsutredningslagen (726/2014) om den som ansökt om kompetensbrev, om inte sökanden visar upp ett intyg över säkerhetsutredning som utfärdats i enlighet med den lagen.

Förnyande av kompetensbrev

Giltighetstiden för ett kompetensbrev för laddare kan på en ansökan som lämnats in under dess giltighetstid förlängas med fem år. En förutsättning för förlängande av giltighetstiden är att sökanden har genomgått en repetitionskurs enligt 8 § 1 mom.

Om en ansökan som gäller förlängande av giltighetstiden för ett kompetensbrev har anhängiggjorts före kompetensbrevets sista giltighetsdag, får innehavaren fortsätta sin verksamhet utifrån det tidigare kompetensbrevet tills ärendet är avgjort. Sökanden ska trots det delta i en repetitionskurs medan kompetensbrevet fortfarande är giltigt.

RP 14/2018 rd

Om den repetitionskurs som utgör en förutsättning för förlängande av giltigheten för ett kompetensbrev ställs in av skäl som är oberoende av sökanden, har sökanden rätt att av grundad anledning få giltighetstiden för kompetensbrevet förlängd med högst sex månader från det att kompetensbrevets giltighet upphört. Förlängd giltighetstid söks hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Den som inte har förnyat sitt kompetensbrev under dess giltighetstid eller under den förlängda giltighetstiden, kan beviljas ett nytt kompetensbrev genom att visa upp ett intyg över genomgången repetitionskurs och avlagt förhör för laddare.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid förnyande av kompetensbrev får utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Återkallande av kompetensbrev

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla ett kompetensbrev för laddare, om

- 1) innehavaren av kompetensbrevet själv begär det, eller
- 2) felaktiga uppgifter har lämnats i ansökan och uppgifterna väsentligt har påverkat beviljandet av kompetensbrevet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla ett kompetensbrev för laddare, om

- 1) laddaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande enligt 5–7 § på grund av väsentligt förändrade omständigheter, eller
- 2) laddaren på ett väsentligt sätt har brutit mot denna lag, arbetarskyddslagen (738/2002) eller de bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem i sådan verksamhet som förutsätter kompetensbrev.

Om de brister eller försummelser som avses i 2 mom. kan rättas till, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för innehavaren av kompetensbrevet sätta ut en frist inom vilken bristen eller försummelsen ska avhjälpas. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla giltigheten för kompetensbrevet, om innehavaren inte har rättat till bristen eller försummelsen inom den utsatta tiden.

Giltigheten för ett kompetensbrev återkallas för högst 12 månader eller tills vidare. Innehavaren ska omedelbart överlåta kompetensbrevet till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i sitt beslut bestämma att beslutet om återkallande ska iakttas trots att ändring sökts.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet återlämnar kompetensbrevet till dess innehavare på ansökan efter det att den tid som utsatts i beslutet har löpt ut. Kompetensbrev vars giltighet har återkallats tills vidare söks på det sätt som föreskrivs i 11 §.

16 §

Temporärt återkallande av kompetensbrev

I brådskande fall kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet temporärt återkalla giltigheten för ett kompetensbrev för laddare, om det till myndighetens kännedom kommit sådana väsentliga omständigheter som kan leda till återkallande av giltigheten för kompetensbrevet.

Om den möjlighet att bli hörd som ges kompetensbrevets innehavare skulle äventyra arbetarskyddet i sprängningsarbetet eller den allmänna säkerheten, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet låta bli att höra innehavaren. Ett temporärt återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev meddelas för högst tre månader. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bestämma att ett beslut om temporärt återkallande ska iakttas trots att ändring sökts.

Innehavaren ska omedelbart till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet överlåta ett kompetensbrev vars giltighet har återkallats temporärt.

17 §

Anmärkning

RP 14/2018 rd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i stället för att återkalla eller temporärt återkalla giltigheten för ett kompetensbrev meddela innehavaren en anmärkning, om det med hänsyn till omständigheterna vore oskäligt att återkalla eller temporärt återkalla giltigheten för kompetensbrevet.

18 §

Anmälningsskyldighet för innehavare av kompetensbrev

En innehavare av kompetensbrev för laddare ska utan dröjsmål meddela Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet sådana förändringar i lämpligheten med hänsyn till hälsotillståndet som hindrar honom eller henne från att arbeta som laddare.

19 §

Arbetsgivares rätt att göra anmälan

Arbetsgivaren för en innehavare av kompetensbrev för laddare har rätt att informera Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om sådana omständigheter som kan påverka kompetensbrevets giltighet och som kommit till arbetsgivarens kännedom. Informati-
onen ska lämnas skriftligen.

20 §

Polisens anmälningsskyldighet

Polisen ska utan dröjsmål informera Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om sådana väsentliga omständigheter som kan påverka giltigheten för ett kompetensbrev för laddare och som kommit till dess kännedom.

21 §

Rätt för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att göra anmälan

Trots bestämmelserna om sekretess har läkare och andra yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården rätt att göra en anmälan hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om han eller hon av grundad anledning utifrån en persons patientuppgifter och efter att ha träffat personen anser att denne på basis av sitt hälsotillstånd eller uppträdande är olämplig att arbeta som laddare.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan samt om den personal vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som har rätt att behandla anmälningarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Registret över kompetensbrev för laddare

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett register över kompetensbrev för laddare för att främja arbetarskyddet och utöva lämplig tillsyn. I registret införs

- 1) namn och identifikationsuppgifter för kompetensbrevets innehavare,
- 2) omfattningen av de rättigheter som framgår av kompetensbrevet och kompetensbrevets giltighetstid,
- 3) uppgifter om innehavarens hälsotillstånd,
- 4) uppgifter om innehavarens utbildning, avlagt förhör och arbetserfarenhet,
- 5) uppgift om återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev,
- 6) uppgift om temporärt återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev,

RP 14/2018 rd

7) uppgift om en anmärkning som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat med stöd av 17 §.

Uppgifterna i registret bevaras i fem år efter det att kompetensbrevet upphört att gälla.

23 §

Utlämnande av uppgifter, behandling av personuppgifter och den registrerades rättigheter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter enligt 22 § till andra myndigheter för utförande av deras lagstadgade uppgifter samt till myndigheter i en medlemsstat i Europeiska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för skötseln av uppgifter som gäller beviljande och kontroll av kompetensbrev. Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

Bestämmelser om offentligheten för de uppgifter som införts i registret och om utlämnande av uppgifter finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter och om den registrerades rättigheter finns i personuppgiftslagen (523/1999).

24 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut om underkännande i ett förhör för laddare får begäras hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003).

Beslut med anledning av en begäran om omprövning och andra beslut som meddelats av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller återkallande eller temporärt återkallande av eller anmärkning i fråga om kompetensbrev får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

26 §

Dispens

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl i enskilda fall bevilja den som fyllt 68 år rätt att arbeta som laddare. Dessutom kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet av särskilda skäl i enskilda fall bevilja den som förvärvat laddares kompetens i utlandet att arbeta som laddare, även om denne inte innehar ett beslut enligt 10 § 1 mom.

28 §

Tillsyn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar i egenskap av arbetarskyddsmyndighet tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas, i enlighet med lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

29 §

Formulär för kompetensbrev

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fastställer formulär för kompetensbrev för laddare.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

186.

Lag

om ändring av lagen om friluftsliv

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om friluftsliv (606/1973) 4, 11, 12, 14 och 29 §, sådana de lyder i lag 1572/2009, som följer:

4 §

En plan för en friluftsled fastställs av det landskap till vars verksamhetsområde friluftsleden eller största delen av den hör. Innan planen fastställs ska de vars rätt eller fördel planen berör beredas tillfälle att framställa anmärkningar mot planen.

Kommunen ska i det syfte som anges i 1 mom. hålla planen framlagd under 14 dagar. Anmärkningarna mot planen ska, ställda till landskapet, inlämnas till respektive kommunala myndighet inom 30 dagar från utgången av den tid under vilken planen varit framlagd. Framläggandet av planen samt sättet för framställande av anmärkningar mot planen och tiden inom vilken detta ska ske ska på kommunens bekostnad kungöras i den ordning i vilken kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Dessutom ska, om det är möjligt utan olägenhet, ett särskilt meddelande om att planen framlagts ges till de markägare och de lokala renbeteslag inom renskötselområdet genom vilkas område leden skulle komma att gå.

De inlämnade anmärkningsskrifterna och kommunens eget utlåtande ska kommunen ge in till landskapet.

11 §

I fråga om flyttning av friluftsled gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om anläggande av friluftsled. Markägare kan göra framställning om flyttning hos kommunen. Om kommunen motsätter sig flyttningen kan markägaren hänskjuta ärendet till landskapet.

12 §

Är en friluftsled eller en del av den till följd av förändrade förhållanden inte längre behövlig för allmän friluftsverksamhet, kan landskapet av detta eller av annat särskilt skäl på ansökan av kommunen eller markägaren dra in friluftsleden eller en del av den.

Har en friluftsled eller en del av den dragits in, övergår det område som hört till leden utan ersättning i ägarens besittning.

Landskapet ska göra en anmälan om indragningen av friluftsleden till fastighetsregisterföraren, som ska se till att det i fastighetsregistret görs behövliga anteckningar om att friluftsleden blivit indragen.

14 §

Landskapet kan förordna en kommun att se till att en plan för en friluftsled uppgörs för en annan kommuns område, att det anhålls om fastställelse av planen och ansöks om friluftsledsförrättning och att friluftsleden upprätthålls, om den andra kommunen samtyckt till detta. Landskapet bestämmer om hur kostnader och ersättningar som orsakas av friluftsleden ska fördelas mellan kommunerna, om inte kommunerna träffat överenskommelse i saken.

29 §

Ett beslut av landskapet om fastställande av en plan för en friluftsled eller om indragning av en friluftsled ska ges efter anslag. En part anses ha fått del av beslutet den dag då detta har getts.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

187.

Lag

om ändring av 14 och 16 § i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (669/1978) 14 och 16 §, sådana de lyder, 14 § i lag 1575/2009 och 16 § i lagarna 547/2005 och 1575/2009, som följer:

14 §

Kommunen får meddela närmare föreskrifter om hur vinterunderhållet, det övriga underhållet samt renhållningen av gator och allmänna områden ska skötas med iakttagande av de skyldigheter som föreskrivs i lag och de lokala förhållandena. Föreskrifterna om underhålls- och renhållningsarbetet kan gälla

- 1) sättet att utföra arbetet och den utrustning och de medel som ska användas,
- 2) tiden för att utföra arbetet,
- 3) hantering, uppläggning och borttransport av snö, samt
- 4) indelning av gator och allmänna områden i underhålls- och renhållningskategorier efter målnivån.

På förfarandet vid utarbetande av kommunala föreskrifter om underhåll och renhållning tillämpas vad som i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om utarbetande av byggnadsordning. Föreskrifterna meddelas genom beslut av kommunen. Föreskrifterna ska delges Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och polisen.

16 §

Om någon vidtar åtgärder i strid med denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den, eller försummar en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller som grundar sig på föreskrifter som meddelats med stöd av den, får den kommunala tillsynsmyndigheten förordna att skyldigheten ska fullgöras vid vite eller vid hot om att kommunen på den försumliges bekostnad utför det arbete som försummats. Likaså kan den tredskande, om särskilda skäl kräver det, vid vite förbjudas att vidta en åtgärd.

Om kommunen inte fullgör sin skyldighet att sköta underhållet och renhållningen av gator och allmänna områden, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid vite förplikta kommunen till det.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns dessutom i viteslagen.

Om det av en sådan försummelse som avses i 1 mom. orsakas omedelbar fara för säkerheten, har en tjänsteinnehavare som lyder under den kommunala tillsynsmyndigheten rätt att omedelbart vidta åtgärder för att avvärja faran. Den försumlige ska utan obefogat dröjsmål skriftligen underrättas om saken. Saken ska utan obefogat dröjsmål föras till den kommunala tillsynsmyndigheten, som ska fatta beslut i saken. Polisen har också sådan rätt som avses i detta moment. Polisen ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut om utövande av rätten, och beslutet ska delges den försumlige.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

188.

Lag

om ändring av marktäktslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i marktäktslagen (555/1981) 4 b, 7, 14, 15, 16, 19, 20 a, 20 c, 23, 23 a och 23 b §, sådana de lyder, 4 b § i lagarna 424/2014 och 977/2017, 20 a och 20 c § i lag 424/2015, 7 § i lagarna 463/1997, 1577/2009 och 424/2015, 14 § i lagarna 463/1997, 424/2015 och 977/2017, 15 § i lagarna 463/1997 och 1577/2009, 16 § delvis ändrad i lagarna 468/2005 och 1577/2009, 19 och 23 b § i lagarna 468/2005 och 1577/2009, 23 § delvis ändrad i lagarna 495/2000 och 424/2015 samt 23 a § i lagarna 463/1997, 495/2000, 468/2005 och 1577/2009, som följer:

4 b §

Styrning och tillsyn över täktverksamhet

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklandet av verksamhet enligt denna lag ankommer på miljöministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr och övervakar verksamheten enligt denna lag samt verksamhet med ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § i de fall då behandlingen av det tillståndsärendet som gäller verksamheten omfattas av dess behörighet.

Kommunen ska styra och övervaka täktverksamheten i kommunen. Bestämmelser om den kommunala tillsynsmyndigheten finns i 14 §.

7 §

Tillståndsmyndighet och utlåtanden

Tillståndsärenden som gäller täktverksamhet ska avgöras av den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986). Bestämmelser om delegering av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens beslutanderätt finns i 7 § i den lagen. De tillståndsärenden som avses i 4 a § i denna lag ska avgöras av den behöriga tillståndsmyndigheten enligt 34–37 § i miljöskyddslagen.

Innan tillstånd beviljas ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet, om

- 1) området är av riksomfattande eller annars väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet,
 - 2) området är av betydelse med hänsyn till vattenvården, eller
 - 3) täktverksamheten omedelbart påverkar ett område inom en annan kommun.
- Om andra utlåtanden föreskrivs genom förordning.

14 §

Tillsynsmyndighet och förvaltningstvångsärenden

Iakttagandet av denna lag övervakas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning, nedan tillsynsmyndigheten. Bestämmelser om delegering av tillsynsmyndighetens beslutanderätt finns i 7 § i den lagen. För att sköta sin tillsynsuppgift enligt denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att utföra inspektioner, göra mätningar och ta prover på täktplatsen. Inspektionerna kan gälla omständigheter som avses i 3 § i denna lag, faktorer som enligt tillståndsbeslutet ska iaktas i täktverksamheten och andra motsvarande omständigheter som gäller täktverksamhetens art och konsekvenser. Bestämmelser om inspektionsförfarandet finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) och närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet.

RP 14/2018 rd

Om substanser tas i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller försummas på något annat sätt fullgörandet av i dem avsedda skyldigheter, ska tillsynsmyndigheten förplikta personen i fråga att följa bestämmelserna, att avlägsna eller ändra verkningarna av utfört arbete eller att återställa tidigare rådande förhållanden och att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr av att det försummade utförs på den försumliges bekostnad. Om felet är ringa, kan tillsynsmyndigheten avstå från åtgärder.

Åtgärder i samband med tvångsutförande får vidtas, även om den som brutit mot bestämmelserna eller försummat sina skyldigheter inte äger eller besitter täktområdet.

På förvaltningstvångsärenden som gäller verksamhet enligt ett i 4 a § avsett gemensamt tillstånd tillämpas bestämmelserna i 175 § i miljöskyddslagen om åtgärder vid överträdelser eller försummelser. Om ärendet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska dock denna lag tillämpas på ärendet. Vid behandlingen av ett ärende som avses i denna paragraf iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990).

De rättigheter och skyldigheter som tillsynsmyndigheten har enligt 1 och 2 mom. gäller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när den övervakar verksamhet med ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § i kommunen.

15 §

Avbrytande av täktverksamhet

Om substanser tas i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller försummas iakttagandet av dessa, kan tillsynsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den förordnar avbryta tagandet på ett sätt som befinns lämpligt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan också på de grunder som anges i 1 mom. avbryta tagandet, om tagandet sker i ett område som är av riksomfattande eller annars av väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet eller i ett område som är av betydelse med hänsyn till skyddet av ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde. Polismyndigheten är skyldig att ge handräckning i de fall som avses i denna paragraf.

16 §

Ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återtagande av tillstånd

Tillståndsmyndigheten kan ändra tillståndsbestämmelser som den utfärdat med stöd av denna lag eller återtaga ett tillstånd om:

- 1) tillståndsbestämmelserna fortgående eller annars på grovt sätt har överträtts,
- 2) täktverksamheten på ett sätt som inte kunnat förutses inverkat skadligt på miljön, bosättningen eller naturförhållandena, eller
- 3) falska eller oriktiga uppgifter eller utredningar lämnats i ansökan om tillstånd.

Tillståndsmyndigheten kan under tillståndets giltighetstid genom beslut samtycka till smärre avvikelser från den täktplan som godkänts i tillståndsbeslutet eller från tillståndsbestämmelserna. En förutsättning för samtycket är att avvikelserna och dess art med hänsyn till bestämmelserna och föreskrifterna om tillståndsprövning inte innebär en betydande ändring av tillståndet eller påverkar en parts ställning eller naturförhållandena.

En i 2 mom. avsedd ändring ska antecknas i tillståndshandlingarna och meddelas Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

19 §

Anslående av beslut

Tillståndsmyndighetens beslut som gäller tillstånd för täktverksamhet meddelas efter anslag. Information om meddelande av ett beslut ska ges på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet före den dag beslutet meddelas. Informationen ska innehålla uppgift om myndigheten, ärendets natur och den dag då beslutet meddelas. Informationsmeddelandet ska vara uppsatt på anslagstavlan under minst den tid som reserverats för anförande av besvär. Beslutet

RP 14/2018 rd

ska vara tillgängligt för dem som saken gäller den dag det enligt anslaget meddelas. Den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

Beslutet ska sändas till den som ansökt om tillstånd, och de som i samband med ärendets behandling har anhållit om att bli informerade om att tillstånd beviljats och som samtidigt har uppgett sin adress ska utan dröjsmål informeras om detta.

Dessutom ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål underrättas om tillstånd för täktverksamhet.

20 a §

Besvärsrätt

Följande har rätt att anföra besvär över tillståndsbeslut enligt denna lag:

- 1) parterna,
- 2) kommunmedlemmar,
- 3) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 4) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 5) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 6) andra myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har dessutom rätt att anföra besvär över sådana beslut där förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt ett tillståndsbeslut som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat, om besvären anförs för att ta tillvara ett allmänt miljö- eller naturskyddsintresse eller av någon annan grundad anledning.

20 c §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller marktäktstillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Förvaltningsdomstolens beslut ska skickas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom skickas till den kommunala tillsynsmyndigheten samt till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

Angående indrivningen av kostnaderna för granskning av tillståndsansökan och täktplanen samt tillsyn över täktverksamheten tillämpas vad som i 145 § markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om avgift till kommunen för tillsynen över byggnadsarbetet.

Kommunen kan inom ramen för statsbudgeten beviljas bidrag för kostnader som förorsakas av sådan inlösnings av markområden som sker med stöd av 8 § och för ersättningar som avses i 26 §.

När ett tillståndsärende enligt 4 a § avgörs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska bestämmelserna i 145 § i markanvändnings- och bygglagen om avgifter till kommunen för

tillsyn över byggnadsarbeten tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontroll av tillståndsansökan och tillsyn över det gemensamma tillståndet. Om det är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som avgör ett tillståndsärende enligt 4 a § ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontrollen och tillsynen.

23 a §

Anmälningsskyldighet

Innehavaren av ett marktäktstillstånd ska årligen meddela tillståndsmyndigheten mängden och arten av substans som tagits.

Tillståndsmyndigheten ska årligen, på grundval av anmälningarna enligt 1 mom., meddela Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet mängden och arten av substans som tagits.

I fråga om tagande av substanser till husbehov enligt 4 § 2 mom. ska substansstagaren meddela tillsynsmyndigheten täktplatsens läge och täktens uppskattade omfattning, om man i täktområdet har tagit eller avser att ta mer än 500 fasta kubikmeter marksubstanser.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 b §

Datasystem

För ordnandet av uppföljningen av marktäkt och dess verkningar finns ett datasystem som innehåller behövliga uppgifter om

- 1) de tillstånd och anmälningar som avses i denna lag, och
- 2) övervakningen av täktområdenas tillstånd.

En tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt denna lag ska trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) till datasystemet sända sådana i 1 mom. 1 punkten avsedda uppgifter som den förfogar över.

Trots sekretessbestämmelserna har de tillstånds- och tillsynsmyndigheter som avses i denna lag rätt att avgiftsfritt få tillgång till de uppgifter i datasystemet som de behöver för tillsynen och uppföljningen. Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter finns i personuppgiftslagen (523/1999).

Datasystemet administreras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Finlands miljöcentral. Miljöministeriet kan komma överens om att någon annan sakkunniginrättning som har den sakkunskap som uppgiften förutsätter deltar till behövliga delar i administrationen av datasystemet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

189.

Lag

om ändring av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) 2, 5, 7 och 11 §, sådana de lyder, 2 § i lag 1580/2009, 5 och 7 § i lagarna 1013/1996 och 105/2000 samt 11 § i lag 1013/1996, som följer:

2 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och landskapens uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen främjar och stöder miljövärden i kommunerna så som föreskrivs i speciallagstiftningen inom miljövärden.

5 §

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Miljöförvaltningsmyndighetens uppgifter sköts av ett organ som utses av kommunen (*kommunal miljöförvaltningsmyndighet*), dock inte kommunstyrelsen.

Kommunerna kan även ordna skötseln av uppgifterna tillsammans. Bestämmelser om samarbete mellan kommuner finns i 7 § och 8 kap. i kommunallagen (410/2015).

Ordnandet av uppgifter enligt denna lag kan överföras på landskapet med iakttagande av 6 § 2 mom. 4 punkten i landskapslagen (/). Miljöförvaltningsmyndighetens uppgifter i landskapet sköts av ett kollegialt organ som utses av landskapsfullmäktige och som dock inte kan vara landskapsstyrelsen.

Vid ordnandet av miljöförvaltningsförvaltningen iakttas i övrigt kommunallagen.

7 §

Delegering

Fullmäktige kan berättiga den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten att delegera beslutanderätten till en underlydande tjänsteinnehavare, om inte något annat särskilt föreskrivs i lag. Befogenheter kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av administrativt tvång. På delegering av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens befogenheter i landskapet tillämpas landskapslagen. Befogenheter kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i landskapet i ärenden som gäller utövande av administrativt tvång.

En tjänsteinnehavare till vilken delegeras beslutanderätt som tillkommer den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska ha den kompetens som förutsätts för uppgiften.

På en tjänsteinnehavare som med stöd av 1 mom. anförtros en uppgift tillämpas vad som föreskrivs om den myndighet som annars sköter uppgiften samt om sökande av ändring i dess beslut.

11 §

Rätt till information

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har rätt att av kommunens, landskapets och statens myndigheter få de sakuppgifter som är nödvändiga för skötseln av dess åligganden, om inte annat följer av bestämmelserna om tystnadsplikt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

190.

Lag

om ändring av 18 § i lagen om samförvaltning i hyreshus

I enlighet med riksdagens beslut

RP 14/2018 rd

ändras i lagen om samförvaltning i hyreshus (649/1990) 18 §, sådan den lyder i lag 1581/2009, som följer:

18 §

Ägarens försummelse av sina förpliktelser

Om ägaren eller ägarens representant försummar att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förelägga den försumlige en tid under vilken uppgiften ska fullgöras. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena skyldigheten att fullgöra uppgiften inom utsatt tid med vite. Om det är fråga om försummelse att sammankalla ett möte eller en stämma enligt denna lag, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också berättiga någon av de boende att sammankalla mötet eller stämman för att behandla ett ärende som avses i denna lag.

Innan ett föreläggande enligt 1 mom. ges ska ägaren eller ägarens representant ges tillfälle att bli hörd. Beslut om föreläggande av vite ska delges med iakttagande av vad som i rättegångsbalken föreskrivs om delgivning av stämning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

191.

Lag

om ändring av 9 a § i lagen om bostadsrättsbostäder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990) 9 a §, sådan den lyder i lag 1582/2009, som följer:

9 a §

Försummelse av skyldighet som ålagts husägare

Om en husägare försummar en uppgift som enligt denna lag åligger husägaren eller i övrigt handlar i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utsätta en tidsfrist inom vilken uppgiften ska utföras eller förfarandet korrigeras. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena åläggandet att utföra uppgiften eller att korrigera förfarandet med vite.

Innan ett åläggande enligt 1 mom. meddelas ska husägaren ges tillfälle att bli hörd. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

En husägare är skyldig att i skälig mån ersätta en direkt skada som orsakas av att den som ansöker om att bli bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse av bostadsrätt eller den som godkänts som bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse inte får den bostadsrätt han eller hon ansökt om på grund av husägarens eller dennes representants felaktiga förfarande.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

192.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om specialskydd för Kyro älv

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om specialskydd för Kyro älv (1139/1991) 4 § som följer:

4 §

Landskapet Södra Österbotten ser till att översvämningsskyddet vid Kyro älvs övre lopp slutförs samt svarar för skötseln av och tillsynen över de pumpverk som översvämningsskyddet förutsätter samt för anskaffningen av den elenergi som dessa kräver.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

193.

Lag

om ändring av 4 d och 23 § i aravabegränsningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i aravabegränsningslagen (1190/1993) 4 d och 23 §, sådana de lyder, 4 d § i lag 716/2006 och 23 § i lag 720/2003, som följer:

4 d §

Tillsynen över valet av hyresgäster

Kommunen utövar tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. Till den del det är fråga om bostäder där ordnandet av boendeservice hör till landskapets uppgifter är det landskapet som svarar för tillsynen. Kommunen och landskapet har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet. Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet ska sköta den allmänna styrningen av kommunerna, landskapen och låntagarna.

23 §

Tillsyn

Miljöministeriet, Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet, Statskontoret, landskapet och kommunen har rätt att styra och övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av de utfärdade bestämmelser och föreskrifter. Myndigheterna har rätt att trots sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Låntagaren är skyldig att på anmodan ge in handlingarna till inspektören för inspektion.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

194.

Lag

om ändring av havsskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i havsskyddslagen (1415/1994) 9, 10 och 11 §, sådana de lyder 9 § delvis ändrad i lagarna 221/1995, 1060/2004 och 1585/2009 samt 10 och 11 § i lagarna 221/1995, 1060/2004 och 1585/2009, som följer:

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

Muddermassa får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral deponeras i havet utanför Finlands ekonomiska zon från finländska fartyg eller havstekniska enheter eller från fartyg lastade i Finland, om inte något annat följer av 4 mom.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral beviljas för en bestämd tid, högst fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras om omständigheterna har förändrats väsentligt. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot 1 §.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för deponeringen. Genom förordning av miljöministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen som ingår i muddermassa.

Om ett finländskt fartyg av myndigheterna i en annan stat har fått vederbörligt tillstånd att deponera muddermassa inom ett område som enligt internationell rätt står under den statens jurisdiktion, behövs inget tillstånd av finska myndigheter. En sådan åtgärd får dock inte strida mot ett för Finland förpliktande internationellt fördrag.

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands ekonomiska zon, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vara tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring iakttas vattenlagen (587/2011).

10 §

Konstruktioner i havet

Finska medborgare eller finländska samfund får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral bygga konstruktioner i öppna havet utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot 1 §.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral utfärdas för bestämd tid eller tills vidare. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras om omständigheterna har förändrats väsentligt. Innan tillståndsärendet avgörs ska kommunikationsministeriet höras.

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vara tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring iakttas vattenlagen.

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre

För finländska fartyg eller havstekniska enheter ska trots vad som föreskrivs i 2 § 3 mom. tillstånd av Finlands miljöcentral inhämtas för prospektering efter och utvinning av olja eller gas och därmed förbundna aktiviteter och för annat nyttjande av havsbotten utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd behövs dock inte, om en myndighet i en annan stat har gett behörigt tillstånd för verksamheten inom ett område som enligt internationell rätt står under denna stats jurisdiktion.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral beviljas för en bestämd tid, högst fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras om omständigheterna har förändrats väsentligt. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot denna lag.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska framgå av ansökan om tillstånd. Genom förordning av miljöministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om kemikalier som får användas vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands ekonomiska zon också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring iakttas miljöskyddslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

195.

Lag

om ändring av terrängtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i terrängtrafiklagen (1710/1995) 8–12, 25, 28, 30 och 32 §, sådana de lyder, 8–12 och 28 § i lag 1586/2009, 25 § delvis ändrad i lag 1586/2009, 30 § delvis ändrad i lagarna 1018/1996 och 550/2014 och 32 § delvis ändrad i lagarna 1586/2009 och 572/2014, som följer:

8 §

Regionala förbud och begränsningar

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för att förebygga men och olägenheter som avses i 1 § förbjuda eller begränsa användningen av motordrivna fordon inom ett visst markområde eller isbelagt vattenområde för annan trafik än sådan som nämns i 4 § 2 mom. 1 eller 2 punkten. Förbudet eller begränsningen gäller en viss tid eller tills vidare.

Förbud eller begränsningar, med undantag för hastighetsbegränsningar, gäller inte körning som avses i 4 § 2 mom. 3–6 punkten, om inte Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet av särskilt vägande skäl bestämmer något annat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i sitt beslut enligt 1 mom. bestämma att hastighetsbegränsningen i terräng ska vara lägre än den allmänna hastighetsbegränsning som bestäms med stöd av 29 §.

9 §

Behandling av förbuds- och begränsningsärenden

RP 14/2018 rd

En framställan om att regionala förbud eller begränsningar ska utfärdas kan göras av kommunen och en medlem i kommunen, av ett renbeteslag samt av en myndighet, ett samfund eller en markägare som berörs av saken. Utfärdandet av förbud eller begränsningar kan också anhängiggöras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska innan ett förbud eller en begränsning utfärdas höra den kommun inom vars område förbudet eller begränsningen kommer att gälla samt ge de myndigheter, samfund, markägare och andra som berörs av saken tillfälle att bli hörda.

Utfärdas ett förbud eller en begränsning på framställan av en kommun, ska förbudet eller begränsningen utformas enligt framställningen, om det inte är nödvändigt att avvika från den med hänsyn till ett opartiskt bemötande av medborgarna eller regional enhetlighet eller av någon annan särskild orsak.

10 §

Ikraftträdande av förbud och begränsningar

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förordna att ett förbud eller en begränsning, trots att ändring har sökts, träder i kraft så som har bestämts i beslutet, efter det att beslutet har tillkännagivits. Besvärinstansen kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

11 §

Utmärkning av förbud eller begränsningar

Regionala förbud eller begränsningar ska utmärkas på det område som de gäller eller i dess närhet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i sitt beslut om förbud eller begränsning bestämma om utmärkningen. Om det i beslutet inte bestäms något annat beträffande utmärkningen, är det Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som ansvarar för utmärkningen av förbudet eller begränsningen. Skyldig att utmärka förbud eller begränsningar på statens markområden eller isbelagda vattenområden är dock den myndighet i vars besittning området är. Om ett förbud eller en begränsning har utfärdats enbart för att skydda ett enskilt intresse, är det sökanden som ansvarar för utmärkningen.

Märken som utvisar förbud eller begränsningar får oberoende av samtycke placeras på ett område som någon annan äger eller innehar, om ägaren eller innehavaren inte åsamkas nämnvärd olägenhet av märkena.

12 §

Ändring av beslut

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan ändra ett beslut som meddelats med stöd av 8 §, om de förhållanden som rådde när beslutet fattades väsentligen har förändrats eller om det senare konstateras att grunderna för beslutet har avvikit väsentligt från det som förutsattes när beslutet meddelades. Då ska 9–11 § iakttas.

25 §

Terrängtrafikförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot stadgandena i 4 § om körande med samt stannande eller parkering av motor-drivna fordon i terrängen,

2) bryter mot omsorgsplikten enligt 5 § 2 mom. så att gärningen är ägnad att medföra uppenbar skada på eller olägenhet för naturen, den övriga miljön, en fastighet eller en naturnäring eller att orsaka avsevärd störning för bosättningen,

3) i strid med 6 § överlåter ett motordrivet fordon att framföras av en person som inte fyllt 15 år,

RP 14/2018 rd

4) använder ett motordrivet fordon i terrängen i strid med statsrådets förbud eller begränsning enligt 7 § eller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets förbud eller begränsning enligt 8 §,

5) överskrider den med stöd av 29 § fastställda allmänna hastighetsbegränsningen i terrängen,

6) bryter mot stadgandena i 30 § om tillstånd för tävlingar och övningar, eller

7) inte iakttar ett stopptecken enligt 33 §,

ska för *terrängtrafikförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff föreskrivs i någon annan lag eller om inte något annat följer av 26 §.

28 §

Specialtillstånd av landskapet

Landskapet kan på ansökan bevilja den vars rörelseförmåga på grund av ålder, skada eller sjukdom är begränsad, tillstånd att avvika från förbud eller begränsningar enligt 4 eller 8 §.

30 §

Tillstånd till tävlingar och övningar

För återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med motordrivna fordon i en och samma terräng ska, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om tillstånd och samtycke, tillstånd sökas hos den kommunala miljövårdsmyndigheten. Tillstånd behövs dock inte för ett område som i en detaljplan har reserverats för ändamålet eller för ett område för vilket det har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014).

Tillstånd ska ansökas också för anordnande av ett enstaka evenemang, om detta kan väntas medföra avsevärda men för naturen, den övriga miljön, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk, fisket eller något annat allmänt eller enskilt intresse. Den kommunala miljövårdsmyndighetens tillstånd behövs dock inte för övningar som genomförs av polisen, av myndigheter inom brand- och räddningsväsendet eller av försvarsmakten.

Kommunen får ta ut en avgift för det tillstånd som avses i 1 och 2 mom. Den Avgift som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgiften till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Förutsättningar för att tillstånd enligt denna paragraf ska beviljas är att evenemanget uppfyller tillräckliga säkerhetskrav och inte medför oskäligt men för naturen eller den övriga miljön, för fisket, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk eller något annat allmänt intresse, samt att områdets ägare eller innehavare har givit skriftligt tillstånd till verksamheten.

32 §

Tillsyn

Miljöministeriet svarar för verkställigheten av denna lag och för den högsta tillsynen över att den iakttas. Den allmänna tillsynen i fråga om denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av landskapet inom dess område och i kommunen av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Den allmänna tillsynen över efterlevnaden av regionala förbud och begränsningar som utfärdats med stöd av 8 § utövas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Användningen av motordrivna fordon i terräng övervakas av polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet.

Forststyrelsen övervakar på den mark som den innehar användningen av motordrivna fordon i terrängen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

196.

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i naturvårdslagen (1096/1996) 6, 9, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 40, 45, 47–49, 53–55, 57, 57 a, 61, 63, 65, 65 a—65 c och 68 §, sådana de lyder, 6, 9, 30 och 48 § delvis ändrade i lag 1587/2009, 21 § i lagarna 913/2013 och 195/2016, 24 § i lagarna 1587/2009, 913/2013 och 195/2016, 25 och 27 § delvis ändrade i lagarna 1587/2009 och 913/2013, 28, 31, 33, 45, 49, 54, 55 och 63 § i lag 1587/2009, 34 § delvis ändrad i lagarna 144/1999 och 1587/2009, 40 § delvis ändrad i lagarna 553/2004 och 1587/2009, 47 § delvis ändrad i lagarna 384/2009 och 1587/2009, 53 § delvis ändrad i lagarna 553/2004, 1587/2009, 594/2011, 913/2013 och 1259/2014, 57 § delvis ändrad i lagarna 1587/2009 och 548/2014, 57 a § i lagarna 1587/2009 och 594/2011, 61 § i lag 1059/2015, 65 § i lag 255/2017 samt 65 a—65 c och 68 § i lag 1259/2014, som följer:

6 §

Förvaltningen av naturvården

Den högsta ledningen och övervakningen av naturvården och landskapsvården ankommer på miljöministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har i uppgift att främja och övervaka naturvården och landskapsvården.

Landskapen och kommunerna ska främja naturvården och landskapsvården inom sina områden.

9 §

Naturskyddsprogrammets rättsverkningar

I ett område som ingår i ett av statsrådet godkänt naturskyddsprogram är det förbjudet att vidta åtgärder som äventyrar skyddets syften (*åtgärdsbegränsning*). En åtgärdsbegränsning gäller trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja tillstånd till avvikelse från den begränsning som avses i 1 mom., om skyddets syften inte nämnvärt äventyras.

När de statliga myndigheterna och inrättningarna planerar sina åtgärder och fattar beslut om att de ska vidtas, ska de se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av naturskyddsprogrammen.

21 §

Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden

Bestämmelser om bildande av ett naturskyddsområde till en fastighet finns i fastighetsbildningslagen (554/1995).

Gränsen för en nationalpark eller ett naturreservat samt förbud och begränsningar som med stöd av 18 § 2 mom. gäller området ska klart och tydligt märkas ut i terrängen. Detsamma gäller övriga naturskyddsområden, om området omfattas av ett förbud eller en begränsning som gäller att färdas eller stiga i land inom området. Också övriga naturskyddsområden samt förbud och begränsningar som gäller dem får märkas ut i terrängen. När det gäller vattenområden kan gränserna märkas ut endast på kartan.

Forststyrelsen svarar för utmärkningen av naturskyddsområden på områden som tillhör staten. Landskapet svarar för utmärkningen av naturskyddsområden som tillhör enskilda.

Utmärkningen i terrängen kan genom avtal anförtros en privat sakkunnig som har den kompetens som krävs för uppgiften. Uppgiften kan dock inte anförtros en privat sakkunnig, om utmärkningen i terrängen kräver tolkning av en författning eller ett beslut som gäller inrättandet av området.

I avtalet mellan myndigheten och den privata sakkunniga ska det avtalas om uppgiftens innehåll och om annat som behövs med tanke på skötseln av uppgiften. Myndigheten övervakar den sakkunniga när denna utför sina uppgifter. På den sakkunniga tillämpas i denna uppgift bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Närmare bestämmelser om sätten att märka ut gränserna för naturskyddsområden och märka ut de förbud och begränsningar som gäller områdena samt om de märken som ska användas vid utmärkningen utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på markägarens ansökan eller med markägarens samtycke inrätta ett sådant naturskyddsområde som avses i 10 § 1 mom. 3 punkten i ett område som avses i 10 § 2 mom. När det prövas om området ska inrättas ska även andra synpunkter som gäller allmänt intresse beaktas. Landskapet förhandlar med markägaren om fridlysningsbestämmelserna och om ersättningar som gäller området. Beslut om att inrätta ett naturskyddsområde får inte meddelas, om inte markägaren godkänt fridlysningsbestämmelserna och ersättningen som gäller området.

Ett beslut om att inrätta ett naturskyddsområde enligt 1 mom. ska innehålla behövliga bestämmelser om skydd av områdets natur och vid behov om dess skötsel. I beslutet kan det även tas in ett sådant förbud eller en sådan begränsning som avses i 18 § 2 mom., om detta krävs för att bevara djurlivet eller växtlivet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan utan markägarens ansökan eller samtycke inrätta ett naturskyddsområde även i ett privatägt område, om detta ingår i ett naturskyddsprogram som statsrådet godkänt. Fridlysningsbestämmelserna får inte utan markägarens samtycke begränsa markanvändningen mer än vad som följer av det skyddsprogram i vilket området ingår. Markägaren och kommunen ska ges tillfälle att bli hörda innan beslutet meddelas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får i enskilda fall bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna för ett naturskyddsområde, om undantaget inte äventyrar de syften för vilka området inrättades och det behövs för skötseln och användningen av området eller för forskning.

Bestämmelser om utmärkningen av naturskyddsområden finns i 21 §. En uppgift om inrättande av ett naturskyddsområde ska registreras även i fastighetsdatasystemet.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

För att främja naturvården eller landskapsvården kan landskapet och markägaren ingå ett avtal om att ett område som avses i 10 § 2 mom. blir fridlyst för viss tid, antingen helt och hållet eller i fråga om vissa åtgärder. Sådana avtal kan ingås för högst 20 år i sänder.

Ett avtal som avses i 1 mom. förblir i kraft, även om området går över till en ny ägare.

En uppgift om fridlysningsavtalet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

27 §

Hävning av fridlysningen av ett naturskyddsområde

RP 14/2018 rd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan av områdets ägare eller den som har intresse i saken eller på förslag av miljöministeriet helt eller delvis häva skyddet av ett privatägt område eller lindra fridlysningsbestämmelserna, om områdets naturvärden har minskat väsentligt eller om fridlysningen av området står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

Miljöministeriets utlåtande ska inhämtas om ansökan. Om ärendet har väckts av miljöministeriet eller av den som har intresse i saken, ska områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på ansökan av områdets ägare häver skyddet eller väsentligt lindrar fridlysningsbestämmelserna för området, kan som villkor för detta ställas att ägaren helt eller delvis återbetalar den ersättning ägaren fått.

En uppgift om hävningen av skyddet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

28 §

Hävning av fridlysningen av ett naturminnesmärke

Kommunen kan på ansökan av ägaren eller på förslag av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet häva fridlysningen av ett naturminnesmärke som avses i 26 §, om det inte längre finns grund för fridlysningen eller om den står i vägen för ett projekt eller en plan av betydande allmänt intresse.

Utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska inhämtas om ansökan. Om ärendet har väckts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, ska områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

30 §

Ikraftträdelse av förbud

Det förbud som avses i 29 § 1 mom. träder i kraft när Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har fattat beslut om gränserna för det område som hör till den skyddade naturtypen och delgivit områdets ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser.

Beslut som avses i 1 mom. är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Har naturvärdena i ett område som hör till en skyddad naturtyp gått förlorade, kan skyddet av området hävas. I fråga om förfarandet iakttas då 1 mom.

31 §

Befogenhet att avvika från förbud

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enskilda fall bevilja undantag från förbudet i 29 § 1 mom., om detta inte allvarligt äventyrar syftet med att naturtypen i fråga skyddats eller om skyddet står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

33 §

Inrättande av landskapsvårdsområden

Beslut om inrättandet av och syftet med landskapsvårdsområden av riksintresse fattas av miljöministeriet. Beträffande övriga landskapsvårdsområden fattas beslutet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på förslag av landskapet.

34 §

Bestämmelser om landskapsvårdsområden

RP 14/2018 rd

I beslutet att inrätta ett landskapsvårdsområde kan det tas in de bestämmelser som behövs för att bevara väsentliga drag i landskapet. Bestämmelserna får dock inte medföra betydande olägenheter för fastighetsägaren.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enskilda fall bevilja undantag från bestämmelserna i beslutet om landskapsvårdsområden.

De bestämmelser om landskapsvårdsområden som hör till bygglagstiftningen tillämpas inte på områden för vilka det finns en gällande detaljplan eller generalplan med rättsverkningar.

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

Ett fridlyst djur som påträffas dött får inte tas om hand. Ett sådant djur kan dock sändas till en statlig forskningsanstalt för undersökning i syfte att fastställa dödsorsaken.

Om ett dött djur som avses i 1 mom. efter lämplig behandling har vetenskapligt värde eller värde med tanke på undervisning eller samlarvärde, får det tas om hand och överlåtas till naturvetenskapliga centralmuseet, något annat naturvetenskapligt museum eller en motsvarande inrättning eller högskola eller, med tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, till någon annan än de här nämnda.

Vad som föreskrivs i denna paragraf stadgar gäller inte de djurarter som avses i 49 §.

45 §

Handel med fridlysta arter

Det är förbjudet att utan tillstånd av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet importera, exportera, sälja, byta, saluföra eller byteshandla med individer eller delar eller avledningar av fridlysta växt- eller djurarter som inte hör till dem som avses i 44 §.

47 §

Skydd av platser där arter förekommer

Genom förordning får det föreskrivas att en sådan hotad art som uppenbart hotas av utrotning åtnjuter särskilt skydd. Miljöministeriet ska vid behov utarbeta program för att återuppliva beståndet eller bestånden av arter som kräver särskilt skydd.

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är viktiga för att en art som kräver särskilt skydd ska kunna fortleva.

Ett förbud som avses i 2 mom. träder i kraft när Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har fattat beslut om gränserna för den plats där en art som kräver särskilt skydd förekommer och delgivit områdets ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla med iakttagande av lagen om offentliga kungörelser. Beslutet är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

På upphävning av skyddet av platsen där en art som kräver speciellt skydd förekommer tillämpas vad som i 30 § 3 mom. föreskrivs om hävning av skyddet av ett område som hör till en skyddad naturtyp.

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är av betydelse för att en gynnsam skyddsnivå ska uppnås eller bibehållas för de arter som avses i 5 a § 1 mom. 2 punkten. På ikraftträdande och upphävning av förbud tillämpas 3 och 4 mom. i denna paragraf.

48 §

Undantag från fridlysningsbestämmelserna

Vad som föreskrivs i 39 § och 42 § 2 mom. hindrar inte att marken används för jordbruk eller skogsbruk eller byggande, inte heller ändamålsenlig användning av en byggnad eller an-

ordning. Då ska det emellertid undvikas att fridlysta djur och växter skadas eller störs, om detta är möjligt utan avsevärda merkostnader.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna i 39, 42 och 47 §, så länge en gynnsam skyddsnivå för arten bibehålls. Om ansökan gäller hela landet, beviljas undantaget av miljöministeriet. Ett beslut om undantag kan förenas med behövliga villkor.

Denna paragraf gäller inte de växt- och djurarter som avses i 49 §.

49 §

Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd

Det är förbjudet att förstöra och försämra platser där individer av de djurarter som nämns i bilaga IV a) till habitatdirektivet förökar sig och rastar.

Det är förbjudet att inneha, transportera, sälja och byta samt att saluföra och byteshandla med individer av de djurarter som nämns i bilaga IV a) till habitatdirektivet förutom det vilt och de icke fredade djur som avses i 5 § i jaktlagen. Förbuden gäller även de växter samt de växtarter som avses i bilaga IV b i habitatdirektivet samt delar eller avledning av dem. Det samma gäller de fåglar som nämns i artikel 1 i fågeldirektivet, med de undantag som följer av artikel 6.2 och 6.3 i det direktivet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enstaka fall ge tillstånd att avvika från förbudet i 1 mom. samt till den del som berör djur- och växtarter som avses i 2 mom. från förbuden i 39 §, 42 § 2 mom. samt 47 § 2 och 5 mom. på de grunder som anges i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enstaka fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om ett beslut som har fattats med stöd av 29 eller 47 § eller ett i 49 § 1 mom. föreskrivet förbud åsamkar fastighetsägaren eller innehavaren av en särskild rättighet betydelsefull olägenhet, har denne rätt att av staten få full ersättning för olägenheten. Ersättningsskyldighet uppkommer inte förrän ägaren med stöd av 31 §, 48 § 2 mom. eller 49 § 3 mom. har ansökt om tillstånd att få avvika från förbudet och ansökan har avslagits. Om det är uppenbart att förutsättningar för beviljande av tillstånd saknas kan förrättningen för att bestämma ersättningen inledas utan tillståndsansökan.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet med stöd av 24 § 3 mom. har fattat beslut om att inrätta ett naturskyddsområde och beslutet åsamkar fastighetsägaren betydelsefull olägenhet, är staten när ägaren så kräver skyldig att betala ersättning för olägenheten.

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos Lantmäteriverket. Bestämmelser om fastställande av ersättningen finns i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område ska betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen från den dag då områdets ägare hos Lantmäteriverket har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Om det inte går att på förhand på ett tillförlitligt sätt bedöma om den betydelsefulla olägenheten ett förbud enligt 49 § 1 mom. förorsakar kommer att vara bestående, kan ersättningen, beroende på art, fastställas för högst tio år. Därefter ska ersättningen fastställas för bestående olägenhet, om det är sannolikt att en föröknings- eller rastplats är permanent.

Om ett myndighetsbeslut i ett tillståndsärende som fattats med stöd av 66 § 1 mom. eller ett sådant beslut om en anmälningspliktig åtgärd som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

fattat med stöd av 65 c § begränsar användningen av fastigheten så att detta för områdets ägare eller innehavaren av särskilda rättigheter har de följdverkningar som avses i 1 mom., och om det inte hade funnits andra hinder för att bevilja tillståndet eller att genomföra den anmälningspliktiga åtgärden, är staten skyldig att ersätta olägenheten om detta yrkas. Rätt till ersättning föreligger dock inte när olägenheten

- 1) orsakas av att ett tillstånd enligt vattenlagen (587/2011) vägras,
- 2) orsakas av att ett tillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014) vägras,
- 3) uppstår på grund av avgörandet av ett ärende som gäller malmletningstillstånd, gruvtillstånd eller guldvaskningstillstånd enligt gruvlagen (621/2011),
- 4) orsakas av att ett inlösningstillstånd enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter förvägras, eller
- 5) åsamkas staten, kommunen eller en samkommun.

I fråga om ersättning för olägenhet som orsakas av att ett tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller marktäktslagen (555/1981) vägras föreskrivs särskilt. Bestämmelser om hur den särskilda förpliktelse i skogslagen som gäller användningen av skogarna ska göras skäligen finns i 3 kap. i den lagen.

54 §

Periodisering av ersättningen

En sådan ersättning som avses i 53 § kan då Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet så kräver betalas ut i högst fyra årliga poster.

På betalningsposterna ska betalas den ränta som avses i 53 § 3 mom. för tiden efter att den första ersättningsposten betalats.

55 §

Tillfälligt åtgärdsförbud

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för högst två år förbjuda sådan användning av ett i 10 § 2 mom. avsett område som kan äventyra syftet med skyddet av området. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Om skyddet senare förfaller och områdets ägare har åsamkats betydelsefull olägenhet av åtgärdsförbudet, har ägaren rätt att av staten få ersättning för detta. Detsamma gäller en situation där man enligt 50 § 3 mom. avstår från att genomföra ett naturskyddsprogram.

Beslut om ersättning fattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på ansökan.

57 §

Tvångsmedel

Om någon underlåter att följa denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller vidtar åtgärder som strider mot dem kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förbjudas denne att fortsätta eller upprepa gärningen eller underlåtelsen och vid vite eller hot om avbrytande ålägga denne att inom utsatt tid avhjälpa det rättsstridiga tillståndet eller att fullgöra det som underlåtit, eller utsätta hot om med att behövliga åtgärder kommer att vidtas på dennes bekostnad. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Den som lider olägenhet har rätt att föra ett ärende som avses i 1 mom. till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, i syfte att förhindra att naturen förstörs eller att naturvärden försämrats på ett sätt som inte är av ringa betydelse, eller att påbörja åtgärder för att avhjälpa en naturskada. Samma rätt tillkommer en registrerad sammanslutning som avses i 61 § 3 mom. inom sitt verksamhetsområde samt kommunen.

RP 14/2018 rd

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande finns dessutom i viteslagen (1113/1990).

57 a §

Förebyggande och avhjälpande av naturskador

Om en fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesverksamhet eller som i praktiken beslutar om sådan verksamhet (*verksamhetsutövare*) uppsåtligt eller av oaktsamhet genom en åtgärd som strider mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller genom en försummelse förorsakar en naturskada eller ett överhängande hot för en naturskada, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada och vidta behövliga åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

Efter att ha fått kännedom om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, utöver vad som föreskrivs i 57 §, ålägga den verksamhetsutövare som orsakat olägenheten att vid behov vidta åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt, samt ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena åläggandet med vite eller med hot om att den åtgärd som inte vidtagits utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. På rätten att anhängiggöra ärenden tillämpas 57 § 2 mom. i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att trots sekretessbestämmelserna få de uppgifter av verksamhetsutövaren som är nödvändiga för att förebygga eller avhjälpa naturskador eller förebygga riskerna för sådana.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på naturskador vars förebyggande och avhjälpande regleras i miljöskyddslagen, vattenlagen eller gentekniklagen (377/1995).

61 §

Besvär

Ett beslut av miljöministeriet med stöd av 50 § 3 mom. eller 52 § 2 mom. samt ett beslut av statsrådets allmänna sammanträde får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Andra beslut av miljöministeriet än sådana som avses i 1 mom. samt beslut av Forststyrelsen, Finlands miljöcentral, Naturresursinstitutet eller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av 26 eller 28 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. När besvär anförs över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut är den behöriga förvaltningsdomstolen dock den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av området i fråga är beläget.

Besvärsrätt har den vars rätt eller fördel saken kan röra. I andra ärenden än sådana som gäller ersättning har även kommunen i fråga besvärsrätt. I andra ärenden än sådana som gäller ersättning samt i ärenden som gäller undantagslov som avses i 31 § och 48 § 2 mom. föreligger besvärsrätt även för sådana registrerade lokala och regionala sammanslutningar vars syfte är att främja naturvården eller miljövården. I fråga om statsrådsbeslut om godkännande av ett naturskyddsprogram föreligger besvärsrätt också för riksomfattande sammanslutningar av det slag som nämnts samt riksomfattande sammanslutningar som bevakar markägarnas intressen.

Bestämmelser om besvär finns i övrigt i förvaltningsprocesslagen.

63 §

Besvär över beslut enligt annan lag

RP 14/2018 rd

Utöver vad som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet rätt att anföra besvär över ett sådant beslut enligt någon annan lag som gäller beviljande av tillstånd eller godkännande av en plan, när besvärsgrundern är att beslutet strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, ska den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området.

Den myndighet som beviljar tillståndet eller godkänner planen ska utöva tillsyn över att den bedömning som avses i 1 mom. görs. Myndigheten ska begära utlåtande om bedömningen av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och av den som förvaltar området.

Det utlåtande som avses i 2 mom. ska ges utan dröjsmål och senast inom sex månader från det att en begäran om utlåtande har getts in till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Om ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning enligt 3 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på projektet, ska en bedömning enligt 1 mom. vid behov göras i samband med det förfarandet. Kontaktmyndigheten enligt den lagen ska i den motiverade slutsatsen enligt 23 § ta in de utlåtanden av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och innehavaren av naturskyddsområdet som avses i 2 mom.

65 a §

Myndighetens skyldighet att avbryta och anmälningsskyldighet

En myndighet som på grundval av en anmälningsskyldighet som föreskrivs i lag eller förordning har fått en anmälan om ett projekt eller en plan som avses i 65 § 1 mom., ska inom ramen för sina befogenheter vidta åtgärder för att avbryta genomförandet av projektet eller planen tills den bedömning som avses i 65 § 1 mom. har gjorts. Myndigheten ska även omedelbart underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om saken.

65 b §

Anmälningsskyldighet för den som svarar för en åtgärd

Om en åtgärd kan ha sådana följdverkningar som förbjuds i 64 a §, ska den som svarar för åtgärden lämna en anmälan om den till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Anmälan behöver inte göras om åtgärden förutsätter myndighetstillstånd eller en sådan anmälan som avses i 65 a §.

Anmälan ska göras skriftligen senast 30 dygn innan åtgärden vidtas. Anmälan anses ha lämnats in till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när den har anlänt till myndigheten. I anmälan ska finnas uppgifter om åtgärden och sättet för genomförandet samt om hur den inverkar på syftet med att skydda området. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i anmälan.

65 c §

Förbud mot eller begränsning av en åtgärd

Om en förbjuden följdverkning enligt 64 a § uppkommer på grund av en åtgärd som med stöd av 65 a eller 65 b § anmälts till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller det finns en

risk för att sådana verkningar kan uppkomma, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom 30 dygn från det att anmälan har anlänt förbjuda att åtgärden vidtas eller begränsa åtgärden. Innan beslutet fattas ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet sträva efter att med den som svarar för åtgärden förhandla om alternativa sätt att genomföra åtgärden för att förhindra förbjudna följdverkningar enligt 64 a §.

68 §

Förverkligande av nätverket Natura 2000

Områden som införlivats i nätverket Natura 2000 ska så snabbt som möjligt och senast inom sex år efter att kommissionen eller rådet har godkänt området som ett område av gemenskapsintresse skyddas på ett sätt som motsvarar syftet med skyddet. I de särskilda skyddsområden som avses i 64 § 1 mom. 1 punkten ska skyddet dock genomföras utan dröjsmål sedan området har anmälts till kommissionen.

Grunderna för syftet med att skydda områden finns i de områdesvisa blanketterna i databasen för Natura 2000. Myndigheterna ska, när de inrättar naturskyddsområden eller beslutar om andra åtgärder enligt denna lag, främja sådana åtgärder som uppfyller ekologiska krav när det gäller naturtyper och arter som utgör grund för skydd av områden inom nätverket Natura 2000 och som syftar till att bevara, öka eller förbättra dessa. Motsvarande åtgärder ska främjas även vid utarbetandet av skötsel- och nyttjandeplaner för ödemarksområden enligt ödemarkslagen (62/1991) och för statens strövområden som inrättats med stöd av lagen om friluftsliv (606/1973) samt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och Forststyrelsens skötsel- och nyttjandeplaner för Natura 2000-områden liksom även vid bedömning av läget inom Natura 2000-områdena. Grunderna för skyddet ska beaktas även när planer utarbetas enligt markanvändnings- och bygglagen på det sätt som uppgifterna för och syftet med planerna kräver samt när beslut om stöd för miljövård fattas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

197.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om skydd för miljön i Antarktis

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd för miljön i Antarktis (28/1998) 7 §, sådan den lyder i lag 1020/2010, som följer:

7 §

Tillståndsmyndighet

Tillståndsmyndighet enligt denna lag är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.
I ersättningsärenden enligt 35 f § förs statens talan av tillståndsmyndigheten.
Tillståndsmyndigheten övervakar också att denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

198.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om miljöskadeförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998) 3 §, sådan den lyder i lag 1588/2009, som följer:

3 §

Tillsyn över försäkringsskyldigheten

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över att försäkringsskyldigheten iakt-
tas. Närmare bestämmelser om tillsynen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att för sin tillsynsuppgift få upplysningar
om gällande miljöskadeförsäkringar av verksamhetsutövarna och av den Miljöförsäkringscen-
tral som avses i 6 §.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

199.

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 18, 26, 195 och 196 §, av dem 18 §
sådan den lyder i lag 230/2017, 195 § sådan den lyder i lag 1589/2009 samt 196 § sådan den
lyder delvis ändrad i lag 1589/2009,
ändras 7, 8, 15, 19, 21, 23, 25, 27, 28, 31–33, 47, 65–67, 67 b–67 d, 72, 127, 133, 173, 174,
177, 178, 188, 190, 191, 192, 198, 201, 203 och 205, av dem 7 § sådan den lyder delvis änd-
rad i lag 1441/2006, 8 och 205 § sådana de lyder i lag 1589/2009, 19 och 67 b - 67 d § sådana
de lyder i lag 482/2016, 23 § sådan den lyder i lag 202/2005, 31 och 47 § sådana de lyder i
lag 28/2016, 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 28/2016, 65 § sådan den lyder delvis
ändrade i lag 1129/2008, 66 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1589/2008, 28/2016
och 230/2017, 72 och 133 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1589/2009, 127 § sådan den
lyder delvis ändrad i lag 112/2007, 173 och 174 § sådana de lyder i lag 196/2016, 188 och 190
§ sådana de lyder i lag 976/2017, 191 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1441/2006,
28/2016 och 230/2017, 192 § sådan den lyder i lagarna 1589/2009 och 230/2017, 198 § sådan
den lyder delvis ändrad i lag 196/2016, 201 § sådan den lyder i lagarna 1589/2009 och
28/2016 samt 203 § sådan den lyder i lag 1129/2008, samt
fogas till lagen en ny 199 §, i stället för den 199 § som upphävts genom lag 1150/2016, som
följer:

7 §

Planläggningsöversikt

RP 14/2018 rd

Kommunen ska minst en gång om året upprätta en översikt över de planärenden som är anhängiga eller som under den närmaste tiden blir anhängiga i kommunen och landskapet och som inte är av ringa betydelse (*planläggningsöversikt*). I den redogörs kortfattat för planärendena och deras beredningsfaser samt för sådana beslut och andra åtgärder som direkt inverkar på planläggningens utgångspunkter, mål, innehåll och genomförande. När efterfrågan kräver det ska till planläggningsöversikten fogas en bedömning av huruvida det finns tillräckligt med tomter reserverade för boende.

Information om planläggningsöversikten ska ges på ett ändamålsenligt sätt.

8 §

Landskapets och kommunernas samarbete vid områdesplaneringen

Landskapet och kommunerna i området ska samarbeta förutseende och interaktivt vid områdesplaneringen.

Mellan landskapet och kommunen ska vid behov eller minst en gång under landskapsfullmäktiges mandatperiod föras en diskussion om aktuella frågor som gäller områdesanvändningen. Även representanter för statliga myndigheter kan kallas att delta i diskussionen.

15 §

Godkännande av byggnadsordningen

Byggnadsordningen godkänns av kommunfullmäktige. När byggnadsordningen bereds ska 62 § b iakttas i fråga om interaktion och 65 § i fråga om offentligt framläggande av planförslag.

Kommunen ska utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av byggnadsordningen samt byggnadsordningen till landskapet för kännedom. Meddelande om beslut om godkännande av byggnadsordningen ska dessutom utan dröjsmål sändas till myndigheter, kommunmedlemmar samt de personer som gjort en anmärkning, om de har begärt det medan byggnadsordningen var framlagd.

Kommunen ska sända en byggnadsordning som trätt i kraft till Lantmäteriverket, landskapet, kommunens byggnadstillsynsmyndighet samt enligt behov till andra myndigheter.

Närmare bestämmelser om utarbetande av byggnadsordningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Landskapets uppgifter

Landskapet ska utarbeta en landskapsplan samt sköta planeringen på landskapsnivå och havsplaneringen.

Landskapet ska främja områdesplaneringen och organiseringen av byggnadstillsynen i kommunerna.

21 §

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet

De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen sköts av en nämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser, dock inte av kommunstyrelsen. De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen kan överföras på landskapet med iakttagande av 6 § 2 mom. 4 punkten i landskapslagen (/). De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen i landskapet sköts av ett kollegialt organ som utses av landskapsfullmäktige och som dock inte kan vara landskapsstyrelsen. För byggnadsrådgivning och byggnadstillsyn ska kommunen och landskapet, om myndighetsuppgifterna enligt 1 mom. har överförts på landskapet, ha en byggnadsinspektör.

RP 14/2018 rd

Om det är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna, kan flera kommuner ha en gemensam byggnadsinspektör. Kommunen kan också med stöd av ett avtal låta en annan kommuns tjänsteinnehavare sköta byggnadstillsynen.

Närmare bestämmelser om den behörighet som krävs av byggnadsinspektören utfärdas genom förordning av statsrådet.

På överföring av byggnadstillsynsmyndighetens befogenheter i kommunen tillämpas kommunallagen (410/2015). På överföring av byggnadstillsynsmyndighetens befogenhet i landskapet tillämpas landskapslagen. Ett ärende som gäller förvaltningstvång och rättelseyrkande får dock inte överföras för att avgöras av en tjänsteinnehavare.

23 §

Beredningen av målen

Beredningen av de riksomfattande målen för områdesanvändningen sköts av miljöministeriet i samarbete med andra ministerier samt landskap och andra myndigheter och intressegrupper som berörs av saken. Beredningen av målen ska basera sig på växelverkan mellan olika intressegrupper. Närmare bestämmelser om beredningen av målen utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Uppgifterna för planeringen på landskapsnivå

Planeringen på landskapsnivå omfattar en landskapsstrategi och en landskapsplan som styr annan områdesplanering. Bestämmelser om landskapsstrategin finns i 35 § i landskapslagen.

Vid planeringen på landskapsnivå beaktas de riksomfattande målen som samordnas med landskapets mål och de lokala målen för områdesanvändningen.

I landskapsplanen anges principerna för områdesanvändningen och regionstrukturen och anges områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Områdesreserveringar anges endast i den mån och med den noggrannhet som behövs med tanke på de riksomfattande målen eller landskapets mål för områdesanvändningen.

27 §

Utarbetande av landskapsplan

Landskapet ska se till att en landskapsplan utarbetas och att planen hålls aktuell och utvecklas i den mån det är nödvändigt. Landskapet ska tillsätta en samarbetsgrupp för landskapet och kommunerna inom planområdet för att styra beredningen av planen. Samarbetsgruppens medlemmar ska utses av varje kommun i området och av landskapet.

Landskapsplanen kan också utarbetas etappvis eller delområdesvis.

28 §

Krav på landskapsplanens innehåll

När en landskapsplan utarbetas ska de riksomfattande målen för områdesanvändningen beaktas på det sätt som anges ovan. När planen utarbetas ska vikt fästas vid de särskilda behov som följer av förhållandena i landskapet. Planen ska i mån av möjlighet samordnas med landskapsplanläggningen av områden som gränsar till landskapsplaneområdet.

Naturskyddsprogram och naturskyddsbeslut som avses i 7 och 77 § i naturvårdslagen (1096/1996) samt beslut om att inrätta landskapsvårdsområden som avses i 32 § i nämnda lag ska tjäna till ledning när planen utarbetas.

När planen utarbetas ska särskild vikt fästas vid

- 1) att landskapets region- och samhällsstruktur blir ändamålsenlig,
- 2) att områdesanvändningen är ekologiskt hållbar,

RP 14/2018 rd

3) att arrangemangen för trafik och teknisk service är hållbara med tanke på miljö och ekonomi och att trafiksystemen är fungerande,

4) att vatten- och marksubstanstillgångarna används på ett hållbart sätt,

5) verksamhetsförutsättningarna för näringslivet i landskapet,

6) att landskapet, naturvärdena och kulturarvet värnas,

7) att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation.

När planen utarbetas ska avseende också fästas vid en ekonomisk områdesanvändning och att markägare eller andra rättsinnehavare inte orsakas oskäligen olägenheter. När planen utarbetas ska det klargöras vem som ska genomföra planen och vidta de åtgärder den förutsätter.

De omständigheter som nämns i denna paragraf ska utredas och beaktas i den utsträckning landskapsplanen i egenskap av översiktlig plan förutsätter.

31 §

Godkännande av landskapsplan

Landskapsplanen godkänns av landskapsfullmäktige.

32 §

Landskapsplanens rättsverkningar för annan planering och för myndigheternas verksamhet

Landskapsplanen ska tjäna till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras samt när åtgärder annars vidtas för att reglera områdesanvändningen.

När myndigheterna planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, ska de beakta landskapsplanen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen.

På området för en generalplan med rättsverkningar eller för en detaljplan gäller landskapsplanen inte, utom i fråga om verkan enligt 1 mom. när en plan ändras.

33 §

Bygginnskränkning

På ett område som i landskapsplanen anvisats som rekreations- eller skyddsområde eller för nätverk eller områden för trafik eller teknisk service gäller inskränkning av byggandet. Ett område med bygginnskränkning kan utvidgas eller inskränkas genom en särskild bestämmelse i planen.

På ett område där bygginnskränkning gäller får tillstånd att uppföra en byggnad inte beviljas så att genomförandet av landskapsplanen försvåras. Tillstånd ska dock beviljas, om förvägande av tillstånd på grund av landskapsplanen skulle orsaka sökanden betydande olägenhet och kommunen eller, när området måste anses vara avsatt för något annat offentligt samfund, detta inte löser in området eller betalar skälig ersättning för olägenheten (*villkorlig bygginnskränkning*). När olägenheten bedöms beaktas inte ändringar som inträffat i ägandeförhållandena efter det att landskapsplanen godkänts, om de inte har gjorts för genomförande av landskapsplanen. Om en områdesreservering i landskapsplanen i huvudsak motsvarar områdesreserveringen i en regionplan enligt byggnadslagen (370/1958), beaktas inte heller ändringar som inträffat i ägandeförhållandena efter godkännandet av regionplanen.

Landskapet kan förbjuda att ett område där det enligt ett planförslag eller en godkänd plan råder bygginnskränkning används för byggande som strider mot planförslaget eller planen om det behövs för att trygga regleringen av markanvändningen. Inskränkningen gäller inte uppförande av en ekonomibyggnad som hör till en redan befintlig bostad och inte byggande som är behövligt för bedrivande av jord- och skogsbruk. Inskränkningen gäller högst två år.

47 §

Utarbetande och godkännande av en gemensam generalplan

RP 14/2018 rd

Kommunerna kan oberoende av vad som i 49 § i kommunallagen (410/2015) föreskrivs om formerna för samarbete mellan kommuner ge en för uppgiften lämplig samkommun eller något annat av kommunernas gemensamma organ i uppdrag att utarbeta och godkänna en gemensam generalplan.

På det organ som avses i 1 mom. tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om kommuner.

65 §

Offentligt framläggande av planförslag

Ett planförslag ska läggas fram offentligt. Information om framläggandet ska ges på ett sätt som är lämpligt med tanke på planens syfte och betydelse. Kommunmedlemmarna och intressenterna ska beredas tillfälle att framföra sin åsikt om saken (*anmärkning*).

De som gjort en anmärkning och som uppgett sin adress ska underrättas om kommunens motiverade ställningstagande till den framförda åsikten.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kommunen gäller landskapet i fråga om en landskapsplan.

Närmare bestämmelser om framläggandet av planförslag utfärdas genom förordning av statsrådet.

66 §

Myndigheternas samråd

När en landskapsplan utarbetas ska kontakt upprätthållas med de ministerier och myndigheter till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. De berörda ministerierna och myndigheterna samt landskapet ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av planen.

När en landskapsplan utarbetas ska landskapet upprätthålla kontakt med kommunerna och samråda för att klarlägga de kommunala utvecklingsmål som ansluter sig till utarbetandet av landskapsplanen.

När det utarbetas en annan plan än en landskapsplan som gäller frågor med riksomfattande konsekvenser eller betydande konsekvenser på landskapsnivå eller frågor som är viktiga med tanke på de statliga myndigheternas genomförandeskyldighet, ska kommunen upprätthålla kontakt med landskapet och de myndigheter till vars ansvarsområde frågan hör. De berörda myndigheterna och kommunen ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål, mål på landskapsnivå och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av en sådan plan.

Närmare bestämmelser om myndigheternas samråd utfärdas genom förordning av statsrådet.

67 §

Meddelande om godkännande och ikraftträdande av en plan

Information om ett beslut om godkännande av en plan ska utan dröjsmål sändas till de myndigheter, kommunmedlemmar samt dem som gjort en anmärkning och som när planen var framlagd begärde det skriftligen och samtidigt uppgav sin adress. Har den skrivelse där begäran framställdes flera undertecknare, kan information om att planen godkänts sändas till enbart den första undertecknaren. Den första undertecknaren svarar för att informationen sänds till de andra undertecknarna. Information ska ges om beslut om godkännande av en plan samt planen och planbeskrivningen publiceras också i det allmänna datanätet.

Landskapet ska utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av landskapsplanen till de ministerier som saken gäller samt till Lantmäteriverket, de landskap vars områden gränsar till landskapsplaneområdet, kommunerna och byggnadstillsynsmyndigheterna i landskapsplaneområdet samt enligt behov till andra myndigheter. Landskapet ska för kännedom sända en landskapsplan som trätt i kraft till ovannämnda myndigheter.

Kommunen ska utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av generalplanen och detaljplanen samt en plankarta och en planbeskrivning till landskapet för kännedom. Kommunen

RP 14/2018 rd

ska sända en generalplan och en detaljplan som trätt i kraft till Lantmäteriverket, landskapet, kommunens byggnadstillsynsmyndighet, de kommuner som gränsar till planområdet samt enligt behov till andra myndigheter.

67 b §

Utarbetande och godkännande av en havsplan

En havsplan ska omfatta territorialvattnet och den ekonomiska zonen. De landskap vars område innefattar territorialvatten svarar för att en havsplan utarbetas och godkänns. Landskapen ska bereda havsplanen i samarbete med varandra. Havsplanerna ska samordnas.

Närmare bestämmelser om havsplanernas utformning, antalet havsplaner, planeringsområdena och tidsfristerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

67 c §

Deltagande och utlåtanden

Landskapen ska ordna beredningen av en havsplan så att de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde behandlas vid planeringen har möjlighet att delta i beredningen av planen. Landskapen ska begära utlåtande av de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde eller uppgifter planen på ett väsentligt sätt berör. Beträffande den ekonomiska zonen ska utlåtande begäras av utrikesministeriet.

Andra än de som avses i 1 mom. ska genom ett meddelande som publiceras på internet ges tillfälle att ta del av beredningsmaterialet och framföra sina synpunkter. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av synpunkter.

67 d §

Information om en havsplan

Landskapen ska informera om en godkänd havsplan och dess motivering på internet. Uppgift om att havsplanen har godkänts ska sändas till de myndigheter och sammanslutningar som deltagit i beredningen. Havsplanen ska vara tillgänglig för alla på internet.

Landskapen ska utan dröjsmål sända den godkända havsplanen och ändringar av den till miljöministeriet för kännedom.

72 §

Behovet av planering på strandområden

I en strandzon som hör till ett strandområde vid hav eller annat vatten får byggnader inte uppföras utan en detaljplan eller en sådan generalplan med rättsverkningar där det särskilt anges att generalplanen eller en del av den kan användas som grund för beviljande av bygglov.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller också ett strandområde där det på grund av det byggande som kan väntas på området är nödvändigt att planera byggande och annan användning för att reglera i huvudsak strandbaserad fritidsbebyggelse.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller inte

- 1) byggande som behövs för att bedriva jord- eller skogsbruk eller fiskeri,
- 2) byggande för försvarets eller gränsbevakningens behov,
- 3) byggande för sjöfartens behov,
- 4) uppförande av en ekonomibyggnad på samma gårdsområde som ett befintligt bostadshus, och inte
- 5) renovering eller mindre utvidgning av ett befintligt bostadshus.

Kommunen kan i sin byggnadsordning anvisa områden som är undantagna från en begränsning enligt 1 mom. emedan byggande som förutsätter planering inte kan förväntas där på grund av områdets läge och området inte har några särskilda natur- eller landskapsvärden eller

om det inte finns något behov av att använda det för rekreation. En sådan bestämmelse i byggnadsordningen kan vara i kraft högst sex år åt gången, dock högst så länge som det inte har inträffat några sådana förändringar i de förhållanden som ligger till grund för bestämmelsen som skulle göra bestämmelsen obefogad.

Bestämmelser om undantag från begränsningen i 1 och 2 mom. ingår i 23 kap.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte uppförandet av en bastubyggnad i anslutning till ett bostadshus eller en lantgård som fanns före den 1 januari 1997. Gäller en ansökan om undantag från en begränsning enligt 1 mom. ett område vars äganderätt övergått till den sökande före den 10 maj 1996 och beträffande vilket frågan om att utarbeta en plan inte har väckts inom skälig tid av orsaker som inte beror på markägaren, får tillstånd inte utan vägande skäl förvägras, om byggnaden kommer i den sökandes personliga användning och kommunen förordar ansökan och byggandet inte äventyrar natur eller landskapsvärden. Vad som föreskrivs i detta moment gäller dock inte ett område i behov av planering enligt 2 mom.

127 §

Rivningslov för byggnader

En byggnad eller en del av en byggnad får inte utan tillstånd rivas på ett detaljplaneområde eller på ett område på vilket ett i 53 § avsett byggförbud för utarbetande av en detaljplan gäller. Tillstånd behövs också om så anges i generalplanen.

Tillstånd behövs inte, om ett giltigt bygglov, en gatuplan enligt denna lag, en godkänd vägplan enligt landsvägslagen eller en godkänd järnvägsplan enligt banlagen förutsätter att byggnaden rivs. Tillstånd behövs inte heller för rivning av en ekonomibyggnad och en annan därmed jämförbar mindre byggnad, om inte byggnaden ska betraktas som historiskt betydande eller arkitektoniskt värdefull eller som en del av en sådan helhet.

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet ska, om rivningen inte kräver tillstånd, underrättas skriftligen om rivningen av en byggnad eller en del av en byggnad 30 dagar innan rivningsarbetet inleds (*rivningsanmälan*). Byggnadstillsynsmyndigheten kan inom nämnda tid av grundad anledning kräva att tillstånd ska sökas.

Om rivning av en byggnad eller en del av en byggnad kan innebära att en historiskt eller arkitektoniskt värdefull byggnad eller en stadsbild eller byggd miljö förstörs, ska kommunens byggnadstillsynsmyndighet inom 14 dagar efter det att den fått rivningsanmälan eller en ansökan om sådant bygglov som leder till rivning av en byggnad, underrätta kommunstyrelsen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om det.

133 §

Hörande och utlåtanden

Grannarna ska underrättas om att en ansökan om bygglov anhängiggjorts, om detta inte med beaktande av projektets ringa betydelse eller läge eller planens innehåll är uppenbart onödigt med tanke på grannens intresse. Med granne avses ägaren eller innehavaren av en fastighet eller ett annat område som ligger invid eller mittemot. Samtidigt ska det även på byggplatsen på lämpligt sätt tillkännages att ärendet är anhängigt.

På byggplatsen ska vid behov förrättas syn för att utreda hur byggnaden passar in i miljön, för att bedöma konsekvenserna av byggandet och för att höra grannarna. Sökanden samt innehavarna av grannfastigheterna ska underrättas om tidpunkten för synen.

Om bygglov söks för ett område enligt naturvårdslagen som anges närmare genom förordning av statsrådet och som är av betydelse för naturvärden, ska ett utlåtande om ansökan inhämtas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om bygglov söks för ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- eller skyddsområde, ska ett utlåtande om ansökan inhämtas av landskapet. Utlåtande behövs dock inte om byggandet grundar sig på ett kommunalt undantagsbeslut när en myndighet som nämns i detta mom. har gett utlåtande om ansökan som gäller beslutet. Utlåtande från landskapet behövs inte heller om en generalplan eller detaljplan med rättsverkningar gäller för området. En myndighet som nämns i detta mom. ska ge sitt utlåtande inom tre månader efter att begäran om utlåtande har anlänt.

RP 14/2018 rd

Närmare bestämmelser om meddelande om och tillkännagivande av tillståndsansökan samt om framställande av anmärkning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

173 §

Förfarandet vid undantag

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska kommunen ge grannarna och andra, vars boende, arbete eller övriga förhållanden kan påverkas betydligt av projektet, möjlighet att göra en skriftlig anmärkning.

Kommunen ska informera dem som nämns i 1 mom. om ansökningar som gäller undantag och om förslag till beslut som gäller områdesvist undantag. Kommunen kan hos sökanden ta ut kostnaderna för informationen.

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska kommunen vid behov begära utlåtande av en statlig myndighet och landskapet, om undantaget i avsevärd mån gäller deras verksamhetsområde. Om undantaget inverkar avsevärt på grannkommunens markanvändning, ska kommunen begära utlåtande även av grannkommunen.

Kommunen ska dock alltid begära utlåtande:

1) av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när undantaget gäller ett med tanke på naturvården betydande område,

2) av Museiverket när undantaget gäller ett med tanke på byggnadsskyddet betydande objekt eller område, eller

3) av landskapet när undantaget gäller ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations-, skydds- eller trafikområde.

De myndigheter som nämns i 3 mom. ska ge sitt utlåtande inom en månad efter att begäran om utlåtande har anlänt.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid undantag får utfärdas genom förordning av statsrådet.

174 §

Undantagsbeslut

Kommunen ska motivera ett undantagsbeslut på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Kommunen kan i ett undantagsbeslut bestämma villkor för undantag.

Kommunen ska i undantagsbeslutet ange den tid under vilken ett bygglov som motsvarar undantagsbeslutet ska sökas. Tidsfristen får vara högst två år. Tidsfristen i fråga om ett områdesvist undantag får dock vara högst fem år.

Kommunen ska sända undantagsbeslutet till sökanden. Kommunen ska se till att undantagsbeslutet eller en kopia av det sänds även till dem som har gjort en anmärkning samt till dem som särskilt har begärt det. Står flera bakom samma anmärkning, kan undantagsbeslutet eller en kopia av det skickas till enbart den som är första undertecknare i anmärkningen. Den första undertecknaren svarar för att informationen sänds till de andra undertecknarna.

Kommunen ska dessutom delge landskapet ett undantagsbeslut.

På undantagsbeslut tillämpas 145 § i fråga om tillstånds- och tillsynsavgift.

Närmare bestämmelser om sändande av undantagsbeslut får utfärdas genom förordning av statsrådet.

177 §

Förordnande för uppfyllande av planeringsförpliktelsen

Ser en kommun inte till att en byggnadsordning, nödvändiga generalplaner eller detaljplaner utarbetas eller hålls aktuella, och är det uppenbart att detta försvårar möjligheterna att uppnå de mål som i lagen ställs för områdesplaneringen eller styrningen av byggandet, kan miljöministeriet utsätta en tid inom vilken ett beslut i saken ska fattas.

Innan ett förordnande enligt 1 mom. utfärdas ska ministeriet samråda med kommunen i fråga. Av kommunen ska också inhämtas utlåtande om saken.

Om ett förordnande enligt 1 mom. inte iakttas, kan miljöministeriet förelägga kommunen att göra det vid vite.

Vad som i denna paragraf bestäms om kommuner, gäller på motsvarande sätt landskap som inte ser till att en landskapsplan utarbetas i nödvändig utsträckning eller att den hålls aktuell.

När miljöministeriet har utfärdat ett förordnande enligt 1 mom. om utarbetande eller ändring av en detalj- eller generalplan, är byggförbud och åtgärdsbegränsning enligt 128 § 1 mom. i kraft på det område som förordnandet avser.

178 §

Förordnande för uppnående av riksomfattande mål för områdesanvändningen

Är det synnerligen viktigt för uppnåendet av ett riksomfattande mål för områdesanvändningen och med tanke på det allmänna intresset att förutsättningar skapas för ett visst slag av områdesanvändning och den nödvändiga lösningen inte har anvisats i landskapsplanen eller i general- eller detaljplanen, kan miljöministeriet i anslutning till detta meddela landskapet eller kommunen föreskrifter om hur planeringen av området ska skötas.

Innan ett förordnande enligt 1 mom. utfärdas ska ministeriet samråda med landskapet, kommunen och de andra intressegrupper som saken gäller. Utlåtande om saken ska också begäras av dessa.

188 §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av planer och byggnadsordningar

Ändring i ett beslut som gäller godkännande av landskapsplanen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i landskapslagen. Ändring i ett beslut som gäller godkännande av andra planer än landskapsplanen och byggnadsordningar får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i kommunallagen. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär som gäller en detaljplan som ska anses vara viktig med tanke på bostadsbyggande eller annars vara av samhällsrelig vikt ska behandlas skyndsamt. Besvärsinstansen ska på kommunens begäran lägga fram en uppskattning av när beslut om en sådan plan meddelas. Om det inte är möjligt att följa den uppskattade tidsplanen ska kommunen underrättas om detta.

De som saken gäller anses ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av en landskapsplan när beslutet enligt 136 § i landskapslagen har lagts fram offentligt. De som saken gäller anses ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av en annan plan än en landskapsplan eller en byggnadsordning samtidigt som en kommunmedlem i enlighet med 140 § i kommunallagen anses ha fått del av beslutet.

Om miljökonsekvenserna av ett projekt har bedömts på det sätt som anges i 9 § 3 mom., får det i besvär som gäller planen inte åberopas att miljökonsekvensbedömningen av projektet har utförts bristfälligt. Bestämmelser om besvärshandling vid avsaknad av eller bristfällig bedömning finns i 34 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

190 §

Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet

Ändring i ett beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av denna lag och som inte avses i 188, 189, 189 a, 189 b eller 190 b § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Detsamma gäller sökande av ändring i ett beslut av landskapet enligt 33 § 3 mom. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

En myndighet som fattat ett beslut enligt denna lag har besvärsrätt i fråga om förvaltningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller bygglov, gatuplan eller dagvattenplan får ändring inte sökas genom besvär till den del ärendet har avgjorts i en lagakraftvunnen detaljplan.

191 §

Besvärsrätt i fråga om beslut som gäller godkännande av planer och byggnadsordningar

Utöver vad som i 137 § i kommunallagen och i 133 § i landskapslagen föreskrivs om besvärsrätt, har myndigheterna i ärenden som hör till deras verksamhetsområde rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. Också kommuner för vars område byggnadsordningen eller den markanvändning som anges i planen har konsekvenser har besvärsrätt.

Utöver vad som särskilt föreskrivs om ändringssökande, har en registrerad lokal eller regional sammanslutning i ärenden som hör till dess verksamhetsområde och inom det geografiska område där sammanslutningen är verksam rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. I fråga om ett beslut som gäller godkännande av en landskapsplan har också en riksomfattande sammanslutning besvärsrätt när det är fråga om huruvida något strider mot riksomfattande mål för områdesanvändningen.

I fråga om sådana ändringar i andra detaljplaner än stranddetaljplaner som är ringa till sina verkningar har, med avvikelse från bestämmelserna om besvärsrätt i 137 § i kommunallagen, de besvärsrätt vilkas rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av ett beslut. I övrigt tillämpas i fråga om besvärsrätt vid denna typ av detaljplaneändringar 1 och 2 mom. En detaljplaneändring ska inte anses vara ringa till sina verkningar om den innebär att ett byggnadskvarters eller ett annat områdes huvudsakliga användningsändamål ändras, att parker eller andra för rekreation anvisade områden minskas, att byggrätten eller den tillåtna byggnadshöjden ökas så att detta får mera omfattande konsekvenser för omgivningen, att värden i den byggda miljön eller naturmiljön försämras eller att planen ändras på något annat jämförbart sätt.

Ingen annan än kommunen har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt en kommunal myndighets beslut att godkänna en plan eller en byggnadsordning. Om utarbetandet av en strandplan har skötts av markägaren, har denne dock rätt att överklaga förvaltningsdomstolens beslut. Ingen annan än landskapet eller kommunen har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt en landskapsplan.

192 §

Besvärsrätt i fråga om beslut om bygglov och åtgärdstillstånd samt om tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov

Besvärsrätt i fråga om ett beslut om bygglov och åtgärdstillstånd har

- 1) ägaren och innehavaren av ett invid eller mittemot beläget område,
- 2) ägaren och innehavaren av en sådan fastighet vars bebyggande eller användning i annat syfte beslutet i väsentlig mån kan påverka,
- 3) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar,
- 4) kommunen.

Besvärsrätt i fråga om beslut som gäller tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov för en byggnad har

- 1) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar,
- 2) kommunmedlemmarna,
- 3) kommunen och en grannkommun vars markanvändningsplanering beslutet påverkar.

Besvärsrätt i fråga om ett beslut om rivning av en byggnad har även Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om byggnaden är av nationell betydelse eller av betydelse för landskapet. Om byggande enligt bygglovet innebär att en sådan byggnad av nationell betydelse eller bety-

RP 14/2018 rd

delse för landskapet som det krävs rivningslov för rivs, har även Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet besvärsmått i fråga om bygglovet.

198 §

Delgivning av vissa beslut

Följande beslut meddelas efter anslag:

- 1) ett beslut av statsrådet enligt 22 §,
 - 2) förvaltningsdomstolens beslut i sådana ärenden som avses i 188 § 1 mom.,
 - 3) förvaltningsdomstolens och en kommunal myndighets beslut i ett tillståndsärende,
 - 4) en kommunal myndighets och förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller undantag enligt 171 och 172 §,
 - 5) miljöministeriets beslut enligt 177 § 1 mom. och 178 §.
- Den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

199 §

Uppföljning av områdesanvändningen

Miljöministeriet ska svara för uppföljningen av områdesanvändningens och den byggda miljöns tillstånd och utveckling.

Landskapet ska inom sitt område svara för uppföljningen av områdesanvändningens, region- och samhällsstrukturs, den byggda miljöns samt kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling och lämna uppföljningsinformationen till miljöministeriet.

Kommunen ska inom sitt område svara för den uppföljning av områdesanvändningens, byggandets och den byggda miljöns samt kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling som skötseln av planläggnings- och byggnadsväsendet förutsätter.

Närmare bestämmelser om hur uppföljningen av områdesanvändningen ska ordnas och om de uppgifter som ska följas upp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

201 §

Verkställbarheten av ett planbeslut

Landskapet kan efter besvärstidens utgång bestämma att en landskapsplan ska träda i kraft innan den har vunnit laga kraft. Kommunstyrelsen kan efter besvärstidens utgång bestämma att en generalplan eller detaljplan innan den har vunnit laga kraft ska träda i kraft för den del av planområdet som besvaren inte kan anses gälla. Kommunen ska utan dröjsmål delge ändringssökandena och besvärinstansen beslutet. Besvärinstansen kan förbjuda att beslutet verkställs.

203 §

Ändringar i planer och byggnadsordningar i samband med ändringssökande

Besvärinstansen kan göra justerande rättelser i planer och byggnadsordningar. Besvärinstansen kan med samtycke av kommunen eller landskapet även göra mindre justeringar i planen, om justeringen inte påverkar andras rätt eller fördel än deras som gett sitt samtycke till justeringen.

205 §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Miljöministeriet har rätt att utan avgift av landskapen, kommunerna och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för att följa områdesanvändningen och den byggda miljön samt de handlingar som behövs för myndighetsuppgifter enligt denna lag. Landskapet har rätt att utan avgift av kommunerna och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för den uppföljning som avses i 199 § 2 mom. samt de handlingar som behövs för myndighetsuppgifter enligt denna lag. Kommunen har rätt att utan avgift av landskapet och andra myndigheter få de upplysningar som behövs för områdesplaneringen.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter de myndigheter som nämns i 1 mom. har rätt att få upplysningar utan avgift får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag
På de landskapsplaner som i form av förslag har lagts fram offentligt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 28 § i den lydelse den hade vid ikraftträdandet.

200.

Lag

om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) 3, 8, 11 d och 39 §, av dem 8 § sådan den lyder i lag 1713/2015, 11 d § sådan den lyder i lag 717/2006 och 39 § sådan den lyder i lag 721/2003, som följer:

3 §

Fullmakt att godkänna räntestödslån

Räntestödslån kan godkännas inom ramen för den fullmakt att godkänna lån som fastställts i statsbudgeten.

Statsrådet kan fastställa de regionala grunderna och andra grunder för användning av fullmakten att godkänna lån.

Räntestöd enligt denna lag ska inriktas enligt bostadsbehovet inom olika områden och olika kommuner.

8 §

Myndighet som godkänner räntestödslån

Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet beslutar om godkännande av ett lån som räntestödslån. Innan beslutet fattas ska centralen höra den kommun eller det landskap där objektet är beläget.

Amorteringsprogrammet, räntan och de övriga lånevillkoren för ett räntestödslån kan ändras under lånetiden, om Statskontoret godkänner ändringen.

11 d §

Tillsynen över valet av hyresgäster

Kommunen utövar tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. Till den del det är fråga om bostäder där ordnandet av boendeservice hör till landskapets uppgifter är det land-

skapet som svarar för tillsynen. Kommunen och landskapet har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet. Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet ska sköta den allmänna styrningen av kommunerna, landskapen och låntagarna.

39 §

Tillsyn

Miljöministeriet, Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet, Statskontoret, landskapet och kommunen har rätt att styra och övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av de utfärdade bestämmelser och föreskrifter. Myndigheterna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Låntagaren är skyldig att på anmodan ge in handlingarna till inspektören för inspektion.

Lånebeviljaren ska övervaka att användningen av lånemedlen och räntestödet överensstämmer med denna lag och med stöd av de utfärdade bestämmelserna.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

201.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov (1281/2004) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 448/2008, som följer:

6 §

Förutsättningar för beviljandet

För att understöd ska beviljas förutsätts att

1) bostadshuset och bostäderna lämpar sig för personer som hör till en grupp med särskilda behov,

2) personer som hör till en grupp med särskilda behov har ett långvarigt behov av bostad på orten, och

3) den kommun eller det landskap där bostadshuset är beläget hörs av Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet.

För att understöd ska beviljas förutsätts dessutom att Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet godkänner en projektplan som visar att projektet som helhet är motiverat i ekonomiskt och funktionellt hänseende.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

202.

Lag

om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) 16 §, sådan den lyder i lag 1593/2009,
ändras 4—9, 10 a—10 d, 10 f, 11—15, 17, 22, 26 a, 26 f, 26 j, 26 l och 28 §, av dem 4 § sådan den lyder i lagarna 1593/2009, 272/2011 och 571/2014, 5 § sådan den lyder i lagarna 1593/2009 och 272/2011, 6, 9, 13—15 § sådana de lyder i lag 1593/2009, 10 a—10 d och 10 f § sådana de lyder i lag 1263/2014, 11 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1593/2009 och 272/2011, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 623/2010 och 272/2011, 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1593/2009, 22 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 623/2010 samt 26 a, 26 f, 26 j, 26 l och 28 § sådana de lyder i lag 272/2011, samt
fogas till lagen nya 28 a och 28 b §, som följer:

4 §

Myndigheter

Miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar inom sina ansvarsområden verkställigheten av denna lag. För verkställigheten av denna lag fullgör Finlands miljöcentral av miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet ålagda uppgifter samt Naturresursinstitutet av jord- och skogsbruksministeriet ålagda uppgifter.

Landskapet sköter uppgifter enligt denna lag inom sitt område.

Miljöministeriet svarar för samarbetet med andra stater i Östersjöns avrinningsområde vid planeringen av havsvården. Finlands miljöcentral, landskapen och andra behöriga myndigheter deltar i samarbetet inom det egna verksamhetsområdet.

Finlands miljöcentral, Meteorologiska institutet, Naturresursinstitutet, landskapen och Forststyrelsen svarar för övervakningsuppgifter och andra uppgifter i fråga om havsvården inom sina verksamhetsområden.

De övriga statliga och kommunala myndigheterna inom vattenförvaltningsområdena och havsvattnen deltar inom sina verksamhetsområden i den vattenvårds- och havsvårdsförvaltning som avses i denna lag.

5 §

Landskapets uppgifter

Landskapet har till uppgift att inom sitt vattenförvaltningsområde

- 1) karakterisera vattnen,
- 2) utreda den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen,
- 3) göra ekonomiska analyser av vattenanvändningen,
- 4) samla in uppgifter om sådana områden som anges genom förordning av statsrådet och som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning ska skyddas,
- 5) samla in behövliga uppgifter om områden avsedda för tagande av hushållsvatten,
- 6) bereda klassificeringen av vattnen enligt status,
- 7) ordna övervakningen av vattnen och utarbeta ett övervakningsprogram,
- 8) bereda förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet utgående från utredningarna och informationen enligt detta mom. och 11 § med iakttagande av det som föreskrivs om tidtabellen för beredningen i 13 §,
- 9) genomföra åtgärdsprogrammet för egen del samt följa och befrämja att åtgärdsprogrammet genomförs,
- 10) med tanke på miljömålen bedöma betydelsen av en tillfällig försämring av vattenstatusten till följd av ett exceptionellt naturförhållande eller en olycka av exceptionellt slag enligt 21 § 3 mom.,

11) försäkra sig om att, om det i förvaltningsplanen föreslås i 21 § 3 mom. eller i 22—25 § avsedda avvikelser, detta inte förhindrar eller äventyrar uppnåendet av miljömålen enligt 21 § 1 mom. i andra vattenförekomster inom samma vattenförvaltningsområde eller strider mot krav eller mål som uppställts annanstans i miljölagstiftningen,

12) för egen del sammanställa de uppgifter som avses i punkt 1—11 och lagra dem i datasystemet för miljövärdsinformation,

13) för egen del sköta de uppgifter som avses i denna lag samt det nödvändiga samarbetet inom internationella vattenförvaltningsområden,

14) i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten inom ramen för översynen av åtgärdsprogrammet granska förhandskontrollåtgärder som vidtas i enlighet med andra lagar och som påverkar vattnens tillstånd,

och vid behov föreslå åtgärder för att uppdatera dem. Bestämmelser om ändring av tillstånd som hör till förhandskontrollåtgärderna och av kontrollvillkor finns i miljöskyddslagen (527/2014) och vattenlagen (587/2011).

Landskapet har till uppgift att inom havsvårdsförvaltningen inom sitt område

1) delta i uppgörandet av en inledande bedömning av den marina miljöns särdrag och den marina miljöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral,

2) göra sådana utredningar som behövs för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön samt ställa upp miljömål och därtill hörande deskriptorer,

3) delta i utarbetandet av ett program för övervakning av Östersjöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral och ordna övervakningen av kustvattnen,

4) för egen del bereda havsvårdsplanen, befrämja genomförandet av den och genomföra dess åtgärdsprogram,

5) för egen del sammanställa de uppgifter som avses i punkt 1—4 och lagra dem i datasystemet för miljövärdsinformation.

Finlands miljöcentral svarar för beredningen av havsförvaltningsplanens övervakningsprogram och ger landskapet sakkunnighjälp i de åligganden som nämns i fråga om de i 1 och 2 mom. nämnda uppgifter, och för register över de uppgifter som avses i 1 mom. 4 punkten.

Närmare bestämmelser om de uppgifter och för landskapet och Finlands miljöcentral som avses i denna paragraf och deras tidtabell får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Landskapens samarbete inom vattenvårdsförvaltningen

Landskapen ska samarbeta inom vattenförvaltningsområdet för att vattenvårdsförvaltningen ska bli jämförbar och enhetlig på riksnivå vid

1) bedömning av vattnens status,

2) uppställande av miljömål,

3) uppgörande av tidtabellen för arbetsprogrammet för vattenförvaltningen samt beredning av förvaltningsplanen,

4) identifiering av de centrala frågorna i vattenförvaltningen,

5) upprättande av förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammen,

6) upprättande av övervakningsprogrammet

7) granskning av förhandskontrollåtgärder som påverkar vattnens status i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsverk och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Landskapen kan ordna samarbetet inom vattenförvaltningsområde på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen (_/ _).

Landskapen ska också på riksnivå samordna tidtabellen och innehållet i planeringen av vattenförvaltningen mellan vattenförvaltningsområdena.

Närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter inom vattenvården som ska fullgöras som samarbete mellan landskapen samt om vattenförvaltningsområdena utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Karakterisering av vatten

Landskapet anger läget och gränserna för ytvattnen och delar in ytvattnen för vattenförvaltningen i typer enligt geografiska och naturvetenskapliga karakteristika. I fråga om grundvattnen anger landskapet läget och gränserna för viktiga och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, samt den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i grundvattenområdena. Vid karakteriseringen kan vattnen granskas som helheter.

8 §

Klassificering av vattnens status

Landskapet klassificerar yt- och grundvattnen på grundval av hur stor förändringen till följd av mänsklig verksamhet är. Ytvattenklasserna grundar sig på ekologisk och kemisk status enligt den status som är sämre.

Ytvattnets ekologiska status är hög, god, måttlig, otillfredsställande eller dålig. Klassificeringen görs gentemot referensförhållanden. Referensförhållandet för kraftigt modifierade och konstgjorda ytvattenförekomster är maximal ekologisk potential, och gentemot denna indelas förekomsterna på motsvarande sätt i god, måttlig, otillfredsställande och dålig status.

Ytvattnets kemiska status är god, om den uppfyller alla miljökvalitetsnormer för skadliga ämnen enligt Europeiska unionens lagstiftning, och vilka särskilt anges genom förordning av statsrådet.

Grundvattnet klassificeras enligt kemiska och kvantitativa egenskaper i god och otillfredsställande status.

9 §

Övervakning

Inom vattenförvaltningsområdena ska övervakningen av ytvattnen och grundvattnen ordnas så att den ger en sammanhållen och mångsidig helhetsbild av vattnens status.

De program för vattenövervakning som landskapen har utarbetat ska samordnas inom respektive vattenförvaltningsområde och bifogas förvaltningsplanen. Vid utarbetandet av övervakningsprogrammet ska landskapet beakta den övervakning som hör till verksamhetsutövarna enligt någon annan lag.

10 a §

Avgränsning av grundvattenområden

Landskapen bestämmer gränserna för områden där grundvatten bildas (*grundvattenbildningsområde*) och de yttersta gränserna för områden som inverkar på vattenkvaliteten eller grundvattenbildningen i en grundvattenförekomst (*grundvattenområde*). Om ett grundvattenområde som används eller lämpar sig för vattenförsörjning eller ett område där grundvatten bildas inte utan avsevärda svårigheter kan avgränsas, kan grundvattenområdet också anges som en punkt med hjälp av koordinater.

För avgränsningen av ett grundvattenområde ska det utarbetas en hydrogeologisk allmän beskrivning av området och en beskrivning av den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i området samt göras en bedömning av mängden av och vattenhöjden och flödesriktningen i det grundvatten som bildas i området.

Närmare bestämmelser om avgränsning av områden där grundvatten bildas och grundvattenområden samt om utredningar som har samband med avgränsningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 b §

Klassificering av grundvattenområden

Landskapen klassificerar utifrån grundvattenområdenas lämplighet för vattenförsörjning och skyddsbehov som

1) klass 1 sådana grundvattenområden som är viktiga för vattenförsörjning, där mer än i genomsnitt 10 kubikmeter vatten per dygn eller vatten för fler än femtio personers behov används eller är avsett att användas för samhällets vattenförsörjning eller som hushållsvatten,

2) klass 2 sådana övriga grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, vilka har en så riklig grundvattenförekomst och sådana övriga karakteristika att de lämpar sig för användning som avses i punkt 1.

Landskapen ska dessutom i klass E klassificera sådana grundvattenområden av vars grundvatten ytvattenekosystem och terrestra ekosystem är direkt beroende.

Närmare bestämmelser om grunderna för klassificering av grundvattenområden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §

Ändring av gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden

Landskapet ska ändra gränserna för eller klassificeringen av ett grundvattenområde, om information av väsentlig betydelse med avseende på områdets gränser eller klassificering kräver det.

10 d §

Beredning av avgränsning och klassificering av grundvattenområden

Vid beredningen av avgränsning och klassificering av grundvattenområden ska 15 § 1 och 2 mom. iakttas. Landskapen ska begära utlåtande i ärendet av den kommun där grundvattenområdet finns, av de kommuner vars vattenförsörjning eller markanvändning avgränsningen och klassificeringen av grundvattenområdet kan inverka på och av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Landskapen ska i datasystemet för miljövardsinformation registrera uppgifter om gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden och grunderna för klassificeringen samt om grundvattenområdenas andra karakteristika.

Med avvikelse från det som föreskrivs 1 mom. ska tiden när beredningsunderlag finns framlagda och möjligheten för allmänheten att framföra sin åsikt vara minst 30 dagar om klassificeringen av eller gränserna för ett grundvattenområde ändras som separat förfarande utanför upprättandet av förvaltningsplanen. I övrigt iakttas i förfarandet 15 § 1 och 2 mom.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i beredningen och om det förfarande som ska iakttas vid hörande samt om de uppgifter om grundvattenområden som ska registreras i datasystemet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 f §

Beredning av skyddsplaner för grundvattenområden

När en kommun utarbetar eller ändrar en skyddsplan för ett grundvattenområde ska kommunen ge alla möjlighet att ta del av förslaget och framföra sina åsikter om det. Utlåtanden om förslaget till en skyddsplan ska begäras från de kommuner som skyddsplanen kan gälla samt från det landskap som har behörighet inom det område som skyddsplanen omfattar och från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Kommunen ska offentliggöra skyddsplanen och informera om den samt överlämna in skyddsplanen till landskapet för registrering i datasystemet för miljövärdsinformation.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid information om skyddsplaner får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Förvaltningsplan

För vattenförvaltningsområde ska landskapen upprätta en förvaltningsplan som inkluderar

- 1) information om vattenförvaltningsområdet,
- 2) uppgifter om karakteriseringen, klassificeringen och miljömålen gällande vattenförekomsterna i vattenförvaltningsområdet samt om andra aspekter som anknyter till vattenstatusten och vattenanvändningen,
- 3) förändringar i planen jämfört med tidigare planer,
- 4) genomförda åtgärder, genomförda temporära kompletterande åtgärder samt en bedömning av påverkan genom exceptionella omständigheter,
- 5) en bedömning av uppnåendet av de i 4 kap. avsedda miljömålen och en redogörelse för valet av alternativ,
- 6) en redogörelse om de åsikter som framförts under beredningen och om samarbetet mellan behöriga myndigheter inom internationella vattenförvaltningsområden samt om hur dessa har inverkat på planens innehåll och valet av alternativ,
- 7) ett sammandrag av de åtgärder som avses i 12 § genom vilka miljömålen för vattenförvaltningen uppnås.

Vid upprättandet och översynen av förvaltningsplanen ska den havsförvaltningsplan som avses i 26 b § beaktas.

En miljörapport ska läggas fram i förvaltningsplanen. I fråga om upprättandet av miljörapporten gäller vad som föreskrivs om det i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Myndigheterna och andra inrättningar som tillhandahåller offentliga tjänster ska avgiftsfritt ge landskapen sådan annan för ordnandet av vattenförvaltningen nödvändig information än personuppgifter som de förfogar över och som landskapen behöver för att utarbeta förvaltningsplanen. Myndigheterna ska överlämna informationen trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Andra än lägenhetsspecifika uppgifter ska dessutom överlämnas trots sekretessbestämmelserna i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008).

12 §

Åtgärdsprogram

Landskapet ska utarbeta ett eller flera åtgärdsprogram för vattenförvaltningsområdet för uppnående av de miljömål som har ställts upp för vattenvården med beaktande av de karakteriseringar av vattnen, de utredningar av den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen och de ekonomiska analyser av vattenanvändningen som har gjorts. Åtgärdsprogrammet kan utarbetas så att det gäller ett eller flera avrinningsområden. Ett eller flera åtgärdsprogram ska tillsammans täcka ett helt vattenförvaltningsområde. Ett sammandrag av åtgärder inom vattenförvaltningsområde ska fogas till förvaltningsplanen.

Åtgärdsprogrammet ska innehålla uppgifter om

- 1) de grundläggande åtgärderna inom vattenvården, såsom kraven i lagstiftningen om vatten och miljövård,
- 2) kompletterande åtgärder inom vattenvården, såsom övriga administrativa och ekonomiska styrmedel, avtal, restaurering av vattendrag samt utbildnings- och forskningsprojekt,
- 3) åtgärder inför exceptionella omständigheter,
- 4) kombinationer av alternativa åtgärder,
- 5) de åtgärder, i form av en sammanfattning, som för det i åtgärdsprogrammet avsedda området föreslagits i de riskhanteringsplaner som avses i lagen om hantering av översvåmningsrisker (620/2010) och en redogörelse för åtgärdernas inverkan på de miljömål som har ställts upp för vattenvården.

Kompletterande åtgärder inom vattenvården är åtgärder som utöver de grundläggande åtgärderna behövs för uppnående av de miljömål som avses i 4 kap.

Nya eller reviderade åtgärder ska påbörjas inom tre år efter det att åtgärdsprogrammet eller granskningen av det har slutförts.

13 §

Beredningen av förvaltningsplanen och beredningens tidtabell

Landskapet ska för förvaltningsplanen utarbeta

- 1) en tidtabell och ett arbetsprogram för utarbetande av förvaltningsplanen minst tre år innan planperioden börjar,
- 2) en översikt över väsentliga frågor om vården av avrinningsområdet minst två år före början av den period som förvaltningsplanen avser,
- 3) ett utkast till förvaltningsplan och åtgärdsprogram, som behandlats i styrgruppen för vattenförvaltningsområdet, minst 15 månader innan planperioden börjar.

Landskapen ska överlämna ett utkast till den förvaltningsplan som avses i 11 § till miljöministeriet fyra månader innan följande planperiod börjar så att utkastet kan överlämnas till statsrådet för behandling. Dessutom ska landskapen överlämna åtgärdsprogrammen till miljöministeriet.

Närmare bestämmelser om de tidsfrister som ska iakttas i förfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen

Landskapen ska under alla faser av förvaltningsplanens beredning i tillräcklig omfattning samarbeta och samråda med berörda myndigheter och intressenter. I ett vattenförvaltningsområde ska det finnas minst en samarbetsgrupp som deltar i beredningen av förvaltningsplanen och för egen del befrämjar att den genomförs. Samarbetsgrupper kan även inrättas per avrinningsområde.

För samordnandet av innehållet i förvaltningsplanen ska vattenförvaltningsområdet ha en styrgrupp som består av representanter för landskapen samt en av jord- och skogsbruksministeriet utsedd representant för fiskerinäringen. Landskapen svarar för styrgruppens verksamhet. Miljöministeriet beslutar om styrgruppens sammansättning.

Utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet ska behandlas och samordnas av styrgruppen.

Bestämmelser om samordnande uppgifter och delgivning av beredningsunderlag inom ett internationellt vattenförvaltningsområde kan dessutom utfärdas i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland.

Närmare bestämmelser om samarbetsgruppens och styrgruppens sammansättningar, mandatperioder och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Deltagande och information

Landskapen ska ge alla möjlighet att ta del av beredningsunderlagen för förvaltningsplanen som avses i 13 § samt bakgrundshandlingarna till dem. Landskapen ska publicera beredningsunderlagen elektroniskt och samtidigt ha dem framlagda på riksnivå under sex månader. Landskapen ska säkerställa att beredningsunderlagen finns framlagda också i kommunerna.

Landskapen ska lämna information om framläggandet av beredningsunderlagen till de berörda kommunerna i sitt område för offentliggörande med iakttagande av 108 § i kommunallagen (410/2015). Landskapen ska dessutom vid behov informera om framläggande på annat sätt.

Landskapen ska ge alla tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlaget skriftligt eller elektroniskt inom en frist på sex månader. Landskapen ska dessutom begära behövliga utlåtanden.

Bestämmelser om beredningsunderlagen och tidtabellerna för förfarandet finns i 13 §. Bestämmelser om beredningsunderlags och bakgrundshandlingars offentlighet finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

17 §

Godkännande av förvaltningsplaner

Statsrådet godkänner förvaltningsplanerna.

Beslutet om förvaltningsplanen ges efter anslag och de som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det gavs.

Landskapen ska informeras om att förvaltningsplanerna har godkänts och i sin tur vidarebefordra informationen till kommunerna inom sitt område för att offentliggöras med iakttagande av 108 § i kommunallagen. Informationen ska även lämnas till de myndigheter som har hörts tidigare under beredningen av ärendet. Landskapen ska ha den godkända förvaltningsplanen framlagd. Landskapen ska dessutom se till att en godkänd förvaltningsplan som gäller en kommuns område finns framlagd i kommunen.

Miljöministeriet publicerar de av statsrådet godkända förvaltningsplanerna i elektronisk form.

Angående tillkännagivandet av statsrådets beslut i ett internationellt vattenförvaltningsområde kan föreskrifter ges i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland.

22 §

Konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster

Landskapet kan i förvaltningsplanen benämna en genom byggande eller på annat sätt fysiskt modifierad vattenförekomst konstgjord eller kraftigt modifierad, om de ändringar av de hydromorfologiska egenskaperna som behövs för uppnående av god ekologisk status medför betydande skadliga effekter på miljön eller följande verksamheter:

- 1) sjötrafik eller hamnverksamhet,
- 2) användning av vattnen för rekreation,
- 3) vattenförsörjning eller produktion av vattenkraft,
- 4) vattenreglering, hantering av översvämningssrisker eller markavvattning,
- 5) annan motsvarande mänsklig verksamhet i enlighet med hållbar utveckling.

En förutsättning är dessutom att den nytta som kan uppnås genom de konstgjorda eller förändrade specifika egenskaperna hos vattenförekomsten av tekniska eller ekonomiska skäl inte rimligen kan uppnås på något annat sätt som utgör ett betydligt bättre alternativ för miljön.

Miljömålen för sådana vattenförekomster som avses i denna paragraf ska särskilt redovisas i förvaltningsplanen.

26 a §

Havsvårdsförvaltningen

För havsvårdsförvaltningen ska miljöministeriet i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet upprätta en havsförvaltningsplan för Finlands territorialvatten och ekonomiska zon.

Havsförvaltningsplanen ska beredas med beaktande av havsvattens naturvetenskapliga särdrag samt med beaktande av de vattenförvaltningsområden som avses i denna lag och de förvaltningsplaner som avses i 11 § samt förvaltningsplanen för landskapet Åland.

För den regionala samordningen av havsvårdsförvaltningen samt för samordningen av havsvården och vattenvården svarar landskapen i samarbete med miljöministeriet. Bestämmelser om samarbete mellan landskapen inom havsvårdsförvaltningen finns i 26 l §.

Havsförvaltningsplanen ska ses över vart sjätte år.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på marin verksamhet vars enda syfte är rikets försvar eller den nationella säkerheten. Denna verksamhet ska emellertid samordnas med målen för havsvården.

26 f §

Havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram

Miljöministeriet ska upprätta ett åtgärdsprogram som innefattar de regionala och nationella åtgärder som krävs för att en god status i den marina miljön ska kunna uppnås och bevaras.

Landskapet ska inom sitt område ta fram åtgärder för uppnående av de miljömål som ställts upp i havsförvaltningsplanen, med beaktande av åtgärdernas kostnadseffektivitet och tekniska genomförbarhet. Åtgärderna kan utarbetas så att de gäller en eller flera delar av havsvattnen. Åtgärdernas verkningar ska granskas också för det havsområde som ligger utanför Finlands ekonomiska zon.

Åtgärdsprogrammet ska innefatta regionala skyddsåtgärder som ska främja enhetliga och representativa nätverk på de marina skyddsområdena.

26 j §

Delta i information

Miljöministeriet ska i samarbete med landskapen ge alla de berörda parterna möjlighet att delta i beredningen av havsförvaltningsplanen och att ta del av havsförvaltningsplanens beredningsunderlag och bakgrundshandlingarna till detta. Parterna ska också beredas tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlaget skriftligt eller elektroniskt. Bestämmelser om offentligheten för beredningsunderlag och bakgrundshandlingar finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

I beredningen av havsförvaltningsplanen ska befintliga förvaltningsorgan och strukturer, såsom regionala havskonventionsorgan, vetenskapliga rådgivande organ och regionala rådgivande nämnder, delta så långt möjligt.

Sammandrag ska publiceras av följande delar av havsförvaltningsplanen och av uppdateringarna av dessa och allmänheten och sammanslutningar ska beredas möjlighet att framföra synpunkter om dem:

- 1) inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd,
- 2) fastställande av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön,
- 3) havsförvaltningsplanens miljömål,

- 4) havsförvaltningsplanens övervakningsprogram,
- 5) havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram.

Samarbete, deltagande och information i anslutning till beredningen av havsförvaltningsplanen ska till den del det är möjligt samordnas och genomföras med samarbete, deltagande och information i anslutning till planeringen av vattenvården som regleras i 14 och 15 §.

26 l §

Statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen och samarbetet mellan landskapen

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

- 1) deskriptorer för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön och om definitionen av en god miljöstatus i den marina miljön,
- 2) vägledande grundläggande förhållanden, belastning och påverkan som ska användas i bedömningen av den marina miljöns nuvarande tillstånd,
- 3) egenskaper som ska beaktas vid uppställandet av miljömålen,
- 4) information som behövs i programmen för övervakning av den marina miljöns tillstånd,
- 5) åtgärder som ska beaktas i åtgärdsprogrammet,
- 6) Finlands miljöcentrals uppgifter i fråga om planeringen och övervakningen av havsvården, och om andra myndighetsuppgifter,
- 7) beredningen av havsförvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet och dess tidsfrister samt om annat samarbete i anslutning till beredningen,
- 8) deltagandet i beredningen av havsförvaltningsplanen och information i anslutning till beredningen.

Landskapen ska samarbeta vid fastställandet av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön, bedömning av det nuvarande tillståndet, uppställande av miljömålen, utarbetande och genomförande av övervakningsprogrammet, sammanställande och genomförande av åtgärderna, uppgörande av havsförvaltningsplanen och organiserande av havsvården på ett nationellt jämförbart och enhetligt sätt.

Landskapen kan ordna samarbetet inom havsvården på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen (/).

Landskapen ska för egen del samordna tidtabellen och innehållet i havsvårdsplaneringen.

28 §

Beaktande av förvaltningsplanen och havsförvaltningsplanen

Statliga, kommunala och landskapliga myndigheter samt andra organ som sköter myndighetsuppgifter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de förvaltningsplaner som statsrådet godkänner enligt 17 § samt den havsförvaltningsplan som godkänns enligt 26 k § och den särskilda åtgärdsplan som avses i 26 g §.

Beträffande beaktandet av förvaltningsplaner och havsförvaltningsplanen iakttas dessutom vad som bestäms någon annanstans i lag.

28 a §

Samråd

Miljöministeriet ska tillsammans med landskapet ordna ett samråd som gäller planeringen och genomförandet av vattenvården och havsvården. Samrådet ordnas vid behov i samarbete med de övriga ministerierna som styr och följer genomförandet av denna lag inom sina verksamhetsområden.

Genom samrådet säkerställs att planeringen och genomförandet av vatten- och havsvården görs på ett nationellt enhetligt sätt. Under samrådet behandlas skötseln och samordnandet av de centrala uppgifter som avses i denna lag.

Närmare bestämmelser om samrådets tidtabell utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 b §

Föreläggande att fullgöra de skyldigheter som gäller vattenvården och havsvården

Om landskapet inte sköter sina uppgifter enligt denna lag kan det styrande ministeriet inom sitt eget ansvarsområde bestämma en tidsfrist inom vilken skyldigheterna ska fullgöras.

Innan ett föreläggande enligt 1 mom. meddelas ska samråd hållas med landskapet. Av landskapet ska också begäras ett utlåtande i ärendet.

Om föreläggandet enligt 1 mom. inte iakttas kan det styrande ministeriet inom sitt eget ansvarsområde ålägga landskapet att iakttä föreläggandet vid äventyr att ett åläggande som försumrats utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

203.

Lag

om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) 17, 19 och 26 §, sådana de lyder, 17 och 19 § delvis ändrade i lag 1674/2009 samt 26 § i lag 1594/2009, som följer:

17 §

Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning till landskapets räddningsväsende i enlighet med den oljebekämpningsplan som avses i 47 § 1 mom. i räddningslagen (379/2011) för

1) kostnader för anskaffning av bekämpningsmateriel; en förutsättning för att en enskild anskaffning av bekämpningsmateriel för mer än 85 000 euro ska ersättas är att oljeskyddsfondens styrelse på förhand har godkänt anskaffningen,

2) kostnader för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

Om materielen för bekämpning av oljeskador inte enligt oljebekämpningsplanen uteslutande är avsedd för bekämpning av oljeskador, ersätts kostnaderna för anskaffning och drift enbart till den del som motsvarar användningen av materielen för bekämpning av oljeskador enligt planen. En större andel av anskaffningskostnaderna än vad som motsvarar bruket av materielen för bekämpning av oljeskador kan dock ersättas ur oljeskyddsfonden, om detta är motiverat för att bekämpningsberedskapen ska bli tillräcklig.

Ur oljeskyddsfonden kan, inom ramen för dispositionsplanen för fondmedlen, beviljas ersättning i förskott för de kostnader som upprätthållandet av bekämpningsberedskapen orsakar under ett kalenderår. Den slutliga ersättningen beviljas efter att utredning över de faktiska slutliga kostnaderna har företetts.

19 §

Av prövning beroende bidrag

Ur oljeskyddsfonden kan bidrag beviljas

1) landskapets räddningsväsende eller kommunen för uppförande eller hyrande av en lagerbyggnad avsedd för förvaring av oljebekämpningsmateriel,

2) sådan ägare av en hamn eller inrättning som avses i 14 c § i räddningslagen, för anskaffning av materiel för bekämpning av oljeskador,

3) för annan än i 1 och 2 mom. avsedd verksamhet som är nödvändig för bekämpning av oljeskador eller för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

26 §

Syenenämnd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska för utredning av frågor som gäller ersättning för oljeskador och för andra förberedande utredningar tillsätta en syenenämnd, om skadorna eller bekämpningskostnaderna kan beräknas stiga till över 20 000 euro och om utredningen av skadan kräver det. En syenenämnd ska tillsättas också då oljeskyddsfondens styrelse begär det. Kostnaderna för syenenämnden betalas ur oljeskyddsfonden.

Bestämmelser om syenenämndens uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

204.

Lag

om ändring av 9 och 15 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009) 9 och 15 § som följer:

9 §

Myndighetens rätt att vidta åtgärder

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får på statens bekostnad vidta eller låta någon annan vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga skador och begränsa dem eller vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder på det skadade området, om

1) det brådskar med ärendet och det inte går att vänta på ett förfarande enligt en lag som nämns i 2 § 1 mom. utan att skadan utvidgas betydligt, eller

2) den verksamhetsutövare som orsakat skadan inte kan påträffas utan svårighet.

Efter de åtgärder som avses i 1 mom. eller när den verksamhetsutövare som avses i 1 mom. 2 punkten har påträffats ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål inleda ett förfarande för åläggande av hjälpåtgärder med iakttagande av vad som föreskrivs i den på ärendet tillämpliga lag som nämns i 2 § 1 mom.

15 §

Statens medverkan i hjälpåtgärder

Om verksamhetsutövaren av orsaker som anges i 11 § inte svarar för kostnaderna eller om kostnadsansvaret för den verksamhetsutövare som orsakat skadan har jämkats med stöd av 12 §, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder i form av miljöarbete.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

205.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om Finlands miljöcentral

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands miljöcentral (1069/2009) 1 § som följer:

1 §

Finlands miljöcentralns verksamhetsidé och uppgifter

Finlands miljöcentral är en forsknings- och utvecklingscentral inom miljöområdet och är underställd miljöministeriet. Den stöder bedömningen och valet av mål och medel för en hållbar utveckling samt verkställandet av miljöpolitiken. Finlands miljöcentral sköter dessutom vissa uppgifter i samband med nyttjandet och vården av vattentillgångarna inom jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde.

Vid utförandet av de uppgifter som nämns i 1 mom. ska Finlands miljöcentral särskilt

- 1) undersöka och bedöma förändringar i miljön, områdesanvändningen och vattentillgångarna och orsakerna till dem och i samverkan med andra aktörer utveckla metoder för förebyggande och avhjälpande av skadliga förändringar i miljön,
- 2) producera sakkunnigtjänster inom verksamhetsområdet för miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen,
- 3) övervaka och bedöma miljöns tillstånd och belastning samt områdesanvändningen och vattentillgångarna, och fullfölja statens rapporteringsförpliktelser i anslutning till dessa,
- 4) upprätthålla och utveckla datasystem, informationsresurser och informationstjänster inom verksamhetsområdet,
- 5) delta i internationellt samarbete i anslutning till sina uppgifter,
- 6) främja miljömedvetenhet och producera utbildningstjänster inom sitt verksamhetsområde.

Finlands miljöcentral bedriver tvärvetenskaplig havsforskning inom sitt verksamhetsområde och ansvarar för observation av havsområdenas tillstånd samt producerar sakkunnigtjänster på detta område.

Finlands miljöcentral utför dessutom andra uppgifter som föreskrivs och bestäms för den.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

206.

Lag

om ändring av lagen om skyddande av byggnadsarvet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) 4—7, 9, 11, 12 och 16—21 §, av dem 16 § sådan den lyder i lag 1631/2015 och 18 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1174/2013, som följer:

4 §

Myndigheter

Miljöministeriet svarar för det allmänna utvecklandet och den allmänna styrningen av verksamheten för bevarande av byggnadsarvet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Museiverket främjar och utövar tillsyn över bevarandet av byggnadsarvet med stöd av denna lag.

Museiverket verkar som sakkunnig i frågor som gäller bevarande av byggnadsarvet. I ärenden som gäller det samiska byggnadsarvet verkar Samemuseet Siida som sakkunnig i samarbete med Museiverket.

5 §

Inledande av ett ärende

Ett ärende som gäller skyddande av en byggnad inleds vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på framställning eller på myndighetens eget initiativ.

En framställning om skyddande av en byggnad får göras av

- 1) ägaren,
- 2) en statlig myndighet, det landskap och den kommun inom vilken byggnaden är belägen,
- 3) inom sitt verksamhetsområde, en sådan registrerad sammanslutning till vars verksamhetsfält det hör att värna om kulturarvet.

Framställningen ska vara skriftlig och innehålla uppgift om varför byggnaden bör skyddas. Framställningen ska också innehålla uppgift om var byggnaden är belägen och, om möjligt, uppgift om byggnadens ägare eller innehavare.

6 §

Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förbjuda sådana åtgärder som äventyrar en byggnads kulturhistoriska betydelse (*förbud mot äventyrande av byggnadsarvet*). Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet ska dock alltid utfärdas om det är nödvändigt för att säkerställa skyddet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan även förplikta byggnadens ägare eller innehavare att vidta behövliga skyddsåtgärder för att säkerställa skyddandet av byggnaden.

Ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet får utfärdas om ett ärende som gäller skyddande av en byggnad har inletts. Om förbudet inte tillräckligt väl tryggar byggnadens fortlevnad, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utfärda nödvändiga föreskrifter som kompletterar förbudet.

Förbudet träder i kraft då beslutet om det har delgetts. Förbudet gäller tills skyddsärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska behandla ett skyddsärende inom två år från det att ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet har utfärdats.

7 §

Hörande av parterna samt utlåtanden

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska, innan den fattar beslut om skyddet, ge byggnadens och fastighetens ägare och, om byggnaden inte är i ägarens besittning, dess innehavare samt den intilliggande fastighetens ägare och innehavare tillfälle att bli hörda. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska också begära ett utlåtande av den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt av Museiverket. I ärenden som gäller det samiska byggnadsarvet inom samernas hembygdsområde ska ett utlåtande begäras av sametinget.

När ett skyddsärende har inletts kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ordna en sammankomst där byggnadens och fastighetens ägare och innehavare, den som gjort framställningen om skyddet, en statlig myndighet, det landskap och den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt den vars förhållanden eller intressen ärendet avsevärt kan inverka på, har möjlighet att föra fram synpunkter på skyddsbehovet, skyddets ändamål och skyddsmetoderna.

Kallelsen till en sådan sammankomst som avses i 2 mom. sänds antingen per brev eller, om det inte på förhand är känt vilka som ska kallas till sammankomsten, genom att saken kungörs i minst en tidning med allmän spridning på den ort där byggnaden är belägen.

9 §

Skyddsbeslut

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beslutar om skyddande av en byggnad. Skyddsbeslutet ska ges in till miljöministeriet för fastställelse.

På ändring eller upphävande av ett skyddsbeslut tillämpas det som föreskrivs om framställningar om skydd och om det beslutsfattande som gäller skyddet.

11 §

Överlåtelse av en byggnad som ägs av staten

Om en byggnad som tillhör staten och som tidigare har skyddats med stöd av bestämmelserna om skydd för staten tillhöriga byggnader överläts till någon annan, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inleda ett ärende som gäller skyddande av byggnaden.

Överlåtaren ska utan dröjsmål underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om överlåtelsen av en sådan byggnad som avses i 1 mom.

12 §

Anmälan om skydd

När ett ärende som gäller skyddande av en byggnad har inletts vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, ett skyddsbeslut har vunnit laga kraft eller skyddet har upphävts genom ett lagakraftvunnet beslut, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet anmäla detta till den behöriga registreringsmyndigheten, som ska göra en anteckning om saken i lagfarts- och inteckningsregistret. Den fastighet på vilken byggnaden är belägen ska nämnas i anmälan.

16 §

Beviljande och utbetalning av bidrag

Bidrag kan beviljas för skötsel och underhåll av en byggnad som förklarats skyddad. Bidrag kan beviljas av Museiverket inom ramen för statsbudgeten samt av landskapet.

Bidrag kan beviljas för skötsel och underhåll av en kulturhistoriskt betydande byggnad även då byggnaden inte har förklarats skyddad med stöd av denna lag. Bidragstagaren ska iaktta de villkor som anges i bidragsbeslutet.

På de bidrag som avses i denna paragraf tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat föreskrivs särskilt i denna eller någon annan lag. På bidrag som beviljas av landskapet tillämpas dock endast statsunderstödslagens 3 kap. om beviljande och utbetalning av statsunderstöd, 4 kap. om användning av statsunderstöd och övervakningen därav, 5 kap. om återbetalning och återkrav av statsunderstöd, 6 kap. om information och utlämnande av uppgifter samt 33 § om delgivning.

17 §

Nödvändiga iståndsättningsarbeten

Om ägaren har försummat att underhålla eller iståndsätta byggnaden på ett sådant sätt som syftet med bevarandet eller skyddandet av byggnaden kräver, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid vite eller med hot om att myndigheten låter utföra arbetet på ägarens bekostnad förplikta ägaren att inom en viss tid vidta behövliga åtgärder för att iståndsätta byggnaden eller återställa den i ursprungligt skick. De kostnader som föranleds av åtgärderna betalas i förskott av statens medel och indrivs till staten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också om någon i strid med denna lag eller ett förbud eller föreskrifter som grundar sig på denna lag har ändrat, flyttat eller rivit en byggnad.

18 §

Inspektionsrätt

Om det finns grundad anledning att misstänka att de föreskrifter som gäller skyddande av en byggnad eller som har utfärdats i anslutning till ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet har överträtts, har Museiverket eller den museimyndighet som Museiverket förordnat samt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet rätt att få tillträde till byggnaden eller dess lokaler. Lokaler som omfattas av hemfriden får emellertid inspekteras endast om det finns en misstanke om sådant straffbart förfarande som kan medföra fängelsestraff och om det är nödvändigt för att utreda detta förfarande.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

19 §

Anmälan om skada

Om en byggnad som förklarats skyddad har skadats eller förstörts, ska byggnadens ägare eller innehavare utan dröjsmål anmäla detta till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska omedelbart, efter att ha underhandlat om saken med Museiverket, fatta beslut om behövliga åtgärder.

20 §

Ordnande av uppföljning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för den riksomfattande uppföljningen av skicket och utvecklingen hos de objekt som skyddats med stöd av denna lag. Närmare bestämmelser om uppföljningen och uppföljningssystemen får utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Landskapen och kommunerna svarar inom sina respektive områden för uppföljningen av den byggda kulturmiljöns skick och utveckling på det sätt som föreskrivs särskilt.

21 §

Ändringssökande

I ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om skyddande av en byggnad får ändring sökas hos miljöministeriet.

I ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om förbud mot äventyrande av byggnadsarvet får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den inom vars domkrets byggnaden är belägen.

I övrigt ska förvaltningsprocesslagen (586/1996) tillämpas på sökande av ändring.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Om miljöministeriet eller domstolen upphäver ett beslut som fattats före ikraftträdandet av denna lag, och återförvisar ärendet i dess helhet för ny behandling, behandlas och avgörs ärendet i enlighet med denna lag.

207.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen (121/2011) 7 § som följer:

7 §

Tillsynsmyndigheter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna, skogscentralerna, Energimarknadsverket och Säkerhets- och kemikalieverket är inom sina respektive verksamhetsområden sådana tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 5 punkten.

Bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter finns i artikel 32 i gemenskapens förordning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

208.

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i avfallslagen (646/2011) 88 §,
ändras 7, 22, 24, 25, 51, 54, 61, 64, 70, 75, 87, 89, 90, 92–99, 101, 103–107, 122, 128, 132, 134, 136–138 och 142 §, av dem 22, 24, 25 och 122 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1104/2011, 61, 101, 103 och 105 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 410/2014, 89 § sådan den lyder i lag 328/2016 samt 137 § sådan den lyder i lag 1062/2015, samt
fogas till 148 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

7 §

Avvikelse från klassificering som farligt avfall

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enskilda fall på ansökan av avfallsinnehavaren eller på eget initiativ besluta att

1) avfall som i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 § 3 mom. har klassificerats som farligt avfall inte är farligt avfall, om avfallsinnehavaren på ett tillförlitligt sätt visar att avfallet inte har en enda farlig egenskap och att detta inte är en följd av utspädning,

2) även annat avfall än sådant som klassificeras som farligt avfall i en i 1 punkten avsedd förordning är farligt avfall, om det har någon farlig egenskap.

Ett ärende som avses i 1 mom. kan behandlas som ett led i ett anhängigt miljötillståndsärende.

En kopia av beslutet ska sändas för kännedom till andra berörda tillstånds- och tillsynsmyndigheter. En kopia ska i uppföljningssyfte också ges in till Finlands miljöcentral, som halvårsvis ska sända ett sammandrag av besluten till miljöministeriet.

22 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska inom sitt verksamhetsområde styra och främja fullgörandet av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Finlands miljöcentral är den behöriga myndighet som avses i avfallstransportförordningen och ansvarar för samarbetet med andra behöriga myndigheter vid övervakning av internationella avfallstransporter. Finlands miljöcentral är också kontaktorgan enligt avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral är dessutom behörig myndighet enligt förordningen om exportförbud för kvicksilver.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i egenskap av riksomfattande myndighet styra och främja fullgörandet av de uppgifter gällande producentansvar som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska inom sitt ansvarsområde styra förebyggandet av de olägenheter för hälsan som avfall orsakar.

24 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986). De har tillsyn över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs. De har dessutom tillsyn över att artiklarna 2, 3.1 och 4.1 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får, delegera behörighet som avses i denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i lagen om kommunernas miljöförvaltning. På tjänsteinnehavaren tillämpas då det som föreskrivs om den myndighet som annars sköter dessa uppgifter och om överklagande av dess beslut. Behörighet får emellertid inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ett ärende som innefattar utövning av förvaltningstvång.

25 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Finlands miljöcentral har tillsyn över att bestämmelserna om internationella avfallstransporter följs.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har i egenskap av riksomfattande myndighet i producentansvarsfrågor tillsyn över att bestämmelserna om producentansvar och om retursystem för dryckesförpackningar följs.

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar att kraven i fråga om produkter, produkttegenskaper och märkningar följs så som anges närmare i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 10 §.

Tullen har inom sitt ansvarsområde tillsyn över att de bestämmelser om dryckesförpackningar enligt 68 § som ingår i denna lag eller utfärdats med stöd av den följs. I samarbete med Finlands miljöcentral övervakar Tullen också internationella avfallstransporter. Tullen har dessutom tillsyn över att exportförbudet enligt artikel 1 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs.

51 §

Producentens skyldighet att informera om mottagningen

Producenten ska informera om var mottagningsplatserna för kasserade produkter finns och om deras öppettider, de slag av avfall som tas emot där och annat som behövs för att mottagningen ska fungera. Producenten ska vid behov ordna informationsspridningen tillsammans med kommunen och andra aktörer inom avfallshantering.

Producenten ska årligen lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en redogörelse för den information som producenten har spridit.

Närmare bestämmelser om producentens skyldigheter enligt 1 och 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet

Producenten ska föra bok enligt produktkategori över typen och mängden av samt beskaffenheten hos de produkter som producenten släppt ut på marknaden och de kasserade produkter som producenten tagit emot samt det avfall som dessa produkter gett upphov till, liksom även över de andra med dessa jämförbara omständigheter som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. I bokföringen ska man dessutom vid behov efter leveransplats specificera de produkter och det avfall som förts till återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och bortskaffande. Bokföringen ska innehålla motsvarande uppgifter också om delar av sådana fordon som avses i 48 § 1 mom. 2 punkten och komponenter till sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 punkten och om det avfall som dessa gett upphov till samt om kasserade produkter och avfall som förts ut till ett annat land.

Producenten ska lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ett sammandrag av de uppgifter som avses i 1 mom. kalenderårsvis eller oftare, om myndigheten bestämmer att det behövs för tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i bokföringen och lämnas till myndigheten och om tidpunkterna för inlämnande av uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

61 §

Säkerhet som producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa

Den som producerar elektriska och elektroniska produkter ska ställa sådan säkerhet till förmån för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som täcker kostnaderna för mottagning, transport, annan avfallshantering och till dessa anknuten information och för främjande av återanvändning av sådana elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll och som producenten släpper ut på marknaden. En producent som hör till en sådan producent-sammanslutning som avses i 62 § behöver inte ställa särskild säkerhet.

Godtagbara säkerheter är borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En ytterligare förutsättning är att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får ta säkerheten i anspråk på begäran.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att ta säkerheten i anspråk, när producenten har konstaterats vara insolvent eller när producenten trots uppmaning har försummat att ordna avfallshanteringen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fördelar säkerheten i förhållande till marknadsandelen mellan sådana producenter och producentsammanslutningar som har godkänts för anteckning i det producentregister som avses i 142 § 1 mom. 3 punkten och som ordnar avfallshanteringen av de produkter som den som ställer säkerheten släpper ut på marknaden.

Närmare bestämmelser om uträkning av säkerhetsbeloppet och om tagande av säkerheten i anspråk får utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 §

Tryggande av producentsammanslutningars verksamhet

En producentsammanslutning ska ha tillräckliga ekonomiska resurser att organisera sin verksamhet på behörigt sätt och så att den oavbrutet i minst sex månader kan ansvara för de producentansvarsskyldigheter som överförs till den. För att visa detta ska sammanslutningen lämna Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en redogörelse för sin solvens och en verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshantering. Redogörelsen och planen ska lämnas årligen eller, om verksamheten förändras väsentligt, inom tre månader från förändringen.

Närmare bestämmelser om redogörelserna och planerna för visande av solvensen och tryggheten av verksamheten samt om lämnandet av dem till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

70 §

Märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska sörja för att dryckesförpackningar som omfattas av retursystemet förses med en märkning med pantens storlek och med uppgiften att de omfattas av ett retursystem vars ansvarige godkänts i enlighet med 103 §. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan bevilja undantag från märkningsskyldigheten, om de förpackade dryckerna inte överläts till konsumenter eller om avsaknaden av märkningar inte väsentligt försvårar returneringen av dryckesförpackningarna.

75 §

Åläggande att städa upp

Den kommunala miljöförhållandenheten får ålägga den som ska städa upp att fullgöra sin uppstädningsskyldighet.

Om en kommun försummar sin uppstädningsskyldighet enligt 74 § 2 mom. får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ålägga kommunen att städa upp området.

I 13 kap. föreskrivs det om åläggande och om det vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande som kan förenas med åläggandet för den händelse att skyldigheten försummas.

87 §

Riksomfattande avfallsplan

För att syftet med denna lag ska uppfyllas och verkställandet av bestämmelserna i denna lag främjas ska miljöministeriet bereda en riksomfattande avfallsplan som underställs statsrådet för godkännande. Planen ska innehålla en bedömning av nuläget för minskning av avfallens mängd och skadlighet och för avfallshanteringen, målen för dessa och de åtgärder som behövs för att nå målen. Till planen ska det fogas en bedömning av dess effekter. Planen kan också innehålla andra av de regionala förhållandena motiverade mål och åtgärder för att utveckla avfallshanteringen.

Den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller minskning av avfallens mängd och skadlighet och den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller andra av de regionala förhållandena motiverade mål och åtgärder kan göras upp i form av separat plan.

Miljöministeriet ska utvärdera den riksomfattande avfallsplanens och de separata planernas utfall och effekter åtminstone vart sjätte år och vid behov bereda en reviderad plan som underställs statsrådet för godkännande.

89 §

Förfarandet vid beredning av den riksomfattande avfallsplanen

När den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i 87 § 2 mom. bereds ska utlåtande om utkastet till plan begäras av de myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av

åsikter. Information om den godkända planen med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas i det allmänna datanätet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet ska delta i beredningen av en del av den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som gäller andra av de regionala förhållandena motiverade mål och åtgärder. För detta ändamål ska miljöministeriet tillsätta en samarbetsgrupp till vilken vid behov kan kallas även kommuner och andra myndigheter samt sådana verksamhetsutövare och i 134 § 2 punkten avsedda föreningar och stiftelser vars verksamhetsfält den riksomfattande avfallsplanen kan anknyta till på ett väsentligt sätt. Bestämmelser om deltagande i beredningen av en riksomfattande avfallsplan finns dessutom i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

När den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i 87 § 2 mom. revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter samt om beredningen av planen och deltagandet i beredningen iakttas.

90 §

Förordningar av statsrådet om den riksomfattande avfallsplanen

Närmare bestämmelser om beredningen och utarbetandet av den riksomfattande avfallsplanen och om dess innehåll samt om utvärderingen av planens utfall och effekter och om överyn av planen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

92 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala avfallshanteringsföreskrifter

Innan kommunala avfallshanteringsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om givande av möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen.

Kommunen ska informera allmänt om avfallshanteringsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga i ett datanät. De ska dessutom sändas för kännedom till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

93 §

Avfallsrådgivning

I syfte att minska mängden och skadligheten i fråga om kommunalt avfall från verksamhet som avses i 32 § och genomföra avfallshanteringen på behörigt sätt ska kommunen ordna rådgivning, information och upplysning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska främja fullgörandet av den skyldighet att känna till avfallet som i 12 § 1 mom. åläggs dem som bedriver produktion samt produkttillverkare och importörer.

94 §

Ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret

Den som har för avsikt att bedriva yrkesmässig avfallstransport eller verksamhet som avfallsmäklare ska göra en ansökan hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om godkännande av verksamheten för anteckning i det avfallshanteringsregister som avses i 142 § 1 mom. 2 punkten.

Ansökan ska uppta de uppgifter om verksamhetsutövaren, verksamheten och verksamhetsområdet som behövs för behandling av ansökan. Dessutom ska ansökan innefatta en redogörelse för verksamhetsutövarens yrkesskicklighet. Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

95 §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

En verksamhet godkänns för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

- 1) verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och den bedrivs med yrkesskicklighet,
- 2) verksamheten bedrivs utan att hälsan eller miljön orsakas fara eller skada,
- 3) den utrustning och materiel som används i verksamheten är tekniskt ändamålsenlig,
- 4) sökanden till förmån för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ställer en tillräcklig säkerhet för att garantera behörig hantering av det avfall som ska transporteras eller förmedlas, om inte myndigheten beslutar att det med beaktande av verksamhetens omfattning och art är onödigt att säkerhet ställs.

Som säkerhet godkänns borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

96 §

Beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret. Verksamheten får inte inledas förrän Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har godkänt verksamheten för anteckning i registret. Ett beslut om godkännandet gäller tills vidare eller för viss tid.

I beslutet kan det meddelas villkor för hur förutsättningarna för godkännande enligt 95 § ska uppfyllas, om bokföringen över avfall, om skyldigheten att lämna myndigheterna upplysningar som behövs för tillsynen och i fråga om andra åtgärder som är nödvändiga för övervakning av verksamheten. Genom villkoren kan verksamheten vid behov begränsas så att den endast gäller avfall av en viss typ eller beskaffenhet. Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i avfallshanteringsregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

97 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Om en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret förändras väsentligt eller upphör, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska anteckna de förändrade uppgifterna i avfallshanteringsregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande på motsvarande sätt.

Ett beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret kan ändras på initiativ av den myndighet som fattat beslutet, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för godkännandet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som förutsattes när beslutet meddelades.

98 §

Utdrag ur avfallshanteringsregistret

Ett utdrag över de uppgifter som antecknats i avfallshanteringsregistret ska fogas till beslutet om godkännande för anteckning i registret, liksom också uppgift om den tid inom vilken utdraget ska kontrolleras. En transportör vars verksamhet har godkänts för anteckning i registret ska medföra utdraget under transport och på begäran visa upp det för tillsynsmyndigheterna och polisen. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i utdraget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska till den som bedriver en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret sända ett utdrag för kontroll under det kalenderår då det gått tre år sedan verksamheten godkändes för anteckning i registret eller, om ändringar i verksamheten har skett, den senaste ändringen godkändes för anteckning i registret. Verksamhetsutövaren ska inom en skälig tid som anges i begäran om kontroll av utdraget besvara begäran och meddela ändringar i uppgifterna.

99 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

1) de i 95 § angivna förutsättningarna för godkännande inte längre kan uppfyllas genom att beslutet ändras i enlighet med 97 §,

2) verksamhetsutövaren har gett felaktiga uppgifter som inverkat väsentligt på förutsättningarna för godkännande, eller

3) verksamhetsutövaren, trots en skriftlig anmärkning som en myndighet gett, upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna lag eller villkoren i ett beslut om godkännande på ett sådant sätt att verksamheten orsakar betydande fara eller skada för hälsan eller miljön.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska besluta att ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret upphör att gälla, om verksamhetsutövaren inte besvarar den begäran om kontroll av utdraget som avses i 98 § 2 mom. Verksamhetsutövaren ska ges tillfälle att bli hörd innan godkännandet avförs ur avfallshanteringsregistret.

101 §

Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

Producenter som avses i 48 §, producentsammanslutningar som avses i 62 § och de ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar som avses i 68 § ska lämna in en ansökan om godkännande för anteckning i det producentregister som avses i 142 § 1 mom. 3 punkten till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ansökan ska göras i god tid så att avfallshanteringen av kasserade produkter kan tryggas.

Sökanden och den verksamhet som sökanden bedriver ska specificeras i ansökan. Ansökan ska innehålla de uppgifter om mottagningen och informationen om denna, återanvändningen, återvinningen och den övriga avfallshanteringen av kasserade produkter som behövs för behandling av ansökan och för bedömning av om verksamheten är ändamålsenlig. De som producerar elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll ska dessutom redogöra för den säkerhet som avses i 61 §. I de ansökningar som producentsammanslutningar och de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar lämnar in ska behövliga uppgifter om avtal, stadgar och andra handlingar ges för att det ska kunna bedömas om verksamheten uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag och med stöd av den.

Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

103 §

Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret. Det ska bestämmas att beslut om godkännande av producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar för anteckning i registret gäller tills vidare eller för viss tid, beroende på ärendets art. Ett beslut om godkännande av producenter gäller tills vidare.

I beslutet kan det tas in behövliga föreskrifter om hur förutsättningarna för godkännande enligt 102 § och andra i denna lag eller med stöd av den föreskrivna krav uppfylls samt hur tillsynen över verksamheten utövas. I föreskrifterna kan också nya producenter, producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar, med beaktande av verksamhetens art och omfattning, meddelas successivt strängare skyldigheter och mål för verksamhetens inledningsskede i fråga om mottagning, återanvändning och återvinning av kasserade produkter samt i fråga om retursystemets funktion, tills de skyldigheter och mål som bestämts genom förordning av statsrådet gäller dem fullt ut. Sådana föreskrifter kan meddelas endast om producenten, producentsammanslutningen eller de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar genom en avsiktsförklaring som ingåtts med behöriga parter eller motsvarande handlingar i fråga om mottagning, transport och behandling av kasserade produkter tillförlitligt kan visa att verksamheten ordnas så att den uppfyller kraven i statsrådets förordning inom en tid som anges i beslutet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i producentregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Utdrag ur producentregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ge den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar och som godkänts för anteckning i producentregistret ett utdrag ur registret. Den ansvarige för retursystemet ska sända utdraget till dem som anslutit sig till systemet.

105 §

Anmälan av producenter eller medlemmar till producentregistret

Producentsammanslutningar eller de som svarar för ett retursystem för dryckesförpackningar som godkänts för anteckning i producentregistret ska till producentregistret anmäla de producenter och medlemmar, vilkas skyldigheter enligt denna lag producentsammanslutningen eller den som svarar för retursystemet sörjer för. Om uppgifterna förändras ska också detta anmälas till registret. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska anteckna uppgifterna i producentregistret och underrätta anmälaren om anteckningarna. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Om en för producentregistret godkänd producent eller producentsammanslutning eller en för producentregistret godkänd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningars verksamhet förändras väsentligt eller om det sker förändringar i producentsammanslutningens eller retursystemet för dryckesförpackningars medlemskår, ska Statens tillstånds- och tillsynsmynd-

dighet utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska anteckna ändringarna i uppgifterna i producentregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande för anteckning i producentregistret.

Ett beslut kan ändras också på initiativ av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

Närmare bestämmelser om tidpunkten för den anmälan som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

107 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i producentregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla ett godkännande för anteckning i producentregistret, om en producent, en producentsammanslutning eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar trots skriftlig anmärkning från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet upprepat försummar en på producentansvaret grundad skyldighet enligt denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den att ordna mottagning, återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av en kasserad produkt eller när någon annan förutsättning för godkännande som anges i 102 § inte blir uppfylld trots myndighetens skriftliga anmärkning.

Om en producent upphör med sin verksamhet som omfattas av producentansvaret eller om en producentsammanslutning eller ett retursystem för dryckesförpackningar upplöses eller dess verksamhet avslutas, upphör godkännandet att gälla utan särskilt beslut och producenten, producentsammanslutningen eller den ansvarige för retursystemet avförs ur producentregistret.

122 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som förordnats av någon av dem har rätt att på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om exportförbud för kvicksilver, och för verkställigheten av lagen få

1) behövliga uppgifter av avfallsinnehavaren eller någon annan aktör inom avfallshanteringen eller av den som är skyldig att städa upp ett nedskräpat område,

2) behövliga uppgifter om tillverkningen av en produkt och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden, om det avfall som de ger upphov till och om avfallshanteringen, av den som tillverkar eller importerar en produkt eller av någon annan som släpper ut en produkt på marknaden,

3) behövliga uppgifter och handlingar av en annan myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som avses i denna paragraf, trots den i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivna tystnadsplikten.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller en tjänsteman som den utsett har dessutom rätt att av producentsammanslutningar, producenter, distributörer och andra som bedriver avfallshantering av kasserade produkter som avses i 48 § på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för verkställigheten av lagen få behövliga uppgifter om mängden av produkter som släppts ut på marknaden och som kasserats om insamling, utförsel, återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och annan avfallshantering som gäller dem samt om andra liknande omständigheter.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den utsett har rätt att av avfallsinnehavaren och någon annan aktör inom avfallshanteringen på begäran få de upplysningar som behövs för skötseln av en uppgift som anknyter till kommunens skyldighet enligt 5 kap. att ordna avfallshantering.

128 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om avfallshantering som producenten ordnar

Om en producent eller producentsammanslutning som avses i 6 kap. eller en i 68 § avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar inte har ordnat på producentansvaret grundad återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning eller annan avfallshantering i enlighet med denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utöver det som föreskrivs i 126 §

1) ålägga producenten, producentsammanslutningen och den ansvarige för retursystemet att anpassa verksamheten till denna lag och de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och att visa att ändringarna har gjorts,

2) förbjuda producenten att på marknaden släppa ut en produkt som avses i 48 §, tills producenten har godkänts för anteckning eller antecknats i det producentregister som avses i 142 §.

132 §

Försummelseavgiftens storlek

Försummelseavgiften för en i 131 § 1 mom. avsedd underlåtenhet att göra en ansökan är en procent av den betalningsskyldiges omsättning under den föregående räkenskapsperioden, dock minst 500 euro och högst 500 000 euro. Avgiften för en försummelse som avses i 131 § 2 mom. är minst 500 euro och högst 10 000 euro beroende på försummelsens art och omfattning samt den ekonomiska vinning som den gett upphov till.

Försummelseavgiften kan jämkas eller ingen avgift behöver påföras, om den betalningsskyldige visar att försummelsen har berott på ett misstag från den betalningsskyldiges sida eller på exceptionella förhållanden och den betalningsskyldige inte har fått någon betydande ekonomisk vinning genom försummelsen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har trots sekretessbestämmelserna rätt att för bestämmande av försummelseavgiftens storlek av Skatteförvaltningen på begäran få de uppgifter om omsättning eller motsvarande intäkter som för beskattningen uppgetts av de samfund, sammanslutningar, rörelseidkare och yrkesutövare som centralen specificerat i sin begäran.

134 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 75, 125 eller 126 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen inledas av

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening och stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,
- 4) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom verksamhetens influensområde.

136 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska göra en anmälan till polisen eller, om det är fråga om tullbrott, i första hand till tullmyndigheterna för inledande av förundersökning, om det finns skäl att misstänka en gärning eller försummelse som avses i 147 § 1 mom. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

137 §

Överklagande Ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs nedan. Besvär över den avgift som tas ut för behandlingen av ärendet får anföras på samma sätt som besvär över huvudsaken.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller återkallande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret eller producentregistret, återkallande av beslut om godkännande av en internationell avfallstransport och beslut om förhandsgodkännande, beslut som avses i 126–128 § samt ärenden som gäller försummelseavgift får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär över Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den berörda verksamheten bedrivs, utom när det gäller beslut som fattats med stöd av 96, 97 eller 99 § eller sådana beslut med anledning av förseelser och försummelser av i nämnda paragrafer avsedda skyldigheter som avses i 126 eller 133 §. Besvär över beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har fattat med stöd av 103, 106, 107, 126, 128 eller 133 § anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den person eller den sammanslutning som beslutet i huvudsak gäller har sin hemkommun respektive hemort. Besvär över ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har fattat med stöd av 7 § 2 mom. anföras hos Vasa förvaltningsdomstol.

Beslut som en kommun har fattat om godkännande av kommunala avfallshanteringsföreskrifter och om avfallstaxan samt beslut som kommunen har fattat med stöd av 37 § och 43 § 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen. Ålägganden som en kommunal tjänsteinnehavare har meddelat med stöd av 126 § 3 mom. i denna lag får inte överklagas separat.

138 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening och stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,
- 4) den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har besvärsmätt i fråga om beslut av den kommunala miljövårdsmyndigheten, den kommunala avfallshanteringsmyndigheten, miljöministeriet, Finlands miljöcentral, Tullen och Säkerhets- och kemikalieverket.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka allmänt intresse överklaga beslut som förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt deras beslut med.

142 §

Förande av registren för avfallshantering och producentregistret

Finlands miljöcentral och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för register som ingår i det i 222 § i miljöskyddslagen avsedda datasystemet för miljövårdsinformation enligt följande:

1) Finlands miljöcentral för ett register med uppgifter om anmälningar om internationella avfallstransporter och ansökningar om förhandsgodkännande och om de beslut som fattats med anledning av dem,

2) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett avfallshanteringsregister med uppgifter om ansökningar enligt 94 § i denna lag och de beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 100 §,

3) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett producentregister med uppgifter om ansökningar enligt 101 § i denna lag och de beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 105 §.

Finlands miljöcentral, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska för sin del se till att de väsentliga uppgifter som anmäls till dem för godkännande eller anteckning i ett register förs in i de register som avses i 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska föra en allmänt tillgänglig uppdaterad förteckning över de producenter och producentsammanslutningar som godkänts för anteckning i producentregistret. I förteckningen antecknas producentens eller producentsammanslutningens namn och FO-nummer samt de produkter som producentens eller producentsammanslutningens ansvar gäller. Förteckningen ska vara tillgänglig i ett datanät.

148 §

Ikraftträdande

Efter att denna lag har trätt i kraft avser hänvisningen till närings-, trafik- och miljöcentralen i 35 § i 1993 års avfallslag Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

De regionala avfallsplaner som upprättats före ikraftträdandet av denna lag gäller till slutet av planperioden, dock senast till den 31 december 2020. De tillämpas dock inte till den del de står i strid med den riksomfattande avfallsplan som avses i 87 § i denna lag. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ansvarar för genomförandet av de regionala avfallsplanerna.

209.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid (416/2012) 12 § som följer:

12 §

Myndigheternas uppgifter

Miljöministeriet styr och följer verkställigheten av och tillsynen över denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övervakar att denna lag och ålägganden som meddelats med stöd av den iakttas i Finland och i Finlands ekonomiska zon.

Energimarknadsverket svarar för tillsynen över att villkor och ålägganden som gäller tillträde till transportnät iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

210.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 15, 21, 23, 24, 34, 36—39 a, 42, 44, 51, 64, 80, 81, 85, 88, 89, 89 a, 92, 93, 95, 99, 104, 105, 116, 118, 123, 126, 129—131, 135—138, 143, 147, 148, 152, 153, 166, 168, 170, 171, 175, 176, 178, 181, 186, 188—192, 194, 197, 203—205, 207, 212, 222 och 223 §,

av dem 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 384/2016, 24 § sådan den lyder i lag 1063/2017, 39 § sådan den lyder i lag 256/2017, 39 a § sådan den lyder i lag 437/2017, 88, 89, 89 a sådana de lyder i lag 423/2015, 116 § sådan den lyder i lag 1064/2017, 147, 152, 170, 204 och 212 § sådana de lyder i lag 327/2016, 190 § sådan den lyder i lag 974/2017, 205 § sådan den lyder i lag 833/2017 samt 207 § sådan den lyder i lag 802/2015, som följer:

15 §

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklandet av verksamhet som avses i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr och främjar skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervakar att bestämmelserna iakttas samt är *statlig miljötillståndsmyndighet*. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom sköter och utvecklar Finlands miljöcentral informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

23 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet som statlig tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Landskapen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den till den del det är fråga om tillsyn över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om brister som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet upptäcker i samband med tillsynen för eventuella åtgärder som ligger inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet. På motsvarande sätt ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om brister som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten upptäcker vid tillsynen.

Närmare bestämmelser om tillsynen och om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar tillsammans med de allmänna tillsynsmyndigheter som avses i 23 § 1 mom. efterlevnaden av en med stöd av 216 § 2 mom. utfärdad statsrådsförordning om produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

De tillsynsmyndigheter som avses i konsument säkerhetslagen och arbetarskyddsmyndigheten övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av statsrådsförordningar som utfärdats med stöd av 217 § 2 mom. Landskapets hälsoskyddsmyndigheter, de i konsument säkerhetslagen avsedda tillsynsmyndigheterna och livsmedelstillsynsmyndigheterna övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av statsrådsförordningar som utfärdats med stöd av bestämmelserna i 17 kap.

Trafiksäkerhetsverket är den marknadskontrollmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG, nedan *förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer*.

Tullen och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

34 §

Behörig tillståndsmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avgör ärendet,

2) miljökonsekvenserna av annan verksamhet än sådan som avses i 1 punkten i betydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,

3) verksamheten utöver miljötillstånd kräver tillstånd enligt 3 kap. i vattenlagen, upplåtande av annan nyttjanderätt enligt vattenlagen än nyttjanderätt för utloppsledning eller upplåtande av nyttjanderätt enligt 68 och 69 § i denna lag, och tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 47 §,

4) tillståndet krävs med stöd av 27 § 2 mom. 1 punkten.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska dock avgöra ansökan om miljö-tillstånd, om

1) verksamheten är belägen på flera miljöförvaltningsmyndigheters verksamhetsområde,

2) det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål,

3) ett i 136 § avsett ärende som gäller sanering av mark eller grundvatten ska avgöras i samband med tillståndsärendet, och behörigheten i ärenden enligt den paragrafen inte har överförs till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om tillståndsärenden som gäller verksamheter som är placerade inom samma verksamhetsområde delvis ligger inom Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets behörighet och delvis inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet, och tillstånd för verksamheterna ska i enlighet med 41 §, ska tillståndsärendet avgöras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Närmare bestämmelser om de verksamheter enligt 1 mom. 1 och 2 punkten som omfattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

36 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljöförvaldsmyndigheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, ska ärendet överföras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för avgörande.

Den kommunala miljöförvaldsmyndigheten kan i enskilda fall överföra avgörandet av ett tillståndsärende i vilket den har beslutanderätt till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om ärendet kräver sådan sakkunskap som inte kan fås i kommunen eller om det av särskilda skäl som gäller verksamhetens placering eller natur är ändamålsenligt att ärendet behandlas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

37 §

Den kommunala miljöförvaldsmyndighetens territoriella behörighet i tillståndsärenden

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 34 § 2 mom. behöriga kommunala miljöförvaldsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras.

38 §

Överföring av behörighet i tillståndsärenden från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet till den kommunala miljöförvaldsmyndigheten

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet besluta att den kommunala miljöförvaldsmyndigheten ska vara behörig myndighet i tillståndsärenden som gäller verksamheter enligt tabell 2 i bilaga 1. Beslutet kan också begränsas till att gälla endast en del av de ovannämnda verksamheterna. Behörigheten får dock inte överföras i tillståndsärenden som gäller torvutvinning, gruvdrift, maskinell guldgrävning, anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler, flygplatser, hamnar, kärnkraftverk, avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningar eller verksamhet inom försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet före beslutet om överföring av behörigheten slutförs vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljöförvaldsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörighet inte längre finns. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den kommunala miljöförvaldsmyndigheten innan tidsfristen för överföring av behörighet har gått ut eller före ändring av ett beslut som gäller behörighet slutförs vid den kommunala miljöförvaldsmyndigheten.

39 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan ska lämnas till den behöriga tillståndsmyndigheten skriftligen. Ytterligare exemplar av ansökningshandlingarna ska lämnas in på myndighetens begäran, om det behövs för kungörande av ärendet eller begäran om utlåtanden. Ansökan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska dessutom lämnas in elektroniskt, om myndigheten inte har godkänt något annat.

Till ansökan ska det fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017), ska det till ansökan före beslutsfattandet fogas en miljökonsekvensbeskrivning enligt den lagen

samt kontaktmyndighetens motiverade slutsats om denna. Till ansökan ska det dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § i naturvårdslagen (1096/1996).

Den som upprättar ansökan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av ansökan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Närmare bestämmelser om ansökans innehåll, om elektronisk ansökan och om utredningar som behövs för tillståndsprövningen och som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

39 a §

Rådgivning till sökande

Utöver vad som i 8 § i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om myndigheternas skyldighet att ge råd i anslutning till skötseln av ett förvaltningsärende, ska tillståndsmyndigheten på begäran ge sökanden information i elektronisk form om

1) vilka uppgifter som ska uppges i tillståndsansökan och vilka utredningar som ska bifogas ansökan,

2) vilka utlåtanden som kommer att begäras i ärendet och den tidsfrist som ska reserveras för detta,

3) uppskattad tidpunkt för meddelande av tillståndsbeslutet.

Tillståndsmyndigheten kan dessutom på den sökandes begäran eller på eget initiativ arrangera ett samråd mellan sökanden och myndigheten för att ordna rådgivningen i tillståndsärendet. Till samrådet kan också kallas företrädare för andra myndigheter som deltar i tillståndsförfarandet och andra berörda parter. Rådgivningen är avgiftsfri.

42 §

Utlåtanden

Tillståndsmyndigheten ska begära utlåtande om ansökan av

1) de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda,

2) hälsoskyddsmyndigheten i det landskap där verksamheten är placerad,

3) myndigheter som bevakar ett allmänt intresse i ärendet,

4) sametinget, om den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda på samernas hembygdsområde, och av skoltarnas byastämma, om miljökonsekvenserna kan uppträda på det skoltområde som avses i skollagen (253/1995),

5) andra med tanke på tillståndsprövningen behövliga aktörer än de som avses i 1–4 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet begära utlåtande av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten är placerad och vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten samt, i ärenden som hör till landskapens uppgiftsområde, av de landskap där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utredningar i saken. Dessutom kan tillståndsmyndigheten vid behov arrangera en diskussion mellan de myndigheter som avses i 1 och 2 mom.

Närmare bestämmelser om de aktörer vars utlåtande ska begäras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

Information om tillståndsansökan

Tillståndsmyndigheten ska informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på anslagstavlor i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Kungörelsen ska också offentliggöras på tillståndsmyndighetens webbplats och får då trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras. Offentliggörandet av kungörelsen ska dessutom annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig. Kungörelsen ska delges separat de parter som saken särskilt berör.

Ansökningshandlingarna ska hållas framlagda i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten åtminstone så länge kungörelsetiden varar. Dessutom ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på sin webbplats offentliggöra ett för allmänheten avsett sammandrag av tillståndsansökan och, i den mån det är möjligt, det övriga centrala innehållet i ansökan. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i den mån det är möjligt på sin webbplats informera om innehållet i ansökan. Ansökan får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras, om ansökan finns tillgänglig i datanätet endast den tid som behövs för effektiv information.

När det gäller att delge information till ett icke konstituerat delägarlag för en samfällighet tillämpas 11 kap. 11 § 2 mom. i vattenlagen.

Närmare bestämmelser om kungörelse och offentliggörande av kungörelse samt om annat lämnande av information om tillståndsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten ska hänsyn tas till vad som nämns om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. i denna lag samt i de tillståndsvillkor som behövs för att förebygga olyckor ska hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet ska dessutom de riksomfattande planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning och behandlingsplats för avfall ska den riksomfattande avfallsplan som avses i 87 § i avfallslagen beaktas.

64 §

Plan för uppföljning och kontroll

I miljötillståndet kan det bestämmas att verksamhetsutövaren för godkännande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller det landskap som är fiskerimyndighet ska lägga fram en särskild plan för hur uppföljningen och kontrollen enligt 62 § eller den samordnade recipientkontrollen enligt 63 § ordnas. Planen ska lämnas in till myndigheten i så god tid att uppföljningen och kontrollen kan inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på konsekvenserna av verksamheten. På framläggandet av planen tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om ansökan om miljötillstånd.

Beslutet om godkännande av planen ska fattas med iakttagande av 96 §.

80 §

Översyn av tillstånd på grund av nya slutsatser

När kommissionen har offentliggjort ett beslut om slutsatser som gäller den huvudsakliga verksamheten vid en direktivanläggning ska anläggningens miljötillstånd ses över, om det inte stämmer överens med gällande slutsatser, denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller om lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 § har fastställts i tillståndet. Översynen ska ske med beaktande av alla nya och uppdaterade slutsatser som är tillämpliga på anläggningen och som kommissionen har antagit sedan tillståndet beviljades eller senast sågs över eller sedan behovet av en översyn bedömdes.

Verksamhetsutövaren ska till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet lämna in en utredning med tillhörande motiveringar om behovet att se över tillståndet. Utredningen ska lämnas in inom sex månader från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på begäran förlänga tidsfristen för utredningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bedömer om tillståndet ska ses över enligt 1 mom. Om tillståndet inte behöver ses över ska myndigheten meddela verksamhetsutövaren sin bedömning om detta och behandlingen av översynsärendet avslutas. Om tillståndet behöver ses över ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ålägga verksamhetsutövaren att lämna in en ansökan om översyn till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Ansökan ska lämnas in senast den dag som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bestämmer, som kan vara tidigast sex månader från åläggandet. Olika verksamhetsutövare kan åläggas att lämna in sina ansökningar samtidigt eller vid olika tidpunkter beroende på hur myndigheten organiserar sitt arbete eller på grund av antalet anhängiga ärenden eller verksamhetsutövarnas olika situationer. Något åläggande behövs inte om ett tillståndsärende som gäller verksamheten i fråga redan är anhängigt där kraven enligt 1 mom. beaktas. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan meddela åläggandet även om verksamhetsutövaren har försummat att göra den utredning som avses i 2 mom.

Närmare bestämmelser om innehållet i den utredning som ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

81 §

Översynsförfarandet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska på verksamhetsutövarens begäran se över tillståndet på de grunder som anges i 80 § 1 mom. och vid behov ange lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 §. Om ibruktagandet av bästa tillgängliga teknik kräver längre tid än de fyra år som avses i artikel 21 i industriutsläppsdirektivet, får tidsfristen för ibruktagandet av tekniken förlängas i tillståndsvillkoren enligt de grunder som anges i 78 §.

I ett tillstånd får verksamhetsutövaren åläggas att iaktta slutsatser om anläggningens huvudsakliga verksamhet tidigast när fyra år har förflutit från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna, om inte sökanden i sin ansökan har uppgett sig iaktta en tidigare tidpunkt.

På ansökan tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om tillståndsansökan. Ett ärende som gäller översyn av ett tillstånd ska avgöras skyndsamt. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

Närmare bestämmelser om maximala handläggningstider för översyn av tillstånd och om andra krav som gäller översynsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

85 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsbeslutet ska skickas till sökanden och dem som uttryckligen har begärt det samt till tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. Beslutet ska dessutom skickas för kännedom till de myndigheter av vilka utlåtande om ansökan har begärts. Beslutet ska skickas till arbets- och näringsministeriet, om en tillståndsansökan som gäller en elproduktionsanläggning har avslagits. De som har framställt anmärkning eller uttryckt en åsikt i ärendet eller särskilt har bett om att bli underrättade samt de som enligt 44 § 1 mom. har delgivits tillståndsansökan separat ska dessutom underrättas om att beslutet meddelats. Om en anmärkning har undertecknats av flera, kan beslutet eller underrättelsen om att beslutet meddelats skickas till endast den första undertecknaren.

Uppgift om att beslutet meddelats ska utan dröjsmål offentliggöras i den kommun där verksamheten ska placeras och i andra kommuner där verksamhetens konsekvenser kan uppträda. Uppgift om beslutet ska dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller publicering annars är uppenbart onödig.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska offentliggöra sina tillståndsbeslut på sin webbplats. Den kommunala miljövårdsmyndigheten ska i den mån det är möjligt offentliggöra sina beslut på sin webbplats. Beslut som offentliggörs på internet får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla uppgifter om var verksamheten är placerad.

88 §

När tillstånd upphör att gälla

Tillståndsmyndigheten kan besluta att ett tillstånd ska upphöra att gälla, om

- 1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller verksamhetsutövaren meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avslutats,
- 2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter det att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid,
- 3) ansökan om översyn av tillståndet inte har gjorts i enlighet med 80 § 3 mom.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §. Ärendet kan inledas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten på eget initiativ samt av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av den som orsakats olägenhet.

89 §

Ändring av tillstånd

Verksamhetsutövaren får ansöka om ändring av ett miljötillstånd. På en sådan ansökan tillämpas bestämmelserna i 39 § om tillståndsansökan.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten ska dessutom på eget initiativ eller på initiativ av den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § 1 mom. 2 punkten avsedd registrerad förening eller stiftelse ändra tillståndet, om

- 1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,
- 2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,
- 3) utsläppen kan minskas väsentligt utan oskäliga kostnader på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling,
- 4) verksamhetens yttre förhållanden efter det att tillståndet beviljades väsentligt har förändrats och tillståndet därför behöver ändras,
- 5) det behövs för att tillgodose ett sådant efter beviljandet av tillståndet genom lag, statsrådsförordning eller en rättsakt av Europeiska unionen infört specificerat krav som är bindande och gäller förebyggande eller hindrande av förorening av miljön.

Om ändring av tillståndet inleds på initiativ av en i 2 mom. avsedd aktör ska tillståndsmyndigheten innan den avgör ärendet höra verksamhetsutövaren och vid behov lämna denne en specificerad begäran om att ge in de redogörelser som myndigheten behöver för att bedöma grunderna för och behovet av en ändring.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

89 a §

Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

Bestämmelser om ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift finns i 3 kap. 22 § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 126 § i denna lag har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samtidigt på tjänstens vägnar ta upp ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling oberoende av vad som annars föreskrivs om ändring och översyn av villkor.

92 §

Förtydligande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten kan dessutom på eget initiativ eller på verksamhetsutövarens begäran uppdatera uppgifterna i miljötillståndet genom att avge en skriftlig utsaga. Utsaga får avges om utsagan är av förtydligande karaktär och tillståndets faktiska innehåll inte ändras på ett sätt som skulle kunna medföra förorening eller risk för förorening av miljön eller ändring i någons rätt eller fördel.

93 §

Återkallande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten kan på eget initiativ återkalla ett tillstånd, om

1) sökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligen har påverkat förutsättningarna för beviljandet av tillståndet,

2) tillståndsvillkoren trots en skriftlig anmärkning från tillsynsmyndigheten har överträtts upprepade gånger på ett sådant sätt att verksamheten kan orsaka följder som strider mot förutsättningarna för beviljande av tillståndet,

3) förutsättningarna för fortsatt verksamhet inte kan uppfyllas genom ändring av tillståndet.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

95 §

Åtgärder som gäller mark och grundvatten när verksamheten vid en direktivanläggning avslutas

Om en statusrapport om marken och grundvattnet enligt 82 § ska ha utarbetats i samband med verksamheten vid en direktivanläggning, ska verksamhetsutövaren när den verksamhet som avses i den paragrafen avslutas bedöma markens och grundvattnets tillstånd i förhållande till det ursprungliga tillståndet. Vid bedömningen ska de relevanta farliga ämnen som avses i 66 § särskilt granskas och till bedömningen ska fogas en utredning om eventuella åtgärder som behövs för att återställa marken eller grundvattnet till ursprungligt tillstånd. Bedömningen ska sändas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om behörigheten i de ärenden som gäller återställandet av tillståndet har överförts i enlighet med 4 mom., till den kommu-

nala miljöförhållanden. Myndigheten fattar utifrån bedömningen ett beslut som ska innehålla förelägganden om de åtgärder som behövs för återställande av tillståndet, om markens eller grundvattnets tillstånd till följd av verksamheten avviker avsevärt från det ursprungliga tillståndet. Åtgärdernas tekniska genomförbarhet får då beaktas. Föreläggandena kan avse t.ex. att bortskafter, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen och att ta vara på marksubstanser. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges enligt vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av miljötillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

Om det ursprungliga tillståndet inte har utretts eller om området i sitt ursprungliga tillstånd kan orsaka fara eller olägenhet för hälsan eller miljön, ska graden av förorening utredas och det förorenade området saneras enligt vad som föreskrivs i 14 kap.

Myndigheten ska på sin webbplats informera om de åtgärder som direktivanläggningen vidtagit i fråga om mark och grundvatten när verksamheten avslutades.

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet besluta att den kommunala miljöförhållanden ska vara behörig myndighet i ärenden som gäller återställande av tillståndet. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörigheten inte längre finns. I fråga om förutsättningarna för överföring av behörigheten, det förfarande som ska iaktas vid överföring och behandlingen av ärenden under övergångsfasen ska 138 § iaktas.

99 §

Förfarande i exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren vid en stor förbränningsanläggning ska utan dröjsmål underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförhållanden om störningar i tillgången på bränsle samt om störningar och fel i rökgasreningsutrustningen vid en energiproducerande enhet.

Om utrustningen för rening av rökgaser vid en energiproducerande enhet har havererat eller drabbats av driftsstörningar ska verksamhetsutövaren driva anläggningen med bränslen som orsakar små mängder av utsläpp eller begränsa driften vid anläggningen.

Vid störningar i tillgången på bränsle får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för en begränsad tid bevilja verksamhetsutövaren rätt att vid en energiproducerande enhet som använder bränsle med låg svavelhalt avvika från de utsläppsgränsvärden som fastställts för enheten eller rätt att vid en energiproducerande enhet som använder gasformiga bränslen använda något annat än gasformigt bränsle.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får meddela verksamhetsutövare som gjort en i 1 mom. avsedd anmälan förelägganden som gäller förbränningsanläggningens verksamhet i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön, eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om det behövs för fullgörandet av skyldigheterna enligt kapitel III i och bilaga V till industriutsläppsdirektivet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska fatta beslut enligt detta moment med iakttagande av vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

I andra exceptionella situationer än sådana som avses i denna paragraf iaktas 12 kap.

Närmare bestämmelser om den anmälningsplikt som avses i 1 mom., om sådan begränsning av driften vid en anläggning på grund av att utrustningen för rening av rökgaser har havererat eller drabbats av driftsstörningar som avses i 2 mom. och om medgivande av undantag enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Beredningen av statsrådets beslut

Ansökan som gäller en övergångsplan kan göras av ett organ eller en aktör som företräder eller har utsetts av verksamhetsutövarna. Sökanden ska lämna in detaljerade uppgifter till miljöministeriet om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrids under beslutets giltighetstid och att anläggningarna från och med den 1 juli 2020 iakttar utsläppsgränsvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 §.

Vid beredningen av statsrådets beslut ska sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 186 § 1 mom. 2 punkten ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Om Europeiska kommissionen inte godkänner den nationella övergångsplanen enligt statsrådets beslut ska beslutet ändras och miljöministeriet lämna in den ändrade planen till kommissionen för godkännande.

105 §

Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning som avses i statsrådets beslut och uppföljning av att beslutet följs

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som avses i statsrådets beslut ska årligen före utgången av februari månad lämna den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet de uppgifter om anläggningens verksamhet och utsläpp som anges i en statsrådsförordning utfärdad med stöd av 9 §.

Verksamhetsutövaren ska dessutom omedelbart underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om sådana väsentliga ändringar i anläggningens verksamhet som kan påverka hur de utsläppstak som anges i beslutet iakttas.

Finlands miljöcentral ska årligen före utgången av november månad göra en sammanfattning av de uppgifter som avses i 1 mom. för miljöministeriet. Dessutom ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål underrätta miljöministeriet om sådana ändringar som avses i 2 mom.

Miljöministeriet ska utifrån den sammanfattning som avses i 3 mom. följa upp hur de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Om miljöministeriet utifrån sammanfattningen eller utifrån andra uppgifter konstaterar att utsläppstaken överskrids eller riskerar att överskridas, ska miljöministeriet begära utredning i saken av den som lämnat in den ansökan som gäller övergångsplanen.

116 §

Registeringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då

räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation, lämnas in till Statens tillstånds- och tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses både 2 och 4 mom. ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registeringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

118 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren ska till den kommunala miljövårdsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om byggande, offentliga tillställningar och andra åtgärder och händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om en åtgärd genomförs eller en händelse organiseras på flera kommuners område, ska anmälan göras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Anmälan behöver dock inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om verksamhet som gäller privata hushåll eller om försvarsmaktens verksamhet och inte heller om sådan tillfällig verksamhet för vilken kommunen med stöd av 202 § har utfärdat miljöskyddsföreskrifter och samtidigt bestämt att någon anmälningsskyldighet inte föreligger.

Anmälan ska göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte en kortare tid bestäms i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna. I fråga om anmälan som omfattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighetens behörighet är tidsfristen dock alltid 30 dygn.

Åtgärden får inte vidtas eller verksamheten inledas förrän det har förflutit 30 dygn eller en i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna angiven kortare tid från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att åtgärden vidtas eller verksamheten inleds vid en tidigare tidpunkt.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska göras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten, eller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om miljötillstånd för verksamheten beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller en anmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan

dröjsmål efter anmälan lämna in en plan till myndigheten enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av anmälan meddela ett beslut med behövliga villkor om att återställa verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också ange en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Villkor kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälningsskyldigheten har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap. iakttas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

126 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som avses i 125 § skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avgöra frågan om beviljande av tillstånd och skjuta upp ersättningsärendet att avgöras vid en senare tidpunkt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan också bestämma att frågan om ersättning för skador till någon del ska avgöras vid en senare tidpunkt, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning till det. Tillståndshavaren ska då åläggas att inhämta behövlig utredning och inom utsatt tid lämna in en ansökan för komplettering av ett ersättningsavgörande i ärendet.

129 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i samband med ett miljötillståndsärende också behandla ett yrkande som gäller ersättning för i 125 § avsedd skada som har orsakats av verksamhet som avses i ansökan före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund av detta fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet behandla det som ett separat ärende.

130 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när miljötillståndet beviljades kan trots ett tidigare ersättningsavgörande yrkas i en ansökan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. I samband med detta kan ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd behandlas.

131 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten ska utan prövning avvisa ett genom ett käromål väckt skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Tingsrätten avgör oberoende av 129 och 130 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska lämna ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet grundar sig på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten ska underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om att ersättningsärendet har inletts.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om avgörandet av ersättningsärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

135 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet

Om det finns anledning att misstänka att mark eller grundvatten har förorenats ska den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen utreda föroreningen och saneringsbehovet. Utredningen ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Om den som är ansvarig för saneringen inte fullgör sin utredningsskyldighet enligt 1 mom. kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet förelägga denne att fullgöra sin skyldighet. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

Vid bedömningen av behovet att sanera mark och grundvatten som förorenats ska hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den risk eller olägenhet för hälsa eller miljö som föroreningen eventuellt medför.

Närmare bestämmelser om de med hänsyn till olika markanvändningsändamål högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen i mark eller de halter som ligger till grund för bedömningen av föroreningsgraden och saneringsbehovet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

136 §

Beslut om sanering av mark och grundvatten

Sanering av mark och grundvatten på ett förorenat område och utnyttjande på täktområdet eller bortskaffande för behandling annanstans av marksubstanser som tagits i samband med sanering kan inledas genom en anmälan till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om saneringen inte enligt 4 kap. kräver miljötillstånd. Anmälan ska göras i tillräckligt god tid, dock senast 45 dygn innan en för saneringen väsentlig arbetsfas inleds.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet ska förenas med behövliga villkor om saneringen av det förorenade området, om målen för saneringen, om utnyttjande av marksubstanser och om kontroll. Saneringen av det förorenade området ska omfatta åtgärder som behövs för att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges med iakttagande av vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av miljötillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

Närmare bestämmelser om anmälan och det beslut som ska fattas med anledning av det får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om behandling och isolering av förorenade marksubstanser, om de tekniska krav som ställs på saneringen samt om kontroll och tillsyn får utfärdas genom förordning av statsrådet.

137 §

Saneringsföreläggande

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska meddela föreläggande om sanering av förorenad mark eller förorenad grundvatten, om inte den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen gör någonting åt saken. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga tillstånd eller för att minska eller undanröja olägenheterna. Om grundvattnet har förorenats i betydande mån, ska myndigheten förelägga den som är ansvarig för saneringen att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

138 §

Överföring av behörighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i sådana ärenden enligt detta kapitel som gäller förorenad mark och förorenat grundvatten, med undantag för ärenden enligt 133 § 3 mom. En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet före beslutet om överföring av behörigheten slutförs vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörighet inte längre finns. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten innan tidsfristen för överföring av behörighet har gått ut eller före ändring av ett beslut som gäller behörighet slutförs vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

143 §

Skyldighet att följa tillståndet i miljön

Kommunen ska med ändamålsenliga metoder inom sitt område i behövlig omfattning följa tillståndet i miljön, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska se till att uppföljningen av tillståndet i miljön på riksomfattande nivå är tillräcklig. För Finlands miljöcentrals uppgifter i fråga om att följa tillståndet i miljön gäller särskilda bestämmelser.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom. ska Esbo, Helsingfors, Grankulla och Vanda tillsammans följa luftkvaliteten inom huvudstadsregionen. Halten i luften av partiklar som är mindre än 2,5 mikrometer ska i huvudstadsregionen kontinuerligt följas vid en permanent urban bakgrundsstation som representerar stadens allmänna luftkvalitet.

Uppföljningsinformationen ska offentliggöras och ges behövlig publicitet.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om hur uppföljningen av tillståndet i miljön ska ordnas, om uppföljnings- och bedömningsmetoderna och kvalitetskraven för dem samt om offentliggörande och information om uppföljningsinformationen och om hur den ska föras in i datasystemet för miljöförvaltning.

I lagen om vattenförvaltnings- och havsvattenförvaltningen föreskrivs det om uppföljning av yt- och grundvatten samt av Östersjöns tillstånd i samband med vattenförvaltning och havsvattenförvaltning samt om den information som ska lämnas om uppföljningsinformationen.

147 §

Tidsfrist för utarbetande av en luftvårdsplan och en handlingsplan på kort sikt och förfarandet för utarbetande av planer

En luftvårdsplan ska göras upp inom 18 månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats första gången. Om det är uppenbart att gränsvärdet fortfarande överskrids eller riskerar att överskridas omedelbart efter det att luftvårdsplanens giltighetstid har gått ut, ska en ny luftvårdsplan utarbetas som träder i kraft genast när den föregående luftvårdsplanens giltighetstid går ut. När giltighetstiden för den föregående luftvårdsplanen har gått ut ska en ny luftvårdsplan utan dröjsmål utarbetas när gränsvärdet överskrids eller på nytt riskerar att överskridas.

En handlingsplan på kort sikt ska göras upp utan dröjsmål efter det att tröskelvärdet för larm har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats.

När planerna utarbetas ska utlåtande om utkastet till planer begäras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och av andra myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med allmän spridning på orten och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om färdiga planer med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 3 mom. De färdiga planerna ska sändas för kännedom till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, till landskapen och till miljöministeriet.

Vad som föreskrivs i 3 och 4 mom. ska också tillämpas på revidering av planerna.

Kommunen ska årligen senast den 15 maj till den statliga tillsynsmyndigheten och till miljöministeriet lämna upplysningar om de åtgärder enligt luftvårdsplanen som genomförts samt om en eventuell revidering av luftvårdsplanen eller av en handlingsplan på kort sikt.

148 §

Överskridning av gränsvärden orsakad av sandning och saltning

Inom ett område där det gränsvärde för inandningsbara partiklar (PM₁₀) som föreskrivs med stöd av 141 § överskrids på grund av partikelbelastning som orsakas av sandning eller saltning i samband med vinterunderhåll av gator och vägar kan kommunen i stället för en luftvårdsplan göra en utredning om överskridningen och dess orsaker samt om åtgärder för att minska halterna. Närmare bestämmelser om innehållet i utredningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utredningen ska göras inom sju månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet överskridits första gången. Bestämmelserna i 147 § 3 mom. om hur allmänheten ska ges tillfälle att delta och om det utlåtande som ska begäras av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska iaktas när utredningen görs.

Om gränsvärdet överskrids på nytt efter det att utredningen har gjorts ska kommunen lämna upplysningar till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till miljöministeriet om de åtgärder som redan genomförts för att sänka halterna och en bedömning av effekterna samt om ytterligare åtgärder som eventuellt kommer att behövas. Förfarandet enligt 2 mom. ska dock tillämpas om de ytterligare åtgärder som behövs är så betydande att det krävs en helt ny utredning.

152 §

Hur bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning utarbetas

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas av Trafikverket i fråga om landsvägar och järnvägar, av flygplatsoperatören i fråga om en flygplats, av trafikområdesställaren i fråga om andra trafikområden och i fråga om befolkningskoncentrationer av den behöriga kommunen när det gäller andra platser än de ovannämnda. Trafikverket och flygplatsoperatören ska lämna sin bullerutredning och handlingsplan till den behöriga kommunen, som ska beakta dem när bullerutredningen och handlingsplanen utarbetas för befolkningskoncentrationen.

När handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas ska utlåtande om utkastet till plan begäras av kommunerna och landskapen inom det område som påverkas, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Trafikverket och flygplatsoperatören och av andra som anges genom förordning av statsrådet. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med allmän spridning på orten och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en färdig plan med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas med iakttagande av 2 mom.

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska ses över åtminstone vart femte år efter att de har utarbetats, varvid handlingsplanen och vid behov också bullerutredningen ska göras om. Handlingsplanen ska vid behov även i övrigt ses över, om det i området uppkommer en ny faktor som väsentligen inverkar på bullersituationen. Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter ska också tillämpas på översyn av handlingsplanerna.

Bestämmelser om den tidpunkt före vilken bullerutredningen och handlingsplanen senast ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

153 §

Lämnande av upplysningar om bullerutredningar och om handlingsplaner för bullerbekämpning

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska offentliggöras och information om dem ska ges i behövlig utsträckning. De ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Dessutom ska de vid behov sändas till de övriga ansvariga parter som nämns i 152 § 1 mom.

166 §

Myndigheternas anmälningskyldighet

Om det vid tillsynen enligt detta kapitel eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av det konstateras att kompetenskraven enligt 159 § inte har iakttagits, ska tillsynsmyndigheten underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om detta.

Om en tillsynsmyndighet som avses i 24 § 2 mom. vid tillsynen konstaterar att en skyldighet enligt 163 § eller enligt bestämmelser som har utfärdats med stöd av den har försummats, ska tillsynsmyndigheten underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten om detta.

168 §

Regelbunden tillsyn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som

medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över regelbundet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet övervaka miljöförvaltningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

170 §

Anmälan om inledande av tillståndspliktig verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om miljöförvaltningspliktiga verksamheter ska göras till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, om det inte är fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

171 §

Kontroll på annans område

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eller i samband med beviljande av tillstånd även den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets

ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelser, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) förelägga den som har förfarit så som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelser,

3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om miljötillståndet beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet med iakttagande av vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltningstvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa en skyldighet som föreskrivs i 11 eller 20 §.

176 §

Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 175 § 1 mom. 1 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, utöver vad som föreskrivs i 175 § i denna lag, förelägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ålägga den verksamhetsutövaren som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

178 §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 176 § och om ett över-

hängande hot om sådana. Verksamhetsutövaren ska dessutom utan dröjsmål underrätta det berörda landskapet om betydande förorening av vattendrag som avses i 176 § och om ett överhängande hot om sådan.

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytandet ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig verksamhet avbryts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om miljötillståndet beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i övriga fall avbryts sådan verksamhet av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

186 §

Rätt att inleda ärenden

Om inte ett ärende som avses i 135, 137, 175, 176, 180 eller 181 § har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen inledas av

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt den kommunala miljövårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget, om miljökonsekvenserna uppträder inom samernas hembygdsområde, och av skoltarnas byastämma, om miljökonsekvenserna uppträder på skoltområdet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av sådana kommunala miljöskyddsföreskrifter som avses i 202 § 3 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat några föreskrifter om åtgärder som avses i den punkten.

188 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska anmäla gärningar och försummelser som avses i 224 och 225 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig verksamhet ansvarar Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om miljötillstånd för verksamheten beviljas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och i övriga fall ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för den tillsynen.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om den myndighet som ansvarar för tillsynen på grund av detta blir en annan.

190 §

Sökande av ändring

I ett beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs nedan. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut av statsrådets allmänna sammanträde får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i 7 § i förvaltningsprocesslagen.

Över ett förbud eller föreläggande som en kommunal tjänsteinnehavare meddelat med stöd av 182 § får besvär inte anföras. Över beslut om sådan överföring av tillsynen till en annan myndighet som avses i 189 § får besvär inte anföras. Över beslut enligt 36, 126 och 128 § om överföring av ärenden till en annan myndighet samt avgöranden om separat behandling av ersättningsyrkanden enligt 129 § får besvär inte anföras separat. Ändring i den behandlingsavgift som tas ut enligt 205 § får sökas på samma sätt som ändring i huvudsaken.

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och taxan för behandlingsavgifter får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen (410/2015). Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att söka ändring i beslut som gäller kommunala miljöskyddsföreskrifter. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

191 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad och andra kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget på den grunden att den verksamhet som avses i miljötillståndet försämrar samernas rätt att som ursprungsfolk bevara och utveckla sitt språk och sin kultur,

7) skoltarnas byastämma på den grunden att den verksamhet som avses i miljötillståndet inom skoltområdet försämrar skoltarnas levnadsförhållanden och möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har besvärsmätt i fråga om beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, kommunens behöriga myndighet som avses i 156 d §, miljöministeriet, statsrådet, Säkerhets- och kemikalieverket och Finlands miljöcentral.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset eller av annan grundad anledning anföra besvär över ett beslut genom vilket Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

192 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller kontrollplaner och ändring av kontrollvillkor

Omprövning av beslut enligt 64 och 65 § som fattats av en myndighet som tillståndsmyndigheten utsett får begäras hos tillståndsmyndigheten inom 30 dagar från det att beslutet meddelades. Omprövning begärs hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om kontrollskyldigheten i fråga om någon verksamhet som omfattas av samordnad recipientkontroll har baserat sig på ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat. Genom begäran om omprövning kan också en sådan meningsskiljaktighet behandlas som gäller fördelningen av kostnaderna för den samordnade recipientkontrollen. Beslut med anledning av en begäran om omprövning meddelas enligt 84 § efter anslag och information om beslutet ska ges med iakttagande av 84, 85 och 96 §. Ändring i beslut med anledning av en begäran om omprövning får sökas enligt vad som föreskrivs i 190 §. Bestämmelser om behandlingen av en begäran om omprövning finns i övrigt i förvaltningslagen.

194 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller skyldigheten att se över tillstånd för direktivanläggningar

En verksamhetsutövare får begära omprövning av ett beslut om översyn av tillståndet enligt 80 § 3 mom. hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på det sätt som anges i förvaltningslagen. Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får inte överklagas separat.

197 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av Vasa förvaltningsdomstol som gäller miljötillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Vasa förvaltningsdomstols beslut ska lämnas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller ett förvaltningstvångsärende enligt denna lag ska delges som bevislig delgivning på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Fullföljdsdomstolen ska till tillstånds- och tillsynsmyndigheten elektroniskt lämna information om ändringar som gjorts i de beslut som dessa myndigheter har fattat och om beslutens laga kraft, så att informationen kan registreras i datasystemet för miljövårdsinformation. Närmare bestämmelser om det sätt och den tidpunkt för lämnande av information som avses i detta moment får utfärdas genom förordning av statsrådet.

203 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala miljöskyddsföreskrifter

Innan kommunala miljöskyddsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om att ge möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen. Information om beredningen av ärendet ska också ges på kommunens webbplats.

Kommunen ska informera allmänt om miljöskyddsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga på kommunens webbplats. De ska dessutom sändas för kännedom till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

204 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska unionens rättsakter avsedda riksomfattande miljöskyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. Utlåtande om utkastet till planer och program ska begäras av de myndigheter vars ansvarsområde och uppgifter planen eller programmet anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till planer och program och framföra sina åsikter om dem. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med riksomfattande spridning och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en godkänd plan eller ett godkänt program med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

När planerna och programmen revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas.

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen finns i avfallslagen.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,

4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförts till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av sådana tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäcktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

207 §

Hörande av vittnen

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan, om det av särskilda skäl behövs, höra ett vittne muntligen under försäkran samt en part muntligen. Parterna ska ges tillfälle att närvara då ett vittne eller en part hörs, och de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvoden tillämpas förvaltningsprocesslagen.

212 §

Förfarandet för att beakta gränsöverskridande konsekvenser i vissa fall

Om verksamheten vid en direktivanläggning eller vid en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser i en annan av Europeiska unionens medlemsstater ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för kännedom sända miljötillståndsansökan för verksamheten i fråga med tillhörande uppgifter enligt bilaga IV till industriutsläppsdirektivet till denna stat samtidigt som information om tillståndsansökan lämnas och hörande sker enligt 5 kap. Samma informationsförfarande ska också iaktas på begäran av en medlemsstat där verksamheten i fråga sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser. Miljöministeriet ska vid behov förhandla med den behöriga myndig-

heten i den andra staten innan tillståndsärendet avgörs i syfte att säkerställa att miljötillståndsansökan med tillhörande uppgifter enligt bilaga IV till industriutsläppsdirektivet hålls tillgängliga för allmänheten i den andra staten en lämplig tid för framförande av eventuella anmärkningar.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska när den avgör tillståndsärendet beakta de anmärkningar som baserar sig på hörande enligt 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta den stat som hörts i enlighet med 1 mom. om miljötillståndsbeslutet och skicka de uppgifter som avses i artikel 24.2 i industriutsläppsdirektivet till staten i fråga.

222 §

Datasystemet för miljövårdsinformation

För information om miljön och de verksamheter som inverkar på den finns datasystemet för miljövårdsinformation. Det används för hantering och behandling av uppgifter som gäller miljöskydd, för tillsynen över miljölagstiftningen, för uppföljning av miljöns tillstånd samt för forskning och planering som gäller miljön.

Datasystemet för miljövårdsinformation består av uppgifter som registreras i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets, Meteorologiska institutets, Finlands miljöcentrals och miljöministeriets datasystem, register och filer. Bestämmelser om de uppgifter som ska registreras i datasystemet finns i 223 §, avfallslagen, vattenlagen, miljöskyddslagen för sjöfarten, lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Uppgifterna kan registreras i maskinläsbar form med hjälp av en teknisk anslutning.

De parter som för register och som avses i 2 mom. är också registeransvariga enligt personuppgiftslagen.

De parter enligt 2 mom. som för register samt den kommunala miljövårdsmyndigheten, den kommunala byggnadstillsynsmyndigheten, landskapet och landskapets hälsoskyddsmyndighet har oberoende av bestämmelserna om sekretess avgiftsfritt rätt att få sådana uppgifter ur datasystemet för miljövårdsinformation som de behöver för att kunna sköta de uppgifter som föreskrivs för dem i lag.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får uppgifter ur datasystemet lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat säkert och tillförlitligt sätt som är lämpligt för ändamålet.

Miljöministeriet ansvarar för att datasystemets innehåll och funktion utvecklas i samarbete med de andra registerförande parterna enligt 2 mom.

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsåtgärder,
- 4) uppgifter som avses i 105 § 1 mom. och som ska lämnas enligt statsrådets beslut,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2–4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,

7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

1) beslut som fattats av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,

2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,

3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,

4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,

5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljötillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

211.

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) 6, 10, 11, 23, 32, 34, 35 och 37 § som följer:

6 §

Myndighetssamarbete

De statliga och kommunala myndigheterna samt landskapet ska samarbeta för att genomföra förfarandet vid miljökonsekvensbedömning och för att anpassa det till i andra lagar föreskrivna förfaranden avseende ett och samma projekt.

10 §

Kontaktmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är kontaktmyndighet. I projekt som gäller kärn-
läggningar enligt kärnenergilagen är det likväl arbets- och näringsministeriet som är kontakt-
myndighet. Närmare bestämmelser om kontaktmyndighetens uppgifter utfärdas genom för-
ordning av statsrådet.

11 §

Behörig myndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beslutar om tillämpningen av förfarandet vid mil-
jökonsekvensbedömning på projekt som avses i 3 § 2 mom.

Arbets- och näringsministeriet fattar beslut enligt 1 mom. om projekt som gäller kärn-
läggningar enligt kärnenergilagen.

23 §

Kontaktmyndighetens motiverade slutsats

Kontaktmyndigheten ska kontrollera miljökonsekvensbeskrivningens tillräcklighet och kva-
litet och därefter sammanställa en motiverad slutsats om projektets betydande miljökonse-
kvenser. Den motiverade slutsatsen ska ges till den projektansvarige inom två månader från
det att tiden för lämnande av utlåtanden och framförande av åsikter har löpt ut. Den motive-
rade slutsatsen ska innehålla ett sammandrag av övriga utlåtanden och åsikter om miljökonse-
kvensbeskrivningen.

Kontaktmyndigheten ska lämna den motiverade slutsatsen samt andra utlåtanden och åsikter
till den projektansvarige. Den motiverade slutsatsen ska samtidigt sändas för kännedom till de
myndigheter som behandlar projektet, till kommunerna inom projektets influensområde och
vid behov till landskapen och andra berörda myndigheter samt publiceras på kontaktmyndig-
hetens webbplats.

32 §

Styrning, övervakning och utveckling

Den allmänna styrningen och övervakningen av verkställigheten av lagen samt den allmänna
utvecklingen av miljökonsekvensbedömningen hör till miljöministeriets uppgifter. De övriga
ministerierna sköter styrningen och övervakningen av verkställigheten samt utvecklingen av
miljökonsekvensbedömningen inom sitt respektive ansvarsområde.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr och övervakar verkställigheten av denna lag
inom sitt verksamhetsområde.

34 §

Besvärsrätt med anledning av att miljökonsekvensbedömningen saknas eller är bristfällig

Utöver det som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har Statens tillstånds- och till-
synsmyndighet rätt att anföra besvär över ett tillståndsbeslut som gäller ett projekt enligt 3 §
på den grunden att en miljökonsekvensbedömning enligt denna lag inte har företagits eller att
den i det väsentliga har företagits på ett bristfälligt sätt.

Den som annars har rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut genom besvär kan i besvären
åberopa att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning inte har genomförts eller att det i det
väsentliga har genomförts på ett bristfälligt sätt.

35 §

Tvångsmedel

Om ett projekt som avses i 3 § inte kräver tillstånd och projektet inleds utan den miljökonsekvensbedömning som förutsätts i denna lag, kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet vid vite bestämma att genomförandet av projektet avbryts tills förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är slutfört. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

37 §

Sökande av ändring i beslut om tillämpning av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

Den projektansvarige får på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) söka ändring genom besvär i beslut som avses i 13 § samt i beslut som fattats med stöd av 36 § om avslag på den projektansvariges framställning. Om besvären gäller ett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, är den behöriga förvaltningsdomstolen den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av projektet i fråga är belägen.

I beslut som avses i 13 § får ändring annars inte sökas separat genom besvär. Den som har rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut får dock i samma ordning och sammanhang som besvär anföras över tillståndsbeslutet söka ändring i ett beslut genom vilket det konstateras att ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning inte är behövligt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att söka ändring genom besvär i ett beslut av en förvaltningsdomstol genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt ett i 1 mom. avsett beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

212.

Lag

om införande av lagstiftningen om verkställighet av landskapsreformen och om omorganisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Författningar som träder i kraft

Följande lagar träder i kraft den 1 januari 2020:

1) Lag om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring och om ändring av 12 § i lagen om tillämpning av konventionen (/)

2) Lag om ändring av lagen om Finlands ekonomiska zon (/)

- 3) Lag om ändring av 22 och 23 § i äktenskapslagen (/)
- 4) Lag om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (/)
- 5) Lag om ändring av 22 kap 7 § och 25 kap. 8 § i ärvdabalken (/)
- 6) Lag om ändring av 41 § i jordlegolagen (/)
- 7) Lag om ändring av 7 § i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd (/)
- 8) Lag om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (/)
- 9) Lag om ändring av konsumentskyddslagen (/)
- 10) Lag om ändring av lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar (/)
- 11) Lag om ändring av 5 kap. 7 § i lagen om öppna bolag och kommanditbolag (/)
- 12) Lag om ändring av 10 § i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats (/)
- 13) Lag om ändring av hittegodslagen (/)
- 14) Lag om ändring av föreningslagen (/)
- 15) Lag om ändring av 10 och 71 § i lagen om företagssanering (/)
- 16) Lag om ändring av 4 § i straffregisterlagen (/)
- 17) Lag om ändring av 2 kap. i lagen om bostadsköp (/)
- 18) Lag om ändring av lagen om bostadsrättsföreningar (/)
- 19) Lag om ändring av 11 och 99 § i vallagen (/)
- 20) Lag om ändring av 10 § i språklagen (/)
- 21) Lag om ändring av 58 § i förvaltningslagen (/)
- 22) Lag om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen (/)
- 23) Lag om ändring av 8 § i lagen om europabolag (/)
- 24) Lag om ändring av aktiebolagslagen (/)
- 25) Lag om ändring av 8 § i lagen om europaandelslag (/)
- 26) Lag om ändring av 28 § i lagen om assisterad befruktning (/)
- 27) Lag om ändring av 2 kap. 2 § i utsökningsbalken (/)
- 28) Lag om ändring av 1 § i lagen om köpvittnen (/)
- 29) Lag om ändring av 11 kap 12 § i rättegångsbalken (/)
- 30) Lag om ändring av lagen om bostadsaktiebolag (/)
- 31) Lag om ändring av vattenlagen (/)
- 32) Lag om ändring av 10 och 11 § i lagen om parkeringsövervakning (/)
- 33) Lag om ändring av lagen om andelslag (/)
- 34) Lag om ändring av 23 och 27 § i lagen om gruppbyggande (/)
- 35) Lag om ändring av lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare (/)
- 36) Lag om ändring av 5 § i lagen om Finlands flagga (/)
- 37) Lag om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret (/)
- 38) Lag om ändring av lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (/)
- 39) Lag om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (/)
- 40) Lag om ändring av lagen om hälsovården inom försvarsmakten (/)
- 41) Lag om ändring av lagen om försvarstillstånd (/)
- 42) Lag om ändring av lagen om pantlåneinrättningar (/)
- 43) Lag om ändring av 7 § i statstjänstemannalagen (/)
- 44) Lag om ändring av 13 och 14 § i lagen om överlåtelseskatt (/)
- 45) Lag om ändring av 5 § i lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan (/)
- 46) Lag om ändring av 92 a § i inkomstskattelagen (/)
- 47) Lag om ändring av 61 § i lagen om placeringsfonder (/)
- 48) Lag om ändring av 44 § i sparbankslagen (/)
- 49) Lag om ändring av statistiklagen (/)
- 50) Lag om ändring av 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (/)

- 51) Lag om ändring av 15 och 16 § i lagen om återbäring av accis på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (/)
- 52) Lag om ändring av lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (/)
- 53) Lag om ändring av 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns (/)
- 54) Lag om ändring av lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (/)
- 55) Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner (/)
- 56) Lag om ändring av 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/)
- 57) Lag om ändring av 10 § i kommunallagen (/)
- 58) Lag om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet (/)
- 59) Lag om Statens ämbetsverk på Åland (/)
- 60) Lag om ändring av 261 § i upphovsrättslagen (/)
- 61) Lag om ändring av lagen om småbarnspedagogik (/)
- 62) Lag om ändring av lagen om grundläggande utbildning (/)
- 63) Lag om ändring av gymnasielagen (/)
- 64) Lag om ändring av lagen om grundläggande konstundervisning (/)
- 65) Lag om ändring av 6 § i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata (/)
- 66) Lag om ändring av begravningslagen (/)
- 67) Lag om ändring av 15 § i lagen om anordnande av studentexamen (/)
- 68) Lag om ändring av 27 § i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial (/)
- 69) Lag om ändring av 10 och 26 § i lagen om elev- och studerandevård (/)
- 70) Lag om ändring av idrottslagen (/)
- 71) Lag om ändring av 4 och 25 § i ungdomslagen (/)
- 72) Lag om ändring av 4 och 16 § i lagen om allmänna bibliotek (/)
- 73) Lag om ändring av 111 och 118 § i lagen om yrkesutbildning (/)
- 74) Lag om ändring av 3 och 3 a § i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (/)
- 75) Lag om ändring av 14 och 16 § i lagen om avträdelsepension (/)
- 76) Lag om ändring av 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter (/)
- 77) Lag om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling (/)
- 78) Lag om ändring av 16 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (/)
- 79) Lag om ändring av lagen om samfälligheter (/)
- 80) Lag om ändring av renskötsellagen (/)
- 81) Lag om ändring av 23 och 88 § i jaktlagen (/)
- 82) Lag om verkställigheten av vissa gränsvattenöverenskommelser (/)
- 83) Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (/)
- 84) Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige, om tillämpning av överenskommelsen och om upphävande av vissa lagar (/)
- 85) Lag om ändring av lagen om plantmaterial (/)
- 86) Lag om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (/)
- 87) Lag om ändring av skoltlagen (/)
- 88) Lag om ändring av fastighetsbildningslagen (/)
- 89) Lag om ändring av 7 a och 14 b § i skogslagen (/)
- 90) Lag om ändring av lagen om veterinär gränskontroll (/)
- 91) Lag om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning (/)
- 92) Lag om ändring av 3 och 4 § i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (/)
- 93) Lag om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (/)
- 94) Lag om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket (/)

- 95) Lag om ändring av 16 och 20 § i lagen om handel med utsäde (/)
- 96) Lag om ändring av lagen om vattentjänster (/)
- 97) Lag om ändring av 10 f § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (/)
- 98) Lag om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre (/)
- 99) Lag om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (/)
- 100) Lag om ändring av 37 § i lagen om samfälliga skogar (/)
- 101) Lag om ändring av lagen om skydd för växters sundhet (/)
- 102) Lag om upphävande av lagen om stödjande av vatten- och avloppsåtgärder (/)
- 103) Lag om ändring av 19 § i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning (/)
- 104) Lag om ändring av livsmedelslagen (/)
- 105) Lag om ändring av lagen om gödselbruk (/)
- 106) Lag om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (/)
- 107) Lag om ändring av lagen om transport av djur (/)
- 108) Lag om ändring av lagen om överföring av skötsel av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (/)
- 109) Lag om ändring av lagen om strukturstöd till jordbruket (/)
- 110) Lag om ändring av foderlagen (/)
- 111) Lag om ändring av 5 och 7 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (/)
- 112) Lag om ändring av viltskadelagen (/)
- 113) Lag om ändring av 5 och 14 § i dammsäkerhetslagen (/)
- 114) Lag om ändring av veterinärvårdslagen (/)
- 115) Lag om ändring av lagen om ett system för identifiering av djur (/)
- 116) Lag om ändring av lagen om hantering av översvämningssrisker (/)
- 117) Lag om ändring av lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (/)
- 118) Lag om ändring av 5 § i viltförvaltningslagen (/)
- 119) Lag om ändring av 6 och 9 § i lagen om Finlands skogscentral (/)
- 120) Lag om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar (/)
- 121) Lag om ändring av lagen om ersättning av skador som drabbat renhushållningen (/)
- 122) Lag om ändring av lagen om växtskyddsmedel (/)
- 123) Lag om ändring av lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (/)
- 124) Lag om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (/)
- 125) Lag om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd (/)
- 126) Lag om ändring av 14 och 18 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (/)
- 127) Lag om ändring av lagen om djursjukdomar (/)
- 128) Lag om ändring av lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (/)
- 129) Lag om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden (/)
- 130) Lag om ändring av lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (/)
- 131) Lag om upphävande av 12 § 3 mom. i lagen om djuravelsverksamhet (/)
- 132) Lag om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur (/)
- 133) Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (/)
- 134) Lag om ändring av lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (/)
- 135) Lag om ändring av 11 och 18 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (/)
- 136) Lag om ändring av 25 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (/)

- 137) Lag om ändring av lagen om tillsyn över ekologisk produktion (/)
- 138) Lag om ändring av lagen om fiske (/)
- 139) Lag om ändring av lagen om animaliska biprodukter (/)
- 140) Lag om ändring av lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (/)
- 141) Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (/)
- 142) Lag om ändring av lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag (/)
- 143) Lag om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/)
- 144) Lag om ändring av 22 § i sjöarbetstidslagen (/)
- 145) Lag om ändring av 15 § i lagen om studieledighet (/)
- 146) Lag om ändring av 26 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (/)
- 147) Lag om ändring av 34 § i semesterlagen för sjömän (/)
- 148) Lag om ändring av 15 och 17 § i lagen om unga arbetstagare (/)
- 149) Lag om ändring av arbetstidslagen (/)
- 150) Lag om ändring av lönegarantilagen (/)
- 151) Lag om ändring av lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (/)
- 152) Lag om ändring av lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (/)
- 153) Lag om ändring av lagen om lönegaranti för sjömän (/)
- 154) Lag om ändring av 13 kap. 12 § i arbetsavtalslagen (/)
- 155) Lag om ändring av i lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (/)
- 156) Lag om ändring av 22 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (/)
- 157) Lag om ändring av 37 § i semesterlagen (/)
- 158) Lag om ändring av 6 och 131 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (/)
- 159) Lag om ändring av 10 och 12 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (/)
- 160) Lag om ändring av 7 § i civiltjänstlagen (/)
- 161) Lag om ändring av 8 § i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet (/)
- 162) Lag om ändring av 152 § i gruvlagen (/)
- 163) Lag om ändring av 34 och 38 § i lagen om mätinstrument (/)
- 164) Lag om ändring av 13 kap. 22 § i lagen om sjöarbetsavtal (/)
- 165) Lag om ändring av konkurrenslagen (/)
- 166) Lag om ändring av 6 § i lagen om Konkurrens- och konsumentverket (/)
- 167) Lag om ändring av lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader (/)
- 168) Lag om ändring av 5 § i lagen om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens (/)
- 169) Lag om ändring av lagen om samarbete över de yttre gränserna (/)
- 170) Lag om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare (/)
- 171) Lag om ändring av läkemedelslagen (/)
- 172) Lag om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen (/)
- 173) Lag om ändring av hälsoskyddslagen (/)
- 174) Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom (/)
- 175) Lag om ändring av 65 § i arbetarskyddslagen (/)
- 176) Lag om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (/)
- 177) Lag om ändring av narkotikalagen (/)
- 178) Lag om ändring av kemikalielagen (/)
- 179) Lag om ändring av lagen om vissa krav på asbestsanering (/)
- 180) Lag om ändring av tobakslagen (/)

RP 14/2018 rd

- 181) Lag om ändring av 85 § i pensionslagen för den offentliga sektorn (/)
- 182) Lag om ändring av lagen om laddare (/)
- 183) Lag om regionala delegationer för romska ärenden och uppgifter som gäller romska ärenden (/)
- 184) Lag om ändring av lagen om friluftsliv (/)
- 185) Lag om ändring av 14 och 16 § i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (/)
- 186) Lag om ändring av marktäktslagen (/)
- 187) Lag om ändring av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (/)
- 188) Lag om ändring av 18 § i lagen om samförvaltning i hyreshus (/)
- 189) Lag om ändring av 9 a § i lagen om bostadsrättsbostäder (/)
- 190) Lag om ändring av 4 § i lagen om specialskydd för Kyro älv (/)
- 191) Lag om ändring av 4 d och 23 § i aravabegränsningslagen (/)
- 192) Lag om ändring av havsskyddslagen (/)
- 193) Lag om ändring av terrängtrafiklagen (/)
- 194) Lag om ändring av naturvårdslagen (/)
- 195) Lag om ändring av 7 § i lagen om skydd för miljön i Antarktis (/)
- 196) Lag om ändring av 3 § i lagen om miljöskadeförsäkring (/)
- 197) Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen (/)
- 198) Lag om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (/)
- 199) Lag om ändring av 6 § i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov (/)
- 200) Lag om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (/)
- 201) Lag om ändring av lagen om oljeskyddsfonden (/)
- 202) Lag om ändring av 9 och 15 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (/)
- 203) Lag om ändring av 1 § i lagen om Finlands miljöcentral (/)
- 204) Lag om ändring av lagen om skyddande av byggnadsarvet (/)
- 205) Lag om ändring av 7 § i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen (/)
- 206) Lag om ändring av avfallslagen (/)
- 207) Lag om ändring av 12 § i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid (/)
- 208) Lag om ändring av miljöskyddslagen (/)
- 209) Lag om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (/)

2 §

Författningar som upphävs

Genom denna lag upphävs:

- 1) lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (669/2008),
- 2) lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009),
- 3) lagen om regionförvaltningsverken (896/2009),
- 4) lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009),
- 5) lagen om behandling av miljöskydds- och vattenärenden vid regionförvaltningsverken (898/2009),
- 6) 38, 39 och 65 § samt 72 § 2 mom. i lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (1483/2009),
- 7) lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna (210/2010),

3 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om överföring av uppgifter som regleras i de lagar som nämns i 1 § och uppgifter som avses i 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22, 25 och 26 punkten och 2 mom. 2 punkten i landskapslagen (/). Beträffande omständigheterna kring överföringen av uppgifter gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om detta.

2 kap

Bestämmelser om uppgifter och behörighet

4 §

Övergångsbestämmelser om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets uppgifter och behörighet

Sådana uppgifter inom ett i 4 § i lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avsett uppgiftsområde som enligt vad som föreskrivs någon annanstans i lag ska skötas av regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller länsstyrelsen överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet den 1 januari 2020 i enlighet med denna lag.

5 §

Övergångsbestämmelser om Statens ämbetsverk på Ålands uppgifter och behörighet

Sådana uppgifter inom ett i 2 § i lagen om Statens ämbetsverk på Åland avsett ansvarsområde som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör till rikets behörighet och enligt vad som föreskrivs någon annanstans i lag ska skötas av regionförvaltningsverket eller länsstyrelsen överförs till Statens ämbetsverk på Åland den 1 januari 2020 i enlighet med denna lag.

6 §

Övergångsbestämmelser om landskapets uppgifter och behörighet

Sådana uppgifter inom ett i 6 § 1 mom. 5–8, 10–13, 16–22, 25 eller 26 punkten eller 6 § 2 mom. 2 punkten i landskapslagen avsett uppgiftsområde för landskapet som enligt vad som föreskrivs någon annanstans i lag ska skötas av regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, länsstyrelsen eller landskapsförbundet överförs till det behöriga landskapet den 1 januari 2020 i enlighet med denna lag.

7 §

Övergångsbestämmelser som gäller anhängiga ärenden samt rättigheter och skyldigheter som följer av uppgifterna

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården som överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid regionförvaltningsverket som överförs till Konkurrens- och konsumentverket, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Konkurrens- och konsumentverket den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid regionförvaltningsverket som överförs till Säkerhets- och kemikalieverket, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Säkerhets- och kemikalieverket den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid regionförvaltningsverket som överförs till Livsmedelssäkerhetsverket, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Livsmedelssäkerhetsverket den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid närings-, trafik- och miljöcentralen som överförs till Migrationsverket, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Migrationsverket den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid närings-, trafik- och miljöcentralen och närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter som överförs till Landsbygdsverket, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Landsbygdsverket den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid närings-, trafik- och miljöcentralen och närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter som överförs till Statskontoret, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till Statskontoret den 1 januari 2020.

Ärenden som är anhängiga och avtal och förbindelser som ingåtts inom de ansvarsområden vid regionförvaltningsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, landskapsförbundet eller annan samkommun och en kommun som överförs till landskapet, samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dessa, överförs till det behöriga landskapet den 1 januari 2020. Bestämmelser om landskapens egendomsarrangemang finns i 4 kap.

3 kap

Bestämmelser om personalen

8 §

Ställningen för personal som överförs från kommuner och samkommuner

Överföring av i 3 § avsedda uppgifter som landskapen övertar och den personal som sköter dessa uppgifter från kommuner och samkommuner samt överföring av uppgifter och den personal som sköter uppgifterna från landskapsförbunden till landskapet och till landskapens i 118 § i landskapslagen avsedda nationella servicecenter betraktas som överlåtelse av rörelse.

Som överlåtelse av rörelse betraktas också överföringar av stöduppgifter och personal när det gäller sådana uppgifter som avses i 1 mom., om minst hälften av de faktiska uppgifter som personen i fråga sköter är stöduppgifter till de uppgifter som avses i 1 mom.

Landskapet ansvarar för den semesterlöneskuld som förfallit till betalning före utgången av år 2019.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på överföring av uppgifter och personal till en sammanslutning som hör till en landskapskoncern eller där landskapen har bestämmande inflytande, förutsatt att sammanslutningen bildas senast den 31 december 2021.

9 §

Ställningen för personal som överförs från staten

Överföring av i 3 § avsedda uppgifter som landskapen övertar av staten, stöduppgifter till dessa uppgifter och den personal som sköter uppgifterna från närings-, trafik- och miljöcentralerna, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, regionförvaltningsverken, Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning och Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtori till landskapet och till landskapens i 118 § i landskapslagen avsedda nationella servicecenter betraktas som överlåtelse av rörelse.

En person övergår i landskapets tjänst, om de uppgifter som överförs utgör minst hälften av personens faktiska arbetsuppgifter.

Landskapet ansvarar för den semesterlöneskuld som förfallit till betalning före utgången av år 2019.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på överföring av uppgifter och personal till en sammanslutning som hör till en landskapskoncern eller där landskapen har bestämmande inflytande, förutsatt att sammanslutningen bildas senast den 31 december 2021.

10 §

Tilläggs pensionsskydd

En sammanslutning som bildats senast den 31 december 2021, som hör till en landskapskoncern eller där landskapen har bestämmande inflytande, ska se till att en tilläggs pensionssandel som motsvarar den tilläggs pensionssandel som avses i 8 § 2 mom. i lagen om införande av pensionslagen för den offentliga sektorn (82/2016) kvarstår för personer som med stöd av denna lag eller på grund av landskapsreformen övergår från en kommunal, samkommunal eller statlig tjänst till anställning hos sammanslutningen, förutsatt att anställningen hos sammanslutningen fortgår utan avbrott fram till pensionsfallet.

Personer som på grund av landskapsreformen övergår från en statlig tjänst till anställning hos en sammanslutning som bildats senast den 31 december 2021, som hör till ett landskap eller en landskapskoncern eller där landskapen har bestämmande inflytande, bibehåller sin rätt till en tilläggs pensionssandel enligt 8 § 2 mom. i lagen om införande av pensionslagen för den offentliga sektorn, om

- 1) anställningen fram till den 1 januari 2020 uppfyller de i 9 § i den lagen föreskrivna kraven på oavbruten anställning, och
- 2) anställningen från och med den 1 januari 2020 fortgår hos ett medlemssamfund i Keva utan avbrott på det sätt som förutsätts i 1 punkten i ovan nämnda 9 §.

4 kap

Egendomsarrangemang

11 §

Egendomsarrangemangens syfte

Syftet med bestämmelserna om överföring av egendom i detta kapitel är att på ett totalekonomiskt effektivt sätt säkerställa att landskapen har tillgång till den egendom och de lokaler som behövs för att sköta de uppgifter som omfattas av deras organiseringsansvar. Strävan är dessutom att kommunerna behandlas jämlikt vid egendomsarrangemangen och att arrangemangen inte äventyrar genomförandet av finansieringsprincipen i de uppgifter som kommunen fortfarande ska ansvara för.

12 §

Lokaler som används av kommunen

Lokaler som används för att sköta i 3 § avsedda uppgifter som överförs från kommunen till landskapet övergår i landskapets besittning den 1 januari 2020, om inte landskapet och kommunen kommer överens om annat.

Landskapet och kommunen ingår ett sådant hyresavtal om besittningen av lokalerna som gäller åtminstone till den 31 december 2022. Landskapet har rätt att förlänga hyresavtalets giltighetstid med ett år. Landskapet ska underrätta kommunen om att det utnyttjar denna rätt senast 12 månader innan hyresavtalet löper ut.

Sådana hyresavtal som avses i 2 mom. kan också ingås mellan kommunen och det i 118 § i landskapslagen avsedda servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning.

Den överenskomna hyran i det hyresavtal som avses i 2 mom. ska täcka skäligena kapitalkostnader för den lokal som hyresavtalet gäller och underhållskostnaderna för lokalen.

Närmare bestämmelser om hur hyran bestäms får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Överföring till landskapet av lös egendom som används av kommunen

Den 1 januari 2020 överförs till landskapet den lösa egendom, de rättigheter som gäller ägande, besittning och bruk av den lösa egendomen samt de immateriella rättigheter och tillstånd som hör till den i 3 § avsedda verksamhet som överförs från kommunen till landskapet och som omfattas av landskapets organiseringsansvar.

Med avvikelse från vad som anges i 1 mom. överförs aktier i aktiebolag inte till landskapet, med undantag av aktierna i ett sådant aktiebolag vars verkliga huvudsakliga verksamhetsområde är produktion av veterinärtjänster som överförs till landskapet.

Med undantag för överföring av aktier enligt 2 mom. får kommunen och landskapet också komma överens om att den lösa egendomen överförs på annat sätt än vad som avses i 1 mom.

14 §

Överföring till landskapet av avtal och ansvarsförbindelser som binder kommunen

Den 1 januari 2020 överför kommunen till landskapet de avtal som gäller ordnande av de i 3 § avsedda uppgifter som överförs från kommunen till landskapet. Om det inte är möjligt att överföra eller dela upp ett avtal ska kommunen i den i 17 § avsedda sammanställningen göra ett förslag om fördelningen av det ansvar som avtalet medför.

Till landskapet övergår med avvikelse från 1 mom. dock inte:

1) sådana avtal om lokaler där kommunen har åtagit sig att anvisa en köpare eller lösa in lokalerna i sin ägo efter avtalsperiodens utgång,

2) skadeståndsansvar och andra ansvarsförbindelser till följd av att avtalet sägs upp när det gäller avtal som kommunen ingår efter det att denna lag blivit stadfäst, men innan ansvaret för att organisera de i 3 § avsedda uppgifter som överförs från kommunen till landskapet övergått till landskapet, om inte landskapet och kommunen kommer överens om något annat.

Om kommunen före överföringen av ansvaret för att organisera de i 3 § avsedda uppgifterna som övergår från kommunen till landskapet har förfarit i strid med antingen gällande lagstiftning eller med avtal som binder kommunen ansvarar kommunen för påföljderna av detta.

Om kommunen har ingått en borgensförbindelse för ett i 13 § 2 mom. avsett aktiebolag som producerar veterinärtjänster, övergår borgensansvaret till landskapet.

15 §

Överföring till landskapet av statens lösa egendom, avtal och ansvarsförbindelser

Den 1 januari 2020 överförs till landskapet statens lösa egendom, rättigheter som gäller ägande, besittning och bruk av den lösa egendomen samt immateriella rättigheter och tillstånd som hör till den i 3 § avsedda verksamhet som omfattas av landskapets organiseringsansvar. Staten och landskapet får också avtala om att den lösa egendomen överförs på något annat sätt.

Den 1 januari 2020 överför staten till landskapet de avtal som gäller ordnande av i 3 § avsedda uppgifter som överförs till landskapet från regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter. Om det inte är möjligt att överföra eller dela upp ett avtal, ska staten i den i 17 § avsedda sammanställningen göra ett förslag om fördelningen av det ansvar som avtalet medför.

Landskapet kan fram till den 31 december 2023 använda dels upphandlingskontrakt som ingåtts av Senatsfastigheter, Hansel Ab, Statens center för informations- och kommunikationsteknik och Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning samt närings-, trafik- och miljöcentralernas och arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, dels ramavtal och upphandlingskontrakt som konkurrensutsatts av Hansel Ab.

16 §

Överföring av statens vattenhushållningsprojekt och vattenkonstruktioner

Den 1 januari 2020 överförs till landskapet tillstånd som innehas av närings-, trafik- och miljöcentralerna och som gäller statens vattenhushållningsprojekt med anknytning till uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen.

Den 1 januari 2020 överför staten till landskapet de avtal som gäller de i 1 mom. avsedda vattenhushållningsprojekten. Om det inte är möjligt att överföra eller dela upp ett avtal ska staten i den i 17 § avsedda sammanställningen göra ett förslag om fördelningen av det ansvar som avtalet medför.

Tillstånd och avtal som gäller vattenhushållningsprojekt överförs till det landskap inom vars område vattenkonstruktionen är belägen. Om ett vattenhushållningsprojekt i väsentlig grad påverkar flödet eller vattennivån i ett vattendrag eller i övrigt användningen av vattendraget eller vattenmiljön i två eller flera landskaps områden, överförs de tillstånd och avtal som gäller projektet till dessa landskap gemensamt. Närmare bestämmelser om överföring av tillstånd och avtal till flera landskap utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statens vattenkonstruktioner med tillhörande lös egendom som tjänar i 1 mom. avsedda vattenhushållningsprojekt överförs den 1 januari 2020 till det i 118 § 1 mom. 1 punkten i landskapslagen avsedda servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning, som ägs gemensamt av landskapen.

Landskapet och det i 4 mom. avsedda servicecentret kan tillsammans avtala om att ett tillstånd för ett vattendragsprojekt och avtal som gäller projektet samt äganderätten till en vattenkonstruktion överläts till projektets nyttotagare.

Staten ansvarar för förlust av förmån som ska ersättas enligt vattenlagen (587/2011) och som orsakas av ett vattenhushållningsprojekt som avses i 1 mom. när landskapet är tillståndshavare i projektet och grunden för ersättningsansvaret uppkommit före den 1 januari 2020.

17 §

Sammanställning över egendom och avtal som överförs från kommunen och staten samt lokaler som hyrs av kommunen

Kommunen ska för landskapet lägga fram en detaljerad sammanställning över de lokaler, den lösa egendom och de avtal som avses i 12–14 §. Staten ska för landskapet lägga fram en detaljerad sammanställning över den egendom, de tillstånd och de avtal som avses i 15 och 16 §. Sammanställningarna ska läggas fram senast den 28 februari 2019. Informationen kan även tas emot vid ett servicecenter som avses i 23 §.

Landskapet eller på landskapets uppdrag ett servicecenter som avses i 23 § kan be kommunen och staten om kompletterande utredningar och dokument som det anser sig behöva. Om landskapet anser att de lokaler, den övriga egendom och de tillstånd och avtal som enligt den i 1 mom. avsedda sammanställningen övergår i landskapets besittning inte tryggar ordnandet i området av de i 3 § avsedda uppgifter som överförs från kommunen eller staten till landskapet, ska landskapet förhandla om detta med kommunen eller staten.

Kommunen och staten ska komplettera den i 1 mom. avsedda sammanställningen senast den 30 juni 2020 om det har skett väsentliga förändringar i de lokaler, den lösa egendom som överförs eller de avtal som avses i det momentet efter det att sammanställningen har lämnats och landskapet anser att en komplettering behövs.

18 §

Landskapets beslut

Landskapsfullmäktige ska behandla den sammanställning som avses i 17 § och utifrån den fatta beslut om överföringen till landskapet och dess ansvarsområde av de avtal och den lösa egendom som avses i 12–15 § och av de tillstånd och avtal som avses i 16 § 1–3 mom. Landskapsfullmäktige ska också behandla den sammanställning som gäller egendom som avses i 16 § 4 mom. och utifrån den fatta beslut om överföringen av egendomen till servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning.

19 §

Rätt att nyttja lokaler under ändringssökande

Ett i 18 § avsett beslut av landskapet får verkställas innan det har vunnit laga kraft om inte förvaltningsdomstolen till någon del förbjuder verkställigheten. Vid ändringssökande förs statens talan av det ministerium till vars ansvarsområde ärendet hör.

Landskapet har rätt att ordna de i 3 § avsedda tjänster som överförs från kommunen och staten till landskapet och som landskapet ansvarar för i de lokaler som kommunen äger och besitter eller de lokaler som staten besitter samt använda den lösa egendom som kommunen eller staten äger eller besitter och som behövs för att ordna tjänsterna och de övriga uppgifterna innan förvaltningsdomstolens beslut i ärendet har vunnit laga kraft. Landskapet ska betala hyra för lokalerna med iakttagande av 12 §.

20 §

Tillämpning av bestämmelser om kommuner på samkommuner

På samkommuner tillämpas vad som i 12–14, 17, 19 och 25 § föreskrivs om kommuner.

21 §

Statsborgen

Statsrådet kan, som säkerhet för de förbindelser som anges i sammanställningen enligt 17 § och för ränteväxlings- och valutaväxlingsavtal som anknyter till dessa, för andra motsvarande skyddsarrangemang samt för räntor och andra villkor i avtalen, besluta om beviljande av statlig propriëborgen på villkor som statsrådet bestämmer och utan krav på motsäkerheter.

Om en säkerhet har ställts för att trygga betalning av en skuld eller fullgörandet av någon annan i 1 mom. avsedd förbindelse, beviljas statsborgen med avvikelse från 1 mom. som en fyllnadsborgen i förhållande till den ställda säkerheten.

Borgensförbindelser enligt denna paragraf kan gälla högst det belopp som riksdagen i samband med behandlingen av statsbudgeten har beviljat fullmakt för.

22 §

Anmälan till borgenärer och avtalsparter

Landskapet ska senast den 31 oktober 2019 sända en skriftlig anmälan till avtalsparterna i de ansvarsförbindelser och avtal som landskapet övertar ansvaret för. Av anmälan ska framgå om ansvarsförbindelsen eller avtalet övergår vidare från landskapet till det servicecenter som avses i 118 § i landskapslagen.

23 §

Överföring av landskapets avtal och ansvarsförbindelser till servicecentret

Landskapet ska överföra hyresavtalen för lokaler till servicecentret för lokal- och fastighetsförvaltning. När det gäller hyresavtal som avses i 12 § får landskapet och servicecentret också komma överens om att överföringen ska ske på annat sätt.

Landskapet ska överföra de avtal om informationsteknik- och informationssystemtjänster och de programlicenser som berättigar till användning av de avtalsenliga datasystemen och motsvarande rättigheter samt de anläggningstillgångar som kommit i landskapets ägo till det i 118 § 1 mom. 3 punkten i landskapslagen avsedda servicecentret för informations- och kommunikationstekniska tjänster, till den del de är nödvändiga för servicecentrets produktion av tjänster som enligt bestämmelser som utfärdas med stöd av 119 § 2 mom. i landskapslagen hör till servicecentrets ansvar. När det gäller avtal, rättigheter och egendom som avses i detta moment får landskapet och servicecentret för informations- och kommunikationstekniska tjänster också komma överens om att överföringen ska ske på annat sätt.

Landskapet ska besluta om överföringen av avtal så att avtalen övergår i de i 1 och 2 mom. avsedda servicecentrens besittning den 1 januari 2020.

24 §

Förvärv av egendom

Lös egendom som avses i 13 och 15 § övergår till landskapen med stöd av denna lag. En sammanställning enligt 17 § och ett beslut enligt 18 och 23 § motsvarar åtkomsthandlingar för egendomen.

25 §

Registrering av egendomsarrangemang i kommunens och landskapets bokföring

Överföringen till landskapen av lös egendom som avses i 13 § registreras mot grundkapitalet i kommunens bokföring, om inte kommunen beslutar något annat.

I landskapet registreras överföringen av egendom och skulder i respektive tillgångs- och skuldposter samt i grundkapitalet. Överföringen av tillgångar och skulder till de i 118 § i landskapslagen avsedda nationella servicecentren enligt 23 § registreras som minskningar i landskapets tillgångs- och skuldposter samt i aktierna under bestående aktiva.

Överföringarna enligt 1 och 2 mom. registreras till bokförda värden enligt kommunens bokslut.

Bokföringsnämndens landskaps- och kommunsektion får meddela anvisningar och ge utlåtanden om tillämpningen av denna paragraf.

5 kap

Särskilda bestämmelser

26 §

Tillämpning av bestämmelserna om ett temporärt beredningsorgan

Vad som i 7–9 § i lagen om införande av landskapslagen, lagen om ordnande av social- och hälsovård och lagen om ordnande av räddningsväsendet (/) föreskrivs om ett temporärt beredningsorgan tillämpas även när det gäller den lagstiftning som införs genom denna lag.

Vad som i 9 § i den i 1 mom. nämnda lagen föreskrivs om ett temporärt beredningsorgans rätt att få uppgifter gäller även uppgifter som innehas av Trafikverket, regionförvaltningsverken och det utvecklings- och förvaltningscenter som avses i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna.

27 §

Inrättande och tillsättning av vissa tjänster vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Finansministeriet kan före ikraftträdandet av lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inrätta tjänsten som generaldirektör för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och tjänsterna som sektordirektör samt tjänsten som direktör för den enhet som ansvarar för förvaltningsuppgifter och tjänsten som direktör för den enhet som ansvarar för övriga rättssäkerhetsuppgifter. Tjänsten som direktör för arbetarskyddssektorn inrättas dock av social- och hälsovårdsministeriet. Tjänsterna inrättas från den 1 januari 2020, och på dem tillämpas efter inrättandet statstjänstemannalagen (750/1994).

Statsrådet kan före ikraftträdandet av lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utnämna tjänstemän till tjänsten som generaldirektör och tjänsterna som sektordirektör enligt 1 mom. På förfarandet för tillsättning av tjänsterna tillämpas 25 § i lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Finansministeriet kan före ikraftträdandet av lagen om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utnämna en tjänsteman till tjänsten som direktör för den enhet som ansvarar för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets förvaltningsuppgifter och till tjänsten som direktör för den enhet som ansvarar för myndighetens övriga rättssäkerhetsuppgifter.

28 §

Övergångsbestämmelser om lönesystemet för Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Det preciserande tjänstekollektivavtalet om ibruktagande av ett nytt lönesystem för regionförvaltningsverken fortsätter att gälla, sådant det lyder vid tidpunkten för inrättandet av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, som ett tjänstekollektivavtal om lönerna för tjänstemännen vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet mellan myndigheten som arbetsgivare

och de löntagarorganisationer som undertecknat ovannämnda tjänstekollektivavtal. På motsvarande sätt fortsätter det underteckningsprotokoll att gälla som upprättats mellan ovannämnda parter och som kompletterar tjänstekollektivavtalet.

29 §

Övergångsbestämmelser om ordnande av jordbrukarstödsförvaltningens uppgifter på Åland

Statens ämbetsverk på Åland ska senast den 31 december 2019 inrätta tre tjänster för skötseln av de i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) avsedda uppgifter som Statens ämbetsverk på Åland ska sköta.

En sådan tjänsteinnehavare i en kommun i landskapet Åland som före ikraftträdandet av denna lag huvudsakligen har skött i 1 mom. avsedda uppgifter har rätt att från och med den 1 januari 2020 utan ansökningsförfarande bli utnämnd till en tjänst som avses i 1 mom. Personen i fråga ska senast den 1 november 2019 skriftligen anmäla till Statens ämbetsverk på Åland om sin avsikt att utnyttja denna rättighet.

Om fler än tre personer anmält sig för tjänsterna inom utsatt tid, ska Statens ämbetsverk på Åland utreda den arbetsinsats med vilken respektive person har skött uppgifter som avses i 1 mom. och till tjänsterna utnämna de personer vars arbetsinsats för uppgifterna enligt befattningsbeskrivningen varit störst.

Om Statens ämbetsverk på Åland vid den tidpunkt som anges i 2 mom. inte har fått någon anmälan om utnyttjande av rättigheten, kan ämbetsverket ledigförklara tjänsten.

För en kommunal tjänsteinnehavare som övergår till statens tjänst kvarstår arbetsvillkoren enligt det tjänste- och arbetskollektivavtal för kommunala tjänsteinnehavare i landskapet Åland som gäller den 31 december 2019 till utgången av avtalsperioden.

30 §

Övergångsbestämmelser om ändringssökande

Ändring i ett beslut som fattats före ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § söks enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På behandlingen av ärenden som är anhängiga vid en domstol vid ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § tillämpas vid ändringssökande de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om en domstol upphäver ett beslut som har fattats före ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § och återförvisar ärendet att i sin helhet behandlas på nytt, ska ärendet behandlas och avgöras enligt de bestämmelser som införs genom denna lag.

31 §

Ersättande av vissa kostnader

På ersättande av kostnader som före den 1 januari 2020 orsakats kommunerna för tillsynsuppgifter som enligt vad som föreskrivs kommunalveterinären ska sköta tillämpas efter ikraftträdandet av de lagar som nämns i 1 § de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, dock så att ersättningen betalas av Livsmedelssäkerhetsverket.

32 §

Övergångsbestämmelser om skötseln av vissa uppgifter

RP 14/2018 rd

Den som den 31 december 2019 i tjänsten som länsveterinär sköter uppgifter enligt 43 § 2 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000), får trots vad som föreskrivs i det momentet fortsätta att sköta uppgifterna i tjänsten som landskapsveterinär.

33 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 2 § träder dock i kraft först den 1 januari 2020.

Helsingfors den 8 mars 2018

Statsminister

JUHA SIPILÄ

Kommun- och reformminister Anu Vehviläinen

Parallelltext

1.

Lag

om ändring av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring

I enlighet med riksdagens beslut,
ändras 12 § i lagen om godkännande av vissa bestämmelser i och tillämpning av konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (346/1997), sådan den lyder i lag 1384/2009, som följer:

Gällande lydelse

12 §

Vite

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud eller åläggande enligt 11 § med vite. Vitet döms ut av regionförvaltningsverket.

Föreslagen lydelse

12 §

Vite

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud eller åläggande enligt 11 § med vite. Vitet döms ut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

2.

Lag

om ändring av lagen om Finlands ekonomiska zon

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) 18 §, sådan den lyder i lag 1385/2009, samt
ändras 6 § 4 mom., 7 § 2 och 3 mom., samt 8, 9 och 19 § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Utnyttjanderätt

 Beslutet om samtycke kan ses över om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet. Under samma förutsättningar kan verksamheten även avbrytas. Handels- och industriministeriet beslutar om avbrytande av verksamheten. Beslutet om samtycke kan också återkallas om verksamheten väsentligt strider mot de villkor som har meddelats i beslutet. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

7 §

Byggande

 Den som erhåller samtycke skall i beslutet åläggas att av sjöfartssäkerhetsskäl avlägsna anläggningar och konstruktioner som inte längre används, om det är möjligt att avlägsna dem. Den som erhåller samtycke skall dessutom åläggas att underrätta handels- och industriministeriet om djup, läge och dimensioner för alla de anläggningar och konstruktioner som inte har avlägsnats i sin helhet.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid

Föreslagen lydelse

6 §

Utnyttjanderätt

 Beslutet om samtycke kan ses över om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet. Under samma förutsättningar kan verksamheten även avbrytas. *Arbets- och näringsministeriet* beslutar om avbrytande av verksamheten. Beslutet om samtycke kan också återkallas om verksamheten väsentligt strider mot de villkor som har meddelats i beslutet. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta *arbets- och näringsministeriet* om uppdagade överträdelser.

7 §

Byggande

 Den som erhåller samtycke ska i beslutet åläggas att av sjöfartssäkerhetsskäl avlägsna anläggningar och konstruktioner som inte längre används, om det är möjligt att avlägsna dem. Den som erhåller samtycke ska dessutom åläggas att underrätta *arbets- och näringsministeriet* om djup, läge och dimensioner för alla de anläggningar och konstruktioner som inte har avlägsnats i sin helhet.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid

eller tills vidare. I beslutet skall anges de villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag. Om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet eller om förhållandena har förändrats väsentligt efter det att beslutet om samtycke meddelades, kan villkoren i beslutet ändras eller samtycket återkallas. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

eller tills vidare. I beslutet ska anges de villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag. Om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet eller om förhållandena har förändrats väsentligt efter det att beslutet om samtycke meddelades, kan villkoren i beslutet ändras eller samtycket återkallas. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta *arbets- och näringsministeriet* om uppdagade överträdelser.

8 §

Marinvetenskaplig forskning

I fråga om annan forskning än sådan på vilken 4 eller 6 § tillämpas skall en anmälan göras till handels- och industriministeriet. Om handels- och industriministeriet anser att det forskningsprojekt som avses i anmälan om marinvetenskaplig forskning omfattas av 6 eller 7 §, skall ministeriet snarast möjligt meddela detta till den som gjort anmälan och senast inom fyra månader från det att anmälan mottagits. Ett forskningsprojekt om vilket anmälan gjorts kan i annat fall inledas tidigast sex månader efter det att anmälan har mottagits, om inte handels- och industriministeriet beslutar att det kan inledas tidigare. Bestämmelser om innehållet i anmälan om marinvetenskaplig forskning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Handels- och industriministeriet kan förbjuda att ett forskningsprojekt inleds, om anmälan innehåller oriktiga uppgifter om projektet eller om den som skall inleda forskningsprojektet inte bedöms ha förmåga att uppfylla kraven enligt artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49–50/1996) därför att den som ämnar inleda forskningsprojektet tidigare har underlåtit att uppfylla motsvarande krav. Handels- och industriministeriet skall meddela om beslut om avslag inom fyra månader från det att anmälan mottagits.

8 §

Marinvetenskaplig forskning

I fråga om annan forskning än sådan på vilken 4 eller 6 § tillämpas ska en anmälan göras till *arbets- och näringsministeriet*. Om *arbets- och näringsministeriet* anser att det forskningsprojekt som avses i anmälan om marinvetenskaplig forskning omfattas av 6 eller 7 §, ska ministeriet snarast möjligt meddela detta till den som gjort anmälan och senast inom fyra månader från det att anmälan mottagits. Ett forskningsprojekt om vilket anmälan gjorts kan i annat fall inledas tidigast sex månader efter det att anmälan har mottagits, om inte *arbets- och näringsministeriet* beslutar att det kan inledas tidigare. Bestämmelser om innehållet i anmälan om marinvetenskaplig forskning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Arbets- och näringsministeriet kan förbjuda att ett forskningsprojekt inleds, om anmälan innehåller oriktiga uppgifter om projektet eller om den som ska inleda forskningsprojektet inte bedöms ha förmåga att uppfylla kraven enligt artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49 och 50/1996) därför att den som ämnar inleda forskningsprojektet tidigare har underlåtit att uppfylla motsvarande krav. *Arbets- och näringsministeriet* ska meddela om beslut om avslag inom fyra månader från det att anmälan mottagits.

Myndigheternas territoriella behörighet

I den ekonomiska zonen fungerar närings-, trafik- och miljöcentralen som kontaktmyndighet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt som tillsynsmyndighet enligt naturvårdslagen, miljöskyddslagen, vattenlagen och avfallslagen. Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den vid vars verksamhetsområde projektet i den ekonomiska zonen är beläget. Gränsen mellan närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

I den ekonomiska zonen är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet enligt miljöskyddslagen och vattenlagen.

19 §

Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden

Verksamhet som avses i 6—8 § övervakas av gränsbevakningsväsendet. Den som fattar ett beslut enligt 6—9 § skall utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet om beslutet. Handels- och industriministeriet skall utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet också om en anmälan som avses i 8 §, om ministeriet inte anser att det forskningsprojekt som anmälan avser omfattas av tillämpningsområdet för 6 eller 7 §. Underrättelsen skall samtidigt också tillkännages den som gjort anmälan.

En gränsbevakningsmyndighet har rätt att meddela föreläggande om att sådan i 6—8 § avsedd verksamhet som idkas utan samtycke av statsrådet eller anmälan till handels- och industriministeriet omedelbart skall upphöra, samt om att sådan verksamhet som fortgår i strid med ett beslut som avses i 9 § omedelbart skall upphöra.

Myndigheternas territoriella behörighet

(upphävs)

19 §

Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden

Verksamhet som avses i 6—8 § övervakas av gränsbevakningsväsendet. Den som fattar ett beslut enligt 6—9 § ska utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet om beslutet. *Arbets- och näringsministeriet* ska utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet också om en anmälan som avses i 8 §, om ministeriet inte anser att det forskningsprojekt som anmälan avser omfattas av tillämpningsområdet för 6 eller 7 §. Underrättelsen ska samtidigt också tillkännages den som gjort anmälan.

En gränsbevakningsmyndighet har rätt att meddela föreläggande om att sådan i 6—8 § avsedd verksamhet som idkas utan samtycke av statsrådet eller anmälan till *arbets- och näringsministeriet* omedelbart ska upphöra, samt om att sådan verksamhet som fortgår i strid med ett beslut som avses i 9 § omedelbart ska upphöra.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

3.

Lag

om ändring av 11 kap. 12 § i rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i rättegångsbalken 11 kap. 12 §, sådan den lyder i lag 1386/2009, som följer:

Gällande lydelse

11 kap

Om delgivning i rättegång

12 §

Delgivning med staten ska riktas till regionförvaltningsverket eller den myndighet som för statens talan i målet. Om den handling som ska delges har tillställts regionförvaltningsverket, ska det sända en kopia av den delgivna handlingen till den myndighet som för statens talan.

Föreslagen lydelse

11 kap.

Om delgivning i rättegång

12 §

Delgivning med staten ska riktas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller den myndighet som för statens talan i målet. Om den handling som ska delges har lämnats till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, ska den sända en kopia av den delgivna handlingen till den myndighet som för statens talan.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

4.

Lag

om ändring av 22 och 23 § i äktenskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i äktenskapslagen (234/1929) 22 och 23 §, sådana de lyder, 22 § i lagarna 101/1991 och 1387/2009 samt 23 § i lagarna 411/1987 och 1387/2009, som följer:

Gällande lydelse

22 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av medlingen i familjefrågor ankommer på regionförvaltningsverket som i dessa frågor är underställt social- och hälsovårdsministeriets tillsyn.

I en kommun ska socialnämnden ombesörja anordnandet av medling i familjefrågor. Medling kan dessutom handhas av sådana samfund, sammanslutningar och stiftelser samt enskilda som av regionförvaltningsverket har beviljats tillstånd att bedriva dylik verksamhet.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter och anvisningar om medling i familjefrågor.

23 §

Tillstånd att medla i familjefrågor kan på ansökan beviljas ett samfund, en sammanslutning eller en stiftelse som anses kunna sköta medlingen med yrkesskicklighet. Tillstånd kan på ansökan även beviljas den som är förtrogen med barnskydds- eller familjerådgivningsarbete eller med familjerätt, och som på grundval av tidigare erfarenhet samt sina personliga egenskaper har tillräckliga förutsättningar att verka som medlare. Tillstånd meddelas för viss tid, högst fem år åt gången. Tillståndet kan dras in, om detta anses befogat.

Då regionförvaltningsverket beviljar tillståndet kan det samtidigt utfärda närmare

Föreslagen lydelse

22 §

Den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av medlingen i familjefrågor lyder under social- och hälsovårdsministeriet och hör till de uppgifter som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och på Åland Statens ämbetsverk på Åland* ska sköta.

Landskapen svarar för organiserandet av medling i familjefrågor. Medling kan dessutom tillhandahållas av sådana samfund, sammanslutningar och stiftelser samt enskilda som har beviljats tillstånd att bedriva sådan verksamhet, inom riket av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och på Åland av Statens ämbetsverk på Åland.

Närmare bestämmelser om landskapens skyldigheter när det gäller medling i familjefrågor, medlarnas uppgifter och medlingens innehåll utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

23 §

Tillstånd att medla i familjefrågor kan på ansökan beviljas ett samfund, en sammanslutning eller en stiftelse som anses kunna sköta medlingen med yrkesskicklighet. Tillstånd kan på ansökan även beviljas den som är förtrogen med barnskydds- eller familjerådgivningsarbete eller med familjerätt, och som utifrån tidigare erfarenhet samt sina personliga egenskaper har tillräckliga förutsättningar att verka som medlare. Tillstånd meddelas för viss tid, högst fem år åt gången. Tillståndet kan dras in, om detta anses befogat.

Den *myndighet* som beviljar tillståndet kan samtidigt meddela närmare bestämmelser

föreskrifter om verksamhetsområdet och uppgifterna samt om skyldigheten att till regionförvaltningsverket lämna sådana uppgifter som behövs för övervakningen.

om verksamhetsområdet och uppgifterna samt om skyldigheten att till myndigheten lämna sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

5.

Lag

om ändring av lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) 1-4, 6 och 7 §, sådana de lyder i lag 1389/2009, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Om den som hos någon annan har en fordran på pengar, värdepapper eller handlingar vägrar att ta emot prestationen eller om han till följd av bortavaro eller sjukdom eller av något annat sådant skäl är förhindrad därtill, har gäldenären rätt att hos regionförvaltningsverket deponera det han har att erlægga och därigenom fullgöra sin förpliktelse.

Lag samma vare, om gäldenären inte vet eller bör veta till vem fullgörelsen ska verkställas eller vem av två eller flera som gör anspråk på fullgörelsen som är berättigad till det.

Om en betalningsskyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller en värdeandel, görs deponeringen genom att det i värdeandelsregistret öppnas ett värdeandelskonto på vilket värdeandelarna i fråga noteras. Som kontoinnehavare ska antecknas borgenären, om han är känd, eller "okänd borgenär", och på kontot ska också antecknas den betalningsort som nämns i 2 § 1 mom. samt ett omnämnande av att det är fråga om en betalning som gjorts till befrielse från betalningsskyldighet. Den som för värdeandelsregistret ska genast efter att kontot har öppnats tillställa regionförvaltningsverket på betalningsorten eller, om betalningsorten inte är känd, det regionförvaltningsverk till vars verksamhetsområde Helsingfors stad hör ett meddelande om depositionen. Vad som nedan föreskrivs om regionförvaltningsverket

Föreslagen lydelse

1 §

Om den som hos någon annan har en fordran på pengar, värdepapper eller handlingar vägrar att ta emot prestationen eller om denne till följd av bortavaro eller sjukdom eller av något annat sådant skäl är förhindrad därtill, har gäldenären rätt att hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om platsen för prestationen finns på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* deponera det gäldenären har att erlægga och på så sätt fullgöra sin förpliktelse.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även om gäldenären inte vet eller bör veta till vem fullgörelsen ska verkställas eller vem av två eller flera som gör anspråk på fullgörelsen som är berättigad till den.

Om en fullgörelseskyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller en värdeandel, görs deponeringen genom att det i värdeandelsregistret öppnas ett värdeandelskonto på vilket värdeandelarna i fråga noteras. Som kontoinnehavare ska antecknas borgenären, om borgenären är känd, eller "okänd borgenär", och på kontot ska antecknas betalningsort samt ett omnämnande av att det är fråga om en betalning som gjorts till befrielse från fullgörelseskyldighet. Den som för värdeandelsregistret ska genast efter att kontot har öppnats meddela den myndighet som avses i 1 mom. om depositionen. Vad som nedan föreskrivs om den myndighet som mottagit depositionen tillämpas på den myndighet till vilken meddelandet har sänts. I fråga om överföring av värdeandelar från kontot, meddelande till borgenären och befrielse

tillämpas på det regionförvaltningsverk till vilket meddelandet har sänts. I fråga om avförande av en värdeandel från kontot, meddelande till borgenären och befrielse från fullgörelseskyldighet tillämpas vad som föreskrivs nedan.

2 §

Den som så som nämns i 1 § önskar deponera en betalning ska skriftligen anmäla detta till regionförvaltningsverket på betalningsorten. I anmälan ska nämnas orsaken till yrkandet att fullgöra betalningsskyldigheten genom en deponering samt alla de omständigheter som bör vara kända när deponeringen överläts till den som är berättigad till den.

Gäldenären ska, om det är möjligt, utan dröjsmål lämna meddelande om deponeringen till den som är berättigad till det deponerade eller, om flera gör anspråk på det deponerade, till var och en av dem.

3 §

Gäldenären kan när han gör deponeringen förbehålla sig rätten att få tillbaka deponeringen. Om någon hos regionförvaltningsverket har gjort anspråk på deponeringen, kan den dock inte utan hans samtycke överlämnas till gäldenären, om inte anspråket har avslagits med laga kraft.

4 §

Om orsaken till deponeringen har varit att två eller flera har gjort anspråk på det deponerade, får regionförvaltningsverket inte överlämna det åt någon av dem förrän de har kommit överens om saken eller saken har avgjorts genom en lagakraftvunnen dom.

6 §

Medel som med stöd av denna lag har deponerats hos regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål deponeras i ett kreditinstitut.

från fullgörelseskyldighet tillämpas vad som föreskrivs nedan.

2 §

Den som på det sätt som anges i 1 § önskar deponera en prestation ska skriftligen anmäla detta till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om platsen för prestationen finns på Åland, till Statens ämbetsverk på Åland*. I anmälan ska nämnas orsaken till yrkandet att fullgöra fullgörelseskyldigheten genom en deponering samt alla de omständigheter som bör vara kända när det deponerade överläts till den som är berättigad till det.

Gäldenären ska, om möjligt, utan dröjsmål lämna meddelande om deponeringen till den som är berättigad till det deponerade eller, om flera gör anspråk på det, till var och en av dem.

3 §

Gäldenären kan när deponeringen görs förbehålla sig rätten att få tillbaka det deponerade. Om någon hos *den myndighet som mottagit deponeringen* har gjort anspråk på det deponerade, får det dock inte utan dennes samtycke överlämnas till gäldenären, om inte anspråket har avslagits genom ett lagakraftvunnet avgörande.

4 §

Om orsaken till deponeringen har varit att två eller flera har gjort anspråk på det *som* deponerats, får *den myndighet som mottagit deponeringen* inte överlämna det deponerade till någon av dem förrän de har kommit överens om saken eller saken har avgjorts genom ett lagakraftvunnet avgörande.

6 §

Medel som med stöd av denna lag har deponerats hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller Statens ämbetsverk på

Räntan på de i kreditinstitutet deponerade medlen tillfaller den som får lyfta depositionen. Om det vid regionförvaltningsverket inte finns något säkert förvaringsställe, ska även värdepapper och handlingar förvaras i ett kreditinstitut.

Den avgift som eventuellt tas ut för förvaringen ska betalas av deponenten. Om deponenten försummar betalningen, får det deponerade eller en nödvändig del av det säljas för att avgiften ska kunna betalas.

Åland ska utan dröjsmål deponeras i ett kreditinstitut. Räntan på de i kreditinstitutet deponerade medlen tillfaller den som får lyfta depositionen. Om det vid *den myndighet som mottagit depositionen* inte finns något säkert förvaringsställe, ska även värdepapper och handlingar förvaras i ett kreditinstitut.

Den avgift som eventuellt tas ut för förvaringen ska betalas av deponenten. Om deponenten försummar betalningen, får det deponerade eller en nödvändig del av det säljas för att avgiften ska kunna betalas.

7 §

Om det deponerade inte har givits ut inom tio år från det att deponeringen gjordes, ska deponenten få det tillbaka, även om han inte har förbehållit sig den rätt som nämns i 3 §. Deponenten ska dock inom ett år efter utgången av denna tidsperiod av regionförvaltningsverket kräva att få det deponerade, annars tillfaller deponeringen staten.

Om frågan om rätten till deponeringen är föremål för prövning i domstol eller hos skiljemän när tio år har förflutit från deponeringen, räknas tiden på ett år från det att saken har avgjorts med laga kraft.

7 §

Om det deponerade inte har getts ut inom tio år från det att deponeringen gjordes, ska deponenten få det tillbaka, även om deponenten inte har förbehållit sig den rätt som nämns i 3 §. Deponenten ska dock inom ett år från utgången av denna tidsperiod av *den myndighet som mottagit* deponeringen kräva att få det deponerade, annars tillfaller deponeringen staten.

Om frågan om rätten till deponeringen är föremål för prövning i domstol eller hos skiljemän när tio år har förflutit från deponeringen, räknas tiden på ett år från det att ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet avgörande.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

6.

Lag

om ändring av 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 § i ärvdabalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ärvdabalken (40/1965) 22 kap. 7 § och 25 kap. 8 §, sådana de lyder i lag
1392/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

22 kap

22 kap.

Om verkställighet av legat och ändamålsbestämmelse

Om verkställighet av legat och ändamålsbestämmelse

7 §

7 §

Om verkställandet av en ändamålsbestämmelse har underlåtits, ska var och en som kan ha fördel av att bestämmelsen verkställs samt boutredningsmän, testamentsexekutorer, efterlevande make, liksom även arvingar och universella testamentstagare och arvingars eller universella testamentstagares avkomlingar ha rätt att föra talan därom. En arvinge har rätt till talan även då han eller hon inte äger del i boet.

Om verkställandet av en ändamålsbestämmelse har underlåtits, ska var och en som kan ha fördel av att bestämmelsen verkställs samt boutredningsmän, testamentsexekutorer, efterlevande make, liksom även arvingar och universella testamentstagare och arvingars eller universella testamentstagares avkomlingar ha rätt att föra talan därom. En arvinge har rätt till talan även när han eller hon inte äger del i boet.

Då det är fråga om en bestämmelse för ett allmännyttigt ändamål kan regionförvaltningsverket i det område där verkställigheten huvudsakligen ska ske förordna en lämplig person att föra talan.

När det är fråga om en bestämmelse för ett allmännyttigt ändamål kan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eller, om verkställigheten huvudsakligen ska ske på Åland, Statens ämbetsverk på Åland, förordna en lämplig person att föra talan.

25 kap

25 kap.

Om skifte av gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskap

Om skifte av gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskap

8 §

8 §

Innan ett slutligt arvskifte enligt detta kapitel förrättas ska skiftesmannen, vid behov eller då en delägare i dödsboet yrkar det, inhämta utlåtande av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars område driftscenret för den gårdsbruksenhet som helt eller delvis hör till kvarlåtenskapen är beläget. Utlåtandet ska gälla följande frågor:

Innan ett slutligt arvskifte enligt detta kapitel förrättas ska skiftesmannen, vid behov eller när en delägare i dödsboet yrkar det, inhämta utlåtande av det *landskap* inom vars område driftscenret för den gårdsbruksenhet som helt eller delvis hör till kvarlåtenskapen är beläget. Utlåtandet ska gälla följande frågor:

1) är den gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskapen sådan att odlaren och medlemmarna av hans familj kan få sin huvudsakliga utkomst av den eller utgör de i kvarlåtenskapen ingående lägenheterna och lägenhetsdelarna var för sig eller tillsammans med lägenheter och lägenhetsdelar som ägs av den lämpliga övertagaren av gårdsbruket eller hans make, eller tillsammans med den del som i fall som avses i 1 b § 2 mom. tillhör den efterlevande maken, ett sådant gårdsbrukskomplex att odlaren och medlemmarna av hans familj kan få sin huvudsakliga utkomst av det,

2) har den som önskar att en gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel, som hör till kvarlåtenskapen, i enlighet med detta kapitel ska tas med i hans arvslott tillräckliga yrkesförutsättningar att idka gårdsbruk,

3) vem av flera sådana lämpliga övertagare av gårdsbruk, som önskar att en i kvarlåtenskapen ingående gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel i enlighet med detta kapitel ska tas med i deras arvslotter, har de bästa yrkesförutsättningarna att idka sådant lantbruk som kan komma i fråga,

4) är det med beaktande av 4 § möjligt att i samband med skiftet överlåta områden från en gårdsbruksenhet till andra delägare, samt

5) vilket är det gängse värdet på den gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel som hör till kvarlåtenskapen och vilket är det beräknade värdet enligt 2 §.

Om delägaren inte godkänner närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande, kan han inom en månad från det han bevisligen fick del av detta begära utlåtande av Landsbygdsverket om de omständigheter som nämns i 1 mom. Landsbygdsverket ska sända utlåtandet till den som har begärt det och till skiftesmannen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och Landsbygdsverket ska avge utlåtandena i brådskande ordning.

jande frågor:

1) är den gårdsbruksenhet som hör till kvarlåtenskapen sådan att odlaren och medlemmarna av odlarens familj kan få sin huvudsakliga utkomst av den eller utgör de i kvarlåtenskapen ingående lägenheterna och lägenhetsdelarna var för sig eller tillsammans med lägenheter och lägenhetsdelar som ägs av den lämpliga övertagaren av gårdsbruket eller hans eller hennes make, eller tillsammans med den del som i fall som avses i 1 b § 2 mom. tillhör den efterlevande maken, ett sådant gårdsbrukskomplex att odlaren och medlemmarna av odlarens familj kan få sin huvudsakliga utkomst av det,

2) har den som önskar att en gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel, som hör till kvarlåtenskapen, i enlighet med detta kapitel ska tas med i hans eller hennes arvslott tillräckliga yrkesförutsättningar att idka gårdsbruk,

3) vem av flera sådana lämpliga övertagare av gårdsbruk, som önskar att en i kvarlåtenskapen ingående gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel i enlighet med detta kapitel ska tas med i deras arvslotter, har de bästa yrkesförutsättningarna att idka sådant lantbruk som kan komma i fråga,

4) är det med beaktande av 4 § möjligt att i samband med skiftet överlåta områden från en gårdsbruksenhet till andra delägare, samt

5) vilket är det gängse värdet på den gårdsbruksenhet, lägenhet eller lägenhetsdel som hör till kvarlåtenskapen och vilket är det beräknade värdet enligt 2 §.

Om delägaren inte godkänner *landskapets* utlåtande, kan delägaren inom en månad från det han eller hon bevisligen fick del av detta begära utlåtande av Landsbygdsverket om de omständigheter som nämns i 1 mom. Landsbygdsverket ska sända utlåtandet till den som har begärt det och till skiftesmannen.

Landskapet och Landsbygdsverket ska avge de utlåtanden som avses i denna paragraf skyndsamt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

7.

Lag

om ändring av 41 § i jordlegolagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jordlegolagen (258/1966) 41 §, sådan den lyder i lag 797/1996, som följer:

Gällande lydelse

41 §

Om en tomtlegorätt på grund av inteckning utgör säkerhet för en fordran eller någon annan rättighet, skall inteckningshavaren ha samma rätt till i denna lag avsedd lösen eller ersättning som han annars skulle ha haft till själva pantföremålet. Lösen eller ersättning kan betalas till legotagaren endast i det fall att han har ställt en av inteckningshavaren godkänd säkerhet eller att inteckningshavaren har lämnat sitt samtycke till betalningen. I annat fall skall beloppet deponeras hos länsstyrelsen, som lagligen skall fördela beloppet.

Föreslagen lydelse

41 §

Om en tomtlegorätt på grund av inteckning utgör säkerhet för en fordran eller någon annan rättighet, ska inteckningshavaren ha samma rätt till i denna lag avsedd lösen eller ersättning som inteckningshavaren annars skulle ha haft till själva pantföremålet. Lösen eller ersättning kan betalas till legotagaren endast i det fall att denne har ställt en av inteckningshavaren godkänd säkerhet eller att inteckningshavaren har lämnat sitt samtycke till betalningen. I annat fall ska beloppet deponeras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, som ska fördela beloppet enligt lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

8.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ersättning av statens medel som till följd av frihetsberövande skall betalas till oskyldigt häktad eller dömd (422/1974) 7 §, sådan den lyder i lag 1175/2009, som följer:

Gällande lydelse

7 §

I Statskontorets beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Den som är missnöjd med Statskontorets beslut kan väcka talan mot staten vid tingsrätten i den ordning som gäller för tvistemål. Talan ska väckas inom tre månader från det att sökanden fick del av Statskontorets beslut.

Statens fördel och rätt i ersättningsmål bevakas av Statskontoret, på vars begäran regionförvaltningsverket ska förordna ett ombud att föra statens talan.

Föreslagen lydelse

7 §

I Statskontorets beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Den som är missnöjd med Statskontorets beslut kan väcka talan mot staten vid tingsrätten i den ordning som gäller för tvistemål. Talan ska väckas inom tre månader från det att sökanden fick del av Statskontorets beslut.

Statens rätt och fördel i ersättningsmål bevakas av Statskontoret, på vars begäran Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om talan mot staten väcks vid tingsrätten på Åland, Statens ämbetsverk på Åland ska förordna ett ombud att föra statens talan.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

9.

Lag

om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 8, 52, 68 och 79 §, sådana de lyder, 8 § i lagarna 1110/1982 och 1394/2009, 52 och 79 § i lagarna 1394/2009 och 908/2013 samt 68 § i lag 1394/2009, samt
fogas till lagen en ny 102 a § som följer:

Gällande lydelse

8 §

Ägare av sådan fast egendom och innehavare av sådan nyttjanderätt som inlöses skall, om sökanden inte styrker att dessa skriftligen har samtyckt till inlösningen, innan inlösningstillstånd utfärdas beredas tillfälle att inom utsatt tid avge utlåtande i saken. Denna tid får inte vara kortare än 30 dagar, ej heller längre än 60 dagar, räknat från delgivningen av ansökan.

Kommunen samt, om företaget har regional betydelse, förbunden på landskapsnivå och närings-, trafik- och miljöcentralen ska beredas i 1 mom. avsett tillfälle. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska beredas motsvarande tillfälle också när företaget har avsevärd betydelse för miljövärden.

52 §

Sökanden ska betala ersättning i ett för allt eller, om förskottsersättning har erlagts, betala återstoden av ersättningen inom tre månader, räknat från den tidpunkt då inlösningsbeslutet avkunnades, genom att utbetala ersättningen till ersättningstagaren eller till en av denne angiven penninginrättning eller, om det har bestämts att ersättningen ska deponeras, till regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten är belägen.

Har sökanden anfört besvär över inlösningsbeslutet, får den omtvistade delen av ersättningen deponeras hos regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten är belägen. Angående rätt att betala ersättning genom deponering gäller även lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värde-

Föreslagen lydelse

8 §

Ägare av sådan fast egendom och innehavare av sådan nyttjanderätt som inlöses ska, om sökanden inte styrker att dessa skriftligen har samtyckt till inlösningen, innan inlösningstillstånd utfärdas ges tillfälle att inom utsatt tid avge utlåtande i saken. Denna tid får inte vara kortare än 30 dagar eller längre än 60 dagar, räknat från delgivningen av ansökan.

Kommunen samt, om företaget har regional betydelse, landskapet och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska ges sådant tillfälle som avses i 1 mom.. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska ges motsvarande tillfälle också när företaget har avsevärd betydelse för miljövärden.

52 §

Sökanden ska betala ersättning i ett för allt eller, om förskottsersättning har erlagts, betala återstoden av ersättningen inom tre månader, räknat från den tidpunkt då inlösningsbeslutet avkunnades, genom att utbetala ersättningen till ersättningstagaren eller till en av denne angiven penninginrättning eller, om det har bestämts att ersättningen ska deponeras, till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Har sökanden anfört besvär över inlösningsbeslutet, får den omtvistade delen av ersättningen deponeras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. I fråga om rätt att betala ersättning genom deponering gäller även vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värde-

papper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), nedan deponeringslagen. I fråga om lyftande av en deponerad ersättning föreskrivs i 70 §.

När en ersättning deponeras ska sökanden ge regionförvaltningsverket en kopia av behövliga delar av inlösningsbeslutet.

Sökanden ska utan dröjsmål underrätta Lantmäteriverket om att ersättning har betalats och samtidigt framlägga utredning om detta.

68 §

Har en ersättning deponerats med stöd av 49 §, ska regionförvaltningsverket meddela om deponeringen genom offentlig delgivning, vilken ska publiceras i den officiella tidningen, samt dessutom genom enskild delgivning till varje rättsinnehavare vars adress är känd.

Om en rättsinnehavare önskar utnyttja sin rätt, ska han yrka ersättning inom tre månader från det att han fått kännedom om deponeringen och samtidigt lägga fram en behövlig utredning om sin rätt. Den i yrkandet avsedda ersättningen ska fördelas med iakttagande i tillämpliga delar av vad utsökningsbalken (705/2007) föreskriver om försäljning av utmätt fast egendom samt om redovisning och fördelning av därvid influtna medel. Har fördelning av medel inte yrkats inom föreskriven tid, ska regionförvaltningsverket ofördröjligen betala dem till ersättningstagaren.

Har det bestämts att en förskottersättning ska deponeras så som avses i 64 § för säkerställande av ett snabbt verkställande av tillträdessyn, ska regionförvaltningsverket, innan de åtgärder som föreskrivs i 1 och 2 mom. vidtas, ge ägaren till den egendom som har tagits i besittning tillfälle att lyfta förskottersättningen. Ägaren har rätt att lyfta ersättningen om han visar att utbetalandet till honom inte kränker fordringsägarnas rätt med beaktande av 49 § 2 mom.

papper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), nedan deponeringslagen. *Bestämmelser* om lyftande av en deponerad ersättning finns i 70 §.

När en ersättning deponeras ska sökanden ge Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet en kopia av behövliga delar av inlösningsbeslutet.

Sökanden ska utan dröjsmål underrätta Lantmäteriverket om att ersättning har betalats och samtidigt framlägga utredning om detta.

68 §

Har en ersättning deponerats med stöd av 49 §, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* meddela om deponeringen genom offentlig delgivning, vilken ska publiceras i den officiella tidningen, samt dessutom genom enskild delgivning till varje rättsinnehavare vars adress är känd.

Om en rättsinnehavare önskar utnyttja sin rätt, ska rättsinnehavaren yrka ersättning inom tre månader från det att rättsinnehavaren fick kännedom om deponeringen och samtidigt lägga fram behövlig utredning om sin rätt. Den i yrkandet avsedda ersättningen ska fördelas med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i utsökningsbalken (705/2007) föreskrivs om försäljning av utmätt fast egendom samt om redovisning och fördelning av därvid influtna medel. Har fördelning av medel inte yrkats inom föreskriven tid, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utan dröjsmål betala dem till ersättningstagaren.

Har det bestämts att en förskottersättning ska deponeras så som avses i 64 § för säkerställande av ett snabbt verkställande av tillträdessyn, ska Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, innan de åtgärder som föreskrivs i 1 och 2 mom. vidtas, ge ägaren till den egendom som har tagits i besittning tillfälle att lyfta förskottersättningen. Ägaren har rätt att lyfta ersättningen om ägaren visar att utbetalandet till ägaren inte kränker fordringsägarnas rätt med beaktande av 49 § 2 mom.

79 §

När inlösningen är avslutad ska inskrivningsmyndigheten utan dröjsmål anteckna i lagfarts- och inteckningsregistret att inlösningen är avslutad.

När regionförvaltningsverkets meddelande om fördelningen av ersättningen har inkommit ska inskrivningsmyndigheten, med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt, vidta åtgärder för att göra behövliga anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret.

79 §

När inlösningen är avslutad ska inskrivningsmyndigheten utan dröjsmål anteckna i lagfarts- och inteckningsregistret att inlösningen är avslutad.

När *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* meddelande om fördelningen av ersättningen har inkommit ska inskrivningsmyndigheten, med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt, vidta åtgärder för att göra behövliga anteckningar i lagfarts- och inteckningsregistret.

14 kap.

Särskilda stadganden

102 a §

Vid inlösen av fast egendom på Åland tillämpas det som i 52, 68 och 79 § föreskrivs om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på Statens ämbetsverk på Åland.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

10.

Lag

om ändring av konsumentskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konsumentskyddslagen (38/1978) 2 kap. 18 §, sådan den lyder i lag 1395/2009,
och
ändras 2 kap. 20 §, 7 kap. 51 § och 7 a kap. 33 §, sådana de lyder,
2 kap. 20 § i lagarna 1395/2009 och 133/2013 samt 7 kap. 51 § och 7 a kap. 33 § i lag
851/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 kap.

**Marknadsföring samt förfaranden i
kundrelationer**

**Marknadsföring samt förfaranden i
kundrelationer**

18 §

18 §

Förbud som meddelas av regionförvaltningsverket i vissa ärenden

Förbud som meddelas av regionförvaltningsverket i vissa ärenden

Regionförvaltningsverket kan meddela förbud enligt 16 § i ärenden som gäller förfaranden som strider mot bestämmelserna om prisinformation om bostäder och andra konsumtionsnyttigheter, om lagstridigheten är uppenbar och praxis vid tillämpningen av bestämmelserna är vedertagen i ärenden av denna typ. Regionförvaltningsverkets beslut får inte överklagas genom besvär.

(upphävs)

Näringsidkaren får föra ett i 1 mom. avsett beslut om förbud till marknadsdomstolen för prövning inom fjorton dagar efter det att näringsidkaren har fått del av beslutet. I annat fall står beslutet fast.

Regionförvaltningsverket kan förena sitt förbud med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Innan regionförvaltningsverket meddelar förbud enligt 1 mom. ska det ge näringsidkaren tillfälle att bli hörd.

Vid meddelande av förbud enligt 1 mom. ska regionförvaltningsverket fatta ett skriftligt beslut och se till att det delges parterna

20 §

20 §

Tillsyn

Marknadsföringen och de förfaranden som tillämpas i kundrelationerna övervakas av konsumentombudsmannen när det gäller konsumentskyddet.

Prisinformationen vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter övervakas av konsumentombudsmannen och regionförvaltningsverken.

Bestämmelser om handläggningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i övrigt i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

Tillsyn

Marknadsföringen och de förfaranden som tillämpas i kundrelationerna övervakas av konsumentombudsmannen när det gäller konsumentskyddet.

Bestämmelser om handläggningen av ärenden i marknadsdomstolen finns i övrigt i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

7 kap

Konsumentkrediter

51 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel utövas av konsumentombudsmannen, av *Konkurrens- och konsumentverket och av regionförvaltningsverken såsom myndigheter underställda Konkurrens- och konsumentverket, samt av Finansinspektionen* när kreditgivaren är ett i 4 § 2–5 mom. i lagen om Finansinspektionen

(878/2008) avsett tillsynsobjekt eller en i 5 § i den lagen avsedd annan finansmarknadsaktör.

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. Vid tillsynen över att 15 § iakttas ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar som hänför sig till konsumentkrediter.

7 kap.

Konsumentkrediter

51 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen och av Finansinspektionen när kreditgivaren är en aktör som avses i 4 § 2–5 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. Kommunikationsverket ger på begäran den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över att 15 § iakttas ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar som hänför sig till konsumentkrediter.

7 a kap

**Konsumentkrediter som har samband
med bostadsegendom**

33 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel utövas av *konsumtombudsmannen, av Konkurrens- och konsumentverket och av regionförvaltningsverken* såsom myndigheter underställda Konkurrens- och konsumentverket, samt av Finansinspektionen när kreditgivaren eller kreditförmedlaren är ett i 4 § 2–5 mom. i lagen om Finansinspektionen avsett tillsynsobjekt eller en i 5 § i den lagen avsedd annan finansmarknadsaktör.

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. När efterlevnaden av 7 kap. 15 § övervakas med stöd av 31 § i detta kapitel ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Tillsynsmyndigheterna ska bedriva ändamålsenligt samarbete med de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i ärenden som gäller konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom på de sätt som anges i artiklarna 36 och 37 i direktivet om bostadskrediter. Finansinspektionen är sådan kontaktpunkt som avses i artikel 36 i det direktivet.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar om konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

7 a kap.

**Konsumentkrediter som har samband
med bostadsegendom**

33 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen samt av Finansinspektionen när kreditgivaren eller kreditförmedlaren är en aktör som avses i 4 § 2–5 mom. i lagen om Finansinspektionen eller en i 5 § i den lagen avsedd annan finansmarknadsaktör.

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. När efterlevnaden av 7 kap. 15 § övervakas med stöd av 31 § i detta kapitel ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Tillsynsmyndigheterna ska bedriva ändamålsenligt samarbete med de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i ärenden som gäller konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom på de sätt som anges i artiklarna 36 och 37 i direktivet om bostadskrediter. Finansinspektionen är sådan kontaktpunkt som avses i artikel 36 i det direktivet.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar om konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

11.

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förfarandet vid rådgivande folkomröstningar (571/1987) 2, 4, 6, 8 och 10 §, av dem 4, 6 och 8 § sådana de lyder i lag 715/1998, som följer:

Gällande lydelse

2 §

En folkomröstning kan anordnas i samband med statliga val eller fristående från val.

Beslut om anordnande av folkomröstning i samband med val skall fattas i så god tid att anordnandet av folkomröstningen kan beaktas när åtgärderna för valet vidtas.

4 §

Vid folkomröstning i samband med ett val används det rösträttsregister som upprättas för valet.

För folkomröstning som ordnas fristående från val upprättas över de röstberättigade ett rösträttsregister, om vilket gäller vad vallagen (714/1998) föreskriver om rösträttsregister som upprättas för riksdagsval.

6 §

Valkrets nämnden skall så snart den har fastställt omröstningsresultatet underrätta Helsingfors valkrets nämnd, *länsstyrelsen och de kommunala centralvalnämnderna i valkretsen* om resultatet.

Helsingfors valkrets nämnd fastställer omröstningsresultatet för hela landet och underrättar justitieministeriet om detta. Ministeriet skall publicera resultatet i Finlands författningssamling.

I ett sådant beslut av valkrets nämnden som avses i denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

Föreslagen lydelse

2 §

En folkomröstning kan anordnas i samband med statliga val, *Europaparlamentsval* eller fristående från val.

Beslut om anordnande av folkomröstning i samband med val ska fattas i så god tid att anordnandet av folkomröstningen kan beaktas när åtgärderna för valet vidtas.

4 §

På rösträttsregister som upprättas för folkomröstningar tillämpas bestämmelserna om rösträttsregister i vallagen (714/1998).

6 §

Valkrets nämnden ska så snart den har fastställt omröstningsresultatet underrätta Helsingfors valkrets nämnd om resultatet.

Helsingfors valkrets nämnd fastställer omröstningsresultatet för hela landet och underrättar justitieministeriet om resultatet. Ministeriet ska publicera resultatet i Finlands författningssamling.

I ett sådant beslut av valkrets nämnden som avses i denna paragraf får ändring inte

sökas genom besvär.

8 §

Om kostnaderna för en folkomröstning som anordnas i samband med val gäller 188 § vallagen.

Om en folkomröstning anordnas fristående från val betalas, utöver vad som bestäms i 188 § vallagen, de kommunala centralvalnämndernas, valnämndernas och valbestyrelsernas utgifter för folkomröstningen av statens medel. Justitieministeriet utfärdar närmare föreskrifter om de grunder enligt vilka utgifterna skall ersättas.

10 §

Justitieministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser och anvisningar om tillämpningen av denna lag.

8 §

På kostnaderna för en folkomröstning tillämpas bestämmelserna om kostnader för val i 188 § i vallagen.

Om folkomröstningen hålls i samband med val, ska den engångsersättning som avses i 2 mom. i den paragrafen inte betalas för folkomröstningen.

10 §

Närmare bestämmelser om uppgifterna för de myndigheter som avses i denna lag utfärdas vid behov genom förordning av justitieministeriet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

12.

Lag

om ändring av 5 kap. 7 § i lagen om öppna bolag och kommanditbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988) 5 kap. 7 §, sådan den lyder i lag 1444/2015, som följer:

Gällande lydelse

5 kap.

Likvidation av öppna bolag

7 §

Inlösningstvister

Har ett inlösningsanbud avvisats, men vill den som erbjudit lösen alltså lösa in bolagsandelen, ska han inom 30 dagar från det anbudet avvisades deponera den erbjudna lösensumman hos regionförvaltningsverket på bolagets hemort så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) samt inom 60 dagar från det anbudet avvisades hänskjuta frågan om inlösningsrätten till domstol genom att väcka talan mot den som fått anbudet, annars förfaller inlösningsrätten. Domstolen ska på yrkande av den som erbjudit lösen fastställa inlösningsrätten, lösensumman och övriga villkor.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas om inte annat har överenskommits i bolagsavtalet eller separat.

Föreslagen lydelse

5 kap.

Likvidation av öppna bolag

7 §

Inlösningstvister

Har ett inlösningsanbud avvisats, men vill den som erbjudit lösen alltså lösa in bolagsandelen, ska han eller hon inom 30 dagar från det anbudet avvisades deponera den erbjudna lösensumman hos *Statens tillsänds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) samt inom 60 dagar från det anbudet avvisades hänskjuta frågan om inlösningsrätten till domstol genom att väcka talan mot den som fått anbudet, annars förfaller inlösningsrätten. Domstolen ska på yrkande av den som erbjudit lösen fastställa inlösningsrätten, lösensumman och övriga villkor.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas om inte något annat har överenskommits i bolagsavtalet eller separat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

13.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats (688/1988) 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 965/2001, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Om näringsidkaren har en förfallen fordran på beställaren för arbetet eller förvaringen, har han rätt att ta ut fordran samt ersättning för försäljningskostnaderna ur köpesumman. Har näringsidkaren förfarit med saken på det sätt som sägs i 6 §, skall ett belopp som motsvarar sakens värde dras av från näringsidkarens fordran.

Om försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna är minst 8 euro, skall näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte skall betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. Om nedsättning av betalningen hos länsstyrelsen i vissa fall bestäms särskilt.

Det belopp som nämns i 2 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Föreslagen lydelse

10 §

Om näringsidkaren har en förfallen fordran på beställaren för arbetet eller förvaringen, har näringsidkaren rätt att ta ut fordran samt ersättning för försäljningskostnaderna ur köpesumman. Har näringsidkaren förfarit med saken på det sätt som anges i 6 §, ska ett belopp som motsvarar sakens värde dras av från näringsidkarens fordran.

Om försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna är minst 8 euro, ska näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte ska betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. I fråga om deponering av betalningen hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland* i vissa fall gäller särskilda bestämmelser.

Det belopp som anges i 2 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

14.

Lag

om ändring av hittegodslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hittegodslagen (778/1988) 21 a, 25, 25 a och 25 b §, sådana de lyder i lag 1397/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

21 a §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd

Regionförvaltningsverket ska bevilja en sökande tillstånd att hålla en hittegodsbyrå för hantering av hittegoods som avses i 5 §, om

1) den sökande har rätt att utöva näring i Finland,

2) den sökande inte har försatts i konkurs och, om sökanden är en fysisk person, han eller hon är myndig och har en handlingsbehörighet som inte har begränsats,

3) den sökande har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som uppställs i 21 § 2 mom.

21 a §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska bevilja en sökande tillstånd att hålla en hittegodsbyrå för hantering av hittegoods som avses i 5 §, om

1) den sökande har rätt att utöva näring i Finland,

2) den sökande inte har försatts i konkurs och, om sökanden är en fysisk person, han eller hon är myndig och har en handlingsbehörighet som inte har begränsats,

3) den sökande har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som anges i 21 § 2 mom.

25 §

Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Regionförvaltningsverket har tillsyn över hittegoodsbyråernas verksamhet.

Trots sekretessbestämmelserna ska en hittegodsbyrå på begäran ge regionförvaltningsverket de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Regionförvaltningsverket har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att en ansvarig föreståndares tillförlitlighet ska kunna utredas. I fråga om rätten att få uppgifter ur straffre-

25 §

Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har tillsyn över hittegoodsbyråernas verksamhet.

Trots sekretessbestämmelserna ska en hittegodsbyrå på begäran ge myndigheten de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Myndigheten har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att en ansvarig föreståndares tillförlitlighet ska kunna utredas. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret

gistret bestäms särskilt.

finns i *straffregisterlagen* (770/1993).

25 a §

25 a §

Tvångsmedel

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda en hittegodsbyrå, om den hålls utan tillstånd i strid med denna lag. Om det finns särskilda skäl till detta, kan förbudet också meddelas så att det gäller en person som är anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller gäller någon annan som verkar för dennes räkning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda en hittegodsbyrå, om den hålls utan tillstånd i strid med denna lag. Om det finns särskilda skäl till detta, kan förbudet också meddelas så att det gäller en person som är anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller gäller någon annan som verkar för dennes räkning.

Om hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren försummar en skyldighet som följer av denna lag, får regionförvaltningsverket uppmana hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren att uppfylla sin skyldighet inom en viss tid. Om försummelserna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning, får regionförvaltningsverket förbjuda hittegodsbyråns verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader.

Om hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren försummar en skyldighet som följer av denna lag, får *myndigheten* uppmana hittegodsbyrån eller ansvariga föreståndaren att uppfylla sin skyldighet inom en viss tid. Om försummelserna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning, får *myndigheten* förbjuda hittegodsbyråns verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader.

Regionförvaltningsverket får förelägga vite för att förstärka ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förstärkas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. I fråga om vite gäller i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

Myndigheten får förelägga vite för att förstärka ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förstärkas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. I fråga om vite gäller i övrigt vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

25 b §

25 b §

Återkallande av tillstånd

Återkallande av tillstånd

Regionförvaltningsverket ska återkalla ett tillstånd att hålla en hittegodsbyrå, om

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla ett tillstånd att hålla en hittegodsbyrå, om

1) hittegodsbyrån har upphört med sin verksamhet,

1) hittegodsbyrån har upphört med sin verksamhet,

2) de förutsättningar för tillståndet som anges i 21 a § inte längre uppfylls,

2) de förutsättningar för tillståndet som anges i 21 a § inte längre uppfylls,

3) hittegodsbyrån inte längre har en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som anges i 21 § 2 mom. och hittegodsbyrån inte inom den tidsfrist som regionförvaltningsverket har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller om

3) hittegodsbyrån inte längre har en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som anges i 21 § 2 mom. och hittegodsbyrån inte inom den tidsfrist som *myndigheten* har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller om

4) det i hittegodsbyråns eller den ansvariga föreståndarens verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och

4) det i hittegodsbyråns eller den ansvariga föreståndarens verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och

RP 14/2018 rd

byrån redan tidigare har meddelats ett verk-
samhetsförbud för en viss tid.

byrån redan tidigare har meddelats ett verk-
samhetsförbud för viss tid.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.*

15.

Lag

om ändring av föreningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i föreningslagen (503/1989) 4, 20, 22 och 38 a §, sådana de lyder,
4 och 20 § i lag 1398/2009, 22 § i lag 678/2010 och 38 a § i lagarna 678/2010 och
1210/2015, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Tillståndsplikt

Tillståndsplikt

Föreningar vars verksamhet omfattar övning i bruk av skjutvapen och som inte ska finnas endast för jakt får inte bildas utan tillstånd av regionförvaltningsverket.

Föreningar vars verksamhet omfattar övning i bruk av skjutvapen och som inte ska finnas endast för jakt får inte bildas utan tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, av Statens ämbetsverk på Åland.*

20 §

20 §

Föreningsmöte

Föreningsmöte

Föreningsmöte ska hållas på de tider som bestäms i stadgarna. Om föreningsmöte inte har sammankallats, har varje föreningsmedlem rätt att kräva att möte ska hållas.

Föreningsmöte ska hållas på de tider som bestäms i stadgarna. Om föreningsmöte inte har sammankallats, har varje föreningsmedlem rätt att kräva att möte ska hållas.

Extra föreningsmöte ska hållas då föreningsmötet så beslutar eller styrelsen anser att det finns skäl därtill eller då minst en tiondedel av föreningens röstberättigade medlemmar kräver det för behandling av ett angivet ärende. Om endast föreningar eller enskilda personer och föreningar enligt stadgarna kan vara medlemmar av föreningen, kan i dem bestämmas att den minoritet som kan kräva att extra möte ska hållas är mindre eller större än en tiondedel. I andra föreningsstadgar kan endast tas in bestämmelser om en mindre minoritet.

Extra föreningsmöte ska hållas när föreningsmötet så beslutar eller styrelsen anser att det finns skäl därtill eller när minst en tiondel av föreningens röstberättigade medlemmar kräver det för behandling av ett angivet ärende. Om endast föreningar eller enskilda personer och föreningar enligt stadgarna kan vara medlemmar av föreningen, kan i dem bestämmas att den minoritet som kan kräva att extra möte ska hållas är mindre eller större än en tiondel. I andra föreningsstadgar kan endast tas in bestämmelser om en mindre minoritet.

Krav på att möte ska hållas ska framställas skriftligen till föreningens styrelse. När sty-

Krav på att möte ska hållas ska framställas skriftligen till föreningens styrelse. När sty-

relsen har tagit emot framställningen ska den utan dröjsmål sammankalla mötet. Om mötet inte har sammankallats eller kravet inte har kunnat framställas till styrelsen, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en medlem som krävt att möte ska hållas berättiga medlemmen att sammankalla mötet på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

22 §

Andra sätt att fatta beslut

Om en i stadgarna nämnd fråga ska avgöras i föreningen vid en viss tidpunkt genom särskilda omröstningstillfällen, per post, genom datakommunikation eller med något annat tekniskt hjälpmedel utan att medlemmarna kommer samman till möte, och detta inte har skett, har en föreningsmedlem rätt att skriftligen kräva att styrelsen ska sköta om att beslutsfattandet ordnas. Har styrelsen trots kravet inte ordnat beslutsfattandet eller har kravet inte kunnat framställas till styrelsen, ska regionförvaltningsverket på ansökan av den medlem som krävt att beslutsfattande ska ordnas berättiga medlemmen att ordna omröstningen, poströstningen eller omröstningen med något tekniskt hjälpmedel på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

38 a §

Verksamhetsgranskning

En förening ska ha verksamhetsgranskare, om den inte har revisorer. Om det endast väljs en verksamhetsgranskare, ska det dessutom utses en suppleant och på denne ska bestämmelserna om verksamhetsgranskare tillämpas.

Verksamhetsgranskaren ska vara en fysisk person. Han eller hon ska ha den ekonomiska och juridiska sakkunskap som med hänsyn till föreningens verksamhet behövs för uppgiften. Verksamhetsgranskaren får inte vara omyndig, försatt i konkurs eller ha

relsen har tagit emot framställningen ska den utan dröjsmål sammankalla mötet. Om mötet inte har sammankallats eller kravet inte har kunnat framställas till styrelsen, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* på ansökan av en medlem som krävt att möte ska hållas berättiga medlemmen att sammankalla mötet på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

22 §

Andra sätt att fatta beslut

Om en i stadgarna nämnd fråga ska avgöras i föreningen vid en viss tidpunkt genom särskilda omröstningstillfällen, per post, genom datakommunikation eller med något annat tekniskt hjälpmedel utan att medlemmarna kommer samman till möte, och detta inte har skett, har en föreningsmedlem rätt att skriftligen kräva att styrelsen ska sköta om att beslutsfattandet ordnas. Har styrelsen trots kravet inte ordnat beslutsfattandet eller har kravet inte kunnat framställas till styrelsen, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* på ansökan av den medlem som krävt att beslutsfattande ska ordnas berättiga medlemmen att ordna omröstningen, poströstningen eller omröstningen med något tekniskt hjälpmedel på föreningens bekostnad eller vid vite ålägga styrelsen att göra det.

38 a §

Verksamhetsgranskning

En förening ska ha verksamhetsgranskare, om den inte har revisorer. Om endast en verksamhetsgranskare väljs, ska det dessutom utses en suppleant och på denne ska bestämmelserna om verksamhetsgranskare tillämpas.

Verksamhetsgranskaren ska vara en fysisk person. Han eller hon ska ha den ekonomiska och juridiska sakkunskap som med hänsyn till föreningens verksamhet behövs för uppgiften. Verksamhetsgranskaren får inte vara omyndig, försatt i konkurs eller ha

begränsad handlingsbehörighet. Verksamhetsgranskaren ska vara oberoende vid utförandet av verksamhetsgranskning.

Om det inte har valts någon verksamhetsgranskare i enlighet med denna lag eller föreningens stadgar, ska regionförvaltningsverket på anmälan förordna en verksamhetsgranskare med iakttagande på motsvarande sätt av det som i 2 kap. 8 § 3 och 4 mom. i revisionslagen föreskrivs om förordnande av revisor.

Verksamhetsgranskaren ska granska föreningens ekonomi och förvaltning i den omfattning som föreningens verksamhet förutsätter och lämna en skriftlig verksamhetsgranskningsberättelse till det föreningsmöte eller fullmäktigemöte som beslutar om bokslutet. Om det vid granskningen framkommer att föreningen har orsakats skada eller att det har brutits mot denna lag eller föreningens stadgar, ska det nämnas i granskningsberättelsen.

I fråga om föreningsstyrelsens skyldigheter att bistå verksamhetsgranskarna och i fråga om verksamhetsgranskarnas tystnadsplikt och närvaro vid möten tillämpas bestämmelserna om revisor i 3 kap. 9 och 10 § samt 4 kap. 8 § i revisionslagen.

begränsad handlingsbehörighet. Verksamhetsgranskaren ska vara oberoende vid utförandet av verksamhetsgranskning.

Om det inte har valts någon verksamhetsgranskare i enlighet med denna lag eller i enlighet med föreningens stadgar, ska *Ståtens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Ståtens ämbetsverk på Åland* på anmälan förordna en verksamhetsgranskare med iakttagande på motsvarande sätt av det som i 2 kap. 8 § 3 och 4 mom. i revisionslagen föreskrivs om förordnande av revisor.

Verksamhetsgranskaren ska granska föreningens ekonomi och förvaltning i den omfattning som föreningens verksamhet förutsätter och lämna en skriftlig verksamhetsgranskningsberättelse till det föreningsmöte eller fullmäktigemöte som beslutar om bokslutet. Om det vid granskningen framkommer att föreningen har orsakats skada eller att det har brutits mot denna lag eller mot föreningens stadgar, ska detta nämnas i granskningsberättelsen.

I fråga om föreningsstyrelsens skyldigheter att bistå verksamhetsgranskarna och i fråga om verksamhetsgranskarnas tystnadsplikt och närvaro vid möten tillämpas bestämmelserna om revisor i 3 kap. 9 och 10 § samt 4 kap. 8 § i revisionslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

16.

Lag

om ändring av 10 och 71 § i lagen om företagssanering

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om företagssanering (47/1993) 10 § 4 mom. sådant det lyder i lag 794/1998,
och
ändras 71 § 3 mom., sådant det lyder i lag 365/2017 som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

10 §

Borgenärsdelegation

Borgenärsdelegation

Om gäldenären i sin tjänst regelbundet har minst 50 personer i arbetsförhållande, har arbetskrafts- och näringscentralen på gäldenärens hemort rätt att till borgenärsdelegationen utse en företrädare för arbetskraftsförvaltningen, som får delta i delegationens arbete utan rösträtt. (upphävs)

71 §

71 §

Beslut om att inleda förfarandet

Beslut om att inleda förfarandet

Utredaren ska utan dröjsmål delge beslutet de borgenärer som framgår av gäldenärens ansökan eller utredning samt borgensmän, medgäldenärer och ställare av säkerhet. Om det är fråga om en gäldenär som avses i 10 § 4 mom., ska beslutet även delges närings-, trafik- och miljöcentralen. De utländska borgenärer som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden ska underrättas på det sätt som förordningen förutsätter.

Utredaren ska utan dröjsmål delge beslutet de borgenärer som framgår av gäldenärens ansökan eller utredning samt borgensmän, medgäldenärer och ställare av säkerhet. De utländska borgenärer som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden ska underrättas på det sätt som förordningen förutsätter.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

17.

Lag

om ändring av 4 § i straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 4 § 1 mom. 3 a-punkten, sådan den lyder i lag 733/2014, som följer:

Gällande lydelse

4 §
Ur straffregistret kan oberoende av den sekretessplikt som föreskrivs i 3 § eller i någon annan lag lämnas ut uppgifter om personer

3 a) till Regionförvaltningsverket i Södra Finland för utredning av vilken bakgrund ansvarspersonerna vid de företag har som är rapporteringsskyldiga enligt lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt,

Föreslagen lydelse

4 §
Ur straffregistret kan oberoende av den sekretessplikt som föreskrivs i 3 § eller i någon annan lag lämnas ut uppgifter om personer

3 a) till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för utredning av vilken bakgrund ansvarspersonerna vid de företag har som är rapporteringsskyldiga enligt lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt,

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

18.

Lag

om ändring av 2 kap. i lagen om bostadsköp

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bostadsköp (843/1994) 2 kap. 4, 4 a och 20 §, sådana de lyder,
4 § delvis ändrad i lagarna 795/2005 och 1401/2009, 4 a § i lagarna 795/2005 och
1401/2009 samt 20 § i lag 1401/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap

2 kap.

Köparens skydd under byggnadsfasen

Köparens skydd under byggnadsfasen

4 §

4 §

Deponering av skyddsdokument

Deponering av skyddsdokument

Om ett aktiebolag hos en depositionsbank eller något annat kreditinstitut tar upp en kredit som helt eller delvis ska betalas med medel som tas ut hos aktieägarna efter byggnadsfasen, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara skyddsdokumentet. Om aktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är belägna förvara dokumentet. Också i det senare fallet kan dokumentet förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara skyddsdokumentet ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, på den ort där aktiebolagets byggnader är belägna.

Skyddsdokumentet skall deponeras innan bostadsaktierna bjuds ut till försäljning, om inte något annat stadgas genom förordning beträffande någon av dokumenten. Säkerheter kan dock utan hinder av detta moment ökas under byggnadsfasen enligt 17 §.

Förvararen skall så som närmare stadgas genom förordning utan dröjsmål underrättas om ändringar som gäller skyddsdokumentet eller omständigheter som framgår av dem.

Om ett aktiebolag hos en depositionsbank eller något annat kreditinstitut tar upp en kredit som helt eller delvis ska betalas med medel som tas ut hos aktieägarna efter byggnadsfasen, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara skyddsdokumentet. Om aktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolagets byggnader är belägna på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* förvara dokumentet. Också i det senare fallet kan dokumentet förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara skyddsdokumentet ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, på den ort där aktiebolagets byggnader är belägna.

Skyddsdokumentet ska deponeras innan bostadsaktierna bjuds ut till försäljning, om inte något annat föreskrivs genom förordning för något av dokumenten. Säkerheter kan dock trots bestämmelserna i detta moment ökas under byggnadsfasen enligt 17 §.

Förvararen ska på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning utan dröjsmål underrättas om förändringar som gäller skyddsdokumentet eller omständigheter

som framgår av dem

4 a §

Granskning av skyddsdokumenten och överlämnande av dem efter byggnadsfasen

Den som förvarar skyddsdokumenten skall innan skyddsdokumenten tas emot för förvaring granska att de till sitt innehåll motsvarar de krav som anges genom förordning av statsrådet. En stiftande delägare skall utan dröjsmål underrättas om de fel och brister som upptäcks och ges möjlighet att rätta dem.

Den som förvarar skyddsdokumenten skall under byggnadsfasen övervaka och granska att de säkerheter som avses i 17 § motsvarar uppställda krav samt underrätta stiftande delägare och aktieköpare om de brister som upptäcks i säkerheterna.

Den som förvarar skyddsdokumenten ska också övervaka de köpeavtal som delgetts denne enligt 11 §. När förvararen delgetts köpeavtal för en fjärdedel av bostadslägenheterna och förvararen inte inom en månad efter detta fått del av en i 20 § 1 mom. avsedd kallelse till aktieköparstämma, ska förvararen utan dröjsmål upplysa aktieköparna om köparens rätt att hos regionförvaltningsverket ansöka om ett bemyndigande att sammankalla aktieköparstämma på bolagets bekostnad.

När byggnadsfasen har avslutats skall skyddsdokumenten överlämnas till aktiebolaget.

20 §

Aktieköparstämma

Ett aktiebolags styrelse ska utan dröjsmål sammankalla en aktieköparstämma sedan överlåtelseavtal slutits för minst en fjärdedel av bolagets bostadslägenheter. Aktieköparstämman ska sammankallas med ett rekommenderat brev som sänds till varje köpare eller annars bevisligen. Kallelsen ska sändas för kännedom till den som förvarar skyddsdokumenten. I kallelsen ska anges att aktieköparna har rätt att välja revisor och obser-

4 a §

Granskning av skyddsdokumenten och överlämnande av dem efter byggnadsfasen

Den som förvarar skyddsdokumenten ska innan skyddsdokumenten tas emot för förvaring granska att de till sitt innehåll motsvarar de krav som föreskrivs genom förordning av statsrådet. En stiftande delägare ska utan dröjsmål underrättas om de fel och brister som upptäcks och ges möjlighet att rätta dem.

Den som förvarar skyddsdokumenten ska under byggnadsfasen övervaka och granska att de säkerheter som avses i 17 § motsvarar uppställda krav samt underrätta stiftande delägare och aktieköpare om de brister som upptäcks i säkerheterna.

Den som förvarar skyddsdokumenten ska också övervaka de köpeavtal som delgetts denne enligt 11 §. När förvararen delgetts köpeavtal för en fjärdedel av bostadslägenheterna och förvararen inte inom en månad efter detta fått del av en i 20 § 1 mom. avsedd kallelse till aktieköparstämma, ska förvararen utan dröjsmål upplysa aktieköparna om köparens rätt att hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* ansöka om ett bemyndigande att sammankalla aktieköparstämma på bolagets bekostnad.

När byggnadsfasen har avslutats ska skyddsdokumenten överlämnas till aktiebolaget.

20 §

Aktieköparstämma

Ett aktiebolags styrelse ska utan dröjsmål sammankalla en aktieköparstämma sedan överlåtelseavtal slutits för minst en fjärdedel av bolagets bostadslägenheter. Aktieköparstämman ska sammankallas med ett rekommenderat brev som sänds till varje köpare eller annars bevisligen. Kallelsen ska sändas för kännedom till den som förvarar skyddsdokumenten. I kallelsen ska anges att aktieköparna har rätt att välja revisor och obser-

vatör för byggnadsarbetet och vilka andra ärenden som behandlas vid stämman. Vid aktieköparstämman medför de aktier som berättigar till varje enskild lägenhet en röst. Aktieköparstämma behöver inte hållas i ett delägarbolag.

Om aktieköparstämman inte har sammankallats i föreskriven ordning, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en medlem i bolagets styrelse, en revisor, aktieägare eller aktieköpare bemyndiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad.

vatör för byggnadsarbetet och vilka andra ärenden som behandlas vid stämman. Vid aktieköparstämman medför de aktier som berättigar till varje enskild lägenhet en röst. Aktieköparstämma behöver inte hållas i ett delägarbolag.

Om aktieköparstämman inte har sammankallats på föreskrivet sätt, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om bolaget har sin hemort på Åland, *Statens ämbetsverk på Åland* på ansökan av en medlem i bolagets styrelse, en revisor, aktieägare eller aktieköpare bemyndiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

19.

Lag

om ändring av lagen om bostadsrättsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bostadsrättsföreningar (1072/1994) 19, 51 a, 54 och 66 §, sådana de lyder, 19 och 51 a § i lag 1607/2009 samt 54 och 66 § i lag 1402/2009, som följer:

Gällande lydelse

19 §

Samman kallande av föreningsmöte

Föreningsmötet sammankallas av styrelsen. I det fall som avses i 32 § 3 mom. har en styrelsemedlem rätt att sammankalla mötet. Om ett möte som ska hållas enligt denna lag, stadgarna eller ett beslut av föreningsmötet inte har blivit sammankallat i stadgad ordning, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelsemedlem, disponenten, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en föreningsmedlem berättiga sökanden att sammankalla mötet på föreningens bekostnad.

51 a §

Val av verksamhetsgranskare samt mandat-tid och suppleant för verksamhetsgranskare

En förening ska ha en verksamhetsgranskare som föreningsmötet valt, om föreningen inte har en revisor och om inte annat föreskrivs i stadgarna.

En verksamhetsgranskare ska dock väljas om föreningen inte har en revisor och minst en tiondel av föreningens samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande föreningsmedlemmarna så kräver vid ett ordinarie föreningsmöte eller ett möte där ärendet enligt möteskallelsen ska behandlas. Om föreningen har en revisor får föreningsmötet besluta att välja en verksamhetsgranskare enligt vad som föreskrivs i 24

Föreslagen lydelse

19 §

Samman kallande av föreningsmöte

Föreningsmötet sammankallas av styrelsen. I det fall som avses i 32 § 3 mom. har en styrelsemedlem rätt att sammankalla mötet. Om ett möte som ska hållas enligt denna lag, stadgarna eller ett beslut av föreningsmötet inte har blivit sammankallat *på föreskrivet sätt*, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan* av en styrelsemedlem, disponenten, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en föreningsmedlem berättiga sökanden att sammankalla mötet på föreningens bekostnad.

51 a §

Val av verksamhetsgranskare samt mandat-tid och suppleant för verksamhetsgranskare

En förening ska ha en verksamhetsgranskare som föreningsmötet valt, om föreningen inte har en revisor och om inte något annat anges i stadgarna.

En verksamhetsgranskare ska dock väljas om föreningen inte har en revisor och minst en tiondel av föreningens samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande föreningsmedlemmarna så kräver vid ett ordinarie föreningsmöte eller ett möte där ärendet enligt möteskallelsen ska behandlas. Om föreningen har en revisor får föreningsmötet besluta att välja en verksamhetsgranskare på det sätt som föreskrivs i 24

§.
Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller stadgarna, ska regionförvaltningsverket förordna en verksamhetsgranskare i den ordning som föreskrivs i 53 § 2 mom. om förordnande av revisor.

På mandattiden för verksamhetsgranskare tillämpas bestämmelserna i 52 § om mandattiden för revisor.

Om endast en verksamhetsgranskare väljs, ska dessutom minst en suppleant för verksamhetsgranskaren väljas. På dessa suppleanter tillämpas vad som föreskrivs om verksamhetsgranskare.

54 §

Särskild granskning

En medlem i en bostadsrättsförening kan yrka särskild granskning av föreningens förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Förslag om detta ska läggas fram vid det ordinarie föreningsmötet eller vid det föreningsmöte där ärendet enligt kallelsen till möte ska behandlas. Om förslaget har biträttas av minst en tiondedel av samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande medlemmarna, kan en medlem inom en månad från mötet hos regionförvaltningsverket anhänga om att en granskare förordnas.

Regionförvaltningsverket ska ge föreningens styrelse tillfälle att bli hörd. Om ansökan gäller åtgärder av en viss person, ska även denne ges tillfälle att bli hörd. Ansökan ska bifallas om vägande skäl för en granskning anses föreligga. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera granskare. En granskare har rätt till arvode av föreningen.

På en granskare ska tillämpas vad denna lag och revisionslagen föreskriver om revisor. Föreningsmötet får dock inte skilja granskaren från uppdraget.

Över granskningen ska ett utlåtande ges till föreningsmötet och sändas till de medlemmar som begär det. Disponenten eller

§.
Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller stadgarna, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* förordna en verksamhetsgranskare på det sätt som föreskrivs i 53 § 2 mom. om förordnande av revisor.

På mandattiden för verksamhetsgranskare tillämpas bestämmelserna i 52 § om mandattiden för revisor.

Om endast en verksamhetsgranskare väljs, ska dessutom minst en suppleant för verksamhetsgranskaren väljas. På dessa suppleanter tillämpas vad som föreskrivs om verksamhetsgranskare.

54 §

Särskild granskning

En medlem i en bostadsrättsförening kan yrka särskild granskning av föreningens förvaltning och bokföring avseende en viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Förslag om detta ska läggas fram vid det ordinarie föreningsmötet eller vid det föreningsmöte där ärendet enligt kallelsen till möte ska behandlas. Om förslaget har biträttas av minst en tiondel av samtliga medlemmar eller en tredjedel av de vid mötet närvarande medlemmarna, kan en medlem inom en månad från mötet hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om föreningen har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* anhänga om att en granskare förordnas.

Den myndighet som avses i 1 mom. ska ge föreningens styrelse tillfälle att bli hörd. Om ansökan gäller en viss persons åtgärder, ska även denne ges tillfälle att bli hörd. Ansökan ska bifallas om vägande skäl för en granskning anses föreligga. Myndigheten kan förordna en eller flera granskare. En granskare har rätt till arvode av föreningen.

På en granskare ska tillämpas vad som i denna lag och i revisionslagen föreskrivs om revisor. Föreningsmötet får dock inte skilja granskaren från uppdraget.

Över granskningen ska ett utlåtande ges till föreningsmötet och sändas till de medlemmar som begär det. Disponenten eller

styrelsens ordförande ska se till att medlemmarna under minst en vecka före föreningsmötet har möjlighet att på begäran ta del av utlåtandet. Detta ska hållas framlagt vid föreningsmötet.

66 §

Tillsyn över inlösningsgarantifonden

Statskontoret övervakar den verksamhet som inlösningsgarantifonden bedriver. Statskontoret har rätt att av fonden och dess revisorer få de handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för övervakningen. Garantifonden ska inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång sända statskontoret en kopia av sitt bokslut och revisorernas däröver avgivna revisionsberättelse.

Inlösningsgarantifonden ska lämna statskontoret uppgift om fondens namntecknare samt deras personuppgifter.

Finner statskontoret att garantifondens styrelse har förfarit i strid med lag eller fondens stadgar eller åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, kan statskontoret ålägga styrelsen att vidta åtgärder för att åstadkomma rättelse eller förbjuda att ett felaktigt beslut verkställs. Statskontoret kan förelägga styrelsemedlemmarna vite för att förstärka åläggandet eller förbudet. Vitet döms ut av regionförvaltningsverket på garantifondens hemort.

styrelsens ordförande ska se till att medlemmarna under minst en vecka före föreningsmötet har möjlighet att på begäran ta del av utlåtandet. Detta ska hållas framlagt vid föreningsmötet.

66 §

Tillsyn över inlösningsgarantifonden

Statskontoret övervakar den verksamhet som inlösningsgarantifonden bedriver. Statskontoret har rätt att av fonden och dess revisorer få de handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för övervakningen. Garantifonden ska inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång sända Statskontoret en kopia av sitt bokslut och revisorernas däröver avgivna revisionsberättelse.

Inlösningsgarantifonden ska lämna Statskontoret uppgift om fondens namntecknare samt deras personuppgifter.

Finner Statskontoret att garantifondens styrelse har förfarit i strid med lag eller fondens stadgar eller åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, kan Statskontoret ålägga styrelsen att vidta åtgärder för att åstadkomma rättelse eller förbjuda att ett felaktigt beslut verkställs. Statskontoret kan förelägga styrelsemedlemmarna vite för att förstärka åläggandet eller förbudet. Vitet döms ut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om garantifonden har sin hemort på Åland, av Statens ämbetsverk på Åland.*

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

20.

Lag

om ändring av 11 och 99 § i vallagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vallagen (714/1998) 11 och 99 §, sådana de lyder, 11 § i lag 271/2013 och 99 § i lag 1404/2009, som följer:

Gällande lydelse

11 §

Valkrets nämnd

Regionförvaltningsverket ska i god tid före riksdagsval i varje valkrets som nämns i 5 § tillsätta en valkrets nämnd. Dess mandatperiod varar till dess en ny nämnd är vald. Nämnden tillsätts av det regionförvaltningsverk inom vars område nämnden sammanträder.

Valkrets nämnden består av en ordförande, en vice ordförande och tre andra medlemmar samt fyra ersättare. Både medlemmarna och ersättarna ska i möjligaste mån företräda de i partiregistret införda partier som vid föregående riksdagsval ställt upp kandidater i valkretsen. En medlem eller ersättare som enligt en kandidatansökan som tillställts nämnden har uppställts som kandidat för ett parti eller en valmansförening kan inte delta i nämndens arbete vid valet i fråga.

Helsingfors valkrets nämnd och Nylands valkrets nämnd sammanträder i Helsingfors, Egentliga Finlands valkrets nämnd i Åbo, Satakunta valkrets nämnd i Björneborg, landskapet Ålands valkrets nämnd i Mariehamn, Tavastlands valkrets nämnd i Tavastehus, Birkalands valkrets nämnd i Tammerfors, Sydöstra Finlands valkrets nämnd i S:t Michel, Savolax-Karelens valkrets nämnd i Kuopio, Vasa valkrets nämnd i Vasa, Mellersta Finlands valkrets nämnd i Jyväskylä, Uleåborgs valkrets nämnd i Uleåborg och Lapplands valkrets nämnd i Rovaniemi.

Föreslagen lydelse

11 §

Valkrets nämnd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i god tid före riksdagsval i varje valkrets som nämns i 5 § tillsätta en valkrets nämnd. *Landskapet Ålands valkrets nämnd ska dock tillsättas av Statens ämbetsverk på Åland.* Valkrets nämndens mandatperiod varar till dess en ny nämnd är vald.

Valkrets nämnden består av en ordförande, en vice ordförande och tre andra medlemmar samt fyra ersättare. Både medlemmarna och ersättarna ska i möjligaste mån företräda de i partiregistret införda partier som vid föregående riksdagsval ställt upp kandidater i valkretsen. En medlem eller ersättare som enligt en kandidatansökan som tillställts nämnden har uppställts som kandidat för ett parti eller en valmansförening kan inte delta i nämndens arbete vid valet i fråga.

Helsingfors valkrets nämnd och Nylands valkrets nämnd sammanträder i Helsingfors, Egentliga Finlands valkrets nämnd i Åbo, Satakunta valkrets nämnd i Björneborg, landskapet Ålands valkrets nämnd i Mariehamn, Tavastlands valkrets nämnd i Tavastehus, Birkalands valkrets nämnd i Tammerfors, Sydöstra Finlands valkrets nämnd i S:t Michel, Savolax-Karelens valkrets nämnd i Kuopio, Vasa valkrets nämnd i Vasa, Mellersta Finlands valkrets nämnd i Jyväskylä, Uleåborgs valkrets nämnd i Uleåborg och Lapplands valkrets nämnd i Rovaniemi.

99 §

Förvaring av handlingar och tillbehör

Om räkningen eller behandlingen av röstsedlarna avbryts, ska alla röstsedlar och uträkningar förvaras så att ingen utomstående kommer åt dem.

Efter det att valresultatet har fastställts ska röstsedlarna och ett exemplar av sammanställningen av kandidatlistorna eller av kandidatförteckningen för presidentvalet läggas in i ett omslag som förseglas på det sätt som justitieministeriet bestämmer. De ska förvaras tills närmast följande motsvarande val har förrättats. Uträkningarna ska förvaras som bilaga till protokollet. Valkrets nämnden ska överlämna de handlingar och valtillbehör som den har i sin besittning till regionförvaltningsverket för förvaring.

99 §

Förvaring av handlingar och tillbehör

Om räkningen eller behandlingen av röstsedlarna avbryts, ska alla röstsedlar och uträkningar förvaras så att ingen utomstående kommer åt dem.

Efter det att valresultatet har fastställts ska röstsedlarna och ett exemplar av sammanställningen av kandidatlistorna eller av kandidatförteckningen för presidentvalet läggas in i ett omslag som förseglas på det sätt som justitieministeriet bestämmer. De ska förvaras tills närmast följande motsvarande val har förrättats. Uträkningarna ska förvaras som bilaga till protokollet. Valkrets nämnden ska överlämna de handlingar och valtillbehör som den har i sin besittning till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för förvaring.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

21.

Lag

om ändring av 10 § i språklagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 10 § i språklagen (423/2003) ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

10 §

Individens språkliga rättigheter hos myndigheterna

I kontakter med statliga myndigheter och tvåspråkiga kommunala myndigheter har var och en rätt att använda finska eller svenska. Myndigheterna skall dessutom ordna möjlighet för den som skall höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska.

Hos enspråkiga kommunala myndigheter används kommunens språk, om inte myndigheten på begäran beslutar annorlunda eller något annat föreskrivs på något annat ställe i lag. Var och en har dock rätt att bli hörd på sitt eget språk och att använda sitt eget språk i ärenden som väcks av en myndighet och som direkt gäller grundläggande rättigheter för honom eller henne eller någon som är i hans eller hennes vård eller om myndigheten ålägger honom eller henne någon skyldighet.

Föreslagen lydelse

10 §

Individens språkliga rättigheter hos myndigheterna

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. har var och en rätt att i egen sak använda sitt eget språk, finska eller svenska, hos landskapets myndigheter. Landskapets myndigheter ska dessutom ordna möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska.

22.

Lag

om ändring av 58 § i förvaltningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i förvaltningslagen (434/2003) 58 §, sådan den lyder i lag 1408/2009, som följer:

Gällande lydelse

58 §

Delgivning med myndigheter

Delgivning sker med den myndighet som för talan i ärendet. Om det är oklart vilken myndighet som för statens talan, sker delgivningen med regionförvaltningsverket.

Bevislig delgivning med en kommun ska riktas till kommundirektören eller till ordföranden för det organ som för kommunens talan i ärendet. Delgivningen kan också riktas till någon annan som har rätt att på kommundirektörens eller ordförandens vägnar ta emot tillkännagivanden.

Beträffande delgivning med en enskild som sköter en offentlig förvaltningsuppgift gäller vad som ovan föreskrivs om delgivning med en enskild.

Föreslagen lydelse

58 §

Delgivning med myndigheter

Delgivning sker med den myndighet som för talan i ärendet. Om det är oklart vilken myndighet som för statens talan, sker delgivningen med *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bevislig delgivning med en kommun ska riktas till kommundirektören eller till ordföranden för det organ som för kommunens talan i ärendet. Delgivningen kan också riktas till någon annan som har rätt att på kommundirektörens eller ordförandens vägnar ta emot tillkännagivanden.

Beträffande delgivning med en enskild som sköter en offentlig förvaltningsuppgift gäller vad som ovan föreskrivs om delgivning med en enskild.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

23.

Lag

om ändring av 2 och 27 § i samiska språklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i samiska språklagen (1086/2003) 2 § 1 mom. 3 punkten och 27 §, sådana de lyder,
2 § 1 mom. 3 punkten i lag 1340/2014 och 27 § i lag 1409/2009, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på är

3) de regionförvaltningsverk och närings-, trafik- och miljöcentraler vilkas verksamhetsområde helt eller delvis omfattar de ovan nämnda kommunerna, och organ som är verksamma vid dem,

27 §

Biträden för samiskspråkiga

Vid regionförvaltningsverket, vid närings-, trafik- och miljöcentralen och vid en statlig myndighet inom distrikts- och lokalförvaltningen inom samernas hembygdsområde kan det finnas ett biträde för samiskspråkiga. Bitrådets tjänster är avgiftsfria för kunden.

Föreslagen lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på är

3) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,*

27 §

Biträden för samiskspråkiga

Vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och vid en statlig myndighet inom distrikts- och lokalförvaltningen inom samernas hembygdsområde kan det finnas ett biträde för samiskspråkiga. Bitrådets tjänster är avgiftsfria för kunden.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

24.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om europabolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om europabolag (742/2004) 8 §, sådan den lyder i lag 1410/2009, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Bolagsstämma

En aktieägare i ett europabolag har rätt att få ett ärende upptaget till behandling vid bolagsstämman så som föreskrivs i 5 kap. i aktiebolagslagen.

Regionförvaltningsverket är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en bolagsstämma som ska hållas enligt europabolagsförordningen och som inte har sammankallats i föreskriven ordning.

Föreslagen lydelse

8 §

Bolagsstämma

En aktieägare i ett europabolag har rätt att få ett ärende upptaget till behandling vid bolagsstämman så som föreskrivs i 5 kap. i aktiebolagslagen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en bolagsstämma som ska hållas enligt europabolagsförordningen och som inte har sammankallats på föreskrivet sätt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

25.

Lag

om ändring av aktiebolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i aktiebolagslagen (624/2006) 5 kap. 17 §, 7 kap. 7 § och 18 kap. 11 §, sådana de lyder i lag 1413/2009, som följer

Gällande lydelse

5 kap.

Bolagsstämma

17 §

Sammankallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. I bolagsordningen kan dock bestämmas att förvaltningsrådet sammankallar bolagsstämma.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse borde utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om de gällande bestämmelserna och föreskrifterna om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Regionförvaltningsverkets beslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

Föreslagen lydelse

5 kap.

Bolagsstämma

17 §

Sammankallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. I bolagsordningen kan dock bestämmas att förvaltningsrådet sammankallar bolagsstämma.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse borde utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om de gällande bestämmelserna och föreskrifterna om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Myndighetens beslut får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

7 kap.

Revision och särskild granskning

7 kap.

Revision och särskild granskning

7 §

Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos regionförvaltningsverket på bolagets hemort ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till regionförvaltningsverket ska göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna har biträtt förslaget. I ett publikt aktiebolag med olika slag av aktier kan en sådan ansökan göras, om förslaget har biträtts med minst en tiondel av alla aktier av ett visst slag eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna av detta slag.

Regionförvaltningsverket ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas, om det anses föreligga vägande skäl för granskningen. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande kan verkställas trots att det inte vunnit laga kraft.

7 §

Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos *Statens ämbetsverk på Åland* ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till *myndigheten* ska göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna har biträtt förslaget. I ett publikt aktiebolag med olika slag av aktier kan en sådan ansökan göras, om förslaget har biträtts med minst en tiondel av alla aktier av ett visst slag eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna av detta slag.

Myndigheten ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Myndigheten kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

18 kap.

Inlösen av minoritetsaktier

11 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av

18 kap.

Inlösen av minoritetsaktier

11 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av

rättigheter

Lösenbeloppet ska betalas inom en månad efter det att domen genom vilken lösenbeloppet fastställts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet, om den inte enligt 6 § har övergått redan tidigare.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponering hos regionförvaltningsverket på bolagets hemort så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå det deponerade.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överläts till inlösaren ska det ogiltigförklaras

rättigheter

Lösenbeloppet ska betalas inom en månad från det att domen genom vilken lösenbeloppet fastställts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet, om den inte enligt 6 § har övergått redan tidigare.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponering hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå det deponerade.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överläts till inlösaren ska det ogiltigförklaras.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

26.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om europaandelslag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i europaandelslagen (906/2006) 8 §, sådan den lyder i lag 1416/2009, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Andelsstämma

Vid överförande av andelsstämmans och medlemmarnas beslutanderätt till fullmäktige som väljs av medlemmarna tillämpas lagen om andelslag, om inte annat föreskrivs i europaandelslagsförordningen.

Regionförvaltningsverket är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en andelsstämma som ska hållas enligt europaandelslagsförordningen och som inte har sammankallats inom föreskriven tid.

Föreslagen lydelse

8 §

Andelsstämma

På andelsstämman och på överförande av medlemmarnas beslutanderätt till ett av medlemmarna valt fullmäktige tillämpas lagen om andelslag, om inte annat föreskrivs i europaandelslagsförordningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland är behörig myndighet att behandla en ansökan om sammankallande av en andelsstämma som ska hållas enligt europaandelslagsförordningen och som inte har sammankallats inom föreskriven tid.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

27.

Lag

om ändring av 28 § i lagen om assisterad befruktning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om assisterad befruktning (1237/2006) 28 §, sådan den lyder i lag 1415/2009,
som följer:

Gällande lydelse

28 §

Upphörande med verksamheten

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet ska de handlingar som gäller lagringen av könsceller och embryon överföras för förvaring till en sådan offentlig tjänstetillhandahållare som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har bestämt eller till en privat tjänstetillhandahållare som samtycker till detta. Även det återstående lagret av könsceller eller embryon ska överföras till tjänstetillhandahållaren i fråga, om denne samtycker till detta. Annars ska lagret förintas.

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet, ska de behandlingssamtycken som getts inom den offentliga hälso- och sjukvården överföras till arkivet hos tjänstetillhandahållarens huvudman och de behandlingssamtycken som getts inom den privata hälso- och sjukvården till arkivet hos det regionförvaltningsverk inom vars område tjänsterna har tillhandahållits.

På den som tagit emot lagret eller handlingar som gäller lagret tillämpas denna lags bestämmelser om tjänstetillhandahållarens rättigheter och skyldigheter.

Föreslagen lydelse

28 §

Upphörande med verksamheten

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet ska de handlingar som gäller lagringen av könsceller och embryon överföras för förvaring till en sådan offentlig tjänstetillhandahållare som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har bestämt eller till en privat tjänstetillhandahållare som samtycker till detta. Även det återstående lagret av könsceller eller embryon ska överföras till tjänstetillhandahållaren i fråga, om denne samtycker till detta. Annars ska lagret förintas.

När en tjänstetillhandahållare upphör med sin verksamhet, ska de behandlingssamtycken som getts inom den offentliga hälso- och sjukvården överföras till arkivet hos tjänstetillhandahållarens huvudman och de behandlingssamtycken som getts inom den privata hälso- och sjukvården till arkivet hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

På den som tagit emot lagret eller handlingar som gäller lagret tillämpas bestämmelserna i denna lag om tjänstetillhandahållarens rättigheter och skyldigheter.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

28.

Lag

om ändring av 2 kap. 2 § i utsökningsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i utsökningsbalken (705/2007) 2 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 1161/2013, som följer:

Gällande lydelse

2 kap

Utsökningsgrunder

2 §

Förteckning över utsökningsgrunder

Följande handlingar utgör utsökningsgrunder:

6) beslut av statsrådet, ett ministerium, ett ämbetsverk som hör till statens centralförvaltning eller ett regionförvaltningsverk samt andra förvaltningsbeslut, om beslutet i fråga enligt någon annan lag skall verkställas i den ordning som anges i denna lag.

Föreslagen lydelse

2 kap.

Utsökningsgrunder

2 §

Förteckning över utsökningsgrunder

Följande handlingar utgör utsökningsgrunder:

6) beslut av statsrådet, av ett ministerium, av ett ämbetsverk som hör till statens centralförvaltning eller av *Statens ämbetsverk på Åland* samt andra förvaltningsbeslut, om beslutet i fråga enligt någon annan lag ska verkställas i den ordning som anges i denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

29.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om köpvittnen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om köpvittnen (573/2009) 1 §, sådan den lyder i lag 318/2014, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning

Köpvittnen är

1) cheferna för magistraterna, häradsskrivarna, notarius publicus, polischeferna, biträdande polischeferna, ledande häradsfogdarna, häradsfogdarna och landskapsfogden samt närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmäteringenjörer,

2) de tjänstemän vid Lantmäteriverket och tjänsteinnehavare i kommunerna som enligt 5 § i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan vara förrättningsingenjörer,

3) de tjänstemän och arbetstagare vid beskickningar i utlandet som avses i 33 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999).

Chefen för en magistrat, en polisinrättning och ett utsökningsverk samt en tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket som förordnats särskilt får dessutom förordnas underlydande tjänstemän till köpvittne. En tjänsteman som avgör inskrivningsärenden får dock inte förordnas till köpvittne.

Rätten att vara köpvittne upphör för de personer som avses i 1 och 2 mom. när deras tjänste- eller arbetsavtalsförhållande upphör.

Föreslagen lydelse

1 §

Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning

Köpvittnen är

1) cheferna för magistraterna, häradsskrivarna, notarius publicus, polischeferna, biträdande polischeferna, ledande häradsfogdarna, häradsfogdarna och landskapsfogden,

2) de tjänstemän vid Lantmäteriverket och tjänsteinnehavare i kommunerna som enligt 5 § i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan vara förrättningsingenjörer,

3) de tjänstemän och arbetstagare vid beskickningar i utlandet som avses i 33 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999).

Chefen för en magistrat, en polisinrättning och ett utsökningsverk samt en tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket som förordnats särskilt får dessutom förordnas underlydande tjänstemän till köpvittne. En tjänsteman som avgör inskrivningsärenden får dock inte förordnas till köpvittne.

Rätten att vara köpvittne upphör för de personer som avses i 1 och 2 mom. när deras tjänste- eller arbetsavtalsförhållande upphör.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

30.

Lag

om ändring av lagen om bostadsaktiebolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009) 6 kap. 18 § samt 9 kap. 6 och 13 § som följer:

Gällande lydelse

6 kap.

Bolagsstämma

18 §

Sammankallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. En styrelseledamot har rätt att sammankalla bolagsstämman, om ledamoten har skäl att anta att styrelsen inte längre har några andra ledamöter.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse ska utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om gällande bestämmelser och föreskrifter om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelseledamot, disponenten, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Regionförvaltningsverkets beslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

Föreslagen lydelse

6 kap.

Bolagsstämma

18 §

Sammankallande

Bolagsstämma sammankallas av styrelsen. En styrelseledamot har rätt att sammankalla bolagsstämman, om ledamoten har skäl att anta att styrelsen inte längre har några andra ledamöter.

Om bolagsstämma inte sammankallas trots att en kallelse ska utfärdas enligt lag, bolagsordningen eller bolagsstämmans beslut eller om gällande bestämmelser och föreskrifter om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska *Statens tillsynsmyndighet eller, om bolaget har sin hemort på Åland, Statens arbetsverk på Åland* på ansökan av en styrelseledamot, disponenten, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en aktieägare berättiga sökanden att sammankalla stämman på bolagets bekostnad. Myndighetens beslut får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

9 kap.

Revision, verksamhetsgranskning och

9 kap.

Revision, verksamhetsgranskning och

särskild granskning

6 §

Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid

Ett bolag ska ha en verksamhetsgranskare som bolagsstämman valt, om bolaget inte har någon revisor och om inte annat föreskrivs i bolagsordningen.

En verksamhetsgranskare ska dock alltid väljas, om bolaget inte har någon revisor och aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna begär det vid den ordinarie bolagsstämman eller den bolagsstämma vid vilken ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas.

Val av verksamhetsgranskare förrättas av bolagsstämman. Om bolaget har en revisor, kan bolagsstämman besluta om val av verksamhetsgranskare med sådan majoritet som avses i 6 kap. 26 §. Om flera verksamhetsgranskare ska väljas, kan det föreskrivas i bolagsordningen att en eller vissa av dem, dock inte alla, väljs i någon annan ordning.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller bolagsordningen, ska regionförvaltningsverket förordna en verksamhetsgranskare på det sätt som i 5 § 2 mom. föreskrivs om förordnande av revisor.

På en verksamhetsgranskares mandattid ska bestämmelserna om en revisors mandattid i 4 § tillämpas

13 §

Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos regionförvaltningsverket på bolagets hemort ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till regionförvaltningsverket ska göras inom

särskild granskning

6 §

Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid

Ett bolag ska ha en verksamhetsgranskare som bolagsstämman valt, om bolaget inte har någon revisor och om inte något annat anges i bolagsordningen.

En verksamhetsgranskare ska dock alltid väljas, om bolaget inte har någon revisor och aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna begär det vid den ordinarie bolagsstämman eller den bolagsstämma vid vilken ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas.

Val av verksamhetsgranskare förrättas av bolagsstämman. Om bolaget har en revisor, kan bolagsstämman besluta om val av verksamhetsgranskare med sådan majoritet som avses i 6 kap. 26 §. Om flera verksamhetsgranskare ska väljas, kan det i bolagsordningen anges att en eller vissa av dem, dock inte alla, väljs på något annat sätt.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller bolagsordningen, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om bolaget har sin hemort på Åland, *Statens ämbetsverk på Åland* förordna en verksamhetsgranskare på det sätt som föreskrivs i 5 § 2 mom. om förordnande av revisor.

På en verksamhetsgranskares mandattid ska bestämmelserna om en revisors mandattid i 4 § tillämpas.

13 §

Beslut om särskild granskning

En aktieägare kan hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om bolaget har sin hemort på Åland, hos *Statens ämbetsverk på Åland* ansöka om särskild granskning av bolagets förvaltning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på bolagsstämman och biträtts så

en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna har biträtt förslaget.

Regionförvaltningsverket ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas, om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande kan verkställas trots att det inte har vunnit laga kraft.

som avses i 2 mom. Ansökan till *myndigheten* ska göras inom en månad från bolagsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie bolagsstämman eller på den bolagsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. En förutsättning för ansökan är att aktieägare med minst en tiondel av alla aktier eller med en tredjedel av de vid stämman företrädde aktierna har biträtt förslaget.

Myndigheten ska höra bolagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. *Myndigheten* kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

31.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen (587/2011) 1 kap. 7 §, 3 kap. 11 § 1 mom., 14 § 1 och 4 mom., 15 § 1 och 2 mom., 20 § 3 mom. och 21 § 4 mom., 4 kap. 11 § 1 mom., 5 kap. 22 § 2 mom., 24 § 1 mom., 30 § 2 mom., 31 § 1 mom., 33 § 2 mom., 37 § och 39 § 1 och 2 mom., 6 kap. 3 §, 7 kap. 10 § 1 mom., 9 kap. 10 §, 19 § 1 mom., 20 § 2 och 3 mom. och 21 §, 11 kap. 6 § 1 och 2 mom., 9 §, 20 § 1 och 2 mom. och 22 § 2 mom., 12 kap. 8 §, 10 § 2 mom., och 11 § 4 mom., 13 kap. 16 § 3 mom., 18 § och 19 § 1 mom., 14 kap. 5 § 1 mom., 9 och 14 §, 15 kap. 1 a och 2 § samt 7 § 2 mom., 16 kap. 5 §, 17 kap. 5 § 4 mom. samt 7 § 3 mom., 18 kap. 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 3 a §, 4 § 1 och 3 mom., 5 §, 6 § 1 mom. och 10 § samt 12 § 1 och 2 mom. samt 19 kap. 7 § 1, 2 och 4 mom., 9 § och 16 § 3 mom.,

av dem 3 kap. 11 § 1 mom. och 18 kap. 12 § 1 mom. sådana de lyder i lag 611/2017, 3 kap. 21 § 4 mom. samt 18 kap. 3 a § och 4 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1193/2013 och 15 kap. 1 a § sådan den lyder i lag 975/2017, som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Myndigheter

Regionförvaltningsverket är den tillståndsmyndighet som avses i denna lag. I 5 kap. föreskrivs om den kommunala miljövårdsmyndighetens och dikningsförrättnings behörighet i dikningsärenden.

Närings-, trafik- och miljöcentralen (statlig tillsynsmyndighet) och den kommunala miljövårdsmyndigheten är de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag.

I denna lag avses med fiskerimyndighet det ansvarsområde inom närings-, trafik- och miljöcentralen som handlägger fiskerifrågor.

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Myndigheter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är den tillståndsmyndighet och statliga tillsynsmyndighet som avses i denna lag. Myndigheten har dessutom i uppgift att bevaka allmänt intresse i vattenhushållningsärenden.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten är den kommunala tillsynsmyndighet som avses i denna lag. I 5 kap. föreskrivs om den kommunala miljövårdsmyndighetens och dikningsförrättnings behörighet i dikningsärenden.

Landskapet är myndighet i vattenhushållningsärenden och fiskeriärenden i fråga om uppgifter som föreskrivits för landskapet och bevakar allmänt intresse i dessa ärenden.

3 kap.

Tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt

11 §

Kontrollskyldighet

I tillståndet ska tillståndshavaren vid behov åläggas att kontrollera hur projektet genomförs och vilka konsekvenser det har. Tillståndsmyndigheten eller, på dess förordnande, den statliga tillsynsmyndigheten eller fiskerimyndigheten kan ålägga flera tillståndshavare att gemensamt kontrollera konsekvenserna av sina verksamheter (samordnad recipientkontroll) eller för kontrollen av verksamheten godkänna deltagande i övervakningen inom området. Den samordnade recipientkontrollen kan även gälla kontroll som grundar sig på miljöskyddslagen och denna lag. I beslut om kontroll kan en tillståndshavare beviljas rätt att utföra kontroll och placera anordningar och anläggningar som kontrollen kräver på annans område. Bestämmelser om ersättning av förlust av förmån till följd av kontrollen finns i 13 kap.

3 kap.

Tillståndspliktiga vattenhushållningsprojekt

11 §

Kontrollskyldighet

I tillståndet ska tillståndshavaren vid behov åläggas att kontrollera hur projektet genomförs och vilka konsekvenser det har. Tillståndsmyndigheten, *den statliga tillsynsmyndigheten eller, på tillståndsmyndighetens förordnande landskapet i fråga om fiskeriärenden*, kan ålägga flera tillståndshavare att gemensamt kontrollera konsekvenserna av sina verksamheter (*samordnad recipientkontroll*) eller för kontrollen av verksamheten godkänna deltagande i övervakningen inom området. Den samordnade recipientkontrollen kan även gälla kontroll som grundar sig på miljöskyddslagen och denna lag. I beslut om kontroll kan en tillståndshavare beviljas rätt att utföra kontroll och placera anordningar och anläggningar som kontrollen kräver på annans område. Bestämmelser om ersättning av förlust av förmån till följd av kontrollen finns i 13 kap.

14 §

Fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

Om ett vattenhushållningsprojekt orsakar skada på fiskbeståndet eller fisket, ska den projektansvarige åläggas att vidta åtgärder för att förebygga eller minska skadan (*fiskevårdsskyldighet*) eller att betala fiskerimyndigheten en avgift som motsvarar de skäligen kostnaderna för dessa åtgärder (*fiskerihushållningsavgift*).

Fiskerihushållningsavgiften ska användas till planering och genomförande av åtgärder enligt 1 mom. och till uppföljning av resultatet av dem inom det vattenområde där projektet har skadliga verkningar. Tillståndsmyndigheten kan meddela fiskerimyndigheten föreskrifter om hur avgiften ska användas.

14 §

Fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

Om ett vattenhushållningsprojekt orsakar skada på fiskbeståndet eller fisket, ska den projektansvarige åläggas att vidta åtgärder för att förebygga eller minska skadan (*fiskevårdsskyldighet*) eller att betala *landskapet* en avgift som motsvarar de skäligen kostnaderna för dessa åtgärder (*fiskerihushållningsavgift*).

Fiskerihushållningsavgiften ska användas till planering och genomförande av åtgärder enligt 1 mom. och till uppföljning av resultatet av dem inom det vattenområde där projektet har skadliga verkningar. Tillståndsmyndigheten kan meddela *landskapet* föreskrifter om hur avgiften ska användas.

15 §

Plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och plan för användning av fiskerihushållningsavgift

Den projektansvarige ska göra upp en detaljerad plan för hur den fiskevårdsskyldighet som anges i tillståndet ska fullgöras (plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet). Fiskerimyndigheten ska godkänna planen. Ingen plan behöver dock göras upp, om fiskevårdsskyldigheten är ringa och dess innehåll anges i detalj i tillståndet.

Fiskerimyndigheten ska fastställa en plan som specificerar de åtgärder som ska bekostas med fiskerihushållningsavgiften (plan för användning av fiskerihushållningsavgift). Om flera fiskerihushållningsavgifter har påförts för förebyggande av olägenheter på samma vattenområde, kan det göras upp en gemensam plan för användningen av avgifterna.

15 §

Plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och plan för användning av fiskerihushållningsavgift

Den projektansvarige ska göra upp en detaljerad plan för hur den fiskevårdsskyldighet som anges i tillståndet ska fullgöras (*plan för fullgörande av fiskevårdsskyldighet*). Landskapet ska godkänna planen. Ingen plan behöver dock göras upp, om fiskevårdsskyldigheten är ringa och dess innehåll anges i detalj i tillståndet.

Landskapet ska fastställa en plan som specificerar de åtgärder som ska bekostas med fiskerihushållningsavgiften (*plan för användning av fiskerihushållningsavgift*). Om flera fiskerihushållningsavgifter har påförts för förebyggande av olägenheter på samma vattenområde, kan det göras upp en gemensam plan för användningen av avgifterna.

20 §

Översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid

Tillståndsmyndigheten ska i tillämpliga delar behandla ärendet som en tillståndsansökan. Om tillståndshavaren inte har gjort ansökan inom utsatt tid, kan tillståndsmyndigheten på ansökan av den statliga tillsynsmyndigheten eller av någon som lider skada eller olägenhet bestämma att tillståndet ska upphöra att gälla och i samband med detta meddela behövliga bestämmelser.

20 §

Översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid

Vid behandlingen av ärenden som gäller översyn av tillståndsvillkoren inom en viss tid iakttas vad som föreskrivs om behandling av tillståndsansökningar. Om tillståndshavaren inte har gjort ansökan inom utsatt tid, kan tillståndsmyndigheten på den statliga tillsynsmyndighetens initiativ eller på ansökan av landskapet eller av någon som lider skada eller olägenhet bestämma att tillståndet ska upphöra att gälla och i samband med detta meddela behövliga bestämmelser.

21 §

Annan översyn av tillståndsvillkoren och meddelande av nya villkor

En ansökan om att tillståndsvillkoren ska

21 §

Annan översyn av tillståndsvillkoren och meddelande av nya villkor

En ansökan om att tillståndsvillkoren ska

ses över eller nya villkor meddelas med stöd av 1 mom. 1–3 punkten kan göras av en innehavare av en enskild förmån som drabbas av skadliga verkningar, kommunen, tillsynsmyndigheten eller den myndighet som bevakar ett allmänt intresse i ärendet. En ansökan med stöd av 1 mom. 4 punkten kan göras av den statliga tillsynsmyndigheten med beaktande av vad som föreskrivs i 18 kap. 3 a §. Tillståndsmyndigheten ska i tillämpliga delar behandla ärendet som en tillståndsansökan.

ses över eller nya villkor meddelas med stöd av 1 mom. 1–3 punkten kan göras av en innehavare av en enskild förmån som drabbas av skadliga verkningar, kommunen, tillsynsmyndigheten, *landskapet* eller den myndighet som bevakar ett allmänt intresse i ärendet. En ansökan med stöd av 1 mom. 4 punkten kan göras av landskapet med beaktande av vad som föreskrivs i 18 kap. 3 a §. Vid behandlingen av ärendet iakttas vad som föreskrivs om behandling av tillståndsansökningar.

4 kap.

Uttag av vatten

11 §

Skyddsområde för en vattentäkt

Tillståndsmyndigheten kan i ett beslut om uttag av vatten eller separat förordna att ett område kring en grundvattentäkt ska vara skyddsområde. Ett skyddsområde kan fastställas, om det är nödvändigt att begränsa användningen av området för att trygga vattenkvaliteten eller grundvattenförekomstens avkastningsförmåga. Skyddsområdet får inte göras större än nödvändigt. Yrkandet eller ansökan om att ett skyddsområde ska fastställas kan göras av den projektansvarige, tillsynsmyndigheten eller en part.

4 kap.

Uttag av vatten

11 §

Skyddsområde för en vattentäkt

Tillståndsmyndigheten kan i ett beslut om uttag av vatten eller separat förordna att ett område kring en grundvattentäkt ska vara skyddsområde. Ett skyddsområde kan fastställas, om det är nödvändigt att begränsa användningen av området för att trygga vattenkvaliteten eller grundvattenförekomstens avkastningsförmåga. Skyddsområdet får inte göras större än nödvändigt. Ansökan eller yrkande om att ett skyddsområde ska fastställas kan göras av den projektansvarige, *en part, tillsynsmyndigheten eller landskapet*.

5 kap.

Dikning

22 §

Dikningssammanslutning

En sammanslutning kan under de förutsätt-

5 kap.

Dikning

22 §

Dikningssammanslutning

En sammanslutning kan under de förutsätt-
1084

ningar som anges i 1 mom. bildas också på yrkande av tillsynsmyndigheten, om nyttotagarna inte har vidtagit åtgärder för att bilda en sammanslutning och en sådan fortfarande ska anses nödvändig för skötseln av angelägenheter som beror på dikningen.

ningar som anges i 1 mom. bildas också på yrkande av tillsynsmyndigheten eller *landskapet*, om nyttotagarna inte har vidtagit åtgärder för att bilda en sammanslutning och en sådan fortfarande ska anses nödvändig för skötseln av angelägenheter som beror på dikningen.

24 §

Bildande av dikningssammanslutning och sammanslutningens stadgar

En dikningssammanslutning ska bildas när ett dikningsärende behandlas av tillståndsmyndigheten eller vid en dikningsförrättning, om inte nyttotagarna avtalar något annat om bildandet. Om en dikningssammanslutning med stöd av 22 § 2 mom. bildas på yrkande av tillsynsmyndigheten, ska ärendet avgöras vid en dikningsförrättning.

24 §

Bildande av dikningssammanslutning och sammanslutningens stadgar

En dikningssammanslutning ska bildas när ett dikningsärende behandlas av tillståndsmyndigheten eller vid en dikningsförrättning, om inte nyttotagarna avtalar något annat om bildandet. Om en dikningssammanslutning med stöd av 22 § 2 mom. bildas på yrkande av tillsynsmyndigheten eller *landskapet*, ska ärendet avgöras vid en dikningsförrättning.

30 §

Fastighetspant

När ett beslut om ett dikningsärende har meddelats ska tillståndsmyndigheten anmäla de betalningsandelar som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten och räntan på dem till inskrivningsmyndigheten för införande i lagfarts- och inteckningsregistret. Om ändring söks i ett beslut som gäller en betalningsandel, ska tillståndsmyndigheten utan dröjsmål underrätta inskrivningsmyndigheten om detta. Tillståndsmyndigheten ska också underrätta inskrivningsmyndigheten om ett avgörande i ärendet, sedan avgörandet har vunnit laga kraft. Det som i denna paragraf föreskrivs om tillståndsmyndigheten ska tillämpas på den statliga tillsynsmyndigheten, om ärendet har avgjorts vid en dikningsförrättning.

30 §

Fastighetspant

När ett beslut om ett dikningsärende har meddelats ska tillståndsmyndigheten anmäla de betalningsandelar som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten och räntan på dem till inskrivningsmyndigheten för införande i lagfarts- och inteckningsregistret. Om ändring söks i ett beslut som gäller en betalningsandel, ska tillståndsmyndigheten utan dröjsmål underrätta inskrivningsmyndigheten om detta. Tillståndsmyndigheten ska också underrätta inskrivningsmyndigheten om ett avgörande i ärendet, sedan avgörandet har vunnit laga kraft. Det som i denna paragraf föreskrivs om tillståndsmyndigheten ska tillämpas på *landskapet*, om ärendet har avgjorts vid en dikningsförrättning.

31 §

31 §

Hur en dikningsförrättning inleds

Dikningsförrättning ska sökas skriftligen hos den behöriga statliga tillsynsmyndigheten. Den myndigheten ska förordna en anställd inom miljöförvaltningen som handlar under tjänsteansvar och har tillräcklig sakkunskap (förrättningsman) att hålla dikningsförrättningen. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för förrättningsmän får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Hur en dikningsförrättning inleds

Dikningsförrättning ska sökas skriftligen hos *landskapet*. Landskapet ska förordna en anställd inom landskapet som handlar under tjänsteansvar och har tillräcklig sakkunskap (förrättningsman) att hålla dikningsförrättningen. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för förrättningsmän får utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Förrättningssammanträde

Förrättningsmannen ska kalla dem till förrättningssammanträdet vars rätt eller fördel dikningsärendet kan gälla. Förrättningsmannen ska ge den statliga tillsynsmyndigheten, fiskerimyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten tillfälle att ge ett utlåtande om dikningsprojektet.

33 §

Förrättningssammanträde

Förrättningsmannen ska kalla dem till förrättningssammanträdet vars rätt eller fördel dikningsärendet kan gälla. Förrättningsmannen ska ge den statliga tillsynsmyndigheten, *landskapet* och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten tillfälle att ge ett utlåtande om dikningsprojektet.

37 §

Meddelande av beslut vid en dikningsförrättning

Beslutet vid en dikningsförrättning ska meddelas inom 30 dagar från förrättningssammanträdet eller slutsammanträdet, om inte den statliga tillsynsmyndigheten förlänger tiden av särskilda skäl. Beslutet meddelas den dag som anges i en kungörelse som sätts upp på den statliga tillsynsmyndighetens anslagstavla, och det anses ha kommit till parternas kännedom den dagen.

De som saken gäller ska dessutom underättas om beslutet under känd postadress. Beslutet ska lämnas till sökanden och en kopia av beslutet till andra parter som begärt det. En kopia av beslutet ska också sändas till miljöförvaltningsmyndigheterna i de berörda kommunerna, den statliga tillsynsmyndigheten och fiskerimyndigheten.

37 §

Meddelande av beslut vid en dikningsförrättning

Beslutet vid en dikningsförrättning ska meddelas inom 30 dagar från förrättningssammanträdet eller slutsammanträdet, om inte *landskapet* förlänger tiden av särskilda skäl. Beslutet meddelas den dag som anges i en kungörelse som sätts upp på landskapets anslagstavla, och det anses ha kommit till parternas kännedom den dagen.

De som saken gäller ska dessutom underättas om beslutet under känd postadress. Beslutet ska lämnas till sökanden och en kopia av beslutet till andra parter som begärt det. En kopia av beslutet ska också sändas till miljöförvaltningsmyndigheterna i de berörda kommunerna, den statliga tillsynsmyndigheten och *landskapet*.

39 §

Kostnader för dikningsförrättningar

Kostnaderna för en dikningsförrättning ska betalas av sökanden. Som kostnader för en dikningsförrättning räknas kostnaderna för att hålla sammanträden och arvoden till gode män och biträdande personal. Dagtraktamenten och resekostnadsersättningar till förrättningsmän betalas av statsmedel.

Om tillståndsmyndigheten eller förrättningsmannen vid dikningsförrättningen inhämtar en dikningsplan eller om den plan som sökanden eller någon annan nyttotagare lägger fram fordrar betydande kompletteringar, ska sökanden betala de kostnader som dessa orsakat staten. Bestämmelser om beloppet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

39 §

Kostnader för dikningsförrättningar

Kostnaderna för en dikningsförrättning ska betalas av sökanden. Som kostnader för en dikningsförrättning räknas kostnaderna för att hålla sammanträden och arvoden till gode män och biträdande personal. Dagtraktamenten och resekostnadsersättningar till förrättningsmän betalas av *landskapets* medel.

Om tillståndsmyndigheten eller förrättningsmannen vid dikningsförrättningen inhämtar en dikningsplan eller om den plan som sökanden eller någon annan nyttotagare lägger fram fordrar betydande kompletteringar, ska sökanden betala de kostnader som dessa orsakat landskapet. Bestämmelser om de belopp som ska tas ut till staten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). *Avgifter som landskapet tar ut får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som landskapet godkänner.*

6 kap.

Bestående ändring av medelvattenståndet

3 §

Tillståndssökande

Tillstånd till sänkning eller höjning av medelvattenståndet kan sökas av

- 1) en fastighetsägare som har sådan enskild nytta av projektet som avses i 2 §,
- 2) en sammanslutning som nyttotagarna har bildat med stöd av denna lag,
- 3) ett samfällt vattenområdes delägare eller delägarlag,
- 4) en berörd statlig myndighet, eller

6 kap.

Bestående ändring av medelvattenståndet

3 §

Tillståndssökande

Tillstånd till sänkning eller höjning av medelvattenståndet kan sökas av

- 1) en fastighetsägare som har sådan enskild nytta av projektet som avses i 2 §,
- 2) en sammanslutning som nyttotagarna har bildat med stöd av denna lag,
- 3) ett samfällt vattenområdes delägare eller delägarlag,

5) en kommun.

4) en berörd statlig myndighet,
5) ett *landskap*, eller
6) en kommun.

7 kap.

Vattenreglering

10 §

En utomstående nyttotagares ansvar för regleringskostnaderna

Tillståndsmyndigheten kan i sitt tillståndsbeslut på ansökan ålägga en nyttotagare som inte vill delta i ett regleringsprojekt att delta i kostnaderna för projektet. Staten betraktas inte som nyttotagare, om inte regleringen medför omedelbar nytta för statens egendom eller för ett statligt regleringsprojekt.

7 kap.

Vattenreglering

10 §

En utomstående nyttotagares ansvar för regleringskostnaderna

Tillståndsmyndigheten kan i ett tillståndsbeslut på ansökan ålägga en nyttotagare som inte vill delta i ett regleringsprojekt att delta i kostnaderna för projektet. Staten eller *landskapet* betraktas inte som nyttotagare, om inte regleringen medför omedelbar nytta för deras egendom eller, i fråga om ett *landskap*, för dess regleringsprojekt.

9 kap

Timmerflottning

10 §

Avlägsnande av sjunkvirke som orsakar olägenheter

Tillståndsmyndigheten kan ålägga en flottare att rensa vattendraget från virke som blivit kvar efter flottningen och som sjunkit eller håller på att sjunka eller från flottningsförnödenheter, om virket eller förnödenheterna orsakar olägenhet vid användningen av vattendraget. Om flottaren inte längre finns, kan föreläggandet riktas till den som senast har bedrivit flottning i vattendraget. Den statliga tillsynsmyndigheten eller någon som har olägenhet av förhållandena kan ansöka om att flottaren ska åläggas att rensa vattendra-

9 kap.

Timmerflottning

10 §

Avlägsnande av sjunkvirke som orsakar olägenheter

Tillståndsmyndigheten kan ålägga en flottare att rensa vattendraget från virke som blivit kvar efter flottningen och som sjunkit eller håller på att sjunka eller från flottningsförnödenheter, om virket eller förnödenheterna orsakar olägenhet vid användningen av vattendraget. Om flottaren inte längre finns, kan föreläggandet riktas till den som senast har bedrivit flottning i vattendraget. *Landskapet eller någon som har olägenhet av förhållandena kan ansöka om att flottaren ska åläggas att rensa vattendraget.* Ärendet kan

get. Vid behandlingen av ärendet ska 14 kap. iakttas i tillämpliga delar.

Om flottningen har upphört och det inte längre finns någon fungerande flottningssammanslutning, kan den statliga tillsynsmyndigheten oberoende av 1 mom. rensa vattendraget från sjunkvirke och andra flottningsrester som orsakar fara eller olägenhet, förutsatt att åtgärden inte ger upphov till sådana förändringar eller har sådana följder som avses i 3 kap. 2 §.

Om den statliga tillsynsmyndigheten har rensat vattendraget med stöd av 1 eller 2 mom., övergår det virke som lyfts upp ur vattendraget i statens ägo.

också inledas på initiativ av den statliga tillsynsmyndigheten. Vid behandlingen av ärendet ska bestämmelserna i 14 kap. iakttas.

Om flottningen har upphört och det inte längre finns någon fungerande flottningssammanslutning, kan *landskapet* oberoende av 1 mom. rensa vattendraget från sjunkvirke och andra flottningsrester som orsakar fara eller olägenhet, förutsatt att åtgärden inte ger upphov till sådana förändringar eller har sådana följder som avses i 3 kap. 2 §.

Om *landskapet* har rensat vattendraget med stöd av 1 eller 2 mom., övergår det virke som lyfts upp ur vattendraget i landskapets ägo.

19 §

Upplösning av en flottningssammanslutning

En flottningssammanslutning ska upplösas när det inte längre bedrivs samfällad flottning i ett vattendrag eller en viss del av ett vattendrag. Om sammanslutningens styrelse inte inom fem år efter det att flottningen upphört har vidtagit åtgärder som är nödvändiga för att upplösa sammanslutningen, ska den statliga tillsynsmyndigheten ansöka hos tillståndsmyndigheten om att flottningssammanslutningen ska upplösas och att styrelsen ska åläggas att vidta behövliga åtgärder eller att likvidatorer ska utses. Även den styrelse som är verksam eller senast varit verksam för flottningssammanslutningen kan framställa ansökan om att sammanslutningen ska upplösas och likvidatorer utses. Likvidatorerna kan vara en eller flera beroende på hur omfattande uppgiften är. I sin uppgift har likvidatorerna samma befogenheter som styrelsen för flottningssammanslutningen.

20 §

Likvidationsåtgärder

De medel som försäljningen av flottningssammanslutningens egendom ger ska använ-

19 §

Upplösning av en flottningssammanslutning

En flottningssammanslutning ska upplösas när det inte längre bedrivs samfällad flottning i ett vattendrag eller en viss del av ett vattendrag. Om sammanslutningens styrelse inte inom fem år från det att flottningen upphört har vidtagit åtgärder som är nödvändiga för att upplösa sammanslutningen, ska *landskapet* ansöka hos tillståndsmyndigheten om att flottningssammanslutningen ska upplösas och att styrelsen ska åläggas att vidta behövliga åtgärder eller att likvidatorer ska utses. Även den styrelse som är verksam eller senast varit verksam för flottningssammanslutningen kan framställa ansökan om att sammanslutningen ska upplösas och likvidatorer utses. Likvidatorerna kan vara en eller flera beroende på hur omfattande uppgiften är. I sin uppgift har likvidatorerna samma befogenheter som styrelsen för flottningssammanslutningen.

20 §

Likvidationsåtgärder

De medel som försäljningen av flottningssammanslutningens egendom ger ska använ-

das till att betala sammanslutningens skulder. De resterande medlen ska användas till eftervården av flottningen på berörda vattendragsområde. Tillståndsmyndigheten kan på ansökan av antingen den som ansvarar för likvidationsåtgärderna eller den statliga tillsynsmyndigheten bestämma att medlen ska överföras till den statliga tillsynsmyndigheten, om denna åtar sig att sörja för den eftervård som avses i 21 §.

Likvidatorernas uppdrag upphör när alla flottningssammanslutningens tillgångar och åligganden har utretts eller när medlen har överförts till den statliga tillsynsmyndigheten i enlighet med 2 mom.

21 §

Eftervård

Om flottningen i ett vattendrag eller en viss del av ett vattendrag har upphört och det inte längre finns någon fungerande flottningssammanslutning på området, kan den statliga tillsynsmyndigheten ansöka hos tillståndsmyndigheten om att de tillstånd som beviljats för verksamhetsställen för flottning ska upphöra att gälla.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska vidta åtgärder för att avlägsna eller ändra anordningar och anläggningar som har anlagts för flottning som har bedrivits tidigare och som kan vålla fara eller olägenhet vid användning av vattendraget samt åtgärder för att återställa förhållandena i en bädd sådana de var före rensningen. Om åtgärderna ger upphov till en sådan förändring eller följd som avses i 3 kap. 2 §, ska tillstånd för åtgärderna sökas. Ärendet kan behandlas samtidigt som den ansökan som avses i 1 mom. eller separat.

11 kap.

Ansökningsförfarande

6 §

Utlåtanden

Utlåtande om ansökan ska begäras av den statliga tillsynsmyndighet inom vars verk-

das till att betala sammanslutningens skulder. De resterande medlen ska användas till eftervården av flottningen på det berörda vattendragsområdet. Tillståndsmyndigheten kan på ansökan av antingen den som ansvarar för likvidationsåtgärderna eller *landskapet* bestämma att medlen ska överföras till *landskapet*, om detta åtar sig att sörja för den eftervård som avses i 21 §.

Likvidatorernas uppdrag upphör när alla flottningssammanslutningens tillgångar och åligganden har utretts eller när medlen har överförts till *landskapet* i enlighet med 2 mom.

21 §

Eftervård

Om flottningen i ett vattendrag eller en viss del av ett vattendrag har upphört och det inte längre finns någon fungerande flottningssammanslutning på området, kan *landskapet* ansöka hos tillståndsmyndigheten om att de tillstånd som beviljats för verksamhetsställen för flottning ska upphöra att gälla.

Landskapet ska vidta åtgärder för att avlägsna eller ändra anordningar och anläggningar som har anlagts för flottning som har bedrivits tidigare och som kan vålla fara eller olägenhet vid användning av vattendraget samt åtgärder för att återställa förhållandena i en bädd sådana de var före rensningen. Om åtgärderna ger upphov till en sådan förändring eller följd som avses i 3 kap. 2 §, ska tillstånd för åtgärderna sökas. Ärendet kan behandlas samtidigt som den ansökan som avses i 1 mom. eller separat.

11 kap.

Ansökningsförfarande

6 §

Utlåtanden

Utlåtande om ansökan ska begäras av tillsynsmyndigheten, *landskapet* och av andra

samhetsområde projektets verkningar kan framträda och av behöriga myndigheter som bevakar allmänintresset, om det inte är uppenbart onödigt att begära utlåtande av dem. När det är fråga om sådana samhälleligt viktiga projekt av nationell betydelse som kan ha avsevärda eller omfattande skadliga verkningar ska utlåtande av statsrådet inhämtas.

Tillståndsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande av den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten i de kommuner där det i ansökan avsedda projektets verkningar kan framträda, av den kommun där projektet ska placeras och vid behov av kommunerna inom projektets influensområde.

myndigheter som bevakar allmänintresset, om det inte är uppenbart onödigt att begära utlåtande av dem. När det är fråga om sådana samhälleligt viktiga projekt av nationell betydelse som kan ha avsevärda eller omfattande skadliga verkningar ska utlåtande av statsrådet inhämtas.

Tillståndsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande av den kommun inom vars område det i ansökan avsedda projektet är beläget samt vid behov av kommunerna inom projektets influensområde.

9 §

Myndigheternas rätt att föra talan

I ansökningsärenden förs parts talan av statliga myndigheter som inom sina respektive ansvarsområden bevakar allmänintresset och av de kommunala miljö-
vårdsmyndigheter till vars område verkningarna av det projekt som avses i ansökan kan komma att utsträcka sig.

20 §

Säkerhet

Om någon annan sökande än staten, en kommun eller en samkommun beviljas tillstånd i enlighet med 18 § 2 mom., ska sökanden ställa godtagbar säkerhet för att ersätta de förluster av förmåner som verksamheten orsakar. I fråga om ställande av säkerhet gäller i tillämpliga delar 3 kap. 17 § 1 mom.

Säkerheten ställs hos regionförvaltningsverket, som ska bevaka ersättningstagarens intressen vid ställandet av säkerheten och som vid behov ska vidta åtgärder i syfte att realisera säkerheten eller fördela medlen. Säkerhetsbeloppet ska vid behov justeras.

9 §

Myndigheternas rätt att föra talan

I ansökningsärenden förs parts talan av de statliga myndigheter som inom sina respektive ansvarsområden bevakar allmänintresset, av landskapet *när det sköter sina lagstadgade uppgifter* och av de kommunala miljö-
vårdsmyndigheter till vars område verkningarna av det projekt som avses i ansökan kan komma att utsträcka sig.

20 §

Säkerhet

Om någon annan sökande än staten, en kommun, ett *landskap* eller en samkommun beviljas tillstånd i enlighet med 18 § 2 mom., ska sökanden ställa godtagbar säkerhet för att ersätta de förluster av förmåner som verksamheten orsakar. I fråga om ställande av säkerhet tillämpas bestämmelserna i 3 kap. 17 § 1 mom.

Säkerheten ställs hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, som ska bevaka ersättningstagarens intressen vid ställandet av säkerheten och som vid behov ska vidta åtgärder i syfte att realisera säkerheten eller fördela medlen. Säkerhetsbeloppet ska vid behov justeras.

22 §

*Meddelande av beslut och information om
beslutet*

Beslutet ska skickas till sökanden. En kopia av beslutet ska skickas till dem som har begärt det, till tillsynsmyndigheterna och till de myndigheter som bevakar allmänna intressen i ärendet.

22 §

*Meddelande av beslut och information om
beslutet*

Beslutet ska skickas till sökanden. En kopia av beslutet ska skickas till dem som har begärt det, till tillsynsmyndigheterna, *landskapet* och till andra myndigheter som bevakar allmänna intressen i ärendet.

12 kap.

Vattenrättslig sammanslutning

8 §

Registrering av en sammanslutning

En sammanslutning som bildats förs in i registret över vattenrättsliga sammanslutningar av tillståndsmyndigheten. Om sammanslutningen har bildats och dess stadgar har fastställts vid en dikningsförrättning, svarar den statliga tillsynsmyndighet som har bestämt att dikningsförrättning ska hållas för att uppgifterna förs in i registret.

12 kap.

Vattenrättslig sammanslutning

8 §

Registrering av en sammanslutning

En sammanslutning som bildats förs in i registret över vattenrättsliga sammanslutningar av tillståndsmyndigheten. Om sammanslutningen har bildats och dess stadgar har fastställts vid en dikningsförrättning, svarar det *landskapet* som har bestämt att dikningsförrättning ska hållas för att uppgifterna förs in i registret.

10 §

Rätt att få upplysningar

Tillståndsmyndigheten, den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten har rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter ur registret som de behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

10 §

Rätt att få upplysningar

Tillståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten och *landskapet* har rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter ur registret som de behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

11 §

Sammanslutningens stämma

Om sammanslutningen har upphört med sin verksamhet, kan en sammanslutningsmedlem eller tillsynsmyndigheten kalla till stämma för att besluta om tillsättande av styrelse eller en eller flera ombudsmän för att sköta sammanslutningens åligganden.

11 §

Sammanslutningens stämma

Om sammanslutningen har upphört med sin verksamhet, kan en sammanslutningsmedlem, tillsynsmyndigheten eller *landskapet* kalla till stämma för att besluta om tillsättande av styrelse eller en eller flera ombudsmän för att sköta sammanslutningens åligganden

13 kap.

Ersättningar

16 §

Betalning av ersättning

Det ska bestämmas att en engångsersättning ska betalas eller behörigen deponeras hos regionförvaltningsverket inom en tid som tillståndsmyndigheten bestämmer och innan den åtgärd som medför ersättningsskyldighet vidtas, om inte parterna avtalar något annat eller något annat följer av 3 kap. 17 § eller 11 kap. 18 § 2 mom. Ersättningen ska dock betalas senast ett år efter det att beslutet har vunnit laga kraft. Ersättningen ska betalas inom 30 dagar från det att beslutet om ersättning meddelats i situationer enligt 1 § 3 punkten och i fall som avses i 11 kap. 18 § 2 mom., om den verksamhet som avses i tillståndet har påbörjats.

13 kap.

Ersättningar

16 §

Betalning av ersättning

Det ska bestämmas att en engångsersättning ska betalas eller behörigen deponeras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* inom en tid som tillståndsmyndigheten bestämmer och innan den åtgärd som medför ersättningsskyldighet vidtas, om inte parterna avtalar något annat eller något annat följer av 3 kap. 17 § eller 11 kap. 18 § 2 mom. Ersättningen ska dock betalas inom ett år från det att beslutet har vunnit laga kraft. Det ska bestämmas att ersättningen ska betalas inom 30 dagar från det att beslutet om ersättning meddelats i situationer enligt 1 § 3 punkten och i fall som avses i 11 kap. 18 § 2 mom., om den verksamhet som avses i tillståndet har påbörjats

18 §

Återbetalning av ersättning

Om ersättning har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, har betalaren rätt att

18 §

Återbetalning av ersättning

Om ersättning har betalats utan grund eller till ett för stort belopp, har betalaren rätt att

yrka på återbetalning genom en ansökan som riktas till tillståndsmyndigheten. Tillståndsmyndigheten eller besvärsmyndigheten kan med hänsyn till ersättningens belopp och omständigheterna bestämma att ersättningen inte behöver återbetalas.

yrka på återbetalning genom en ansökan som riktas till tillståndsmyndigheten. Tillståndsmyndigheten eller *fullföljdsdomstolen* kan med hänsyn till ersättningens belopp och omständigheterna bestämma att ersättningen inte behöver återbetalas.

19 §

Ersättning som ska betalas för intecknad egendom

Om det bestäms att en engångsersättning ska betalas för överlåtelse av en fastighet eller ett område som hör till en fastighet, för nyttjanderätt till fast egendom eller för någon åtgärd som annars med stöd av denna lag hänförs till fast egendom och om inteckning har fastställts i egendomen, ska tillståndsmyndigheten samtidigt förordna att ersättningen, sedan beslutet vunnit laga kraft, ska deponeras hos regionförvaltningsverket och fördelas så som det föreskrivs om köpesumman för utmätt egendom. Innehavaren av panträtt har lika rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som denne hade till den pantsatta egendomen.

19 §

Ersättning som ska betalas för intecknad egendom

Om det bestäms att en engångsersättning ska betalas för överlåtelse av en fastighet eller ett område som hör till en fastighet, för nyttjanderätt till fast egendom eller för någon åtgärd som annars med stöd av denna lag hänförs till fast egendom och om inteckning har fastställts i egendomen, ska tillståndsmyndigheten samtidigt förordna att ersättningen, sedan beslutet vunnit laga kraft, ska deponeras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och fördelas så som det föreskrivs om köpesumman för utmätt egendom. Innehavaren av panträtt har lika rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som denne hade till den pantsatta egendomen.

14 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

5 §

Förfarandet i förvaltningstvångsärenden

Innan ett förbud eller åläggande meddelas ska den som förbudet eller åläggandet gäller ges tillfälle att bli hörd. Vid behov ska också andra parter, tillsynsmyndigheter och myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

14 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

5 §

Förfarandet i förvaltningstvångsärenden

Innan ett förbud eller åläggande meddelas ska den som förbudet eller åläggandet gäller ges tillfälle att bli hörd. Vid behov ska också andra parter, tillsynsmyndigheter, *landskapet* och andra myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

9 §

Anläggningar utan ägare

Om det underhåll av en anläggning som avses i 2 kap. 9 § 1 mom. försummas och det

9 §

Anläggningar utan ägare

Om det underhåll av en anläggning som

inte är känt eller utan svårighet kan redas ut vem som är anläggningens ägare eller vem som annars har ansvaret för den, får tillsynsmyndigheten på ansökan ge en tillsynsmyndighet rätt att på statens bekostnad vidta behövliga åtgärder för att undanröja olägenheten eller faran. Tillståndsmyndigheten kan på ansökan av en tillsynsmyndighet bestämma att de kostnader som staten orsakats av åtgärderna helt eller delvis ska drivas in hos den som försummat underhållet, om det senare framgår vem denne är.

I fråga om behandlingen av ett ärende som gäller undanröjande av olägenhet eller fara gäller i tillämpliga delar det som föreskrivs i 11 kap. I fråga om verkställigheten av beslut tillämpas 15 kap. 8 §.

14 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 4 eller 6 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens initiativ, kan ärendet väckas skriftligen av

- 1) en part,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder,
- 3) den kommun där vattenhushållningsprojektet är placerat eller av en annan kommun inom vars område projektets miljökonsekvenser uppträder,
- 4) en myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

15 kap.

avses i 2 kap. 9 § 1 mom. försummas och det inte är känt eller utan svårighet kan redas ut vem som är anläggningens ägare eller vem som annars har ansvaret för den, får tillsynsmyndigheten på initiativ av den *statliga tillsynsmyndigheten* ge en tillsynsmyndighet rätt att på statens bekostnad vidta behövliga åtgärder för att undanröja olägenheten eller faran. Tillståndsmyndigheten kan på initiativ av den *statliga tillsynsmyndigheten* bestämma att de kostnader som staten orsakats av åtgärderna helt eller delvis ska drivas in hos den som försummat underhållet, om det senare framgår vem denne är.

Vad som föreskrivs om tillsynsmyndigheten i 1 mom. gäller även landskap. Landskapet genomför de åtgärder som avses i 1 mom. på egen bekostnad. Tillståndsmyndigheten kan på ansökan av ett landskap bestämma att de kostnader som landskapet orsakats av åtgärderna helt eller delvis ska drivas in hos den som försummat underhållet, om det senare framgår vem denne är.

I fråga om behandlingen av ett ärende som gäller undanröjande av olägenhet eller fara gäller i tillämpliga delar det som föreskrivs i 11 kap. I fråga om verkställigheten av beslut tillämpas 15 kap. 8 §.

14 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 4 eller 6 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens initiativ, kan ärendet väckas skriftligen av

- 1) en part,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder,
- 3) den kommun där vattenhushållningsprojektet är placerat eller av en annan kommun inom vars område projektets miljökonsekvenser uppträder,
- 4) *landskapet* eller någon annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

15 kap.

Sökande av ändring och verkställande av beslut

1 a §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av kommunens taxa

Ändring i ett beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om godkännande av taxa till grund för en avgift som kommunen tar ut för behandling av vattenhushållningsärenden får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i kommunallagen (410/2015). Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

2 §

Besvärsrätt

Ändring i beslut som meddelats med stöd av denna lag får sökas av

- 1) en part,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder,
- 3) den kommun där vattenhushållningsprojektet är placerat eller av en annan kommun inom vars område projektets miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den statliga tillsynsmyndigheten samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där projektet är placerat och kommunerna inom projektets influensområde,
- 5) någon annan i 11 kap. 9 § avsedd myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget, om ett vattenhushållningsprojekt genomförs inom samernas hembygdsområde eller dess verkningar utsträcker sig till det och om projektet kan påverka samernas rättigheter som urfolk.

Sökande av ändring och verkställande av beslut

1 a §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av kommunens taxa

Ändring i ett beslut om godkännande av taxa till grund för en avgift som kommunen tar ut för behandling av vattenhushållningsärenden får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i kommunallagen (410/2015). Ändring i ett beslut om godkännande av taxa till grund för en avgift som landskapet tar ut för behandling av vattenhushållningsärenden får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (/). Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

2 §

Besvärsrätt

Ändring i beslut som meddelats med stöd av denna lag får sökas av

- 1) en part,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars stadgeenliga verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder,
- 3) den kommun där vattenhushållningsprojektet är placerat eller inom vars område projektets miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den statliga tillsynsmyndigheten samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i kommunen där projektet är placerat och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) någon annan i 11 kap. 9 § avsedd myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget, om ett vattenhushållningsprojekt genomförs inom samernas hembygdsområde eller dess verkningar utsträcker sig till det och om projektet kan påverka samernas rättigheter som urfolk.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har rätt att överklaga beslut som Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt deras beslut med.

7 §

Verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft

Vasa förvaltningsdomstol kan på sökandens begäran fastställa att projektet får inledas enligt tillståndsbeslutet trots att besvär anförts. Det kan förordnas att beslutet ska verkställas helt eller delvis eller vid en viss tidpunkt, om det visas att det finns grundad anledning att inleda verksamheten, verkställigheten inte gör ändringssökandet onödigt och sökanden ställer godtagbar säkerhet för ersättning av de förluster av förmåner och de kostnader som en upphävning av beslutet eller en ändring av tillståndsvillkoren kan medföra. Säkerheten ställs hos regionförvaltningsverket. Kravet på ställande av säkerhet gäller inte staten och dess inrättningar och inte heller kommuner och samkommuner.

7 §

Verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft

Vasa förvaltningsdomstol kan på sökandens begäran fastställa att projektet får inledas enligt tillståndsbeslutet trots att besvär anförts. Det kan förordnas att beslutet ska verkställas helt eller delvis eller vid en viss tidpunkt, om det visas att det finns grundad anledning att inleda verksamheten, verkställigheten inte gör ändringssökandet onödigt och sökanden ställer godtagbar säkerhet för ersättning av de förluster av förmåner och de kostnader som en upphävning av beslutet eller en ändring av tillståndsvillkoren kan medföra. Säkerheten ställs hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Kravet på ställande av säkerhet gäller inte staten eller dess inrättningar, landskap och inte heller kommuner och samkommuner.

16 kap.

Straffbestämmelser

5 §

Den statliga tillsynsmyndighetens rätt att föra talan

I ett brottmål som gäller en gärning som är straffbar enligt detta kapitel kan den statliga tillsynsmyndigheten föra målsägandens talan, om ett allmänt intresse har kränkts.

16 kap.

Straffbestämmelser

5 §

Rätt att föra talan i mål där allmänt intresse har kränkts

Om ett allmänt intresse har kränkts i ett brottmål som gäller en gärning som är straffbar enligt detta kapitel, är det den statliga tillsynsmyndigheten som för målsägandens talan. *Om målet gäller en uppgift som det föreskrivs att enbart landskapet ska sköta, är det landskapet som för talan*

17 kap.

Fastighetsrättsliga bestämmelser

5 §

Införande av uppgifter i fastighetsdatasystemet

I fastighetsdatasystemet kan det även antecknas beslut som den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten fattat och beslut som fattats vid en dikningsförrättning. Den statliga tillsynsmyndighet som beslutat att en dikningsförrättning ska hållas ser till att det beslut som fattats vid dikningsförrättningen antecknas i fastighetsdatasystemet.

7 §

Rättigheter och skyldigheter vid ägarbyten

Om ett tillstånd eller en rätt till vattenreglering eller uttag av vatten överförs till någon annan, ska förvärvaren underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om överföringen. En anmälan om överföringen ska också göras om tillståndet innehåller en fiskevårdsskyldighet.

18 kap.

Särskilda bestämmelser

2 §

Införande av uppgifter

Anteckningen i datasystemet för miljö-
vårdsinformation görs av den myndighet som avgjort ärendet. Om ett ärende har avgjorts vid en dikningsförrättning, görs anteckningen av

17 kap.

Fastighetsrättsliga bestämmelser

5 §

Införande av uppgifter i fastighetsdatasystemet

I fastighetsdatasystemet kan det även antecknas beslut som den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten fattat och beslut som fattats vid en dikningsförrättning. Det *landskap* som beslutat att en dikningsförrättning ska hållas ser till att det beslut som fattats vid dikningsförrättningen antecknas i fastighetsdatasystemet.

7 §

Rättigheter och skyldigheter vid ägarbyten

Om ett tillstånd eller en rätt till vattenreglering eller uttag av vatten överförs till någon annan, ska förvärvaren underrätta den statliga tillsynsmyndigheten och *landskapet* om överföringen. En anmälan om överföringen ska också göras om tillståndet innehåller en fiskevårdsskyldighet.

18 kap.

Särskilda bestämmelser

2 §

Införande av uppgifter

Anteckningen i datasystemet för miljö-
vårdsinformation görs av den myndighet som avgjort ärendet. Om ett ärende har avgjorts vid en dikningsförrättning, görs anteckningen av

den statliga tillsynsmyndighet som förordnat att en dikningsförrättning ska hållas.

det landskap som förordnat att en dikningsförrättning ska hållas.

3 §

En myndighets rätt att få uppgifter avgiftsfritt

Tillståndsmyndigheten, den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten har oberoende av sekre-
tessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få såd-
ana uppgifter ur datasystemet för miljö-
vårdsinformation som de behöver för att fullgöra
sina uppgifter enligt denna lag.

3 §

En myndighets rätt att få uppgifter avgiftsfritt

Tillståndsmyndigheten, *tillsynsmyndigheten och landskapet* har oberoende av sekre-
tessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få såd-
ana uppgifter ur datasystemet för miljö-
vårdsinformation som de behöver för att fullgöra
sina uppgifter enligt denna lag.

3 a §

*Redogörelse för uppdämnings- och avtapp-
ningsåtgärder på ett avrinningsområde*

Den statliga tillsynsmyndigheten ska vid
behov sammanställa en redogörelse för åtgärder genom vilka skadliga verkningar av
översvämning eller torka kan minskas (*redogörelse för uppdämnings- och avtappnings-
åtgärder på ett avrinningsområde*). Redogörelsen ska omfatta åtgärder som påverkar vat-
tenstånd och vattenföring och som den projek-
tansvarige kan utföra när ett vattenhushållningsprojekt genomförs. I redogörelsen
ska också undersökas möjligheterna att sam-
ordna åtgärderna med övriga vattenhushåll-
ningsprojekt på avrinningsområdet på så sätt
att de skadliga följderna av översvämning el-
ler torka enligt en helhetsbedömning blir så
små som möjligt. Redogörelsen ska samman-
ställas i tillräckligt samarbete med de projek-
tansvariga och med kommunerna och andra
myndigheter.

Utifrån redogörelsen för uppdämnings- och
avtappningsåtgärder på avrinningsområdet
kan den statliga tillsynsmyndigheten lämna
in en ansökan till tillståndsmyndigheten om
översyn av tillståndsvillkoren eller med-
delande av nya villkor för ett vattenhushåll-
ningsprojekt med stöd av 3 kap. 21 § 1 mom.
4 punkten.

*Jord- och skogsbruksministeriet kan
ålägga en närings-, trafik- och miljöcentral*

3 a §

*Redogörelse för uppdämnings- och avtapp-
ningsåtgärder på ett avrinningsområde*

Landskapet ska vid behov sammanställa en
redogörelse för åtgärder genom vilka skad-
liga verkningar av översvämning eller torka
kan minskas (*redogörelse för uppdämnings-
och avtappningsåtgärder på ett avrinnings-
område*). Redogörelsen ska omfatta åtgärder
som påverkar vattenstånd och vattenföring
och som den projektansvarige kan utföra när
ett vattenhushållningsprojekt genomförs. I
redogörelsen ska också undersökas möjlig-
heterna att samordna åtgärderna med övriga
vattenhushållningsprojekt på avrinningsom-
rådet på så sätt att de skadliga följderna av
översvämning eller torka enligt en helhetsbe-
dömning blir så små som möjligt. Redogörel-
sen ska sammanställas i tillräckligt samarbete
med de projektansvariga och med kommu-
nerna och andra myndigheter.

Utifrån redogörelsen för uppdämnings- och
avtappningsåtgärder på avrinningsområdet
kan *landskapet* lämna in en ansökan till till-
ståndsmyndigheten om översyn av tillstånds-
villkoren eller meddelande av nya villkor för
ett vattenhushållningsprojekt med stöd av 3
kap. 21 § 1 mom. 4 punkten.

att inom en annan närings-, trafik- och miljöcentrals verksamhetsområde sköta de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

4 §

Åtgärder för avvärjande av fara

Om exceptionella naturförhållanden eller någon annan övermäktig händelse leder till översvämning eller någon annan sådan förändring i vattendrag eller dess vattenförhållanden som kan orsaka allmän fara för människors liv, säkerhet eller hälsa, stor skada för allmänna intressen eller stor och omfattande skada för enskilda intressen, ska tillståndsmyndigheten ålägga den statliga tillsynsmyndigheten eller den som ansvarar för vattenhushållningsprojektet att vidta nödvändiga temporära åtgärder för att avvärja faran eller begränsa skadorna. Åläggandet kan meddelas oberoende av vad som föreskrivs i denna lag eller bestäms i tillstånd eller beslut som meddelats med stöd av den.

Ansökan om meddelande av ett åläggande som avses i 1 mom. kan göras av den statliga tillsynsmyndigheten. Om ärendets brådskande natur eller andra vägande omständigheter så kräver, kan en ansökan som avses i 1 och 2 mom. behandlas utan att bestämmelserna om behandling av ansökningsärenden i 11 kap. iakttas. Ett sådant beslut av tillståndsmyndigheten som avses i 1 och 2 mom. får verkställas även om det överklagas.

5 §

Förhindrande av skada som orsakas av is

Ägare till inrättningar eller anläggningar, flottare och statliga myndigheter har i syfte att förhindra skada eller olägenhet som orsakas av isbildning eller is rätt att spränga is, uppställa tillfälliga bommar och vidta andra nödvändiga åtgärder.

Vid sprängning av ishinder ska nödvändig försiktighet iakttas. Sprängningen ska utföras så att allmänna eller allmänt använda vintervägar inte utan tvingande skäl avskärs eller

4 §

Åtgärder för avvärjande av fara

Om exceptionella naturförhållanden eller någon annan övermäktig händelse leder till översvämning eller någon annan sådan förändring i vattendrag eller dess vattenförhållanden som kan orsaka allmän fara för människors liv, säkerhet eller hälsa, stor skada för allmänna intressen eller stor och omfattande skada för enskilda intressen, ska tillståndsmyndigheten ålägga *landskapet* eller den som ansvarar för vattenhushållningsprojektet att vidta nödvändiga temporära åtgärder för att avvärja faran eller begränsa skadorna. Åläggandet kan meddelas oberoende av vad som föreskrivs i denna lag eller bestäms i tillstånd eller beslut som meddelats med stöd av den.

Ansökan om meddelande av ett åläggande som avses i 1 mom. kan göras av landskapet. Om ärendets brådskande natur eller andra vägande omständigheter så kräver, kan en ansökan som avses i 1 och 2 mom. behandlas utan att bestämmelserna om behandling av ansökningsärenden i 11 kap. iakttas. Ett sådant beslut av tillståndsmyndigheten som avses i 1 och 2 mom. får verkställas trots ändringssökande

5 §

Förhindrande av skada som orsakas av is

Ägare till inrättningar eller anläggningar, flottare och landskapet har i syfte att förhindra skada eller olägenhet som orsakas av isbildning eller is rätt att spränga is, uppställa tillfälliga bommar och vidta andra nödvändiga åtgärder.

Vid sprängning av ishinder ska nödvändig försiktighet iakttas. Sprängningen ska utföras så att allmänna eller allmänt använda vintervägar inte utan tvingande skäl avskärs eller

fiskbeståndet inte nämnvärt skadas. Polisen och den statliga tillsynsmyndigheten ska underrättas om sprängningen.

fiskbeståndet inte nämnvärt skadas. Polisen, den statliga tillsynsmyndigheten och *landskapet* ska underrättas om sprängningen.

6 §

Förlust av förmån till följd av att fara avvärjs och skada förhindras

Förlust av förmån som direkt har drabbat egendom till följd av åtgärder som avses i 4 § 1 mom. ska ersättas av statens medel. Såsom skada som ska ersättas betraktas inte sådan förlust av förmån som orsakas av förlust av vattenkraft. Om den som har rätt till ersättning har dragit nytta av en i 4 § 1 mom. avsedd händelse eller av åtgärder för avvärjande av fara, kan ersättningen jämkas efter vad som är skäligt.

6 §

Förlust av förmån till följd av att fara avvärjs och skada förhindras

Förlust av förmån som direkt har drabbat egendom till följd av åtgärder som avses i 4 § 1 mom. ska ersättas av *landskapets* medel. Såsom skada som ska ersättas betraktas inte sådan förlust av förmån som orsakas av förlust av vattenkraft. Om den som har rätt till ersättning har dragit nytta av en i 4 § 1 mom. avsedd händelse eller av åtgärder för avvärjande av fara, kan ersättningen jämkas efter vad som är skäligt.

10 §

Utlåtande av tillståndsmyndigheten

Om en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål som inte kan avgöras utan särskilda insikter i vattenhushållningsärenden, ska domstolen inhämta utlåtande av den tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde vattenförhållandena påverkas.

10 §

Utlåtande av tillståndsmyndigheten

Om en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål som inte kan avgöras utan särskilda insikter i vattenhushållningsärenden, ska domstolen inhämta utlåtande av tillståndsmyndigheten.

12 §

Avgifter för behandlingen av ett ärende

För behandlingen hos tillståndsmyndigheten och hos tillsynsmyndigheten av ett ärende som avses i denna lag får det tas ut en avgift. Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har inletts på initiativ av en myndighet eller på initiativ av en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan får det tas ut en avgift, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Den avgift som staten tar ut fastställs i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten och med stöd av den utfärdad för-

12 §

Avgifter för behandlingen av ett ärende

För behandlingen hos tillståndsmyndigheten, *landskapet* och den kommunala miljö- vårdsmyndigheten av ett ärende som avses i denna lag kan det tas ut en avgift. Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har inletts på initiativ av en myndighet eller på initiativ av en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan får det tas ut en avgift, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Den avgift som staten tar ut fastställs i enlighet med lagen om grunderna för avgifter

ordning av statsrådet. Den avgift som en kommun tar ut fastställs enligt den taxa som kommunen godkänner. Grunderna för den taxa som kommunen har godkänt ska i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten.

till staten och med stöd av den utfärdad förordning av statsrådet. *Avgifter som landskapet tar ut får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna fastställs närmare i en taxa som antas av landskapet. Den avgift som en kommun tar ut fastställs enligt den taxa som kommunen godkänner.* Grunderna för den taxa som kommunen har godkänt ska i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten.

19 kap.

Ikraftträdande

7 §

Vattenreglering

Om ett vattenregleringsprojekt som grundar sig på ett tillstånd som har beviljats före den 1 maj 1991 har betydande skadeverkningar för vattenmiljön eller dess användning, ska den behöriga statliga tillsynsmyndigheten utreda möjligheterna att minska regleringens skadeverkningar. Utredningen ska göras i tillräckligt samarbete med tillståndshavaren, dem som drar nytta av regleringen, kommunerna inom influensområdet och de berörda myndigheterna. Den statliga tillsynsmyndigheten ska vid behov höra också andra parter.

När en utredning som avses i 1 mom. har gjorts kan den statliga tillsynsmyndigheten, fiskerimyndigheten eller kommunen ansöka om att tillståndsvillkoren ses över eller att nya villkor ställs, om skadeverkningarna inte annars i tillräcklig mån kan minskas.

Sökanden ska åläggas att med iakttagande i tillämpliga delar av 13 kap. ersätta förluster av förmåner som översynen leder till, om förlusterna inte är ringa. Ersättningarna betalas dock av statens medel, om inte översynen huvudsakligen har lokal betydelse. En ersättning för förlust av nytta som vattenregleringen har medfört kan jämkas med beaktande av den nytta och de förluster av förmåner som översynen leder till och den tid under vilken nyttotagaren har kunnat utnyttja regleringen.

19 kap.

Ikraftträdande

7 §

Vattenreglering

Om ett vattenregleringsprojekt som grundar sig på ett tillstånd som har beviljats före den 1 maj 1991 har betydande skadeverkningar för vattenmiljön eller dess användning, ska den statliga tillsynsmyndigheten eller *landskapet* utreda möjligheterna att minska regleringens skadeverkningar. Utredningen ska göras i tillräckligt samarbete med tillståndshavaren, dem som drar nytta av regleringen, kommunerna inom influensområdet och de berörda myndigheterna. Den som gör utredningen ska vid behov höra också andra parter.

När en utredning som avses i 1 mom. har gjorts kan den statliga tillsynsmyndigheten, *landskapet* eller kommunen ansöka om att tillståndsvillkoren ses över eller att nya villkor ställs, om skadeverkningarna inte annars i tillräcklig mån kan minskas.

Sökanden ska åläggas att med iakttagande i tillämpliga delar av 13 kap. ersätta förluster av förmåner som översynen leder till, om förlusterna inte är ringa. Ersättningarna betalas dock av *landskapets medel*, om översynen *har gjorts på ansökan av kommunen och översynen inte huvudsakligen har lokal betydelse*. En ersättning för förlust av nytta som vattenregleringen har medfört kan jämkas med beaktande av den nytta och de förluster av förmåner som översynen leder till och den tid under vilken nyttotagaren har kunnat utnyttja regleringen.

9 §

Kontrollskyldighet

Tillståndsmyndigheten kan på den statliga tillsynsmyndighetens ansökan ålägga kontrollskyldighet enligt 3 kap. 11 § även när det gäller ett projekt som beviljats tillstånd i enlighet med bestämmelser som gällde före ikraftträdande av denna lag. I fråga om åläggande och ändring av kontrollskyldighet gäller i tillämpliga delar 3 kap. 11 §.

9 §

Kontrollskyldighet

Tillståndsmyndigheten kan på den statliga tillsynsmyndighetens initiativ eller på *landskapets* ansökan ålägga kontrollskyldighet enligt 3 kap. 11 § även när det gäller ett projekt som beviljats tillstånd i enlighet med bestämmelser som gällde före ikraftträdande av denna lag. I fråga om åläggande och ändring av kontrollskyldighet gäller i tillämpliga delar 3 kap. 11 §.

16 §

Förtydligande av tidigare beslut

Ansökan i ett ärende som avses i 1 mom. kan göras av tillstånds- eller rättshavaren, tillsynsmyndigheten, den som äger ett område som omedelbart är föremål för projektet eller innehavaren av någon annan rättighet som hänför sig området. Tillståndsmyndigheten kan på eget initiativ ta upp ärendet till behandling, om det är nödvändigt på grund av ett annat ärende som är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

16 §

Förtydligande av tidigare beslut

Ansökan i ett ärende som avses i 1 mom. kan göras av tillstånds- eller rättshavaren, tillsynsmyndigheten, *landskapet*, den som äger ett område som omedelbart är föremål för projektet eller innehavaren av någon annan rättighet som hänför sig området. Tillståndsmyndigheten kan på eget initiativ ta upp ärendet till behandling, om det är nödvändigt på grund av ett annat ärende som är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Planer som gäller fiskeriekonomisk kontroll, uppfyllande av fiskeriekonomiska åtgärdsförpliktelser och användning av fiskerihushållningsavgifter, som med stöd av bestämmelser som gällde före ikraftträdandet av denna lag har ålagts en statlig myndighet för godkännande, godkänns av landskapet efter att lagen har trätt i kraft.

Lag

om ändring av 10 och 11 § i lagen om parkeringsövervakning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om parkeringsövervakning (727/2011) 10 och 11 § som följer:

Gällande lydelse

10 §

Behöriga myndigheter

Polisen utöver tillsyn över att bestämmelserna om parkering och stannande samt tomgång iakttas samt att felparkeringsavgifter påförs och andra i denna lag föreskrivna påföljder bestäms.

Chefen för polisinrättningen eller en polisman som hör till befälet inom inrättningen och som chefen har förordnat leder och övervakar den verksamhet som avses i 1 mom. och fungerar som parkeringsövervakare. Parkeringsövervakaren ska se till att i denna lag avsedda beslut och de tjänsteinnehavare som fattat besluten antecknas i en förteckning och ger vid behov ut uppgifter om dem.

Regionförvaltningsverket kan på framställning av en kommuns fullmäktige eller med dess samtycke och efter att ha fått utlåtande av chefen för den berörda polisinrättningen bevilja ett tillstånd enligt 11 § till att kommunen på sitt område eller en viss del av det vid sidan av polisen ska ha hand om övervakningen av att förbuden och begränsningarna beträffande parkering, stannande och tomgång iakttas samt om påförande av felparkeringsavgifter och bestämmande av andra påföljder som föreskrivs i denna lag.

Om övervakningen är ordnad på det sätt som anges i 3 mom., ska kommunen i stället för den parkeringsövervakare som avses i 2 mom. utse en kommunal parkeringsövervakare som ska biträdas av ett behövligt antal parkeringskontrollanter. Den kommunala parkeringsövervakaren står i frågor som rör den allmänna uppläggnings av övervakningen under ledning och tillsyn av chefen för polisinrättningen.

Föreslagen lydelse

10 §

Behöriga myndigheter

Polisen utövar tillsyn över att bestämmelserna om parkering och stannande samt tomgång iakttas samt att felparkeringsavgifter påförs och andra i denna lag föreskrivna påföljder bestäms.

Chefen för polisinrättningen eller en polisman som hör till befälet inom inrättningen och som chefen har förordnat leder och övervakar den verksamhet som avses i 1 mom. och fungerar som parkeringsövervakare. Parkeringsövervakaren ska se till att i denna lag avsedda beslut och de tjänsteinnehavare som fattat besluten antecknas i en förteckning och ger vid behov ut uppgifter om dem.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på framställning av en kommuns fullmäktige eller med dess samtycke och efter att ha fått utlåtande av chefen för den berörda polisinrättningen bevilja ett i 11 § avsett tillstånd till att kommunen på sitt område eller en viss del av det vid sidan av polisen ska ha hand om övervakningen av att förbuden och begränsningarna beträffande parkering, stannande och tomgång iakttas samt om påförande av felparkeringsavgifter och bestämmande av andra påföljder som föreskrivs i denna lag.

Om övervakningen är ordnad på det sätt som anges i 3 mom., ska kommunen i stället för den parkeringsövervakare som avses i 2 mom. utse en kommunal parkeringsövervakare som ska biträdas av ett behövligt antal parkeringskontrollanter. Den kommunala parkeringsövervakaren står i frågor som rör den allmänna uppläggnings av övervakningen under ledning och tillsyn av chefen för polisinrättningen.

11 §

Tillstånd för kommunal parkeringsövervakning

När regionförvaltningsverket prövar beviljande av tillstånd för kommunal parkeringsövervakning ska verket beakta trafiktätheten, behovet av övervakning och andra lokala omständigheter samt kommunens förutsättningar att på ett behörigt sätt ha hand om övervakningsverksamheten.

Tillstånd kan beviljas för viss tid eller tills vidare. I tillståndet kan det också fastställas minimiantalet parkeringskontrollanter och ställas andra villkor som anses vara behövliga.

Regionförvaltningsverket kan efter att ha hört kommunens fullmäktige och fått ett utlåtande av chefen för den berörda polisinsrättningen återkalla tillståndet eller ändra dess villkor, om det har skett en väsentlig förändring i omständigheterna eller de uppställda villkoren inte har uppfyllts eller övervakningsverksamheten inte i övrigt har skötts på behörigt sätt. Innan tillståndet återkallas ska regionförvaltningsverket dock uppmana kommunen att inom en skälig tid rätta till de uppdagade bristerna. Kommunens fullmäktige kan göra en framställning för att återkalla tillståndet eller ändra dess villkor.

11 §

Tillstånd för kommunal parkeringsövervakning

När *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* prövar beviljande av tillstånd för kommunal parkeringsövervakning ska *myndigheten* beakta trafiktätheten, behovet av övervakning och andra lokala omständigheter samt kommunens förutsättningar att på ett behörigt sätt ha hand om övervakningsverksamheten.

Tillstånd kan beviljas för viss tid eller tills vidare. I tillståndet kan det också fastställas ett minimiantal parkeringskontrollanter och ställas andra villkor som anses vara behövliga.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan efter att ha hört kommunens fullmäktige och fått ett utlåtande av chefen för den berörda polisinsrättningen återkalla tillståndet eller ändra dess villkor, om det har skett en väsentlig förändring i omständigheterna eller de uppställda villkoren inte har uppfyllts eller övervakningsverksamheten inte i övrigt har skötts på behörigt sätt. Innan tillståndet återkallas ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* dock uppmana kommunen att inom en skälig tid rätta till de uppdagade bristerna. Kommunens fullmäktige kan göra en framställning för att återkalla tillståndet eller ändra dess villkor.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

33.

Lag

om ändring av lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om andelslag (421/2013) 5 kap. 18 och 40 §, 7 kap. 7 och 15 § samt 26 kap. 9 § som följer:

Gällande lydelse

5 kap

Andelsstämman och fullmäktige

18 §

Sammankallande av stämma

Andelsstämma sammankallas av styrelsen. I stadgarna kan det dock bestämmas att det är förvaltningsrådet som sammankallar stämman.

Om andelsstämma inte sammankallas trots att en kallelse ska utfärdas enligt lag, stadgarna eller andelsstämmans beslut eller om gällande bestämmelser och föreskrifter om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska regionförvaltningsverket på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en andelslagsmedlem berättiga sökanden att sammankalla stämman på andelslagets bekostnad. Regionförvaltningsverkets beslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft.

40 §

Försummelse att förrätta val

Om valet av fullmäktigeledamöter försummas iakttas vad som i 18 § 2 mom. föreskrivs om regionförvaltningsverkets rätt att berättiga sökanden att sammankalla behövlig stämma. En sådan ansökan om förrättande av val av fullmäktige som avses där kan göras också av en andelslagsmedlem.

Föreslagen lydelse

5 kap.

Andelsstämman och fullmäktige

18 §

Sammankallande av stämma

Andelsstämma sammankallas av styrelsen. I stadgarna kan det dock bestämmas att det är förvaltningsrådet som sammankallar stämman.

Om andelsstämma inte sammankallas trots att en kallelse ska utfärdas enligt lag, stadgarna eller andelsstämmans beslut eller om gällande bestämmelser och föreskrifter om stämmokallelse har överträtts i något väsentligt avseende, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, *Statens ämbetsverk på Åland* på ansökan av en styrelse- eller förvaltningsrådsledamot, verkställande direktören, en revisor, en verksamhetsgranskare eller en andelslagsmedlem berättiga sökanden att sammankalla stämman på andelslagets bekostnad. Myndighetens beslut får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

40 §

Försummelse att förrätta val

Om valet av fullmäktigeledamöter försummas iakttas vad som i 18 § 2 mom. föreskrivs om rätten för *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Statens ämbetsverk på Åland* att berättiga sökanden att sammankalla behövlig stämma. En sådan ansökan om förrättande av val av fullmäktige som avses där kan också göras av en andelslagsmedlem.

7 kap

Revision, verksamhetsgranskning, medlemmarnas granskningsrätt och särskild granskning

7 §

Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid

Ett andelslag ska ha en verksamhetsgranskare som andelsstämman valt, om andelslaget inte har någon revisor och om inte annat bestäms i stadgarna.

En verksamhetsgranskare ska dock alltid väljas, om andelslaget inte har någon revisor och medlemmar med minst en fjärdedel av andellagsmedlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av de vid stämman företrädade medlemmarnas röstetal kräver det på den ordinarie andelsstämman eller på den stämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas.

Verksamhetsgranskaren väljs av andelsstämman. Om andelslaget har en revisor kan andelsstämman besluta om val av verksamhetsgranskare med sådan majoritet som avses i 5 kap. 28 §. Om flera verksamhetsgranskare ska väljas kan det bestämmas i stadgarna att en eller vissa av dem, dock inte alla, ska väljas på något annat sätt.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller stadgarna, ska regionförvaltningsverket förordna en verksamhetsgranskare med iakttagande av bestämmelserna om förordnande av revisor i 5 §.

På en verksamhetsgranskarens mandattid ska bestämmelserna om en revisors mandattid i 4 § tillämpas.

15 §

Föreläggande om särskild granskning

En medlem kan hos regionförvaltningsverket på andelslagets hemort ansöka om särskild granskning av andelslagets förvalt-

7 kap.

Revision, verksamhetsgranskning, medlemmarnas granskningsrätt och särskild granskning

7 §

Val av verksamhetsgranskare och dennes mandattid

Ett andelslag ska ha en verksamhetsgranskare som andelsstämman valt, om andelslaget inte har någon revisor och om inte annat bestäms i stadgarna.

En verksamhetsgranskare ska dock alltid väljas om andelslaget inte har någon revisor och medlemmar med minst en fjärdedel av andelslagsmedlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av de vid stämman företrädade medlemmarnas röstetal kräver det på den ordinarie andelsstämman eller på den stämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas.

Verksamhetsgranskaren väljs av andelsstämman. Om andelslaget har en revisor kan andelsstämman besluta om val av verksamhetsgranskare med sådan majoritet som avses i 5 kap. 28 §. Om flera verksamhetsgranskare ska väljas kan det bestämmas i stadgarna att en eller vissa av dem, dock inte alla, ska väljas på något annat sätt.

Om en verksamhetsgranskare inte har valts enligt denna lag eller stadgarna, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* förordna en verksamhetsgranskare med iakttagande av bestämmelserna om förordnande av revisor i 5 §.

På en verksamhetsgranskarens mandattid ska bestämmelserna om en revisors mandattid i 4 § tillämpas.

15 §

Föreläggande om särskild granskning

En medlem kan hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, hos Statens ämbets-*

ning och bokföring under en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på andelsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till regionförvaltningsverket ska göras inom en månad från andelsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie andelsstämman eller på den andelsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. Ansökan får göras om medlemmar med minst en fjärdedel av medlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av de vid stämman företrädde medlemmarnas röstetal har biträtt förslaget.

Regionförvaltningsverket ska höra andelslagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Regionförvaltningsverket kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande kan verkställas trots att det inte har vunnit laga kraft.

verk på Åland ansöka om särskild granskning av andelslagets förvaltning och bokföring avseende en viss förfluten tid eller om särskild granskning av vissa åtgärder eller omständigheter. En förutsättning är att förslaget har behandlats på andelsstämman och biträtts så som avses i 2 mom. Ansökan till *myndigheten* ska göras inom en månad från andelsstämman.

Granskningsförslaget ska läggas fram på den ordinarie andelsstämman eller på den andelsstämma där ärendet enligt stämmokallelsen ska behandlas. Ansökan får göras om medlemmar med minst en fjärdedel av medlemmarnas totala röstetal eller en tredjedel av de vid stämman företrädde medlemmarnas röstetal har biträtt förslaget.

Myndigheten ska höra andelslagets styrelse och, om granskningen enligt ansökan gäller en viss persons åtgärder, denna person. Ansökan ska bifallas om det anses att det finns vägande skäl för granskningen. Myndigheten kan förordna en eller flera särskilda granskare. Ett sådant förordnande får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

26 kap

Avgörande av tvister

9 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter

Vid inlösen enligt 4 § ska lösenbeloppet betalas inom en månad efter det att domen genom vilken lösenbeloppet bestämts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponeering hos regionförvaltningsverket på andelslagets hemort så som föreskrivs i lagen om deponeering av pengar, värdeandelar, värde-

26 kap.

Avgörande av tvister

9 §

Betalning av lösenbelopp och övergång av rättigheter

Vid inlösen enligt 4 § ska lösenbeloppet betalas inom en månad från det att domen genom vilken lösenbeloppet bestämts har vunnit laga kraft. En aktie övergår till inlösaren genom betalning av lösenbeloppet.

Lösenbeloppet kan betalas genom deponeering hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om andelslaget har sin hemort på Åland, hos *Statens ämbetsverk på Åland*

papper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå lösenbeloppet.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överläts till inlösaren ska det ogiltigförklaras.

så som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931), om de förutsättningar som avses i 1 § i den lagen är uppfyllda. Inlösaren får i så fall inte förbehålla sig rätt att återfå lösenbeloppet.

Innehav av ett aktiebrev som har utfärdats över en aktie medför efter deponering som avses i 2 mom. endast rätt till lösenbeloppet. Inlösaren har rätt att i stället för ett tidigare utfärdat aktiebrev få ett nytt aktiebrev, på vilket det ska göras en anteckning om att det ersätter det tidigare aktiebrevet. Om det föregående aktiebrevet därefter överläts till inlösaren ska det ogiltigförklaras

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

34.

Lag

om ändring av 23 och 27 § i lagen om gruppbyggande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om gruppbyggande (190/2015) 23 och 27 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §

23 §

Handlingar om gruppbyggande

Handlingar om gruppbyggande

Vid gruppbyggande som har formen av ett bostadsaktiebolag ska konsulten för gruppbyggande se till att den förhandsinformation och de handlingar som anges i 21 § 1 och 2 mom., utkastet till avtal om gruppbyggande samt de övriga handlingar som gäller byggnadsprojektet och bostadsaktiebolaget (*handlingar om gruppbyggande*) blir deponerade enligt denna paragraf. Bestämmelser om vilka de ovannämnda övriga handlingarna är utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Om ett bostadsaktiebolag under byggnadsfasen tar upp en kredit hos ett kreditinstitut, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara handlingarna om gruppbyggande. Om bostadsaktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde bolagets byggnader är belägna förvara handlingarna. Också i det senare fallet kan handlingarna förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara handlingarna ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, i den kommun där bolagets byggnader är belägna.

Handlingarna om gruppbyggande ska deponeras innan ett avtal om gruppbyggande ingås, om inte något annat föreskrivs genom förordning av justitieministeriet beträffande någon av handlingarna.

Förvararen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar som gäller handlingarna om gruppbyggande eller omständigheter som framgår av dem. Närmare bestämmelser om

Vid gruppbyggande som har formen av ett bostadsaktiebolag ska konsulten för gruppbyggande se till att den förhandsinformation och de handlingar som anges i 21 § 1 och 2 mom., utkastet till avtal om gruppbyggande samt de övriga handlingar som gäller byggnadsprojektet och bostadsaktiebolaget (*handlingar om gruppbyggande*) blir deponerade enligt denna paragraf. Bestämmelser om vilka de ovannämnda övriga handlingarna är utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Om ett bostadsaktiebolag under byggnadsfasen tar upp en kredit hos ett kreditinstitut, ska det kreditinstitut som beviljat krediten förvara handlingarna om gruppbyggande. Om bostadsaktiebolaget inte tar upp en sådan kredit, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolagets byggnader är belägna på Åland, Statens ämbetsverk på Åland* förvara handlingarna. Också i det senare fallet kan handlingarna förvaras av ett kreditinstitut som samtycker till det. Det kreditinstitut som fått i uppgift att förvara handlingarna ska hålla dem i förvar i Finland och, om möjligt, i den kommun där bolagets byggnader är belägna.

Handlingarna om gruppbyggande ska deponeras innan ett avtal om gruppbyggande ingås, om inte något annat föreskrivs genom förordning av justitieministeriet beträffande någon av handlingarna.

Förvararen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar som gäller handlingarna om gruppbyggande eller omständigheter som framgår av dem. Närmare bestämmelser om

hur underrättelsen ska lämnas utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

27 §

Arvoden för förvararens uppdrag

Ett kreditinstitut som förvarar handlingar om gruppbyggande har rätt att ta ut ett skäligt arvode för tryckning av aktiebrev, för förvaring av handlingar om gruppbyggande och aktiebrev samt för utförande av de övriga uppgifter som föreskrivs i lag. Arvodet tas ut hos bostadsaktiebolaget samt när det gäller utfärdande av intyg och kopior hos dem som begär sådana. Bestämmelser om avgifter som regionförvaltningsverk som förvarar handlingar om gruppbyggande tar ut för att sköta dessa uppgifter finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

hur underrättelsen ska lämnas utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

27 §

Arvoden för förvararens uppdrag

Ett kreditinstitut som förvarar handlingar om gruppbyggande har rätt att ta ut ett skäligt arvode för tryckning av aktiebrev, för förvaring av handlingar om gruppbyggande och aktiebrev samt för utförande av de övriga uppgifter som föreskrivs i lag. Arvodet tas ut hos bostadsaktiebolaget samt när det gäller utfärdande av intyg och kopior hos dem som begär sådana. Bestämmelser om avgifter som de *myndigheter* som förvarar handlingar om gruppbyggande tar ut för att sköta dessa uppgifter finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

35.

Lag

om ändring av lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare (853/2016) 3, 4, 7, 10, 14–18 och 20 § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån samt registeranmälan

Regionförvaltningsverket i Södra Finland, nedan regionförvaltningsverket, för ett register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån (*register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån*).

Den som har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån ska för anteckning i registret göra en anmälan till regionförvaltningsverket. I registeranmälan ska ingå

1) de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1 och 2 punkten,

2) uppgift om huruvida anmälaren ansöker om att bli registrerad som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om registrering som kreditgivare, huruvida anmälaren avser att också lämna konsumentkrediter och som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedla person-till-person-lån,

3) en utredning över de personer som avses i 6 § 1 mom. och vars tillförlitlighet ska bedömas, om anmälaren är en juridisk person,

4) en utredning över anmälarens utbildning och arbetserfarenhet eller, om anmälaren är en juridisk person, en utredning över den utbildning och arbetserfarenhet som de personer har som avses i 6 § 2 mom.,

5) uppgift om huruvida anmälaren har för

Föreslagen lydelse

3 §

Register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån samt registeranmälan

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån (*register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån*).

Den som har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån ska för anteckning i registret göra en anmälan till myndigheten. I registeranmälan ska ingå

1) de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1 och 2 punkten,

2) uppgift om huruvida anmälaren ansöker om att bli registrerad som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om registrering som kreditgivare, huruvida anmälaren avser att också lämna konsumentkrediter och som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedla person-till-person-lån,

3) en utredning över de personer som avses i 6 § 1 mom. och vars tillförlitlighet ska bedömas, om anmälaren är en juridisk person,

4) en utredning över anmälarens utbildning och arbetserfarenhet eller, om anmälaren är en juridisk person, en utredning över den utbildning och arbetserfarenhet som de personer har som avses i 6 § 2 mom.,

5) uppgift om huruvida anmälaren har för

avsikt att ta emot kundmedel och en utredning över hur anmälaren avser att sköta bevaringen och hanteringen av kundmedel.

Anmälaren ska på begäran av regionförvaltningsverket lämna också andra uppgifter som behövs för att bedöma om förutsättningarna för registrering uppfylls.

4 §

Förutsättningar för registrering

Regionförvaltningsverket ska registrera den som gör en registeranmälan som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån, om

1) anmälaren har rätt att utöva näring i Finland,

2) anmälaren inte har försatts i konkurs och, om anmälaren är en fysisk person, har uppnått myndighetsålder och inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) anmälaren är tillförlitlig,

4) anmälaren har sådan kännedom om kreditverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av den kreditverksamhet eller den förmedling av person-till-person-lån som bedrivs.

Regionförvaltningsverket får vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att anmälaren har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån såsom ombud för någon annan.

7 §

Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar

I registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån antecknas

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid samt firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer

avsikt att ta emot kundmedel och en utredning över hur anmälaren avser att sköta bevaringen och hanteringen av kundmedel.

Anmälaren ska på begäran av myndigheten lämna också andra uppgifter som behövs för att bedöma om förutsättningarna för registrering uppfylls.

4 §

Förutsättningar för registrering

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera den som gör en registeranmälan som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån, om

1) anmälaren har rätt att utöva näring i Finland,

2) anmälaren inte har försatts i konkurs och, om anmälaren är en fysisk person, har uppnått myndighetsålder och inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) anmälaren är tillförlitlig,

4) anmälaren har sådan kännedom om kreditverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av den kreditverksamhet eller den förmedling av person-till-person-lån som bedrivs.

Myndigheten får vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att anmälaren har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån såsom ombud för någon annan.

7 §

Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar

I registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån antecknas

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid samt firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer

eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

3) huruvida näringsidkaren är kreditgivare eller förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om en kreditgivare, huruvida denne lämnar också konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedlar person-till-person-lån,

4) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars tillförlitlighet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

5) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars kännedom om kreditverksamhet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

6) huruvida kreditgivaren eller förmedlaren har rätt att ta emot kundmedel,

7) datum för registreringen,

8) till kreditgivaren eller förmedlaren med stöd av 17 § 2 mom. meddelade varningar och sådana uppmaningar och förbud som förenats med vite,

9) skälet till strykning ur registret och när denna har skett.

I registret antecknas också uppgifter om dem som har meddelats ett förbud enligt 17 § 1 mom. att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån utan registrering. Dessa uppgifter och uppgifter om sanktionerna enligt 1 mom. 8 punkten ska strykas ur registret fem år efter utgången av det år då förbudet eller någon annan sanktion påfördes.

Kreditgivaren och förmedlaren ska utan dröjsmål anmäla ändringar i de införda uppgifterna till regionförvaltningsverket. När verksamheten upphör ska kreditgivaren och förmedlaren anmäla även detta till regionförvaltningsverket.

10 §

Rätt att ta emot kundmedel

Regionförvaltningsverket ska bevilja den som gör anmälan rätt att ta emot kundmedel,

eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

3) huruvida näringsidkaren är kreditgivare eller förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om en kreditgivare, huruvida denne lämnar också konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedlar person-till-person-lån,

4) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars tillförlitlighet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

5) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars kännedom om kreditverksamhet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

6) huruvida kreditgivaren eller förmedlaren har rätt att ta emot kundmedel,

7) datum för registreringen,

8) till kreditgivaren eller förmedlaren med stöd av 17 § 2 mom. meddelade varningar och sådana uppmaningar och förbud som förenats med vite,

9) skälet till strykning ur registret och när denna har skett.

I registret antecknas också uppgifter om dem som har meddelats ett förbud enligt 17 § 1 mom. att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån utan registrering. Dessa uppgifter och uppgifter om sanktioner enligt 1 mom. 8 punkten ska strykas ur registret fem år efter utgången av det år då förbudet eller någon annan sanktion påfördes.

Kreditgivaren och förmedlaren ska utan dröjsmål anmäla ändringar i de införda uppgifterna till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. När verksamheten upphör ska kreditgivaren och förmedlaren anmäla även detta till myndigheten.

10 §

Rätt att ta emot kundmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska bevilja den som gör anmälan rätt att ta

om anmälaren har lämnat regionförvaltningsverket en utredning om bevaring och hantering av kundmedel enligt 11 § 1 mom. och anmälaren inte ska anses uppenbart olämplig att ta emot kundmedel.

Regionförvaltningsverket ska när den bedömer olämplighet beakta anmälarens ekonomiska situation och huruvida denne har fullgjort sina skyldigheter i fråga om skatter, lagstadgade pensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller avgifter som Tullen tar ut.

Om anmälaren är en juridisk person, ska en bedömning av olämplighet göras förutom om den juridiska personen också om verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän, andra som hör till den högsta ledningen och den som direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktierna i ett aktiebolag eller den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

De omständigheter som nämns i 2 mom. ska för tiden tre år före anmälan utredas också i fråga om företag eller sammanslutningar som ska registreras enligt 3 § i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) och som har direkt *eller indirekt* koppling till anmälaren och, om denne är en juridisk person, de personer som nämns i 3 mom. i denna paragraf.

emot kundmedel, om anmälaren har lämnat *myndigheten* en utredning om bevaring och hantering av kundmedel enligt 11 § 1 mom. och anmälaren inte ska anses uppenbart olämplig att ta emot kundmedel.

Myndigheten ska när den bedömer olämplighet beakta anmälarens ekonomiska situation och huruvida denne har fullgjort sina skyldigheter i fråga om skatter, lagstadgade pensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller avgifter som Tullen tar ut.

Om anmälaren är en juridisk person, ska en bedömning av olämplighet göras förutom om den juridiska personen också om verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän, andra som hör till den högsta ledningen och den som direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktierna i ett aktiebolag eller den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

De omständigheter som nämns i 2 mom. ska för tiden tre år före anmälan utredas också i fråga om företag eller sammanslutningar som ska registreras enligt 3 § i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) och som har direkt koppling till anmälaren och, om denne är en juridisk person, de personer som nämns i 3 mom. i denna paragraf.

14 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av regionförvaltningsverket.

15 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna ska en

14 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

15 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna ska en

kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån på begäran ge regionförvaltningsverket de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Trots sekretessbestämmelserna har regionförvaltningsverket dessutom rätt att för en specificerad tillsynsåtgärd få handlingar och uppgifter också av någon annan enskild sammanslutning eller person än kreditgivaren. Handlingarna och uppgifterna ska vara nödvändiga med tanke på tillsynen för att utreda huruvida tillhandahållandet eller förmedlingen av krediter omfattas av tillämpningsområdet för denna lag eller vem som de facto tillhandahåller eller förmedlar krediterna.

Regionförvaltningsverket har dock inte rätt att av en advokat som avses i lagen om advokater (496/1958) eller av dennes biträde få handlingar och uppgifter om advokatens klienter, och inte heller av någon annan få handlingar och uppgifter som erhållits i samband med uppdrag som rättegångsombud eller rättegångsbiträde. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott eller vid annan behandling av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

16 §

Rätt att få uppgifter ur vissa myndighetsregister

Regionförvaltningsverket har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om en person som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. i denna lag är tillförlitlig. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

Regionförvaltningsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av myndigheter och av dem som sköter offent-

kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån på begäran ge *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Trots sekretessbestämmelserna har *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* dessutom rätt att för en specificerad tillsynsåtgärd få handlingar och uppgifter också av någon annan enskild sammanslutning eller person än kreditgivaren. Handlingarna och uppgifterna ska vara nödvändiga med tanke på tillsynen för att utreda huruvida tillhandahållandet eller förmedlingen av krediter omfattas av tillämpningsområdet för denna lag eller vem som de facto tillhandahåller eller förmedlar krediterna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har dock inte rätt att av en advokat som avses i lagen om advokater (496/1958) eller av dennes biträde få handlingar och uppgifter om advokatens klienter, och inte heller av någon annan få handlingar och uppgifter som erhållits i samband med uppdrag som rättegångsombud eller rättegångsbiträde. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott eller vid annan behandling av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

16 §

Rätt att få uppgifter ur vissa myndighetsregister

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om en person som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. i denna lag är tillförlitlig. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av myndigheter och av dem som sköter offentliga uppdrag få de uppgifter

liga uppdrag få de uppgifter som behövs för att sköta den uppgift som avses i 10 §. Uppgifterna kan överlämnas till regionförvaltningsverket också genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

som behövs för att sköta den uppgift som avses i 10 §. Uppgifterna kan överlämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* också genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

17 §

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda tillhandahållande av konsumentkrediter och förmedling av person-till-person-lån som sker i strid med denna lag utan registrering. Regionförvaltningsverket ska också förbjuda mottagande av kundmedel, om sådana tas emot utan att rätt enligt 10 § har beviljats eller om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån på grund av ändrade förhållanden har blivit uppenbart olämplig att ta emot kundmedel. Om det finns särskilda skäl, får förbudet också meddelas så att det gäller en anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning. När regionförvaltningsverket meddelar ett förbud mot mottagande av kundmedel får verket i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

Om en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 7 § 3 mom., 11 § 1 mom. eller 15 § 1 mom., får regionförvaltningsverket uppmana kreditgivaren eller förmedlaren att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid. Om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 9 eller 12 §, får regionförvaltningsverket ge kreditgivaren eller förmedlaren en varning. Om försummelserna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, får regionförvaltningsverket förbjuda kreditgivarens eller förmedlarens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader. Kreditgivaren eller förmedlaren kan förbjudas att bedriva verksamhet för viss tid också om kreditgivaren eller förmedlaren bryter mot ett förbud att ta emot kundmedel som regionförvaltningsverket har meddelat i en-

17 §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda tillhandahållande av konsumentkrediter och förmedling av person-till-person-lån som sker i strid med denna lag utan registrering. Myndigheten ska också förbjuda mottagande av kundmedel, om sådana tas emot utan att rätt enligt 10 § har beviljats eller om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån på grund av ändrade förhållanden har blivit uppenbart olämplig att ta emot kundmedel. Om det finns särskilda skäl, får förbudet också meddelas så att det gäller en anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning. När Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelar ett förbud mot mottagande av kundmedel får myndigheten i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

Om en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 7 § 3 mom., 11 § 1 mom. eller 15 § 1 mom., får *myndigheten* uppmana kreditgivaren eller förmedlaren att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid. Om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 9 eller 12 §, får *myndigheten* ge kreditgivaren eller förmedlaren en varning. Om försummelserna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, får *myndigheten* förbjuda kreditgivarens eller förmedlarens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader. Kreditgivaren eller förmedlaren kan förbjudas att bedriva verksamhet för viss tid också om kreditgivaren eller förmedlaren bryter mot ett förbud att ta emot kundmedel som myndigheten har meddelat i enlighet med 1

lighet med 1 mom.

Om en aktör som avses i 15 § 2 mom. försummar en skyldighet som följer av det momentet, får regionförvaltningsverket uppmana aktören att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Regionförvaltningsverket får förena ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf med vite. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är onödigt eller regionförvaltningsverket anser att förfarandet ska bedömas i enlighet med 19 § 1 eller 2 mom. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

18 §

Avregistrering

Regionförvaltningsverket ska avföra en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån ur registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån, om

1) kreditgivaren eller förmedlaren har upphört med sin verksamhet,

2) förutsättningarna för registrering i 4 § 1 mom. 1–3 punkten inte längre uppfylls,

3) kreditgivaren eller förmedlaren tillhandahåller konsumentkrediter eller förmedlar person-till-person-lån såsom ombud för någon annan,

4) förutsättningen för registrering i 4 § 1 mom. 4 punkten inte längre uppfylls, och kreditgivaren eller förmedlaren inte inom den tidsfrist som regionförvaltningsverket har angett i sin uppmaning har anmält nya personer som uppfyller kraven på kännedom om kreditverksamhet,

5) det i den verksamhet som kreditgivaren, förmedlaren eller dess högsta ledning bedriver förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och kreditgivaren eller förmedlaren redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

I samband med avregistreringen får regionförvaltningsverket i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

mom.

Om en aktör som avses i 15 § 2 mom. försummar en skyldighet som följer av det momentet, får *myndigheten* uppmana aktören att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Myndigheten får förena ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf med vite. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är onödigt eller myndigheten anser att förfarandet ska bedömas i enlighet med 19 § 1 eller 2 mom. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

18 §

Avregistrering

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska avföra en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån ur registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån, om

1) kreditgivaren eller förmedlaren har upphört med sin verksamhet,

2) förutsättningarna för registrering i 4 § 1 mom. 1–3 punkten inte längre uppfylls,

3) kreditgivaren eller förmedlaren tillhandahåller konsumentkrediter eller förmedlar person-till-person-lån såsom ombud för någon annan,

4) förutsättningen för registrering i 4 § 1 mom. 4 punkten inte längre uppfylls, och kreditgivaren eller förmedlaren inte inom den tidsfrist som *myndigheten* har angett i sin uppmaning har anmält nya personer som uppfyller kraven på kännedom om kreditverksamhet,

5) det i den verksamhet som kreditgivaren, förmedlaren eller dess högsta ledning bedriver förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och kreditgivaren eller förmedlaren redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

I samband med avregistreringen får *myndigheten* i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

20 §

Sökande av ändring i regionförvaltningsverkets beslut

Ett beslut som regionförvaltningsverket fattat med stöd av 17 och 18 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I andra beslut som regionförvaltningsverket meddelat får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller förbud enligt 17 § eller avregistrering enligt 18 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett i denna lag avsett beslut om avregistrering och om verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

20 §

Sökande av ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut

Ett beslut som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fattat med stöd av 17 och 18 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* meddelat får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller förbud enligt 17 § eller avregistrering enligt 18 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett i denna lag avsett beslut om avregistrering och om verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

36.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om Finlands flagga

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands flagga (380/1978) 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1418/2009,
som följer:

Gällande lydelse

5 §

Den rektangulära statsflaggan används av riksdagen, ministerierna, centralförvaltningens ämbetsverk som lyder under ministerierna och med dem jämförbara ämbetsverk och inrättningar, högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, hovrätterna, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Finlands diplomatiska eller med dem jämförbara beskickningar i utlandet och av utsänd konsul ledda konsulat, Finlands Bank, Folkpensionsanstalten, Finlands Akademi, offentligrättsliga universitet, gränsbevakningsväsendet och statens fartyg.

Föreslagen lydelse

5 §

Den rektangulära statsflaggan används av riksdagen, ministerierna, centralförvaltningens ämbetsverk som lyder under ministerierna och med dem jämförbara ämbetsverk och inrättningar, högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, hovrätterna, *Statens ämbetsverk på Åland*, Finlands diplomatiska eller med dem jämförbara beskickningar i utlandet och av utsänd konsul ledda konsulat, Finlands Bank, Folkpensionsanstalten, Finlands Akademi, offentligrättsliga universitet, gränsbevakningsväsendet och statens fartyg.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

38.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om utlänningsregistret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utlänningsregistret (1270/1997) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 618/2007, 977/2007 och 647/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Registeransvariga

Registeransvariga

Migrationsverket bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för delregistret för ansökningsärenden, arbetsgivardelregistret, delregistret för främlingspass och resedokument för flykting, delregistret för övervakning av inresor och utresor, delregistret för examina samt delregistret för medborgarskapsärenden. Dessa delregister ingår i utlänningsregistret och de förs av Migrationsverket.

Utrikesministeriet bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för delregistret för visumärenden och delregistret för inresevillkor. Dessa register ingår i utlänningsregistret och förs separat av utrikesministeriet.

Utlänningsregistret förs och används också av polisen, gränsbevakningsväsendet, Tul-len, närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, arbetarskyddsmyndigheterna, fängvårdsmyndigheterna, diskrimineringsombudsmannen samt högsta förvaltningsdomstolen och de regionala förvaltningsdomstolarna.

Anställda hos de myndigheter som för och använder registret har rätt att med hjälp av en teknisk anslutning se och behandla uppgifter som förts in i utlänningsregistret endast inom ramen för sina befogenheter i anknytning till det i 2 § angivna ändamålet med registret. Den registeransvariga som bär det huvudsakliga ansvaret för registret beviljar på framställning av en myndighet en per-

Migrationsverket bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för delregistret för ansökningsärenden, delregistret för främlingspass och resedokument för flykting, delregistret för övervakning av inresor och utresor, delregistret för examina samt delregistret för medborgarskapsärenden. Dessa delregister ingår i utlänningsregistret och de förs av Migrationsverket.

Utrikesministeriet bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för delregistret för visumärenden och delregistret för inresevillkor. Dessa register ingår i utlänningsregistret och förs separat av utrikesministeriet.

Utlänningsregistret förs och används också av polisen, Gränsbevakningsväsendet, Tullen, *landskapen*, fängvårdsmyndigheterna, diskrimineringsombudsmannen samt högsta förvaltningsdomstolen och de regionala förvaltningsdomstolarna.

Anställda hos de myndigheter som för och använder registret har rätt att med hjälp av en teknisk anslutning se och behandla uppgifter som förts in i utlänningsregistret endast inom ramen för sina befogenheter i anknytning till det i 2 § angivna ändamålet med registret. Den som i huvudsak ansvarar för registret beviljar på framställning av berörda myndighet en person rätt att använda

son rätt att använda de delregister och de uppgiftskategorier eller uppgiftsfält i delregistren som den registeransvarige anser behövas för den berörda myndighetens lagstadgade uppgifter som gäller utlännings- och medborgarskapsärenden.

de delregister och de uppgiftskategorier eller uppgiftsfält i delregistren som den som i huvudsak ansvarar för registret anser behövas för den berörda myndighetens lagstadgade uppgifter som gäller utlännings- och medborgarskapsärenden.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

38.

Lag

om ändring av lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (746/2011) 12 §, 52 § och 53 §, av dem 52 § sådan den lyder i lag 388/2015, som följer:

Gällande lydelse

12 §

Mottagande vid massinvandring

Om ett så stort antal utlänningar enligt 109 eller 133 § i utlänningslagen kommer till Finland att de inte kan placeras på förläggningarna eller det inte är möjligt att klarlägga förutsättningarna för inresa och registrera invandrarna vid sedvanligt förfarande, ska mottagningstjänsterna ordnas på flyktingslussar. Avsikten är att inkvartering på flyktingslussar ska vara kortvarig. Den som inkvarteras på en flyktingsluss får de nyttigheter som behövs för den oundgängliga försörjningen.

Inrikesministeriet kan förordna en närings-, trafik- och miljöcentral att avtala med en kommun om utarbetande av en beredskapsplan för mottagandet vid massinvandring. Beredskapsplanen ska utarbetas i form av en avsiktsförklaring.

Ett tillräckligt antal flyktingslussar och förläggningar ska inrättas i de kommuner som utarbetat en beredskapsplan eller i kommuner där det annars med hänsyn till omständigheterna är motiverat att placera de utlänningar som kommit till Finland. Vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet bestämmelser om vilka kommuner skyldigheten enligt detta moment gäller. Ett avtal enligt 10 § ska ingås med Migrationsverket om inrättande och förvaltning av flyk-

Föreslagen lydelse

12 §

Mottagande vid massinvandring

Om ett så stort antal utlänningar enligt 109 eller 133 § i utlänningslagen kommer till Finland att de inte kan placeras på förläggningarna eller det inte är möjligt att klarlägga förutsättningarna för inresa och registrera invandrarna vid sedvanligt förfarande, ska mottagningstjänsterna ordnas på flyktingslussar. Avsikten är att inkvartering på flyktingslussar ska vara kortvarig. Den som inkvarteras på en flyktingsluss får de nyttigheter som behövs för den oundgängliga försörjningen.

Migrationsverket svarar för beredskapen för massinvandring. Migrationsverket sköter beredskapsuppgiften i samarbete med övriga myndigheter, landskap och de aktörer som nämns i 10 § 1 mom. Migrationsverket sammanjämkar beredskapsplanen för mottagande av asylsökande med landskapens beredskapsplaner vid massinvandring.

I landskapen ska det inrättas ett tillräckligt antal flyktingslussar och förläggningar. Ett avtal enligt 10 § ska ingås med Migrationsverket om inrättande och förvaltning av flyktingslussarna och förläggningarna.

tingslussarna och förläggningarna

52 §

Utlämnande av uppgifter ur registren

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag får det ur registret över mottagna klienter och företrädarregistret trots sekretessbestämmelserna lämnas ut sådana uppgifter till Migrationsverket, polisen, gränskontrollmyndigheten samt närings-, trafik- och miljöcentralerna som är nödvändiga för att dessa myndigheter ska kunna utföra sina uppgifter i fråga om personer som söker internationellt skydd, får tillfälligt skydd eller är offer för människohandel.

Uppgifter får lämnas ut även i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning. Innan uppgifter lämnas ut genom teknisk anslutning ska den som begär uppgifterna visa att de skyddas på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen.

53 §

Rätt att få uppgifter ur register

Trots sekretessbestämmelserna har registeransvariga som nämns i 47 § rätt att från Migrationsverket, polisen, gränskontrollmyndigheten samt närings-, trafik- och miljöcentralerna få sådan information för registret över mottagna klienter som är nödvändig för utförande av de uppgifter som föreskrivs för den i lag.

Uppgifterna kan, i enlighet med vad som avtalas med den registeransvarige, lämnas ut även i maskinläsbar form eller med hjälp av teknisk anslutning efter att det har utretts att uppgifterna skyddas på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen.

52 §

Utlämnande av uppgifter ur registren

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag får det ur registret över mottagna klienter och företrädarregistret trots sekretessbestämmelserna lämnas ut sådana uppgifter till Migrationsverket, polisen, gränskontrollmyndigheten och *landskapen* som är nödvändiga för att dessa myndigheter ska kunna utföra sina uppgifter i fråga om personer som söker internationellt skydd, får tillfälligt skydd eller är offer för människohandel.

Uppgifter får lämnas ut även i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning. Innan uppgifter lämnas ut genom teknisk anslutning ska den som begär uppgifterna visa att de skyddas på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen.

53 §

Rätt att få uppgifter ur register

Trots sekretessbestämmelserna har registeransvariga som nämns i 47 § rätt att från Migrationsverket, polisen, gränskontrollmyndigheten samt *landskapet* få sådan information för registret över mottagna klienter som är nödvändig för utförande av de uppgifter som föreskrivs för dem i lag.

Uppgifterna kan, i enlighet med vad som avtalas med den registeransvarige, lämnas ut även i maskinläsbar form eller med hjälp av teknisk anslutning efter att det har utretts att uppgifterna skyddas på det sätt som avses i 32 § 1 mom. i personuppgiftslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017)
5 kap. 2—8 §, 7 kap. 1 § samt 8 kap. 1—3, 7, 8, 10 och 11 § som följer:

Gällande lydelse

5 kap.

Registret för övervakning av penningtvätt

2 §

*Registeransvarig och användningsändamål
för registret för övervakning av penningtvätt*

Regionförvaltningsverket för ett register över rapporteringsskyldiga enligt 1 § i syfte att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism (*registret för övervakning av penningtvätt*).

Användningsändamålet för registret för övervakning av penningtvätt är att övervaka åtgärder för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3 §

Ansökan om införande i registret och förutsättningar för registrering

En rapporteringsskyldig enligt 1 § ska inom 14 dagar från det att den rapporteringsskyldiga omfattas av tillämpningsområdet för denna lag göra en ansökan om att införas i registret för övervakning av penningtvätt.

Regionförvaltningsverket ska registrera en sökande, om denne

- 1) har rätt att bedriva näring i Finland,
- 2) inte har meddelats näringsförbud,
- 3) lämnar uppgifter enligt 4 §,
- 4) är rapporteringsskyldig enligt 1 kap. 2 § 21 punkten och bedriver valutaväxlingsverksamhet samt är tillförlitlig på det sätt

Föreslagen lydelse

5 kap.

Registret för övervakning av penningtvätt

2 §

*Registeransvarig och användningsändamål
för registret för övervakning av penningtvätt*

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett register över rapporteringsskyldiga enligt 1 § i syfte att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism (*registret för övervakning av penningtvätt*).

Användningsändamålet för registret för övervakning av penningtvätt är att övervaka åtgärder för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3 §

Ansökan om införande i registret och förutsättningar för registrering

En rapporteringsskyldig enligt 1 § ska inom 14 dagar från det att den rapporteringsskyldiga börjar omfattas av tillämpningsområdet för denna lag göra en ansökan om att bli införd i registret för övervakning av penningtvätt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera en sökande, om denne

- 1) har rätt att bedriva näring i Finland,
- 2) inte har meddelats näringsförbud,
- 3) lämnar de uppgifter som avses i 4 §,
- 4) är en rapporteringsskyldig enligt 1 kap. 2 § 21 punkten eller bedriver valutaväxlingsverksamhet samt är tillförlitlig på det sätt som avses i 5 §.

som avses i 5 §.

Sökanden ska i sin ansökan uppge den näringsverksamhet som bedrivs och som ligger till grund för sökandens rapporteringsskyldighet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i en registreringsansökan.

Sökanden ska i sin ansökan uppge den näringsverksamhet som bedrivs och som ligger till grund för sökandens rapporteringsskyldighet.

Närmare bestämmelser om innehållet i en registreringsansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Uppgifter som ska föras in i registret för övervakning av penningtvätt samt anmälan om ändringar

Följande uppgifter ska föras in i registret för övervakning av penningtvätt:

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid och medborgarskap samt firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, datum för registreringen och besöksadress för varje driftställe där verksamhet bedrivs,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, datum för registreringen och besöksadress för varje driftställe där verksamhet bedrivs,

3) näringsverksamhet enligt 3 § 3 mom. i detta kapitel,

4) fullständigt namn, personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid och medborgarskap och ställning hos den registrerade för den person vars tillförlitlighet har kontrollerats med stöd av 5 §,

5) administrativa påföljder enligt 8 kap. som har påförts enskilda näringsidkare och juridiska personer samt uppmaningar och förbud som har förenats med vite enligt 7 kap. 7 §; sådana uppgifter ska avföras ur registret tre år från utgången av det år då påföljden påfördes, och

6) skälet till och tidpunkten för avförande av en uppgift.

En rapporteringsskyldig ska utan dröjsmål underrätta regionförvaltningsverket om förändringar i de uppgifter som avses i 1 mom.

4 §

Uppgifter som ska föras in i registret för övervakning av penningtvätt samt anmälan om ändringar

Följande uppgifter ska föras in i registret för övervakning av penningtvätt:

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid och medborgarskap samt firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, datum för registreringen och besöksadress för varje driftställe där verksamhet bedrivs,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, datum för registreringen och besöksadress för varje driftställe där verksamhet bedrivs,

3) näringsverksamhet enligt 3 § 3 mom. i detta kapitel,

4) fullständigt namn, personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid och medborgarskap och ställning hos den registrerade för den person vars tillförlitlighet har kontrollerats med stöd av 5 §,

5) administrativa påföljder enligt 8 kap. som har påförts enskilda näringsidkare och juridiska personer samt uppmaningar och förbud som har förenats med vite enligt 7 kap. 7 § sådana uppgifter ska avföras ur registret tre år från utgången av det år då påföljden påfördes, och

6) skälet till och tidpunkten för avförande av en uppgift.

En rapporteringsskyldig ska utan dröjsmål underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om förändringar i de uppgifter som avses i 1 mom.

5 §

5 §

Tillförlitlighet

En rapporteringsskyldig som bedriver valutaväxlingsverksamhet eller verksamhet enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 21 punkten anses inte vara tillförlitlig, om

1) han eller hon genom en lagakraftvunnen dom under fem år före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under tre år före bedömningen har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva näringsverksamhet som ska registreras i registret för övervakning av penningtvätt, eller

2) han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för verksamhet som avses i 1 punkten.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. anses en rapporteringsskyldig enligt det momentet inte vara tillförlitlig, om

1) han eller hon under tre år före bedömningen upprepade gånger eller i betydande grad har försummat skötseln av sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut, eller

2) han eller hon enligt utmätning eller någon annan utredning är oförmögen att svara för sina skulder.

Om den som gör anmälan är en juridisk person, gäller kravet på tillförlitlighet verkställande direktören och dennas ställföreträdare, ledamöter och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän och andra som hör till den högsta ledningen och även personer som direkt eller indirekt har mer än 25 procent av aktierna i ett aktiebolag eller av den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt i en annan sammanslutning.

Regionförvaltningsverket har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få uppgifter som är nödvändiga för utredning av den tillförlitlighet som avses i denna paragraf eller för avregistrering enligt 6 §.

Regionförvaltningsverket har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att avgiftsfritt av

Tillförlitlighet

En rapporteringsskyldig som bedriver valutaväxlingsverksamhet eller verksamhet enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 21 punkten anses inte vara tillförlitlig, om

1) han eller hon genom en lagakraftvunnen dom under fem år före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under tre år före bedömningen har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva näringsverksamhet som ska registreras i registret för övervakning av penningtvätt, eller

2) han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för verksamhet som avses i 1 punkten.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. anses en rapporteringsskyldig enligt det momentet inte vara tillförlitlig, om

1) han eller hon under tre år före bedömningen upprepade gånger eller i betydande grad har försummat skötseln av sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut, eller

2) han eller hon enligt utmätning eller någon annan utredning är oförmögen att svara för sina skulder.

Om den som gör anmälan är en juridisk person, gäller kravet på tillförlitlighet verkställande direktören och dennas ställföreträdare, ledamöter och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän och andra som hör till den högsta ledningen och även personer som direkt eller indirekt har mer än 25 procent av aktierna i ett aktiebolag eller av den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt i en annan sammanslutning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få uppgifter som är nödvändiga för utredning av den tillförlitlighet som avses i denna paragraf eller för avregistrering enligt 6 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att

myndigheter och aktörer som sköter offentliga uppdrag få uppgifter om hur den som ansöker om registrering sköter sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut samt sådana uppgifter om sökandens verksamhet, ekonomi och kopplingar som behövs för utredning av den tillförlitlighet som avses i denna paragraf eller för avregistrering enligt 6 §.

Regionförvaltningsverket har rätt att få behövliga uppgifter som motsvarar de uppgifter som avses i 5 mom. också om en sådan organisation som avses i 2 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) och om en sådan person som avses i 3 mom.

Uppgifter som avses ovan i denna paragraf får sökas med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form utan samtycke av den vars intressen skyddas genom sekretessen.

6 §

Avförande av uppgifter ur registret för övervakning av penningtvätt

Regionförvaltningsverket ska avregistrera en rapporteringsskyldig i registret för övervakning av penningtvätt, om

- 1) den rapporteringsskyldiga inte längre uppfyller registreringsvillkoren,
- 2) det i den rapporteringsskyldigas verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av denna lag eller av föreskrifter som regionförvaltningsverket meddelat med stöd av denna lag, eller
- 3) den rapporteringsskyldiga har upphört med sin verksamhet.

Regionförvaltningsverket ska före ett beslut som grundar sig på 1 mom. 2 punkten reservera en rimlig tid för den rapporteringsskyldiga att avhjälpa bristen.

Uppgifterna om registeranteckningar ska bevaras i fem år från utgången av det år då uppgiften har avförts ur registret.

avgiftsfritt av myndigheter och aktörer som sköter offentliga uppdrag få uppgifter om hur den som ansöker om registrering sköter sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut samt sådana uppgifter om sökandens verksamhet, ekonomi och kopplingar som behövs för utredning av den tillförlitlighet som avses i denna paragraf eller för avregistrering enligt 6 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få behövliga uppgifter som motsvarar de uppgifter som avses i 5 mom. också om en sådan organisation som avses i 2 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) och om en sådan person som avses i 3 mom.

Uppgifter som avses i denna paragraf får sökas med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form utan samtycke av den vars intressen skyddas genom sekretessen.

6 §

Avförande av uppgifter ur registret för övervakning av penningtvätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska avregistrera en rapporteringsskyldig i registret för övervakning av penningtvätt, om

- 1) den rapporteringsskyldiga inte längre uppfyller registreringsvillkoren,
- 2) det i den rapporteringsskyldigas verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av denna lag eller av föreskrifter som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat med stöd av denna lag, eller
- 3) den rapporteringsskyldiga har upphört med sin verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska före ett beslut som grundar sig på 1 mom. 2 punkten reservera en rimlig tid för den rapporteringsskyldiga att avhjälpa bristen.

Uppgifterna om registeranteckningar ska bevaras i fem år från utgången av det år då uppgiften har avförts ur registret.

7 §

Utlämnande av uppgifter ur registret för övervakning av penningtvätt

Var och en har rätt att genom att ange företags- och organisationsnummer, firma eller bifirma för ett företag få uppgifter om företaget ur registret för övervakning av penningtvätt. Uppgifter om de rapporterings-skyldiga som antecknats i registret kan också sökas samlat på grundval av närings-verksamhet.

Trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får regionförvaltnings-verket lämna ut uppgifter om fysiska personers namn eller födelsetid i form av utskrifter, genom teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form eller göra dem allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät. Personuppgifter ska i ett elektroniskt datanät endast kunna sökas som enskilda sökningar.

Regionförvaltningsverket får lämna ut uppgifter om personbeteckningens slutled ur sitt register för övervakning av penningtvätt endast om utlämnandet uppfyller kraven i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndig-heternas verksamhet. För att uppgifter om personbeteckningens slutled ska lämnas ut ur registret krävs det att den som ber om uppgifterna ger regionförvaltningsverket en utredning om att de skyddas på ett ändamålsenligt sätt.

8 §

Uppdatering av uppgifter via befolkningsda-tasystemet, handelsregistret och företags-och organisationsdatasystemet

Regionförvaltningsverket har rätt att upp-datera sina register med uppgifter ur befolk-ningsdatasystemet och att granska person-uppgifterna för de personer som har anmälts för registrering, i syfte att konstatera uppgif-ternas riktighet.

Regionförvaltningsverket har rätt att upp-datera registret för övervakning av penning-

7 §

Utlämnande av uppgifter ur registret för övervakning av penningtvätt

Var och en har rätt att genom att ange fö-retags- och organisationsnummer, firma el-ler bifirma för ett företag få uppgifter om fö-retaget ur registret för övervakning av pen-ningtvätt. Uppgifter om de rapporterings-skyldiga som antecknats i registret kan också sökas samlat på grundval av närings-verksamhet.

Trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i la-gen om offentlighet i myndigheternas verk-samhet (621/1999) får *Statens tillstånds-och tillsynsmyndighet* lämna ut uppgifter om fysiska personers namn eller födelsetid i form av utskrifter, genom teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form eller göra dem allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät. Personuppgifter ska i ett elektroniskt datanät endast kunna sökas som enskilda sökningar.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får lämna ut uppgifter om personbeteck-ningens slutled ur sitt register för övervak-ning av penningtvätt endast om utlämnandet uppfyller kraven i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. För att uppgifter om personbeteckningens slutled ska lämnas ut ur registret krävs det att den som begär uppgifterna ger *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* en utred-ning om att de skyddas på ett ändamålsen-ligt sätt.

8 §

Uppdatering av uppgifter via befolkningsda-tasystemet, handelsregistret och företags-och organisationsdatasystemet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att uppdatera sina register med upp-gifter ur befolkningsdatasystemet och att granska personuppgifterna för de personer som har anmälts för registrering, i syfte att konstatera uppgifternas riktighet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att uppdatera registret för övervak-

tvätt med uppgifter ur handelsregistret samt företags- och organisationsdatasystemet.

ning av penningtvätt med uppgifter ur handelsregistret samt företags- och organisationsdatasystemet.

7 kap.

Tillsyn

1 §

Tillsynsmyndigheterna och anmälan till centralen för utredning av penningtvätt

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av följande myndigheter:

1) Finansinspektionen när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 1—8 punkten,

2) Polisstyrelsen när det är fråga om penningsspelssammanslutningar enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 9 punkten samt i 1 kap. 2 § 2 mom. avsedda näringsidkare och sammanslutningar som förmedlar deltagaravgifter och deltagaranmälningar för penningsspel som tillhandahålls av sådana penningsspelssammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 9 punkten,

3) Patent- och registerstyrelsen när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 11 punkten,

4) regionförvaltningsverket när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 13—18 och 20—24 punkten, till den del de inte med stöd av 1 punkten står under Finansinspektionens tillsyn.

Advokatföreningen utövar tillsyn över rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten.

Finansinspektionen utövar dessutom tillsyn över att de rapporteringsskyldiga som står under dess tillsyn följer förordningen om information om betalaren de tar emot eller gör överföringar av medel enligt den förordningen.

Tillsynsmyndigheterna, Energimyndigheten, advokatföreningen, en börs enligt lagen om handel med finansiella instrument och centralinstitutet för den sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ska underrätta centralen för

7 kap

Tillsyn

1 §

Tillsynsmyndigheterna och anmälan till centralen för utredning av penningtvätt

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av följande myndigheter:

1) Finansinspektionen när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 1—8 punkten,

2) Polisstyrelsen när det är fråga om penningsspelssammanslutningar enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 9 punkten samt i 1 kap. 2 § 2 mom. avsedda näringsidkare och sammanslutningar som förmedlar deltagaravgifter och deltagaranmälningar för penningsspel som tillhandahålls av sådana penningsspelssammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 9 punkten,

3) Patent- och registerstyrelsen när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 11 punkten,

4) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* när det är fråga om rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 13—18 och 20—24 punkten, till den del de inte med stöd av 1 punkten står under Finansinspektionens tillsyn.

Advokatföreningen utövar tillsyn över rapporteringsskyldiga enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten.

Finansinspektionen utövar dessutom tillsyn över att de rapporteringsskyldiga som står under dess tillsyn följer förordningen om information om betalaren *till den del som* de tar emot eller gör överföringar av medel enligt den förordningen.

Tillsynsmyndigheterna, Energimyndigheten, advokatföreningen, en börs enligt lagen om handel med finansiella instrument och centralinstitutet för den sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ska underrätta centralen för

utredning av penningtvätt om de utifrån omständigheter som kommer fram i samband med tillsynen eller annars när de sköter sina uppgifter observerar en tvivelaktig transaktion eller misstänker finansiering av terrorism eller straffbart försök till detta.

8 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Tillsynsmyndigheten ska påföra rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en ordningsavgift, med undantag för näringsidkare och sammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 2 mom., om tillsynsobjekten uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 1 § att utföra kundkontroll eller specificera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,

2) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 2 § att identifiera kunder och kontrollera deras identitet,

3) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 3 § att bevara uppgifterna om kundkontroll,

4) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 4 § att inhämta uppgifter om kunder, fortlöpande följa kundförhållanden och utreda kundtransaktioner som avviker från det normala,

5) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 6 § att identifiera verkliga förmånstagare,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 10 § att vidta skärpta åtgärder för kundkontroll,

7) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 11 § att identifiera kunden när denne inte är närvarande vid identifieringen och identitetskontrollen,

8) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 12 § att inhämta tillräckliga uppgifter om det kreditinstitut eller finansiella institut som är motpart,

9) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 13 § att skapa och iakttä riskbaserade förfaranden för att bedöma

utredning av penningtvätt om de utifrån omständigheter som kommer fram i samband med tillsynen eller annars när de sköter sina uppgifter observerar en tvivelaktig transaktion eller misstänker finansiering av terrorism eller straffbart försök till detta.

8 kap

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Tillsynsmyndigheten ska påföra rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en ordningsavgift, med undantag för näringsidkare och sammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 2 mom., om tillsynsobjekten uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 1 § att utföra kundkontroll eller specificera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,

2) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 2 § att identifiera kunder och kontrollera deras identitet,

3) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 3 § att bevara uppgifterna om kundkontroll,

4) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 4 § att inhämta uppgifter om kunder, fortlöpande följa kundförhållanden och utreda kundtransaktioner som avviker från det normala,

5) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 6 § att identifiera verkliga förmånstagare,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 10 § att vidta skärpta åtgärder för kundkontroll,

7) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 11 § att identifiera kunden när denne inte är närvarande vid identifieringen och identitetskontrollen,

8) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 12 § att inhämta tillräckliga uppgifter om det kreditinstitut eller finansiella institut som är motpart,

9) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 13 § att skapa och iakttä

huruvida en kund är en person i politiskt utsatt ställning eller en sådan persons familjemedlem eller medarbetare,

10) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 4 kap. 1 § att rapportera tvivelaktiga transaktioner till centralen för utredning av penningtvätt,

11) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 3 § att ansöka om registrering i registret för övervakning av penningtvätt,

12) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 7 kap. 8 § 1 mom. att skapa rutiner för rapportering av misstanke om överträdelser,

13) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att ordna utbildning och skydd för de anställda eller att utarbeta anvisningar,

Finansinspektionen ska också påföra den en ordningsavgift som

1) uppsåtligen eller av oaktsamhet, i strid med artiklarna 4—6 i förordningen om information om betalaren, utlämnar uppgifter som krävs om betalare eller betalningsmottagare,

2) upprepade gånger, systematiskt eller allvarligt i strid med artikel 16 i den förordning som nämns i 1 punkten försummar sin skyldighet att se till att uppgifterna bevaras,

3) i strid med artikel 8 eller 12 i den förordning som nämns i 1 punkten underlåter att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, eller

4) allvarligt försummar sin skyldighet enligt artikel 11 i den förordning som nämns i 1 punkten att skapa förfaranden som gör det möjligt att upptäcka de uppgifter om betalare eller betalningsmottagare som saknas eller sin skyldighet enligt artikel 12 i den förordningen att fastställa riskbaserade förfaranden för att verkställa, avvisa eller avbryta medelöverföringar när uppgifterna om dem är bristfälliga.

Beloppet på ordningsavgiften ska basera sig på en samlad bedömning. Vid bedömningen ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och varaktighet. För juridiska personer är ordningsavgiften minst 5 000 och högst 100 000 euro. För fysiska personer är ordningsavgiften minst 500 och högst 10 000 euro.

Ordningsavgiften ska betalas till staten.

Ordningsavgift kan påföras under förut-

riskbaserade förfaranden för att bedöma huruvida en kund är en person i politiskt utsatt ställning eller en sådan persons familjemedlem eller medarbetare,

10) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 4 kap. 1 § att rapportera tvivelaktiga transaktioner till centralen för utredning av penningtvätt,

11) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 3 § att ansöka om registrering i registret för övervakning av penningtvätt,

12) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 7 kap. 8 § 1 mom. att skapa rutiner för rapportering av misstanke om överträdelser,

13) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att ordna utbildning och skydd för de anställda eller att utarbeta anvisningar.

Finansinspektionen ska också påföra den en ordningsavgift den som

1) uppsåtligen eller av oaktsamhet, i strid med artiklarna 4—6 i förordningen om information om betalaren, utlämnar uppgifter som krävs om betalare eller betalningsmottagare,

2) upprepade gånger, systematiskt eller allvarligt i strid med artikel 16 i den förordning som nämns i 1 punkten försummar sin skyldighet att se till att uppgifterna bevaras,

3) i strid med artikel 8 eller 12 i den förordning som nämns i 1 punkten underlåter att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, eller

4) allvarligt försummar sin skyldighet enligt artikel 11 i den förordning som nämns i 1 punkten att skapa förfaranden som gör det möjligt att upptäcka de uppgifter om betalare eller betalningsmottagare som saknas eller sin skyldighet enligt artikel 12 i den förordningen att fastställa riskbaserade förfaranden för att verkställa, avvisa eller avbryta medelöverföringar när uppgifterna om dem är bristfälliga.

Beloppet på ordningsavgiften ska basera sig på en samlad bedömning. Vid bedömningen ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning och varaktighet. För juridiska personer är ordningsavgiften minst 5 000 och högst 100 000 euro. För fysiska personer är ordningsavgiften minst 500 och högst 10 000 euro.

Ordningsavgiften ska betalas till staten.

sättning att ärendet som helhet betraktat inte ger anledning till strängare åtgärder.

Advokatföreningen gör en framställning till regionförvaltningsverket om att en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde ska påföras ordningsavgift.

Vid Patent- och registerstyrelsen påförs den ordningsavgift som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

Ordningsavgift kan påföras under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte ger anledning till strängare åtgärder.

Advokatföreningen gör en framställning till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om att påföra en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en ordningsavgift.

Vid Patent- och registerstyrelsen påförs den ordningsavgift som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

2 §

Offentlig varning

Tillsynsmyndigheten ska meddela rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en offentlig varning om de uppsåtliga eller av oaktsamhet handlar i strid med andra bestämmelser i denna lag eller i strid med andra bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller i strid med andra bestämmelser i förordningen om information om betalaren än de som avses i 1 § 1 eller 2 mom. och 3 § 1 eller 2 mom. i detta kapitel.

Offentlig varning kan meddelas under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte ger anledning till strängare åtgärder.

Advokatföreningen gör en framställning till regionförvaltningsverket om att meddela en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en offentlig varning.

Vid Patent- och registerstyrelsen meddelas den offentliga varning som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

2 §

Offentlig varning

Tillsynsmyndigheten ska meddela rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en offentlig varning om de uppsåtliga eller av oaktsamhet handlar i strid med andra bestämmelser i denna lag eller i strid med andra bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller i strid med andra bestämmelser i förordningen om information om betalaren än de som avses i 1 § 1 eller 2 mom. och 3 § 1 eller 2 mom. i detta kapitel.

Offentlig varning kan meddelas under förutsättning att ärendet som helhet betraktat inte ger anledning till strängare åtgärder.

Advokatföreningen gör en framställning till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om att meddela en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en offentlig varning.

Vid Patent- och registerstyrelsen meddelas den offentliga varning som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

3 §

Påföljdsavgift

Tillsynsmyndigheten ska påföra rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en påföljdsavgift, med undantag för näringsidkare och sammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 2 mom., om de uppsåtliga eller av oaktsamhet allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt

1) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 1 § att utföra kundkontroll

3 §

Påföljdsavgift

Tillsynsmyndigheten ska påföra rapporteringsskyldiga tillsynsobjekt enligt 7 kap. 1 § 1 mom. en påföljdsavgift, med undantag för näringsidkare och sammanslutningar som avses i 1 kap. 2 § 2 mom., om de uppsåtliga eller av oaktsamhet allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt

1) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 1 § att utföra kundkontroll

eller att specificera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,

2) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 2 § att identifiera kunder och kontrollera deras identitet,

3) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 3 § att bevara uppgifterna om kundkontroll,

4) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 4 § att inhämta uppgifter om kunder, fortlöpande följa kundförhållanden och utreda kundtransaktioner som avviker från det normala,

5) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 6 § att identifiera verkliga förmånstagare,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 10 § att vidta skärpta åtgärder för kundkontroll,

7) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 11 § att identifiera kunden när denne inte är närvarande vid identifieringen och identitetskontrollen,

8) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 12 § att inhämta tillräckliga uppgifter om det kreditinstitut eller finansiella institut som är motpart,

9) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 13 § att skapa och iakttä riskbaserade förfaranden för att bedöma huruvida en kund är en person i politiskt utsatt ställning eller en sådan persons familjemedlem eller medarbetare,

10) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 4 kap. 1 § att rapportera tvivelaktiga transaktioner till centralen för utredning av penningtvätt,

11) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 7 kap. 8 § 1 mom. att skapa rutiner för rapportering av misstanke om överträdelser,

12) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att ordna utbildning och skydd för de anställda eller att utarbeta anvisningar,

Finansinspektionen ska också påföra den en påföljdsavgift som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt, i strid med artikel 4, 5 eller 6 i förordningen om information om betalaren, utelämnar uppgifter som krävs om betalare eller betalningsmottagare,

2) upprepade gånger, systematiskt eller

eller specificera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,

2) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 2 § att identifiera kunder och kontrollera deras identitet,

3) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 3 § att bevara uppgifterna om kundkontroll,

4) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 4 § att inhämta uppgifter om kunder, fortlöpande följa kundförhållanden och utreda kundtransaktioner som avviker från det normala,

5) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 6 § att identifiera verkliga förmånstagare,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 10 § att vidta skärpta åtgärder för kundkontroll,

7) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 11 § att identifiera kunden när denne inte är närvarande vid identifieringen och identitetskontrollen,

8) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 12 § att inhämta tillräckliga uppgifter om det kreditinstitut eller finansiella institut som är motpart,

9) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 3 kap. 13 § att skapa och iakttä riskbaserade förfaranden för att bedöma huruvida en kund är en person i politiskt utsatt ställning eller en sådan persons familjemedlem eller medarbetare,

10) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 4 kap. 1 § att rapportera tvivelaktiga transaktioner till centralen för utredning av penningtvätt,

11) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 7 kap. 8 § 1 mom. att skapa rutiner för rapportering av misstanke om överträdelser,

12) försummar eller bryter mot skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att ordna utbildning och skydd för de anställda eller att utarbeta anvisningar.

Finansinspektionen ska också påföra den en påföljdsavgift som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt, i strid med artikel 4, 5 eller 6 i förordningen om information om betalaren, utelämnar uppgifter som krävs om betalare eller betalningsmottagare;

2) upprepade gånger, systematiskt eller

allvarligt i strid med artikel 16 i den förordningen försummar sin skyldighet att se till att uppgifterna bevaras,

3) i strid med artikel 8 eller 12 i förordningen underlåter att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, eller

4) allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt i strid med artikel 11 i förordningen underlåter att skapa förfaranden som gör det möjligt att upptäcka de uppgifter om betalare eller betalningsmottagare som saknas eller i strid med artikel 12 i förordningen underlåter att fastställa riskbaserade förfaranden för att verkställa, avvisa eller avbryta medelöverföringar när uppgifterna om dem är bristfälliga.

Tillsynsmyndigheten kan inte påföra en fysisk person påföljdsavgift för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Med hänsyn till gärningens eller försummelsens menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen eller försummelsen, den vinning som fåtts och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen som helhet betraktad kan tillsynsmyndigheten dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten.

Advokatföreningen gör en framställning till regionförvaltningsverket om att påföra en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en påföljdsavgift.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har åsidosatt sina förpliktelser genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska kunna påföras påföljdsavgift är att han eller hon på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

Vid Patent- och registerstyrelsen påförs den påföljdsavgift som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

allvarligt i strid med artikel 16 i den förordningen försummar sin skyldighet att se till att uppgifterna bevaras;

3) i strid med artikel 8 eller 12 i förordningen underlåter att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, eller

4) allvarligt, upprepade gånger eller systematiskt i strid med artikel 11 i förordningen underlåter att skapa förfaranden som gör det möjligt att upptäcka de uppgifter om betalare eller betalningsmottagare som saknas eller i strid med artikel 12 i förordningen underlåter att fastställa riskbaserade förfaranden för att verkställa, avvisa eller avbryta medelöverföringar då uppgifterna om dem är bristfälliga.

Tillsynsmyndigheten kan inte påföra en fysisk person påföljdsavgift för en gärning eller försummelse som enligt lag är straffbar. Med hänsyn till gärningens eller försummelsens menlighet, gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen eller försummelsen, den vinning som fåtts och övriga omständigheter i anslutning till gärningen eller försummelsen som helhet betraktad kan tillsynsmyndigheten dock påföra påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till förundersökningsmyndigheten.

Advokatföreningen gör en framställning till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om att påföra en advokat som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten eller advokatens biträde en påföljdsavgift.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har åsidosatt sina förpliktelser genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska kunna påföras påföljdsavgift är att han eller hon på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

Vid Patent- och registerstyrelsen påförs den påföljdsavgift som avses i denna paragraf av revisionsnämnden.

7 §

Preskription av rätten att påföra administrativa påföljder

Tillsynsmyndigheten får inte påföra ord-

7 §

Preskription av rätten att påföra administrativa påföljder

Tillsynsmyndigheten får inte påföra ord-

ningsavgift eller meddela offentlig varning och regionförvaltningsverket får inte med anledning av en framställning av advokatföreningen påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning, om beslutet inte har fattats inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

Tillsynsmyndigheten får inte påföra påföljdsavgift och regionförvaltningsverket får inte med anledning av en framställning av advokatföreningen påföra påföljdsavgift, om beslutet inte har fattats inom tio år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

8 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Tillsynsmyndigheten ska offentliggöra beslut om ordningsavgifter, offentliga varningar eller påföljdsavgifter omedelbart efter det att den person som beslutet avser har underrättats om saken. Av offentliggörandet ska framgå huruvida beslutet att meddela påföljden har vunnit laga kraft, överträdelsens art och typ samt den för överträdelsen ansvariga personens identitet. Om besvärsmyndigheten upphäver beslutet helt eller delvis ska tillsynsmyndigheten offentliggöra besvärsmyndighetens beslut på samma sätt som meddelandet av påföljden har offentliggjorts. Information om en påföljd ska finnas tillgänglig på tillsynsmyndighetens webbplats i fem år.

Om det är oskäligt att offentliggöra namnet på en fysisk eller juridisk person som ålagts en påföljd eller om offentliggörandet av påföljden skulle äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning, får tillsynsmyndigheten

1) skjuta upp offentliggörandet av ett påföljdsbeslut tills det inte längre finns grunder för att låta bli att offentliggöra beslutet,

ningsavgift eller meddela offentlig varning och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får inte med anledning av en framställning av advokatföreningens påföra ordningsavgift eller meddela offentlig varning, om beslutet inte har fattats inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

Tillsynsmyndigheten får inte påföra påföljdsavgift och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får inte med anledning av en framställning av advokatföreningens påföra påföljdsavgift, om beslutet inte har fattats inom tio år från den dag då överträdelsen eller försummelsen skedde eller, i fråga om en fortsatt överträdelse eller försummelse, inom fem år från den dag då överträdelsen eller försummelsen upphörde.

8 §

Offentliggörande av administrativa påföljder och andra beslut

Tillsynsmyndigheten ska offentliggöra beslut om ordningsavgifter, offentliga varningar eller påföljdsavgifter omedelbart efter det att den person som beslutet avser har underrättats om saken. Av offentliggörandet ska framgå huruvida beslutet att meddela påföljden har vunnit laga kraft, överträdelsens art och typ samt den för överträdelsen ansvariga personens identitet. Om besvärsmyndigheten upphäver beslutet helt eller delvis ska tillsynsmyndigheten offentliggöra besvärsmyndighetens beslut på samma sätt som meddelandet av påföljden har offentliggjorts. Information om en påföljd ska finnas tillgänglig på tillsynsmyndighetens webbplats i fem år.

Om det är oskäligt att offentliggöra namnet på en fysisk eller juridisk person som ålagts en påföljd eller om offentliggörandet av påföljden skulle äventyra finansmarknadens stabilitet eller en pågående myndighetsundersökning, får tillsynsmyndigheten

1) skjuta upp offentliggörandet av ett påföljdsbeslut tills det inte längre finns grunder för att låta bli att offentliggöra beslutet,

2) offentliggöra påföljdsbeslutet utan att ange namnet på den som påförts påföljden,

3) låta bli att offentliggöra påföljdsbeslutet, om de åtgärder som anges i 1 och 2 punkten inte är tillräckliga för att säkerställa att finansmarknadens stabilitet inte äventyras.

Om tillsynsmyndigheten offentliggör ett påföljdsbeslut utan att ange namnet på den som påförts påföljden, kan den samtidigt besluta att offentliggöra namnet senare efter en skälig tid, om grunderna för att inte offentliggöra namnet upphör under den tiden.

Det som i denna paragraf föreskrivs om att offentliggöra ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter ska på motsvarande sätt tillämpas på beslut som avses i 7 kap. 4—7 §. Tillsynsmyndigheten får dock låta bli att offentliggöra ett beslut om det inte skulle vara skäligt att offentliggöra beslutet på grund av att den åtgärd som beslutet avser är obetydlig.

Regionförvaltningsverket ska också offentliggöra sina beslut om ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter som det meddelat på framställning av advokatföreningen. Den information som offentliggörs får inte innehålla uppgifter om en advokats klienter eller andra uppgifter som de facto avslöjar en klients identitet.

10 §

Framställning från advokatföreningen till regionförvaltningsverket om meddelande av administrativa påföljder

Ärenden som gäller att påföra en i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punkten avsedd advokat och dennes biträde ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift inleds vid regionförvaltningsverket på framställning av advokatföreningen. Advokatföreningen ska medan undersökning pågår samarbeta med regionförvaltningsverket innan en framställning görs.

Advokatföreningens framställning om påförande av ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift ska vara skriftlig. Av framställningen ska framgå

1) den persons namn, hemort och adress som yrkandet avser,

2) offentliggöra påföljdsbeslutet utan att ange namnet på den som påförts påföljden,

3) låta bli att offentliggöra påföljdsbeslutet, om de åtgärder som anges i 1 och 2 punkten inte är tillräckliga för att säkerställa att finansmarknadens stabilitet inte äventyras.

Om tillsynsmyndigheten offentliggör ett påföljdsbeslut utan att ange namnet på den som påförts påföljden, kan den samtidigt besluta att offentliggöra namnet senare efter en skälig tid, om grunderna för att inte offentliggöra namnet upphör under den tiden.

Det som i denna paragraf föreskrivs om att offentliggöra ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter ska på motsvarande sätt tillämpas på beslut som avses i 7 kap. 4—7 §. Tillsynsmyndigheten får dock låta bli att offentliggöra ett beslut om det inte skulle vara skäligt att offentliggöra beslutet på grund av att den åtgärd som beslutet avser är obetydlig.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska också offentliggöra sådana beslut om ordningsavgifter, offentliga varningar och påföljdsavgifter som den meddelat på framställning av advokatföreningen. Den information som offentliggörs får inte innehålla uppgifter om en advokats klienter eller uppgifter som de facto avslöjar en klients identitet.

10 §

Framställningar från advokatföreningen till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om meddelande av administrativa påföljder

Ärenden som gäller att påföra en i 1 kap. 2 § 1 mom. 12 punktens avsedd advokat och dennes biträde ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift inleds vid *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på framställning av advokatföreningen. Advokatföreningen ska medan undersökning pågår samarbeta med *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* innan en framställning görs.

Advokatföreningens framställning om påförande av ordningsavgift, offentlig varning eller påföljdsavgift ska vara skriftlig. Av framställningen ska framgå

1) den persons namn, hemort och adress som yrkandet avser,

- 2) yrkandet och dess grunder, och
- 3) de fakta och handlingar som advokatföreningen åberopar.

Advokatföreningen ska trots sekretessbestämmelserna på begäran av regionförvaltningsverket ge verket ytterligare information som är nödvändig för att avgöra ärendet.

Regionförvaltningsverket ska iaktta sekretessplikten enligt 22 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet när det behandlar uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt lagen om advokater.

11 §

Rapportering till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut

Finansinspektionen ska till den berörda europeiska tillsynsmyndigheten ge in

- 1) information om påförda och offentliggjorda påföljder enligt detta kapitel för kreditinstitut och finansiella institut, samtidigt som påföljden offentliggörs, och information om eventuellt ändringssökande och resultatet av detta,

- 2) årligen sammanställda uppgifter om de påföljder som enligt detta kapitel varje år påförts kreditinstitut och finansiella institut.

Det som i 1 mom. föreskrivs om påföljder tillämpas också på beslut enligt 7 kap. 4—7 §.

Regionförvaltningsverket ska ge Finansinspektionen information enligt 1 och 2 mom. om företag som tillhandahåller finansiella tjänster. Finansinspektionen ska vidarebefordra informationen till den europeiska tillsynsmyndigheten.

- 2) yrkandet och dess grunder, och
- 3) de fakta och handlingar som advokatföreningen åberopar.

Advokatföreningen ska trots sekretessbestämmelserna på begäran av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ge myndigheten sådan ytterligare information som är nödvändig för att avgöra ärendet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska iaktta sekretessplikten enligt 22 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet när den behandlar uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt lagen om advokater.

11 §

Rapportering till de europeiska tillsynsmyndigheterna om påföljder för kreditinstitut och finansiella institut

Finansinspektionen ska till den berörda europeiska tillsynsmyndigheten ge in

- 1) information om påförda och offentliggjorda påföljder enligt detta kapitel för kreditinstitut och finansiella institut, samtidigt som påföljden offentliggörs, och information om eventuellt ändringssökande och resultatet av detta,

- 2) årligen sammanställda uppgifter om de påföljder enligt detta kapitel som respektive år påförts kreditinstitut och finansiella institut.

Det som i 1 mom. föreskrivs om påföljder tillämpas också på beslut enligt 7 kap. 4—7 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ge Finansinspektionen information enligt 1 och 2 mom. om företag som tillhandahåller finansiella tjänster. Finansinspektionen ska vidarebefordra informationen till den europeiska tillsynsmyndigheten

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

40.

Lag

om ändring av lagen om hälsovården inom försvarsmakten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987) 6 och 10 a—10 f §, sådana de lyder i lag 1447/2015, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Den allmänna planeringen och styrningen av samt tillsynen över hälsovården inom försvarsmakten ska skötas av huvudstaben.

För anordnandet av hälsovård inom försvarsmakten svarar Försvarsmaktens logistikverk.

Regionförvaltningsverket ska övervaka lagenligheten i hälsovård som försvarsmakten enligt denna lag eller någon annan lag ordnar eller producerar i Finland och ge handledning i samband med det. Hälsovård som försvarsmakten ordnar eller producerar utanför Finlands territorium övervakas dock av huvudstaben. Huvudstaben övervakar dessutom den hälsovård som försvarsmakten själv tillhandahåller under försvarstillstånd enligt lagen om försvarstillstånd (1083/1991) och vid tillämpning av bestämmelserna i II avdelningen i beredskapslagen (1552/2011) under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i den lagen.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården styr regionförvaltningsverkens verksamhet vid genomförandet, samordningen och förenhetligandet av tillsynen och styrningen i samband med den. Dessutom ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården övervaka lagenligheten i den hälsovård inom försvarsmakten som avses i 3 mom. och ge handledning i samband med detta i synnerhet när det gäller

1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,

2) ärenden som har ett väsentligt samband med något annat övervakningsärende som behandlas vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller hälso- och sjukvård eller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt

Föreslagen lydelse

6 §

Den allmänna planeringen och styrningen av samt tillsynen över hälsovården inom försvarsmakten ska skötas av huvudstaben.

För anordnandet av hälsovård inom försvarsmakten svarar Försvarsmaktens logistikverk.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska övervaka lagenligheten i hälsovård som försvarsmakten enligt denna lag eller någon annan lag ordnar eller producerar i Finland och ge handledning i samband med det. Hälsovård som försvarsmakten ordnar eller producerar utanför Finlands territorium övervakas dock av huvudstaben. Huvudstaben övervakar dessutom den hälsovård som försvarsmakten själv tillhandahåller under försvarstillstånd enligt lagen om försvarstillstånd (1083/1991) och vid tillämpning av bestämmelserna i II avdelningen i beredskapslagen (1552/2011) under undantagsförhållanden som avses i 3 § 1 och 2 punkten i den lagen.

3) ärenden som regionförvaltningsverkets tjänstemän för tillsynsärenden är jäviga att behandla.

Bestämmelser om den närmare arbetsfördelningen mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken i frågor som gäller styrningen och övervakningen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

10 a §

Regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan för att utöva den styrning som avses i 6 § göra styrnings- och utvärderingsbesök i enheter som ordnar eller producerar hälsovårdstjänster inom försvarsmakten.

Verket i fråga ska avtala om ett styrnings- och utvärderingsbesök och om besöksprogrammet på förhand med Försvarsmaktens logistikverk och den berörda enheten.

10 b §

Regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården får inspektera verksamheten och tjänsterna samt de enheter och lokaler som används för verksamheten i den hälsovård som avses i denna lag *när det finns grundad anledning att företa en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan ålägga regionförvaltningsverket att för sin räkning företa inspektionen. Ändring i ett åläggande att företa inspektion får inte sökas genom besvär.*

En inspektör ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Vid inspektionen ska trots sekretessbestämmelserna alla de handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram, och de kopior av handlingarna som inspektören begär ska ges kostnadsfritt. Inspektören har även rätt att under inspektionen ta sådana fotografier som är nödvändiga för inspektionen. Inspektionsrätten gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur eller objekt och uppgifter som är sekretessbelagda av skäl som sammanhänger med landets försvar.

Inspektören får biträdas av experter som behövs för inspektionen. På sådana experter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen

10 a §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för att utöva den styrning som avses i 6 § göra styrnings- och utvärderingsbesök i enheter som ordnar eller producerar hälsovårdstjänster inom försvarsmakten.

Myndigheten i fråga ska avtala om ett styrnings- och utvärderingsbesök och om besöksprogrammet på förhand med Försvarsmaktens logistikverk och den berörda enheten.

10 b §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får inspektera verksamheten och tjänsterna samt de enheter och lokaler som används för verksamheten i den hälsovård som avses i denna lag.

En inspektör ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Vid inspektionen ska trots sekretessbestämmelserna alla de handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram, och de kopior av handlingarna som inspektören begär ska ges kostnadsfritt. Inspektören har även rätt att under inspektionen ta sådana fotografier som är nödvändiga för inspektionen. Inspektionsrätten gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur eller objekt som *ska ges särskild skydd* och uppgifter som är sekretessbelagda av skäl som sammanhänger med landets försvar.

Inspektören får biträdas av experter som behövs för inspektionen. På sådana experter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skade-

(412/1974).

På inspektioner tillämpas i övrigt vad som i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om inspektion.

10 c §

Om det i anordnandet eller genomförandet av hälsovårdstjänsterna inom försvarsmakten upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten eller om verksamheten i övrigt strider mot lagstiftningen om ordnandet och genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten, kan *regionförvaltningsverket eller Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* ålägga försvarsmakten att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. När åläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Om patientsäkerheten kräver det, kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller kan användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning omedelbart förbjudas.

Ett åläggande enligt 1 mom. kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts eller att användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning förbjuds.

Ett beslut av *regionförvaltningsverket eller Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller inte verksamhet enligt läkemedelslagen (395/1987), där tillsynen utövas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, eller verksamhet enligt strålskyddslagen (592/1991), där tillsynen utövas av Strålskyddscentralen. Om *regionförvaltningsverken eller Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* i sin tillsyn upptäcker brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska saken anmälas till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Brister som upptäcks i användningen av strålning ska anmälas till Strålskyddscentralen.

ståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

På inspektioner tillämpas i övrigt vad som i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om inspektion.

10 c §

Om det i anordnandet eller genomförandet av hälsovårdstjänsterna inom försvarsmakten upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten eller om verksamheten i övrigt strider mot lagstiftningen om ordnandet och genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ålägga försvarsmakten att avhjälpa bristerna eller missförhållandena. När åläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Om patientsäkerheten kräver det, kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller kan användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning omedelbart förbjudas.

Ett åläggande enligt 1 mom. kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten avbryts eller att användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning förbjuds.

Ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en hälsovårdsenhet eller en del av den eller av en anordning ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller inte verksamhet enligt läkemedelslagen (395/1987), där tillsynen utövas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, eller verksamhet enligt strålskyddslagen (592/1991), där tillsynen utövas av Strålskyddscentralen. Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i sin tillsyn upptäcker brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska saken anmälas till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Brister som upptäcks i användningen av strålning ska anmälas till Strålskyddscentralen.

10 d §

Om en brist, felaktighet, försummelse eller något annat missförhållande som upptäcks i anordnandet eller genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten inte ger anledning till någon åtgärd enligt 10 c §, kan *regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* delge försvarsmakten eller den person som är ansvarig för det felaktiga förfarandet sin uppfattning om vad som är ett lagenligt förfarande och göra den övervakade uppmärksam på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och på kraven på en god förvaltning. *Regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* kan också uppmana den övervakade att avhjälpa bristen eller missförhållandet. Om dessa åtgärder med beaktande av omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen inte kan anses vara tillräckliga, kan *regionförvaltningsverket eller Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* ge den övervakade en anmärkning för framtiden.

Administrativ styrning eller en uppmaning av *regionförvaltningsverket eller Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården* som avses i denna paragraf får inte överklagas genom besvär.

10 e §

Utifrån tillsynsfrågor som *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket* får kännedom om, ska de vidta sådana åtgärder som de anser befogade med hänsyn till patientsäkerheten eller efterlevnaden av lagen.

Ett tillsynsärende som grundar sig på en händelse som ligger mer än två år tillbaka i tiden ska inte undersökas, om det inte finns särskilda skäl till det.

Särskilda bestämmelser om att ta ett ärende som grundar sig på ett anmärkningsförfarande eller förfarande med förvaltningsklagan till behandling finns i förvaltningslagen och i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992).

10 f §

Försvarsmakten är skyldig att på begäran, trots bestämmelserna om sekretess, lämna *Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket*

10 d §

Om en brist, felaktighet, försummelse eller något annat missförhållande som upptäcks i anordnandet eller genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten inte ger anledning till någon åtgärd enligt 10 c §, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* delge försvarsmakten eller den person som är ansvarig för det felaktiga förfarandet sin uppfattning om vad som är ett lagenligt förfarande och göra den övervakade uppmärksam på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och på kraven på en god förvaltning. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan också uppmana den övervakade att avhjälpa bristen eller missförhållandet. Om dessa åtgärder med beaktande av omständigheter som inverkar på helhetsbedömningen inte kan anses vara tillräckliga, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ge den övervakade en anmärkning för framtiden.

Administrativ styrning eller en uppmaning av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som avses i denna paragraf får inte överklagas genom besvär.

10 e §

Utifrån tillsynsfrågor som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får kännedom om, ska myndigheten vidta sådana åtgärder som den anser befogade med hänsyn till patientsäkerheten eller efterlevnaden av lagen.

Ett tillsynsärende som grundar sig på en händelse som ligger mer än två år tillbaka i tiden ska inte undersökas, om det inte finns särskilda skäl till det.

Särskilda bestämmelser om att ta ett ärende som grundar sig på ett anmärkningsförfarande eller förfarande med förvaltningsklagan till behandling finns i förvaltningslagen och i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992).

10 f §

Försvarsmakten är skyldig att på begäran, trots bestämmelserna om sekretess, lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* de uppgifter och utredningar om anordnandet

de uppgifter och utredningar om anordnandet och genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten som är nödvändiga för deras styrnings- och tillsynsuppgifter.

Skyldigheten att lämna uppgifter gäller inte de uppgifter som är sekretessbelagda enligt 24 § 1 mom. 7–10 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

och genomförandet av hälsovården inom försvarsmakten som är nödvändiga för myndighetens styrnings- och tillsynsuppgifter.

Skyldigheten att lämna uppgifter gäller inte de uppgifter som är sekretessbelagda enligt 24 § 1 mom. 7–10 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

41.

Lag

om ändring lagen om försvarstillstånd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försvarstillstånd (1083/1991) 12 §, 33 § och 37 §, sådana de lyder, 12 § i lag 1429/2009 och 33 § i lag 466/2003, som följer:

Gällande lydelse

12 §

Regionförvaltningsverket kan begränsa rätten att avlägsna sig från en bestämd ort samt förbjuda vistelse utomhus utan polisens tillstånd under vissa tider eller på vissa platser, om befolkningens säkerhet eller ett viktigt militärt försvarsintresse kräver det.

I brådskande fall kan ett förbud enligt 1 mom. utfärdas av chefen för polisinrättningen. Beslutet ska omedelbart underställas regionförvaltningsverket.

33 §

En utgivare och en utövare av programverksamhet är skyldig att utan ersättning publicera eller sända statsrådets, ministeriernas, länsstyrelsernas och kommunstyrelsernas samt de militära myndigheternas

Föreslagen lydelse

12 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan begränsa rätten att avlägsna sig från en bestämd ort samt förbjuda vistelse utomhus utan polisens tillstånd under vissa tider eller på vissa platser, om befolkningens säkerhet eller ett viktigt militärt försvarsintresse kräver det.

I brådskande fall kan ett förbud enligt 1 mom. utfärdas av chefen för polisinrättningen. Beslutet ska omedelbart underställas *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

33 §

En utgivare och en utövare av programverksamhet är skyldig att utan ersättning publicera eller sända statsrådets, ministeriernas, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* och kommunstyrelsernas samt de

meddelanden om tillämpningen eller iakttagandet av denna lag, vilka med tanke på rikets försvar eller säkerhet snabbt måste nå hela befolkningen eller invånarna inom ett visst område. Sådana meddelanden skall utan dröjsmål i oförändrad form publiceras i ifrågavarande periodiska publikation, nätpublikation eller program.

militära myndigheternas meddelanden om tillämpningen eller iakttagandet av denna lag, vilka med tanke på rikets försvar eller säkerhet snabbt måste nå hela befolkningen eller invånarna inom ett visst område. Sådana meddelanden ska utan dröjsmål i oförändrad form publiceras i ifrågavarande periodiska publikation, nätpublikation eller program.

37 §

Över förvaltningsbeslut som har fattats enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag får besvär anföras i den ordning som allmänt gäller om besvär över respektive myndighets beslut. *Besvär över beslut av myndigheter som lyder under länsstyrelsen skall dock anföras hos länsrätten.* Om något förfarande för sökande av ändring inte har stadgats, skall besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. I militärmyndigheternas förvaltningsbeslut med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär, med undantag av förvaltningsbeslut som har fattats med stöd av 24 och 25 §§ och i vilka ändring söks genom besvär hos länsrätten.

Förvaltningsbeslut som har fattats med stöd av denna lag och domstolsbeslut i ärenden som avses i 8 och 9 §§ skall iakttas omedelbart trots att besvär har anförts eller ärendet underställts, om inte besvärs- eller underställningsmyndigheten bestämmer något annat.

Till de beslut av statsrådet och dess ministerier i vilka ändring med stöd av denna lag får sökas genom besvär skall fogas en besvärsundervisning.

Underställning och ändringssökande i fråga om beslut som har fattats med stöd av 8-12 och 14 §§ samt 25 § 2 mom. skall behandlas i brådskande ordning.

37 §

Över förvaltningsbeslut som har fattats enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag får besvär anföras i den ordning som allmänt gäller om besvär över respektive myndighets beslut. Om något förfarande för sökande av ändring inte har föreskrivits, ska besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. I militärmyndigheternas förvaltningsbeslut med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär, med undantag av förvaltningsbeslut som har fattats med stöd av 24 och 25 § och i vilka ändring söks genom besvär hos *förvaltningsdomstolen*.

Förvaltningsbeslut som har fattats med stöd av denna lag och domstolsbeslut i ärenden som avses i 8 och 9 § ska iakttas omedelbart trots att besvär har anförts eller ärendet underställts, om inte besvärs- eller underställningsmyndigheten bestämmer något annat.

Till de beslut av statsrådet och dess ministerier i vilka ändring med stöd av denna lag får sökas genom besvär ska fogas en besvärsundervisning.

Underställning och ändringssökande i fråga om beslut som har fattats med stöd av 8-12 och 14 § samt 25 § 2 mom. ska behandlas i brådskande ordning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

44.

Lag

om ändring av lagen om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut,
ändras i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992) 3 - 5, 10, 11, 11 a, 11 b, 13 a, 30, 30 a, 30 b, 40, 40 a och 40 b §, av dem 3 - 5, 10, 11, 11 a, 11 b, 30, 30 a, 30 b, 40, 40 a och 40 b §, sådana de lyder i lag 1430/2009 och 13 a § sådan den lyder i lag 1149/2015, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Regionförvaltningsverket i Södra Finland (*regionförvaltningsverket*) utövar i *egenskap av central förvaltningsmyndighet* tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

4 §

För pantlånerörelse ska ansökas om koncession hos regionförvaltningsverket. Koncession kan beviljas också för en ny pantlåneinrättning innan den registreras.

I koncessionsansökan ska lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare och deras ägarandelar, om förvaltningen och om de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan ska stiftelseurkunden fogas. Regionförvaltningsverket har rätt att kräva också andra upplysningar som det anser vara behövliga. Polisen på den berörda orten ska ombes ge ett yttrande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan.

Koncession beviljas även ett europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan europabolagsförordningen, om bolaget har beviljats ett motsvarande tillstånd i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har för avsikt att flytta sin hemort till Finland så som bestäms i artikel 8 i nämnda förordning. Flyttningen av hemorten får inte registreras förrän koncession har beviljats. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som europabolag i Finland.

Föreslagen lydelse

3 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

4 §

För pantlånerörelse ska ansökas om koncession hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Koncession kan beviljas också för en ny pantlåneinrättning innan den registreras.

I koncessionsansökan ska lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare och deras ägarandelar, om förvaltningen och om de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan ska stiftelseurkunden fogas. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har rätt att kräva också andra upplysningar som det anser vara behövliga. Polisen på den berörda orten ska ombes ge ett yttrande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan.

Koncession beviljas även ett europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan europabolagsförordningen, om bolaget har beviljats ett motsvarande tillstånd i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har för avsikt att flytta sin hemort till Finland så som bestäms i artikel 8 i nämnda förordning. Flyttningen av hemorten får inte registreras förrän koncession har beviljats. Detsamma gäller när ett europabolag grundas genom fusion så att det övertagande bolaget som har sin hemort i någon annan stat än Finland registreras som

europabolag i Finland.

5 §

Koncession ska beviljas en pantlåneinrättning, om de uppgifter som erhållits om ägarernas och förvaltningspersonalens tillförlitlighet och lämplighet samt andra uppgifter bekräftar att pantlåneinrättningen kommer att ledas professionellt och tillförlitligt samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och att pantlåneinrättningen i övrigt kommer att iaktta bestämmelserna i denna lag.

Efter att ha hört sökanden har regionförvaltningsverket rätt att i koncessionen uppställa sådana villkor för pantlåneinrättningens affärsverksamhet som behövs för tillsynen.

10 §

En anmälan om etablering och indragning av en pantlåneinrättnings filialer ska göras till regionförvaltningsverket.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet ska den tillställa regionförvaltningsverket

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorsuppleanternas namn, medborgarskap och hemort,

3) utredning om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. förändras, ska regionförvaltningsverket utan dröjsmål underrättas.

11 a §

En pantlåneinrättning ska innan verksamheten inleds underrätta regionförvaltningsverket om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen som äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vars andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som inrättningens ak-

5 §

Koncession ska beviljas en pantlåneinrättning, om de uppgifter som erhållits om ägarernas och förvaltningspersonalens tillförlitlighet och lämplighet samt andra uppgifter bekräftar att pantlåneinrättningen kommer att ledas professionellt och tillförlitligt samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och att pantlåneinrättningen i övrigt kommer att iaktta bestämmelserna i denna lag.

Efter att ha hört sökanden har *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* rätt att i koncessionen uppställa sådana villkor för pantlåneinrättningens affärsverksamhet som behövs för tillsynen.

10 §

En anmälan om etablering och indragning av en pantlåneinrättnings filialer ska göras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet ska den tillställa *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorsuppleanternas namn, medborgarskap och hemort,

3) utredning om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. förändras, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utan dröjsmål underrättas.

11 a §

En pantlåneinrättning ska innan verksamheten inleds underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen som äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vars andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som in-

tier medför eller vars andel annars ger rätt att utöva ett därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning samt om innehavens storlek. Av anmälan ska framgå behövliga uppgifter om andelarnas storlek och ägare. Inrättningen ska omedelbart anmäla de förändringar i innehaven som den fått kännedom om.

Om regionförvaltningsverket konstaterar att ett innehav av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan det förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Regionförvaltningsverket kan meddela närmare föreskrifter om anmälningar till regionförvaltningsverket enligt denna paragraf.

11 b §

Koncessionshavaren ska till regionförvaltningsverket lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader efter det att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Koncessionshavaren ska också utan dröjsmål anmäla till regionförvaltningsverket att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut och lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet.

13 a §

Patent- och registerstyrelsen ska för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits, 2) en revisor inte är oberoende enligt 4 kap. 6 eller 7 § i revisionslagen, eller

3) bolagsordningens bestämmelser om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.

Patent- och registerstyrelsen ska be revisionsnämnden om yttrande innan sådana ärenden om oberoende avgörs som avses i 1 mom. 2 punkten.

Patent- och registerstyrelsens förordnande gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Regionförvaltningsverket meddelar pantlåneinrättningen förordnande enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Patent- och registerstyrelsen och regionför-

rättningens aktier medför eller vars andel annars ger rätt att utöva ett därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning samt om innehavens storlek. Av anmälan ska framgå behövliga uppgifter om andelarnas storlek och ägare. Inrättningen ska omedelbart anmäla de förändringar i innehaven som den fått kännedom om.

Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* konstaterar att ett innehav av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan det förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan meddela närmare föreskrifter om anmälningar till myndigheten enligt denna paragraf.

11 b §

Koncessionshavaren ska till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader efter det att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Koncessionshavaren ska också utan dröjsmål anmäla till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut och lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet.

13 a §

Patent- och registerstyrelsen ska för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits, 2) en revisor inte är oberoende enligt 4 kap. 6 eller 7 § i revisionslagen, eller

3) bolagsordningens bestämmelser om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska be revisionsnämnden om yttrande innan sådana ärenden om oberoende avgörs som avses i 1 mom. 2 punkten.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets förordnande gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelar pantlåneinrättningen förordnande enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

valtningsverket kan under en mandatperiod entlediga en revisor som de förordnat.

Patent- och registerstyrelsen och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan under en mandatperiod entlediga en revisor som de förordnat.

30 §

Lagstiftningen om aktiebolag tillämpas på pantlåneinrättningar, om inte annat föreskrivs i denna lag.

Regionförvaltningsverket beviljar pantlåneinrättningar tillstånd enligt 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 §

Lagstiftningen om aktiebolag tillämpas på pantlåneinrättningar, om inte annat föreskrivs i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beviljar pantlåneinrättningar tillstånd enligt 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sitt säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända regionförvaltningsverket en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artikel 8.2 och 8.3 i den förordningen.

Registermyndigheten får inte ge intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) om regionförvaltningsverket innan tillstånd enligt 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av säte eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om regionförvaltningsverket har meddelat att det inte motsätter sig flyttning av sätet.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sitt säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artikel 8.2 och 8.3 i den förordningen.

Registermyndigheten får inte ge intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* innan tillstånd enligt 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av säte eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har meddelat att det inte motsätter sig flyttning av sätet.

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsoverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om regionförvaltningsverket innan tillstånd som avses i 2 mom. i

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsoverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* innan tillstånd som avses i

samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om regionförvaltningsverket har meddelat att det inte motsätter sig fusionen eller delningen.

40 §

Regionförvaltningsverket ska förbjuda pantlånerörelse som bedrivs utan koncession enligt denna lag.

Om koncessionshavaren försummar sina skyldigheter enligt denna lag, lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism eller sin bolagsordning, kan regionförvaltningsverket uppmana koncessionshavaren att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Regionförvaltningsverket kan förena förbud eller uppmaningar enligt denna paragraf med vite. Förbud enligt 1 mom. måste dock förenas med vite, om detta inte av något särskilt skäl är obehövligt. Vitet döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I övrigt föreskrivs om vite i viteslagen (1113/1990).

40 a §

Regionförvaltningsverket ska återkalla koncessionen, om

1) pantlåneinrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordning eller föreskrifter som en myndighet med stöd av lag eller förordning har meddelat eller fastställt eller om det inte längre finns förutsättningar för beviljande av koncession,

2) pantlåneinrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än sex månader,

3) pantlåneinrättningen inte har inlett sin verksamhet inom tolv månader efter det att koncession beviljats, eller

2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har meddelat att det inte motsätter sig fusionen eller delningen.

40 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda pantlånerörelse som bedrivs utan koncession enligt denna lag.

Om koncessionshavaren försummar sina skyldigheter enligt denna lag, lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) eller sin bolagsordning, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* uppmana koncessionshavaren att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena förbud eller uppmaningar enligt denna paragraf med vite. Förbud enligt 1 mom. måste dock förenas med vite, om detta inte av något särskilt skäl är obehövligt. Vitet döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I övrigt föreskrivs om vite i viteslagen (1113/1990).

40 a §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla koncessionen, om

1) pantlåneinrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordning eller föreskrifter som en myndighet med stöd av lag eller förordning har meddelat eller fastställt eller om det inte längre finns förutsättningar för beviljande av koncession,

2) pantlåneinrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än sex månader,

3) pantlåneinrättningen inte har inlett sin verksamhet inom tolv månader efter det att koncession beviljats, eller

4) felaktiga uppgifter lämnades i ansökan om koncession.

Om regionförvaltningsverket med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättnings koncession, kan det samtidigt bestämma hur verksamheten ska avslutas.

Regionförvaltningsverket ska anmäla till registermyndigheten att en koncession har återkallats.

Om det med beaktande av förhållandena vore oskäligt att återkalla koncessionen, kan regionförvaltningsverket i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning.

Regionförvaltningsverket kan på pantlåneinrättningens ansökan återkalla dess koncession, om inrättningen har beslutat att upphöra med den koncessionspliktiga verksamheten. På återkallelse enligt detta moment tillämpas 2 och 3 mom.

40 b §

Regionförvaltningsverket har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallelse av koncession.

Regionförvaltningsverket har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på begäran få sådana andra uppgifter av koncessionshavaren som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

4) felaktiga uppgifter lämnades i ansökan om koncession.

Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättnings koncession, kan den samtidigt bestämma hur verksamheten ska avslutas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska anmäla till registermyndigheten att en koncession har återkallats.

Om det med beaktande av förhållandena vore oskäligt att återkalla koncessionen, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på pantlåneinrättningens ansökan återkalla dess koncession, om inrättningen har beslutat att upphöra med den koncessionspliktiga verksamheten. På återkallelse enligt detta moment tillämpas 2 och 3 mom.

40 b §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallelse av koncession.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på begäran få sådana andra uppgifter av koncessionshavaren som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

45.

Lag

om ändring av 7 § i statstjänstemannalagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statstjänstemannalagen (750/1994) 7 § 1 mom. 9 punkten, sådan den lyder i lag 948/2017, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Till följande tjänster kan endast finska medborgare utnämnas:

9) sådana tjänster vid finansministeriet och Befolkningsregistercentralen vars uppgifter har en väsentlig betydelse för informations- och cybersäkerheten, sådana tjänster vid Tullen vars uppgifter omfattar rätt att anhålla eller att delta i övervakning och tryggnad av Finlands territoriella integritet, tjänster som omfattar brottsundersökning och övervakningsuppgifter inom Tullens verksamhetsområde *samt* direktörstjänster som är direkt underställda Tullens generaldirektör, *tjänsterna som chef för Regionförvaltningsverkets ansvarsområde för räddningsväsendet och beredskapen* samt direktörstjänster som är direkt underställda Befolkningsregistercentralens överdirektör,

Föreslagen lydelse

7 §

Till följande tjänster kan endast finska medborgare utnämnas:

9) sådana tjänster vid finansministeriet och Befolkningsregistercentralen vars uppgifter har en väsentlig betydelse för informations- och cybersäkerheten, sådana tjänster vid Tullen vars uppgifter omfattar rätt att anhålla eller att delta i övervakning och tryggnad av Finlands territoriella integritet, tjänster som omfattar brottsundersökning och övervakningsuppgifter inom Tullens verksamhetsområde, direktörstjänster som är direkt underställda Tullens generaldirektör samt direktörstjänster som är direkt underställda Befolkningsregistercentralens överdirektör,

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

46.

Lag

om ändring av 13 och 14 § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 13 § och 14 § 2 mom., sådana de lyder i lag 1436/2009, som följer:

Gällande lydelse

13 §

Vissa byten av fastighet

Skatt betalas inte till den del en fastighet har förvärvats genom byte mot annan fastighet och

1) bytet enligt ett av närings-, trafik- och miljöcentralen eller skogscentralen utfärdat intyg leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering med hänsyn till idkande av jord- och skogsbruk, eller

2) bytet har skett i syfte att inrätta ett naturskyddsområde enligt naturvårdslagen (1096/1996).

14 §

Vissa överlåtelser enligt landsbygdsnäringslagstiftningen

Skattefrihet förutsätter ett intyg av närings-, trafik- och miljöcentralen över att överlåtelsen sker *eller har skett* för ett ändamål som avses i 1 mom. 1 punkten eller att förvärvaren har beviljats ett lån som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på honom har överförs ansvaret för lån som avses i 1 mom. 3 punkten.

Föreslagen lydelse

13 §

Vissa byten av fastighet

Skatt betalas inte till den del en fastighet har förvärvats genom byte mot annan fastighet och

1) bytet enligt ett av *Landsbygdsverket, landskapet* eller skogscentralen utfärdat intyg leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering med hänsyn till idkande av jord- och skogsbruk, eller

2) bytet har skett i syfte att inrätta ett naturskyddsområde enligt naturvårdslagen (1096/1996).

14 §

Vissa överlåtelser enligt landsbygdsnäringslagstiftningen

Skattefrihet förutsätter ett intyg av *Landsbygdsverket* över att överlåtelsen sker för ett ändamål som avses i 1 mom. 1 punkten eller att förvärvaren har beviljats ett lån som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på honom *eller henne* har överförs ansvaret för lån som avses i 1 mom. 3 punkten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

47.

Lag

om ändring av lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan

I enlighet med riksdagens beslut
ändras, 1 och 3-8 § i lagen om överföring av små fristående områden från en kommun till en annan (1197/1997), av dem 5 § sådan den lyder i lag 1437/2009, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Med avvikelse från vad som bestäms i kommunindelningslagen (1196/1997) kan ett område som ligger avskilt från en kommuns huvudsakliga område (*enklav*) överföras till en annan kommun på det sätt som bestäms i denna lag. Om enklaven är belägen på ett område där ett förfarande för för enhetligande enligt 48 § kommunindelningslagen eller en utredning enligt 8 § kommunindelningslagen anhängiggjorts, inleds dock inte överföringar av enklaver med stöd av denna lag.

3 §

Uppgörande av förslag till överföring

Lantmäteribyrån uppgör efter att denna lag har trätt i kraft särskilt för varje kommun förteckningar över enklaver som skall överföras med stöd av 2 §. I förteckningen antecknas enklaverna samt de registerenheter och delar av registerenheter som hör till dem, registerenheter namn, grupp- och enhetsnummer, uppgifter om ägarna samt arealerna för de områden som skall överföras. Till förteckningen fogas behövliga utdrag ur fastighetsregisterkartan.

Råder i fråga om någon enklav oklarhet om fastighetsindelningen eller om vilken kommun enklaven hör till, kan enklaven tas upp i förteckningen först sedan oklarheten har eliminerats. Lantmäteribyrån skall vidta

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Med avvikelse från vad som bestäms i kommunstrukturlagen (1698/2009) kan ett område som ligger avskilt från en kommuns huvudsakliga område (*enklav*) överföras till en annan kommun på det sätt som bestäms i denna lag. Om enklaven är belägen på ett område där *en ändring av kommunindelningen enligt kommunstrukturlagen* anhängiggjorts, inleds dock inte överföringar av enklaver med stöd av denna lag.

3 §

Uppgörande av förslag till överföring

Lantmäteriverket uppgör efter att denna lag har trätt i kraft särskilt för varje kommun förteckningar över enklaver som skall överföras med stöd av 2 §. I förteckningen antecknas enklaverna samt de registerenheter och delar av registerenheter som hör till dem, registerenheter namn, grupp- och enhetsnummer, uppgifter om ägarna samt arealerna för de områden som skall överföras. Till förteckningen fogas behövliga utdrag ur fastighetsregisterkartan.

Råder i fråga om någon enklav oklarhet om fastighetsindelningen eller om vilken kommun enklaven hör till, kan enklaven tas upp i förteckningen först sedan oklarheten har eliminerats. *Lantmäteriverket* skall vidta

nödvändiga åtgärder för att eliminera oklarheten.

nödvändiga åtgärder för att eliminera oklarheten.

4 §

Hörande av sakägare med anledning av förslag till överföring

Förteckningen jämte kartor skall genom lantmäteribrans försorg vara offentligt upp-satt på de berörda kommunernas anslagstavlor i minst 30 dagar efter att det meddelats i en eller två tidningar med allmän spridning på orten att förteckningen hålls framlagd. Dessutom skall lantmäteribrån per brev sända ett meddelande om framläggningen till de berörda kommunerna och till de ägare av områden vilka jämte adressuppgifter kan fås fram med rimligt besvär.

En berörd kommun och områdesägare har rätt att framställa anmärkningar mot överföringsförslaget. Anmärkningarna skall lämnas in till lantmäteribrån inom 30 dagar efter att den tid under vilken förteckningen varit offentligt framlagd har löpt ut.

4 §

Hörande av sakägare med anledning av förslag till överföring

Förteckningen jämte kartor skall genom *Lantmäteriverkets* försorg vara offentligt upp-satt på de berörda kommunernas anslagstavlor i minst 30 dagar efter att det meddelats i en eller två tidningar med allmän spridning på orten att förteckningen hålls framlagd. Dessutom skall *Lantmäteriverket* per brev sända ett meddelande om framläggningen till de berörda kommunerna och till de ägare av områden vilka jämte adressuppgifter kan fås fram med rimligt besvär.

En berörd kommun och områdesägare har rätt att framställa anmärkningar mot överföringsförslaget. Anmärkningarna skall lämnas in till *Lantmäteriverket* inom 30 dagar efter att den tid under vilken förteckningen varit offentligt framlagd har löpt ut.

5 §

Fattande och delgivning av överföringsbeslut

Beslut om överföring enligt denna lag av en enklav från en kommun till en annan fattas av den berörda lantmäteribrån.

Lantmäteribrans beslut ska sättas i kraft från ingången av ett kalenderår, och det ska fattas före utgången av juni föregående år. Beslut om överföring ska publiceras i den officiella tidningen samt utan dröjsmål sändas för kännedom till finansministeriet, kyrkostyrelsen, det berörda regionförvaltningsverket, magistraten och skatteförvaltningsmyndigheten samt kommunerna i fråga. Dessutom ska en kopia av beslutet utan dröjsmål sändas till de områdesägare som avses i 4 § 1 mom. Beslutet anses ha delgivits när det har publicerats i den officiella tidningen.

5 §

Fattande och delgivning av överföringsbeslut

Beslut om överföring enligt denna lag av en enklav från en kommun till en annan fattas av *Lantmäteriverket*.

Lantmäteriverkets beslut ska sättas i kraft från ingången av ett kalenderår, och det ska fattas före utgången av juni föregående år. Beslut om överföring ska publiceras i den officiella tidningen samt utan dröjsmål sändas för kännedom till finansministeriet, Kyrkostyrelsen, magistraten och *Skatteförvaltningen* samt *landskapet i fråga* och kommunerna i fråga. Dessutom ska en kopia av beslutet utan dröjsmål sändas till de områdesägare som avses i 4 § 1 mom. Beslutet anses ha delgivits när det har publicerats i den officiella tidningen.

6 §

6 §

Ändringssökande

Ändring i lantmäteribyråns beslut får sökas genom besvär av en berörd kommun och områdesägare. Ändring söks hos länsrätten. I länsrättens beslut får ändring inte sökas genom besvär. I övrigt skall förvaltningsprocesslagen (586/1996) iakttas vid sökande av ändring.

Länsrätten skall behandla besvär som avses i 1 mom. i brådsökande ordning. Om länsrätten har ändrat lantmäteribyråns beslut, skall lantmäteribyrån tillkännage länsrättens beslut på det sätt som anges i 5 § 2 mom.

7 §

Förenhetligande av kommunindelningen och den kamerala indelningen

Lantmäteribyrån skall se till att de ändringar som är nödvändiga till följd av överföring av en enklav från en kommun till en annan görs i den kamerala indelningen och att ändringarna införs i fastighetsregistret. Om en del av en fastighet eller av någon annan registerenhet skall överföras kameralt från en kommun till en annan, skall den avskiljas till en separat registerenhet enligt vad som särskilt bestäms om ändring i den kamerala indelningen.

8 §

Kostnader

Kostnaderna för uppgifter som enligt denna lag bestämts på lantmäteriverket betalas av statens medel av anslag som har reserverats för ändamålet.

Ändringssökande

Ändring i *Lantmäteriverkets* beslut får sökas genom besvär av en berörd kommun och områdesägare. Ändring söks hos *jorddomstol*. I övrigt skall *fastighetsbildningslag* (554/1995) iakttas vid sökande av ändring.

Jorddomstolen skall behandla besvär som avses i 1 mom. i brådsökande ordning. Om *jorddomstolen* har ändrat *Lantmäteriverkets* beslut, skall *Lantmäteriverket* tillkännage *jorddomstolens* beslut på det sätt som anges i 5 § 2 mom.

7 §

Förenhetligande av kommunindelningen och den kamerala indelningen

Lantmäteriverket skall se till att de ändringar som är nödvändiga till följd av överföring av en enklav från en kommun till en annan görs i den kamerala indelningen och att ändringarna införs i fastighetsregistret. Om en del av en fastighet eller av någon annan registerenhet skall överföras kameralt från en kommun till en annan, skall den avskiljas till en separat registerenhet enligt vad som särskilt bestäms om ändring i den kamerala indelningen.

8 §

Kostnader

Kostnaderna för uppgifter som i denna lag åläggs *Lantmäteriverket* betalas av statens medel *med* anslag som har reserverats för ändamålet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

48.

Lag

om ändring av 92 a § i inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 92 a §, sådan den lyder i lag 1263/1997, som följer:

Gällande lydelse

92 a §

Understöd för vård av byggnadsarvet

Skattepliktig inkomst är inte understöd som fås av statens medel för vård eller reparation av det byggnadsarv som utses av miljöministeriet eller museiverket.

Föreslagen lydelse

92 a §

Understöd för vård av byggnadsarvet

Skattepliktig inkomst är inte understöd som fås av statens medel eller av landskapet för vård eller reparation av det byggnadsarv som utses av Museiverket eller landskapet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

På understöd som närings-, trafik- och miljöcentralen beviljat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

49.

Lag

om ändring av 61 § i lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 61 § i lagen om placeringsfonder (48/1999) som följer:

Gällande lydelse

61 §

Ett fondbolag kan fem år efter anmälningsdagen besluta inlösa på ett gemensamt värdeandelskonto som avses i 59 § 1 mom. noterade fondandelar för ägarnas räkning. Fondbolagets beslut skall delges de i beslutet avsedda fondandelsägarna och den person som avses i 58 § 3 mom. vilka skall uppmanas att notera sina fondandelar i värdeandelssystemet vid hot om att de annars inlöses. Uppmaningen skall riktas till fondandelssägarna och den person som avses i 58 § 3 mom., om fondbolaget känner till deras namn och adress, samt publiceras i den officiella tidningen. Uppmaningen skall dessutom anmälas på samma sätt som kallelse till fondandelsägarstämman utfärdas i enlighet med fondstadgarna.

Om ägaren till en fondandel som är noterad på ett gemensamt värdeandelskonto eller en person som avses i 58 § 3 mom. inte inom ett år efter en med stöd av beslutet enligt 1 mom. given uppmaning har begärt att få sin rätt noterad på det sätt som avses i 58 §, har fondandelsägaren förlorat sin rätt till fondandelen. Fondbolaget skall därefter utan dröjsmål lösa in fondandelen med placeringsfondens tillgångar.

Fondbolaget skall i enlighet med lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) utan dröjsmål deponera medlen, efter avdrag för annonserings- och inlösningskostnader, hos länsstvrelsen *på fondbolagets hemort*, utan att förbehålla sig rätt att återfå det deponerade. Fondandelsä-

Föreslagen lydelse

61 §

Ett fondbolag kan fem år efter anmälningsdagen besluta inlösa på ett gemensamt värdeandelskonto som avses i 59 § 1 mom. noterade fondandelar för ägarnas räkning. Fondbolagets beslut ska delges de i beslutet avsedda fondandelsägarna och den person som avses i 58 § 3 mom. vilka ska uppmanas att notera sina fondandelar i värdeandelssystemet vid hot om att de annars inlöses. Uppmaningen ska riktas till fondandelsägarna och den person som avses i 58 § 3 mom., om fondbolaget känner till deras namn och adress, samt publiceras i den officiella tidningen. Uppmaningen skall dessutom anmälas på samma sätt som kallelse till fondandelsägarstämman utfärdas i enlighet med fondstadgarna.

Om ägaren till en fondandel som är noterad på ett gemensamt värdeandelskonto eller en person som avses i 58 § 3 mom. inte inom ett år efter en med stöd av beslutet enligt 1 mom. given uppmaning har begärt att få sin rätt noterad på det sätt som avses i 58 §, har fondandelsägaren förlorat sin rätt till fondandelen. Fondbolaget ska därefter utan dröjsmål lösa in fondandelen med placeringsfondens tillgångar.

Fondbolaget ska i enlighet med lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) utan dröjsmål deponera medlen, efter avdrag för annonserings- och inlösningskostnader, hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om bolaget har hem-ort på Åland, hos Statens ämbetsverk*

garen eller en person som avses i 58 § 3 mom. kan mot andelsbeviset lyfta en mot fondandelen svarande andel av medlen.

på Åland utan att förbehålla sig rätt att återfå det deponerade. Fondandelsägaren eller en person som avses i 58 § 3 mom. kan mot andelsbeviset lyfta en mot fondandelen svarande andel av medlen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

50.

Lag

om ändring av 44 § i sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 44 § i sparbankslagen (1502/2001) som följer:

Gällande lydelse

44 §

Sparbankens principaler skall inom sig för ett år i sänder utse en ordförande och minst en vice ordförande. Principalerna skall sammanträda till ordinarie möte minst en gång varje år.

Kallelse till principalmötet skall sändas minst fyra veckor och, om inte längre tid fastställs i stadgarna, senast en vecka före mötet. Om beslutsfattandet i en fråga som skall behandlas vid principalmötet hänskiuts till fortsatt möte, skall särskild kallelse till detta sändas om mötet hålls mer än fyra veckor senare. Om en förutsättning för ett besluts giltighet enligt stadgarna är att beslutet fattas vid två principalmöten, får kallelsen till det senare mötet inte sändas förrän det tidigare har hållits. I kallelsen skall nämnas det beslut som fattades vid det tidigare mötet.

Extra principalmöte skall hållas om principalernas ordförande eller vice ordförande, bankens förvaltningsråd eller styrelse anser att det behövs eller om någon av bankens revisorer eller en tredjedel av principalerna eller ett sådant antal vid val av principaler röstberättigade insättare som motsvarar minst en tredjedel av antalet principaler eller grundfundsandelsägare som innehar minst en tiondedel av samtliga grundfundsandelar, hos styrelsen skriftligen yrkar detta för behandling av ett uppgett ärende. Kallelse till mötet skall sändas inom 14 dagar efter att insättarna eller grundfundsandelsägarna har framställt sitt yrkande. Om kallelse inte har sänts inom den nämnda tiden skall länsstyrelsen på ansökan av en insättare eller

Föreslagen lydelse

44 §

Sparbankens principaler ska inom sig för ett år i sänder utse en ordförande och minst en vice ordförande. Principalerna ska sammanträda till ordinarie möte minst en gång varje år.

Kallelse till principalmötet ska sändas minst fyra veckor och, om inte längre tid fastställs i stadgarna, senast en vecka före mötet. Om beslutsfattandet i en fråga som ska behandlas vid principalmötet hänskiuts till fortsatt möte, ska särskild kallelse till detta sändas om mötet hålls mer än fyra veckor senare. Om en förutsättning för ett besluts giltighet enligt stadgarna är att beslutet fattas vid två principalmöten, får kallelsen till det senare mötet inte sändas förrän det tidigare har hållits. I kallelsen ska nämnas det beslut som fattades vid det tidigare mötet.

Extra principalmöte ska hållas om principalernas ordförande eller vice ordförande, bankens förvaltningsråd eller styrelse anser att det behövs eller om någon av bankens revisorer eller en tredjedel av principalerna eller ett sådant antal vid val av principaler röstberättigade insättare som motsvarar minst en tredjedel av antalet principaler eller grundfundsandelsägare som innehar minst en tiondedel av samtliga grundfundsandelar, hos styrelsen skriftligen yrkar detta för behandling av ett uppgett ärende. Kallelse till mötet ska sändas inom 14 dagar efter att insättarna eller grundfundsandelsägarna har framställt sitt yrkande. Om kallelse inte har sänts inom den nämnda tiden ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om

grundfundsandelsägare ge sökanden rätt att sammankalla mötet på bankens bekostnad.

Insättare eller grundfundsandelsägare som avses i 3 mom. har rätt att få ett önskat ärende upptaget till behandling vid principalmötet, om ett skriftligt krav lämnas till styrelsen i så god tid att ärendet kan tas in i kallelsen.

banken har hemort på Åland, Statens ämbetsverk på Åland på ansökan av en insättare eller grundfundsandelsägare ge sökanden rätt att sammankalla mötet på bankens bekostnad.

Insättare eller grundfundsandelsägare som avses i 3 mom. har rätt att få ett önskat ärende upptaget till behandling vid principalmötet, om ett skriftligt krav lämnas till styrelsen i så god tid att ärendet kan tas in i kallelsen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

51.

Lag

om ändring av statistiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statistiklagen (280/2004) 2 och 10 a §, 12 § 1 mom., 14 § 2 och 3 mom. samt 18 § 2 mom. 1 punkten, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 361/2013 och 563/2014 och 10 a §, 12 § 1 mom. och 18 § 2 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 361/2013, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Statens statistikväsen och myndigheter som framställer statistik

Statens statistikväsen skall sörja för att statistik över samhällsförhållandena och deras utveckling framställs för allmänt bruk.

I denna lag avses med

1) *statistikmyndigheter* Statistikcentralen som allmän myndighet inom statens statistikväsen samt Naturresursinstitutet, Tullen och Institutet för hälsa och välfärd när de sköter lagstadgade uppgifter i anknytning till statistikframställning.

2) *övriga myndigheter som framställer statistik* statliga myndigheter som framställer statistik om det egna verksamhetsområdet utifrån uppgifter som de förfogar över och som har samlats in för andra ändamål eller utifrån uppgifter som på frivillig basis har samlats in för statistiska ändamål.

3) *uppgiftslämnare* aktörer som lämnar uppgifter för framställning av statistik.

4) *uppgiftsskyldiga* aktörer som lämnar uppgifter för framställning av statistik enligt i lag föreskriven uppgiftsskyldighet.

5) *företrädare för uppgiftslämnarna och företrädare för de uppgiftsskyldiga* organisationer som företräder uppgiftslämnarna eller de uppgiftsskyldiga.

Föreslagen lydelse

2 §

Statens statistikväsen och myndigheter som framställer statistik

Statens statistikväsen ska sörja för att statistik över samhällsförhållandena och deras utveckling framställs för allmänt bruk.

I denna lag avses med

1) *statistikmyndigheter* Statistikcentralen som allmän myndighet inom statens statistikväsen samt Naturresursinstitutet, Tullen och Institutet för hälsa och välfärd när de sköter lagstadgade uppgifter i anknytning till statistikframställning.

2) *övriga myndigheter som framställer statistik* statliga myndigheter som framställer statistik om det egna verksamhetsområdet utifrån uppgifter som de förfogar över och som har samlats in för andra ändamål eller utifrån uppgifter som på frivillig basis har samlats in för statistiska ändamål.

3) *myndigheter som framställer statistik* de myndigheter som avses i 1 och 2 punkten.

4) *uppgiftslämnare* aktörer som lämnar uppgifter för framställning av statistik.

5) *uppgiftsskyldiga* aktörer som lämnar uppgifter för framställning av statistik enligt i lag föreskriven uppgiftsskyldighet.

6) *företrädare för uppgiftslämnarna och företrädare för de uppgiftsskyldiga* organi-

Statistikmyndigheterna och övriga myndigheter som framställer statistik är yrkesmässigt oberoende när de sköter uppgifter som omedelbart anknyter till utvecklande, framställning och spridning av statistik. Dessa myndigheter ska arbeta opartiskt, objektivt, tillförlitligt och kostnadseffektivt samt sörja för att statistiksekretessen iaktas.

sationer som företräder uppgiftslämnarna eller de uppgiftsskyldiga.

Myndigheter som framställer statistik är yrkesmässigt oberoende när de sköter uppgifter som omedelbart anknyter till utvecklande, framställning och spridning av statistik. Dessa myndigheter ska arbeta opartiskt, objektivt, tillförlitligt och kostnadseffektivt samt sörja för att statistiksekretessen iaktas.

10 a §

Tid för bevarande av uppgifter

Statistikmyndigheter och övriga myndigheter som framställer statistik får bevara de uppgifter som de samlat in för statistiska ändamål så länge det är nödvändigt med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag, om det inte föreskrivs något annat om bevaring av uppgifter i någon annan lag som gäller en ovan avsedd myndighet. Efter detta ska uppgifterna förstöras inom ett år, om inte Arkivverket med stöd av arkivlagen (831/1994) bestämmer att uppgifterna ska bevaras varaktigt. När nödvändigheten av att bevara uppgifterna bedöms ska man beakta vad som föreskrivs i 12 § 2 mom. i personuppgiftslagen.

10 a §

Tid för bevarande av uppgifter

Myndigheter som framställer statistik får bevara de uppgifter som de samlat in för statistiska ändamål så länge det är nödvändigt med tanke på uppnåendet av syftet med denna lag, om det inte föreskrivs något annat om bevaring av uppgifter i någon annan lag som gäller en ovan avsedd myndighet. Efter detta ska uppgifterna förstöras inom ett år, om inte Arkivverket med stöd av arkivlagen (831/1994) bestämmer att uppgifterna ska bevaras varaktigt. När nödvändigheten av att bevara uppgifterna bedöms ska man beakta vad som föreskrivs i 12 § 2 mom. i personuppgiftslagen.

12 §

Sekretessbelagda och offentliga uppgifter

Bestämmelser om offentlighet och sekretess beträffande uppgifter som lämnats för statistiska ändamål samt om tystnadsplikt och förbud mot utnvtiande när det gäller dem finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Vad som föreskrivs i 24 § 1 mom. 16 punkten i den lagen tillämpas likväl inte på uppgifter som en myndighet som framställer statistik förfogar över och som beskriver statliga och kommunala myndigheter, deras verksamhet och uppgifter samt produktionen av offentlig service, och inte heller på uppgifter som gäller företag och sammanslutningar enligt 18 § i denna lag.

12 §

Sekretessbelagda och offentliga uppgifter

Bestämmelser om offentlighet och sekretess beträffande uppgifter som lämnats för statistiska ändamål samt om tystnadsplikt och förbud mot utnvtiande när det gäller dem finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Vad som föreskrivs i 24 § 1 mom. 16 punkten i den lagen tillämpas likväl inte på uppgifter som en myndighet som framställer statistik förfogar över och som beskriver statliga eller kommunala myndigheters, *landskapsmyndigheters eller deras affärsverks* verksamhet, uppgifter eller produktion av offentlig service, och inte heller på uppgifter som *avses i 18 § i denna lag och som gäller företag och sammanslut-*

ningar.

14 §

Statistikcentralens rätt att samla in uppgifter med stöd av uppgiftsskyldighet

Kommuner och samkommuner är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna statistikcentralen för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om ekonomi, nyttigheter och anställda och om var verksamheten är belägen samt om andra resurser som verksamheten förutsätter.

Näringsidkare, kommunernas och statens affärsverk samt sammanslutningar och stiftelser som inte eftersträvar vinst är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna statistikcentralen för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om arten av den verksamhet som de utövar, var denna är belägen samt om ägoförhållanden, ekonomi, nyttigheter, anställda och andra resurser som verksamheten förutsätter.

14 §

Statistikcentralens rätt att samla in uppgifter med stöd av uppgiftsskyldighet

Kommuner, samkommuner och landskap är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna Statistikcentralen för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om ekonomi, nyttigheter och anställda och om var verksamheten är belägen samt om andra resurser som verksamheten förutsätter.

Näringsidkare, kommunernas, *landskapens* och statens affärsverk, *det riksomfattande servicecentret för landskapen* samt sammanslutningar och stiftelser som inte eftersträvar vinst är trots sekretessbestämmelserna skyldiga att lämna Statistikcentralen för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om *sitt ägande, sin ekonomi, sina nyttigheter*, arten av *sin* verksamhet och var *den utövas* samt om sina anställda och andra resurser som verksamheten förutsätter.

18 §

Offentlighet i fråga om uppgifter om företag och sammanslutningar

Följande uppgifter om näringsidkare, yrkesutövare, sammanslutningar och stiftelser är offentliga:

1) uppgifter om företags- och organisationsnummer och ett sådant nummers giltighetstid samt om juridisk form, namn, bransch, språksignum, hemkommun samt adress och annan kontaktinformation,

18 §

Offentlighet i fråga om uppgifter om företag och sammanslutningar

Följande uppgifter om näringsidkare, yrkesutövare, sammanslutningar och stiftelser är offentliga:

1) uppgifter om företags- och organisationsnummer och ett sådant nummers giltighetstid, *internationellt organisationsnummer (Legal Entity Identifier)*, företagsenhet, tillväxtföretag, sektorindelning, juridisk form, namn, bransch, språksignum, hemkommun samt om adress och annan kontaktinformation,

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

52.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 7 § i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004), sådan den lyder i lag 1184/2016, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Godkännande av anteckning i producentregistret

Den som i en skattedeklaration enligt punktskattelagen anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett fungerande retursystem ska visa att den som är ansvarig för retursystemet för dryckesförpackningar har godkänts av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för anteckning i producentregistret på det sätt som anges i 103 § i avfallslagen eller att dryckesförpackningarna har godkänts för anteckning i motsvarande register enligt lagstiftningen i landskapet Åland. Miljömyndigheterna ska omedelbart underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i registret. Om producentregisteruppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, tillämpas ändringarna vid påförandet av accis för den följande kalendermånaden efter tillställandet av uppgifterna.

Föreslagen lydelse

7 §

Godkännande av anteckning i producentregistret

Den som i en skattedeklaration enligt punktskattelagen anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett fungerande retursystem ska visa att den som är ansvarig för retursystemet för dryckesförpackningar har godkänts av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för anteckning i producentregistret på det sätt som anges i 103 § i avfallslagen eller att dryckesförpackningarna har godkänts för anteckning i motsvarande register enligt lagstiftningen i landskapet Åland. Miljömyndigheterna ska omedelbart underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i registret. Om producentregisteruppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, tillämpas ändringarna vid påförandet av accis för den följande kalendermånaden efter tillställandet av uppgifterna.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

53.

Lag

om ändring av 15 och 16 § lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 15 § och 16 § 1 mom., sådana de lyder i lag 1181/2016, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Lämnande av uppgifter till Skatteförvaltningen och vissa andra myndigheter

Skatteförvaltningen har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och Statens ämbetsverk på Åland få de uppgifter om stödtyper enligt 2 § 2–5 punkten som beviljats en sökande och om datum för betalning av stöd, som behövs för återbäring av punktskatt som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som Skatteförvaltningen har rätt att få i fråga om sökande är namn, personbeteckning eller organisationsnummer och den adress som anmälts till myndigheterna.

Jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och Statens ämbetsverk på Åland har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Skatteförvaltningen få de uppgifter om återbäringsbeloppen och grunderna för återbäring som behövs för återbäring av punktskatt som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som ministeriet och de nämnda myndigheterna har rätt att få i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller organisationsnummer

Föreslagen lydelse

15 §

Lämnande av uppgifter till Skatteförvaltningen och vissa andra myndigheter

Skatteförvaltningen har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av jord- och skogsbruksministeriet, *landskapen, Landsbygdsverket* och Statens ämbetsverk på Åland få de uppgifter om stödtyper enligt 2 § 2–5 punkten som beviljats en sökande samt om datum för betalning av stöd, som behövs för återbäring av sådan punktskatt som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som Skatteförvaltningen har rätt att få i fråga om sökande är namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och den adress som anmälts till myndigheterna.

Jord- och skogsbruksministeriet, *landskapen, Landsbygdsverket* och Statens ämbetsverk på Åland har trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Skatteförvaltningen få de uppgifter om återbäringsbeloppen och grunderna för återbäring, som behövs för återbäring av sådan punktskatt som avses i denna lag och för den anknytande tillsynen. De individualiserings- och kontaktuppgifter som ministeriet, *landskapen* och de nämnda myndigheterna har rätt att få i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller företags-

och den adress till driftstället som anmälts till Skatteförvaltningen.

och organisationsnummer och den adress till driftstället som anmälts till Skatteförvaltningen.

16 §

Skatteförvaltningens och vissa andra myndigheters rätt att lämna uppgifter på eget initiativ

Om det finns anledning att misstänka att en sökande inte hade haft rätt till stöd som avses i 2 § 2—5 punkten kan Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelserna på eget initiativ lämna jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna behövliga uppgifter som gäller mottagare av återbäring av punktskatt enligt denna lag och beviljad återbäring av punktskatt och som hänför sig till tillsynen över riktigheten i återbäringen, för att ministeriet och de nämnda myndigheterna ska kunna fullgöra den tillsynsskyldighet som enligt lag eller förordning ingår i deras arbetsuppgifter. Individualiserings- och kontaktuppgifter som kan lämnas i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller organisationsnummer och den adress till driftstället som anmälts till Skatteförvaltningen.

16 §

Skatteförvaltningens och vissa andra myndigheters rätt att lämna uppgifter på eget initiativ

Om det finns anledning att misstänka att en sökande inte hade haft rätt till stöd som avses i 2 § 2—5 punkten kan Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelserna på eget initiativ lämna jord- och skogsbruksministeriet, *landskapen* och *Landsbygdsverket* behövliga uppgifter som gäller mottagare av sådan återbäring av punktskatt som avses i denna lag och beviljad återbäring av punktskatt och som hänför sig till tillsynen över riktigheten i återbäringen, för att ministeriet, *landskapen* och de nämnda myndigheterna ska kunna fullgöra den tillsynsskyldighet som enligt lag eller förordning ingår i deras arbetsuppgifter. Individualiserings- och kontaktuppgifter som kan lämnas i fråga om mottagare av återbäring är namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och den adress till driftstället som anmälts till Skatteförvaltningen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

54.

Lag

om ändring av lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samservice inom den offentliga förvaltningen (223/2007) 2, 8 a och 10 a §, sådana de lyder i lag 247/2017, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när kundservicefunktioner som ankommer på statliga myndigheter, kommunala myndigheter och Folkpensionsanstalten ordnas och sköts genom samarbete mellan myndigheter.

En myndighet får inte i den verksamhet som avses i 1 mom. utföra uppgifter som innebär utövande av offentlig makt eller som enligt lag förutsätter att den som anlitar servicen personligen besöker den behöriga myndigheten, om inte något annat föreskrivs.

8 a §

Samserviceregister

Över samserviceavtalen ska föras ett register där det antecknas uppgifter om avtalsparterna, servicepunkternas placering och serviceutbud, avtalens giltighetstid och andra motsvarande uppgifter som behövs för uppföljningen av avtalen. Bestämmelser om vilket regionförvaltningsverk som är registeransvarigt utfärdas genom förordning av statsrådet. Samservicens uppdragstagare ska underrätta regionförvaltningsverket om att samserviceavtal ingåtts, ändrats eller avslutats inom en månad från att detta skett.

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när kundservicefunktioner som ankommer på statliga myndigheter, *landskapsmyndigheter*, kommunala myndigheter och Folkpensionsanstalten ordnas och sköts genom samarbete mellan myndigheter.

En myndighet får inte i den verksamhet som avses i 1 mom. utföra uppgifter som innebär utövande av offentlig makt eller som enligt lag förutsätter att den som anlitar servicen personligen besöker den behöriga myndigheten, om inte något annat föreskrivs.

8 a §

Samserviceregister

Över samserviceavtalen ska det föras ett register där det antecknas uppgifter om avtalsparterna, servicepunkternas placering och serviceutbud, avtalens giltighetstid och andra motsvarande uppgifter som behövs för uppföljningen av avtalen. *Landskapen är registeransvariga. Landskapens gemensamma servicecenter för informations- och kommunikationstekniska tjänster svarar för det tekniska underhållet och utvecklingen av samserviceregistret.* Samservicens uppdragstagare ska underrätta den registeransvariga om att samserviceavtal ingåtts, änd-

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska föras in i samserviceregistret *och om registerföringen* får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Vid utlämnande av uppgifter ur samserviceregistret iakttas bestämmelserna om myndighetshandlingars offentlighet i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Uppgifterna kan lämnas ut i skriftlig eller elektronisk form.

rats eller avslutats inom en månad från att detta skett.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska föras in i samserviceregistret får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Vid utlämnande av uppgifter ur samserviceregistret iakttas bestämmelserna om myndighetshandlingars offentlighet i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Uppgifterna kan lämnas ut i skriftlig eller elektronisk form.

10 a §

Myndigheternas uppgifter

Finansministeriet har till uppgift att leda den riksomfattande utvecklingen av samservicen och att samordna myndigheternas åtgärder i samband med samservicen.

Bestämmelser om landskapsförbundens uppgifter vad gäller samservicen finns i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014).

I uppgifter som avses i 1 mom. bistår finansministeriet av delegationen för samservice som statsrådet tillsätter för viss tid. Delegationen leds av finansministeriet och den ska därtill ha företrädare för åtminstone de myndigheter som deltar i och styr samservicen och för verksamhetens centrala referensgrupper. Delegationen har till uppgift att delta i den allmänna beredningen av ärenden som gäller planering, styrning, organisering och utveckling av samservicen. Närmare bestämmelser om tillsättning av delegationen samt om delegationens sammansättning, mandatperiod och uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 a §

Myndigheternas uppgifter

Den allmänna styrningen och det allmänna utvecklandet utvecklingen av samservicen hör till finansministeriet.

Landskapen svarar för utvecklingen utvecklandet och främjandet av samservicen inom sina områden och samordnar regionalt myndigheternas åtgärder som när det gäller myndigheternas samservice.

I uppgifter som avses i 1 och 2 mom. bistår finansministeriet och landskapen av delegationen för samservice som statsrådet tillsätter för viss tid. Delegationen leds av finansministeriet och den ska därtill ha behövliga företrädare för åtminstone *landskapen*, de myndigheter som deltar i och styr samservicen och för verksamhetens centrala referensgrupper. Delegationen har till uppgift att delta i den allmänna beredningen av ärenden som gäller *den allmänna* planeringen, styrningen, organiseringen och utvecklingen av samservicen. Närmare bestämmelser om tillsättning av delegationen samt om delegationens sammansättning, mandatperiod och uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

55.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 6 § i lagen om kontroller av kontanta medel som förflyttas över Europeiska gemenskapens gräns (653/2007), sådan den lyder i lagarna 1441/2009 och 307/2016, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Rätt till omhändertagande

Den behöriga myndigheten har rätt att kvarhålla och omhänderta kontanta medel som förs in till eller ut från Europeiska unionens område, om anmälningssplikten enligt artikel 3 i den förordning som nämns i 1 § inte har fullgjorts och åtgärden behövs för utredning av om det med stöd av annan lagstiftning finns anledning att vidta åtgärder beträffande de kontanta medlen. Beslut om åtgärden fattas av den tullman som har rätt att besluta om kroppsvisitation enligt 18 § 3 mom. i tullagen, en polisman som hör till befälet, en anhållningsberättigad tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet eller en gränsbevakningsman med minst majors grad.

Till den hos vilken kontanta medel omhändertas ska ges ett intyg över omhändertagandet. Den behöriga myndigheten ska föra bok över omhändertagna kontanta medel. Om inte något annat föreskrivs i lag, ska de kontanta medlen göras tillgängliga för eller återlämnas till personen inom fem vardagar från omhändertagandet i enlighet med vad personen och den behöriga myndigheten separat kommer överens om. Den behöriga myndigheten kan deponera de kontanta medlen hos regionförvaltningsverket i enlighet med bestämmelserna i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Deponeringen görs hos det regionförvaltningsverk inom vars verksam-

Föreslagen lydelse

6 §

Rätt till omhändertagande

Den behöriga myndigheten har rätt att kvarhålla och omhänderta kontanta medel som förs in till eller ut från Europeiska unionens område, om anmälningssplikten enligt artikel 3 i den förordning som nämns i 1 § inte har fullgjorts och åtgärden behövs för utredning av om det med stöd av annan lagstiftning finns anledning att vidta åtgärder beträffande de kontanta medlen. Beslut om åtgärden fattas av den tullman som har rätt att besluta om kroppsvisitation enligt 18 § 3 mom. i tullagen, en polisman som hör till befälet, en anhållningsberättigad tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet eller en gränsbevakningsman med minst majors grad.

Till den hos vilken kontanta medel omhändertas ska ges ett intyg över omhändertagandet. Den behöriga myndigheten ska föra bok över omhändertagna kontanta medel. Om inte något annat föreskrivs i lag, ska de kontanta medlen göras tillgängliga för eller återlämnas till personen inom fem vardagar från omhändertagandet i enlighet med vad personen och den behöriga myndigheten separat kommer överens om. Den behöriga myndigheten kan deponera de kontanta medlen hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, om de kontanta medlen har omhändertagits på Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* i enlighet med bestämmelserna i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan

RP 14/2018 rd

hetsområde de kontanta medlen har omhändertagits.

fullgörelseskyldighet (281/1931). Deponeringen görs hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde de kontanta medlen har omhändertagits.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

56.

Lag

om ändring av lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009) 22 § 7 mom., 23 § 1 mom. 3—5 punkten, 24 § 1 mom. 3 punkten, 25 § 2 mom. samt 70 § 1 mom., av dem 22 § 7 mom. och 24 § 1 mom. 3 punkten sådana de lyder i lag 145/2014 och 23 § 1 mom. 3—5 punkten sådan den lyder i lag 670/2016, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §

22 §

Övriga myndigheters behörighet

Övriga myndigheters behörighet

Befolkningsregistercentralen kan komma överens med en kommun om att kommunen som registersansvarig ska svara för att registeranteckningar om tillägg, ändringar eller rättelser som gäller uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom kommunen görs i befolkningsdatasystemet så som bestäms i denna lag. För att kommunen ska kunna sköta denna uppgift får Befolkningsregistercentralen ge kommunen rätt att med hjälp av teknisk anslutning använda de uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler som registrerats i befolkningsdatasystemet.

Befolkningsregistercentralen kan komma överens med en kommun *eller ett landskap* om att *kommunen eller landskapet* som registersansvarig ska svara för att registeranteckningar om tillägg, ändringar eller rättelser som gäller uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler inom sitt område görs i befolkningsdatasystemet så som bestäms i denna lag. För att kommunen *eller landskapet* ska kunna sköta denna uppgift får Befolkningsregistercentralen ge kommunen *eller landskapet* rätt att med hjälp av teknisk anslutning använda de uppgifter om byggprojekt, byggnader, lägenheter och lokaler som registrerats i befolkningsdatasystemet.

23 §

23 §

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att av andra myndigheter få i 13—17 § avsedda behövliga uppgifter som gäller dessa myndigheters verksamhetsområde för uppdatering av uppgifterna i befolkningsdatasystemet och för kontroll av

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att av andra myndigheter få i 13—17 § avsedda behövliga uppgifter som gäller dessa myndigheters verksamhetsområde för uppdatering av uppgifterna i befolkningsdatasystemet och för kontroll av

uppgifternas riktighet och annan behandling av uppgifterna. De andra myndigheter som avses i denna paragraf är

- 3) verksamhetsenheter och yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.
- 4) verksamhetsenheter och yrkesutbildade personer inom socialvården.
- 5) de kommunala myndigheterna.

25 §

Skyldighet att anmäla uppgifter

Den registeransvarige ska utan dröjsmål till verksamhetsenheten inom socialvården anmäla att ett barn på grund av vårdnadshavarens död har blivit utan vårdnadshavare.

70 §

Databehandlingstjänster

På uppdrag av en registeransvarig får Befolkningsregistercentralen åta sig att sköta den tekniska driften och databehandlingen av det register eller datasystem som denne svarar för (*databehandlingstjänster*). Befolkningsregistercentralens uppdragsgivare kan vara endast statliga eller kommunala myndigheter eller andra sådana registeransvariga som enligt lag eller förordning som utfärdats med stöd av lag har rätt att föra register. När Befolkningsregistercentralen tillhandahåller databehandlingstjänster får den använda sig av uppgifterna i befolkningsdatasystemet på det sätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag. Befolkningsregistercentralen har inte rätt att besluta om annan behandling av uppgifterna i det register som uppdraget gäller eller om utlämnande av uppgifter ur registret.

uppgifternas riktighet och annan behandling av uppgifterna. De andra myndigheter som avses i denna paragraf är

- 3) *serviceenheter* och yrkesutbildade personer inom *social- och hälsovården*,
- 4) *kommunens myndigheter*,
- 5) *landskapets myndigheter*.

25 §

Skyldighet att anmäla uppgifter

Den registeransvarige ska utan dröjsmål till serviceenheten inom *social- och hälsovården* anmäla att ett barn på grund av vårdnadshavarens död har blivit utan vårdnadshavare.

70 §

Databehandlingstjänster

På uppdrag av en registeransvarig får Befolkningsregistercentralen åta sig att sköta den tekniska driften och databehandlingen av det register eller datasystem som denne svarar för (*databehandlingstjänster*). Befolkningsregistercentralens uppdragsgivare kan vara endast statliga eller kommunala myndigheter *eller landskapsmyndigheter* eller andra sådana registeransvariga som enligt lag eller förordning som utfärdats med stöd av lag har rätt att föra register. När Befolkningsregistercentralen tillhandahåller databehandlingstjänster får den använda sig av uppgifterna i befolkningsdatasystemet på det sätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag. Befolkningsregistercentralen har inte rätt att besluta om annan behandling av uppgifterna i det register som uppdraget gäller eller om utlämnande av uppgifter ur registret.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

57.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett utredningsförfarande i syfte att främja samarbetet i vissa stadsregioner (1408/2010) 3 och 6 § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Inledande av ett utredningsförfarande

Finansministeriet kan inleda ett utredningsförfarande genom att tillsätta en eller flera stadsregionutredare för att tillsammans med kommunerna i regionen utreda hur kommunerna genom samarbete kan samordna markanvändningen, boendet och trafiken i stadsregionen och hur anlitandet av tjänster över kommungränserna kan främjas. Finansministeriet kan inleda ett utredningsförfarande om det är behövligt och om det på basis av det förfarande för hörande som avses i 2 mom. kan bedömas att förfarandet kan främja det samarbete som krävs för en balanserad utveckling av samhällsstrukturen och tjänsterna i regionen. Ett utredningsförfarande kan inledas på framställning av en eller flera kommuner i regionen. Finansministeriet kan också på eget initiativ inleda ett utredningsförfarande.

Innan ett utredningsförfarande inleds ska finansministeriet höra kommunerna i stadsregionen, det landskapsförbund som saken gäller, miljöministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet.

6 §

Föreslagen lydelse

3 §

Inledande av ett utredningsförfarande

Finansministeriet kan inleda ett utredningsförfarande genom att tillsätta en eller flera stadsregionutredare för att tillsammans med kommunerna i regionen utreda hur kommunerna genom samarbete kan samordna markanvändningen, boendet och trafiken i stadsregionen och hur anlitandet av tjänster över kommungränserna kan främjas. Finansministeriet kan inleda ett utredningsförfarande om det är behövligt och om det på basis av det förfarande för hörande som avses i 2 mom. kan bedömas att förfarandet kan främja det samarbete som krävs för en balanserad utveckling av samhällsstrukturen och tjänsterna i regionen. Ett utredningsförfarande kan inledas på framställning av en eller flera kommuner i regionen. Finansministeriet kan också på eget initiativ inleda ett utredningsförfarande.

Innan ett utredningsförfarande inleds ska finansministeriet höra kommunerna i stadsregionen, det *landskap* som saken gäller, miljöministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet.

6 §

Behandlingen av stadsregionutredarens förslag

Stadsregionutredaren lägger fram sina förslag enligt 4 § för kommunerna i stadsregionen. Fullmäktige i kommunerna ska fatta beslut om förverkligande av stadsregionutredarens förslag inom tre månader från det att förslagen lades fram.

Om en kommun inte fattar ett beslut enligt 1 mom., ska den inom den tidsfrist som bestäms i momentet efter beslut i kommunfullmäktige lämna ett motiverat utlåtande till stadsregionutredaren där det anges till vilka delar utredarens förslag inte kan förverkligas. Stadsregionutredaren kan därefter ge kommunerna nya förslag som ska behandlas på det sätt som bestäms i denna paragraf.

När stadsregionutredaren har slutfört sitt arbete tillställer han eller hon finansministeriet sina förslag tillsammans med fullmäktiges utlåtanden om förslagen. Finansministeriet behandlar förslagen i samarbete med miljöministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet. Det landskapsförbund som saken gäller samt Finlands Kommunförbund ska höras med anledning av förslagen.

Behandlingen av stadsregionutredarens förslag

Stadsregionutredaren lägger fram sina förslag enligt 4 § för kommunerna i stadsregionen. Fullmäktige i kommunerna ska fatta beslut om förverkligande av stadsregionutredarens förslag inom tre månader från det att förslagen lades fram.

Om en kommun inte fattar ett beslut enligt 1 mom., ska den inom den tidsfrist som *föreskrivs* i det momentet efter beslut av kommunfullmäktige lämna ett motiverat utlåtande till stadsregionutredaren där det anges till vilka delar utredarens förslag inte kan förverkligas. Stadsregionutredaren kan därefter ge kommunerna nya förslag som ska behandlas på det sätt som *föreskrivs* i denna paragraf.

När stadsregionutredaren har slutfört sitt arbete sänder han eller hon finansministeriet sina förslag tillsammans med fullmäktiges utlåtanden om förslagen. Finansministeriet behandlar förslagen i samarbete med miljöministeriet, kommunikationsministeriet, arbets- och näringsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet. Det *landskap* som saken gäller samt Finlands Kommunförbund ska höras med anledning av förslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

58.

Lag

om ändring av 5 kap. 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 5 kap. 10 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

5 kap.

Insättningsgaranti

Insättningsgaranti

10 §

10 §

Utbetalning av ersättningar

Utbetalning av ersättningar

Insättningsgarantifonden ska utan särskild ansökan göra en ersättning enligt 8 § tillgänglig för insättarna inom sju arbetsdagar från verkets beslut enligt 9 §, om inte något annat följer av 2 mom. i denna paragraf. Om inlåningsbanken före ett beslut som avses i 9 § har försatts i likvidation eller konkurs, ska tidsfristen enligt detta moment räknas från beslutet om likvidationen eller konkursen.

Verket kan besluta att en tilläggstid på högst tre månader ska beviljas för utbetalning av ersättningar, om

- 1) insättarens rätt till ersättning är oklar.
- 2) insättarens rätt att förfoga över insättningen har begränsats genom ett myndighetsbeslut.
- 3) kontot inte har använts på 24 månader.
- 4) insättarens fordran betalas till fullt belopp enligt 8 § 2 mom., eller om
- 5) det är fråga om en insättning i en utländsk filial enligt 11 §.

Om verket inte har den information om en insättare som behövs för utbetalning av ersättning inom den tid som föreskrivs i 1 eller 2 mom., ska verket inom den tid som anges i 2 mom. deponera ersättningen hos regionförvaltningsverket, med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse

Insättningsgarantifonden ska utan särskild ansökan *till insättarna betala ut* ersättning enligt 8 § inom sju arbetsdagar från verkets beslut enligt 9 §, om inte något annat följer av 2 mom. Om inlåningsbanken före ett beslut som avses i 9 § har försatts i likvidation eller konkurs, ska tidsfristen enligt detta moment räknas från beslutet om likvidationen eller konkursen.

Verket kan besluta att en tilläggstid på högst tre månader ska beviljas för utbetalning av ersättningar, om

- 1) insättarens rätt till ersättning är oklar.
- 2) insättarens rätt att förfoga över insättningen har begränsats genom ett myndighetsbeslut.
- 3) kontot inte har använts på 24 månader.
- 4) insättarens fordran betalas till fullt belopp enligt 8 § 2 mom., eller om
- 5) det är fråga om en insättning i en utländsk filial enligt 11 §.

Om verket inte har den information om en insättare som behövs för utbetalning av ersättning inom den tid som föreskrivs i 1 eller 2 mom., ska verket inom den tid som anges i 2 mom. deponera ersättningen hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller

från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Ersättningen ska betalas i euro eller, om insättningen har gjorts i en inlåningsbanks utländska filial, i valutan i den stat där filialen har sitt säte. Om kontovalutan inte är euro eller valutan i den stat där filialen har sitt säte kan ersättningen betalas i kontovalutan eller i euro. Ersättningen ska omvandlas till euro enligt kursen den dag då verket i enlighet med 9 § beslutar om ersättningskyldigheten.

till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Ersättningen ska betalas i euro eller, om insättningen har gjorts i en inlåningsbanks utländska filial, i valutan i den stat där filialen har sitt säte. Om kontovalutan inte är euro eller valutan i den stat där filialen har sitt säte kan ersättningen betalas i kontovalutan eller i euro. Ersättningen ska omvandlas till euro enligt kursen den dag då verket i enlighet med 9 § beslutar om ersättningskyldigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

59.

Lag

om ändring av 10 § i kommunallagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 10 § i kommunallagen (410/2015) som följer:

Gällande lydelse

10 §

Uppföljning och laglighetsövervakning

Finansministeriet följer allmänt kommunernas verksamhet och ekonomi samt ser till att den kommunala självstyrelsen beaktas vid beredningen av lagstiftning som gäller kommunerna.

Regionförvaltningsverket kan med anledning av klagomål undersöka om kommunen har iakttagit gällande lag.

Föreslagen lydelse

10 §

Uppföljning och laglighetsövervakning

Finansministeriet följer allmänt kommunernas verksamhet och ekonomi samt ser till att den kommunala självstyrelsen beaktas vid beredningen av lagstiftning som gäller kommunerna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan med anledning av klagomål undersöka om kommunen har iakttagit gällande lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

60.

Lag

om ändring av lagen om Keva

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Keva (66/2016) 17 och 22 §,
ändras 4 §, 6 § 3 mom., 8 och 9 §, 13 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 14 och 21 §, 23 § 3 mom.,
28 § 2 mom. 1 punkten, 33 § 2 och 3 mom. och 35 §, samt
fogas till lagen nya 8 a—8 c § och 9 a—9 c § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Anslutning som medlemssamfund samt avslutande av medlemskap

En förening, ett aktiebolag och en stiftelse som önskar ansluta sig som medlemssamfund i Keva ska skriftligen ansöka om medlemskap hos Kevas styrelse. Styrelsen avgör om den sökande uppfyller förutsättningarna i 3 § 2 mom. och beslutar från vilken tidpunkt medlemskapet börjar.

Om det blir klarlagt att en förening, ett aktiebolag eller en stiftelse som anslutit sig som medlemssamfund inte längre uppfyller förutsättningarna för medlemskap enligt 3 § 2 mom. eller om ett medlemssamfund skriftligen har anmält att det önskar utträda ur medlemskapet, konstaterar styrelsen efter att ha hört medlemssamfundet i fråga att medlemskapet upphört. Medlemssamfundet ska göra anmälan om sin önskan att utträda senast tre månader före den tidpunkt då det önskat att medlemskapet upphör.

6 §

Allmän tillsyn

Föreslagen lydelse

4 §

Anslutning som medlemssamfund samt avslutande av medlemskap

En förening, ett aktiebolag och en stiftelse *antas på ansökan* som medlemssamfund i Keva, *om de uppfyller de förutsättningar som anges i 3 § 2 mom.*

Om det blir klarlagt att en förening, ett aktiebolag eller en stiftelse som anslutit sig som medlemssamfund inte längre uppfyller de förutsättningar för medlemskap *som anges* 3 § 2 mom. konstaterar Keva efter att ha hört medlemssamfundet i fråga att medlemskapet upphört. Medlemssamfundet kan också anmäla att det vill utträda. Medlemssamfundet ska göra anmälan om sin önskan att utträda senast tre månader före den tidpunkt då det önskar att medlemskapet upphör.

6 §

Allmän tillsyn

Finansministeriet tillsätter för högst fyra år en revisor som utifrån Kevas bokföring och annat material ska granska att de beräkningar som avses i 24 § och som Keva har lämnat om den summa som behövs för betalningen av statens, evangelisk-lutherska kyrkans och Folkpensionsanstaltens pensioner och om ersättningen för Kevas kostnader är riktiga och tillräckliga. Revisorn har dessutom till uppgift att utifrån Kevas bokföring och annat material granska att Keva har tagit ut statliga och kyrkliga arbetsgivares pensionsavgifter i enlighet med vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i lagen om finansiering av statens pensionsskydd och 3 § 2 mom. i lagen om finansiering av evangelisk-lutherska kyrkans pensionsskydd samt arbetstagarens pensionsavgift i enlighet med vad som föreskrivs 168 § 2 mom. i pensionslagen för den offentliga sektorn och att pensionsavgifter samt överföringsavgifter och arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift har betalats till statens pensionsfond till rätt belopp och att pensionsavgifterna och arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift har betalats till evangelisk-lutherska kyrkan till rätt belopp. Revisorn ska vara antingen en av Revisionstillsynen godkänd CGR-revisor eller en OFGR-revisor. Bestämmelser om revision finns i revisionslagen (1141/2015).

8 §

Delegationen

Kevas beslutanderätt utövas av dess delegation. Delegationen kan i instruktionen för Keva överföra beslutanderätt till andra organ inom Keva. Beslutanderätten får dock inte överföras i ärenden som delegationen eller något annat organ ska besluta om enligt denna lag.

Delegationen består av 30 ledamöter med en personlig suppleant för var och en av dem, vilka förordnas av finansministeriet för fyra år i sänder. Minst fyra ledamöter och lika många suppleanter utses bland personer som föreslagits av de huvudavtalsorganisationer som avses i det kommunala huvudavtalet. Övriga ledamöter och suppleanter utses bland personer som Finlands Kommunförbund rf föreslagit så att kommunerna och

Finansministeriet tillsätter för högst *sex räkenskapsperioder i sänder* en revisor som utifrån Kevas bokföring och annat material ska granska att de beräkningar som avses i 24 § och som Keva har lämnat om den summa som behövs för betalningen av statens, evangelisk-lutherska kyrkans och Folkpensionsanstaltens pensioner och om ersättningen för Kevas kostnader är riktiga och tillräckliga. Revisorn har dessutom till uppgift att utifrån Kevas bokföring och annat material granska att Keva har tagit ut statliga och kyrkliga arbetsgivares pensionsavgifter i enlighet med vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. i lagen om finansiering av statens pensionsskydd och 3 § 2 mom. i lagen om finansiering av evangelisk-lutherska kyrkans pensionsskydd samt arbetstagarens pensionsavgift i enlighet med vad som föreskrivs 168 § 2 mom. i pensionslagen för den offentliga sektorn och att pensionsavgifter samt överföringsavgifter och arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift har betalats till statens pensionsfond till rätt belopp och att pensionsavgifterna och arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift har betalats till evangelisk-lutherska kyrkan till rätt belopp. Revisorn ska vara antingen en av Revisionstillsynen godkänd CGR-revisor eller en OFGR-revisor. Bestämmelser om revision finns i revisionslagen (1141/2015).

8 §

Allmänna krav på förvaltningen

Styrelsen och verkställande direktören ska leda Keva med yrkesskicklighet och med beaktande av verksamhetens syfte samt i enlighet med principerna för god förvaltning.

Keva ska genom lämpliga åtgärder säkerställa kontinuiteten i verksamheten och att verksamheten bedrivs på ett systematiskt sätt i alla lägen, och i detta syfte ska Keva ha en av styrelsen godkänd kontinuitetsplan. Dessutom ska Keva ha av styrelsen godkända skriftliga verksamhetsprinciper för intern kontroll, riskhanteringssystem och ordnande av intern revision.

Styrelsen ska regelbundet utvärdera förvaltningssystemet, de skriftliga verksamhetsprinciperna och kontinuitetsplanen.

samkommunerna samt landets olika delar är rättvist representerade i delegationen. När dessa ledamöter och suppleanter förordnas ska dessutom de olika gruppernas röstandel i kommunalvalet beaktas i enlighet med proportionalitetsprincipen i vallagen (714/1998).

Delegationen har till uppgift att

1) välja styrelseledamöter och suppleanter samt revisor för högst delegationens mandatperiod.

2) besluta om instruktionen för Keva, tilläggs pensionsstadgan och räkenskapsstadgan.

3) anställa verkställande direktören och säga upp eller förflytta honom eller henne till andra uppgifter om han eller hon har förlorat delegationens förtroende.

4) besluta om grunderna för arvoden och andra ersättningar till de förtroendevalda.

5) besluta om medlemssamfundens betalningsandelar på det sätt som föreskrivs i 19 §.

6) behandla bokslutet och revisionsberättelsen samt besluta om fastställande av bokslutet, beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen och andra redovisningsskyldiga och andra åtgärder som är behövliga.

7) godkänna budgeten för det följande året som en allmän ekonomisk anvisning samt en verksamhets- och ekonomiplan för tre eller flera år.

8 a §

Fullmäktige

Keva har 30 fullmäktigeledamöter som var och en har en personlig suppleant. Fullmäktigeledamöterna och suppleanterna ska vara väl ansedda. Finansministeriet förordnar fullmäktigeledamöterna och suppleanterna för fyra år i sänder.

Sex fullmäktigeledamöter och lika många suppleanter förordnas bland personer som föreslagits av de huvudavtalsorganisationer

som anges i kommunernas och landskapens huvudavtal. Fyra fullmäktigeledamöter och lika många suppleanter förordnas bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. Av de övriga fullmäktigeledamöterna och suppleanterna förordnas tio bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisation och tio bland personer som föreslagits av landskapen, så att kommunerna, samkommunerna, landskapen och de olika landsdelarna är jämnt företrädde i delegationen. Vid förordnandet av kommunernas och samkommunernas fullmäktigeledamöter och suppleanter ska hänsyn tas till de olika gruppernas andel röster vid kommunalvalet och vid förordnandet av de fullmäktigeledamöter och suppleanter som representerar landskapen ska hänsyn tas till de olika gruppernas andel röster vid landskapsvalet i enlighet med den proportionalitetsprincip som framgår av vallagen (714/1998). Sammansättningen av fullmäktige ska i sin helhet motsvara de olika gruppernas andel av rösterna vid landskaps- och kommunalvalen.

Fullmäktige har till uppgift att

- 1) övervaka Kevas förvaltning och verksamhet,*
- 2) välja ledamöter och suppleanter i styrelsen samt en revisor,*
- 3) besluta om grunderna för arvoden och andra ersättningar till de förtroendevalda,*
- 4) behandla bokslutet och revisionsberättelsen samt besluta om fastställande av bokslutet, beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen och andra redovisningsskyldiga samt om andra motiverade åtgärder,*
- 5) godkänna budgeten för det följande året som en allmän ekonomisk anvisning samt en verksamhets- och ekonomiplan för tre eller flera år.*

8 b §

Fullmäktigesammanträdets beslut

Fullmäktiges sammanträde är beslutfört då ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande vid sammanträdet.

Om fullmäktige är eniga om en sak eller om ett motförslag inte har vunnit understöd, ska ordföranden konstatera att ett beslut har

fattats. I annat fall gäller som beslut det förslag som har fått flest röster. Då rösterna faller lika gäller det förslag som ordföranden har röstat för. Vid val blir den eller de utsedda som fått flest röster. Vid lika röstetal avgör lotten.

Vid fullmäktiges sammanträde avgörs ärendena på styrelsens föredragning.

Styrelseledamöterna och verkställande direktören har rätt att närvara och yttra sig vid fullmäktiges sammanträde. Fullmäktige kan besluta att andra personer får närvara och yttra sig.

Vid fullmäktiges sammanträde ska föras protokoll. I protokollet antecknas närvarande ledamöter, framlagda förslag och fattade beslut samt förrättade omröstningar. Protokollet kontrasigneras av sammanträdets sekreterare samt justeras och undertecknas av ordföranden och minst två personer som sammanträdet valt för detta ändamål och som varit närvarande vid sammanträdet.

8 c §

Valutskottet

Valutskottet bereder för fullmäktige förslag till arvoden för de förtroendevalda samt tillsättningen av styrelseledamöter.

Valutskottets ledamöter ska ingå i Kevas fullmäktige. Valutskottet har en ordförande och en vice ordförande. I valutskottets arbetsordning, som godkänns av fullmäktige, bestäms närmare om valutskottets sammansättning och hur ledamöterna väljs samt om valutskottets verksamhet.

9 §

Styrelsen

Kevas förvaltning sköts av styrelsen som väljs av delegationen för två år i sänder. Styrelsens mandatperiod fortsätter dock tills

9 §

Styrelsen

Kevas verksamhet leds och utvecklas av styrelsen, som också bevakar Kevas intressen. Kevas fullmäktige väljer styrelse för två

nästa styrelse är vald.

Styrelsen består av nio ledamöter med en personlig suppleant för var och en av dem. Två av styrelseledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits gemensamt av de huvudavtalsorganisationer som avses i det kommunala huvudavtalet. Delegationen förordnar en av de ordinarie ledamöterna till ordförande och en till vice ordförande.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och ha god sakkunskap om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen ska det också finnas god sakkunskap om placeringsverksamhet.

Styrelsen har till uppgift att

1) bereda de ärenden som ska behandlas i delegationen och se till att delegationens beslut verkställs,

2) styra och övervaka Kevas verksamhet,

3) göra upp en plan för placeringen av pensionsmedlen samt behandla övriga ärenden som är principiellt viktiga eller vittomfattande med tanke på placeringsverksamheten,

4) sörja för ordnandet av Kevas interna kontroll och riskhantering.

år i sänder. Styrelsens mandatperiod fortsätter dock tills nästa styrelse är vald. Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller verkställande direktören.

Styrelsen består av *elva* ledamöter, var och en med en personlig suppleant. *Tre* av ledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits gemensamt av de huvudavtalsorganisationer som anges i kommunernas *och* landskapens huvudavtal. *Två* av ledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT. *Tre* av ledamöterna och deras suppleanter väljs bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisation och *tre* bland personer som föreslagits av landskapen. Fullmäktige utser en av de ordinarie ledamöterna till ordförande och en till vice ordförande.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och ha god sakkunskap om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. I styrelsen ska det också finnas god sakkunskap om placeringsverksamhet.

Till styrelsens uppgifter hör att

1) godkänna en strategi för Kevas verksamhet,

2) besluta om Kevas tilläggspensionsstadga,

3) göra en framställning till finansministeriet om det sammanlagda beloppet av den utjämningsavgift som avses i 19 c § och fastställa den arbetsinkomstbaserade pensionsavgiften enligt 19 a § samt invalidpensionsavgiften enligt 19 b §,

4) varje år upprätta Kevas verksamhetsberättelse och bokslut,

5) godkänna Kevas förvaltnings- och ledningssystem bland annat vad gäller kompetensfördelningen och rapporteringen mellan styrelsen och verkställande direktören samt organiseringen och styrningen av Kevas verksamhet i övrigt,

6) för ett år i sänder godkänna en placeringsplan för pensionsmedlen, där det bestäms om placeringsbefogenheter och rapportering, samt behandla också andra ärenden som är principiellt viktiga eller vittomfattande med tanke på placeringsverksamheten,

7) sörja för ordnandet av Kevas interna kontroll och riskhantering,

8) godkänna fullmakter att underteckna Kevas avtal och förbindelser,

9) anställa verkställande direktören samt säga upp eller förflytta honom eller henne till andra uppgifter om han eller hon har förlorat styrelsens förtroende,

10) besluta om behörighetsvillkoren för andra tjänsteinnehavare hos Keva än de som nämns i 14 §,

11) besluta om andra principiella eller annars viktiga ärenden.

Delegationen kan avsätta styrelsen under mandatperioden, om en eller flera av ledamöterna inte åtnjuter delegationens förtroende. Avsättningsbeslutet gäller samtliga styrelseledamöter. Delegationen väljer då en ny styrelse för återstoden av mandatperioden.

Styrelsen kan delegera befogenheter till verkställande direktören samt till andra tjänsteinnehavare eller arbetstagare vid Keva.

Kevas fullmäktige kan avsätta styrelsen under mandatperioden, om en eller flera av ledamöterna inte åtnjuter fullmäktiges förtroende. Fullmäktige väljer då en ny styrelse för återstoden av mandatperioden.

Ett ärende som gäller avsättning av styrelsen väcks om minst en tredjedel av fullmäktige gör en skriftlig framställning om saken till fullmäktiges ordförande. Ordföranden ska omedelbart sammankalla ett extra fullmäktigesammanträde där fullmäktige kan besluta om tillsättning av ett tillfälligt utskott för beredning av avsättningsärendet.

9 a §

Styrelsens beslutfattande

Beslut i ärenden som hör till styrelsen kan fattas vid ett ordinarie sammanträde, vid ett sammanträde i en elektronisk miljö (**elektroniskt sammanträde**) eller på elektronisk väg före sammanträdet (**elektroniskt beslutsförfarande**).

Styrelsen är beslutförför när minst hälften av ledamöterna är närvarande. Om både ordföranden och vice ordföranden är frånvarande eller jäviga ska organet utse en tillfällig ordförande för sammanträdet eller för behandlingen av ärendet.

Som styrelsens beslut gäller den mening som flertalet har omfattat. Vid lika röstetal avgör den mening som ordföranden har omfattat.

Vid styrelsens sammanträden avgörs ärendena på föredragning av verkställande

direktören. Om ett ärende gäller verkställande direktören ska styrelseordföranden vara föredragande.

Fullmäktiges ordförande och vice ordförande samt verkställande direktören har rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträde. Styrelsen kan besluta om andra personers rätt att närvara och yttra sig.

Vid styrelsens sammanträde ska det föras protokoll. I protokollet antecknas närvarande styrelseledamöter och framlagda förslag samt beslut som fattas och omröstningar som förrättats. Protokollet ska kontrasteras av sammanträdet sekreterare samt justeras och undertecknas av ordföranden och av minst två ledamöter som sammanträdet valt för detta ändamål och som varit närvarande vid sammanträdet.

9 b §

Elektroniskt sammanträde och elektroniskt beslutsförfarande

Vid ett elektroniskt sammanträde krävs det att de som konstateras vara närvarande står i bild- och ljudförbindelse med varandra på lika villkor.

Styrelsen kan fatta beslut i ett slutet elektroniskt beslutsförfarande.

De ärenden som ska behandlas ska specificeras i kallelsen till sammanträdet och det ska nämnas före vilken tidpunkt ärendet kan behandlas i elektroniskt beslutsförfarande. Ett ärende är behandlat när samtliga styrelseledamöter har uttryckt sin åsikt i ärendet och tidsfristen för behandlingen har löpt ut. Ett ärende ska behandlas vid sammanträde om en ledamot kräver detta eller om en ledamot har avstått från att uttrycka sin åsikt.

Ett protokoll som gäller beslut som fattats i elektroniskt beslutsförfarande kan justeras före sammanträdet.

Vid elektroniska sammanträden och i elektroniskt beslutsförfarande ska informationssäkerheten tillgodoses och det ska ses till att utomstående inte har tillgång till sekretessbelagda uppgifter.

9 c §

Styrelsens revisions- och riskhanteringsutskott

Styrelsen tillsätter inom sig ett revisions- och riskhanteringsutskott med uppgift att bedöma den ekonomiska rapporteringen samt den interna kontrollens, interna revisionens och riskhanterings tillräcklighet och lämplighet. Utskottet ska behandla planer och rapporter som gäller riskhanteringen, den interna revisionen och funktionen för regelefterlevnad. Dessutom ska utskottet för Kevas fullmäktige bereda förslag till revisorsval och revisorsarvoden samt övervaka upprättandet av bokslut och lagstadgad revision.

I revisions- och riskhanteringsutskottet ska det ingå minst tre styrelseledamöter. Närmare bestämmelser om utskottets verksamhet finns i en arbetsordning för revisions- och riskhanteringsutskottet som godkänns av styrelsen.

13 §

Transaktioner med personer som hör till ledningen eller till ledningens närmaste krets

Beslut om betydande transaktioner som gäller Keva ska fattas av Kevas styrelse, om den andra parten i transaktionen är

1) en ledamot av Kevas delegation eller styrelse, Kevas verkställande direktör, revisor eller en sådan anställd hos en revisionsammanslutning som har huvudansvar för revisionen av Keva,

2) någon annan som hör till Kevas högsta ledning och som har rätt att fatta beslut om ordnande av Kevas verksamhet,

14 §

Kevas ledning

Kevas verksamhet leds av den verkställande direktören som är underställd styrelsen. Keva och den verkställande direktören kan ingå ett direktörsavtal. Keva kan besluta att betala avgångsvederlag till den verkstäl-

13 §

Transaktioner med personer som hör till ledningen eller till ledningens närmaste krets

Beslut om betydande transaktioner som gäller Keva ska fattas av Kevas styrelse, om den andra parten i transaktionen är

1) en ledamot av Kevas *fullmäktige* eller styrelse, Kevas verkställande direktör *eller* revisor, eller en sådan anställd hos en revisionsammanslutning som har huvudansvar för revisionen av Keva,

2) någon annan som hör till Kevas högsta ledning och som har rätt att fatta beslut om ordnande av Kevas verksamhet,

14 §

Verkställande direktör

Keva har en verkställande direktör som utnämns av styrelsen. Verkställande direktören har en ställföreträdare. Vad som i denna lag föreskrivs om verkställande direktören tillämpas också på ställföreträdaren.

lande direktören.

Behörighetsvillkor för tjänsten som verkställande direktör och tjänsten som vice verkställande direktör är högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet som uppgiften kräver samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap.

Behörighetsvillkor för tjänsten som verkställande direktör och tjänsten som vice verkställande direktör är högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet som uppgiften kräver, i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap.

Verkställande direktören ska se till att Kevas uppgifter enligt 2 § utförs och sköta den övriga dagliga förvaltningen i enlighet med styrelsens riktlinjer och anvisningar. Verkställande direktören svarar för att bokföringen är lagenlig och att medelsförvaltningen är ordnad på ett tillförlitligt sätt. Verkställande direktören ska ge styrelsen och dess ledamöter den information som behövs för skötseln av styrelsens uppgifter.

Verkställande direktören får vidta åtgärder som med beaktande av omfattningen och arten av Kevas verksamhet är exceptionella eller av stor betydelse endast om han eller hon har styrelsens bemyndigande eller styrelsens beslut inte kan inväntas utan väsentlig olägenhet för verksamheten. I det sistnämnda fallet ska styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärden.

Keva kan ingå ett direktörsavtal med verkställande direktören. Keva kan besluta att betala avgångsvederlag till verkställande direktören.

17 §

(upphävs)

Instruktion

Behövliga bestämmelser om Kevas organ och deras sammansättning, uppgifter och mandatperiod samt Kevas övriga verksamhet ges i en instruktion.

21 §

Pensionsansvarsfonden

Till de utgifter som avses i 19 § 1 mom. räknas även överföringar till pensionsansvarsfonden, som grundats för utjämning av pensionsutgifterna, enligt vad Kevas delegation bestämmer särskilt.

När pensionsansvarsfondens medel placeras ska placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas samt placeringarna di-

21 §

Pensionsansvarsfonden

Keva kan ha en pensionsansvarsfond för utjämning av Kevas medlemssamfunds pensionsutgifter. Överföringar till pensionsansvarsfonden ska göras i enlighet med Kevas fastställda bokslut och de ska räknas till den utgiftskategori som avses i 19 § 1 mom.

När pensionsansvarsfondens medel placeras ska placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas samt placeringarna di-

versifieras. Beslut om placering av medlen fattas av Kevas styrelse, som på det sätt som bestäms i instruktionen för Keva kan överföra sin beslutanderätt till Kevas tjänsteinnehavare och arbetstagare.

versifieras. Beslut om placering av medlen fattas av Kevas styrelse, som på det sätt som *föreskrivs i 9 §* kan överföra sin beslutanderätt till tjänsteinnehavare och arbetstagare *vid Keva*.

22 §

(upphävs)

Placeringsdelegationen

Vid Keva finns en placeringsdelegation med uppgift att stödja placeringsverksamheten och främja informationen mellan de instanser som nämns i 2 mom. Delegationen är ett rådgivande organ som behandlar riktlinjerna för Kevas placeringsverksamhet och dess utveckling.

Kevas styrelse kallar för sin mandatperiod till placeringsdelegationen tio medlemmar och en personlig suppleant för var och en av dem. Av medlemmarna ska tre företrädare finansministeriet, en arbets- och näringsministeriet samt två de huvudavtalsorganisationer som nämns i 3 § i det kommunala huvudavtalet.

23 §

Tillsynsavgift och vissa andra avgifter

Av lönesummorna för sådana anställda för vilka det ordnats tilläggspensionsskydd enligt 8 § i pensionslagen för den offentliga sektorn är medlemssamfunden skyldiga att erlagga betalningsandelar enligt de grunder som Kevas delegation fastställer.

23 §

Tillsynsavgift och vissa andra avgifter

Av lönesummorna för sådana anställda för vilka det ordnats tilläggspensionsskydd enligt 8 § i pensionslagen för den offentliga sektorn är medlemssamfunden skyldiga att erlagga betalningsandelar enligt de grunder som *styrelsen* fastställer.

28 §

Skyldighet att göra insideranmälan

Med insider i Keva avses
1) ordföranden och vice ordföranden för Kevas delegation, ledamöterna och suppleanterna i Kevas styrelse, Kevas verkställande direktör och dennes ställföreträdare, Kevas revisorer och de anställda hos en revisionssammanslutning som är huvudansvariga för revisionen av Keva,

28 §

Skyldighet att göra insideranmälan

Med insider i Keva avses
1) ordföranden och vice ordföranden för Kevas *fullmäktige*, ledamöterna och suppleanterna i Kevas styrelse, Kevas verkställande direktör och dennes ställföreträdare, Kevas revisorer och de anställda hos en revisionssammanslutning som är huvudansvariga för revisionen av Keva,

33 §

Delgivning av beslut

Protokoll från Kevas delegation och Kevas styrelse, med tillhörande besväransvisning, ska efter iusteringen hållas tillgängliga i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna. Om ärendet är sekretessbelagt i sin helhet, publiceras i protokollet endast ett omnämnande av att det sekretessbelagda ärendet behandlades. I protokollet publiceras endast de personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information. De personuppgifter som ingår i protokollen ska avföras från datanätet när besvärstiden löper ut.

Ett medlemssamfund anses ha fått del av ett beslut av Kevas delegation eller Kevas styrelse sju dagar efter det att protokollet har offentliggjorts på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

35 §

Revision och bokslut

Granskningen av Kevas räkenskaper och förvaltning ska utföras av en revisionssammanslutning som godkänts av Revisionstillsynen.

Keva upprättar bokslut för varje kalenderår. Vid upprättandet av bokslut iakttas bokföringslagen i tillämpliga delar.

33 §

Delgivning av beslut

Protokoll från Kevas *fullmäktige* och Kevas styrelse, med tillhörande besväransvisning, ska efter justeringen hållas tillgängliga i det allmänna datanätet, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna. Om ärendet är sekretessbelagt i sin helhet, publiceras i protokollet endast ett omnämnande av att det sekretessbelagda ärendet behandlades. I protokollet publiceras endast de personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information. De personuppgifter som ingår i protokollen ska avföras från datanätet när besvärstiden löper ut.

Ett medlemssamfund anses ha fått del av ett beslut av Kevas *fullmäktige* eller styrelse sju dagar efter det att protokollet har offentliggjorts på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

35 §

Revision och bokslut

Bestämmelser om revision av Keva finns i denna lag och i revisionslagen (1141/2015). På revision av Keva tillämpas inte 5 kap. i revisionslagen.

En revisors mandatperiod eller mandatperioder i följd får sammanlagt uppgå till högst sex år. Efter den maximala mandattiden får revisorn på nytt delta i revision av Keva tidigast två år från det att revisionsuppdraget upphörde. Om en revisionssammanslutning har valts till revisor ska det som föreskrivs i detta moment inte tillämpas på revisionssammanslutningen utan endast på den huvudansvariga revisorn.

En revisor vid Keva eller en huvudansvarig revisor som utför revisionen för en revisionssammanslutnings räkning får inte ta emot uppdrag som styrelseledamot, fullmäktigeledamot eller verkställande direktör hos Keva eller hos en sammanslutning som hör till samma koncern som Keva innan minst två år har förflutit från det att revisionsupp-

draget upphörde. Revisionstillsynen ska förordna Kevas revisor till kvalitetsgranskning minst vart tredje år.

Keva ska ha minst en revisor. Minst en revisor och en revisorsuppleant ska vara en CGR- eller OFGR-revisor eller en revisionssammanslutning vars huvudansvariga revisor är en CGR- eller OFGR-revisor.

Mandattiden för en revisor vid Keva upphör och den nya revisorns mandattid börjar vid utgången av det fullmäktigesammanträde som väljer ny revisor, om inte något annat beslutas när den nya revisorn väljs. Fullmäktigesammanträdet kan inte besluta att revisorns mandattid fortgår tills vidare.

Keva ska upprätta bokslut för varje kalenderår. Vid upprättandet iakttas bokföringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2019.

Den första mandatperioden för de fullmäktigeledamöter som avses i 8 a § i denna lag börjar den 1 september 2019. Mandatperioden för den styrelse som är behörig vid ikraftträdandet av denna lag fortsätter till dess att de fullmäktigeledamöter som väljs år 2019 har valt följande styrelse i enlighet med 9 § i denna lag.

61.

Lag

om ändring av 261 § i upphovsrättslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i upphovsrättslagen (404/1961) 261 §, sådan den lyder i lagarna 1442/2009 och 607/2015, som följer:

Gällande lydelse

261 §

Föreslagen lydelse

261 §

Tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten fullgörs

Regionförvaltningsverket kan på ansökan av organisationen ålägga säljaren att vid vite fullgöra sin skyldighet enligt 26 k § 2 mom. I viteslagen föreskrivs om föreläggande och utdömande av vite.

Regionförvaltningsverket har rätt att förrätta granskning för utövande av tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten enligt 26 k § 2 mom. fullgörs. För granskning ska säljaren bereda den som förrättar granskningen tillträde till de affärsutrymmen han besitter, samt på begäran förete sin bokföring, sin affärskorrespondens, de handlingar som gäller försäljning som omfattas av ersättningsskyldigheten samt övriga handlingar som kan ha betydelse för tillsynen. Den som förrättar granskningen har rätt att ta kopior av de handlingar som granskas. Den som förrättar granskningen har rätt att som sakkunnig anlita en person som har utsetts av den organisation som uppbär ersättningen. Regionförvaltningsverket har rätt att till organisationen överlämna information som behövs för uppbörden.

Polisen är skyldig att vid behov ge regionförvaltningsverket handräckning för utförande av uppgifter som enligt 2 mom. ankommer på regionförvaltningsverket.

Den som med stöd av 26 k § 2 mom. eller denna paragraf har fått uppgifter om någon annans affärsverksamhet får inte orättmätigt utnyttja dem eller röja dem för någon annan.

Tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten fullgörs

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan av organisationen ålägga säljaren att vid vite fullgöra sin skyldighet enligt 26 k § 2 mom. I viteslagen (113/1990) föreskrivs om föreläggande och utdömande av vite.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att förrätta granskning för utövande av tillsyn över att informations- och redovisningsskyldigheten enligt 26 k § 2 mom. fullgörs. För granskning ska säljaren bereda den som förrättar granskningen tillträde till de affärsutrymmen han besitter, samt på begäran förete sin bokföring, sin affärskorrespondens, de handlingar som gäller försäljning som omfattas av ersättningsskyldigheten samt övriga handlingar som kan ha betydelse för tillsynen. Den som förrättar granskningen har rätt att ta kopior av de handlingar som granskas. Den som förrättar granskningen har rätt att som sakkunnig anlita en person som har utsetts av den organisation som uppbär ersättningen. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har rätt att till organisationen överlämna information som behövs för uppbörden.

Polisen är skyldig att vid behov ge *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* handräckning för utförande av uppgifter som myndigheten enligt 2 mom. ska sköta.

Den som med stöd av 26 k § 2 mom. eller denna paragraf har fått uppgifter om någon annans affärsverksamhet får inte orättmätigt utnyttja dem eller röja dem för någon annan.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

62.

Lag

om ändring av lagen om småbarnspedagogik

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om småbarnspedagogik (36/1973) 28 och 29 §, sådana de lyder, 28 § i lagarna 1330/2006 och 909/2012 samt 29 § i lag 909/2012,
ändras 8 och 8 a–c §, 12 § 3 mom., rubriken för 3 kap., 15–18 § samt 30 § 1 mom., av dem 8 och 8 a–c §, rubriken för 3 kap. och 15–18 § sådana de lyder i lag 909/2012 samt 12 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1414/2014, samt
fogas till lagen en ny 17 a § som följer:

Gällande lydelse

8 §

Undervisnings- och kulturministeriet ansvarar för den allmänna planeringen, styrningen och övervakningen av barndagvården. Regionförvaltningsverket ansvarar för planeringen, styrningen och övervakningen av barndagvården inom sitt verksamhetsområde.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården styr regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid styrningen och övervakningen av dagvården. Dessutom styr och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården dagvården i synnerhet när det är fråga om

- 1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,
- 2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområden eller hela landet,
- 3) ärenden som ett regionförvaltningsverk är jävigt att behandla.

Social- och hälsovårdsministeriet utarbetar tillsammans med Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården en resultatmålshandling för att målen för dagvården ska uppnås, efter att ha avtalat om resultatmålen med undervisnings- och kulturministeriet.

Föreslagen lydelse

8 §

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna planeringen, styrningen och uppföljningen av småbarnspedagogiken. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar dessutom för den regionala planeringen, styrningen och uppföljningen av småbarnspedagogiken.

De tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. ska utöva tillsyn i första hand genom att tillhandahålla anordnaren av verksamheten den handledning och rådgivning som behövs samt genom att följa verksamhetens utveckling i samarbete med anordnaren. Bestämmelser om anmälningsskyldighet för privata serviceproducenter finns i 16 §.

8 a §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket får inspektera en kommuns och en samkommuns verksamhet enligt denna lag samt de verksamhetsenheter och lokaler som används vid ordnandet av verksamheten, om det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården får dessutom av grundad anledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

En inspektör ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. Lokaler som används för permanent boende får dock inspekteras bara om det är nödvändigt för att trygga klientens ställning och garantera behörig service. Vid inspektionen ska, trots sekretessbestämmelserna, alla handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram. Därtill ska inspektören trots sekretessbestämmelserna och utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen. Inspektören har även rätt att ta fotografier under inspektionen. Inspektören kan biträdas av sådana experter som behövs för inspektionen.

Polisen ska vid behov ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket handräckning för utförandet av en inspektion.

Över inspektionerna ska det föras protokoll.

Bestämmelser om omständigheter som särskilt ska beaktas vid inspektionerna och om inspektionsförfarandets närmare innehåll samt om det protokoll som ska föras över inspektioner och om dess förvaring och förvaringstid får utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 b §

Om det upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar klientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av barndagvården eller om verksamheten i övrigt strider mot denna lag, får Tillstånds- och tillsyns-

8 a §

Tillsynsmyndigheten får inspektera anordnarens i denna lag avsedda verksamhet samt de verksamhetsenheter och lokaler som används i verksamheten. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av grundad anledning ålägga ett kommunalt organ att inspektera en privat serviceproducentens verksamhetsenhet. En inspektion får förrättas utan förhandsanmälan.

Inspektören ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler. *Utrymmen som används för boende av permanent natur* får dock inspekteras bara om det är nödvändigt för att trygga klientens ställning och garantera behörig service. Trots sekretessbestämmelserna ska alla handlingar som inspektören begär och som är nödvändiga för inspektionen läggas fram *för honom eller henne*. Dessutom ska inspektören utan kostnad på begäran få kopior av de handlingar som är nödvändiga för inspektionen. Inspektören har rätt att ta fotografier under inspektionen. Inspektören får biträdas av sådana experter som behövs för inspektionen.

Över inspektionerna ska det föras protokoll.

8 b §

Om det vid styrningen och övervakningen av småbarnspedagogiken konstateras att den som anordnar verksamheten vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlå-

verket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela ett föreläggande om att de ska avhjälpas. När föreläggandet meddelas ska det utsättas en tid inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Om klientsäkerheten så kräver, får det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas, eller användningen av en verksamhetsenhet eller del av enheten eller av en anordning omedelbart förbjudas.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket får förplikta kommunen eller samkommunen att iaktta ett i 1 mom. avsett föreläggande vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av enheten eller av en anordning förbjuds.

Beslut som fattats av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del av enheten eller av en anordning ska iaktas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

tit att fullgöra sin skyldighet, och ärendet inte föranleder andra åtgärder, kan tillsynsmyndigheten ge anordnaren av småbarnspedagogik, den person som är ansvarig för kommunens eller samkommunens felaktiga förfarande eller den person som är ansvarig för den privata serviceproducentens verksamhet en anmärkning för framtiden eller uppmärksamgöra dem på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltningssed ska iaktas.

Om det upptäcks brister eller andra missförhållanden som äventyrar klientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av småbarnspedagogiken eller om verksamheten i övrigt strider mot denna lag, eller om den privata serviceproducenten inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet, kan tillsynsmyndigheten meddela ett föreläggande om att bristerna eller missförhållandena ska avhjälpas. När föreläggandet meddelas ska det utsättas en tid inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Om klientsäkerheten så kräver, får det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas, eller användningen av en verksamhetsenhet eller del av enheten eller av en anordning omedelbart förbjudas.

Tillsynsmyndigheten kan förplikta den som anordnar verksamheten att iaktta ett i 2 mom. avsett föreläggande vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del av enheten eller av en anordning förbjuds.

Tillsynsmyndighetens beslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I anmärkning eller uppmärksamgörande får ändring inte sökas genom besvär.

Beslut om avbrytande av verksamheten, förbud mot användning av en verksamhetsenhet eller av en del av den eller av en anordning, och återkallande av tillstånd får omedelbart verkställas även om det överklagas, om detta är nödvändigt med hänsyn till klienternas säkerhet.

8 c §

Om det vid styrningen och övervakningen av barndagvården konstateras att en kommun

8 c §

Tillsynsmyndigheten undersöker inte sådana klagomål över småbarnspedagogik som

eller samkommun vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, får Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket ge kommunen eller samkommunen eller den tjänsteman som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på behörigt sätt och att god förvaltnings sed ska iakttas.

I en anmärkning eller ett uppmärksamgörande från Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

Undervisnings- och kulturministeriet, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverket undersöker inte sådana klagomål över barndagvård som gäller ärenden äldre än fem år, om det inte finns särskilda skäl att undersöka klagomålet.

gäller ärenden äldre än fem år, om det inte finns särskilda skäl att undersöka klagomålet.

Polisen är skyldig att ge tillsynsmyndigheten handräckning för genomförandet av inspektion enligt 8 a §, avbrytande och förbud mot användning enligt 8 b § och rätt att få information enligt 18 § 4 mom.

12 §

För verksamhet enligt denna lag kan kommuner och samkommuner, inom ramen för det anslag som anvisats i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För investeringar kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsunderstöd är regionförvaltningsverket.

12 §

För verksamhet enligt denna lag kan kommuner och samkommuner, inom ramen för det anslag som anvisats i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För investeringar kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsunderstöd är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

3 kap

Privat barndagvård

15 §

Med privat barndagvård avses sådan barndagvård som en enskild person, en sammanslutning eller en stiftelse eller ett affärsfö-

3 kap

Privat småbarnspedagogik

15 §

Med privat *småbarnspedagogik* avses sådan *småbarnspedagogik* som en enskild person, en sammanslutning eller en stiftelse eller

tag bildat av ett offentligt samfund tillhandahåller mot ersättning genom drivande av rörelse eller yrkesutövning.

ett affärsföretag som bildats av ett offentligt samfund tillhandahåller mot ersättning genom drivande av rörelse eller yrkesutövning.

Varje verksamhetsenhet ska ha en ansvarig person som svarar för att de tjänster som genomförs vid verksamhetsenheten uppfyller de krav som ställs på dem.

Den som producerar privat service ska utarbeta en plan för egenkontroll för att säkerställa att den småbarnspedagogiska verksamheten är tillbörlig. Serviceproducenten ska hålla planen för egenkontroll offentligt framlagd och följa hur den förverkligas. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får meddela föreskrifter om innehållet i planen för egenkontroll och om hur den ska utarbetas och följas upp.

16 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas utöver denna lag även lagen om privat socialservice (922/2011) på privat barndagvård. Den lagen tillämpas sådan den lyder den 1 januari 2013.

Undervisnings- och kulturministeriet ska sköta de uppgifter och har de befogenheter i anslutning till privat barndagvård som enligt lagen om privat socialservice ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Trots vad som föreskrivs i 42 § 2 mom. i lagen om privat socialservice får närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i 11 och 12 § i den lagen och om hur anmälningarna ska göras samt om den andel av avgifterna som enligt 41 § ska betalas till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården när det gäller privat dagvård av barn utfärdas genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet.

16 §

Den som producerar privat service och som mot ersättning bedriver småbarnspedagogisk verksamhet i ett daghem eller i familjedagvård ska lämna in en skriftlig anmälan om verksamheten innan den inleds eller ändras väsentligt till det i 11 d § 1 mom. avsedda kommunala organ som svarar för småbarnspedagogiken.

I den anmälan om inledande av verksamhet som avses i 1 mom. ska nämnas

1) serviceproducentens namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer kontaktuppgifter samt namn och kontaktuppgifter för företagets verkställande direktör eller någon annan som svarar för affärsverksamheten,

2) namn och kontaktuppgifter för de verksamhetsenheter för vilka tillstånd söks,

3) verksamhetsformen och produktionssättet för servicen samt dess planerade omfattning vid varje verksamhetsenhet,

4) antalet klientplatser vid varje verksamhetsenhet,

5) den ansvariga personens namn, personbeteckning, kontaktuppgifter, utbildning, arbetserfarenhet och uppgift vid verksamhetsenheten,

6) antalet övriga anställda och deras utbildning,

7) uppgift om registrering i det arbetsgivarregister som avses i lagen om förskotts-uppbörd (1118/1996),

8) den dag då verksamheten enligt planer-

na ska inledas,

9) platsen för förvaring av klienthandlingar, de centrala principerna för förandet av klientregister och den som svarar för förandet av register samt den dataskyddsansvariga som avses i 20 § 5 mom. i lagen om elektronisk behandling av klientuppgifter inom social- och hälsovården (159/2007),

10) övriga uppgifter som behövs för att bedöma servicens kvalitet, säkerhet och tillbörlighet.

Efter att ha fått en anmälan enligt 1 mom. ska det kommunala organet omedelbart utföra en inspektion i den småbarnspedagogiska verksamhetsenheten och säkerställa att enheten och den småbarnspedagogik som tillhandahålls där uppfyller de krav som ställs på småbarnspedagogiken. Därefter ska organet utan dröjsmål lämna uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Verksamheten kan inledas eller de väsentliga ändringarna i verksamheten genomföras när det kommunala organet har konstaterat att de nämnda kraven har uppfyllts.

Serviceproducenten ska lämna in en skriftlig anmälan om den ansvariga personen byts ut, om kontaktuppgifterna för den ansvariga personen ändras och om verksamheten avslutas. Anmälan ska lämnas in till det kommunala organ som tagit emot en anmälan som avses i 1 mom. Det kommunala organet ska meddela uppgifterna till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

Det kommunala organet ska föra en förteckning över dem som producerar privat familjedagvård och som inte förs in i det register som avses i 17 § 1 mom. Närmare bestämmelser om anmälan, dess innehåll och de handlingar som ska fogas till den får utfärdas genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet.

17 §

Tillsynsmyndigheter enligt 3 § 1 mom. i lagen om privat socialservice är när det gäller privat barndagvård det organ som avses i 11 d § 1 mom. i denna lag eller den tjänsteinnehavare som organet utsett samt regionförvaltningsverket och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

17 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska driva ett riksomfattande informationssystem (register över tillhandahållare av privat service) för handläggning av anmälningsärenden enligt 16 § och övervakning och statistikföring av privat småbarnspedagogisk verksamhet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beslutar om införande av uppgifter i registret. I fråga om privat familjedag-

vård ska endast uppgifter om sådana verksamhetsenheter där barn vårdas av flera än en vårdare föras in i registret.

I registret ska det införas

1) uppgifter som avses i 16 § 2 och 4 mom.,

2) uppgifter om förändringar i verksamheten,

3) uppgifter om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förvaltningsbeslut som utfärdats med stöd av den och om de påföljder som tillsynsmyndigheten beslutat om, uppgifter om tillsynsmyndighetens inspektioner och resultaten av dessa samt andra uppgifter som behövs för övervakningen, samt

4) andra uppgifter som behövs för handläggning och statistikföring av anmälningsärenden dock inte uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för de uppgifter som den fört in i registret och för att utlämnande av uppgifter är förenligt med lag. Tillsynsmyndigheten får använda registeruppgifter i den omfattning de uppgifter som ankommer på myndigheten kräver det. Uppgifterna om personer avförs ur registret fem år efter det att den verksamhet som avses i denna lag har avsluta.

För registrering av anmälningar tas det ut en avgift. Bestämmelser om grunderna för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

17 a §

Tillsynsmyndigheten får när det gäller dem som producerar privat service ur registret över tillhandahållare av privat service i ett allmänt datanät publicera och lämna ut namn eller firma, verksamhetsform samt alla verksamhetsenheters och verksamhetsställens adresser och andra kontaktuppgifter. En självständig yrkesutövare får dock förbjuda att hans eller hennes adress och övriga kontaktuppgifter publiceras.

För andra än självständiga yrkesutövare får det i ett allmänt datanät också finnas andra offentliga uppgifter om företagsverksamheten.

På annat utlämnande av offentliga personuppgifter än det som sker i ett allmänt datanät tillämpas 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Uppgifter om serviceproducenter som upphört med

sin verksamhet enligt denna lag får publiceras och lämnas ut i ett allmänt datanät i högst tolv månader efter det att tillståndsmyndigheten har tagit emot anmälan om att verksamheten avslutas.

18 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, regionförvaltningsverket och undervisnings- och kulturministeriet undersöker inte sådana klagomål över privat barndagvård som gäller ärenden äldre än fem år, om det inte finns särskilda skäl att undersöka klagomålet.

Trots sekretessbestämmelserna har de tillsynsmyndigheter som avses i 17 § och undervisnings- och kulturministeriet rätt att av producenter av privat barndagvård och av varandra avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

18 §

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta när de fullgör de uppgifter som anges i denna lag.

Det kommunala organet ska omedelbart underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om bristfälligheter eller missförhållanden som kommit till dess kännedom i samband med tillsyn enligt denna lag samt om åtgärder som organet vidtagit med stöd av 8 a–b §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta det kommunala organet i de kommuner där service produceras om åtgärder som myndigheten vidtagit med stöd av 8 a–b § och som gäller dem som producerar privat service.

Trots sekretessbestämmelserna har de tillsynsmyndigheter som avses i 8 § 2 mom. rätt att av dem som producerar privat småbarns-pedagogisk verksamhet och av varandra avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

28 §

En producent av privat dagvård som bedriver barndagvårdsverksamhet mot ersättning ska lämna in en skriftlig anmälan om verksamheten innan den inleds eller ändras väsentligt till det i 11 d § 1 mom. avsedda kommunala organ som svarar för barndagvården.

Det organ som avses i 1 mom. skall övervaka dagvårdsverksamheten så som föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

28 §

(Upphävs)

29 §

Om en i 28 § avsedd dagvårdsplats eller den vård som ges där konstateras vara olämplig eller bristfällig, ska det organ som avses i 11 d § 1 mom. med lämpliga medel

29 §

(Upphävs)

försöka få till stånd rättelse i saken. Har rättelse inte skett inom förelagd tid, får organet förbjuda vård av barn på dagvårdsplatsen.

30 §

Den som försummar i 28 § stadgad anmälningsskyldighet eller håller barn i vård i strid med förbud, som utfärdats med stöd av 29 §, skall, om ej strängare straff är stadgat annorstädes i lag, dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

30 §

Den som bedriver privat småbarnspedagogisk verksamhet och uppsåtligen försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 16 § eller ordnar småbarnspedagogik eller förskoleundervisning i strid med förbud som utfärdats med stöd av 8 b 2 mom. § ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för förseelse som gäller småbarnspedagogisk verksamhet, dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

63.

Lag

om ändring av lagen om grundläggande utbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om grundläggande utbildning (628/1998) 37, 42, 42 c, 42 d, 42 f och 43 §, sådana de lyder, 37 § delvis ändrad i lag 1444/2009, 42, 42 c, 42 d och 42 f § i lag 959/2015 samt 43 § i lagarna 1707/2009 och 1412/2014, som följer:

Gällande lydelse

37 §

Personal

Varje skola där det ordnas utbildning enligt denna lag skall ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare skall med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timplärare, skolgångsbiträden och annan personal.

Behörighetsvillkoren för rektor och lärare bestäms genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

42 §

Begäran om omprövning

Om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag, får omprövning av beslut som avses i denna lag begäras hos regionförvaltningsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning som elev,
- 2) rätten enligt 13 § till undervisning i religion och livsåskådningskunskap,
- 3) anordnande av särskilt stöd enligt 17 §,
- 4) särskilda undervisningsarrangemang

Föreslagen lydelse

37 §

Personal

Varje skola där det ordnas utbildning enligt denna lag ska ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timplärare, skolgångsbiträden och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov meddela föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

42 §

Begäran om omprövning

Om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag, får omprövning av beslut som avses i denna lag begäras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning som elev,
- 2) rätten enligt 13 § till undervisning i religion och livsåskådningskunskap,
- 3) anordnande av särskilt stöd enligt 17 §,

enligt 18 §,

5) förlängd läroplikt enligt 25 § 2 mom., samt

6) inledande av utbildning vid en annan tidpunkt enligt 27 §.

4) särskilda undervisningsarrangemang enligt 18 §,

5) förlängd läroplikt enligt 25 § 2 mom.,

6) inledande av utbildning vid en annan tidpunkt enligt 27 §.

42 c §

Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en elev

Beslut enligt 22 § som gäller bedömning av en elev får inte överklagas genom besvär. Elevens vårdnadshavare eller en annan laglig företrädare, eller eleven själv om han eller hon har fyllt 15 år, kan hos rektor begära ny bedömning av studieframstegen eller kvarstannande i årskurs eller ny slutbedömning inom två månader från delfäendet. I fråga om den nya bedömningen beslutar skolans rektor och elevens lärare gemensamt.

Elevens vårdnadshavare eller lagliga företrädare, eller eleven själv om han eller hon har fyllt 15 år, får hos regionförvaltningsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen begära omprövning av den nya bedömning som gjorts på begäran eller av ett avgörande genom vilket begäran har avslagits inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet. Efter att ha tagit upp begäran om omprövning till prövning kan regionförvaltningsverket ändra förvaltningsbeslutet, upphäva beslutet, avslå begäran om omprövning eller återförvisa ärendet till rektor för ny behandling.

42 d §

Besvärsförbud

Andra beslut som fattats med stöd av 36 § än beslut som gäller skriftlig varning eller avstängning av en elev för viss tid får inte överklagas genom besvär.

Beslut av regionförvaltningsverket genom vilket begäran om omprövning som anförts i ett ärende enligt 42 c § har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

Beslut av förvaltningsdomstolen i ett

42 c §

Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en elev

Beslut enligt 22 § som gäller bedömning av en elev får inte överklagas genom besvär. Elevens vårdnadshavare eller en annan laglig företrädare, eller eleven själv om han eller hon har fyllt 15 år, kan hos rektor begära ny bedömning av studieframstegen eller kvarstannande i årskurs eller ny slutbedömning inom två månader från delfäendet. I fråga om den nya bedömningen beslutar skolans rektor och elevens lärare gemensamt.

Elevens vårdnadshavare eller lagliga företrädare, eller eleven själv om han eller hon har fyllt 15 år, får hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen begära omprövning av den nya bedömning som gjorts på begäran eller av ett avgörande genom vilket begäran har avslagits inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet. Efter att ha tagit upp omprövningsbegäran till prövning kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ändra förvaltningsbeslutet, upphäva beslutet, avslå begäran om omprövning eller återförvisa

42 d §

Besvärsförbud

Andra beslut som fattats med stöd av 36 § än beslut som gäller skriftlig varning eller avstängning av en elev för viss tid får inte överklagas genom besvär.

Beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* genom vilket begäran om omprövning som framställts i ett ärende enligt 42 c § har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

Beslut av förvaltningsdomstolen i ett

ärende som avses i 42 § får inte överklagas genom besvär.

42 f §

Behörig förvaltningsdomstol

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol och den behöriga regionförvaltningsmyndigheten Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

43 §

Finansiering

För förskoleundervisning och grundläggande utbildning enligt denna lag beviljas statsandel så som bestäms i lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009). För driftskostnaderna för förskoleundervisning och grundläggande utbildning beviljas annan finansiering så som bestäms i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För morgon- och eftermiddagsverksamhet beviljas finansiering så som bestäms i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

För utbildning och verksamhet enligt lagen om grundläggande utbildning kan, inom ramen för det anslag som anvisats för ändamålet i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som bestäms i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet. För investeringsprojekt kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsprojekt är regionförvaltningsverket.

ärende som avses i 42 § får inte överklagas genom besvär.

42 f §

Behörig förvaltningsdomstol

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol.

43 §

Finansiering

För förskoleundervisning och grundläggande utbildning enligt denna lag beviljas statsandel så som föreskrivs i lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009). För driftskostnaderna för förskoleundervisning och grundläggande utbildning beviljas annan finansiering så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För morgon- och eftermiddagsverksamhet beviljas finansiering så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

För utbildning och verksamhet enligt lagen om grundläggande utbildning kan, inom ramen för det anslag som anvisats för ändamålet i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som bestäms i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet. För investeringsprojekt kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsprojekt är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

64.

Lag

om ändring av gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gymnasielagen (629/1998) 30, 34, 34 d—34 f och 35 §, sådana de lyder, 30 § delvis
ändrad i lag 1445/2009, 34 och 34 d—34 f § i lag 958/2015 samt 35 § i lag 1413/2014, som
följer:

Gällande lydelse

30 §

Personal

Varje läroanstalt där det ordnas utbildning enligt denna lag skall ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare skall med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timlärare samt annan personal.

Behörighetsvillkoren för rektor och lärare bestäms genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

34 §

Begäran om omprövning

Omprövning av beslut enligt denna lag får begäras hos regionförvaltningsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning som studerande,
- 2) särskilda undervisningsarrangemang enligt 13 §,
- 3) tillgodoräknande av studier som full-

Föreslagen lydelse

30 §

Personal

Varje läroanstalt där det ordnas utbildning enligt denna lag ska ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timlärare samt annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Utbildningsstyrelsen kan vid behov utfärda föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i förordningen. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren.

34 §

Begäran om omprövning

Omprövning av beslut som avses i denna lag får begäras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

- 1) antagning som studerande,
- 2) särskilda undervisningsarrangemang enligt 13 §,
- 3) tillgodoräknande av studier som full-

gjorts i ett annat sammanhang,

4) förlängning av den tid under vilken gymnasiet lärokurs får slutföras och när en studerande ska anses ha avgått från gymnasiet, samt

5) rätten enligt 9 § till undervisning i religion och livsåskådningskunskap.

34 d §

Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en studerande

I ett beslut som avses i 17 § och som gäller bedömning av en studerande får ändring inte sökas genom besvär. En studerande kan hos rektor begära ett nytt beslut om studieframstegen eller slutbedömningen inom två månader efter det att han eller hon fick del av beslutet. I fråga om den nya bedömningen beslutar skolans rektor och den studerandes lärare gemensamt.

Den studerande får hos regionförvaltningsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen begära omprövning av den nya bedömning som gjorts på begäran eller av ett avgörande genom vilket begäran har avslagits, inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet. Efter att ha tagit upp omprövningsbegäran till prövning kan regionförvaltningsverket ändra förvaltningsbeslutet, upphäva beslutet, avslå begäran om omprövning eller återförvisa ärendet till rektor för ny behandling.

34 e §

Besvärsförbud

Andra beslut som fattats med stöd av 26 § än beslut som gäller varning, avstängning för viss tid, uppsägning från elevhem eller avhållande från studier får inte överklagas genom besvär.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket besvär som anförts i ett ärende enligt 34 § har avgjorts och ett beslut av ett regionförvaltningsverk genom vilket begäran om omprövning av ett ärende enligt 34 d § har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

gjorts i ett annat sammanhang,

4) förlängning av den tid under vilken gymnasiet lärokurs får slutföras och när en studerande ska anses ha avgått från gymnasiet,

5) rätten enligt 9 § till undervisning i religion och livsåskådningskunskap.

34 d §

Sökande av ändring i ett beslut som gäller bedömningen av en studerande

I ett beslut som avses i 17 § och som gäller bedömning av en studerande får ändring inte sökas genom besvär. En studerande kan hos rektor begära ett nytt beslut om studieframstegen eller slutbedömningen inom två månader efter det att han eller hon fick del av beslutet. I fråga om den nya bedömningen beslutar skolans rektor och den studerandes lärare gemensamt.

Den studerande får hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen begära omprövning av den nya bedömning som gjorts på begäran eller av ett avgörande genom vilket begäran har avslagits, inom 14 dagar från det att han eller hon fick del av beslutet. Efter att ha tagit upp omprövningsbegäran till prövning kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ändra förvaltningsbeslutet, upphäva beslutet, avslå begäran om omprövning eller återförvisa ärendet till rektor för ny behandling.

34 e §

Besvärsförbud

Andra beslut som fattats med stöd av 26 § än beslut som gäller varning, avstängning för viss tid, uppsägning från elevhem eller avhållande från studier får inte överklagas genom besvär.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket besvär som anförts i ett ärende enligt 34 § har avgjorts och ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* genom vilket begäran om omprövning av ett ärende enligt 34 d § har avgjorts får inte överklagas genom besvär.

34 f §

Behörig förvaltningsdomstol

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol och den behöriga regionförvaltningsmyndigheten Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

35 §

Finansiering

För utbildning enligt denna lag beviljas statsunderstöd för driftskostnader inom ramen för det anslag som anvisats för ändamålet i statsbudgeten så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För investeringsprojekt kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet för investeringsprojekt är regionförvaltningsverket.

34 f §

Behörig förvaltningsdomstol

För undervisning som ordnas utomlands är den behöriga förvaltningsdomstolen Helsingfors förvaltningsdomstol.

35 §

Finansiering

För utbildning enligt denna lag beviljas statsunderstöd för driftskostnader inom ramen för det anslag som anvisats för ändamålet i statsbudgeten så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009). För investeringsprojekt kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet för investeringsprojekt är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

65.

Lag

om ändring av lagen om grundläggande konstundervisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om grundläggande konstundervisning (633/1998) 9, 10 och 11 §, sådana de lyder, 9 § delvis ändrad i lag 1447/2009, 10 § i lag 957/2015 och 11 § i lagarna 1708/2009 och 1415/2014, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Personal

Varje läroanstalt där det ordnas utbildning enligt denna lag skall ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare skall med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timlärare och annan personal.

Behörighetsvillkoren för rektor och lärare bestäms genom förordning av statsrådet. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren för rektor. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att meddela undervisning. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om behörighetsintyg utfärdat av universitet.

10 §

Ändringssökande

En elev kan inom två månader efter det att han eller hon fick del av bedömningen begära en ny bedömning av den lärare eller de lärare som utfört bedömningen. Om eleven är missnöjd med den nya bedömningen eller med det beslut genom vilket begäran har avslagits, kan eleven begära rättelse av be-

Föreslagen lydelse

9 §

Personal

Varje läroanstalt där det ordnas utbildning enligt denna lag ska ha en rektor som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av den form i vilken utbildningen ordnas ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timlärare och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren för rektor. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att meddela undervisning. Bestämmelser om behörighetsintyg utfärdat av universitet utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Ändringssökande

En elev kan inom två månader efter det att han eller hon fick del av bedömningen begära en ny bedömning av den lärare eller de lärare som utfört bedömningen. Om eleven är missnöjd med den nya bedömningen eller med det beslut genom vilket begäran har avslagits, kan eleven begära rättelse av be-

dömningen hos rektor. Det beslut som gäller rättelse av bedömningen får inte överklagas genom besvär.

I fråga om beslut som gäller elevavgifter enligt 12 § eller elevantagning får omprövning begäras hos regionförvaltningsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag. Besvär som gäller elevantagning ska behandlas skyndsamt. Över förvaltningsdomstolens ovan avsedda beslut får besvär inte anföras.

Begäran om omprövning och besvär som gäller elevantagning ska anföras inom 14 dagar från det att beslutet delgavs eleven eller dennes vårdnadshavare eller lagliga företrädare.

dömningen hos rektor. Det beslut som gäller rättelse av bedömningen får inte överklagas genom besvär.

I fråga om beslut som gäller elevavgifter enligt 12 § eller elevantagning får omprövning begäras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag. Besvär som gäller elevantagning ska behandlas skyndsamt. Över förvaltningsdomstolens ovan avsedda beslut får besvär inte anföras.

Begäran om omprövning och besvär som gäller elevantagning ska anföras inom 14 dagar från det att beslutet delgavs eleven eller dennes vårdnadshavare eller lagliga företrädare.

11 §

Statsandel

En kommun som ordnar grundläggande konstundervisning får statsandel enligt antalet invånare i kommunen så som föreskrivs i lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009).

En utbildningsanordnare som avses i 2 § 2 mom. beviljas statsandel enligt antalet kalkylerade undervisningstimmar. En kommun kan utöver vad som bestäms i 1 mom. beviljas rätt till statsandel enligt antalet undervisningstimmar. I fråga om beviljande av sådan rätt gäller i tillämpliga delar vad som i 3 § bestäms om beviljande av tillstånd att ordna utbildning. Angående statsandel för utbildning som avses i detta moment gäller det som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009).

Utbildningsanordnaren kan, inom ramen för det anslag som anvisats i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och

11 §

Statsandel

En kommun som ordnar grundläggande konstundervisning får statsandel enligt antalet invånare i kommunen så som föreskrivs i lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009).

En utbildningsanordnare som avses i 2 § 2 mom. beviljas statsandel enligt antalet kalkylerade undervisningstimmar. En kommun kan utöver vad som föreskrivs i 1 mom. beviljas rätt till statsandel enligt antalet undervisningstimmar. I fråga om beviljande av sådan rätt gäller i tillämpliga delar vad som i 3 § föreskrivs om beviljande av tillstånd att ordna utbildning. Angående statsandel för utbildning som avses i detta moment gäller det som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009).

Utbildningsanordnaren kan, inom ramen för det anslag som anvisats i statsbudgeten, beviljas statsunderstöd så som föreskrivs i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet. För investeringar kan statsunderstöd beviljas också enligt statsun-

kulturverksamhet. För investeringar kan statsunderstöd också beviljas enligt statsunderstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsunderstöd är regionförvaltningsverket.

derstödslagen (688/2001). Statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller investeringsunderstöd är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

66.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltning av utbildning som ordnas av staten och privata (634/1998) 6 §, sådan den lyder i lag 1448/2009, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Laglighetsövervakning

Länsstyrelsen kan på grundval av klagan utreda om ordnandet av sådan utbildning som avses i denna lag har skett enligt bestämmelser och föreskrifter.

Föreslagen lydelse

6 §

Laglighetsövervakning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på grundval av klagan utreda om ordnandet av sådan utbildning som avses i denna lag har skett enligt bestämmelser och föreskrifter. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är behörig att pröva även ärenden som gäller undervisning som ordnas utomlands.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

67.

Lag

om ändring av begravningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i begravningslagen (457/2003) 8, 10, 15, 16, 17, 21, 24 och 26 § samt 28 § 6 mom., sådana de lyder, 8, 15, 16, 21, 24 och 26 § samt 28 § 6 mom. i lag 1451/2009, 10 § delvis ändrad i lag 1451/2009 och 17 § i lagarna 1451/2009 och 545/2014, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Ett registrerat religionssamfund eller en annan registrerad sammanslutning eller en stiftelse som huvudman för en begravningsplats

Regionförvaltningsverket kan bevilja ett registrerat religionssamfund eller dess registrerade lokalsamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse tillstånd att anlägga en begravningsplats. En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla begravningsplatsen på behörigt sätt samt att de övriga förutsättningar som föreskrivs för anläggande av en begravningsplats uppfylls. En begravningsplats får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska fogas en utredning om hur hållandet av begravningsplatsen kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av begravningsplatsen och skötseln av den. För utvidgning eller minskning av området för en begravningsplats ska tillstånd fås av regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket kan för viss tid eller tills vidare förbjuda gravsättning på en begravningsplats som avses i denna paragraf, om tillståndssökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller i tillståndsvillkoren väsentligt överträds i verksamhet-

Föreslagen lydelse

8 §

Ett registrerat religionssamfund eller en annan registrerad sammanslutning eller en stiftelse som huvudman för en begravningsplats

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja ett registrerat religionssamfund eller dess registrerade lokalsamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse tillstånd att anlägga en begravningsplats. En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla begravningsplatsen på behörigt sätt samt att de övriga förutsättningar som föreskrivs för anläggande av en begravningsplats uppfylls. En begravningsplats får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska det fogas en redogörelse för hur hållandet av begravningsplatsen kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av begravningsplatsen och skötseln av den. För utvidgning eller minskning av området för en begravningsplats ska tillstånd fås av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för viss tid eller tills vidare förbjuda gravsättning på en begravningsplats som avses i denna paragraf, om tillståndssökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller i

en.

tillståndsvillkoren väsentligt överträds i verksamheten.

10 §

Anmälningar till lagfarts- och inteckningsregistret

En anteckning om den begränsning i rätten att råda över fastigheten som avses i 9 § 2 och 3 mom. skall göras i lagfarts- och inteckningsregistret vid fastigheten eller rättigheten i fråga.

En i 3 och 7 § avsedd huvudman för en begravningsplats ska till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla ett beslut om att anlägga en begravningsplats på den fastighet som huvudmannen äger. Detsamma gäller ett beslut om att anlägga en begravningsplats på en fastighet som huvudmannen besitter med stöd av en legorätt eller annan nyttjanderätt som avses i 9 § 1 mom. När regionförvaltningsverket har meddelat tillstånd att anlägga en begravningsplats enligt 8 §, ska verket till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla den fastighet eller den i 9 § 1 mom. avsedda rättighet som tillståndsbeslutet gäller. Ett beslut som ska underställas en myndighet anmäls efter att fastställelsemyndigheten har avgjort frågan.

När ett område som används som begravningsplats bildas till en fastighet vid en fastighetsbildningsförrättning, skall förrättningsingenjören anmäla det till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § jordabalken efter att förrättningen vunnit laga kraft.

En anteckning om rådighetsbegränsning avförs ur registret när den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § jordabalken har fått utredning om att begravningsplatsen har lagts ned enligt 15 §.

15 §

Nedläggning av en begravningsplats

10 §

Anmälningar till lagfarts- och inteckningsregistret

En anteckning om den begränsning i rätten att råda över fastigheten som avses i 9 § 2 och 3 mom. ska göras i lagfarts- och inteckningsregistret vid fastigheten eller rättigheten i fråga.

En i 3 och 7 § avsedd huvudman för en begravningsplats ska till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla ett beslut om att anlägga en begravningsplats på den fastighet som huvudmannen äger. Detsamma gäller ett beslut om att anlägga en begravningsplats på en fastighet som huvudmannen besitter med stöd av en legorätt eller annan nyttjanderätt som avses i 9 § 1 mom. När *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har meddelat tillstånd att anlägga en begravningsplats enligt 8 §, ska myndigheten till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § i jordabalken anmäla den fastighet eller den i 9 § 1 mom. avsedda rättighet som tillståndsbeslutet gäller. Ett beslut som ska underställas en myndighet anmäls efter att fastställelsemyndigheten har avgjort frågan.

När ett område som används som begravningsplats bildas till en fastighet vid en fastighetsbildningsförrättning, ska förrättningsingenjören anmäla det till den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § jordabalken efter att förrättningen vunnit laga kraft.

En anteckning om rådighetsbegränsning avförs ur registret när den inskrivningsmyndighet som avses i 5 kap. 2 § jordabalken har fått utredning om att begravningsplatsen har lagts ned enligt 15 §.

15 §

Nedläggning av en begravningsplats

En begravningsplats kan läggas ned och ett begravningsplatsområde tas i annat bruk när minst 100 år har förflutit sedan den senaste gravsättningen.

En begravningsplats som hålls av ett registrerat religionssamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse kan läggas ned med tillstånd av regionförvaltningsverket efter utgången av den tid som nämns i 1 mom.

Av synnerligen vägande skäl kan en begravningsplats läggas ned med tillstånd av regionförvaltningsverket och begravningsplatsområdet tas i annat bruk tidigare än vad som anges i 1 mom. De närmaste anhöriga till de gravsatta och de som innehar gravrätt ska då ges tillfälle att bli hörda.

16 §

Inrättande av en enskild grav

Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl på ansökan bevilja tillstånd att inrätta en enskild grav för gravsättning av en namngiven avliden på en plats som lämpar sig för gravsättning. En enskild gravs läge ska märkas ut tydligt.

Markområdet för en enskild grav kan tas i annat bruk tidigast 25 år efter gravsättningen.

I fråga om en enskild grav gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 §, 8 § 2 mom., 13 § 1 mom. samt 15 § 2 och 3 mom. och vad som i hälsoskyddslagen och med stöd av den bestäms om gravsättning. Regionförvaltningsverket ska se till att anteckning om enskild grav görs i fastighetsdatasystemet vid fastighetsregisterenheten i fråga. Anteckningen avförs när graven läggs ned.

17 §

Anläggande av ett krematorium

Regionförvaltningsverket kan bevilja ett

En begravningsplats kan läggas ned och ett begravningsplatsområde tas i annat bruk när minst 100 år har förflutit sedan den senaste gravsättningen.

En begravningsplats som hålls av ett registrerat religionssamfund eller något annat registrerat samfund eller en stiftelse kan läggas ned med tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* efter utgången av den tid som nämns i 1 mom.

Av synnerligen vägande skäl kan en begravningsplats läggas ned med tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och begravningsplatsområdet tas i annat bruk tidigare än vad som anges i 1 mom. De närmaste anhöriga till de gravsatta och de som innehar gravrätt ska då ges tillfälle att bli hörda.

16 §

Inrättande av en enskild grav

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl på ansökan bevilja tillstånd att inrätta en enskild grav för gravsättning av en namngiven avliden på en plats som lämpar sig för gravsättning. En enskild gravs läge ska märkas ut tydligt.

Markområdet för en enskild grav kan tas i annat bruk tidigast 25 år efter gravsättningen.

I fråga om en enskild grav gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 §, 8 § 2 mom., 13 § 1 mom. samt 15 § 2 och 3 mom. och vad som i hälsoskyddslagen och med stöd av den föreskrivs om gravsättning. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska se till att anteckning om enskild grav görs i fastighetsdatasystemet vid fastighetsregisterenheten i fråga. Anteckningen avförs när graven läggs ned.

17 §

Anläggande av ett krematorium

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

offentligt samfund som avses i 3 och 7 § och en sammanslutning eller stiftelse som avses i 8 § tillstånd att hålla ett krematorium.

En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla krematoriet på behörigt sätt. För att tillstånd att hålla ett krematorium ska beviljas förutsätts dessutom att krematorieverksamheten har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014). Ett krematorium får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska fogas en utredning om hur hållandet av krematoriet kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av krematoriet och krematoriets verksamhet.

Regionförvaltningsverket kan för viss tid förbjuda verksamheten vid ett krematorium eller, av synnerligen vägande skäl, återkalla ett tillstånd att hålla ett krematorium, om sökanden har lämnat oriktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller tillståndsvillkoren upprepade gånger överträds i verksamheten.

21 §

Avslutande av ett krematoriums verksamhet

Huvudmannen för ett krematorium ska göra en anmälan om verksamhetens avslutande till regionförvaltningsverket.

24 §

Flyttning av gravsatt stoft eller aska

Stoft eller aska som har gravsatts får av synnerligen vägande skäl med tillstånd av regionförvaltningsverket flyttas till en annan grav. Angående hälsoskyddsmyndighetens tillstånd till flyttning av gravsatt stoft bestäms särskilt.

26 §

kan bevilja ett offentligt samfund som avses i 3 och 7 § och en sammanslutning eller stiftelse som avses i 8 § tillstånd att hålla ett krematorium.

En förutsättning för beviljande av tillstånd är att sökanden har möjligheter att hålla krematoriet på behörigt sätt. För att tillstånd att hålla ett krematorium ska beviljas förutsätts dessutom att krematorieverksamheten har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014). Ett krematorium får inte hållas i syfte att eftersträva ekonomisk vinst.

Till ansökan om tillstånd ska det fogas en redogörelse för hur hållandet av krematoriet kommer att ordnas. Tillståndet kan förenas med behövliga villkor som gäller hållandet av krematoriet och krematoriets verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för viss tid förbjuda verksamheten vid ett krematorium eller, av synnerligen vägande skäl, återkalla ett tillstånd att hålla ett krematorium, om sökanden har lämnat oriktiga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet av tillståndet eller om bestämmelserna i denna lag eller tillståndsvillkoren upprepade gånger överträds i verksamheten.

21 §

Avslutande av ett krematoriums verksamhet

Huvudmannen för ett krematorium ska göra en anmälan om nedläggning av verksamheten till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

24 §

Flyttning av gravsatt stoft eller aska

Stoft eller aska som har gravsatts får av synnerligen vägande skäl med tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* flyttas till en annan grav. Angående hälsoskyddsmyndighetens tillstånd till flyttning av gravsatt stoft föreskrivs särskilt.

26 §

Tillsyn och förvaltningstvång

Regionförvaltningsverket utövar tillsyn över fullgörandet av skyldigheterna enligt denna lag. Regionförvaltningsverket har utan hinder av vad som särskilt föreskrivs om sekretess rätt att av myndigheter, av huvudmän för en begravningsplats eller ett krematorium samt av innehavare av en enskild grav få de uppgifter som tillsynen kräver.

Om huvudmannen för en begravningsplats eller ett krematorium eller den som innehar en enskild grav vid skötseln av uppgifter enligt denna lag inte har iakttagit en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan regionförvaltningsverket vid vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990) ålägga den ovan nämnda att iaktta skyldigheten.

28 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

I fråga om en enskild grav som används när denna lag träder i kraft kan regionförvaltningsverket göra en sådan anteckning i fastighetsdatasystemet som avses i 16 § 3 mom. Ska en sådan anteckning göras före den 1 juni 2005, görs den i fastighetsregistret vid registerenheten i fråga. Regionförvaltningsverket ska till fastighetsregisterföraren anmäla de uppgifter som behövs för anteckningen.

Tillsyn och förvaltningstvång

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över fullgörandet av skyldigheterna enligt denna lag. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har trots vad som särskilt föreskrivs om sekretess rätt att av myndigheter, av huvudmän för en begravningsplats eller ett krematorium samt av innehavare av en enskild grav få de uppgifter som tillsynen kräver.

Om huvudmannen för en begravningsplats eller ett krematorium eller den som innehar en enskild grav vid skötseln av uppgifter enligt denna lag inte har iakttagit en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vid vite eller hot om tvångsutförande så som bestäms i viteslagen (1113/1990) ålägga den ovan nämnda att iaktta skyldigheten.

28 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

I fråga om en enskild grav som används när denna lag träder i kraft kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* göra en sådan anteckning i fastighetsdatasystemet som avses i 16 § 3 mom. Ska en sådan anteckning göras före den 1 juni 2005, görs den i fastighetsregistret vid registerenheten i fråga. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska till fastighetsregisterföraren anmäla de uppgifter som behövs för anteckningen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

68.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om anordnande av studentexamen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om anordnande av studentexamen (672/2005) 15 §, sådan den lyder delvis
ändrad i lag 1452/2009, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Sökande av ändring i beslut av rektor

Rättelse i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har förvägrat rätt att delta i studentexamen eller i ett prov som hör till examen får yrkas skriftligen hos länsstyrelsen. Ändring i länsstyrelsens beslut i ett ärende enligt detta moment får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har bestämt en påföljd enligt 11 § 1 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Beslutet verkställs trots att besvär anförts, om inte besvärsmyndigheten förbjuder verkställigheten.

Besvär över ett beslut som avses i 1 och 2 mom. skall anföras inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

Upphävs ett sådant beslut som avses i 2 mom., annulleras utan ansökan anmälan till de prov som personen i fråga inte deltagit i efter beslutet av rektorn och avgifterna för proven återbetalas. Förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen kan när de bifaller besvär besluta att examinandemånen får genomföra examen från början.

Föreslagen lydelse

15 §

Sökande av ändring i beslut av rektor

Rättelse i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har förvägrat rätt att delta i studentexamen eller i ett prov som hör till examen får yrkas skriftligen hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Ändring i Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut i ett ärende enligt detta moment får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i ett beslut genom vilket gymnasiets rektor har bestämt en påföljd enligt 11 § 1 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Beslutet verkställs trots att besvär anförts, om inte besvärsmyndigheten förbjuder verkställigheten.

Besvär över ett beslut som avses i 1 och 2 mom. ska anföras inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Besvären ska behandlas skyndsamt.

Upphävs ett sådant beslut som avses i 2 mom., annulleras utan ansökan anmälan till de prov som personen i fråga inte deltagit i efter beslutet av rektorn och avgifterna för proven återbetalas. Förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen kan när de bifaller besvär besluta att examinandemånen får genomföra examen från början.

Bestämmelser om ikraftträdandet av

denna lag utfärdas genom en särskild lag.

69.

Lag

om ändring av 27 § i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial (1433/2007) 27 §, sådan den lyder i lag 672/2013, som följer:

Gällande lydelse

27 §

Avhjälpande av försummelse

Nationalbiblioteket ska uppmana den att fullgöra sin skyldighet som åsidosätter sin skyldighet enligt 4 § att överlåta ett tryckalster eller en upptagning eller sin skyldighet enligt 8 § 1 mom. att möjliggöra hämtning och lagring av nätmaterial eller att överlåta nätmaterial eller som vid överlåtelse av material åsidosätter bestämmelserna i 19 och 20 §.

Nationella audiovisuella arkivet ska uppmana den att fullgöra sin skyldighet som åsidosätter sin skyldighet enligt 4 § att överlåta en upptagning som innehåller film eller sin skyldighet enligt 11, 14 eller 15 § att deponera ett televisions- eller radioprogram eller en film och material i anslutning till dessa eller som vid överlåtelse eller deponering av material åsidosätter bestämmelserna i 19 och 20 §.

Om en uppmaning som ges med stöd av 1 eller 2 mom. inte iakttas, kan länsstyrelsen på ansökan av Nationalbiblioteket eller Nationella audiovisuella arkivet ålägga den överlåtelse- eller deponeringsskyldige att vid vite fullgöra sin skyldighet eller rätta till förseelsen. I viteslagen (1113/1990) föreskrivs om föreläggande och utdömande av vite.

Föreslagen lydelse

27 §

Avhjälpande av försummelse

Nationalbiblioteket ska uppmana den att fullgöra sin skyldighet som åsidosätter sin skyldighet enligt 4 § att överlåta ett tryckalster eller en upptagning eller sin skyldighet enligt 8 § 1 mom. att möjliggöra hämtning och lagring av nätmaterial eller att överlåta nätmaterial eller som vid överlåtelse av material åsidosätter bestämmelserna i 19 och 20 §.

Nationella audiovisuella institutet ska uppmana den att fullgöra sin skyldighet som åsidosätter sin skyldighet enligt 4 § att överlåta en upptagning som innehåller film eller sin skyldighet enligt 11, 14 eller 15 § att deponera ett televisions- eller radioprogram eller en film och material i anslutning till dessa eller som vid överlåtelse eller deponering av material åsidosätter bestämmelserna i 19 och 20 §.

Om en uppmaning som ges med stöd av 1 eller 2 mom. inte iakttas, kan *Statens tillsynsmyndighet* på ansökan av Nationalbiblioteket eller institutet ålägga den överlåtelse- eller deponeringsskyldige att vid vite fullgöra sin skyldighet eller rätta till förseelsen. Bestämmelser om föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

70.

Lag

om ändring av 10 och 26 § i lagen om elev- och studerandevård

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om elev- och studerandevård (1287/2013) 10 och 26 §, av dem 10 § sådan den lyder i lag 1501/2016 och 886/2017, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Social- och hälsovårdstjänster för att stödja undervisningen och utbildningen i specialläroanstalter

Trots vad som föreskrivs i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) får en i 7 och 8 § i lagen om grundläggande utbildning avsedd utbildningsanordnare som har till uppgift att ordna utbildning för barn med de svåraste funktionsnedsättningarna och en i 27 § 2 mom. i lagen om yrkesutbildning avsedd utbildningsanordnare ordna hälso- och sjukvårdstjänster för sina studerande för att stödja undervisningen och utbildningen. Utbildningsanordnaren ska lämna regionförvaltningsverket en anmälan som innehåller de uppgifter som avses i 4 § i lagen om privat hälso- och sjukvård. För verksamheten svarar en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som utsetts av utbildningsanordnaren och som ska vara godkänd av den tillsynsmyndighet som avses i 4 § i den lagen.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf har de studerande vid de läroanstalter som avses i 1 mom. rätt till elevhälsa enligt denna lag.

26 §

Föreslagen lydelse

10 §

Social- och hälsovårdstjänster för att stödja undervisningen och utbildningen i specialläroanstalter

Trots vad som föreskrivs i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) får en i 7 och 8 § i lagen om grundläggande utbildning avsedd utbildningsanordnare som har till uppgift att ordna utbildning för barn med de svåraste funktionsnedsättningarna och en i 27 § 2 mom. i lagen om yrkesutbildning avsedd utbildningsanordnare ordna hälso- och sjukvårdstjänster för sina studerande för att stödja undervisningen och utbildningen. Utbildningsanordnaren ska lämna *Statens tillsånds- och tillsynsmyndighet* en anmälan som innehåller de uppgifter som avses i 4 § i lagen om privat hälso- och sjukvård. För verksamheten svarar en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som utsetts av utbildningsanordnaren och som ska vara godkänd av den tillsynsmyndighet som avses i 4 § 1 den lagen.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf har de studerande vid de läroanstalter som avses i 1 mom. rätt till elevhälsa enligt denna lag.

26 §

Tillsyn över elevhälsan

Utbildningsanordnaren svarar tillsammans med undervisningsväsendet och social- och hälsovårdsväsendet i den kommun där läroanstalten är belägen för att egenkontroll av den samlade elevhälsan genomförs.

Bestämmelser som gäller styrning och tillsyn över de elevhälsotjänster som anges i 7 och 8 § finns också i 3 § i socialvårdslagen (710/1982) och 2 § i folkhälsolagen (66/1972).

Regionförvaltningsverket har rätt att på eget initiativ pröva huruvida en utbildningsanordnare har ordnat den i 6 § avsedda elevhälsan på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Tillsyn över elevhälsan

Utbildningsanordnaren svarar tillsammans med undervisningsväsendet och social- och hälsovårdsväsendet i den kommun där läroanstalten är belägen för att egenkontroll av den samlade elevhälsan genomförs.

Bestämmelser som gäller styrning och tillsyn över de elevhälsotjänster som anges i 7 och 8 § finns också i 3 § i socialvårdslagen (710/1982) och 2 § i folkhälsolagen (66/1972).

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att på eget initiativ pröva huruvida en utbildningsanordnare har ordnat den i 6 § avsedda elevhälsan i enlighet med en läroplan så att den är förenlig med denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

71.

Lag

om ändring av idrottslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i idrottslagen (390/2015) 4, 7, 9 och 15 § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Statens ansvar

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna ledningen, samordningen och utvecklingen av idrottspolitiken samt för att allmänna förutsättningar för idrott skapas inom statsförvaltningen.

För den regionala förvaltningen av idrotten svarar regionförvaltningsverken. Närmare bestämmelser om deras uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Staten ska vid skötseln av sina uppgifter vid behov samarbeta med kommunerna, medborgarorganisationerna och andra aktörer inom idrottssektorn.

Föreslagen lydelse

4 §

Statens ansvar

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna ledningen, samordningen och utvecklandet av idrottspolitiken samt för att allmänna förutsättningar för idrott skapas inom statsförvaltningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrottens område. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Staten ska vid skötseln av sina uppgifter vid behov samarbeta med kommunerna, landskapen, medborgarorganisationerna och andra aktörer inom idrottssektorn.

7 §

Regionala idrottsråd

Vid regionförvaltningsverken finns som sakkunnigorgan regionala idrottsråd som tillsätts av landskapsförbunden.

7 §

Regionala idrottsråd

Vid *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* finns som sakkunnigorgan följande regionala idrottsråd som tillsätts av *landskapen*:

1) *det regionala idrottsrådet i Södra Finland, som tillsätts av landskapen Nyland, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavastland, Kymmenedalen och Södra Karelen,*

2) *det regionala idrottsrådet i Sydvästra Finland, som tillsätts av landskapen Egentliga Finland och Satakunta,*

3) *det regionala idrottsrådet i Västra och*

Inre Finland, som tillsätts av landskapen Birkaland, Mellersta Finland, Södra Österbotten, Österbotten och Mellersta Österbotten,

4) det regionala idrottsrådet i Östra Finland, som tillsätts av landskapen Södra Savolax, Norra Savolax och Norra Karelen,

5) det regionala idrottsrådet i Norra Finland, som tillsätts av landskapen Norra Österbotten och Kajanaland,

6) det regionala idrottsrådet i Lappland, som tillsätts av landskapet Lappland.

Närmare bestämmelser om tillsättande av regionala idrottsråd, om rådens sammansättning och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om tillsättande av regionala idrottsråd samt om rådens sammansättning och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Finansiering av regionförvaltningens idrottsverksamhet

Undervisnings- och kulturministeriet anvisar årligen verksamhetsanslag för regionförvaltningens idrottsverksamhet och avtalar med respektive regionförvaltningsverk om hur anslagen ska användas. Ministeriet kan anvisa regionförvaltningsverken också andra anslag som fördelas vidare i form av understöd.

15 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisnings- och kulturministeriet är statsbidragsmyndighet i fråga om de understöd som avses i 8–14 §. Regionförvaltningsverket är statsbidragsmyndighet i fråga om andra anläggningsprojekt än sådana som medför betydande kostnader samt i fråga om beviljande av anslag enligt 9 § som regionförvaltningsverket blivit anvisat. Närmare bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan statsbidragsmyndigheterna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Finansiering av statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten

Undervisnings- och kulturministeriet anvisar årligen anslag till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för skötsel av statsförvaltningens regionala uppgifter inom idrotten och avtalar med myndigheten om hur anslagen ska användas. Ministeriet kan anvisa Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet också andra anslag som fördelas vidare i form av understöd.

15 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisnings- och kulturministeriet är statsbidragsmyndighet i fråga om de understöd som avses i 8–14 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* är statsbidragsmyndighet i fråga om andra anläggningsprojekt än sådana som medför betydande kostnader samt i fråga om beviljande av anslag enligt 9 § som *myndigheten* blivit anvisad. Närmare bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan statsbidragsmyndigheterna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

72.

Lag

om ändring av 4 och 25 § i ungdomslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ungdomslagen (1285/2016) 4 och 25 § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Statens ansvar

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna ledningen, samordningen och utvecklingen av ungdomsarbete och ungdomspolitik samt för att allmänna förutsättningar för ungdomsarbete och ungdomspolitik skapas inom statsförvaltningen.

Regionförvaltningsverken svarar för regionförvaltningsuppgifterna inom ungdomsarbete och ungdomspolitik. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Staten ska vid skötseln av sina uppgifter vid behov samarbeta med kommunerna, organisationer på ungdomsområdet och andra sammanslutningar samt med de unga.

25 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisnings- och kulturministeriet är statsbidragsmyndighet i de ärenden som avses i denna lag.

Ministeriet kan anvisa anslag som tagits in i statsbudgeten till regionförvaltningsverket för beviljande av understöd.

Föreslagen lydelse

4 §

Statens ansvar

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den allmänna ledningen, samordningen och utvecklingen av ungdomsarbete och ungdomspolitik samt för att allmänna förutsättningar för ungdomsarbete och ungdomspolitik skapas inom statsförvaltningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för *statsförvaltningens regionala uppgifter* inom ungdomsarbete och ungdomspolitik. Närmare bestämmelser om dessa uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Staten ska vid skötseln av sina uppgifter vid behov samarbeta med kommunerna, organisationer på ungdomsområdet och andra sammanslutningar samt med de unga.

25 §

Statsbidragsmyndighet

Undervisnings- och kulturministeriet är statsbidragsmyndighet i de ärenden som avses i denna lag.

Ministeriet kan anvisa anslag som tagits in i statsbudgeten till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för beviljande av understöd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

73.

Lag

om ändring av 4 och 16 § i lagen om allmänna bibliotek

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om allmänna bibliotek (1492/2016) 4 och 16 § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Statliga myndigheters uppgifter

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den nationella bibliotekspolitiken för de allmänna biblioteken och för att utveckla den.

Som statlig regionförvaltningsmyndighet har regionförvaltningsverket till uppgift att

1) främja uppnåendet av målen för den nationella bibliotekspolitiken för de allmänna biblioteken inom sitt verksamhetsområde,

2) följa och utvärdera verksamheten vid de allmänna biblioteken inom sitt verksamhetsområde,

3) främja de allmänna bibliotekens lokala, regionala, riksomfattande och internationella utvecklingsprojekt, och

3) utföra andra uppgifter som undervisnings- och kulturministeriet har ålagt regionförvaltningsverket.

16 §

Utvärdering

Kommunen ska utvärdera det allmänna bibliotekets verksamhet. Avsikten med utvärderingen är att trygga att syftet med denna lag uppnås och att stödja utvecklingen av det allmänna bibliotekets verksamhet. Med hjälp av utvärderingen följs det upp hur de allmänna bibliotekens uppdrag och uppgifter fullgörs och hur de allmänna biblio-

Föreslagen lydelse

4 §

Statliga myndigheters uppgifter

Undervisnings- och kulturministeriet svarar för den nationella bibliotekspolitiken för de allmänna biblioteken och för att utveckla den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har till uppgift att

1) främja uppnåendet av målen för den nationella bibliotekspolitiken för de allmänna biblioteken

2) följa och utvärdera verksamheten vid de allmänna biblioteken,

3) främja de allmänna bibliotekens lokala, regionala, riksomfattande och internationella utvecklingsprojekt, och

4) utföra andra uppgifter som undervisnings- och kulturministeriet har ålagt Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

16 §

Utvärdering

Kommunen ska utvärdera det allmänna bibliotekets verksamhet. Avsikten med utvärderingen är att trygga att syftet med denna lag uppnås och att stödja utvecklingen av det allmänna bibliotekets verksamhet. Med hjälp av utvärderingen följs det upp hur de allmänna bibliotekens uppdrag och uppgifter fullgörs och hur de allmänna biblio-

tekens verksamhet ordnas.

Beslut om riksomfattande utvärdering samt om deltagande på riksnivå i internationell utvärdering fattas av undervisnings- och kulturministeriet, som svarar för genomförandet av utvärderingen tillsammans med regionförvaltningsverket. Kommunerna är skyldiga att delta i utvärdering som avses i detta moment.

Väsentliga utvärderingsresultat ska offentliggöras.

tekens verksamhet ordnas.

Beslut om riksomfattande utvärdering samt om deltagande på riksnivå i internationell utvärdering fattas av undervisnings- och kulturministeriet, som svarar för genomförandet av utvärderingen tillsammans med *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Kommunerna är skyldiga att delta i utvärdering som avses i detta moment.

Väsentliga utvärderingsresultat ska offentliggöras.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

74.

Lag

om ändring av 111 och 118 § i lagen om yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om yrkesutbildning (531/2017) 111 och 118 § som följer:

Gällande lydelse

111 §

Begäran om omprövning

Om inte något annat föreskrivs nedan, får omprövning av utbildningsanordnarens beslut enligt denna lag begäras hos regionförvaltningsverket på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

1) i 11 § avsedd tid för genomförande av handledande utbildning,

2) i 43 § avsedd antagning som studerande,

3) i 64 § avsett särskilt stöd eller i 64 § 2 mom. avsedd anpassning av bedömningen av kunnandet,

4) i 66 § avsedd avvikelse från kraven på yrkesskicklighet och målen för kunnandet,

5) i 84 § avsedd skyldighet att visa upp ett intyg över narkotikatest,

6) i 96 § avsedd rätt för den studerande att tillfälligt avbryta sina studier,

7) i 97 § avsedda situationer då en studerande ska anses ha avgått.

118 §

Personal

Varje sådan läroanstalt och varje sådant verksamhetsställe som en utbildningsanordnare har där det ordnas utbildning eller examina som avses i denna lag ska ha en rektor eller annan föreståndare som svarar för

Föreslagen lydelse

111 §

Begäran om omprövning

Om inte annat föreskrivs nedan, får omprövning av utbildningsanordnarens beslut enligt denna lag begäras hos *Statens tillsånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen, om beslutet gäller

1) i 11 § avsedd tid för genomförande av handledande utbildning,

2) i 43 § avsedd antagning som studerande,

3) i 64 § avsett särskilt stöd eller i 64 § 2 mom. avsedd anpassning av bedömningen av kunnandet,

4) i 66 § avsedd avvikelse från kraven på yrkesskicklighet och målen för kunnandet,

5) i 84 § avsedd skyldighet att visa upp ett intyg över narkotikatest,

6) i 96 § avsedd rätt för den studerande att tillfälligt avbryta sina studier,

7) i 97 § avsedda situationer då en studerande ska anses ha avgått.

118 §

Personal

Varje sådan läroanstalt och varje sådant verksamhetsställe som en utbildningsanordnare har där det ordnas utbildning eller examina som avses i denna lag ska ha en rektor eller annan föreståndare som svarar för

verksamheten och som uppfyller de behörighetsvillkor som gäller för en rektor. Utbildningsanordnaren kan dock besluta att flera verksamhetsställen har en gemensam rektor eller föreståndare som svarar för verksamheten. Tvåspråkiga läroanstalter ska för vardera språkgruppen ha en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten, eller en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten och som fullständigt behärskar läroanstaltens bägge undervisningsspråk. Vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om rektorer, gäller också andra föreståndare som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av det sätt som utbildningen ordnas på ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timplärare och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att ge utbildning på något konstområde i enlighet med vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

verksamheten och som uppfyller de behörighetsvillkor som gäller för en rektor. Utbildningsanordnaren kan dock besluta att flera verksamhetsställen har en gemensam rektor eller föreståndare som svarar för verksamheten. Tvåspråkiga läroanstalter ska för vardera språkgruppen ha en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten, eller en rektor eller annan föreståndare som svarar för verksamheten och som fullständigt behärskar läroanstaltens bägge undervisningsspråk. Vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om rektorer, gäller också andra föreståndare som svarar för verksamheten.

En utbildningsanordnare ska med beaktande av det sätt som utbildningen ordnas på ha ett tillräckligt antal lärartjänster eller lärare i arbetsavtalsförhållande. Utbildningsanordnaren kan dessutom ha timplärare och annan personal.

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för rektor och lärare utfärdas genom förordning av statsrådet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan av särskilda skäl bevilja dispens från behörighetsvillkoren. Ett universitet kan i ett enskilt fall förklara en person behörig att ge utbildning på något konstområde i enlighet med vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

80.

Lag

om ändring av 3 och 3 a § i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966) 3 och 3 a §, sådana de lyder, 3 § i lagarna 1307/1994, 1046/1996, 424/2007, 1458/2009 och 33/2014 samt 3 a § i lagarna 1458/2009 och 79/2014, som följer:

Gällande lydelse

3 §
Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel

Föreslagen lydelse

3 §
Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel

får användas för att förbättra gårdsbrukets struktur, främja landsbygdsnäringsarna, förbättra levnadsförhållandena och utkomstmöjligheterna på landsbygden samt främja utvecklande av dessa åtgärder.

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. Jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet. Staten kan sälja mark på kredit med högst ett års betalningstid. För en köpeskilling eller en del därav som kvarstår som skuld ska en säkerhet skaffas. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om försäljningsförfarandet, återbetalning av statens försäljningsprisfordran och om uppbörd av försäljningsprisfordran. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om det då den används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan jord- och skogsbruksministeriet eller närings-, trafik- och miljöcentralen även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som bestäms särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

Medlen i gårdsbrukets utvecklingsfond ska användas så att syftena enligt lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007), lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014), lagen om finansiering av landsbygdsnäringsarna (329/1999) och lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringsarna (986/2011) främjas.

Fondens medel får användas för köp av

får användas för att förbättra gårdsbrukets struktur, främja landsbygdsnäringsarna, förbättra levnadsförhållandena och utkomstmöjligheterna på landsbygden samt främja utvecklande av dessa åtgärder.

Fondens medel får användas för köp eller byte av jord- och vattenområden som behövs för de ändamål som anges i 1 mom. Jord- och vattenområden kan köpas, bytas och överlåtas till gängse pris så som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet. Staten kan sälja mark på kredit med högst ett års betalningstid. För en köpeskilling eller en del därav som kvarstår som skuld ska en säkerhet skaffas. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om försäljningsförfarandet, återbetalning av statens försäljningsprisfordran och om uppbörd av försäljningsprisfordran. Egendom som förvärvats kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag, om det då den används på nämnda sätt är klart ändamålsenligare. Härvid iakttas lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002). På framställning av förrättningsmän som avses i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan jord- och skogsbruksministeriet eller *Landsbygdsverket* även överföra egendom i sin besittning för att användas vid nyskifte så som förrättningsmännen föreslår i syfte att utvidga de lägenheters areal som har rätt till mark enligt denna lag och att förbättra skiftesläggningen inom skiftesområdet. Fondens medel kan även användas för andra ändamål än de som nämns i denna lag enligt vad som föreskrivs särskilt genom lag. Medel kan i statsbudgeten anvisas även för andra ändamål i syfte att utveckla gårdsbruket.

Medlen i gårdsbrukets utvecklingsfond ska användas så att syftena enligt lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007), lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014), lagen om finansiering av landsbygdsnäringsarna (329/1999) och lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringsarna (986/2011) främjas.

Fondens medel får användas för anskaffning av lägenheter och områden till

referenskvantiteter för mjölk till och försäljning av dem från den nationella reserven samt även för inlösen till staten av sådana lägenheter och områden som sålts på exekutiv auktion enligt vad som föreskrivs särskilt i lag samt för anskaffning av lägenheter och områden till staten som säkerhet för statens fordran vid skuldsanering eller annars.

Statsrådet kan till Forststyrelsen som en del av genomförande av naturskyddsprogram eller till andra statliga myndigheter för forskningsändamål utan vederlag överlåta jordegendom, inklusive vattenområden, som har anskaffats med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. Statsrådet fastställer villkoren för överlåtelsen. Mottagaren är inte skyldig att betala överlåtelse- eller gåvoskatt på överlåtelse som avses i detta moment.

3 a §

När fast egendom som hör till fondens medel överläts, ska närings-, trafik- och miljöcentralen placera dem som anmält sig som köpare i en prioritetsordning. Då prioritetsordningen prövas ska särskilt beaktas livsdugligheten hos de gårdsbruksenheter som bildas, en ändamålsenlig skiftesläggning och sökandenas förutsättningar att framgångsrikt bedriva gårdsbruk. I närings-, trafik- och miljöcentralens ovannämnda beslut får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Uppgörandet och undertecknandet av köpebrev i fråga om egendom som överlåtits för ändamål som avses i 3 § 1 mom. sköts på statens vägnar av närings-, trafik- och miljöcentralen. Köparen ska underteckna köpebrevet inom en av närings-, trafik- och miljöcentralen utsatt tid av 30 dygn vid äventyr att närings-, trafik- och miljöcentralen kan anse att rätten till inköp har förfallit.

På den del av köpeskillingen som kvarstår som skuld uppbärs ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982), förhöjd med tre procentenheter. På försenade betalningsposter uppbärs årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. i räntelagen.

staten som säkerhet för statens fordran vid skuldsanering eller annars.

Statsrådet kan till Forststyrelsen som en del av genomförande av naturskyddsprogram eller till andra statliga myndigheter för forskningsändamål utan vederlag överlåta jordegendom, inklusive vattenområden, som har anskaffats med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel. Statsrådet fastställer villkoren för överlåtelsen. Mottagaren är inte skyldig att betala överlåtelse- eller gåvoskatt på överlåtelse som avses i detta moment.

3 a §

När fast egendom som hör till fondens medel överläts, ska *Landsbygdsverket* placera dem som anmält sig som köpare i en prioritetsordning. Då prioritetsordningen prövas ska särskilt beaktas livsdugligheten hos de gårdsbruksenheter som bildas, en ändamålsenlig skiftesläggning och sökandenas förutsättningar att framgångsrikt bedriva gårdsbruk. I *Landsbygdsverkets* ovannämnda beslut får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Uppgörandet och undertecknandet av köpebrev i fråga om egendom som överlåtits för ändamål som avses i 3 § 1 mom. sköts på statens vägnar av *Landsbygdsverket*. Köparen ska underteckna köpebrevet inom en av *Landsbygdsverket* utsatt tid av 30 dygn vid äventyr att *Landsbygdsverket* kan anse att rätten till inköp har förfallit.

På den del av köpeskillingen som kvarstår som skuld uppbärs ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982), förhöjd med tre procentenheter. På försenade betalningsposter uppbärs årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. i räntelagen.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.*

81.

Lag

om ändring av 14 och 16 § i lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avträdelsepension (16/1974) 14 § och 16 § 3 mom., sådana de lyder i lag 1459/2009 som följer:

Gällande lydelse

14 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare, nedan pensionsanstalten.

I landskapet Åland sörjer Ålands landskapsregering för de uppgifter som enligt denna lag ska skötas av Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

16 §

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter ska utöver pensionsanstalten se till att en avträdelsepensionstagare enligt denna lag avstår från att bedriva jordbruk och att de i 6 § 2 mom., 8 § 2 mom. och 12 a § 1 mom. nämnda förbindelserna uppfylls.

Föreslagen lydelse

14 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, *landskapen* samt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare, nedan pensionsanstalten.

I landskapet Åland sörjer Ålands landskapsregering för de uppgifter som enligt denna lag ska skötas av Landsbygdsverket samt landskapet.

16 §

Landskapet ska utöver pensionsanstalten se till att en avträdelsepensionstagare enligt denna lag avstår från att bedriva jordbruk och att de i 6 § 2 mom., 8 § 2 mom. och 12 a § 1 mom. nämnda förbindelserna uppfylls.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

82.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om köpeskillingsregister (552/1980) 4 §, sådan den lyder i lagarna 1461/2009 och 929/2013, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Köpvittnet ska meddela den som för köpeskillingsregistret om fastighetsköp eller annan överlåtelse som köpvittnet har bestyrkt och närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela den som för köpeskillingsregistret om köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I det fall som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i jordabalken (540/1995) ska förvärvaren meddela den som för köpeskillingsregistret om överlåtelse av fast egendom eller avtal om upplösning av samägandeförhållande. Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statliga myndigheter och kommuner ska dessutom på begäran lämna den som för köpeskillingsregistret sådana uppgifter som avses i 3 §.

Föreslagen lydelse

4 §

Köpvittnet ska meddela den som för köpeskillingsregistret om fastighetsköp eller annan överlåtelse som köpvittnet har bestyrkt och *Landsbygdsverket* ska meddela den som för köpeskillingsregistret om köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I det fall som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i jordabalken (540/1995) ska förvärvaren meddela den som för köpeskillingsregistret om överlåtelse av fast egendom eller avtal om upplösning av samägandeförhållande. Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statliga myndigheter och kommuner ska dessutom på begäran lämna den som för köpeskillingsregistret sådana uppgifter som avses i 3 §.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

83.

Lag

om ändring av lagen om främjande av skärgårdens utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981) 2, 5 och 12 §, av dem 12 § sådan den lyder i lag 1630/2015, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Lagens syfte

Med åtgärder av stat och kommun bör man sträva efter att bevara den fasta bosättningen i skärgården genom att för befolkningen skapa tillräckliga möjligheter till utkomst, samfärdsl och basservice samt efter att skydda skärgårdens landskapsbild och natur för miljöskador.

5 §

Trafik- och transportservice

Staten bör försöka sörja för att skärgårdens bofasta befolkning till sitt förfogande har en med hänsyn till boendeförhållandena, utkomstbetingelserna och skötseln av nödvändiga angelägenheter erforderlig trafik- och transportservice, som är så smidig som möjligt samt avgiftsfri eller prismässigt skälig.

Då till skärgårdens bofasta befolkning utgår ersättning *av statsmedel* för kostnader för ovan i 1 mom. nämnda resor, skall färd som sker sjöledes beaktas såsom merkostnad på sätt varom särskilt stadgas.

Föreslagen lydelse

2 §

Lagens syfte

Staten, landskapen och kommunerna ska sträva efter att bevara den fasta bosättningen i skärgården genom *åtgärder för* att för befolkningen skapa tillräckliga möjligheter till utkomst, samfärdsl och basservice samt efter att skydda skärgårdens landskapsbild och natur för miljöskador.

5 §

Trafik- och transportservice

Landskapet ska sträva efter att sörja för att skärgårdens bofasta befolkning till sitt förfogande har en med hänsyn till boendeförhållandena, utkomstbetingelserna och skötseln av nödvändiga angelägenheter behövlig trafik- och transportservice, som är så smidig som möjligt samt avgiftsfri eller prismässigt skälig.

Då till skärgårdens bofasta befolkning utgår ersättning för kostnader för ovan i 1 mom. nämnda resor, ska färd som sker sjöledes beaktas såsom merkostnad på det sätt som föreskrivs särskilt.

Landskapen kan avtala om ordnandet av trafik- och transportservice som avses i 1 mom. i samarbete på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen. I samarbetsavtalet om saken ska det avtalas om ordnandet av uppgifterna samt om behörigheten och ansvaret för landskapens aktörer. Landskapen sänder det godkända samar-

betsavtalet till kommunikationsministeriet samt till jord- och skogsbruksministeriet för kännedom.

Staten täcker en del av kostnaderna för trafik- och transportservicen i skärgården inom gränserna för det anslag som reserverats för detta i statsbudgeten.

12 §

Miljövårdsbidrag

Inom ramen för statsbudgeten kan det åt en i 9 § avsedd kommun eller åt en i kommunallagen (410/2015) avsedd medlem av en dylik kommun beviljas bidrag för åtgärder som gäller skydd av skärgårdens natur eller bevarande eller förbättrande av skärgårdens landskapsbild. Bidrag kan beviljas för åtgärder av nämnda slag också åt en förening eller stiftelse som har till syfte att främja naturskyddet eller miljövården.

Bidraget beviljas av närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan. Miljöministeriet fastställer efter att ha hört skärgårdsdelegationen grunderna för användningen av bidraget samt de regionala bidragskvoterna efter det att närings-, trafik- och miljöcentralerna har sänt sammandrag av ansökningarna till ministeriet.

Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter sköter sådana uppgifter i enlighet med 12, 19, 21 och 22 § i statsunderstödslagen (688/2001) som gäller utbetalning, övervakning och återkrav av bidrag. Dessutom sköter utvecklings- och förvaltningscentret utöver närings-, trafik- och miljöcentralen tillsynsuppgifter i enlighet med 15 § i statsunderstödslagen.

12 §

Miljövårdsbidrag

Inom ramen för statsbudgeten kan en i 9 § avsedd kommun eller en i kommunallagen (410/2015) avsedd medlem av en sådan kommun beviljas bidrag för åtgärder som gäller skydd av skärgårdens natur eller bevarande eller förbättrande av skärgårdens landskapsbild. För åtgärder av nämnda slag kan också föreningar och stiftelser som har till syfte att främja naturskyddet eller miljövården beviljas bidrag.

Landskapet beviljar bidraget på ansökan. Miljöministeriet fastställer efter att ha hört skärgårdsdelegationen grunderna för användningen av bidraget samt de regionala bidragskvoterna efter det att landskapet har sänt sammandrag av ansökningarna till ministeriet.

Landskapet sköter sådana uppgifter i enlighet med 12, 15, 19, 21 och 22 § i statsunderstödslagen (688/2001) som gäller utbetalning, övervakning och återkrav av bidrag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

84.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 590/2011, som följer:

Gällande lydelse

16 §

Framgår det av de anmärkningar som sakägarna gjort mot regleringsförslaget eller annars omständigheter som påkallar ändringar i regleringsförslaget, skall förslaget justeras i behövlig mån, varefter förrättningsmännen skall fatta beslut om fastställande av regleringsplanen.

Gäller en fastställd regleringsplan en ägoreglering i samband med dikning, ska förrättningsingenjören lämna in regleringsplanen och i 14 § 2 mom. avsedda förslag till ändring av dikningsplanen till förrättningsmännen vid dikningsförrättningen eller till regionförvaltningsverket.

Föreslagen lydelse

16 §

Framgår det av de anmärkningar som sakägarna gjort mot regleringsförslaget eller annars omständigheter som påkallar ändringar i regleringsförslaget, ska förslaget justeras i behövlig mån, varefter förrättningsmännen ska fatta beslut om fastställande av regleringsplanen.

Gäller en fastställd regleringsplan en ägoreglering i samband med dikning, ska förrättningsingenjören lämna in regleringsplanen och i 14 § 2 mom. avsedda förslag till ändring av dikningsplanen till förrättningsmännen vid dikningsförrättningen eller till *Statsens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

85.

Lag

om ändring av lagen om samfälligheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samfälligheter (758/1989) 18, 23 b, 31 a och 33 §, sådana de lyder 18 § delvis ändrad i lagarna 686/2000 och 99/2014, 23 b § i lag 99/2014, 31 a § i lagarna 686/2000 och 915/2011 samt 33 § i lag 918/2013, som följer:

Gällande lydelse

18 §
I stadgarna för ett konstituerat delägarlag skall nämnas
1) delägarlagets namn och hemort samt de samfälligheter eller gemensamma särskilda förmåner som hör till det,
2) styrelsens sammansättning och mandatperiod,
3) vem som har rätt att teckna delägarlagets namn,
4) när ordinarie delägarstämma skall hållas och vilka ärenden som därvid skall behandlas,
5) grunderna för de avgifter som delägarna skall betala,
6) hur delägarlagets förvaltning och räkenskaper skall granskas,
7) räkenskapsperioden, som kan vara högst fyra år, om inte något annat följer av 32 b § 2 mom., och när bokslutet skall upprättas,
8) hur delägarlagets stämma skall sammankallas och övriga meddelanden tillställas delägarna samt
9) andra omständigheter av betydelse för skötseln av delägarlagets angelägenheter.
Om beslutanderätten enligt delägarlagets stadgar utövas av fullmäktige och inte av en delägarstämma, skall i stadgarna dessutom nämnas fullmäktiges och suppleanternas antal och mandatperiod samt hur de väljs.

Delägarlagets stadgar och stadgeändringar ska underställas regionförvaltningsverket för fastställelse, och de träder i kraft när fastställelsebeslutet har vunnit laga kraft. Regionförvaltningsverket ska fastställa stadgarna om de överensstämmer med lag och

Föreslagen lydelse

18 §
I stadgarna för ett konstituerat delägarlag ska nämnas
1) delägarlagets namn och hemort samt de samfälligheter eller gemensamma särskilda förmåner som hör till det,
2) styrelsens sammansättning och mandatperiod,
3) vem som har rätt att teckna delägarlagets namn,
4) när ordinarie delägarstämma ska hållas och vilka ärenden som *där* ska behandlas,
5) grunderna för de avgifter som delägarna ska betala,
6) hur delägarlagets förvaltning och räkenskaper ska granskas,
7) räkenskapsperioden, som kan vara högst fyra år, om inte något annat följer av 32 b § 2 mom., och när bokslutet ska upprättas,
8) hur delägarlagets stämma ska sammankallas och övriga meddelanden tillställas delägarna, samt
9) andra omständigheter av betydelse för skötseln av delägarlagets angelägenheter.
Om beslutanderätten enligt delägarlagets stadgar utövas av fullmäktige och inte av en delägarstämma, ska i stadgarna dessutom nämnas fullmäktiges och suppleanternas antal och mandatperiod samt hur de väljs.

inte medför skada för någon delägare.

23 b §

Ändring i ett beslut enligt 16 § 3 mom. och 18 § 3 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av det samfälliga området är beläget. *I fråga om beslut enligt 18 § 3 mom. är också den förvaltningsdomstol behörig inom vars domkrets området för de fastigheter som omfattas av den gemensamma särskilda förmånen huvudsakligen är beläget.*

Ändring i beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

23 b §

Ändring i ett beslut enligt 16 § 3 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av det samfälliga området är beläget.

Ändring i beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

31 a §

Om delägarlaget för en samfällighet eller gemensam särskild förmån har konstituerat sig på det sätt som bestäms i denna lag, betalas en ersättning som gäller samfälligheten eller förmånen till delägarlaget.

Ersättning enligt 1 mom. betalas till delägarna i ett icke konstituerat delägarlag, om dessa är kända och om ersättningen är betydande. Ersättningen betalas dock till ett icke konstituerat delägarlag om den är obetydlig eller om kostnaderna för utredning av delägarskapet eller utbetalning av ersättningen jämfört med ersättningsbeloppet är uppenbart höga. Om ett delägarlag inte fattat beslut om hur ersättningen till det ska betalas, deponeras ersättningen hos regionförvaltningsverket. Om den deponerade ersättningen inte lyfts inom 14 dagar, ska regionförvaltningsverket sätta in ersättningssumman på ett bankkonto som öppnas för ändamålet, och vid deponeringen iakttas lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Den deponerade ersättningen ska betalas till delägarlaget efter det att delägarlaget har

31 a §

Om delägarlaget för en samfällighet eller gemensam särskild förmån har konstituerat sig på det sätt som föreskrivs i denna lag, betalas en ersättning som gäller samfälligheten eller förmånen till delägarlaget.

Ersättning enligt 1 mom. betalas till delägarna i ett icke konstituerat delägarlag, om dessa är kända och om ersättningen är betydande. Ersättningen betalas dock till ett icke konstituerat delägarlag om den är obetydlig eller om kostnaderna för utredning av delägarskapet eller utbetalning av ersättningen jämfört med ersättningsbeloppet är uppenbart höga. Om ett delägarlag inte fattat beslut om hur ersättningen till det ska betalas, deponeras ersättningen hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om en samfällighet eller gemensam särskild förmån finns i landskapet Åland deponeras ersättningen hos Statens ämbetsverk på Åland.* Om den deponerade ersättningen inte lyfts inom 14 dagar, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland sätta in ersättningssumman* på ett bankkonto som öppnas för ändamålet, och vid deponeringen iakttas lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Den deponerade ersättningen ska betalas

konstituerat sig eller vid en stämma beslutat om lyftande av ersättningen samt utsett ett ombud som ska sköta uppgiften. Innan ersättningen har betalats till delägarlaget ska regionförvaltningsverket av ersättningssumman till en delägare i ett icke konstituerat delägarlag betala den andel som tillkommer denna, om delägaren lägger fram en tillförlitlig utredning över stor-leken på sin andel.

till delägarlaget efter det att delägarlaget har konstituerat sig eller vid en stämma beslutat om lyftande av ersättningen samt utsett ett ombud som ska sköta uppgiften. Innan ersättningen har betalats till delägarlaget ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland* betala en delägare i ett icke konstituerat delägarlag den andel av ersättnings-summan som tillkommer delägaren, om denne lägger fram en tillförlitlig utredning över storleken på sin andel.

33 §

Till Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket ska sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

33 §

Till Lantmäteriverket och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller, i det fall en samfällighet eller gemensam särskild förman finns i landskapet Åland, till Statens ämbetsverk på Åland* ska det sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteriverket och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller Statens ämbetsverk på Åland* ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller *uppgifter om* ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

86.

Lag

om ändring av renskötsellagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i renskötsellagen (848/1990) 6, 8, 14, 28, 36, 38, 39 a, 48 och 52 §, sådana de lyder
 6, 8, 14, 28, 36 och 38 § delvis ändrade i lag 1466/2009, 48 och 52 § i lag 1466/2009 och 39 a
 § i lag 979/2016, samt
fogas till lagen nya 52 a och 52 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

6 §

Renbeteslag

Renbeteslag

De renägare som bor inom renskötselområdet och vilkas renar enligt 9 § 1 och 2 mom. sköts inom ett renbeteslags område (*delägare*) bildar ett renbeteslag. Renbeteslagsföreningen, renbeteslaget och den som avses i 9 § 3 mom. är inte delägare i ett renbeteslag. En renägare kan vara delägare endast i ett renbeteslag.

Ett renbeteslag kan kära och svara i mål som gäller renskötsel inom dess verksamhetsområde och i sitt namn förvärva rättigheter samt ingå förbindelser för fullgörande av sina uppgifter enligt denna lag. En delägare i ett renbeteslag är inte personligen ansvarig för renbeteslagets förpliktelser.

Gränserna för renbeteslagens verksamhetsområden fastställs av Regionförvaltningsverket i Lappland. Skyddsgärdet mellan renbeteslag anses dock som renbeteslagens gräns. Ett renbeteslag har sin hemort i den kommun som dess område eller största delen därav hör till.

De renägare som bor inom renskötselområdet och vilkas renar enligt 9 § 1 och 2 mom. sköts inom ett renbeteslags område (*delägare*) bildar ett renbeteslag. Renbeteslagsföreningen, renbeteslaget och den som avses i 9 § 3 mom. är inte delägare i ett renbeteslag. En renägare kan vara delägare endast i ett renbeteslag.

Ett renbeteslag kan kära och svara i mål som gäller renskötsel inom dess verksamhetsområde och i sitt namn förvärva rättigheter samt ingå förbindelser för fullgörande av sina uppgifter enligt denna lag. En delägare i ett renbeteslag är inte personligen ansvarig för renbeteslagets förpliktelser.

Gränserna för renbeteslagens verksamhetsområden fastställs av *landskapet Lappland*. Skyddsgärdet mellan renbeteslag anses dock som renbeteslagens gräns. Ett renbeteslag har sin hemort i den kommun som dess område eller största delen därav hör till.

8 §

8 §

Bildande av ett renbeteslag

Bildande av ett renbeteslag

Ett renbeteslag bildas vid en stämma som hålls vid en av Regionförvaltningsverket i

Ett renbeteslag bildas vid en stämma som hålls vid en av *landskapet Lappland* bestämd

Lappland bestämd tid, sedan gränserna för renbeteslagets verksamhetsområde har fastställts. Rätt att delta i stämman har alla de renägare vilkas renar sköts inom renbeteslagets område. På stämman tillämpas i övrigt 13—15 §. Den sammankallas likväl av en person som utses av Regionförvaltningsverket i Lappland.

Då ett renbeteslag bildas genom att två eller flera renbeteslag sammanslås, övergår de upphörande renbeteslagens egendom till det renbeteslag som bildas, i den mån den inte fördelas mellan delägarna i de renbeteslag som upphör. Om värdena av egendomsposter som övergår från upphörande renbeteslag är olika stora, beräknat enligt antalet inräknade renar från dessa renbeteslag, skall det renbeteslag, för vilket det sålunda beräknade värdet av dess egendom blir lägre än värdet av egendomen för det renbeteslag vars egendomsvärde är störst, till det renbeteslag som bildas betala ett belopp som motsvarar skillnaden mellan värdena av dessa egendomsposter, såvida inte något annat avtalas vid stämman.

Vad som stadgas i 2 mom. iakttas i tillämpliga delar även i fråga om ett sådant bildande av renbeteslag vid vilket en del av något annat renbeteslag införlivas med det renbeteslag som bildas.

14 §

Sammankallande av ett renbeteslags stämma

Ett renbeteslags stämma sammankallas av renbeteslagets styrelse genom en annons som ska publiceras i en inom renbeteslagets område spridd dagstidning minst sju dagar före stämman. Dessutom ska styrelsen sammankalla stämman, då delägare i renbeteslaget som äger minst tio procent av de inräknade renar som tillhör renbeteslagets delägare yrkar på detta för avgörande av ett visst ärende. Om stämman inte har sammankallats inom en månad från det yrkandet bevisligen framställdes, får Regionförvaltningsverket i Lappland berättiga den som har framställt yrkandet att sammankalla stämman.

Vid stämman behandlas endast de ärenden som har nämnts i kallelsen. Dock skall ett ärende som avses i 44 § 2 mom. behandlas vid stämman trots att det inte har nämnts i kallelsen, om renägaren fordrar det.

tid, sedan gränserna för renbeteslagets verksamhetsområde har fastställts. Rätt att delta i stämman har alla de renägare vilkas renar sköts inom renbeteslagets område. På stämman tillämpas i övrigt 13—15 §. Den sammankallas likväl av en person som utses av *landskapet Lappland*.

Då ett renbeteslag bildas genom att två eller flera renbeteslag sammanslås, övergår de upphörande renbeteslagens egendom till det renbeteslag som bildas, i den mån den inte fördelas mellan delägarna i de renbeteslag som upphör. Om värdena av egendomsposter som övergår från upphörande renbeteslag är olika stora, beräknat enligt antalet inräknade renar från dessa renbeteslag, ska varje renbeteslag, för vilket det sålunda beräknade värdet av dess egendom blir lägre än värdet av egendomen för det renbeteslag vars egendomsvärde är störst, till det renbeteslag som bildas betala ett belopp som motsvarar skillnaden mellan värdena av dessa egendomsposter, såvida inte något annat avtalas vid stämman.

Vad som föreskrivs i 2 mom. iakttas i tillämpliga delar även i fråga om ett sådant bildande av renbeteslag vid vilket en del av något annat renbeteslag införlivas med det renbeteslag som bildas.

14 §

Sammankallande av ett renbeteslags stämma

Ett renbeteslags stämma sammankallas av renbeteslagets styrelse genom en annons som ska publiceras i en inom renbeteslagets område spridd dagstidning minst sju dagar före stämman. Dessutom ska styrelsen sammankalla stämman, då delägare i renbeteslaget som äger minst tio procent av de inräknade renar som tillhör renbeteslagets delägare yrkar på detta för avgörande av ett visst ärende. Om stämman inte har sammankallats inom en månad från det yrkandet bevisligen framställdes, får *landskapet Lappland* berättiga den som har framställt yrkandet att sammankalla stämman.

Vid stämman behandlas endast de ärenden som har nämnts i kallelsen. Dock ska ett ärende som avses i 44 § 2 mom. behandlas vid stämman trots att det inte har nämnts i kallelsen, om renägaren fordrar det.

28 §

Utförandet av renskiljningar

Ett renbeteslag skall årligen hålla ett behövligt antal renskiljningar vid vilka de renar som avses bli slaktade (slaktrenar) skiljs från livrenarna. Vid skiljningarna fastställs dessutom det antal renar som skall slaktas och antalet livrenar som har varit med i skiljningen förses med märken som utvisar detta (*räkningsmärke*).

Om det något år skulle vålla ett renbeteslag oskäligt men att hålla renskiljningar på grund av att laven frusit eller av någon annan viktig orsak, kan Regionförvaltningsverket i Lappland befria renbeteslaget från skyldigheten att hålla renskiljning. Renarnas antal ska då anses vara detsamma som under det föregående året.

Försummar ett renbeteslag att hålla behövliga renskiljningar, kan Regionförvaltningsverket i Lappland på ansökan berättiga något annat renbeteslag att utföra sådana på det försumliga renbeteslagets bekostnad.

Om renskiljning skall delägarna i renbeteslaget, grannrenbeteslagen och Renbeteslagsföreningen underrättas i tillräckligt god tid på förhand.

28 §

Utförandet av renskiljningar

Ett renbeteslag ska årligen hålla ett behövligt antal renskiljningar vid vilka de renar som avses bli slaktade (**slaktrenar**) skiljs från livrenarna. Vid skiljningarna fastställs dessutom det antal renar som ska slaktas och antalet livrenar som har varit med i skiljningen förses med märken som utvisar detta (*räkningsmärke*).

Om det något år skulle vålla ett renbeteslag oskäligt men att hålla renskiljningar på grund av att laven frusit eller av någon annan viktig orsak, kan *landskapet Lappland* befria renbeteslaget från skyldigheten att hålla renskiljning. Renarnas antal ska då anses vara detsamma som under det föregående året.

Försummar ett renbeteslag att hålla behövliga renskiljningar, kan *landskapet Lappland* på ansökan berättiga något annat renbeteslag att utföra sådana på det försumliga renbeteslagets bekostnad.

Delägarna i renbeteslaget, grannrenbeteslagen och Renbeteslagsföreningen ska underrättas om renskiljning i tillräckligt god tid på förhand.

36 §

Värderingsnämnden

En värderingsnämnd har till uppgift att avgöra de ärenden som hör till den enligt 32 § 1 mom., 34 § 3 mom. och 43 § 4 mom. Värderingsnämnden består av en ordförande och två andra medlemmar. Ordföranden är en person som närings-, trafik- och miljöcentralen har förordnat. Innan ordföranden förordnas ska närings-, trafik- och miljöcentralen höra renbeteslaget och lantbruksproducenternas förening. Av de övriga medlemmarna ska en företräda de lokala lantbruksproducenterna och en det renbeteslag som det aktuella ärendet gäller.

Inom varje renbeteslag skall finnas ett behövligt antal av renbeteslaget valda värde-

36 §

Värderingsnämnden

En värderingsnämnd har till uppgift att avgöra de ärenden som hör till den enligt 32 § 1 mom., 34 § 3 mom. och 43 § 4 mom. Värderingsnämnden består av en ordförande och två andra medlemmar. Ordföranden utses av *landskapet*. Innan ordföranden förordnas ska *landskapet* höra renbeteslaget och lantbruksproducenternas förening. Av de övriga medlemmarna ska en företräda de lokala lantbruksproducenterna och en det renbeteslag som det aktuella ärendet gäller.

Inom varje renbeteslag ska det finnas ett behövligt antal av renbeteslaget valda värde-

ringsmän. I varje inom renskötseområdet belägen kommun som avses i 35 § 1 mom. skall finnas ett behövligt antal värderingsmän som företräder lantbruksproducenterna och om valet av vilka stadgas närmare genom förordning.

Den som önskar få ett ärende behandlat i värderingsnämnden skall till ordföranden och motparten anmäla detta och samtidigt uppge den värderingsman som han har utsett till medlem av nämnden. Motparten skall så snart som möjligt efter att anmälan har kommit in meddela vilken värderingsman han har utsett till andra medlem. Lämna han inte ett sådant meddelande inom tre dagar, skall länsmanen förordna en värderingsman på hans vägnar.

38 §

Arvode till medlemmarna i värderingsnämnden och deras ansvar

En värderingsman som har varit medlem i en värderingsnämnd har rätt att få arvode för detta uppdrag och ersättning för sina reskostnader enligt de grunder som fastställs av Regionförvaltningsverket i Lappland. Nämnden ska i sitt beslut bestämma om parternas skyldighet att ersätta kostnaderna.

Medlemmarna i värderingsnämnden handlar under tjänsteansvar.

39 a §

Uppförande av skyddsgärde vid riksgränsen

Avtal om nyttjanderätt som behövs för att uppföra ett skyddsgärde vid riksgränsen ska i första hand ingås med markägaren. Om inget avtal kan nås, ska ett ärende som gäller nyttjanderätt behandlas genom inlösningsförrättning på det sätt som föreskrivs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). Förrättningskostnaderna för en inlösningsförrättning betalas av finska staten.

I fråga om förutsättningarna för stiftande av nyttjanderätt tillämpas vad som i 156 § 1 mom. i fastighetsbildningslagen (554/1995) föreskrivs om stiftande av servitut. Om Finland har ingått ett bindande avtal med en främmande stat om skyddsgärden som uppförs med hänvisning till allmänintresset, ska

ringsmän samt i varje inom renskötseområdet belägen kommun som avses i 35 § 1 mom. ska det finnas ett behövligt antal värderingsmän som företräder lantbruksproducenterna och som väljas på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Den som önskar få ett ärende behandlat i värderingsnämnden ska till ordföranden och motparten anmäla detta och samtidigt uppge den värderingsman som han har utsett till medlem av nämnden. Motparten ska så snart som möjligt efter att anmälan har kommit in meddela vilken värderingsman han har utsett till andra medlem. Lämna han inte ett sådant meddelande inom tre dagar, ska *polischefen* förordna en värderingsman på hans vägnar.

38 §

Arvode till medlemmarna i värderingsnämnden och deras ansvar

En värderingsman som har varit medlem i en värderingsnämnd har rätt att få arvode för detta uppdrag och ersättning för sina reskostnader enligt de grunder som fastställs av *landskapet Lappland*. Nämnden ska i sitt beslut bestämma om parternas skyldighet att ersätta kostnaderna.

Medlemmarna i värderingsnämnden handlar under tjänsteansvar.

39 a §

Uppförande av skyddsgärde vid riksgränsen

Avtal om nyttjanderätt som behövs för att uppföra ett skyddsgärde vid riksgränsen ska i första hand ingås med markägaren. Om inget avtal kan nås, ska ett ärende som gäller nyttjanderätt behandlas genom inlösningsförrättning på det sätt som föreskrivs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). Förrättningskostnaderna för en inlösningsförrättning betalas av finska staten.

I fråga om förutsättningarna för stiftande av nyttjanderätt tillämpas vad som i 156 § 1 mom. i fastighetsbildningslagen (554/1995) föreskrivs om stiftande av servitut. Om Finland har ingått ett bindande avtal med en främmande stat om skyddsgärden som uppförs med hänvisning till allmänintresset, ska

avtalet iakttas när läget för nyttjanderätten bestäms. Nyttjanderätt som stiftats för skyddsgården ska antecknas i fastighetsdatasystemet både när den stiftats på statens område och när den stiftats på privata område.

Skyddsgården som har byggts vid riksgården tillhör finska staten, som svarar för deras uppförande och underhåll. Anslag för detta beviljas av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland. Statens representant har med stöd av nyttjanderätten rätt att röra sig på området i fråga för att uppföra och underhålla skyddsgården.

48 §

Finansiering av Renbeteslagsföreningens verksamhet

I statsbudgeten ska årligen anvisas ett anslag som Renbeteslagsföreningen förfogar över för fullgörandet av sina uppgifter enligt denna lag. Anslaget beviljas av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland.

52 §

Tillsyn

Regionförvaltningsverket i Lappland utövar tillsyn över att denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den blir iakttagna och verkställda.

Underlåter ett renbeteslag uppsåtligen att iaktta bestämmelser eller föreskrifter som angår dess verksamhet, ska Regionförvaltningsverket i Lappland vid vite eller vid äventyr att det försummade arbetet utförs på renbeteslagets bekostnad bestämma att det som har gjorts eller underlåtit orättmätigt ska rättas till.

avtalet iakttas när läget för nyttjanderätten bestäms. Nyttjanderätt som stiftats för skyddsgården ska antecknas i fastighetsdatasystemet både när den stiftats på statens område och när den stiftats på enskilt område.

Skyddsgården som har byggts vid riksgården tillhör finska staten, som svarar för deras uppförande och underhåll. Anslag för detta beviljas av *landskapet Lappland*. Statens representant har med stöd av nyttjanderätten rätt att röra sig på området i fråga för att uppföra och underhålla skyddsgården.

48 §

Finansiering av Renbeteslagsföreningens verksamhet

I statsbudgeten ska årligen anvisas ett anslag som Renbeteslagsföreningen förfogar över för fullgörandet av sina uppgifter enligt denna lag. Anslaget beviljas av *landskapet Lappland*. På förfarandet tillämpas vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001).

52 §

Tillsyn

Landskapet Lappland utövar tillsyn över att denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den blir iakttagna och verkställda.

Underlåter ett renbeteslag uppsåtligen att iaktta bestämmelser eller föreskrifter som angår dess verksamhet, ska *landskapet Lappland* vid vite eller vid äventyr att det försummade arbetet utförs på renbeteslagets bekostnad bestämma att det som har gjorts eller underlåtit orättmätigt ska rättas till.

52 a §

Avgifter som tas ut för landskapets beslut

För beslut som landskapet fattar på ansökan i ärenden som gäller annat än beviljande av anslag tar landskapet ut en avgift av aktören enligt den taxa landskapet godkännt.

52 b §

Sökande av ändring

Ändring i beslut som fattats av landskapet med stöd av denna lag får sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i beslut som gäller fastställande av gränser för renbeteslagens verksamhetsområden, utnämning av ordförande för värderingsnämnden, grunderna för nämndemedlemmarnas arvoden och ersättningar eller landskapets avgifter ska däremot sökas på det sätt som anges i 17 kap. i landskapslagen (/).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

87.

Lag

om ändring av 23 och 88 § i jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen (615/1993) 23 och 88 §, av dem 23 § sådan den lyder i lag 1469/2009 och 88 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1469/2009 och 159/2011, som följer:

Gällande lydelse

23 §

Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet

Om det med hänsyn till den allmänna säkerheten är särskilt viktigt eller med stöd av 3 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) är nödvändigt för att förebygga spridningen av djursjukdomar som med lätthet sprider sig, kan regionförvaltningsverket för viss tid inom ett bestämt område förbjuda jakt eller begränsa den. Innan beslutet om förbud eller begränsning fattas ska jakträttshavaren och markägaren höras. Parterna behöver dock inte höras, om syftet med förbudet eller begränsningen är att förebygga spridningen av djursjukdomar som med lätthet sprider sig.

Regionförvaltningsverket ska upphäva förbud eller begränsningar som nämns i 1 mom. innan den utsatta tiden har löpt ut, om det inte längre finns behov av förbud eller begränsningar.

De uppgifter som enligt 1 och 2 mom. ankommer på regionförvaltningsverket sköts i Finlands ekonomiska zon av det regionförvaltningsverk vid vars verksamhetsområde den ifrågavarande delen av den ekonomiska zonen är belägen. Förutom gränsen mot verksamhetsområdet för Statens ämbetsverk på Åland anses gränsen mellan regionförvaltningsverkens verksamhetsområden fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

88 §

Föreslagen lydelse

23 §

Begränsning av jakt med hänsyn till allmän säkerhet

Om det med hänsyn till den allmänna säkerheten är särskilt viktigt eller om det är nödvändigt för att förebygga spridningen av djursjukdomar som lätt sprider sig enligt 5 § i lagen om djursjukdomar (441/2013), kan landskapet för viss tid inom ett bestämt område förbjuda jakt eller begränsa den. Innan beslutet om förbud eller begränsning fattas ska jakträttshavaren och markägaren höras. Parterna behöver dock inte höras, om syftet med förbudet eller begränsningen är att förebygga spridningen av djursjukdomar som med lätthet sprider sig.

Landskapet ska upphäva förbud eller begränsningar som nämns i 1 mom. innan den utsatta tiden har löpt ut, om det inte längre finns behov av förbud eller begränsningar.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. sköts i Finlands ekonomiska zon av landskapet Egentliga Finland.

88 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna samt de jaktövervakare som avses i viltförvaltningslagen ska inom sina verksamhetsområden övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om jakt följs.

På områden som ägs av staten utövas tillsynen över efterlevnaden av lagen av de tjänstemän som enligt gällande stadganden och bestämmelser skall sköta övervakningen.

Markägaren och jakträttshavaren har rätt att övervaka efterlevnaden av denna lag på sitt område.

Åsidosätts en skyldighet som grundar sig på denna lag eller på bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan regionförvaltningsverket med anledning av en anmälan av en tillsynsmyndighet eller sammanslutning som avses i denna lag eller på ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller ålägga den försumlige att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad.

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna samt de jaktövervakare som avses i viltförvaltningslagen ska inom sina verksamhetsområden övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om jakt följs.

På områden som ägs av staten utövas tillsynen över efterlevnaden av lagen av de tjänstemän som enligt gällande stadganden och bestämmelser ska sköta övervakningen.

Markägaren och jakträttshavaren har rätt att övervaka efterlevnaden av denna lag på sitt område.

Åsidosätts en skyldighet som grundar sig på denna lag eller på bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* med anledning av en anmälan av en tillsynsmyndighet eller sammanslutning som avses i denna lag eller på ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller ålägga den försumlige att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

88.

Lag

om ändring av lagen om plantmaterial

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om plantmaterial (1205/1994) 3 § 4 mom., 7 a och 12 §, 15 § 1 mom. och 16 §,
sådana de lyder, 3 § 4 mom. samt 7 a och 12 § i lag 1472/2009, 15 § 1 mom. i lag 727/2000 och 16 § i lag 94/2014 som följer:

Gällande lydelse

3 §

Godkännande och registrering av leverantörer av plantmaterial

Ansökan om godkännande och registrering riktas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen. Beslut om godkännande och registrering fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om det ansökningsförfarande som gäller godkännande och registrering.

7 a §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket, som vid tillsynen kan anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Föreslagen lydelse

3 §

Godkännande och registrering av leverantörer av plantmaterial

Godkännande och registrering söks hos Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om det ansökningsförfarande som gäller godkännande och registrering.

7 a §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för organiseringen av tillsynen svarar *på riksnivå Livsmedelssäkerhetsverket och på regional nivå landskapet.*

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

12 §

Avförande ur registret

Om det vid en inspektion konstateras att en leverantör av plantmaterial inte iakttar denna lag eller de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska närings-, trafik- och miljöcentralen ge leverantören en anmärkning och vid behov sätta ut en tid inom vilken de i verksamheten noterade felen ska korrigeras.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ur registret avföra en leverantör av plantmaterial som trots anmärkning inte korrigerar de fel som noterats i verksamheten.

Den som avförts ur registret ska omedelbart utan skild ansökan på nytt införas i registret, då orsaken till avregistreringen avlägsnats.

15 §

Avgifter, arvoden och ersättningar

För prestationer enligt denna lag kan avgifter tas ut till staten enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

12 §

Avförande ur registret

Om det vid en inspektion konstateras att en leverantör av plantmaterial inte iakttar denna lag eller de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska tillsynsmyndigheten ge leverantören en anmärkning och vid behov sätta ut en tid inom vilken de i verksamheten noterade felen ska korrigeras.

Livsmedelssäkerhetsverket ska ur registret avföra en leverantör av plantmaterial som trots anmärkning inte korrigerar de fel som noterats i verksamheten.

Den som avförts ur registret ska omedelbart utan särskild ansökan på nytt införas i registret, då orsaken till avregistreringen avlägsnats.

15 §

Avgifter, arvoden och ersättningar

För prestationer enligt denna lag kan avgifter tas ut till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). *För inspektioner som landskapet utför med stöd av denna lag och som gäller import, förutsättningar för registrering samt certifierad produktion tar landskapet ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt.*

16 §

Ändringssökande

Omprövning av beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen enligt 3 § får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen begäras hos den myndighet som fattat beslutet.

Ändring i andra förvaltningsbeslut enligt denna lag och i beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

16 §

Ändringssökande

Omprövning av beslut av *Livsmedelssäkerhetsverket* enligt 3 § får begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen.

Ändring i andra förvaltningsbeslut enligt denna lag och i beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Vid ansökan om ändring i beslut omtaxan för landskapets avgifter till-*

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till antingen på grund av områdets läge eller näringsutövarens hemort. Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket besvär över ett ärende enligt 1 mom. har avgjorts får dock sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett beslut enligt 10 § 1 och 2 mom. ska iaktas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

lämpas dock vad som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till antingen på grund av områdets läge eller näringsutövarens hemort. Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket besvär över ett ärende enligt 1 mom. har avgjorts får dock sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett beslut enligt 10 § 1 och 2 mom. ska iaktas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

89.

Lag

om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994) 2 § 1 mom. 6 punkten, sådan de lyder i lag 1326/1999, samt
ändras 21 a och 30 a §, 34 § 1 och 2 mom., 36 §, 37 § 3 mom. och 40 § 5 mom., sådana de lyder, 21 a § i lagarna 1389/2004 och 1473/2009, 30 a § i lagarna 593/2002 och 1473/2009, 34 § 1 och 2 mom., 36 § och 40 § 5 mom. i lag 1473/2009 och 37 § 3 mom. i lag 699/2016 som följer:

Gällande lydelse

21 a §

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. Avgörandet ska delges närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet. Avgörandet ska dessutom delges Renbeteslagsföreningen om avträdaren har bedrivit renhushållning.

I samband med givandet av beslutet om att avträdelsestöd börjar betalas skall pensionsanstalten för uppfyllande av förbindelserna också tillställa förvärvare som avses i 9 och 10 § uppgift om hur länge avträdelsestöd kommer att betalas till avträdaren. Om betalningen av avträdelsestödet varaktigt upphör tidigare än vad som meddelats, skall pensionsanstalten likaså meddela förvärvaren detta.

I det fall att ansökan avslås efter det att avträdelsen har skett på det sätt som nämns i 15 §, skall en förvärvare som avgett förbindelse enligt 9 eller 10 § efter att beslutet vunnit laga kraft meddelas att förbindelsen inte är bindande för förvärvaren.

30 a §

Föreslagen lydelse

21 a §

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. *Landskapet* ska informeras om beslutet. Avgörandet ska dessutom delges Renbeteslagsföreningen om avträdaren har bedrivit renhushållning.

I samband med givandet av beslutet om att avträdelsestöd börjar betalas ska pensionsanstalten för uppfyllande av förbindelserna också tillställa förvärvare som avses i 9 och 10 § uppgift om hur länge avträdelsestöd kommer att betalas till avträdaren. Om betalningen av avträdelsestödet varaktigt upphör tidigare än vad som meddelats, ska pensionsanstalten också meddela förvärvaren detta.

I det fall att ansökan avslås efter det att avträdelsen har skett på det sätt som nämns i 15 §, ska en förvärvare som avgett förbindelse enligt 9 eller 10 § efter att beslutet vunnit laga kraft meddelas att förbindelsen inte är bindande för förvärvaren.

30 a §

Den som får avträdelsestöd är skyldig att underrätta pensionsanstalten om sådana förändringar som inverkar på hans eller hennes rätt att få avträdelsestöd eller på beloppet av det avträdelsestöd han eller hon erhåller.

Pensionsanstalten, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen eller kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan vid behov av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för avträdelsestöd. Om stödtagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att utbetalningen av avträdelsestödet avbryts tills utredningen har lämnats.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de förändringar enligt 1 mom. som den som får avträdelsestöd är skyldig att lämna upplysningar om.

34 §

För verkställigheten av denna lag svarar kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet, Renbeteslagsföreningen och pensionsanstalten.

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Den som får avträdelsestöd är skyldig att underrätta pensionsanstalten om sådana förändringar som inverkar på hans eller hennes rätt att få avträdelsestöd eller på beloppet av det avträdelsestöd han eller hon erhåller.

Pensionsanstalten, Landsbygdsverket *eller landskapet* kan vid behov av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för avträdelsestöd. Om stödtagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att utbetalningen av avträdelsestödet avbryts tills utredningen har lämnats.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de förändringar enligt 1 mom. som den som får avträdelsestöd är skyldig att lämna upplysningar om.

34 §

För verkställigheten av denna lag svarar *landskapen*, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet, Renbeteslagsföreningen och pensionsanstalten.

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag hör till *landskapet*.

36 §

Kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket samt jord- och skogsbruksministeriet ska vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av avträdelsestöd inte bedriver jordbruk och att såväl avträdaaren som förvärvaren iakttar förbindelserna enligt denna lag.

För övervakningen har de i 1 mom. avsedda myndigheterna rätt att bekanta sig med den lägenhet som är föremål för avträdelserna och rätt att få utredning av avträdaaren och förvärvaren om hur villkoren i denna lag uppfyllts.

36 §

Landskapen, Landsbygdsverket samt jord- och skogsbruksministeriet ska vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av avträdelsestöd inte bedriver jordbruk och att såväl avträdaaren som förvärvaren iakttar förbindelserna enligt denna lag.

För övervakningen har de i 1 mom. avsedda myndigheterna rätt att bekanta sig med den lägenhet som är föremål för avträdelserna och rätt att få utredning av avträdaaren och förvärvaren om hur villkoren i denna lag uppfyllts.

37 §

I ett utlåtande som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralen eller Renbeteslagsföreningen har gett med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

37 §

I ett utlåtande som *landskapet* eller Renbeteslagsföreningen har gett med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

40 §

Pensionsanstalten är skyldig att lämna jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen behövliga upplysningar för uppgifterna enligt 36 § 1 mom. samt för övervakning av stödsystemet för beskogning av åker enligt lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994).

40 §

Pensionsanstalten är skyldig att lämna jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapet* behövliga upplysningar för uppgifterna enligt 36 § 1 mom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

90.

Lag

om ändring av skoltlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skoltlagen (253/1995) 12 och 35 § sådana de lyder i lag 1474/2009, och
ändras 11, 13 b, 18, 19, 21, 22, 26-29, 31, 36-38, 55, 55a, 56, 63, 64 och 65 a §, av dem 11 § sådan den lyder i lag 568/2014, 13b, 18, 55a och 64 § sådana de lyder i lag 1677/2015, 19 § sådan den lyder i lagarna 1474 och 1677/2015, 21, 27-29, 31, 36-38, 55 och 65 a § sådana de lyder i lag 1474/2009, samt 63 § sådan den lyder i lag 83/2014, som följer:

Gällande lydelse

11 §

Utplantering av fisk

Med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel kan anskaffas fiskyngel för utplantering i vattendragen inom skoltområdet och även vidtas andra åtgärder i anslutning till vården av fiskevattnen.

Beslut om de åtgärder som avses i 1 mom. fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen som kan ge i uppdrag åt Forsstyrelsen, Naturresursinstitutet eller ett samfällt vattenområdets delägarlag att vidta åtgärder.

12 §

Vissa vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten

Staten kan vid behov utföra eller låta utföra vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten som behövs för skoltars lägenheter. Närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut om saken.

Närings-, trafik- och miljöcentralen sköter underhållet av en väg som byggts enligt 1 mom. till dess att vägen har överlåtits såsom enskild väg eller för att användas som allmän väg.

13 b §

1260

Förslagen lydelse

11 §

Utplantering av fisk

Med gårdsbrukets utvecklingsfonds medel kan anskaffas fiskyngel för utplantering i vattendragen inom skoltområdet och även vidtas andra åtgärder i anslutning till vården av fiskevattnen.

Beslut om de åtgärder som avses i 1 mom. fattas av *en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland* som kan ge i uppdrag åt Forststyrelsen, Naturresursinstitutet eller ett samfällt vattenområdes delägarlag att vidta åtgärder.

(upphävs)

13 b §

Förutsättningar för beviljande av lån

Lån kan beviljas inom ramen för beviljningsfullmakten i den dispositionsplan som gårdsbrukets utvecklings-fond årligen fastställer. Maximibeloppet av lånet bestäms av närings-, trafik- och miljöcentralen.

18 §

Ansökan om, beviljande och betalning av stöd, statsborgen och lån

Bidrag, *statligt lån*, räntestöd och statsborgen samt stöd som ingår i statsborgen beviljas på ansökan av Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral.

På ansökan om beviljande av stöd tillämpas 47—52 §, 53 § 2 och 3 mom. samt 54 och 55 § i lagen om strukturstöd för renhushållning. Genom beslut som gäller statligt lån, räntestöd eller statsborgen godkänns beloppet av och villkoren för ett statligt lån eller ett räntestödslån eller ett lån som omfattas av statsborgen liksom även beloppet av och villkoren för statsborgen. Om beslutet om statligt lån, räntestöd eller statsborgen ändras till följd av överklagande, krävs kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

På ansökan om utbetalning av bidrag tillämpas 57 och 58 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

På undertecknande av statligt lån, ansökan om lyftande av lån och utbetalningen av lån tillämpas 59 och 60 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 62 § 1 mom., 63 § och 72 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

På ansökan om räntestöd och stöd som ingår i statsborgen och på utbetalning av räntestöd tillämpas 59 och 60 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 64 och 65 §, 66 § 3 och 4 mom. samt 71 och 72 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

19 §

Förutsättningar för beviljande av lån

Lån kan beviljas inom ramen för beviljningsfullmakten i den dispositionsplan som gårdsbrukets utvecklingsfond årligen fastställer. *Det maximala lånebeloppet fastställs av en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland.*

18 §

Ansökan om, beviljande och betalning av stöd, statsborgen och lån

Bidrag, räntestöd och statsborgen samt stöd som ingår i statsborgen beviljas på ansökan av en tjänsteinnehavare i landskapet Lappland. Statskontoret kan bevilja statslån när landskapet Lappland har fattat beslut om statslånet och ett eventuellt bidrag.

På ansökan om beviljande av stöd tillämpas 47—52 §, 53 § 2 och 3 mom. samt 54 och 55 § i lagen om strukturstöd för renhushållning. Genom ett beslut *som avses i 1 mom. av landskapet Lappland* som gäller statligt lån, räntestöd eller statsborgen godkänns maximibeloppet av och villkoren för ett statligt lån eller ett räntestödslån eller ett lån som omfattas av statsborgen *liksom även beloppet av och villkoren för statsborgen*. Om beslutet om statligt lån, räntestöd eller statsborgen ändras till följd av överklagande, krävs kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

På ansökan om utbetalning av bidrag tillämpas 57 och 58 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

På undertecknande av statligt lån, ansökan om lyftande av lån och utbetalningen av lån tillämpas 59 och 60 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 62 § 1 mom., 63 § och 72 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

På ansökan om räntestöd och stöd som ingår i statsborgen och på utbetalning av räntestöd tillämpas 59 och 60 §, 61 § 1, 2 och 4 mom., 64 och 65 §, 66 § 3 och 4 mom. samt 71 och 72 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

19 §

Styrningen av byggandet och inspektioner

Sådana bestämmelser om byggande som stöds enligt denna lag som är noggrannare än denna lag och en med stöd av den utfärdad förordning av statsrådet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

För att övervaka användningen av bidrag och lån som beviljats för byggande och för att konstatera att förutsättningar finns för utbetalning ska i beslutet om bygglov fastställda inspektioner verkställas på byggplatsen. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan då den beviljar stöd bestämma att även andra inspektioner som den anser behövliga ska verkställas. Inspektionerna utförs på byggarens bekostnad av kommunens byggnadsinspektör eller någon som nämns i beslutet om bygglov. Om bygglov inte behövs, får inspektionen även utföras av någon annan behörig person som närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner.

21 §

Förfarande vid köp och överföring

Närings-, trafik- och miljöcentralen får köpa lägenheter, lägenhetsdelar, rättigheter och andelar för ändamål som avses i denna lag. Köpeskillingen får inte överstiga gängse pris.

För ändamål som avses i denna lag kan närings-, trafik- och miljöcentralen även använda mark som för ändamål som avses i lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), naturnäringslagen, renhushållningslagen och landsbygdsnäringslagen (1295/1990) har förvärvats på något annat sätt än med stöd av lagen om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (391/1978).

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att byta mark i dess besittning mot mark som ägs av någon annan eller som något annat statligt ämbetsverk besitter. Om de områden som byts till sitt värde inte motsvarar varandra, betalas skillnaden i pengar.

Forststyrelsen överför, sedan närings-, trafik- och miljöcentralen gjort framställning därom, från staten tillhörig mark, som är i dess besittning, områden som behövs för än-

Styrning av byggande och inspektioner

Sådana bestämmelser om byggande som stöds enligt denna lag som är noggrannare än denna lag och en med stöd av den utfärdad förordning av statsrådets får genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

För att övervaka användningen av bidrag och lån som beviljats för byggande och för att konstatera att förutsättningar finns för utbetalning ska i beslutet om bygglov fastställda inspektioner verkställas på byggplatsen. *En tjänsteinnehavare i landskapet Lappland kan då stöd beviljas* bestämma att även andra inspektioner som det anser behövliga ska verkställas. Inspektionerna utförs på byggarens bekostnad av kommunens byggnadsinspektör eller någon som nämns i beslutet om bygglov. Om bygglov inte behövs, får inspektionen även utföras av någon annan behörig person som tjänsteinnehavaren i landskapet Lappland godkänner.

21 §

Förfarande vid köp och överföring

Landsbygdsverket får på framställning av landskapet Lappland köpa lägenheter, lägenhetsdelar, rättigheter och andelar för ändamål som avses i denna lag. Köpeskillingen får inte överstiga gängse pris.

För ändamål som avses i denna lag kan *Landsbygdsverket* även använda mark som för ändamål som avses i lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), naturnäringslagen, renhushållningslagen och landsbygdsnäringslagen (1295/1990) har förvärvats på något annat sätt än med stöd av lagen om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (391/1978).

Landsbygdsverket har rätt att byta mark i dess besittning mot mark som ägs av någon annan eller som något annat statligt ämbetsverk besitter. Om de områden som byts till sitt värde inte motsvarar varandra, betalas skillnaden i pengar.

Forststyrelsen överför, sedan *Landsbygdsverket* gjort en framställning och landskapet Lappland gett ett utlåtande därom, från staten

damål som avses i denna lag i närings-, trafik- och miljöcentralens besittning. Mark som är i Forststyrelsens besittning kan även på förhand överföras i närings-, trafik- och miljöcentralens besittning, främst för bildande av lägenheter som lämpar sig för boende. Är Forststyrelsen och närings-, trafik- och miljöcentralen inte eniga om det område som ska överföras, ska ärendet hänskjutas till jord- och skogsbruksministeriet för avgörande.

tillhörig mark, som är i dess besittning, områden som behövs för ändamål som avses i denna lag i *Landsbygdsverkets* besittning. Mark som är i Forststyrelsens besittning kan även på förhand överföras i Landsbygdsverkets besittning, främst för bildande av lägenheter som lämpar sig för boende. Är Forststyrelsen och *Landsbygdsverket* inte eniga om det område som ska överföras, ska ärendet hänskjutas till jord- och skogsbruksministeriet för avgörande.

22 §

Inlösen av mark vid exekutiv auktion

En lägenhet eller annan fastighet som en skolt äger inom skoltområdet eller en del därav som har inlösts till staten vid exekutiv auktion kan, *utan hinder av 7 § lagen om inlösen till staten av fastigheter*, som skola säljas på exekutiv auktion, användas för ändamål enligt denna lag samt härvid tilldelas den skolt som ägt den tidigare eller dennes make eller makarnas eller någondera makens i 2 kap. ärvdabalken nämnda släktingar, adoptivbarn eller en sådan persons make, även om de förutsättningar som stadgas ovan i 5 § inte föreligger. *Vid användningen av en inlöst lägenhet kan i tillämpliga delar iakttas 7 § 4 mom. lagen om inlösen till staten av fastigheter, som skola säljas på exekutiv auktion.* En inlöst lägenhet kan även tilldelas två eller flera sådana personer som avses ovan i denna paragraf gemensamt.

22 §

Inlösen av mark vid exekutiv auktion

En lägenhet eller annan fastighet som en skolt äger inom skoltområdet eller en del därav som har inlösts till staten vid exekutiv auktion kan användas för ändamål enligt denna lag samt härvid tilldelas den skolt som ägt den tidigare eller dennes make eller makarnas eller någondera makens i 2 kap. ärvdabalken nämnda släktingar, adoptivbarn eller en sådan persons make, även om de förutsättningar som anges ovan i 5 § inte föreligger. En inlöst lägenhet kan även tilldelas två eller flera sådana personer som avses ovan i denna paragraf gemensamt.

26 §

Användning av mark för andra ändamål

Behövs förvärvad egendom inte för de ändamål som avses i denna lag, kan den användas för ändamål som avses i naturnäringslagen, landsbygdsnäringslagen eller renhus-hållningslagen eller för andra ändamål, med iakttagande av lagen om rätt att överlåta och upplåta statens jordegendom och inkomstgivande rättigheter (687/78).

26 §

Användning av mark för andra ändamål

Behövs förvärvad egendom inte för de ändamål som avses i denna lag, kan den användas för ändamål som avses i naturnäringslagen, landsbygdsnäringslagen eller renhus-hållningslagen eller för andra ändamål, med iakttagande av lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

27 §

27 §

Markanvändningsplan

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska göra upp en särskild plan för användningen av förvärvad eller på annat sätt erhållen mark, om det inte samtidigt är fråga om bildande av endast en eller ett par i 24 § avsedda lägenheter eller områden eller om egendom som avses i 25 §.

När egendom används för andra ändamål än de som avses i denna lag och närings-, trafik- och miljöcentralen inte enligt vad som föreskrivs särskilt har rätt att överlåta statens jordegendom, ska ärendet till denna del överföras för behandling vid jord- och skogsbruksministeriet.

I fråga om planens innehåll samt om uppgörande av planen och det förfarande som därvid ska iaktas föreskrivs genom förordning av statsrådet.

28 §

Ansökan om mark

Ansökan om mark ska göras skriftligen hos närings-, trafik- och miljöcentralen. Över ansökan ska inhämtas den kommunala landsbygdsnäringsmyndighetens utlåtande samt vid behov även utlåtande av den av skoltarnas byastämmor som saken gäller.

29 §

Försäljningsbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om försäljning av en lägenhet, ett område eller en annan förmån till en sökande samt om betalnings- och andra överlåtelsevillkor.

Som försäljningspriset för en lägenhet, ett område eller en annan förmån fastställs det gängse priset för egendomen, då den används för sitt ändamål.

31 §

Lantmäteriförrättningar

En vid närings-, trafik- och miljöcentralen anställd lantmäteriingenjör eller, på förord-

Markanvändningsplan

Landsbygdsverket ska efter att ha hört landskapet Lappland göra upp en särskild plan för användningen av förvärvad eller på annat sätt erhållen mark, om det inte samtidigt är fråga om bildande av endast en eller ett par i 24 § avsedda lägenheter eller områden eller om egendom som avses i 25 §.

När egendom används för andra ändamål än de som avses i denna lag och *Landsbygdsverket* inte enligt vad som föreskrivs särskilt har rätt att överlåta statens jordegendom, ska ärendet till denna del överföras för behandling vid jord- och skogsbruksministeriet.

I fråga om planens innehåll samt om uppgörande av planen och det förfarande som därvid ska iaktas föreskrivs genom förordning av statsrådet.

28 §

Ansökan om mark

Ansökan om mark ska göras skriftligen hos *Landsbygdsverket*. Över ansökan ska inhämtas *landskapet Lapplands* utlåtande samt vid behov även utlåtande av den av skoltarnas byastämmor som saken gäller.

29 §

Försäljningsbeslut

Landsbygdsverket beslutar om försäljning av en lägenhet, ett område eller en annan förmån till en sökande samt om betalnings- och andra överlåtelsevillkor.

Som försäljningspriset för en lägenhet, ett område eller en annan förmån fastställs det gängse priset för egendom, då den används för sitt ändamål.

31 §

Lantmäteriförrättningar

Landsbygdsverket kan sköta inledandet av lantmäteriförrättningar enligt denna lag.

nande av denne, en lantmäteritekniker kan verkställa en lantmåteriförrättning som hänför sig till verkställigheten av denna lag, så som föreskrivs i fastighetsbildningslagen (554/1995). Närings-, trafik- och miljöcentralen kan även sköta anhängiggörandet av lantmåteriförrättningar enligt denna lag.

Förrättningskostnaderna för de lantmåteriförrättningar som hänför sig till verkställigheten av denna lag betalas av statens medel.

Förrättningskostnaderna för de lantmåteriförrättningar som hänför sig till verkställigheten av denna lag betalas av statens medel.

35 §

(upphävs)

Vägbyggnads- samt vatten- och avlopps- arbeten

Om staten har utfört eller låtit utföra vägbyggnads- samt vatten- och avloppsarbeten för lägenheter som avses i denna lag, uppbärs hos lägenhetsägaren det belopp av kostnaderna för arbetet varmed lägenhetens värde, då lägenheten används för sitt ändamål, kan anses ha stigit på grund av arbetena, likväl högst 10 procent av beloppet av de kostnader som hänför sig till lägenheten. Återbetalningstiden för belopp som uppbärs är 10 år och den årliga räntan fyra procent. Beslut om indrivning av kostnaderna fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

I fråga om indrivning av kostnader, betalningslättnader, uppsägning samt andra omständigheter gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om försäljningspris.

36 §

Begränsningar

En rättshandling, genom vilken en lägenhet eller ett område som bildats med stöd av denna lag eller en del därav överläts utan tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen, är ogiltig. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bevilja överlåtelsestillstånd, om förvärvaren är en skolt som är myndig, bor i Enare kommun och inte sedan tidigare äger en fastighet som avses i denna lag, eller om förvärvaren är någon som kan ärva överlåta-

36 §

Begränsningar

En rättshandling, genom vilken en lägenhet eller ett område som bildats med stöd av denna lag eller en del därav överläts utan tillstånd av *landskapet Lappland*, är ogiltig. *Landskapet Lappland* ska bevilja överlåtelsestillstånd, om förvärvaren är en skolt som är myndig, bor i Enare kommun och inte sedan tidigare äger en fastighet som avses i denna lag, eller om förvärvaren är någon som kan ärva överlåtare. För andra personer får över-

ren. För andra personer får överlåtelsestillstånd beviljas endast av särskilda skäl.

De begränsningar som anges ovan i 1 mom. är i kraft 20 år från den dag då köpebrevet för lägenheten eller tillskottsområdet undertecknades. Utan hinder av begränsningarna är inteckning av en skotllägenhet till säkerhet för någon annan rätt än arrenderätt och annan förpantning till säkerhet för återbetalning av skuld samt utmätning och försäljning på exekutiv auktion tillåtna. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, om därtill med beaktande av omständigheterna föreligger särskilda skäl, befria en lägenhet eller del därav från begränsningar enligt denna paragraf. I fråga om införande av begränsningarna i fastighetsregistret samt om meddelanden angående dem föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan till ett beslut om tillstånd och befrielse som avses i denna paragraf foga villkoret att ett lån eller en försäljningsprisfordran som uppkommit med stöd av denna lag omedelbart ska återbetalas helt eller delvis jämte ränta. Har för en lägenhet beviljats bidrag enligt denna lag och har från beviljandet inte förflutit 10 år, kan till beslutet även fogas villkoret att bidraget eller en del av det omedelbart ska återbetalas till staten.

37 §

Tilläggsvillkor

Har inte den som erhållit mark, kredit eller bidrag med stöd av denna lag eller den på vilken ägande- eller besittningsrätten till dennes lägenhet eller en del därav har övergått eller, om de är flera, någon av dem på tre år bott stadigvarande på lägenheten i fråga, kan närings-, trafik- och miljöcentralen bestämma att statens fordran, som belastar lägenheten eller området, statligt lån eller bidrag helt eller delvis ska återbetalas. Det kan dock inte bestämmas att bidrag ska återbetalas om 10 år har förflutit sedan det beviljades.

I köpe- och skuldebrev samt i beslut som gäller beviljande av bidrag ska intas ett villkor enligt 1 mom. I köpe- och skuldebrev kan

låtelsestillstånd beviljas endast av särskilda skäl.

De begränsningar som anges i 1 mom. gäller i 20 år räknat från den dag då köpebrevet om lägenheten eller tillskottsområdet har undertecknats. Utan hinder av begränsningarna är inteckning av en skotllägenhet till säkerhet för någon annan rätt än arrenderätt och annan förpantning till säkerhet för återbetalning av skuld samt utmätning och försäljning på exekutiv auktion tillåtna. *Landskapet Lappland* kan, om därtill med beaktande av omständigheterna föreligger särskilda skäl, befria en lägenhet eller del därav från begränsningar enligt denna paragraf. I fråga om införande av begränsningarna i fastighetsregistret samt om meddelanden angående dem föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Landskapet Lappland kan till ett beslut om tillstånd och befrielse som avses i denna paragraf foga villkoret att ett lån eller en försäljningsprisfordran som uppkommit med stöd av denna lag omedelbart ska återbetalas helt eller delvis jämte ränta. Har för en lägenhet beviljats bidrag enligt denna lag och har från beviljandet inte förflutit 10 år, kan till beslutet även fogas villkoret att bidraget eller en del av det omedelbart ska återbetalas till staten.

37 §

Vissa tilläggsvillkor

Har inte den som erhållit mark, kredit eller bidrag med stöd av denna lag eller den på vilken äganderätten till dennes lägenhet eller en del därav har övergått eller, om de är flera, någon av dem på tre år bott stadigvarande på lägenheten i fråga, kan *Statskontoret* bestämma att statens fordran, som belastar lägenheten eller området, eller statligt lån och en tjänsteinnehavare i *landskapet Lappland* att ett bidrag helt eller delvis ska återbetalas. Det kan dock inte bestämmas att bidrag ska återbetalas om 10 år har förflutit sedan det beviljades. *Tjänsteinnehavaren i landskapet Lappland kan ge ett förhandsbesked om huruvida en åtgärd leder till att ett bidrag återkrävs.*

I köpe- och skuldebrev samt i beslut som gäller beviljande av bidrag ska intas ett villkor enligt 1 mom. I köpe- och skuldebrev kan

beträffande användningen av en lägenhet eller ett område, tryggande av indrivningen av fordran samt användningen av lån tas in även andra villkor, som ska iakttas vid äventyr att det bestäms att fordran sägs upp och att den straffranta om vilken eventuellt har överenskommits i köpe- eller lånevillkoren ska betalas, samt övriga villkor som har ansetts behövliga.

38 §

Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan utöver 36 och 37 § på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis ska återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iaktta en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsökningsväg. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast ska återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet. Om grunden för uppsägningen av ett statligt lån eller en försäljningsprisfordran emellertid är dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan, beslutar Statskontoret om återkrav av det statliga lånet och uppsägning av försäljningsprisfordran.

Statliga lån som avses i 1 mom. och som ska återkrävas får drivas in med stöd av närings-, trafik- och miljöcentralens lagakraftvunna beslut i utsökningsväg i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Förfallna belopp av statliga lån enligt denna lag får drivas in på nämnda sätt utan särskilt beslut.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan ge ett förhandsbesked om huruvida en åtgärd leder till att ett statligt lån eller statens försäljningsprisfordran uppsägs eller att ett bidrag

beträffande användningen av en lägenhet eller ett område, tryggande av indrivningen av fordran samt användningen av lån tas in även andra villkor, som ska iakttas vid äventyr att det bestäms att fordran sägs upp och att den straffranta om vilken eventuellt har överenskommits i köpe- och lånevillkoren ska betalas, samt övriga villkor som har ansetts behövliga.

38 §

Uppsägning av försäljningsprisfordringar och lån

Statskontoret kan utöver 37 § på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att statens försäljningsprisfordran och ett statligt lån enligt denna lag helt eller delvis ska återbetalas i en eller flera poster, om gäldenären vid köp av mark av staten eller i samband med ansökan om lån har lämnat vilseledande uppgifter på någon väsentlig punkt eller annars förfarit svikligt, överlåtit sin fastighet helt eller delvis eller underlåtit att iaktta en i 61 § avsedd plan eller om lägenheten har blivit såld i utsökningsväg. Statskontoret kan på grunder som närmare fastställs genom förordning av statsrådet bestämma att en försäljningsprisfordran eller ett statligt lån genast ska återbetalas även i det fall att gäldenären inte har iakttagit de övriga villkor som har uppställts i köpe- eller skuldebrevet. Statskontoret beslutar också om återkrav av det statliga lånet och uppsägning av försäljningsprisfordran om grunden för uppsägningen av ett statligt lån eller en försäljningsprisfordran är dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan.

De i 1 mom. avsedda statliga lån som ska återkrävas och som till betalning förfallna belopp av statliga lån är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Statskontoret kan ge ett förhandsbesked om huruvida en åtgärd leder till att ett statligt lån eller statens försäljningsprisfordran uppsägs.

återkrävs.

Närmare bestämmelser om förfarandet när ett lån eller en fordran uppsägs utfärdas genom genom förordningen av statsrådet.

55 §

Verkställighetsmyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland, landsbygdsnäringsmyndigheten i Enare kommun samt Forststyrelsen sköter verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I uppgifter som avses i denna lag får, enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, som hjälp anlitas *Regionförvaltningsverket i Lappland* och andra statliga myndigheter.

55 a §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas i fråga om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets och närings-, trafik- och miljöcentralernas rätt att få och lämna ut information bestämmelserna i 109 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

56 §

Hörande

I fråga om ärenden som avses i 44 § 1 mom. I punkten och som är under behandling hos statliga eller kommunala myndigheter skall myndigheterna bereda skoltarnas byastämman och skoltråden tillfälle att avge ett utlåtande i saken. Begäran om utlåtande får sändas till skoltarnas förtroendeman, som skall sammankalla skoltråden till ett gemensamt möte för att behandla frågan. Om byastämman inte har överfört uppgiften att avge utlåtande på skolrådet, skall förtroendemannen även sammankalla byastämman för att behandla frågan.

55 §

Verkställighetsmyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, *landskapet Lappland*, Statskontoret och Forststyrelsen sköter verkställigheten av denna lag. Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I uppgifter som avses i denna lag får, enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, som hjälp anlitas andra statliga myndigheter.

55 a §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas i fråga om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets, Statskontorets och *landskapet Lapplands* rätt att få och lämna ut information bestämmelserna i 109 § i lagen om strukturstöd för renhushållning.

56 §

Hörande

I fråga om ärenden som avses i 44 § 1 mom. I punkten och som är under behandling hos statliga eller kommunala myndigheter eller *landskapet Lappland* ska myndigheterna bereda skoltarnas byastämman och skoltråden tillfälle att ge ett utlåtande i saken. Begäran om utlåtande får sändas till skoltarnas förtroendeman, som ska sammankalla skoltråden till ett gemensamt möte för att behandla frågan. Om byastämman inte har överfört uppgiften att ge utlåtande på skolrådet, ska förtroendemannen även sammankalla byastämman för att behandla frågan.

Renbeteslagsföreningen och de lokala ren-

Renbeteslagsföreningen och de lokala renbeteslagen skall beredas tillfälle att avge utlåtande i ärenden som hör samman med renskötsel och som kan ha mera vittgående betydelse med tanke på idkandet av renskötsel.

beteslagen skall beredas tillfälle att avge utlåtande i ärenden som hör samman med renskötsel och som kan ha mera vittgående betydelse med tanke på idkandet av renskötsellagen

63 §

Ändringssökande

Ändring i närings-, trafik- och miljöcentralens beslut får sökas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I beslut som förvaltningsdomstolen har fattat i ärenden enligt 36—39 § eller i förvaltningsdomstolens beslut om att en frivillig skuldsanering eller någon annan betalningslättnad ska förfalla får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ändring sökas i ett beslut av förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i beslut av jord- och skogsbruksministeriet får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

63 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som fattas av landskapet i *Lappland* och Landsbygdsverket får sökas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I beslut som förvaltningsdomstolen har fattat i ärenden enligt 36—39 § eller i förvaltningsdomstolens beslut om att en frivillig skuldsanering eller någon annan betalningslättnad ska förfalla får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ändring sökas i ett beslut av förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i beslut av jord- och skogsbruksministeriet får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

64 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

För beslut som fattats med stöd av denna lag tas det ut en avgift enligt vad som särskilt bestäms om uttag av avgifter. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om betalningslättnader för krediter samt beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria.

64 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

För beslut som fattats med stöd av denna lag tas det ut en avgift enligt vad som särskilt bestäms om uttag av avgifter. Statskontorets beslut om betalningslättnader för krediter samt *landskapet Lapplands* beslut om beviljande av bidrag och annat stöd är dock avgiftsfria.

65 a §

65 a §

Tillämpning på närings-, trafik- och miljöcentralerna

Vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om landsbygdsnäringsdistriktet och dess verksamhetsområde gäller närings-, trafik- och miljöcentralen och dess verksamhetsområde.

Tillämpning av bestämmelserna på vissa myndigheter

Vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om landsbygdsnäringsdistriktet och dess verksamhetsområde gäller *landskapet Lappland uppgifter med undantag uppgifter som enligt denna lag hör till Landsbygdsverket eller Statskontoret.*

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

I stället för närings-, trafik- och miljöcentralen blir Statskontoret borgenär för lån som beviljats innan denna lag har trätt i kraft, och kreditgivarens rättigheter och skyldigheter övergår till Statskontoret när denna lag träder i kraft. När denna lag träder i kraft blir i stället för den tidigare pantförvaltaren Statskontoret pantförvaltare för inteckningar som varit säkerhet för statslån som beviljats innan denna lag träder i kraft. Denna lag tillämpas också på ansökningar om statslån som inletts och på statslån som beviljats innan denna lag träder i kraft. Landskapet Lappland har skyldighet att till Statskontoret överföra de handlingar i original samt pantbrev och övriga handlingar i original beträffande inteckningar som utgör säkerhet vilka övergått till det från närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland och som gäller beviljande, lyftande och förvaltning av statslån som beviljats innan denna lag träder i kraft.

91.

Lag

om ändring av fastighetsbildningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsbildningslagen (554/1995) 33, 75, 203 och 205 §, sådana de lyder 33 § i lag 914/2011, 75 § i lag 597/2011, 203 § delvis ändrad i lagarna 1159/2005 och 914/2011 samt 205 § i lag 1476/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

33 §

En fastighet utanför ett detaljplaneområde som är avsedd till byggplats får bildas genom styckning endast om den fastighet som bildas uppfyller de krav som markanvändnings- och bygglagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställer på en byggplats. Dessutom bör man se till att planläggningen, genomförandet av planen eller regleringen av områdesanvändningen i övrigt inte försvåras, i de fall där styckningen gäller

1) ett område som i en generalplan med rättsverkningar har anvisats som rekreations- eller skyddsområde,

2) ett område i behov av planering som avses i 16 § i markanvändnings- och bygglagen,

3) ett område på vilket byggförbud gäller för utarbetande av detaljplan, eller

4) ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen för vilket ingen sådan generalplan med rättsverkningar gäller där det särskilt bestäms om möjligheten att bygga.

Trots 1 mom. får ett outbrutet område som är avsett till byggplats avstyckas till en fastighet, om

1) kommunen av grundad anledning ger sitt samtycke till styckningen,

2) ett avgörande som gäller planeringsbehov enligt 137 § i markanvändnings- och bygglagen eller ett undantag som avses i 171 § i den lagen är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls

33 §

En fastighet utanför ett detaljplaneområde som är avsedd till byggplats får bildas genom styckning endast om den fastighet som bildas uppfyller de krav som markanvändnings- och bygglagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den ställer på en byggplats. Dessutom bör man se till att planläggningen, genomförandet av planen eller regleringen av områdesanvändningen i övrigt inte försvåras, i de fall där styckningen gäller

1) ett område som i en generalplan med rättsverkningar har anvisats som rekreations- eller skyddsområde,

2) ett område i behov av planering som avses i 16 § i markanvändnings- och bygglagen,

3) ett område på vilket byggförbud gäller för utarbetande av detaljplan, eller

4) ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen för vilket ingen sådan generalplan med rättsverkningar gäller där det särskilt bestäms om möjligheten att bygga.

Trots 1 mom. får ett outbrutet område som är avsett till byggplats avstyckas till en fastighet, om

1) kommunen av grundad anledning ger sitt samtycke till styckningen,

2) ett avgörande som gäller planeringsbehov enligt 137 § i markanvändnings- och bygglagen eller ett undantag som avses i 171 § i den lagen är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds el-

medan förrättningen pågår,

3) den fastighet som ska bildas av ett område som avses i 1 mom. 4 punkten är avsedd att användas för byggande enligt 72 § 3 mom. i markanvändnings- och bygglagen,

4) ett bygglov för en annan än en tillfällig byggnad är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår, eller om

5) en bostadsbyggnad redan har uppförts på det outbrutna området med stöd av bygglov för en annan än en tillfällig byggnad, och kommunen inte av särskilda skäl motsätter sig styckning.

På ett område med byggförbud enligt 1 mom. 3 punkten får ett outbrutet område genom styckning överföras till en redan existerande fastighet, om styckningen inte avsevärt försvårar utarbetandet av planen.

Uppstår det vid styckningen ovisshet om huruvida det outbrutna området är beläget inom ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen, ska förrättningsingenjören hänskjuta ärendet till närings-, trafik- och miljöcentralen för avgörande.

Trots 1—3 mom. ovan får ett outbrutet område utanför ett område med bindande tomtindelning i en detaljplan ombildas till fastighet genom styckning, om köparen enligt 2 kap. 34 § 3 mom. i jordabalken har förlorat sin rätt att häva köpet.

75 §

Om en dikning gäller bara ett nyskiftesområde eller anläggande av ett dike som avses i 73 § 3 mom., beslutar förrättningsmännen om dikningen, såvida inte dikningen kräver sådant tillstånd av regionförvaltningsverket som avses i 5 kap. 3 § i vattenlagen (587/2011) eller undantag från ett sådant förbud som avses i 2 kap. 11 § i vattenlagen. Detsamma gäller beslut om dikning även i de fall då ägare till fastigheter utanför nyskiftesområdet samtycker till samfälld dikning. I övriga fall fattas beslut om saken i enlighet med vad som i vattenlagen bestäms om samfälld dikning.

203 §

Ersättningar skall betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades. Av

ler erhålls medan förrättningen pågår,

3) den fastighet som ska bildas av ett område som avses i 1 mom. 4 punkten är avsedd att användas för byggande enligt 72 § 3 mom. i markanvändnings- och bygglagen,

4) ett bygglov för en annan än en tillfällig byggnad är i kraft för det outbrutna området när förrättningen inleds eller erhålls medan förrättningen pågår, eller om

5) en bostadsbyggnad redan har uppförts på det outbrutna området med stöd av bygglov för en annan än en tillfällig byggnad, och kommunen inte av särskilda skäl motsätter sig styckning.

På ett område med byggförbud enligt 1 mom. 3 punkten får ett outbrutet område genom styckning överföras till en redan existerande fastighet, om styckningen inte avsevärt försvårar utarbetandet av planen.

Uppstår det vid styckningen ovisshet om huruvida det outbrutna området är beläget inom ett strandområde som avses i 72 § i markanvändnings- och bygglagen, ska förrättningsingenjören hänskjuta ärendet till *kommunen* för avgörande.

Trots 1—3 mom. får ett outbrutet område utanför ett område med bindande tomtindelning i en detaljplan ombildas till fastighet genom styckning, om köparen enligt 2 kap. 34 § 3 mom. i jordabalken har förlorat sin rätt att häva köpet.

75 §

Om en dikning gäller bara ett nyskiftesområde eller anläggande av ett dike som avses i 73 § 3 mom., beslutar förrättningsmännen om dikningen, såvida inte dikningen kräver sådant tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som avses i 5 kap. 3 § i vattenlagen (587/2011) eller undantag från ett sådant förbud som avses i 2 kap. 11 § i vattenlagen. Det-samma gäller beslut om dikning även i de fall då ägare till fastigheter utanför nyskiftesområdet samtycker till samfälld dikning. I övriga fall fattas beslut om saken i enlighet med vad som i vattenlagen *föreskrivs* om samfälld dikning.

203 §

Ersättningar ska betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades. Av

särskilda skäl kan förrättningsmännen besluta att betalningstiden skall vara längre, dock högst tre år.

Det kan bestämmas att ersättningar på grund av nyskifte skall betalas redan innan förrättningen har avslutats, om detta är viktigt för en eller flera delägare och skäligt för de betalningsskyldiga.

Är den betalningstid som utsatts för en ersättning längre än tre månader från den dag då förrättningen avslutades eller från den dag då betalningstiden med stöd av 2 mom. började, skall på ersättningen betalas sex procent i årlig ränta, som räknas från den dag då tre månader har förflutit från början av betalningstiden. Om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, skall på den obetalda ersättningen betalas en årlig ränta enligt den räntefot som anges i 4 § i räntelagen (633/1982).

En betalningsskyldig som har anfört besvär över den ersättning som har fastställts vid en förrättning är skyldig att betala den tvistiga delen av ersättningen och ränta på den till ersättningstagaren bara om ersättningstagaren ställer en pant eller annan säkerhet som den betalningsskyldige godkänner för återbäring av det överbetalda beloppet och ränta på detta. Om ersättningstagaren inte ställer en godtagbar säkerhet, får den tvistiga delen av ersättningen deponeras hos regionförvaltningsverket på den ort där fastigheten finns enligt vad som bestäms i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Ersättningstagaren har dock rätt att lyfta en sådan del av ersättningen som har deponerats, mot att säkerhet ställs för återbetalningen av det belopp som möjligen överstiger lagakraftvunnen ersättning och sex procents ränta därpå, beräknad från den dag då medlen lyftes.

Om ersättningen sänks sedan den har betalats, ska det överbetalda beloppet och den ränta som har betalats på detta återbäras till betalaren samt ska på det kapital som återbäras betalas sex procent i årlig ränta, som räknas från den dag då ersättningen betalades.

särskilda skäl kan förrättningsmännen besluta att betalningstiden ska vara längre, dock högst tre år.

Det kan bestämmas att ersättningar på grund av nyskifte ska betalas redan innan förrättningen har avslutats, om detta är viktigt för en eller flera delägare och skäligt för de betalningsskyldiga.

Är den betalningstid som utsatts för en ersättning längre än tre månader från den dag då förrättningen avslutades eller från den dag då betalningstiden med stöd av 2 mom. började, ska på ersättningen betalas sex procent i årlig ränta, som räknas från den dag då tre månader har förflutit från början av betalningstiden. Om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, ska på den obetalda ersättningen betalas en årlig ränta enligt den räntefot som anges i 4 § i räntelagen (633/1982).

En betalningsskyldig som har anfört besvär över den ersättning som har fastställts vid en förrättning är skyldig att betala den tvistiga delen av ersättningen och ränta på den till ersättningstagaren bara om ersättningstagaren ställer en pant eller annan säkerhet som den betalningsskyldige godkänner för återbäring av det överbetalda beloppet och ränta på detta. Om ersättningstagaren inte ställer en godtagbar säkerhet, får den tvistiga delen av ersättningen deponeras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och, om fastigheten finns i landskapet Åland, hos Statens ämbetsverk på Åland* enligt vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Ersättningstagaren har dock rätt att lyfta en sådan del av ersättningen som har deponerats, mot att säkerhet ställs för återbetalningen av det belopp som möjligen överstiger lagakraftvunnen ersättning och sex procents ränta på *det beloppet*, från den dag då medlen lyftes.

Om ersättningen sänks *efter det att den har betalats*, ska det överbetalda beloppet och den ränta som har *betalats* på detta återbäras till betalaren *och* på det kapital som återbäras *ska det* betalas sex procent i årlig ränta den dag då ersättningen betalades.

hör till fastigheten.

Om det på grund av överföring av ett område eller en andel, ägobyte, avvikelse från repartition, inlösning av mark eller av byggnader eller någon liknande åtgärd har bestämts att en betydande ersättning ska betalas till ägaren av en fastighet och fastighetens värde på grund av den åtgärd som avses ovan har sjunkit till den grad att det kan äventyra den rätt som en innehavare av panträtt har till fastigheten, ska det bestämmas att den ersättning jämte ränta som tillkommer ägaren ska deponeras hos regionförvaltningsverket. En innehavare av panträtt har samma rätt till den deponerade ersättningen som han har till fastigheten. Om inte ägaren till fastigheten kan visa att alla innehavare av panträtt har gett tillstånd till att den deponerade ersättningen lyfts, ska regionförvaltningsverket fördela medlen så som utsökningsbalken (705/2007) föreskriver om fördelning av köpeskillingen för fast egendom.

hör till fastigheten.

Om det på grund av överföring av ett område eller en andel, ägobyte, avvikelse från repartition, inlösning av mark eller av byggnader eller någon liknande åtgärd har bestämts att en betydande ersättning ska betalas till ägaren av en fastighet och fastighetens värde på grund av den åtgärd som avses ovan har sjunkit till den grad att det kan äventyra den rätt som en innehavare av panträtt har till fastigheten, ska det bestämmas att den ersättning jämte ränta som tillkommer ägaren ska deponeras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Om fastigheten finns i *landskapet Åland* ska det bestämmas att ersättningen jämte ränta ska deponeras hos *Statens ämbetsverk på Åland*. En innehavare av panträtt har samma rätt till den deponerade ersättningen som han har till fastigheten. Om inte ägaren till fastigheten kan visa att alla innehavare av panträtt har gett tillstånd till att den deponerade ersättningen lyfts, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller *Statens ämbetsverk på Åland* fördela medlen så som utsökningsbalken (705/2007) föreskriver om fördelning av köpeskillingen för fast egendom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

92.

Lag

om ändring av 7 a och 14 b § i skogslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skogslagen (1093/1996) 7 a och 14 b §, av dem 7 a § sådan den lyder i lag 1085/2013 och 14 b § sådan den lyder i lag 1478/2009, som följer:

Gällande lydelse

7 a §

Markägarens och skogscentralens informationskyldighet

Markägaren ska i samband med överlåtelse av avverkningsrätt informera den som köper rätten om vilka uppgifter ägaren antecknat i anmälan om användning av skog om sådana särskilt viktiga livsmiljöer enligt 10 § 2 mom. som ska beaktas vid avverknings-
ningen. Samma skyldighet att lämna information gäller en sådan representant för markägaren som gör anmälan.

Skogscentralen ska omedelbart underrätta markägaren och sådana representanter för markägaren och innehavare av avverkningsrätt som den känner till, om den har fått in en anmälan om användning av skog som gäller ett behandlingsområde där eller i vars närhet det finns eller som berörs av något av följande som centralen känner till:

- 1) en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom.,
- 2) ett beslut som gäller förekomsten av en art som åtnjuter särskilt skydd eller en skyddad naturtyp enligt naturvårdslagen,
- 3) ett område i nätverket Natura 2000, eller
- 4) något annat motsvarande område utifrån ett beslut som en myndighet gett in.

Skogscentralen ska omedelbart underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen när skogscentralen får in en anmälan om användning av skog om det behandlingsområde eller en del av det som ingår i anmälan, berörs av beslutet enligt 2 mom. 2 eller 3 punkten.

Föreslagen lydelse

7 a §

Markägarens och skogscentralens informationskyldighet

Markägaren ska i samband med överlåtelse av avverkningsrätt uppgge för den som köper avverkningsrätten vilka uppgifter markägaren antecknat i anmälan om användning av skog när det gäller sådana i 10 § 2 mom. avsedda särskilt viktiga livsmiljöer som ska beaktas vid avverknings-
ningen. Samma skyldighet att lämna information gäller markägarens representant om denne gör anmälan.

Skogscentralen ska omedelbart underrätta markägaren och sådana representanter för markägaren och innehavare av avverkningsrätt som den känner till, om den har fått in en anmälan om användning av skog som gäller ett behandlingsområde där eller i vars närhet det finns eller som berörs av något av följande som centralen känner till:

- 1) en särskilt viktig livsmiljö enligt 10 § 2 mom.,
- 2) ett beslut som gäller förekomsten av en art som åtnjuter särskilt skydd eller en skyddad naturtyp enligt naturvårdslagen,
- 3) ett område i nätverket Natura 2000, eller
- 4) något annat motsvarande område utifrån ett beslut som en myndighet gett in.

När skogscentralen får in en anmälan om användning av skog ska centralen omedelbart underrätta Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet om det behandlingsområde som ingår i anmälan eller en del av det berörs av ett i 2 mom. 2 eller

Markägaren eller dennes representant ska upplysa innehavaren av avverkningsrätten om sådan information enligt 2 mom. som de fått av skogscentralen.

14 b §

Förfarande vid anmälan om flygekorrrar

Gäller den anmälan om användning av skog som kommit in till skogscentralen en sådan plats på vilken flygekorrrar förökar sig och rastar och som nämns i en handling som närings-, trafik- och miljöcentralen tillställt skogscentralen, ska skogscentralen omedelbart göra en anmälan om detta till närings-, trafik- och miljöcentralen och markägaren samt till den representant för markägaren samt den innehavare av avverkningsrätten som skogscentralen känner till.

3 punkten avsett beslut.

Markägaren eller dennes representant ska upplysa innehavaren av avverkningsrätten om de i 2 mom. avsedda uppgifter som de fått av skogscentralen.

14 b §

Förfarande vid anmälan om flygekorrrar

Gäller den anmälan om användning av skog som kommit in till skogscentralen en sådan plats på vilken flygekorrrar förökar sig och rastar och som nämns i en handling som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* tillställt skogscentralen, ska skogscentralen omedelbart *meddela* detta till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, landskapet* och markägaren samt till den representant för markägaren *och* den innehavare av avverkningsrätten som skogscentralen känner till.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

93.

Lag

om ändring av lagen om veterinär gränskontroll

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) 4, 10, 11, 17, 18, 21, 24 och 25 §,
av dem 4 och 18 § sådana de lyder i lag 1479/2009, 17 och 25 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 297/2006, 21 § sådan den lyder i lag 297/2006 och 24 § sådan den lyder i lag 672/1999, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär,

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, en gränsveterinär, tullverket, *regionförvaltningsverket*, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar *samt en kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.*

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär,

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, en gränsveterinär, *Tullen* och en i 10 § 2 mom. avsedd myndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar.

10 §

10 §

Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll

Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll

I fråga om sådana djur och varor som *vederbörande ministerium anger och* som im-

I fråga om sådana djur och varor som importerats direkt från tredje land till Finland el-

porteras direkt från tredje land till Finland eller transiteras genom Finland och inte genomgår veterinär gränskontroll kontrolleras uppfyllandet av de importvillkor som avses ovan i 5 § vid en tullanstalt som *vederbörande ministerium* har bestämt. Kontrollen utförs av tullmyndigheterna som en del av den övriga tullkontrollen. Gränsveterinären ger på tullmyndighetens begäran handräckning vid utförandet av kontrollen.

Kontroll av fiskerivaror som lossas ur fartyg under tredje lands flagg kan utföras också i hamnar som *vederbörande ministerium* har godkänt för ändamålet. I en godkänd hamn utförs kontrollen av gränsveterinären. *Vederbörande ministerium* kan också komma överens med tullverket, någon annan statlig myndighet eller en kommun eller samkommun om att den behöriga statliga eller kommunala myndigheten utför kontrollen i en godkänd hamn. Kommunen har härvid rätt till ersättning av staten för utförande av kontrolluppgiften. *Vederbörande ministerium* meddelar närmare föreskrifter om utförandet av kontroller.

11 §

Rätt att få upplysningar

Tillsynsmyndigheten har rätt att av importören och dennes företrädare samt av statliga och kommunala myndigheter få de uppgifter som behövs för kontroller och övervakning enligt denna lag. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få uppgifter om lastanteckningarna för det transportmedel som använts vid införseln.

Rätten att få upplysningar gäller också sådana uppgifter och handlingar som behövs för kontroll och övervakning vilka annars skulle vara sekretessbelagda eftersom de gäller enskild affärs- eller yrkesverksamhet eller en enskild persons ekonomiska ställning.

17 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

ler transiteras genom Finland och inte genomgår veterinär gränskontroll kontrolleras uppfyllandet av de importvillkor som avses i 5 § vid en tullanstalt. Kontrollen utförs av tullmyndigheterna som en del av den övriga tullkontrollen. Gränsveterinären ger på tullmyndighetens begäran handräckning vid utförandet av kontrollen. *Närmare bestämmelser om de djur och varor som inte genomgår veterinär gränskontroll och om de tullanstalter där kontrollerna av djuren och varorna i fråga utförs utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.*

Kontroll av fiskerivaror som lossas ur fartyg under tredje lands flagg kan utföras också i hamnar som *jord- och skogsbruksministeriet* har godkänt för ändamålet. I en godkänd hamn utförs kontrollen av gränsveterinären. *Jord- och skogsbruksministeriet* kan också komma överens med Tullen, någon annan statlig myndighet eller ett *landskap* om att den behöriga myndigheten utför kontrollen i en godkänd hamn. *Närmare bestämmelser om utförandet av kontroller kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.*

11 §

Rätt att få upplysningar

Tillsynsmyndigheten har rätt att av importören och dennes företrädare samt av *andra* myndigheter få de uppgifter som behövs för kontroller och övervakning enligt denna lag. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få uppgifter om lastanteckningarna för det transportmedel som använts vid införseln.

Rätten att få upplysningar gäller också sådana uppgifter och handlingar som behövs för kontroll och övervakning vilka annars skulle vara sekretessbelagda därför att de gäller enskild affärs- eller yrkesverksamhet eller en enskild persons ekonomiska ställning.

17 §

Åtgärder som ska vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

Om tullmyndigheten eller någon annan statlig myndighet som avses i 10 § 2 mom. och med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, skall myndigheten vidta åtgärder enligt 16 § så som vederbörande ministerium närmare bestämmer.

Om en kommunal myndighet eller en sammensatt myndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, skall den överföra frågan till behandling vid Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar ska föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras medföra eller om det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980)

Om *Tullen* eller någon annan i 10 § 2 mom. avsedd statlig myndighet med vilken *jord- och skogsbruksministeriet* har kommit överens om utförande av kontroller i en godkänd hamn, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska myndigheten vidta åtgärder enligt 16 §. *Närmare bestämmelser om åtgärder som ska vidtas med anledning av kontrollen kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.*

Om ett landskap med vilket jord- och skogsbruksministeriet i enlighet 10 § 2 mom. har kommit överens om utförande av kontroller i en godkänd hamn, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska det överföra frågan till behandling vid Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Bestämmelser om misstanke om djursjukdom finns i lagen om djursjukdomar (441/2013).

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar ska föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

har angetts som djursjukdomar som ska bekämpas, ska regionförvaltningsverket och kommunalveterinären enligt gällande bestämmelser och Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

21 §

Arvoden och kostnadsersättningar

En gränsveterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag samt en kommunalveterinär som utför en uppgift enligt 18 § har rätt att få arvode och kostnadsersättning för detta av statsmedel. I fråga om gränsveterinärer fattar Livsmedelssäkerhetsverket beslut om betalning av arvode och kostnadsersättning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i veterinärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet. I fråga om kommunalveterinärer iakttas vad som särskilt föreskrivs om saken.

21 §

Arvoden och kostnadsersättningar

En gränsveterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag har rätt att *för de uppgifter* som veterinären utför få arvode och kostnadsersättning av statsmedel, såvida veterinären inte får arvode eller ersättning från annat håll.

24 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifterna till

1) statliga och kommunala myndigheter, veterinärer som bemyndigats som gränsveterinärer och *kommunalveterinärer* för utförande av uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

3) utländska organ och inspektörer som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller i ett internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då avtalet för-

24 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får trots bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifterna till

1) statliga myndigheter, *landskap* och bemyndigade gränsveterinärer för utförande av uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

3) utländska organ och inspektörer som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller i ett internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då avtalet förutsätter detta.

utsätter detta.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som gränsveterinären har fattat får sökas genom besvär hos länsrätten i den ordning som förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar.

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut om avgifter söks dock på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i ett beslut som en tullmyndighet har fattat får sökas så som föreskrivs särskilt. Ändring i ett beslut som någon annan statlig myndighet har fattat med stöd av 10 § 2 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Besvär över beslut som har fattats med stöd av denna lag skall behandlas i brådskanie ordning.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, någon annan statlig myndighet eller en gränsveterinär har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i ett beslut om avgifter söks dock på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i ett beslut som *Tullen* har fattat får sökas så som föreskrivs särskilt.

Besvär över beslut som har fattats med stöd av denna lag ska behandlas skyndsamt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

94.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av grundtorrläggning

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om stödjande av grundtorrläggning (947/1997) 2, 9, 11, 13—17, 22 och 28 §,
 av dem 11 § sådan den lyder i lag 593/2011, 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 593/2011, 16 § sådan den lyder i lag 1481/2009, 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1481/2009 och 593/2011 och 22 § sådan den lyder i lag 455/1999, och
ändras lagens rubrik samt 1, 3, 4, 8, 10, 18—20, 23—25 och 27 §, av dem 1, 3 och 4 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 593/2011, 10 § sådan den lyder i lag 593/2011, 18 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1481/2009, 23—25 § sådana de lyder i lag 1481/2009 och 27 § sådan den lyder i lag 87/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag

om stödjande av grundtorrläggning

1 §

Tillämpningsområde

För att förbättra gårdsbrukets verksamhetsbetingelser och för att sänka produktionskostnaderna kan stöd för grundtorrläggningens verksamhet beviljas från anslag som anvisas i statsbudgeten eller från gårdsbrukets utvecklingsfond så som denna lag stadgar.

Stöd kan beviljas en sådan för dikning, bestående ändring av medelvattenståndet eller vattenreglering bildad vattenrättslig sammanslutning som avses i vattenlagen (587/2011) eller flera fastighetsägare för ett gemensamt grundtorrläggningssprojekt. Ett projekt som understöds ska medföra nytta huvudsakligen för odlad mark och för fler än en gårdsbruksenhet.

Lag

om understöd för grundtorrläggning

1 §

Tillämpningsområde

För att förbättra gårdsbrukets verksamhetsbetingelser och för att sänka produktionskostnaderna kan *understöd* för grundtorrläggningens verksamhet beviljas från anslag som anvisas i statsbudgeten eller från gårdsbrukets utvecklingsfond *enligt vad som föreskrivs i denna lag*.

Understöd kan beviljas en sådan för dikning, bestående ändring av medelvattenståndet eller vattenreglering bildad vattenrättslig sammanslutning som avses i vattenlagen (587/2011) eller flera fastighetsägare för ett gemensamt grundtorrläggningssprojekt. Ett projekt som understöds ska medföra nytta huvudsakligen för odlad mark och för fler än en gårdsbruksenhet.

2 §

(upphävs)

Stödformer

Statligt stöd för grundtorrlägningsprojekt beviljas i form av understöd. På ansökan av nyttohavarna kan ett grundtorrlägningsprojekt likväl delvis eller helt genomföras som statsarbete, om projektet är synnerligen omfattande eller innebär svåra tekniska eller miljömässiga problem eller om det finns andra särskilda skäl. I dylika fall kan för statsarbetets del beviljas enbart statligt lån eller både understöd och statligt lån.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gårdsbruksenhet* ett gårdsbrukskomplex som består av en eller flera fastigheter eller fastighetsdelar som tillhör en och samma ägare eller flera ägare gemensamt eller olika ägare i samband med ägarväxling stegvis,

2) *grundtorrläggning* rensning och grävning av bäckar och avloppsdiken, byggande av rördiken samt invallning av åkerområden i syfte att skapa tillräckliga förutsättningar för lokal torrläggning, i synnerhet för täckdikning,

3) *grundtorrlägningsprojekt* ett grundtorrlägningsarbete som är aktuellt eller under byggnad eller som skall förnyas,

4) *delägararbete* ett grundtorrlägningsprojekt som erhåller stöd enligt denna lag och i vilket nyttohavarna själva fungerar som byggare eller byggherre,

5) *statsarbete* ett grundtorrlägningsprojekt som erhåller stöd enligt denna lag och som närings-, trafik- och miljöcentralen genomför för en dikningssammanslutning,

6) *grundligt förbättringsarbete* ett grundtorrlägningsprojekt genom vilket ett tidigare genomfört projekt helt eller till betydande delar förnyas,

7) *dikesren* ett sådant sammanhängande, till ett dike hörande område på vardera sidan av diket som avses i 5 kap. 10 § 1 mom.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gårdsbruksenhet* ett gårdsbrukskomplex som består av en eller flera fastigheter eller fastighetsdelar som tillhör en och samma ägare eller flera ägare gemensamt eller olika ägare i samband med ägarväxling stegvis,

2) *grundtorrläggning* rensning och grävning av bäckar och avloppsdiken, byggande av rördiken samt invallning av åkerområden i syfte att skapa tillräckliga förutsättningar för lokal torrläggning, i synnerhet för täckdikning,

3) *grundtorrlägningsprojekt* ett grundtorrlägningsarbete som är aktuellt eller under byggnad eller som ska förnyas,

4) *grundligt förbättringsarbete* ett grundtorrlägningsprojekt genom vilket ett tidigare genomfört projekt helt eller till betydande delar förnyas,

5) *dikesren* ett sådant sammanhängande, till ett dike hörande område på vardera sidan av diket som avses i 5 kap. 10 § 1 mom. i vattenlagen och som är täckt av permanent växtlighet, och

6) *skyddsremsa* ett av flerårig växtlighet varaktigt täckt område som lämnas vid en bädd på en åker i syfte att hindra att ämnen från ytan av åkern sköljs ner i vattendraget; dikesrenen kan vara skyddsremsa eller del av den.

i vattenlagen och som är täckt av permanent växtlighet, och

8) skyddsremsa ett av flerårig växtlighet varaktigt täckt område som lämnas vid en bädd på en åker i syfte att hindra att ämnen från ytan av åkern sköljs ner i vattendraget; dikesrenen kan vara skyddsremsa eller del av den.

4 §

Kostnader som finansieras

Stöd enligt denna lag kan beviljas för följande kostnader som föranleds av ett grundtorrlägningsprojekt eller av en del av ett sådant projekt:

- 1) byggnadskostnader,
- 2) planeringskostnader,
- 3) de kostnader som åsamkas sökanden på grund av ett förfarande enligt vattenlagen för inhämtande av särskild utredning och på grund av dikningsförrättning enligt vattenlagen,
- 4) av projektet föranledda skadestånd så som bestäms genom förordning samt

5) ersättningar och andra kostnader på grund av sådana miljöskydds- och miljö-vårdsåtgärder som vidtas enligt prövning.

8 §

Understöd

Understödet andel av de godtagbara kostnaderna för ett grundtorrlägningsprojekt kan vara högst 50 procent.

Av särskilda skäl kan understödets maximandel som avses i 1 mom. likväl höjas med högst 20 procentenheter i enlighet med vad som bestäms närmare genom förordning.

Utan hinder av 1 och 2 mom. kan understöd till fullt belopp beviljas för sådana i 4 § 1 mom. 5 punkten avsedda ersättningar och andra kostnader som föranleds av miljö-vårdsåtgärder som vidtas enligt prövning,

4 §

Kostnader som finansieras

Understöd enligt denna lag kan beviljas för följande kostnader som föranleds av ett grundtorrlägningsprojekt eller av en del av ett sådant projekt:

- 1) byggnadskostnader,
- 2) byggnadskostnader,
- 3) de kostnader som orsakas sökanden på grund av ett förfarande enligt vattenlagen för inhämtande av särskild utredning och på grund av dikningsförrättning enligt vattenlagen,
- 4) *ersättningar och andra kostnader på grund av sådana miljöskydds- och miljö-vårdsåtgärder som vidtas enligt prövning.*

8 §

Understöd

Understödet andel av de godtagbara kostnaderna för ett grundtorrlägningsprojekt kan vara högst 40 procent.

Av särskilda skäl kan *maximandelen av det understöd som avses i 1 mom. och som gäller odlingsmark* likväl höjas med högst 20 procentenheter i enlighet med vad som bestäms närmare genom förordning *av statsrådet*.

Trots 1 och 2 mom. kan understöd till fullt belopp beviljas för sådana i 4 § 1 mom. 4 unkten avsedda ersättningar och andra kostnader som föranleds av miljö-vårdsåtgärder som vidtas enligt prövning, varvid de nämnda kostnaderna inte beaktas vid fast-

varvid de nämnda kostnaderna inte beaktas vid fastställandet av annat understöd som beviljas projektet med stöd av 1 eller 2 mom.

ställandet av annat understöd som beviljas projektet med stöd av 1 eller 2 mom.

9 §

(upphävs)

Statligt lån

Av det godtagbara kostnadsförslaget för statsarbete får understödets och det statliga lånets sammanlagda andel utgöra högst 90 procent.

Återbetalningstiden för statliga lån är högst 15 år. Anstånd med betalningen av annuiteter på statliga lån kan likväl beviljas så som stadgas genom förordning.

Årsräntan på statliga lån är tre procent. Årsräntan kan dock justeras tidigast vid ingången av det tredje låneåret räknat från den dag då det bestämts att återbetalningen av lånet skall börja. Justeringen motsvarar de förändringar som inträffat i den allmänna räntenivån efter att lånet beviljats och kan vara högst två procentenheter. Vederbörande ministerium beslutar om justering av räntan.

Närmare bestämmelser om lånevillkoren och återbetalningen av lånet utfärdas genom förordning. Vederbörande ministerium kan meddela mer detaljerade bestämmelser om lånevillkoren och återbetalningen av lånet än vad som bestäms genom förordning.

10 §

10 §

Ändring av beslut om stöd

Ändring av understödsbeslut

Ett finansieringsbeslut kan ändras på ansökan av dikningssammanslutningen eller en nyttotagare, om det medan arbetet pågår eller annars framkommer sådana omständigheter som, om de hade varit kända, hade kunnat inverka avsevärt på beslutet. Närmare bestämmelser om när ansökan ska inledas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett *understödsbeslut* kan ändras på ansökan av dikningssammanslutningen eller en nyttotagare, om det medan arbetet pågår eller annars framkommer sådana omständigheter som, om de hade varit kända, hade kunnat inverka avsevärt på beslutet. Närmare bestämmelser om när ansökan ska inledas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

(upphävs)

Överlåtelse av statsarbete

Sedan ett statsarbete blivit färdigt hålls ett

överlåtelsesammanträde mellan närings-, trafik- och miljöcentralen och dikningssammanslutningen. Vid överlåtelsesammanträdet fattas beslut om överlåtelse av arbetet till dikningssammanslutningen, som samtidigt övertar ansvaret för skötseln av projektet. Närmare bestämmelser om informationen om överlåtelsesammanträdet och behandlingen av ärendet vid överlåtelsesammanträdet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 § (upphävs)

Grundtorrlägningsarbeten i anslutning till nyskifte

Om beviljande av stöd och förutsättningarna för stöd i fråga om sådana grundtorrlägningsarbeten i anslutning till nyskifte vilka avses i 73 § fastighetsbildningslagen (554/1995) bestäms genom förordning.

14 § (upphävs)

Ansvar för statliga lån

Varje nyttotagare ansvarar för det lånebelopp som han ska betala enligt den fastställda fördelningen av kostnaderna i enlighet med 5 kap. 27 § 2 mom. och 29 § samt 12 kap. 18 och 19 § i vattenlagen.

Om en fastighetsägare för samma projekt får lån för flera fastigheter som han äger och som bildar en gårdsbruksenhet som avses i 3 § 1 punkten, behandlas och återkrävs dessa fastigheters lån som en helhet för gårdsbruksenheten.

15 § (upphävs)

Panträtt

En fastighet utgör pant för betalningen av ett statligt lån som faller på dess lott jämte ränta på lånet och indrivningskostnader så som bestäms i 20 kap. jordabalken (540/1995).

16 § (upphävs)

Delning av statliga lån och ändring i pant-

ansvar

När fastigheter, som utgör pant för ett och samma i denna lag avsett statligt lån jämte ränta, tillhör olika ägare, får lånet delas upp mellan ägarna till fastigheterna om ägarna kommer överens om det, närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner avtalet och innehavare av sådana panträtter och särskilda rättigheter vars ställning försämras samtycker till delningen.

På statens vägnar kan godkännas att lånet delas eller samtycke ges till befrielse från pantansvar, om återkravet av det statliga lånet och räntan för det inte äventyras. På samtycke tillämpas också vad som föreskrivs i 18 kap. 6 § i jordabalken.

Vad som bestäms om fastigheter i denna paragraf gäller också överlåtna outbrutna områden, om förvärvet beviljats lagfart.

Ändring i en närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt denna paragraf om godkännande av avtal eller samtycke får inte sökas genom besvär.

17 §

(upphävs)

Anmälan till inskrivningsmyndighet

När beslut har fattats om finansiering av ett statsarbete, ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål göra anmälan till behörig inskrivningsmyndighet för införande i lagfarts- och inteckningsregistret av panträtt som nämns i 15 §. Som lånebelopp för varje fastighet ska då uppges den på grundval av kostnadsförslaget och fördelningen av kostnaderna beräknade andelen av kostnaderna för projektet. Panträtten förfaller, om anmälan inte har gjorts till inskrivningsmyndigheten inom ett år från finansieringsbeslutet.

När projektet färdigställts och beslut har fattats om hur kostnaderna fördelas mellan fastigheterna och om kostnaderna har blivit betydligt större än vad som beräknats i kostnadsförslaget, ska närings-, trafik- och miljöcentralen göra en anmälan till inskrivningsmyndigheten med uppgift om hur stor statens nya fordran är.

Anmälan som avses i 1 och 2 mom. görs dock inte, om kapitalet av statens fordran utgör ett sådant belopp att det enligt 20 kap. 2 § 3 mom. jordabalken inte får inskrivas

som en lagstadgad panträtt.

Anmälan enligt 1 och 2 mom. minskar pantansvaret enligt 5 kap. 30 § i vattenlagen med samma belopp.

När det statliga lånet helt har återbetalats eller fastigheten annars befriats från pantansvar skall den myndighet som anges i förordning göra anmälan om detta till den behöriga inskrivningsmyndigheten för införande av anteckning av befrielse från pantansvar.

18 §

Återkrav av understöd och uppsägning av lån

Understöd som beviljats med stöd av denna lag återkrävs delvis eller helt, om

1) understödet har beviljats på väsentligt felaktiga grunder eller

2) mottagaren av understödet har lämnat sådana felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljandet eller betalningen av understöd eller har annars förfarit svikligt.

Understödet kan återkrävas delvis eller helt även i ett fall då understödstagaren underlåtit att iaktta de villkor som uppställts i understödsbeslutet eller om arbetet inte slutförts.

Sedan 15 år förflutit från beslutet om beviljande av understöd får det inte bestämmas att understödet skall återkrävas.

Lån som beviljats med stöd av denna lag kan helt eller delvis sägas upp till omedelbar återbetalning, om

1) lånet har beviljats på väsentligt felaktiga grunder,

2) låntagaren har hemlighållit omständigheter som väsentligt inverkar på beviljandet av lån eller har lämnat felaktiga uppgifter i dessa frågor,

3) betalningen av ränta eller amortering fördröjs mer än 30 dagar från uppbördsdagen,

4) underhållsskyldigheten eller någon annan skyldighet som åligger den dikande försummas eller om

5) låntagaren har underlåtit att iaktta andra villkor som uppställts i lånebeslutet.

I denna paragraf avsett beslut om återkrav av understöd eller uppsägning av lån fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. I det fall som avses i 4 mom. 3 punkten fattas

18 §

Återkrav av understöd

Understöd som beviljats med stöd av denna lag återkrävs delvis eller helt, om

1) understödet har beviljats på väsentligt felaktiga grunder eller

2) mottagaren av understödet har lämnat sådana felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljandet eller betalningen av understöd eller har annars förfarit

Understödet kan återkrävas delvis eller helt även i ett fall då understödstagaren underlåtit att iaktta de villkor som uppställts i understödsbeslutet eller om arbetet inte slutförts.

Sedan 15 år förflutit från beslutet om beviljande av understöd får det inte bestämmas att understödet ska återkrävas.

Beslut om återkrav av understöd fattas av landskapet.

dock beslut om uppsägning av lån av Statskontoret.

19 §

Uppsägnings- och dröjsmålsräntor

Om uppsägningsränta för understöd och lån som det bestämts att skall återbetalas samt om ränta på fördröjd betalningsrat bestäms genom förordning.

20 §

Tvångsindrivning

Uppsagda lån, till betalning förfallna annuiteter samt understöd som det bestämts att skall återbetalas får indrivas genom utsökning utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Ett understöd eller ett lån som med stöd av denna lag skall återkrävas till staten får indrivas genom utsökning i nämnd ordning utan hinder av eventuellt ändringssökande. Besvärinstansen kan likväl förbjuda utsökning eller bestämma att den skall avbrytas.

22 §

Åtgärder på en huvudmans vägnar

En intressebevakare som avses i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) får utan förmyndarmyndighetens tillstånd på sin huvudmans vägnar teckna ett lån enligt denna lag för vilket huvudmannens fastighet utgör pant.

23 §

Verkställighetsmyndigheter

Verkställigheten av denna lag handhas av jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt Statskontoret enligt vad som bestäms i denna lag och med stöd av den.

24 §

19 §

Uppsägnings- och dröjsmålsräntor

Bestämmelser om uppsägningsränta för understöd som det bestämts att ska återbetalas samt om ränta på fördröjd betalningsrat utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Tvångsindrivning

Understöd som det bestämts att ska återbetalas får indrivas genom utsökning utan dom eller beslut i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Ett understöd som med stöd av denna lag ska återkrävas till staten får indrivas genom utsökning i nämnd ordning även när ändring söks. Besvärsmyndigheten kan likväl förbjuda utsökning eller bestämma att den skall avbrytas.

(upphävs)

23 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag. Verkställigheten av denna lag sköts av landskapen och Landsbygdsverket enligt vad som bestäms i denna lag och med stöd av den.

24 §

Finansieringsbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralerna beslutar om beviljande av understöd för delägararbete samt om beviljande av understöd och lån för genomförande av ett projekt som statsarbete. Finansieringsbeslutet ska delges kommunens miljöförvaltningsmyndighet

25 §

Tillsyn

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar genomförandet och underhållet av delägararbeten samt iakttagandet av de finansieringsvillkor som gäller dem. Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar likaså underhållet av statsarbeten och iakttagandet av de finansieringsvillkor som gäller dem.

Det ministerium som saken gäller samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att låta personer som de befullmäktigat kontrollera användningen av understöden. Understödstagaren är skyldig att för dem visa upp alla räkenskapsböcker och andra handlingar som behövs samt att även annars biträda vid kontrollen.

Närmare bestämmelser om tillsynen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Fördelning, beviljande och utbetalning av understöd

Landsbygdverket beslutar hur de anslag som är avsedda för understöd ska fördelas på landskapen utgående från de utredningar om behoven som dessa sammanställt och lagt fram.

Landskapet beslutar om beviljande av understöd, kontroll och godkännande av utgifter och betalning av understöd. Landsbygdverket svarar för utbetalningen av understöd. Beslut om betalning kan undertecknas maskinellt.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om fördelningen av anslag som är avsedda för understöd, ansökning, beviljande och betalning av understöd, innehållet i ett understödsbeslut och beslutets giltighetstid samt genomförandet av ett projekt för vilka understöd beviljats.

Landsbygdverket meddelar närmare föreskrifter om uppgifter som behövs för ansökning om understöd och för beviljande och betalning av understöd, om hur uppgifterna ska anges och om hur de ska lämnas till landskapet eller Landsbygdverket.

25 §

Tillsyn och anlitan av biträde vid tillsyn

Genomförandet och underhållet av ett projekt som stöds och de finansieringsvillkor som gäller dem övervakas av landskapet.

Landskapets tjänsteinnehavare har rätt att för att genomföra tillsynen röra sig på annans område och utföra kontroller och undersökningar. Mottagare av understöd är skyldiga att för landskapets tjänsteinnehavare visa upp nödvändiga räkenskapsböcker och andra handlingar och att även i övrigt bistå vid kontrollerna.

Vid kontrollerna ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

När landskapet utför en uppgift enligt 1 mom. kan det även anlita en person som inte är tjänsteinnehavare. Den biträdande personen ska ha tillräcklig kompetens med tanke på uppgiftens natur. På personer som biträder tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppgifter som avses i denna paragraf. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

För en underhållsbesiktning som görs på begäran av delägare eller andra nyttotagare får landskapet ta ut en avgift. Avgiften får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Grunderna för avgiften anges närmare i taxa som antas av landskapet.

27 §

Ändringssökande

I beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets grundtorrlägningsområdet eller största delen av det är beläget.

Besvärsskriften får ges in också till närings-, trafik- och miljöcentralen som utan dröjsmål ska sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvaren till förvaltningsdomstolen.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återkrav av understöd eller uppsägning av lån får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen får i övrigt sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

28 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning. Vederbörande ministerium meddelar vid behov föreskrifter och anvisningar om förfarandet för verkställigheten samt fastställer behövliga formulär för ansökningar och be-

27 §

Ändringssökande

Ett beslut av landskapet får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets grundtorrlägningsområdet eller största delen av det är beläget.

Besvärsskriften får ges in också till landskapet som utan dröjsmål ska sända den samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvaren till förvaltningsdomstolen.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återkrav av understöd får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Annars får ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

(upphävs)

slut.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

En ansökan om understöd för grundtorrläggning som är anhängig vid närings-, trafik- och miljöcentralen när denna lag träder i kraft överförs till det landskap inom vars område det grundtorrlägningsprojekt som ansökan gäller ska genomföras. Om projektet för vilket understöd söks genomförs på två eller flera landskaps område, ska landskapen komma överens om behandlingen och avgörandet av ansökan.

Ansökningar om understöd för grundtorrläggning som beviljas i form av statsarbete och statligt lån och som är anhängiga vid närings-, trafik- och miljöcentralen när denna lag träder i kraft förfaller.

På stöd för grundtorrläggning som beviljats som understöd innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft dock så att de uppgifter som föreskrivs för närings-, trafik- och miljöcentralen sköts av det landskap inom vars område det grundtorrlägningsprojekt som stöds genomförs. Om projektet för vilket understöd söks genomförs på två eller flera landskaps område, ska landskapen komma överens hur uppgifterna ska skötas.

På stöd för grundtorrlägningsprojekt som beviljats som statsarbete innan denna lag trädde i kraft och på statligt lån som beviljats för en del av ett sådant statsarbete tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft dock så att de uppgifter som föreskrivs för närings-, trafik- och miljöcentralen sköts av Landsbygdsverket.

95.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (987/1997) 3 § 2 mom. och 4 §, av dem 4 § sådan den lyder i lag 1482/2009, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Register

På jord- och skogsbruksministeriets begäran är de statliga och de kommunala myndigheterna skyldiga att lämna uppgifter som de förfogar över och som behövs för registren. Uppgifterna skall lämnas utan hinder av vad som annars bestäms om hemlighållande av uppgifter.

4 §

Aktörens skyldighet att lämna uppgifter

En aktör är vid vite skyldig att ge alla utredningar som behövs för att ett ärende som avses i denna lag ska kunna utredas. Regionförvaltningsverket förelägger vite som avses i 1 mom. och dömer ut det i den ordning som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Föreslagen lydelse

3 §

Register

På jord- och skogsbruksministeriets begäran är de statliga myndigheterna och *landskapen* skyldiga att lämna uppgifter som de förfogar över och som behövs för registren. Uppgifterna *ska* lämnas *trots* vad som annars *föreskrivs* om hemlighållande av uppgifter.

4 §

Aktörens skyldighet att lämna uppgifter

En aktör är vid vite skyldig att ge alla utredningar som behövs för att ett ärende som avses i denna lag ska kunna utredas. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* förelägger vite som avses i 1 mom. och dömer ut det i den ordning som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

96.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) 38—40, 44, 45, 55, 58, 63, 65 och 72 §, sådana de lyder 38—40, 55 och 65 § i lag 1483/2009, 44 § delvis ändrad i lagarna 274/2003, 1483/2009 och 1192/2015, 45 § delvis ändrad i lagarna 1479/2007 och 1483/2009, 58 och 63 § i lag 78/2014 och 72 § delvis ändrad i lag 1483/2009, som följer:

Gällande lydelse

38 §

Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån

Räntestödslån som med stöd av denna lag eller andra författningar eller statsrådsbeslut har beviljats landsbygdsföretag kan frivilligt saneras i enlighet med 36 §.

Reglering av räntan på räntestödslån sänker den ränta som låntagaren betalar. Räntestödets belopp beräknas utgående från en ränta i enlighet med villkoren i skuldebrevet. Skuldsanering kan genomföras, om låntagaren och det kreditinstitut som har beviljat lånet är ense om villkoren för skuldsaneringen och om närings-, trafik- och miljöcentralen har samtyckt till en reglering av räntestödslånen.

39 §

Avtal om skuldsanering

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Föreslagen lydelse

38 §

Frivillig skuldsanering i fråga om räntestödslån

Räntestödslån som med stöd av denna lag eller andra författningar eller statsrådsbeslut har beviljats landsbygdsföretag kan frivilligt saneras i enlighet med 36 §.

Reglering av räntan på räntestödslån sänker den ränta som låntagaren betalar. Räntestödets belopp beräknas utgående från en ränta i enlighet med villkoren i skuldebrevet. Skuldsanering kan genomföras, om låntagaren och det kreditinstitut som har beviljat lånet är ense om villkoren för skuldsaneringen och om *Landsbygdsverket* har samtyckt till en reglering av räntestödslånen.

39 §

Avtal om skuldsanering

Landsbygdsverket samt gäldenären och

samt gäldenären och kreditinstitutet undertecknar tillsammans ett avtal om genomförande av frivillig skuldsanering i fråga om statliga lån och räntestödslån. Avtalet åsidosätter skuldebrevsvillkoren och villkoren i stödbeslutet.

I fråga om förutsättningarna för, förfarandet vid och uppföljningen av frivillig skuldsanering bestäms vid behov närmare genom förordning av statsrådet.

kreditinstitutet undertecknar tillsammans ett avtal om genomförande av frivillig skuldsanering i fråga om statliga lån och räntestödslån. Avtalet åsidosätter skuldebrevsvillkoren och villkoren i stödbeslutet.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för, förfarandet vid och uppföljningen av frivillig skuldsanering *kan* vid behov *utfärdas* genom förordning av statsrådet.

40 §

Förfallande av frivillig skuldsanering

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att en frivillig skuldsanering ska förfalla, om

1) gäldenären i samband med ansökan om skuldsanering eller under förfarandet har hemlighållit omständigheter som väsentligen påverkar saneringen eller på väsentliga punkter lämnat felaktiga uppgifter om omständigheterna och gäldenärens förfarande har varit synnerligen klanderbart med tanke på de andra parterna,

2) låntagaren väsentligen utan godtagbar orsak har försummat att iaktta avtalet.

Den frivilliga skuldsaneringen förfaller också när domstolen fastställer ett betalningsprogram för låntagaren enligt lagen om företagssanering eller enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner. När domstolen fastställer programmet ska den beakta de lån och fordringar som ingår i den frivilliga skuldsaneringen enligt de villkor som hade bort iaktas utan den frivilliga skuldsaneringen.

Om det har bestämts att skuldsaneringen förfaller, har borgenären rätt att av gäldenären kräva betalning för sin fordran enligt de villkor som skulle gälla utan skuldsanering. Gäldenären ska dock inte betala dröjsmålsränta till borgenären för den tid skuldsaneringen varat, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar något annat på grund av orsaken till att skuldsaneringen förfaller.

44§

40 §

Förfallande av frivillig skuldsanering

Landsbygdsverket kan bestämma att en frivillig skuldsanering ska förfalla, om

1) gäldenären i samband med ansökan om skuldsanering eller under förfarandet har hemlighållit omständigheter som väsentligen påverkar saneringen eller på väsentliga punkter lämnat felaktiga uppgifter om omständigheterna och gäldenärens förfarande har varit synnerligen klanderbart med tanke på de andra parterna,

2) låntagaren väsentligen utan godtagbar orsak har försummat att iaktta avtalet.

Den frivilliga skuldsaneringen förfaller också när domstolen fastställer ett betalningsprogram för låntagaren enligt lagen om företagssanering eller enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner. När domstolen fastställer programmet ska den beakta de lån och fordringar som ingår i den frivilliga skuldsaneringen enligt de villkor som hade bort iaktas utan den frivilliga skuldsaneringen.

Om det har bestämts att skuldsaneringen förfaller, har borgenären rätt att av gäldenären kräva betalning för sin fordran enligt de villkor som skulle gälla utan skuldsanering. Gäldenären ska dock inte betala dröjsmålsränta till borgenären för den tid skuldsaneringen varat, om inte *Landsbygdsverket* beslutar något annat på grund av orsaken till att skuldsaneringen förfaller.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att utan förhandsmeddelande låta sina tjänstemän utföra de inspektioner som behövs för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande av stöd som avses i denna lag iakttas.

För att övervakningen och inspektionerna ska kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt kan jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra inspektioner som gäller dem som förmedlar och beviljar stöd samt stödtagarna och vilka har samband med användningen av de stödformer som nämns i 1 mom. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. På revisorer och revisionsammanslutningar som bemyndigats att utföra inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på revisorn när han eller hon utför inspektionsuppdraget. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Stödtagaren är skyldig att utan ersättning för dem som utför inspektioner framlägga alla behövliga räkenskaphandlingar och andra behövliga handlingar, varmed även avses motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat motsvarande sätt, samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. Den som utför inspektionen har rätt att i den omfattning som tillsynsuppgifterna förutsätter inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringsutrymmen samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd skall beviljas och betalas ut. Inspektionen kan gälla såväl den egentliga stödtagaren som den

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapet* har rätt att utan förhandsmeddelande låta sina tjänstemän utföra de inspektioner som behövs för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren i anslutning till beviljande av stöd som avses i denna lag iakttas.

För att övervakningen och inspektionerna ska kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt kan jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra inspektioner som gäller dem som förmedlar och beviljar stöd samt stödtagarna och vilka har samband med användningen av de stödformer som nämns i 1 mom. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. På revisorer och revisionsammanslutningar som bemyndigats att utföra inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på revisorn när han eller hon utför inspektionsuppdraget. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Stödtagaren är skyldig att utan ersättning för dem som utför inspektioner framlägga alla behövliga räkenskaphandlingar och andra behövliga handlingar, varmed även avses motsvarande material som framställts eller lagrats med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat motsvarande sätt, samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. Den som utför inspektionen har rätt att i den omfattning som tillsynsuppgifterna förutsätter inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringsutrymmen samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd ska beviljas och betalas ut. Inspektionen kan gälla såväl

som förmedlar stödet. Inspektioner får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om det tekniska utförandet av inspektionerna.

Polisen skall ge behövlig handräckning utan ersättning vid övervakning som avses i 1 mom. *samt i 41—43 §.*

45 §

Erhållande av uppgifter

På utlämnande och hemlighållande av uppgifter tillämpas 9 § lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992).

Utan hinder av vad som bestäms om hemlighållande av uppgifterna om enskild rörelse eller yrkesutövning, bokföring eller en enskilds ekonomiska ställning eller uppgifter som getts för beskattningen eller skydd för personuppgifter har de myndigheter som verkställer denna lag rätt att av andra myndigheter få de uppgifter om personerna i fråga som är nödvändiga för handläggningen av stödärenden enligt denna lag. Rätten att erhålla uppgifter gäller också de uppgifter om enskild rörelse och yrkesutövning, bokföring, beskattning eller en enskilds ekonomiska ställning som annars ska hållas hemliga. Den myndighet som beviljar stöd kan kräva att den sökande eller stödtagaren ger en utredning om sitt hälsotillstånd till den del hälsotillståndet är av betydelse för näringsutövningen och det annars finns anledning att begära en sådan utredning i det föreliggande fallet.

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran ge Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen sådana uppgifter som behövs för att utreda om den sökande varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket eller en person som dessa bemyndigat de uppgifter som behövs för att konstatera

den egentliga stödtagaren som den som förmedlar stödet. Inspektion får dock inte utföras i *utrymmen som används för boende av permanent natur.*

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om det tekniska utförandet av inspektionerna.

Polisen ska ge behövlig handräckning utan ersättning vid övervakning som avses i 1 mom.

45 §

Erhållande av uppgifter

På utlämnande och hemlighållande av uppgifter tillämpas *lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013).*

Trots vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifterna om enskild rörelse eller yrkesutövning, bokföring eller en enskilds ekonomiska ställning eller uppgifter som getts för beskattningen eller skydd för personuppgifter har de myndigheter som verkställer denna lag rätt att av andra myndigheter få de uppgifter om personerna i fråga som är nödvändiga för handläggningen av stödärenden enligt denna lag. Rätten att erhålla uppgifter gäller också de uppgifter om enskild rörelse och yrkesutövning, bokföring, beskattning eller en enskilds ekonomiska ställning som annars ska hållas hemliga. Den myndighet som beviljar stöd kan kräva att den sökande eller stödtagaren ger en utredning om sitt hälsotillstånd till den del hälsotillståndet är av betydelse för näringsutövningen och det annars finns anledning att begära en sådan utredning i det föreliggande fallet.

Det kreditinstitut som beviljat lånet är skyldigt att på en specificerad begäran ge Landsbygdsverket samt *landskapet* sådana uppgifter som behövs för att utreda om den sökande varit i behov av stöd eller inte. Kreditinstitutet är också skyldigt att ge jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket eller en person som dessa bemyndigat de uppgifter som behövs för att konstatera om lånevillkoren samt berörda *EU-rättsakter*, denna lag samt de författningar och föreskrifter som

om lånevillkoren samt berörda gemenskapsrättsakter, denna lag samt de författningar och föreskrifter som utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

55 §

Myndigheter

Verkställigheten av denna lag sköts av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Beslut om beviljande av stöd för vattendragsåtgärder enligt 15 § fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen inom ramen för de anslag som jord- och skogsbruksministeriet anvisat den för detta ändamål.

58 §

Ändringssökande

Ändring i Landsbygdsverkets samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut får sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen om att en frivillig skuldsanering ska förfalla får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i andra beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

63 §

utfärdats med stöd av den har iakttagits i övrigt. Den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter gäller även sekretessbelagda uppgifter.

55 §

Myndigheter

Verkställigheten av denna lag sköts av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt *landskapen*.

Beslut om beviljande av stöd för vattendragsåtgärder enligt 15 § fattas av *det behöriga landskapet* inom ramen för de anslag som jord- och skogsbruksministeriet anvisat det för detta ändamål.

58 §

Ändringssökande

Ändring i Landsbygdsverkets samt *landskapets* beslut får sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen om att en frivillig skuldsanering ska förfalla får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i andra beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

63 §

Uttag av avgift för behandling av ärenden

Landsbygdsverkets *samt närings-, trafik- och miljöcentralens* beslut om skuldsanering är avgiftsfria.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får, utöver vad som någon annanstans i lag bestäms om användningen av dem, användas för

- 1) förvärv av mark och annan egendom,
- 2) skötsel och istandsättning av förvärvad egendom,
- 3) gottgörelser, ersättningar och förvaltningsutgifter som lån som beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond medför samt för ersättningar i anslutning till statsborgen och för utgifter som statens borgensansvar medför,
- 4) understöd som avses i 11 §,
- 5) beskogning av åker i jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets *eller närings-, trafik- och miljöcentralens* besittning och behövliga skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten på de skogsmarker som är i deras besittning, samt för
- 6) forskning som hänför sig till gårdsbruket och småföretagarverksamheten på landsbygden samt utredningar som gäller dessa.

Medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får även användas för utredande och utvecklande av verksamhetsbetingelserna för företagaverksamhet som främjar en mångsidigare näringsverksamhet på landsbygden samt för utbildning av småföretagare och sådana som ämnar bli småföretagare. *För detta ändamål kan medel även anvisas närings-, trafik- och miljöcentralerna, som kan vidarefördela dem till kommunerna.*

Av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får betalas arvode och ersättning för kostnader i anslutning till det förfarande som avses i 36 och 38 §.

Uttag av avgift för behandling av ärenden

Landsbygdsverkets beslut om skuldsanering är avgiftsfria.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får, utöver vad som någon annanstans i lag *föreskrivs* om användningen av dem, användas för

- 1) förvärv av mark och annan egendom,
- 2) skötsel och istandsättande av förvärvad egendom,
- 3) gottgörelser, ersättningar och förvaltningsutgifter som lån som beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond medför samt för ersättningar i anslutning till statsborgen och för utgifter som statens borgensansvar medför,
- 4) understöd som avses i 11 §,
- 5) beskogning av åker i jord- och skogsbruksministeriets *eller* Landsbygdsverkets besittning och behövliga skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten på de skogsmarker som är i deras besittning, samt
- 6) forskning som hänför sig till gårdsbruket och småföretagarverksamheten på landsbygden samt utredningar som gäller dessa.

Medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får även användas för utredande och utvecklande av verksamhetsbetingelserna för företagaverksamhet som främjar en mångsidigare näringsverksamhet på landsbygden samt för utbildning av småföretagare och sådana som ämnar bli småföretagare.

Av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond får betalas arvode och ersättning för kostnader i anslutning till det förfarande som avses i 36 och 38 §.

72 §

Skuldsanering i fråga om lån och statens försäljningsprisfordringar som baserar sig på tidigare lagstiftning

Den frivilliga skuldsanering som avses i 6 kap. i denna lag kan även med stöd av landsbygdsnäringslagen, lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket, lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), lagen om främjande av näringsverksamhet i liten skala på landsbygden (1031/1986) samt annan lagstiftning som föregår dem eller, efter att lagen om landsbygdsnäringslag stiftades, statsrådsbeslut, med iakttagande i tillämpliga delar av 6 kap., genomföras i fråga om statliga lån och räntestödslån som beviljats för jordbruk, trädgårdsodling och företagsverksamhet i liten skala på landsbygden samt i fråga om statens försäljningsprisfordringar enligt ovan nämnda lagstiftning.

Avtal om frivillig skuldsanering undertecknas på statens vägnar av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Denna lags 29 § 3 mom. tillämpas även på lån enligt de i 1 mom. nämnda lagarna.

72 §

Skuldsanering i fråga om lån och statens försäljningsprisfordringar som baserar sig på tidigare lagstiftning

Den frivilliga skuldsanering som avses i 5 kap. i denna lag kan även med stöd av landsbygdsnäringslagen, lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket, lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), lagen om främjande av näringsverksamhet i liten skala på landsbygden (1031/1986) samt annan lagstiftning som föregår dem eller, efter att lagen om landsbygdsnäringslag stiftades, statsrådsbeslut, med iakttagande i tillämpliga delar av 5 kap., genomföras i fråga om statliga lån och räntestödslån som beviljats för jordbruk, trädgårdsodling och företagsverksamhet i liten skala på landsbygden samt i fråga om statens försäljningsprisfordringar enligt ovan nämnda lagstiftning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag. Bestämmelserna i 38 och 39 § träder dock i kraft vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

97.

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) 33 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1499/2015, samt
ändras 12, 19, 22, 40 och 43 §,
 sådana de lyder, 12 och 40 § i lag 1484/2009, 19 § i lagarna 301/2006, 1484/2009 och 1499/2015, 22 § i lagarna 301/2006 och 1484/2009 samt 43 § delvis ändrad i lag 1094/2007, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

12 §

Anmälnings- och upplysningsskyldighet

Anmälnings- och upplysningsskyldighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt sådana av Livsmedelssäkerhetsverket *eller regionförvaltningsverket* infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket *och regionförvaltningsverket* om sin boningsort och adress samt förändringar i fråga om dem.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att till de veterinärer och andra myndigheter som sköter uppgifter i anknytning till verkställigheten av lagen om djursjukdomar (55/1980) utan dröjsmål anmäla sådana uppgifter om fall som han eller hon sköter vilka behövs för förhindrande av spridningen av djursjukdomar som ska bekämpas enligt lagen om djursjukdomar. Om djurskyddsskäl kräver det är den som utövar veterinäryrket skyldig att utan hinder av sekre-

Trots sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt *lämna* sådana av Livsmedelssäkerhetsverket infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller som annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket *om* sin boningsort och adress samt om förändringar i fråga om dem.

Trots sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att till landskapet utan dröjsmål anmäla sådana uppgifter *som han eller hon fått i sin yrkesutövning* vilka behövs för förhindrande av spridningen av djursjukdomar som ska bekämpas enligt lagen om djursjukdomar (441/2013), samt underrätta *landskapet* om djur som han eller hon i sin yrkesutövning upptäcker eller misstänker att ha förts in i Finland i strid med de importkrav som gäller bekämpningen av djursjukdomar. Om djurskyddsskäl

tessbestämmelserna till djurskyddsmyndigheten utan dröjsmål anmäla fall som han eller hon behandlar eller i samband med behandlingen gjorda iakttagelser angående förvaringsutrymmen för djur och lämna de upplysningar som behövs för att fallet ska kunna utredas.

kräver det, är den som utövar veterinäryrket trots sekretessbestämmelserna *skyldig att till djurskyddsmyndigheten utan dröjsmål anmäla fall som han eller hon behandlar och anmäla iakttagelser som gjorts i samband med behandlingen i fråga om förvaringsutrymmen för djur samt lämna de upplysningar som behövs för att fallet ska kunna utredas.*

19 §

Styrning och tillsyn

Ministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

För fullgörande av sina uppgifter behandlar Livsmedelssäkerhetsverket *och regionförvaltningsverket* klagomål som gäller utövning av veterinäryrket. Vid förfarandet tillämpas bestämmelserna om förvaltningsklagan i 8 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

19 §

Styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

Livsmedelssäkerhetsverket sörjer för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt styr och övervakar efterlevnaden av lagen och bestämmelserna.

För fullgörande av sina uppgifter behandlar Livsmedelssäkerhetsverket klagomål som gäller utövning av veterinäryrket. Vid förfarandet tillämpas bestämmelserna om förvaltningsklagan i 8 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket *eller regionförvaltningsverket* kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket, om detta behövs för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag. *På samma grunder kan Livsmedelssäkerhetsverket även bestämma att regionförvaltnings-*

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket, om detta behövs för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag.

verket ska genomföra denna granskning.

På områden som omfattas av hemfriden får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att en veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Vid granskningen kan myndigheterna anlita sakkunniga. De sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

33 §

Bevaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret samt användning av registret och utlämnande av uppgifter

Regionförvaltningsverket har rätt att genom en teknisk anslutning använda veterinärregistret i den omfattning som verkets föreskrivna uppgifter förutsätter.

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en samkommuns myndigheter, andra offentligrättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag ska kunna utföras.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

I lokaler och utrymmen som används för boende av permanent natur får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Vid granskningen kan myndigheterna anlita sakkunniga. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. De sakkunniga har rätt att trots sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

33 §

Bevaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret samt användning av registret och utlämnande av uppgifter

(upphävs)

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag från statliga myndigheter, landskapens myndigheter, kommunala myndigheter, samkommunernas myndigheter, andra offentligrättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

Till tjänst eller befattning som veterinär hos staten, en kommun eller en sammanslutning eller till annan tjänst eller befattning som veterinär får endast en legitimerad veterinär utnämnas, förordnas eller antas.

En tjänst eller befattning kan temporärt skötas av en person som avses i 7 §, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Till tjänst eller befattning som veterinär hos staten, *ett landskap*, en kommun eller en sammanslutning eller till annan tjänst eller befattning som veterinär får endast en legitimerad veterinär utnämnas, förordnas eller antas.

En veterinär som fått sin legitimation enligt 4 § får utnämnas till en sådan tjänst som veterinär i ett landskap eller en kommun som omfattar uppgifter som gäller livsmedelstillsyn eller tillsyn över djurs hälsa eller välbefinnande endast om personen har ett intyg som beviljats av Livsmedelssäkerhetsverket över att han eller hon på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner har tagit del av lagstiftningen i Finland inom området i fråga.

I 35 § i livsmedelslagen (23/2006) och med stöd av den föreskrivs om behörigheten för vissa uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen.

En tjänst eller befattning som avses i 1 mom. kan temporärt skötas av en person som avses i 7 §, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

98.

Lag

om ändring av 16 och 20 § i lagen om handel med utsäde

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om handel med utsäde (728/2000) 16 och 20 §, av dem 16 § sådan den lyder i lag 1486/2009 som följer:

Gällande lydelse

16 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av denna lag, för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar vid tillsynen närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter. Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också tullverket importen av utsäde.

20 §

Tillsynsplan

Kontrollcentralen för växtproduktion skall årligen utarbeta en tillsynsplan för organiseringen av tillsynen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll.

Föreslagen lydelse

16 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av denna lag, för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen. *Landskapet övervakar marknadsföringen av utsäde inom sitt verksamhetsområde.* Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också Tullen importen av utsäde.

20 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en tillsynsplan för organiseringen av tillsynen över utsäde och en tillsynsrapport om genomförd tillsyn.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

99.

Lag

om ändring av lagen om vattentjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vattentjänster (119/2001) 4, 10, 11, 15 a, 20 d och 29 §, sådana de lyder 4, 10, 11, 15 a och 20 d § i lag 681/2014 och 29 § delvis ändrad i lag 1488/2009, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen och uppföljningen av verkställigheten av denna lag hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen, den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten, var och en av dem inom sitt ansvarsområde.

Konsumentombudsmannen övervakar att villkoren i avtal som avses i 5 kap. är lagenliga med avseende på konsumentskyddet.

10 §

Anslutning av fastigheter till vattentjänstverkets ledningsnät

Fastigheterna inom ett vattentjänstverks verksamhetsområde ska anslutas till verkets vattenledning och spillvattenavlopp.

En fastighet utanför en tätort behöver dock inte anslutas till vattentjänstverkets vattenledning om

1) fastighetens vattenanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes, och

2) fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kvalitetskraven enligt hälsoskyddslagen.

En fastighet utanför en tätort behöver inte anslutas till vattentjänstverkets spillvattenavlopp om

1) fastighetens avloppsanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes och bestämmelserna

Föreslagen lydelse

4 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen och uppföljningen av verkställigheten av denna lag hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är landskapet och den kommunala miljövårdsmyndigheten, var och en av dem inom sitt ansvarsområde. På landskapets uppgifter enligt denna lag tillämpas inte lagen om samarbete mellan landskapen vid skötseln av uppgifter inom fiskerihushållningen och vattenhushållningen (/).

Konsumentombudsmannen övervakar att villkoren i avtal som avses i 5 kap. är lagenliga med avseende på konsumentskyddet.

10 §

Anslutning av fastigheter till vattentjänstverkets ledningsnät

Fastigheterna inom ett vattentjänstverks verksamhetsområde ska anslutas till verkets vattenledning och spillvattenavlopp.

En fastighet utanför en tätort behöver dock inte anslutas till vattentjänstverkets vattenledning om

1) fastighetens vattenanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes, och

2) fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kvalitetskraven enligt hälsoskyddslagen.

En fastighet utanför en tätort behöver inte anslutas till vattentjänstverkets spillvattenavlopp om

1) fastighetens avloppsanordningar har byggts innan vattentjänstverkets verksamhetsområde godkändes och bestämmelserna

i miljöskyddslagen (527/2014) iakttas vid bortledande och behandling av spillvatten från fastigheten, eller

2) fastigheten inte har någon vattenklosett och bestämmelserna i miljöskyddslagen iakttas vid bortledande och behandling av spillvatten från fastigheten.

Trots det som föreskrivs i 1 mom. får vattentjänstverket vägra att till verkets vattenledning eller spillvattenavlopp ansluta en fastighet som på grund av vattenförbrukningen eller på grund av kvaliteten på eller kvantiteten av det spillvatten som ska ledas in i spillvattenavloppet försvårar verkets verksamhet eller dess förutsättningar att på ett tillfredsställande sätt sköta vattentjänsterna för andra fastigheter.

11 §

Befrielse från anslutningsskyldigheten

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten beviljar på ansökan befrielse, antingen tills vidare eller för en viss tid, från anslutningsskyldigheten för fastigheter enligt 10 § på de grunder som anges i denna paragraf. Innan befrielse beviljas ska vattentjänstverket och ägaren till eller innehavaren av fastigheten ges tillfälle att bli hörda. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande om befrielsen hos den kommunala hälsoskyddsmyndigheten.

Befrielse från anslutningsskyldigheten ska beviljas om

1) anslutningen till ledningsnätet blir oskälig för fastighetens ägare eller innehavare med beaktande av kostnaderna för byggande av fastighetens vatten- och avloppsanordningar, kostnaderna för anslutningen, det obetydliga behovet av vattentjänstverkets tjänster eller någon annan motsvarande särskild orsak, och

2) befrielsen inte riskerar en ekonomisk och ändamålsenlig skötsel av vattentjänsterna inom vattentjänstverkets verksamhetsområde.

Utöver det som föreskrivs i 2 mom. förutsätter befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till vattenledning att fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kraven. Befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till

i miljöskyddslagen (527/2014) iakttas vid bortledande och behandling av spillvatten från fastigheten, eller

2) fastigheten inte har någon vattenklosett och bestämmelserna i miljöskyddslagen iakttas vid bortledande och behandling av spillvatten från fastigheten.

Vattentjänstverket får vägra att till verkets vattenledning eller spillvattenavlopp ansluta en fastighet som på grund av vattenförbrukningen eller på grund av kvaliteten på eller kvantiteten av det spillvatten som ska ledas in i spillvattenavloppet försvårar verkets verksamhet eller dess förutsättningar att på ett tillfredsställande sätt sköta vattentjänsterna för andra fastigheter.

11 §

Befrielse från anslutningsskyldigheten

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten beviljar på ansökan befrielse, antingen tills vidare eller för en viss tid, från anslutningsskyldigheten för fastigheter enligt 10 § på de grunder som anges i denna paragraf. Innan befrielse beviljas ska vattentjänstverket och ägaren till eller innehavaren av fastigheten ges tillfälle att bli hörda. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska dessutom begära utlåtande om befrielsen hos *landskapets hälsoskyddsmyndighet*.

Befrielse från anslutningsskyldigheten ska beviljas om

1) anslutningen till ledningsnätet blir oskälig för fastighetens ägare eller innehavare med beaktande av kostnaderna för byggande av fastighetens vatten- och avloppsanordningar, kostnaderna för anslutningen, det obetydliga behovet av vattentjänstverkets tjänster eller någon annan motsvarande särskild orsak, och

2) befrielsen inte riskerar en ekonomisk och ändamålsenlig skötsel av vattentjänsterna inom vattentjänstverkets verksamhetsområde.

Utöver det som föreskrivs i 2 mom. förutsätter befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till vattenledning att fastigheten har tillgång till en tillräcklig mängd hushållsvatten som uppfyller kraven. Befrielse från skyldigheten att ansluta fastigheten till

spillvattenavlopp förutsätter utöver det som föreskrivs i 2 mom. att bortledandet och behandlingen av fastighetens spillvatten kan ordnas i enlighet med kraven i miljöskyddslagen.

15 a §

Tryggande av vattentjänstverkets tjänster i störningssituationer

Ett vattentjänstverk svarar för att vattentjänsterna för de till verkets ledningsnät anslutna fastigheterna är tillgängliga i störningssituationer. För att trygga tjänsterna ska verket samarbeta med andra vattentjänstverk som är anslutna till samma ledningsnät samt med kommunen, *de kommunala* tillsynsmyndigheterna, räddningsmyndigheterna, avtalsparterna och kunderna.

Vattentjänstverket ska utarbeta och uppdatera en plan för beredskap för störningssituationer och vidta de åtgärder som behövs enligt planen. Verket ska ge in planen till tillsynsmyndigheterna, räddningsmyndigheten och kommunen.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller också anläggningar som levererar vatten till ett vattentjänstverk eller behandlar verkets spillvatten.

Närmare bestämmelser om grunderna för hur vattentjänstverk ska planera sin beredskap för störningssituationer får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 d §

Informationssystem för vattentjänster

Finlands miljöcentral ska förvalta ett informationssystem för vattentjänster i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Vattentjänstverken ska till informationssystemet för vattentjänster lämna uppgifter om priserna på sina vattentjänster och grunderna för fastställande av dem samt de uppgifter som behövs för uträkning av nyckeltal för vattentjänsternas effektivitet, kvalitet och lönsamhet.

Bestämmelserna i 2 mom. om vattentjänstverk gäller också anläggningar som le-

spillvattenavlopp förutsätter utöver det som föreskrivs i 2 mom. att bortledandet och behandlingen av fastighetens spillvatten kan ordnas i enlighet med kraven i miljöskyddslagen.

15 a §

Tryggande av vattentjänstverkets tjänster i störningssituationer

Ett vattentjänstverk svarar för att vattentjänsterna för de till verkets ledningsnät anslutna fastigheterna är tillgängliga i störningssituationer. För att trygga tjänsterna ska verket samarbeta med andra vattentjänstverk som är anslutna till samma ledningsnät samt med kommunen, tillsynsmyndigheterna, räddningsmyndigheterna, avtalsparterna och kunderna.

Vattentjänstverket ska utarbeta och uppdatera en plan för beredskap för störningssituationer och vidta de åtgärder som behövs enligt planen. Verket ska ge in planen till tillsynsmyndigheterna, räddningsmyndigheten och kommunen.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller också anläggningar som levererar vatten till ett vattentjänstverk eller behandlar verkets spillvatten.

Närmare bestämmelser om grunderna för hur vattentjänstverk ska planera sin beredskap för störningssituationer får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 d §

Lämnande av uppgifter till informationssystemen

Finlands miljöcentral ska förvalta ett informationssystem för vattentjänster *med hjälp av automatisk databehandling och elektroniska tjänster*.

Vattentjänstverken ska till informationssystemet för vattentjänster lämna uppgifter om priserna på sina vattentjänster och grunderna för fastställande av dem samt de uppgifter som behövs för uträkning av nyckeltal för vattentjänsternas effektivitet, kvalitet och lönsamhet.

Vattentjänstverken ska till det datasystem för miljövärdsinformation som avses i 222 §

vererar vatten till ett vattentjänstverk eller behandlar verkets spillvatten.

Närmare bestämmelser om informations-systemet för vattentjänster och de uppgifter som ska lämnas till det får utfärdas genom förordning av statsrådet.

i miljöskyddslagen i digital form lämna sådana kontrolluppgifter som avses i 15 § 1 mom.

Bestämmelserna i 2 och 3 mom. om vattentjänstverk gäller också anläggningar som levererar vatten till ett vattentjänstverk eller behandlar verkets spillvatten.

Närmare bestämmelser om informations-systemet för vattentjänster och de uppgifter som ska lämnas till det får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser att fortsätta eller upprepa överträdelsen eller ålägga denne att fullgöra sin skyldighet.

Ett förbud eller åläggande som riktar sig mot en kommun utfärdas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Innan förbudet eller åläggandet utfärdas skall tillsynsmyndigheten om möjligt förhandla med den som brutit mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser.

29 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelsen att fortsätta eller upprepa överträdelsen eller ålägga denne att fullgöra sin skyldighet.

Ett förbud eller åläggande som riktar sig mot en kommun utfärdas av *landskapet*.

Innan förbudet eller åläggandet utfärdas ska tillsynsmyndigheten om möjligt förhandla med den som brutit mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

100.

Lag

om ändring av 10 f § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) 10 f § 3 mom., sådant det lyder i lag 283/2008, som följer:

Gällande lydelse

10 f §

*Överföring och indragning av referens-
kvantiteten för från produktionen frikopplat
stöd för svin- och fjäderfähus hållning*

Om den sökande inte uppfyller villkoren för beviljande av från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning under två stödår i följd och det inte är fråga om ett oöverstigligt hinder, ska den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten efter att ha hört den sökande fatta beslut om att dra in referenskvantiteten som ligger till grund för beviljande av stödet.

Föreslagen lydelse

10 f §

*Överföring och indragning av referens-
kvantiteten för från produktionen frikopplat
stöd för svin- och fjäderfähus hållning*

Om den sökande inte uppfyller villkoren för beviljande av från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning under två stödår i följd och det inte är fråga om ett oöverstigligt hinder, ska *landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland* efter att ha hört den sökande fatta beslut om att dra in den referenskvantiteten som ligger till grund för beviljande av stödet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

101.

Lag

om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bekämpning av flyghavre (185/2002) 5–7, 10, 15 och 22 §,
av dem 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1490/2009, 10 § sådan den lyder i lag
1490/2009 samt 22 § sådan den lyder i lag 82/2014, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att flyghavre som inte tidigare har anmälts till tillsynsmyndigheten förekommer på ett område som han innehar, skall utan dröjsmål anmäla förekomsten till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där området är beläget (landsbygdsnäringsmyndigheten).

En myndighet eller auktoriserad inspektör som i samband med en annan kontroll eller åtgärd som utförs på området upptäcker flyghavre på området skall anmäla förekomsten av flyghavre till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där området är beläget.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet.

Föreslagen lydelse

5 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att flyghavre som inte tidigare har anmälts till tillsynsmyndigheten förekommer på ett område som han eller hon innehar, ska utan dröjsmål anmäla förekomsten till det *landskap på vars område flyghavren förekommer*.

En myndighet eller auktoriserad inspektör som i samband med en annan kontroll eller åtgärd som utförs på området upptäcker flyghavre på området ska anmäla förekomsten av flyghavre till det *landskap på vars område flyghavren förekommer*.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet.

6 §

Syn och bekämpningsplan

Efter att ha fått en anmälan enligt 5 § eller på något annat sätt fått kännedom om eventuell förekomst av flyghavre, skall lands-

6 §

Syn och bekämpningsplan

Efter att ha fått en anmälan enligt 5 § eller på något annat sätt fått kännedom om eventuell förekomst av flyghavre, ska *landskapet*

bygdsnäringsmyndigheten utan dröjsmål förrätta syn på området. Om det på grundval av synen konstateras att flyghavre förekommer på området, skall landsbygdsnäringsmyndigheten utan dröjsmål meddela en anvisning för bekämpning av flyghavre för området. Om innehavaren av området inte följer bekämpningsanvisningen eller om området är svårt drabbat av flyghavre, skall landsbygdsnäringsmyndigheten utarbeta en plan för bekämpning av flyghavre för området.

Den som förrättar syn kan i samband med synen besluta om åtgärder som under pågående växtperiod skall vidtas för att bekämpa flyghavre, om det föreligger omedelbar risk för att flyghavren sprider sig under växtperioden. Ett beslut om åtgärder som skall vidtas under pågående växtperiod skall utan dröjsmål föras till landsbygdsnäringsmyndigheten för avgörande. Beslutet förfaller, om landsbygdsnäringsmyndigheten inte har träffat ett avgörande beträffande de åtgärder som hänför sig till den pågående växtperioden genom en tillfällig bekämpningsplan inom två veckor efter att beslutet meddelades. Den tillfälliga bekämpningsplanen skall upphävas samtidigt som en bekämpningsplan enligt 1 mom. utarbetas för området.

Landsbygdsnäringsmyndigheten ska överföra utarbetandet av bekämpningsplanen till närings-, trafik- och miljöcentralen, om det finns särskilda skäl till detta eller om det område där flyghavre förekommer är beläget inom flera kommuner. (1490/2009)

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förrättande av syn, innehållet i bekämpningsplanen och den tillfälliga bekämpningsplanen och om överföring av utarbetandet av bekämpningsplanen.

7 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Om ett område där flyghavre förekommer genom köp eller något annat avtal överläts till någon annan, är överlåtaren och innehavaren skyldig att innan avtalet ingås meddela den andra avtalsparten att det förekommer flyghavre på området.

Landsbygdsnäringsmyndigheten eller en

utan dröjsmål förrätta syn på området. Om det på grundval av synen konstateras att flyghavre förekommer på området, ska *landskapet* utan dröjsmål meddela en anvisning för bekämpning av flyghavre för området. Om innehavaren av området inte följer bekämpningsanvisningen eller om området är svårt drabbat av flyghavre, ska *landskapet* utarbeta en plan för bekämpning av flyghavre för området.

Den som förrättar syn kan i samband med synen besluta om åtgärder som under pågående växtperiod ska vidtas för att bekämpa flyghavre, om det föreligger omedelbar risk för att flyghavren sprider sig under växtperioden. Ett beslut om åtgärder som ska vidtas under pågående växtperiod ska utan dröjsmål föras till *landskapet* för avgörande. Beslutet förfaller, om *landskapet* inte har träffat ett avgörande beträffande de åtgärder som hänför sig till den pågående växtperioden genom en tillfällig bekämpningsplan inom två veckor efter att beslutet meddelades. Den tillfälliga bekämpningsplanen ska upphävas samtidigt som en bekämpningsplan enligt 1 mom. utarbetas för området.

Om det område där flyghavre förekommer är beläget inom flera landskap ska det landskap på vars område flyghavren huvudsakligen förekommer förrätta syn och utarbeta en bekämpningsplan.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förrättande av syn samt om innehållet i bekämpningsplanen och den tillfälliga bekämpningsplanen.

7 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Om ett område där flyghavre förekommer genom köp eller något annat avtal överläts till någon annan, är överlåtaren och innehavaren skyldig att innan avtalet ingås meddela den andra avtalsparten att det förekommer flyghavre på området.

Landskapet eller en annan myndighet enligt

annan myndighet enligt 10 § är skyldig att på begäran lämna upplysningar om förekomsten av flyghavre i samband med överlåtelse av ett område genom köp eller något annat avtal.

10 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket, som vid tillsynen anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna och landsbygdsnäringsmyndigheterna.

Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också tullverket importen av produkter och varor från växtproduktionen.

15 §

Flyghavreregister

För tillsynen skall landsbygdsnäringsmyndigheten i varje kommun föra ett register över de områden där flyghavre har förekommit.

I registret införs följande uppgifter:

- 1) namn och adress samt övrig kontaktinformation i fråga om områdets innehavare,
- 2) områdets lägenhetssignum, om sådant finns,
- 3) signum för det basskifte eller ett annat område, där flyghavre förekommer,
- 4) datum då anmälan om fyndet av flyghavre har gjorts och syn eller syner har för rättats samt graden av flyghavreförekomst och bekämpningsplan eller tillfällig bekämpningsplan,
- 5) straff och andra åtgärder som förelagts med stöd av 18–20 §,
- 6) datum då området har konstaterats vara fritt från flyghavre.

Landsbygdsnäringsmyndigheten skall stryka ett område ur registret två år efter det att den på begäran av områdets innehavare har konstaterat att området är fritt från flyghavre.

På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i de register som avses i 1

10 § är skyldig att på begäran lämna upplysningar om förekomsten av flyghavre i samband med överlåtelse av ett område genom köp eller något annat avtal.

10 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket. *Landskapet övervakar bekämpningen av flyghavre inom sitt verksamhetsområde enligt vad som föreskrivs i denna lag.*

Utöver Livsmedelssäkerhetsverket övervakar också Tullen importen av produkter och varor från växtproduktionen.

15 §

Flyghavreregister

För tillsynen ska varje *landskap* föra ett register över de områden där flyghavre har förekommit.

I registret införs följande uppgifter:

- 1) namn och adress samt övrig kontaktinformation i fråga om områdets innehavare,
- 2) områdets lägenhetssignum, om sådant finns,
- 3) signum för det basskifte eller ett annat område, där flyghavre förekommer,
- 4) datum då anmälan om fyndet av flyghavre har gjorts och syn eller syner har för rättats samt graden av flyghavreförekomst och bekämpningsplan eller tillfällig bekämpningsplan,
- 5) straff och andra åtgärder som förelagts med stöd av 18–20 §,
- 6) datum då området har konstaterats vara fritt från flyghavre.

Landskapet ska stryka ett område ur registret två år efter det att det på begäran av områdets innehavare har konstaterat att området är fritt från flyghavre.

På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i de register som avses i 1 mom. samt på användande och utlämnande av uppgifterna i registren tillämpas i övrigt

mom. samt på användande och utlämnande av uppgifterna i registren tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (532/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Närmare bestämmelser om förandet av registren och konstaterande av att ett område är fritt från flyghavre kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Ändringssökande

Omprövning av andra beslut av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten än beslut enligt 6 § eller 5 kap. får begäras hos den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde kommunen eller, om det är fråga om en samkommun, samkommunens hemort är belägen.

I den kommunala landsbygdsnäringsmyndighetens beslut enligt 6 § eller 5 kap. och i beslut av Livsmedelssäkerhetsverket samt i ett beslut som meddelats av närings-, trafik- och miljöcentralen med anledning av en begäran om omprövning eller i något annat beslut av centralen får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 6 § eller 5 kap. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I andra beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

personuppgiftslagen (532/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Närmare bestämmelser om förandet av registren och konstaterande av att ett område är fritt från flyghavre kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Ändringssökande

Omprövning av andra beslut av landskapet än beslut enligt 6 § eller 5 kap. får begäras hos det *landskap* som fattat beslutet.

I *landskapets* beslut enligt 6 § eller 5 kap. och i beslut av Livsmedelssäkerhetsverket samt i ett beslut som meddelats av landskapet med anledning av en begäran om omprövning eller i något annat beslut av *landskapet* får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 6 § eller 5 kap. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i andra beslut av förvaltningsdomstolen får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom särskilt lag.

102.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002)
6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 902/2013 och 376/2016, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Utlämnande av uppgifter som informations- tjänst

Lantmäteriverket ska ge möjlighet för var och en att vid Lantmäteriverket avgiftsfritt få läsa de uppgifter som finns i fastighetsdatasystemet och att göra anteckningar om dem. Mot avgift lämnas uppgifter ut i form av utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt med hjälp av teknisk anslutning. Om inte särskilda skäl föranleder något annat, kan en kopia av uppgifterna ges i elektronisk form mot avgift.

Utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt i 1 mom. avsedda kopior kan ges av kommuner, Lantmäteriverket och magistrater samt med stöd av beslut som Lantmäteriverket meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till fastighetsdatasystemet.

På en sådan myndighets vägnar som avses i 4 § får Lantmäteriverket med hjälp av teknisk anslutning lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till justitieförvaltningsmyndigheter, regionförvaltningsverk, närings-, trafik- och miljöcentraler, kommuner, Skatteförvaltningen, förundersökningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen och köpvittnen. Lantmäteriverket får dessutom på ansökan bevilja tillstånd att få och förmedla uppgifter med hjälp av teknisk anslutning. Uppgifter får lämnas ut och förmedlas till den som behöver uppgifter för

Föreslagen lydelse

6 §

Utlämnande av uppgifter som informations- tjänst

Lantmäteriverket ska ge möjlighet för var och en att vid Lantmäteriverket avgiftsfritt få läsa de uppgifter som finns i fastighetsdatasystemet och att göra anteckningar om dem. Mot avgift lämnas uppgifter ut i form av utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt med hjälp av teknisk anslutning. Om inte särskilda skäl föranleder något annat, kan en kopia av uppgifterna ges i elektronisk form mot avgift.

Utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt i 1 mom. avsedda kopior kan ges av kommuner, Lantmäteriverket och magistrater samt med stöd av beslut som Lantmäteriverket meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till fastighetsdatasystemet.

På en sådan myndighets vägnar som avses i 4 § får Lantmäteriverket med hjälp av teknisk anslutning lämna ut uppgifter ur fastighetsdatasystemet till justitieförvaltningsmyndigheter, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Statens ämbetsverk på Åland, Landsbygdsverket, landskap*, kommuner, Skatteförvaltningen, förundersökningsmyndigheter, myndigheter som sköter fastighetsbildningsuppgifter, myndigheter inom folkbokföringsförvaltningen och köp-vittnen. Lantmäteriverket får dessutom på ansökan bevilja tillstånd att få och förmedla uppgifter med hjälp av teknisk anslutning. Uppgifter får lämnas ut och

samhällsplanering, fastighetsförmedling, fastighetsvärdering eller beviljande av och tillsyn över kredit eller för något annat jämförbart ändamål som har samband med fastigheter. I användningstillståndet kan det tas in villkor om grunden för sökning av uppgifter samt om annan användning av systemet och övervakning av detta. Tillstånd behövs dock inte för erhållande och förmedling av uppgifter om fastighetsbeteckning och fastighetsindelning med hjälp av teknisk anslutning.

För översändande av personuppgifter till stater utanför Europeiska unionen gäller 5 kap. personuppgiftslagen (523/1999).

En personbeteckning får utlämnas endast om den som begär personbeteckningen har eller kan ha den i sin besittning med stöd av personuppgiftslagen eller någon annan lag. På ett intyg eller bevis som ges ur fastighetsdatasystemet och som behövs för att en person skall kunna göra sina rättigheter gällande eller fullgöra sina skyldigheter får personbeteckningen antecknas för identifiering av personen i fråga.

förmedlas till den som behöver uppgifter för samhällsplanering, fastighetsförmedling, fastighetsvärdering eller beviljande av och tillsyn över kredit eller för något annat jämförbart ändamål som har samband med fastigheter. I användningstillståndet kan det tas in villkor om grunden för sökning av uppgifter samt om annan användning av systemet och övervakning av detta. Tillstånd behövs dock inte för erhållande och förmedling av uppgifter om fastighetsbeteckning och fastighetsindelning med hjälp av teknisk anslutning.

För översändande av personuppgifter till stater utanför Europeiska unionen gäller 5 kap. i personuppgiftslagen (523/1999).

En personbeteckning får utlämnas endast om den som begär personbeteckningen har eller kan ha den i sin besittning med stöd av personuppgiftslagen eller någon annan lag. På ett intyg eller bevis som ges ur fastighetsdatasystemet och som behövs för att en person ska kunna göra sina rättigheter gällande eller fullgöra sina skyldigheter får personbeteckningen antecknas för identifiering av personen i fråga.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

103.

Lag

om ändring av 37 § i lagen om samfällda skogar

I enlighet med riksdagen beslut
ändras i lagen om samfällda skogar (109/2003) 37 §, sådan den lyder i lag 1491/2009, som följer:

Gällande lydelse

37 §

Tryggande av panthavares ställning

Om ett område överläts från en samfällad skog eller en samfällad skog säljs och denna åtgärd föranleder att värdet av en eller flera delägarfastigheter sjunker betydligt, ska delägarlaget hos regionförvaltningsverket deponera den del av köpeskillingen, jämte ränta, som tillkommer en sådan fastighet, om fastigheten belastas av pantfordringar. Vid styckningsförrättningen ska förrättningsmännen besluta för vilka fastigheters del köpeskillingen ska deponeras. Köpeskillingen får inte delas förrän förrättningsmännen har fattat sitt beslut.

En innehavare av panträtt eller inskriven sytning har samma rätt till den deponerade köpeskillingen som han har till delägarfastigheten. Om ägaren till delägarfastigheten inte kan visa att de rättsinnehavare som nämns ovan har gett tillstånd till att den deponerade köpeskillingen lyfts, ska regionförvaltningsverket fördela medlen enligt vad som i utsökningsbalken (705/2007) bestäms om för-delning av köpeskillning för fast egendom.

I fråga om ersättning som betalats för ett område som lösts in från en samfällad skog tillämpas vad som i 1 och 2 mom. bestäms om köpeskillning.

Föreslagen lydelse

37 §

Tryggande av panthavares ställning

Om ett område överläts från en samfällad skog eller en samfällad skog säljs och denna åtgärd föranleder att värdet av en eller flera delägarfastigheter sjunker betydligt, ska delägarlaget hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* deponera den del av köpeskillingen, jämte ränta, som tillkommer en sådan fastighet, om fastigheten belastas av pantfordringar. Vid styckningsförrättningen ska förrättningsmännen besluta för vilka fastigheters del köpeskillingen ska deponeras. Köpeskillingen får inte delas förrän förrättningsmännen har fattat sitt beslut.

En innehavare av panträtt eller inskriven sytning har samma rätt till den deponerade köpeskillingen som han har till delägarfastigheten. Om ägaren till delägarfastigheten inte kan visa att de rättsinnehavare som nämns ovan har gett tillstånd till att den deponerade köpeskillingen lyfts, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fördela medlen enligt vad som i utsökningsbalken (705/2007) bestäms om fördelning av köpeskillning för fast egendom.

I fråga om ersättning som betalats för ett område som lösts in från en samfällad skog tillämpas vad som i 1 och 2 mom. bestäms om köpeskillning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av

RP 14/2018 rd

denna lag utfärdas genom en särskild lag.

104.

Lag

om ändring av lagen om skydd för växters sundhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003) 4, 6, 9–11, 14, 17, 26, 28, 30, 33 och 34 §, av dem 4 och 26 § sådana de lyder i lagarna 384/2008 och 1492/2009, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1492/2009, 9, 10, 14 och 28 § sådana de lyder i lag 1492/2009, 11 § sådan den lyder i lagarna 384/2008, 1492/2009 och 948/2012, 17 och 33 § sådana de lyder i lag 384/2008, 30 § sådan den lyder i lag 948/2012 och 34 § sådan den lyder i lag 97/2014 som följer:

Gällande lydelse

4 §

Registreringsskyldighet och villkor för registrering

Växter, växtprodukter och andra föremål, med vilka skadegörare lätt kan spridas, får marknadsföras, produceras för marknadsföring, lagras, importeras och exporteras endast av en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket för tillsynsändamål (*växtskyddsregistret*).

En lokal marknadsförare eller en person som sporadiskt exporterar obetydliga mängder växter, växtprodukter eller andra föremål eller en person som för eget bruk importerar endast obetydliga mängder sådana växter, växtprodukter eller andra föremål är inte skyldig att registrera sig. Skyldigheten att registrera sig gäller inte heller sådana importörer eller exportörer som finns upptagna i ett motsvarande officiellt register som förs av växtskyddsmyndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

I enlighet med vad som i Europeiska gemenskapens bestämmelser föreskrivs om växters sundhet eller vad som i internationella avtal som är bindande för Finland bestäms om skydd av växters sundhet, utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål som regi-

Föreslagen lydelse

4 §

Registreringsskyldighet och villkor för registrering

Växter, växtprodukter och andra föremål, med vilka skadegörare lätt kan spridas, får marknadsföras, produceras för marknadsföring, lagras, importeras och exporteras endast av en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket för tillsynsändamål (*växtskyddsregistret*).

En lokal marknadsförare eller en person som sporadiskt exporterar obetydliga mängder växter, växtprodukter eller andra föremål eller en person som för eget bruk importerar endast obetydliga mängder sådana växter, växtprodukter eller andra föremål är inte skyldig att registrera sig. Skyldigheten att registrera sig gäller inte heller sådana importörer eller exportörer som finns upptagna i ett motsvarande officiellt register som förs av växtskyddsmyndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

I enlighet med vad som i Europeiska gemenskapens bestämmelser föreskrivs om växters sundhet eller vad som i internationella avtal som är bindande för Finland bestäms om skydd av växters sundhet, utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål som regi-

streringsskyldigheten gäller.

En aktör som uppfyller villkoren för registrering har rätt att bli registrerad i växtskyddsregistret. För registrering krävs att

1) aktören upprätthåller ett uppdaterat schema över var de växter, växtprodukter och andra föremål som omfattas av denna lag är belägna,

2) aktören för register över produktionsplatserna och de produkter som omfattas av denna lag och som producerats eller marknadsförts på dessa platser och förts till en lagerplats eller annan plats som nämns i växtskyddsregistret, samt bevarar dessa uppgifter under minst ett år,

3) aktören utför åtminstone en visuell kontroll av de produkter och utrymmen som omfattas av denna lag i syfte att konstatera en eventuell förekomst av skadegörare, samt

4) det finns en person som ansvarar för växternas sundhet på den registrerade enheten.

Ansökan om registrering i växtskyddsregistret ska ställas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen. Beslutet om registrering fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om registrering kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Marknadsföring

Vissa växter, växtprodukter och andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas får, med undantag av lokal marknadsföring, marknadsföras endast om de är försedda med växtpass eller annat intyg över föremålets sundhet. Varje varuparti som marknadsförs ska förses med ett växtpass eller annat intyg som beviljats i någon av Europeiska unionens medlemsstater.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar på ansökan en aktör rätt att använda växtpass, om aktörens verksamhet är underställd officiell kontroll av Livsmedelssäkerhetsverket eller ett i landskapslagen (/) avsett landskap och uppfyller bestämmelserna om växters sundhet. Livsmedelssäkerhetsverket utfärdar andra intyg som avses i 1 mom. för föremål eller verksamhet som uppfyller bestämmelserna om växters sundhet.

streringsskyldigheten gäller.

En aktör som uppfyller villkoren för registrering har rätt att bli registrerad i växtskyddsregistret. För registrering krävs att

1) aktören upprätthåller ett uppdaterat schema över var de växter, växtprodukter och andra föremål som omfattas av denna lag är belägna,

2) aktören för register över produktionsplatserna och de produkter som omfattas av denna lag och som producerats eller marknadsförts på dessa platser och förts till en lagerplats eller annan plats som nämns i växtskyddsregistret, samt bevarar dessa uppgifter under minst ett år,

3) aktören utför åtminstone en visuell kontroll av de produkter och utrymmen som omfattas av denna lag i syfte att konstatera en eventuell förekomst av skadegörare, samt

4) det finns en person som ansvarar för växternas sundhet på den registrerade enheten.

Ansökan om registrering i växtskyddsregistret görs hos *Livsmedelssäkerhetsverket*. Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan om registrering kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Marknadsföring

Vissa växter, växtprodukter och andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas får, med undantag av lokal marknadsföring, marknadsföras endast om de är försedda med växtpass eller annat intyg över föremålets sundhet. Varje varuparti som marknadsförs ska förses med ett växtpass eller annat intyg som beviljats i någon av Europeiska unionens medlemsstater.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar på ansökan en aktör rätt att använda växtpass, om aktörens verksamhet är underställd officiell kontroll av Livsmedelssäkerhetsverket *eller ett i landskapslagen (/) avsett landskap* och uppfyller bestämmelserna om växters sundhet. Livsmedelssäkerhetsverket utfärdar andra intyg som avses i 1 mom. för föremål eller verksamhet som uppfyller bestämmelserna om växters sundhet.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska unionens bestämmelser om växters sundhet, bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas som omfattas av denna skyldighet, vilket intyg som ska användas vid marknadsföring av varje sådant föremål och vilka krav på växters sundhet som ska vara uppfyllda i verksamheten för att föremålen ska beviljas växtpass eller annat intyg.

9 §

Anmälan när verksamheten ändras eller upphör

Om aktören upphör med sin verksamhet eller om verksamheten förändras väsentligt ska aktören göra en skriftlig anmälan som ställs till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen. En aktör som har beviljats rätt att använda märkning enligt 7 § 3 mom. ska skicka anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att en skadegörare som avses i en förordning utfärdad med stöd av 2 § 3 mom. förekommer i fastigheter eller delar av fastigheter, odlingar, varulager, transportmedel eller byggnader som han äger eller besitter, är skyldig att omedelbart anmäla detta till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller Livsmedelssäkerhetsverket. Detsamma gäller en myndighet som i sin verksamhet upptäcker en sådan skadegörare. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska anmäla förekomsten av skadegörare till Livsmedelssäkerhetsverket.

11 §

Bekämpning av skadegörare

För att bekämpa skadegörare eller förhindra att de sprids kan

1) en markägare, odlare eller en ägare eller innehavare av en fastighet eller en del därav förpliktas att vidta nödvändiga åtgärder för

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska unionens bestämmelser om växters sundhet, bestämmelser om vilka växter, växtprodukter och andra föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas som omfattas av denna skyldighet, vilket intyg som ska användas vid marknadsföring av varje sådant föremål och vilka krav på växters sundhet som ska vara uppfyllda i verksamheten för att föremålen ska beviljas växtpass eller annat intyg.

9 §

Anmälan när verksamheten ändras eller upphör

Om aktören upphör med sin verksamhet eller om verksamheten förändras väsentligt ska aktören göra en anmälan till *Livsmedelssäkerhetsverket*.

10 §

Anmälningsskyldighet

Den som vet eller misstänker att en skadegörare som avses i en förordning utfärdad med stöd av 2 § 3 mom. förekommer i fastigheter eller delar av fastigheter, odlingar, varulager, transportmedel eller byggnader som han äger eller besitter, är skyldig att omedelbart anmäla detta till det behöriga *landskapet* eller Livsmedelssäkerhetsverket. Detsamma gäller en myndighet som i sin verksamhet upptäcker en sådan skadegörare. Landskapet ska anmäla förekomsten av skadegörare till Livsmedelssäkerhetsverket.

11 §

Bekämpning av skadegörare

För att bekämpa skadegörare eller förhindra att de sprids kan

1) en markägare, odlare eller en ägare eller innehavare av en fastighet eller en del därav förpliktas att vidta nödvändiga åtgärder för

utrotning av skadegörare som förekommer på fastigheten,

2) det bestämmas om nödvändig rengöring eller desinficering av en byggnad, ett arbetsredskap, ett transportmedel eller annat föremål som har smittats av skadegörare, samt om sättet för den nödvändiga rengöringen och desinficeringen,

3) det bestämmas om nödvändig rengöring, desinficering eller förstöring av växter eller förpackningar eller packningsmaterial av vegetabiliskt ursprung samt om sättet för den nödvändiga rengöringen, desinficeringen eller förstörandet, eller utfärdas nödvändiga begränsningar för användningen av växter eller förpackningar eller packningsmaterial av vegetabiliskt ursprung,

4) det bestämmas om nödvändiga förbud mot samt villkor och begränsningar för odling och transport av samt handel med växter,

5) det bestämmas om nödvändiga åtgärder som ska vidtas i samband med odling och skörd av samt handel med växter,

6) det meddelas nödvändiga förbud mot eller uppställas nödvändiga villkor för marknadsföring, import och export av växter, växtprodukter, skadegörare och andra sådana föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas, samt

7) en aktör förpliktas att iaktta andra begränsningar, förbud och åtgärder som är nödvändiga för att skadegörare ska kunna bekämpas och spridningen av dem förhindras.

Närmare bestämmelser om de åtgärder, förelägganden, förbud, villkor och begränsningar som avses i 1 mom. meddelas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med vad som i Europeiska gemenskapens lagstiftning föreskrivs om växters sundhet eller vad som i internationella avtal som är bindande för Finland bestäms om skydd av växters sundhet. Förordningen kan gälla samtliga skadegörare eller enbart vissa skadegörare.

Med stöd av en förordning som avses i 2 mom. fattar Livsmedelssäkerhetsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen beslut om bekämpning för varje enskild aktör. Ett beslut om bekämpning kan fattas även utan att aktören hörs, om avgörandet av ärendet inte tål uppskov utan att det orsakar betydande fara för växters sundhet och om det inte är möjligt att höra aktören utan dröjsmål. Om det finns särskilda skäl att misstänka att

utrotning av skadegörare som förekommer på fastigheten,

2) det bestämmas om nödvändig rengöring eller desinficering av en byggnad, ett arbetsredskap, ett transportmedel eller annat föremål som har smittats av skadegörare, samt om sättet för den nödvändiga rengöringen och desinficeringen,

3) det bestämmas om nödvändig rengöring, desinficering eller förstöring av växter eller förpackningar eller packningsmaterial av vegetabiliskt ursprung samt om sättet för den nödvändiga rengöringen, desinficeringen eller förstörandet, eller utfärdas nödvändiga begränsningar för användningen av växter eller förpackningar eller packningsmaterial av vegetabiliskt ursprung,

4) det bestämmas om nödvändiga förbud mot samt villkor och begränsningar för odling och transport av samt handel med växter,

5) det bestämmas om nödvändiga åtgärder som ska vidtas i samband med odling och skörd av samt handel med växter,

6) det meddelas nödvändiga förbud mot eller uppställas nödvändiga villkor för marknadsföring, import och export av växter, växtprodukter, skadegörare och andra sådana föremål med vilka skadegörare lätt kan spridas, samt

7) en aktör förpliktas att iaktta andra begränsningar, förbud och åtgärder som är nödvändiga för att skadegörare ska kunna bekämpas och spridningen av dem förhindras.

Närmare bestämmelser om de åtgärder, förelägganden, förbud, villkor och begränsningar som avses i 1 mom. meddelas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med vad som i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om växters sundhet eller vad som i internationella avtal som är bindande för Finland bestäms om skydd av växters sundhet. Förordningen kan gälla samtliga skadegörare eller enbart vissa skadegörare.

Med stöd av en förordning som avses i 2 mom. fattar Livsmedelssäkerhetsverket eller *landskapet* beslut om bekämpning för varje enskild aktör. Ett beslut om bekämpning kan fattas även utan att aktören hörs, om avgörandet av ärendet inte tål uppskov utan att det orsakar betydande fara för växters sundhet och om det inte är möjligt att höra aktören utan dröjsmål. Om det finns särskilda

en sådan skadegörare som avses i förordningen förekommer, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta åtgärder enligt 1 mom. 6 punkten redan innan förekomsten har bekräftats.

Livsmedelssäkerhetsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen kan på Livsmedelssäkerhetsverkets bekostnad vidta de brådskande och obetydliga åtgärder som avses i 1 mom., om underlåtelse att vidta åtgärden äventyrar växters sundhet.

Jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom bevilja Livsmedelssäkerhetsverket tillstånd att vidta åtgärder enligt 1 mom. i fråga om skadegörare som det inte utfärdats bestämmelser om genom en i 2 mom. avsedd förordning. Om förekomsten av en sådan skadegörare medför ett omedelbart hot mot växters sundhet och saken inte tål uppskov, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga bekämpningsåtgärder enligt 1 mom. redan innan tillståndet beviljats.

14 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att lagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar Livsmedelssäkerhetsverket, som vid tillsynen anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna. Livsmedelssäkerhetsverket är i Finland en sådan växtskyddsmyndighet som avses i direktivet om växters sundhet.

Importen övervakas av Tullverket till den del denna uppgift inte hör till Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om de uppgifter som hör till Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet och som ska överföras till Tullverket, i enlighet med särskilt avtal mellan jord- och skogsbruksministeriet och finansministeriet om överföringen och omfattningen av uppgifterna.

17 §

skäl att misstänka att en sådan skadegörare som avses i förordningen förekommer, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta åtgärder enligt 1 mom. 6 punkten redan innan förekomsten har bekräftats.

Livsmedelssäkerhetsverket eller *landskapet* kan på Livsmedelssäkerhetsverkets bekostnad vidta de brådskande och obetydliga åtgärder som avses i 1 mom., om underlåtelse att vidta åtgärden äventyrar växters sundhet.

Jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom bevilja Livsmedelssäkerhetsverket tillstånd att vidta åtgärder enligt 1 mom. i fråga om skadegörare som det inte utfärdats bestämmelser om genom en i 2 mom. avsedd förordning. Om förekomsten av en sådan skadegörare medför ett omedelbart hot mot växters sundhet och saken inte tål uppskov, kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga bekämpningsåtgärder enligt 1 mom. redan innan tillståndet beviljats.

14 §

Tillsynsmyndigheter

För verkställigheten av denna lag samt för tillsynen över att lagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den efterföljs samt för organiseringen av tillsynen svarar på riksnivå Livsmedelssäkerhetsverket och på *regional nivå landskapet*. Livsmedelssäkerhetsverket är i Finland en sådan växtskyddsmyndighet som avses i direktivet om växters sundhet.

Importen övervakas av *Tullen* till den del denna uppgift inte hör till Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om de uppgifter som hör till Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet och som ska överföras till *Tullen*, i enlighet med särskilt avtal mellan jord- och skogsbruksministeriet och finansministeriet om överföringen och omfattningen av uppgifterna.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

17 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska årligen utarbeta en plan för tillsynen. Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

26 §

Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning

Livsmedelssäkerhetsverket kan besluta om förbud mot användning av ett växtpass eller annat intyg som avses i 6 § eller mot användningen av ett sundhetscertifikat, ett intyg eller en märkning som avses i 7 §, om det är nödvändigt för att bekämpa en skadegörare eller hindra att den sprids eller om förutsättningarna för användning av växtpasset, sundhetscertifikatet, intyget eller märkningen inte längre uppfylls. Berörda parter ska alltid utan dröjsmål underrättas om beslutet. Ett förbud som har meddelats muntligt ska bekräftas skriftligt. Förbudet ska hävas omedelbart när det inte längre finns något skäl för det.

Förbudet ska meddelas för viss tid, om den brist som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Förbudet ska återkallas utan dröjsmål, om bristfälligheten har avhjälpats eller om den inte längre är av betydelse med tanke på förbudet. Berörda parter ska utan dröjsmål underrättas om att förbudet har återkallats.

Om ärendet inte tål uppskov kan utöver Livsmedelssäkerhetsverket även närings-, trafik- och miljöcentralen eller en auktoriserad inspektör temporärt förbjuda att ett växtpass, ett sundhetscertifikat eller annat intyg eller en märkning används. Ett temporärt användningsförbud ska utan dröjsmål underställas Livsmedelssäkerhetsverket. Förbudet förfaller om Livsmedelssäkerhetsverket inte fattar ett beslut enligt 1 mom. inom en vecka efter det att förbudet meddelades.

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en plan för tillsynen.

26 §

Förbud mot användning av växtpass eller annat intyg eller av märkning

Livsmedelssäkerhetsverket kan besluta om förbud mot användning av ett växtpass eller annat intyg som avses i 6 § eller mot användningen av ett sundhetscertifikat, ett intyg eller en märkning som avses i 7 §, om det är nödvändigt för att bekämpa en skadegörare eller hindra att den sprids eller om förutsättningarna för användning av växtpasset, sundhetscertifikatet, intyget eller märkningen inte längre uppfylls. Berörda parter ska alltid utan dröjsmål underrättas om beslutet. Ett förbud som har meddelats muntligt ska bekräftas skriftligt. Förbudet ska hävas omedelbart när det inte längre finns något skäl för det.

Förbudet ska meddelas för viss tid, om den brist som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Förbudet ska återkallas utan dröjsmål, om bristfälligheten har avhjälpats eller om den inte längre är av betydelse med tanke på förbudet. Berörda parter ska utan dröjsmål underrättas om att förbudet har återkallats.

Om ärendet inte tål uppskov kan utöver Livsmedelssäkerhetsverket även *landskapet* eller en auktoriserad inspektör temporärt förbjuda att ett växtpass, ett sundhetscertifikat eller annat intyg eller en märkning används. Ett temporärt användningsförbud ska utan dröjsmål underställas Livsmedelssäkerhetsverket. Förbudet förfaller om Livsmedelssäkerhetsverket inte fattar ett beslut enligt 1 mom. inom en vecka efter det att förbudet meddelades.

28 §

Vite eller tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena de begränsningar, förbud, åtgärder eller förfaranden som avses i 11 § eller förbud enligt 26 § att använda växtpass, sundhetscertifikat eller något annat intyg eller märkning med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Även närings-, trafik- och miljöcentralen kan fatta ett beslut om tvångsutförande eller hot om tvångsutförande.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i vitestlagen (1113/1990).

30 §

Ersättning av kostnader till följd av beslut om bekämpning av skadegörare

Livsmedelsäkerhetsverket kan besluta att de direkta och nödvändiga kostnaderna för verkställigheten av ett beslut om bekämpning enligt 11 § om att utrota skadegörare ska ersättas aktören helt eller delvis av statens medel, om de skador som orsakats växtproduktionen är exceptionellt stora. Villkoret för att ersättningen ska betalas är att aktören på grund av utrotningsåtgärderna har orsakats betydande kostnader som har oskäligt stor betydelse för aktörens näring eller som behöver ersättas för att aktören ska kunna fortsätta med sin näring. Ersättning kan betalas endast till den del aktören inte får ersättning på grundval av försäkring eller ur en fond.

Närmare bestämmelser om värderingen och beräkningen av de kostnader och skador som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ersättning ska sökas inom sex månader efter det att sökanden har fått kännedom om att kostnaderna eller skadan har uppkommit. Ansökan ska ställas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen, och den ska innehålla tillräcklig utredning om kostnaderna och skadorna. Gäller en ansökan om ersättning ett beslut om bekämpning som fattats av närings-, trafik- och miljöcentralen, ska centralen lämna Livsmedelssä-

28 §

Vite eller tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket *eller landskapet* kan förena de begränsningar, förbud, åtgärder eller förfaranden som avses i 11 § eller förbud enligt 26 § att använda växtpass, sundhetscertifikat eller något annat intyg eller märkning med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i vitestlagen (1113/1990).

30 §

Ersättning av kostnader till följd av beslut om bekämpning av skadegörare

Livsmedelsäkerhetsverket kan besluta att de direkta och nödvändiga kostnaderna för verkställigheten av ett beslut om bekämpning enligt 11 § om att utrota skadegörare ska ersättas aktören helt eller delvis av statens medel, om de skador som orsakats växtproduktionen är exceptionellt stora. Villkoret för att ersättningen ska betalas är att aktören på grund av utrotningsåtgärderna har orsakats betydande kostnader som har oskäligt stor betydelse för aktörens näring eller som behöver ersättas för att aktören ska kunna fortsätta med sin näring. Ersättning kan betalas endast till den del aktören inte får ersättning på grundval av försäkring eller ur en fond.

Närmare bestämmelser om värderingen och beräkningen av de kostnader och skador som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ersättning ska sökas inom sex månader efter det att sökanden har fått kännedom om att kostnaderna eller skadan har uppkommit. Ansökan ska ställas till Livsmedelssäkerhetsverket och ges in till det behöriga *landskapet*, och den ska innehålla tillräcklig utredning om kostnaderna och skadorna. Om en ansökan om ersättning gäller ett beslut om bekämpning som fattats av *landskapet*, ska landskapet lämna Livsmedelssäkerhetsverket ett utlåtande om ansökan.

kerhetsverket ett utlåtande om ansökan.

Om kostnader eller skador har ersatts utan grund ska Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att det överbetalda beloppet ska betalas tillbaka. På belopp som ska betalas tillbaka ska betalas en årlig ränta i enlighet med 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) från ingången av den månad då ersättningen har betalats ut. Om beloppet inte betalas tillbaka senast på den förfallodag som Livsmedelssäkerhetsverket bestämt, ska en årlig dröjsmålsränta betalas på beloppet i enlighet med den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen. Om det belopp som ska betalas tillbaka är ringa eller om det med tanke på den återbetalningsskyldiges ekonomiska ställning och förhållanden ska anses oskäligt att kräva återbetalning eller ta ut ränta, kan den återbetalningsskyldige helt eller delvis befrias från återbetalningsskyldighet eller skyldighet att betala ränta.

33 §

Avgifter, arvoden och ersättningar

För prestationer enligt denna lag kan avgifter tas ut till staten enligt vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Livsmedelssäkerhetsverket betalar arvoden för inspektioner och provtagningar enligt denna lag till de inspektörer som auktoriserats av verket, samt ersätter inspektörernas kostnader.

34 §

Överklagande

Beslut enligt 11 § eller 6 kap. samt Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Om kostnader eller skador har ersatts utan grund ska Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att det överbetalda beloppet ska betalas tillbaka. På belopp som ska betalas tillbaka ska betalas en årlig ränta i enlighet med 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) från ingången av den månad då ersättningen har betalats ut. Om beloppet inte betalas tillbaka senast på den förfallodag som Livsmedelssäkerhetsverket bestämt, ska en årlig dröjsmålsränta betalas på beloppet i enlighet med den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen. Om det belopp som ska betalas tillbaka är ringa eller om det med tanke på den återbetalningsskyldiges ekonomiska ställning och förhållanden ska anses oskäligt att kräva återbetalning eller ta ut ränta, kan den återbetalningsskyldige helt eller delvis befrias från återbetalningsskyldighet eller skyldighet att betala ränta.

33 §

Avgifter, arvoden och ersättningar

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Livsmedelssäkerhetsverket betalar arvoden för inspektioner och provtagningar enligt denna lag till de inspektörer som auktoriserats av verket, samt ersätter inspektörernas kostnader.

För inspektioner som landskapet utför med stöd av denna lag och som inte utförs för att kartlägga skadegörare ska landskapet ta ut en avgift enligt en taxa som landskapet har godkänt.

34 §

Överklagande

Beslut enligt 11 § eller 6 kap. samt Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). När ett beslut som gäller taxan för landskapets avgifter överklagas tillämpas dock vad som föreskrivs i 18 kap. i landshovsdomstolslagen.

I fråga om andra beslut får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen omprövning begäras hos den myndighet som fattat beslutet. Beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till antingen på grund av områdets läge eller näringsutövarens hemort.

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 11 § eller 6 kap. eller Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I fråga om uppgifter som i enlighet med 14 § 2 mom. genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet överförts till Tullen söks ändring i den ordning som föreskrivs i tullagen (1466/1994).

I fråga om andra beslut får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen omprövning begäras hos den myndighet som fattat beslutet. Beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till antingen på grund av områdets läge eller näringsutövarens hemort.

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 11 § eller 6 kap. eller Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I fråga om uppgifter som i enlighet med 14 § 2 mom. genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet överförts till Tullen söks ändring i den ordning som föreskrivs i tullagen 304/2016.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

106.

Lag

om ändring av 19 § i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning (1157/2005) 19 §, sådan den lyder i lag 1494/2009, som följer:

Gällande lydelse

19 §

Tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ska övervaka att Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning är lagenlig och ändamålsenlig. Regionförvaltningsverket ska *inom sitt verksamhetsområde* övervaka hur befogenheterna inom jakt- och fiskeövervakningen utövas.

Forststyrelsen ska med tanke på tillsynen kalenderårsvis avfatta en verksamhetsberättelse om jakt- och fiskeövervakningen och före utgången av februari följande år sända den till de myndigheter som avses i 1 mom. Tillsynsmyndigheterna har rätt att av Forststyrelsen få en kopia av en händelserapport som avses i 17 § samt annan information som behövs för tillsynen.

Föreslagen lydelse

19 §

Tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ska övervaka att Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning är lagenlig och ändamålsenlig. *Stattens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska övervaka hur befogenheterna inom jakt- och fiskeövervakningen utövas.

Forststyrelsen ska med tanke på tillsynen kalenderårsvis avfatta en verksamhetsberättelse om jakt- och fiskeövervakningen och före utgången av februari följande år sända den till de myndigheter som avses i 1 mom. Tillsynsmyndigheterna har rätt att av Forststyrelsen få en kopia av en händelserapport som avses i 17 § samt annan information som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

107.

Lag

om ändring av livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i livsmedelslagen (23/2006) 32, 33, 63 och 76 §, av dem 32 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 352/2011, 33 § sådan den lyder i lag 352/2011 och 76 § sådan den lyder i lag 970/2015, samt

ändras 3 § 3 mom. 6 § 6 punkten, 14, 15, 15 a, 21 a, 22, 22 a, 24, 30, 31, 34, 41—43, 45, 46, 48, 49, 51, 52, 54, 63, 64, 71, 74, 75, 77, 81, 83, 85 och 86 §, av dem 3 mom. sådan den lyder i lag 352/2011, 14, 15, 15 a, 22 a, 31, 33, 42 och 49 § sådana de lyder i lag 352/2011, 21 a § sådan den lyder i lag 643/2010, 22 § sådan den lyder i lagarna 365/2013 och 503/2014, 30 § sådan den lyder i lag 128/2017, 32 § sådan den lyder delvis ändrad 352/2011, 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1495/2009, 365/2013 och 503/2014, 43 § sådana de lyder i lagarna 352/2011, 365/2013 och 503/2014, 45 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 989/2007, 48 § sådan den lyder i lag 1153/2016, 52 § sådan den lyder i lagarna 1495/2009 och 365/2013, 71 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 989/2007, 130/2009, 643/2010, 352/2011 och 559/2014, 74 och 75 § sådana de lyder i lag 970/2015, 83 § sådan den lyder i lagarna 352/2011 och 503/2014, 85 § sådan den lyder i lag 1724/2009 samt 86 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1495/2009,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Lagstiftningen i Europeiska unionen

Till den del Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), nedan *biproduktförordningen*, gäller de livsmedelslokaler som avses i denna lag eller den verksamhet som där bedrivs är Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunala tillsynsmyndigheter behöriga tillsynsmyndigheter på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

Till den del Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), nedan ***biproduktförordningen***, gäller de livsmedelslokaler som avses i denna lag eller den verksamhet som där bedrivs är Livsmedelssäkerhetsverket och *landskapets behöriga tillsynsmyndigheter* på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

6) *tillsynsmyndighet* statliga och kommunala myndigheter som sköter tillsynsuppgifter enligt denna lag,

14 §

Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler

Anmälningar om livsmedelslokaler handläggs av tillsynsmyndigheten i den kommun där livsmedelslokalen är belägen. Anmälningar om mobila livsmedelslokaler samt om sådana livsmedelslokaler där syftet med verksamheten enbart är att transportera eller förvara livsmedel i ett eller flera transportfordon eller en eller flera containrar handläggs av tillsynsmyndigheten i den kommun där verksamheten inleds eller där anmälan tidigare gjorts om livsmedelslokalens verksamhet.

Anmälan om en livsmedelslokal som används enbart för försäljning, förmedling eller annan hantering av livsmedel utan att livsmedlen finns i lokalen i fråga kan handläggas av tillsynsmyndigheten i företagarens hemkommun, om det är oklart i vilken kommun lokalen är belägen eller om det finns andra särskilda skäl.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården handlägger anmälningar om tillverknings- och lagringsplatser som avses i 5 och 35 § i alkohollagen (1143/1994). Regionförvaltningsverket handlägger anmälningar om alkoholbutiker som avses i 13 § och 14 § 2 mom. i alkohollagen.

Den myndighet som handlägger en anmälan om en livsmedelslokal ger livsmedelsföretagaren ett intyg över att anmälan handlagts. Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om anmälda livsmedelslokaler till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om handläggningen av anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

6) *tillsynsmyndighet* statliga myndigheter och landskap som sköter tillsynsuppgifter enligt denna lag,

14 §

Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler

Anmälningar om livsmedelslokaler handläggs av *det landskap* där livsmedelslokalen är belägen. Anmälningar om mobila livsmedelslokaler samt om sådana livsmedelslokaler där syftet med verksamheten enbart är att transportera eller förvara livsmedel i ett eller flera transportfordon eller en eller flera containrar handläggs av *det landskap* där verksamheten inleds eller där anmälan tidigare gjorts om livsmedelslokalens verksamhet.

Anmälan om en livsmedelslokal som används enbart för försäljning, förmedling eller annan hantering av livsmedel utan att livsmedlen finns i lokalen i fråga kan handläggas av företagarens *hemlandskap*, om det är oklart i *vilket landskap* lokalen är belägen eller om det finns andra särskilda skäl.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndigheten handlägger anmälningar om tillverknings- och lagringsplatser som avses i 5 och 35 § i alkohollagen (1143/1994). *Landskapet* handlägger anmälningar om *detaljhandelsställen för alkoholdrycker* som avses i 13 § och 14 § 2 mom. i alkohollagen.

Den myndighet som handlägger en anmälan om en livsmedelslokal ger livsmedelsföretagaren ett intyg över att anmälan handlagts. Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om anmälda livsmedelslokaler till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om handläggningen av anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Godkännande av livsmedelslokaler som anläggningar

Anläggningar som avses i 13 § 2 mom. godkänns av tillsynsmyndigheten i den kommun där anläggningen är belägen. En mobil anläggning godkänns av tillsynsmyndigheten i den kommun där verksamheten inleds.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner ändå slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar. Regionförvaltningsverket godkänner renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av en livsmedelslokal som anläggning. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar efter det att ärendet anhängiggjordes, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om de livsmedelslokaler som myndigheten har godkänt som anläggningar till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om fattandet av beslut om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 a §

Underrättelse om mobil livsmedelslokal

En livsmedelsföretagare ska underrätta tillsynsmyndigheterna i de kommuner där verksamheten bedrivs om försäljning och annan hantering av livsmedel i en anmäld eller godkänd mobil livsmedelslokal.

Livsmedelsföretagaren ska ändå underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om slakt och hantering av livsmedel i ett mobilt slakteri och i en mobil inrättning för vilthantering samt i en anläggning i anslutning till dem. Regionförvaltningsverket ska på motsvarande sätt underrättas om verksamhet i ett mobilt renslakteri och i en anläggning i anslutning till det.

Myndigheten ska ha fått informationen

15 §

Godkännande av livsmedelslokaler som anläggningar

Anläggningar som avses i 13 § 2 mom. godkänns av *det landskap* där anläggningen är belägen. En mobil anläggning godkänns av *det landskap* där verksamheten inleds.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner ändå slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar. *Landskapet Lappland* godkänner renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av en livsmedelslokal som anläggning. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar från det att ärendet blivit anhängigt, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om de livsmedelslokaler som myndigheten har godkänt som anläggningar till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om fattandet av beslut om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 a §

Underrättelse om mobil livsmedelslokal

En livsmedelsföretagare ska underrätta *de landskap* där verksamheten bedrivs om försäljning och annan hantering av livsmedel i en anmäld eller godkänd mobil livsmedelslokal.

Livsmedelsföretagaren ska ändå underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om slakt och hantering av livsmedel i ett mobilt slakteri och i en mobil inrättning för vilthantering samt i en anläggning i anslutning till dem. *Landskapet Lappland* ska på motsvarande sätt underrättas om verksamhet i ett mobilt renslakteri och i en anläggning i anslutning till det.

senast fyra vardagar innan anmäld verksamhet inleds och senast två veckor innan godkänd verksamhet inleds.

21 a §

Anmälan om utsläppande på marknaden av produkter som kommer i beröring med livsmedel

Företagare som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel ska anmäla sitt verksamhetsställe och den verksamhet som bedrivs där till myndigheten för livsmedelstillsyn i den kommun där verksamhetsstället finns.

Närmare bestämmelser om hur den anmälan som avses i 1 mom. ska göras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska underrätta den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion anses utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten från producenten direkt till konsumenten. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om den kommunala tillsynsmyndigheten får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte heller

Myndigheten ska ha fått informationen senast fyra vardagar innan anmäld verksamhet inleds och senast två veckor innan godkänd verksamhet inleds.

21 a §

Anmälan om utsläppande på marknaden av produkter som kommer i beröring med livsmedel

Företagare som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel ska anmäla sitt verksamhetsställe och den verksamhet som bedrivs där till *det landskap* där verksamhetsstället finns.

Närmare bestämmelser om hur den anmälan som avses i 1 mom. ska göras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska *göra en anmälan landskapet* om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion *betraktas* utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten från producenten direkt till konsumenten. *Landskapet* ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om *landskapet* får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet. *Landskapet* ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe

göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 a §

Godkännande av primärproduktionsställe

En livsmedelsföretagare som bedriver sådan verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 6.3 i allmänna förordningen om livsmedelshygien ska med avvikelse från 22 § 1 mom. ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos den kommunala tillsynsmyndigheten innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. I fråga om verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten ska dock i stället för en ansökan om godkännande göras en anmälan enligt 22 § 1 mom.

Ansökan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av ett primärproduktionsställe. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar efter det att ärendet anhängiggjordes, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 a §

Godkännande av primärproduktionsställe

En livsmedelsföretagare som bedriver sådan verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 6.3 i allmänna förordningen om livsmedelshygien ska med avvikelse från 22 § 1 mom. ansöka om godkännande av primärproduktionsstället hos *landskapet* innan verksamheten inleds och när verksamheten ändras väsentligt. I fråga om verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten ska dock i stället för en ansökan om godkännande göras en anmälan enligt 22 § 1 mom.

Ansökan enligt 1 mom. behöver inte heller göras i fråga om ett primärproduktionsställe för växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person,
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring, eller
- 3) verksamheten är en del av den verksamhet som samma företagare bedriver i en livsmedelslokal som företagaren har anmält enligt 13 §.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av ett primärproduktionsställe. Tillsynsmyndigheten kan *före*na beslutet med villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar *från* det att ärendet *blivit anhängigt*, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en

Närmare bestämmelser om den ansökan som avses i 1 mom. och om beslutet om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

längre handläggning.

Närmare bestämmelser om den ansökan som avses i 1 mom. och om beslutet om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter

Livsmedelsföretagaren ska omedelbart underrätta den behöriga tillsynsmyndigheten om betydande hälsofaror som uppdagats i egenkontrollen eller på annat sätt samt om åtgärder som vidtagits för att rätta till dessa missförhållanden. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om en livsmedelsföretagare har fått kännedom om att ett av företagaren producerat, bearbetat eller distribuerat livsmedel har orsakat matförgiftning eller om livsmedelsföretagaren misstänker att ett av företagaren producerat, bearbetat eller distribuerat livsmedel kan orsaka matförgiftning, skall företagaren omedelbart anmäla detta till den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn. Ett livsmedel som misstänks ha orsakat matförgiftning eller ett prov av livsmedlet skall förvaras så att det kan undersökas på laboratorium för klarläggande av orsaken till matförgiftningen.

Bestämmelser om livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter finns också i artikel 19 i allmänna livsmedelsförordningen.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

- 1) leda regionförvaltningsverken vid utvärderingen av kommunernas livsmedelstillsyn,
- 2) sörja för livsmedelstillsynen i slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar i anslutning till dem,
- 3) ansvara för planering och genomförande av den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ur-

24 §

Livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter

Livsmedelsföretagaren ska omedelbart underrätta den behöriga tillsynsmyndigheten om betydande hälsofaror som uppdagats i egenkontrollen eller på annat sätt samt om åtgärder som vidtagits för att rätta till dessa missförhållanden. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om en livsmedelsföretagare har fått kännedom om att ett av företagaren producerat, bearbetat eller distribuerat livsmedel har orsakat matförgiftning eller om livsmedelsföretagaren misstänker att ett av företagaren producerat, bearbetat eller distribuerat livsmedel kan orsaka matförgiftning, ska företagaren omedelbart anmäla detta till *landskapet*. Ett livsmedel som misstänks ha orsakat matförgiftning eller ett prov av livsmedlet ska förvaras så att det kan undersökas på laboratorium för klarläggande av orsaken till matförgiftningen.

Bestämmelser om livsmedelsföretagares skyldighet att lämna uppgifter finns också i artikel 19 i allmänna livsmedelsförordningen.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

- 1) *utvärdera genomförandet av livsmedelstillsynen i landskapen,*
- 2) sörja för livsmedelstillsynen i slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar i anslutning till dem,
- 3) ansvara för planering och genomförande av den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ur-

sprung,

4) på riksnivå ansvara för sådana uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen som kräver särskild sakkunskap,

5) utvärdera de riktlinjer för god praxis som avses i artikel 8 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,

6) verka som den i allmänna livsmedelsförordningen avsedda nationella kontaktpunkten i systemet för snabb varning,

7) godkänna den utbildning av jägare i hälsa och hygien som avses i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung, *bilaga III avsnitt IV*,

8) sköta den riksomfattande informationen, riskkommunikationen och konsumentupplysningen,

9) utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar,

10) övervaka att villkoren för godkännande av nationella kvalitetssystem som det godkända uppfylls,

11) övervaka att de krav på kontrollerade uppfödningförhållanden som avses i trikinförordningen uppfylls på de primärproduktionsställen och grupper av primärproduktionsställen som verket har förklarat uppfyller dessa krav,

12) vid bedömningen av lagenligheten i hälsopåståenden som används i marknadsföringsmaterial vara nationell myndighet enligt artikel 3.2 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1829 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland,

13) fastställa sådana tillfälliga gränsvärden för bekämpningsmedelsrester som avses i artikel 18.4 i den förordning om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester som nämns i 3 § 1 mom. 13 punkten.

31 §

Livsmedelstillsyn på regional nivå

Regionförvaltningsverket planerar, styr och övervakar livsmedelstillsynen och övervakar efterlevnaden av livsmedelsbestämmelserna inom sitt verksamhetsområde på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

sprung,

4) på riksnivå ansvara för sådana uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen som kräver särskild sakkunskap,

5) utvärdera de riktlinjer för god praxis som avses i artikel 8 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,

6) verka som den i allmänna livsmedelsförordningen avsedda nationella kontaktpunkten i systemet för snabb varning,

7) godkänna den utbildning av jägare i hälsa och hygien som avses i *avsnitt IV bilaga III till* hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung,

8) sköta den riksomfattande informationen, riskkommunikationen och konsumentupplysningen,

9) utvärdera den köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som *landskapet* ordnar,

10) övervaka att *föresättningsarna* för godkännande av nationella kvalitetssystem som det godkända uppfylls,

11) övervaka att kraven på kontrollerade uppfödningförhållanden som avses i trikinförordningen uppfylls på de primärproduktionsställen och grupper av primärproduktionsställen som verket har förklarat att uppfyller dessa krav,

12) vid bedömningen av lagenligheten i hälsopåståenden som används i marknadsföringsmaterial vara nationell myndighet *som avses i* artikel 3.2 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1829 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland,

13) fastställa det tillfälliga gränsvärde för bekämpningsmedelsrester som avses i artikel 18.4 i den förordning om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester som nämns i 3 § 1 mom. 13 punkten.

31 §

Landskap

Landskapet ska sörja för livsmedelstillsynen inom sitt verksamhetsområde på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska landskapet

1) utvärdera hur kommunerna ordnat livsmedelstillsynen och offentliggöra resultaten av utvärderingen,

2) utvärdera de kommunala tillsynsplanerna och kontrollera hur de följs,

3) offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer,

4) sköta livsmedelstillsynen i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem.

1) göra anmälningar och rapporter som avses i livsmedelsbestämmelserna till Livsmedelssäkerhetsverket,

2) ge råd till livsmedelsföretagare och konsumenter samt meddela information i frågor som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag,

3) mot ersättning bistå de statliga myndigheterna i verkställandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,

4) offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer,

5) övervaka att skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. fullgörs i samband med landningar från fiskefartyg.

Landskapet Lappland sörjer för livsmedelstillsynen i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem.

32 §

(Upphävs)

Kommunal livsmedelstillsyn

Kommunen ska sköta livsmedelstillsynen inom sitt område på det sätt som föreskrivs i denna lag (kommunal livsmedelstillsyn). I kommunen sköts dessa uppgifter av en nämnd eller av något annat kollegialt organ (kommunal tillsynsmyndighet). Det som i denna lag föreskrivs om en kommun gäller också en samkommun och ett samarbetsområde enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009).

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som enligt denna lag skall skötas av kommunen eller en myndighet i kommunen och där befogenheten kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter uppgiften under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett sådant avtal som avses ovan, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

Kommunfullmäktige kan ge en nämnd eller ett organ rätt att överföra sina befogenheter på en tjänsteinnehavare eller sektion som lyder under nämnden eller organet, också när det gäller administrativa tvångsmedel enligt 55—60 § i denna lag.

33 §

(Upphävs)

Den kommunala livsmedelstillsynens uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska kommunen

1) till regionförvaltningsverken och Livsmedelssäkerhetsverket sända sådana meddelanden och rapporter som avses i livsmedelsbestämmelserna,

2) ge råd till livsmedelsföretagare och konsumenter samt meddela information i frågor som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag,

3) mot ersättning bistå de statliga myndigheterna i verkställandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,

4) offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Övriga tillsynsmyndigheter är

- 1) Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården,
- 2) Försvarsmakten,
- 3) Tullen,
- 4) gränsveterinärerna, och
- 5) närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag,

1) planera, styra och verkställa tillsynen i fråga om drycker som innehåller mer än 2,8 volymprocent etylalkohol,

2) styra regionförvaltningsverken i tillsynen över alkoholbutikerna.

Försvarsmakten sörjer för de uppgifter som enligt denna lag skall skötas av de kommunala myndigheterna för livsmedelstillsyn, till den del det gäller livsmedelslokaler som omfattas av försvarsmaktens tillsyn.

Tullen kontrollerar

1) att de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som importeras från länder utanför Europeiska unionen motsvarar livsmedelsbestämmelserna,

2) att de livsmedel av icke-animaliskt ur-

34 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Övriga tillsynsmyndigheter är

- 1) Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,
- 2) Försvarsmakten,
- 3) Tullen, och
- 4) gränsveterinärerna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag,

1) planera, styra och verkställa tillsynen i fråga om drycker som innehåller mer än 2,8 volymprocent etylalkohol,

2) styra landskapet i tillsynen över detaljhandelsställen för alkoholdrycker.

Försvarsmakten sörjer för de uppgifter som enligt denna lag ska skötas av landskapets myndigheter för livsmedelstillsyn, till den del det gäller livsmedelslokaler som omfattas av försvarsmaktens tillsyn.

Tullen kontrollerar

1) att de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som importeras från länder utanför Europeiska unionen motsvarar livsmedelsbestämmelserna,

2) att de livsmedel av icke-animaliskt ur-

sprung som sänds till Finland från Europeiska unionens medlemsländer motsvarar livsmedelsbestämmelserna vid lossning och därtill hörande lagring av livsmedelspartiet i Finland,

3) att handlingarna rörande icke-animaliska livsmedel som transporteras som transitvaror är korrekta,

4) att handlingarna rörande de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som exporteras från Finland till länder utanför Europeiska unionen är korrekta, och

5) vid import och export i enlighet med ATP-avtalet internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och den specialutrustning som används vid dessa transporter.

Närmare bestämmelser om Tullens uppgifter i övervakningen av exportkraven utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag i samband med den veterinära gränskontrollen av livsmedel av animaliskt ursprung.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna övervakar att skyldigheterna enligt 17 § 2 mom. fullgörs i samband med landningar från fiskefartyg, och Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunerna övervakar på det sätt som bestäms i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna utför de kontroller som hänförs till övervakningen av de tvärvillkor som avses i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) och som gäller livsmedelshygienen inom växtproduktion. Närings-, trafik- och miljöcentralerna får i samband med övervakningen av tvärvillkoren ta myndighetsprov för att undersöka rester av växtskyddsmedel. Dessutom får närings-, trafik- och miljöcentralerna ta andra myndighetsprov på uppdrag av Livsmedelssäkerhetsverket.

41 §

Allmänna krav på tillsynen

Bestämmelser om livsmedelstillsynen finns förutom i denna lag också i Europeiska gemenskapens lagstiftning gällande dels livsmedelskontroll, livsmedelssäkerhet och livsmedels hälsomässiga kvalitet, dels hygien i livsmedelslokaler och på primärproduktions-

sprung som sänds till Finland från Europeiska unionens medlemsländer motsvarar livsmedelsbestämmelserna vid lossning och därtill hörande lagring av livsmedelspartiet i Finland,

3) att handlingarna rörande icke-animaliska livsmedel som transporteras som transitvaror är korrekta,

4) att handlingarna rörande de livsmedel av icke-animaliskt ursprung som exporteras från Finland till länder utanför Europeiska unionen är korrekta,

5) *i samband med* import och export och i enlighet med ATP-avtalet internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och den specialutrustning som används vid dessa transporter.

Närmare bestämmelser om Tullens uppgifter i övervakningen av exportkraven utfärdas genom förordning av statsrådet.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag i samband med den veterinära gränskontrollen av livsmedel av animaliskt ursprung.

(Upphävs)

(Upphävs)

41 §

Allmänna krav på tillsynen

Bestämmelser om livsmedelstillsynen finns förutom i denna lag också i Europeiska gemenskapens lagstiftning *om* dels livsmedelskontroll, livsmedelssäkerhet och livsmedels hälsomässiga kvalitet, dels hygien i livsmedelslokaler och på primärproduktionsstäl-

ställen.

Det riksomfattande tillsynsprogram och de tillsynsplaner som avses i detta kapitel skall uppgöras så, att de inbegriper de kontrollåtgärder som förutsätts i denna lag och i de bestämmelser i Europeiska gemenskapens livsmedelslagstiftning som faller inom tillämpningsområdet för denna lag.

Den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn skall utarbeta ett kvalitetssystem som lämpar sig för dess verksamhet, samt upprätthålla och tillämpa detta system. Bestämmelser om krav som gäller kvalitetssystemet finns i artikel 8 i kontrollförordningen.

42 §

Ordnande av tillsyn över den första ankomstplatsen

Tillsyn över den första ankomstplatsen ordnas primärt så att Livsmedelssäkerhetsverket ingår ett i 2 § 2 mom. i kommunallagen (365/1995) avsett avtal med en kommun, genom vilket kommunen förbinder sig till att sköta tillsynen över de första ankomstplatser som är belägna på kommunens område. Livsmedelssäkerhetsverket och kommunen kan komma överens om att kommunen ska sköta uppgiften för en eller flera kommuners del. En tjänsteinnehavare utsedd av den kommunala tillsynsmyndigheten beslutar om de administrativa tvångsmedel som avses i 55– 60 § i denna lag och som gäller verksamheten vid den första ankomstplatsen. Livsmedelssäkerhetsverket beslutar om övriga administrativa tvångsmedel enligt denna lag vilka hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen.

Om kommunen inte omfattas av ett sådant avtal som avses i 1 mom. kan Livsmedelssäkerhetsverket avtala om tillsynen med en annan myndighet, skaffa tjänster för skötseln av uppgifterna av en lämplig utomstående sakkunnig eller själv sköta tillsynen. Om man har avtalat om tillsynen med en annan myndighet ska en tjänsteinnehavare som denna myndighet utsett fatta beslut om administrativa tvångsmedel. Om man har avtalat om tillsynen med en utomstående sakkunnig beslutar Livsmedelssäkerhetsverket om administrativa tvångsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket sköter tillsynen

len.

Det riksomfattande tillsynsprogram och de tillsynsplaner som avses i detta kapitel ska uppgöras så, att de inbegriper de kontrollåtgärder som förutsätts i denna lag och i de bestämmelser i Europeiska gemenskapens livsmedelslagstiftning som faller inom tillämpningsområdet för denna lag.

Landskapet ska utarbeta ett kvalitetssystem för livsmedelstillsyn som lämpar sig för dess verksamhet, samt upprätthålla och tillämpa detta system. Bestämmelser om krav som gäller kvalitetssystemet finns i artikel 8 i kontrollförordningen.

(Upphävs)

över verksamheten vid den första ankomstplatsen när det gäller slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem. Regionförvaltningsverket sköter tillsynen över verksamheten vid den första ankomstplatsen när det gäller renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem.

De beslut enligt 1 mom. om verksamheten vid den första ankomstplatsen som fattas av en tjänsteinnehavare utsedd av den kommunala tillsynsmyndigheten ska delges parterna som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Närmare bestämmelser om ordnandet av tillsyn över första ankomstplatser utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artiklarna 4 och 5 i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung. Livsmedelssäkerhetsverket utför köttbesiktning i slakterier och inrättningar för vilthantering. Regionförvaltningsverket utför köttbesiktning i renslakterier.

Vid köttbesiktningen och övervakningen kan statligt anställda köttinspektörer som utbildats för ändamålet anlitas som hjälp. Vid köttbesiktningen och övervakningen kan också den personal som är anställd av livsmedelsföretagaren anlitas som hjälp på det sätt som anges i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

Närmare bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Livsmedelssäkerhetsverket får besluta om ändring av frekvensen och omfattningen av trikinundersökningarna då trikinförordningen ger möjlighet till det eller kräver det.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artiklarna 4 och 5 i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

Livsmedelssäkerhetsverket ansvarar för köttbesiktningen i slakterier och inrättningar för vilthantering. Landskapet Lappland ansvarar för köttbesiktningen i renslakterier.

Vid köttbesiktningen och övervakningen kan köttinspektörer som är anställda av staten eller landskapet och som utbildats för ändamålet anlitas som hjälp. Vid köttbesiktningen och övervakningen kan också den personal som är anställd av livsmedelsföretagaren anlitas som hjälp på det sätt som anges i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

Närmare bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Livsmedelssäkerhetsverket får besluta om ändring av frekvensen och omfattningen av trikinundersökningarna då trikinförordningen ger möjlighet till det eller kräver det.

Landskapet kan sköta sådan köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som lag

ankommer på staten, om landskapet har ingått ett avtal om detta med Livsmedelssäkerhetsverket.

45 §

Utredning av matförgiftningar

Om den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn har fått en i 24 § 2 mom. avsedd anmälan om matförgiftning eller misstanke om matförgiftning eller om myndigheten av annan anledning befarar matförgiftning skall myndigheten, i samarbete med de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar, utan dröjsmål göra en utredning i fallet med påkallade epidemiologiska och mikrobiologiska undersökningar samt göra behövliga anmälningar till Folkhälsoinstitutet och Livsmedelverket. Anmälningarna får inte innehålla personuppgifter.

Närmare bestämmelser om utredning av och anmälningar om matförgiftningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 §

Utredning av matförgiftningar

Om *landskapet* har fått en i 24 § 2 mom. avsedd anmälan om matförgiftning eller misstanke om matförgiftning eller om myndigheten av annan anledning befarar matförgiftning ska myndigheten, i samarbete med de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar, utan dröjsmål göra en utredning i fallet med påkallade epidemiologiska och mikrobiologiska undersökningar samt göra behövliga anmälningar till *Institutet för hälsa och välfärd och Livsmedelssäkerhetsverket*. Anmälningarna får inte innehålla personuppgifter.

Närmare bestämmelser om utredning av och anmälningar om matförgiftningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

Beredskap för särskilda situationer

Livsmedelsverket skall utarbeta en sådan riksomfattande beredskapsplan för särskilda situationer som avses i artikel 13 i kontrollförordningen. De kommunala tillsynsmyndigheterna skall utarbeta en motsvarande plan för kommunernas del.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för särskilda situationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

46 §

Beredskap för särskilda situationer

Livsmedelsverket ska utarbeta en sådan riksomfattande beredskapsplan för särskilda situationer som avses i artikel 13 i kontrollförordningen. *Landskapet* ska utarbeta en motsvarande plan för *landskapets* del.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för särskilda situationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

48 §

Tillsynsplaner

Kommunen ska utarbeta en tillsynsplan för regelbunden livsmedelstillsyn i kommunen på så sätt att tillsynen beaktar riskerna med verksamheten i enlighet med 6 a § och att tillsynen motsvarar de allmänna krav som gäller tillsynen, förebygger hälsofaror och skyddar konsumenterna från ekonomisk förlust.

48 §

Tillsynsplaner

Landskapet ska utarbeta en tillsynsplan för regelbunden livsmedelstillsyn i *landskapet* på så sätt att tillsynen beaktar riskerna med verksamheten *beaktas i tillsynen på det sätt som föreskrivs i 6 a §* och att tillsynen motsvarar de allmänna krav som gäller *för tillsyn*, förebygger hälsofaror och skyddar konsumenterna från ekonomisk förlust.

I *landskapets tillsynsplan* ska det riksom-

I den kommunala tillsynsplanen ska det riksomfattande tillsynsprogrammet beaktas. *Tillsynsplanen ska ses över vid behov.*

Livsmedelssäkerhetsverket, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, Tullen, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna och försvarsmakten ska utarbeta tillsynsplaner för den livsmedelstillsyn som de ansvarar för. På dessa tillsynsplaner tillämpas det som föreskrivs om kommunala tillsynsplaner i 1 mom.

49 §

Inspektionsrätt och rätt att närvara

En tillsynsmyndighet och en i 36 § avsedd utomstående sakkunnig har rätt att utföra sådana inspektioner som tillsynen förutsätter, ta del av handlingar och få tillträde till de ställen där verksamhet som avses i denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över efterlevanden av denna lag förvaras. Tillsynsmyndigheten och utomstående sakkunniga har rätt att inspektera den utrustning, de redskap och de utrymmen som används i verksamheten.

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket har rätt att närvara vid Europeiska kommissionens kontroller enligt artikel 45 i kontrollförordningen. En studerande som handleds av tillsynsmyndigheten och som utför praktik som ger introduktion i myndighetsverksamhet har rätt att närvara när tillsynsmyndigheten utför tillsyn och inspektioner.

I utrymmen som omfattas av hemfriden får inspektioner utföras endast om det finns grundad anledning att misstänka att man har brutit eller bryter mot livsmedelsbestämmelserna på ett sätt som är straffbart enligt lag. En sådan inspektion ska vara nödvändig för att ett brott ska kunna utredas eller en allvarlig hälsofara förhindras. Inspektioner får utföras endast av en tillsynsmyndighet.

Om tillsynsmyndigheten i samband med övervakningen eller inspektionen konstaterar att ett livsmedel av animaliskt ursprung innehåller främmande ämnen i en mängd som strider mot bestämmelserna, har regionförvaltningsverket och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket för-

fattande tillsynsprogrammet beaktas.

Livsmedelssäkerhetsverket, Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, Tullen, försvarsmakten och gränsveterinärerna ska utarbeta tillsynsplaner för den livsmedelstillsyn som de ansvarar för, och på dessa tillsynsplaner tillämpas det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om *landskapets tillsynsplan*.

49 §

Inspektionsrätt och rätt att närvara

En tillsynsmyndighet och en i 36 § avsedd utomstående sakkunnig har rätt att utföra sådana inspektioner som tillsynen förutsätter, ta del av handlingar och få tillträde till de ställen där verksamhet som avses i denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över efterlevnaden av denna lag förvaras. Tillsynsmyndigheten och utomstående sakkunniga har rätt att inspektera den utrustning, de redskap och de *lokaler och* utrymmen som används i verksamheten.

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara vid Europeiska kommissionens kontroller enligt artikel 45 i kontrollförordningen. En studerande som handleds av tillsynsmyndigheten och som utför praktik som ger introduktion i myndighetsverksamhet har rätt att närvara när tillsynsmyndigheten utför tillsyn och inspektioner.

I utrymmen som används för boende av *permanent natur* hemfriden får inspektioner utföras endast om det finns grundad anledning att misstänka att man har brutit eller bryter mot livsmedelsbestämmelserna på ett sätt som är straffbart enligt lag. En sådan inspektion ska vara nödvändig för att ett brott ska kunna utredas eller en allvarlig hälsofara förhindras. Inspektioner får utföras endast av en tillsynsmyndighet.

Om tillsynsmyndigheten i samband med övervakningen eller inspektionen konstaterar att ett livsmedel av animaliskt ursprung innehåller främmande ämnen i en mängd som strider mot *livsmedelsbestämmelserna*, har *landskapet* och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller *landskapet* förordnad veterinär rätt att inspektera det primärproduktionsställe

ordnad veterinär rätt att inspektera det primärproduktionsställe från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. Regionförvaltningsverket och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket förordnade veterinären har då den rätt att få information, ta prov och utföra inspektion som det föreskrivs om i denna lag. Endast regionförvaltningsverket har rätt att utföra inspektion i utrymmen som omfattas av hemfriden.

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsynsmyndigheters rätt att få tillträde till platser där verksamhet enligt denna lag bedrivs, och om deras rätt att få information gäller också de inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i något annat internationellt avtal som är bindande för Finland, om den internationella förpliktelse som binder Finland förutsätter detta.

51 §

Rätt att få information

Tillsynsmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av statliga och kommunala myndigheter samt av livsmedelsföretagare och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag få den information som är nödvändig för tillsynen.

Rätten att få information gäller också sådan information som är nödvändig för att utföra de uppgifter som anges i livsmedelsbestämmelserna och som annars skulle vara sekretessbelagd på grund av att den gäller enskild affärsverksamhet eller yrkesutövning eller en enskild persons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd

52 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta regionförvaltningsverket och Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten eller livsmedlens spårbarhet. *Närings-, trafik- och miljöcentralerna*

från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. *Landskapet* och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller *landskapet* förordnade veterinären har då *i denna lag föreskriven* rätt att få information, ta prov och utföra inspektion. Endast *landskapet* har rätt att utföra inspektion i utrymmen som *används för boende av permanent natur*.

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsynsmyndigheters rätt att få tillträde till platser där verksamhet enligt denna lag bedrivs, och om deras rätt att få information gäller också de inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i något annat internationellt avtal som är bindande för Finland, om den internationella förpliktelse som binder Finland förutsätter detta.

51 §

Rätt att få information

Tillsynsmyndigheten har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av statliga myndigheter och *landskap* samt av livsmedelsföretagare och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag få den information som är nödvändig för tillsynen.

Rätten att få information gäller också sådan information som är nödvändig för att utföra de uppgifter som anges i livsmedelsbestämmelserna och som annars skulle vara sekretessbelagd på grund av att den gäller enskild affärsverksamhet eller yrkesutövning eller en enskild persons ekonomiska ställning eller hälsotillstånd.

52 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om konstaterade hälsofaror och vid behov om sådana andra omständigheter som uppdagats i tillsynen och som kan inverka på livsmedelssäkerheten eller livsmedlens spårbarhet. Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter

ska dessutom underrätta den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn om sådana omständigheter som uppdagats vid kontroller enligt 34 § 7 mom. och som inverkar på livsmedlens spårbarhet. Tillsynsmyndigheten ska vidare underrätta de myndigheter som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om sådant som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar.

Tillsynsmyndigheten är skyldig att meddela Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket de uppgifter som behövs för register som dessa för med stöd av 83 §. Tillsynsmyndigheten är dessutom skyldig att på begäran meddela Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket de övriga uppgifter om inspektioner, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter och tillsyn som dessa behöver för uppföljningen av tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

som avses i lagen om smittsamma sjukdomar om *omständigheter* som uppdagats i tillsynen och som kan vara av betydelse när det gäller att skydda befolkningen mot smittsamma sjukdomar.

Tillsynsmyndigheten är skyldig att meddela Livsmedelssäkerhetsverket de uppgifter som behövs för register som verket för med stöd av 83 §. Tillsynsmyndigheten är dessutom skyldig att på begäran meddela de övriga uppgifter om inspektioner, *tillsynsåtgärder*, *tillsynspersonal*, avgifter och tillsynen som behövs för uppföljningen av tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten ska lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheters anmälningsskyldighet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Veterinärers skyldighet att lämna uppgifter

Om en veterinär i samband med ett veterinärbesök på ett primärproduktionsställe noterar att hälsotillståndet hos djuren på primärproduktionsstället väsentligt försvagar den livsmedelshygieniska kvaliteten på livsmedel som härrör från djuren, skall veterinären meddela detta till djurens ägare eller innehavare samt till den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn.

63 §

Skyndsamma åtgärder

I brådskande fall har en kommunal tjänsteinnehavare på vilken inte överförs den behörighet att använda administrativa tvångsmedel som avses i 32 § 3 mom. i denna lag och som utför uppgifter i anslutning till livsme-

54 §

Veterinärers skyldighet att lämna uppgifter

Om en veterinär i samband med ett veterinärbesök på ett primärproduktionsställe noterar att hälsotillståndet hos djuren på primärproduktionsstället väsentligt försvagar den livsmedelshygieniska kvaliteten på livsmedel som härrör från djuren, ska veterinären meddela detta till djurens ägare eller innehavare samt till *landskapet*.

(Upphävs)

delstillsynen rätt att använda sådana administrativa tvångsmedel som avses i 55, 56 och 58 §. Beslut som tjänsteinnehavaren fattar med stöd av denna paragraf skall utan dröjsmål föras till den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn för behandling.

64 §

Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om användning av administrativa tvångsmedel

Livsmedelsverket fattar beslut om användning av sådana administrativa tvångsmedel som avses i 55—59 § när det gäller områden som är större än en kommun.

Livsmedelsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för en enda kommun, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn vidtar inte räcker till för att förebygga hälsofara.

Livsmedelsverket skall utan dröjsmål underrätta de berörda kommunerna om beslut verket fattat med stöd av 1 och 2 mom.

71 §

Avgifter för kommunala myndigheters prestationer

Enligt en taxa som kommunen har godkänt skall kommunen av livsmedelsföretagaren ta ut avgift för

1) godkännande av anläggning och handläggning av anmälan om en annan livsmedelslokal än en sådan som avses i 13 § 3 mom.,

2) inspektioner, provtagning och undersökning av prov i enlighet med den kommunala tillsynsplanen,

3) övervakning av livsmedelslokaler som exporterar livsmedel till länder utanför Europeiska unionen till den del exporten, enligt de krav som köparlandet ställer, förutsätter en mera omfattande övervakning än normalt,

4) kontroll för övervakning av de åtgärder som avses i 7 kap., vilka baserar sig på att livsmedelsbestämmelserna inte har följts.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. skall kommunen också för annan övervakning samt för sådana inspektioner och undersökningar som hänför sig till den ta ut en avgift

64 §

Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om användning av administrativa tvångsmedel

Livsmedelssäkerhetsverket fattar beslut om användning av sådana administrativa tvångsmedel som avses i 55—59 § när det gäller områden som är större än ett *landskap*.

Livsmedelssäkerhetsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för ett *enda landskap*, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som landskapet vidtar inte räcker till för att förebygga hälsofara.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål underrätta de berörda landskapen om beslut verket fattat med stöd av 1 och 2 mom.

71 §

*Avgifter för **landskapets** prestationer*

Landskapet ska enligt en taxa som det godkänt ta ut avgift av livsmedelsföretagaren för

1) godkännande av anläggning och handläggning av anmälan om en annan livsmedelslokal än en sådan som avses i 13 § 3 mom.,

2) inspektioner, provtagning och undersökning av prov i enlighet med *landskapets tillsynsplan*,

3) övervakning av livsmedelslokaler som exporterar livsmedel till länder utanför Europeiska unionen till den del exporten, enligt de krav som köparlandet ställer, förutsätter en mera omfattande övervakning än normalt,

4) kontroll för övervakning av de åtgärder som avses i 7 kap., *och som grundar sig på att livsmedelsbestämmelserna inte har följts.*

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. ska landskapet också för annan övervakning samt för sådana inspektioner och undersökningar som hänför sig till den ta ut en avgift enligt

enligt bestämmelserna i artikel 27 och 28 i kontrollförfordningen.

Kommunen får också ta ut en avgift för inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av en i 17 kap. i miljöskyddslagen (527/2014) avsedd förordning av statsrådet.

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom livsmedelstillsynen som enligt denna lag hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av bestämmelser eller Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar och som Livsmedelssäkerhetsverket har styrt till kommunen. För utförandet av de tillsynsuppgifter som avses i 30 § 4 punkten ersätter staten kommunen endast för kostnaderna för undersökning av prov.

De avgifter som avses i 1 mom. bestäms så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för åtgärden, om inte något annat följer av artiklarna 27 och 28 i kontrollförfordningen. Närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som avses i artiklarna 27 och 28 i kontrollförfordningen och om hur avgifternas storlek bestäms utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Sökande av ändring i beslut av en kommunal myndighet

När det gäller kommunala tjänsteinnehavares beslut enligt 63 § får omprövning inte begäras eller ändring sökas genom besvär. I fråga om andra beslut av kommunala tjänsteinnehavare får omprövning begäras inom 14 dagar från delfäendet av beslutet hos det kommunala organ som sköter uppgifter enligt denna lag, på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Sådana beslut av kommunala organ som avses i 15 och 55—61 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

När det gäller andra beslut av kommunala organ än sådana som avses i 1 och 2 mom. får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvalt-

bestämmelserna i artikel 27 och 28 i kontrollförfordningen.

Landskapet får också ta ut en avgift för inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av en i 17 kap. i miljöskyddslagen (527/2014) avsedd förordning av statsrådet.

Staten ersätter de kostnader *landskapet* orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom livsmedelstillsyn som enligt denna lag hör till Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter eller som hänför sig till beredningen av författningar eller Livsmedelssäkerhetsverkets anvisningar och som Livsmedelssäkerhetsverket har styrt till *landskapen*. I fråga om utförandet av de tillsynsuppgifter som anges i 30 § 4 punkten ersätter staten endast landskapets kostnader för provundersökning.

De avgifter som avses i 1 mom. bestäms så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för åtgärden, om inte något annat följer av artiklarna 27 och 28 i kontrollförfordningen. Närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som avses i artiklarna 27 och 28 i kontrollförfordningen och om hur avgifternas storlek bestäms utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Sökande av ändring i beslut av ett landskap

Omprövning av ett beslut som fattats av en tjänsteinnehavare i ett landskap får inom 14 dagar från delfäendet av beslutet begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Begäran om omprövning ska riktas till den myndighet som avses i 139 § i landskapslagen.

Sådana beslut av *ett landskap* som avses i 15 och 55—61 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

När det gäller andra beslut av *ett landskap* än sådana som avses i 1 och 2 mom. får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos för-

ningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i beslut som gäller *kommunala tillsynsplaner*, kommunala livsmedelsbestämmelser enligt 86 § och taxan för kommunala avgifter får sökas på det sätt som anges i kommunallagen.

75 §

Sökande av ändring i beslut om köttbesiktning

Omprövning av ett beslut som gäller köttbesiktning får begäras hos Livsmedelssäkerhetsverket inom 14 dagar från delfäendet av beslutet på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Ett beslut som har meddelats med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

76 §

Sökande av ändring i beslut som hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen

Omprövning av en kommunal myndighets beslut som hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen får begäras hos Livsmedelssäkerhetsverket inom 14 dagar från delfäendet av beslutet på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning samt andra förvaltningsbeslut som hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

77 §

valtningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i beslut som gäller *livsmedelsbestämmelser på landskapsnivå* enligt 86 § och taxan för *landskapets* avgifter får sökas på det sätt som anges i 17 kap. i landskapslagen.

75 §

Sökande av ändring i beslut om köttbesiktning

I ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket eller landskapet fattat om köttbesiktning får ändring inte sökas genom besvär. Part kan framställa en begäran om omprövning av beslutet till Livsmedelssäkerhetsverket eller, när det gäller renköttbesiktning enligt 43 § 2 mom., till landskapet Lappland. Begäran om omprövning ska framställas skriftligen inom 14 dagar efter att beslutet meddelades. Begäran om omprövning ska behandlas utan dröjsmål.

Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

(upphävs)

77 §

Tillsynsmyndigheters rätt att söka ändring

En tillsynsmyndighet har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket myndighetens beslut har upphävts eller ändrats.

Livsmedelsverket har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt eller ändrat ett beslut som ett kommunalt organ har fattat med anledning av något annat än ett rättelseyrkande. Livsmedelsverkets besvärsmätt gäller inte ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som avses i 74 § 4 mom. i denna lag.

81 §

Sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretess när det gäller uppgifter som erhållits under tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Utan hinder av tystnadsplikten får uppgifter som erhållits vid tillsynen över att denna lag iakttas eller vid utförandet av uppgifter i anslutning till tillsynen och som gäller en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden lämnas till

1) statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

3) utländska organ och inspektörer, om det krävs enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

83 §

Register

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen samt den tillsyn som verket utövar ett riksomfattande register över alla livsmedelslokaler, verksamhetsställen som på marknaden släpper ut produkter som kommer i kontakt med livsmedel, första ankomstplatser, livsmedelsföretagare med ansvar för import och vidareförmiddling, godkända laboratorier, ut-

Tillsynsmyndigheters rätt att söka ändring

En myndighet har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket dess beslut har upphävts eller ändrats.

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt eller ändrat ett beslut som ett landskap har fattat med anledning av något annat än en begäran om omprövning. Livsmedelssäkerhetsverkets besvärsmätt gäller inte ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som avses i 74 § 4 mom. i denna lag.

81 §

Sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretess när det gäller uppgifter som erhållits under tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Oberoende av tystnadsplikten får uppgifter som erhållits vid tillsynen över att denna lag iakttas eller vid utförandet av uppgifter i anslutning till tillsynen och som gäller en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden lämnas till

1) statliga myndigheter och landskap för utförande av uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

3) utländska organ och inspektörer, om det krävs enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

83 §

Register

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen samt med tanke på den tillsyn som verket utövar ett riksomfattande register över alla livsmedelslokaler, verksamhetsställen som på marknaden släpper ut produkter som kommer i kontakt med livsmedel, första ankomstplatser, livsmedelsföretagare med ansvar för import och vidareförmiddling, godkända labora-

bildade personer som genomgått den utbildning för jägare i hygien som avses i kapitel I i avsnitt IV i bilaga III till hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung samt över sådana primärproduktionsställen och grupper av primärproduktionsställen som verket har erkänt att uppfyller kraven på kontrollerade uppfödningförhållanden som avses i trikinförordningen. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkännandenummer till anläggningar som avses i 13 § 2 mom.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för register över alkoholbutiker och platser för tillverkning och lagring av alkoholdrycker.

Regionförvaltningsverket och den kommunala tillsynsmyndigheten för ett register över de livsmedelslokaler som de övervakar. Den kommunala tillsynsmyndigheten för ett register över de verksamhetsställen under myndighetens tillsyn som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket för i enlighet med lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) register över primärproduktionsställena. Bestämmelser om ansvaret vid registerföringen finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Kommunerna använder och uppdaterar registret över primärproduktionsställen i den omfattning de uppgifter som anges i denna lag förutsätter detta. Register över fiskefartyg och vattenbruksanläggningar förs i enlighet med lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik av jord- och skogsbruksministeriet samt i enlighet med lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) av jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Livsmedelssäkerhetsverket för, med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen, utifrån de anmälningar som avses i 40 § 4 mom. och 45 § 1 mom. register över sådant som hänför sig till utredningen av matförgiftningar och uppföljningen och övervakningen av zoonoser.

utbildade personer som genomgått den utbildning för jägare i hygien som avses i kapitel I i avsnitt IV i bilaga III till hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung samt över sådana primärproduktionsställen och grupper av primärproduktionsställen som verket har erkänt att uppfyller kraven på kontrollerade uppfödningförhållanden som avses i trikinförordningen. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkännandenummer till anläggningar som avses i 13 § 2 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för register över detaljhandelsställen för alkoholdrycker och platser för tillverkning och lagring av alkoholdrycker.

Landskapet för ett register över de livsmedelslokaler som det övervakar och över verksamhetsställen under myndighetens tillsyn som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket för i enlighet med lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) register över primärproduktionsställena. Bestämmelser om ansvaret vid registerföringen finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. *Landskapen* använder och uppdaterar registret över primärproduktionsställen i den omfattning de uppgifter som anges i denna lag förutsätter detta. Register över fiskefartyg och vattenbruksanläggningar förs i enlighet med lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik av jord- och skogsbruksministeriet samt i enlighet med lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) av jord- och skogsbruksministeriet och *landskapen*.

Livsmedelssäkerhetsverket för, med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen, utifrån de anmälningar som avses i 40 § 4 mom. och 45 § 1 mom. register över *omständigheter* som hänför sig till utredningen av matförgiftningar och uppföljningen och övervakningen av zoonoser.

Statsandel

På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009), om inte något annat bestäms genom lag.

86 §

Kommunala livsmedelsbestämmelser

Den kommunala myndigheten för livsmedelstillsyn kan utfärda allmänna bestämmelser för en kommun eller en del av en kommun i syfte att förebygga livsmedelsrelaterad hälsofara och övervaka de hälsomässiga förhållandena i anslutning till livsmedel, om de behövs för verkställigheten av denna lag och beror på de lokala förhållandena.

Bestämmelserna kan gälla

- 1) hantering, försäljning eller överlåtelse av livsmedel på en stor offentlig tillställning,
- 2) hantering, försäljning eller överlåtelse av livsmedel på torg eller någon annanstans utomhus.

Den kommunala tillsynsmyndigheten får bevilja undantag från livsmedelsbestämmelserna på de grunder som anges där.

Beslutet om godkännande av livsmedelsbestämmelser ska delges på det sätt som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha blivit delgivet när kungörelsen har lagts fram offentligt. Livsmedelsbestämmelsernas ikraftträdande ska kungöras på samma sätt. *Bestämmelserna ska sändas till regionförvaltningsverket för kännedom.*

Statsandel

På verksamhet som ett landskap ordnar med stöd av denna lag tillämpas *lagen om finansiering av landskapen (/)*, om inte något annat föreskrivs genom lag.

86 §

Livsmedelsföreskrifter på landskapsnivå

Landskapet kan utfärda allmänna *föreskrifter* för ett landskap eller en del av ett landskap i syfte att förebygga livsmedelsrelaterad hälsofara och övervaka de hälsomässiga förhållandena i anslutning till livsmedel, om de behövs för verkställigheten av denna lag och beror på de lokala förhållandena.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) hantering, försäljning eller överlåtelse av livsmedel på en stor offentlig tillställning,
- 2) hantering, försäljning eller överlåtelse av livsmedel på torg eller någon annanstans utomhus.

Landskapet får *dispens* undantag från *livsmedelsföreskrifterna* på de grunder som anges *dem*.

Beslutet om godkännande av *livsmedelsföreskrifter* ska delges på det sätt som *landskapets* tillkännagivanden offentliggörs i *landskapet*. Beslutet anses ha blivit delgivet när kungörelsen har lagts fram offentligt. *Livsmedelsföreskrifternas* ikraftträdande ska kungöras på samma sätt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

108.

Lag

om ändring av lagen om gödsselfabrikat

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om gödsselfabrikat (539/2006) 17, 21, 23 och 36 §, av dem 17 § sådan den lyder i lag 520/2015, 21 § sådan den lyder delvis ändad i lag 520/2015 samt 36 § sådan den lyder i lag 1498/2009, som följer:

Gällande lydelse

17 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av gödselmedelsförordningen och denna lag samt för tillsynen över att gödselmedelsförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas samt för organisationen av tillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna vid tillsynen. Förutom Livsmedelssäkerhetsverket övervakar Tullen importen och exporten av gödsselfabrikat.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som utövas av Tullen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Förhandsanmälningar

En förhandsanmälan skall lämnas till tillsynsmyndigheten i fråga om gödsselfabrikat eller råvaror till sådana som importeras från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen eller från en stat utanför unionen. Skyldigheten att göra förhandsanmälan gäller inte EG-gödselmedel. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka uppgifter som skall lämnas till tillsynsmyndigheten om ett parti gödsselfabrikat eller råvaror till såd-

Föreslagen lydelse

17 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av gödselmedelsförordningen och denna lag samt för tillsynen över att gödselmedelsförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas samt för organisationen av tillsynen. *Landskapet övervakar utsläppandet av gödsselfabrikat på marknaden och användningen av gödsselfabrikat inom sitt verksamhetsområde.* Förutom Livsmedelssäkerhetsverket övervakar Tullen importen och exporten av gödsselfabrikat.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som utövas av Tullen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Förhandsanmälan

En förhandsanmälan ska lämnas till tillsynsmyndigheten i fråga om gödsselfabrikat eller råvaror till sådana som importeras från en stat utanför unionen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om vilka uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheten om ett parti gödsselfabrikat eller råvaror till sådana samt när och hur verksamhetsutövaren ska göra förhandsanmälan.

ana samt när och hur verksamhetsutövaren skall göra förhandsanmälan.

Ett parti gödselfabrikat eller råvaror till sådana som ska föras in till Finland kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under Tullens uppsikt på ett ställe som godkänts av tillsynsmyndigheten tills tillsynsmyndigheten har fått tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i gödselmedelsförordningen och denna lag och med stöd av denna lag uppfylls. (520/2015)

23 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket skall årligen utarbeta en tillsynsplan för tillsynen.

I tillsynsplanen skall åtminstone anges de inspektioner som skall utföras, typerna av tillsynsobjekt och hur ofta de skall inspekteras. I planen skall dessutom anges grunderna för riskbedömningen av de olika typerna av tillsynsobjekt och grunderna för bedömningen av genomförandet av planen.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett förordnande enligt 32 §, ett förbud enligt 33 § 1 mom. eller ett förordnande om förstörande eller utförsel enligt 35 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Även närings-, trafik- och miljöcentralen kan fatta ett beslut om hot om tvångsutförande eller tvångsutförande.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Ett parti gödselfabrikat eller råvaror till sådana som ska föras in till Finland kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under Tullens uppsikt på ett ställe som godkänts av tillsynsmyndigheten tills tillsynsmyndigheten har fått tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i gödselmedelsförordningen och denna lag och med stöd av denna lag uppfylls.

23 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en tillsynsplan för ordnandet av tillsynen över gödselfabrikaten och råvarorna i dessa och en kontrollrapport över de kontroller som utförs.

36 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett förordnande enligt 32 §, ett förbud enligt 33 § 1 mom. eller ett förordnande om förstörande eller utförsel enligt 35 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Även *landskap* kan fatta ett beslut om hot om tvångsutförande eller tvångsutförande.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

109.

Lag

om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) 3 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 1000/2012, och 34 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1787/2009, samt

ändras 3, 39, 50, 63—66, 70 och 73 §, av dem 39, 50, 63 och 64 § sådana de lyder i lag 1499/2009, 65 § sådan den lyder i lagarna 441/2007 och 1499/2009, 66 och 70 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1499/2009 och 73 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1282/2006 och 1499/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

39 §

39 §

Delgivning av beslut

Delgivning av beslut

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. Närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ska informeras om avgörandet. Om avträdaren har bedrivit renhushållning, ska dessutom Renbeteslagsföreningen informeras om avgörandet.

Pensionsanstalten delger mottagaren sitt beslut genom att sända det per brev under den postadress mottagaren uppgivit. *Landskapet* ska informeras om avgörandet. Om avträdaren har bedrivit renhushållning, ska dessutom Renbeteslagsföreningen informeras om avgörandet.

50 §

50 §

Rätt att kräva utredning av mottagaren av avträdelsestöd

Rätt att kräva utredning av mottagaren av avträdelsestöd

Pensionsanstalten, närings-, trafik- och miljöcentralen eller kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan av grundad anledning av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för erhållande av avträdelsestöd. Om stötagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid, som inte får vara kortare än en månad, lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att betalningen av avträdelsestödet

Pensionsanstalten eller *landskapet* kan av grundad anledning av den som får avträdelsestöd kräva utredning om att han eller hon fortfarande uppfyller villkoren för erhållande av avträdelsestöd. Om stötagaren inte inom en för honom eller henne utsatt skälig tid, som inte får vara kortare än en månad, lämnar nämnda utredning, kan pensionsanstalten besluta att betalningen av avträdelsestödet avbryts tills utredningen har lämnats.

avbryts tills utredningen har lämnats.

63 §

Verkställighet av lagen

För verkställigheten av denna lag svarar kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet och pensionsanstalten.

63 §

Verkställighet av lagen

För verkställigheten av denna lag svarar *landskapen*, Landsbygdsverket, jord- och skogsbruksministeriet och pensionsanstalten.

64 §

Verkställighet av lagen i landskapet Åland

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på närings-, trafik- och miljöcentralerna.

64 §

Verkställighet av lagen i landskapet Åland

I landskapet Åland svarar Statens ämbetsverk på Åland för skötseln av de uppgifter som enligt denna lag hör till *landskapet*.

65 §

OrdnanDET av tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för tillsynen över användningen av avträdelsestöd. Landsbygdsverket ansvarar för genomförandet av tillsynen. Ministeriet har rätt att styra och övervaka pensionsanstaltens verksamhet till den del pensionsanstalten utför uppgifter som avses i denna lag. Landsbygdsverket har rätt att granska pensionsanstaltens verksamhet i fråga om verkställandet av det stödsystem som avses i denna lag.

När pensionsanstalten verkställer stödsystemet skall den se till att stöd inte betalas i strid med förbindelserna. Pensionsanstalten skall ordna sin verksamhet så att jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan övervaka uppfyllandet av villkoren för beviljande och betalning av stöd samt fullgörandet av förbindelserna.

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet och närings-, trafik- och miljöcentralerna ska för sin del övervaka att förbindelserna fullgörs.

65 §

OrdnanDET av tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet ansvarar för tillsynen över användningen av avträdelsestöd. Landsbygdsverket ansvarar för genomförandet av tillsynen. Ministeriet har rätt att styra och övervaka pensionsanstaltens verksamhet till den del pensionsanstalten utför uppgifter som avses i denna lag. Landsbygdsverket har rätt att granska pensionsanstaltens verksamhet i fråga om verkställandet av det stödsystem som avses i denna lag.

När pensionsanstalten verkställer stödsystemet ska den se till att stöd inte betalas i strid med förbindelserna. Pensionsanstalten ska ordna sin verksamhet så att jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan övervaka uppfyllandet av villkoren för beviljande och betalning av stöd samt fullgörandet av förbindelserna.

Landskapet ska för sin del övervaka att förbindelserna fullgörs.

66 §

66 §

Utförande av kontroller som gäller stödtagare och förbindelsegivare

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att låta sina anställda tjänstemän utan förhandsanmälan utföra sådana kontroller som behövs för tillsynen över att villkoren för beviljande och betalning av stöd enligt denna lag iakttas samt att förbindelserna fullgörs.

En stödtagare och en förbindelsegivare är skyldig att utan ersättning för den som utför kontrollen visa upp de handlingar med vars hjälp det kan konstateras om det har funnits förutsättningar för beviljande och betalning av stödet och om förbindelserna har infriats. Med handlingar avses även motsvarande material som har skapats eller sparas med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt. Stödtagarna och förbindelsegivarna är även i övrigt skyldiga att bistå vid kontrollerna. Den som utför kontroller har rätt att i den omfattning som tillsynsuppgiften förutsätter granska de områden som omfattas av förbindelsen samt produktions- och ekonomibyggnader. Kontroll får inte förrättas i lokaler som omfattas av hemfriden.

70 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställande av lagstadgade uppgifter

Pensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter för avgörandet av ett försäkrings-, pensions- eller förmånsärendes samt för verkställandet av lagstadgade uppgifter, enligt vad som föreskrivs i 198 § i lagen om pension för arbetstagare.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har rätt att utan hinder av

Utförande av kontroller som gäller stödtagare och förbindelsegivare

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapet* har rätt att låta sina anställda tjänstemän utan förhandsanmälan utföra sådana kontroller som behövs för tillsynen över att villkoren för beviljande och betalning av stöd enligt denna lag iakttas samt att förbindelserna fullgörs.

En stödtagare och en förbindelsegivare är skyldig att utan ersättning för den som utför kontrollen visa upp de handlingar med vars hjälp det kan konstateras om det har funnits förutsättningar för beviljande och betalning av stödet och om förbindelserna har infriats. Med handlingar avses även motsvarande material som har skapats eller sparas med hjälp av automatisk databehandling eller på något annat sätt. Stödtagarna och förbindelsegivarna är även i övrigt skyldiga att bistå vid kontrollerna. Den som utför kontroller har rätt att i den omfattning som tillsynsuppgiften förutsätter granska de områden som omfattas av förbindelsen samt produktions- och ekonomibyggnader. Kontroll får inte förrättas i lokaler som omfattas av hemfriden.

70 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställande av lagstadgade uppgifter

Pensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter för avgörandet av ett försäkrings-, pensions- eller förmånsärendes samt för verkställandet av lagstadgade uppgifter, enligt vad som föreskrivs i 198 § i lagen om pension för arbetstagare.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och *landskapet* har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande

sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter av pensionsanstalten få de uppgifter om en mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som föreskrivs i 65 och 66 §. Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket har rätt att få uppgifter om alla mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare. Närings-, trafik- och miljöcentralen samt kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har rätt att få uppgifter om de stödtagare och förbindelsegivare som har avgivit förbindelse om en gårdsbruksenhet som är belägen inom myndighetens verksamhetsområde.

I fråga om rätten för de myndigheter som avses i 2 mom. att sammanställa personuppgifter som den fått från pensionsanstalten och andra myndigheter och som är nödvändiga för att övervaka användningen av stödet och infriandet av förbindelserna tillämpas det som föreskrivs i 69 § 5 mom.

av uppgifter av pensionsanstalten få de uppgifter om en mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som föreskrivs i 65 och 66 §. Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket har rätt att få uppgifter om alla mottagare av avträdelsestöd och förbindelsegivare. *Landskapet* har rätt att få uppgifter om de stödtagare och förbindelsegivare som har avgivit förbindelse om en gårdsbruksenhet som är belägen inom myndighetens verksamhetsområde.

I fråga om rätten för de myndigheter som avses i 2 mom. att sammanställa personuppgifter som den fått från pensionsanstalten och andra myndigheter och som är nödvändiga för att övervaka användningen av stödet och infriandet av förbindelserna tillämpas det som föreskrivs i 69 § 5 mom.

73 §

Pensionsanstaltens rätt och skyldighet att lämna uppgifter

Pensionsanstalten skall lämna uppgifter till de i 19 § i trafikförsäkringslagen (279/1959) avsedda försäkringsbolagen, Trafikförsäkringscentralen, Statskontoret, Folkpensionsanstalten samt skatteförvaltningen i enlighet med 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare. (22.12.2006/1282)

På avträdelsestöd tillämpas också det som i 204 och 205 § samt 206 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om utlämnande av uppgifter för frivilligt gruppstilläggspensionsskydd och för utredning av brott och missbruk samt om utlämnande av uppgifter till myndigheter. Likaså tillämpas på avträdelsestöd det som i 208 § 1 och 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om vidareutlämnande av uppgifter.

Pensionsanstalten ska för uppföljning av och tillsyn över användningen av avträdel-

73 §

Pensionsanstaltens rätt och skyldighet att lämna uppgifter

Pensionsanstalten ska lämna uppgifter till de i 19 § i trafikförsäkringslagen (279/1959) avsedda försäkringsbolagen, Trafikförsäkringscentralen, Statskontoret, Folkpensionsanstalten samt skatteförvaltningen i enlighet med 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

På avträdelsestöd tillämpas också det som i 204 och 205 § samt 206 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om utlämnande av uppgifter för frivilligt gruppstilläggspensionsskydd och för utredning av brott och missbruk samt om utlämnande av uppgifter till myndigheter. Likaså tillämpas på avträdelsestöd det som i 208 § 1 och 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om vidareutlämnande av uppgifter.

Pensionsanstalten ska för uppföljning av och tillsyn över användningen av avträdelsestöd lämna jord- och skogsbruksministe-

sestöd lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket de i 70 § 2 mom. avsedda uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över användningen av stödet och verkställigheten av stödsystemet. Närmare bestämmelser om lämnande av uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att av pensionsanstalten få personbeteckning samt kontaktuppgifter för mottagare av avträdelsestöd och hans eller hennes make samt för förbindelsegivare och hans eller hennes make.

riet och Landsbygdsverket de i 70 § 2 mom. avsedda uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över användningen av stödet och verkställigheten av stödsystemet. Närmare bestämmelser om lämnande av uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapet* har rätt att av pensionsanstalten få personbeteckning samt kontaktuppgifter för mottagare av avträdelsestöd och hans eller hennes make samt för förbindelsegivare och hans eller hennes make.

—————
Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

110.

Lag

om ändring av lagen om transport av djur

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om transport av djur (1429/2006) 47 och 48 §, av dem 47 § sådan den lyder i lag 768/2009,
ändras 4, 16–19, 21, 22, 25, 26, 29, 36, 38, 43, 44 och 46 §, av dem 4 och 36 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1501/2009 samt 16–19, 21, 22, 25, 29 och 38 § sådana de lyder i lag 1501/2009 och 46 § sådan den lyder i lag 973/2015 §, samt
fogas till lagen en ny 27 a §, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *transport* förflyttning av djur med hjälp av ett eller flera transportmedel inklusive ilastning, urlastning, omlastning och vila samt andra åtgärder i samband med detta, fram till det att urlastningen av djuren är avslutad på bestämmelseorten,

2) *lång transport* en transport enligt definitionen i artikel 2 punkt m i djurtransportförordningen,

3) *transportmedel* vägfordon, järnvägsfordon, fartyg och luftfartyg som används för djurtransport,

4) *behållare* låda, bur, box, tank, container eller liknande som används för transport av djur; vad som föreskrivs i denna lag om transportmedel skall i tillämpliga delar iaktas också i fråga om behållare,

5) *transportör* en transportör enligt definitionen i artikel 2 punkt x i djurtransportförordningen,

6) *person som transporterar djur* en person som transporterar ett eller flera djur i en transport som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen, och

7) *tillsynsmyndighet*
regionförvaltningsverket, kommunalveterinär, polisen, besiktningsveterinär och

Föreslagen lydelse

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *transport* förflyttning av djur med hjälp av ett eller flera transportmedel inklusive ilastning, urlastning, omlastning och vila samt andra åtgärder i samband med detta, fram till det att urlastningen av djuren är avslutad på bestämmelseorten,

2) *lång transport* en transport enligt definitionen i artikel 2 punkt m i djurtransportförordningen,

3) *transportmedel* vägfordon, järnvägsfordon, fartyg och luftfartyg som används för djurtransport,

4) *behållare* låda, bur, box, tank, container eller liknande som används för transport av djur; vad som föreskrivs i denna lag om transportmedel ska i tillämpliga delar iaktas också i fråga om behållare,

5) *transportör* en transportör enligt definitionen i artikel 2 punkt x i djurtransportförordningen,

6) *person som transporterar djur* en person som transporterar ett eller flera djur i en transport som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen, och

7) *tillsynsmyndighet* *landskapet*, polisen, besiktningsveterinär och gränsveterinär.

gränsveterinär.

16 §

Ansökan om tillstånd att transportera djur

I djurtransportförordningen avsett tillstånd att transportera djur ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort, där en sökande från en annan medlemsstat är etablerad eller där en sökande som är etablerad i ett tredjeland är företrädd.

Ansökan ska innehålla uppgift om sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation. Till ansökan ska fogas de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen och som utgör förutsättning för att tillstånd ska beviljas, med undantag för utredning över att sökanden inte har gjort sig skyldig till brott mot djurskyddslagstiftningen.

17 §

Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur

Regionförvaltningsverket beviljar tillstånd att transportera djur, om sökanden uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen.

Regionförvaltningsverket kan återkalla ett tillstånd, om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om transporten av djur inte längre uppfyller villkoren för beviljande av tillstånd och transportören inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

18 §

Anmälan om förändringar

Transportören ska göra en i artikel 6.2 i djurtransportförordningen avsedd anmälan om förändringar i de villkor som gäller tillståndet till det regionförvaltningsverk som har beviljat tillståndet.

19 §

16 §

Ansökan om tillstånd att transportera djur

I djurtransportförordningen avsett tillstånd att transportera djur ska sökas hos det *landskap* inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort, där en sökande från en annan medlemsstat är etablerad eller där en sökande som är etablerad i ett tredjeland är företrädd.

Ansökan ska innehålla uppgift om sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation. Till ansökan ska fogas de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen och som utgör förutsättning för att tillstånd ska beviljas, med undantag för utredning över att sökanden inte har gjort sig skyldig till brott mot djurskyddslagstiftningen.

17 §

Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur

Landskapet beviljar tillstånd att transportera djur, om sökanden uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen.

Landskapet kan återkalla ett tillstånd, om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om transporten av djur inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och transportören inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

18 §

Anmälan om förändringar

Transportören ska göra en i artikel 6.2 i djurtransportförordningen avsedd anmälan om förändringar i de förutsättningar som gäller tillståndet till det *landskap* som har beviljat tillståndet.

19 §

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter söks hos det regionförvaltningsverk som beviljar tillståndet att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av regionförvaltningsverket eller en av regionförvaltningsverket förordnad tjänsteveterinär.

Regionförvaltningsverket beviljar intyg om godkännande, om transportmedlet uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Regionförvaltningsverket kan återkalla intyget om godkännande, om transportmedlet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas genast, om bristen i transportmedlet är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

21 §

Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon

Kompetensbevis för förare och skötare på sådana vägfordon för transport av tama hästdjur samt tamdjur av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfä som avses i djurtransportförordningen söks hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort.

Kompetensbevisen beviljas av regionförvaltningsverket. I djurtransportförordningen föreskrivs om beviljande av kompetensbevis i artikel 17.2 och om återkallande av kompetensbevis i artikel 26.5.

22 §

Kontrollstationer

Det godkännande av kontrollstationer som avses i rådets förordning (EG) Nr 1255/97 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG, nedan kontrollstationsförordningen, söks hos det regionför-

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter söks hos det *landskap* som beviljar tillståndet att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av *landskapet*.

Landskapet beviljar intyg om godkännande, om transportmedlet uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. *Landskapet* kan återkalla intyget om godkännande, om transportmedlet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas genast, om bristen i transportmedlet är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

21 §

Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon

Kompetensbevis för förare och skötare på sådana vägfordon för transport av tama hästdjur samt tamdjur av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfä som avses i djurtransportförordningen söks hos det *landskap* inom vars verksamhetsområde sökanden har sin hemort.

Kompetensbevisen beviljas av *landskapet*. *Bestämmelser* om beviljande av kompetensbevis *finns* i artikel 17.2 i *djurtransportförordningen* och om återkallande av kompetensbevis i artikel 26.5 i *den förordningen*.

22 §

Kontrollstationer

Det godkännande av kontrollstationer som avses i rådets förordning (EG) Nr 1255/97 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG, nedan kontrollstationsförordningen, söks hos det *landskap*

valtningsverk inom vars verksamhetsområde kontrollstationen är placerad.

Regionförvaltningsverket godkänner kontrollstationen, om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. Regionförvaltningsverket kan återkalla godkännandet, om den som driver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om kontrollstationen eller verksamheten vid den inte längre uppfyller villkoren för godkännandet och den som driver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. I fråga om avbrytande av en kontrollstations verksamhet föreskrivs i artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen.

inom vars verksamhetsområde kontrollstationen är placerad.

Landskapet godkänner kontrollstationen, om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. *Landskapet* kan återkalla godkännandet, om den som driver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om kontrollstationen eller verksamheten vid den inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännandet och den som driver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Bestämmelser om avbrytande av en kontrollstations verksamhet finns i artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen.

6 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

25 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket ansvarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten av och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Regionförvaltningsverket är den behöriga myndighet som ska inspektera i artikel 20 i djurtransportförordningen avsedda fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen.

6 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

25 §

Landskapet

Landskapet sörjer inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten av och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. *I de renslakterier och anläggningar i anslutning till dem som avses i livsmedelslagen (23/2006) sköts de uppgifter som nämnts ovan dock av landskapet Lappland i hela landet.*

Landskapet är den behöriga myndighet som ska inspektera i artikel 20 i djurtransportförordningen avsedda fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen.

En av landskapet utsedd veterinär i tjänsteförhållande utför de uppgifter som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom denna

lag hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

Landskapet ska ordna skötseln av bråds-
kande uppgifter om tillsynen över djurtrans-
porter även utanför tjänstetid.

26 §

Lokala myndigheter

Kommunveterinären och polisen utövar inom sina verksamhetsområden tillsyn över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

26 §

Polisen

Polisen övervakar inom sitt distrikt att djurtransportförordningen samt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs.

27 a §

Myndigheternas skyldighet att planera tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande plan för tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll).

Landskapet ska utarbeta en regional plan för ordnandet av tillsynen över djurens välbefinnande vid transport av djur. I den regionala planen ska den riksomfattande planen beaktas.

29 §

Särskilda inspektioner

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att inspektera djurtransporter.

I fråga om inspektörens rätt att få tillträde till utrymmen där djur transporteras eller hålls under transport samt i fråga om rätt att verkställa inspektion och provtagning gäller på motsvarande sätt vad som bestäms i 28 § 2 mom.

36 §

Register över transportörer

Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över transportörer för tillsynen över djurtransporter. Regionförvaltningsverken uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs

1) transportörens namn eller firma, FO-nummer (företags- och organisationsnummer), adress samt övrig behövlig kontaktinformation,

2) transportörens tillståndsnummer,

3) begränsningar som gäller de djurarter som transporteras eller transportform,

4) uppgift om det regionförvaltningsverk som har beviljat tillståndet och regionförvaltningsverkets kontaktinformation,

5) de uppgifter i kompetensbeviset för förare eller skötare som avses i kapitel III i bilaga III till djurtransportförordningen och uppgift om tillfällig indragning av kompetensbeviset,

29 §

Särskilda inspektioner

Livsmedelssäkerhetsverket och *landskapet* får för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna *tjänsteinnehavare som sköter djurskyddsövervakning* att inspektera djurtransporter.

Bestämmelser om inspektörens rätt att få tillträde till utrymmen där djur transporteras eller hålls under transport samt rätt att verkställa inspektion och provtagning finns i 28 § 2 mom.

36 §

Register över transportörer

Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över transportörer för tillsynen över djurtransporter. *Landskapen* uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs

1) transportörens namn eller firma, FO-nummer (företags- och organisationsnummer), adress samt övrig behövlig kontaktinformation,

2) transportörens tillståndsnummer,

3) begränsningar som gäller de djurarter som transporteras eller transportform,

4) uppgift om det landskap som har beviljat tillståndet och landskapets kontaktinformation,

5) de uppgifter i kompetensbeviset för förare eller skötare som avses i kapitel III i bilaga III till djurtransportförordningen och uppgift om tillfällig indragning av kompetensbeviset,

6) de uppgifter i intyget om godkännande av vägtransportmedel som avses i kapitel IV i bilaga III till djurtransportförordningen samt de uppgifter som behövs för att identifiera transportmedlen,

7) uppgifterna i intyget om godkännande av fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 i djurtransportförordningen, samt

8) de uppgifter som avses i artikel 26.4 punkt c och artikel 26.6 i djurtransportförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar och för utifrån de uppgifter som avses i 1 mom. en sådan allmänt tillgänglig förteckning över transportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Om innehavaren av ett tillstånd att transportera djur är en privatperson, får i förteckningen inte utan tillståndshavarens samtycke finnas hemadress eller annan kontaktinformation.

De uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten avförs ur registret när ett kompetensbevis upphör att gälla. Uppgifterna som gäller transportörers tillstånd avförs ur registret fem år efter det att tillståndet upphör att gälla. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av registeruppgifter tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket och de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att ur registret få de uppgifter som tillsynen över djurtransporter förutsätter. Samma rätt har behöriga myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater vid tillsynen över djurtransporter i den omfattning som djurtransportförordningen förutsätter.

38 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

6) de uppgifter i intyget om godkännande av vägtransportmedel som avses i kapitel IV i bilaga III till djurtransportförordningen samt de uppgifter som behövs för att identifiera transportmedlen,

7) uppgifterna i intyget om godkännande av fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 i djurtransportförordningen, samt

8) de uppgifter som avses i artikel 26.4 c och artikel 26.6 i djurtransportförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar och för utifrån de uppgifter som avses i 1 mom. en sådan allmänt tillgänglig förteckning över transportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Om innehavaren av ett tillstånd att transportera djur är en privatperson, får i förteckningen inte utan tillståndshavarens samtycke finnas hemadress eller annan kontaktinformation.

De uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten avförs ur registret när kompetensbeviset upphör att gälla. Uppgifterna som gäller transportörers tillstånd avförs ur registret fem år efter det att tillståndet upphör att gälla. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av registeruppgifter tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket och de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur registret få de uppgifter som tillsynen över djurtransporter förutsätter. Samma rätt har behöriga myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater vid tillsynen över djurtransporter i den omfattning som djurtransportförordningen förutsätter.

38 §

Vite och tvångsutförande

Landskapet kan förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

43 §

Kostnader

Transportören eller en person som transporterar djur skall betala de kostnader som åtgärder enligt 37 § föranleder.

Om trygghandlet av djurens välbefinnande nödvändigtvis kräver det, kan kostnaderna för åtgärder enligt 37 § av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Kostnaderna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som bestäms om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg.

44 §

Avgifter

För en myndighets prestationer enligt denna lag tas avgifter ut *till staten* enligt de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

46 §

Ändringssökande

Ett beslut som gäller återkallande av tillstånd eller intyg och ett beslut som avses i 37 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som avses i 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

43 §

Kostnader

Transportören eller en person som transporterar djur ska betala de kostnader som åtgärder enligt 37 § föranleder.

Om trygghandlet av djurens välbefinnande nödvändigtvis kräver det, kan kostnaderna för åtgärder enligt 37 § betalas i förskott av landskapets medel. Kostnaderna är direkt utsokningsbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

44 §

Avgifter

För prestationer som statliga myndigheter utför enligt denna lag tas avgifter ut enligt de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). För beslut på ansökan tar landskapet av aktören ut en avgift av aktören enligt en taxa som landskapet har godkänt.

46 §

Ändringssökande

Beslut om återkallande av tillstånd eller bevis och beslut som avses i 37 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen *enligt* förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I andra beslut får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). *Beslut* som meddelats med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut ett ärende som avses i 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär end-

På sökande av ändring i en avgift som avses i 44 § tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten.

ast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om omprövning av en avgift till staten som avses i 44 § finns i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten. Omprövning av beslut som gäller avgifter till landskapet får begäras enligt 17 kap. i landskapslagen (/).

47 §

(47 § upphävs)

Ersättning till kommunen

Bestämmelser om ersättning som av statens medel ska betalas till kommunen för en inspektion som kommunalveterinären verkställt med stöd av 28 och 29 § samt 19 § 1 mom. finns i 23 § i veterinärvårdslagen (765/2009).

48 §

(48 § upphävs)

Skadestånd

För skada som en kommunalveterinär orsakar vid tillsynen över att djurtransportförordningen eller denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser följs svarar staten enligt vad som i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

På statens rätt att av kommunalveterinären debitera det belopp som staten har betalt till en skadelidande iakttas i tillämpliga delar skadeståndslagens bestämmelser om arbetsgivarens regressrätt gentemot arbetstagaren.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskilt lag.

111.

Lag

om ändring av lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007) 2, 7, 8 och 11 samt 13—18 §,

av dem 2, 7, 13, 14, 16 och 18 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1505/2009 samt 11, 15 och 17 § sådana de lyder i lag 1505/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

1) *stödsystem* ett system om vilket bestäms i en lag som nämns i 1 § och vars syfte är eller har varit att stödja en åtgärd som vidtas av en enskild, en sammanslutning eller en stiftelse genom att det beviljas stöd i form av lån eller något annat stöd för åtgärden på det sätt som avses i lagen i fråga,

2) *lånesystem* en låne- eller fordringshelhet som har beviljats eller uppkommit med stöd av en lag som nämns i 1 §,

3) *den myndighet som ansvarar för stödsystemet*

a) närings-, trafik- och miljöcentralen samt lantmäteribyrån, om det är fråga om stödsystemet som gäller lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som avses i 1 § 1 punkten, 2 punkten underpunkterna b, d eller e eller 3 punkten, och

b) skogscentralen, om det är fråga om stödsystemet som gäller lån och fordringar som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c.

7 §

I denna lag avses med

1) *stödsystem* ett system om vilket *föreskrivs* i en lag som nämns i 1 § och vars syfte är eller har varit att stödja en åtgärd som vidtas av en enskild, en sammanslutning eller en stiftelse genom att det beviljas stöd i form av lån eller något annat stöd för åtgärden på det sätt som avses i lagen i fråga,

2) *lånesystem* en låne- eller fordringshelhet som har beviljats eller uppkommit med stöd av en lag som nämns i 1 §,

3) *den myndighet som ansvarar för stödsystemet*

a) *landskapet* samt *Lantmäteriverket*, om det är fråga om det stödsystem som gäller lån som beviljats och fordringar som uppkommit med stöd av de lagar som avses i 1 § 1 punkten, 2 punkten underpunkterna b, d eller e eller 3 punkten, och

b) skogscentralen, om det är fråga om det stödsystem som gäller lån och fordringar som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c.

7 §

Indrivning

Statskontoret skall se till att en betalning som gäller ett lån eller en fordran sänds till den myndighet som ansvarar för utsökning för indrivning i utsökningsväg, om gäldenären inte inom skälig tid efter en anmärkning betalar den krävda räntan eller amorteringen.

Statskontoret sköter om ansökan om exekutiv auktion *efter att vid behov först ha begärt närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande om ett lån eller en fordran som avses i 1 §*. När Statskontoret ansöker om exekutiv auktion ska det utreda om det har andra förfallna betalningar som gäller lån och fordringar enligt 1 § och som ska indrivas hos samma gäldenär eller om den fastighet som är föremål för exekutiv auktion utgör säkerhet för andra lån eller fordringar enligt 1 § eller är delaktig i en sådan förrättning beträffande vilken finansieringsbeslutet redan har fattats. Statskontoret ska se till att statens intresse bevakas även när någon annan ansöker om exekutiv auktion på en sådan fastighet som utgör säkerhet även för ett lån eller en fordran enligt 1 §. Statskontoret ska se till att i den exekutiva auktionen vid behov deltar antingen en företrädare för Statskontoret eller någon annan tjänsteman som bevakar statens intresse. *Om någon företrädare för Statskontoret inte är närvarande vid den exekutiva auktionen, är en företrädare för närings-, trafik- och miljöcentralen i första hand skyldig att vara närvarande.* Statskontoret ska också *tillsammans med närings-, trafik- och miljöcentralen* utreda om det i syfte att trygga statens fordran är ändamålsenligt att staten köper fastigheten vid den exekutiva auktionen.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov bestämmas om den tid inom vilken utsökning av en förfallen fordran skall begäras. Utan hinder av vad som föreskrivs någon annanstans i lag eller med stöd av lag får Statskontoret ansöka om exekutiv auktion på fast egendom som utgör säkerhet för ett lån eller en fordran endast om den fordran eller det lån som förfallit till betalning överstiger det minimibelopp som bestäms

Indrivning

Statskontoret ska se till att en betalning som gäller ett lån eller en fordran sänds till den myndighet som ansvarar för utsökning för indrivning i utsökningsväg, om gäldenären inte inom skälig tid efter en anmärkning betalar den krävda räntan eller amorteringen.

Statskontoret sörjer för ansökan om exekutiv auktion. När Statskontoret ansöker om exekutiv auktion ska det utreda om det finns andra förfallna betalningar som gäller lån och fordringar enligt 1 § och som ska indrivas hos gäldenären i fråga eller om den fastighet som är föremål för exekutiv auktion utgör säkerhet för andra lån eller fordringar enligt 1 § eller omfattas av i en sådan förrättning beträffande vilken finansieringsbeslutet redan har fattats. Statskontoret ska se till att statens intresse bevakas även när någon annan ansöker om exekutiv auktion på en sådan fastighet som utgör säkerhet även för ett lån eller en fordran enligt 1 §. Statskontoret ska se till att det i den exekutiva auktionen vid behov deltar antingen en företrädare för Statskontoret eller någon annan tjänsteman som bevakar statens intresse. Statskontoret ska också utreda om det i syfte att trygga statens fordran är ändamålsenligt att staten köper fastigheten vid den exekutiva auktionen.

Genom förordning av statsrådet kan vid behov *föreskrivas* om den tid inom vilken utsökning av en förfallen fordran ska begäras.

genom förordning av statsrådet.

8 §

Uppföljning och övervakning

Utöver vad som bestäms i 24 d § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) skall Statskontoret på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet regelbundet lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt den myndighet som ansvarar för stödsystemet för lånen och fordringarna uppgifter om de lån och fordringar som Statskontoret sköter för den regelbundna uppföljningen av lånen och fordringarna.

Statskontoret är skyldigt att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna den myndighet som ansvarar för stödsystemet och Landsbygdsverket de uppgifter som behövs för övervakningen av användningen av ett lån eller en fordran och det stöd som ingår i dem eller för en annan uppgift som hör till dess befogenheter och som gäller ett lån eller en fordran som överförs på Statskontoret.

Statskontoret skall på det sätt som bestäms genom förordning av statsrådet lämna ifrågavarande skogscentral och kommunens landsbygdsnäringsmyndighet de uppgifter om de försäljningsprisfordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna i, j och l för bevakning av statens intresse vid försäljning av virke från en fastighet som belastas av en försäljningsprisfordran.

Statskontoret eller dess servicecentral skall lämna de uppgifter som avses i 1—3 mom. utan ersättning.

11 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har närings-, trafik- och miljöcentralerna, lantmäteribyråerna, skogscentralerna, Landsbygdsverket, Lantmäteriverket och jord- och skogsbruksministeriet rätt att av Statskontoret få uppgifter om de lån och

8 §

Uppföljning och övervakning

Utöver vad som *föreskrivs* i 24 d § 1 mom. i lagen om statsbudgeten (423/1988) ska Statskontoret på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet regelbundet lämna jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket samt den myndighet som ansvarar för stödsystemet för lånen och fordringarna uppgifter om de lån och fordringar som Statskontoret sköter för den regelbundna uppföljningen av lånen och fordringarna.

Statskontoret är skyldigt att oberoende av sekretessbestämmelserna lämna den myndighet som ansvarar för stödsystemet och Landsbygdsverket de uppgifter som behövs för övervakningen av användningen av ett lån eller en fordran och det stöd som ingår i dem eller för en annan uppgift som hör till dess befogenheter och som gäller ett lån eller en fordran som överförs på Statskontoret.

Statskontoret ska på det sätt som *föreskrivs* genom förordning av statsrådet lämna skogscentralen och *landskapet* i fråga de uppgifter om de försäljningsprisfordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna i, j och l för bevakning av statens intresse vid försäljning av virke från en fastighet som belastas av en försäljningsprisfordran.

Statskontoret eller dess servicecentral ska lämna de uppgifter som avses i 1—3 mom. utan ersättning.

11 §

Utlämnande av uppgifter

Oberoende av sekretessbestämmelserna har *landskapen*, skogscentralerna, Landsbygdsverket, Lantmäteriverket och jord- och skogsbruksministeriet rätt att av Statskontoret få uppgifter om de lån och fordringar enligt 1 § som hör till ett

fordringar enligt 1 § som hör till ett stödsystem som den ansvarar för eller övervakar. Samma rätt har jord- och skogsbruksministeriet samt den myndighet som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. Statskontoret kan lämna ut uppgifterna med hjälp av teknisk anslutning.

stödsystem som myndigheten ansvarar för eller övervakar. Samma rätt har jord- och skogsbruksministeriet samt den myndighet som ansvarar för gårdsbrukets utvecklingsfonds bokföring. Statskontoret kan lämna ut uppgifterna med hjälp av teknisk anslutning.

13 §

Betalningslättnader

Beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter fattas av Statskontoret, *om betalningslättnad söks för amorteringen eller räntan på en fordran eller ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c—e eller 3 punkten. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om betalningslättnad för en amorterings- eller räntepost som gäller ett lån eller en fordran som avses i 1 § 1 punkten eller i 2 punkten underpunkt b. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas om behörig närings-, trafik- och miljöcentral.*

En myndighet som ämnar bevilja betalningslättnad med stöd av 1 mom. skall i god tid hos Statskontoret utreda beloppet av den amortering och ränta som förfaller till betalning samt gäldenärens tidigare betalningslättnader.

Närmare bestämmelser om förfarandet när betalningslättnader beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan också bestämmas om beloppet av den betalningslättnad som beviljas på en gång och om sättet att bevilja den, ifall det är möjligt att bevilja betalningslättnad enligt den lag eller den förordning med stöd av vilken lånet har beviljats eller fordran har uppkommit, men det inte föreskrivs om beloppet av och förutsättningarna för betalningslättnad och det inte finns några villkor för den i det beslut, skuldebrev eller köpebrev som fordran eller lånet grundar sig på.

14 §

13 §

Betalningslättnader

Beslut om betalningslättnader för en eller flera amorterings- eller ränteposter *som hänförs till en fordran eller ett lån enligt 1 §* fattas av Statskontoret.

Närmare bestämmelser om förfarandet när betalningslättnader beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan det också *föreskrivas* om beloppet av den betalningslättnad som beviljas på en gång och om sättet att bevilja den, ifall det är möjligt att bevilja betalningslättnad enligt den lag eller den förordning med stöd av vilken lånet har beviljats eller fordran har uppkommit, men det inte föreskrivs om beloppet av och förutsättningarna för betalningslättnad och det inte finns några villkor för den i det beslut, skuldebrev eller köpebrev som fordran eller lånet grundar sig på.

14 §

Överföringar av lån och fordringar

Om den fastighet byter ägare vars innehav har legat till grund för lånet eller fordran, kan det godkännas att den nya ägaren övertar ansvaret för lånet eller fordran eller gäldenären befrias från ansvar under de förutsättningar som bestäms i eller med stöd av lag genom ett beslut som fattas av

1) Statskontoret, om det är fråga om ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som har börjat återbetalas och har införts i Statskontorets datasystem eller ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och varom ett återbetalningsbeslut har fattats och har införts i Statskontorets datasystem,

2) lantmäteribyrån, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna d eller e eller om det är fråga om ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och om vilket inte har fattats återbetalningsbeslut eller som inte ännu har införts i Statskontorets datasystem,

3) skogscentralen, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som inte har börjat återbetalas eller som inte ännu har införts i Statskontorets datasystem,

4) närings-, trafik- och miljöcentralen, om det är fråga om en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 §.

Den nya ägaren kan överta ansvaret för ett lån eller en fordran endast om den ägare som ansvarar för skulden och den nya ägaren eller de som ansvarar för gälden skriftligen har kommit överens om att gäldsansvaret överförs på den nya ägaren eller att en gäldenär befrias från gäldsansvar.

Ett beslut enligt 1 mom. om överföring av gäldsansvaret eller befrielse från gäldsansvar påverkar inte säkerheten för skulden eller befogenheterna att besluta om säkerheten för skulden.

Bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar överförs kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Överföringar av lån och fordringar

Om den fastighet byter ägare vars innehav har legat till grund för lånet eller fordran, kan det *i enlighet med eller med stöd av lag* godkännas att den nya ägaren övertar ansvaret för lånet eller fordran eller gäldenären befrias från ansvar genom ett beslut som fattas av

1) Statskontoret, om det är fråga om ett lån eller en fordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkten b eller ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som har börjat återbetalas och har införts i Statskontorets datasystem eller ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och varom ett återbetalningsbeslut har fattats och har införts i Statskontorets datasystem,

2) Lantmäteriverket, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna d eller e eller om det är fråga om ett sådant lån eller en sådan fordran som avses i 1 § 3 punkten och varom inte har fattats återbetalningsbeslut eller som inte ännu har införts i Statskontorets datasystem.

3) skogscentralen, om det är fråga om ett lån som avses i 1 § 2 punkten underpunkterna a eller c och som inte har börjat återbetalas eller som inte ännu har införts i Statskontorets datasystem.

Den nya ägaren kan överta ansvaret för ett lån eller en fordran endast om den ägare som ansvarar för skulden och den nya ägaren eller de som ansvarar för gälden skriftligen har kommit överens om att gäldsansvaret överförs på den nya ägaren eller att en gäldenär befrias från gäldsansvar.

Ett beslut enligt 1 mom. om överföring av gäldsansvaret eller befrielse från gäldsansvar påverkar inte säkerheten för skulden eller befogenheterna att besluta om säkerheten för skulden.

Bestämmelser om förfarandet för överföring av lån och fordringar kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Saneringsförfaranden

Samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag ges av Statskontoret eller, om förfarandet gäller lån eller fordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkt b, av närings-, trafik- och miljöcentralen. Om det är närings-, trafik- och miljöcentralen som ger samtycke, ska Statskontoret ge centralen ett utlåtande med de uppgifter om lånet eller fordran som behövs för behandlingen av saken.

16 §

Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar

Överföringen av ansvaret för skötseln av lån och fordringar på Statskontoret påverkar inte meddelandena om pantansvar för lån, och överföringen påverkar inte heller annars säkerheterna för lån. Över förrättningar som för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddelats registermyndigheten innan ett lån eller en fordran som har uppkommit vid förrättningen har införts i Statskontorets datasystem skall Statskontoret tillställas en kopia av beslutet.

Statskontoret skall för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna e eller o eller 2 och 3 punkten betalats helt och hållet.

När det gäller en annan fordran eller ett annat lån som avses i 1 § ska Statskontoret skriftligen meddela den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars område den fastighet finns som utgör pant för fordringen eller lånet att fordran eller lånet betalats helt och hållet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska

15 §

Saneringsförfaranden

Statskontoret ger samtycke till förfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller förfarande enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller motsvarande frivilligt förfarande enligt lag.

16 §

Meddelanden om säkerheter för lån och fordringar

Överföringen av ansvaret för skötseln av lån och fordringar på Statskontoret påverkar inte meddelandena om pantansvar för lån, och överföringen påverkar inte heller annars säkerheterna för lån. Över förrättningar som för införande i lagfarts- och inteckningsregistret har meddelats registermyndigheten innan ett lån eller en fordran som har uppkommit vid förrättningen har införts i Statskontorets datasystem ska Statskontoret tillställas en kopia av beslutet.

Statskontoret ska för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela registermyndigheten att en fordran eller ett lån som avses i 1 § har betalats i sin helhet och att fastigheten befriats från pantansvar.

utan ogrundat dröjsmål för införande i lagfarts- och inteckningsregistret meddela att fastigheten befriats från pantansvaret och skicka kvitto till gäldenären.

Närmare bestämmelser om förfarandet när befrielse från pantansvar meddelas kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Annan skötsel av säkerheter

Samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar angående lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna a—d, f—n och p ges av närings-, trafik- och miljöcentralen med iakttagande av vad som i lag eller med stöd av lag bestäms om säkerhetsarrangemang.

Närmare bestämmelser om förfarandet när befrielse från pantansvar meddelas kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Annan skötsel av säkerheter

Samtycke till säkerhetsarrangemang och befrielse från pantansvar för lån och fordringar som avses i 1 § 1 punkten underpunkterna a—d, f—n och p ges av Statskontoret med iakttagande av vad som i lag eller med stöd av lag föreskrivs om förutsättningarna för om säkerhetsarrangemang.

18 §

Uppsägning

Utan hinder av vad som någon annanstans i lag eller med stöd av lag bestäms om uppsägning eller återkrav av ett lån eller en fordran i dess helhet eller delvis fattas beslut om uppsägning och återkrav av ett lån eller en fordran av Statskontoret, om uppsägningen grundar sig på dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan på det sätt som bestäms någon annanstans i lag eller med stöd av lag eller är överenskommet i köpe- eller skuldebrevsvillkoren.

Innan ett lån eller en försäljningsprisfordran som avses i 1 § 1 punkten eller 2 punkten underpunkt b sägs upp ska Statskontoret vid behov begära utlå-tande av närings-, trafik- och miljöcen-tralen.

Närmare bestämmelser om förfarandet när lån och fordringar sägs upp kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Uppsägning

Oberoende av vad som någon annanstans i lag eller med stöd av lag föreskrivs om uppsägning eller återkrav av ett lån eller en fordran i dess helhet eller delvis beslutar Statskontoret om uppsägning och återkrav av ett lån eller en fordran, om uppsägningen grundar sig på dröjsmål med betalningen av en amortering eller räntan på det sätt som föreskrivs någon annanstans i lag eller med stöd av lag eller uppsägning med anledning av dröjsmål har avtalats i köpe- eller skuldebrevsvillkoren.

Närmare bestämmelser om förfarandet för uppsägning av lån och fordringar kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild
lag.*

112.

Lag

om ändring av lagen om strukturstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007) 19, 20, 22, 27, 30, 31, 33, 34, 37, 38, 40, 40 a, 44—46, 49, 50, 54, 61, 64, 66 och 67 §,

sådana de lyder, 19 § i lagarna 598/2009, 1507/2009 och 29/2014, 20 § i lagarna 1507/2009, 499/2011 och 1412/2016, 22, 27, 31, 34, 37, 44, 54, 64 och 66 § i lag 1507/2009, 30, 38, 40, 49 och 61 § i lag 1187/2014, 33 § delvis ändrad i lag 1187/2014, 40 a § i lagarna 499/2011, 1415/2011 och 1412/2016, 45 § delvis ändrad i lagarna 1187/2014 och 1168/2015, 46 § i lagarna 1507/2009 och 1187/2014, 50 § i lagarna 1507/2009 och 1187/2014 samt 67 § i lag 80/2014, och

fogas till lagen en ny 68§, i stället för den 68 § som upphävts genom lag 29/2014, som följer:

Gällande lydelse

19 §

Tiden för genomförande av åtgärder

En åtgärd som stöds ska i sin helhet genomföras inom två år efter att stödet beviljats. En kortare frist kan dock sättas ut för genomförandet av åtgärden, om detta är motiverat med hänsyn till det sätt på vilket åtgärden genomförs eller verksamhetens art. Om stöd för en bygginvestering har beviljats på basis av ett sådant tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) som inte har vunnit laga kraft, ska fristen räknas från den tidpunkt då tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft. Om stöd för anskaffning av lösöre har beviljats i samband med en bygginvestering och anskaffningen inte kan göras innan bygginvesteringen slutförts, ska fristen räknas från det att bygginvesteringen är slutförd.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut förlänga den frist som avses i 1 mom. En förutsättning är att genomfö-

Föreslagen lydelse

19 §

Tiden för genomförande av åtgärder

En åtgärd som stöds ska i sin helhet genomföras inom två år efter att stödet beviljats. En kortare frist kan dock sättas ut för genomförandet av åtgärden, om detta är motiverat med hänsyn till det sätt på vilket åtgärden genomförs eller verksamhetens art. Om stöd för en bygginvestering har beviljats på basis av ett sådant tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) som inte har vunnit laga kraft, ska fristen räknas från den tidpunkt då tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft. Om stöd för anskaffning av lösöre har beviljats i samband med en bygginvestering och anskaffningen inte kan göras innan bygginvesteringen slutförts, ska fristen räknas från det att bygginvesteringen är slutförd.

Landskapet kan på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut förlänga den frist som avses i 1 mom. En förutsättning är att genomförandet av den åtgärd som

randet av den åtgärd som stöds har inletts inom den frist som nämns i 1 mom. och att det finns något godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder.

När investeringsstöd eller startstöd beviljas med medel som delvis finansieras av Europeiska unionen kan tiden för genomförandet av investeringen eller tiden för utbetalning av startstödet eller en annan frist som avses i 1 mom. fortsätta eller, under de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom., förlängas utöver den tid inom vilken medlen i det program från vilket stödet beviljats ska användas. En förutsättning för detta är att resten av stödet kan betalas ur gårdsbrukets utvecklingsfond eller helt och hållet med nationella medel som anvisats ur ett anslag i statsbudgeten.

Närmare bestämmelser om den frist som bestäms för genomförande av åtgärder som stöds och om förlängning av fristen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Villkor för användning av stöd

Stödtagaren ska vid användningen av stöd iakttä ett förfarande som säkerställer att upphandling av varor och tjänster samt upplåtande på entreprenad sker så ekonomiskt som möjligt med beaktande av omfattningen, varaktigheten och arten av den åtgärd som stöds. Stödtagaren ska behandla deltagarna i upphandlingsförfarandet på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt förfara öppet och med beaktande av proportionalitetskraven. Om värdet av en upphandling är högst 60 000 euro, behöver upphandlingen inte annonseras. Andra upphandlingar ska annonseras öppet, med undantag för småskaliga byggprojekt. Upphandlingen ska i förhållande till kvalitet och kvantitet ske så öppet som möjligt och upphandlingskontraktet ska upprättas på ett ändamålsenligt sätt i förhållande till upphandlingssituationen, så att kontraktet och de upphandlingsetapper som lett till kontraktet går att verifiera. Om stödtaga-

stöds har inletts inom den frist som nämns i 1 mom. och att det finns något godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder.

När investeringsstöd eller startstöd beviljas med medel som delvis finansieras av Europeiska unionen kan tiden för genomförandet av investeringen eller tiden för utbetalning av startstödet eller en annan frist som avses i 1 mom. fortsätta eller, under de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom., förlängas utöver den tid inom vilken medlen i det program från vilket stödet beviljats ska användas. En förutsättning för detta är att resten av stödet kan betalas ur gårdsbrukets utvecklingsfond eller helt och hållet med nationella medel som anvisats ur ett anslag i statsbudgeten.

Närmare bestämmelser om den frist som bestäms för genomförande av åtgärder som stöds och om förlängning av fristen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Villkor för användning av stöd

Stödtagaren ska vid användningen av stöd iakttä ett förfarande som säkerställer att upphandling av varor och tjänster samt upplåtande på entreprenad sker så ekonomiskt som möjligt med beaktande av omfattningen, varaktigheten och arten av den åtgärd som stöds. Stödtagaren ska behandla deltagarna i upphandlingsförfarandet på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt förfara öppet och med beaktande av proportionalitetskraven. Om värdet av en upphandling är högst 60 000 euro, behöver upphandlingen inte annonseras. Andra upphandlingar ska annonseras öppet, med undantag för småskaliga byggprojekt. Upphandlingen ska i förhållande till kvalitet och kvantitet ske så öppet som möjligt och upphandlingskontraktet ska upprättas på ett ändamålsenligt sätt i förhållande till upphandlingssituationen, så att kontraktet och de upphandlingsetapper som lett till kontraktet går att verifiera. Om stödtaga-

ren är en upphandlande enhet som avses i 5 § 1 mom. 5 punkten i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) och EU-tröskelvärdena enligt 26 § i den lagen överskrids, ska den lagens bestämmelser om upphandling som överstiger tröskelvärdet tillämpas på upphandlingen. Stödtagaren ska förvara dokument som gäller upphandlingen, beslutet om upphandlingsfrågan inbegripet, i enlighet med bestämmelserna i 21 § i denna lag om förvaring av bokföringsmaterial och på begäran lägga fram en utredning om att upphandlingen har skett på det sätt som föreskrivs i detta moment.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för andra ändamål än den företagsverksamhet som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering eller företagsverksamhet som stöds övergår genom arvsrättsligt fång eller ge-

ren är en upphandlande enhet som avses i 5 § 1 mom. 5 punkten i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) och EU-tröskelvärdena enligt 26 § i den lagen överskrids, ska den lagens bestämmelser om upphandling som överstiger tröskelvärdet tillämpas på upphandlingen. Stödtagaren ska förvara dokument som gäller upphandlingen, beslutet om upphandlingsfrågan inbegripet, i enlighet med bestämmelserna i 21 § i denna lag om förvaring av bokföringsmaterial och på begäran lägga fram en utredning om att upphandlingen har skett på det sätt som föreskrivs i detta moment.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för andra ändamål än den företagsverksamhet som stödet avser innan fem år har förflutit från betalningen av den sista stödposten och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka *landskapets* tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller *förutsättningarna* för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den företagsverksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den företagsverksamhet som stöds överläts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka *landskapets* tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller *förutsättningarna* för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering eller företagsverksamhet som stöds övergår genom arvsrättsligt fång eller ge-

nerationsväxling i samband med att stöd betalats för avstående från jordbruk eller stöd beviljats för etablering av jordbruk.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om hur upphandlingen ska genomföras när de EU-tröskelvärden som avses i 1 mom. inte överskrids *samt om upphandlingar över 30 000 euro som inte behöver annonseras*. Närmare bestämmelser om annonserings- och upphandlingsförfarandet samt upphandlingsdokument som ska förvaras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landsbygdsverket kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i anbudsförfrågan och offentliggörandet av den, handläggningen av anbud och avtalssätten.

22 §

Upplysnings- och biståndsskyldighet

Stödtagaren är skyldig att till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om en åtgärd som stöds, hur åtgärden framskrider och hur stödet används.

Stödtagaren ska utan dröjsmål underätta närings-, trafik- och miljöcentralen om förändringar i stödtagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stödtagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion som avses i 44 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera den åtgärd som stöds.

27 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Lån som stöds får överföras på någon annan kreditgivare som godkänts i enlighet med 52 §. Lånet får överföras på en

nerationsväxling i samband med att stöd betalats för avstående från jordbruk eller stöd beviljats för etablering av jordbruk.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om hur upphandlingen ska genomföras när de EU-tröskelvärden som avses i 1 mom. inte överskrids. Närmare bestämmelser om annonserings- och upphandlingsförfarandet samt upphandlingsdokument som ska förvaras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landsbygdsverket kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i anbudsförfrågan och offentliggörandet av den, handläggningen av anbud och avtalssätten.

22 §

Upplysnings- och biståndsskyldighet

Stödtagaren är skyldig att till *landskapet* lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om en åtgärd som stöds, hur åtgärden framskrider och hur stödet används.

Stödtagaren ska utan dröjsmål underätta *landskapet* om förändringar i stödtagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stödtagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion som avses i 44 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera den åtgärd som stöds.

27 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Lån som stöds får överföras på någon annan kreditgivare som godkänts i enlighet med 52 §. Lånet får överföras på en

annan stödtagare om närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner överföringen i samband med ett beslut som avses i 34 §.

Villkoren för lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stödtagaren utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till ändring av villkoren. Tillstånd får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet.

Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter att räntestöd inte längre betalas ut.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas för tillståndsförfarandet.

30 §

Att ansöka om stöd

För ansökan om stöd kan sättas ut en frist. Om en ansökningstid inte bestäms kan stödansökningarna avgöras per stödperiod. Stödansökan ska lämnas in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen. Behörig är den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget eller, om gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget inom flera än en centrals verksamhetsområde, den central inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbrukets produktionsbyggnader är belägna, om inte något annat föreskrivs om behörigheten med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

Närmare bestämmelser om fristen för ansökan om stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur

annan stödtagare om *landskapet* godkänner överföringen i samband med ett beslut som avses i 34 §.

Villkoren för lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stödtagaren utverka *landskapets* tillstånd att ändra villkoren. Tillstånd får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet.

Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter att räntestöd inte längre betalas ut.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas för tillståndsförfarandet.

30 §

Att ansöka om stöd

För ansökan om stöd kan sättas ut en frist. Om en ansökningstid inte bestäms kan stödansökningarna avgöras per stödperiod. Stödansökan ska lämnas in till den behöriga *landskapet*. Behörigt är *det landskap* inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget eller, om gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget inom flera än *ett landskaps* verksamhetsområde, *det landskap* inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbrukets produktionsbyggnader är belägna, om inte något annat *avtalas* om behörigheten *i det förfarande som avses i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/)*.

Närmare bestämmelser om fristen för ansökan om stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur

mottagandet och behandlingen av stödansökan ska ordnas tekniskt, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om överföringen till informationssystemet av stödansökningar som gjorts på en blankett.

mottagandet och behandlingen av stödansökan ska ordnas tekniskt, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om överföringen till informationssystemet av stödansökningar som gjorts på en blankett.

31 §

Bedömning av stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan närings-, trafik- och miljöcentralen begära utlåtande av andra myndigheter om omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, ifall detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan innan stöd beviljas göra ett gårdsbruksbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja stöd samt den åtgärd som ansökan avser. De observationer som görs i samband med gårdsbruksbesöket ska antecknas samt meddelas sökanden. Besök får inte göras i lokaler som omfattas av hemfriden.

31 §

Bedömning av en stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan *landskapet* begära utlåtande av andra myndigheter om omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Landskapet kan innan stöd beviljas göra ett gårdsbruksbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja stöd samt den åtgärd som ansökan avser. De observationer som görs i samband med gårdsbruksbesöket ska antecknas samt meddelas sökanden. Besök får inte göras i *utrymmen som används för boende av permanent natur*.

33 §

Stödbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd. Av beslutet ska tydligt framgå beloppet av det beviljade stödet, de stöd villkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stöd samt borgensvillkoren. Av beslutet ska också framgå de villkor och förutsättningar som anges i Europeiska unionens lagstiftning. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

Genom ett beslut som gäller stöd i anslutning till lån godkänns beloppet av och villkoren för det lån som räntestödet eller statsborgen gäller. Om räntestödsbeslutet ändras till följd av överklagande, förutsätts kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

Om en åtgärd som stöds förutsätter att

33 §

Stödbeslut

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om beviljande av stöd. Av beslutet ska tydligt framgå beloppet av det beviljade stödet, de stöd villkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stöd samt borgensvillkoren. Av beslutet ska också framgå de villkor och förutsättningar som anges i Europeiska unionens lagstiftning. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

Genom ett beslut som gäller stöd i anslutning till lån godkänns beloppet av och villkoren för det lån som räntestödet eller statsborgen gäller. Om räntestödsbeslutet ändras till följd av överklagande, förutsätts kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

Om en åtgärd som stöds förutsätter att

tillstånd utverkas och om sökanden inte har uppvisat ett lagakraftvunnet tillstånd vid den tidpunkt då stödbeslutet ska fattas, kan till beslutet fogas ett villkor om att det förfaller om sökanden inte inom den utsatta fristen uppvisar ett lagakraftvunnet tillstånd som gör det möjligt att genomföra åtgärden i enlighet med stödbeslutet.

tillstånd utverkas och om sökanden inte har uppvisat ett lagakraftvunnet tillstånd vid den tidpunkt då stödbeslutet ska fattas, kan till beslutet fogas ett villkor om att det förfaller om sökanden inte inom den utsatta fristen uppvisar ett lagakraftvunnet tillstånd som gör det möjligt att genomföra åtgärden i enlighet med stödbeslutet.

34 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

Den rätt till stöd som följer av ett stödbeslut kan överföras på en annan aktör som avses i 5 § och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd. Mottagaren ska ansöka om överföring av beslutet i enlighet med det förfarande som avses i 29 §. Beslutet om överföringen fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

34 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

Den rätt till stöd som följer av ett stödbeslut kan överföras på en annan aktör som avses i 5 § och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd. Mottagaren ska ansöka om överföring av beslutet i enlighet med det förfarande som avses i 29 §. *Landskapet beslutar om överföringen.*

37 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om utbetalningen av understöd. Centralen sammanställer utbetalningsuppgifterna om stöd som den beslutat bevilja och sänder uppgifterna till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för den tekniska utbetalningen av stöden.

37 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om utbetalningen av understöd. Landskapet sammanställer utbetalningsuppgifterna om stöd som den beslutat bevilja och sänder uppgifterna till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för den tekniska utbetalningen av stöden.

38 §

Tillstånd att lyfta lån

Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar på ansökan tillstånd att lyfta lån eller låneposter som stöds. På ansökan om tillstånd att lyfta lån tillämpas bestämmelserna i 36 § 1 mom. om ansökan om utbetalning. Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som behövs för beviljande av tillstånd.

38 §

Tillstånd att lyfta lån

En tjänsteinnehavare i landskapet beviljar på ansökan tillstånd att lyfta lån eller låneposter som stöds. På ansökan om tillstånd att lyfta lån tillämpas bestämmelserna i 36 § 1 mom. om ansökan om utbetalning. Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som behövs för beviljande av tillstånd.

För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För förlängningen av fristen ska anges ett godtagbart skäl.

Av ett lån som stöds kan på en gång lyftas högst en andel som motsvarar de faktiska kostnaderna. En förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet är att stöd villkoren har iakttagits. En ytterligare förutsättning är att stödtagarens utgifter är slutliga och verifierbara samt hänförs sig till den åtgärd som stöds.

När det är fråga om ett lån för vilket beviljats startstöd till en ung jordbrukare och stödet har beviljats före etableringen av jordbruket, är en förutsättning för tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren lägger fram en utredning om etableringen.

Närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifter är faktiska, slutliga och verifierbara samt om fristen för att utverka tillstånd att lyfta lån utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan om tillstånd samt om de handlingar och utredningar som ska fogas till ansökan.

40 §

Lämnande av uppgifter för uppföljning

Stödtagaren ska på begäran för närings-, trafik- och miljöcentralen lägga fram utredningar om genomförandet av affärsplanen samt om uppföljningen av stödet och bedömningen av dess effektivitet.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om innehållet i utredningarna och om det sätt på vilket de ska presenteras samt om hur de ska lämnas till närings-, trafik- och miljöcentralen.

40 a §

Anmälan om upphandlingsförfarande som står i strid med villkoren för användningen av stöd

Om lagen om offentlig upphandling och koncession inte tillämpas på upp-

För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För förlängningen av fristen ska anges ett godtagbart skäl.

Av ett lån som stöds kan på en gång lyftas högst en andel som motsvarar de faktiska kostnaderna. En förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet är att stöd villkoren har iakttagits. En ytterligare förutsättning är att stödtagarens utgifter är slutliga och verifierbara samt hänförs sig till den åtgärd som stöds.

När det är fråga om ett lån för vilket beviljats startstöd till en ung jordbrukare och stödet har beviljats före etableringen av jordbruket, är en förutsättning för tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren lägger fram en utredning om etableringen.

Närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifter är faktiska, slutliga och verifierbara samt om fristen för att utverka tillstånd att lyfta lån utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan om tillstånd samt om de handlingar och utredningar som ska fogas till ansökan.

40 §

Lämnande av uppgifter för uppföljning

Stödtagaren ska på begäran för *landskapet* lägga fram utredningar om genomförandet av affärsplanen samt om uppföljningen av stödet och bedömningen av dess effektivitet.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om innehållet i utredningarna och om det sätt på vilket de ska presenteras samt om hur de ska lämnas till *landskapet*.

40 a §

Anmälan om upphandlingsförfarande som står i strid med villkoren för användningen av stöd

Om lagen om offentlig upphandling och koncession inte tillämpas på upp-

handling av den åtgärd som stöds, har en anbudsgivare vars anbud inte har lett till upphandlingskontrakt i ett upphandlingsförfarande som avses i 20 § rätt att på grund av anmälan som görs inom två veckor från det att anbudsgivaren har fått kännedom om att anbudet förkastats få ett motiverat svar av den närings-, trafik- och miljöcentral som har beviljat stödet om huruvida upphandlingen har skett på ett sätt som uppfyller villkoren för utbetalning av stöd. Svaret ges efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen har behandlat ansökan om utbetalning av stöd som beviljats för upphandlingen. Om man vid behandlingen av ansökan om utbetalning av stöd till följd av anmälan upptäcker att ett väsentligt fel har begåtts i upphandlingsförfarandet, ska bestämmelserna i 46 § tillämpas på utbetalningen av stödet och på återkrav av stöd som redan betalats ut.

Om ett svar enligt 1 mom. inte har kunnat ges inom sex månader från det att anmälan kommit in och om detta beror på att utbetalning av stödet ännu inte sökts, ska närings-, trafik- och miljöcentralen be stödtagaren om behövliga uppgifter för att svar ska kunna ges.

En anbudsgivare som avses i 1 mom. eller dennes företrädare eller biträde har inte rätt att ta del av uppgifter som närings-, trafik- och miljöcentralen har fått för att ge det svar som avses i 1 mom. och som gäller en annan anbudsgivares affärs- eller yrkeshemligheter. Uppgifter om pris och andra faktorer som legat till grund för jämförelsen av anbudet ska dock alltid lämnas ut.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna har motsvarande rätt i fråga om förmedlare av stöd och stödta-

handling av den åtgärd som stöds, har en anbudsgivare vars anbud inte har lett till upphandlingskontrakt i ett upphandlingsförfarande som avses i 20 § rätt att på grund av anmälan som görs inom två veckor från det att anbudsgivaren har fått kännedom om att anbudet förkastats få ett motiverat svar av *det landskap* som har beviljat stödet om huruvida upphandlingen har skett på ett sätt som uppfyller *förutsättningar* för utbetalning av stöd. Svaret ges efter det att *landskapet* har behandlat ansökan om utbetalning av stöd som beviljats för upphandlingen. Om man vid behandlingen av ansökan om utbetalning av stöd till följd av anmälan upptäcker att ett väsentligt fel har begåtts i upphandlingsförfarandet, ska bestämmelserna i 46 § tillämpas på utbetalningen av stödet och på återkrav av stöd som redan betalats ut.

Om ett svar enligt 1 mom. inte har kunnat ges inom sex månader från det att anmälan kommit in och om detta beror på att utbetalning av stödet ännu inte sökts, ska *landskapet* be stödtagaren om behövliga uppgifter för att svar ska kunna ges.

En anbudsgivare som avses i 1 mom. eller dennes företrädare eller biträde har inte rätt att ta del av uppgifter som *landskapet* har fått för att ge det svar som avses i 1 mom. och som gäller en annan anbudsgivares affärs- eller yrkeshemligheter. Uppgifter om pris och andra faktorer som legat till grund för jämförelsen av anbudet ska dock alltid lämnas ut.

44 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. *Landskapen* har motsvarande rätt i fråga om förmedlare av stöd och stödtagare.

gare.

45 §

Inspektion

Inspektion får i den omfattning som tillsynsuppdraget kräver utsträckas till byggnader, lokaler, omständigheter, informationssystem och handlingar som är relevanta för en åtgärd som stöds och användningen av stöd. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor. En revisionssammanslutning ska utse en för inspektionen huvudansvarig revisor. Vid utförandet av inspektionsuppdraget tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) samt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På den revisor som utför inspektionsuppdraget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. På skada som orsakas vid inspektionen tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

Bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid inspektion finns i 39 § i förvaltningslagen. Inspektionsberättelsen ska utan dröjsmål ges in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen samt till Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

De myndigheter som nämns i 44 § har rätt att för inspektionen utan ersättning få handräckning av polisen.

45 §

Inspektion

Inspektion får i den omfattning som tillsynsuppdraget kräver utsträckas till byggnader, lokaler, omständigheter, informationssystem och handlingar som är relevanta för en åtgärd som stöds och användningen av stöd. Inspektion får dock inte utföras i *utrymmen som används för boende av permanent natur*.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor. En revisionssammanslutning ska utse en för inspektionen huvudansvarig revisor. Vid utförande av inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På den revisor som utför inspektionsuppdraget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. På skada som orsakas vid inspektionen tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

Bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid inspektion finns i 39 § i förvaltningslagen. Inspektionsberättelsen ska utan dröjsmål ges in till *det* behöriga *landskapet* samt till Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

De myndigheter som nämns i 44 § har rätt att för inspektionen utan ersättning få handräckning av polisen.

46 §

46 §

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen är skyldig att avbryta utbetalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

1) villkoren för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,

2) stötagaren har gett felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stödet,

3) stöd villkoren inte har iakttagits,

4) stötagaren inte har iakttagit ett åtagande som avses i 8 § 3 mom.,

5) stötagaren utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd, innan den frist som nämns i 20 § gått ut, har överlåtit den företagsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,

6) stötagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller om

7) detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

Belopp på högst 100 euro behöver dock inte debiteras.

Om stöd har beviljats flera stötagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet. Mellan stötagarna fördelas ansvaret i det förhållande i vilket stötagaren har deltagit i den verksamhet som utgör grund för skyldigheten att betala tillbaka stödet.

49 §

Jämkning av återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan helt eller delvis avstå från att driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller den ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stötagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att åter-

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Landskapet är skyldigt att avbryta utbetalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

1) *förutsättningarna* för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,

2) stötagaren har gett *sådana* felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller *betalningen* av stödet,

3) stöd villkoren inte har iakttagits,

4) stötagaren inte har iakttagit ett åtagande som avses i 8 § 3 mom.,

5) stötagaren utan *landskapets* tillstånd, innan den frist som nämns i 20 § löpt ut, har överlåtit den företagsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,

6) stötagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller

7) detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

Belopp på högst 100 euro behöver dock inte debiteras.

Om stöd har beviljats flera stötagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet. Mellan stötagarna fördelas ansvaret i det förhållande i vilket stötagaren har deltagit i den verksamhet som utgör grund för skyldigheten att betala tillbaka stödet.

49 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan helt eller delvis avstå från att *ta ut* belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller den ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stötagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Åter-

kräva det fulla beloppet. Återkrav och in-
drivning av ränta ska dock ske till fullt
belopp om detta krävs i Europeiska un-
ionens lagstiftning om sådana struktur-
stöd till jordbruket som delfinansieras av
Europeiska unionen eller helt finansieras
med nationella medel.

50 §

*Beslut om återkrav och avbrytande av ut-
betalning*

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska
fatta beslut om återkrav och avbrytande
av utbetalning av stöd. Genom beslutet
fastställs det belopp som återkrävs och
förfallodagen för betalningen av det.

Beslut om återkrav ska fattas utan
ogrundat dröjsmål efter att närings-, tra-
fik- och miljöcentralen fått vetskap om
den grund som anges i 46 § och senast tio
år efter att den sista stödposten har be-
talts.

54 §

*Kreditgivarens upplysnings- och bi-
ståndsskyldighet*

Kreditgivaren ska underrätta närings-,
trafik- och miljöcentralen om att ett lån
som stöds överförs till en annan kreditgi-
vare samt om sådana ändringar av låne-
villkoren som avses i 27 § 2 mom. och
som inte förutsätter närings-, trafik- och
miljöcentralens tillstånd.

När kreditgivaren sköter lån med bor-
gen ska den beakta statens fördel som
borgensman. Kreditgivaren ska utan
dröjsmål underrätta Landsbygdsverket
om sådana förändringar när det gäller
stödtägarens ekonomiska ställning, lån
som stöds eller värdet på egendom som
utgör säkerhet för lån, som kan ha bety-
delse för statens ställning som borgens-
man.

Kreditgivaren och det centrala finansi-
ella institutet ska på en specificerad begä-
ran till jord- och skogsbruksministeriet,
Landsbygdsverket samt närings-, trafik-
och miljöcentralen lämna ut sådana upp-

krav och *uttag* av ränta ska dock ske till
fullt belopp om detta krävs i Europeiska
unionens lagstiftning om sådana struktur-
stöd till jordbruket som delfinansieras av
Europeiska unionen eller helt finansieras
med nationella medel.

50 §

*Beslut om återkrav och om avbrytande av
utbetalning*

En tjänsteinnehavare i landskapet ska
fatta beslut om återkrav och avbrytande
av utbetalning av stöd. Genom be-
slutet fastställs det belopp som återkrävs och
förfallodagen för betalningen av det.

Beslut om återkrav ska fattas utan
ogrundat dröjsmål efter att *landskapet* har
fått vetskap om den grund som anges i 46
§ och senast tio år efter att den sista stöd-
posten har betalats.

54 §

*Kreditgivarens upplysnings- och bi-
ståndsskyldighet*

Kreditgivaren ska underrätta *landskapet*
om att ett lån som stöds överförs till en
annan kreditgivare samt om sådana änd-
ringar av lånevillkoren som avses i 27 § 2
mom. och som inte förutsätter *landskap-
ets* tillstånd.

När kreditgivaren sköter lån med bor-
gen ska den beakta statens fördel som
borgensman. Kreditgivaren ska utan
dröjsmål underrätta Landsbygdsverket
om sådana förändringar när det gäller
stödtägarens ekonomiska ställning, lån
som stöds eller värdet på egendom som
utgör säkerhet för lån, som kan ha bety-
delse för statens ställning som borgens-
man.

Kreditgivaren och det centrala finansi-
ella institutet ska på en specificerad begä-
ran till jord- och skogsbruksministeriet,
Landsbygdsverket samt *landskapet* lämna
ut sådana uppgifter om stödtägare som är

gifter om stödtagare som är nödvändiga för övervakning av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina åligganden.

nödvändiga för övervakning av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina uppgifter.

61 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

I fråga om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets samt närings-, trafik- och miljöcentralens rätt att få och lämna ut uppgifter om stöd som beviljats enligt denna lag tillämpas 64 § i lagen om utvecklingsstöd.

61 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

I fråga om jord- och skogsbruksministeriets, Landsbygdsverkets samt *landskapets* rätt att få och lämna ut uppgifter om stöd som beviljats enligt denna lag tillämpas 64 § i lagen om utvecklingsstöd.

64 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevillningsfullmakter och anslag som avses i 14 § 1 mom. fördelas till stöd enligt denna lag samt för att de anvisas till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

64 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevillningsfullmakter och anslag som avses i 14 § 1 mom. fördelas till stöd enligt denna lag samt för att de anvisas till *landskapen*.

66 §

Besvärsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt 19 § 2 mom. får inte överklagas separat genom besvär.

66 §

Besvärsförbud

Landskapets beslut enligt 19 § 2 mom. får inte överklagas separat genom besvär.

67 §

Överklagande

Landsbygdsverkets samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt

67 §

Överklagande

Landsbygdsverkets samt *landskapets* beslut enligt denna lag får överklagas ge-

denna lag får överklagas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

nom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

68 §

Åtgärder för att säkerställa att krav som följer av Europeiska unionens lagstiftning uppfylls

Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket konstaterar att landskapet i sin verksamhet underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter för förvaltningsmyndigheten inom ett program vilka grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning kan de meddela ett föreläggande om hur bristerna ska avhjälpas eller missförhållandena undanröjas. När föreläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Föreläggandet kan förenas med vite.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

113.

Lag

om ändring av foderlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i foderlagen (86/2008) 3 § 2 punkten, 5 § 1 mom. 19 punkten, 20, 23, 33, 40, 41, 42, 49 och 51 §, av dem 3 § 2 punkten, 5 § 1 mom. 19 punkten samt 41 och 42 § sådana de lyder i lag 502/2014, 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 502/2014, 23 § sådan den lyder i lagarna 1508/2009 och 502/2014 samt 51 § sådan den lyder i lag 978/2015, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Europeiska unionens foderlagstiftning

Europeiska unionens foderlagstiftning

Om inte annat föreskrivs i någon annan lag, tillämpas denna lag också på tillsynen över efterlevnaden av följande rättsakter om foder och foderkontroll som antagits av Europeiska unionen och på tillsynen över efterlevnaden av bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa rättsakter:

Om inte annat föreskrivs i någon annan lag, tillämpas denna lag också på tillsynen över efterlevnaden av följande rättsakter om foder och foderkontroll som antagits av Europeiska unionen och på tillsynen över efterlevnaden av bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa rättsakter:

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (kontrollförordningen),

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG,

-----	96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll), -----
5 §	5 §
<i>Definitioner</i>	<i>Definitioner</i>
I denna lag avses med -----	I denna lag avses med -----
19) <i>beräkningsmetoder</i> Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelssäkerhetsformler med konstanter, i fodertabellen angivna koefficienter för smältbarhet och i fråga om idisslarfoder även mängden protein som sönderdelas, -----	19) <i>beräkningsmetoder</i> <i>Naturrekursinstitutets</i> formler med konstanter, i fodertabellen angivna koefficienter för smältbarhet och i fråga om idisslarfoder även mängden protein som sönderdelas, -----
20 §	20 §
<i>Godkännande av foderföretagare</i>	<i>Godkännande av foderföretagare</i>
En foderföretagare ska innan verksamheten inleds hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om godkännande av verksamheten, om avsikten är att bedriva verksamhet enligt artikel 10 i foderhygienförordningen eller enligt punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II till den, verksamhet som kräver godkännande enligt bilaga IV till TSE-förordningen eller artikel 8.2 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, verksamhet enligt punkt 1 i bilaga VIII till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder eller tillverkning eller utsläppande på marknaden av foderläkemedel. Bestämmelser om förutsättningarna för	<i>Gårdsbruksenheter och vattenbruksanläggningar ska innan verksamheten inleds hos landskapet ansöka om godkännande av verksamheten om avsikten är att uteslutande för den egna enhetens behov bedriva</i> <i>1) verksamhet enligt artikel 10.1c i foderhygienförordningen,</i> <i>2) verksamhet som kräver godkännande enligt bilaga IV till TSE-förordningen eller</i> <i>3) tillverkning av foderläkemedel.</i> <i>Andra foderföretagare än de som avses i 1 mom. ska innan verksamheten inleds hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om godkännande av verksamheten om syftet är att bedriva</i> <i>1) verksamhet enligt artikel 10.1a och 10.1b i foderhygienförordningen eller enligt punkt 10 i avsnittet "lokaler och utrustning" i bilaga II till den, verksamhet som kräver godkännande enligt artikel 8.2 eller verksamhet enligt punkt 1 i bilaga VIII i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,</i> <i>2) tillverkning av foderläkemedel eller marknadsföring av dem eller</i> <i>3) utsläppande av foder på marknaden i fråga om verksamhet som nämns i 1 mom.</i> Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande enligt foderhygienförordning-

godkännande enligt foderhygienförordningen och TSE-förordningen finns i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bilaga IV till TSE-förordningen.

Av en ansökan om godkännande ska framgå

- 1) företagarens namn och adress samt annan kontaktinformation anläggningsvis,
- 2) företagarens företags- och organisationsnummer, eller om sådant saknas, personbeteckning eller lägenhetssignum,
- 3) uppgifter om verksamhetens art eller betydande förändringar i verksamheten,
- 4) tidpunkten då verksamheten eller verksamheten i ändrad form avses bli inledd.

Även betydande förändringar i en godkänd anläggnings verksamhet ska vara godkända innan den ändrade verksamheten inleds. En företagare ska bereda tillsynsmyndigheten tillfälle att inspektera produktionsenheter och andra verksamhetsutrymmen innan verksamheten inleds.

En foderföretagare ska godkännas om de krav som ställs i foderhygienförordningen och TSE-förordningen är uppfyllda. Ett godkännande kan utfärdas villkorligt i enlighet med artikel 13.2 i foderhygienförordningen. För en godkänd företagare kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller verksamheten i syfte att förebygga fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i en ansökan om godkännande av en företagare och om ansökningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer tillsynen över foder på nationell nivå på det sätt som anges i denna lag och sköter informationen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna vid tillsynen.

en och TSE-förordningen finns i artikel 13 i foderhygienförordningen och i bi-laga IV till TSE-förordningen.

Av en ansökan om godkännande ska framgå

- 1) företagarens namn och adress samt annan kontaktinformation anläggningsvis,
- 2) företagarens företags- och organisationsnummer, eller om sådant saknas, personbeteckning eller lägenhetssignum,
- 3) uppgift om verksamhetens art eller betydande förändringar i verksamheten,
- 4) tidpunkten då verksamheten eller verksamheten i ändrad form avses bli inledd.

Även betydande förändringar i en godkänd anläggnings verksamhet ska vara godkända innan den ändrade verksamheten inleds. En företagare ska bereda tillsynsmyndigheten tillfälle att inspektera produktionsenheter och andra verksamhetsutrymmen innan verksamheten inleds.

En foderföretagare ska godkännas om de krav som ställs i foderhygienförordningen och TSE-förordningen är uppfyllda. Ett godkännande kan utfärdas villkorligt i enlighet med artikel 13.2 i foderhygienförordningen. För en godkänd företagare kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller verksamheten i syfte att förebygga fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i en ansökan om godkännande av en företagare och om ansökningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för dels den riksomfattande tillsynen över verkställandet och efterlevnaden av denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt foderlagstiftningen inom Europeiska unionen, dels planeringen, styr-

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar regionförvaltningsverken tillsyn över foderläkemedel.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar Tullen tillsyn över importen, exporten och transiteringen av foder.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag vid den veterinära gränskontrollen.

ningen och utvecklingen av fodertillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för de uppgifter som i foderlagstiftningen inom Europeiska unionen föreskrivs för den behöriga myndigheten, om inte uppgiften enligt denna lag överförs på en annan myndighet.

Landskapet svarar på sitt verksamhetsområde för inspektion och provtagning på gårdsbruksenheter och vattenbruksanläggningar. Livsmedelssäkerhetsverket svarar emellertid för inspektion som gäller godkännande av gårdsbruksenheterna och vattenbruksanläggningarna om aktören tillverkar foder för utsläppande på marknaden. Landskapet svarar även för inspektioner och provtagning på foder som hänförs till saluföring i detaljhandeln på sitt verksamhetsområde.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utövar Tullen tillsyn över importen, exporten och transiteringen av foder.

Gränsveterinärerna sörjer för tillsynen enligt denna lag vid den veterinära gränskontrollen.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

33 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta den fleråriga nationella tillsynsplan som avses i artikel 42 i kontrollförordningen och i vilken uppbyggnaden och organisationen av systemen för foderkontroll och de strategiska målen, prioriteringarna och den allmänna organisationen i fråga om tillsynen beskrivs.

Utöver den fleråriga nationella tillsynsplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket årligen utarbeta en tillsynsplan för organiseringen av fodertillsynen. I den

33 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska för styrningen och samordningen av fodertillsynen utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram som en del av den fleråriga nationella tillsynsplan som avses i artikel 109 i förordningen om offentlig kontroll.

Utöver den fleråriga nationella tillsynsplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket årligen utarbeta en riksomfattande tillsynsplan för organiseringen av foder-

årliga tillsynsplanen ska anges innehållet i kontrollerna och kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten. I planen ska dessutom anges grunderna för riskbedömningen av tillsynsobjekten och för utvärderingen av genomförandet av planen.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Avhjälpande av missförhållande

Tillsynsmyndigheten kan föreskriva att ett missförhållande ska avhjälpas om ett foder, informationen om fodret, ett stadium i produktions-, bearbetnings- eller distributionskedjan eller produktionslokalerna, primärproduktionsstället eller den verksamhet som bedrivs där kan orsaka hälsofara, äventyra sanningsenligheten eller tillräckligheten när det gäller informationen om fodret eller vilseleda konsumenten eller i övrigt inte uppfyller kraven i foderlagstiftningen. Missförhållandet ska avhjälpas omedelbart eller inom den tid tillsynsmyndigheten fastställt.

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

1) produceras och framställs, om de produktions-, framställnings- eller förvaringslokaler, de metoder eller den utrustning som används vid tillverkningen eller tillverkarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

2) bearbetas, om de lokaler, de metoder eller den utrustning som används för bearbetning eller förvaring eller foderföretagarens kvalitetssäkringssystem eller

tillsynen. I den årliga tillsynsplanen ska anges innehållet i kontrollerna och kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten. I planen ska dessutom anges grunderna för riskbedömningen av tillsynsobjekten och för utvärderingen av genomförandet av planen.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och dess innehåll kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Avhjälpande av missförhållande

Tillsynsmyndigheten kan föreskriva att ett missförhållande ska avhjälpas om ett foder, informationen om fodret, *fodrets* produktions-, bearbetnings- eller *distributionsprocess* eller produktionslokalerna, primärproduktionsstället eller den verksamhet som bedrivs där kan orsaka hälsofara, äventyra sanningsenligheten eller tillräckligheten när det gäller informationen om fodret eller vilseleda konsumenten eller i övrigt inte uppfyller kraven i foderlagstiftningen. Missförhållandet ska avhjälpas omedelbart eller inom den tid tillsynsmyndigheten fastställt.

Livsmedelssäkerhetsverket ska alltid underrättas om ett åläggande att avhjälpa ett missförhållande.

41 §

Förbud

Livsmedelssäkerhetsverket kan förbjuda att ett foder

1) produceras och framställs, om de produktions-, framställnings- eller förvaringslokaler, de metoder eller den utrustning som används vid tillverkningen eller tillverkarens kvalitetssäkringssystem eller produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

2) bearbetas, om de lokaler, de metoder eller den utrustning som används för bearbetning eller förvaring eller foderföretagarens kvalitetssäkringssystem eller

produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

3) släpps ut på marknaden eller används, om

a) fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

b) fodret används i strid med bruksanvisningarna,

c) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iakttä anmälningsskyldigheten enligt 18 §,

d) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §, eller

e) salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

5) är i omlopp på den inre marknaden, importeras eller exporteras, om fodret inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den.

Ett förbud får meddelas endast om missförhållandet kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, om missförhållandet fortgår eller återkommer eller om det förorsakas uppsåtligen.

Ett förbud ska meddelas temporärt, om det missförhållande som ligger till grund för förbudet kan avhjälpas. Det temporära förbudet gäller tills tillsynsmyndigheten ger sitt slutliga avgörande i ärendet.

Förbudet ska återkallas utan dröjsmål om det missförhållande som förbudet grundar sig på avhjälpas eller om missförhållandet inte längre är av betydelse för förbudet.

produkterna inte uppfyller de krav som ställs på dem i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

3) släpps ut på marknaden eller används, om

a) fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

b) fodret används i strid med bruksanvisningarna,

c) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iakttä anmälningsskyldigheten enligt 18 §,

d) fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §, eller

e) salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den,

5) är i omlopp på den inre marknaden, importeras eller exporteras, om fodret inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den.

Ett förbud får meddelas endast om missförhållandet kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, om missförhållandet fortgår eller återkommer eller om det förorsakas uppsåtligen.

(Upphävs)

Förbudet ska återkallas utan dröjsmål om det missförhållande som förbudet grundar sig på avhjälpas eller om missförhållandet inte längre är av betydelse för förbudet.

Om ärendet inte tål dröjsmål kan landskapet, Tullen och en gränsveterinär temporärt utfärda ett förbud som avses i 1 mom. Ett temporärt förbud ska utan

dröjsmål underställas Livsmedelssäkerhetsverket. Förbudet förfaller om Livsmedelssäkerhetsverket inte fattar ett beslut enligt 1 mom. inom en vecka efter det att det temporära förbudet meddelades.

Ett förbud ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärinstansen förbjuder verkställighet av tillsynsmyndighetens beslut eller bestämmer att verkställigheten ska avbrytas.

Ett förbud ska iakttas även om ändring söks, om inte besvärinstansen förbjuder verkställighet av tillsynsmyndighetens beslut eller bestämmer att verkställigheten ska avbrytas.

42 §

Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder

Har tillsynsmyndigheten med stöd av 41 § meddelat ett förbud mot produktion, framställning, bearbetning, utsläppande på marknaden, användning, handel på den inre marknaden, import eller export av foder, får Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att fodret på ett sätt som verket godkänner och på foderföretagarens bekostnad ska bearbetas på nytt, förstöras, användas för annat ändamål eller återsändas till ursprungslandet. Till beslutet kan fogas bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

42 §

Ny bearbetning, förstörande och återsändande av foder

Om produktion, framställning, bearbetning, utsläppande på marknaden, användning, handel på den inre marknaden, import eller export av foder är förbjudet med stöd av 41 §, får Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att fodret på ett sätt som verket godkänner och på foderföretagarens bekostnad ska bearbetas på nytt, förstöras, användas för annat ändamål eller återsändas till ursprungslandet. Beslutet kan förenas med bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

49 §

Avgifter

För myndighetsprestationer enligt denna lag tas avgifter ut till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

49 §

Avgifter

För statliga myndigheters och auktoriserade kontrollörers prestationer tas det ut avgifter till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

För godkännande enligt 20 § 1 mom. i denna lag tas det ut avgifter till landskapet enligt en av landskapet godkänd taxa.

51 §

Ändringssökande

Ett beslut som fattats med stöd av 20 och 40—44 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det

51 §

Ändringssökande

Ett beslut som fattats med stöd av 20 och 40—44 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges

sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som avses i 40–44 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Ändring i en avgift som en statlig myndighet har fastställt får sökas på det sätt som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten.

i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra än i 1 mom. avsedda beslut får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som avses i 40–44 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i en avgift som en statlig myndighet har fastställt får sökas på det sätt som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i en avgift som ett landskap har fastställt får sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

114.

Lag

om ändring av 5 och 7 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) 5 och 7 §, sådana de lyder i lag 574/2014, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Ansvar vid registerföring

Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Naturresursinstitutet för under jord- och skogsbruksministeriets styrning register i landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem och ansvarar för att de registrerade uppgifterna är riktiga, var och en för sitt ansvarsområde. Dessutom har jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket, *närings-, trafik- och miljöcentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och livsmedelstillsynsmyndigheter, regionförvaltningsverken och kommunalveterinärerna* rätt att använda och uppdatera uppgifter i den omfattning som deras uppgifter förutsätter.

7 §

Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och Naturresursinstitutet beslutar var och en när det gäller dess ansvarsområde om utlämnande av uppgifter till utomstående. Dessutom får *närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter* lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter.

Föreslagen lydelse

5 §

Ansvar vid registerföring

Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket och Naturresursinstitutet för under jord- och skogsbruksministeriets styrning register i landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem och ansvarar för att de registrerade uppgifterna är riktiga, var och en för sitt ansvarsområde. Dessutom har jord- och skogsbruksministeriet, Lantmäteriverket, *landskapen och statens ämbetsverk på Åland* rätt att använda och uppdatera uppgifter i den omfattning som deras uppgifter förutsätter.

7 §

Myndighet som beslutar om utlämnande av uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och Naturresursinstitutet beslutar var och en när det gäller dess ansvarsområde om utlämnande av uppgifter till utomstående. Dessutom får *landskapen och statens ämbetsverk på Åland* lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter.

Bestämmelser om ikraftträdandet av

denna lag utfärdas genom en särskild lag.

115.

Lag

om ändring av viltskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viltskadelagen (105/2009) 10, 23, 24, 26, 30, 34, 35, 36, 44, 47, 49 och 50 §,
av dem 47 § sådan den lyder i lag 93/2014 och 50 § sådan den lyder i lag 1510/2009, som
följer:

Gällande lydelse

10 §

Ersättning för skador på odling

Skador på odling orsakade av vilt kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar värdet av den förlorade skörden och det gängse värdet av de skadade trädgårds- och plantskoleväxterna. Vid beräkningen av ersättningsbeloppet för skador på odling beaktas såsom avdrag inbesparade skördekostnader och andra kostnader. Ersättning betalas inte för skador på viltvårdsåkrar.

Vid beräkningen av skadebeloppet används som pris per enhet för odlingsväxter och normskörd i lagen om ersättande av skörde-skador (1214/2000, skördeskadelagen) eller med stöd av den eller 3 mom. fastställda priser per enhet och normskördar för respektive område.

Landsbygdsverket utfärdar vid behov bestämmelser om de priser per enhet och normskördar som ska användas då ersättning betalas för trädgårds- och plantskoleväxter och för sådana odlingsväxter som inte nämns i skördeskadelagen. Vid fastställande av enhetspris och normskördar tillämpas bestämmelserna i 6 och 7 § i skördeskadelagen om fastställande av de priser per enhet och normskördar på olika växtarter som ska tillämpas vid värderingen av skördeskador.

23 §

Föreslagen lydelse

10 §

Ersättning för skador på odling

Skador på odling orsakade av vilt kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar värdet av den förlorade skörden och det gängse värdet av de skadade trädgårds- och plantskoleväxterna. Vid beräkningen av ersättningsbeloppet för skador på odling beaktas såsom avdrag inbesparade skördekostnader och andra kostnader. Ersättning betalas inte för skador på viltvårdsåkrar.

Landsbygdsverket meddelar föreskrifter om de priser per enhet och normskördar som ska användas då ersättning betalas för trädgårds- och plantskoleväxter.

23 §

Anmälan om skada

Den som ämnar ansöka om i denna lag avsedd ersättning för skada som orsakats av vilt ska efter att ha upptäckt skadan utan dröjsmål göra en skadeanmälan för konstaterande och värdering av skadan samt för andra i saken påkallade åtgärder. Vid skador på ren ska renbeteslaget göra skadeanmälan utifrån anmälan från renägaren eller någon annan person.

Skadeanmälan görs

- 1) vid personskador hos polisen på skadefallsorten,
- 2) vid skador på odling, djur, lösöre och ren hos landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten,
- 3) vid skogsskador hos den behöriga skogscentralen på skadefallsorten.

I skadeanmälan ska i enlighet med sakens natur uppges följande detaljerade uppgifter:

- 1) den skadelidandes namn-, adress-, lägenhets- och övriga kontaktuppgifter,
- 2) platsen där skadan inträffat och annan behövlig geografisk information,
- 3) vad som orsakat skadan,
- 4) tidpunkten för skadan,
- 5) växtart, skadeareal och mängden förstörd skörd,
- 6) djurart och antalet döda eller skadade djur,
- 7) arten av och mängden lösöre som förstörts eller skadats,
- 8) huruvida den skadelidande har möjlighet att få skadeersättning på grundval av försäkring eller på andra grunder,
- 9) andra faktorer som inverkar på skadans storlek.

Landsbygdsverket fastställer formuläret för anmälningsblanketten och får utfärda närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid den tekniska behandlingen av skadeanmälningar.

24 §

Terrängundersökning

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet ordnar de terrängundersökningar vid skada på odling, djur, lösöre eller ren som behövs för att konstatera och värdera skador som avses i 23 §. Skogscentralen ordnar på mot-

Anmälan om skada

Den som ämnar ansöka om i denna lag avsedd ersättning för skada som orsakats av vilt ska efter att ha upptäckt skadan utan dröjsmål göra en skadeanmälan för konstaterande och värdering av skadan samt för andra i saken påkallade åtgärder. Vid skador på ren ska renbeteslaget göra skadeanmälan utifrån anmälan från renägaren eller någon annan person.

Skadeanmälan görs

- 1) vid personskador hos polisen på skadefallsorten,
- 2) vid skador på odling, djur, lösöre och ren hos det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen,
- 3) vid skogsskador hos *Finlands skogscentral*.

I skadeanmälan ska i enlighet med sakens natur uppges följande detaljerade uppgifter:

- 1) den skadelidandes namn-, adress-, lägenhets- och övriga kontaktuppgifter,
- 2) platsen där skadan inträffat och annan behövlig geografisk information,
- 3) vad som orsakat skadan,
- 4) tidpunkten för skadan,
- 5) växtart, skadeareal och mängden förstörd skörd,
- 6) djurart och antalet döda eller skadade djur,
- 7) arten av och mängden lösöre som förstörts eller skadats,
- 8) huruvida den skadelidande har möjlighet att få skadeersättning på grundval av försäkring eller på andra grunder,
- 9) andra faktorer som inverkar på skadans storlek.

Landsbygdsverket fastställer formuläret för anmälningsblanketten och får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid den tekniska behandlingen av skadeanmälningar.

24 §

Terrängundersökning

Landskapet ordnar de terrängundersökningar vid skada på odling, djur, lösöre eller ren som behövs för att konstatera och värdera skador som avses i 23 §. *Finlands skogscentral* ordnar på motsvarande sätt ter-

svarande sätt terrängundersökningar vid skogs-skador.

I fråga om behovet av terrängundersökning vid skador på ren och hur de ska ordnas samt om ersättning av kostnader föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket får utfärda närmare bestämmelser om det tekniska förfarandet vid undersökning av skador på odling, djur, lösöre och skog.

26 §

Konstaterande och värdering av skador på odling, djur, lösöre och ren

Skador på odling konstateras och värderas av landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten på det sätt som bestäms om värderingen av skördeskador i skördeskadelagen.

Skador på djur, lösöre och ren konstateras och värderas av landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan vid behov anlita en ojävig sakkunnig vid konstaterandet och värderingen av skador *på ren*. Värderingen ska göras utan dröjsmål efter det att kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har under-rättats om skadan.

Om en skada har inträffat inom en annan kommun än den skadelidandes hemkommun ska den som utför värderingen sända skadeanmälan och värderingsinstrumentet till landsbygdsnäringsmyndigheten i den skadelidandes hemkommun för beslut om ersättning.

När en ojävig sakkunnig som avses i 2 mom. konstaterar och värderar skador på ren ska på honom eller henne tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänstestansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

30 §

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättningar

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador på odling, djur, lösöre och ren är landsbygdsnäringsmyndigheten i sökandens hemkommun.

Ärenden som gäller ersättning för skogs-skador avgörs av den behöriga skogscen-

rängundersökningar vid skogsskador.

Närmare bestämmelser om behovet av terrängundersökning vid skador på ren och hur undersökningarna ska ordnas samt om ersättning av kostnader *utfärdas genom* förordning av statsrådet. Landsbygdsverket får meddela närmare föreskrifter om det tekniska förfarandet vid undersökning av skador på odling, djur, lösöre och skog.

26 §

Konstaterande och värdering av skador på odling, djur, lösöre och ren

Skador på odling konstateras och värderas av det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen.

Skador på djur, lösöre och ren konstateras och värderas av *det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen*. Landskapet kan vid behov anlita en ojävig sakkunnig vid konstaterandet och värderingen av skador. Värderingen ska göras utan dröjsmål efter det att *landskapet* har underrättats om skadan.

När en ojävig sakkunnig som avses i 2 mom. konstaterar och värderar skador ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänstestansvar tillämpas på den sakkunnige. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

30 §

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättningar

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för skador på odling, djur, lösöre och ren *är det landskap inom vars område skadefallsorten är belägen*.

Ärenden som gäller ersättning för skogs-skador avgörs av *Finlands skogscentral*.

tralen på skadefallsorten.

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för personskador är Statskontoret.

34 §

Myndigheternas rätt till information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och skogscentralerna har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få de uppgifter om sökanden som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärendet. Uppgifterna kan gälla sökandens ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller uppgifter om andra omständigheter av betydelse för beviljande eller återkrav av ersättningen.

35 §

System för övervakning av ersättningar

Viltskaderegistret fungerar som ett informationssystem för övervakning av beviljande, utbetalning, granskning och återkrav av ersättningar och understöd samt för övervakning av ersättningssystemets funktion och verkningar.

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket svarar för utvecklingen av registret. För driften av registret svarar och som registeransvarig enligt personuppgiftslagen (523/1999) verkar utöver ovan nämnda instanser även kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, skogscentralerna och Statskontoret gemensamt.

I registret kan följande uppgifter föras in:

- 1) sökandens namn- och kontaktuppgifter samt personbeteckning eller företags- och organisationsnummer,
- 2) namn- och kontaktuppgifter för sökandens kontaktperson,
- 3) i ansökan ingående uppgifter om den skada som ersätts eller det understöd som beviljas,
- 4) uppgifter om utbetalning av ersättning eller understöd,
- 5) uppgifter om ersättningar och understöd som ska återkrävas, samt
- 6) övriga uppgifter som behövs för uppgörande av statistik, för uppföljning eller

Behörig myndighet vid behandlingen av ersättning för personskador är Statskontoret.

34 §

Myndigheternas rätt till information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, *landskapen och Finlands skogscentral* har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få de uppgifter om de sökande som är nödvändiga för behandlingen av ersättningsärenden. Uppgifterna kan gälla sökandenas ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller uppgifter om andra omständigheter av betydelse för beviljande eller återkrav av ersättning.

35 §

System för övervakning av ersättningar

Viltskaderegistret fungerar som ett informationssystem för övervakning av beviljande, utbetalning, granskning och återkrav av ersättningar och understöd samt för övervakning av ersättningssystemets funktion och verkningar.

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket svarar för utvecklingen av registret. För driften av registret svarar och som registeransvarig enligt personuppgiftslagen (523/1999) verkar utöver ovan nämnda instanser även *landskapet, Finlands skogscentral och Statskontoret* gemensamt.

I registret kan följande uppgifter föras in:

- 1) sökandens namn- och kontaktuppgifter samt personbeteckning eller företags- och organisationsnummer,
- 2) namn- och kontaktuppgifter för sökandens kontaktperson,
- 3) i ansökan ingående uppgifter om den skada som ersätts eller det understöd som beviljas,
- 4) uppgifter om utbetalning av ersättning eller understöd,
- 5) uppgifter om ersättningar och understöd som ska återkrävas, samt
- 6) övriga uppgifter som behövs för uppgörande av statistik, för uppföljning och

under-sökning av skador som orsakats av vilt, för de rapporter som inlämnas till Europeiska gemenskapernas kommission eller för tillsyn.

undersökning av skador som orsakats av vilt, för de rapporter som inlämnas till Europeiska *unionens* kommission *och* för tillsyn.

36 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och skogscentralerna har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller till Europeiska gemenskapens organ överlämna sådana uppgifter om ersättningstagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller för att se till att Europeiska gemenskapens lagstiftning har följts.

Uppgifter om sökandens hemort, vad som orsakat skadan, skadans art, skadefallsorten, geografisk information om skadefallsorten, värderingskostnader samt beloppet av den ersättning som sökts respektive beviljats får trots sekretessbestämmelserna även utlämnas för forskning angående viltbestånd, skador som orsakas av vilt och förebyggande av sådana skador samt för beslutsfattande om dimensionering och inriktning av jakt på viltbestånd.

Uppgifter som erhållits på basis av 1 och 2 mom. får inte användas för något annat syfte än det för vilket uppgifterna har begärts.

Bestämmelser om uppgifternas offentlighet finns i övrigt i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

44 §

Jämkning

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, Statskontoret och Landsbygdsverket kan i de fall som avses i 41 § besluta att en del av det belopp som ska återbetalas eller återkrävas och av räntan eller dröjsmålsräntan på det inte ska drivas in, om återbetalning eller återkrav till fullt belopp vore

36 §

Uppgifternas offentlighet och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, *landskapen och Finlands skogscentral* har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller till Europeiska *unionens* organ överlämna sådana uppgifter om ersättningstagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som *är nödvändiga* för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller *för tillsynen över efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning*.

Uppgifter om sökandens hemort, vad som orsakat skadan, skadans art, skadefallsorten, geografisk information om skadefallsorten, värderingskostnader samt beloppet av den ersättning som sökts respektive beviljats får trots sekretessbestämmelserna även utlämnas för forskning angående viltbestånd, skador som orsakas av vilt och förebyggande av sådana skador samt för beslutsfattande om dimensionering och inriktning av jakt på viltbestånd.

Uppgifter som erhållits *med stöd* av 1 och 2 mom. får inte användas för något annat syfte än det för vilket uppgifterna har begärts.

Bestämmelser om uppgifternas offentlighet finns i övrigt i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

44 §

Jämkning

Landskapet, Statskontoret och Landsbygdsverket kan i de fall som avses i 41 § besluta att en del av det belopp som ska återbetalas eller återkrävas och av räntan eller dröjsmålsräntan på det inte ska tas ut, om återbetalning eller återkrav till fullt belopp vore oskäligt med hänsyn till ersättningssta-

oskäligt med hänsyn till ersättningsstagarens ekonomiska ställning och omständigheter eller en förändring i omständigheterna.

Av särskilt vägande skäl får kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, Statskontoret eller Landsbygdsverket besluta att ett belopp som ska återbetalas eller återkrävas eller räntan eller dröjsmålsräntan på dem inte ska in-drivas till någon del.

garens ekonomiska ställning och omständigheter eller en förändring i omständigheterna.

Av särskilt vägande skäl får *landskapet*, Statskontoret eller Landsbygdsverket besluta att ett belopp som ska återbetalas eller återkrävas eller räntan eller dröjsmålsräntan på dem *ska efterskänkas i sin helhet*.

47 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten får begäras hos närings-, trafik- och miljöcentralen på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen. Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den central inom vars verksamhetsområde kommunen är belägen.

Omprövning av ett beslut av Finlands skogscentral, Landsbygdsverket och Statskontoret får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen begäras hos den myndighet som har fattat beslutet.

Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återkrav av ersättning får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut om statsunderstöd som fattats av jord- och skogsbruksministeriet får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i statsunderstödslagen.

49 §

47 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av landskapet, Finlands skogscentral, Landsbygdsverket och Statskontoret får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen begäras hos den myndighet som har fattat beslutet.

Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återkrav av ersättning får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut om statsunderstöd som fattats av jord- och skogsbruksministeriet får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i statsunderstödslagen.

49 §

Jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift

Jord- och skogsbruksministeriet har till uppgift att övervaka verksamheten vid kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, skogscentralerna och Landsbygdsverket när de fullgör sina uppgifter enligt denna lag. Jord- och skogsbruksministeriet har rätt att av kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, skogscentralerna och Landsbygdsverket få allmänna användnings- och övervakningsuppgifter som hänför sig till dess tillsynsuppgift och att genomföra granskningar som behövs för tillsynen över att denna lag följs. På jord- och skogsbruksministeriets granskningsrätt och utförandet av granskningarna ska bestämmelserna i 16 och 17 § i statsunderstödslagen tillämpas.

Jord- och skogsbruksministeriet har trots sekretessbestämmelserna rätt att av kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter, skogscentralerna och Landsbygdsverket få sådana för skötseln av ministeriets uppdrag nödvändiga uppgifter om omständigheter gällande sökanden eller mottagaren av stöd som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid övervakningen av beviljandet, utbetalningen och användningen av stödet.

50 §

Landsbygdsverkets tillsynsuppgift

Landsbygdsverket ska utföra de granskningar av kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter och skogscentralerna som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag. Närmare bestämmelser om organiseringen av granskningarna kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. På Landsbygdsverkets tillsynsuppgift tillämpas härvid på motsvarande sätt det som bestäms i 49 § om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift.

Landsbygdsverket kan vid behov anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna för fullgörande av sin tillsynsuppgift.

Jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift

Jord- och skogsbruksministeriet har till uppgift att övervaka *landskapens, Finlands skogscentral* och Landsbygdsverkets verksamhet när de fullgör uppgifter enligt denna lag. Jord- och skogsbruksministeriet har rätt att av *landskapen, Finlands skogscentral* och Landsbygdsverket få allmänna användnings- och övervakningsuppgifter som hänför sig till dess tillsynsuppgift och att genomföra granskningar som behövs för tillsynen över att denna lag följs. På jord- och skogsbruksministeriets granskningsrätt och utförandet av granskningarna ska bestämmelserna i 16 och 17 § i statsunderstödslagen tillämpas.

Jord- och skogsbruksministeriet har trots sekretessbestämmelserna rätt att av *landskapen, Finlands skogscentral* och Landsbygdsverket få sådana för skötseln av ministeriets uppdrag nödvändiga uppgifter om omständigheter gällande sökanden eller mottagaren av stöd som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid övervakningen av beviljandet, utbetalningen och användningen av stödet.

50 §

Landsbygdsverkets tillsynsuppgift

Landsbygdsverket ska *vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag utföra nödvändiga granskningar av landskapen och Finlands skogscentral*. Närmare bestämmelser om organiseringen av granskningarna kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. På Landsbygdsverkets tillsynsuppgift tillämpas härvid på motsvarande sätt det som i 49 § föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift.

Bestämmelser om ikraftträdandet av

denna lag utfärdas genom en särskild lag.

116.

Lag

om ändring av 5 och 14 § i dammsäkerhetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i dammsäkerhetslagen (494/2009) 5 och 14 §, av dem 5 § sådan den lyder i lag 1511/2009, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet enligt denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet.

Dammsäkerhetsmyndighet enligt denna lag är de närings-, trafik- och miljöcentraler som är behöriga i dammsäkerhetsfrågor.

Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att en närings-, trafik- och miljöcentral ska vara dammsäkerhetsmyndighet inom en annan närings-, trafik- och miljöcentrals verksamhetsområde.

14 §

Klassificeringsbeslut och godkännande av handlingar

Dammsäkerhetsmyndigheten fattar beslut om klassificering av en damm och om godkännande av de handlingar som avses i 12 § 1 mom. och i 13 §.

Dammägaren ska i god tid före det planerade idrifttagandet av dammen tillställa dammsäkerhetsmyndigheten den redogörelse och det kontrollprogram som behövs

Föreslagen lydelse

5 §

Myndigheter

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet enligt denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet.

Dammsäkerhetsmyndighet enligt denna lag är landskapet Kajanaland. Landskapsfullmäktige i landskapet Kajanaland ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som hör till dammsäkerhetsmyndighet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

14 §

Klassificeringsbeslut och godkännande av handlingar

Dammsäkerhetsmyndigheten fattar beslut om klassificering av en damm och om godkännande av de handlingar som avses i 12 § 1 mom. och i 13 §.

Dammägaren ska i god tid före det planerade idrifttagandet av dammen tillställa dammsäkerhetsmyndigheten den redogörelse och det kontrollprogram som behövs

för klassificeringsbeslutet samt vid behov en riskutredning och ett säkerhetsprogram för dammen.

Innan dammsäkerhetsmyndigheten fattar klassificeringsbeslutet och godkänner handlingarna enligt 2 mom. ska den ge dammägaren och den lokala räddningsmyndigheten tillfälle att bli hörda.

Beslutet ska delges dammägaren, den lokala räddningsmyndigheten och kommunerna i dammens influensområde.

för klassificeringsbeslutet samt vid behov en riskutredning och ett säkerhetsprogram för dammen.

Innan dammsäkerhetsmyndigheten fattar klassificeringsbeslutet och godkänner handlingarna enligt 2 mom. ska den ge dammägaren och den lokala räddningsmyndigheten tillfälle att bli hörda.

Beslutet ska delges dammägaren, den lokala räddningsmyndigheten och kommunerna i dammens influensområde.

Dammsäkerhetsmyndigheten kan ta ut en avgift för de beslut som avses i 1 mom. Avgiften får motsvara högst dammsäkerhetsmyndighetens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna bestäms närmare i en taxa som antas av landskapet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

117.

Lag

om ändring av veterinärvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i veterinärvårdslagen (765/2009) 2, 6, 9, 15, 16, 23 och 25 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 519/2015, 6 och 9 § sådana de lyder i lag 1596/2009, 15 § sådan den lyder i lag 353/2011 och 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 443/2013, samt
ändras lagens rubrik, 1, 3, 5 och 7 §, rubriken för 3 kap., 8 och 10 §, rubriken för 4 kap., 11, 13 och 17—22 §, rubriken för 6 kap. samt 26, 29—31, 33 och 35 §, av dem 10, 26 och 29 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1596/2009 samt 33 § sådan den lyder i lag 1596/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Veterinärvårdslagen

Lag

om veterinärtjänster

1 §

1 §

Syfte

Tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att säkerställa tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och tillsynen över övriga veterinärtjänster. Lagen har dessutom till syfte att säkerställa tillsynen över livsmedelssäkerheten och över djurs hälsa och välbefinnande.

Denna lag innehåller bestämmelser om planeringen och ordnandet av de veterinärtjänster som landskapet ordnar samt om tillsynen över dessa och övriga veterinärtjänster.

2 §

(upphävs)

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på veterinärtjänster, på tillsynen över hygien vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung,

annan tillsyn över livsmedelssäkerheten och tillsynen över hygien vid djurhållning, på bekämpningen och förebyggandet av djursjukdomar samt på djurskyddet.

Bestämmelser om tillsyn som hör till tillämpningsområdet för denna lag finns dessutom i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (441/2013), lagen om animaliska biprodukter (517/2015), djurskyddslagen (247/1996), lagen om transport av djur (1429/2006), lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) och lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *husdjur* tamdjur som människan håller och sköter antingen i nyttosyfte, som sällskap eller som hobby, renar, hägnade däggdjur och fåglar samt odlade bin och vattendjur, dock inte försöksdjur som avses i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2006) eller djur som hålls i djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen,

2) *nyttodjur* husdjur som hålls för jordbruk eller annan näringsverksamhet eller utnyttjas för arbetsprestationer som människan behöver,

3) *veterinärtjänster* konstaterande och fastställande av djurs hälsotillstånd och sjukdomar, tillhandahållande av veterinärhjälp och utfärdande av veterinärintyg, omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den, åtgärder för upprätthållande av djurs hälsa och välbefinnande, förebyggande hälsovårdsarbete samt avlivning av djur,

4) *grundläggande veterinärtjänster* veterinärtjänster som ges på grundval av veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning på djurhållningsplatsen eller på en vanlig veterinärmottagning, dock inte omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den,

5) *akut veterinärhjälp* veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning av ett djur som insjuknat eller skadats

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *husdjur* tamdjur som människan håller och sköter antingen i nyttosyfte, som sällskap eller som hobby, renar, hägnade däggdjur och fåglar samt odlade bin och vattendjur, dock inte djur som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) eller djur som hålls i djurparker som avses i 20 § i djurskyddslagen,

2) *nyttodjur* husdjur som hålls för jordbruk eller annan näringsverksamhet eller utnyttjas för arbetsprestationer som människan behöver,

3) *veterinärtjänster* konstaterande och fastställande av djurs hälsotillstånd och sjukdomar, tillhandahållande av veterinärhjälp och utfärdande av veterinärintyg, omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den, åtgärder för upprätthållande av djurs hälsa och välbefinnande, förebyggande hälsovårdsarbete samt avlivning av djur,

4) *grundläggande veterinärtjänster* veterinärtjänster som ges på grundval av veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning på djurhållningsplatsen eller på en vanlig veterinärmottagning, dock inte omhändertagande av ett djur för att ge veterinärhjälp eller göra undersökningar i samband med den,

5) *akut veterinärhjälp* veterinärmedicinsk allmän undersökning eller klinisk undersökning av ett djur som insjuknat eller skadats

plötsligt och allvarligt, vårdåtgärder av förstahjälpstyp och avlivning av djur på djurskyddsgrunder,

6) *privat veterinärtjänsteproducent* en fysisk person, privaträttslig juridisk person eller läroanstalt som tillhandahåller veterinärtjänster.

5 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar *i egenskap av centralförvaltningsmyndighet* verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

6 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för tillsynen över verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Regionförvaltningsverket ordnar med sådan regelbunden tillsyn som hör till villkoren för Europeiska unionens direkta jordbruksstöd när det gäller livsmedel, anmälan av djursjukdomar och djurs välbefinnande och som Europeiska unionens rättsakter om djurs välbefinnande förutsätter. Tillsynen sker genom stickprov. Regionförvaltningsverket deltar i den tillsyn som avses i djurskyddslagen antingen självmant eller när den lokala djurskyddsmyndigheten ber om att uppgifterna ska överföras på regionförvaltningsverket.

7 §

Kommunen

Varje kommun ordnar inom sitt område med grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp *samt med tillsyn över livsmedelssäkerheten och skötseln av för kommunalveterinären föreskrivna uppgifter* i enlighet med vad som bestäms i denna lag. I kommunen sköts dessa uppgifter av *en nämnd eller något annat av kommunen utsett kollegialt organ. Det som denna lag föreskriver om kommuner gäller också samkommu-*

plötsligt och allvarligt, vårdåtgärder av förstahjälpstyp och avlivning av djur på djurskyddsgrunder,

6) *privat veterinärtjänsteproducent* en fysisk person, privaträttslig juridisk person eller läroanstalt som tillhandahåller veterinärtjänster.

5 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

(upphävs)

7 §

Landskapet

Landskapet ordnar inom sitt område grundläggande veterinärtjänster och akut veterinärhjälp i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och i landskapslagen (/).

ner och samarbetsområden enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009).

Kommunen kan komma överens med en annan kommun eller en samkommun om att en uppgift som enligt denna lag ska skötas av kommunen och där behörigheten tillkommer eller kan överföras på en tjänsteinnehavare anförtros en annan kommuns eller en samkommuns tjänsteinnehavare under tjänsteansvar. En samkommun får ingå avtal som avses ovan, om samkommunens medlemskommuner har gett sitt samtycke till det.

3 kap

Planering av veterinärvården

8 §

Riksomfattande program

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta ett riksomfattande program för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar *med och för tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag*. Programmet ska innehålla allmänna mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster *samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen. Programmet ska ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Programmet utgör en del av det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet och en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.*

Närmare bestämmelser om utarbetande av det riksomfattande programmet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om Livsmedelssäkerhetsverkets skyldighet att utarbeta ett riksprogram för livsmedelstillsynen och en tillsynsplan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

9 §

3 kap

Planering av veterinärtjänsterna

8 §

Riksomfattande plan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta *en riksomfattande plan* för de veterinärtjänster som *landskapen* ordnar. *Planen* ska innehålla allmänna mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av den riksomfattande planen och innehållet i den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

(upphävs)

Regionala planer

Regionförvaltningsverket ska utarbeta en regional plan för de veterinärtjänster som kommunerna ordnar med och för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas på verkets område. Planen ska innehålla regionala mål för tillgången och kvaliteten på veterinärtjänster samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen.

Det riksomfattande programmet ska beaktas i den regionala planen. Planen ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum.

Bestämmelser om regionförvaltningsverkets skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

10 §

Kommunala planer

Kommunen ska utarbeta en plan för de veterinärtjänster som den ordnar *samt för hur tillsynen över djurs hälsa och välbefinnande enligt denna lag ordnas* på kommunens område. Planen ska innehålla uppgifter om sättet att producera veterinärtjänster, tillgången och kvaliteten på samt dimensioneringen av tjänsterna *samt uppgifter om inspektioner, provtagningar och andra åtgärder som ingår i tillsynen*. Vid planeringen av hur tjänsterna ska dimensioneras ska de tjänster beaktas som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på kommunens område.

Det riksomfattande programmet och den regionala planen ska beaktas i kommunens plan. Kommunens plan ska utvärderas och ses över vid behov, dock med högst tre års mellanrum. Regionförvaltningsverket styr utarbetandet av kommunala planer och övervakar att de genomförs samt utvärderar utfallet av dem.

Bestämmelser om kommunens skyldighet att utarbeta en plan för livsmedelstillsynen finns i livsmedelslagen.

4 kap

10 §

Landskapens planer

Landskapet ska utarbeta en plan för de veterinärtjänster som det ordnar på sitt område. Planen ska innehålla uppgifter om sättet att producera veterinärtjänster och om tillgången och kvaliteten på samt dimensioneringen av tjänsterna. Den riksomfattande planen ska också beaktas i landskapets plan. Vid planeringen av hur tjänsterna ska dimensioneras ska de tjänster beaktas som privata veterinärtjänsteproducenter tillhandahåller på landskapets område.

4 kap.

Kommunal veterinärvård

11 §

Grundläggande veterinärtjänster

Kommunen ska ordna med grundläggande veterinärtjänster som är tillgängliga vardagar under tjänstetid för husdjur som *kommuninvånarna* och sammanslutningar med hemort i kommunen håller. För andra husdjur än nyttodjur ska dock tjänsterna ordnas bara, om sådana tjänster inte annars finns tillgängliga inom samarbetsområdet.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. ska kommunen inom ramen för de grundläggande veterinärtjänster som tillhandahålls inom kommunens område för nyttodjur se till att en veterinär som kan besöka djurhållningsplatserna är tillgänglig på vardagar under tjänstetid.

13 §

Akut veterinärhjälp

Kommunen ska ordna med akut veterinärhjälp som är tillgänglig under alla tider på dygnet för husdjur som finns på kommunens område.

Kommunen ska ordna med jourtjänst för akut veterinärhjälp som behövs utanför tjänstetid i samarbete med andra kommuner inom ett jourområde som motsvarar en eller flera ekonomiska regioner eller ett eller flera landskap.

Den akuta veterinärhjälpen inom jourområdet ska ordnas så att små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen i huvudsak vårdas av annan personal än sådana husdjur där veterinärhjälpen förutsätter att en veterinär besöker djur-

Landskapets veterinärtjänster

11 §

Grundläggande veterinärtjänster

Landskapet ska ordna grundläggande veterinärtjänster som är tillgängliga vardagar under tjänstetid för husdjur som *invånarna* och sammanslutningar med hemort i *landskapet* håller.

Dessutom ska *landskapet* inom ramen för de grundläggande veterinärtjänster som tillhandahålls inom *landskapets* område för nyttodjur se till att en veterinär som kan besöka djurhållningsplatserna är tillgänglig på vardagar under tjänstetid.

Med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. behöver *landskapet* inte ordna grundläggande veterinärtjänster för andra husdjur än nyttodjur till den del som sådana tjänster annars finns tillgängliga på ett sätt som uppfyller villkoren i 14 §. När *landskapet* tillhandahåller den nämnda tjänsten i ett konkurrensläge på marknaden kan det trots bolagiseringsskyldigheten enligt landskapslagen sköta uppgiften som egen verksamhet förutsatt att de avgifter som avses i 21 § tas ut och att vad som föreskrivs i 22 § inte tillämpas på verksamheten.

13 §

Akut veterinärhjälp

Landskapet ska ordna akut veterinärhjälp som är tillgänglig under alla tider på dygnet för husdjur som finns på *landskapets* område.

hållningsplatsen. Från detta krav får man dock avvika i ett jourområde där djurtätheten är låg eller där små husdjur som utan svårigheter kan transporteras till veterinärmottagningen utgör en liten andel av alla husdjur som hålls inom jourområdet, eller när det av andra särskilda skäl är motiverat. För varje jourområde ska det ordnas med en centraliserad kontaktservice.

15 §

(upphävs)

Ordnandet av tillsynsuppgifter

Kommunen ska sköta tillsynen över hygien vid primärproduktion av livsmedel av animaliskt ursprung och annan tillsyn över livsmedelssäkerheten så som föreskrivs i livsmedelslagen eller med stöd av den.

Kommunen kan sköta sådan köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill som i livsmedelslagen eller med stöd av den ålagts staten, om kommunen har ingått ett avtal om detta med Livsmedelssäkerhetsverket.

Kommunen ska se till att förutsättningarna för skötseln av de uppgifter som kommunalveterinären har enligt de andra lagar som nämns i 2 § 2 mom. eller som åläggs kommunalveterinären med stöd av dessa lagar är sådana som avses i den regionala planen och det riksomfattande programmet.

16 §

(upphävs)

Tjänsten som kommunalveterinär

Kommunen ska ha ett behövligt antal kommunalveterinärstjänster för skötseln av uppgifter enligt denna lag. En tjänst kan inrättas gemensamt för flera kommuner eller samkommuner eller för en kommun och en samkommun. Om en kommun har två eller flera kommunalveterinärstjänster, ska kommunen fastställa uppgiftsfördelningen mellan kommunalveterinärerna.

En kommunalveterinär ska vara legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsten som kommunalveterinär utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Ordnandet av veterinärtjänster

Kommunen får ingå avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent.

18 §

Ordnandet med lokaler och redskap

Om kommunen ordnar med tjänster enligt 11 och 13 § genom att producera tjänsterna själv, ska kommunen ordna med de lokaler och redskap som behövs för tjänsterna med beaktande av den plan som avses i 10 § samt vilka slags och hur många husdjur som hålls på kommunens område.

Kommunen ska ordna med lokaler och redskap som fortlöpande behövs för skötseln av tillsynsuppgifter enligt 15 § 2 mom. och säkerställa att det finns den kompetens som behövs för användningen av redskapen.

19 §

Arvode och ersättningar till kommunalveterinärer

För tjänster som kommunalveterinärerna tillhandahåller med stöd av 11 och 13 § har de rätt att hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode, ersättning för resekostnader och ersättning för användning av utrustning i sin ägo samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

20 §

Avgifter och ersättningar som tas ut av privata veterinärtjänsteproducenter

Om kommunen har ingått avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent, får den privata tjänsteproducenten för veterinärtjänster som tillhandahålls i enlighet med avtalet hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut högst den avgift som framgår av de anbudshand-

17 §

Ordnandet av veterinärtjänster

Landskapet får ingå avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent.

18 §

Ordnandet med lokaler och redskap

Om *landskapet* ordnar tjänster enligt 11 och 13 § genom att producera tjänsterna själv, ska *landskapet* ordna med de lokaler och redskap som behövs för tjänsterna med beaktande av den plan som avses i 10 § samt vilka slags och hur många husdjur som hålls på *landskapet*s område.

19 §

Arvode och ersättningar till veterinärer anställda av landskapet

För tjänster som *veterinärer anställda av landskapet* tillhandahåller med stöd av 11 och 13 § har de rätt att hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut i tjänstekollektivavtalet fastställt arvode, ersättning för resekostnader och ersättning för användning av utrustning i sin ägo samt ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

20 §

Avgifter och ersättningar som privata veterinärtjänsteproducenter tar ut

Om *landskapet* har ingått avtal om produktion av tjänster enligt 11 och 13 § med en privat veterinärtjänsteproducent, får den privata tjänsteproducenten för veterinärtjänster som tillhandahålls i enlighet med avtalet hos husdjurets ägare eller innehavare ta ut högst den avgift som framgår av de anbudshand-

lingar som avtalet grundar sig på samt ersättning för sina resekostnader. En privat veterinärtjänsteproducent får också ta ut ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

21 §

*Avgifter som **tas ut** av kommunen*

När ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen får kommunen hos husdjurets ägare eller innehavare för tjänster enligt 11 och 13 § ta ut en avgift som täcker kostnaderna för lokaler och redskap som kommunen tillhandahåller och avlönandet av biträdande personal.

Kommunen får också ta ut en avgift för att täcka de kostnader som *centraliserad* kontaktservice enligt 13 § 3 mom. förorsakar den.

22 §

Kommunens deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur

Kommunen får delta i de kostnader som tjänster enligt 11 och 13 § förorsakar ägaren till eller innehavaren av ett husdjur.

23 §

Ersättning för tillsynsuppgifter

För utförandet av tillsynsuppgifter som avses i 15 § 2 och 3 mom. får kommunen ersättning av statsmedel. Ersättningen beräknas utifrån de direkta kostnader som tillsynen har förorsakat kommunen. Ersättningen får inte överskrida beloppet av de faktiska kostnaderna.

lingar som avtalet grundar sig på samt ersättning för sina resekostnader. En privat veterinärtjänsteproducent får också ta ut ersättning för kostnader för förbrukade läkemedel och förnödenheter.

21 §

*Avgifter som **landskapet tar ut***

När ett husdjur vårdas på veterinärmottagningen får *landskapet* av husdjurets ägare eller innehavare för tjänster enligt 11 och 13 § ta ut en avgift som täcker kostnaderna för lokaler och redskap som landskapet tillhandahåller och avlönandet av biträdande personal.

Landskapet får också ta ut en avgift för att täcka de kostnader som förorsakas landskapet av *ordnande* av kontaktservice för att få akut veterinärhjälp utanför tjänstetid.

22 §

***Landskapets** deltagande i kostnader som veterinärtjänster förorsakar ägare till eller innehavare av husdjur*

Landskapet får delta i de kostnader som tjänster enligt 11 och 13 § förorsakar ägaren till eller innehavaren av ett husdjur för att jämna ut de kostnadsskillnader som beror på olika avstånd till tjänsterna.

(upphävs)

Närmare bestämmelser om grunderna för den ersättning som betalas till kommunen och om det förfarande som ska iakttas vid betalningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

(upphävs)

Statsandel

På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat bestäms genom lag.

6 kap

6 kap.

Tillsyn över privat veterinärvård

Tillsyn över veterinärtjänster

26 §

26 §

Anmälningsskyldighet

Anmälningsskyldighet

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde tjänsteproducenten har sitt fasta verksamhetsställe. *Om en privat veterinärtjänsteproducent inte har något fast verksamhetsställe, ska anmälan göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde det är meningen att veterinärtjänsterna huvudsakligen ska tillhandahållas.*

Anmälan ska göras innan verksamheten inleds, ändras väsentligt eller läggs ner. Anmälan ska innehålla den privata veterinärtjänsteproducentens kontaktinformation samt uppgifter om tjänster, personal och tjänsteproducentens fasta verksamhetsställe. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för en person som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster utan att vara legitimerad veterinär finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

En privat veterinärtjänsteproducent ska göra en skriftlig anmälan om sin verksamhet till Livsmedelssäkerhetsverket.

Anmälan ska göras innan verksamheten inleds, ändras väsentligt eller läggs ner. Anmälan ska innehålla den privata veterinärtjänsteproducentens kontaktinformation samt uppgifter om tjänster, personal och tjänsteproducentens fasta verksamhetsställe. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landskapet ska för Livsmedelssäkerhetsverket uppgge kontaktuppgifterna till de verksamhetsställen där landskapet producerar veterinärtjänster själv eller i samarbete med andra landskap.

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten för en person som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster utan att vara legitimerad veterinär finns i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

29 §

Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket *och regionförvaltningsverket* har rätt att få tillträde till platser där veterinärtjänster tillhandahålls samt att inspektera en *privat* veterinärtjänsteproducents lokaler, redskap, bokföring, journalhandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av veterinärtjänster, om detta behövs för att utöva tillsyn som föreskrivs i denna lag. *Livsmedelssäkerhetsverket får bestämma att regionförvaltningsverket ska utföra inspektionen.*

På områden som omfattas av hemfriden får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och om det finns anledning att misstänka att en privat veterinärtjänsteproducent har gjort sig skyldig till ett straffbart förfarande i sin verksamhet.

Myndigheten får anlita sakkunniga vid inspektionen. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för inspektionen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för inspektionen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

30 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Om det vid en inspektion eller annars konstateras att en *privat* veterinärtjänsteproducent inte har iakttagit bestämmelserna i 26–28 §, kan Livsmedelssäkerhetsverket genom beslut ålägga tjänsteproducenten att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med beaktande av sakens natur.

29 §

Inspektionsrätt

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att få tillträde till platser där veterinärtjänster tillhandahålls samt att inspektera en veterinärtjänsteproducents lokaler, redskap, bokföring, journalhandlingar och andra handlingar som gäller produktionen av veterinärtjänster, om detta behövs för att utöva tillsyn som föreskrivs i denna lag.

I lokaler och utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och om det finns anledning att misstänka att en privat veterinärtjänsteproducent har gjort sig skyldig till ett straffbart förfarande i sin verksamhet.

Myndigheten får anlita sakkunniga vid inspektionen. De sakkunniga ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). De sakkunniga har rätt att *trots* sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för inspektionen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

30 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Om det vid en inspektion eller annars konstateras att en veterinärtjänsteproducent inte har iakttagit bestämmelserna i 26–28 §, kan Livsmedelssäkerhetsverket genom beslut ålägga tjänsteproducenten att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med beaktande av sakens natur.

31 §

Avbrytande av verksamheten

Om en *privat* veterinärtjänsteproducents verksamhet inte uppfyller kraven enligt 26–28 § och bristerna eller missförhållandena inte har avhjälpits trots ett föreläggande enligt 30 § och om verksamheten kan medföra allvarlig risk för djurs hälsa eller välbefinnande, kan Livsmedelssäkerhetsverket avbryta verksamheten tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna. Ett beslut om att avbryta verksamheten ska omedelbart återkallas, om bristerna eller missförhållandena har avhjälpits så att verksamheten inte längre behöver avbrytas.

31 §

Avbrytande av verksamheten

Om en veterinärtjänsteproducents verksamhet inte uppfyller kraven enligt 26–28 § och bristerna eller missförhållandena inte har avhjälpits trots ett föreläggande enligt 30 § och om verksamheten kan medföra allvarlig risk för djurs hälsa eller välbefinnande, kan Livsmedelssäkerhetsverket avbryta verksamheten tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna. Ett beslut om att avbryta verksamheten ska omedelbart återkallas, om bristerna eller missförhållandena har avhjälpits så att *avbrottet i verksamheten inte längre är nödvändigt*.

33 §

Register

För tillsynen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över privata veterinärtjänsteproducenter. Regionförvaltningsverken behandlar uppgifterna i registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs de uppgifter som anmäls enligt 26 § samt uppgifter om beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att *den privata* veterinärtjänsteproducenten har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 § avförs dock senast tio år efter det att beslutet meddelades. På behandling av personuppgifter samt på användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Regionförvaltningsverket och kommunen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter ur registret som är nödvändiga för deras tillsynsuppgifter enligt denna lag.

33 §

Register

För tillsynen ska Livsmedelssäkerhetsverket föra ett register över veterinärtjänsteproducenter. I registret införs de uppgifter som anmäls enligt 26 § samt uppgifter om beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 §.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att veterinärtjänsteproducenten har upphört med sin verksamhet. Uppgifter om de beslut om föreläggande som avses i 30 och 31 § avförs dock senast tio år efter det att beslutet meddelades. *Landskapet har rätt att få uppgifter som är införda i registret avgiftsfritt via en teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form.* På behandling av personuppgifter samt på användning och utlämnande av uppgifter som är införda i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

35 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i kommunala myndigheters beslut finns i kommunallagen (365/1995).

Bestämmelser om sökande av ändring i Livsmedelssäkerhetsverkets beslut finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av 30 eller 31 § ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärinstansen förordnar om något annat.

35 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut av myndigheter på landskapsnivå finns i landskapslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i Livsmedelssäkerhetsverkets beslut finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av 30 eller 31 § ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärinstansen *bestämmer* något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

118.

Lag

om ändring av lagen om ett system för identifiering av djur

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) 37 § och
ändras 24, 27, 32—34 § som följer:

Gällande lydelse

24 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr och utvecklar tillsynen över systemet för identifiering av djur på nationell nivå i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur.

Livsmedelssäkerhetsverket utövar tillsyn över att de slakterier som avses i 6 § 23 punkten i livsmedelslagen följer denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket har regionförvaltningsverket tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom dess verksamhetsområde.

Vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket har kommunalveterinären inom sitt tjänsteområde tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närings-, trafik- och miljöcentralen verkställer inspektioner på djurhållningsplatser hos aktörer som är ansvariga för djur för att övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom dess verksamhetsområde.

27 §

Tillsynsplan

Föreslagen lydelse

24 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr och utvecklar tillsynen över systemet för identifiering av djur på nationell nivå i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur.

Livsmedelssäkerhetsverket utövar tillsyn över att de slakterier som avses i 6 § 23 punkten i livsmedelslagen följer denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Ett i landskapslagen (/) avsett landskap har tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom dess verksamhetsområde.

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

27 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska årligen utarbeta en landsomfattande tillsynsplan över hur tillsynen kommer att organiseras, genomföras, följas upp och rapporteras.

Av tillsynsplanen, med beaktande av de krav beträffande tillsynen som ställs i Europeiska unionens lagstiftning om identifiering av djur, ska åtminstone framgå antalet inspektioner som ska verkställas, inspektionernas omfattning, tillsynsmetoden och den riskbedömning som inverkar på valet av tillsynsobjekt.

32 §

Förbud

Utan hinder av vad som i 31 § bestäms om avhjälpande av missförhållande kan regionförvaltningsverket förbjuda en aktör som är ansvarig för djur att överlåta och förflytta djur från en djurhållningsplats, om aktören har försummat att iaktta bestämmelserna i 9, 11, 13, 19 eller 21 § eller 28 § 3 mom. Förbudet kan gälla enskilda djur eller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen. En förutsättning för ett förbud som gäller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen är att en betydande andel av djuren inte uppfyller kraven på identifiering och registrering av djur.

Utöver förbud att överlåta och förflytta djur kan regionförvaltningsverket meddela förbud att ta emot djur till en djurhållningsplats, om försummelsen att iaktta de bestämmelser som nämns i 1 mom. är omfattande, upprepad eller uppsåtlig så att fara för djurs och människors hälsa, miljöhälsan, djurens välbefinnande eller livsmedelssäkerheten kan orsakas.

Bestämmelser om meddelande av förbud att överlåta, förflytta och ta emot nötkreatur finns i kommissionens förordning (EG) nr 494/98 om närmare föreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 820/97 vad gäller tillämpningen av administrativa minimipåföljder inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur,

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande tillsynsplan för hur tillsynen över systemet för identifiering av djur kommer att organiseras. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Landskapet ska utarbeta en regional plan för ordnandet av tillsynen över systemet för identifiering av djur inom sitt område. I den regionala planen ska den riksomfattande planen beaktas.

32 §

Förbud

Utan hinder av vad som i 31 § bestäms om avhjälpande av missförhållande kan *landskapet* förbjuda en aktör som är ansvarig för djur att överlåta och förflytta djur från en djurhållningsplats, om aktören har försummat att iaktta bestämmelserna i 9, 11, 13, 19 eller 21 § eller 28 § 3 mom. Förbudet kan gälla enskilda djur eller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen. En förutsättning för ett förbud som gäller samtliga djur av en och samma djurart på djurhållningsplatsen är att en betydande andel av djuren inte uppfyller kraven på identifiering och registrering av djur.

Utöver förbud att överlåta och förflytta djur kan *landskapet* meddela förbud att ta emot djur till en djurhållningsplats, om försummelsen att iaktta de bestämmelser som nämns i 1 mom. är omfattande, upprepad eller uppsåtlig så att fara för djurs och människors hälsa, miljöhälsan, djurens välbefinnande eller livsmedelssäkerheten kan orsakas.

Bestämmelser om meddelande av förbud att överlåta, förflytta och ta emot nötkreatur finns i kommissionens förordning (EG) nr 494/98 om närmare föreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 820/97 vad gäller tillämpningen av administrativa minimipåföljder inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur, nedan påföljdsförordningen. Beslut om såd-

nedan *påföljdsförordningen*. Beslut om sådana förbud fattas av regionförvaltningsverket.

En tillsynsmyndighet som har utfört inspektion på en djurhållningsplats kan meddela förbud som avses i 1, 2 eller 3 mom. temporärt för den tid ett ärende utreds eller ett missförhållande avhjälpas. Ett temporärt förbud gäller tills regionförvaltningsverket ger sitt slutliga avgörande i ärendet.

Den tillsynsmyndighet som meddelat förbudet ska göra en anteckning om förbudet i informationssystemet.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om förutsättningarna för att ett förbud enligt 1 mom. ska få meddelas i fråga om samtliga djur av en och samma djurart på en djurhållningsplats.

33 §

Återkallande av förbud

Regionförvaltningsverket ska återkalla ett förbud som avses i 32 § så snart det utgående från en utredning som tillsynsmyndigheten har lagt fram är möjligt att förvissa sig om att det missförhållande som legat till grund för förbudet har avhjälpas.

Regionförvaltningsverket ska göra en anteckning om återkallande av förbudet i informationssystemet.

34 §

Avlivning av oidentifierade nötkreatur

Bestämmelser om avlivning av oidentifierade nötkreatur finns i *påföljdsförordningen*. Sådana beslut om avlivning fattas av regionförvaltningsverket.

37 §

Polisanmälan

Regionförvaltningsverket gör polisanmälan om förseelse mot lagen om ett system för identifiering av djur för de tillsynsmyndigheters räkning som avses i 24 §. Anmälan

ana förbud fattas av *landskapet*.

Landskapet kan i samband med en inspektion på en djurhållningsplats meddela förbud som avses i 1—3 mom. temporärt för den tid ett ärende utreds eller ett missförhållande avhjälpas. Ett temporärt förbud gäller tills *landskapet* ger sitt slutliga avgörande i ärendet.

Den tillsynsmyndighet som meddelat förbudet ska göra en anteckning om förbudet i informationssystemet.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om förutsättningarna för att ett förbud enligt 1 mom. ska få meddelas i fråga om samtliga djur av en och samma djurart på en djurhållningsplats.

33 §

Återkallande av förbud

Landskapet ska återkalla ett förbud som avses i 32 § så snart det utgående från en utredning som tillsynsmyndigheten har lagt fram är möjligt att förvissa sig om att det missförhållande som legat till grund för förbudet har avhjälpas.

Landskapet ska göra en anteckning om återkallande av förbudet i informationssystemet.

34 §

Avlivning av oidentifierade nötkreatur

Bestämmelser om avlivning av oidentifierade nötkreatur finns i *påföljdsförordningen*. Sådana beslut om avlivning fattas av *landskapet*.

(upphävs)

*behöver dock inte göras, om förseelsen som
helhet betraktad ska anses som uppenbart
ringa.*

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom en särskild lag.*

119.

Lag

om ändring av lagen om hantering av översvämningsrisker

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2010) 2—5, 8, 15, 17, 18 och 22—26 § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *översvämning* tillfälligt vattentäckt mark till följd av förhöjt vattenstånd i vattendrag, förhöjt havsvattenstånd eller ansamling av dagvatten,

2) *översvämningsrisk* en kombination av sannolikheten för översvämning och möjliga ogynnsamma följder för människors hälsa, säkerheten, miljön, infrastrukturen, den ekonomiska verksamheten och kulturarvet i samband med en översvämning,

3) *dagvatten* regn- eller smältvatten som samlas på markytan eller motsvarande ytor i tät bebyggda områden,

4) *avrinningsområde* ett avrinningsområde enligt 2 § 6 punkten i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004),

5) *delavrinningsområde* ett delavrinningsområde enligt 2 § 7 punkten i lagen om vattenvårdsförvaltningen,

6) *vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen,

7) *internationellt vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen som bildas av ett avrinningsområde som sträcker sig in på en annan stats territorium,

8) *samordnande närings-, trafik- och miljöcentral* den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen i ett vattenförvaltnings-

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *översvämning* tillfälligt vattentäckt mark till följd av förhöjt vattenstånd i vattendrag, förhöjt havsvattenstånd eller ansamling av dagvatten,

2) *översvämningsrisk* en kombination av sannolikheten för översvämning och möjliga ogynnsamma följder för människors hälsa, säkerheten, miljön, infrastrukturen, den ekonomiska verksamheten och kulturarvet i samband med en översvämning,

3) *dagvatten* regn- eller smältvatten som samlas på markytan eller motsvarande ytor i tät bebyggda områden,

4) *avrinningsområde* ett avrinningsområde enligt 2 § 6 punkten i lagen om *vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen* (1299/2004),

5) *delavrinningsområde* ett delavrinningsområde enligt 2 § 7 punkten i lagen om *vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen*,

6) *vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om *vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen*,

7) *internationellt vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om *vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen* som bildas av ett avrinningsområde som sträcker sig in på en annan stats territorium.

område enligt 6 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen.

3 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag i samarbete med inrikesministeriet, kommunikationsministeriet och miljöministeriet.

Utöver det som föreskrivs i 4–6 § deltar statliga och kommunala myndigheter inom sina ansvarsområden i den riskhanteringsplanering för översvämningar som avses i denna lag.

4 §

Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har till uppgift att

- 1) göra en preliminär bedömning av översvänningsriskerna i avrinningsområden och i kustområden,
- 2) bereda ett förslag där områden med betydande översvänningsrisk i avrinningsområden och kustområden anges,
- 3) utarbeta kartor över översvänningshotade områden och kartor över översvänningsrisker i avrinningsområden och kustområden,
- 4) bereda förslag till planer för hantering av översvänningsrisker för avrinningsområden och kustområden,
- 5) bistå kommunerna i den preliminära bedömningen av riskerna för dagvattenöversvämningar, med att ange områden med betydande översvänningsrisk och med utarbetandet av planer för hantering av översvänningsrisker.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom *inom sina ansvarsområden* sköta annan hantering av översvänningsrisker än den som avses i 1 mom. Centralerna har särskilt till uppgift att

- 1) sköta den planering som tjänar hanteringen av översvänningsrisker från vattendrag i andra områden än områden med betydande översvänningsrisk,
- 2) sköta myndighetssamarbetet och styra

3 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag i samarbete med inrikesministeriet, kommunikationsministeriet och miljöministeriet.

Utöver det som föreskrivs i 4–6 § deltar *statens, landskapens och kommunernas* myndigheter inom sina ansvarsområden i den riskhanteringsplanering för översvämningar som avses i denna lag.

4 §

Landskapets uppgifter

Landskapet har till uppgift att

- 1) göra en preliminär bedömning av översvänningsriskerna i avrinningsområden och i kustområden,
- 2) bereda ett förslag där områden med betydande översvänningsrisk i avrinningsområden och kustområden anges,
- 3) utarbeta kartor över översvänningshotade områden och kartor över översvänningsrisker i avrinningsområden och kustområden,
- 4) bereda förslag till planer för hantering av översvänningsrisker för avrinningsområden och kustområden,
- 5) bistå kommunerna i den preliminära bedömningen av riskerna för dagvattenöversvämningar, med att ange områden med betydande översvänningsrisk och med utarbetandet av planer för hantering av översvänningsrisker.

Landskapet ska dessutom sköta annan hantering av översvänningsrisker än den som avses i 1 mom. *Landskapet* har särskilt till uppgift att

- 1) sköta den planering som tjänar hanteringen av översvänningsrisker från vattendrag i andra områden än områden med betydande översvänningsrisk,
- 2) sköta myndighetssamarbetet och styra åtgärderna i vattendrag när översvämning

åtgärderna i vattendrag när översvämning hotar och vid översvämning.

3) ge rekommendationer om samordningen av vattenreglering och avtappning i vattendrag,

4) främja översvämningsskyddet och andra åtgärder som förbättrar hanteringen av översvänningsriskerna,

5) sköta den hydrologiska övervakningen samt vattenläges- och översvänningsvarningstjänsten i samarbete med Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutet,

6) utföra andra uppgifter som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och som behövs för att hantera översvänningsrisker.

Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att en närings-, trafik- och miljöcentral ska sköta de uppgifter som avses i denna paragraf inom en annan närings-, trafik- och miljöcentrals verksamhetsområde.

5 §

Kommunens, landskapsförbundets och det lokala räddningsväsendets uppgifter

Kommunen, landskapsförbundet och det lokala räddningsväsendet deltar i riskhanteringsplaneringen för översvämningar i avrinningsområden och kustområden i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

Kommunen sköter riskhanteringsplaneringen för dagvattenöversvämningar på det sätt som anges i 19 §.

8 §

Områden med betydande översvänningsrisk

Ett område där det på grundval av den bedömning som avses i 7 § konstateras föreligga möjliga betydande översvänningsrisker, eller där sådana kan förväntas uppstå, anges som område med betydande översvänningsrisk. Vid bedömning av hur betydande översvänningsrisken är ska beaktas sannolikheten för översvämningen samt följande ur allmän synpunkt ogynnsamma följder som översvämningen eventuellt orsakar:

1) ogynnsamma följder för människors hälsa eller säkerhet,

2) långvariga avbrott i nödvändighetstjänster så som vattentjänster, energiförsörj-

hotar och vid översvämning.

3) ge rekommendationer om samordningen av vattenreglering och avtappning i vattendrag,

4) främja, styra och följa översvämningsskyddet och andra åtgärder som förbättrar hanteringen av översvänningsriskerna,

5) producera hydrologiska observationsuppgifter samt sköta vattenläges- och översvänningsvarningstjänsten i samarbete med Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutet,

6) utföra andra uppgifter som behövs för att hantera översvänningsrisker.

5 §

Kommunens samt landskapens räddningsväsendes uppgifter

Kommunen och landskapens räddningsväsende deltar i riskhanteringsplaneringen för översvämningar i avrinningsområden och kustområden i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag.

Kommunen sköter riskhanteringsplaneringen för dagvattenöversvämningar på det sätt som anges i 19 §.

8 §

Områden med betydande översvänningsrisk

Ett område där det på grundval av den bedömning som avses i 7 § konstateras föreligga möjliga betydande översvänningsrisker, eller där sådana kan förväntas uppstå, anges som område med betydande översvänningsrisk. Vid bedömning av hur betydande översvänningsrisken är ska beaktas sannolikheten för översvämningen samt följande ur allmän synpunkt ogynnsamma följder som översvämningen eventuellt orsakar:

1) ogynnsamma följder för människors hälsa eller säkerhet,

2) långvariga avbrott i nödvändighetstjänster så som vattentjänster, energiförsörj-

ning, datakommunikation, vägtrafik eller annan motsvarande verksamhet,

3) långvariga avbrott i ekonomisk verksamhet som tryggar samhällets vitala funktioner,

4) långvariga eller omfattande ogynnsamma följder för miljön, eller

5) oersättliga ogynnsamma följder för kulturarvet.

Vid bedömning av hur betydande översvämningsrisken är ska också regionala och lokala omständigheter beaktas.

Jord- och skogsbruksministeriet anger på framställning av närings-, trafik- och miljöcentralen områdena med betydande översvämningsrisk inom avrinningsområden och kustområden. Ministeriets beslut får inte överklagas genom separata besvär.

15 §

Översvämningsgrupper

För sådana avrinningsområden och kustområden där det utifrån den preliminära bedömningen har angetts ett eller flera områden med betydande översvämningsrisk ska det finnas en översvämningsgrupp för det myndighetssamarbete som krävs för upprättandet av riskhanteringsplaner. Översvämningsgruppen består av representanter för de berörda närings-, trafik- och miljöcentralerna, landskapsförbunden, kommunerna och de lokala räddningsväsendena.

Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter översvämningsgruppen på förslag av det berörda landskapsförbundet. Om ett område med betydande översvämningsrisk är beläget på ett avrinningsområde där två eller flera landskapsförbund är verksamma, ska dessa lämna ett gemensamt förslag till ministeriet. Ministeriet bestämmer vilka organ som ska vara företrädare i översvämningsgruppen och vilket av dem som ska vara ordförande för översvämningsgruppen och leda gruppens verksamhet.

Översvämningsgruppen kan tillsätta sektioner för att bereda ärenden som gruppen

ning, datakommunikation, vägtrafik eller annan motsvarande verksamhet,

3) långvariga avbrott i ekonomisk verksamhet som tryggar samhällets vitala funktioner,

4) långvariga eller omfattande ogynnsamma följder för miljön, eller

5) oersättliga ogynnsamma följder för kulturarvet.

Vid bedömning av hur betydande översvämningsrisken är ska också regionala och lokala omständigheter beaktas.

Jord- och skogsbruksministeriet anger på framställning av landskapet eller, om avrinningsområdet är beläget inom två eller flera landskaps områden, på framställning av landskapen, områden med betydande översvämningsrisk i avrinningsområden och på framställning av det behöriga landskapet områden med betydande översvämningsrisk i kustområden. Ministeriets beslut får inte överklagas genom separata besvär.

15 §

Översvämningsgrupper

För sådana avrinningsområden och kustområden där det utifrån den preliminära bedömningen har angetts ett eller flera områden med betydande översvämningsrisk ska det finnas en översvämningsgrupp för det myndighetssamarbete som krävs för upprättandet av riskhanteringsplaner. Översvämningsgruppen *ska bestå* av representanter för de berörda *landskapen och kommunerna samt landskapens räddningsväsende*.

Landskapet tillsätter översvämningsgruppen och leder gruppens verksamhet. Om ett avrinningsområde är beläget inom två eller flera landskaps områden beslutar landskapen gemensamt om tillsättandet av översvämningsgruppen och ledningen av gruppens verksamhet. Om landskapen inte kan enas om ledningen av översvämningsgruppens verksamhet ska de hänskjuta ärendet till jord- och skogsbruksministeriet.

Översvämningsgruppen kan tillsätta sektioner för att bereda ärenden som gruppen

be-handlar samt kalla in sakkunniga.

behandlar samt kalla in sakkunniga.

Landskapet ska ge in ett förslag till riskhanteringsplan till jord- och skogsbruksministeriet. Om ett avrinningsområde är beläget inom två eller flera landskap ska landskapen ge in ett gemensamt förslag till jord- och skogsbruksministeriet.

17 §

Deltagande och information

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska ge alla möjlighet att ta del av sådana förslag till angivande av områden med betydande översvämningssrisk och förslag till planer för hantering av översvämningssrisker som avses i 4 § 1 mom. samt av bakgrundshandlingarna till dem och att skriftligt eller elektroniskt framföra åsikter om förslagen. Vidare ska närings-, trafik- och miljöcentralerna begära de utlåtanden som behövs.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna publicerar i området en kungörelse på kommunernas anslagstavlor om att de förslag som avses i 1 mom. finns framlagda. Förslagen och bakgrundshandlingarna hålls till behövliga delar tillgängliga i kommunerna i området och publiceras i elektronisk form. Närings-, trafik- och miljöcentralerna informerar dessutom om förslaget till riskhanteringsplan i tidningar som utkommer allmänt i området eller på något annat sätt som de anser lämpligt och ordnar vid behov informationsmöten där allmänheten kan framföra sina åsikter.

18 §

Godkännande av riskhanteringsplaner för avrinningsområden och kustområden

Jord- och skogsbruksministeriet ska godkänna riskhanteringsplanerna för avrinningsområden och kustområden.

Beslutet om riskhanteringsplanen meddelas efter anslag och den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

17 §

Deltagande och information

Landskapet ska ge alla möjlighet att ta del av sådana förslag till angivande av områden med betydande översvämningssrisk och förslag till riskhanteringsplan som avses i 4 § 1 mom. samt av bakgrundshandlingarna till dem och att skriftligt eller elektroniskt framföra åsikter om förslagen. Vidare ska landskapet begära de utlåtanden som behövs.

Landskapet ska informera de berörda kommunerna inom sitt område om att de förslag som avses i 1 mom. finns framlagda, och kommunerna ska offentliggöra informationen på det sätt som föreskrivs i 108 § i kommunallagen (410/2015). Tillkännagivandet ska under föreskriven tid finnas i det allmänna datanätet så att allmänheten kan framföra sina åsikter. Förslagen och bakgrundshandlingarna hålls till behövliga delar tillgängliga i kommunerna i området och publiceras i elektronisk form. Landskapet ska dessutom informera om förslaget till riskhanteringsplan på annat sätt som det anser lämpligt. Landskapet ska vid behov ordna informationsmöten där allmänheten kan framföra sina åsikter.

18 §

Godkännande av riskhanteringsplaner för avrinningsområden och kustområden.

Jord- och skogsbruksministeriet *beslutar om godkännande av* riskhanteringsplanerna för avrinningsområden och kustområden.

Jord- och skogsbruksministeriet ska meddela det beslut som avses i 1 mom. efter anslag genom att i förväg informera om meddelandet av beslutet i det allmänna datanätet. De som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

Jord- och skogsbruksministeriet ska in-

Närings-, trafik- och miljöcentralen i det avrinningsområde eller kustområde som avses i en riskhanteringsplan ska informeras om att planen har godkänts. Centralen ska kungöra godkännandet i kommunerna inom sitt verksamhetsområde och informera om godkännandet i tidningarna i tillräcklig omfattning. Närings-, trafik- och miljöcentralen informerar kommunerna och de myndigheter som har hörts tidigare under ärendets beredning om att riskhanteringsplanen har godkänts. En godkänd riskhanteringsplan för ett avrinningsområde eller kustområde ska finnas framlagda i de kommuner vars område planen gäller.

formera det berörda landskapet om det beslut som avses i 1 mom., och landskapet förmedlar informationen till de berörda kommunerna inom sitt område för offentliggörande enligt 108 § i kommunallagen. Tillkännagivandet ska finnas i det allmänna datanätet under den tid som föreskrivs för ändringssökande. En godkänd riskhanteringsplan för ett avrinningsområde eller kustområde ska finnas framlagd i de kommuner vars område planen gäller.

22 §

Överklagande

Ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet om godkännande av en riskhanteringsplan får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får överklagas på den grund att beslutet är lagstridigt. Ministeriets beslut kan verkställas även om det överklagas.

Besvärsrätt har

- 1) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen kan påverkas av beslutet,
- 2) de kommuner, landskapsförbund och lo-kala räddningsväsenden som berörs,
- 3) myndigheter som bevakar allmänna intressen,
- 4) lokala eller regionala registrerade föreningar och stiftelser vilkas syfte är att främja miljö- eller naturskyddet eller nyttjandet av vattentillgångarna och vilkas verksamhetsområde riskhanteringsplanerna gäller.

I fråga om överklagande av ett beslut av en kommun om godkännande av riskhanteringsplaner för dagvattenöversvämningar tillämpas vad som i 188 § och i 191 § 1 och 2 mom. i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om sökande av ändring och besvärsrätt i fråga om ett beslut om godkännande av en detaljplan.

22 §

Överklagande

Ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet om godkännande av en riskhanteringsplan får överklagas genom besvär *på det sätt som föreskrivs* i förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Besvär får anföras över ministeriets beslut* på den grund att beslutet är lagstridigt. Beslutet kan verkställas även om det överklagas.

Besvärsrätt har

- 1) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen kan påverkas av beslutet,
- 2) *de landskap, kommuner och landskapens räddningsväsenden* som berörs,
- 3) myndigheter som bevakar allmänna intressen,
- 4) lokala eller regionala registrerade föreningar och stiftelser vilkas syfte är att främja miljö- eller naturskyddet eller nyttjandet av vattentillgångarna och vilkas verksamhetsområde riskhanteringsplanerna gäller.

I fråga om överklagande av ett beslut av en kommun om godkännande av riskhanteringsplaner för dagvattenöversvämningar tillämpas vad som i 188 § och i 191 § 1 och 2 mom. i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om sökande av ändring och besvärsrätt i fråga om ett beslut om godkännande av en detaljplan.

23 §

Beaktande av riskhanteringsplanerna

Statliga och kommunala myndigheter samt regionutvecklingsmyndigheter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de riskhanteringsplaner som har godkänts av jord- och skogsbruksministeriet enligt 18 § och av kommunen enligt 19 §.

Vid beaktandet av riskhanteringsplaner iaktas dessutom vad som föreskrivs annanstans i lag.

24 §

Utlämnande av uppgifter

Myndigheterna ska avgiftsfritt till närings-, trafik- och miljöcentralen och till behöriga kommunala myndigheter lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för planeringen av hantering av översvänningsrisker.

Det som bestäms i 1 mom. gäller också den som enligt lag är skyldig att i sin verksamhet förbereda sig för undantagsförhållanden eller störningar och exceptionella situationer.

25 §

Uppgiftslämnande

Kommunen ska förse närings-, trafik- och miljöcentralen med uppgifter om de områden med betydande översvänningsrisk som avses i 19 § 1 mom. och med exemplar av de kartor som avses i det momentet och de godkända riskhanteringsplaner som avses i 19 § 2 mom.

23 §

Beaktande av riskhanteringsplanerna

Statens, landskapens och kommunernas myndigheter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de riskhanteringsplaner som har godkänts av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med 18 § och av kommunen i enlighet med 19 §.

Vid beaktandet av riskhanteringsplaner iaktas dessutom vad som föreskrivs annanstans i lag.

24 §

Utlämnande av uppgifter

Myndigheterna ska avgiftsfritt till landskapet och till behöriga kommunala myndigheter lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för planeringen av hantering av översvänningsrisker.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också den som enligt lag är skyldig att i sin verksamhet förbereda sig för undantagsförhållanden eller störningar och exceptionella situationer.

25 §

Uppgiftslämnande

Landskapet ska i digital form förse Finlands miljöcentral med de kartor som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten, de hydrologiska observationsuppgifter som avses i 4 § 2 mom. 5 punkten, de beslut som avses i 8 § 3 mom. och i 15 § 2 mom. och de riskhanteringsplaner för översvänningsrisker som avses i 18 §.

Kommunen ska i digital form förse landskapet och Finlands miljöcentral med uppgifter om de områden med betydande översvänningsrisk som avses i 19 § 1 mom. samt med exemplar av de kartor som avses i det momentet och de godkända riskhanteringsplaner som avses i 19 § 2 mom.

26 §

Informationssystem

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral ska förvalta ett informationssystem i vilket de kartor som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten, de beslut som avses i 8 § 3 mom. och i 15 § 2 mom., de riskhanteringsplaner som avses i 18 § och de uppgifter som avses i 25 § förs in.

Genom förordning av statsrådet får föreskrivas om andra uppgifter som ska föras in i informationssystemet.

26 §

Informationssystem

Finlands miljöcentral förvaltar informationssystem där de uppgifter som avses i 25 § samt uppgifter om de strukturer på vattenområden som inverkar på vattenföringen och vattenståndet förs in.

Bestämmelser om vilka andra uppgifter som ska föras in i informationssystemen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

120.

Lag

om ändring av lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) 3, 5, 27, 30 och 33 §, av dem 5 och 27 § sådana de lyder i lag 199/2015 och 33 § sådan den lyder i lag 976/2015, och
fogas till lagen nya 28 a och 32 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

- I denna lag avses med
- 1) *fiskefartyg* fartyg som utrustats för eller används för kommersiellt fiske av fisk och andra levande akvatiska resurser i havet,
 - 2) *finskt fiskefartyg* ett fartyg enligt 1 punkten som enligt 1 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) är finskt,
 - 3) *kommersiellt fiske* verksamhet där levande akvatiska resurser fångas för försäljning eller där de akvatiska resurser som fångats eller en del av dem säljs,
 - 4) *vattenbruksfartyg* ett fartyg som används till havs uteslutande inom vattenbruket,
 - 5) *fiskekapacitet* fiskefartygets dräktighet i bruttoton (GT) och maskineffekt i kilowatt (kW),
 - 6) *fartygets totallängd* ett fartygs längd enligt definitionen i artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86 om definition av fiskefartygs egenskaper,
 - 7) *registerutrymme* det utrymme i registret uttryckt i fiskekapacitet inom vilket fiskefartyg kan registreras i enlighet med de av Europeiska unionen fastställda bestämmelserna om fiskekapaciteten för Finlands fiskefartyg och i enlighet med 6 § 2 mom.,
 - 8) *registreringstillstånd* tillstånd att få ett

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

- I denna lag avses med
- 1) *fiskefartyg* ett fartyg som utrustats för eller används för kommersiellt fiske av fisk och andra levande akvatiska resurser i havet,
 - 2) *finskt fiskefartyg* ett fartyg enligt 1 punkten som enligt 1 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) är finskt,
 - 3) *kommersiellt fiske* verksamhet där levande akvatiska resurser fångas för försäljning eller där de akvatiska resurser som fångats eller en del av dem säljs,
 - 4) *vattenbruksfartyg* ett fartyg som används till havs uteslutande inom vattenbruket,
 - 5) *fiskekapacitet* fiskefartygets dräktighet i bruttoton (GT) och maskineffekt i kilowatt (kW),
 - 6) *ett fartygs totallängd* fartygets längd enligt definitionen i artikel 2 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1130 om definition av fiskefartygs egenskaper*,
 - 7) *registerutrymme* det utrymme i registret uttryckt i fiskekapacitet inom vilket fiskefartyg kan registreras i enlighet med de av Europeiska unionen fastställda bestämmelserna om fiskekapaciteten för Finlands fiskefartyg och i enlighet med 6 § 2 mom.,
 - 8) *registreringstillstånd* tillstånd att få ett

fiskefartyg som motsvarar den angivna fiskekapaciteten införd eller en ökning av fiskekapaciteten införd i registret,

9) *registrering* införande i registret av ett fiskefartyg eller vattenbruksfartyg eller av en ökning av fiskekapaciteten.

5 §

Behörig registeransvarig

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland är behörig registeransvarig inom alla närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland beslutar om registrering och avregistrering av fartyg, beviljar registreringstillstånd enligt 12 och 18 § och gör registeranteckningar om fiskefartyg och vattenbruksfartyg.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland svarar för att de uppgifter som den har införd i registret är riktiga samt administrerar registerutrymmet och gör registeranteckningar om fartygsgruppernas registerutrymme.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den tekniska driften av registret.

27 §

Beslut om utlämnande av uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland beslutar om utlämnande av uppgifter som antecknats i fiskefartygsregistret.

30 §

Fartygens yttre identifieringsbeteckning

fiskefartyg som motsvarar den angivna fiskekapaciteten införd eller en ökning av fiskekapaciteten införd i registret,

9) *registrering* införande i registret av ett fiskefartyg eller vattenbruksfartyg eller av en ökning av fiskekapaciteten.

5 §

Behörig registeransvarig

Landskapet Egentliga Finland beslutar om registrering och avregistrering av fartyg, beviljar registreringstillstånd enligt 12 §, fattar beslut om kvarhållande av fiskefartygs registerutrymme enligt 18 § och gör registeranteckningar om fiskefartyg och vattenbruksfartyg. Landskapet Egentliga Finland svarar för att de uppgifter som det har fört in i registret är riktiga samt administrerar registerutrymmet och gör registeranteckningar om fartygsgruppernas registerutrymme.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den tekniska driften av registret.

27 §

Beslut om utlämnande av uppgifter

Landskapet Egentliga Finland beslutar om utlämnande av uppgifter som antecknats i fiskefartygsregistret.

28 a §

Delegering av behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som enligt denna lag hör till landskapet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

30 §

Märkning av fartyg

Bestämmelser om fartygens yttre identifieringsbeteckningar finns i kommissionens förordning (EEG) nr 1381/87 om fastställande av närmare bestämmelser för märkning och dokumentation av fiskefartyg. Fartygets distriktsbeteckning ska målas på fartyget med bokstäver och siffror.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om fartygens yttre identifieringsbeteckningar och om storleken, platsen och färgen för anteckningarna på fartyget.

Bestämmelser om ett system med identifieringsnummer för fartyg och om märkning av fartyg finns i artikel 6 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 om registret över unionens fiskeflotta.

Närmare bestämmelser om yttre märkning av fartyg och om storleken, platsen och färgen på tecknen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

32 a §

Avgifter

För beslut som gäller registreringstillstånd och registrering enligt 12 och 14 § och kvarhållande av registerutrymmet enligt 18 § tar landskapet Egentliga Finland ut en avgift som får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Grunderna för avgiften bestäms närmare genom ett sådant beslut som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten i landskapslagen (/).

33 §

Ändringssökande

Ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet får inte överklagas separat. Ett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller avregistrering av fartyg samt indragning eller återkallande av fiskelicenser får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Närings-, trafik och miljöcentralen har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltnings-

33 §

Ändringssökande

I ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet får ändring inte sökas separat. Ett beslut av landskapet Egentliga Finland får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller avregistrering av fartyg samt indragning eller återkallande av fiskelicenser får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Landskapet Egentliga Finland har rätt att söka ändring i ett beslut av förvaltnings-

RP 14/2018 rd

domstolen genom vilket centralens beslut
har upphävts eller ändrats.

domstolen genom vilket landskapets beslut
har upphävts eller ändrats.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.*

121.

Lag

om ändring av 5 § i viltförvaltningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viltförvaltningslagen (158/2011) 5 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

5 §

De regionala viltvårdsråden

De regionala viltvårdsråden

I anslutning till Finlands viltcentral finns regionala viltvårdsråd. Deras uppgift är att behandla ärenden som gäller vilthushållning samt stödja, leda och bistå Finlands viltcentrals regionala kontors verksamhet i andra frågor än offentliga förvaltningsuppgifter och personalförvaltningsfrågor. Närmare bestämmelser om de regionala viltvårdsrådets uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

De regionala viltvårdsråden tillsätts av jord- och skogsbruksministeriet. Det regionala viltvårdsrådet har högst tio medlemmar. Till det regionala viltvårdsrådet hör sex medlemmar som föreslagits av det i 13 § avsedda regionmötet samt en representant för landskapsförbundet, *en representant för närings-, trafik- och miljöcentralen*, en representant för skogscentralen samt en representant för en regionalt betydelsefull markägarorganisation. Varje medlem har en personlig suppleant som omfattas av samma bestämmelser som den ordinarie medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet utser en ordförande och en vice ordförande bland de medlemmar som regionmötet föreslagit.

Bestämmelser om de regionala viltvårdsrådets beslutförhet, mandatperiod och tillsättande utfärdas genom förordning av statsrådet.

De ärenden som ska behandlas vid det regionala viltvårdsrådets möte bereds och föredras av en anställd vid Finlands viltcentral.

I anslutning till Finlands viltcentral finns regionala viltvårdsråd. Deras uppgift är att behandla ärenden som gäller vilthushållning samt stödja, leda och bistå Finlands viltcentrals regionala kontors verksamhet i andra frågor än offentliga förvaltningsuppgifter och personalförvaltningsfrågor. Närmare bestämmelser om de regionala viltvårdsrådets uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

De regionala viltvårdsråden tillsätts av jord- och skogsbruksministeriet. Det regionala viltvårdsrådet har högst tio medlemmar. Till det regionala viltvårdsrådet hör sex medlemmar som föreslagits av det i 13 § avsedda regionmötet samt en representant för *landskapet*, en representant för skogscentralen samt en representant för en regionalt betydelsefull markägarorganisation. Varje medlem har en personlig suppleant som omfattas av samma bestämmelser som den ordinarie medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet utser en ordförande och en vice ordförande bland de medlemmar som regionmötet föreslagit.

Bestämmelser om de regionala viltvårdsrådets beslutförhet, mandatperiod och tillsättande utfärdas genom förordning av statsrådet.

De ärenden som ska behandlas vid det regionala viltvårdsrådets möte bereds och föredras av en anställd vid Finlands viltcentral.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.*

122.

Lag

om ändring av 6 och 9 § i lagen om Finlands skogscentral

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands skogscentral (418/2011) 6 och 9 §, sådana de lyder i lag 1421/2014, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Skogsråden på landskapsnivå och deras uppgifter

För främjande av samarbetet i fråga om skogsbaserade näringar och skogssektorn i landskapet inrättas skogsråd på landskapsnivå. Ett skogsråd består av högst 15 medlemmar. Varje medlem har en personlig ersättare som omfattas av samma bestämmelser som medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter skogsrådet för fyra år i sänder på framställning av *skogscentralens enhet för offentliga tjänster*. Skogsrådets sammansättning kan under rådets mandattid utvidgas till maximal omfattning. Skogsrådet väljer en ordförande inom sig. Medlemmarna i skogsrådet ska bestå av en bred representation av central sakkunskap med tanke på utvecklandet av landskapets skogsbaserade näringar. När skogsrådet tillsätts ska också de skogsägare som bor i området beaktas.

Skogsrådet har till uppgift att

1) lägga fram ett förslag för skogscentralens direktion om riktlinjerna för det strategiska samarbetet mellan skogscentralens enhet för offentliga tjänster, landskapsförbunden och närings-, trafik- och miljöcentralerna samt årligen lämna direktionen en bedömning av hur viktigaste uppgifter inom skogscentralens *enhet för offentliga tjänster* har fullgjorts och av utvecklingsbehoven i landskapet,

2) utarbeta och godkänna ett regionalt skogsprogram samt följa upp och främja ge-

Föreslagen lydelse

6 §

Skogsråden på landskapsnivå och deras uppgifter

För främjande av samarbetet i fråga om skogsbaserade näringar och skogssektorn i landskapet inrättas skogsråd på landskapsnivå. Ett skogsråd består av högst 15 medlemmar. Varje medlem har en personlig ersättare som omfattas av samma bestämmelser som medlemmen. Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter skogsrådet för fyra år i sänder på framställning av skogscentralen. Skogsrådets sammansättning kan under rådets mandattid utvidgas till maximal omfattning. Skogsrådet väljer en ordförande inom sig. Medlemmarna i skogsrådet ska bestå av en bred representation av central sakkunskap med tanke på utvecklandet av landskapets skogsbaserade näringar. När skogsrådet tillsätts ska också de skogsägare som bor i området beaktas.

Skogsrådet har till uppgift att

1) lägga fram ett förslag för skogscentralens direktion om riktlinjerna för det strategiska samarbetet mellan skogscentralen, *landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* samt årligen lämna direktionen en bedömning av hur viktigaste uppgifter inom skogscentralen har fullgjorts och av utvecklingsbehoven i landskapet,

2) utarbeta och godkänna ett regionalt skogsprogram samt följa upp och främja genomförandet av programmet,

3) ge skogscentralens direktion ett utlå-

nomförandet av programmet,

3) ge skogscentralens direktion ett utlåtande om dels riktandet till olika åtgärder av statliga stöd som beviljas enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, dels anslagsbehovet i fråga,

4) främja den regionala samverkan och det funktionella samarbetet inom skogsbruket samt de skogsbaserade näringarna i samarbete med organisationer och organ som främjar näringsverksamheten regionalt eller på landskapsnivå,

5) följa och ta ställning till den lagstadgade planeringen på landskapsnivå och andra regionala program och planer som är viktiga med tanke på skogssektorn,

6) svara för skogsbrukets synlighet och genomslag samt lägga fram initiativ som gäller utvecklandet av skogsrelaterade näringar.

Närmare bestämmelser om inrättandet av skogsråd på landskapsnivå, om ersättare och om andra behövliga omständigheter som gäller skogsråden utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Skogscentralens direktions uppgifter

Skogscentralens direktion ska

1) leda och övervaka skogscentralens verksamhet,

2) besluta om skogscentralens allmänna strategiska förhandlingsmål inför resultatförhandlingar med jord- och skogsbruksministeriet,

3) besluta om de landsomfattande riktlinjerna för det strategiska samarbetet mellan skogscentralens enhet för offentliga tjänster, landskapsförbunden och närings-, trafik- och miljöcentralerna,

4) besluta om verksamhets- och ekonomiplanen samt fastställa den årliga budgeten,

5) fastställa skogscentralens arbetsordning,

6) göra en framställning till jord- och skogsbruksministeriet om dels riktandet till olika åtgärder av statliga stöd som beviljas enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, dels anslagsbehovet i fråga,

7) sörja för att tillsynen över skogscentralens medelsförvaltning och bokföring är

tande om dels riktandet till olika åtgärder av statliga stöd som beviljas enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, dels anslagsbehovet i fråga,

4) främja den regionala samverkan och det funktionella samarbetet inom skogsbruket samt de skogsbaserade näringarna i samarbete med organisationer och organ som främjar näringsverksamheten regionalt eller på landskapsnivå,

5) följa och ta ställning till den lagstadgade planeringen på landskapsnivå och andra regionala program och planer som är viktiga med tanke på skogssektorn,

6) svara för skogsbrukets synlighet och genomslag samt lägga fram initiativ som gäller utvecklandet av skogsrelaterade näringar.

Närmare bestämmelser om inrättandet av skogsråd på landskapsnivå, om ersättare och om andra behövliga omständigheter som gäller skogsråden utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Skogscentralens direktions uppgifter

Skogscentralens direktion ska

1) leda och övervaka skogscentralens verksamhet,

2) besluta om skogscentralens allmänna strategiska förhandlingsmål inför resultatförhandlingar med jord- och skogsbruksministeriet,

3) besluta om de landsomfattande riktlinjerna för det strategiska samarbetet mellan *skogscentralen, landskapen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*,

4) besluta om verksamhets- och ekonomiplanen samt fastställa den årliga budgeten,

5) fastställa skogscentralens arbetsordning,

6) göra en framställning till jord- och skogsbruksministeriet om dels riktandet till olika åtgärder av statliga stöd som beviljas enligt lagstiftningen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, dels anslagsbehovet i fråga,

7) sörja för att tillsynen över skogscentralens medelsförvaltning och bokföring är

ordnad på ett ändamålsenligt sätt,

8) besluta om försäljning och köp av fastigheter, av aktier som medför rätt att besitta lokaler samt av annan egendom av betydande värde, om inteckning av egendom och ställande av säkerhet inom ramen för skogscentralens behörighet samt om andra ekonomiskt betydande frågor,

9) fastställa skogscentralens bokslut och godkänna verksamhetsberättelsen,

10) göra framställningar till jord- och skogsbruksministeriet i skogspolitiska frågor,

11) behandla andra ärenden som är viktiga med tanke på skogscentralens verksamhet.

Direktionen deltar i skötseln av sådana ärenden enligt denna lag som gäller utövning av offentlig makt bara i fråga om användningen av medel som är avsedda för skötseln av dessa uppgifter.

Bestämmelser om den närmare organisationen av direktionens uppgifter utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

ordnad på ett ändamålsenligt sätt,

8) besluta om försäljning och köp av fastigheter, av aktier som medför rätt att besitta lokaler samt av annan egendom av betydande värde, om inteckning av egendom och ställande av säkerhet inom ramen för skogscentralens behörighet samt om andra ekonomiskt betydande frågor,

9) fastställa skogscentralens bokslut och godkänna verksamhetsberättelsen,

10) göra framställningar till jord- och skogsbruksministeriet i skogspolitiska frågor,

11) behandla andra ärenden som är viktiga med tanke på skogscentralens verksamhet.

Direktionen deltar i skötseln av sådana ärenden enligt denna lag som gäller utövning av offentlig makt bara i fråga om användningen av medel som är avsedda för skötseln av dessa uppgifter.

Bestämmelser om den närmare organisationen av direktionens uppgifter utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

123.

Lag

om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar (986/2011) 36, 40, 43, 44, 46, 49, 50, 52, 53, 55, 57, 58, 61—63, 65, 73, 8789, 93—97, 101, 102, 105, 109, 111, 112, 115, 119 och 126 §,
 av dem 36, 43, 44, 52, 53, 61, 73, 94 och 97 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1676/2015, 49, 57, 89 och 111 § sådana de lyder i lag 1676/2015 samt 115 § sådan den lyder i lag 84/2014, som följer:

Gällande lydelse

36 §

Förutsättningar för beviljande av statliga lån

Statliga lån kan beviljas inom ramen för bevillningsfullmakten i den dispositionsplan som gårdsbrukets utvecklingsfond årligen fastställer. Maximibeloppet av ett statligt lån bestäms av närings-, trafik- och miljöcentralen genom ett stödbeslut. Maximibeloppet får inte överstiga det maximibelopp som kreditgivaren har godkänt.

Kreditgivaren kan bevilja lån i form av statligt lån, då

- 1) lånetiden är högst 25 år,
- 2) den årliga totalräntan högst utgörs av den referensränta som fastställs genom förordning av statsrådet, ökad med ett fast antal procentenheter,
- 3) den ränta som låntagaren betalar på lånet är totalräntan minskad med ränteförmänen, dock minst en årlig ränta på en procent, och
- 4) lånebeloppet, understöd som beviljats för samma ändamål och stöd som inte anknyter till lånet tillsammans inte överstiger de godtagbara kostnaderna för den åtgärd som stöds.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om maximibeloppet av statliga lån, referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med samt om förändringar i räntan och i den ränta

Föreslagen lydelse

36 §

Förutsättningar för beviljande av statliga lån

Statliga lån kan beviljas inom ramen för bevillningsfullmakten i den dispositionsplan som gårdsbrukets utvecklingsfond årligen fastställer. Maximibeloppet av ett statligt lån bestäms av *en tjänsteman i landskapet* genom ett stödbeslut. Maximibeloppet får inte överstiga det maximibelopp som kreditgivaren har godkänt.

Kreditgivaren kan bevilja lån i form av statligt lån, då

- 1) lånetiden är högst 25 år,
- 2) den årliga totalräntan högst utgörs av den referensränta som fastställs genom förordning av statsrådet, ökad med ett fast antal procentenheter,
- 3) den ränta som låntagaren betalar på lånet är totalräntan minskad med ränteförmänen, dock minst en årlig ränta på en procent, och
- 4) lånebeloppet, understöd som beviljats för samma ändamål och stöd som inte anknyter till lånet tillsammans inte överstiger de godtagbara kostnaderna för den åtgärd som stöds.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om maximibeloppet av statliga lån, referensräntor, det fasta antal procentenheter som referensräntan ökas med samt om förändringar i räntan och i den ränta

som låntagaren betalar.

40 §

Bedömning av räntan på räntestödslån

Om närings-, trafik- och miljöcentralen har skäl att misstänka att räntan på ett lån överstiger den ränta som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten, kan centralen begära att Landsbygdsverket ska bedöma om räntan på lånet uppfyller villkoret i det ovan nämnda lagrummet. Kreditgivaren ska lämna de utredningar som Landsbygdsverket begär i ärendet.

43 §

Tiden för genomförande av åtgärder

Med undantag för forsknings- eller utredningsprojekt ska en åtgärd som stöds i dess helhet genomföras inom två år efter det att stödet beviljats. I fråga om stöd som beviljats en ung näringsidkare inom renhushållning eller andra naturnäringar för etablering av näringsverksamhet anses anskaffning av lägenhet och renar vara en stödberättigad åtgärd. En kortare frist för att genomföra åtgärden kan dock sättas ut, om det är motiverat med hänsyn till det sätt på vilket åtgärden genomförs eller till verksamhetens art. Om stöd för anskaffning av lösöre har beviljats i samband med en bygginvestering och anskaffningen inte kan göras innan bygginvesteringen slutförts, ska fristen räknas från det att bygginvesteringen är slutförd.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förlänga den frist som avses i 1 mom. på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut. En förutsättning är att genomförandet av den åtgärd som stöds har inletts inom den frist som nämns i 1 mom. och att det finns ett godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger för högst ett år i sänder.

Närmare bestämmelser om frister för genomförande av åtgärder som stöds kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

som låntagaren betalar.

40 §

Bedömning av räntan på räntestödslån

Om *landskapet* har skäl att misstänka att räntan på ett lån överstiger den ränta som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten, kan *landskapet* begära att Landsbygdsverket ska bedöma om räntan på lånet uppfyller *den förutsättning som anges* i den ovan nämnda punkten. Kreditgivaren ska lämna de utredningar som Landsbygdsverket begär i ärendet.

43 §

Tiden för genomförande av åtgärder

Med undantag för forsknings- eller utredningsprojekt ska en åtgärd som stöds i dess helhet genomföras inom två år *från* det att stödet beviljats. I fråga om stöd som beviljats en ung näringsidkare inom renhushållning eller andra naturnäringsgrenar för etablering av näringsverksamhet anses anskaffning av lägenhet och renar vara en stödberättigad åtgärd. En kortare frist för att genomföra åtgärden kan dock sättas ut, om det är motiverat med hänsyn till det sätt på vilket åtgärden genomförs eller till verksamhetens art. Om stöd för anskaffning av lösöre har beviljats i samband med en bygginvestering och anskaffningen inte kan göras innan bygginvesteringen slutförts, ska fristen räknas från det att bygginvesteringen är slutförd.

Landskapet kan förlänga den frist som avses i 1 mom. på ansökan som har gjorts innan fristen gått ut. En förutsättning är att genomförandet av den åtgärd som stöds har inletts inom den frist som *avses* i 1 mom. och att det finns ett godtagbart skäl att förlänga fristen. Fristen kan förlängas två gånger *med* högst ett år i sänder.

Närmare bestämmelser om frister för genomförande av åtgärder som stöds kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

Villkor för användning av stöd

På användning av stöd för köp av varor och tjänster eller för utläggande på entreprenad tillämpas 20 § 1, 5 och 6 mom. och 40 a § i lagen om strukturstöd till jordbruket.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för andra ändamål än den näringsverksamhet eller den verksamhet hos ett renbeteslag som stöds och användningsändamålet för den bostadsbyggnad som stöds får inte ändras innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd eller, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överlåts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären av den verksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den näringsverksamhet eller övriga verksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den näringsverksamhet som stöds eller medel som anknyter till den i avsevärd mån överlåts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller villkoren för beviljande av stöd och att karaktären av den näringsverksamhet eller någon annan verksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den näringsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arvsrättsligt förvärv eller generationsväxling i samband med att stöd har betalats för upphörande med renhushållning eller naturnäringsverksamhet eller startstöd har beviljats näringsidkare inom renhushållning eller natur-

Villkor för användning av stöd

På användning av stöd för köp av varor och tjänster eller för utläggande på entreprenad tillämpas 20 § 1, 5 och 6 mom. och 40 a § i lagen om strukturstöd till jordbruket.

Objektet för en investering som stöds får inte varaktigt eller i betydande grad användas för andra ändamål än den näringsverksamhet eller den verksamhet hos ett renbeteslag som stöds och användningsändamålet för den bostadsbyggnad som stöds får inte ändras innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd eller, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till objektet för den investering som stöds överlåts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka *landskapets* tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller *förutsättningarna* för beviljande av stöd och att karaktären av den verksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Den näringsverksamhet eller övriga verksamhet som stöds får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt innan fem år har förflutit från betalningen av den sista posten av ett stöd i form av understöd och, om stödet ansluter sig till ett lån, från det att lånet eller den sista låneposten har lyfts. Om ägande- eller besittningsrätten till den näringsverksamhet som stöds eller medel som anknyter till den i avsevärd mån överlåts på någon annan före utgången av den ovan nämnda fristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka *landskapets* tillstånd. En förutsättning för tillståndet är att mottagaren uppfyller *förutsättningarna* för beviljande av stöd och att karaktären av den näringsverksamhet eller någon annan verksamhet som stöds inte förändras väsentligt.

Som en överlåtelse enligt 2 och 3 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den näringsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arvsrättsligt förvärv eller generationsväxling i samband med att stöd har betalats för upphörande med renhushållning eller naturnäringsverksamhet eller startstöd har beviljats nä-

näringar.

ringsidkare inom renhushållning eller natur-
näringar.

46 §

Upplysnings- och biståndsskyldighet

Stöddagaren är skyldig att lämna den myndighet som har beviljat stödet riktiga och tillräckliga uppgifter om den åtgärd som stöds, hur åtgärden framskrider och om hur stödet används.

Stöddagaren ska utan dröjsmål underrätta den behöriga närings-, trafik- och miljöcentral om förändringar i stöddagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stöddagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion enligt 93 och 94 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera det objekt och den åtgärd som stöds.

46 §

Upplysnings- och biståndsskyldighet

Stöddagaren är skyldig att lämna den myndighet som beviljat stöd riktiga och tillräckliga uppgifter om den åtgärd som stöds, hur den framskrider och om hur stödet används.

Stöddagaren ska utan dröjsmål lämna *det* behöriga *landskapet* upplysningar om sådana förändringar som gäller stöddagarens ställning eller verksamhet eller den åtgärd som stöds och som kan inverka på förutsättningarna för betalning av stöd eller leda till återkrav av stöd.

Stöddagaren är skyldig att biträda den som utför en inspektion som avses i 93 och 94 § genom att utan ersättning lämna ut uppgifter som är nödvändiga för att inspektionen ska kunna genomföras och upplysningar som gäller objektet för inspektionen samt vid behov genom att presentera det objekt och den åtgärd som stöds.

49 §

Att ansöka om stöd

En frist för ansökan om stöd kan sättas ut. Om någon frist inte sätts ut, kan stödansökningarna avgöras per stödperiod. Stödansökningarna ska ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närmare bestämmelser om fristen för ansökan om stöd och om stödperioderna får utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av stödansökan ska ordnas tekniskt, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om överföringen till informationssystemet av stödansökningar som gjorts på en blankett.

Om inte annat föreskrivs med stöd av 119 eller 127 § är Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral behörig myndighet.

49 §

Att ansöka om stöd

En frist för ansökan om stöd kan sättas ut. Om någon frist inte sätts ut, kan stödansökningarna avgöras per stödperiod. Stödansökan ska lämnas till *landskapet*.

Närmare bestämmelser om fristen för ansökan om stöd och om stödperioderna får utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av stödansökan ska ordnas tekniskt, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna samt om överföringen till informationssystemet av stödansökningar som gjorts på en blankett.

Behörig myndighet är landskapet Lappland, om inget annat föreskrivs *nedan* med stöd av 119 § eller 127 §.

50 §

Bedömning av stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan närings-, trafik- och miljöcentralen begära utlåtande av andra myndigheter, Renbeteslagsföreningen eller sametinget om omständigheter som gäller stödtagaren och den åtgärd som stöds, om det behövs för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Om kostnaderna för en investering som gäller renhushållning överstiger det belopp som bestäms genom förordning av statsrådet, ska utlåtande begäras av Renbeteslagsföreningen. Om investeringen dessutom genomförs på samernas hembygdsområde, ska utlåtande också begäras av sametinget.

Innan stöd beviljas kan närings-, trafik- och miljöcentralen, i syfte att göra en bedömning av förutsättningarna för beviljande av stöd och av den åtgärd som ansökan avser, besöka renhushållningslägenheten, naturnäringslägenheten eller någon annan plats där näringsidkaren eller renbeteslaget avser genomföra investeringen. De observationer som görs i samband med besöket ska antecknas och meddelas sökanden. Besök får inte göras i de lokaler på en renhushållningslägenhet eller naturnäringslägenhet som används som permanentbostad.

50 §

Bedömning av stödansökan

Innan beslut om att bevilja stöd fattas kan *landskapet* begära utlåtande av andra myndigheter, renbeteslagsföreningen eller sametinget om omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, *om detta behövs* för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Om kostnaderna för en investering som gäller renhushållning överstiger det belopp som *föreskrivs* genom förordning av statsrådet, ska utlåtande begäras av Renbeteslagsföreningen. Om investeringen dessutom genomförs på samernas hembygdsområde, ska utlåtande också begäras av sametinget.

Innan stöd beviljas kan *landskapet*, i syfte att göra en bedömning av förutsättningarna för beviljande av stöd och av den åtgärd som ansökan avser, besöka renhushållningslägenheten, naturnäringslägenheten eller någon annan plats där näringsidkaren eller renbeteslaget avser genomföra investeringen. De observationer som görs i samband med besöket ska antecknas och meddelas sökanden. Besök får inte göras i *sådana utrymmen* på en renhushållningslägenhet eller naturnäringslägenhet som används *för boende av permanent natur*.

52 §

Förhandlingar med sametinget

Efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen har fått de årliga anslagen till sitt förfogande ska centralen förhandla med sametinget om de principer som utöver denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska iakttas vid beslut om vilka objekt som ska stödjas.

Vid förhandlingarna ska följande ärenden behandlas:

- 1) styrningen av medel på regional nivå i sameområdet,
- 2) styrningen av medel till renhushållning och andra naturnäringar,
- 3) styrningen av medel till bostadsbyggande och till stöd för näringsverksamhet i sameområdet,

52 §

Förhandlingar med sametinget

Efter det att *landskapet* har fått de årliga anslagen till sitt förfogande ska det förhandla med sametinget om de principer som utöver denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska iakttas vid beslut om vilka objekt som ska stödjas.

Vid förhandlingarna ska följande ärenden behandlas:

- 1) styrningen av medel på regional nivå i sameområdet,
- 2) styrningen av medel till renhushållning och andra naturnäringar,
- 3) styrningen av medel till bostadsbyggande och till stöd för näringsverksamhet i sameområdet,

4) styrningen av medel till renbeteslagens och näringsidkarnas projekt i sameområdet.

På förhandlingarna tillämpas bestämmelserna i 9 § i sametingslagen.

Resultatet av förhandlingarna ska meddelas jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket.

4) styrningen av medel till renbeteslagens och näringsidkarnas projekt i sameområdet.

På förhandlingarna tillämpas bestämmelserna i 9 § i sametingslagen.

Resultatet av förhandlingarna ska meddelas jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket.

53 §

Stödbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd och statsborgen.

I stödbeslutet ska nämnas det belopp som beviljats i stöd enligt 5—8 kap., de stödvillkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stödet samt borgensvillkoren. I beslutet ska dessutom de villkor och förutsättningar som följer av Europeiska unionens lagstiftning tas in. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

Genom beslut som gäller stöd i anslutning till lån godkänns beloppet av och villkoren för ett statligt lån eller ett lån som omfattas av räntestöd eller statsborgen liksom även beloppet av och villkoren för statsborgen. Om beslutet om statligt lån, räntestöd eller statsborgen ändras till följd av överklagande, förutsätts kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

Om en åtgärd som stöds förutsätter att tillstånd utverkas och om sökanden inte har uppvisat ett lagakraftvunnet tillstånd vid den tidpunkt då stödbeslutet ska fattas, kan beslutet kompletteras med ett villkor om att beslutet förfaller om sökanden inte inom den utsatta fristen uppvisar ett lagakraftvunnet tillstånd som gör det möjligt att genomföra åtgärden i enlighet med stödbeslutet.

55 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

I fråga om stöd enligt 5—9 kap. får den rätt till stöd som följer av stödbeslut överföras till andra som uppfyller villkoren i 4 kap., om

53 §

Stödbeslut

En tjänsteman i landskapet beslutar om beviljande av stöd och statsborgen.

I stödbeslutet ska nämnas det belopp som beviljats i stöd enligt 5—8 kap., de stödvillkor som föreskrivs i denna lag, förutsättningarna för betalning och återkrav av stödet samt borgensvillkoren. I beslutet ska dessutom de villkor och förutsättningar som följer av Europeiska unionens lagstiftning tas in. Byggnadsplaner godkänns genom stödbeslut som gäller bygginvesteringar.

Genom beslut som gäller stöd i anslutning till lån godkänns beloppet av och villkoren för ett statligt lån eller ett lån som omfattas av räntestöd eller statsborgen liksom även beloppet av och villkoren för statsborgen. Om beslutet om statligt lån, räntestöd eller statsborgen ändras till följd av överklagande, krävs kreditgivarens samtycke för ändring av lånebeloppet och villkoren.

Om en åtgärd som stöds förutsätter att tillstånd utverkas och om sökanden inte har uppvisat ett lagakraftvunnet tillstånd vid den tidpunkt då stödbeslutet ska fattas, kan beslutet kompletteras med ett villkor om att beslutet förfaller om sökanden inte inom den utsatta fristen uppvisar ett lagakraftvunnet tillstånd som gör det möjligt att genomföra åtgärden i enlighet med stödbeslutet.

55 §

Överföring av rätt som följer av stödbeslut

I fråga om stöd enligt 5—9 kap. får den rätt till stöd som följer av stödbeslut överföras till andra som uppfyller *förutsättningarna enligt*

förutsättningarna för beviljande av stödet i fråga uppfylls. Mottagaren ska ansöka om överföring av rätt enligt beslutet med iakttagande av det förfarande som avses i 48 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om överföring av stödbeslut.

4 kap., om förutsättningarna för beviljande av stödet i fråga uppfylls. Mottagaren ska ansöka om överföring av rätt enligt beslutet med iakttagande av det förfarande som avses i 48 §. *Landskapet* beslutar om överföring av stödbeslut.

57 §

Utbetalning av investeringsstöd, stöd för bostadsbyggande och stöd till renbeteslag för underhåll av stängsel som beviljas i form av understöd

Ansökan om utbetalning av ett sådant investeringsstöd och stöd för bostadsbyggande som beviljats för ett renhushållnings- eller naturnäringsföretag samt av stöd för renbeteslags investeringar och underhåll av stängsel ska göras genom den nättjänst som avses i 48 § 1 mom. På behandlingen av ansökan om utbetalning av stöd tillämpas bestämmelserna om behandling av stödansökan i 48 §. En utbetalningsansökan kan också göras med hjälp av en blankett som fastställts för ändamålet och som ska undertecknas. För inlämnandet av ansökan kan en skälig frist som räknas från stödbeslutet sättas ut eller, när det är fråga om den sista utbetalningsansökan för en åtgärd som stöds, från det att åtgärden har genomförts. Ansökan ska ges in till den närings-, trafik- och miljöcentral som har beviljat stödet.

Understödet kan betalas ut i högst fem poster. Som understöd betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar stödnivån och beloppet av det beviljade stödet. Stödtagaren ska vid behov lägga fram en utredning om privat finansiering.

En förutsättning för utbetalning av understöd är att stödtagaren har iakttagit stödvillkoren. En ytterligare förutsättning är att stödtagaren har haft faktiska, slutliga och verifierbara utgifter som sammanhänger med den åtgärd som stöds. Om stöd har beviljats för en bygginvestering är en förutsättning för utbetalning av den sista posten att hela investeringen har genomförts i enlighet med stödbeslutet. Till utbetalningsansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för utbetalning av understödet. En

57 §

Utbetalning av investeringsstöd, stöd för bostadsbyggande och stöd till renbeteslag för underhåll av stängsel som beviljas i form av understöd

Ansökan om utbetalning av ett sådant investeringsstöd och stöd för bostadsbyggande som beviljats för ett renhushållnings- eller naturnäringsföretag samt av stöd för renbeteslags investeringar och underhåll av stängsel ska göras genom den nättjänst som avses i 48 § 1 mom. På behandlingen av ansökan om utbetalning av stöd tillämpas bestämmelserna om behandling av stödansökan i 48 §. En utbetalningsansökan kan också göras med hjälp av en blankett som fastställts för ändamålet och som ska undertecknas. För inlämnandet av ansökan kan en skälig frist som räknas från stödbeslutet sättas ut eller, när det är fråga om den sista utbetalningsansökan för en åtgärd som stöds, från det att åtgärden har genomförts. Ansökan ska ges in till *det landskap* som har beviljat stödet.

Understödet kan betalas ut i högst fem poster. Som understöd betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar stödnivån och beloppet av det beviljade stödet. Stödtagaren ska vid behov lägga fram utredning om privat finansiering.

En förutsättning för utbetalning av understödet är att stödtagaren har iakttagit stödvillkoren. En ytterligare förutsättning är att stödtagaren har haft faktiska, slutliga och verifierbara utgifter som sammanhänger med den åtgärd som stöds. Om stöd har beviljats för en bygginvestering är en förutsättning för utbetalning av den sista posten att hela investeringen har genomförts i enlighet med stödbeslutet. Till utbetalningsansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för utbetalning av understödet. En förutsättning för utbetalning av stöd som be-

förutsättning för utbetalning av stöd som beviljats för bostadsbyggande är, i stället för bokföringshandlingar, dock att det visas att byggandet framskridit i enlighet med de godtagbara kostnaderna.

Närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifterna är faktiska, slutliga och verifierbara samt om påvisande av att byggandet framskridit utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om betalningsposterna för investeringsstöd i form av understöd och om fristen för inlämnande av utbetalningsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan, om utbetalning och om handlingar och utredningar som ska fogas till utbetalningsansökan.

viljats för bostadsbyggande är, i stället för bokföringshandlingar, dock att det visas att byggandet framskridit i enlighet med de godtagbara kostnaderna.

Närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifterna är faktiska, slutliga och verifierbara samt om påvisande av att byggandet framskridit utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om betalningsposterna för investeringsstöd i form av understöd och om fristen för inlämnande av utbetalningsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan, om utbetalning och om handlingar och utredningar som ska fogas till utbetalningsansökan.

58 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om utbetalningen av understöd enligt 5—9 kap. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska sammanställa uppgifterna om utbetalning av stöd som den beviljat och lämna dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna och för den tekniska utbetalningen av stöden.

58 §

Utbetalning av stöd i form av understöd

En tjänsteman i landskapet beslutar om utbetalningen av understöd enligt 5—9 kap. *Landskapet* ska sammanställa uppgifterna om utbetalning av stöd som den beviljat och lämna dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna och för den tekniska utbetalningen av stöden.

61 §

Tillstånd att lyfta lån

Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar på ansökan tillstånd att lyfta det lån som stöds eller dess poster. På ansökan om tillstånd att lyfta lån tillämpas bestämmelserna i 57 § 1 mom. om ansökan om utbetalning. Till ansökan ska fogas de handlingar som avses i 57 § 3 mom. För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan det sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För att fristen ska förlängas ska det finnas ett godtagbart skäl.

Av ett lån som stöds kan på en gång lyftas högst en andel som motsvarar de faktiska kostnaderna. En förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet är att stöd villkoren

61 §

Tillstånd att lyfta lån

En tjänsteman i landskapet beviljar på ansökan tillstånd att lyfta det lån som stöds eller dess poster. På ansökan om tillstånd att lyfta lån tillämpas *vad som* i 57 § 1 mom. *föreskrivs* om ansökan om utbetalning. Till ansökan ska fogas de handlingar som avses i 57 § 3 mom. För ansökan om tillstånd att lyfta lån kan det sättas ut en frist som kan förlängas en gång på ansökan som görs innan fristen gått ut. För att fristen ska förlängas ska det finnas ett godtagbart skäl.

Av ett lån som stöds kan på en gång lyftas högst en andel som motsvarar de faktiska kostnaderna. En förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet är att stöd villkoren

har iakttagits. Dessutom krävs att stödtagarens utgifter är slutliga och verifierbara samt gäller den åtgärd som stöds. Stödtagaren ska vid behov lägga fram en utredning om hur privat finansiering genomförs.

När det är fråga om ett lån för vilket beviljats startstöd till en ung näringsidkare och stödet har beviljats före etableringen av näringsverksamheten, är en förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren lägger fram en utredning om att näringsverksamheten har inletts på lägenheten. Om stödet har beviljats på grund av ett sådant åtagande som avses i 17 § 1 mom. är en förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren visar att de åtgärder som avses i 22 § 2 mom. har vidtagits. Om lånet lyfts i två poster ska den sistnämnda utredningen läggas fram innan den andra posten lyfts. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan av särskilda skäl bevilja tillstånd att lyfta lånet innan åtgärderna har vidtagits.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifter är faktiska, slutliga och verifierbara samt om fristen för att utverka tillstånd att lyfta lån. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan om tillstånd och om de handlingar och utredningar som ska fogas till ansökan.

62 §

Säkerhet för statliga lån

När ett statligt lån lyfts ska det finnas en säkerhet för lånet av det slag som används allmänt i bankverksamhet, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen av särskilda skäl beviljar befrielse från ställande av säkerhet.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ett statligt lån ska få beviljas helt eller delvis utan en sådan säkerhet som avses i 1 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

har iakttagits. Dessutom krävs att stödtagarens utgifter är slutliga och verifierbara samt gäller den åtgärd som stöds. Stödtagaren ska vid behov lägga fram utredning om hur privat finansiering genomförs.

När det är fråga om ett lån för vilket beviljats startstöd till en ung näringsidkare och stödet har beviljats före etableringen av näringsverksamheten, är en förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren lägger fram utredning om att näringsverksamheten har inletts på lägenheten. Om stödet har beviljats på grund av ett sådant åtagande som avses i 17 § 1 mom. är en förutsättning för beviljande av tillstånd att lyfta lånet att stödtagaren visar att de åtgärder som avses i 22 § 2 mom. har vidtagits. Om lånet lyfts i två poster ska den sistnämnda utredningen läggas fram innan den andra posten lyfts. *Landskapet* kan av särskilda skäl bevilja tillstånd att lyfta lånet innan åtgärderna har vidtagits.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av om utgifter är faktiska, slutliga och verifierbara samt om fristen för att utverka tillstånd att lyfta lån. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om blanketter för ansökan om tillstånd och om de handlingar och utredningar som ska fogas till ansökan.

62 §

Säkerhet för statliga lån

När ett statligt lån lyfts ska det finnas en säkerhet för lånet av det slag som används allmänt i bankverksamhet, om inte *landskapet* av särskilda skäl beviljar befrielse från ställande av säkerhet.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ett statligt lån ska få beviljas helt eller delvis utan en sådan säkerhet som avses i 1 mom. utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

63 §

Amortering och betalning av ränta på statliga lån

Ett statligt lån ska amorteras halvårsvis i lika stora amorteringar. Förfallodagar för amortering är den 30 april och den 31 oktober.

Den första amorteringen på ett lån förfaller till betalning senast den förfallodag som först infaller sedan ett år förflutit efter det att lånet eller dess första post har lyfts. Om ett statligt lån har beviljats för en bygginvestering, förfaller dock den första amorteringen till betalning senast den förfallodag som först infaller sedan två år förflutit efter det att lånet eller dess första post har lyfts. Ränta ska betalas halvårsvis på förfallodagarna från den dag då lånet eller varje lånepost har lyfts.

Kreditgivaren och stödtägaren kan avtala om extra amorteringar, hur dessa påverkar återstående amorteringar och om förtida återbetalning av hela lånet.

Kreditgivaren kan bevilja uppskov med amorteringar om detta är nödvändigt på grund av stödtägens tillfälliga ekonomiska svårigheter. Uppskov kan beviljas för högst ett år i sänder och sammanlagt för högst fem år. Om uppskov beviljas sammanlagt över tre år, ska kreditgivaren ansöka om tillstånd för uppskov av närings-, trafik- och miljöcentralen. Till följd av uppskov kan lånetiden förlängas inom den maximitid som anges i 36 § 2 mom. 1 punkten och 38 § 1 punkten eller de återstående amorteringarna höjas.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av uppskov och om hur uppskov inverkar på stödet kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

63 §

Amortering och betalning av ränta på statliga lån

Ett statligt lån ska amorteras halvårsvis i lika stora amorteringar. Förfallodagar för amortering är den 30 april och den 31 oktober.

Den första amorteringen på ett lån förfaller till betalning senast den förfallodag som först infaller sedan ett år förflutit efter det att lånet eller dess första post har lyfts. Om ett statligt lån har beviljats för en bygginvestering, förfaller dock den första amorteringen till betalning senast den förfallodag som först infaller sedan två år förflutit efter det att lånet eller dess första post har lyfts. Ränta ska betalas halvårsvis på förfallodagarna från den dag då lånet eller varje lånepost har lyfts.

Kreditgivaren och stödtägaren kan avtala om extra amorteringar, hur dessa påverkar återstående amorteringar och om förtida återbetalning av hela lånet.

Kreditgivaren kan bevilja uppskov med amorteringar om detta *behövs* på grund av stödtägens tillfälliga ekonomiska svårigheter. Uppskov kan beviljas för högst ett år i sänder och sammanlagt för högst fem år. Om uppskov beviljas sammanlagt över tre år, ska kreditgivaren ansöka om tillstånd för uppskov av *landskapet*. Till följd av uppskov kan lånetiden förlängas inom den maximitid som anges i 36 § 2 mom. 1 punkten och 38 § 1 punkten eller de återstående amorteringarna höjas.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av uppskov och om hur uppskov inverkar på stödet kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

65 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Statliga lån och andra lån som stöds får överföras på andra godkända kreditgivare. Lån får överföras på andra stödtägare, om närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner överföringen i samband med ett beslut enligt 55 §.

65 §

Överföring av lån och ändring av lånevillkor

Statliga lån och andra lån som stöds får överföras på andra godkända kreditgivare. Lån får överföras på andra stödtägare, om *landskapet* godkänner överföringen i samband med ett beslut enligt 55 §.

Villkoren för ett statligt lån får inte ändras utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd.

Villkoren för andra lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte påverkar uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stödtagaren utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till ändring av villkoren. Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter det att räntestöd inte längre betalas ut.

Tillstånd till ändring av villkoren får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet eller väsentligt ökar statens ansvar för ett lån som grundar sig på statligt ansvar eller statsborgen.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas i tillståndsförfarandet.

73 §

Statens ansvar

Staten svarar för en kreditgivares slutliga förluster av kapital och ränta på statliga lån som har beviljats enligt denna lag, om förlusterna beror på gäldenärens insolvens, till den del de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker de obetalda amorteringarna och räntorna på det statliga lånet.

För att statens ansvar ska gälla krävs att kreditgivaren sköter lånet och säkerheterna för det i enlighet med denna lag samt iakttar god banksed. Den kreditgivare som har beviljat lånet är även skyldig att bevaka statens intressen när den egendom som utgör säkerhet för lånet realiserar genom företagssanering, frivillig skuldsanering, exekutiv auktion eller konkursförfarande.

En frivillig realisering av den egendom som utgör säkerhet för det statliga lånet så att återkrav av lånet äventyras får genomföras endast med samtycke av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Villkoren för ett statligt lån får inte ändras utan *landskapets* tillstånd.

Villkoren för andra lån som stöds får ändras under förutsättning att detta inte påverkar uppfyllandet av förutsättningarna eller villkoren för stödet eller på statens ställning som borgensman. I annat fall ska stödtagaren utverka *landskapets* tillstånd till ändring av villkoren. Om statsborgen inte har beviljats för ett räntestödslån får lånet överföras och lånevillkoren ändras utan begränsningar efter det att räntestöd inte längre betalas ut.

Tillstånd till ändring av villkoren får inte beviljas om en ändring av lånevillkoren inverkar på uppfyllandet av förutsättningarna för beviljande av stödet eller väsentligt ökar statens ansvar för ett lån som grundar sig på statligt ansvar eller statsborgen.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om situationer där det förutsätts tillstånd för ändring av lånevillkor samt om den tid inom vilken tillstånd ska utverkas. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas i tillståndsförfarandet.

73 §

Statens ansvar

Staten svarar för en kreditgivares slutliga förluster av kapital och ränta på statliga lån som har beviljats enligt denna lag, om förlusterna beror på gäldenärens insolvens, till den del de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker de obetalda amorteringarna och räntorna på det statliga lånet.

För att statens ansvar ska gälla krävs att kreditgivaren sköter lånet och säkerheterna för det i enlighet med denna lag samt iakttar god banksed. Den kreditgivare som har beviljat lånet är även skyldig att bevaka statens intressen när den egendom som utgör säkerhet för lånet realiserar genom företagssanering, frivillig skuldsanering, exekutiv auktion eller konkursförfarande.

En frivillig realisering av den egendom som utgör säkerhet för det statliga lånet så att återkrav av lånet äventyras får genomföras endast med samtycke av *landskapet*.

Landsbygdsverket kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet i anslutning till bevakningen av statens intressen.

Landsbygdsverket kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet i anslutning till bevakningen av statens intressen.

87 §

Särskilda förmåner

Naturnäringsidkare som äger eller annars besitter och bor på en renhushållnings- eller naturnäringslägenhet inom ett sådant område som avses i 4 § 2 mom. har rätt att utan ersättning på statens mark- och vattenområden

1) förlägga stödjepunkter för renhushållning på samernas hembygdsområde, om det är nödvändigt med tanke på renskötseln,

2) förlägga stödjepunkter för jakt, om det finns synnerligen vägande skäl för det,

3) förlägga stödjepunkter för fiske samt fiskkällare och lagerbyggnader på platser som är nödvändiga för näringsidkandet i omedelbar anslutning till vattendrag som är viktiga för fiskerinäringen, och

4) ha sin boskap på bete och för den insamla hö, löv, starr och sjöfräken.

En förutsättning för att en förmån enligt 1 mom. ska få utnyttjas är att Forststyrelsen på ansökan fattar beslut om att bevilja tillstånd till det. Tillstånd kan beviljas endast om förläggandet av byggnaden i fråga ska anses nödvändigt för idkandet av renhushållning eller andra naturnäringar. Innan tillstånd beviljas ska Forststyrelsen begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen om nödvändigheten av en stödjepunkt och, i fråga om en stödjepunkt för renhushållning, av det renbeteslag inom vars område man har för avsikt att placera stödjepunkten. I fråga om en stödjepunkt för renhushållning ska dessutom begäras utlåtande av sametinget, om man har för avsikt att placera stödjepunkten i sameområdet. Med tillämpning av motsvarande förfarande kan ett tillstånd överföras på en person, som besittningen av en naturnäringslägenhet har överförs till och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd. I Forststyrelsens beslut ska också det stödbelopp som ingår i förmånen anges.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om tillståndets giltighetstid och grunderna för bestämmande av stöd och om det belopp som anses ingå i tillståndet.

87 §

Särskilda förmåner

Naturnäringsidkare som äger eller annars besitter och bor på en renhushållnings- eller naturnäringslägenhet inom ett sådant område som avses i 4 § 2 mom. har rätt att utan ersättning på statens mark- och vattenområden

1) förlägga stödjepunkter för renhushållning på samernas hembygdsområde, om det är nödvändigt med tanke på renskötseln,

2) förlägga stödjepunkter för jakt, om det finns synnerligen vägande skäl för det,

3) förlägga stödjepunkter för fiske samt fiskkällare och lagerbyggnader på platser som är nödvändiga för näringsidkandet i omedelbar anslutning till vattendrag som är viktiga för fiskerinäringen, och

4) ha sin boskap på bete och för den insamla hö, löv, starr och sjöfräken.

En förutsättning för att en förmån enligt 1 mom. ska få utnyttjas är att Forststyrelsen på ansökan fattar beslut om att bevilja tillstånd till det. Tillstånd kan beviljas endast om förläggandet av byggnaden i fråga eller markanvändningen ska anses nödvändigt för idkandet av renhushållning eller andra naturnäringar. Innan tillstånd beviljas ska Forststyrelsen begära utlåtande av *landskapet* om nödvändigheten av en stödjepunkt och, i fråga om en stödjepunkt för renhushållning, av det renbeteslag inom vars område man har för avsikt att placera stödjepunkten. I fråga om en stödjepunkt för renhushållning ska dessutom begäras utlåtande av sametinget, om man har för avsikt att placera stödjepunkten i sameområdet. Med tillämpning av motsvarande förfarande kan ett tillstånd överföras på en person, som besittningen av en naturnäringslägenhet har överförs till och som uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd. I Forststyrelsens beslut ska också det stödbelopp som ingår i förmånen anges, *om det föreskrivs om stödbeloppet med stöd av 3 mom.*

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om tillståndets giltighetstid och om förutsättningarna och villkoren för

Närmare bestämmelser om förutsättningarna och villkoren för beviljande av tillstånd kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

beviljande av tillstånd. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas också om det belopp som anses ingå i tillståndet och om grunderna för bestämmande av stöd.

88 §

Återkallande av särskilda förmåner

Forststyrelsen kan, efter att närings-, trafik- och miljöcentralen gett utlåtande i saken, återkalla en beviljad särskild förmån, om förmånen inte längre kan anses motiverad med tanke på idkandet av renhushållning eller andra naturnäringar.

Forststyrelsen kan förutsätta att byggnader och konstruktioner som har uppförts på ett sådant område som avses i 87 § 1 mom. 1—3 punkten ska avlägsnas inom en viss tid efter det att förmånen har upphört.

88 §

Återkallande av särskilda förmåner

Forststyrelsen kan, efter att *landskapet* gett utlåtande i saken, återkalla en beviljad särskild förmån, om förmånen inte längre kan anses motiverad med tanke på idkandet av renhushållning eller andra naturnäringar.

Forststyrelsen kan förutsätta att byggnader och konstruktioner som har uppförts på ett sådant område som avses i 87 § 1 mom. 1—3 punkten ska avlägsnas inom en viss tid *från* det att förmånen har upphört.

89 §

Uppföljning av affärsplaner

För närings-, trafik- och miljöcentralen ska stödtagaren lägga fram utredningar om genomförande av de målsättningar och åtgärder som ingår i en affärsplan.

Närmare bestämmelser om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur utredningarna ska presenteras och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

89 §

Uppföljning av affärsplaner

Stödtagaren ska för landskapet lägga fram utredningar om genomförande av de målsättningar och åtgärder som ingår i en affärsplan.

Närmare bestämmelser om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur utredningarna ska presenteras och ges in till *landskapet*.

93 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare, utbetalare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och

93 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller beviljare, utbetalare och förmedlare av stöd samt stödtagare, i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och

villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralen har motsvarande rätt i fråga om förmedlare och stödtagare. Nämnda myndigheter har rätt att få upplysningar trots sekretessbestämmelserna.

94 §

Utförande av inspektioner

Inspektion får i den omfattning som tillsynsuppdraget kräver utsträckas till lokaler, konstruktioner, byggnader, redskap, omständigheter, informationssystem och handlingar som är relevanta för en åtgärd som stöds och för användningen av stöd. Inspektion får dock inte utföras i lokaler som används som permanentbostad.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en revisor eller revisionssammanslutning enligt revisionslagen (1141/2015) eller lagen om revision inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. Vid utförandet av inspektionsuppdraget tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en revisor tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när denne utför en inspektion. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen (412/1974).

En inspektionsberättelse ska upprättas över inspektionen och utan dröjsmål lämnas till närings-, trafik- och miljöcentralen och Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. *Landskapet* har motsvarande rätt i fråga om förmedlare och stödtagare. Nämnda myndigheter har rätt att få upplysningar trots sekretessbestämmelserna.

94 §

Utförande av inspektioner

Inspektion får i den omfattning som tillsynsuppdraget kräver utsträckas till lokaler, konstruktioner, byggnader, redskap, omständigheter, informationssystem och handlingar som är relevanta för en åtgärd som stöds och för användningen av stöd. Inspektion får dock inte utföras i *utrymmen som används för boende av permanent natur*.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett ändamålsenligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en revisor eller revisionssammanslutning enligt revisionslagen (1141/2015) eller lagen om revision inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015). En revisionssammanslutning ska utse en ansvarig revisor för inspektionen. Vid utförandet av inspektionsuppdraget tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en revisor tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när denne utför en inspektion. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen (412/1974).

En inspektionsberättelse ska upprättas över inspektionen och utan dröjsmål lämnas till *landskapet* och Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

95 §

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen är skyldig att avbryta utbetalningen av stöd och att återkräva stöd som avses i 5—8 kap., om

1) villkoren för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,

2) stötagaren har gett felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stödet,

3) stöd villkoren inte har iakttagits,

4) stötagaren inte har fullgjort det åtagande som avses i 17 § 1 mom.,

5) stötagaren har överlåtit den näringsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds eller en bostadsbyggnad för vilken har beviljats bostadsfinansiering utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd och innan den frist som nämns i 44 § 2 mom. löpt ut,

6) stötagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller om

7) Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

Ett belopp som uppgår till högst 25 euro kan dock efterskänkas.

Om stöd har beviljats flera stötagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet. Mellan stötagarna fördelas ansvaret i det förhållande som stötagaren har deltagit i den verksamhet som legat till grund för skyldigheten att betala tillbaka stödet.

Stöd som återkrävs ska betalas tillbaka senast inom ett år från närings-, trafik- och miljöcentralens beslut.

95 §

Avbrytande av utbetalning av stöd samt återkrav

Landskapet är skyldigt att avbryta utbetalningen av stöd och att återkräva stöd som avses i 5—8 kap., om

1) *förutsättningarna* för beviljande eller utbetalning av stödet inte har uppfyllts,

2) stötagaren har gett felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stödet,

3) stöd villkoren inte har iakttagits,

4) stötagaren inte har fullgjort det åtagande som avses i 17 § 1 mom.,

5) stötagaren har överlåtit den näringsverksamhet eller det investeringsobjekt som stöds eller en bostadsbyggnad för vilken har beviljats bostadsfinansiering utan *landskapets* tillstånd och innan den frist som nämns i 44 § 2 mom. löpt ut,

6) stötagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller

7) Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

Ett belopp som uppgår till högst 25 euro kan dock efterskänkas.

Om stöd har beviljats flera stötagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet. Mellan stötagarna fördelas ansvaret i det förhållande som stötagaren har deltagit i den verksamhet som legat till grund för skyldigheten att betala tillbaka stödet.

Stöd som återkrävs ska betalas tillbaka senast ett år från *landskapets* beslut.

96 §

Beslut om uppsägning av statliga lån

På stöd i anslutning till statliga lån tillämpas bestämmelserna i 95 §.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan också ålägga en kreditgivare att säga upp ett statligt lån, om något av de villkor som anges i 95 § 1 mom. uppfylls.

96 §

Beslut om uppsägning av statliga lån

På stöd i anslutning till statliga lån tillämpas bestämmelserna i 95 §.

Landskapet kan också ålägga en kreditgivare att säga upp ett statligt lån, om någon av de *förutsättningar* som anges i 95 § 1 mom. uppfylls.

Det kan bestämmas att ett statligt lån ska sägas upp eller en kreditgivare kan säga upp lånet också om

1) den lägenhet som lånet gäller eller en del av den säljs genom utsökning,

2) säkerhetens värde av någon orsak som inte beror på sökanden har sjunkit så mycket att indrivningen av det utestående lånekapitalet äventyras,

3) betalningen av ränta eller amortering har försenats mera än tre månader,

4) låntagaren eller en borgensman har försatts i konkurs eller en borgensmans affärsverksamhet har upphört och låntagaren inte trots uppmaning har ställt tillräcklig säkerhet, som godkänts av långivaren.

Ett statligt lån som blir uppsagt ska betalas tillbaka i högst två poster *senast* inom sex månader från närings-, trafik- och miljöcentralens beslut.

97 §

Stödtagarens anmälningsskyldighet och förhandsbesked

Stödtagaren ska omedelbart underrätta den som beviljat stödet om sådana förändringar enligt 95 § 1 mom. eller 96 § i de omständigheter som utgör grund för beviljande av stödet, det statliga lånet eller statsborgen eller är en förutsättning för utbetalning av stödet eller lyftande av lånet och som kan orsaka återkrav eller indragning av stödet eller uppsägning av det statliga lånet.

Stödtagaren kan på begäran meddelas ett bindande förhandsbesked om huruvida en planerad åtgärd som gäller det åtagande som avses i 17 § 1 mom., affärsplanen, den näring som idkas eller en förändring eller överlåtelse av den egendom som stöds orsakar en påföljd enligt 95 § 1 mom. eller 96 §. I ansökan ska den fråga specificeras i vilken förhandsbesked söks och den utredning läggs fram som behövs för avgörande av ärendet. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut om förhandsbesked gäller ett år efter det att beslutet meddelades. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan inte avvika från ett förhandsbesked som den har meddelat, om inte stödtagarens åtgärder väsentligt avviker från de åtgärder som stödtagaren angett i ansökan om förhandsbesked eller stödtagaren för att

Det kan bestämmas att ett statligt lån ska sägas upp eller en kreditgivare kan säga upp lånet också om

1) den lägenhet som lånet gäller eller en del av den säljs genom utsökning,

2) säkerhetens värde av någon orsak som inte beror på sökanden har sjunkit så mycket att indrivningen av det utestående lånekapitalet äventyras,

3) betalningen av ränta eller amortering har försenats mera än tre månader,

4) låntagaren eller en borgensman har försatts i konkurs eller en borgensmans affärsverksamhet har upphört och låntagaren inte trots uppmaning har ställt tillräcklig säkerhet, som godkänts av långivaren.

Ett statligt lån som blir uppsagt ska betalas tillbaka i högst två poster inom sex månader från *landskapets* beslut.

97 §

Stödtagarens anmälningsskyldighet och förhandsbesked

Stödtagaren ska omedelbart underrätta den som beviljat stödet om sådana förändringar enligt 95 § 1 mom. eller 96 § i de omständigheter som utgör grund för beviljande av stödet, det statliga lånet eller statsborgen eller är en förutsättning för utbetalning av stödet eller lyftande av lånet och som kan orsaka återkrav eller indragning av stödet eller uppsägning av det statliga lånet.

Stödtagaren kan på begäran meddelas ett bindande förhandsbesked om huruvida en planerad åtgärd som gäller det åtagande som avses i 17 § 1 mom., affärsplanen, den näring som idkas eller en förändring eller överlåtelse av den egendom som stöds orsakar en påföljd enligt 95 § 1 mom. eller 96 §. I ansökan ska den fråga specificeras i vilken förhandsbesked söks och den utredning läggs fram som behövs för avgörande av ärendet. *Landskapets* beslut om förhandsbesked gäller ett år efter det att beslutet meddelades. *Landskapet* kan inte avvika från ett förhandsbesked som det har meddelat, om inte stödtagarens åtgärder väsentligt avviker från de åtgärder som stödtagaren angett i ansökan om förhandsbesked eller stödtagaren för att få ett förhandsbesked har angett väsentligt vilsele-

få ett förhandsbesked har angett väsentligt vilseledande eller bristfälliga uppgifter.

Förhandsbesked meddelas inte om en ansökan i ärendet är anhängig eller om myndigheten har avgjort ärendet eller om ärendet ska avgöras av något av Europeiska unionens organ.

Närmare bestämmelser om förfarandet när förhandsbesked begärs och meddelas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

101 §

Jämkning av återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan avstå från att helt eller delvis driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller ränta som ska betalas på beloppet, om det som helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att driva in det fulla beloppet. Återkrav och indrivning av ränta ska dock ske till fullt belopp om Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket eller fiskerinäringen som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

102 §

Beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning

Beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning av stöd och om uppsägning av statliga lån fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs eller sägs upp, räntan enligt 99 § och förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen fått vetskap om den grund som anges i 95 § och senast tio år efter det att den sista stödposten har betalats. Ett stöd i anslutning till ett statligt lån anses vara använt när den sista stödpost som är kopplad till räntan på lånet har använts.

dande eller bristfälliga uppgifter.

Förhandsbesked meddelas inte om en ansökan i ärendet är anhängig eller om myndigheten har avgjort ärendet eller om ärendet ska avgöras av något av Europeiska unionens organ.

Närmare bestämmelser om förfarandet när förhandsbesked begärs och meddelas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

101 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan avstå från att helt eller delvis driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller ränta som ska betalas på beloppet, om det som helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att driva in det fulla beloppet. Återkrav och indrivning av ränta ska dock ske till fullt belopp om Europeiska unionens lagstiftning om sådana strukturstöd till jordbruket eller fiskerinäringen som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller som i sin helhet finansieras med nationella medel kräver det.

102 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning

Beslut om återkrav och avbrytande av utbetalning av stöd och om uppsägning av statliga lån fattas av *en tjänsteman i landskapet*. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs eller sägs upp, räntan enligt 99 § och förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att *landskapet* fått vetskap om den grund som anges i 95 § och senast tio år efter det att den sista stödposten har betalats. Ett stöd i anslutning till ett statligt lån anses vara använt när den sista stödpost som är kopplad till räntan på lånet har använts.

105 §

Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet

Kreditgivaren ska underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om överföring av ett lån som stöds till en annan kreditgivare och om sådana ändringar av lånevillkoren som avses i 65 § 3 mom. och som inte förutsätter närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd.

När kreditgivare sköter statliga lån ska de beakta statens intressen i egenskap av kreditgivare och när de sköter lån med borgen ska de beakta statens intressen i egenskap av borgensman. Kreditgivaren ska utan dröjsmål underrätta Landsbygdsverket om sådana förändringar när det gäller stödtagarens ekonomiska ställning, det lån som stöds eller värdet på den egendom som utgör säkerhet för lån, som kan ha betydelse för statens ställning som kreditgivare eller borgensman.

Kreditgivaren och det centrala finansiella institutet ska på specifik begäran till jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen lämna ut sådana uppgifter om stödtagare som är nödvändiga för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina uppgifter.

109 §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter eller andra som sköter offentliga uppdrag få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes hälsotillstånd, ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller om finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är nödvändiga för behandlingen av stödärendet.

105 §

Kreditgivarens upplysnings- och biståndsskyldighet

Kreditgivaren ska underrätta *landskapet* om överföring av ett lån som stöds till en annan kreditgivare och om sådana ändringar av lånevillkoren som avses i 65 § 3 mom. och som inte förutsätter *landskapets* tillstånd.

När kreditgivare sköter statliga lån ska de beakta statens intressen i egenskap av kreditgivare och när de sköter lån med borgen ska de beakta statens intressen i egenskap av borgensman. Kreditgivaren ska utan dröjsmål underrätta Landsbygdsverket om sådana förändringar när det gäller stödtagarens ekonomiska ställning, det lån som stöds eller värdet på den egendom som utgör säkerhet för lån, som kan ha betydelse för statens ställning som kreditgivare eller borgensman.

Kreditgivaren och det centrala finansiella institutet ska på specifik begäran till jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och *landskapet* lämna ut sådana uppgifter om stödtagare som är nödvändiga för övervakningen av att förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd iakttas.

Kreditgivarens och det centrala finansiella institutets upplysningsskyldighet gäller också sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än de har lämnats ut för till en myndighet för att denna ska kunna sköta sina uppgifter.

109 §

Rätt att få upplysningar samt utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och *landskapet* har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter *och* andra som sköter offentliga uppdrag få sådana uppgifter om sökanden eller stödtagaren, dennes hälsotillstånd, ekonomiska *ställning* och affärs- eller yrkesverksamhet *och* om finansiering med offentliga medel *och* andra omständigheter som är nödvändiga för behandlingen av stödärendet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter eller andra som sköter offentliga uppdrag eller till Europeiska unionens organ överlämna sådana uppgifter om stödtagaren som samlats in vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller för att övervaka att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

Uppgifter som erhållits på basis av 1 eller 2 mom. får inte användas för andra ändamål än de har begärts för.

111 §

Beslutsavgift

Beslut enligt denna lag är avgiftsfria för sökanden och stödtagaren. På Forststyrelsens beslut om särskilda förmåner *och i 97 § 2 mom. avsedda beslut om förhandsbesked* tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), dock så att ett beslut är avgiftsfritt till den del som det gäller stöd som ingår i särskilda förmåner.

112 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevillningsfullmakter eller anslag som avses i 7 § 1 mom. fördelas till stöden enligt denna lag och beslutar om anvisning av dem till närings-, trafik- och miljöcentralen.

115 §

Överklagande

Landsbygdsverkets, Forststyrelsens samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut får överklagas genom besvär till Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och *landskapet* har trots sekretessbestämmelserna rätt att till andra myndigheter *och* andra som sköter offentliga uppdrag *och* till Europeiska unionens organ överlämna sådana uppgifter om stödtagaren som samlats in vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten eller organet eller för att övervaka att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

Uppgifter som erhållits på basis av 1 *och* 2 mom. får inte användas för andra ändamål än de har begärts för.

111 §

Beslutsavgift

Beslut enligt denna lag är avgiftsfria för sökanden och stödtagaren. På Forststyrelsens beslut om särskilda förmåner tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), dock så att ett beslut är avgiftsfritt till den del som det gäller stöd som ingår i särskilda förmåner.

För ett beslut om förhandsbesked som avses i 97 § 2 mom. tar landskapet ut en avgift enligt den taxa som landskapet godkänt.

112 §

Regional fördelning av medel

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att bevillningsfullmakter eller anslag som avses i 7 § 1 mom. fördelas till stöden enligt denna lag och beslutar om anvisning av dem till *landskapet*.

115 §

Sökande av ändring

Landsbygdsverkets, Forststyrelsens och *landskapets* beslut får överklagas genom besvär till Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften får ges in också till den

Besvärsskriften får ges in också till den myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ett beslut av förvaltningsdomstolen överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

myndighet som fattat beslutet. Myndigheten ska utan dröjsmål sända besvärsskriften samt handlingarna i ärendet och sitt utlåtande över besvären till förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ett beslut av förvaltningsdomstolen överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

119 §

Tillämpning av tidigare lagstiftning

Ärenden som är anhängiga med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringslagar och tidigare lagstiftning slutbehandlas enligt de nämnda lagarna av den myndighet som ärendet är anhängigt vid när denna lag träder i kraft. Understöd som beviljats ska betalas av den beviljande myndigheten.

I fråga om verkställigheten av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringslagar, renhushållningslagen och naturnäringslagen samt annan lagstiftning som gäller före denna lags ikraftträdande och i fråga om statens, en kommuns och ett kreditinstituts fordringar som har uppkommit med stöd av nämnda lagstiftning iakttas de bestämmelser och de avtalsvillkor enligt bestämmelserna som gäller vid denna lags ikraftträdande, dock så att ärenden som hör till närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet behandlas och avgörs av Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral.

119 §

Tillämpning av tidigare lagstiftning

Ärenden som är anhängiga med stöd av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringslagar och tidigare lagstiftning slutbehandlas enligt de nämnda lagarna av den myndighet som ärendet är anhängigt vid när denna lag träder i kraft. Understöd som beviljats ska betalas av den beviljande myndigheten.

I fråga om verkställigheten av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringslagar, renhushållningslagen och naturnäringslagen samt annan lagstiftning som gäller före denna lags ikraftträdande och i fråga om statens, en kommuns och ett kreditinstituts fordringar som har uppkommit med stöd av nämnda lagstiftning iakttas de bestämmelser och de avtalsvillkor enligt bestämmelserna som gällde vid denna lags ikraftträdande, dock så att ärenden som hör till närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet behandlas och avgörs av *landskapet Lappland*.

126 §

Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

Lagen om renskötselägenheter, naturnäringslagen och renhushållningslagen iakttas i fråga om ärenden som gäller verkställigheten av de nämnda lagarna och om vilka det inte föreskrivs något annat i denna lag. Detta gäller även betalningslättnader och begräns-

126 §

Vissa åtgärder och rättsförhållanden enligt tidigare lagstiftning

Lagen om renskötselägenheter, naturnäringslagen och renhushållningslagen iakttas i fråga om ärenden som gäller verkställigheten av de nämnda lagarna och om vilka det inte föreskrivs något annat i denna lag. Vid skötseln av lån och fordringar enligt de nämnda

ningar i samband med lägenheter. Överföring av statens fordringar, återkrav av statens fordringar och av understöd, befrielse för en lägenhet eller en del av den från begränsningar och pantansvar, beviljande av tillstånd för överlåtelse samt beviljande av betalningslättnader i fråga om statens fordringar hör dock till närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet. Understöd som har beviljats av jord- och skogsbruksministeriet återkrävs dock av det ministerium som beviljat stödet. De nämnda lagarna iakttas i tillämpliga delar också i fråga om lån. Beslut om betalningslättnader och överföring av lån fattas dock av det kreditinstitut som beviljat lånet. Kreditinstitutet ska då iakttä vad som föreskrivs i den lagstiftning som gäller före denna lags ikraftträdande.

lagarna iakttas bestämmelserna i lagen om överföring av skötseln av lån och fordringar inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde på Statskontoret (78/2007). Landskapet Lappland är behörig myndighet vid återkrav av understöd, beviljande av överlåtelsestillstånd samt andra åtgärder som enligt lag inte hör till Statskontorets behörighet. Understöd som har beviljats av jord- och skogsbruksministeriet återkrävs dock av det ministerium som beviljat stödet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

124.

Lag

om ändring av lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen (987/2011) 17 § 3 mom., och ändras 6, 11, 12, 14 a och 15 §, av dem 14 a § sådan den lyder i lag 86/2014, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Konstaterande av skada

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet värderar den skada som renhushållningsidkaren har orsakats. Om skadan och skadebeloppet är uppenbara, kan närings-, trafik- och miljöcentralen avstå från att kräva en värdering.

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet eller närings-, trafik- och miljöcentralen värderar den skada som ett renbeteslag har orsakats.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid värdering av skador och om när en värdering inte krävs kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Ansökan om ersättning

Ersättning ska sökas skriftligt hos Lapplands närings-, trafik- och miljöcentral. Den sökande ska underteckna ansökan.

Ansökan om ersättning kan göras efter det att katastrofen har konstaterats genom beslut av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om tidsfristen för sökande av ersättning, ansökningsförfarandet och de utredningar som fordras för ansökan.

12 §

Föreslagen lydelse

6 §

Konstaterande av skada

Landskapet Lappland värderar den skada som renhushållningsidkaren har orsakats. Om skadan och skadebeloppet är uppenbara, *behöver värdering inte utföras*.

Landskapet Lappland värderar den skada som ett renbeteslag har orsakats.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid värdering av skador och om när värdering inte *behöver utföras* får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Ansökan om ersättning

Ersättning ska sökas skriftligt hos *landskapet Lappland*. Den sökande ska underteckna ansökan.

Ansökan om ersättning kan göras efter det att katastrofen har konstaterats genom beslut av statsrådet.

Närmare bestämmelser om tidsfristen för sökande av ersättning, ansökningsförfarandet och de utredningar som fordras för ansökan *utfärdas genom förordning av statsrådet*.

12 §

Beslut om ersättning

Närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut om betalning av ersättning. Om närings-, trafik- och miljöcentralen har värderat den skada som drabbat ett renbeteslag, fattar Landsbygdsverket beslut om betalning av ersättning.

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas om den tid inom vilken beslutet ska fattas.

14 a §

Ändringssökande

I sådana beslut av statsrådet samt jord- och skogsbruksministeriet som avses i 5 § får omprövning inte begäras och ändring inte sökas genom besvär.

Omprövning av ett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen samt av Landsbygdsverket får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) begäras hos den myndighet som fattat beslutet.

Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

15 §

Avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning

Beslut om avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 3 § i räntelagen (633/1982), förfallodagen för betalningen av dem samt dröjsmålsräntan enligt 4 § i räntelagen.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter att närings-, trafik- och miljöcentralen fått vetskap om den grund som anges i 21 eller 22 § i statsunderstödslagen

Beslut om ersättning

Landskapet Lappland fattar beslut om betalning av ersättning.

Bestämmelser om den tid inom vilken beslutet ska fattas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 a §

Sökande av ändring

I sådana beslut av statsrådet samt jord- och skogsbruksministeriet som avses i 5 § får omprövning inte begäras och ändring inte sökas genom besvär.

Omprövning av ett beslut av *landskapet Lappland* och av Landsbygdsverket får på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) begäras hos den myndighet som fattat beslutet. *På omprövning av ett beslut av landskapet tillämpas dessutom 130 § 2 mom. i landskapslagen (/).*

Ändring i ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får sökas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

15 §

Avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning

Beslut om avbrytande av utbetalning av ersättning och återkrav av ersättning fattas av *landskapet Lappland*. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 3 § i räntelagen (633/1982), förfallodagen för betalningen av dem samt dröjsmålsräntan enligt 4 § i räntelagen.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter att *landskapet Lappland* fått vetskap om den grund som anges i 21 eller 22 § i statsunderstödslagen och senast tio år

och senast tio år efter att den sista ersättningsposten har betalats.

efter att den sista ersättningsposten har betalats.

17 §

*Kostnader för konstaterande av en katastrof
och värdering av skada*

*De kostnader som orsakas kommunerna vid
skötseln av uppgifter enligt denna lag betalas
inte av statsmedel utom i fråga om den er-
sättning som bestäms i lagen om statsandel
för kommunal basservice (1147/1996).* (upphävs)

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom en särskild lag.*

125.

Lag

om ändring av lagen om växtskyddsmedel

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011) 22 och 24 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

22 §

Utförande av flygbesprutning

Spridning av växtskyddsmedel genom flygbesprutning ska utföras särskilt omsorgsfullt och utan att orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller oskälig olägenhet för miljön. I god tid innan flygbesprutning utförs ska närings-, trafik- och miljöcentralen, den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och hälso- och sjukvårdsmyndigheten samt kommunalveterinären underrättas om flygbesprutningen. Flygbesprutning övervakas av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid flygbesprutning och de anmälningar som ska lämnas om spridningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Tillsynsmyndigheter

Vid sidan om Säkerhets- och kemikalieverket övervakar tullverket importen och exporten av växtskyddsmedel.

Föreslagen lydelse

22 §

Utförande av flygbesprutning

Spridning av växtskyddsmedel genom flygbesprutning ska utföras särskilt omsorgsfullt och utan att orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller oskälig olägenhet för miljön. *Landskapet ska underrättas om flygbesprutningen i god tid innan den utförs.* Flygbesprutning övervakas av landskapet.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid flygbesprutning och de anmälningar som ska lämnas om spridningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Tillsynsmyndigheter

Landskapet övervakar i sitt verksamhetsområde efterlevnaden av växtskyddsmedelförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Vid sidan om Säkerhets- och kemikalieverket övervakar Tullen importen och exporten av växtskyddsmedel.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

126.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012) 19 §, sådan den lyder i lag 200/2015,
ändras 10, 11, 13, 15, 16, 18, 20 och 23 §, av dem 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1191/2014 och 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 200/2015, samt
fogas till lagen en ny 15 a § som följer:

Gällande lydelse

10 §

Godkännande av fiskeriförsäkringsinrättningar

En försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) eller ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008) eller ett i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsett utländskt försäkringsbolags filial i Finland som har de ekonomiska och administrativa förutsättningar som behövs för att sköta uppgifter som gäller försäkringsstöd kan godkännas som fiskeriförsäkringsinrättning. En förutsättning för godkännande är också att sökanden visar att den erbjuder försäkringar med sådana villkor att förutsättningarna i 9 § uppfylls och så att det är möjligt att betala försäkringsstöd på basis av försäkringsersättningen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om huruvida sökanden ska godkännas som fiskeriförsäkringsinrättning. Beslutet fattas på ansökan, som ska innehålla de uppgifter som behövs för bedömningen av förutsättningarna för ett godkännande. I beslutet kan det tas in villkor i fråga om administreringen av försäkringsstödet, om detta behövs för att säkerställa enhetliga förfaranden vid fiskeriförsäkringsinrättningarna.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan återta godkännandet av en fiskeriförsäkringsinrättning, om villkoren inte längre uppfylls. Innan ett godkännande återtas ska

Föreslagen lydelse

10 §

Godkännande av fiskeriförsäkringsinrättningar

En försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) eller ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008) eller ett i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsett utländskt försäkringsbolags filial i Finland som har de ekonomiska och administrativa förutsättningar som behövs för att sköta uppgifter som gäller försäkringsstöd kan godkännas som fiskeriförsäkringsinrättning. Förutsättningar för godkännande är också att sökanden visar att den erbjuder försäkringar med sådana villkor att förutsättningarna i 9 § uppfylls samt att det är möjligt att betala försäkringsstöd på basis av försäkringsersättningen.

Landskapet Egentliga Finland beslutar om huruvida sökanden ska godkännas som fiskeriförsäkringsinrättning. Beslutet fattas på ansökan, som ska innehålla de uppgifter som behövs för bedömningen av förutsättningarna för ett godkännande. I beslutet kan det tas in villkor i fråga om administreringen av försäkringsstödet, om detta behövs för att säkerställa enhetliga förfaranden vid fiskeriförsäkringsinrättningarna.

Landskapet Egentliga Finland kan återta godkännandet av en fiskeriförsäkringsinrätt-

försäkringsinrättningen ges tillfälle att inom skälig tid avhjälpa bristen, om det är möjligt. Ett beslut om återtagande träder i kraft omedelbart den 1 januari det följande kalenderåret.

ning, om förutsättningarna för godkännande inte längre uppfylls. Innan ett godkännande återtas ska försäkringsinrättningen ges tillfälle att inom skälig tid avhjälpa bristen, om det är möjligt. Ett beslut om återtagande träder i kraft den 1 januari det omedelbart följande kalenderåret.

11 §

Fiskeriförsäkringsinrättningars bistånds- och upplysningsskyldighet

En fiskeriförsäkringsinrättning ska, när den utreder ett skadefall, beakta statens intresse som betalare av försäkringsstöd och utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om misstankar som gäller eventuellt missbruk av stödet.

Fiskeriförsäkringsinrättningen ska i god tid i förväg meddela närings-, trafik- och miljöcentralen sådana ändringar som gäller villkoren i försäkringsavtalet, försäkringspremierna eller andra omständigheter som kan vara av betydelse för godkännandet av fiskeriförsäkringsinrättningen.

Fiskeriförsäkringsinrättningen är skyldig att underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om skador vars värde överstiger 50 000 euro innan ersättning betalas ut. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ges tillfälle att inspektera skadan innan ersättning betalas ut. Fiskeriförsäkringsinrättningen ska bistå närings-, trafik- och miljöcentralen med uppgifter och sakkunnighjälp vid inspektionen.

Fiskeriförsäkringsinrättningen är skyldig att på specificerad begäran lämna närings-, trafik- och miljöcentralen sådana uppgifter om stödtagaren och försäkringsobjektet som är nödvändiga för att utreda och övervaka förutsättningarna för betalning av försäkringsstöd.

Fiskeriförsäkringsinrättningens upplysningsskyldighet gäller även sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än dem som de har lämnats ut för i syfte att myndigheten ska kunna sköta sina föreskrivna uppgifter.

13 §

11 §

Fiskeriförsäkringsinrättningars bistånds- och upplysningsskyldighet

En fiskeriförsäkringsinrättning ska, när den utreder ett skadefall, beakta statens intresse som betalare av försäkringsstöd och utan dröjsmål underrätta *landskapet Egentliga Finland* om misstankar som gäller eventuellt missbruk av stödet.

Fiskeriförsäkringsinrättningen ska i god tid i förväg meddela *landskapet Egentliga Finland* sådana ändringar som gäller villkoren i försäkringsavtalet, försäkringspremierna eller andra omständigheter som kan vara av betydelse för godkännandet av fiskeriförsäkringsinrättningen.

Fiskeriförsäkringsinrättningen är skyldig att underrätta *landskapet Egentliga Finland* om skador vars värde överstiger 50 000 euro innan ersättning betalas ut. *Landskapet* ska ges tillfälle att inspektera skadan innan ersättning betalas ut. Fiskeriförsäkringsinrättningen ska bistå *landskapet* med uppgifter och sakkunnighjälp vid inspektionen.

Fiskeriförsäkringsinrättningen är skyldig att på specificerad begäran lämna *landskapet Egentliga Finland* sådana uppgifter om stödtagaren och försäkringsobjektet som är nödvändiga för att utreda och övervaka förutsättningarna för betalning av försäkringsstöd.

Fiskeriförsäkringsinrättningens upplysningsskyldighet gäller även sekretessbelagda uppgifter. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än dem som de har lämnats ut för i syfte att myndigheten ska kunna sköta sina föreskrivna uppgifter.

13 §

Ansökan om ersättning av landskapet

Ansökan om ersättning av staten

En fiskeriförsäkringsinrättning ska skriftligen ansöka om ersättning av staten för de stöd som försäkringsinrättningen betalat som en del av de försäkringsersättningar som avses i denna lag. Ansökan kan göras högst två gånger om året. Om omfattningen av skadan i ett enskilt skadefall överstiger 50 000 euro, kan fiskeriförsäkringsinrättningen ansöka om förskott.

Ansökan riktas till närings-, trafik- och miljöcentralen. Till ansökan ska fogas en utredning om stödtagnarna, de ersättningar som betalats på basis av de stödberättigande skadorna och stödets andel av ersättningarna, eller beloppet av det förskott som behövs, samt en beskrivning av skadefallen.

Bestämmelser om en tidsfrist för en ansökan om ersättning och närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om och betalning av ersättning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Styrningen av och tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningar

Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och utövar tillsyn över fiskeriförsäkringsinrättningarna när dessa sköter uppgifter enligt denna lag. Bestämmelser om tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningarna i övrigt finns i de lagar som nämns i 10 § 1 mom.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utföra inspektioner i fiskeriförsäkringsinrättningarnas lokaler. Inspektionerna kan gälla alla lokaler och uppgifter som är av betydelse för övervakningen av förutsättningarna för godkännande och en korrekt administrering av försäkringsstödet. Inspektioner får dock inte utföras i lokaler som används för permanent boende.

Egentliga Finland

En fiskeriförsäkringsinrättning ska skriftligen ansöka om ersättning av *landskapet Egentliga Finland* för de stöd som försäkringsinrättningen betalat som en del av de försäkringsersättningar som avses i denna lag. Ansökan kan göras högst två gånger om året. Om omfattningen av skadan i ett enskilt skadefall överstiger 50 000 euro, kan fiskeriförsäkringsinrättningen ansöka om förskott.

Till ansökan ska fogas en utredning om stödtagnarna, de ersättningar som betalats på basis av de stödberättigande skadorna och stödets andel av ersättningarna, eller beloppet av det förskott som behövs, samt en beskrivning av skadefallen.

Bestämmelser om en tidsfrist för en ansökan om ersättning och närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om och betalning av ersättning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Styrningen av och tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningar

Landskapet Egentliga Finland styr och utövar tillsyn över fiskeriförsäkringsinrättningarna när dessa sköter uppgifter enligt denna lag. Bestämmelser om tillsynen över fiskeriförsäkringsinrättningarna i övrigt finns i de lagar som nämns i 10 § 1 mom.

Landskapet Egentliga Finland har rätt att utföra inspektioner i fiskeriförsäkringsinrättningarnas lokaler. Inspektionerna kan gälla alla lokaler och uppgifter som är av betydelse för övervakningen av förutsättningarna för godkännande och en korrekt administrering av försäkringsstödet. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för permanent boende.

15 a §

Delegering av behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörig-

het som enligt denna lag hör till landskapet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

16 §

Tillsyn över stödtagaren

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utföra inspektioner ombord på stödtagarens fartyg samt i sådana lokaler som används för utövande av fiskerinäring, i syfte att konstatera eller övervaka förutsättningarna för och omfattningen av försäkringsstödet. Inspektioner får dock inte utföras i lokaler som används för permanent boende.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter och handlingar som behövs för att utföra inspektion samt att omhänderta material som gäller skadefallet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Materialet ska utan dröjsmål returneras när det inte längre behövs för inspektionen.

16 §

Tillsyn över stödtagaren

Landskapet Egentliga Finland har rätt att utföra inspektioner ombord på stödtagarens fartyg samt i sådana lokaler som används för utövande av fiskerinäring, i syfte att konstatera eller övervaka förutsättningarna för och omfattningen av försäkringsstödet. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för permanent boende.

Landskapet Egentliga Finland har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter och handlingar som behövs för att utföra inspektion samt att omhänderta material som gäller skadefallet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Materialet ska utan dröjsmål returneras när det inte längre behövs för inspektionen.

18 §

Förfaranden vid återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om återkrav av stöd. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 17 § 3 mom. samt förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen har fått vetskap om grunden för återkravet och senast tio år efter det att försäkringsersättningen har betalats.

Närings-, trafik- och miljöcentralen sköter verkställandet av beslutet om återkrav. Beslutet om återkrav kan verkställas genom utsökning efter det att beslutet har vunnit laga kraft. På verkställigheten av beslutet tillämpas utskönningsbalken (705/2007).

19 §

Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen

18 §

Förfaranden vid återkrav

Landskapet Egentliga Finland beslutar om återkrav av stöd. Genom beslutet fastställs det belopp som återkrävs, räntan enligt 17 § 3 mom. samt förfallodagen för betalningen av dem.

Beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att *landskapet Egentliga Finland* har fått vetskap om grunden för återkravet och senast tio år efter det att försäkringsersättningen har betalats.

Landskapet Egentliga Finland sköter verkställandet av beslutet om återkrav. Beslutet om återkrav kan verkställas genom utsökning efter det att beslutet har vunnit laga kraft. På verkställigheten av beslutet tillämpas utskönningsbalken (705/2007).

(upphävs)

De uppgifter som föreskrivs för närings-, trafik- och miljöcentralen i denna lag sköts inom alla närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland. De övriga närings-, trafik- och miljöcentraler vars verksamhetsområde gränsar till kusterna i Finlands havsområde ska ge handräckning inom sitt verksamhetsområde i samband med sådana inspektioner för att konstatera skadefall som avses i 11 § 3 mom. samt sådana inspektioner som avses i 16 §.

20 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av en fiskeriförsäkringsinrättning får begäras hos Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland på det sätt som anges i förvaltningslagen. Om ett ärende som gäller samma skadefall är anhängigt vid ett annat besvärsorgan eller en domstol, ska behandlingen av begäran om omprövning avbrytas till dess att ärendet i fråga har avgjorts.

Ändring i ett sådant beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen som avses i denna lag får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i ett beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvär hindrar inte verkställigheten av ett beslut om återtagande av godkännandet av en fiskeriförsäkringsinrättning.

23 §

Övergångsarrangemang som gäller statsbidragsfonden

I fråga om den statsbidragsfond som avses i 13 § i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft, om inte något annat bestäms nedan. Om en fiskeriförsäkringsförening godkänns som fiskeriförsäkringsinrättning med stöd av 10 § i denna lag, åter-

20 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av en fiskeriförsäkringsinrättning får begäras hos *landskapet Egentliga Finland*. Om ett ärende som gäller samma skadefall är anhängigt vid ett annat besvärsorgan eller en domstol, ska behandlingen av begäran om omprövning avbrytas till dess att ärendet i fråga har avgjorts.

Ändring i ett sådant beslut av *landskapet Egentliga Finland* som avses i denna lag får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i ett beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvär hindrar inte verkställigheten av ett beslut om återtagande av godkännandet av en fiskeriförsäkringsinrättning.

23 §

Övergångsarrangemang som gäller statsbidragsfonden

I fråga om den statsbidragsfond som avses i 13 § i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft, om inte något annat bestäms nedan. Om en fiskeriförsäkringsförening godkänns som fiskeriförsäkringsinrättning med stöd av 10 § i denna lag, åter-

betalas statsbidragsfonden inte till staten, och bestämmelserna i 13 § i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar tillämpas på administrationen av fonden. Om fiskeriförsäkringsföreningar går samman, en fiskeriförsäkringsförening ombildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en fiskeriförsäkringsförening överför sitt försäkringsbestånd till en annan i 10 § 1 mom. i denna lag avsedd aktör, överförs statsbidragsfonderna med avkastning till den aktör som uppstår i deras ställe, förutsatt att den godkänns som fiskeriförsäkringsinrättning.

Avkastning från statsbidragsfonden får dock från och med den 1 januari 2014 inte användas till att finansiera fiskeriförsäkringsinrättningens sedvanliga verksamhet. Den avkastning som genereras efter nämnda datum ska årligen redovisas till staten till den del den inte används till något av följande ändamål:

1) utbildning som gäller skötseln av uppgifterna enligt denna lag och som är öppen för personal och förtroendevalda vid alla fiskeriförsäkringsinrättningar,

2) information och utbildning som gäller försäkringsstödet och som är öppen för alla försäkringstagare,

3) administrativa kostnader som föranleds av de ansökningar som avses i 13 § i denna lag, med undantag av personalens lönekostnader och de förtroendevaldas arvoden,

4) bistående av närings-, trafik- och miljöcentralen vid inspektioner som gäller stödtagare och skadefall.

Om en fiskeriförsäkringsinrättning upphör med sin verksamhet eller om godkännandet av den återtas, ska inrättningen innan verksamheten upphör eller senast sex månader efter det att godkännandet återtogs betala tillbaka värdet av statsbidragsfonden samt den ovannämnda avkastningen till staten.

betalas statsbidragsfonden inte till staten, och bestämmelserna i 13 § i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar tillämpas på administrationen av fonden. Om fiskeriförsäkringsföreningar går samman, en fiskeriförsäkringsförening ombildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en fiskeriförsäkringsförening överför sitt försäkringsbestånd till en annan i 10 § 1 mom. i denna lag avsedd aktör, överförs statsbidragsfonderna med avkastning till den aktör som uppstår i deras ställe, förutsatt att den godkänns som fiskeriförsäkringsinrättning.

Avkastning från statsbidragsfonden får dock från och med den 1 januari 2014 inte användas till att finansiera fiskeriförsäkringsinrättningens sedvanliga verksamhet. Den avkastning som genereras efter nämnda datum ska årligen redovisas till staten till den del den inte används till något av följande ändamål:

1) utbildning som gäller skötseln av uppgifterna enligt denna lag och som är öppen för personal och förtroendevalda vid alla fiskeriförsäkringsinrättningar,

2) information och utbildning som gäller försäkringsstödet och som är öppen för alla försäkringstagare,

3) administrativa kostnader som föranleds av de ansökningar som avses i 13 § i denna lag, med undantag av personalens lönekostnader och de förtroendevaldas arvoden,

4) bistående av *landskapet Egentliga Finland* vid inspektioner som gäller stödtagare och skadefall.

Om en fiskeriförsäkringsinrättning upphör med sin verksamhet eller om godkännandet av den återtas, ska inrättningen innan verksamheten upphör eller senast sex månader efter det att godkännandet återtogs betala tillbaka värdet av statsbidragsfonden samt den ovannämnda avkastningen till staten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

127.

Lag

om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012) 46 b, 46 e, 46 f, 46 g 52, 53, 58 b, 58 c, 58 e, 59, 86 d och 90 §
sådana de lyder 46 b, 46 e, 46 f, 58 b, 58 c, 58 e och 86 d § i lag 1194/2013, 46 g § i lagarna 1194/2013 och 1114/2017, 52 § delvis ändrad i lag 937/2014, 53 § i lag 1074/2016, 59 § delvis ändrad i lag 1233/2015 samt 90 § i lagarna 1194/2013, 88/2014 och 569/2014, som följer:

Gällande lydelse

46 b §

Behörig myndighet i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna

Om en aktör som omfattas av handelsnormerna med stöd av EU:s lagstiftning om handelsnormer eller denna lag ska göra en ansökan eller anmälan i anslutning till import från länder utanför EU eller till den första lossningen i Finland av produkter som förs in från andra EU-medlemsstater, ska ansökan eller anmälan lämnas till Tullen när det gäller

- 1) produkter inom olivsektorn,
- 2) frukt eller grönsaker,
- 3) produkter inom humlesektorn, eller
- 4) produkter inom vinsektorn.

Ansökan och anmälan ska lämnas till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården när det gäller

- 1) produkter inom vinsektorn, om det inte är fråga om import eller införsel som avses i 1 mom., eller
- 2) etylalkohol.

En ansökan eller anmälan som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer och som gäller tillstånd för packerier för produkter inom äggsektorn eller verksamheten vid ett packeri ska lämnas till den kommunala livsmedels-tillsynsmyndigheten.

I andra fall än de som avses i 1–3 mom. ska ansökan och anmälan lämnas till Livsmedels-

Föreslagen lydelse

46 b §

Behörig myndighet i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna

Om en aktör som omfattas av handelsnormerna med stöd av EU:s lagstiftning om handelsnormer eller denna lag ska göra en ansökan eller anmälan i anslutning till import från länder utanför EU eller till den första lossningen i Finland av produkter som förs in från andra EU-medlemsstater, ska ansökan eller anmälan lämnas till Tullen när det gäller

- 1) produkter inom olivsektorn,
- 2) frukt eller grönsaker,
- 3) produkter inom humlesektorn, eller
- 4) produkter inom vinsektorn.

Ansökan och anmälan ska lämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* när det gäller

- 1) produkter inom vinsektorn, om det inte är fråga om import eller införsel som avses i 1 mom., eller
- 2) etylalkohol.

En ansökan eller anmälan som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer och som gäller tillstånd för packerier för produkter inom äggsektorn eller verksamheten vid ett packeri ska lämnas till *landskapet*.

I andra fall än de som avses i 1–3 mom. ska ansökan och anmälan lämnas till Livsmedels-

säkerhetsverket, om inte något annat bestäms i denna lag.

En myndighet som avses i denna paragraf ska behandla och vid behov avgöra det ärende som ansökan eller anmälan avser.

46 e §

Anmälan av uppgifter om produkter inom vinsektorn

Bestämmelser om anmälningsskyldighet för aktörer som lagrar produkter inom vinsektorn, om de uppgifter som ska anmälas och om tiderna för anmälningarna finns i EU:s lagstiftning om handelsnormer. Uppgifterna ska anmälas till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter som ska anmälas och om de undantag från anmälningsskyldigheten som EU:s lagstiftning om handelsnormer tillåter och som inte äventyrar tillsynen över produkterna eller medlemsstaternas anmälningsskyldighet.

46 f §

Anmälan av uppgifter om etylalkohol

Aktörer som producerar, säljer eller lagrar etylalkohol som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer ska anmäla uppgifter om produktion, försäljning och lagring till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Närmare bestämmelser om anmälningsskyldiga aktörer och om de uppgifter som ska anmälas får utfärdas genom förordning av statsrådet inom de gränser som anges i EU:s lagstiftning.

Uppgifterna ska anmälas i god tid före den i EU:s lagstiftning om handelsnormer angivna tiden för när medlemsstaterna ska sända uppgifterna. Närmare bestämmelser om tiden för anmälningarna utfärdas genom förordning av statsrådet inom de gränser som anges i EU:s lagstiftning.

Tullen svarar för att uppgifter om import och export av etylalkohol sänds till EU:s institutioner.

säkerhetsverket, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

En myndighet som avses i denna paragraf ska behandla och vid behov avgöra det ärende som ansökan eller anmälan avser.

46 e §

Anmälan av uppgifter om produkter inom vinsektorn

Bestämmelser om anmälningsskyldighet för aktörer som lagrar produkter inom vinsektorn, om de uppgifter som ska anmälas och om tiderna för anmälningarna finns i EU:s lagstiftning om handelsnormer. Uppgifterna ska anmälas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter som ska anmälas och om de undantag från anmälningsskyldigheten som EU:s lagstiftning om handelsnormer tillåter och som inte äventyrar tillsynen över produkterna eller medlemsstaternas anmälningsskyldighet.

46 f §

Anmälan av uppgifter om etylalkohol

Aktörer som producerar, säljer eller lagrar etylalkohol som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer ska anmäla uppgifter om produktion, försäljning och lagring till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Närmare bestämmelser om anmälningsskyldiga aktörer och om de uppgifter som ska anmälas får utfärdas genom förordning av statsrådet inom de gränser som anges i EU:s lagstiftning.

Uppgifterna ska anmälas i god tid före den i EU:s lagstiftning om handelsnormer angivna tiden för när medlemsstaterna ska sända uppgifterna. Närmare bestämmelser om tiden för anmälningarna utfärdas genom förordning av statsrådet inom de gränser som anges i EU:s lagstiftning.

Tullen svarar för att uppgifter om import och export av etylalkohol sänds till EU:s institutioner.

46 g §

Registrering, användning och utlämnande av uppgifter som hänför sig till saluföring

Den myndighet enligt 46 b och 46 d—46 f § som är behörig i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna svarar för registrering, användning och utlämnande av de uppgifter som med stöd av EU:s lagstiftning om handelsnormer och med stöd av denna lag har lämnats till myndigheten om aktörer som handelsnormerna avser. I fråga om de uppgifter som har lämnats till en kommunal myndighet är det dock Livsmedelssäkerhetsverket som svarar för detta och som den kommunala myndigheten ska lämna uppgifterna i fråga till.

Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter finns i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Tullen finns i 2 kap. i lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (639/2015). På registrering, hantering och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska 64 och 66 § i alkohollagen (1102/2017) tillämpas trots det som i 66 § 1 mom. i den lagen föreskrivs om förande av ett register för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i alkohollagen samt för alkoholstatistiken.

Den myndighet som svarar för registreringen enligt 1 mom. svarar för att uppgifter sänds till EU:s institutioner på det sätt som förutsätts i EU:s lagstiftning om handelsnormer, om det inte föreskrivs något annat i denna lag.

Bestämmelser om registrering av anläggningar och kläckerier för kycklingar av fjäderfå som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer finns i lagen om ett system för identifiering av djur.

52 §

Kontroll och inspektion av tillverkare av produkter för lagring

Livsmedelssäkerhetsverket kontrollerar på det sätt som förutsätts i EU:s interventions-

46 g §

Registrering, användning och utlämnande av uppgifter som hänför sig till saluföring

Den myndighet enligt 46 b och 46 d—46 f § som är behörig i fråga om ansökningar och anmälningar som hänför sig till handelsnormerna svarar för registrering, användning och utlämnande av de uppgifter som med stöd av EU:s lagstiftning om handelsnormer och med stöd av denna lag har lämnats till myndigheten om aktörer som handelsnormerna avser. I fråga om de uppgifter som har lämnats till *ett landskap* är det dock Livsmedelssäkerhetsverket som svarar för detta och som *landskapet* ska lämna uppgifterna i fråga till.

Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter finns i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Bestämmelser om registrering, användning och utlämnande av uppgifter som har lämnats till Tullen finns i 2 kap. i lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (639/2015). På registrering, hantering och utlämnande av uppgifter som har lämnats till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska 64 och 66 § i alkohollagen (1102/2017) tillämpas trots det som i 66 § 1 mom. i den lagen föreskrivs om förande av ett register för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i alkohollagen samt för alkoholstatistiken.

Den myndighet som svarar för registreringen enligt 1 mom. svarar för att uppgifter sänds till EU:s institutioner på det sätt som förutsätts i EU:s lagstiftning om handelsnormer, om det inte föreskrivs något annat i denna lag.

Bestämmelser om registrering av anläggningar och kläckerier för kycklingar av fjäderfå som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer finns i lagen om ett system för identifiering av djur.

52 §

Kontroll och inspektion av tillverkare av produkter för lagring

Livsmedelssäkerhetsverket kontrollerar på det sätt som förutsätts i EU:s interventions-

lagstiftning förutsättningarna för godkännande av aktörer som ansöker om godkännande som tillverkare av produkter för lagring eller är godkända tillverkare av produkter för lagring, samt produktionens överensstämmelse med kraven. Tullen kontrollerar på det sätt som förutsätts i EU:s interventionslagstiftning att den bokföring över produktionen som godkända tillverkare av produkter för lagring har är förenlig med kraven.

Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita kommunala livsmedelstillsynsmyndigheter vid kontrollerna, om Livsmedelssäkerhetsverket och den kommun där anläggningen i fråga finns kommer överens om detta. Närmare bestämmelser om de kontrolluppgifter där den kommunala livsmedelstillsynsmyndigheten bistår Livsmedelssäkerhetsverket utfärdas genom förordning av statsrådet.

De myndigheter som anges i denna paragraf har rätt att för inspektioner få tillträde till lokaler som sådana tillverkare av produkter för lagring som ansöker om godkännande eller sådana tillverkare som är godkända tillverkare av produkter för lagring använder för tillverkning av produkter som godkännandet avser, och att kontrollera produkter och anordningar samt granska dokument och bokföring i den omfattning som behövs för att säkerställa att förutsättningarna för godkännande av anläggningen uppfylls och att tillverkningen är förenlig med kraven samt att de uppgifter som lämnats till myndigheterna är korrekta. Inspektion får dock inte utföras i rum som används för boende av permanent natur.

53 §

Kontroll av produkter som in- eller utlagras

Vid inlagring i interventionslager och lokaler som används för privat lagring kontrollerar Landsbygdsverket på det sätt som avses i EU:s interventionslagstiftning att nötkött som ska urbanas uppfyller kraven på kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar. Närings-, trafik- och miljöcentralen kontrollerar på motsvarande sätt spannmålsprodukter och Tullen övriga produkter. Livsmedelssäkerhetsverket utför emellertid provtagning på smör och mjölkpulver avsett för inlagring i interventionslager och undersöker proverna samt undersöker

lagstiftning förutsättningarna för godkännande av aktörer som ansöker om godkännande som tillverkare av produkter för lagring eller är godkända tillverkare av produkter för lagring, samt produktionens överensstämmelse med kraven. Tullen kontrollerar på det sätt som förutsätts i EU:s interventionslagstiftning att den bokföring över produktionen som godkända tillverkare av produkter för lagring har är förenlig med kraven.

Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita *ett landskap* vid kontrollerna, om Livsmedelssäkerhetsverket och *det landskap* där anläggningen i fråga finns kommer överens om detta. Närmare bestämmelser om de kontrolluppgifter där *ett landskap* bistår Livsmedelssäkerhetsverket utfärdas genom förordning av statsrådet.

De myndigheter som anges i denna paragraf har rätt att för inspektioner få tillträde till lokaler som sådana tillverkare av produkter för lagring som ansöker om godkännande eller sådana tillverkare som är godkända tillverkare av produkter för lagring använder för tillverkning av produkter som godkännandet avser, och att kontrollera produkter och anordningar samt granska dokument och bokföring i den omfattning som behövs för att säkerställa att förutsättningarna för godkännande av anläggningen uppfylls och att tillverkningen är förenlig med kraven samt att de uppgifter som lämnats till myndigheterna är korrekta. Inspektion får dock inte utföras i *utrymmen* som används för boende av permanent natur.

53 §

Kontroll av produkter som in- eller utlagras

Vid inlagring i interventionslager och lokaler som används för privat lagring kontrollerar Landsbygdsverket på det sätt som avses i EU:s interventionslagstiftning att nötkött som ska urbanas uppfyller kraven på kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar. *Landskapet* kontrollerar på motsvarande sätt spannmålsprodukter och Tullen övriga produkter. Livsmedelssäkerhetsverket utför emellertid provtagning på smör och mjölkpulver avsett för inlagring i interventionslager och undersöker proverna samt undersöker prover som tagits på spannmålspro-

prover som tagits på spannmålsprodukter avsedda för inlagring i interventionslager.

Före inlagringen kontrollerar närings-, trafik- och miljöcentralen utöver det som föreskrivs i 1 mom. organoleptiskt kvaliteten på enskilda lass av spannmålsprodukter avsedda att inlagras i interventionslager (*preliminär kvalitetskontroll i fråga om spannmålsprodukter*), om det behövs för att säkerställa att partier som tydligt avviker från kvalitetskraven åtskiljs.

Vid utlagring från lokaler som används för privat lagring kontrollerar Tullen på det sätt som avses i EU:s interventionslagstiftning att produkternas kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar uppfyller kraven. Vid utlagring från interventionslager kontrollerar Landsbygdsverket nötkött som ska urbanas, närings-, trafik- och miljöcentralen spannmålsprodukter och Tullen övriga produkter med avseende på kraven på kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar, om det behövs för att säkerställa att produkterna är förenliga med kraven.

De myndigheter som anges i denna paragraf har rätt att vid in- och utlagring av produkter få tillträde till lokaler som används till lagring och lastning av produkter och att kontrollera produkterna samt att granska leverantörernas dokument över produkterna och lagerhållarens dokument och bokföring över produkterna i den omfattning som behövs för att säkerställa att produkterna är förenliga med kraven och att de uppgifter som lämnats är korrekta. Om spannmålsprodukter erbjuds för interventionslagring på lagringsplatsen eller om det finns skäl att misstänka att de erbjudna spannmålsprodukterna inte finns på den anmälda lagringsplatsen, har myndigheten dessutom rätt att innan produkterna inlagras i interventionslager få tillträde till de lokaler som används för lagringen och att kontrollera produkterna och granska de dokument och bokföring över produkterna som lagerhållaren och den som har lämnat ett erbjudande eller anbud innehar. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

58 b §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och

produkter avsedda för inlagring i interventionslager.

Före inlagringen kontrollerar *landskapet* utöver det som föreskrivs i 1 mom. organoleptiskt kvaliteten på enskilda lass av spannmålsprodukter avsedda att inlagras i interventionslager (*preliminär kvalitetskontroll i fråga om spannmålsprodukter*), om det behövs för att säkerställa att partier som tydligt avviker från kvalitetskraven åtskiljs.

Vid utlagring från lokaler som används för privat lagring kontrollerar Tullen på det sätt som avses i EU:s interventionslagstiftning att produkternas kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar uppfyller kraven. Vid utlagring från interventionslager kontrollerar Landsbygdsverket nötkött som ska urbanas, *landskapet* spannmålsprodukter och Tullen övriga produkter med avseende på kraven på kvantitet, kvalitet, förpackningssätt och förpackningsmärkningar, om det behövs för att säkerställa att produkterna är förenliga med kraven.

De myndigheter som anges i denna paragraf har rätt att vid in- och utlagring av produkter få tillträde till lokaler som används till lagring och lastning av produkter och att kontrollera produkterna samt att granska leverantörernas dokument över produkterna och lagerhållarens dokument och bokföring över produkterna i den omfattning som behövs för att säkerställa att produkterna är förenliga med kraven och att de uppgifter som lämnats är korrekta. Om spannmålsprodukter erbjuds för interventionslagring på lagringsplatsen eller om det finns skäl att misstänka att de erbjudna spannmålsprodukterna inte finns på den anmälda lagringsplatsen, har myndigheten dessutom rätt att innan produkterna inlagras i interventionslager få tillträde till de lokaler som används för lagringen och att kontrollera produkterna och granska de dokument och bokföring över produkterna som lagerhållaren och den som har lämnat ett erbjudande eller anbud innehar. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

58 b §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets

hälsovårdens kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kontrollerar att verksamheten hos de aktörer som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer samt de produkter och dokument som de innehar är förenliga med kraven, på det sätt som avses i den nämnda lagstiftningen, när det gäller etylalkohol och produkter inom vinsektorn, med undantag för kontroller och granskningar som avses i 58 a §.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården svarar för de kontroller, inspektioner och granskningar som behövs för att säkerställa att förutsättningarna uppfylls för beviljande av de godkännanden, intyg, tillstånd eller undantag som det med stöd av 46 b och 46 c § ska sköta.

58 c §

Kommunernas kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna

Den kommunala livsmedelstillsynsmyndigheten kontrollerar att verksamheten hos de aktörer som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer samt de produkter och dokument som de innehar är förenliga med kraven, på det sätt som avses i den nämnda lagstiftningen, när det gäller

1) kalvkött, med undantag för inspektioner på slakterier och anläggningar i anslutning till dem,

2) mjölkprodukter,

3) bredbara fetter,

4) produkter inom äggsektorn, med undantag för kraven i fråga om produktionsmetoder.

I fråga om ordnandet av kontroll-, inspektions- och granskningsuppgifter i kommunerna tillämpas vad som föreskrivs i 32 § i livsmedelslagen (23/2006).

58 e §

Anlitande av närings-, trafik- och miljöcentralen vid kontroller av handelsnormerna

kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kontrollerar att verksamheten hos de aktörer som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer samt de produkter och dokument som de innehar är förenliga med kraven, på det sätt som avses i den nämnda lagstiftningen, när det gäller etylalkohol och produkter inom vinsektorn, med undantag för kontroller och granskningar som avses i 58 a §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för de kontroller, inspektioner och granskningar som behövs för att säkerställa att förutsättningarna uppfylls för beviljande av de godkännanden, intyg, tillstånd eller undantag som myndigheten med stöd av 46 b och 46 c § ska sköta.

58 c §

Landskapens kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna

Landskapet kontrollerar att verksamheten hos de aktörer som avses i EU:s lagstiftning om handelsnormer samt de produkter och dokument som de innehar är förenliga med kraven, på det sätt som avses i den nämnda lagstiftningen, när det gäller

1) kalvkött, med undantag för inspektioner på slakterier och anläggningar i anslutning till dem,

2) mjölkprodukter,

3) bredbara fetter,

4) produkter inom äggsektorn, med undantag för kraven i fråga om produktionsmetoder.

I fråga om ordnandet av kontroll-, inspektions- och granskningsuppgifter i landskapen tillämpas vad som föreskrivs i 32 § i livsmedelslagen (23/2006).

58 e §

Anlitande av landskapet vid kontroller av handelsnormerna

Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita närings-, trafik- och miljöcentralerna vid kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna, när det gäller

- 1) frukt eller grönsaker,
- 2) produktionsmetoder i fråga om produkter inom äggsektorn,
- 3) frivilliga märkningar beträffande produktionsmetoder i fråga om produkter inom fjäderfäköttssektorn.

59 §

Anlitande av privata aktörer vid kontroller

Den myndighet som avses i detta kapitel och som svarar för kontrollen kan med en utomstående revisors samtycke anlita denne vid kontroller, om det behövs för att genomföra kontrollen på ett ändamålsenligt sätt. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). En revisionssammanslutning ska utse en revisor som är ansvarig för kontrollen.

Landsbygdsverket kan berättiga en närings-, trafik- och miljöcentral att med samtycke av en interventionslagerhållare för spannmålsprodukter anlita denne vid kontroller av spannmålsprodukter som inlagras i interventionslager, om det behövs för att genomföra kontrollerna på ett ändamålsenligt sätt. Interventionslagerhållaren ska ha de tillräckliga tekniska och administrativa resurser som uppdraget kräver och den personal som interventionslagerhållaren anlitar vid kontrollerna sådan tillräcklig och på erfarenhet eller utbildning baserad yrkesskicklighet som uppdraget kräver. Interventionslagerhållaren ska dokumentera och anmäla till Landsbygdsverket de uppgifter som hänför sig till genomförda kontroller. Närmare bestämmelser om personalens yrkesskicklighet, de resurser som krävs av interventionslagret och de uppgifter som ska dokumenteras och anmälas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landsbygdsverket kan med samtycke av en privaträttslig sammanslutning anlita den vid kontroll av klassificering av slaktkroppar, om det behövs för att genomföra kontrollen på ett ändamålsenligt sätt. Sammanslutningen ska för uppdraget ha tillgång till ett tillräckligt antal personer med sådan på utbildning

Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita *landskapen* vid kontroller, inspektioner och granskningar som hänför sig till handelsnormerna, när det gäller

- 1) frukt eller grönsaker,
- 2) produktionsmetoder i fråga om produkter inom äggsektorn,
- 3) frivilliga märkningar beträffande produktionsmetoder i fråga om produkter inom fjäderfäköttssektorn.

59 §

Anlitande av privata aktörer vid kontroller

Den myndighet som avses i detta kapitel och som svarar för kontrollen kan med en utomstående revisors samtycke anlita denne vid kontroller, om det behövs för att genomföra kontrollen på ett ändamålsenligt sätt. Revisorn ska vara en revisor som avses i revisionslagen (1141/2015). En revisionssammanslutning ska utse en revisor som är ansvarig för kontrollen.

Landsbygdsverket kan berättiga *ett landskap* att med samtycke av en interventionslagerhållare för spannmålsprodukter anlita denne vid kontroller av spannmålsprodukter som inlagras i interventionslager, om det behövs för att genomföra kontrollerna på ett ändamålsenligt sätt. Interventionslagerhållaren ska ha de tillräckliga tekniska och administrativa resurser som uppdraget kräver och den personal som interventionslagerhållaren anlitar vid kontrollerna sådan tillräcklig och på erfarenhet eller utbildning baserad yrkesskicklighet som uppdraget kräver. Interventionslagerhållaren ska dokumentera och anmäla till Landsbygdsverket de uppgifter som hänför sig till genomförda kontroller. Närmare bestämmelser om personalens yrkesskicklighet, de resurser som krävs av interventionslagret och de uppgifter som ska dokumenteras och anmälas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Landsbygdsverket kan med samtycke av en privaträttslig sammanslutning anlita den vid kontroll av klassificering av slaktkroppar, om det behövs för att genomföra kontrollen på ett ändamålsenligt sätt. Sammanslutningen ska för uppdraget ha tillgång till ett tillräckligt antal personer med sådan på utbildning eller erfarenhet baserad yrkesskicklighet som

eller erfarenhet baserad yrkesskicklighet som krävs för genomförandet av kontrollerna. Närmare bestämmelser om den yrkesskicklighet som krävs får utfärdas genom förordning av statsrådet. Sammanslutningen ska utse personer som är ansvariga för kontrollerna.

I fråga om uppdrag enligt detta kapitel tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar på den som biträder vid kontroller. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

krävs för genomförandet av kontrollerna. Närmare bestämmelser om den yrkesskicklighet som krävs får utfärdas genom förordning av statsrådet. Sammanslutningen ska utse personer som är ansvariga för kontrollerna.

När de som biträder vid kontroller utför uppgifter enligt detta kapitel omfattas de av bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

86 d §

Kommunens beslut om användning av administrativa tvångsmedel

I en kommun ska beslut om administrativa tvångsmedel fattas av en nämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser.

Kommunfullmäktige kan ge nämnden eller organet rätt att överföra sina befogenheter på en tjänsteinnehavare eller sektion som lyder under nämnden eller organet, när det gäller administrativa tvångsmedel enligt 86 a—86 c § i denna lag.

Beslut om användning av sådana administrativa tvångsmedel enligt 86 a—86 c § som kommunen får använda sig av ska fattas av Livsmedelssäkerhetsverket, om ärendet gäller områden som är större än en kommun. Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål underrätta de berörda kommunerna om ett sådant beslut.

90 §

Ändringssökande

Ändring i beslut av jord- och skogsbruksministeriet, Naturresursinstitutet, Livsmedelssäkerhetsverket, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och närings-, trafik- och miljöcentralen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I beslut av Tullen söks ändring på det sätt som anges i tullagen. På sökande av ändring i beslut av kommunala tjänsteinnehavare och organ tillämpas 74 § i livsmedelslagen.

86 d §

Beslut om administrativa tvångsmedel i ärenden där flera landskap berörs

Beslut om användning av sådana administrativa tvångsmedel enligt 86 a—86 c § som *landskapet* får använda sig av ska fattas av Livsmedelssäkerhetsverket, om ärendet gäller ett område som är större än ett landskap. Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål underrätta de berörda *landskapen* om ett sådant beslut.

90 §

Ändringssökande

Ändring i beslut av jord- och skogsbruksministeriet, Naturresursinstitutet, Livsmedelssäkerhetsverket och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I beslut av Tullen söks ändring på det sätt som anges i tullagen. På sökande av ändring i beslut av *landskap* tillämpas 74 § i livsmedelslagen.

Omprövning av andra beslut av Landsbygdsverket än beslut som gäller administrativt tvång får begäras hos Landsbygdsverket på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen. Ändring i beslut som Landsbygdsverket har meddelat med anledning av begäran om omprövning samt i Landsbygdsverkets beslut som gäller administrativt tvång får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I sådana beslut av förvaltningsdomstolen som gäller administrativt tvång, återkrav, bestämmande av en påföljdsavgift eller övervakning får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I övrigt får ändring sökas i förvaltningsdomstolens beslut endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I övrigt finns bestämmelser om ändringsökande i förvaltningsprocesslagen.

Omprövning av andra beslut av Landsbygdsverket än beslut som gäller administrativt tvång får begäras hos Landsbygdsverket på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen. Ändring i beslut som Landsbygdsverket har meddelat med anledning av begäran om omprövning samt i Landsbygdsverkets beslut som gäller administrativt tvång får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I sådana beslut av förvaltningsdomstolen som gäller administrativt tvång, återkrav, bestämmande av en påföljdsavgift eller övervakning får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I övrigt får ändring sökas i förvaltningsdomstolens beslut endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I övrigt finns bestämmelser om ändringsökande i förvaltningsprocesslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

128.

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) 8, 9 och 52 §,
 av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1358/2014, 1361/2014 och
 1691/2015, samt
ändras 10—12 §, 22 § 3—6 mom., 23 §, 24 § 1 mom., 28, 38, 42, 49 och 51 §, 53 §
 1 och 3 mom. och 54 §,
 av dem 10 och 25 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1358/2014, 11 § sådan den
 lyder delvis ändrad i lagarna 1358/2014, 1361/2014, 1365/2014 och 1691/2015, 12, 28
 och 53 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1691/2015, 22 § 6 mom. och 38 § sådana
 de lyder i lag 1358/2014, 24 § 1 mom., 42 § och 53 § 1 mom. sådana de lyder i lag
 1691/2015, 49 § sådan den lyder i lagarna 501/2014 och 584/2014, 51 § sådan den ly-
 der i lag 501/2014 samt 54 § sådan den lyder i lag 76/2014, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Föreslagen lydelse

(upphävs)

Närings-, trafik- och miljöcentralen

*Närings-, trafik- och miljöcentralen be-
 slutar om*

1) *beviljande av den miljöersättning
 som avses i 5 § i lagen om vissa pro-
 grambaserade ersättningar till jordbru-
 kare, när ersättningen grundar sig på ett
 miljöavtal som avses i 3 och 5 mom. eller
 på ett avtal som avses i 6 mom. i den pa-
 ragrafen,*

2) *beviljande av de stöd för lagring av
 träd- gårdsprodukter, stöd för lagring av
 skogsbär och skogssvamp, stöd för växt-
 husproduktion, stöd för renhushållning
 och stöd för biodling som avses i 6 § i la-
 gen om nationella stöd,*

3) *beviljande av sådana stödrättigheter
 som avses i 17 § i lagen om direktstöd
 samt om räkning av stödrättigheternas
 värde,*

4) *indragning av stödrättigheter som
 inte använts eller som beviljats utan
 grund,*

5) *upphörande av de stödrättigheter*

som avses i 11 § i lagen om direktstöd,

7) den ersättning för jordbruksrådgivning som avses i 10 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

8) den ersättning för ekologisk produktion som avses i 8 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare,

9) beviljande av den ersättning för icke-produktiva investeringar som avses i 9 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare.

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar dessutom stöden och tvärvillkoren så som föreskrivs nedan.

9 §

(upphävs)

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket övervakar tvärvillkoren så som föreskrivs nedan.

10 §

Statens ämbetsverk på Åland

I landskapet Åland beslutar Statens ämbetsverk på Åland om

1) beviljande av de stöd för lagring av trädgårdsprodukter, stöd för växthusproduktion och stöd för biodling som avses i 6 § i lagen om nationella stöd,

2) beviljande av sådana stödrättigheter som avses i 17 § i lagen om direktstöd samt om räkning av stödrättigheternas värde,

3) indragning av stödrättigheter som inte använts eller som beviljats utan grund,

4) upphörande av de stödrättigheter som avses i 11 § i lagen om direktstöd.

10 §

Statens ämbetsverk på Åland

I landskapet Åland beslutar Statens ämbetsverk på Åland om

1) beviljande av stöd och bidrag som avses i 3 och 25 a § i lagen om direktstöd,

2) beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd och om återställandeskyldighet som avses i 6 och 6 a § i den lagen,

3) överföring av stödrättigheter som avses i 14 § i lagen om direktstöd,

4) beviljande av sådana stödrättigheter som avses i 17 § i lagen om direktstöd samt om räkning av stödrättigheternas värde,

5) indragning av stödrättigheter som inte använts eller som beviljats utan grund,

6) beviljande av stöd som avses i 6 § i lagen om nationella stöd, om inte behörigheten tillkommer Landsbygdsverket enligt 6 § 2 mom. i denna lag,

7) överföring, delning och indragning av de referenskvantiteter för från pro-

Statens ämbetsverk på Åland övervakar dessutom i landskapet Åland stöden och tvärvillkoren så som föreskrivs nedan.

duktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning som avses i 10 f § i lagen om nationella stöd.

Statens ämbetsverk på Åland övervakar dessutom i landskapet Åland stöden och tvärvillkoren så som föreskrivs nedan.

Statens ämbetsverk på Åland utför i landskapet Åland den överföring av information till ett elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen och antecknar den mängd mjölk i liter som sålts direkt till konsumenterna i det mjölkregister som avses i 41 a §.

11 §

Kommunen

Kommunen beslutar om

1) beviljande av stöd och bidrag som avses i 3 § i lagen om direktstöd,

2) överföring av stödrättigheter som avses i 14 § i lagen om direktstöd,

3 a) beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd och om återställningsskyldighet som avses i 6 och 6 a § i den lagen,

4) beviljande av stöd som avses i 6 § i lagen om nationella stöd, om inte behörigheten enligt 6 § 2 mom. i denna lag tillkommer Landsbygdsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen enligt 8 § 1 mom. 2 punkten eller Statens ämbetsverk på Åland enligt 10 § 1 mom. 1 punkten,

5) överföring och delning av de referenskvantiteter för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning som avses i 10 f § i lagen om nationella stöd,

6) beviljande av ersättning som avses i 5—7 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, om inte Landsbygdsverket är behörig enligt 6 § 2 mom. i denna lag eller närings-, trafik- och miljöcentralen är behörig enligt 8 § 1 mom. 1 punkten i denna lag.

11 §

Landskap

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om

1) beviljande av stöd och bidrag som avses i 3 och 25 a § i lagen om direktstöd,

2) beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd och om återställandeskyldighet som avses i 6 och 6 a § i den lagen,

3) överföring av stödrättigheter som avses i 14 § i lagen om direktstöd,

4) beviljande av sådana stödrättigheter som avses i 17 § i lagen om direktstöd samt om räkning av stödrättigheternas värde,

5) indragning av stödrättigheter som inte använts eller som beviljats utan grund,

6) beviljande av ersättning som avses i 5—10 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare, om inte behörigheten tillkommer Landsbygdsverket enligt 6 § 2 mom. i denna lag,

7) beviljande av stöd som avses i 6 § i lagen om nationella stöd, om inte behö-

Kommunen handhar den överföring av information till ett elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen.

Vad som i denna lag bestäms om kommuner gäller också samkommuner och sådana samarbetsområden som avses i lagen om anordnande av landsbygdsförvaltningen i kommunerna (210/2010).

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Om inte något annat föreskrivs om behörighet med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) är den i 8—11 § i denna lag avsedda myndighet behörig inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum ligger. Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbruksenhetens åkrar finns.

Om inte något annat föreskrivs om behörighet med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna är med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. den närings-, trafik- och miljöcentral behörig inom vars verksamhetsområde

1) investeringen genomförs, om ansökan gäller en icke-produktiv investering,

2) det område som avtalet gäller finns, om den som ansöker om ett miljöavtal är en sådan registrerad förening eller vattenrättslig sammanslutning som avses i 5 § 5 mom. i lagen om vissa programbaseade ersättningar till jordbrukare,

3) produktlagret finns, om ansökan gäller stöd för lagring av skogsbär och skogssvamp,

4) biodlarens verksamhetsställe finns, om ansökan gäller stöd för biodling.

righeten tillkommer Landsbygdsverket enligt 6 § 2 mom. i denna lag eller Statens ämbetsverk på Åland enligt 10 § 1 mom. 6 punkten i denna lag,

8) överföring, delning och upphävning av de referenskvantiteter för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähusställning som avses i 10 f § i lagen om nationella stöd.

Landskapet övervakar dessutom stöden och tvärvillkoren så som föreskrivs nedan.

Landskapet utför den överföring av information till ett elektroniskt system som avses i artikel 17.3 b i kontrollförordningen och antecknar den mängd mjölk i liter som sålts direkt till konsumenterna i det mjölkregister som avses i 41 a §.

12 §

Landskapets lokala behörighet

Behörigt är det landskap inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum ligger, om inte något annat beslutas om behörigheten med stöd av lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/). Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum är det landskap behörigt inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbruksenhetens åkrar finns.

Med avvikelse från 1 mom., om inte något annat föreskrivs om behörighet med stöd av lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen, är det landskap behörigt inom vars verksamhetsområde

1) investeringen genomförs, om ansökan gäller en icke-produktiv investering,

2) det område som avtalet gäller finns, om den som ansöker om ett miljöavtal är en sådan registrerad förening eller vattenrättslig sammanslutning som avses i 5 § 5 mom. i lagen om vissa programbaseade ersättningar till jordbrukare,

3) produktlagret finns, om ansökan gäller stöd för lagring av skogsbär och skogssvamp,

4) biodlarens verksamhetsställe finns, om ansökan gäller stöd för biodling.

I ärenden som gäller stöd för renhus-
hållning är Närings-, trafik- och miljö-
centralen i Lappland behörig myndighet.

22 §

Tillsyn på plats och utvidgad tillsyn

Om det i samband med den i denna lag
avsedda tillsynen eller någon annan till-
syn upptäcks eller den myndighet som ut-
för tillsynen får kännedom om ett fel eller
en försummelse som gäller förutsättning-
arna för beviljande av stöd enligt denna
lag eller tvärvillkoren, ska tillsynen ut-
vidgas till tillsyn över stöd enligt denna
lag eller tvärvillkoren.

Om myndigheten annars får kännedom
om ett fel eller en försummelse som gäl-
ler förutsättningarna för beviljande av
stöd eller tvärvillkoren eller om myndig-
heten annars anser det vara behövt, får
myndigheten oberoende av resultaten av
det sampel som avses i 1 och 2 mom. ut-
föra inspektion hos den som ansöker om
stöd.

*Kommer ett fel eller en försummelse till
en myndighets kännedom i en i 3 eller 4
mom. avsedd situation och myndigheten
inte har behörighet att utöva tillsyn över
stöd eller tvärvillkor, ska den behöriga
närings-, trafik- och miljöcentralen eller
det behöriga regionförvaltningsverket
underrättas om saken.*

Närmare bestämmelser om tillsyn på
plats och utvidgad tillsyn får utfärdas ge-
nom förordning av statsrådet. Genom
förordning av statsrådet får närmare be-
stämmelser utfärdas om tillsynen över
stödvillkoren i den omfattning som förut-
sätts i administrationsförordningen och
kontrollförordningen, om minimiantalet
inspektioner och förfarandet vid tillsyn-
en, om bestämmandet av de yttre och
inre gränserna för bas- och jordbruksskif-
ten samt om mätmetoden, mätsätten,
mätnoggrannheten och toleransen.

I ärenden som gäller stöd för renhus-
hållning är *landskapet Lappland* behörig
myndighet.

22 §

Tillsyn på plats och utvidgad tillsyn

*Landskapet eller Statens ämbetsverk på
Åland utför tillsynen på plats på gårds-
bruksenheterna.*

Om det i samband med den i denna lag
avsedda tillsynen eller någon annan till-
syn upptäcks eller den myndighet som ut-
för tillsynen får kännedom om ett fel eller
en försummelse som gäller förutsättning-
arna för beviljande av stöd enligt denna
lag eller tvärvillkoren, ska tillsynen ut-
vidgas till tillsyn över stöd enligt denna
lag eller *som gäller* tvärvillkoren.

Om myndigheten annars får kännedom
om ett fel eller en försummelse som gäl-
ler förutsättningarna för beviljande av
stöd eller tvärvillkoren eller om myndig-
heten annars anser det vara behövt, får
myndigheten oberoende av resultaten av
det sampel som avses i 1 och 2 mom. ut-
föra inspektion hos den som ansöker om
stöd.

Närmare bestämmelser om tillsyn på
plats och utvidgad tillsyn får utfärdas ge-
nom förordning av statsrådet. Genom
förordning av statsrådet får närmare be-
stämmelser utfärdas om tillsynen över
stödvillkoren i den omfattning som förut-
sätts i administrationsförordningen och
kontrollförordningen, om minimiantalet
inspektioner och förfarandet vid tillsyn-
en, om bestämmandet av de yttre och
inre gränserna för bas- och jordbruksskif-
ten samt om mätmetoden, mätsätten,
mätnoggrannheten och toleransen.

23 §

Administrativ kontroll och jämförande kontroller

Kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och Statens ämbetsverk på Åland ska kontrollera uppgifterna i stödansökan.

Landsbygdsverket gör jämförande kontroller av de uppgifter som finns i datasystemen. Vid de jämförande kontrollerna jämförs uppgifterna i datasystemen med de uppgifter som uppgetts i stödansökan. Närings-, trafik- och miljöcentralen eller Statens ämbetsverk på Åland utför de inspektioner som behövs i fråga om stödsökande som till följd av jämförande kontroll blivit föremål för tillsyn.

Om det stöd som betalas utifrån arealen minskas på grund av skillnaden mellan den areal som uppges i sökandens stödansökan och den senast digitaliserade arealen för skiftet, får minskningen göras utan att stödtagaren hörs i det fall att skillnaden mellan arealen enligt stödansökan och den senast digitaliserade arealen per skifte och sett till helheten kan anses vara obetydlig. Sökanden måste dock höras om skillnaden gäller den areal som i ansökan uppgetts för odling av trädgårdsväxter eller växthusproduktion.

Närmare bestämmelser om administrativ kontroll och hur den utförs får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Rätt till insyn

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Statens ämbetsverk på Åland, närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket har rätt att utföra inspektioner hos stödsökandena och stödtagarna i syfte att utöva tillsyn över stöd enligt denna lag och tvärvillkor. Om tillsynen över förutsättningarna för erhållande av stöd så förutsätter, får inspektion utföras i slakterier och i företag som förädlar eller förmedlar jordbruksprodukter.

23 §

Administrativ kontroll och jämförande kontroller

Landskapet och Statens ämbetsverk på Åland ska kontrollera uppgifterna i stödansökan.

Landsbygdsverket gör jämförande kontroller av de uppgifter som finns i datasystemen. Vid de jämförande kontrollerna jämförs uppgifterna i datasystemen med de uppgifter som uppgetts i stödansökan. *Landskapet* eller Statens ämbetsverk på Åland utför de inspektioner som behövs i fråga om stödsökande som till följd av jämförande kontroll blivit föremål för tillsyn.

Om det stöd som betalas utifrån arealen minskas på grund av skillnaden mellan den areal som uppges i sökandens stödansökan och den senast digitaliserade arealen för skiftet, får minskningen göras utan att stödtagaren hörs i det fall att skillnaden mellan arealen enligt stödansökan och den senast digitaliserade arealen per skifte och sett till helheten kan anses vara obetydlig. Sökanden måste dock höras om skillnaden gäller den areal som i ansökan uppgetts för odling av trädgårdsväxter eller växthusproduktion.

Närmare bestämmelser om administrativ kontroll och hur den utförs får utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Rätt till insyn

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Statens ämbetsverk på Åland och *landskapet* har rätt att utföra inspektioner hos stödsökandena och stödtagarna i syfte att utöva tillsyn över stöd enligt denna lag och *över tvärvillkoren*. Om tillsynen över förutsättningarna för erhållande av stöd så förutsätter, får inspektion utföras i slakterier och i företag som förädlar eller förmedlar jordbruksprodukter.

25 §

Särskilda bestämmelser i fråga om tvärvillkor

Närings-, trafik- och miljöcentralen utövar tillsyn över efterlevnaden av naturvårdslagen (1096/1996) och miljöskyddslagen (527/2014) till den del tillsynen gäller iakttagandet av de lagbestämda verksamhetskrav i tvärvillkoren som hänför sig till miljön samt kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och regionförvaltningsverket utövar tillsyn över efterlevnaden av livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (441/2013), lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014), lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010), foderlagen (86/2008), lagen om växtskyddsmedel (1563/2011) och djurskyddslagen (247/1996) till den del tillsynen gäller iakttagandet av andra tvärvillkor än de som avses i 1 mom. Utöver det som föreskrivs i denna lag ska bestämmelserna om tillsyn och tillsynsmyndigheter i de nämnda lagarna och i veterinärvårdslagen (765/2009) iakttas.

Närmare bestämmelser om tillsynen över att de lagbestämda verksamhetskraven samt att kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden iakttas utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet får bestämmelser som preciserar den horisontella förordningen utfärdas om tillsyn och det förfarande som ska iakttas vid tillsynen samt om objekten för den tillsyn som avses i de lagar som nämns i 2 mom.

I landskapet Åland ansvarar Statens ämbetsverk på Åland för tillsynen över att kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden iakttas.

28 §

Förfarandet vid tillsynen

Personer som utför tillsynsuppdrag ska ha ett tillsynspass som utfärdats av

25 §

Särskilda bestämmelser i fråga om tvärvillkor

Landskapet utövar tillsyn över iakttagandet av tvärvillkor.

Närmare bestämmelser om tillsynen över iakttagandet av tvärvillkor utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet får bestämmelser som preciserar den horisontella förordningen utfärdas om tillsyn och det förfarande som ska iakttas vid tillsynen samt om objekten för den tillsyn som avses i de lagar som nämns i 2 mom.

I landskapet Åland är det Statens ämbetsverk på Åland som utövar tillsyn över att kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i tvärvillkoren iakttas.

28 §

Förfarandet vid tillsynen

Personer som utför tillsynsuppdrag ska ha ett tillsynspass som utfärdats av

Landsbygdsverket eller en av Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, regionförvaltningsverket eller Statens ämbetsverk på Åland utfärdad handling som intygar rätten till insyn. Tillsynspasset eller handlingen ska på begäran visas för den som ansöker om stöd eller dennes representant innan tillsynen inleds.

Över en inspektion upprättas ett protokoll med de observationer som gjorts. Den stödsökande eller dennes företrädare ska ges möjlighet att foga sina kommentarer till protokollet. Sökanden ska få en kopia av protokollet.

38 §

Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverkets rätt till insyn

I syfte att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och användning av Europeiska unionens medel har Landsbygdsverket rätt att utöva tillsyn över myndigheter till den del de sköter uppgifter som det utbetalande organet ska sköta enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ. Livsmedelssäkerhetsverket utövar dock sådan tillsyn som avses i den delegerade förordningen om utbetalande organ till den del den hänför sig till den tillsyn regionförvaltningsverken utövar i fråga om tvärvillkor.

42 §

Myndighetens rätt att få upplysningar

Jord- och skogsbruksministeriet, attesterande organ som avses i 39 §, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Naturresursinstitutet, Lantmäteriverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, regionförvaltningsverken, Statens ämbetsverk på Åland och kommunernas myndigheter har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur de i 41 och 41 a § avsedda registren få sådana

Landsbygdsverket eller en av Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, *landskapet* eller Statens ämbetsverk på Åland utfärdad handling som intygar rätten till insyn. Tillsynspasset eller handlingen ska på begäran visas för den som ansöker om stöd eller dennes representant innan tillsynen inleds.

Över tillsynen upprättas ett protokoll med de observationer som gjorts. Den stödsökande eller dennes företrädare ska ges möjlighet att foga sina kommentarer till protokollet. Sökanden ska få en kopia av protokollet.

38 §

Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverkets rätt till insyn

I syfte att säkerställa en ändamålsenlig förvaltning och användning av Europeiska unionens medel har Landsbygdsverket rätt att utöva tillsyn över myndigheter till den del de sköter uppgifter som det utbetalande organet ska sköta enligt den delegerade förordningen om utbetalande organ. Livsmedelssäkerhetsverket utövar dock sådan tillsyn som avses i den delegerade förordningen om utbetalande organ till den del den hänför sig till *landskapens tillsyn över att tvärvillkoren inom områdena folkhälsa, djurhälsa och växtskydd följs i fråga om livsmedelssäkerhet, djursjukdomar och växtskyddsmedel samt tillsynen över tvärvillkoren när det gäller djurens välbefinnande.*

42 §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Jord- och skogsbruksministeriet, attesterande organ som avses i 39 §, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Naturresursinstitutet, Lantmäteriverket, Statens ämbetsverk på Åland och *landskapens* myndigheter har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur de i 41 och 41 a § avsedda registren få sådana uppgifter som de behöver för att kunna sköta sina i lag föreskrivna uppgif-

uppgifter som de behöver för att kunna sköta sina i lag föreskrivna uppgifter i fråga om Europeiska unionens direktstöd och de nationella stöden till jordbruket och trädgårdsodlingen.

49 §

Rådgivningsregister

För rådgivningssystemet finns ett rådgivningsregister. I registret införs behövliga identifikationsuppgifter om och kontaktuppgifter till rådgivarna i systemet för jordbruksrådgivning samt andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen.

Rådgivningsregistret förs av Landsbygdsverket. Utöver den registeransvarige har kommunernas myndigheter rätt att använda registret. Livsmedelssäkerhetsverket och närings-, trafik- och miljöcentralerna har trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur registret genom en teknisk anslutning. Innan uppgifter lämnas ut genom en teknisk anslutning ska mottagaren redogöra för hur uppgifterna kommer att skyddas.

51 §

Beslutsavgift och delgivning

För beslut om stöd enligt denna lag tas det inte ut några avgifter hos sökanden och stödtagaren. För beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning tas det dock ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Beslut som fattats av en kommun kan delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen.

ter i fråga om Europeiska unionens direktstöd och de nationella stöden till jordbruket och trädgårdsodlingen.

49 §

Rådgivningsregister

För rådgivningssystemet finns ett rådgivningsregister. I registret införs behövliga identifikationsuppgifter om och kontaktuppgifter till rådgivarna i systemet för jordbruksrådgivning samt andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen.

Rådgivningsregistret förs av Landsbygdsverket. Utöver den registeransvarige har *landskapens* myndigheter rätt att använda registret. Livsmedelssäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att få uppgifter ur registret genom en teknisk anslutning. Innan uppgifter lämnas ut genom en teknisk anslutning ska mottagaren redogöra för hur uppgifterna kommer att skyddas.

51 §

Beslutsavgift och delgivning

För beslut om stöd enligt denna lag tas det inte ut några avgifter hos sökanden och stödtagaren. För beslut som *Landsbygdsverket och Statens ämbetsverk på Åland meddelar* med anledning av begäran om omprövning tas det dock ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). *För beslut som ett landskap meddelar med anledning av begäran om omprövning tas det ut en fast avgift som godkänts av landskapet. Ingen avgift tas emellertid ut för ett beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning och som är positivt för den som begärt omprövning.*

Beslut som fattats av *landskap och av Statens ämbetsverk på Åland* kan delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen.

52 §

(upphävs)

***Ersättning som betalas till kommuner i
landskapet Åland***

Kommunerna i landskapet Åland får ersättning för uppdrag som deras myndigheter utför enligt denna lag. Ersättningen betalas enligt antalet stödansökningar.

Närmare bestämmelser om grunderna för den ersättning som betalas till kommunerna i landskapet Åland och om ersättningens storlek utfärdas genom förordning av statsrådet.

53 §

Myndighetens rätt att få uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt andra behöriga myndigheter har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga och kommunala myndigheter få sådana uppgifter om en sökande, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller andra förhållanden av betydelse för stödet som är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd.

Sådana uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid utförandet av uppdrag som avses i denna lag får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppdrag enligt denna lag samt till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott.

53 §

Myndighetens rätt att få uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket samt andra behöriga myndigheter har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga myndigheter och *landskapsmyndigheter* få sådana uppgifter om en sökande, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller andra förhållanden av betydelse för stödet som är nödvändiga för behandlingen av ärenden som gäller stöd.

Sådana uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid utförandet av uppdrag som avses i denna lag får trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till statliga *myndigheter* och *landskapsmyndigheter* för utförande av uppdrag enligt denna lag samt till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott.

54 §

Ändringssökande

Omprövning av en kommunal myndighets beslut enligt denna lag får begäras i enlighet med förvaltningslagen hos den närings-, trafik- och miljöcentral som är behörig enligt 12 §. Om begäran om omprövning gäller ett beslut som fattats av en kommun i landskapet Åland, anføres begäran om omprövning hos Statens ämbetsverk på Åland.

Omprövning av ett förvaltningsbeslut av Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen eller Statens ämbetsverk på Åland får begäras i enlighet med förvaltningslagen hos den myndighet som fattat beslutet.

Ett beslut som meddelats av Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett beslut som meddelats av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland med anledning av en begäran om omprövning och som gäller beviljande eller återkrav av stöd för renhushållning får överklagas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol. Ett beslut som meddelats av Statens ämbetsverk på Åland med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol.

Beslut av Tavastehus förvaltningsdomstol, Norra Finlands förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol som gäller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ett beslut av en förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

54 §

Ändringssökande

Omprövning av ett förvaltningsbeslut av Landsbygdsverket, *landskapet* eller Statens ämbetsverk på Åland får på det sätt som anges förvaltningslagen begäras hos den myndighet som fattat beslutet.

Ett beslut som meddelats av Landsbygdsverket eller *landskapet* med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ett beslut som meddelats av landskapet Lappland med anledning av en begäran om omprövning och som gäller beviljande eller återkrav av stöd för renhushållning får överklagas genom besvär hos Norra Finlands förvaltningsdomstol. Ett beslut som meddelats av Statens ämbetsverk på Åland med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Ålands förvaltningsdomstol.

Beslut av Tavastehus förvaltningsdomstol, Norra Finlands förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol som gäller återkrav av stöd får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I övrigt får ett beslut av en förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

129.

Lag

om ändring av 14 och 18 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) 14 § 1 mom. och 18 §, sådana de lyder i lag 1356/2014, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Överföring av stödrättigheter

Den som överför en stödrättighet ska skriftligen underrätta den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten om överföringen. Anmälan ska undertecknas.

18 §

Återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven

Ägaren till en stödrättighet kan på frivillig väg återlämna stödrättigheten till den nationella reserven. En skriftlig anmälan om återlämnandet av stödrättigheter ska göras till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Bestämmelser om hur stödrättigheter som tilldelats utan grund överlämnas till den nationella reserven finns i artikel 23 i kontrollförordningen. Stödrättigheter behöver inte överlämnas, om värdet av de enhetliga stöddelarna är sammanlagt högst 50 euro uträknat enligt värdet för vilket år som helst då grundstöd tillämpas.

Föreslagen lydelse

14 §

Överföring av stödrättigheter

Den som överför en stödrättighet ska skriftligen underrätta *landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland* om överföringen. Anmälan ska undertecknas.

18 §

Återlämnande och överlämnande av stödrättigheter till den nationella reserven

Ägaren till en stödrättighet kan på frivillig väg återlämna stödrättigheten till den nationella reserven. En skriftlig anmälan om återlämnandet av stödrättigheter ska göras till *landskapet eller Statens ämbetsverk på Åland*.

Bestämmelser om hur stödrättigheter som tilldelats utan grund överlämnas till den nationella reserven finns i artikel 23 i kontrollförordningen. Stödrättigheterna behöver inte överlämnas, om värdet av de enhetliga stöddelarna är sammanlagt högst 50 euro uträknat enligt värdet för vilket år som helst då grundstöd tillämpas.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återlämnande och överlämnande av stödrättigheter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

pats.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återlämnande och överlämnande av stödrättigheter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

130.

Lag

om ändring av lagen om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om djursjukdomar (441/2013) 25 och 101 §,
ändras 6, 8, 10, 14—16, 19, 20, 22—24, 26, 28—30, 34, 36, 38—42, 44, 45, 47, 49, 52, 54,
56, 57, 62, 64, 67, 68, 71, 73, 74, 76, 84—89, 91, 99, 111, 113, 114, 116 och 117 §,
av dem 52, 73, 74, 85, 99 och 113 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1500/2015, samt
fogas till lagen en ny 86 a § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ny, allvarlig djursjukdom* en djursjukdom som inte har förekommit tidigare eller som är mycket sällsynt, som till sina skadliga verkningar kan jämföras med djursjukdomar som ska bekämpas, men som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas eller anmälningsskyldig djursjukdom,

2) *zoonos* en djursjukdom som kan överföras mellan djur och människa,

3) *mottaglig art* en djurart som man på basis av en vetenskaplig utredning vet eller antar att kan smittas av en djursjukdom eller som i Europeiska unionens lagstiftning har fastställts som en mottaglig art,

4) *fjäderfä* fåglar som hålls för produktion av kött, konsumtionsägg eller andra produkter, för vidmakthållande av stammen för fjäddervilt eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovan nämnda fåglar,

5) *nötkreatur* samtliga tama nötkreatursraser, bison och vattenbuffel,

6) *apor* arter inom underordningen simiae och prosimiae,

7) *sällskapsdjur* sällskapsdjur som avses i förordningen om sällskapsdjur,

8) *vattenlevande djur* fiskar och vattenlevande kräddjur eller blöddjur,

9) *vattenbruksdjur* vattenlevande djur som

Föreslagen lydelse

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ny, allvarlig djursjukdom* en djursjukdom som inte har förekommit tidigare eller som är mycket sällsynt, som till sina skadliga verkningar kan jämföras med djursjukdomar som ska bekämpas, men som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas eller anmälningsskyldig djursjukdom,

2) *zoonos* en djursjukdom som kan överföras mellan djur och människa,

3) *mottaglig art* en djurart som man på basis av en vetenskaplig utredning vet eller antar att kan smittas av en djursjukdom eller som i Europeiska unionens lagstiftning har fastställts som en mottaglig art,

4) *fjäderfä* fåglar som hålls för produktion av kött, konsumtionsägg eller andra produkter, för vidmakthållande av stammen för fjäddervilt eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovan nämnda fåglar,

5) *nötkreatur* samtliga tama nötkreatursraser, bison och vattenbuffel,

6) *apor* arter inom underordningen simiae och prosimiae,

7) *sällskapsdjur* sällskapsdjur som avses i förordningen om sällskapsdjur,

8) *vattenlevande djur* fiskar och vattenlevande kräddjur eller blöddjur,

9) *vattenbruksdjur* vattenlevande djur som

odlas i en vattenbruksanläggning, härrör från en vattenbruksanläggning eller är avsedda att levereras till en vattenbruksanläggning,

10) *vektor* ett vattenlevande djur eller ryggradslöst landdjur som kan sprida en djursjukdom från ett djur till ett annat, från ett djur till en människa eller från en människa till ett djur utan att själv insjukna,

11) *könsceller* befruktade eller obefruktade könsceller som är avsedda för reproduktion av djur,

12) *embryon* däggdjurs tidiga utvecklingsstadier som avses bli överförda till ett mottagardjur,

13) *djurprodukter* vilken som helst produkt från ett levande eller dött djur genom vilken en djursjukdom kan spridas,

14) *aktör som är ansvarig för djur* en aktör som är ansvarig för djur enligt lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010),

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,

16) *aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats* en aktör som äger eller innehar en djurhållningsplats,

17) *veterinär* en person som med stöd av lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) har rätt att utöva veterinäryrket i Finland,

18) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket eller kommunalveterinären,

19) *avlivning av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås inte är avsett att användas som livsmedel,

20) *slakt av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås är avsett att användas som livsmedel,

21) *rensning av fisk* urtagning av fiskarnas inälvor i syfte att använda fiskarna som livsmedel,

22) *rensningsanläggning* en i livsmedelslagen avsedd livsmedelslokal där man rensar fisk,

23) *utsläppande på marknaden* utbudande till försäljning eller försäljning eller varje annan form av förflyttning mot ersättning eller utan ersättning, dock inte förflyttning inom en och samma djurhållningsplats,

24) *karantän* en djurhållningsplats där djur hålls isolerade i syfte att klarlägga huruvida en djursjukdom förekommer hos dem,

25) *medlemsstat* en medlemsstat i Europe-

odlas i en vattenbruksanläggning, härrör från en vattenbruksanläggning eller är avsedda att levereras till en vattenbruksanläggning,

10) *vektor* ett vattenlevande djur eller ryggradslöst landdjur som kan sprida en djursjukdom från ett djur till ett annat, från ett djur till en människa eller från en människa till ett djur utan att själv insjukna,

11) *könsceller* befruktade eller obefruktade könsceller som är avsedda för reproduktion av djur,

12) *embryon* däggdjurs tidiga utvecklingsstadier som avses bli överförda till ett mottagardjur,

13) *djurprodukter* vilken som helst produkt från ett levande eller dött djur genom vilken en djursjukdom kan spridas,

14) *aktör som är ansvarig för djur* en aktör som är ansvarig för djur enligt lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010),

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,

16) *aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats* en aktör som äger eller innehar en djurhållningsplats,

17) *veterinär* en person som med stöd av lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) har rätt att utöva veterinäryrket i Finland,

18) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket och landskapet,

19) *avlivning av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås inte är avsett att användas som livsmedel,

20) *slakt av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör, där det kött som fås är avsett att användas som livsmedel,

21) *rensning av fisk* urtagning av fiskarnas inälvor i syfte att använda fiskarna som livsmedel,

22) *rensningsanläggning* en i livsmedelslagen avsedd livsmedelslokal där man rensar fisk,

23) *utsläppande på marknaden* utbudande till försäljning eller försäljning eller varje annan form av förflyttning mot ersättning eller utan ersättning, dock inte förflyttning inom en och samma djurhållningsplats,

24) *karantän* en djurhållningsplats där djur hålls isolerade i syfte att klarlägga huruvida en djursjukdom förekommer hos dem,

25) *medlemsstat* en medlemsstat i Europe-

iska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

26) *uppsamlingscentral för djur* en djurhållningsplats där djur från flera olika djurhållningsplatser samlas upp för att bilda partier som ska slaktas,

27) *djurförmedlare* en djurförmedlare som avses i lagen om ett system för identifiering av djur, samt

28) *laboratorium* ett forskningsinstitut, diagnostiskt laboratorium eller analytiskt laboratorium eller vilken som helst annan plats där prover från djur eller från deras livsmiljö undersöks eller analyseras.

8 §

Obligatorisk hälsoövervakning

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats ska övervaka förekomsten av en djursjukdom som ska bekämpas, om djurhållningsplatsen är sådan att det finns en särskild risk för att den sjukdomen förekommer eller sprider sig och om det är nödvändigt att regelbundet övervaka förekomsten av sjukdomen för att genomföra Europeiska unionens rättsakter eller för att kontrollera spridningsrisken (*obligatorisk hälsoövervakning*). Vid obligatorisk hälsoövervakning ska man på djurhållningsplatsen övervaka djurens hälsotillstånd, ta eller låta ta de prover på djuren som behövs för diagnostik av sjukdomen, sända proverna till ett laboratorium för analys samt föra journal över provtagningar och provförsändelser. Vid behov ska aktören sända uppgifter om analysresultaten till tillsynsmyndigheten och göra en anmälan om förekomsten av djursjukdomen på djurhållningsplatsen, om antalet djur på djurhållningsplatsen samt om nya djur som tagits in.

På djurhållningsplatser som omfattas av obligatorisk hälsoövervakning ska kommunalveterinären regelbundet, och så ofta som det är ändamålsenligt med tanke på övervakningen av sjukdomen, företa inspektioner för att klarlägga om de skyldigheter som den obligatoriska hälsoövervakningen omfattar har fullgjorts och om den djursjukdom för vars

iska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

26) *uppsamlingscentral för djur* en djurhållningsplats där djur från flera olika djurhållningsplatser samlas upp för att bilda partier som ska slaktas,

27) *djurförmedlare* en djurförmedlare som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,

28) *laboratorium* ett forskningsinstitut, diagnostiskt laboratorium eller analytiskt laboratorium eller vilken som helst annan plats där prover från djur eller från deras livsmiljö undersöks eller analyseras.

8 §

Obligatorisk hälsoövervakning

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats ska övervaka förekomsten av en djursjukdom som ska bekämpas, om djurhållningsplatsen är sådan att det finns en särskild risk för att den sjukdomen förekommer eller sprider sig och om det är nödvändigt att regelbundet övervaka förekomsten av sjukdomen för att genomföra Europeiska unionens rättsakter eller för att kontrollera spridningsrisken (*obligatorisk hälsoövervakning*). Vid obligatorisk hälsoövervakning ska man på djurhållningsplatsen övervaka djurens hälsotillstånd, ta eller låta ta de prover på djuren som behövs för diagnostik av sjukdomen, sända proverna till ett laboratorium för analys samt föra journal över provtagningar och provförsändelser. Vid behov ska aktören sända uppgifter om analysresultaten till tillsynsmyndigheten och göra en anmälan om förekomsten av djursjukdomen på djurhållningsplatsen, om antalet djur på djurhållningsplatsen samt om nya djur som tagits in.

På djurhållningsplatser som omfattas av obligatorisk hälsoövervakning ska *landskapet* regelbundet, och så ofta som det är ändamålsenligt med tanke på övervakningen av sjukdomen, företa inspektioner för att klarlägga om de skyldigheter som den obligatoriska hälsoövervakningen omfattar har fullgjorts och om den djursjukdom för vars be-

bekämpning hälsoövervakningen genomförs förekommer på djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om vilka djurhållningsplatser och djursjukdomar som den obligatoriska hälsoövervakningen ska gälla och om vilka skyldigheter den omfattar utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om antalet prover, provtagningsfrekvensen, sättet på vilket proverna ska tas och sändas för analys, laboratorieanalys av prover samt om journalföring av prover utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får närmare bestämmelser om frekvensen av och innehållet i de myndighetsinspektioner som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

*Förbindelse till frivillig hälsoövervakning
samt beslut om hälsokategori*

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats som vill förbinda sig till frivillig hälsoövervakning ska anmäla detta till en tillsynsmyndighet. Beslutet om vilken hälsokategori djurhållningsplatsen ska tillhöra fattas av regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket kan återta sitt beslut om hälsokategori om djurhållningsplatsen inte iakttar de förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som avses i 9 § 2 mom. Regionförvaltningsverket ska återta beslutet om hälsokategori om den aktör som ansvarar för djurhållningsplatsen anmäler att han eller hon upphör med hälsoövervakningen på den berörda djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i 1 och 2 mom. och om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 §

kämpning hälsoövervakningen genomförs förekommer på djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om vilka djurhållningsplatser och djursjukdomar som den obligatoriska hälsoövervakningen ska gälla och om vilka skyldigheter den omfattar utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om antalet prover, provtagningsfrekvensen, sättet på vilket proverna ska tas och sändas för analys, laboratorieanalys av prover samt om journalföring av prover utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får närmare bestämmelser om frekvensen av och innehållet i de myndighetsinspektioner som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

*Förbindelse till frivillig hälsoövervakning
samt beslut om hälsokategori*

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats som vill förbinda sig till frivillig hälsoövervakning ska anmäla detta till *landskapet*. Beslutet om vilken hälsokategori djurhållningsplatsen ska tillhöra fattas av *landskapet*.

Landskapet kan återta sitt beslut om hälsokategori om djurhållningsplatsen inte iakttar de förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter som avses i 9 § 2 mom. *Landskapet* ska återta beslutet om hälsokategori om den aktör som ansvarar för djurhållningsplatsen anmäler att han eller hon upphör med hälsoövervakningen på den berörda djurhållningsplatsen.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i 1 och 2 mom. och om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 §

Skyldighet att anmäla djursjukdomar

Om en aktör som är ansvarig för djur eller någon annan person som deltar i undersökning, skötsel, hantering, transport, avlivning, slakt, jakt, fångst, rensning eller observation av djur misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål anmäla saken till kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket. En aktör som är ansvarig för djur ska till nämnda myndigheter också anmäla sådant massinsjuknande eller sådan massdöd av djur samt sådana väsentliga förändringar i djurs beteende eller produktivitet som kan tyda på förekomst av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet samt om sådana förändringar i djurs beteende eller i produktiviteten som ska anmälas får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Anmälningsplikt för veterinärer och laboratorier

Om en veterinär misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska veterinären trots tystnadsplikten anmäla saken till kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket. En djursjukdom som ska bekämpas och en ny, allvarlig djursjukdom ska anmälas utan dröjsmål.

Vad som bestäms om veterinärer i 1 mom. gäller också laboratorier, oavsett om prov har sänts för analys för diagnostik av den berörda sjukdomen eller för någon annan undersökning.

16 §

Tillsynsmyndighetens anmälningsplikt

Om kommunalveterinären misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en

Skyldighet att anmäla djursjukdomar

Om en aktör som är ansvarig för djur eller någon annan person som deltar i undersökning, skötsel, hantering, transport, avlivning, slakt, jakt, fångst, rensning eller observation av djur misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål anmäla saken till *landskapet*. En aktör som är ansvarig för djur ska till *landskapet* också anmäla sådant massinsjuknande eller sådan massdöd av djur samt sådana väsentliga förändringar i djurs beteende eller produktivitet som kan tyda på förekomst av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om anmälningsförfarandet samt om sådana förändringar i djurs beteende eller i produktiviteten som ska anmälas får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Anmälningsplikt för veterinärer och laboratorier

Om en veterinär misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska veterinären trots tystnadsplikten anmäla saken till *landskapet*. En djursjukdom som ska bekämpas och en ny, allvarlig djursjukdom ska anmälas utan dröjsmål.

Vad som i 1 mom. *föreskrivs om veterinärer* gäller också laboratorier, oavsett om prov har sänts för analys för diagnostik av den berörda sjukdomen eller för någon annan undersökning.

16 §

Tillsynsmyndighetens anmälningsplikt

Landskapet ska sända Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om misstänkta och kon-

djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, eller om kommunalveterinären tar emot en anmälan som avses i 14 eller 15 §, ska han eller hon anmäla saken till regionförvaltningsverket. Kommunalveterinären ska dessutom varje månad sända regionförvaltningsverket ett sammandrag av alla fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar som har konstaterats på hans eller hennes tjänsteområde.

Regionförvaltningsverket ska delge Livsmedelssäkerhetsverket de i 1 mom. och i 14 och 15 § avsedda anmälningar som regionförvaltningsverket har tagit emot. Regionförvaltningsverket ska dessutom varje månad sända Livsmedelssäkerhetsverket en sammanställning av de sammandrag som avses i 1 mom. Livsmedelssäkerhetsverket ska anmäla fall av djursjukdomar som ska bekämpas och nya, allvarliga djursjukdomar till jord- och skogsbruksministeriet.

Kommunalveterinären och regionförvaltningsverket ska anmäla fall av sådana djursjukdomar som kan medföra fara för människors hälsa till den läkare som ansvarar för smittsamma sjukdomar vid den hälsovårdscentral som saken gäller.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar och sammandrag som avses i denna paragraf, om den tidsfrist inom vilken de ska göras samt om det förfarande som ska iakttas i samband med anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

19 §

Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom

En aktör som är ansvarig för djur som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska om möjligt hålla djuret avskilt från andra djur på djurhållningsplatsen och undvika att förflytta djur, produkter, varor och ämnen som eventuellt kan sprida smitta tills regionförvaltningsverket har beslutat om fortsatta åtgärder.

En veterinär som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas

staterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar samt om mottagna anmälningar som avses i 14 och 15 §. Landskapet ska dessutom varje månad sända Livsmedelssäkerhetsverket ett sammandrag av alla fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar som har konstaterats på landskapets verksamhetsområde. Livsmedelssäkerhetsverket ska anmäla fall av djursjukdomar som ska bekämpas och nya, allvarliga djursjukdomar till jord- och skogsbruksministeriet.

Landskapet ska anmäla fall av sådana djursjukdomar som kan medföra fara för människors hälsa till den läkare i landskapet som ansvarar för smittsamma sjukdomar.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar och sammandrag som avses i denna paragraf, om den tidsfrist inom vilken de ska göras samt om det förfarande som ska iakttas i samband med anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

19 §

Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom

En aktör som är ansvarig för djur och som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska om möjligt hålla djuret avskilt från andra djur på djurhållningsplatsen och undvika att förflytta djur, produkter, varor och ämnen som eventuellt kan sprida smitta tills *landskapet* har beslutat om fortsatta åtgärder.

En veterinär som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska

pas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska utan dröjsmål ge den aktör som är ansvarig för djuren råd om de åtgärder som avses i 1 mom.

utan dröjsmål ge den aktör som är ansvarig för djuret råd om de åtgärder som avses i 1 mom.

20 §

Formell misstanke om djursjukdom

En tillsynsmyndighet som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom eller får en anmälan enligt 14 eller 15 § om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska utan dröjsmål undersöka djuret och ta de prover på djuret som behövs. Tillsynsmyndigheten ska också undersöka förhållandena på djurhållningsplatsen, de övriga djuren, foder och strö samt ta behövliga prover från djurhållningsplatsen. Om det är fråga om ett vilt djur ska tillsynsmyndigheten se till att behövliga prover tas från djurets livsmiljö. Tillsynsmyndigheten ska sända proverna till ett laboratorium där de ska analyseras i syfte att bekräfta eller utesluta sjukdom.

Om regionförvaltningsverket med stöd av undersökningar som har gjorts på djurhållningsplatsen, resultatet av laboratorieundersökningar, ett samband mellan ett djur och en smittkälla eller av någon annan därmed jämförbar anledning misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom (formell misstanke om djursjukdom) och det inte är möjligt att konstatera eller utesluta misstanken om sjukdom utan att avliva djuret, får regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska avlivas. Regionförvaltningsverket får dock inte bestämma att ett djur ska avlivas, om den formella misstanken gäller en djursjukdom som ska övervakas.

Närmare bestämmelser om undersökning av djur och djurhållningsplatser, provtagningens nivå och omfattning, det förfarande som ska iakttas vid sändandet av prover samt om laboratorieundersökning av prover får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

20 §

Misstanke och formell misstanke om djursjukdom

Ett landskap som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom eller får en anmälan enligt 14 eller 15 § om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska utan dröjsmål undersöka djuret och ta de prover på djuret som behövs. *Landskapet* ska också undersöka förhållandena på djurhållningsplatsen, de övriga djuren, foder och strö samt ta behövliga prover från djurhållningsplatsen. Om det är fråga om ett vilt djur ska *landskapet* se till att behövliga prover tas från djurets livsmiljö. *Landskapet* ska sända proverna till ett laboratorium där de ska analyseras i syfte att bekräfta eller utesluta sjukdom.

Om *landskapet* med stöd av undersökningar som har gjorts på djurhållningsplatsen, resultatet av laboratorieundersökningar, ett samband mellan ett djur och en smittkälla eller av någon annan därmed jämförbar anledning misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom (formell misstanke om djursjukdom) och det inte är möjligt att konstatera eller utesluta misstanken om sjukdom utan att avliva djuret, får *landskapet* bestämma att djuret ska avlivas. *Landskapet* får dock inte bestämma att ett djur ska avlivas, om den formella misstanken gäller en djursjukdom som ska övervakas.

Närmare bestämmelser om undersökning av djur och djurhållningsplatser, provtagningens nivå och omfattning, det förfarande som ska iakttas vid sändandet av prover samt om laboratorieundersökning av prover får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska regionförvaltningsverket utarbeta en utredning över sjukdomens ursprung och utbredning. *Regionförvaltningsverket får anlita kommunalveterinären som hjälp i utredningen.* I utredningen ska i behövlig omfattning finnas uppgifter om

- 1) den tidpunkt då sjukdomen sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen,
- 2) möjliga smittkällor,
- 3) djurprodukter samt andra ämnen och varor som sjukdomen kan ha överförts till, samt
- 4) andra djurhållningsplatser från vilka sjukdomen kan ha överförts till djurhållningsplatsen eller till vilka den kan ha spridits därifrån eller vars djurbesättning kan ha insjuknat från samma smittkälla.

Kommunalveterinären ska företa behövliga undersökningar på i 1 mom. 4 punkten avsedda andra djurhållningsplatser och ta behövliga prover från dem.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av en utredning om ursprung och utbredning av en djursjukdom samt om undersökningar och provtagningar enligt 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Beslut för att förhindra spridning av sjukdom

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska regionförvaltningsverket utan dröjsmål vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att sjukdomen sprids. I ett sådant fall kan regionförvaltningsverket fatta ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen och genom vilket myndigheten med beaktande av hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprider sig och de skador den kan förorsaka får

22 §

Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska *landskapet* utarbeta en utredning över sjukdomens ursprung och utbredning. I utredningen ska i behövlig omfattning finnas uppgifter om

- 1) den tidpunkt då sjukdomen sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen,
- 2) möjliga smittkällor,
- 3) djurprodukter samt andra ämnen och varor som sjukdomen kan ha överförts till, samt
- 4) andra djurhållningsplatser från vilka sjukdomen kan ha överförts till djurhållningsplatsen eller till vilka den kan ha spridits därifrån eller vars djurbesättning kan ha insjuknat från samma smittkälla.

Landskapet ska företa behövliga undersökningar på i 1 mom. 4 punkten avsedda andra djurhållningsplatser och ta behövliga prover från dem.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av en utredning om ursprung och utbredning av en djursjukdom samt om undersökningar och provtagningar enligt 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Beslut för att förhindra spridning av sjukdom

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska *landskapet* utan dröjsmål vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att sjukdomen sprids. I ett sådant fall kan *landskapet* fatta ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen och genom vilket myndigheten med beaktande av hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprider sig och de skador den kan förorsaka får

1) bestämma att djuren på djurhållningsplatsen ska isoleras eller hållas inomhus samt förbjuda att djur förflyttas mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen eller begränsa sådana förflyttningar,

2) bestämma att djurens hälsotillstånd ska övervakas och bestämma om journalföringsplikt i samband med detta,

3) förbjuda att djur, djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida smitta förflyttas från eller till djurhållningsplatsen, begränsa förflyttningar eller ställa villkor för dem samt bestämma om förvaringen och hanteringen av nämnda produkter, ämnen och varor,

4) bestämma om undersökning av djuren och djurprodukterna samt djurens livsmiljö på djurhållningsplatsen samt om vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djuren på djurhållningsplatsen,

5) bestämma om en aktörs journalföringsplikt, skyldighet att förse djur eller produkter med märkning eller skyldighet att göra en anmälan till myndigheterna i samband med vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djur,

6) begränsa enskilda personers rätt att komma till och avlägsna sig från djurhållningsplatsen i annan omfattning än vad som är nödvändigt,

7) bestämma om användning av redskap, utrustning och skyddskläder på djurhållningsplatsen och bestämma om rengöring och desinfektion av dem samt bestämma om rengöring och desinfektion av sådana ytor som kommer i kontakt med djurstallar och djur och av fordon som besöker djurhållningsplatsen,

8) bestämma om åtgärder som syftar till att förhindra att vilda djur och vektorer kommer i kontakt med djuren på djurhållningsplatsen eller att sällskapsdjur kommer i kontakt med andra djur,

9) bestämma om behandling och desinfektion av djurhållningsplatsens eller rensningsanläggningens utloppsvatten, samt

10) bestämma om journalföringsplikt i fråga om djur och djurprodukter samt sådana andra produkter och foder på djurhållningsplatsen som eventuellt kan sprida smitta, till den del detta inte regleras någon annanstans i lag.

Regionförvaltningsverket ålägger kommunalveterinären att sörja för undersökning och

1) bestämma att djuren på djurhållningsplatsen ska isoleras eller hållas inomhus samt förbjuda att djur förflyttas mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen eller begränsa sådana förflyttningar,

2) bestämma att djurens hälsotillstånd ska övervakas och bestämma om journalföringsplikt i samband med detta,

3) förbjuda att djur, djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida smitta förflyttas från eller till djurhållningsplatsen, begränsa förflyttningar eller ställa villkor för dem samt bestämma om förvaringen och hanteringen av nämnda produkter, ämnen och varor,

4) bestämma om undersökning av djuren och djurprodukterna samt djurens livsmiljö på djurhållningsplatsen samt om vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djuren på djurhållningsplatsen,

5) bestämma om en aktörs journalföringsplikt, skyldighet att förse djur eller produkter med märkning eller skyldighet att göra en anmälan till myndigheterna i samband med vaccinering och medicinsk eller annan behandling av djur,

6) begränsa enskilda personers rätt att komma till och avlägsna sig från djurhållningsplatsen i annan omfattning än vad som är nödvändigt,

7) bestämma om användning av redskap, utrustning och skyddskläder på djurhållningsplatsen och bestämma om rengöring och desinfektion av dem samt bestämma om rengöring och desinfektion av sådana ytor som kommer i kontakt med djurstallar och djur och av fordon som besöker djurhållningsplatsen,

8) bestämma om åtgärder som syftar till att förhindra att vilda djur och vektorer kommer i kontakt med djuren på djurhållningsplatsen eller att sällskapsdjur kommer i kontakt med andra djur,

9) bestämma om behandling och desinfektion av djurhållningsplatsens eller rensningsanläggningens utloppsvatten, samt

10) bestämma om journalföringsplikt i fråga om djur och djurprodukter samt sådana andra produkter och foder på djurhållningsplatsen som eventuellt kan sprida smitta, till den del detta inte regleras någon annanstans i lag.

Landskapet sörjer för undersökning och vaccinering samt medicinsk eller annan be-

vaccinering samt medicinsk eller annan behandling enligt 1 mom. 4 punkten när åtgärderna är sådana att endast en veterinär kan utföra dem. Regionförvaltningsverket ska omedelbart delge de myndigheter vars uppgifter beslutet har konsekvenser för ett beslut som avses i 1 mom.

Regionförvaltningsverket får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett beslut som avses i 1 mom. om det finns ett grundat behov för detta och om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen får det ställas sådana villkor som behövs för att förhindra spridning av sjukdomen.

Bestämmelser om de åtgärder som tillsynsmyndigheten ska vidta för att bekämpa en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens enligt 3 mom. utfärdas dessutom genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Giltighetstiden för beslut som fattas för att förhindra spridning av en sjukdom

Regionförvaltningsverket ska upphäva ett med stöd av 23 § 1 mom. fattat beslut omedelbart när misstanken om djursjukdom inte längre kvarstår. Beslutet ska också upphävas när man genom laboratorieundersökningar eller på något annat tillfredsställande sätt har kunnat säkerställa att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen eller att den till följd av de åtgärder som vidtagits på djurhållningsplatsen inte längre medför fara för människors eller djurs hälsa. Ett beslut som har meddelats för att förhindra spridning av en ny, allvarlig djursjukdom ska upphävas senast en månad från det att det meddelades, om inte sjukdomen vid den tidpunkten har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas.

De övriga tillsynsmyndigheterna ska omedelbart underrätta regionförvaltningsverket om sådana omständigheter som de har kännedom om och som har betydelse med tanke på beslutets giltighetstid.

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats och som vidtar åtgärder för att på djurhållningsplatsen utrota en djursjukdom som ska övervakas ska göra en förhandsan-

handling enligt 1 mom. 4 punkten när åtgärderna är sådana att endast en veterinär kan utföra dem. *Landskapet* ska omedelbart delge *Livsmedelssäkerhetsverket* ett beslut som avses i 1 mom.

Landskapet får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett beslut som avses i 1 mom. om det finns ett grundat behov för detta och om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen får det ställas sådana villkor som behövs för att förhindra spridning av sjukdomen.

Bestämmelser om de åtgärder som tillsynsmyndigheten ska vidta för att bekämpa en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens enligt 3 mom. utfärdas dessutom genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Giltighetstiden för beslut som fattas för att förhindra spridning av en sjukdom

Landskapet ska upphäva ett med stöd av 23 § 1 mom. fattat beslut omedelbart när misstanken om djursjukdom inte längre kvarstår. Beslutet ska också upphävas när man genom laboratorieundersökningar eller på något annat tillfredsställande sätt har kunnat säkerställa att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen eller att den till följd av de åtgärder som vidtagits på djurhållningsplatsen inte längre medför fara för människors eller djurs hälsa. Ett beslut som har meddelats för att förhindra spridning av en ny, allvarlig djursjukdom ska upphävas senast en månad från det att det meddelades, om inte sjukdomen vid den tidpunkten har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas.

Livsmedelssäkerhetsverket ska omedelbart underrätta *landskapet* om sådana omständigheter som det har kännedom om och som har betydelse med tanke på beslutets giltighetstid.

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats och som vidtar åtgärder för att på djurhållningsplatsen utrota en djursjukdom

mälan om åtgärderna hos kommunalveterinären, om detta är nödvändigt för att bekräfta sjukdomsfrihet. Kommunalveterinären ska kontrollera att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om vad som i fråga om varje enskild djursjukdom ska anses vara ett tillfredsställande sätt att säkerställa att sjukdomen inte längre förekommer på en djurhållningsplats eller att den inte längre medför fara får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om djursjukdomar i fråga om vilka utrotningsåtgärderna ska anmälas enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

som ska övervakas ska göra en förhandsanmälan om åtgärderna hos landskapet, om detta är nödvändigt för att bekräfta sjukdomsfrihet. *Landskapet* ska kontrollera att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om vad som i fråga om varje enskild djursjukdom ska anses vara ett tillfredsställande sätt att säkerställa att sjukdomen inte längre förekommer på en djurhållningsplats eller att den inte längre medför fara får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om djursjukdomar i fråga om vilka utrotningsåtgärderna ska anmälas enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

25 §

(upphävs)

Interimistiska beslut i brådskande situationer

I en brådskande situation där kommunalveterinären misstänker eller det konstateras att ett djur lider av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom och där det krävs omedelbara åtgärder för att förhindra spridning av sjukdomen men regionförvaltningsverket ännu inte har vidtagit några åtgärder i ärendet, får kommunalveterinären meddela ett interimistiskt beslut enligt 23 § 1 mom. Beslutet ska omedelbart underställas regionförvaltningsverket för avgörande. Regionförvaltningsverket ska fatta ett eget beslut i ärendet utan dröjsmål, dock senast inom fjorton dygn från det att det interimistiska beslutet meddelades.

26 §

26 §

Beslut om utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats

Beslut om utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats

Vid konstaterat fall av en farlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom får Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga åtgärder för att utrota sjukdomen på djurhållningsplatsen. I ett sådant fall får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut som riktas

Vid konstaterat fall av en farlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom får Livsmedelssäkerhetsverket vidta nödvändiga åtgärder för att utrota sjukdomen på djurhållningsplatsen. I ett sådant fall får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut som riktas

till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen

1) bestämma att djur ska avlivas, slaktas eller rensas,

2) bestämma om hantering, användning och bortskaffande av djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt sprider smitta,

3) bestämma att djurhållningsplatsen ska rengöras omsorgsfullt och desinficeras,

4) bestämma att betesmarker och andra utrymmen utomhus ska behandlas i syfte att utrota smitta, eller belägga dem med användningsförbud,

5) bestämma att föremål och konstruktioner som inte kan rengöras eller desinficeras eller vars rengöring eller desinfektion skulle bli oskäligt dyr med hänsyn till föremålens och konstruktionernas värde ska förstöras,

6) förbjuda att nya djur tas in på djurhållningsplatsen innan tillräckligt lång tid har förflutit sedan området rengjordes och desinficerades eller konstruktionerna förnyades, samt

7) bestämma om undersökning av de djur som finns på djurhållningsplatsen och av djur som tas in där.

Livsmedelssäkerhetsverket får fatta ett beslut enligt 1 mom. också utifrån en formell misstanke om djursjukdom som avser en allvarlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom, om detta är nödvändigt för att förhindra att sjukdomen sprids och om sjukdomsfallet inte kan bekräftas eller misstanken uteslutas inom en skälig tid med hänsyn till hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprids och de skador den medför.

Regionförvaltningsverket ansvarar för verkställigheten av ett i 1 mom. avsett beslut. *Myndigheten får vid behov anlita kommunalveterinären som hjälp vid verkställigheten.* Den som beslutet gäller är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skälig med hänsyn till personens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som är nödvändiga för att utrota en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen

1) bestämma att djur ska avlivas, slaktas eller rensas,

2) bestämma om hantering, användning och bortskaffande av djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt sprider smitta,

3) bestämma att djurhållningsplatsen ska rengöras omsorgsfullt och desinficeras,

4) bestämma att betesmarker och andra utrymmen utomhus ska behandlas i syfte att utrota smitta, eller belägga dem med användningsförbud,

5) bestämma att föremål och konstruktioner som inte kan rengöras eller desinficeras eller vars rengöring eller desinfektion skulle bli oskäligt dyr med hänsyn till föremålens och konstruktionernas värde ska förstöras,

6) förbjuda att nya djur tas in på djurhållningsplatsen innan tillräckligt lång tid har förflutit sedan området rengjordes och desinficerades eller konstruktionerna förnyades, samt

7) bestämma om undersökning av de djur som finns på djurhållningsplatsen och av djur som tas in där.

Livsmedelssäkerhetsverket får fatta ett beslut enligt 1 mom. också utifrån en formell misstanke om djursjukdom som avser en allvarlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom, om detta är nödvändigt för att förhindra att sjukdomen sprids och om sjukdomsfallet inte kan bekräftas eller misstanken uteslutas inom en skälig tid med hänsyn till hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprids och de skador den medför.

Landskapet ansvarar för verkställigheten av ett i 1 mom. avsett beslut. Den som beslutet gäller är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skälig med hänsyn till personens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som är nödvändiga för att utrota en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

28 §

Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas

Om en zoonos som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas misstänks eller konstateras förekomma på en djurhållningsplats där det utövas yrkesmässig försäljning av djur till konsumenter, yrkesmässigt utställande av djur eller med djur förknippad hobbyverksamhet som har yrkesmässig karaktär, är den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen skyldig att informera djurköparna och besökarna på djurhållningsplatsen om detta samt vidta sådana åtgärder som behövs för att skydda dem mot smitta.

Om det är nödvändigt för att avvärja fara för människors hälsa får regionförvaltningsverket genom ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen bestämma om

- 1) rengöring och desinfektion av utrustning och redskap som används på djurhållningsplatsen,
- 2) förvaring och användning av sådana produkter, ämnen och varor på djurhållningsplatsen som kan vara kontaminerade,
- 3) rengöring och desinfektion av djurstallar och av ytor som är i kontakt med djur,
- 4) bekämpning och övervakning av skadedjur,
- 5) det sätt på vilket djurköpare och besökare på djurhållningsplatsen anvisas att skydda sig mot smitta, samt
- 6) medicinsk behandling av djuren på djurhållningsplatsen.

29 §

Spårning, behandling och bortskaffande av produkter

I samband med den utredning som avses i 22 § ska regionförvaltningsverket i den mån det är möjligt spåra produkter som medför risk för spridning av en djursjukdom som lätt sprids eller av en farlig djursjukdom, när produkterna har fått från mottagliga djur på djurhållningsplatsen efter den tidpunkt då sjukdomen med utgångspunkt i utredningen

28 §

Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas

Om en zoonos som inte har getts beteckningen djursjukdom som ska bekämpas misstänks eller konstateras förekomma på en djurhållningsplats där det utövas yrkesmässig försäljning av djur till konsumenter, yrkesmässigt utställande av djur eller med djur förknippad hobbyverksamhet som har yrkesmässig karaktär, är den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen skyldig att informera djurköparna och besökarna på djurhållningsplatsen om detta samt vidta sådana åtgärder som behövs för att skydda dem mot smitta.

Om det är nödvändigt för att avvärja fara för människors hälsa får *landskapet* genom ett beslut som riktas till den aktör som är ansvarig för djurhållningsplatsen bestämma om

- 1) rengöring och desinfektion av utrustning och redskap som används på djurhållningsplatsen,
- 2) förvaring och användning av sådana produkter, ämnen och varor på djurhållningsplatsen som kan vara kontaminerade,
- 3) rengöring och desinfektion av djurstallar och av ytor som är i kontakt med djur,
- 4) bekämpning och övervakning av skadedjur,
- 5) det sätt på vilket djurköpare och besökare på djurhållningsplatsen anvisas att skydda sig mot smitta, samt
- 6) medicinsk behandling av djuren på djurhållningsplatsen.

29 §

Spårning, behandling och bortskaffande av produkter

I samband med den utredning som avses i 22 § ska *landskapet* i den mån det är möjligt spåra produkter som medför risk för spridning av en djursjukdom som lätt sprids eller av en farlig djursjukdom, när produkterna har fått från mottagliga djur på djurhållningsplatsen efter den tidpunkt då sjukdomen med utgångspunkt i utredningen sannolikt har

sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen.

Livsmedelssäkerhetsverket får genom ett beslut som riktas till ägaren eller innehavaren av produkterna bestämma om hur de produkter som avses i 1 mom. samt produkter som har kommit i kontakt med dem ska förvaras eller behandlas i syfte att undanröja risken för smittspridning, eller bestämma att produkterna ska märkas med uppgift om deras ursprung och behandling. Om risken för smittspridning inte kan undanröjas genom behandling får Livsmedelssäkerhetsverket besluta att produkterna ska bortskaffas. Den som beslutet riktats till ansvarar för verkställigheten av Livsmedelssäkerhetsverkets beslut.

Bestämmelser om vilka i 1 och 2 mom. avsedda åtgärder som bekämpning av en enskild djursjukdom förutsätter, samt närmare bestämmelser om åtgärderna, får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Djursjukdomar hos vilda djur

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vilda djur, får regionförvaltningsverket ålägga kommunalveterinären att anordna övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur som tillhör mottagliga arter och provtagning i samband med övervakningen. Regionförvaltningsverket får dessutom ålägga kommunalveterinären att se till att döda vilda djur bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Om åtgärder enligt 1 mom. endast kan vidtas med stöd av ett tillstånd som avses i naturvårdslagen, jaktlagen eller lagen om fiske ska regionförvaltningsverket ansvara för ansökan om tillstånd.

Närmare bestämmelser om övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur, om provtagning på och om bortskaffande av döda vilda djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

kommit till djurhållningsplatsen.

Livsmedelssäkerhetsverket får genom ett beslut som riktas till ägaren eller innehavaren av produkterna bestämma om hur de produkter som avses i 1 mom. samt produkter som har kommit i kontakt med dem ska förvaras eller behandlas i syfte att undanröja risken för smittspridning, eller bestämma att produkterna ska märkas med uppgift om deras ursprung och behandling. Om risken för smittspridning inte kan undanröjas genom behandling får Livsmedelssäkerhetsverket besluta att produkterna ska bortskaffas. Den som beslutet riktats till ansvarar för verkställigheten av Livsmedelssäkerhetsverkets beslut.

Bestämmelser om vilka i 1 och 2 mom. avsedda åtgärder som bekämpning av en enskild djursjukdom förutsätter, samt närmare bestämmelser om åtgärderna, får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Djursjukdomar hos vilda djur

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vilda djur, *ska landskapet anordna* övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur som tillhör mottagliga arter och provtagning i samband med övervakningen. *Landskapet* ska dessutom se till att döda vilda djur bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Om åtgärder enligt 1 mom. endast kan vidtas med stöd av ett tillstånd som avses i naturvårdslagen, jaktlagen eller lagen om fiske ska *landskapet* ansvara för ansökan om tillstånd.

Närmare bestämmelser om övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur, om provtagning på och om bortskaffande av döda vilda djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

34 §

Åtgärder inom en restriktionszon

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en sjukdom eller för att skydda människors hälsa, får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut

1) ålägga kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket att inspektera sådana djurhållningsplatser inom restriktionszonen där djur som tillhör mottagliga arter hålls och inspektera djuren på dessa djurhållningsplatser samt ta de prover som behövs för diagnostik av sjukdomen,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att isolera de djur som hålls inom zonen eller hålla dem inomhus, förbjuda förflyttning av djur mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen och begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos de djur som hålls inom restriktionszonen, att behandla dessa djur och de embryon och könsceller som finns inom zonen eller ge djuren medicinsk behandling samt att föra journal över övervakningen av djurens hälsotillstånd och över medicinsk och annan behandling av djuren,

4) förbjuda transport eller annan förflyttning av djur, djurprodukter, djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen inom restriktionszonen, över zongränsen eller via zonen, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

5) förbjuda att djur som härstammar från restriktionszonen och produkter som härrör från dessa djur släpps ut på marknaden eller används som livsmedel eller som foder för djur eller begränsa sådan verksamhet, samt bestämma hur aktörer som är ansvariga för djur och innehavare av produkter ska förvara dessa djur och produkter samt använt strö eller behandla dem,

6) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse de djur och djurprodukter som härstammar från restriktionszonen med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling, eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna,

34 §

Åtgärder inom en restriktionszon

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en sjukdom eller för att skydda människors hälsa, får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut

1) ålägga *landskapet* att inspektera sådana djurhållningsplatser inom restriktionszonen där djur som tillhör mottagliga arter hålls och inspektera djuren på dessa djurhållningsplatser samt ta de prover som behövs för diagnostik av sjukdomen,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att isolera de djur som hålls inom zonen eller hålla dem inomhus, förbjuda förflyttning av djur mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen och begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos de djur som hålls inom restriktionszonen, att behandla dessa djur och de embryon och könsceller som finns inom zonen eller ge djuren medicinsk behandling samt att föra journal över övervakningen av djurens hälsotillstånd och över medicinsk och annan behandling av djuren,

4) förbjuda transport eller annan förflyttning av djur, djurprodukter, djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen inom restriktionszonen, över zongränsen eller via zonen, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

5) förbjuda att djur som härstammar från restriktionszonen och produkter som härrör från dessa djur släpps ut på marknaden eller används som livsmedel eller som foder för djur eller begränsa sådan verksamhet, samt bestämma hur aktörer som är ansvariga för djur och innehavare av produkter ska förvara dessa djur och produkter samt använt strö eller behandla dem,

6) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse de djur och djurprodukter som härstammar från restriktionszonen med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling, eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna,

7) begränsa enskilda personers rätt att röra sig på djurhållningsplatser och i djurstallar inom restriktionszonen samt bestämma att personer som kommer i kontakt med djur ska använda skyddskläder, tvätta sig samt rengöra och desinficera sina kläder och sin utrustning,

8) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att förhindra smittspridning via vilda djur, vektorer, sällskapsdjur och fordon som besöker djurhållningsplatsen,

9) ålägga regionförvaltningsverket att vidta åtgärder för att rengöra och desinficera sådana personers kläder och skodon samt fordon och varor som överskrider gränsen mellan olika delzoner eller restriktionszonens yttre gräns eller vidta åtgärderna inom zonen i syfte att förhindra att en djursjukdom sprider sig via vilda djur eller vektorer,

10) förbjuda artificiell insemination, embryoöverföring och betäckning av djur inom restriktionszonen eller begränsa sådan verksamhet eller ställa villkor för den,

11) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter släpps ut i naturen och att vilda djur som tillhör mottagliga arter matas inom restriktionszonen,

12) förbjuda vaccinering av djur inom restriktionszonen, samt

13) bestämma att aktörer som ansvarar för djur samt innehavare av produkter ska föra journal över sådana djur och djurprodukter och sådana eventuellt smittospridande produkter och foder som finns inom restriktionszonen, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka av de i 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som det ska bestämmas att ska iakttas inom en restriktionszon som har inrättats på grund av en enskild djursjukdom, och i delzonerna om sådana har avgränsats, samt om i vilken omfattning det ska bestämmas att de ska iakttas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

7) begränsa enskilda personers rätt att röra sig på djurhållningsplatser och i djurstallar inom restriktionszonen samt bestämma att personer som kommer i kontakt med djur ska använda skyddskläder, tvätta sig samt rengöra och desinficera sina kläder och sin utrustning,

8) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom restriktionszonen att förhindra smittspridning via vilda djur, vektorer, sällskapsdjur och fordon som besöker djurhållningsplatsen,

9) ålägga *landskapet* att vidta åtgärder för att rengöra och desinficera sådana personers kläder och skodon samt fordon och varor som överskrider gränsen mellan olika delzoner eller restriktionszonens yttre gräns eller vidta åtgärderna inom zonen i syfte att förhindra att en djursjukdom sprider sig via vilda djur eller vektorer,

10) förbjuda artificiell insemination, embryoöverföring och betäckning av djur inom restriktionszonen eller begränsa sådan verksamhet eller ställa villkor för den,

11) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter släpps ut i naturen och att vilda djur som tillhör mottagliga arter matas inom restriktionszonen,

12) förbjuda vaccinering av djur inom restriktionszonen, samt

13) bestämma att aktörer som ansvarar för djur samt innehavare av produkter ska föra journal över sådana djur och djurprodukter och sådana eventuellt smittospridande produkter och foder som finns inom restriktionszonen, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka av de i 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som det ska bestämmas att ska iakttas inom en restriktionszon som har inrättats på grund av en enskild djursjukdom, och i delzonerna om sådana har avgränsats, samt om i vilken omfattning det ska bestämmas att de ska iakttas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Åtgärder inom ett restriktionsområde

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller för att trygga ett gott djursjukdomsläge i andra områden i landet, eller när Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut

1) förbjuda transport eller annan förflyttning inom och från restriktionsområdet av djur, djurprodukter och djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen, begränsa sådana transporter eller förflyttningar eller ställa villkor för dem,

2) bestämma att djur eller produkter inte får förflyttas från restriktionsområdet förrän de har behandlats i syfte att undanröja eventuell smitta eller förrän djuren har hållits i karantän, samt bestämma om tillåten användning av djur eller produkter,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att lämna regionförvaltningsverket uppgifter om djurart, antal djur och identifikationer med avseende på de djur som förts till och förflyttats från en djurhållningsplats på restriktionsområdet,

4) bestämma att djurtransportörer och djurförmedlare ska lämna regionförvaltningsverket uppgifter om de djur som de har transporterat eller förmedlat inom, från eller till restriktionsområdet, uppgifter om transporterna samt uppgifter om köp och försäljning av förmedlade djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse djur och djurprodukter som härstammar från restriktionsområdet med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna, samt

6) bestämma att den som förflyttar djur eller djurprodukter bort från restriktionsområdet ska intyga djurens och produkternas ursprung och sjukdomsfrihet genom ett officiellt hälsointyg som har utfärdats av kommunalveterinären.

Närmare bestämmelser om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som avses i 1 mom. samt om till vilka delar de ska tillämpas på enskilda djursjukdomar får utfärdas genom förordning av jord- och skogs-

Åtgärder inom ett restriktionsområde

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller för att trygga ett gott djursjukdomsläge i andra områden i landet, eller när Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut

1) förbjuda transport eller annan förflyttning inom och från restriktionsområdet av djur, djurprodukter och djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdomen, begränsa sådana transporter eller förflyttningar eller ställa villkor för dem,

2) bestämma att djur eller produkter inte får förflyttas från restriktionsområdet förrän de har behandlats i syfte att undanröja eventuell smitta eller förrän djuren har hållits i karantän, samt bestämma om tillåten användning av djur eller produkter,

3) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att lämna *landskapet* uppgifter om djurart, antal djur och identifikationer med avseende på de djur som förts till och förflyttats från en djurhållningsplats på restriktionsområdet,

4) bestämma att djurtransportörer och djurförmedlare ska lämna *landskapet* uppgifter om de djur som de har transporterat eller förmedlat inom, från eller till restriktionsområdet, uppgifter om transporterna samt uppgifter om köp och försäljning av förmedlade djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djur samt innehavare av produkter att förse djur och djurprodukter som härstammar från restriktionsområdet med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet och behandling eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna, samt

6) bestämma att den som förflyttar djur eller djurprodukter bort från restriktionsområdet ska intyga djurens och produkternas ursprung och sjukdomsfrihet genom ett officiellt hälsointyg som har utfärdats av *landskapet*.

Närmare bestämmelser om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som avses i 1 mom. samt om till vilka delar de ska till-

bruksministeriet.

38 §

Dispens

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som ska tillämpas inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde, om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen ställs sådana villkor som är nödvändiga för att bekämpa djursjukdomen.

Närmare bestämmelser om vilka förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som dispens kan ges från samt bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

39 §

Avlivning av djur inom smittområden, restriktionszoner och restriktionsområden

Livsmedelssäkerhetsverket får besluta att sådana djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde som tillhör en mottaglig art ska avlivas, om det i området eller zonen förekommer en djursjukdom som lätt sprider sig och som hotar att sprida sig till övriga delar av landet trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32–36 §, om det i området eller zonen finns många djur som tillhör mottagliga arter som inte kan skyddas mot smitta, och om det är nödvändigt att avliva djuren för att förhindra att sjukdomen sprids. Livsmedelssäkerhetsverket får också bestämma att djuren ska vaccineras innan de avlivas, om djuren inte kan avlivas tillräckligt snabbt för att förhindra att sjukdomen sprids.

Livsmedelssäkerhetsverket får på ansökan av djurägaren besluta att djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde ska avlivas, om de förbud, villkor eller begränsningar enligt 32, 34 och 36 § som gäller förflyttning av djur har varit i kraft i mer än 14 dygn och detta av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig

lämpas på enskilda djursjukdomar får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

38 §

Dispens

Landskapet kan i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som ska tillämpas inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde, om dispensen inte medför risk för spridning av sjukdomen. I dispensen ställs sådana villkor som är nödvändiga för att bekämpa djursjukdomen.

Närmare bestämmelser om vilka förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som dispens kan ges från samt bestämmelser om förutsättningarna för att ge dispens utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

39 §

Avlivning av djur inom smittområden, restriktionszoner och restriktionsområden

Livsmedelssäkerhetsverket får besluta att sådana djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde som tillhör en mottaglig art ska avlivas, om det i området eller zonen förekommer en djursjukdom som lätt sprider sig och som hotar att sprida sig till övriga delar av landet trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32–36 §, om det i området eller zonen finns många djur som tillhör mottagliga arter som inte kan skyddas mot smitta, och om det är nödvändigt att avliva djuren för att förhindra att sjukdomen sprids. Livsmedelssäkerhetsverket får också bestämma att djuren ska vaccineras innan de avlivas, om djuren inte kan avlivas tillräckligt snabbt för att förhindra att sjukdomen sprids.

Livsmedelssäkerhetsverket får på ansökan av djurägaren besluta att djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde ska avlivas, om de förbud, villkor eller begränsningar enligt 32, 34 och 36 § som gäller förflyttning av djur har varit i kraft i mer än 14 dygn och detta av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig

till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen.

Regionförvaltningsverket ansvarar för verkställigheten av ett beslut enligt 1 och 2 mom. Den aktör som är ansvarig för djuren är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skälig med hänsyn till aktörens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i denna paragraf samt om under vilka förutsättningar och i vilken omfattning de kan tillämpas på en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Nödvaccinering

Om en djursjukdom inte på annat sätt genom rimliga åtgärder kan utrotas från ett smittområde och en restriktionszon, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får obligatorisk nödvaccinering av djur genomföras där. Nödvaccineringen kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör en mottaglig art och för vilka vaccin kan erhållas, eller endast sådana djur och djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen förekommer eller sprids vidare.

Regionförvaltningsverket svarar för genomförandet av nödvaccinering. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att tillåta att djuren vaccineras och att vaccinerade djur förses med behövlig märkning. Den aktör som är ansvarig för djur eller den som utför vaccineringen ska göra behövliga anteckningar om vaccinering i de intyg, förteckningar och andra dokument som gäller djuren. Tillsynsmyndigheterna ska genomföra sådana undersökningar som behövs för att övervaka förekomsten av djursjukdomen.

Om nödvaccinering genomförs i ett smittområde och en restriktionszon får transport och annan förflyttning av djur och djurprodukter förbjudas, begränsas eller förbindas med villkor, om detta är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen. På samma grunder får det bestämmas att produkter som härrör från vaccinerade djur inte får användas eller släppas ut på marknaden, om de inte har

till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen.

Landskapet ansvarar för verkställigheten av ett beslut enligt 1 och 2 mom. Den aktör som är ansvarig för djuren är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som är skälig med hänsyn till aktörens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper och omständigheter.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i denna paragraf samt om under vilka förutsättningar och i vilken omfattning de kan tillämpas på en enskild djursjukdom får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

40 §

Nödvaccinering

Om en djursjukdom inte på annat sätt genom rimliga åtgärder kan utrotas från ett smittområde och en restriktionszon, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får obligatorisk nödvaccinering av djur genomföras där. Nödvaccineringen kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör en mottaglig art och för vilka vaccin kan erhållas, eller endast sådana djur och djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen förekommer eller sprids vidare.

Landskapet svarar för genomförandet av nödvaccinering. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att tillåta att djuren vaccineras och att vaccinerade djur förses med behövlig märkning. Den aktör som är ansvarig för djur eller den som utför vaccineringen ska göra behövliga anteckningar om vaccinering i de intyg, förteckningar och andra dokument som gäller djuren. Tillsynsmyndigheterna ska genomföra sådana undersökningar som behövs för att övervaka förekomsten av djursjukdomen.

Om nödvaccinering genomförs i ett smittområde och en restriktionszon får transport och annan förflyttning av djur och djurprodukter förbjudas, begränsas eller förbindas med villkor, om detta är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen. På samma grunder får det bestämmas att produkter som härrör från vaccinerade djur inte får användas eller släppas ut på marknaden, om de inte har

behandlats och märkts på behörigt sätt, samt bestämmas om tillåten användning av produkterna.

Bestämmelser om genomförande av nödvaccinering och om vilka djur och djurhållningsplatser nödvaccineringen ska gälla utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de vaccin som ska användas, om vaccinationsmetoden och om vaccinationsfrekvensen utfärdas också genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de förbud, villkor och begränsningar som avses i 3 mom. utfärdas även genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Dessutom får närmare bestämmelser om de anteckningar om vaccinationer som ska göras i intyg, förteckningar och dokument utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenlevande djur

I syfte att förhindra spridning av djursjukdomar som ska bekämpas och som smittar på vattenlevande djur kan ett område i Finland, oberoende av vilka andra områdesvisa åtgärder som genomförs, i fråga om varje enskild sjukdom klassificeras som

- 1) ett sjukdomsfritt område,
- 2) ett område som övervakas i syfte att uppnå sjukdomsfri status,
- 3) ett område vars status i fråga om sjukdomen inte har definierats,
- 4) ett område där sjukdomen förekommer och där man försöker utrota den, samt
- 5) ett område där sjukdomen förekommer men där man inte försöker utrota den.

Inga vattenlevande djur som tillhör arter som är mottagliga för djursjukdomen i fråga eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar får förflyttas till områden i kategorierna 1 eller 3 från områden i en lägre kategori. Till områden i kategorierna 2 eller 4

behandlats och märkts på behörigt sätt, samt bestämmas om tillåten användning av produkterna.

Bestämmelser om genomförande av nödvaccinering och om vilka djur och djurhållningsplatser nödvaccineringen ska gälla utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de vaccin som ska användas, om vaccinationsmetoden och om vaccinationsfrekvensen utfärdas också genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om de förbud, villkor och begränsningar som avses i 3 mom. utfärdas även genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Dessutom får närmare bestämmelser om de anteckningar om vaccinationer som ska göras i intyg, förteckningar och dokument utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenlevande djur

I syfte att förhindra spridning av djursjukdomar som ska bekämpas och som smittar på vattenlevande djur kan ett område i Finland, oberoende av vilka andra områdesvisa åtgärder som genomförs, i fråga om varje enskild sjukdom klassificeras som

- 1) ett sjukdomsfritt område,
- 2) ett område som övervakas i syfte att uppnå sjukdomsfri status,
- 3) ett område vars status i fråga om sjukdomen inte har definierats,
- 4) ett område där sjukdomen förekommer och där man försöker utrota den, samt
- 5) ett område där sjukdomen förekommer men där man inte försöker utrota den.

Inga vattenlevande djur som tillhör arter som är mottagliga för djursjukdomen i fråga eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar får förflyttas till områden i kategorierna 1 eller 3 från områden i en lägre kategori. Till områden i kategorierna 2 eller 4

får inte ovan avsedda vattenlevande djur, könsceller eller fiskar flyttas från andra områden än områden i kategori 1. Förbuden gäller dock inte förflyttningar som endast medför obetydlig risk för spridning av djursjukdom.

När vattenlevande djur som tillhör mottagliga arter eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar förflyttas till eller från ett område som har klassificerats enligt 1 mom., ska den aktör som är ansvarig för djur, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, genom ett av kommunalveterinären utfärdat officiellt hälsointyg intyga ursprunget till de vattenlevande djur och könsceller som förflyttas samt deras status som fria från sjukdomen i fråga.

Klassificeringen av områden sker genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Vid klassificeringen ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer beaktas. Bestämmelser om sådana förflyttningar enligt 2 mom. som förbuden enligt det momentet inte ska gälla och bestämmelser om förflyttningar för vilka ett intyg enligt 3 mom. ska krävas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om dessa intyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Biosektor

Livsmedelssäkerhetsverket kan på ansökan godkänna att en djurhållningsplats eller ett nätverk av djurhållningsplatser där risken för att en djursjukdom som ska bekämpas ska spridas i samband med verksamheten hanteras exceptionellt väl bildar en enhet där man inte tillämpar alla i detta kapitel avsedda områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder för att förhindra spridningen av djursjukdomen (*biosektor*). En djurhållningsplats som hör till en biosektor ska regelbundet övervakas av kommunalveterinären.

I ansökan om godkännande av en biosektor ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och till djurhållningsplatsen eller djurhållningsplatserna. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten i biosektorn, av risken för djursjukdomar i samband med

får inte ovan avsedda vattenlevande djur, könsceller eller fiskar flyttas från andra områden än områden i kategori 1. Förbuden gäller dock inte förflyttningar som endast medför obetydlig risk för spridning av djursjukdom.

När vattenlevande djur som tillhör mottagliga arter eller som tillhör vektorarter eller könsceller från sådana vattenlevande djur eller orensade, döda fiskar förflyttas till eller från ett område som har klassificerats enligt 1 mom., ska den aktör som är ansvarig för djur, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, genom ett av *landskapet* utfärdat officiellt hälsointyg intyga ursprunget till de vattenlevande djur och könsceller som förflyttas samt deras status som fria från sjukdomen i fråga.

Klassificeringen av områden sker genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Vid klassificeringen ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer beaktas. Bestämmelser om sådana förflyttningar enligt 2 mom. som förbuden enligt det momentet inte ska gälla och bestämmelser om förflyttningar för vilka ett intyg enligt 3 mom. ska krävas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om dessa intyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Biosektor

Livsmedelssäkerhetsverket kan på ansökan godkänna att en djurhållningsplats eller ett nätverk av djurhållningsplatser där risken för att en djursjukdom som ska bekämpas ska spridas i samband med verksamheten hanteras exceptionellt väl bildar en enhet där man inte tillämpar alla i detta kapitel avsedda områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder för att förhindra spridningen av djursjukdomen (*biosektor*). En djurhållningsplats som hör till en biosektor ska regelbundet övervakas av *landskapet*.

I ansökan om godkännande av en biosektor ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och till djurhållningsplatsen eller djurhållningsplatserna. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten i biosektorn, av risken för djursjukdomar i samband med

verksamheten samt av riskhanteringsåtgärderna.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om vilka områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som inte ska gälla biosektorer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en biosektor och om godkännandeförfarandet samt om hur ofta den övervakande myndigheten ska företa inspektioner och vad inspektionerna ska omfatta.

44 §

Åtgärder på djurhållningsplatser samt djurutställningar och djurtävlingar

Om en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom förekommer i Finland, eller om man misstänker att sjukdomen förekommer hos vilda djur eller sprids till Finland via vilda djur eller vektorer eller på något annat motsvarande sätt, får behövliga åtgärder vidtas för att förhindra spridning av sjukdomen. I detta syfte får man

1) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos djur som tillhör mottagliga arter,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att hålla djur som tillhör mottagliga arter inomhus,

3) förbjuda sådan matning av vilda djur som medför risk för spridning av djursjukdomen,

4) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att skydda utfodringsställena för djur som hålls utomhus och att vidta andra åtgärder för att förhindra att djuren på djurhållningsplatsen smittas av vilda djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser att se till att kläder och skodon som har använts i stallarna på djurhållningsplatsen rengörs och desinficeras,

6) ålägga tillsynsmyndigheterna att bekämpa och följa med förekomsten av vektorer,

7) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser och de som besöker

verksamheten samt av riskhanteringsåtgärderna.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om vilka områdesvisa förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som inte ska gälla biosektorer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Dessutom får det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en biosektor och om godkännandeförfarandet samt om hur ofta den övervakande myndigheten ska företa inspektioner och vad inspektionerna ska omfatta.

44 §

Åtgärder på djurhållningsplatser samt djurutställningar och djurtävlingar

Om en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom förekommer i Finland, eller om man misstänker att sjukdomen förekommer hos vilda djur eller sprids till Finland via vilda djur eller vektorer eller på något annat motsvarande sätt, får behövliga åtgärder vidtas för att förhindra spridning av sjukdomen. I detta syfte får man

1) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos djur som tillhör mottagliga arter,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att hålla djur som tillhör mottagliga arter inomhus,

3) förbjuda sådan matning av vilda djur som medför risk för spridning av djursjukdomen,

4) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att skydda utfodringsställena för djur som hålls utomhus och att vidta andra åtgärder för att förhindra att djuren på djurhållningsplatsen smittas av vilda djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser att se till att kläder och skodon som har använts i stallarna på djurhållningsplatsen rengörs och desinficeras,

6) ålägga tillsynsmyndigheterna att bekämpa och följa med förekomsten av vektorer,

7) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser och de som besöker

djurhållningsplatser att vidta åtgärder för att förhindra att smitta sprids via fordon som besöker djurhållningsplatsen, samt

8) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter förs till djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar.

Närmare bestämmelser om ålägganden och förbud som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Kommunalveterinären ska företa inspektioner på djurhållningsplatser i syfte att övervaka efterlevnaden av ålägganden och förbud som avses i 1 mom. 1—7 punkten *samt anmäla inspektionerna till regionförvaltningsverket.*

45 §

Tillfälligt transportförbud

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, vars utbredning är okänd eller som hotar att spridas vidare trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—36 §, har konstaterats förekomma i Finland, eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det och om det är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen och utreda sjukdomsläget besluta förbjuda djurtransporter i hela landet eller begränsa dem. Beslutet får gälla i högst 14 dygn när det gäller transport av djur som tillhör mottagliga arter och i högst tre dygn när det gäller transport av djur som tillhör andra arter. Beslutet ska upphävas omedelbart när de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Om ett förbud mot eller en begränsning av transporter av djur som tillhör mottagliga arter nödvändigtvis på grund av sjukdomens utbredning eller en betydande utbredningsrisk behöver hållas i kraft längre än vad som är möjligt med stöd av 1 mom., får jord- och skogsbruksministeriet besluta förlänga giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Under ovannämnda omständigheter ska Livsmedelssäkerhetsverket lägga fram ett initiativ till jord- och skogsbruksministeriet om förlängning av giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Jord- och skogsbruksministeriets beslut ska upphävas omedelbart när

djurhållningsplatser att vidta åtgärder för att förhindra att smitta sprids via fordon som besöker djurhållningsplatsen, samt

8) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter förs till djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar.

Närmare bestämmelser om ålägganden och förbud som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Landskapet ska företa inspektioner på djurhållningsplatser i syfte att övervaka efterlevnaden av ålägganden och förbud som avses i 1 mom. 1—7 punkten.

45 §

Tillfälligt transportförbud

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, vars utbredning är okänd eller som hotar att spridas vidare trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—36 §, har konstaterats förekomma i Finland, eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det och om det är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen och utreda sjukdomsläget besluta förbjuda djurtransporter i hela landet eller begränsa dem. Beslutet får gälla i högst 14 dygn när det gäller transport av djur som tillhör mottagliga arter och i högst tre dygn när det gäller transport av djur som tillhör andra arter. Beslutet ska upphävas omedelbart när de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Om ett förbud mot eller en begränsning av transporter av djur som tillhör mottagliga arter nödvändigtvis på grund av sjukdomens utbredning eller en betydande utbredningsrisk behöver hållas i kraft längre än vad som är möjligt med stöd av 1 mom., får jord- och skogsbruksministeriet besluta förlänga giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Under ovannämnda omständigheter ska Livsmedelssäkerhetsverket lägga fram ett initiativ till jord- och skogsbruksministeriet om förlängning av giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Jord- och skogsbruksministeriets beslut ska upphävas omedelbart när

de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Ett beslut som avses i 1 och 2 mom. och ett beslut om hävande av detta beslut publiceras i Finlands författningssamling. Livsmedels säkerhetsverket ska på adekvat och tillräckligt sätt informera om beslutet.

Regionförvaltningsverket får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud eller en begränsning som avses i denna paragraf, under förutsättning att dispensen inte medför risk för att sjukdomen sprids.

47 §

Godkännande av en station för insamling av sperma

Regionförvaltningsverket godkänner en station för insamling av sperma på ansökan. Förutsättningar för att godkänna en station är

1) att utrymmena på stationen är lämpliga för djurhållning och isolering av djur, för samling, hantering och förvaring av sperma och för underhåll av redskap samt att dessa utrymmen är så planerade och konstruerade och går att underhålla så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att en utsedd veterinär ansvarar för att spridning av djursjukdomar vid stationen förhindras, samt

3) att personalen på stationen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av sina uppgifter.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och stationen för insamling av sperma, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid stationen samt en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1–3 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd station för insamling av sperma ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en station för insamling av sperma och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

de föreskrivna förutsättningarna för att förelägga ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Ett beslut som avses i 1 och 2 mom. och ett beslut om hävande av detta beslut publiceras i Finlands författningssamling. Livsmedelssäkerhetsverket ska på adekvat och tillräckligt sätt informera om beslutet.

Landskapet får i enskilda fall på ansökan ge dispens från ett förbud eller en begränsning som avses i denna paragraf, under förutsättning att dispensen inte medför risk för att sjukdomen sprids.

47 §

Godkännande av en station för insamling av sperma

Landskapet godkänner på ansökan en station för insamling av sperma. Förutsättningar för att godkänna en station är

1) att utrymmena på stationen är lämpliga för djurhållning och isolering av djur, för samling, hantering och förvaring av sperma och för underhåll av redskap samt att dessa utrymmen är så planerade och konstruerade och går att underhålla så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att en utsedd veterinär ansvarar för att spridning av djursjukdomar vid stationen förhindras, samt

3) att personalen på stationen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av sina uppgifter.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och stationen för insamling av sperma, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid stationen samt en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1–3 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd station för insamling av sperma ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna en station för insamling av sperma och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

49 §

*Godkännande av en embryosamlingsgrupp
och embryoproduktionsgrupp*

Regionförvaltningsverket godkänner en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp på ansökan.

Förutsättningar för att godkänna en embryosamlingsgrupp är

1) att embryosamlingsgruppen för undersökning, behandling, förvaring och förpackning av embryon samt för underhåll av redskap förfogar över utrymmen som är ändamålsenligt utrustade,

2) att en utsedd veterinär som hör till embryosamlingsgruppen ansvarar för gruppens verksamhet, samt

3) att embryosamlingsgruppens medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

För att en embryoproduktionsgrupp ska bli godkänd krävs det att sökanden är en godkänd embryosamlingsgrupp vars medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter i fråga om embryoproduktionsmetoderna, hygienkraven i produktionen och bekämpningen av djursjukdomar. Embryoproduktionsgruppen ska dessutom förfoga över sådana fasta utrymmen för samling av äggceller, för förvaring och hantering av könsceller som ska användas för embryoproduktion samt för produktion och förvaring av embryon som uppfyller kraven enligt 2 mom. 1 punkten.

I ansökan om godkännande av en embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ska uppges kontaktuppgifter till gruppmedlemmarna och till lokalerna, om gruppen förfogar över fasta utrymmen för sin verksamhet. Till ansökan ska fogas en beskrivning av gruppens verksamhet och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning

49 §

*Godkännande av en embryosamlingsgrupp
och embryoproduktionsgrupp*

Landskapet godkänner en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp på ansökan.

Förutsättningar för att godkänna en embryosamlingsgrupp är

1) att embryosamlingsgruppen för undersökning, behandling, förvaring och förpackning av embryon samt för underhåll av redskap förfogar över utrymmen som är ändamålsenligt utrustade,

2) att en utsedd veterinär som hör till embryosamlingsgruppen ansvarar för gruppens verksamhet, samt

3) att embryosamlingsgruppens medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

För att en embryoproduktionsgrupp ska bli godkänd krävs det att sökanden är en godkänd embryosamlingsgrupp vars medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter i fråga om embryoproduktionsmetoderna, hygienkraven i produktionen och bekämpningen av djursjukdomar. Embryoproduktionsgruppen ska dessutom förfoga över sådana fasta utrymmen för samling av äggceller, för förvaring och hantering av könsceller som ska användas för embryoproduktion samt för produktion och förvaring av embryon som uppfyller kraven enligt 2 mom. 1 punkten.

I ansökan om godkännande av en embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ska uppges kontaktuppgifter till gruppmedlemmarna och till lokalerna, om gruppen förfogar över fasta utrymmen för sin verksamhet. Till ansökan ska fogas en beskrivning av gruppens verksamhet och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning

kräver om förutsättningarna för godkännande och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

52 §

Godkännande av ett spermalager

Regionförvaltningsverket godkänner ett spermalager på ansökan. Ett godkännande förutsätter

1) att lagret förfogar över för verksamheten lämpliga utrymmen och redskap och att det är så konstruerat och isolerat samt går att underhålla så att spermans hygieniska kvalitet inte äventyras och så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att det har utsetts en veterinär som ansvarar för att förhindra spridning av djursjukdomar i lagret, och

3) att lagerpersonalen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till spermalagret. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid spermalagret och en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkänt spermalager ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna ett spermalager och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten

Väsentliga förändringar i verksamheten vid en station för insamling av sperma, i en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp eller i ett spermalager ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

kräver om förutsättningarna för godkännande och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

52 §

Godkännande av ett spermalager

Landskapet godkänner på ansökan ett spermalager. Ett godkännande förutsätter

1) att lagret förfogar över för verksamheten lämpliga utrymmen och redskap och att det är så konstruerat och isolerat samt går att underhålla så att spermans hygieniska kvalitet inte äventyras och så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att det har utsetts en veterinär som ansvarar för att förhindra spridning av djursjukdomar i lagret, och

3) att lagerpersonalen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till spermalagret. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid spermalagret och en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkänt spermalager ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning kräver om förutsättningarna för att godkänna ett spermalager och om godkännandeförfarandet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten

Väsentliga förändringar i verksamheten vid en station för insamling av sperma, i en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp eller i ett spermalager ska utan dröjsmål anmälas till *landskapet*.

Landskapet övervakar stationer för in-

Kommunalveterinären övervakar stationer för insamling av sperma, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper samt spermalager och företar regelbundna inspektioner för att säkerställa att de uppfyller de föreskrivna förutsättningarna för godkännande och att kraven på verksamheten och de villkor som uppställts i beslutet om godkännande iakttas. Dessutom övervakar kommunalveterinären isoleringen på djurhållningsplatsen av djur som ska sändas till en station för insamling av sperma och ansvarar för kontroller och undersökningar av hälsotillståndet hos djur som kommer till en station för insamling av sperma och hos de andra djur som hålls på samma djurhållningsplats.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som avses i denna paragraf och om frekvensen av och innehållet i de inspektioner och undersökningar som görs vid tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

56 §

Ansökan om tillstånd och tillsyn över verksamheten

Av ansökan om tillstånd som avses i 55 § ska framgå aktörens hemort och kontaktuppgifter samt kontaktuppgifter till de djurhållningsplatser vilkas verksamhet som ansökan gäller. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en skriftlig beskrivning som gäller varje djurhållningsplats och rensningsanläggning av hur djursjukdomar förebyggs, övervakas och bekämpas där (beskrivning av egenkontroll). Till beskrivningen av egenkontroll i en rensningsanläggning ska även fogas en detaljerad redogörelse för hur det avfall och avloppsvatten som uppkommer i verksamheten hanteras.

Tillstånd beviljas, om

1) de åtgärder som anges i beskrivningen av egenkontroll är tillräckliga för att upptäcka och övervaka djursjukdomar och för att förhindra eller minska spridningen av djursjukdomar,

2) verksamheten uppfyller de i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur föreskrivna kraven på att föra en förteckning, och

samling av sperma, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper samt spermalager och företar regelbundna inspektioner för att säkerställa att de uppfyller de föreskrivna förutsättningarna för godkännande och att kraven på verksamheten och de villkor som uppställts i beslutet om godkännande iakttas. Dessutom övervakar *landskapet* isoleringen på djurhållningsplatsen av djur som ska sändas till en station för insamling av sperma och ansvarar för kontroller och undersökningar av hälsotillståndet hos djur som kommer till en station för insamling av sperma och hos de andra djur som hålls på samma djurhållningsplats.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som avses i denna paragraf och om frekvensen av och innehållet i de inspektioner och undersökningar som görs vid tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

56 §

Ansökan om tillstånd och tillsyn över verksamheten

Av ansökan om tillstånd som avses i 55 § ska framgå aktörens hemort och kontaktuppgifter samt kontaktuppgifter till de djurhållningsplatser vilkas verksamhet som ansökan gäller. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en skriftlig beskrivning som gäller varje djurhållningsplats och rensningsanläggning av hur djursjukdomar förebyggs, övervakas och bekämpas där (*beskrivning av egenkontroll*). Till beskrivningen av egenkontroll i en rensningsanläggning ska även fogas en detaljerad redogörelse för hur det avfall och avloppsvatten som uppkommer i verksamheten hanteras.

Tillstånd beviljas, om

1) de åtgärder som anges i beskrivningen av egenkontroll är tillräckliga för att upptäcka och övervaka djursjukdomar och för att förhindra eller minska spridningen av djursjukdomar,

2) verksamheten uppfyller de i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur föreskrivna kraven på att föra en förteckning, och

3) verksamheten inte orsakar allvarlig risk för spridning av djursjukdomar.

Om en del av de djurhållningsplatser eller rensningsanläggningar som nämns i ansökan inte uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd, kan tillståndet begränsas till att endast gälla de djurhållningsplatser och rensningsanläggningar som uppfyller förutsättningarna. I tillståndet kan det tas in villkor som är nödvändiga för bekämpandet av djursjukdomar. Aktören ska omedelbart underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om väsentliga förändringar i sin verksamhet och hålla beskrivningen av egenkontroll uppdaterad. Kommunalveterinären ska övervaka verksamheten genom regelbundna inspektioner, vars frekvens Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer utifrån en riskbedömning.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd, innehållet i beskrivningen av egenkontroll, förfarandet vid ansökan om tillstånd och tillsynen över verksamheten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

57 §

Godkännande av en karantän samt karantänverksamhet

En karantän som avses i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning ska vara godkänd av regionförvaltningsverket. En förutsättning för godkännande av en karantän är att karantänen, med beaktande av de krav som de djur som hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, konstruerad, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen eller till de djur som hålls i karantän.

I ansökan om godkännande av en karantän ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och karantänen. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid karantänen och en redogörelse för sådana med verksamheten, lokalerna och övervakningen av verksamheten förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I ett beslut om godkännande av en karantän får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga för-

3) verksamheten inte orsakar allvarlig risk för spridning av djursjukdomar.

Om en del av de djurhållningsplatser eller rensningsanläggningar som nämns i ansökan inte uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd, kan tillståndet begränsas till att endast gälla de djurhållningsplatser och rensningsanläggningar som uppfyller förutsättningarna. I tillståndet kan det tas in villkor som är nödvändiga för bekämpandet av djursjukdomar. Aktören ska omedelbart underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om väsentliga förändringar i sin verksamhet och hålla beskrivningen av egenkontroll uppdaterad. *Landskapet* ska övervaka verksamheten genom regelbundna inspektioner, vars frekvens Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer utifrån en riskbedömning.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av tillstånd, innehållet i beskrivningen av egenkontroll, förfarandet vid ansökan om tillstånd och tillsynen över verksamheten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

57 §

Godkännande av en karantän samt karantänverksamhet

En karantän som avses i denna lag och i Europeiska unionens lagstiftning ska vara godkänd av *landskapet*. En förutsättning för godkännande av en karantän är att karantänen, med beaktande av de krav som de djur som hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, konstruerad, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen eller till de djur som hålls i karantän.

I ansökan om godkännande av en karantän ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och karantänen. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid karantänen och en redogörelse för sådana med verksamheten, lokalerna och övervakningen av verksamheten förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I ett beslut om godkännande av en karantän får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. *Landskapet* ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i ka-

ändringar i karantänverksamheten.

Kommunalveterinären ska företa regelbundna inspektioner av karantänen för att säkerställa att den uppfyller förutsättningarna för godkännande av en karantän och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande följs.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en karantän, om godkännandeförfarandet och om övervakningen av karantänen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

62 §

Förutsättningar för godkännande samt godkännandeförfarandet

Regionförvaltningsverket godkänner de djurhållningsplatser och aktörer som avses i 61 § på ansökan. För att en djurhållningsplats eller aktör ska kunna godkännas förutsätts det att man i tillräcklig utsträckning kan säkerställa att de djur som verksamheten gäller är fria från djursjukdomar och kan spåras. Dessutom krävs att verksamheten är organiserad på ett sätt som gör det möjligt att kontinuerligt övervaka djurens hälsotillstånd och upprätthålla god hygien bland djuren och så att man effektivt kan förhindra spridning av djursjukdomar. Godkännande av en djurhållningsplats för fjäderfä, en uppsamlingscentral för djur och en djurförmedlare förutsätter att aktören förfogar över utrymmen som lämpar sig för verksamheten och som är placerade, konstruerade och utrustade samt går att underhålla på ett sätt som är ändamålsenligt med tanke på förhindrandet av spridning av djursjukdomar.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till de lokaler som används för verksamheten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att godkänna djurhållningsplatser och aktörer och om godkännandeförfarandet får

rantänverksamheten.

Landskapet ska företa regelbundna inspektioner av karantänen för att säkerställa att den uppfyller förutsättningarna för godkännande av en karantän och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande följs.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en karantän, om godkännandeförfarandet och om övervakningen av karantänen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

62 §

Förutsättningar för godkännande samt godkännandeförfarandet

Landskapet godkänner de djurhållningsplatser och aktörer som avses i 61 § på ansökan. För att en djurhållningsplats eller aktör ska kunna godkännas förutsätts det att man i tillräcklig utsträckning kan säkerställa att de djur som verksamheten gäller är fria från djursjukdomar och kan spåras. Dessutom krävs att verksamheten är organiserad på ett sätt som gör det möjligt att kontinuerligt övervaka djurens hälsotillstånd och upprätthålla god hygien bland djuren och så att man effektivt kan förhindra spridning av djursjukdomar. Godkännande av en djurhållningsplats för fjäderfä, en uppsamlingscentral för djur och en djurförmedlare förutsätter att aktören förfogar över utrymmen som lämpar sig för verksamheten och som är placerade, konstruerade och utrustade samt går att underhålla på ett sätt som är ändamålsenligt med tanke på förhindrandet av spridning av djursjukdomar.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till de lokaler som används för verksamheten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten och en redogörelse över att de föreskrivna förutsättningarna för godkännande är uppfyllda. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. *Landskapet* ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för att godkänna djurhållningsplatser och aktörer och om godkännandeförfarandet får

utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd djurhållningsplats och aktör ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

64 §

Kontroller av leveranser av djur, embryon och könsceller mellan medlemsstaterna

En aktör ska kontrollera de djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit emot från en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, samt kontrollera de dokument som gäller djuren, embryona och könscellerna på destinationsplatsen omedelbart efter deras ankomst, för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. Om destinationsplatsen är en uppsamlingscentral eller ett slakteri där en tillsynsmyndighet utövar daglig tillsyn ska ovannämnda kontroll dock göras av denna tillsynsmyndighet. Aktören ska utan dröjsmål underrätta kommunalveterinären om brister som han eller hon har observerat vid kontrollen samt förvara de djur, embryon och könsceller som dessa brister hänför sig till på destinationsplatsen tills regionförvaltningsverket eller Livsmedelssäkerhetsverket har beslutat om eventuella fortsatta åtgärder.

Utöver det som bestäms i 1 mom. får tillsynsmyndigheterna göra stickprovskontroller och i samband med dem ta de prover som behövs för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller de krav som ställs på förflyttning. Kontrollen kan göras på destinationsplatsen för djuren eller produkterna, under transporten eller i fråga om levande djur också på den djurhållningsplats dit djuren har sänts från destinationsplatsen.

En aktör ska kontrollera djur, embryon och könsceller som han eller hon har för avsikt att leverera till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. I de fall där ett officiellt hälsointyg krävs för att visa att en sändning uppfyller kriterierna för att få för-

utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd djurhållningsplats och aktör ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

64 §

Kontroller av leveranser av djur, embryon och könsceller mellan medlemsstaterna

En aktör ska kontrollera de djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit emot från en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, samt kontrollera de dokument som gäller djuren, embryona och könscellerna på destinationsplatsen omedelbart efter deras ankomst, för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. Om destinationsplatsen är en uppsamlingscentral eller ett slakteri där en tillsynsmyndighet utövar daglig tillsyn ska ovannämnda kontroll dock göras av denna tillsynsmyndighet. Aktören ska utan dröjsmål underrätta landskapet om brister som han eller hon har observerat vid kontrollen samt förvara de djur, embryon och könsceller som dessa brister hänför sig till på destinationsplatsen tills *landskapet* eller Livsmedelssäkerhetsverket har beslutat om eventuella fortsatta åtgärder.

Utöver det som *föreskrivs* i 1 mom. får tillsynsmyndigheterna göra stickprovskontroller och i samband med dem ta de prover som behövs för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller de krav som ställs på förflyttning. Kontrollen kan göras på destinationsplatsen för djuren eller produkterna, under transporten eller i fråga om levande djur också på den djurhållningsplats dit djuren har sänts från destinationsplatsen.

En aktör ska kontrollera djur, embryon och könsceller som han eller hon har för avsikt att leverera till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller kriterierna för att få förflyttas. I de fall där ett officiellt hälsointyg krävs för att visa att en

flyttas ska emellertid kommunalveterinären på begäran av aktören genomföra kontrollen och utfärda intyget.

De bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka djur och djurprodukter som ska kontrolleras på det sätt som föreskrivs i 1 eller 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om hur kontrollen ska göras får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

67 §

Tillsyn över verksamheten

Kommunalveterinären övervakar de aktörer som har registrerats med stöd av 60 § och de aktörer och djurhållningsplatser som har godkänts med stöd av 62 § samt den tillståndspliktiga verksamheten enligt 63 §. Kommunalveterinären ska företa inspektioner för att säkerställa att de godkända aktörerna och djurhållningsplatserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande eller i tillståndet följs.

Närmare bestämmelser om inspektionernas frekvens och innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

68 §

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

Om ett djur som har sänts från en annan medlemsstat eller som transiteras genom Finland konstateras eller, på grund av djursjukdomsläget på avgångsplatsen eller av någon annan grundad orsak, misstänks ha drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, får Livsmedels säkerhetsverket besluta att djuret ska avlivas, isoleras på destinationsplatsen, sättas i karantän eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån djuret fördes in, förutsatt att den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen. För att dessa åtgärder ska få vidtas ska prover för diagnostik av sjukdomen ha tagits inom fyra

sändning uppfyller kriterierna för att få förflyttas ska emellertid *landskapet* på begäran av aktören genomföra kontrollen och utfärda intyget.

De bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om vilka djur och djurprodukter som ska kontrolleras på det sätt som föreskrivs i 1 eller 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om hur kontrollen ska göras får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

67 §

Tillsyn över verksamheten

Landskapet övervakar de aktörer som har registrerats med stöd av 60 § och de aktörer och djurhållningsplatser som har godkänts med stöd av 62 § samt den tillståndspliktiga verksamheten enligt 63 §. *Landskapet* ska företa inspektioner för att säkerställa att de godkända aktörerna och djurhållningsplatserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande eller i tillståndet följs.

Närmare bestämmelser om inspektionernas frekvens och innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

68 §

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

Om ett djur som har sänts från en annan medlemsstat eller som transiteras genom Finland konstateras eller, på grund av djursjukdomsläget på avgångsplatsen eller av någon annan grundad orsak, misstänks ha drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, får Livsmedels säkerhetsverket besluta att djuret ska avlivas, isoleras på destinationsplatsen, sättas i karantän eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån djuret fördes in, förutsatt att den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen. För att dessa åtgärder ska få vidtas ska prover för diagnostik av sjukdomen ha tagits inom fyra

veckor från införseln. I Livsmedelssäkerhetsverkets beslut får det uppställas nödvändiga villkor beträffande genomförandet av åtgärderna och bestämmas om nödvändiga undersökningar av djuret vid isoleringen eller karantänen.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också fåglar som har kläckts ur importerade kläckägg, dock så att prover ska ha tagits inom fyra månader från importen för att åtgärder ska få vidtas.

Om det inom ett område som hör till en annan medlemsstat förekommer en djursjukdom som ska bekämpas eller ny, allvarlig djursjukdom som hotar att spridas till Finland via en djurprodukt som sänts till eller transiteras genom Finland från det berörda området, får Livsmedelsverket bestämma att djurprodukten ska bortskaffas, behandlas så att risken för spridning av djursjukdomen elimineras, förvaras tills det står klart huruvida produkten medför risk för spridning av djursjukdomen eller inte, eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån produkten fördes in, förutsatt den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen.

Aktören ansvarar för genomförandet av de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. Regionförvaltningsverket övervakar genomförandet av åtgärderna. I de situationer som avses i 1 och 2 mom. iaktas dessutom bestämmelserna i 4 kap. om åtgärder vid sjukdomsutbrott.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål informera jord- och skogsbruksministeriet om sitt i 1 och 3 mom. avsedda beslut. Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter när det gäller åtgärder som avses i 1 och 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

71 §

Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces

Det officiella veterinärintyg som ska åtfölja djur och djurprodukter som exporteras till en stat utanför Europeiska unionen utfärdas av kommunalveterinären på begäran av aktören. Kommunalveterinären ska innan intyget utfärdas inspektera djuren och deras djurhåll-

veckor från införseln. I Livsmedelssäkerhetsverkets beslut får det uppställas nödvändiga villkor beträffande genomförandet av åtgärderna och bestämmas om nödvändiga undersökningar av djuret vid isoleringen eller karantänen.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också fåglar som har kläckts ur importerade kläckägg, dock så att prover ska ha tagits inom fyra månader från importen för att åtgärder ska få vidtas.

Om det inom ett område som hör till en annan medlemsstat förekommer en djursjukdom som ska bekämpas eller ny, allvarlig djursjukdom som hotar att spridas till Finland via en djurprodukt som sänts till eller transiteras genom Finland från det berörda området, får Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att djurprodukten ska bortskaffas, behandlas så att risken för spridning av djursjukdomen elimineras, förvaras tills det står klart huruvida produkten medför risk för spridning av djursjukdomen eller inte, eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån produkten fördes in, förutsatt den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen.

Aktören ansvarar för genomförandet av de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. *Landskapet* övervakar att åtgärderna genomförs. I de situationer som avses i 1 och 2 mom. iaktas dessutom bestämmelserna i 4 kap. om åtgärder vid sjukdomsutbrott.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål informera jord- och skogsbruksministeriet om sitt i 1 och 3 mom. avsedda beslut. Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter när det gäller åtgärder som avses i 1 och 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

71 §

Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces

Det officiella veterinärintyg som ska åtfölja djur och djurprodukter som exporteras till en stat utanför Europeiska unionen utfärdas av *landskapet* på begäran av aktören. *Landskapet* ska innan intyget utfärdas inspektera djuren och deras djurhållningsplatser och pro-

ningsplatser och produkterna, om inte det är möjligt att på annat sätt säkerställa att kraven på de djur och produkter som ska exporteras samt de importkrav som ställs av destinationsstaten och eventuella krav på transiteringen uppfylls.

För att upprätta eller sända veterinärintyg kan det i 66 § avsedda datasystemet Traces användas, om Europeiska unionens lagstiftning tillåter detta. Datasystemet ska användas för att upprätta och sända intyg, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det eller om Europeiska unionen och destinationsstaten kommer överens om det. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter som behövs för veterinärintyget, och när så krävs för att dessa uppgifter införs i datasystemet Traces. En aktör som ska införa uppgifter i datasystemet eller en företrädare för aktören har rätt att av tillsynsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om den tillsynsmyndighet som utfärdat veterinärintyget efter det att intyget utfärdats får kännedom om ett misstänkt eller konstaterat sjukdomsutbrott som skulle ha utgjort hinder för att utfärda intyget, ska tillsynsmyndigheten underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken som i sin tur ska underrätta den behöriga myndigheten i destinationsstaten.

Bestämmelser om användningen av datasystemet Traces för att upprätta och sända veterinärintyg utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om utförande av exportkontroll, veterinärintygets form och förfarandet för utfärdande av veterinärintyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

73 §

Transport av däggdjur och fåglar

Vid transport av däggdjur och fåglar ska det användas transportmedel från vilka djursekret, strö eller foder inte kan läcka ut eller på annat sätt komma ut under transporten. Mellan transporterna ska det utrymme i transportmedlet som är avsett för djuren rengöras och vid behov desinficeras med ett desinfektionsmedel som är lämpligt för ändamålet.

Fordon som används för transport av nöt-

dukterna, om inte det är möjligt att på annat sätt säkerställa att kraven på de djur och produkter som ska exporteras samt de importkrav som ställs av destinationsstaten och eventuella krav på transiteringen uppfylls.

För att upprätta eller sända veterinärintyg kan det i 66 § avsedda datasystemet Traces användas, om Europeiska unionens lagstiftning tillåter detta. Datasystemet ska användas för att upprätta och sända intyg, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det eller om Europeiska unionen och destinationsstaten kommer överens om det. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter som behövs för veterinärintyget, och när så krävs för att dessa uppgifter införs i datasystemet Traces. En aktör som ska införa uppgifter i datasystemet eller en företrädare för aktören har rätt att av tillsynsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om den tillsynsmyndighet som utfärdat veterinärintyget efter det att intyget utfärdats får kännedom om ett misstänkt eller konstaterat sjukdomsutbrott som skulle ha utgjort hinder för att utfärda intyget, ska tillsynsmyndigheten underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken som i sin tur ska underrätta den behöriga myndigheten i destinationsstaten.

Bestämmelser om användningen av datasystemet Traces för att upprätta och sända veterinärintyg utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om utförande av exportkontroll, veterinärintygets form och förfarandet för utfärdande av veterinärintyg får också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

73 §

Transport av däggdjur och fåglar

Vid transport av däggdjur och fåglar ska det användas transportmedel från vilka djursekret, strö eller foder inte kan läcka ut eller på annat sätt komma ut under transporten. Mellan transporterna ska det utrymme i transportmedlet som är avsett för djuren rengöras och vid behov desinficeras med ett desinfektionsmedel som är lämpligt för ändamålet.

Fordon som används för transport av nöt-

skap, svin, får, getter eller fjäderfä över Finlands gränser ska rengöras och desinficeras vid en godkänd desinfektionsplats för transportfordon innan djuren lastas och efter det att transportfordonet återvänt till Finland före en ny transport. Under transporten får djuren inte komma i kontakt med djur med lägre hälsostatus än de djur som transporteras. Den som transporterar nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat ska separat för varje transportmedel föra förteckning över de djur som transporteras. Förteckningen ska bevaras i minst tre år.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos däggdjur eller fåglar som transporteras, får regionförvaltningsverket besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om rengöring och desinfektion av transportmedel, om desinfektionsmedel, om att de djur som transporteras ska hållas åtskilda från andra djur, om den förteckning som avses i 2 mom. samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Transport av vattenlevande djur

Vattenbruksdjur får transporteras från djurhållningsplatsen enbart om djuren har tillräckligt god hälsostatus och djurhållningsplatsen i tillräcklig grad är fri från djursjukdomar med tanke på de transporterade djurens användningsändamål och förutsatt att det dokument som är avsett för mottagaren innehåller tillräckliga uppgifter om de djur som transporteras och om transporten.

Den som transporterar vattenlevande djur ska se till att djurens hälsostatus inte förändras under transporten och att transporten varken på avgångsplatsen, på transiteringsplatserna eller på destinationsplatsen äventyrar de vattenlevande djurens hälsostatus. Ett byte av vattnet i transportbehållare under transporten får inte försämra hälsostatusen hos de vattenlevande djur som transporteras och inte

skap, svin, får, getter eller fjäderfä över Finlands gränser ska rengöras och desinficeras vid en godkänd desinfektionsplats för transportfordon innan djuren lastas och efter det att transportfordonet återvänt till Finland före en ny transport. Under transporten får djuren inte komma i kontakt med djur med lägre hälsostatus än de djur som transporteras. Den som transporterar nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat ska separat för varje transportmedel föra förteckning över de djur som transporteras. Förteckningen ska bevaras i minst tre år.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos däggdjur eller fåglar som transporteras, får *landskapet* besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om rengöring och desinfektion av transportmedel, om desinfektionsmedel, om att de djur som transporteras ska hållas åtskilda från andra djur, om den förteckning som avses i 2 mom. samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Transport av vattenlevande djur

Vattenbruksdjur får transporteras från djurhållningsplatsen enbart om djuren har tillräckligt god hälsostatus och djurhållningsplatsen i tillräcklig grad är fri från djursjukdomar med tanke på de transporterade djurens användningsändamål och förutsatt att det dokument som är avsett för mottagaren innehåller tillräckliga uppgifter om de djur som transporteras och om transporten.

Den som transporterar vattenlevande djur ska se till att djurens hälsostatus inte förändras under transporten och att transporten varken på avgångsplatsen, på transiteringsplatserna eller på destinationsplatsen äventyrar de vattenlevande djurens hälsostatus. Ett byte av vattnet i transportbehållare under transporten får inte försämra hälsostatusen hos de vattenlevande djur som transporteras och inte

heller medföra risk för spridning av djursjukdomar. Vid transport av vattenlevande djur över Finlands gränser får vattnet i transportbehållare bytas endast på platser som godkänts för vattenbyte.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vattenlevande djur som transporteras, får regionförvaltningsverket besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om förutsättningarna för transport av vattenlevande djur, om förfarandena vid vattenbyte under en transport samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

76 §

Godkännande av desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare

Regionförvaltningsverket godkänner på ansökan desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare. För att en desinfektionsplats ska godkännas ska den vara på så sätt placerad, byggd, utrustad och skött, och behandlingen av det avloppsvatten och avfall som verksamheten ger upphov till samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att transportfordon kan tvättas och desinficeras effektivt och att djursjukdomar inte kan spridas utanför desinfektionsplatsen. För att en plats för byte av vatten ska godkännas ska den vara på så sätt placerad och uttaget av vatten och behandlingen av det utgående vattnet samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att djurhälsan inte äventyras.

I ansökan ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och desinfektionsplatsen eller platsen för byte av vatten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid platsen i fråga samt en utredning över sådana med verksamheten och lokalerna förknippade omständigheter som är centrala för att förhindra

heller medföra risk för spridning av djursjukdomar. Vid transport av vattenlevande djur över Finlands gränser får vattnet i transportbehållare bytas endast på platser som godkänts för vattenbyte.

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vattenlevande djur som transporteras, får *landskapet* besluta att djuren ska flyttas till en plats som anges i beslutet, eller besluta att djuren ska avlivas, om detta är nödvändigt för att bekämpa en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom.

Sådana närmare bestämmelser som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om förutsättningarna för transport av vattenlevande djur, om förfarandena vid vattenbyte under en transport samt om de åtgärder som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

76 §

Godkännande av desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare

Landskapet godkänner på ansökan desinfektionsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare. För att en desinfektionsplats ska godkännas ska den vara på så sätt placerad, byggd, utrustad och skött, och behandlingen av det avloppsvatten och avfall som verksamheten ger upphov till samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att transportfordon kan tvättas och desinficeras effektivt och att djursjukdomar inte kan spridas utanför desinfektionsplatsen. För att en plats för byte av vatten ska godkännas ska den vara på så sätt placerad och uttaget av vatten och behandlingen av det utgående vattnet samt den övriga verksamheten ska vara ordnad så, att djurhälsan inte äventyras.

I ansökan ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och desinfektionsplatsen eller platsen för byte av vatten. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid platsen i fråga samt en utredning över sådana med verksamheten och lokalerna förknippade om-

spridning av djursjukdomar. I beslutet om godkännande får det ställas villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga ändringar i verksamheten.

Kommunalveterinären övervakar desinfektionsplatserna för transportfordon och platserna för byte av vatten och får utföra inspektioner för att säkerställa att platserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som ställts i beslutet om godkännande iakttas.

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av desinfektionsplatser och platser för byte av vatten och om det förfarande som ska iakttas vid godkännandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

84 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, leder, utvecklar och övervakar på riksnivå bekämpningen av djursjukdomar.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter ska verket

1) ansvara för upprätthållandet av den nationella beredskapen för djursjukdomar och göra upp riksomfattande beredskapsplaner för djursjukdomar,

2) ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller diagnostisering av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar,

3) ansvara för statistikföringen och rapporteringen angående djursjukdomar,

4) ansvara för ordnandet av utbildning för kommunalveterinärer i anslutning till verkställigheten av denna lag och föra förteckning över de kommunalveterinärer som genomgått en särskild beredskapsutbildning med tanke på sjukdomsutbrott, samt

5) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag och som enligt denna lag ankommer på verket.

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för be-

ståndigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. I beslutet om godkännande får det ställas villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. *Landskapet* ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten.

Landskapet övervakar desinfektionsplatserna för transportfordon och platserna för byte av vatten och får utföra inspektioner för att säkerställa att platserna uppfyller förutsättningarna för godkännande och att de villkor som ställts i beslutet om godkännande iakttas.

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av desinfektionsplatser och platser för byte av vatten och om det förfarande som ska iakttas vid godkännandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

84 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, leder, utvecklar och övervakar på riksnivå bekämpningen av djursjukdomar.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag *föreskrivs* om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter ska verket

1) ansvara för upprätthållandet av den nationella beredskapen för djursjukdomar och göra upp riksomfattande beredskapsplaner för djursjukdomar,

2) ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller *hänvisande till bekämpning och* diagnostisering av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar,

3) ansvara för statistikföringen och rapporteringen angående djursjukdomar,

4) ordna utbildning för *landskapets veterinärer* i anslutning till verkställigheten av denna lag och föra förteckning över de *av landskapets veterinärer* som genomgått en särskild beredskapsutbildning med tanke på sjukdomsutbrott, samt

5) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag och som enligt denna lag hör till *verkets uppgifter*.

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för be-

kämpningen av djursjukdomar vid i livsmedelslagen avsedda slakterier och inrättningar för vilthantering och anläggningar som finns i anslutning till dem, med undantag för slakterier och inrättningar i fråga om vilka tillsynen enligt livsmedelslagen har överförts på kommunerna på det sätt som avses i 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen. I fråga om de slakterier och inrättningar som Livsmedelssäkerhetsverket övervakar utför verket alla de uppgifter som enligt denna lag annars skulle ankomma på kommunalveterinären.

Närmare bestämmelser om statistikföringen och rapporteringen samt om innehållet i de riksomfattande beredskapsplanerna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

85 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket planerar, leder, övervakar och genomför bekämpningen av djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om regionförvaltningsverkets uppgifter ska verket

1) upprätthålla beredskapen för djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och göra upp beredskapsplaner för djursjukdomar för verksamhetsområdet,

2) ordna utbildning för kommunalveterinärer,

3) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag till den del uppgifterna inte hör till Livsmedelssäkerhetsverkets eller kommunalveterinärens behörighet,

4) i de renslakterier som avses i livsmedelslagen och i anläggningar som finns i anslutning till dem utföra sådana uppgifter för bekämpning av djursjukdomar som enligt denna lag annars hör till kommunalveterinärens uppgifter.

kämpningen av djursjukdomar vid i livsmedelslagen avsedda slakterier och inrättningar för vilthantering och anläggningar som finns i anslutning till dem, med undantag för slakterier och inrättningar i fråga om vilka tillsynen enligt livsmedelslagen har överförts på *landskapet* på det sätt som avses i 43 § 5 mom. i livsmedelslagen. I fråga om de slakterier och inrättningar som Livsmedelssäkerhetsverket övervakar utför verket *i stället för landskapet de uppgifter som föreskrivs i 64 § 3 mom., 67 och 71 § samt 76 § 3 mom. och tar emot sådana anmälningar gällande ett slakteri eller en inrättning som avses i 14 § 1 mom. Livsmedelssäkerhetsverket är skyldigt att lämna landskapet uppgifter om misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar och nya, allvarliga djursjukdomar i ett slakteri eller en inrättning.*

Närmare bestämmelser om statistikföringen och rapporteringen samt om innehållet i de riksomfattande beredskapsplanerna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

85 §

Landskapet

Landskapet planerar, leder, övervakar och genomför bekämpningen av djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om *landskapets* uppgifter ska *landskapet*

1) upprätthålla beredskapen för djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och göra upp beredskapsplaner för djursjukdomar för verksamhetsområdet,

2) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag till den del uppgifterna inte hör till Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet.

De i 84 § 3 mom. avsedda uppgifter som ska utföras i de renslakterier som avses i livsmedelslagen och i anläggningar i anslutning till dem utförs i hela landet av *landskapet Lappland*.

En av *landskapet* utsedd veterinär i tjänste-

Varje regionförvaltningsverket ska i samarbete med de övriga regionförvaltningsverken ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar samt utredning av sjukdomsläget. Det regionförvaltningsverk som har jour är behörigt inom hela jourområdet i uppgifter som enligt denna lag ankommer på regionförvaltningsverket. Livsmedelssäkerhetsverket fastställer regionförvaltningsverkens jourer.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanernas innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

86 §

Kommunalveterinären

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om kommunalveterinärens uppgifter ska kommunalveterinären i egenkap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag och som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären.

Regionförvaltningsverket får vid behov förordna en kommunalveterinär att utanför dennes verksamhetsområde utföra särskilt angivna uppgifter som enligt denna lag an-

förhållande fattar beslut om beviljande av hälso- eller veterinärintyg samt utför de övriga uppgifter som enligt de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag hör till tjänsteveterinärens uppgifter.

Landskapet ska även utanför tjänstetid ordna skötseln av brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar, utredning av sjukdomsläget samt övervakning av export och förflyttning mellan medlemsstater av djur och produkter.

Livsmedelssäkerhetsverket får vid behov förordna en veterinär anställd av landskapet att utanför landskapets verksamhetsområde utföra särskilt angivna uppgifter som enligt denna lag hör till landskapet, om det är fråga om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom eller om en djursjukdom som ska övervakas förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Livsmedelssäkerhetsverket ska i första hand förordna en veterinär som fått beredskapsutbildning till uppdraget. När förordnandet ges ska landskapets möjligheter att utföra sina lagstadgade uppgifter och övriga uppgifter beaktas.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanernas innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

86 §

Myndigheternas skyldighet att planera bekämpningen av djursjukdomar

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en riksomfattande plan för bekämpningen av djursjukdomar. Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt kontrollförfordningen.

Landskapet ska utarbeta en regional plan för bekämpningen av djursjukdomar på sitt område. Den regionala planen ska grunda sig på den riksomfattande planen.

kommer på kommunalveterinären, om det är fråga om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom eller om en djursjukdom som ska övervakas förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Regionförvaltningsverket ska i första hand förordna en veterinär som fått beredskapsutbildning till uppdraget. När förordnandet ges ska kommunens möjligheter att utföra sina lagstadgade uppgifter och övriga uppgifter beaktas. Regionförvaltningsverket får förordna en kommunalveterinär att utföra uppgifter även inom ett annat regionförvaltningsverks verksamhetsområde, om förordnandet grundar sig på en begäran av sistnämnda regionförvaltningsverk.

86 a §

Statens ämbetsverk på Åland

De förvaltningsuppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

87 §

Auktoriserad inspektör

Livsmedelssäkerhetsverket får för viss tid och för en viss uppgift bemyndiga en person med för uppgiften tillräcklig yrkeskunskap om de djurarter som inspektionerna och undersökningarna avser, djursjukdomar och bekämpningen av djursjukdomar, att i egenskap av auktoriserad inspektör i stället för eller genom att bistå kommunalveterinären utföra sådana inspektioner eller undersökningar på djurhållningsplatserna som avses i denna lag samt att i samband med dessa ta behövliga prover. Rätten att utföra inspektioner och undersökningar och ta prover kan avgränsas till att gälla vissa djurarter eller vissa inspektioner och undersökningar. En auktoriserad inspektör har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får en auktoriserad inspektör utföra sådana verkställande uppgifter som tillsynsmyndigheten an-

87 §

Auktoriserad inspektör

Livsmedelssäkerhetsverket får för viss tid och för en viss uppgift bemyndiga en person med för uppgiften tillräcklig yrkeskunskap om de djurarter som inspektionerna och undersökningarna avser, djursjukdomar och bekämpningen av djursjukdomar, att i egenskap av auktoriserad inspektör i stället för eller genom att bistå *landskapet* utföra sådana inspektioner eller undersökningar på djurhållningsplatserna som avses i denna lag samt att i samband med dessa ta behövliga prover. Rätten att utföra inspektioner och undersökningar och ta prover kan avgränsas till att gälla vissa djurarter eller vissa inspektioner och undersökningar. En auktoriserad inspektör har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får en auktoriserad inspektör utföra sådana verkställande uppgifter som tillsynsmyndigheten anvisat inspektören och som anknyter till verk-

visat inspektören och som anknyter till verkställigheten av denna lag.

En auktoriserad inspektör utför sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets överinseende. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett bemyndigande som det beviljat, om den auktoriserade inspektören försummar att iaktta de villkor som Livsmedelssäkerhetsverket uppställt eller i övrigt på ett väsentligt sätt bryter mot de förpliktelser som följer av uppdraget också efter det att inspektören först fått en anmärkning om bristerna.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad inspektör ska på begäran visa upp ett skriftligt bemyndigande.

88 §

Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi

Om en djursjukdom som lätt sprider sig har spridit sig över ett vidsträckt område och tillsynsmyndigheterna inte har tillräckliga resurser för att bekämpa den i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, är legitimerade veterinärer, som är stadigvarande bosatta i Finland, och veterinärmedicine studerande som har rätt att temporärt utöva veterinäryrket, med stöd av ett beslut av Livsmedelssäkerhetsverket skyldiga att sköta sådana i 87 § 1 och 2 mom. avsedda veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av det aktuella sjukdomsläget och som de skäligen kan utföra med beaktande av deras utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och familjeförhållanden. Arbetsplikten får fortgå högst två veckor i sänder, sammanlagt dock högst två månader. Till den som utför ett sådant uppdrag betalas av statens medel ett skäligt arvode och ersättning för kostnader som bestäms av Livsmedelssäkerhetsverket. Arbetsförordnandet avbryter inte den arbetspliktiges ordinarie anställningsförhållande.

På den som förordnats till ett sådant uppdrag som avses ovan tillämpas vad som i 87 § 4 mom. föreskrivs om auktoriserade inspektörer. På uppdragen tillämpas dessutom arbetstidslagen (605/1996), semesterlagen (162/2005), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsövård (1383/2001), la-

ställigheten av denna lag.

En auktoriserad inspektör utför sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets överinseende. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett bemyndigande som det beviljat, om den auktoriserade inspektören försummar att iaktta de villkor som Livsmedelssäkerhetsverket uppställt eller i övrigt på ett väsentligt sätt bryter mot de förpliktelser som följer av uppdraget också efter det att inspektören först fått en anmärkning om bristerna.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad inspektör ska på begäran visa upp ett skriftligt bemyndigande.

88 §

Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi

Om en djursjukdom som lätt sprider sig har spridit sig över ett vidsträckt område och tillsynsmyndigheterna inte har tillräckliga resurser för att bekämpa den i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, är legitimerade veterinärer, som är stadigvarande bosatta i Finland, och veterinärmedicine studerande som har rätt att temporärt utöva veterinäryrket, med stöd av ett beslut av Livsmedelssäkerhetsverket skyldiga att sköta sådana i 87 § 1 och 2 mom. avsedda veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av det aktuella sjukdomsläget och som de skäligen kan utföra med beaktande av deras utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och familjeförhållanden. Arbetsplikten får fortgå högst två veckor i sänder, sammanlagt dock högst två månader. Till den som utför ett sådant uppdrag betalas av statens medel ett skäligt arvode och ersättning för kostnader som bestäms av Livsmedelssäkerhetsverket. Arbetsförordnandet avbryter inte den arbetspliktiges ordinarie anställningsförhållande.

På den som förordnats till ett sådant uppdrag som avses ovan tillämpas vad som i 87 § 4 mom. föreskrivs om auktoriserade inspektörer. På uppdragen tillämpas dessutom arbetstidslagen (605/1996), semesterlagen (162/2005), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsövård (1383/2001), la-

gen om olycksfallsförsäkring (608/1948), yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om statens pensioner (1295/2006) samt i tillämpliga delar bestämmelserna i arbetsavtalslagen (55/2001) om arbetstagarens och arbetsgivarens rättigheter och skyldigheter. En arbetspliktig har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

Den arbetspliktige står i sitt uppdrag under regionförvaltningsverkets tillsyn. Regionförvaltningsverket ska se till att den arbetspliktige känner till de skyldigheter och det ansvar som är förknippade med uppdraget. När den arbetspliktige utför sitt uppdrag ska han eller hon på begäran visa upp sitt arbetsförordnande.

89 §

Ledning och styrning av sjukdomsbekämpningen

När en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom bryter ut leder regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde bekämpningen av sjukdomen och förhindrandet av dess spridning. Regionförvaltningsverket är ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Livsmedelssäkerhetsverket styr och övervakar regionförvaltningsverkets verksamhet för utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och för förhindrande av dess spridning. *Om ett sjukdomsutbrott kräver åtgärder inom flera regionförvaltningsverks verksamhetsområden, svarar Livsmedelssäkerhetsverket för uppdatering av lägesbilden och samordning av verksamheten.* Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov ålägga regionförvaltningsverket skyldigheter med avseende på bekämpningen av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och förhindrande av dess spridning samt genom sitt beslut överta det ledningsansvar som avses i 1 mom. av regionförvaltningsverket, om en effektiv bekämpning av sjukdomen och ett effektivt förhindrande av dess spridning annars äventyras. Livsmedelssäkerhetsverket är dessutom ett sådant

gen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) och *pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016)* samt i tillämpliga delar bestämmelserna i arbetsavtalslagen (55/2001) om arbetstagarens och arbetsgivarens rättigheter och skyldigheter. En arbetspliktig har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende.

En arbetspliktig står i sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn. *Landskapet* ska se till att en arbetspliktig känner till de skyldigheter och det ansvar som är förknippade med uppdraget. När en arbetspliktig utför sitt uppdrag ska han eller hon på begäran visa upp sitt arbetsförordnande.

89 §

Ansvar och ledning av sjukdomsbekämpningen

För sjukdomsbekämpningen i landskapet ansvarar en tjänsteinnehavare som bestäms enligt landskapets förvaltningsstadga och som ska vara veterinär. Landskapet är ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Livsmedelssäkerhetsverket *leder och samordnar landskapens* verksamhet för utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och för förhindrande av dess spridning. Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov ålägga *den tjänsteinnehavare hos landskapet som ansvarar för sjukdomsbekämpningen* skyldigheter med avseende på bekämpningen av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och förhindrande av dess spridning. Livsmedelssäkerhetsverket är dessutom ett sådant nationellt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

nationellt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens lagstiftning när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Sådana närmare bestämmelser om uppgifterna för de lokala och nationella centrumen för sjukdomsbekämpning som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

91 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig har rätt att trots sekretessbestämmelserna få sådana uppgifter och dokument som är nödvändiga för att utföra uppgifter enligt denna lag eller enligt Europeiska unionens lagstiftning av de aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser och av andra med förpliktelser enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning.

Tillsynsmyndigheten har dessutom rätt att trots sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter få sådana uppgifter om djurhållning eller om annan i denna lag avsedd verksamhet som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som avses i 1 mom.

99 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheternas prestationer

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Regionförvaltningsverket påför och tar ut avgifter till staten för kommunalveterinärernas prestationer enligt denna lag. Bestämmelser om storleken på de avgifter som tas ut för kommunalveterinärernas prestationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten föreskrivs om de allmänna grunderna för när statliga myndigheters prestationer ska vara avgiftsbelagda och

Sådana närmare bestämmelser om uppgifterna för de lokala och nationella centrumen för sjukdomsbekämpning som genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning förutsätter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

91 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig har rätt att trots sekretessbestämmelserna få sådana uppgifter och dokument som är nödvändiga för att utföra uppgifter enligt denna lag eller enligt Europeiska unionens lagstiftning av de aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser och av andra med förpliktelser enligt denna lag eller Europeiska unionens lagstiftning.

Tillsynsmyndigheten har dessutom rätt att trots sekretessbestämmelserna av statliga myndigheter, *myndigheter på landskapsnivå* och kommunala myndigheter få sådana uppgifter om djurhållning eller om annan i denna lag avsedd verksamhet som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som avses i 1 mom.

99 §

Avgifter som tas ut för myndigheternas prestationer

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Enligt en taxa som landskapet har godkänt tar landskapet av aktören ut en avgift för följande prestationer:

- 1) beslut på ansökan,
- 2) inspektion och provtagning i samband med hälsoövervakning enligt 8 och 9 §,
- 3) övervakning av godkända aktörer, djurhållningsplatser och anläggningar samt tillståndspliktig verksamhet som avses i 42 §, 54 § 2 mom., 57 och 67 § samt 76 § 3 mom.,
- 4) utfärdande av hälso- eller veterinärintyg

för storleken av avgifterna samt om övriga grunder för avgifterna. Bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid fakturering av kommunalveterinärernas prestationer utfärdas också genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Med avvikelse från 2 mom. tas det inte ut någon avgift för ett officiellt veterinärintyg för djurprodukter som ska sändas till stater utanför Europeiska unionen, om kommunen tar ut en avgift för samma veterinärintyg eller för ett veterinärintyg som gäller samma exportparti.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

101 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

I 23 § i veterinärvårdslagen föreskrivs om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären.

111 §

Förbud och begränsning

Regionförvaltningsverket kan tills vidare förbjuda eller begränsa förflyttning av djur som tillhör mottagliga arter eller produkter från dem till eller från en djurhållningsplats, om verksamheten kräver tillstånd eller godkännande enligt denna lag och något sådant tillstånd eller godkännande inte har beviljats, eller om följande skyldigheter inte fullgörs på djurhållningsplatsen och i fråga om djuren där:

- 1) de skyldigheter som föreskrivits med stöd av 7 § 2 mom.,
- 2) de skyldigheter som ingår i den obligatoriska hälsoövervakning som avses i 8 §,
- 3) de skyldigheter som har samband med obligatorisk vaccinering eller behandling enligt 11 §, eller
- 4) de skyldigheter eller förbud som avses i 44 § 1 mom. och vars syfte är att förhindra spridning av djursjukdomar som lätt sprider

som avses i 36 § 1 mom. 6 punkten, 41 § 3 mom., 64 § 3 mom. och 71 § 1 mom.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av lagstiftningen finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

(upphävs)

111 §

Förbud och begränsning

Landskapet kan tills vidare förbjuda eller begränsa förflyttning av djur som tillhör mottagliga arter eller produkter från dem till eller från en djurhållningsplats, om verksamheten kräver tillstånd eller godkännande enligt denna lag och något sådant tillstånd eller godkännande inte har beviljats, eller om följande skyldigheter inte fullgörs på djurhållningsplatsen och i fråga om djuren där:

- 1) de skyldigheter som föreskrivits med stöd av 7 § 2 mom.,
- 2) de skyldigheter som ingår i den obligatoriska hälsoövervakning som avses i 8 §,
- 3) de skyldigheter som har samband med obligatorisk vaccinering eller behandling enligt 11 §, eller
- 4) de skyldigheter eller förbud som avses i 44 § 1 mom. och vars syfte är att förhindra spridning av djursjukdomar som lätt sprider

sig.

En förutsättning för att ett förbud eller en begränsning ska meddelas är dessutom att aktören, trots uppmaning av myndigheten, inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen och att detta förfarande medför allvarlig risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller fara för människors hälsa. Ett förbud eller en begränsning får inte vara mer omfattande än vad som behövs för att kontrollera spridningsrisken. Förbudet eller begränsningen ska upphävas om det vid en inspektion konstateras att de skyldigheter som avses i 1 mom. har fullgjorts, och om resultaten av undersökningarna visar att den djursjukdom vars spridning skyldigheterna är avsedda att förhindra inte förekommer på djurhållningsplatsen.

Vid behandlingen av ett ärende som avses i 1 mom. får regionförvaltningsverket meddela förbuden och begränsningarna enligt det momentet som interimistiska, om detta är nödvändigt på grund av en omedelbar fara för djurs hälsa eller folkhälsan. Ett interimistiskt förbud eller en interimistisk begränsning gäller till dess att regionförvaltningsverket meddelar ett slutligt avgörande i ärendet. Regionförvaltningsverket ska se till att de utredningar som ärendet kräver görs utan dröjsmål.

113 §

Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls

Om det vid en inspektion som avses i 64 § eller vid en inspektion på basis av en misstanke som avses i 90 § 1 mom. konstateras att ett djur eller en djurprodukt som kommer från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i 9 kap., får kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska hållas i karantän eller isoleras på destinationsplatsen eller på en av myndigheten i fråga anvisad annan plats, eller att produkten ska förvaras på destinationsplatsen eller på en av myndigheten i fråga anvisad annan plats till dess att aktören har avhjälpt bristerna. *Kommunalveterinären får fatta nämnda beslut endast i en brådskande situation där regionförvaltningsverket ännu inte har vidtagit några åtgärder i*

sig.

En förutsättning för att ett förbud eller en begränsning ska meddelas är dessutom att aktören, trots uppmaning av myndigheten, inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen och att detta förfarande medför allvarlig risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller fara för människors hälsa. Ett förbud eller en begränsning får inte vara mer omfattande än vad som behövs för att kontrollera spridningsrisken. Förbudet eller begränsningen ska upphävas om det vid en inspektion konstateras att de skyldigheter som avses i 1 mom. har fullgjorts, och om resultaten av undersökningarna visar att den djursjukdom vars spridning skyldigheterna är avsedda att förhindra inte förekommer på djurhållningsplatsen.

Vid behandlingen av ärenden som avses i 1 mom. får *landskapet* meddela förbud och begränsningar enligt det momentet som interimistiska, om de är nödvändiga på grund av en omedelbar fara för djurs hälsa eller folkhälsan. Ett interimistiskt förbud eller en interimistisk begränsning gäller till dess att *landskapet* meddelar ett slutligt avgörande i ärendet. *Landskapet* ska se till att de utredningar som ärendet kräver görs utan dröjsmål.

113 §

Åtgärder när kriterierna för flyttning inte uppfylls

Om det vid en inspektion som avses i 64 § eller vid en inspektion på basis av en misstanke som avses i 90 § 1 mom. konstateras att ett djur eller en djurprodukt som kommer från en annan medlemsstat eller de dokument som åtföljer djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i 9 kap., får *landskapet* bestämma att djuret ska hållas i karantän eller isoleras på destinationsplatsen eller på en av *landskapet* anvisad annan plats, eller att produkten ska förvaras på destinationsplatsen eller på en av *landskapet* anvisad annan plats till dess att aktören har avhjälpt bristerna.

ärendet. Kommunalveterinären ska omedelbart lämna regionförvaltningsverket uppgift om sitt beslut.

Om bristerna inte kan avhjälpas eller om de inte har avhjälpats inom utsatt tid, får regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska avlivas eller produkten bortskaffas. Om aktören samtycker, får det bestämmas att djuret eller produkten ska returneras till den medlemsstat som djuret eller produkten importerats från, förutsatt att den behöriga myndigheten i den medlemsstaten godkänner returneringen, eller att djuret eller produkten ska behandlas eller att djuret ska hållas i karantän, förutsatt att den risk för spridning av en djursjukdom som djuret eller produkten medför kan undanröjas genom detta.

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören ansvarar för att åtgärderna genomförs. Regionförvaltningsverket övervakar att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. får i enlighet med vad som i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om djurhälsa utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

114 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket eller Livsmedelssäkerhetsverket får förena ett förbud, en begränsning eller ett föreläggande som avses i 110, 111 eller 113 § med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

116 §

Sökande av ändring

I ett beslut av en tillsynsmyndighet som meddelats med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I ett intermistiskt beslut som avses i 25 § och 111 §

Om bristerna inte kan avhjälpas eller om de inte har avhjälpats inom utsatt tid, får *landskapet* bestämma att djuret ska avlivas eller produkten bortskaffas. Om aktören samtycker, får det bestämmas att djuret eller produkten ska returneras till den medlemsstat som djuret eller produkten importerats från, förutsatt att den behöriga myndigheten i den medlemsstaten godkänner returneringen, eller att djuret eller produkten ska behandlas eller att djuret ska hållas i karantän, förutsatt att den risk för spridning av en djursjukdom som djuret eller produkten medför kan undanröjas genom detta.

I ett beslut om åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören ansvarar för att åtgärderna genomförs. *Landskapet* övervakar att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. i enlighet med vad som i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivs om djurhälsa får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

114 §

Vite och tvångsutförande

Landskapet eller Livsmedelssäkerhetsverket får förena ett förbud, en begränsning eller ett föreläggande som avses i 110, 111 eller 113 § med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

116 §

Sökande av ändring

I ett beslut av en tillsynsmyndighet som meddelats med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I ett intermistiskt beslut som avses i 111 § 3 mom.

3 mom. får ändring dock inte sökas särskilt.

I ett beslut som en tillsynsmyndighet meddelat med stöd av denna lag eller en EUrättsakt som genomförs genom denna lag ska det bestämmas att beslutet ska följas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat, om

1) beslutet till sin karaktär är sådant att det måste verkställas utan dröjsmål, eller

2) verkställigheten inte kan uppskjutas av skäl som har samband med skydd av djurs eller människors hälsa eller säkerställande av livsmedelssäkerheten.

117 §

Sökande av ändring i beslut om avgifter

Bestämmelser om sökande av ändring i avgifter som tas ut till staten för åtgärder enligt denna lag finns i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.

får ändring dock inte sökas särskilt.

I ett beslut som en tillsynsmyndighet meddelat med stöd av denna lag eller en EUrättsakt som genomförs genom denna lag ska det bestämmas att beslutet ska följas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat, om

1) beslutet till sin karaktär är sådant att det måste verkställas utan dröjsmål, eller

2) verkställigheten inte kan uppskjutas av skäl som har samband med skydd av djurs eller människors hälsa eller säkerställande av livsmedelssäkerheten.

117 §

Sökande av ändring i beslut om avgifter

Bestämmelser om sökande av ändring i avgifter som tas ut till staten för åtgärder enligt denna lag finns i 11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten.

I beslut som gäller landskapets avgifter får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen (/).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

131.

Lag

om ändring av lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013) 8, 10, 21, 23, 27—31, 33, 35, 36, 38, 40, 45—50 och 53 § som följer:

Gällande lydelse

8 §

Krav på personalens utbildning och behörighet

Projekt får planeras av personer som avlagt en för ändamålet lämplig högre högskoleexamen och som dessutom har genomfört sådana studier i användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål som omfattas av undervisningsprogrammet vid ett universitet eller en högskola eller som godkänts av Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland godkänner på ansökan dem som har genomfört behövliga studier någon annanstans än i Finland såsom behöriga att planera projekt i Finland. För ett godkännande krävs att de genomförda studierna till sitt innehåll motsvarar de studier som avses i 1 mom.

En person som utför försök, sköter eller avlivar djur ska ha visat att han eller hon har tillräckliga kunskaper och färdigheter för att utföra uppgiften innan han eller hon tar sig an den.

Bestämmelser om innehållet i de studier som avses i 1 mom. och om genomförandet av dem utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om kraven på personalens utbildning och behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Föreslagen lydelse

8 §

Krav på personalens utbildning och behörighet

Projekt får planeras av personer som avlagt en för ändamålet lämplig högre högskoleexamen och som dessutom har genomfört sådana studier i användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål som omfattas av undervisningsprogrammet vid ett universitet eller en högskola eller som godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner på ansökan dem som har genomfört behövliga studier någon annanstans än i Finland såsom behöriga att planera projekt i Finland. För ett godkännande krävs att de genomförda studierna till sitt innehåll motsvarar de studier som avses i 1 mom.

En person som utför försök, sköter eller avlivar djur ska ha visat att han eller hon har tillräckliga kunskaper och färdigheter för att utföra uppgiften innan han eller hon tar sig an den.

Bestämmelser om innehållet i de studier som avses i 1 mom. och om genomförandet av dem utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om kraven på personalens utbildning och behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Journaler och statistik över djur

Verksamhetsutövaren ska föra journal över

- 1) antal och art för djur som föds upp, förvärvas, levereras, används i försök, utplacerats någon annanstans och släppts fria, namn och adresser för dem som levererar och tar emot djur samt datum när djuren har förvärvats, levererats, släppts fria eller utplacerats någon annanstans,

- 2) djurens ursprung,

- 3) läkemedel som har givits djuren, och

- 4) antal och art för djur som har avlivats eller dött samt över dödsorsaken, om den är känd.

Verksamhetsutövaren ska på begäran utarbeta statistik över de uppgifter som nämns i 1 mom. 1 och 4 punkten och sända den till Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

En verksamhetsutövare som är användare ska dessutom föra journal över projekt som genomförs och utarbeta statistik över de djur som använts i projekten samt över försökens faktiska svårhetsgrad. Statistiken ska varje år lämnas in till Regionförvaltningsverket i Södra Finland senast tre månader efter kalenderårets utgång.

Journalerna och statistiken ska bevaras i minst fem år efter det att den sista anteckningen gjorts i dem.

Närmare bestämmelser om innehållet i journalerna och statistiken samt om förande och bevarande av dem utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om de djurarter över vilka individuella journaler ska föras utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Verksamhetstillstånd och hur det söks

En verksamhetsutövare ska ha tillstånd av Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller Regionförvaltningsverket i Östra Finland för bedrivande av verksamhet (*verksamhetstillstånd*).

Verksamhetstillstånd ska sökas hos Regionförvaltningsverket i Södra Finland, om sökanden har sin hemort inom verksamhets-

Journaler och statistik över djur

Verksamhetsutövaren ska föra journal över

- 1) antal och art för djur som föds upp, förvärvas, levereras, används i försök, utplacerats någon annanstans och släppts fria, namn och adresser för dem som levererar och tar emot djur samt datum när djuren har förvärvats, levererats, släppts fria eller utplacerats någon annanstans,

- 2) djurens ursprung,

- 3) läkemedel som har getts djuren, och

- 4) antal och art för djur som har avlivats eller dött samt dödsorsaken, om den är känd.

Verksamhetsutövaren ska på begäran utarbeta statistik över de uppgifter som avses i 1 mom. 1 och 4 punkten och sända den till *Livsmedelssäkerhetsverket*.

En verksamhetsutövare som är användare ska dessutom föra journal över projekt som genomförs och utarbeta statistik över de djur som använts i projekten samt över försökens faktiska svårhetsgrad. Statistiken ska varje år lämnas in till *Livsmedelssäkerhetsverket* senast tre månader efter kalenderårets utgång.

Journalerna och statistiken ska bevaras i minst fem år efter det att den sista anteckningen gjorts i dem.

Närmare bestämmelser om innehållet i journalerna och statistiken samt om förande och bevarande av dem utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om de djurarter över vilka individuella journaler ska föras utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Verksamhetstillstånd och hur det söks

En verksamhetsutövare ska ha tillstånd av *Livsmedelssäkerhetsverket* för bedrivande av verksamhet (*verksamhetstillstånd*).

området för Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland eller Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland, och hos Regionförvaltningsverket i Östra Finland, om sökanden har sin hemort inom verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Regionförvaltningsverket i Norra Finland eller Regionförvaltningsverket i Lappland.

Av tillståndsansökan ska framgå de uppgifter enligt 6, 7 och 9 § som krävs för att tillstånd ska beviljas. Närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Ändringar som gäller personalen och verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta det regionförvaltningsverk som beviljat verksamhetstillståndet om de personer som avses i 7 § 2–4 mom. byts ut. En användare ska utan dröjsmål underrätta Regionförvaltningsverket i Södra Finland då de personer som avses i 25 § 2 mom. byts ut.

Verksamhetstillstånd måste sökas på nytt, om verksamheten eller anläggningens struktur ändras i betydande utsträckning på ett sätt som kan påverka djurens välbefinnande negativt. Om verksamheten avslutas, ska det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet omedelbart underrättas om detta.

27 §

Ändring av projektgodkännande

Godkännande för genomförande av ett projekt på ett sätt som avviker från det godkännande som erhållits ska sökas hos nämnden för projektgodkännanden. Av ansökan ska framgå motiveringen till ändringen av projektet.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan Regionförvaltningsverket i Södra Finland bevilja godkännande för smärre ändringar i ett projekt, om

1) det är absolut nödvändigt för att projektet ska kunna fortgå och det inte utan äventyrande av projektets syfte finns tid att få

Av tillståndsansökan ska framgå de uppgifter enligt 6, 7 och 9 § som krävs för att tillstånd ska beviljas. Närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Ändringar som gäller personalen och verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta *Livsmedelssäkerhetsverket* om de personer som avses i 7 § 2–4 mom. byts ut. Användaren ska utan dröjsmål underrätta *Livsmedelssäkerhetsverket* om de personer som avses i 25 § 2 mom. byts ut.

Verksamhetstillstånd måste sökas på nytt, om verksamheten eller anläggningens struktur ändras i betydande utsträckning på ett sätt som kan påverka djurens välbefinnande negativt. Om verksamheten avslutas ska *Livsmedelssäkerhetsverket* omedelbart underrättas om detta.

27 §

Ändring av projektgodkännande

Godkännande för genomförande av ett projekt på ett sätt som avviker från det godkännande som erhållits ska sökas hos nämnden för projektgodkännanden. Av ansökan ska framgå motiveringen till ändringen av projektet.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan *Livsmedelssäkerhetsverket* bevilja godkännande för smärre ändringar i ett projekt, om

1) det är absolut nödvändigt för att projektet ska kunna fortgå och det inte utan äventyrande av projektets syfte finns tid att få

ärendet behandlat av nämnden för projektgodkännanden eller någon av dess sektioner, och ändringen i projektet inte kan leda till en sådan ändring i svårhetsgraden som är skadligare för djuret, eller

2) det är fråga om en kortvarig förlängning av projektgodkännandets giltighet eller en smärre ökning av antalet djur som används.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland ska underrätta nämnden för projektgodkännanden om ändringar som gäller godkännandet.

28 §

Försättande i frihet, överlåtelse och återförande av djur som använts eller varit avsedda att användas i projekt

I ett projektgodkännande kan det tillåtas att ett djur som använts i projekt och som infångats i naturen släpps fritt i naturen, om

1) djurets hälsotillstånd medger det,
2) det inte finns några risker för folkhälsan, djurhälsan eller miljön när djuret försätts i frihet, och

3) det kan antas att djuret utan svårigheter anpassar sig till ett liv i naturtillstånd.

Djurskyddsgruppen kan besluta att ett djur som använts eller varit avsett att användas i projekt överläts eller återförs till ett lämpligt djurhållningssystem om

1) djurets hälsotillstånd tillåter det,
2) överlåtelsen eller återförandet inte medför några risker för folkhälsan, djurhälsan eller miljön, och

3) det kan antas att djuret anpassar sig till de nya förhållandena.

Vid behov ska ett djur innan det överläts, återförs eller försätts i frihet stegvis anpassas till sitt nya djurhållningssystem eller sin nya livsmiljö.

Innan ett ärende som gäller försättande av ett djur i frihet avgörs ska utlåtande om godkännandeansökan vid behov begäras av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde djuret avses bli försatt i frihet i naturen. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska vid behov höra andra myndigheter i ärendet.

Närmare bestämmelser om villkoren gällande anpassning, överlåtelse, återförande och frisläppande av djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

ärendet behandlat av nämnden för projektgodkännanden eller någon av dess sektioner, och ändringen i projektet inte kan leda till en sådan ändring i svårhetsgraden som är skadligare för djuret, eller

2) det är fråga om en kortvarig förlängning av projektgodkännandets giltighet eller en smärre ökning av antalet djur som används.

Livsmedelssäkerhetsverket ska underrätta nämnden för projektgodkännanden om ändringar som gäller godkännandet.

28 §

Försättande i frihet, överlåtelse och återförande av djur som använts eller varit avsedda att användas i projekt

I ett projektgodkännande kan det tillåtas att ett djur som använts i projekt och som infångats i naturen släpps fritt i naturen, om

1) djurets hälsotillstånd medger det,
2) det inte finns några risker för folkhälsan, djurhälsan eller miljön när djuret försätts i frihet, och

3) det kan antas att djuret utan svårigheter anpassar sig till ett liv i naturtillstånd.

Djurskyddsgruppen kan besluta att ett djur som använts eller varit avsett att användas i projekt överläts eller återförs till ett lämpligt djurhållningssystem, om

1) djurets hälsotillstånd medger det,
2) överlåtelsen eller återförandet inte medför några risker för folkhälsan, djurhälsan eller miljön, och

3) det kan antas att djuret anpassar sig till de nya förhållandena.

Vid behov ska ett djur innan det överläts, återförs eller försätts i frihet stegvis anpassas till sitt nya djurhållningssystem eller sin nya livsmiljö.

Innan ett ärende som gäller försättande av ett djur i frihet avgörs ska utlåtande om godkännandeansökan vid behov begäras av det *landskap* inom vars verksamhetsområde djuret avses bli försatt i frihet i naturen. *Landskapet* ska vid behov höra andra myndigheter i ärendet.

Närmare bestämmelser om villkoren gällande anpassning, överlåtelse, återförande och frisläppande av djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Utvärdering i efterhand

Utvärdering i efterhand ska genomföras av alla sådana projekt som använder apor och av projekt som innefattar försök som klassificerats i svårhetsgraden avsevärd svårhet. Vid utvärderingen av ett projekt i efterhand utvärderas

- 1) hur syftet med projektet har uppnåtts,
- 2) den skada som orsakats djuren, inklusive det antal djur och de djurarter som använts och försökens faktiska svårhetsgrad, och
- 3) alla faktorer som kan bidra till ett utökat genomförande av principen för ersättning, begränsning och förfining.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland gör utvärderingen av projekt i efterhand. Innehavare av projektgodkännande ska senast tre månader efter det att projektet har avslutats lämna de uppgifter som behövs för en utvärdering i efterhand till regionförvaltningsverket.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland ska sända de resultat av utvärderingen i efterhand som avses i 1 mom. för kännedom till innehavaren av projektgodkännandet och nämnden för projektgodkännanden.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas för utvärderingen i efterhand samt om de faktorer som ska utvärderas enligt 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tillsättande av nämnden för projektgodkännanden och dess sammansättning

Nämnden för projektgodkännanden tillsätts av statsrådet på framställning av jord- och skogsbruksministeriet för fem år åt gången. Nämnden ska ha en ordförande och en vice ordförande samt 16 övriga ledamöter och personliga ersättare för dem. I nämndens sammansättning ska hänsyn tas till att olika delar av landet är jämnt företrädda med tanke på bedrivandet av den verksamhet som avses i denna lag. Nämnden finns i anslutning till Regionförvaltningsverket i Södra Finland.

Ordföranden och vice ordföranden ska ha

29 §

Utvärdering i efterhand

Utvärdering i efterhand ska genomföras av alla sådana projekt som använder apor och av projekt som innefattar försök som klassificerats i svårhetsgraden avsevärd svårhet. Vid utvärderingen av ett projekt i efterhand utvärderas

- 1) hur syftet med projektet har uppnåtts,
- 2) den skada som orsakats djuren, inklusive det antal djur och de djurarter som använts och försökens faktiska svårhetsgrad, och
- 3) alla faktorer som kan bidra till ett utökat genomförande av principen för ersättning, begränsning och förfining.

Livsmedelssäkerhetsverket genomför utvärderingen av projekt i efterhand. Innehavare av projektgodkännande ska senast tre månader efter det att projektet har avslutats lämna de uppgifter som behövs för en utvärdering i efterhand till *Livsmedelssäkerhetsverket*.

Livsmedelssäkerhetsverket ska sända de resultat av utvärderingen i efterhand som avses i 1 mom. för kännedom till innehavaren av projektgodkännandet och nämnden för projektgodkännanden.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas för utvärderingen i efterhand samt om de faktorer som ska utvärderas enligt 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tillsättande av nämnden för projektgodkännanden och dess sammansättning

Nämnden för projektgodkännanden tillsätts av statsrådet på framställning av jord- och skogsbruksministeriet för fem år åt gången. Nämnden ska ha en ordförande och en vice ordförande samt 16 övriga ledamöter och personliga ersättare för dem. I nämndens sammansättning ska vikt fästas vid att olika delar av landet är jämnt företrädda med tanke på bedrivandet av den verksamhet som avses i denna lag. Nämnden finns i anslutning till *Livsmedelssäkerhetsverket*.

Ordföranden och vice ordföranden ska ha

avlagt juris magisterexamen eller någon annan högre högskoleexamen som lämpar sig för uppgiften. Nämndens ledamöter och ersättare ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som känner till användningen av djur för vetenskapliga ändamål och fyra av dem ska företräda sakkunskap inom vetenskaplig forskning, fyra ska företräda sakkunskap inom skötsel av djur som används för vetenskapliga ändamål och försök som utförs på djur, fyra ska företräda veterinärmedicinsk sakkunskap och fyra ska företräda sakkunskap inom praktiskt djurskyddsarbete eller i etiska frågor.

Nämnden för projektgodkännanden indelas i fyra sektioner. Nämnden för projektgodkännanden utser ledamöterna och ersättarna i sektionerna så att nämndens sakkunskap inom olika områden är jämnt företrädd i sektionerna. Nämnden utser en ordförande och en vice ordförande för varje sektion.

Nämnden för projektgodkännanden har rätt att höra utomstående sakkunniga.

31 §

Beredning och behandling av ärenden i nämnden

De ärenden som behandlas i nämnden eller dess sektioner bereds vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland, från vilket ärendena också föredras. Nämnden och dess sektioner sammankallas av nämndens eller sektionens ordföranden eller vid förhinder för ordföranden av vice ordföranden.

Beslut om en ansökan om godkännande som gäller ett projekt ska meddelas senast 40 arbetsdagar efter det att alla uppgifter som behövs för avgörandet av ärendet har lämnats till Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Regionförvaltningsverket i Södra Finland ska utan dröjsmål till den som sökt projektgodkännande skicka ett meddelande om de ansökningar som verket tagit emot samt om den tidsfrist på 40 arbetsdagar inom vilken beslut fattas. Om det är motiverat av projektets komplexitet eller tvärvetenskapliga art, kan tidsfristen för beslutet förlängas med 15 arbetsdagar. Regionförvaltningsverket i Södra Finland ska meddela sökanden om förlängd tidsfrist och om motiveringen till denna innan den förstnämnda tidsfristen löper ut.

Vid nämndens och sektionernas möten ska

avlagt juris magisterexamen eller någon annan högre högskoleexamen som lämpar sig för uppgiften. Nämndens ledamöter och ersättare ska vara erkänt skickliga och erfarna personer som känner till användningen av djur för vetenskapliga ändamål och fyra av dem ska företräda sakkunskap inom vetenskaplig forskning, fyra ska företräda sakkunskap inom skötsel av djur som används för vetenskapliga ändamål och försök som utförs på djur, fyra ska företräda veterinärmedicinsk sakkunskap och fyra ska företräda sakkunskap inom praktiskt djurskyddsarbete eller i etiska frågor.

Nämnden för projektgodkännanden indelas i fyra sektioner. Nämnden för projektgodkännanden utser ledamöterna och ersättarna i sektionerna så att nämndens sakkunskap inom olika områden är jämnt företrädd i sektionerna. Nämnden utser en ordförande och en vice ordförande för varje sektion.

Nämnden för projektgodkännanden har rätt att höra utomstående sakkunniga.

31 §

Beredning och behandling av ärenden i nämnden

De ärenden som behandlas i nämnden eller dess sektioner bereds vid *Livsmedelssäkerhetsverket*, från vilket ärendena också föredras. Nämnden och dess sektioner sammankallas av nämndens eller sektionens ordförande eller vid förhinder för ordförande av vice ordföranden.

Beslut om en ansökan om godkännande som gäller ett projekt ska meddelas senast 40 arbetsdagar efter det att alla uppgifter som behövs för avgörandet av ärendet har lämnats till *Livsmedelssäkerhetsverket*. *Livsmedelssäkerhetsverket* ska utan dröjsmål till den som sökt projektgodkännande skicka ett meddelande om de ansökningar som verket tagit emot samt om den tidsfrist på 40 arbetsdagar inom vilken beslut fattas. Om det är motiverat av projektets komplexitet eller tvärvetenskapliga art, kan tidsfristen för beslutet förlängas med 15 arbetsdagar. *Livsmedelssäkerhetsverket* ska meddela sökanden om förlängd tidsfrist och om motiveringen till denna innan den förstnämnda tidsfristen löper ut.

föras protokoll. Protokollet undertecknas av mötets ordförande och sekreterare. Nämndens eller sektionernas beslut undertecknas av mötets ordförande och kontrasteras av föredraganden.

Närmare föreskrifter om den interna arbetsfördelningen och behandlingen av ärenden i nämnden för projektgodkännanden samt om organiseringen av nämndens verksamhet i övrigt utfärdas i en arbetsordning som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på nämndens och dess sektioners ordförande samt på övriga ledamöter och ersättare när de behandlar ärenden som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

33 §

Nämndens personal

Nämnden för projektgodkännanden har föredragande och byråsekreterare i huvudsyssla, vilka anställs av Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Behörighetsvillkor för föredragandena är lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med användningen av djur för vetenskapliga ändamål och undervisningsändamål.

35 §

Tillsynsmyndigheter

För tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för ordnandet av tillsynen svarar *Regionförvaltningsverket i Södra Finland inom verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland, och Regionförvaltningsverket i Östra Finland inom verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Regionförvaltningsverket i Norra Finland och Regionförvaltningsverket i Lappland.*

Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland kan vid tillsynen även anlita andra regionförvaltningsverk.

Vid nämndens och sektionernas möten ska föras protokoll. Protokollet undertecknas av mötets ordförande och sekreterare. Nämndens eller sektionernas beslut undertecknas av mötets ordförande och kontrasteras av föredraganden.

Närmare föreskrifter om den interna arbetsfördelningen och behandlingen av ärenden i nämnden för projektgodkännanden samt om organiseringen av nämndens verksamhet i övrigt meddelas i en arbetsordning som fastställs av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på nämndens och dess sektioners ordförande samt på övriga ledamöter och ersättare när de behandlar ärenden som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

33 §

Nämndens personal

Nämnden för projektgodkännanden har föredragande och byråsekreterare i huvudsyssla, vilka anställs av *Livsmedelssäkerhetsverket*. Behörighetsvillkor för föredragandena är lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med användningen av djur för vetenskapliga ändamål och undervisningsändamål.

35 §

Tillsynsmyndigheter

För tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den och för ordnandet av tillsynen svarar *Livsmedelssäkerhetsverket*.

36 §

Vissa uppgifter som ska skötas av Regionförvaltningsverket i Södra Finland

Utöver vad som någon annanstans i denna lag bestäms om uppgifterna för Regionförvaltningsverket i Södra Finland, ska verket

1) samla in och för allmänheten elektroniskt hålla tillgängliga statistiska uppgifter om användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål,

2) publicera icke-tekniska sammanfattningar av beviljade projektgodkännanden och se till att de uppdateras när projekten har utvärderats i efterhand, och

3) sköta de stödtjänster som nämnden för projektgodkännanden och den delegation som avses i 53 § behöver.

38 §

Tillsynsplan

Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland ska varje år utarbeta en tillsynsplan för ordnandet av tillsynen. Av tillsynsplanen ska framgå de inspektioner som ska utföras, olika typer av tillsynsobjekt och inspektionsfrekvensen. I planen ska dessutom läggas fram grunderna för riskutvärderingen av de olika typerna av tillsynsobjekt och grunderna för utvärderingen av hur planen genomförts.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och innehållet i den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Inspektions- och närvarorätt

Den tillsynsmyndighet som avses i 35 § har

36 §

Vissa uppgifter som ska skötas av Livsmedelssäkerhetsverket

Utöver vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om uppgifterna för Livsmedelssäkerhetsverket ska verket

1) samla in och för allmänheten elektroniskt hålla tillgängliga statistiska uppgifter om användningen av djur för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål,

2) publicera icke-tekniska sammanfattningar av beviljade projektgodkännanden och se till att de uppdateras när projekten har utvärderats i efterhand,

3) sköta de stödtjänster som nämnden för projektgodkännanden och den delegation som avses i 53 § behöver, och

4) enligt artikel 47.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål se till att alternativa metoder främjas och att information om dessa metoder sprids.

38 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska varje år utarbeta en tillsynsplan för ordnandet av tillsynen. Av tillsynsplanen ska framgå vilka inspektioner som ska utföras, olika typer av tillsynsobjekt och inspektionsfrekvensen. I planen ska dessutom läggas fram grunderna för riskutvärderingen av de olika typerna av tillsynsobjekt och grunderna för utvärderingen av hur planen genomförts.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanen och innehållet i den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Inspektions- och närvarorätt

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att ut-

rätt att utföra sådana inspektioner som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt att i detta syfte få tillträde till lokaler där det bedrivs verksamhet som avses i denna lag eller där det förvaras djur avsedda att användas för denna verksamhet, djurfoder eller dryck eller prov, ämnen, anordningar, redskap, tillbehör eller utrustning som används i verksamheten eller handlingar eller uppgifter om verksamheten. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland har rätt att närvara när ett projekt genomförs och ett försök utförs. Regionförvaltningsverket har dessutom rätt att närvara vid nämnden för projektgodkännandens möten.

45 §

Register över verksamhetsutövare

För tillsynen och planeringen av tillsynen förs ett register över verksamhetsutövarna.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland för in följande uppgifter i registret:

- 1) de identifieringsuppgifter som avses i 4 § 2 mom. i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008),
- 2) de djurarter som är föremål för verksamheten,
- 3) tidpunkten då verksamheten påbörjas och beviljade verksamhetstillstånd,
- 4) uppgift om verksamhetsutövaren är en i 5 § 1 mom. avsedd uppfödare, leverantör eller användare,
- 5) namn och kontaktuppgifter för den person som ansvarar för verksamheten, de personer som ansvarar för anläggningen och som avses i 7 § 3 mom. och den utsedda veterinär och eventuella kvalificerade expert som avses i 7 § 4 mom., samt
- 6) avslutad verksamhet.

Uppgifterna i registret över verksamhetsutövare förs in i det informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. På registret tillämpas den lagen, om inte annat föreskrivs i denna lag.

föra sådana inspektioner som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den samt att i detta syfte få tillträde till lokaler där det bedrivs verksamhet som avses i denna lag eller där det förvaras djur avsedda att användas för denna verksamhet, djurfoder eller dryck eller prov, ämnen, anordningar, redskap, tillbehör eller utrustning som används i verksamheten eller handlingar eller uppgifter om verksamheten. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara när ett projekt genomförs och ett försök utförs. *Livsmedelssäkerhetsverket* har dessutom rätt att närvara vid nämnden för projektgodkännandens möten.

45 §

Register över verksamhetsutövare

För tillsynen och planeringen av tillsynen förs ett register över verksamhetsutövarna.

Livsmedelssäkerhetsverket för in följande uppgifter i registret:

- 1) de identifieringsuppgifter som avses i 4 § 2 mom. i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008),
- 2) de djurarter som är föremål för verksamheten,
- 3) tidpunkten då verksamheten påbörjas och beviljade verksamhetstillstånd,
- 4) uppgift om verksamhetsutövaren är en i 5 § 1 mom. avsedd uppfödare, leverantör eller användare,
- 5) namn och kontaktuppgifter för den person som ansvarar för verksamheten, de personer som ansvarar för anläggningen och som avses i 7 § 3 mom. och den utsedda veterinär och eventuella kvalificerade expert som avses i 7 § 4 mom., samt
- 6) avslutad verksamhet.

Uppgifterna i registret över verksamhetsutövare förs in i det informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. På registret tillämpas den lagen, om inte annat föreskrivs i denna lag.

46 §

Projektregister

För tillsynen och planeringen av tillsynen samt statistikföringen ska Regionförvaltningsverket i Södra Finland föra ett register över projektgodkännanden. I registret införs följande uppgifter:

- 1) användarens anläggning, där ett projekt genomförs,
- 2) projektgodkännandets nummer och innehavarens namn samt namnet på den person som ansvarar för projektet och som avses i 25 § 2 mom.,
- 3) syftet med projektet,
- 4) de djurarter som används i projektet och antalet djur per djurart,
- 5) den planerade tidpunkten för när projektet ska inledas och avslutas,
- 6) försökens svårhetsgrad,
- 7) uppgift om projektet ska utvärderas i efterhand, samt
- 8) uppgifterna om utvärderingen i efterhand.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att den tidsfrist som uppställts i projektgodkännandet har löpt ut. Om projektet ska utvärderas i efterhand, avförs uppgifterna ur registret dock först när tre år har förflutit från det att utvärderingen har avslutats.

Jord- och skogsbruksministeriet samt Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland har rätt att använda registret i den omfattning som deras föreskrivna uppgifter förutsätter. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

47 §

Förbud, förelägganden och brådskanie åtgärder

Om det vid en inspektion enligt 40 § eller annars konstateras att de bestämmelser eller föreskrifter som gäller verksamheten eller de tillstånds- eller godkännandevillkor som uppställts för genomförandet av verksamheten eller av ett projekt inte har iakttagits vid be-

46 §

Projektregister

För tillsynen och planeringen av tillsynen samt statistikföringen ska *Livsmedelssäkerhetsverket* föra ett register över projektgodkännanden. I registret införs följande uppgifter:

- 1) användarens anläggning, där ett projekt genomförs,
- 2) projektgodkännandets nummer och innehavarens namn samt namnet på den person som ansvarar för projektet och som avses i 25 § 2 mom.,
- 3) syftet med projektet,
- 4) de djurarter som används i projektet och antalet djur per djurart,
- 5) den planerade tidpunkten för när projektet ska inledas och avslutas,
- 6) försökens svårhetsgrad,
- 7) uppgift om projektet ska utvärderas i efterhand, samt
- 8) uppgifterna om utvärderingen i efterhand.

Uppgifterna avförs ur registret tre år efter det att den tidsfrist som uppställts i projektgodkännandet har löpt ut. Om projektet ska utvärderas i efterhand, avförs uppgifterna ur registret dock först när tre år har förflutit från det att utvärderingen har avslutats.

Jord- och skogsbruksministeriet samt *Livsmedelssäkerhetsverket* har rätt att använda registret i den omfattning som deras föreskrivna uppgifter förutsätter. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

47 §

Förbud, förelägganden och brådskanie åtgärder

Om det vid en i 40 § avsedd inspektion eller annars konstateras att de bestämmelser eller föreskrifter som gäller verksamheten eller de tillstånds- eller godkännandevillkor som uppställts för genomförandet av verksamheten eller av ett projekt inte har iakttagits vid

drivande av verksamheten, ska tillsynsmyndigheten förbjuda verksamhetsutövaren eller innehavaren av projektgodkännandet att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna, föreskrifterna eller tillstånds- eller godkännandevillkoren, eller bestämma att denna ska fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med avseende på sakens natur.

Såsom en brådskanie åtgärd kan tillsynsmyndigheten med avvikelse från 1 mom.

1) avliva eller bestämma att ett djur som används i ett projekt omedelbart ska avlivas, om det i djurets beteende, fysiologiska funktioner eller yttre uppenbarelse framkommer sådana symptom eller förändringar utifrån vilka det kan förmodas att djuret förnimmer sådan svår smärta, sådant svårt lidande eller sådan svår ångest som inte förutsetts i projektgodkännandet och som inte kan avhjälpas genom läkemedelsbehandling eller andra åtgärder,

2) avliva eller bestämma att ett annat djur som används vid bedrivandet av verksamheten än ett sådant som avses i 1 punkten omedelbart ska avlivas, om skäl som hänför sig till djurskyddet nödvändigtvis kräver det.

Om ett beslut enligt 1 eller 2 mom. fattas av en tillsynsmyndighet som avses i 35 § 2 mom., ska den behöriga myndighet som avses i 35 § 1 mom. utan dröjsmål underrättas om beslutet. Åtgärder enligt 2 mom. genomförs på verksamhetsutövarens bekostnad.

48 §

Indragning av projektgodkännande

Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller Regionförvaltningsverket i Östra Finland kan dra in ett projektgodkännande, om det vid genomförandet av projektet på ett väsentligt sätt har brutits mot de bestämmelser, föreskrifter eller godkännandevillkor som gäller projektet, och missförhållandena inte har rättats till inom den skäligen tid som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland drar in ett projektgodkännande, om Europeiska kommissionen kräver det på grunder som avses i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål.

bedrivande av verksamheten, ska *Livsmedelssäkerhetsverket* förbjuda verksamhetsutövaren eller innehavaren av projektgodkännandet att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna, föreskrifterna eller tillstånds- eller godkännandevillkoren, eller bestämma att denna ska fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med avseende på sakens natur.

Såsom en brådskanie åtgärd kan *Livsmedelssäkerhetsverket* med avvikelse från 1 mom.

1) avliva eller bestämma att ett djur som används i ett projekt omedelbart ska avlivas, om det i djurets beteende, fysiologiska funktioner eller yttre uppenbarelse framkommer sådana symptom eller förändringar utifrån vilka det kan förmodas att djuret förnimmer sådan svår smärta, sådant svårt lidande eller sådan svår ångest som inte förutsetts i projektgodkännandet och som inte kan avhjälpas genom läkemedelsbehandling eller andra åtgärder,

2) avliva eller bestämma att ett annat djur som används vid bedrivandet av verksamheten än ett sådant som avses i 1 punkten omedelbart ska avlivas, om skäl som hänför sig till djurskyddet nödvändigtvis kräver det.

Åtgärder enligt 2 mom. genomförs på verksamhetsutövarens bekostnad.

48 §

Återkallande av projektgodkännande

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett projektgodkännande, om det vid genomförandet av projektet på ett väsentligt sätt har brutits mot de bestämmelser, föreskrifter eller godkännandevillkor som gäller projektet, och missförhållandena inte har rättats till inom den skäligen tid som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Livsmedelssäkerhetsverket återkallar ett projektgodkännande, om Europeiska kommissionen kräver det på de grunder som avses i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål.

Om ett projektgodkännande dras in, ska verksamhetsutövaren avliva de djur som använts i projektet eller vidta andra sådana åtgärder som godkänts av det behöriga regionförvaltningsverket för att rätta till situationen så att djurens välbefinnande inte påverkas negativt.

49 §

Indragning av verksamhetstillstånd

Regionförvaltningsverket kan dra in ett verksamhetstillstånd som det beviljat, om verksamhetsutövaren på ett väsentligt sätt bryter mot de krav på verksamheten som föreskrivs i denna lag eller djurskyddslagen eller med stöd av dem, eller mot tillståndsvillkoren, eller om verksamheten inte längre uppfyller villkoren för att tillstånd ska beviljas och verksamhetsutövaren inte rättar till missförhållandena inom den skäligen tid som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Om ett verksamhetstillstånd dras in, ska de djur som hållits i anläggningen på verksamhetsutövarens bekostnad avlivas eller flyttas till en annan verksamhetsutövares anläggning eller andra åtgärder som godkänts av det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet vidtas för att rätta till situationen så att djurens välbefinnande inte påverkas negativt.

50 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket i Södra Finland och Regionförvaltningsverket i Östra Finland kan förena ett förbud eller föreläggande enligt 47 § med vite eller hot om tvångsutförande.

En fysisk persons skyldighet att lämna uppgifter får inte förenas med vite, om det finns anledning att misstänka personen för brott och om det är fråga om uppgifter som hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

53 §

Delegationen för skydd av djur som används

Om ett projektgodkännande återkallas, ska verksamhetsutövaren avliva de djur som använts i projektet eller vidta andra sådana åtgärder som godkänts av *Livsmedelssäkerhetsverket* för att rätta till situationen så att djurens välbefinnande inte påverkas negativt.

49 §

Återkallande av verksamhetstillstånd

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett verksamhetstillstånd som det beviljat, om verksamhetsutövaren på ett väsentligt sätt bryter mot de krav på verksamheten som föreskrivs i denna lag eller djurskyddslagen eller med stöd av dem, eller mot tillståndsvillkoren, eller om verksamheten inte längre uppfyller förutsättningarna för att tillstånd ska beviljas och verksamhetsutövaren inte rättar till missförhållandena inom den skäligen tid som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Om ett verksamhetstillstånd återkallas, ska de djur som hållits i anläggningen på verksamhetsutövarens bekostnad avlivas eller flyttas till en annan verksamhetsutövares anläggning eller andra åtgärder som godkänts av *Livsmedelssäkerhetsverket* vidtas för att rätta till situationen så att djurens välbefinnande inte påverkas negativt.

50 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett förbud eller föreläggande enligt 47 § med vite eller hot om tvångsutförande.

En fysisk persons skyldighet att lämna uppgifter får inte förenas med vite, om det finns anledning att misstänka personen för brott och om det är fråga om uppgifter som hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

53 §

Delegationen för skydd av djur som används

för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

I anslutning till Regionförvaltningsverket i Södra Finland finns delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. Delegationen har som mål att se till att principen för ersättning, begränsning och förfining genomförs. Statsrådet tillsätter delegationen för fem år åt gången.

Bestämmelser om delegationens uppgifter, sammansättning och organiseringen av dess verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål

I anslutning till Livsmedelssäkerhetsverket finns delegationen för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål. Delegationen har som mål att se till att principen för ersättning, begränsning och förfining genomförs. Statsrådet tillsätter delegationen för fem år åt gången.

Bestämmelser om delegationens uppgifter, sammansättning och organiseringen av dess verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

132.

Lag

om ändring av lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltning av utvecklingsprogrammen för landsbygden (27/2014) 5, 7
och 10 § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Regionala planer för utveckling av landsbygden

Regionala planer för utveckling av landsbygden ska utarbetas för uppsättning av regionala mål och beredning av åtgärder beträffande dem. *Närings-, trafik- och miljöcentralerna* svarar för utarbetandet av de regionala utvecklingsplanerna inom sina verksamhetsområden.

Den regionala utvecklingsplanen ska innehålla den regionala utvecklingsstrategin, prioriteringar som stöder genomförandet och urvalskriterier. Närmare bestämmelser om de regionala utvecklingsplanernas innehåll och struktur samt om förfarandet när planerna utarbetas eller ändras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Samarbete

Program, regionala utvecklingsplaner och lokala utvecklingsstrategier ska utarbetas i samarbete med de aktörer som är viktiga med

Föreslagen lydelse

5 §

Regionala planer för utveckling av landsbygden

Regionala planer för utveckling av landsbygden ska utarbetas för uppsättning av regionala mål och beredning av åtgärder beträffande dem. *Landskapen* svarar för utarbetandet av de regionala utvecklingsplanerna inom sina verksamhetsområden.

Den regionala utvecklingsplanen ska innehålla den regionala utvecklingsstrategin, prioriteringar som stöder genomförandet och urvalskriterier. Närmare bestämmelser om de regionala utvecklingsplanernas innehåll och struktur samt om förfarandet när planerna utarbetas eller ändras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Samarbete

Program, regionala utvecklingsplaner och lokala utvecklingsstrategier ska utarbetas i samarbete med de aktörer som är viktiga med

tanke på landsbygdsutvecklingen. Om utvecklingsåtgärderna gäller andra ministeriers än jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde ska programmen utarbetas i samarbete med dessa ministerier. Jord- och skogsbruksministeriet deltar i utarbetandet av det partnerskapsavtal som avses i artikel 5 i förordningen om allmänna bestämmelser.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att programmen samordnas med de övriga programmen och finansieringsinstrumenten. *Närings-, trafik- och miljöcentralerna* ser till att den regionala planen för utveckling av landsbygden och genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i programmet samordnas med övriga program och utvecklingsåtgärder som genomförs i regionen. För samordningen av de lokala utvecklingsstrategierna svarar de lokala intressegrupper som avses i 6 § 1 mom. i samarbete med *regionens närings-, trafik- och miljöcentral*.

Närmare bestämmelser om de aktörer som avses i 1 mom., om samarbetet vid skötseln av uppgifter enligt denna lag samt om samordning av program, planer och strategier får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Förmedlande organ

Förmedlande organ enligt 5 § 29 punkten i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling är *närings-, trafik- och miljöcentralerna och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter*.

Det förmedlande organet svarar inom sitt verksamhetsområde för de uppgifter som gäller beviljande, utbetalning och övervakning av stöd i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i lag.

tanke på landsbygdsutvecklingen. Om utvecklingsåtgärderna gäller andra ministeriers än jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde ska programmen utarbetas i samarbete med dessa ministerier. Jord- och skogsbruksministeriet deltar i utarbetandet av det partnerskapsavtal som avses i artikel 5 i förordningen om allmänna bestämmelser.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att programmen samordnas med de övriga programmen och finansieringsinstrumenten. *Landskapen* ser till att den regionala planen för utveckling av landsbygden och genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i programmet samordnas med övriga program och utvecklingsåtgärder som genomförs i regionen. För samordningen av de lokala utvecklingsstrategierna svarar de lokala intressegrupper som avses i 6 § 1 mom. i samarbete med *landskapet*.

Närmare bestämmelser om de aktörer som avses i 1 mom., om samarbetet vid skötseln av uppgifter enligt denna lag samt om samordning av program, planer och strategier får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Förmedlande organ

Förmedlande organ enligt 5 § 29 punkten i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling är *landskapen*.

Det förmedlande organet svarar inom sitt verksamhetsområde för de uppgifter som gäller beviljande, utbetalning och övervakning av stöd i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

133.

Lag

om ändring av lagen om stödjande av landsbygdens utveckling

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om stödjande av landsbygdens utveckling (28/2014) 70 § 5 mom.,
ändras 15, 30, 31, 34—38, 40, 42, 44, 48, 52, 53, 55, 58, 60, 64, 68 och 69 §,
av dem 15 och 30 § sådana de lyder i lag 1336/2016, 31, 34, 42, 48, 52, 64 § sådana de lyder
delvis ändrade i lag 1176/2014, 53 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1167/2015 och 60 §
sådan den lyder i lag 1176/2014, samt
fogas till lagen en ny 69 a § som följer:

Gällande lydelse

15 §

Överföring av stöd till någon annan för att användas för en åtgärd som stöds

Om inte något annat föreskrivs nedan, kan ett stöd delvis överföras till någon annan för att användas för den åtgärd som stöds. En förutsättning för beviljande av stöd är då att det med hänsyn till den åtgärd som stöds är ändamålsenligt att stödet överförs och att de aktörer som genomför åtgärden i fråga uppfyller villkoren för stödtagare av stödet i fråga. Dessutom krävs det att stödtagaren genom avtal som ingås med dem som deltar i genomförandet av åtgärden säkerställer att villkoren för beviljande och betalning av stöd uppfylls samt att stödvillkoren iakttas, inbegripet en eventuell återbetalning av stöd och annan offentlig finansiering jämte räntor och administrativa påföljdsavgifter, samt myndighetens rätt att granska överföringsmottagarens verksamhet på motsvarande sätt som stödtagarens verksamhet. Stödtagaren ansvarar dock inför den myndighet som beviljar stödet för att förutsättningarna uppfylls och villkoren iakttas och, om stödet återkrävs, för återbetalning av stödet.

Sökanden ska även efter överföringen ha en väsentlig del av stödet för ett utvecklingsprojekt till sitt eget förfogande.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om möjligheten att överföra stöd till någon annan gäl-

Föreslagen lydelse

15 §

Överföring av stöd till någon annan för att användas för en åtgärd som stöds

Om inte något annat föreskrivs nedan, kan ett stöd delvis överföras till någon annan för att användas för den åtgärd som stöds. En förutsättning för beviljande av stöd är då att det med hänsyn till den åtgärd som stöds är ändamålsenligt att stödet överförs och att de aktörer som genomför åtgärden i fråga uppfyller villkoren för stödtagare av stödet i fråga. Dessutom krävs det att stödtagaren genom avtal som ingås med dem som deltar i genomförandet av åtgärden säkerställer att villkoren för beviljande och betalning av stöd uppfylls samt att stödvillkoren iakttas, inbegripet en eventuell återbetalning av stöd och annan offentlig finansiering jämte räntor och administrativa påföljdsavgifter, samt myndighetens rätt att granska överföringsmottagarens verksamhet på motsvarande sätt som stödtagarens verksamhet. Stödtagaren ansvarar dock inför den myndighet som beviljar stödet för att förutsättningarna uppfylls och villkoren iakttas och, om stödet återkrävs, för återbetalning av stödet.

Sökanden ska även efter överföringen ha en väsentlig del av stödet för ett utvecklingsprojekt till sitt eget förfogande.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om möjligheten att överföra stöd till någon annan gäl-

ler inte stöd som beviljas för grundande av företag, om inte

1) det är fråga om bolagisering av verksamhet som utövats av en fysisk person eller om ändring av en stötagarsammanslutnings bolagsform,

2) närings-, trafik- och miljöcentralen konstaterar att bolaget uppfyller vad som föreskrivs i 16 och 17 § samt i 20 § 1 mom. 1 och 2 punkten, och

3) bolaget fortsätter att genomföra en verksamhetsplan som avses i 20 § 1 mom. 3 punkten.

Med överföring av stöd avses inte anskaffning som görs av sökanden.

Närmare bestämmelser om villkoren för överföring av stöd och om förfarandet i samband med överföringen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tiden för genomförande av åtgärder

En åtgärd som stöds med företagsstöd ska i sin helhet genomföras inom två år från det att stödet beviljades. Åtgärderna för att grunda ett nytt företag ska dock genomföras inom tre år från det att stödet beviljades. En kortare tidsfrist kan emellertid bestämmas för genomförandet av en åtgärd, om det är motiverat med tanke på företagsverksamhetens karaktär eller det sätt åtgärden ska genomföras på eller om det krävs på grund av sådana begränsningar för finansiering från Europeiska unionen eller statlig finansiering som tillämpas på beviljandet av stödet.

Åtgärder för vilka stöd för utvecklingsprojekt har beviljats ska i sin helhet genomföras inom den tid som avses i 27 § 2 mom.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på ansökan förlänga den tidsfrist som avses i 1 och 2 mom., om ansökan har gjorts innan tidsfristen löper ut. Tidsfristen kan förlängas av godtagbara skäl som inte var kända när beslutet om tidsfristen fattades. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan låta bli att förlänga tidsfristen om de medel av vilka stödet beviljats eller andra medel inte är disponibla efter den tidsfrist som godkänts för betalning av stödet.

Tidsfristen kan förlängas två gånger för

ler inte stöd som beviljas för grundande av företag, om inte

1) det är fråga om bolagisering av verksamhet som utövats av en fysisk person eller om ändring av en stötagarsammanslutnings bolagsform,

2) *landskapet* konstaterar att bolaget uppfyller vad som föreskrivs i 16 och 17 § samt i 20 § 1 mom. 1 och 2 punkten, och

3) bolaget fortsätter att genomföra en verksamhetsplan som avses i 20 § 1 mom. 3 punkten.

Med överföring av stöd avses inte anskaffning som görs av sökanden.

Närmare bestämmelser om villkoren för överföring av stöd och om förfarandet i samband med överföringen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tiden för genomförande av åtgärder

En åtgärd som stöds med företagsstöd ska i sin helhet genomföras inom två år från det att stödet beviljades. Åtgärderna för att grunda ett nytt företag ska dock genomföras inom tre år från det att stödet beviljades. En kortare tidsfrist kan emellertid bestämmas för genomförandet av en åtgärd, om det är motiverat med tanke på företagsverksamhetens karaktär eller det sätt åtgärden ska genomföras på eller om det krävs på grund av sådana begränsningar för finansiering från Europeiska unionen eller statlig finansiering som tillämpas på beviljandet av stödet.

Åtgärder för vilka stöd för utvecklingsprojekt har beviljats ska i sin helhet genomföras inom den tid som avses i 27 § 2 mom.

Landskapet kan på ansökan förlänga den tidsfrist som avses i 1 och 2 mom., om ansökan har gjorts innan tidsfristen löper ut. Tidsfristen kan förlängas av godtagbara skäl som inte var kända när beslutet om tidsfristen fattades. *Landskapet* kan låta bli att förlänga tidsfristen om de medel av vilka stödet beviljats eller andra medel inte är disponibla efter den tidsfrist som godkänts för betalning av stödet.

Tidsfristen kan förlängas två gånger för

högst ett år i sänder. Tiden för genomförande av ett utvecklingsprojekt i dess helhet får emellertid vara högst sex år, om det är fråga om stöd som avses i artikel 35.1 d och e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Närmare bestämmelser om den tidsfrist som bestäms för genomförande av åtgärder som stöds samt om villkoren för förlängning av tidsfristen utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Villkor för användning av stöd

På användning av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad tillämpas lagen om offentlig upphandling (348/2007). Stödtagaren ska lägga fram en utredning om att köpet skett på det sätt som krävs i nämnda lagstiftning.

Den verksamhet som är föremål för stödet får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt före utgången av den tidsfrist som anges i Europeiska unionens lagstiftning som gäller det stöd som beviljats.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent och inte heller i betydande grad användas för annat än sådan verksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser före utgången av den tidsfrist som anges i Europeiska unionens lagstiftning som gäller det stöd som beviljats.

Om den verksamhet eller ägande- eller besittningsrätten till den investering som stöds överläts till någon annan före utgången av tidsfristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd till detta. För att tillstånd ska beviljas krävs det att mottagaren uppfyller förut-

högst ett år i sänder. Tiden för genomförande av ett utvecklingsprojekt i dess helhet får emellertid vara högst sex år, om det är fråga om stöd som avses i artikel 35.1 d och e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

Närmare bestämmelser om den tidsfrist som bestäms för genomförande av åtgärder som stöds samt om villkoren för förlängning av tidsfristen utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Villkor för användning av stöd

På användning av stöd för köp av varor och tjänster samt för upplåtande på entreprenad tillämpas lagen om offentlig upphandling (348/2007). Stödtagaren ska lägga fram en utredning om att köpet skett på det sätt som krävs i nämnda lagstiftning.

Den verksamhet som är föremål för stödet får inte läggas ned eller inskränkas väsentligt före utgången av den tidsfrist som anges i Europeiska unionens lagstiftning som gäller det stöd som beviljats.

Objektet för den investering som stöds får inte permanent och inte heller i betydande grad användas för annat än sådan verksamhet eller sådant utvecklingsarbete som stödet avser före utgången av den tidsfrist som anges i Europeiska unionens lagstiftning som gäller det stöd som beviljats.

Om den verksamhet eller ägande- eller besittningsrätten till den investering som stöds överläts till någon annan före utgången av tidsfristen, ska stödtagaren före överlåtelsen utverka *landskapets* tillstånd till detta. För att tillstånd ska beviljas krävs det att mottagaren uppfyller förutsättningarna för bevil-

sättningarna för beviljande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremål för stödet inte förändras väsentligt. Om förutsättningarna för beviljande av stöd uppfylls och en del av stödet är obetalt, kan det resterande stödet samtidigt överföras för betalning till den som stödet överförs till.

Som en överlåtelse enligt 4 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den företagsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arv eller generationsväxling. Om det är fråga om bolagisering av verksamhet som utövats av en fysisk person eller om ändring av en stödtagarsammanslutnings bolagsform kan, med avvikelse från vad som i 4 mom. och 15 § föreskrivs, även ett helt obetalt stöd överföras.

Närmare bestämmelser om beviljande av tillstånd och överföring av obetalt stöd utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om den bestående karaktären hos den verksamhet och den investering som stöds samt vid behov om den tidsfrist som gäller detta, om inte bestämmelser om saken finns i Europeiska unionens lagstiftning, utfärdas också genom förordning av statsrådet.

34 §

Ansökningstid och information om ansökningsmöjligheten

En ansökningstid kan bestämmas för ansökan om stöd. Om en ansökningstid inte bestäms, ska stödansökningarna avgöras per stödperiod, med undantag för ansökningar som gäller stöd som beviljas ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot. Ansökningar som uppfyller stöd villkoren avgörs i enlighet med urvalskriterierna så som föreskrivs i den förordning som avses i 3 § 4 punkten i programförvaltningslagen. Innan ansökningen inleds fastställer jord- och skogsbruksministeriet urvalskriterierna efter att ha hört övervakningskommittén för programmet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i lämplig omfattning informera om möjligheten att ansöka om det stöd som hör till cen-

jande av stöd och att karaktären av den företagsverksamhet eller det utvecklingsarbete som är föremål för stödet inte förändras väsentligt. Om förutsättningarna för beviljande av stöd uppfylls och en del av stödet är obetalt, kan det resterande stödet samtidigt överföras för betalning till den som stödet överförs till.

Som en överlåtelse enligt 4 mom. betraktas inte att objektet för den investering som stöds eller den företagsverksamhet som är föremål för stödet övergår genom arv eller generationsväxling. Om det är fråga om bolagisering av verksamhet som utövats av en fysisk person eller om ändring av en stödtagarsammanslutnings bolagsform kan, med avvikelse från vad som i 4 mom. och 15 § föreskrivs, även ett helt obetalt stöd överföras.

Närmare bestämmelser om beviljande av tillstånd och överföring av obetalt stöd utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om den bestående karaktären hos den verksamhet och den investering som stöds samt vid behov om den tidsfrist som gäller detta, om inte bestämmelser om saken finns i Europeiska unionens lagstiftning, utfärdas också genom förordning av statsrådet.

34 §

Ansökningstid och information om ansökningsmöjligheten

En ansökningstid kan bestämmas för ansökan om stöd. Om en ansökningstid inte bestäms, ska stödansökningarna avgöras per stödperiod, med undantag för ansökningar som gäller stöd som beviljas ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot. Ansökningar som uppfyller stöd villkoren avgörs i enlighet med urvalskriterierna så som föreskrivs i den förordning som avses i 3 § 4 punkten i programförvaltningslagen. Innan ansökningen inleds fastställer jord- och skogsbruksministeriet urvalskriterierna efter att ha hört övervakningskommittén för programmet.

Landskapet ska i lämplig omfattning informera om möjligheten att ansöka om det stöd som hör till landskapets behörighet, om

tralens behörighet, om ansökningsförfarandet och om de viktigaste förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd.

En lokal aktionsgrupp ska inom sitt område informera om i 1 mom. avsedda omständigheter när det gäller stöd som finansieras ur dess finansieringskvot.

Närmare bestämmelser om urvalskriterierna och om urvalsförfarandet får utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

35 §

Stödansökan

Stöd söks elektroniskt via en nättjänst som utgör en del av det informationssystem som avses i 50 §. På underteckning av ansökan tillämpas bestämmelserna om identifiering av en person och autentisering i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009).

En stödansökan kan också göras på något annat sätt än elektroniskt med hjälp av en blankett som fastställts för ändamålet och som ska undertecknas eller med en ansökan som lämnats via något annat förvaltningsområdes nättjänst och som vid närings-, trafik- och miljöcentralen och med sökandens samtycke sparas som en ansökan enligt denna lag i det informationssystem som avses i 1 mom.

Till ansökan ska sökanden foga de handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd samt en plan enligt 11 § för den åtgärd som ska stödjas.

Ansökan med bilagor sparas i informationssystemet och hanteras sedan i huvudsak elektroniskt. En ansökan som gjorts på något annat sätt än elektroniskt eller bilagor till ansökan arkiveras inte, om det inte finns något särskilt skäl för det.

Om man har för avsikt att överföra stödet, ska mottagarna av överföringen specificeras i stödansökan och alla de avtal som avses i 15 § 1 mom. visas upp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas vid ansökan om stöd, om de handlingar som ska fogas till ansökan, om förfarandet vid elektronisk ansökan samt om det sätt på vilket planen och utredningarna ska presenteras.

ansökningsförfarandet och om de viktigaste förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd.

En lokal aktionsgrupp ska inom sitt område informera om i 1 mom. avsedda omständigheter när det gäller stöd som finansieras ur dess finansieringskvot.

Närmare bestämmelser om urvalskriterierna och om urvalsförfarandet får utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

35 §

Stödansökan

Stöd söks elektroniskt via en nättjänst som utgör en del av det informationssystem som avses i 50 §. På underteckning av ansökan tillämpas bestämmelserna om identifiering av en person och autentisering i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009).

En stödansökan kan också göras på något annat sätt än elektroniskt med hjälp av en blankett som fastställts för ändamålet och som ska undertecknas eller med en ansökan som lämnats via något annat förvaltningsområdes nättjänst och som vid *landskapet* och med sökandens samtycke sparas som en ansökan enligt denna lag i det informationssystem som avses i 1 mom.

Till ansökan ska sökanden foga de handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd samt en plan enligt 11 § för den åtgärd som ska stödjas.

Ansökan med bilagor sparas i informationssystemet och hanteras sedan i huvudsak elektroniskt. En ansökan som gjorts på något annat sätt än elektroniskt eller bilagor till ansökan arkiveras inte, om det inte finns något särskilt skäl för det.

Om man har för avsikt att överföra stödet, ska mottagarna av överföringen specificeras i stödansökan och alla de avtal som avses i 15 § 1 mom. visas upp.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas vid ansökan om stöd, om de handlingar som ska fogas till ansökan, om förfarandet vid elektronisk ansökan samt om det sätt på vilket planen och utredningarna ska presenteras.

ras.

36 §

Att ansöka om stöd

Stödansökan ska ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen eller en lokal aktionsgrupp, om inte något annat föreskrivs nedan.

Stödansökan har blivit anhängig när den har gjorts via den nättjänst som avses i 35 § 1 mom. så att den är tillgänglig för den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller aktionsgruppen eller när en på blankett på något annat sätt än elektroniskt gjord ansökan har anlänt till närings-, trafik- och miljöcentralen eller aktionsgruppen. Om en ansökan som gjorts på något annat sätt än elektroniskt har getts in till någon annan än den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller aktionsgruppen, ska den närings-, trafik- och miljöcentral eller aktionsgrupp som mottagit ansökan spara ärendet i ärendehanteringssystemet och överföra ansökningshandlingarna till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller aktionsgruppen för behandling.

Ansökan blir emellertid inte anhängig förän följande specificerade och sanningsenliga uppgifter har angetts i ansökan och följande handlingar har bifogats:

- 1) sökande,
- 2) åtgärd eller projekt som ansökan gäller,
- 3) kostnader för åtgärden eller projektet samt kostnadsbeloppet och finansieringen,
- 4) stödbelopp som söks,
- 5) när ansökan gäller företagsstöd en verksamhetsplan och när den gäller stöd för utvecklingsprojekt en projektplan,
- 6) när ansökan gäller stöd för en investering, en investeringsplan.

Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller, om stöd söks ur en aktionsgrupps finansieringskvot, den behöriga aktionsgruppen ska utan dröjsmål efter det att en skriftlig ansökan inkommit be sökanden komplettera den bristfälliga ansökan. Sökanden ska meddelas om när ansökan blivit anhängig.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av ansökan ska ordnas tekniskt och om de anteckningar som ska göras i ansök-

36 §

Att ansöka om stöd

Stödansökan ska ges in till *landskapet* eller en lokal aktionsgrupp, om inte något annat föreskrivs nedan.

Stödansökan har blivit anhängig när den har gjorts via den nättjänst som avses i 35 § 1 mom. så att den är tillgänglig för det behöriga *landskapet* eller den behöriga aktionsgruppen eller när en på blankett på något annat sätt än elektroniskt gjord ansökan har anlänt till *landskapet* eller aktionsgruppen. Om en ansökan som gjorts på något annat sätt än elektroniskt har getts in till någon annan än det behöriga *landskapet* eller den behöriga aktionsgruppen, ska det *landskap* eller den aktionsgrupp som mottagit ansökan spara ärendet i ärendehanteringssystemet och överföra ansökningshandlingarna till det behöriga *landskapet* eller den behöriga aktionsgruppen för behandling.

Ansökan blir emellertid inte anhängig förän följande specificerade och sanningsenliga uppgifter har angetts i ansökan och följande handlingar har bifogats:

- 1) sökande,
- 2) åtgärd eller projekt som ansökan gäller,
- 3) kostnader för åtgärden eller projektet samt kostnadsbeloppet och finansieringen,
- 4) stödbelopp som söks,
- 5) när ansökan gäller företagsstöd en verksamhetsplan och när den gäller stöd för utvecklingsprojekt en projektplan,
- 6) när ansökan gäller stöd för en investering, en investeringsplan.

Det behöriga *landskapet* eller, om stöd söks ur en aktionsgrupps finansieringskvot, den behöriga aktionsgruppen ska utan dröjsmål efter det att en skriftlig ansökan inkommit be sökanden komplettera den bristfälliga ansökan. Sökanden ska underrättas när ansökan blivit anhängig.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur mottagandet och behandlingen av ansökan ska ordnas tekniskt och om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna, överföringen till informationssystemet av ansökningar som inkom-

ningshandlingarna, överföringen till informationssystemet av ansökningar som inkommit på något annat sätt än i elektronisk form, förstöring av de skriftliga handlingarna och om specificerade investeringsplaner.

mit på något annat sätt än i elektronisk form, förstöring av de skriftliga handlingarna och om specificerade investeringsplaner.

37 §

Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen

Stöd beviljas av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds ska genomföras, om inte något annat föreskrivs om centralernas behörighet med stöd av 5 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

Om den åtgärd som stöds ska genomföras inom flera än en centrals verksamhetsområde är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig inom vars verksamhetsområde åtgärden i huvudsak ska genomföras. Närings-, trafik- och miljöcentralerna kan dock överföra ansökan från den på detta sätt behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen till en annan närings-, trafik- och miljöcentral för avgörande, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna och om de behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna samtycker till överföringen.

Om ett utvecklingsprojekt i huvudsak har nationella mål är den närings-, trafik- och miljöcentral behörig till vilken jord- och skogsbruksministeriet har anvisat medel för finansiering av nationella projekt.

38 §

Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp

När stöd söks ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot tillämpas bestämmelserna i 35 och 36 § om elektronisk stödansökan, om villkor för när ansökan blir anhängig och

37 §

Behörigt landskap

Stöd beviljas av det *landskap* inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds ska genomföras.

Om den enskilda åtgärd som stöds ska genomföras inom flera än ett *landskaps* verksamhetsområde är det landskap behörigt inom vars verksamhetsområde åtgärden i huvudsak ska genomföras. *Landskapen* kan dock överföra ansökan från det på detta sätt behöriga *landskapet* till ett annat *landskap* för avgörande, om de behöriga *landskapen* samtycker till överföringen.

Om det behöriga landskapet kan avtalas på ett sätt som avviker från 1 och 2 mom. genom att iaktta det förfarande som föreskrivs i 3 § i lagen om skötseln av uppgifter som utbetalande organ i landskapen (/).

Om ett utvecklingsprojekt i huvudsak har nationella mål är *landskapet Päijänne-Tavastland* behörigt.

38 §

Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en lokal aktionsgrupp

När stöd söks ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot tillämpas bestämmelserna i 35 och 36 § om elektronisk stödansökan, om villkor för när ansökan blir anhängig och

om elektronisk behandling av ansökan.

Den behöriga lokala aktionsgruppen ska kontrollera att den ansökan som getts in till gruppen uppfyller formkraven för ansökan och yttra sig om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala strategin. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en lokal aktionsgrupps område, ska den behöriga lokala aktionsgruppen inhämta yttrande av de övriga aktionsgrupperna om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av nödvändig finansiering ur den finansieringskvot som anvisats dem. Den lokala aktionsgruppen ger in stödansökan och sitt yttrande till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.

Om den som ansöker om stöd är en lokal aktionsgrupp, tillämpas dock 35 och 36 § på ansökandet.

Den lokala aktionsgruppen ska till ärendehanteringssystemet överföra uppgifterna i en ansökan som inkommit till den på något annat sätt än elektroniskt och som gäller stöd som ska finansieras ur dess finansieringskvot. På ansökan tillämpas bestämmelserna i 35 och 36 §. Aktionsgruppen ansvarar för att ansökan sparas på ett korrekt sätt.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna, om hur handlingarna ska ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen samt om elektronisk behandling.

40 §

Bedömning av en stödansökan

Innan stödansökan avgörs kan närings-, trafik- och miljöcentralen begära ett utlåtande av andra myndigheter om sådana omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan innan företagsstöd beviljas göra ett företagsbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja företagsstöd och den åtgärd som ska stödjas. De observationer som görs vid företagsbesöket ska antecknas samt del-

om elektronisk behandling av ansökan.

Den behöriga lokala aktionsgruppen ska kontrollera att den ansökan som getts in till gruppen uppfyller formkraven för ansökan och yttra sig om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala strategin. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en lokal aktionsgrupps område, ska den behöriga lokala aktionsgruppen inhämta yttrande av de övriga aktionsgrupperna om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av nödvändig finansiering ur den finansieringskvot som anvisats dem. Den lokala aktionsgruppen ger in stödansökan och sitt yttrande till det behöriga *landskapet*.

Om den som ansöker om stöd är en lokal aktionsgrupp, tillämpas dock 35 och 36 § på ansökandet.

Den lokala aktionsgruppen ska till ärendehanteringssystemet överföra uppgifterna i en ansökan som inkommit till den på något annat sätt än elektroniskt och som gäller stöd som ska finansieras ur dess finansieringskvot. På ansökan tillämpas bestämmelserna i 35 och 36 §. Aktionsgruppen ansvarar för att ansökan sparas på ett korrekt sätt.

Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om den tekniska ordningen för mottagandet och behandlingen av en ansökan, om de anteckningar som ska göras i ansökningshandlingarna, om hur handlingarna ska ges in till *landskapet* samt om elektronisk behandling.

40 §

Bedömning av en stödansökan

Innan stödansökan avgörs kan *landskapet* begära ett utlåtande av andra myndigheter om sådana omständigheter som har samband med stödtagaren och den åtgärd som stöds, om detta är nödvändigt för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd.

Landskapet kan innan företagsstöd beviljas göra ett företagsbesök för att bedöma förutsättningarna för att bevilja företagsstöd och den åtgärd som ska stödjas. De observationer som görs vid företagsbesöket ska antecknas samt delges sökanden. Företags-

ges sökanden. Företagsbesök får inte göras i utrymmen som är avsedda för varaktigt boende.

42 §

Att bevilja stöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd. Om den verksamhet som stöds ska genomföras inom flera än en centrals verksamhetsområde, ska den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen skaffa ett utlåtande från de övriga centralerna innan stödet beviljas. Stöd kan beviljas för verksamhet inom verksamhetsområdet för en annan närings-, trafik- och miljöcentral endast om centralen i fråga ger ett utlåtande enligt vilket stödet förordas.

Ett villkor för beviljande av stöd ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot är att aktionsgruppen har gett ett utlåtande där ansökan förordas. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtande där ansökan förordas endast om beviljande av stöd skulle strida mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen. Närings-, trafik- och miljöcentralen avgör också en ansökan som den lokala aktionsgruppen inte har förordat. Den lokala aktionsgruppen ska utan dröjsmål lämna ansökan med utlåtanden till närings-, trafik- och miljöcentralen.

44 §

Betalningsansökan

Ansökan om betalning görs genom den nättjänst som avses i 35 § 1 mom. På behandlingen av ansökan om betalning av stöd tillämpas bestämmelserna om behandling av stödansökan i 35 § 4 och 6 mom. och 36 § 2, 4 och 5 mom. till den del det gäller närings-, trafik- och miljöcentralerna.

En betalningsansökan kan också göras på något annat sätt än elektroniskt på en blankett som fastställts för ändamålet. Ansökan ska undertecknas.

En ansökan enligt 2 mom. ska lämnas in till den myndighet som har beviljat stödet.

De utredningar och, om inte stödet beviljats som en engångsersättning, de bokföringshandlingar som är nödvändiga med

besök får inte göras i utrymmen som är avsedda för varaktigt boende.

42 §

Att bevilja stöd

En tjänsteinnehavare i landskapet beslutar om beviljande av stöd. Om den verksamhet som stöds ska genomföras inom flera än ett landskaps verksamhetsområde ska det behöriga landskapet skaffa ett utlåtande från de övriga landskapen innan stödet beviljas. Stöd kan beviljas för verksamhet inom verksamhetsområdet för ett annat landskap endast om landskapet i fråga ger ett utlåtande enligt vilket stödet förordas.

Ett villkor för beviljande av stöd ur en lokal aktionsgrupps finansieringskvot är att aktionsgruppen har gett ett utlåtande där ansökan förordas. *Landskapet* kan avvika från den lokala aktionsgruppens utlåtande där ansökan förordas endast om beviljande av stöd skulle strida mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen. *Tjänsteinnehavaren i landskapet* avgör också en ansökan som den lokala aktionsgruppen inte har förordat. Den lokala aktionsgruppen ska utan dröjsmål lämna ansökan med utlåtanden till *landskapet*.

44 §

Betalningsansökan

Ansökan om betalning görs genom den nättjänst som avses i 35 § 1 mom. På behandlingen av ansökan om betalning av stöd tillämpas bestämmelserna om behandling av stödansökan i 35 § 4 och 6 mom. och 36 § 2, 4 och 5 mom. till den del det gäller *landskapet*.

En betalningsansökan kan också göras på något annat sätt än elektroniskt på en blankett som fastställts för ändamålet. Ansökan ska undertecknas.

En ansökan enligt 2 mom. ska lämnas in till den myndighet som har beviljat stödet.

De utredningar och, om inte stödet beviljats som en engångsersättning, de bokföringshandlingar som är nödvändiga med

tanke på förutsättningarna för betalning av stöd ska fogas till ansökan.

tanke på förutsättningarna för betalning av stöd ska fogas till ansökan.

48 §

Godkännande och utbetalning

Stöd betalas ut i högst fyra poster per år. Stöd för utvecklingsprojekt kan betalas ut i förskott, om det är motiverat med hänsyn till stödtagarens ställning och genomförandet av den åtgärd som stöds. Utbetalning av stöd för utvecklingsprojekt ska sökas åtminstone en gång per år. Om Europeiska unionens lagstiftning tillåter det, kan dock utbetalning sökas och stöd betalas ut mer sällan, om projektet pågår högst 24 månader.

Den närings-, trafik- och miljöcentral som beviljat stödet beslutar om betalningen av stödet. Centralen sammanställer uppgifterna om betalningen och sänder dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för utbetalningen av stöden. Beslut om betalningar kan undertecknas maskinellt.

Närmare bestämmelser om betalningsposterna, om beloppet av stöd som betalas i förskott, om förutsättningar och villkor för förskottsbetalningar samt om förfarandet vid ansökan och betalning av förskott utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 §

Lämnande av uppgifter för övervakning

Trots bestämmelserna om sekretess har jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket rätt att av närings-, trafik- och miljöcentralerna avgiftsfritt få för förvaltningen av understödssystemet behövliga uppgifter och utredningar om ansökan om understöd och beviljande och utbetalning av understöd samt om tillsynen över understöd. Jord- och skogsbruksministeriet har motsvarande rätt att få uppgifter av Landsbygdsverket.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att av understödstagarna få uppgifter om användningen av under-

48 §

Godkännande och utbetalning

Stöd betalas ut i högst fyra poster per år. Stöd för utvecklingsprojekt kan betalas ut i förskott, om det är motiverat med hänsyn till stödtagarens ställning och genomförandet av den åtgärd som stöds. Utbetalning av stöd för utvecklingsprojekt ska sökas åtminstone en gång per år. Om Europeiska unionens lagstiftning tillåter det, kan dock utbetalning sökas och stöd betalas ut mer sällan, om projektet pågår högst 24 månader.

Den tjänsteinnehavare i *landskapet* som beviljat stödet beslutar om betalningen av stödet. *Landskapet* sammanställer uppgifterna om betalningen och sänder dem till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket svarar för kontrollen och godkännandet av utgifterna samt för utbetalningen av stöden. Beslut om betalningar kan undertecknas maskinellt.

Närmare bestämmelser om betalningsposterna, om beloppet av stöd som betalas i förskott, om förutsättningar och villkor för förskottsbetalningar samt om förfarandet vid ansökan och betalning av förskott utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 §

Lämnande av uppgifter för övervakning

Trots bestämmelserna om sekretess har jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket rätt att av *landskapen* avgiftsfritt få för förvaltningen av understödssystemet behövliga uppgifter och utredningar om ansökan om understöd och beviljande och utbetalning av understöd samt om tillsynen över understöd. Jord- och skogsbruksministeriet har motsvarande rätt att få uppgifter av Landsbygdsverket.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapen* har rätt att av understödstagarna få uppgifter om användningen av understöden. Stödtagaren ska

stöden. Stödtagaren ska dessutom för närings-, trafik- och miljöcentralen lägga fram utredningar och övervakningsuppgifter om hur den åtgärd som stöds avancerar samt vilka effekterna av den är.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. kan också lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur utredningarna och övervakningsuppgifterna ska presenteras samt hur de ska ges in till närings-, trafik- och miljöcentralerna.

52 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller den som beviljar stöd och stödtagaren i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna samt det attesterande organ som avses i 13 § i programförvaltningslagen har motsvarande rätt i fråga om stödtagarna enligt vad som föreskrivs i eller med stöd av den horisontella förordning som avses i 3 § 3 punkten i programförvaltningslagen. Om ett stöd på det sätt som avses i 15 § i denna lag har överförts på någon annan aktör har de ovan nämnda myndigheterna och det attesterande organet rätt att granska även denna aktörs ekonomi och verksamhet för att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Om den verksamhet som stöds eller objektet för den investering som stöds har överlåtits med ett sådant tillstånd som avses i 31 § 4 mom. utan att stöd samtidigt har överförts, har de ovan nämnda myndigheterna och det attesterande organet rätt att hos förvärvaren granska den verksamhet eller det objekt som överlåtits.

Också Europeiska unionens organ har inspektionsrätt enligt vad som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning, i fråga om stöd som helt eller delvis har beviljats av Europe-

dessutom för *landskapet* lägga fram utredningar och övervakningsuppgifter om hur den åtgärd som stöds avancerar samt vilka effekterna av den är.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. kan också lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Landsbygdsverket meddelar närmare föreskrifter om hur utredningarna och övervakningsuppgifterna ska presenteras samt hur de ska ges in till *landskapen*.

52 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket kan förrätta inspektioner som gäller den som beviljar stöd och stödtagaren i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. *Landskapen* samt det attesterande organ som avses i 13 § i programförvaltningslagen har motsvarande rätt i fråga om stödtagarna enligt vad som föreskrivs i eller med stöd av den horisontella förordning som avses i 3 § 3 punkten i programförvaltningslagen. Om ett stöd på det sätt som avses i 15 § i denna lag har överförts på någon annan aktör har de ovan nämnda myndigheterna och det attesterande organet rätt att granska även denna aktörs ekonomi och verksamhet för att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, betalning och användning av stöd iakttas. Om den verksamhet som stöds eller objektet för den investering som stöds har överlåtits med ett sådant tillstånd som avses i 31 § 4 mom. utan att stöd samtidigt har överförts, har de ovan nämnda myndigheterna och det attesterande organet rätt att hos förvärvaren granska den verksamhet eller det objekt som överlåtits.

Också Europeiska unionens organ har inspektionsrätt enligt vad som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning, i fråga om stöd som helt eller delvis har beviljats av Europe-

iska unionens medel eller som har beviljats som statligt stöd.

iska unionens medel eller som har beviljats som statligt stöd.

53 §

Inspektion

I syfte att utföra en inspektion har de myndigheter och det attesterande organ som nämns i 52 § rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och platser som är betydelsefulla med hänsyn till den åtgärd som stöds och användningen av stödet och granska dessa samt granska stödtagarens omständigheter, informationssystem och handlingar. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett lämpligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor. En revisionsammanslutning ska utse en för inspektionen huvudansvarig revisor. Vid utförandet av inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen, språklagen, samiska språklagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av inspektionsuppdrag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

En inspektionsberättelse ska göras upp över en inspektion och utan dröjsmål ges in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen och Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingarna och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

De myndigheter och attesterande organ som avses i 52 § har rätt att avgiftsfritt få handräckning av polisen för inspektionen.

53 §

Inspektion

I syfte att utföra en inspektion har de myndigheter och det attesterande organ som nämns i 52 § rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och platser som är betydelsefulla med hänsyn till den åtgärd som stöds och användningen av stödet och granska dessa samt granska stödtagarens omständigheter, informationssystem och handlingar. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

För att inspektionsuppdraget ska kunna skötas på ett lämpligt sätt kan en utomstående revisor befullmäktigas för inspektionen. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor. En revisionsammanslutning ska utse en för inspektionen huvudansvarig revisor. Vid utförandet av inspektionsuppdrag tillämpas förvaltningslagen, språklagen, samiska språklagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar vid utförandet av inspektionsuppdrag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

En inspektionsberättelse ska göras upp över en inspektion och utan dröjsmål ges in till det behöriga *landskapet* och Landsbygdsverket.

Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingarna och annat material som har samband med användningen av stödet, om detta krävs för att syftet med inspektionen ska uppnås. Handlingarna och annat material ska utan dröjsmål returneras när de inte längre behövs för inspektionen.

De myndigheter och attesterande organ som avses i 52 § har rätt att avgiftsfritt få handräckning av polisen för inspektionen.

55 §

Avbrytande av betalning av stöd samt åter-

55 §

Avbrytande av betalning av stöd samt åter-

krav

Närings-, trafik- och miljöcentralen är skyldig att avbryta betalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

1) förutsättningarna för beviljande eller villkoren för betalning av stöd inte har uppfyllts,

2) stödtagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller betalningen av stöd,

3) stödtagaren utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd, innan den tidsfrist som avses i 31 § löpt ut, har överlåtit den verksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,

4) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller

5) detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om det stöd för utveckling av landsbygden som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

Ett belopp som uppgår till högst 100 euro behöver dock inte återkrävas.

Om stöd har beviljats flera stödtagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet.

58 §

Jämkning av återkrav

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan helt eller delvis avstå från att återkräva det belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller ta ut den ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkravet och uttaget av ränta ska dock ske till fullt belopp om detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om stöd för utveckling av landsbygden som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller helt och hållet finansieras med nationella medel.

60 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning

krav

Landskapet är skyldigt att avbryta utbetalningen av stödet samt att återkräva stöd, om

1) *villkoren* för beviljande eller utbetalning av *stödet* inte har uppfyllts,

2) stödtagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt har inverkat på beviljandet eller betalningen av stöd,

3) stödtagaren utan landskapets tillstånd, innan den tidsfrist som avses i 31 § löpt ut, har överlåtit den verksamhet eller det investeringsobjekt som stöds,

4) stödtagaren har vägrat att bistå vid inspektion, eller

5) detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om det stöd för utveckling av landsbygden som delfinansieras av Europeiska unionen eller helt finansieras med nationella medel.

Ett belopp som uppgår till högst 100 euro behöver dock inte återkrävas.

Om stöd har beviljats flera stödtagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet.

58 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan helt eller delvis avstå från att driva in belopp som betalats felaktigt eller utan grund eller den ränta som ska betalas på beloppet, om det som en helhet betraktat med hänsyn till stödtagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkravet och uttaget av ränta ska dock ske till fullt belopp om detta krävs i Europeiska unionens lagstiftning om stöd för utveckling av landsbygden som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen eller helt och hållet finansieras med nationella medel.

60 §

Beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalning

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska fatta beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalningen av stöd. I beslutet bestäms det vilket belopp som återkrävs och uppges förfallodagen, som är 60 dagar efter den dag beslutet om återkrav fattades. Om denna dag är en helgdag, självständighetsdagen, första maj, julafton, midsommarafton eller en helgfri lördag, är den föregående vardagen förfallodag.

Ett beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att närings-, trafik- och miljöcentralen har fått del av den grund som anges i 55 § och senast inom tio år från det att den sista stödposten betalades ut.

64 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har trots bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden eller stödtagaren, dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är betydelsefulla med beaktande av stödet.

Sambandet mellan de uppgifter som begärs och det ärende som behandlas samt uppgifternas nödvändighet ska motiveras vid begäran om uppgifter.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag och till organ inom Europeiska unionen lämna ut sådana uppgifter om stödtagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

Landsbygdsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att i samband

En tjänsteinnehavare i landskapet ska fatta beslut om återkrav och om avbrytande av utbetalningen av stöd. I beslutet bestäms det vilket belopp som återkrävs och uppges förfallodagen, som är 60 dagar efter den dag beslutet om återkrav fattades.

Ett beslut om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att *landskapet* har fått del av den grund som anges i 55 § och senast inom tio år från det att den sista stödposten betalades ut.

64 §

Rätt att få upplysningar och utlämnande av information

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapet* har trots bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden eller stödtagaren, dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är betydelsefulla med beaktande av stödet.

Sambandet mellan de uppgifter som begärs och det ärende som behandlas samt uppgifternas nödvändighet ska motiveras vid begäran om uppgifter.

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket samt *landskapet* har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag och till organ inom Europeiska unionen lämna ut sådana uppgifter om stödtagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som behövs för fullgörande av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller som behövs för att utöva tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

Landsbygdsverket och *landskapet* har rätt

med ett uppdrag som avses i 1 mom. av Skatteförvaltningen utan ersättning få sådana uppgifter om den senast fastställda beskattningen ur Skatteförvaltningens register som gäller den som ansöker om stöd och stödtagaren.

De uppgifter som avses i 1—4 mom. får lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt. Innan den tekniska anslutningen öppnas ska den som begär uppgifter lämna en redogörelse för behörigt skydd av de uppgifter som lämnas ut. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

att i samband med ett uppdrag som avses i 1 mom. av Skatteförvaltningen utan ersättning få sådana uppgifter om den senast fastställda beskattningen ur Skatteförvaltningens register som gäller den som ansöker om stöd och stödtagaren.

De uppgifter som avses i 1—4 mom. får lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt. Innan den tekniska anslutningen öppnas ska den som begär uppgifter lämna en redogörelse för behörigt skydd av de uppgifter som lämnas ut. Uppgifterna får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

68 §

Besvärsförbud

Ett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen som gäller förlängning av tidsfristen enligt 30 § 3 mom. får inte överklagas särskilt genom besvär.

69 §

Ändringssökande

Beslut som fattats av Landsbygdsverket eller närings-, trafik- och miljöcentralen får överklagas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften kan lämnas in också till den myndighet vars beslut överklagas. Myndigheten ska sända besvärsskriften samt sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsmyndigheten.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller avbrytande av betalning eller återkrav av ett stöd får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får i övrigt sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

68 §

Besvärsförbud

Ett beslut av *landskapet* som gäller förlängning av tidsfristen enligt 30 § 3 mom. får inte överklagas särskilt genom besvär.

69 §

Ändringssökande

Ändring i Landsbygdsverkets samt *landskapets* beslut får sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvärsskriften kan lämnas in också till den myndighet vars beslut överklagas. Myndigheten ska sända besvärsskriften samt sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsmyndigheten.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller avbrytande av betalning eller återkrav av ett stöd får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får i övrigt sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd.

69 a §

***Åtgärder för att säkerställa att krav som
följer av Europeiska unionens lagstiftning
uppfylls***

Om jord- och skogsbruksministeriet eller Landsbygdsverket konstaterar att landskapet i sin verksamhet underlåter att utföra eller ordna utförandet av de uppgifter för förvaltningsmyndigheten för ett program vilka grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning kan de meddela ett föreläggande om hur bristerna eller missförhållandena ska avhjälpas. När föreläggandet meddelas ska det anges en tidsfrist inom vilken behövliga åtgärder ska vidtas. Föreläggandet kan förenas med vite.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

135.

Lag

om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) 29 och 48 § samt *ändras* 6, 15, 28, 32, 41—44, 47, 49 och 51 § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *medicinsk behandling* användning av ett läkemedel eller ett annat ämne som är avsett för behandling av djur samt en produkt eller utrustning som används för att ge läkemedlet,
- 2) *läkemedel* ett preparat och ett ämne enligt 3 § i läkemedelslagen,
- 3) *läkemedelspreparat* ett läkemedel enligt 4 § i läkemedelslagen,
- 4) *läkemedelssubstans* ett ämne enligt 5 § i läkemedelslagen,
- 5) *annat ämne som är avsett för behandling av djur* ett ämne som ges djur i syfte att främja deras hälsa och välbefinnande eller av orsaker som har att göra med djurproduktionen, dock inte ett läkemedel eller ett ämne som är avsett som näring för djur,
- 6) *produkt och utrustning som används inom veterinärmedicinen* ett instrument, en anordning, ett material eller ett redskap som används för att ge läkemedel, ställa diagnos på sjukdom, behandla en sjukdom hos ett djur, tillhandahålla hälsovård för djur eller undersöka eller reglera fysiologiska funktioner hos djur,
- 7) *överlåtelse av läkemedel* en situation där en veterinär ger läkemedel till djurets ägare eller innehavare, till en annan veterinär eller till en tillverkare av foderläkemedel,
- 8) *produktionsdjur* djur som hålls, föds upp, sköts, slaktas eller samlas in för produktion av livsmedel,
- 9) *karenstid* en från den tidpunkt då läke-

Föreslagen lydelse

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *medicinsk behandling* användning av ett läkemedel eller ett annat ämne som är avsett för behandling av djur samt en produkt eller utrustning som används för att ge läkemedlet,
- 2) *läkemedel* ett preparat och ett ämne enligt 3 § i läkemedelslagen,
- 3) *läkemedelspreparat* ett läkemedel enligt 4 § i läkemedelslagen,
- 4) *läkemedelssubstans* ett ämne enligt 5 § i läkemedelslagen,
- 5) *annat ämne som är avsett för behandling av djur* ett ämne som ges djur i syfte att främja deras hälsa och välbefinnande eller av orsaker som har att göra med djurproduktionen, dock inte ett läkemedel eller ett ämne som är avsett som näring för djur,
- 6) *produkt och utrustning som används inom veterinärmedicinen* ett instrument, en anordning, ett material eller ett redskap som används för att ge läkemedel, ställa diagnos på sjukdom, behandla en sjukdom hos ett djur, tillhandahålla hälsovård för djur eller undersöka eller reglera fysiologiska funktioner hos djur,
- 7) *överlåtelse av läkemedel* en situation där en veterinär ger läkemedel till djurets ägare eller innehavare, till en annan veterinär eller till en tillverkare av foderläkemedel,
- 8) *produktionsdjur* djur som hålls, föds upp, sköts, slaktas eller samlas in för produktion av livsmedel,
- 9) *karenstid* en från den tidpunkt då läke-

medlet senast gavs räknad minimitid inom vilken kött eller andra produkter av ett slaktat djur eller djuret eller mjölk, honung eller ägg som djuret producerat inte får överlåtas för att användas som livsmedel,

10) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket, en kommunalveterinär och Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet,

11) *veterinär* en person som har rätt att utöva veterinäryrket enligt lagen om utövning av veterinäryrket,

12) *identitetshandling för hästdjur* en identitetshandling eller ett hästpass som avses i kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur,

13) *riksomfattande djurhälsovårdsprogram* ett riksomfattande program enligt 12 § i veterinärvårdslagen (765/2009),

14) *system för uppföljning av hälsovården* ett elektroniskt system som ingår i ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram och i vilket uppgifter om djurhälsovård antecknas,

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats enligt 5 § i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010).

medlet senast gavs räknad minimitid inom vilken kött eller andra produkter av ett slaktat djur eller djuret eller mjölk, honung eller ägg som djuret producerat inte får överlåtas för att användas som livsmedel,

10) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, *landskapet* och Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet,

11) *veterinär* en person som har rätt att utöva veterinäryrket enligt lagen om utövning av veterinäryrket,

12) *identitetshandling för hästdjur* en identitetshandling eller ett hästpass som avses i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/262 om fastställande av bestämmelser i enlighet med rådets direktiv 90/427/EEG och 2009/156/EG vad gäller metoder för identifiering av hästdjur,

13) *riksomfattande djurhälsovårdsprogram* ett riksomfattande program enligt 12 § i *lagen om veterinärtjänster* (765/2009),

14) *system för uppföljning av hälsovården* ett elektroniskt system som ingår i ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram och i vilket uppgifter om djurhälsovård antecknas,

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats enligt 5 § i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010).

15 §

Rätt för veterinärer att överlåta läkemedel

En veterinär har rätt att överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret, till en annan veterinär för veterinära eller veterinärmedicinska ändamål och till en sådan tillverkare av foderläkemedel som godkänts med stöd av foderlagen (86/2008) för tillverkning av foderläkemedel.

Veterinären får överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret eller djurgruppen, endast efter att först ha undersökt djuret eller djuren eller på annat tillförlitligt sätt ha inhämtat en utredning om att medicineringen är behövlig. En veterinär får dock överlåta läkemedel vid sådana svåra massinsjuknanden hos djur som hotar djurs eller människors hälsa, trots att veterinären inte själv har undersökt alla djur innan läkemedlen överläts. Veterinären ska i sådana fall

15 §

Rätt för veterinärer att överlåta läkemedel

En veterinär har rätt att överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret, till en annan veterinär för veterinära eller veterinärmedicinska ändamål och till en sådan tillverkare av foderläkemedel som godkänts med stöd av foderlagen (86/2008) för tillverkning av foderläkemedel.

Veterinären får överlåta läkemedel till djurets ägare eller innehavare för behandling eller fortsatt behandling av djuret eller djurgruppen, endast efter att först ha undersökt djuret eller djuren eller på annat tillförlitligt sätt ha inhämtat en utredning om att medicineringen är behövlig. En veterinär får dock överlåta läkemedel vid sådana svåra massinsjuknanden hos djur som hotar djurs eller människors hälsa, trots att veterinären inte själv har undersökt alla djur innan läkemedlen överläts. Veterinären ska omedelbart göra

omedelbart göra en anmälan om överlåtelsen till regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om överlåtelse av läkemedel, om villkoren och förutsättningarna för samt begränsningarna av sådan överlåtelse, om kvantiteten och urvalet av de läkemedel som överläts samt om undantagen från kravet på att undersöka alla djur.

28 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

29 §

Kommunalveterinären

På djurhållningsplatserna svarar kommunalveterinären på förordnande av regionförvaltningsverket för tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. För att undvika jäv kan regionförvaltningsverket förordna en kommunalveterinär att sköta dessa uppgifter utanför veterinärens verksamhetsområde.

32 §

Riksomfattande tillsynsprogram

Utöver vad som i livsmedelslagen föreskrivs om planering och genomförande av

en anmälan om överlåtelsen till *Livsmedels-säkerhetsverket*.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om överlåtelse av läkemedel, om villkoren och förutsättningarna för samt begränsningarna av sådan överlåtelse, om kvantiteten och urvalet av de läkemedel som överläts samt om undantagen från kravet på att undersöka alla djur.

28 §

Landskapet

Landskapet sörjer inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, fränsett tillsynen över veterinärer, läkemedelsfabriker, läkemedelspartiaffärer och apotek.

Landskapet ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om landskapet i samband med att det utövar tillsyn upptäcker att en veterinär har brutit mot bestämmelser som nämns i 1 mom.

(upphävs)

32 §

Riksomfattande och regional tillsynsplan

Utöver vad som i livsmedelslagen föreskrivs om planering och genomförande av

den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung, ska Livsmedelssäkerhetsverket utarbeta ett flerårigt, riksomfattande tillsynsprogram för övervakning av användningen och överlåtelse av läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt av produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen. Programmet ska också innefatta övervakning av ordineringsplanen av läkemedel enligt 10 § i lagen om utövning av veterinäryrket. Programmet utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt kontrollförfordningen. *Programmet ska ses över vid behov, dock minst vart fjärde år.* Programmet ska innehålla åtminstone

- 1) målsättningar för och omfattning av tillsynen per delområde,
- 2) grunder för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur objekten och tillsynsfrekvensen för objekten bestäms,
- 3) angivande av innehållet i tillsynen och metoderna,
- 4) åtgärder vid misstanke om eller konstaterande av verksamhet som strider mot bestämmelserna,
- 5) metoder för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Livsmedelssäkerhetsverket genomför programmet på riksnivå och varje regionförvaltningsverk inom sitt verksamhetsområde. Livsmedelssäkerhetsverket kan ge regionförvaltningsverken särskilda föreskrifter om genomförandet.

Närmare bestämmelser om tillsynsprogrammet innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Föreskrifter och förbud

Regionförvaltningsverket kan besluta att ett produktionsdjur ska avlivas och att slaktkroppen och de produkter som fåtts från djuret ska förstöras, om djuret har behandlats med en läkemedelssubstans som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning med stöd av denna lag har begränsats, för andra än tillåtna ändamål, eller om djuret

den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung, ska Livsmedelssäkerhetsverket utarbeta *en* riksomfattande tillsynsplan för övervakning av användningen och överlåtelse av läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt av produkter och utrustning som används inom veterinärmedicinen. *Planen* ska också innefatta övervakning av ordineringsplanen av läkemedel enligt 10 § i lagen om utövning av veterinäryrket. *Planen* utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt kontrollförfordningen. *Planen* ska innehålla åtminstone

- 1) målsättningar för och omfattning av tillsynen per delområde,
- 2) grunder för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur objekten och tillsynsfrekvensen för objekten bestäms,
- 3) angivande av innehållet i tillsynen och metoderna,
- 4) åtgärder vid misstanke om eller konstaterande av verksamhet som strider mot bestämmelserna,
- 5) metoderna för utvärdering av tillsynsplanen.

Landskapet ska utarbeta en regional plan för den tillsyn som enligt denna lag hör till dess ansvar. Den regionala planen ska grunda sig på den riksomfattande planen. Den regionala planen ska dock inte utarbetas för tillsyn som ingår i det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen, utan landskapet genomför i sin tillsyn det riksomfattande programmet.

Närmare bestämmelser om *det riksomfattande tillsynsplanens* innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

41 §

Föreläggande och förbud

Landskapet kan besluta att ett produktionsdjur ska avlivas och att slaktkroppen och de produkter som fåtts från djuret ska förstöras, om djuret har behandlats med en läkemedelssubstans som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning med stöd av denna lag har begränsats, för andra än tillåtna ändamål, eller om djuret har behandlats med

har behandlats med en produkt eller utrustning som har förbjudits med stöd av denna lag. Regionförvaltningsverket kan också förbjuda att djuret säljs eller överläts på något annat sätt, att djuret slaktas för att användas som livsmedel eller foder och att produkter som fås från djuret överläts för att användas som livsmedel eller foder. Dessutom kan regionförvaltningsverket förbjuda att andra produktionsdjur förflyttas från djurhållningsplatsen i fråga under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår.

Regionförvaltningsverket kan besluta att ett produktionsdjur på djurhållningsplatsen ska avlivas och förstöras, om något annat produktionsdjur på djurhållningsplatsen i fråga eller en produkt från djuret konstateras innehålla en läkemedelssubstans som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, och djurets ägare eller innehavare vägrar stå för kostnaderna för undersökning av om djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans.

Om ett animaliskt livsmedel konstateras innehålla sådana mängder av restsubstanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna, kan regionförvaltningsverket, under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår, förbjuda att produktionsdjur flyttas från djurhållningsplatsen och att djurprodukter överläts för att användas som livsmedel eller foder.

Regionförvaltningsverket kan besluta att en djurhållningsplats och andra djurhållningsplatser som samma person äger eller innehar tillfälligt ställs under förstärkt kontroll, om ett produktionsdjur eller en produkt från djuret konstateras innehålla en läkemedelssubstans som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, eller om animaliska livsmedel som härrör från djuren upprepade gånger har konstaterats innehålla sådana mängder restsubstanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna.

Regionförvaltningsverket ska göra en anteckning i det informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) om förbud enligt 1 och 3 mom. som gäller förflyttning och överlåtelse av djur samt användning av djuret som livsmedel eller foder. Regionförvaltningsverket ska dessutom genast göra en

en produkt eller utrustning som har förbjudits med stöd av denna lag. *Landskapet* kan också förbjuda att djuret säljs eller överläts på något annat sätt, att djuret slaktas för att användas som livsmedel eller foder och att produkter som fås från djuret överläts för att användas som livsmedel eller foder. Dessutom kan *landskapet* förbjuda att andra produktionsdjur förflyttas från djurhållningsplatsen i fråga under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår.

Landskapet kan besluta att ett produktionsdjur på djurhållningsplatsen ska avlivas och förstöras, om något annat produktionsdjur på djurhållningsplatsen i fråga eller en produkt från djuret konstateras innehålla en läkemedelssubstans som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, och djurets ägare eller innehavare vägrar stå för kostnaderna för undersökning av om djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans.

Om ett animaliskt livsmedel konstateras innehålla sådana mängder av restsubstanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna, kan *landskapet*, under den tid som undersökningarna och utredningarna pågår, förbjuda att produktionsdjur flyttas från djurhållningsplatsen och att djurprodukter överläts för att användas som livsmedel eller foder.

Landskapet kan besluta att en djurhållningsplats och andra djurhållningsplatser som samma person äger eller innehar tillfälligt ställs under förstärkt kontroll, om ett produktionsdjur eller en produkt från djuret konstateras innehålla en läkemedelssubstans som förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, eller om animaliska livsmedel som härrör från djuren upprepade gånger har konstaterats innehålla sådana mängder restsubstanser av läkemedel som överstiger de tillåtna maximimängderna.

Landskapet ska göra en anteckning i det informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) om förbud enligt 1 och 3 mom. som gäller förflyttning och överlåtelse av djur samt användning av djuret som livsmedel eller foder. *Landskapet* ska

anteckning i informationssystemet om återkallande av förbudet, när det har klarlagts att förbudet inte längre är befogat.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om föreskrifterna och förbuden samt om förstärkt kontroll.

42 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan förena ett föreläggande eller förbud enligt 41 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

43 §

Omhändertagande

Regionförvaltningsverket kan i de fall som avses i 41 § 1 och 2 mom. omhänderta sådana foder, läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur eller produkter eller utrustning som används inom veterinärmedicinen och som finns på en djurhållningsplats eller som djurets ägare eller innehavare innehar, om det finns skäl att misstänka att fodret, läkemedlen eller de andra ämnen som är avsedda för behandling av djur innehåller läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, eller att användningen av produkter eller utrustning som används inom veterinärmedicinen har förbjudits med stöd av denna lag.

Dessutom kan regionförvaltningsverket omhänderta läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur och som finns på en djurhållningsplats eller som djurets ägare eller innehavare, en veterinär eller någon annan aktör som avses i denna lag innehar, om det finns grundad anledning att misstänka att läkemedlet eller ämnet har

dessutom genast göra en anteckning i informationssystemet om återkallande av förbudet, när det har klarlagts att förbudet inte längre är befogat.

Närmare bestämmelser om förelägganden och förbud samt om förstärkt kontroll utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §

Vite och tvångsutförande

Landskapet kan förena ett föreläggande eller förbud enligt 41 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

43 §

Omhändertagande

Landskapet kan i de fall som avses i 41 § 1 och 2 mom. omhänderta sådana foder, läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur eller produkter eller utrustning som används inom veterinärmedicinen och som finns på en djurhållningsplats eller som djurets ägare eller innehavare innehar, om det finns skäl att misstänka att fodret, läkemedlen eller de andra ämnen som är avsedda för behandling av djur innehåller läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag, eller att användningen av produkter eller utrustning som används inom veterinärmedicinen har förbjudits med stöd av denna lag.

Dessutom kan *landskapet* omhänderta läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur och som finns på en djurhållningsplats eller som djurets ägare eller innehavare eller någon annan aktör som avses i denna lag innehar, om det finns grundad anledning att misstänka att läkemedlet eller ämnet har skaffats eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfär-

skaffats eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Omhändertagandet ska ske i vittnes närvaro. Till djurets ägare eller innehavare ska ges ett intyg av vilket framgår den omhändertagna egendomens mängd och orsaken till omhändertagandet.

Av den omhändertagna egendomen kan utan ersättning tas prov för undersökningar.

44 §

Förvaring och användning av omhändertagen egendom

Den omhändertagna egendomen kan vid behov förvaras på djurhållningsplatsen eller hos djurets ägare eller innehavare eller hos en veterinär eller någon annan aktör som avses i denna lag, märkt på lämpligt sätt eller i ett förseglat eller på något annat sätt märkt lagerutrymme.

Regionförvaltningsverket bestämmer vad som ska ske med egendom som omhändertagits. Det kan bestämmas att den omhändertagna egendomen ska förstöras, om den omhändertagna egendomen konstateras innehålla läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller om användningen av en omhändertagen produkt eller utrustning som används inom veterinärmedicinen har förbjudits med stöd av denna lag eller om det konstateras att läkemedel har skaffats eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I annat fall ska det bestämmas att egendomen ska returneras till dess ägare eller innehavare.

47 §

Avgifter

Om ett prov som tagits av ett produktionsdjur eller av en produkt som fåtts från djuret visar att djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans vars användning på djuret i fråga har förbjudits med stöd av denna lag, eller om det konstateras att restsubstanserna av läkemedel i en produkt från djuret

dats med stöd av den. *Livsmedelssäkerhetsverket kan omhänderta sådana läkemedel eller andra ämnen om en veterinär innehar dem.*

Omhändertagandet ska ske i vittnes närvaro. Till djurets ägare eller innehavare ska ges ett intyg av vilket framgår den omhändertagna egendomens mängd och orsaken till omhändertagandet.

Av den omhändertagna egendomen kan utan ersättning tas prov för undersökningar.

44 §

Förvaring och användning av omhändertagen egendom

Den omhändertagna egendomen kan vid behov förvaras på djurhållningsplatsen eller hos djurets ägare eller innehavare eller hos en veterinär eller någon annan aktör som avses i denna lag, märkt på lämpligt sätt eller i ett förseglat eller på något annat sätt märkt lagerutrymme.

Den myndighet som verkställer omhändertagandet bestämmer vad som ska ske med egendom som omhändertagits. Det kan bestämmas att den omhändertagna egendomen ska förstöras, om den omhändertagna egendomen konstateras innehålla läkemedelssubstanser som har förbjudits med stöd av denna lag eller vars användning har begränsats med stöd av denna lag eller om användningen av en omhändertagen produkt eller utrustning som används inom veterinärmedicinen har förbjudits med stöd av denna lag eller om det konstateras att läkemedel har skaffats eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I annat fall ska det bestämmas att egendomen ska returneras till dess ägare eller innehavare.

47 §

Avgifter

Om ett prov som tagits av ett produktionsdjur eller av en produkt som fåtts från djuret visar att djuret har behandlats med en sådan läkemedelssubstans vars användning på djuret i fråga har förbjudits med stöd av denna lag, eller om det konstateras att restsubstanserna av läkemedel i en produkt från djuret

överstiger de tillåtna maximimängderna, ska djurets ägare eller innehavare betala kostnaderna för undersökningarna och utredningarna i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för de undersökningar som hänför sig till den temporärt förstärkta kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Om det med stöd av 41 § har bestämts att djuret ska avlivas och förstöras, svarar djurets ägare eller innehavare för de kostnader som förorsakas av avlivningen och förstöringen.

Om det vid tillsynen upptäcks att läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur har skaffats, använts eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får det hos djurets ägare eller innehavare eller en veterinär som är misstänkt för förseelsen tas ut kostnaderna för tilläggsutredningar som gjorts i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för sådan temporärt förstärkt kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som förutsätts i artiklarna 27 och 28 i kontrollförordningen och om bestämmandet av avgifterna samt om de avgifter som hänför sig till de nationella programmen för övervakning av främmande ämnen. I grunderna för avgifterna beaktas bestämmelserna i kontrollförordningen.

De avgifter som avses i 1 och 2 mom. är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

överstiger de tillåtna maximimängderna, ska djurets ägare eller innehavare betala kostnaderna för undersökningarna och utredningarna i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för de undersökningar som hänför sig till den temporärt förstärkta kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Om det med stöd av 41 § har bestämts att djuret ska avlivas och förstöras, svarar djurets ägare eller innehavare för de kostnader som förorsakas av avlivningen och förstöringen.

Om det vid tillsynen upptäcks att läkemedel eller andra ämnen som är avsedda för behandling av djur har skaffats, använts eller överlåtits i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får det hos djurets ägare eller innehavare eller en veterinär som är misstänkt för förseelsen tas ut kostnaderna för tilläggsutredningar som gjorts i syfte att utreda ärendet samt kostnaderna för sådan temporärt förstärkt kontroll som följer efter att förseelsen har uppdagats.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som förutsätts i artiklarna 27 och 28 i kontrollförordningen och om bestämmandet av avgifterna samt om de avgifter som hänför sig till de nationella programmen för övervakning av främmande ämnen. *För landskapets prestationer som baserar sig på artikel 28 i kontrollförordningen tas dock en avgift ut enligt en taxa som landskapet har godkänt.* I grunderna för avgifterna beaktas bestämmelserna i kontrollförordningen.

De avgifter som avses i 1 och 2 mom. är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

48 §

(upphävs)

Ersättning som staten betalar till kommunerna

I 23 § i veterinärvårdslagen föreskrivs om

kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären.

49 §

Sökande av ändring i beslut av en tillsynsmyndighet

I ett beslut som regionförvaltningsverket meddelat med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett beslut som fattas med stöd av 41, 43 och 44 § i denna lag kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärinstansen bestämmer något annat. Besvär ska behandlas i brådskanie ordning.

51 §

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram

Inom de riksomfattande djurhälsovårdsprogrammen ska det ställas upp riksomfattande mål för användningen av centrala läkemedel inom djurproduktionen i syfte att främja en kontrollerad och ändamålsenlig läkemedelsanvändning.

Den aktör som administrerar djurhälsovårdsprogrammet ska göra en anmälan till det regionförvaltningsverk till vars verksamhetsområde djurhållningsplatsen hör vid misstanke om brott mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

49 §

Sökande av ändring i beslut av en tillsynsmyndighet

I beslut som *landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket* meddelat med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). *Ändring i beslut som gäller landskapets avgifter får dock sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen (/).*

I ett beslut som fattas med stöd av 41, 43 och 44 § i denna lag kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärinstansen bestämmer något annat. Besvären ska behandlas skyndsamt.

51 §

Riksomfattande djurhälsovårdsprogram

Inom de riksomfattande djurhälsovårdsprogrammen ska det ställas upp riksomfattande mål för användningen av centrala läkemedel inom djurproduktionen i syfte att främja en kontrollerad och ändamålsenlig läkemedelsanvändning.

Den aktör som administrerar djurhälsovårdsprogrammet ska göra en anmälan till *Livsmedelssäkerhetsverket* vid misstanke om brott mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

136.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av den europeiska förordningen om Europeiska havs- och fiskerifonden (1093/2014) 3, 4, 8, 10, 19, 20–25, 27, 29–31, 34, 35, 37 och 39 §, av dem 3, 25, 31, 34 och 39 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1632/2015, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 202/2015, 8, 24, 29 och 30 § sådana de lyder i lag 1632/2015 och 35 § sådan den lyder i lag 643/2016, och

fogas till lagen nya 36 a och 37 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för

- 1) beredningen av det operativa programmet och ändringar i det samt planeringen av genomförandet av programmet,

- 2) lämnande av förslag om ändringar av liten betydelse i det operativa programmet till Europeiska kommissionen för godkännande,

- 3) planeringen av användningen av medlen för det operativa programmet och beredningen av fördelningen av medlen mellan de aktörer som sköter de uppgifter som avses i denna lag,

- 4) att den finansieringsandel som Europeiska unionen svarar för inom det operativa programmet och som gäller landskapet Åland anvisas Ålands landskapsregering,

- 5) ordnandet av tillräcklig kontroll av användningen av medlen för det operativa programmet,

- 6) godkännandet av fiskeaktionsgrupper och deras lokala strategier.

I syfte att säkerställa att programmet genomförs enhetligt och effektivt styr och övervakar jord- och skogsbruksministeriet närings-, trafik- och miljöcentralerna, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt

Föreslagen lydelse

3 §

Jord- och skogsbruksministeriets uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för

- 1) beredningen av det operativa programmet och ändringar i det samt planeringen av genomförandet av programmet,

- 2) lämnande av förslag om ändringar av liten betydelse i det operativa programmet till Europeiska kommissionen för godkännande,

- 3) planeringen av användningen av medlen för det operativa programmet och beredningen av fördelningen av medlen mellan de aktörer som sköter de uppgifter som avses i denna lag,

- 4) att den finansieringsandel som Europeiska unionen svarar för inom det operativa programmet och som gäller landskapet Åland anvisas Ålands landskapsregering,

- 5) ordnandet av tillräcklig kontroll av användningen av medlen för det operativa programmet,

- 6) godkännandet av fiskeaktionsgrupper och deras lokala strategier.

I syfte att säkerställa att programmet genomförs enhetligt och effektivt styr och övervakar jord- och skogsbruksministeriet, landskapet och fiskeaktionsgrupperna när dessa utför uppgifter som anges i denna lag.

ar-bets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (utvecklings- och förvaltningscentret) och fiskeaktionsgrupperna när dessa utför uppgifter som anges i denna lag.

4 §

Förvaltningsmyndighet

Genom förordning av statsrådet får bestämmelser utfärdas om överföring till de förmedlande organ som avses i 8 § av sådana uppgifter för förvaltningsmyndigheten som anknyter till tillsynen över de åtgärder som ingår i det operativa programmet och till uppföljningen av och rapporteringen om programmet samt till informationsförmedlingen och det elektroniska informationssystemet liksom även av utbildnings- och styrningsuppgifter som hör samman med det operativa programmet.

8 §

Förmedlande organ

Förmedlande organ enligt artikel 123.6 i förordningen om allmänna bestämmelser är närings-, trafik- och miljöcentralerna samt utvecklings- och förvaltningscentret.

Ett förmedlande organ svarar inom sitt verksamhetsområde för de i denna lag föreskrivna uppgifterna samt de uppgifter som föreskrivits för organet genom förordning av statsrådet.

4 §

Förvaltningsmyndighet

Jord- och skogsbruksministeriet är den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 123.1 i förordningen om allmänna bestämmelser.

8 §

Förmedlande organ

Landskapet är inom sitt område det förmedlande organ som avses i artikel 123.6 i förordningen om allmänna bestämmelser.

Ett förmedlande organ svarar inom sitt verksamhetsområde för de i denna lag föreskrivna uppgifter som rör *beviljande, betalning och återkrav av stöd samt de uppgifter som rör regional samordning av åtgärder. Det förmedlande organet svarar dessutom för uppgifter i samband med uppföljningen av stöd som det beviljat, rapporteringen om stödet, bedrägeribekämpningen och kontroller på plats samt för den regionala informationen och kommunikationen till allmänheten, stödsökandena och stödmottagarna.*

De förmedlande organen ska skilja åt de funktioner som gäller beviljande, betalning, kontroll på plats och återkrav av stöd samt genomförande av andra fortsatta åtgärder på det sätt som en oklanderlig medelsförvaltning kräver. Verkställigheten av projekt som det förmedlande organet självt genomför ska skiljas åt från de funktioner som nämns ovan.

Det förmedlande organet ska utarbeta en beskrivning av sitt förvaltnings- övervak-

ningssystem och hålla beskrivningen aktuell. Det förmedlande organet ska rapportera om skötseln av uppgifterna till jord- och skogsbruksministeriet på det sätt som ministeriet kräver.

Närmare bestämmelser om de förmedlande organens uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Samordning av det operativa programmet

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att det operativa programmet samordnas med övriga fondprogram och finansieringsinstrument som hör till den gemensamma strategiska ramen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna svarar för att genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i det operativa programmet samordnas med de övriga ovannämnda program som genomförs i regionen och de utvecklingsåtgärder som ingår i dem. Fiskeaktionsgrupperna svarar för samordningen av de lokala strategierna med andra regionala utvecklingsåtgärder i *samarbete med områdets närings-, trafik- och miljöcentral*.

10 §

Samordning av det operativa programmet

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för att det operativa programmet samordnas med övriga fondprogram och finansieringsinstrument som hör till den gemensamma strategiska ramen. *Landskapen* svarar för att genomförandet av de regionala åtgärder som ingår i det operativa programmet samordnas med de övriga ovannämnda program som genomförs i regionen och de utvecklingsåtgärder som ingår i dem. Fiskeaktionsgrupperna svarar i *samarbete med landskapet* för samordningen av de lokala strategierna med andra regionala utvecklingsåtgärder.

19 §

Att ansöka om stöd

Stöd ska sökas elektroniskt via en nättjänst som utgör en del av det informationssystem som avses i 31 §. På undertecknandet av ansökan tillämpas lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009).

En stödansökan kan också göras skriftligt på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för ändamålet. Ansökan ska undertecknas och ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

Till ansökan ska fogas de handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd samt en projektplan för den åtgärd som ska stödas. Av den som söker investe-

19 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd görs elektroniskt via en nättjänst som utgör en del av det informationssystem som avses i 31 §. På undertecknandet av ansökan tillämpas lagen om stark autentisering och *betrodda elektroniska tjänster* (617/2009).

En stödansökan kan också göras skriftligt på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för ändamålet. Ansökan ska undertecknas och ges in till *landskapet*.

Till ansökan ska fogas de handlingar och utredningar som är nödvändiga för bedömningen av förutsättningarna för beviljande av stöd samt en projektplan för den åtgärd som ska stödas. Av den som söker investe-

ringsstöd kan det också krävas att det läggs fram en utvecklingsplan som innehåller det som är väsentligt med tanke på utvecklandet av företagets eller yrkesutövarens verksamhet.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iaktas vid ansökan om stöd, om de handlingar som ska fogas till ansökan och om innehållet i och framläggandet av utredningar, projektplaner och utvecklingsplaner får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Att ansöka om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp

Om stöd söks ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp, ska närings-, trafik- och miljöcentralen av den behöriga fiskeaktionsgruppen begära ett utlåtande om ansökan. Fiskeaktionsgruppen ger ett utlåtande om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala strategin. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en fiskeaktionsgrupps område, ska den behöriga fiskeaktionsgruppen inhämta utlåtande av de övriga fiskeaktionsgrupperna om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av behövlig finansiering ur den finansieringskvot som anvisats dem.

Behörig i ärenden enligt 1 mom. är den fiskeaktionsgrupp inom vars område den åtgärd som stöds ska genomföras. Om den åtgärd som stöds genomförs på fler än en fiskeaktionsgrupps område, är den fiskeaktionsgrupp behörig på vars område den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras.

Det förfarande som anges i 1 mom. tillämpas inte om sökanden är en fiskeaktionsgrupp.

21 §

Beviljande av stöd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om beviljande av stöd.

I ett ansökningsförfarande enligt 18 § 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet besluta att närings-, trafik- och miljöcen-

ringsstöd kan det också krävas att det läggs fram en utvecklingsplan som innehåller det som är väsentligt med tanke på utvecklandet av företagets eller yrkesutövarens verksamhet.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iaktas vid ansökan om stöd, om de handlingar som ska fogas till ansökan och om innehållet i och framläggandet av utredningar, projektplaner och utvecklingsplaner får utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Ansökan om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp

Om stöd söks ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp, ska *landskapet* av den behöriga fiskeaktionsgruppen begära ett utlåtande om ansökan. Fiskeaktionsgruppen ger ett utlåtande om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd med hänsyn till målen för den lokala strategin. Om den åtgärd som stöds genomförs på flera än en fiskeaktionsgrupps område, ska den behöriga fiskeaktionsgruppen inhämta utlåtande av de övriga fiskeaktionsgrupperna om huruvida det är ändamålsenligt att bevilja stöd samt om reservering av behövlig finansiering ur den finansieringskvot som anvisats dem.

Behörig i ärenden enligt 1 mom. är den fiskeaktionsgrupp inom vars område den åtgärd som stöds ska genomföras. Om den åtgärd som stöds genomförs på fler än en fiskeaktionsgrupps område, är den fiskeaktionsgrupp behörig på vars område den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras.

Det förfarande som anges i 1 mom. tillämpas inte om sökanden är en fiskeaktionsgrupp.

21 §

Beviljande av stöd

Landskapet beslutar om beviljande av stöd.

I ett ansökningsförfarande enligt 18 § 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet

tralen ska fatta beslut efter att ha fått ett utlåtande om ärendet av jord- och skogsbruksministeriet. Närings-, trafik- och miljöcentralen får avvika från ministeriets utlåtande endast om beviljande av stödet strider mot Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen eller det operativa programmet eller om centralen inte har tillräckligt med anslag för att finansiera åtgärden.

Vid avgörande av en ansökan om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp fattar närings-, trafik- och miljöcentralen beslut efter att ha fått det utlåtande som avses i 20 § 1 mom. av den behöriga fiskeaktionsgruppen. Närings-, trafik- och miljöcentralen får avvika från ett utlåtande av en fiskeaktionsgrupp endast om beviljande av stödet strider mot Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen, det operativa programmet eller den lokala strategin eller om det anslag som finns i finansieringskvoten för fiskeaktionsgruppen inte räcker till för att finansiera åtgärden.

Närmare bestämmelser om stödberättigande åtgärder som finansieras ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Stödbeslutet får undertecknas maskinellt.

22 §

Beviljande av stöd utan ansökan

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan utan ansökan bevilja stöd för tekniskt stöd enligt artikel 78 och för fiskekontroll enligt artikel 76 i förordningen om havs- och fiskerifonden på basis av en dispositionsplan som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet. Samma förfarande kan iakttas vid beviljande av stöd till fleråriga forsknings- och utvecklingsprogram.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan låta bli att bevilja i 1 mom. avsett stöd i enlighet med den fastställda dispositionsplan som jord- och skogsbruksministeriet har anvisat endast, om beviljandet av stöd strider mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller om de anslag som centralen har att tillgå inte räcker till för att bevilja stöd.

besluta att *landskapet* ska fatta beslut efter att ha fått ett utlåtande om ärendet av jord- och skogsbruksministeriet. *Landskapet* får avvika från ministeriets utlåtande endast om beviljande av stödet strider mot Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen eller det operativa programmet eller om landskapet inte har tillräckligt med anslag för att finansiera åtgärden.

Vid avgörande av en ansökan om stöd ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp fattar *landskapet* beslut efter att ha fått det utlåtande som avses i 20 § 1 mom. av den behöriga fiskeaktionsgruppen. *Landskapet* får avvika från ett utlåtande av en fiskeaktionsgrupp endast om beviljande av stödet strider mot Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen, det operativa programmet eller den lokala strategin eller om det anslag som finns i finansieringskvoten för fiskeaktionsgruppen inte räcker till för att finansiera åtgärden.

Närmare bestämmelser om stödberättigande åtgärder som finansieras ur finansieringskvoten för en fiskeaktionsgrupp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Stödbeslutet får undertecknas maskinellt.

22 §

Beviljande av stöd utan ansökan

Landskapet kan utan ansökan bevilja stöd för tekniskt stöd enligt artikel 78 och för fiskekontroll enligt artikel 76 i förordningen om havs- och fiskerifonden på basis av en dispositionsplan som har fastställts av jord- och skogsbruksministeriet. Samma förfarande kan iakttas vid beviljande av stöd till fleråriga forsknings- och utvecklingsprogram.

Landskapet kan låta bli att bevilja i 1 mom. avsett stöd i enlighet med den fastställda dispositionsplan som jord- och skogsbruksministeriet har anvisat endast, om beviljandet av stöd strider mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller om de anslag som landskapet har att tillgå inte räcker till för att bevilja stöd.

23 §

Beslutsfattande i projekt som gäller den integrerade havspolitik

För åtgärder enligt artikel 80 i förordningen om havs- och fiskerifonden kan stöd beviljas utan ansökan på basis av en dispositionsplan som har fastställts av statsrådets kansli.

Statsrådets kansli fastställer dispositionsplanen efter att tillsammans med jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, försvarsministeriet, inrikesministeriet och miljöministeriet ha kommit överens om en helhetslösning i fråga om stödet. När avgörandet träffas ska enhällighet eftersträvas. Om ett enhälligt beslut inte kan fattas, träffar statsrådets kansli ett avgörande efter att ha fått minst två förordande utlåtanden av de nämnda ministerierna.

Innan avgörandet träffas ska närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov göra en bedömning av projektförslagen och inhämta behövliga expertutlåtanden.

Närings-, trafik- och miljöcentralen får avvika från den dispositionsplan som avses i 1 mom. endast om beviljande av stöd strider mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller om de anslag som centralen har att tillgå inte räcker till för beviljande av stöd.

Stöd kan dessutom beviljas inom ramen för ett tidsbundet ansökningsförfarande. Vid valet av projekt som stöds iakttas vad som föreskrivs i 2—4 mom.

24 §

Ansökan om utbetalning

Ansökan om utbetalning lämnas till utvecklings- och förvaltningscentret via den nättjänst som avses i 19 § 1 mom. Bestämmelserna i 19 § 1 mom. om elektronisk stödansökan och behandlingen av den tillämpas också på ansökan om utbetalning av stöd.

En ansökan om utbetalning kan också göras skriftligt på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för ändamålet. Ansökan ska undertecknas. En skriftlig ansökan ska lämnas in till utvecklings- och förvaltningscentret.

23 §

Beslutsfattande i projekt som gäller den integrerade havspolitik

För åtgärder enligt artikel 80 i förordningen om havs- och fiskerifonden kan stöd beviljas utan ansökan på basis av en dispositionsplan som har fastställts av statsrådets kansli.

Statsrådets kansli fastställer dispositionsplanen efter att tillsammans med jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, försvarsministeriet, inrikesministeriet och miljöministeriet ha kommit överens om en helhetslösning i fråga om stödet. När avgörandet träffas ska enhällighet eftersträvas. Om ett enhälligt beslut inte kan fattas, träffar statsrådets kansli ett avgörande efter att ha fått minst två förordande utlåtanden av de nämnda ministerierna.

Innan avgörandet träffas ska *landskapet* vid behov göra en bedömning av projektförslagen och inhämta behövliga expertutlåtanden.

Landskapet får avvika från den dispositionsplan som avses i 1 mom. endast om beviljande av stöd strider mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller om de anslag som *landskapet* har att tillgå inte räcker till för beviljande av stöd.

Stöd kan dessutom beviljas inom ramen för ett tidsbundet ansökningsförfarande. Vid valet av projekt som stöds iakttas vad som föreskrivs i 2—4 mom.

24 §

Ansökan om utbetalning

Ansökan om utbetalning lämnas till *landskapet* via den nättjänst som avses i 19 § 1 mom. Bestämmelserna i 19 § 1 mom. om elektronisk stödansökan och behandlingen av den tillämpas också på ansökan om utbetalning av stöd.

En ansökan om utbetalning kan också göras skriftligt på en blankett som jord- och skogsbruksministeriet fastställt för ändamålet. Ansökan ska undertecknas. En skriftlig ansökan ska lämnas in till *landskapet*.

Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för utbetalning av stöd.

Till ansökan ska fogas de bokföringshandlingar och utredningar som är nödvändiga med tanke på förutsättningarna för utbetalning av stöd.

25 §

Godkännande av utbetalningar

Utvecklings- och förvaltningscentret beslutar om utbetalning av stöd, om ansökan om utbetalning av stöd görs genom separat ansökan om utbetalning.

Stöd för utvecklingsprojekt kan betalas ut i förskott, om det är motiverat med hänsyn till stödmottagarens ställning och genomförandet av den åtgärd som stöds.

De inkomster som den åtgärd som stöds har gett upphov till beaktas som en faktor som minskar stödbeloppet för ett utvecklingsprojekt. Som inkomster betraktas inte sådan privat finansiering som uppges i en ansökan som avses i 19 §. Stödmottagaren ska i samband med ansökan om utbetalning lägga fram en redogörelse för inkomsterna från projektet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om utbetalning av stöd, om det för åtgärden betalas stöd utan separat ansökan om utbetalning och det har informerats om förfarandet i samband med inledande av ett i 18 § 2 mom. avsett tidsbundet ansökningsförfarande som gäller den åtgärden.

27 §

Återkrav av stöd

Utbetalningen av stöd ska avbrytas och stödet ska återkrävas, om

- 1) förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av stöd inte har uppfyllts,
- 2) en stödmottagare som har fått stöd i enlighet med 11 § 3 mom. inte inom tre år från utbetalningen av den sista betalningsposten av stödet har uppfyllt det krav som anges i 2 mom. i den paragrafen,
- 3) stödmottagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt

25 §

Godkännande av utbetalningar

Landskapet beslutar om utbetalning av stöd. *Beslutet verkställs av Landsbygdsverket.*

Stöd för utvecklingsprojekt kan betalas ut i förskott, om det är motiverat med hänsyn till stödmottagarens ställning och genomförandet av den åtgärd som stöds.

De inkomster som den åtgärd som stöds har gett upphov till beaktas som en faktor som minskar stödbeloppet för ett utvecklingsprojekt. Som inkomster betraktas inte sådan privat finansiering som uppges i en ansökan som avses i 19 §. Stödmottagaren ska i samband med ansökan om utbetalning lägga fram en redogörelse för inkomsterna från projektet.

Stöd för en åtgärd kan betalas utan separat ansökan om utbetalning, om det har informerats om förfarandet i samband med inledande av ett i 18 § 2 mom. avsett tidsbundet ansökningsförfarande som gäller åtgärden.

27 §

Återkrav av stöd

Utbetalningen av stöd ska avbrytas och stödet ska återkrävas, om

- 1) förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av stöd inte har uppfyllts,
- 2) en stödmottagare som har fått stöd i enlighet med 11 § 3 mom. inte inom tre år från utbetalningen av den sista betalningsposten av stödet har uppfyllt det krav som anges i 2 mom. i den paragrafen,
- 3) stödmottagaren har gett sådana felaktiga eller bristfälliga uppgifter som väsentligt

har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stöd,

4) stödmottagaren utan närings-, trafik- och miljöcentralens tillstånd har överlåtit det investeringsobjekt som stöds innan den tidsfrist som anges i stödbeslutet har gått ut,

5) stödmottagaren har vägrat att bistå vid inspektion,

6) Europeiska unionens lagstiftning kräver det.

Ett belopp som utan ränta uppgår till högst 250 euro behöver dock inte återkrävas.

Om stöd har beviljats flera stödmottagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet.

29 §

Förfaranden vid återkrav

Utvecklings- och förvaltningscentret beslutar om återkrav av stöd. Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att utvecklings- och förvaltningscentret ska vidta återkrav, om ministeriet anser att förutsättningarna enligt 27 § uppfylls.

I ett beslut om återkrav ska det belopp som återkrävs och räntan enligt 28 § 1 mom. fastställas samt förfallodagen för betalningen av dem anges. Beslutet om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att utvecklings- och förvaltningscentret eller närings-, trafik- och miljöcentralen har fått vetskap om grunden för återkravet och senast tio år efter det att stödet har betalats ut.

Utvecklings- och förvaltningscentret svarar för verkställigheten av ett beslut om återkrav. Ett beslut om återkrav är direkt utsökbart efter det att beslutet har vunnit laga kraft. Bestämmelser om indrivning av den fordran som baserar sig på beslutet finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

30 §

Jämkning av återkrav

Utvecklings- och förvaltningscentret kan

har inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stöd,

4) stödmottagaren utan *landskapets* tillstånd har överlåtit det investeringsobjekt som stöds innan den tidsfrist som anges i stödbeslutet har gått ut,

5) stödmottagaren har vägrat att bistå vid inspektion,

6) Europeiska unionens lagstiftning kräver det.

Ett belopp som utan ränta uppgår till högst 250 euro behöver dock inte återkrävas.

Om stöd har beviljats flera stödmottagare gemensamt, svarar alla mottagare solidariskt för återbetalning av stödet.

29 §

Förfaranden vid återkrav

Landskapet beslutar om återkrav av stöd. Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att *landskapet* ska vidta återkrav, om ministeriet anser att förutsättningarna enligt 27 § uppfylls.

I ett beslut om återkrav ska det belopp som återkrävs och räntan enligt 28 § 1 mom. fastställas samt förfallodagen för betalningen av dem anges. Beslutet om återkrav ska fattas utan ogrundat dröjsmål efter det att *landskapet* har fått vetskap om grunden för återkravet och senast tio år efter det att stödet har betalats ut.

Landskapet svarar för verkställigheten av ett beslut om återkrav. Ett beslut om återkrav är direkt utsökbart efter det att beslutet har vunnit laga kraft. Bestämmelser om indrivning av den fordran som baserar sig på beslutet finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

30 §

Jämkning av återkrav

Landskapet kan helt eller delvis avstå från

helt eller delvis avstå från att återkräva ett belopp som betalats ut felaktigt eller utan grund eller från att ta ut den ränta som ska betalas på beloppet, om en helhetsbedömning visar att det med hänsyn till stödmottagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkravet och indrivningen av ränta ska dock ske till fullt belopp, om Europeiska unionens lagstiftning så kräver.

31 §

Syfte med informationssystemet

Jord- och skogsbruksministeriet ska ta i bruk ett informationssystem enligt artikel 125.2 d i förordningen om allmänna bestämmelser. Informationssystemet används för skötseln av de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning om Europeiska havs- och fiskerifonden och i denna lag. Närings-, trafik- och miljöcentralerna, utvecklings- och förvaltningscentret och fiskeaktionsgrupperna svarar för att riktiga och tillräckliga uppgifter förs in i informationssystemet i enlighet med de uppgifter som föreskrivs för dem.

Den som ansöker om stöd har rätt att i den nättjänst som hör till informationssystemet följa hur sökandens ärende i fråga om ansökan om och utbetalning, inspektion och återkrav av stöd framskrider och avgörs samt följa behandlingen av övervakningsuppgifter i fråga om stödet. En fiskeaktionsgrupp har motsvarande rätt när det gäller stöd som har sökts och beviljats ur dess finansieringskvot, med undantag av uppgifter om inspektion och återkrav av stöd och sekretessbelagda uppgifter i samband med ansökan om utbetalning av stöd. Aktionsgruppen har i fråga om stöd som har beviljats ur aktionsgruppens egen finansieringskvot dessutom rätt att i den nättjänst som ingår i ärendehanteringssystemet se konsoliderade uppgifter, om en sådan möjlighet inkluderas i informationssystemet. För att följa hur ett ärende framskrider och se konsoliderade uppgifter krävs stark elektronisk autentisering enligt 2 § i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer.

att återkräva ett belopp som betalats ut felaktigt eller utan grund eller från att ta ut den ränta som ska betalas på beloppet, om en helhetsbedömning visar att det med hänsyn till stödmottagarens omständigheter och verksamhet är oskäligt att återkräva det fulla beloppet. Återkravet och indrivningen av ränta ska dock ske till fullt belopp, om Europeiska unionens lagstiftning så kräver.

31 §

Syfte med informationssystemet

Jord- och skogsbruksministeriet ska ta i bruk ett informationssystem enligt artikel 125.2 d i förordningen om allmänna bestämmelser. Informationssystemet används för skötseln av de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning om Europeiska havs- och fiskerifonden och i denna lag. *Landskapet* och fiskeaktionsgrupperna svarar för att riktiga och tillräckliga uppgifter förs in i informationssystemet i enlighet med de uppgifter som föreskrivs för dem.

Den som ansöker om stöd har rätt att i sitt eget ärende genom den nättjänst som hör till informationssystemet följa hur ansökan om och utbetalning, inspektion och återkrav av stöd framskrider och avgörs samt följa behandlingen av övervakningsuppgifter om stödet. En fiskeaktionsgrupp har motsvarande rätt när det gäller stöd som har sökts och beviljats ur dess finansieringskvot, med undantag av uppgifter om inspektion och återkrav av stöd och sekretessbelagda uppgifter i samband med ansökan om utbetalning av stöd. Aktionsgruppen har i fråga om stöd som har beviljats ur aktionsgruppens egen finansieringskvot dessutom rätt att i den nättjänst som ingår i ärendehanteringssystemet se konsoliderade uppgifter, om en sådan möjlighet inkluderas i informationssystemet. För att följa hur ett ärende framskrider och se konsoliderade uppgifter krävs stark elektronisk autentisering enligt 2 § i lagen om stark autentisering och *betrodda elektroniska tjänster*.

34 §

Rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, utvecklings- och förvaltningscentret och en i 35 § avsedd aktör som förrättar inspektioner har trots bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag eller fiskeaktionsgrupper få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden och stödmottagaren, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är betydelsefulla med tanke på stödet.

Jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och utvecklings- och förvaltningscentret har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag eller till organ inom Europeiska unionen lämna ut sådana uppgifter om stödmottagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för skötseln av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller för utövandet av tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

På motsvarande sätt får uppgifter lämnas ut till Naturresursinstitutet för att det ska kunna utföra sin uppgift att samla in data, vilken det föreskrivs om i artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG.

En fiskeaktionsgrupp har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det informations-system som avses i 31 § få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som åligger gruppen.

Uppgifter som erhållits på basis av 1—4 mom. får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

35 §

34 §

Rätt att få uppgifter och utlämnande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet, *landskapet* och en i 35 § avsedd aktör som förrättar inspektioner har trots bestämmelserna om sekretess rätt att av andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag eller fiskeaktionsgrupper få för behandlingen av ett stödärende nödvändiga uppgifter som gäller sökanden och stödmottagaren, dennes ekonomiska ställning och affärs- eller yrkesverksamhet, finansiering med offentliga medel och andra omständigheter som är betydelsefulla med tanke på stödet.

Jord- och skogsbruksministeriet och *landskapet* har trots bestämmelserna om sekretess rätt att till andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag eller till organ inom Europeiska unionen lämna ut sådana uppgifter om stödmottagaren som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag och som är nödvändiga för skötseln av den inspektionsuppgift som föreskrivs för myndigheten, aktören eller organet eller för utövandet av tillsyn över att Europeiska unionens lagstiftning har följts.

På motsvarande sätt får uppgifter lämnas ut till Naturresursinstitutet för att det ska kunna utföra sin uppgift att samla in data, enligt artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG.

En fiskeaktionsgrupp har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det informations-system som avses i 31 § få de uppgifter som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter som åligger gruppen.

Uppgifter som erhållits enligt 1—4 mom. får inte användas för andra ändamål än det för vilket de har begärts.

35 §

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet har rätt att förrätta inspektioner som gäller beviljare av stöd och stödmottagare i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna och utvecklings- och förvaltningscentret har motsvarande rätt i fråga om stödmottagarna.

Den revisionsmyndighet som avses i 6 § kan bemyndiga Landsbygdsverket eller en oberoende revisor att i enlighet med en revisionsplan som revisionsmyndigheten har utarbetat granska de åtgärder som en stödmottagare har genomfört samt förfarandena i anknytning till beviljande av stöd. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) eller i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015) avsedd godkänd revisionssammanslutning. Revisionssammanslutningen ska utse en ansvarig revisor för revisionen.

Inspektionsrätt

Jord- och skogsbruksministeriet har rätt att förrätta inspektioner som gäller beviljare av stöd och stödmottagare i syfte att utöva tillsyn över att förutsättningarna och villkoren för beviljande, utbetalning och användning av stöd iakttas. *Landskapet* har motsvarande rätt i fråga om stödmottagarna.

Den revisionsmyndighet som avses i 6 § kan bemyndiga Landsbygdsverket eller en oberoende revisor att i enlighet med en revisionsplan som revisionsmyndigheten har utarbetat granska de åtgärder som en stödmottagare har genomfört samt förfarandena i anknytning till beviljande av stöd. Revisorn ska vara en i revisionslagen (1141/2015) eller i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (1142/2015) avsedd godkänd revisionssammanslutning. Revisionssammanslutningen ska utse en ansvarig revisor för revisionen.

36 a §

Förvaltningsmyndighetens rätt att återkräva medel av ett förmedlande organ

Förvaltningsmyndigheten kan bestämma att alla eller en del av de medel som betalats av åtgärdsprogrammets medel ska återkrävas från ett förmedlande organ, om organet har använt medlen för ett annat ändamål än de blivit beviljade för eller om organet i samband med användningen medlen i något väsentligt avseende brutit mot Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Närmare bestämmelser om förvaltningsmyndighetens återkravsförfarande får utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Behörig närings-, trafik- och miljöcentral

De uppgifter som enligt denna lag före-

37 §

Behörigt landskap

De uppgifter som *landskapet* har enligt

skrivits för närings-, trafik- och miljöcentralen ska skötas av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras eller inom vars område sökandens verksamhetsställe finns, om inte något annat föreskrivs om centralernas behörighet med stöd av 5 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

denna lag ska skötas av *det landskap* inom vars verksamhetsområde den åtgärd som stöds i huvudsak ska genomföras eller inom vars område sökandens verksamhetsställe finns, om inte något annat föreskrivs om *behörigheten*.

37 a §

Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapet ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare.

39 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som har fattats av jord- och skogsbruksministeriet med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i närings-, trafik- och miljöcentralens och utvecklings- och förvaltningscentrets beslut enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

I ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får i övrigt sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

39 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som har fattats av jord- och skogsbruksministeriet *och landskapet* med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett beslut av förvaltningsdomstolen om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i övrigt får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av

denna lag utfärdas genom en särskild lag.

137.

Lag

om ändring av lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014) 4, 5, 7, 13, 15, 18—22, 27, 28, 36, 38, 49, 65 och 69 §,
av dem 22 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 421/2016, och
fogas till lagen nya 67 a och 70 a § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet kontrollerar, styr och koordinerar övervakningen av iakttagandet av den gemensamma fiskeripolitiken och svarar för de uppgifter som avses i artikel 5.5 i rådets kontrollförfordning. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för det ömsesidiga bistånd som avses i rådets IUU-förfordning och i kommissionens IUU-förfordning samt i rådets kontrollförfordning och kommissionens kontrollförfordning tillsammans med de övriga medlemsstaterna i unionen, tredjeländer, kommissionen och organ utsedda av kommissionen.

Jord- och skogsbruksministeriet har oberoende av sekretessbestämmelserna för den övervakning som avses i 1 mom. rätt att av myndigheterna få de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen och genomföra kontroller av myndigheternas verksamhet.

Bestämmelser om överföring till en närings-, trafik- och miljöcentral av styrnings- och koordineringsuppgifter som hänför sig till övervakningen av iakttagandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Föreslagen lydelse

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet kontrollerar, styr och koordinerar övervakningen av efter-levnaden av den gemensamma fiskeripolitiken och svarar för de uppgifter som avses i artikel 5.5 i rådets kontrollförfordning. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för det ömsesidiga bistånd som avses i rådets IUU-förfordning och i kommissionens IUU-förfordning samt i rådets kontrollförfordning och kommissionens kontrollförfordning tillsammans med de övriga medlemsstaterna i unionen, tredjeländer, kommissionen och organ utsedda av kommissionen.

Jord- och skogsbruksministeriet har oberoende av sekretessbestämmelserna för den övervakning som avses i 1 mom. rätt att av myndigheterna få de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen och genomföra kontroller av myndigheternas verksamhet.

5 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralen och gränsbevakningsväsendet svarar för övervakningen av att rättsakter och beslut som gäller Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik iakttas i fiskeriverksamheten. Närings-, trafik- och miljöcentralen kontrollerar att de rapporteringsskyldigheter som gäller fiske, fångst, fisktransport och fiskhandel i anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken iakttas och svarar för att rapporterna införs i de register som avses nedan i 5 kap.

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar i samarbete med Tullen att bestämmelserna i rådets IUU-förordning och kommissionens IUU-förordning iakttas när fiskprodukter importeras och exporteras. Närings-, trafik- och miljöcentralen är den behöriga myndighet som avses i artiklarna 15, 16.1, 17, 18 och 21 i rådets IUU-förordning och den beviljar de godkännanden i fråga om import och export av fiskprodukter som förutsätts i artiklarna 15 och 18 i den förordningen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen är den behöriga myndighet som avses i rådets IUU-förordning och i kommissionens IUU-förordning och som beviljar och återkallar det intyg om godkänd ekonomisk aktör (APEO-intyg) som avses i artikel 9 i kommissionens IUU-förordning och svarar för övervakningen av en godkänd ekonomisk aktörs verksamhet och för därtill hörande samarbete med Europeiska unionens institutioner och andra stater. I artikel 16 i rådets IUU-förordning och i artiklarna 9—30 i kommissionens IUU-förordning finns bestämmelser om status som godkänd ekonomisk aktör, APEO-intyget, förfarandet vid ansökan om och utfärdande av APEO-intyg, förutsättningarna för godkännande, en godkänd ekonomisk aktörs uppgifter, övervakningen av verksamheten och avbrytande av verksamheten.

7 §

Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunerna

Bestämmelser om den tillsyn som Livs-

Landskapet Egentliga Finland

Landskapet Egentliga Finland och Gränsbevakningsväsendet svarar för övervakningen av att rättsakter och beslut som gäller Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik iakttas i fiskeriverksamheten. *Landskapet Egentliga Finland* kontrollerar att de rapporteringsskyldigheter som gäller fiske, fångst, fisktransport och fiskhandel i anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken iakttas och svarar för att rapporterna införs i de register som avses i 5 kap.

Landskapet Egentliga Finland övervakar i samarbete med Tullen att bestämmelserna i rådets IUU-förordning och kommissionens IUU-förordning iakttas när fiskprodukter importeras och exporteras. *Landskapet Egentliga Finland* är den behöriga myndighet som avses i artiklarna 15, 16.1, 17, 18 och 21 i rådets IUU-förordning och den beviljar de godkännanden i fråga om import och export av fiskprodukter som förutsätts i artiklarna 15 och 18 i den förordningen.

Landskapet Egentliga Finland är den behöriga myndighet som avses i rådets IUU-förordning och i kommissionens IUU-förordning och som beviljar och återkallar det intyg om godkänd ekonomisk aktör (APEO-intyg) som avses i artikel 9 i kommissionens IUU-förordning och svarar för övervakningen av en godkänd ekonomisk aktörs verksamhet och för därtill hörande samarbete med Europeiska unionens institutioner och andra stater. I artikel 16 i rådets IUU-förordning och i artiklarna 9—30 i kommissionens IUU-förordning finns bestämmelser om status som godkänd ekonomisk aktör, APEO-intyget, förfarandet vid ansökan om och utfärdande av APEO-intyg, förutsättningarna för godkännande, en godkänd ekonomisk aktörs uppgifter, övervakningen av verksamheten och avbrytande av verksamheten.

7 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Bestämmelser om den tillsyn som Livs-

medelssäkerhetsverket, *regionförvaltningsverket och de kommunala myndigheterna för livsmedelstillsyn* utövar i fråga om spårbarheten för fiskeri- och vattenbruksprodukter och de uppgifter som ges konsumenterna finns i livsmedelslagen (23/2006).

13 §

Tillfällig indragning av fisketillstånd

Närings-, trafik- och miljöcentralen och gränsbevakningsväsendet har rätt att tillfälligt dra in ett fisketillstånd som beviljats en verksamhetsutövare, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamhetsutövaren har gjort sig skyldig till en sådan allvarlig överträdelse som avses i 7 kap. och att han fortsätter sin lagstridiga verksamhet. Beslutet är i kraft tills Landsbygdsverket har behandlat ärendet eller en straffrättslig påföljd som gäller samma gärning har bestämts eller utdömts, dock högst 60 dagar från det att beslutet meddelades. Beslutet kan verkställas fastän det inte har vunnit laga kraft, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

15 §

Mätning av maskinstyrkan

Närings-, trafik- och miljöcentralen, gränsbevakningsväsendet eller Trafiksäkerhetsverket kan bestämma att ett fiskefartygs maskinstyrka ska mätas, om den maximala effekt som anges i fiskelicensen och det bevis över maskinstyrka som motortillverkaren har utfärdat inte motsvarar varandra, eller om det finns grundad anledning att anta att fiskefartygets maskinstyrka överskrider den maskinstyrka som anges i fiskelicensen.

Den ovan avsedda tillsynsmyndigheten kan bestämma en tidsfrist inom vilken maskinstyrkan ska mätas och beviset över den ska lämnas in till den tillsynsmyndighet som har bestämt att maskinstyrkan ska mätas. Om tillsynsmyndigheten inte inom utsatt tidsfrist har fått ett godtagbart bevis över maskinstyrkan, kan närings-, trafik- och miljöcentralen på begäran av tillsynsmyndigheten dra in fiskefartygets fiskelicens tills vidare, dock högst tills ett behörigt bevis

medelssäkerhetsverket utövar i fråga om spårbarheten för fiskeri- och vattenbruksprodukter och de uppgifter som ges konsumenterna finns i livsmedelslagen (23/2006).

13 §

Tillfällig indragning av fisketillstånd

Landskapet Egentliga Finland och Gränsbevakningsväsendet har rätt att tillfälligt dra in ett fisketillstånd som beviljats en verksamhetsutövare, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamhetsutövaren har gjort sig skyldig till en sådan allvarlig överträdelse som avses i 7 kap. och att denne fortsätter sin lagstridiga verksamhet. Beslutet är i kraft tills Landsbygdsverket har behandlat ärendet eller en straffrättslig påföljd som gäller samma gärning har bestämts eller utdömts, dock högst 60 dagar från det att beslutet meddelades. Beslutet kan verkställas fastän det inte har vunnit laga kraft, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

15 §

Mätning av maskinstyrkan

Landskapet Egentliga Finland, Gränsbevakningsväsendet eller Trafiksäkerhetsverket kan bestämma att ett fiskefartygs maskinstyrka ska mätas, om den maximala effekt som anges i fiskelicensen och det bevis över maskinstyrka som motortillverkaren har utfärdat inte motsvarar varandra, eller om det finns grundad anledning att anta att fiskefartygets maskinstyrka överskrider den maskinstyrka som anges i fiskelicensen.

Den ovan avsedda tillsynsmyndigheten kan bestämma en tidsfrist inom vilken maskinstyrkan ska mätas och beviset över den ska lämnas in till den tillsynsmyndighet som har bestämt att maskinstyrkan ska mätas. Om tillsynsmyndigheten inte inom utsatt tidsfrist har fått ett godtagbart bevis över maskinstyrkan, kan *landskapet Egentliga Finland* på begäran av tillsynsmyndigheten dra in fiskefartygets fiskelicens tills vidare, dock högst tills ett behörigt bevis över ma-

över maskinstyrkan lämnas in till myndigheten.

Trafiksäkerhetsverket svarar för mätningen av maskinstyrkan. Trafiksäkerhetsverket kan bemyndiga ett klassificeringssällskap som avses i 8 § eller någon annan verksamhetsutövare att utföra mätning av maskinstyrkan.

18 §

Befrielse från vissa skyldigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar på ansökan av den som innehar fiskelicens befrielse från skyldigheten att ta i bruk ett satellitbaserat fartygsövervakningssystem eller att förse fartyget med utrustning som gör det möjligt att ta tillvara försvunna fiskeredskap. Befrielse beviljas ett sådant fiskefartyg med en total längd på minst 12 meter men högst 15 meter som seglar under finsk flagg och som bedriver sin verksamhet enbart inom Finlands territorialvatten eller som aldrig tillbringar mer än 24 timmar ute till havs från den tidpunkt då fartyget lämnar hamnen till den tidpunkt då det återvänder.

Befrielsen gäller tills vidare. Närings-, trafik- och miljöcentralen återkallar befrielsen, om det inte längre finns grunder för att bevilja befrielse. En innehavare av fiskelicens är skyldig att omedelbart underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen, om fiskefartygets fiskeområde eller fisketid ändras på ett sådant sätt att befrielsen ska återkallas.

19 §

Förstöring av fiskeriprodukter som härrör från IUU-fiske

Fiskeriprodukter eller fångster som importeras eller exporteras ska förstöras på bekostnad av den som har anhängit om godkännande eller certifiering av fångstintyget, om fiskeriprodukterna eller fångsten härrör från fiske som genom ett lagakraftvunnet beslut har konstaterats vara sådant fiske som avses i artikel 3.1 i rådets IUU-förordning (IUU-fiske). Beslut om förstöring fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen i samband med att den fattar beslut om godkännande eller certifiering av fångstintyget.

skinstyrkan lämnas in till myndigheten.

Trafiksäkerhetsverket svarar för mätningen av maskinstyrkan. Trafiksäkerhetsverket kan bemyndiga ett klassificeringssällskap som avses i 8 § eller någon annan verksamhetsutövare att utföra mätning av maskinstyrkan.

18 §

Befrielse från vissa skyldigheter

Landskapet Egentliga Finland beviljar på ansökan av den som innehar fiskelicens befrielse från skyldigheten att ta i bruk ett satellitbaserat fartygsövervakningssystem eller att förse fartyget med utrustning som gör det möjligt att ta tillvara försvunna fiskeredskap. Befrielse beviljas ett sådant fiskefartyg med en total längd på minst 12 meter men högst 15 meter som seglar under finsk flagg och som bedriver sin verksamhet enbart inom Finlands territorialvatten eller som aldrig tillbringar mer än 24 timmar ute till havs från den tidpunkt då fartyget lämnar hamnen till den tidpunkt då det återvänder.

Befrielsen gäller tills vidare. *Landskapet Egentliga Finland* återkallar befrielsen, om det inte längre finns grunder för att bevilja befrielse. En innehavare av fiskelicens är skyldig att omedelbart underrätta *landskapet Egentliga Finland*, om fiskefartygets fiskeområde eller fisketid ändras på ett sådant sätt att befrielsen ska återkallas.

19 §

Förstöring av fiskeriprodukter som härrör från IUU-fiske

Fiskeriprodukter eller fångster som importeras eller exporteras ska förstöras på bekostnad av den som har anhängit om godkännande eller certifiering av fångstintyget, om fiskeriprodukterna eller fångsten härrör från fiske som genom ett lagakraftvunnet beslut har konstaterats vara sådant fiske som avses i artikel 3.1 i rådets IUU-förordning (IUU-fiske). Beslut om förstöring fattas av *landskapet Egentliga Finland* i samband med att det fattar beslut om godkännande eller certifiering av fångstintyget.

20 §

Myndighet som tar emot rapporter och beräkning av tidsfristen

I Finland ska den fiskeloggbok som avses i artiklarna 14 och 15 i rådets kontrollförordning ges in till närings-, trafik- och miljöcentralen och likaså förhandsanmälan enligt artikel 17, omlastningsdeklaration enligt artiklarna 21 och 22, landningsdeklaration enligt artiklarna 23 och 24, rapport om fiskeansträngningen enligt artikel 28, avräkningsnota enligt artiklarna 62–64, deklaration om övertagande enligt artiklarna 66 och 67 och transportdokument enligt artikel 68.

Rapporter som avses i 1 mom. samt i 21–23 § har lämnats in inom föreskriven tid, om rapporten innan tidsfristen går ut har kommit in till närings-, trafik- och miljöcentralen. En rapport i pappersform anses ha kommit in till närings-, trafik- och miljöcentralen inom föreskriven tid också om det av poststämpeln på det kuvert som innehåller rapporten framgår att kuvertet har stämplat på posten innan tidsfristen gick ut eller att det innan tidsfristen gick ut har getts till den tjänsteman vid närings-, trafik- och miljöcentralen som utövar tillsyn.

21 §

Fångstdeklarationer för fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter

Befälhavaren på ett fiskefartyg med en total längd på mindre än tio meter ska inom 48 timmar från det att landningen avslutades, till närings-, trafik- och miljöcentralen rapportera laxfångster enligt antal och kilogram samt fångster av övriga fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet enligt kilogram.

Av rapporten ska framgå personbeteckningen eller företags- och organisationsnumret för den som innehar den i artikel 6 i rådets kontrollförordning avsedda fiskelicensen för fiskefartyget (*fiskelicensinnehavare*) samt följande:

1) vem fångsten har sålts eller ska säljas till, om man har kännedom om detta samt identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den sålda fångsten bestod av, enligt bestämmelserna om detta i bilaga I till

20 §

Myndighet som tar emot rapporter och beräkning av tidsfristen

I Finland ska den fiskeloggbok som avses i artiklarna 14 och 15 i rådets kontrollförordning ges in till *landskapet Egentliga Finland* och likaså förhandsanmälan enligt artikel 17, omlastningsdeklaration enligt artiklarna 21 och 22, landningsdeklaration enligt artiklarna 23 och 24, rapport om fiskeansträngningen enligt artikel 28, avräkningsnota enligt artiklarna 62–64, deklaration om övertagande enligt artiklarna 66 och 67 och transportdokument enligt artikel 68.

Rapporter som avses i 1 mom. samt i 21–23 § har lämnats in inom föreskriven tid, om rapporten innan tidsfristen går ut har kommit in till *landskapet Egentliga Finland*. En rapport i pappersform anses ha kommit in till *landskapet Egentliga Finland* inom föreskriven tid också om det av poststämpeln på det kuvert som innehåller rapporten framgår att kuvertet har stämplat på posten innan tidsfristen gick ut eller att det innan tidsfristen gick ut har getts till den tjänsteman i *landskapet Egentliga Finland* som utövar tillsyn.

21 §

Fångstdeklarationer för fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter

Befälhavaren på ett fiskefartyg med en total längd på mindre än tio meter ska inom 48 timmar från det att landningen avslutades, till *landskapet Egentliga Finland* rapportera laxfångster enligt antal och kilogram samt fångster av övriga fiskarter som ingår i fiskekvotssystemet enligt kilogram.

Av rapporten ska framgå personbeteckningen eller företags- och organisationsnumret för den som innehar den i artikel 6 i rådets kontrollförordning avsedda fiskelicensen för fiskefartyget (*fiskelicensinnehavare*) samt följande:

1) vem fångsten har sålts eller ska säljas till, om man har kännedom om detta samt identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den sålda fångsten bestod av, enligt bestämmelserna om detta i bilaga I till

Europaparlamentets och rådets förordning om statistik över fiske i Nordatlantens östra del, samt kvantiteten,

2) kvantiteten av den fångst som sålts direkt till konsumenterna och av den som tagits för eget bruk samt identifikationskoden för fiskarten (FAO-kod),

3) identifikationskoden för fiskarten (FAO-kod) och kvantiteten i fråga om den fångst som kastats överbord och släppts fri,

4) registerbeteckningen för det fiskefartyg som har tagit fångsterna,

5) personbeteckning för fiskefartygets befälhavare,

6) använda fiskeredskap,

7) fångstområde och fångsttid,

8) fångstens landningsplats och landningstid,

9) uppgifter om oavsiktliga bifångster,

10) uppgifter om fiskeredskap som förstörts eller försvunnit på fiskeresan.

Om kvantiteten av en strömmings- eller vassbucksfångst under en fiskeresan underskrider 50 kilogram, kan strömmings- eller vassbucksfångsten med avvikelse från det som föreskrivs ovan rapporteras genom en rapport enligt 22 §. Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Fångstdeklarationer för andra fiskarter än sådana som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter

En innehavare av fiskelicens för ett fiskefartyg med en total längd på mindre än tio meter eller en fartygsbefälhavare som licensinnehavaren bemyndigat ska åtminstone för varje kalendermånad före den 20 i den följande kalendermånaden, till närings-, trafik- och miljöcentralen ge en fångstdeklaration för alla andra fångster på fiskefartyget än de som i enlighet med 21 § ska rapporteras.

Av fångstdeklarationen ska framgå

1) identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den fångst som har landats bestod av, enligt bestämmelserna om detta i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning om statistik över fiske i Nordat-

Europaparlamentets och rådets förordning om statistik över fiske i Nordatlantens östra del, samt kvantiteten,

2) kvantiteten av den fångst som sålts direkt till konsumenterna och av den som tagits för eget bruk samt identifikationskoden för fiskarten (FAO-kod),

3) identifikationskoden för fiskarten (FAO-kod) och kvantiteten i fråga om den fångst som kastats överbord och släppts fri,

4) registerbeteckningen för det fiskefartyg som har tagit fångsterna,

5) personbeteckning för fiskefartygets befälhavare,

6) använda fiskeredskap,

7) fångstområde och fångsttid,

8) fångstens landningsplats och landningstid,

9) uppgifter om oavsiktliga bifångster,

10) uppgifter om fiskeredskap som förstörts eller försvunnit på fiskeresan.

Om kvantiteten av en strömmings- eller vassbucksfångst under en fiskeresan underskrider 50 kilogram, kan strömmings- eller vassbucksfångsten med avvikelse från det som föreskrivs ovan rapporteras genom en rapport enligt 22 §. Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Fångstdeklarationer för andra fiskarter än sådana som ingår i fiskekvotssystemet för fiskefartyg med en längd på mindre än tio meter

En innehavare av fiskelicens för ett fiskefartyg med en total längd på mindre än tio meter eller en fartygsbefälhavare som licensinnehavaren bemyndigat ska åtminstone för varje kalendermånad före den 20 i den följande kalendermånaden, till *landskapet Egentliga Finland* ge en fångstdeklaration för alla andra fångster på fiskefartyget än de som i enlighet med 21 § ska rapporteras.

Av fångstdeklarationen ska framgå

1) identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den fångst som har landats bestod av, enligt bestämmelserna om detta i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning om statistik över fiske i Nordatlantens östra del, samt kvantiteten i kilo-

lantens östra del, samt kvantiteten i kilogram,

2) namn och kontaktuppgifter för de aktörer som fångsten har sålts till under den tid som avses i deklarationen,

3) identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den fångst som kastats överbord och släppts fri bestod av samt kvantiteten i kilogram,

4) registerbeteckning för det fiskefartyg som har tagit fångsterna,

5) personbeteckning för fiskefartygets befälhavare,

6) använda fiskeredskap,

7) fångstområde eller fångstområden,

8) antalet fångstdagar,

9) den huvudsakliga landningsplatsen för fångsten,

10) uppgifter om oavsiktliga bifångster,

11) uppgifter om fiskeredskap som förstörts eller försvunnit på fiskeresan.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

27 §

Meddelande om vem som undertecknar fiske-loggboken, omlastningsdeklarationen, landningsdeklarationen och fångstdeklarationen

Den som innehar en fiskelicens ska skriftligen meddela närings-, trafik- och miljöcentralen person- och kontaktuppgifterna för de personer som har rätt att underteckna fiske-loggboken, omlastningsdeklarationen och landningsdeklarationen eller lämna in motsvarande rapporter i elektronisk form eller i 21 och 22 § avsedda fångstdeklarationer om fångsterna på fiskelicensinnehavarens fiskefartyg. Av meddelandet ska framgå vilken ställning den som har rätt att lämna rapporterna har på fiskelicensinnehavarens fartyg eller i hans affärsverksamhet. Uppgifterna registreras i fiskefartygsregistret.

En fiskelicensinnehavare som är befälhavare för ett fiskefartyg behöver inte lämna in det meddelande som avses i 1 mom., om fiskefartyget är mindre än tio meter långt.

28 §

gram,

2) namn och kontaktuppgifter för de aktörer som fångsten har sålts till under den tid som avses i deklarationen,

3) identifikationskoden (FAO-kod) för den fiskart som den fångst som kastats överbord och släppts fri bestod av samt kvantiteten i kilogram,

4) registerbeteckningen för det fiskefartyg som har tagit fångsterna,

5) personbeteckning för fiskefartygets befälhavare,

6) använda fiskeredskap,

7) fångstområde eller fångstområden,

8) antalet fångstdagar,

9) den huvudsakliga landningsplatsen för fångsten,

10) uppgifter om oavsiktliga bifångster,

11) uppgifter om fiskeredskap som förstörts eller försvunnit på fiskeresan.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

27 §

Meddelande om vem som undertecknar fiske-loggboken, omlastningsdeklarationen, landningsdeklarationen och fångstdeklarationen

Den som innehar en fiskelicens ska skriftligen meddela *landskapet Egentliga Finland* person- och kontaktuppgifterna för de personer som har rätt att underteckna fiske-loggboken, omlastningsdeklarationen och landningsdeklarationen eller lämna in motsvarande rapporter i elektronisk form eller i 21 och 22 § avsedda fångstdeklarationer om fångsterna på fiskelicensinnehavarens fiskefartyg. Av meddelandet ska framgå vilken ställning den som har rätt att lämna rapporterna har på fiskelicensinnehavarens fartyg eller i hans affärsverksamhet. Uppgifterna registreras i fiskefartygsregistret.

En fiskelicensinnehavare som är befälhavare för ett fiskefartyg behöver inte lämna in det meddelande som avses i 1 mom., om fiskefartyget är mindre än tio meter långt.

28 §

Att anmäla sig som förstahandsuppköpare

Var och en som direkt från ett fiskefartyg eller av en aktör som bedriver kommersiellt fiske köper fiskfångster från ett havsområde, eller fiskeriprodukter som den som bedriver fiske själv framställer av sådana fångster, ska anmäla sig för det register för förstahandsuppköpare av fiskeriprodukter som avses i artikel 59 i rådets kontrollförordning och som förs av närings-, trafik- och miljöcentralen. I artikel 59.3 i rådets kontrollförordning finns bestämmelser om undantag från skyldigheten att registrera sig.

Utöver köparens kontaktuppgifter ska dessutom köparens personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och företags bransch framgå av anmälan. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Fångstintygsregistret

I fångstintygsregistret införs de fångstintyg jämte bilagor som avses i artikel 12 i rådets IUU-förordning och som har lämnats in till närings-, trafik- och miljöcentralen samt uppgifter om tillstånd för import och export som har beviljats med stöd av fångstintyg samt uppgifter om vägran att bevilja tillstånd. I registret införs också uppgifter om de fiskefartyg som antecknats i Europeiska unionens IUU-fartygsförteckning och om de tredjeländer som kommissionen har offentliggjort uppgifter om i enlighet med artikel 35 i rådets IUU-förordning.

Närings-, trafik- och miljöcentralen använder de uppgifter som har förts in i fångstintygsregistret när den godkänner och certifierar fångstintyg och när den svarar på förfrågningar och begäran om uppgifter från Europeiska kommissionen eller Europeiska unionens medlemsstater om genomförandet av fångstintygssystemet. Jord- och skogsbruksministeriet använder uppgifterna för uppgifter som kräver sådant ömsesidigt bistånd som avses i rådets IUU-förordning, kommissionens IUU-förordning, rådets kontrollförordning och kommissionens kontrollförordning.

Att anmäla sig som förstahandsuppköpare

Var och en som direkt från ett fiskefartyg eller av en aktör som bedriver kommersiellt fiske köper fiskfångster från ett havsområde, eller fiskeriprodukter som den som bedriver fiske själv framställer av sådana fångster, ska anmäla sig för det register för förstahandsuppköpare av fiskeriprodukter som avses i artikel 59 i rådets kontrollförordning och som förs av *landskapet Egentliga Finland*. I artikel 59.3 i rådets kontrollförordning finns bestämmelser om undantag från skyldigheten att registrera sig.

Utöver köparens kontaktuppgifter ska dessutom köparens personbeteckning eller företags- och organisationsnummer och företags bransch framgå av anmälan. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

36 §

Fångstintygsregistret

I fångstintygsregistret införs de fångstintyg jämte bilagor som avses i artikel 12 i rådets IUU-förordning och som har lämnats in till *landskapet Egentliga Finland* samt uppgifter om tillstånd för import och export som har beviljats med stöd av fångstintyg samt uppgifter om vägran att bevilja tillstånd. I registret införs också uppgifter om de fiskefartyg som antecknats i Europeiska unionens IUU-fartygsförteckning och om de tredjeländer som kommissionen har offentliggjort uppgifter om i enlighet med artikel 35 i rådets IUU-förordning.

Landskapet Egentliga Finland använder de uppgifter som har förts in i fångstintygsregistret när det godkänner och certifierar fångstintyg och när det svarar på förfrågningar och begäran om uppgifter från Europeiska kommissionen eller Europeiska unionens medlemsstater om genomförandet av fångstintygssystemet. Jord- och skogsbruksministeriet använder uppgifterna för uppgifter som kräver sådant ömsesidigt bistånd som avses i rådets IUU-förordning, kommissionens IUU-förordning, rådets kontrollförordning och kommissionens kontrollförordning.

38 §

Registerförare och registeranvändare

Register som avses i 30—35 § förs av jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och gränsbevakningsväsendet gemensamt. Jord- och skogsbruksministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna för gemensamt det fångstintygsregister som avses i 36 §. Huvudansvarig registerförare är den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.

Jord- och skogsbruksministeriet styr utvecklandet av datasystemet samt förvaltandet och förandet av registren. Den huvudansvariga registerföraren beviljar på framställning av en myndighet en person rätt att använda de register samt registrens datagrupper och datafält som behövs för skötseln av myndighetens lagstadgade uppgifter. Den myndighet som har fört in uppgifterna i registret svarar för att de är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på ett lagligt sätt vid skötseln av de egna uppgifterna.

Landsbygdsverket använder alla i detta kapitel avsedda register när det utreder överträdelseärenden som är under behandling hos verket och när det påför överträdelse- och påföljdsavgifter enligt 7 kap. Tullen använder fångstintygsregistret när den fattar beslut om import och export av fiskeriprodukter. Naturresursinstitutet använder de register som avses i 30—33 § för att fullgöra de skyldigheter som Europeiska unionen förelägger i fråga om uppgiftsinsamling samt för statistikföring och forskningsändamål.

49 §

Överträdelser

Landsbygdsverket påför överträdelseavgift för den som

1) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskefartygs märkning och handlingar i artikel 6 eller 7 i kommissionens kontrollförfordning,

2) underlåter att iaktta bestämmelserna om båtar som medförs ombord på fiskefartyg, fiskeredskap som används på fiskefartyg

38 §

Registerförare och registeranvändare

Register som avses i 30—35 § förs av jord- och skogsbruksministeriet, *landskapet Egentliga Finland* och Gränsbevakningsväsendet gemensamt. Jord- och skogsbruksministeriet och *landskapet Egentliga Finland* för gemensamt det fångstintygsregister som avses i 36 §. Huvudansvarig registerförare är *landskapet Egentliga Finland*.

Jord- och skogsbruksministeriet styr utvecklandet av datasystemet samt förvaltandet och förandet av registren. Den huvudansvariga registerföraren beviljar på framställning av en myndighet en person rätt att använda de register samt registrens datagrupper och datafält som behövs för skötseln av myndighetens lagstadgade uppgifter. Den myndighet som har fört in uppgifterna i registret svarar för att de är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på ett lagligt sätt vid skötseln av de egna uppgifterna.

Landsbygdsverket använder alla i detta kapitel avsedda register när det utreder överträdelseärenden som är under behandling hos verket och när det påför överträdelse- och påföljdsavgifter enligt 7 kap. Tullen använder fångstintygsregistret när den fattar beslut om import och export av fiskeriprodukter. Naturresursinstitutet använder de register som avses i 30—33 § för att fullgöra de skyldigheter som Europeiska unionen förelägger i fråga om uppgiftsinsamling samt för statistikföring och forskningsändamål.

49 §

Överträdelser

Landsbygdsverket påför överträdelseavgift för den som

1) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskefartygs märkning och handlingar i artikel 6 eller 7 i kommissionens kontrollförfordning,

2) underlåter att iaktta bestämmelserna om båtar som medförs ombord på fiskefartyg, fiskeredskap som används på fiskefartyg

och flaggstänger som fästs vid fiskeredskapen i artiklarna 8—17 i kommissionens kontrollförförordning,

3) underlåter att med iakttagande av bestämmelserna i artikel 20 i kommissionens kontrollförförordning försäkra sig om att fartygets satellitföljare är funktionsduglig eller att dess funktion inte hindras,

4) i strid med artikel 25 i kommissionens kontrollförförordning lämnar hamnen efter störningar i VMS-utrustningens funktion innan flaggstatens behöriga myndighet har gett sitt tillstånd, avlägsnar VMS-utrustningen utan godkännande av flaggstatens behöriga myndighet eller underlåter att i enlighet med artikel 25.1 i den förordningen meddela fartygets geografiska position till centrumet för fiskerikontroll,

5) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeloggbok, omlastningsdeklaration eller landningsdeklaration i artiklarna 14–16 eller 21–25 i rådets kontrollförförordning eller bestämmelserna om fiskeloggbok, omlastningsdeklaration, landning, landningsdeklaration eller rapport om fiskeansträngning i artiklarna 29–36, 38–42, 44, 47–55 och 58 i kommissionens kontrollförförordning,

6) underlåter att inom föreskriven tid lämna in en rapport som avses i 21–23, 25 och 26 § eller lämnar in en bristfällig rapport,

7) underlåter att göra den förhandsanmälan som avses i artikel 17 eller 18 i rådets kontrollförförordning, gör en bristfällig anmälan eller låter bli att göra en anmälan inom föreskriven tid,

8) underlåter att iaktta bestämmelserna om omlastning i artikel 20 i rådets kontrollförförordning,

9) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeansträngning i artiklarna 26–30 i rådets kontrollförförordning,

10) i strid med förbudet i artikel 39 i rådets kontrollförförordning fiskar med fiskefartyg med en motor vars maskinstyrka överstiger den som anges i fiskelicensen,

11) i strid med bestämmelsen i artikel 40 i rådets kontrollförförordning använder en ny framdrivningsmotor, utbytesframdrivningsmotor eller en framdrivningsmotor som har modifierats tekniskt, om den berörda medlemsstaten inte har certifierat en sådan motor officiellt,

12) landar fångsten utanför de hamnar el-

och flaggstänger som fästs vid fiskeredskapen i artiklarna 8—17 i kommissionens kontrollförförordning,

3) underlåter att med iakttagande av bestämmelserna i artikel 20 i kommissionens kontrollförförordning försäkra sig om att fartygets satellitföljare är funktionsduglig eller att dess funktion inte hindras,

4) i strid med artikel 25 i kommissionens kontrollförförordning lämnar hamnen efter störningar i VMS-utrustningens funktion innan flaggstatens behöriga myndighet har gett sitt tillstånd, avlägsnar VMS-utrustningen utan godkännande av flaggstatens behöriga myndighet eller underlåter att i enlighet med artikel 25.1 i den förordningen meddela fartygets geografiska position till centrumet för fiskerikontroll,

5) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeloggbok, omlastningsdeklaration eller landningsdeklaration i artiklarna 14–16 eller 21–25 i rådets kontrollförförordning eller bestämmelserna om fiskeloggbok, omlastningsdeklaration, landning, landningsdeklaration eller rapport om fiskeansträngning i artiklarna 29–36, 38–42, 44, 47–55 och 58 i kommissionens kontrollförförordning,

6) underlåter att inom föreskriven tid lämna in en rapport som avses i 21–23, 25 och 26 § eller lämnar in en bristfällig rapport,

7) underlåter att göra den förhandsanmälan som avses i artikel 17 eller 18 i rådets kontrollförförordning, gör en bristfällig anmälan eller låter bli att göra en anmälan inom föreskriven tid,

8) underlåter att iaktta bestämmelserna om omlastning i artikel 20 i rådets kontrollförförordning,

9) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeansträngning i artiklarna 26–30 i rådets kontrollförförordning,

10) i strid med förbudet i artikel 39 i rådets kontrollförförordning fiskar med fiskefartyg med en motor vars maskinstyrka överstiger den som anges i fiskelicensen,

11) i strid med bestämmelsen i artikel 40 i rådets kontrollförförordning använder en ny framdrivningsmotor, utbytesframdrivningsmotor eller en framdrivningsmotor som har modifierats tekniskt, om den berörda medlemsstaten inte har certifierat en sådan motor officiellt,

12) landar fångsten utanför de hamnar el-

ler platser nära kusten som medlemsstaten med stöd av artikel 43 i rådets kontrollförordning utsett,

13) i strid med bestämmelserna i artikel 44 i rådets kontrollförordning ombord på fiskerifartyget förvarar fångster av bottenlevande arter som omfattas av fleråriga planer,

14) förvarar fiskeredskap på fartyget i strid med bestämmelserna i artikel 47 i rådets kontrollförordning,

15) underlåter att fullgöra de skyldigheter som gäller utrustning för att bärga förlorade fiskeredskap, bärgning av förlorade fiskeredskap och förlust av fiskeredskap i artikel 48 i rådets kontrollförordning,

16) underlåter att fullgöra de skyldigheter som gäller fångsternas sammansättning eller anteckning i fiskeloggboken och som avses i artikel 49 i rådets kontrollförordning,

17) underlåter att iaktta den anmälnings-skyldighet som anges i artikel 50 i rådets kontrollförordning eller den i samma artikel angivna skyldighet som gäller förvaring av fiskeredskap eller hastigheten under en genomsegling,

18) underlåter att fullgöra anmälnings-skyldigheten enligt artikel 52 i rådets kontrollförordning,

19) fiskar i strid med den realtidsstängning som medlemsstaten infört i enlighet med artikel 53 i rådets kontrollförordning,

20) saluför fångster från fritidsfiske i strid med bestämmelsen i artikel 55.2 i rådets kontrollförordning,

21) underlåter att dela upp alla fiskeri- och vattenbruksprodukter i partier före den första försäljningen enligt artikel 56 i rådets kontrollförordning,

22) underlåter att fullgöra de skyldigheter som avses i artikel 58 i rådets kontrollförordning eller i artiklarna 66—68 i kommissionens kontrollförordning och som gäller fiskeriprodukternas spårbarhet, informationen till konsumenterna eller märkningen av förpackningarna,

23) underlåter att registrera sig som förstahandsuppköpare i enlighet med artikel 59 i rådets kontrollförordning och 28 § i denna lag,

24) saluför icke-vägd fisk i strid med bestämmelserna i artikel 60 eller 61 i rådets kontrollförordning eller i strid med de bestämmelser om kontroll- eller provtagningsplaner som avses i de artiklarna,

ler platser nära kusten som medlemsstaten med stöd av artikel 43 i rådets kontrollförordning utsett,

13) i strid med bestämmelserna i artikel 44 i rådets kontrollförordning ombord på fiskerifartyget förvarar fångster av bottenlevande arter som omfattas av fleråriga planer,

14) förvarar fiskeredskap på fartyget i strid med bestämmelserna i artikel 47 i rådets kontrollförordning,

15) underlåter att fullgöra de skyldigheter som gäller utrustning för att bärga förlorade fiskeredskap, bärgning av förlorade fiskeredskap och förlust av fiskeredskap i artikel 48 i rådets kontrollförordning,

16) underlåter att fullgöra de skyldigheter som gäller fångsternas sammansättning eller anteckning i fiskeloggboken och som avses i artikel 49 i rådets kontrollförordning,

17) underlåter att iaktta den anmälnings-skyldighet som anges i artikel 50 i rådets kontrollförordning eller den i samma artikel angivna skyldighet som gäller förvaring av fiskeredskap eller hastigheten under en genomsegling,

18) underlåter att fullgöra anmälnings-skyldigheten enligt artikel 52 i rådets kontrollförordning,

19) fiskar i strid med den realtidsstängning som medlemsstaten infört i enlighet med artikel 53 i rådets kontrollförordning,

20) saluför fångster från fritidsfiske i strid med bestämmelsen i artikel 55.2 i rådets kontrollförordning,

21) underlåter att dela upp alla fiskeri- och vattenbruksprodukter i partier före den första försäljningen enligt artikel 56 i rådets kontrollförordning,

22) underlåter att fullgöra de skyldigheter som avses i artikel 58 i rådets kontrollförordning eller i artiklarna 66—68 i kommissionens kontrollförordning och som gäller fiskeriprodukternas spårbarhet, informationen till konsumenterna eller märkningen av förpackningarna,

23) underlåter att registrera sig som förstahandsuppköpare i enlighet med artikel 59 i rådets kontrollförordning och 28 § i denna lag,

24) saluför icke-vägd fisk i strid med bestämmelserna i artikel 60 eller 61 i rådets kontrollförordning eller i strid med de bestämmelser om kontroll- eller provtagningsplaner som avses i de artiklarna,

25) underlåter att iaktta bestämmelserna om vägning i artiklarna 69—73 i kommissionens kontrollförfordning,

26) underlåter att fylla i och lägga fram avräkningsnotor i enlighet med artiklarna 62—64 i rådets kontrollförfordning eller 20 § i denna lag,

27) underlåter att på behörigt sätt fylla i och till närings-, trafik- och miljöcentralen lämna in de deklARATIONER om övertagande som avses i artikel 66 eller 67 i rådets kontrollförfordning,

28) underlåter att iaktta bestämmelserna om ifyllande och inlämnande av transportdokument till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 68 i rådets kontrollförfordning,

29) underlåter att fullgöra de skyldigheter som aktören eller fartygets befälhavare har i samband med myndighetsinspektioner enligt artikel 75 i rådets kontrollförfordning eller artikel 113 eller 114 i kommissionens kontrollförfordning,

30) underlåter att iaktta bestämmelserna om omlastningsförbud i artikel 4.3 eller 4.4 i rådets IUU-förfordning,

31) landar eller omlastar fångsten på någon annan plats än i en hamn eller på en plats nära kusten som utsetts i enlighet med artikel 5 i rådets IUU-förfordning,

32) lämnar in ett förhandsmeddelande enligt artikel 6 i rådets IUU-förfordning efter föreskriven tid,

33) anlöper hamnen eller påbörjar landningen av fångsten i strid med det tillstånd att anlöpa hamn eller det tillstånd till landning som avses i artikel 7 i rådets IUU-förfordning,

34) underlåter att till den behöriga myndigheten lämna in en landnings- eller omlastningsdeklARATION enligt artikel 8 i rådets IUU-förfordning,

35) underlåter att iaktta det verkställighetsbeslut som gäller nödåtgärder eller temporära åtgärder som vidtagits med stöd av artikel 36 i rådets IUU-förfordning,

36) underlåter att iaktta föreskrifterna i det tillstånd att anlöpa hamn som utfärdats med stöd av artikel 37.5 i rådets IUU-förfordning,

37) underlåter att iaktta bestämmelsen om byte av besättning i artikel 37.7 i rådets IUU-förfordning,

38) underlåter att iaktta bestämmelserna om köpförbud, förbud gällande omflaggning

25) underlåter att iaktta bestämmelserna om vägning i artiklarna 69—73 i kommissionens kontrollförfordning,

26) underlåter att fylla i och lägga fram avräkningsnotor i enlighet med artiklarna 62—64 i rådets kontrollförfordning eller 20 § i denna lag,

27) underlåter att på behörigt sätt fylla i och till *landskapet Egentliga Finland* lämna in de deklARATIONER om övertagande som avses i artikel 66 eller 67 i rådets kontrollförfordning,

28) underlåter att iaktta bestämmelserna om ifyllande och inlämnande av transportdokument till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 68 i rådets kontrollförfordning,

29) underlåter att fullgöra de skyldigheter som aktören eller fartygets befälhavare har i samband med myndighetsinspektioner enligt artikel 75 i rådets kontrollförfordning eller artikel 113 eller 114 i kommissionens kontrollförfordning,

30) underlåter att iaktta bestämmelserna om omlastningsförbud i artikel 4.3 eller 4.4 i rådets IUU-förfordning,

31) landar eller omlastar fångsten på någon annan plats än i en hamn eller på en plats nära kusten som utsetts i enlighet med artikel 5 i rådets IUU-förfordning,

32) lämnar in ett förhandsmeddelande enligt artikel 6 i rådets IUU-förfordning efter föreskriven tid,

33) anlöper hamnen eller påbörjar landningen av fångsten i strid med det tillstånd att anlöpa hamn eller det tillstånd till landning som avses i artikel 7 i rådets IUU-förfordning,

34) underlåter att till den behöriga myndigheten lämna in en landnings- eller omlastningsdeklARATION enligt artikel 8 i rådets IUU-förfordning,

35) underlåter att iaktta det verkställighetsbeslut som gäller nödåtgärder eller temporära åtgärder som vidtagits med stöd av artikel 36 i rådets IUU-förfordning,

36) underlåter att iaktta föreskrifterna i det tillstånd att anlöpa hamn som utfärdats med stöd av artikel 37.5 i rådets IUU-förfordning,

37) underlåter att iaktta bestämmelsen om byte av besättning i artikel 37.7 i rådets IUU-förfordning,

38) underlåter att iaktta bestämmelserna

av fiskefartyget till tredjeland, exportförbud, förbud mot handelsarrangemang eller förbud mot gemensamma fiskeinsatser i artiklarna 38.2—38.7 i rådets IUU-förordning,

39) till Europeiska unionens territorium importerar fiskeriprodukter i strid med bestämmelserna om fångstintyg i artikel 12 i rådets IUU-förordning eller de rättsakter och beslut av Europeiska unionens institutioner som preciserar dessa bestämmelser,

40) fiskar med nät med mindre maskstorlek än vad som bestäms om maskstorleken i nät i artikel 3 i rådets Östersjöförordning eller landar fångsten i strid med bestämmelserna i den artikeln,

41) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeredskapens konstruktion i artikel 5 eller 6 i rådets Östersjöförordning,

42) underlåter att iaktta bestämmelserna om mått och nedsänkningstid för nät i artikel 8 i rådets Östersjöförordning,

43) underlåter att iaktta bestämmelserna om uppnådd fångstprocent i artikel 12 i rådets Östersjöförordning,

44) underlåter att iaktta bestämmelserna om villkoren för användning av redskap och bevarande av dem färdiga att användas i artikel 13 i rådets Östersjöförordning,

45) landar osorterade fångster i strid med bestämmelsen i artikel 19 i rådets Östersjöförordning och beslut som jord- och skogsbruksministeriet utfärdat med stöd av 47 §,

46) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeverksamhet som bedrivs eller fångst som säljs enbart i syfte att bedriva vetenskaplig forskning i artikel 24 i rådets Östersjöförordning,

47) underlåter att iaktta bestämmelserna om att gå in i eller lämna specifika områden i artikel 16 i rådets torskförordning,

48) underlåter att iaktta bestämmelserna om förhandsmeddelande i artikel 17 i rådets torskförordning,

49) landar fångsten i strid med bestämmelsen om landning i utsedda hamnar i artikel 18 i rådets torskförordning,

50) underlåter att iaktta bestämmelsen om transitering i artikel 21 i rådets torskförordning,

51) underlåter att iaktta bestämmelsen om lämnande av en landningsdeklaration i artikel 22 i rådets torskförordning,

52) underlåter att iaktta de närmare bestämmelser om Europeiska unionens beva-

om köpförbud, förbud gällande omflaggning av fiskefartyget till tredjeland, exportförbud, förbud mot handelsarrangemang eller förbud mot gemensamma fiskeinsatser i artiklarna 38.2—38.7 i rådets IUU-förordning,

39) till Europeiska unionens territorium importerar fiskeriprodukter i strid med bestämmelserna om fångstintyg i artikel 12 i rådets IUU-förordning eller de rättsakter och beslut av Europeiska unionens institutioner som preciserar dessa bestämmelser,

40) fiskar med nät med mindre maskstorlek än vad som bestäms om maskstorleken i nät i artikel 3 i rådets Östersjöförordning eller landar fångsten i strid med bestämmelserna i den artikeln,

41) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeredskapens konstruktion i artikel 5 eller 6 i rådets Östersjöförordning,

42) underlåter att iaktta bestämmelserna om mått och nedsänkningstid för nät i artikel 8 i rådets Östersjöförordning,

43) underlåter att iaktta bestämmelserna om uppnådd fångstprocent i artikel 12 i rådets Östersjöförordning,

44) underlåter att iaktta bestämmelserna om villkoren för användning av redskap och bevarande av dem färdiga att användas i artikel 13 i rådets Östersjöförordning,

45) landar osorterade fångster i strid med bestämmelsen i artikel 19 i rådets Östersjöförordning och beslut som jord- och skogsbruksministeriet utfärdat med stöd av 47 §,

46) underlåter att iaktta bestämmelserna om fiskeverksamhet som bedrivs eller fångst som säljs enbart i syfte att bedriva vetenskaplig forskning i artikel 24 i rådets Östersjöförordning,

47) underlåter att iaktta bestämmelserna om att gå in i eller lämna specifika områden i artikel 16 i rådets torskförordning,

48) underlåter att iaktta bestämmelserna om förhandsmeddelande i artikel 17 i rådets torskförordning,

49) landar fångsten i strid med bestämmelsen om landning i utsedda hamnar i artikel 18 i rådets torskförordning,

50) underlåter att iaktta bestämmelsen om transitering i artikel 21 i rådets torskförordning,

51) underlåter att iaktta bestämmelsen om lämnande av en landningsdeklaration i artikel 22 i rådets torskförordning,

52) underlåter att iaktta de närmare be-

randeåtgärder eller fleråriga planer som genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet utfärdats med stöd av 44 §, eller

53) är befälhavare för ett fiskefartyg i strid med ett beslut enligt 61 § 2 mom. som gäller förbud att vara befälhavare för ett fiskefartyg.

65 §

Överträdelssregistrets registerförare och registeranvändare

Överträdelssregistret förs av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket. Landsbygdsverket är huvudansvarig registerförare. Registeranvändare är förutom ovan nämnda instanser dessutom gränsbevakningsväsendet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna förvaltningen av registret och för styrningen av förandet av registret. Landsbygdsverket beviljar på framställning av en myndighet en person rätt att använda de register samt registrens datagrupper och datafält som behövs för skötseln av myndighetens lagstadgade uppgifter. Den myndighet som har fört in uppgifterna i registret svarar för att de är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på ett lagligt sätt vid skötseln av de egna uppgifterna.

stämmelser om Europeiska unionens bevarandeåtgärder eller fleråriga planer som genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet utfärdats med stöd av 44 §, eller

53) är befälhavare för ett fiskefartyg i strid med ett beslut enligt 61 § 2 mom. som gäller förbud att vara befälhavare för ett fiskefartyg.

65 §

Överträdelssregistrets registerförare och registeranvändare

Överträdelssregistret förs av jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket. Landsbygdsverket är huvudansvarig registerförare. Registeranvändare är förutom ovan nämnda instanser dessutom Gränsbevakningsväsendet samt *landskapet Egentliga Finland*.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna förvaltningen av registret och för styrningen av förandet av registret. Landsbygdsverket beviljar på framställning av en myndighet en person rätt att använda de register samt registrens datagrupper och datafält som behövs för skötseln av myndighetens lagstadgade uppgifter. Den myndighet som har fört in uppgifterna i registret svarar för att de är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på ett lagligt sätt vid skötseln av de egna uppgifterna.

67 a §

Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapet Egentliga Finland ska i sin förvaltningsstadga delegera utövandet av sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare.

69 §

Utlämnande av registeruppgifter

Uppgifter får lämnas ut från register som avses i denna lag genom registerutdrag eller via en teknisk anslutning. Den myndighet

69 §

Utlämnande av registeruppgifter

Uppgifter får lämnas ut från register som avses i denna lag genom registerutdrag eller via en teknisk anslutning. Den myndighet

som för registret beslutar om utlämnande av uppgifter. Innan uppgifter lämnas ut ska den som lämnar ut uppgifterna se till att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Trots sekretessbestämmelserna får uppgifter som behövs för användningsändamålet lämnas ut till

1) Tullen för i lag angivna tillsynsuppgifter, förebyggande av brott, förundersökning, beskattning och övervakning av beskattningen,

2) polisen för övervakning av fisket, upprätthållande av gränssäkerheten, övervakning av sjötrafiken, förebyggande av brott, förundersökning, undersökning av oljeutsläpp och räddningsverksamhet,

3) Trafiksäkerhetsverket för styrning av sjöfarten, tillsyn över sjösäkerheten och förvaltningen av fartygsregistret,

4) utökningsmyndigheterna för skötseln av deras verkställighetsuppgifter,

5) myndigheterna för livsmedelstillsyn för tillsynen över att livsmedelslagstiftningen följs,

6) Ålands landskapsregering för övervakning av hur den gemensamma fiskeripolitiken följs och för bestämmande av påföljder samt för registrering av sådana finska fartyg som har sin hemort i landskapet Åland,

7) Europeiska kommissionen, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska unionens medlemsstater för övervakning av hur den gemensamma fiskeripolitiken följs och för bestämmande av påföljder,

8) en i 10 § i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012) avsedd fiskeriförsäkringsinrättning för beslutsfattande om betalning av försäkringsstöd,

9) en i 19 § i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske avsedd närings-, trafik- och miljöcentral för återkrav av försäkringsstöd.

som för registret beslutar om utlämnande av uppgifter. Innan uppgifter lämnas ut ska den som lämnar ut uppgifterna se till att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Trots sekretessbestämmelserna får uppgifter som behövs för användningsändamålet lämnas ut till

1) Tullen för i lag angivna tillsynsuppgifter, förebyggande av brott, förundersökning, beskattning och övervakning av beskattningen,

2) polisen för övervakning av fisket, upprätthållande av gränssäkerheten, övervakning av sjötrafiken, förebyggande av brott, förundersökning, undersökning av oljeutsläpp och räddningsverksamhet,

3) Trafiksäkerhetsverket för styrning av sjöfarten, tillsyn över sjösäkerheten och förvaltningen av fartygsregistret,

4) utökningsmyndigheterna för skötseln av deras verkställighetsuppgifter,

5) myndigheterna för livsmedelstillsyn för tillsynen över att livsmedelslagstiftningen följs,

6) Ålands landskapsregering för övervakning av hur den gemensamma fiskeripolitiken följs och för bestämmande av påföljder samt för registrering av sådana finska fartyg som har sin hemort i landskapet Åland,

7) Europeiska kommissionen, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska unionens medlemsstater för övervakning av hur den gemensamma fiskeripolitiken följs och för bestämmande av påföljder,

8) en i 10 § i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012) avsedd fiskeriförsäkringsinrättning för beslutsfattande om betalning av försäkringsstöd,

9) ett i 19 § i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske avsett *landskap* för återkrav av försäkringsstöd.

70 a §

Avgifter

För beslut som gäller import, export och förordnande av godkänd ekonomisk aktör

*enligt 5 § 2 och 3 mom. tar landskapet
Egentliga Finland ut en avgift som får mot-
svara högst de totala kostnaderna för pre-
stationen. Avgiftsgrunderna bestäms när-
mare genom beslut som avses i 16 § 2 mom.
8 punkten i landskapslagen (/).*

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.*

138.

Lag

om ändring av 11 och 18 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (1360/2014) 11 och 18 § som följer:

Gällande lydelse

11 §

Villkor för utbetalning av ersättning

Ett villkor för att miljöersättning och ersättning för ekologisk produktion ska betalas ut är att den som tar emot ersättningen årligen sänder den myndighet som beviljar ersättningen en betalningsansökan på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt. Uppgifterna kan lämnas på en blankett också i elektronisk form. Som ersättning för icke-produktiva investeringar och som miljöersättning som betalas på basis av ett i 5 § 7 mom. avsett avtal betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar beloppet på den beviljade ersättningen.

En rådgivare ska till närings-, trafik- och miljöcentralen överlämna en förhandsanmälan om rådgivning. Ett villkor för utbetalning av ersättning för jordbruksrådgivning är att jordbrukaren har bestyrkt att rådgivningsåtgärden har vidtagits och att ersättningen söks inom sex månader från förhandsanmälan.

Ett villkor för utbetalning av ersättning är att beloppet av den ersättning som ska betalas ut för förbindelse-, avtals- eller ersättningsåret är minst 100 euro per mottagare och enskild ersättning.

Närmare bestämmelser om villkoren för utbetalning av ersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om de grunder

Föreslagen lydelse

11 §

Villkor för utbetalning av ersättning

Ett villkor för att miljöersättning och ersättning för ekologisk produktion ska betalas ut är att den som tar emot ersättningen årligen sänder den myndighet som beviljar ersättningen en betalningsansökan på en blankett som Landsbygdsverket har fastställt. Uppgifterna kan lämnas på en blankett också i elektronisk form. Som ersättning för icke-produktiva investeringar och som miljöersättning som betalas på basis av ett i 5 § 7 mom. avsett avtal betalas högst den andel av de godtagbara kostnaderna enligt betalningsansökan som motsvarar beloppet på den beviljade ersättningen.

En rådgivare ska till *landskapet* överlämna en förhandsanmälan om rådgivning. Ett villkor för utbetalning av ersättning för jordbruksrådgivning är att jordbrukaren har bestyrkt att rådgivningsåtgärden har vidtagits och att ersättningen söks inom sex månader från förhandsanmälan.

Ett villkor för utbetalning av ersättning är att beloppet av den ersättning som ska betalas ut för förbindelse-, avtals- eller ersättningsåret är minst 100 euro per mottagare och enskild ersättning.

Närmare bestämmelser om villkoren för utbetalning av ersättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om de grunder

som ska användas vid beräkning av den nedre gränsen för ersättningen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare föreskrifter om förfarandet för ansökan om ersättning och den förhandsanmälan som avses i 2 mom. får meddelas av Landsbygdsverket.

18 §

Utlämnande av uppgifter för övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen har rätt att av den som mottar en ersättning få de utredningar och övervakningsuppgifter som behövs för övervakningen och utvärderingen av effekterna.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

som ska användas vid beräkning av den nedre gränsen för ersättningen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare föreskrifter om förfarandet för ansökan om ersättning och den förhandsanmälan som avses i 2 mom. får meddelas av Landsbygdsverket.

18 §

Utlämnande av uppgifter för övervakning

Jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket och *landskapet* har rätt att av den som mottar en ersättning få de utredningar och övervakningsuppgifter som behövs för övervakningen och utvärderingen av effekterna.

Närmare bestämmelser om innehållet i utredningarna och övervakningsuppgifterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

139.

Lag

om ändring av 25 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015) 25 § som följer:

Gällande lydelse

25 §

Skogscentralens utredningsskyldighet

Innan skogscentralen fattar beslut i ärendet ska den utreda om de begränsningar som följer av 9, 24, 29—35, 47—49, 55 och 56 § och 10 kap. i naturvårdslagen gäller den planerade åtgärden. Skogscentralen ska vid behov begära ett utlåtande om ansökningen av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde åtgärden är planerad att genomföras. Skogscentralen får dock avgöra ärendet utan utlåtande från närings-, trafik- och miljöcentralen när två månader har förflutit från att begäran om utlåtande avsändes till centralen.

Föreslagen lydelse

25 §

Skogscentralens utredningsskyldighet

Innan skogscentralen fattar beslut i ärendet ska den utreda om de begränsningar som följer av 9, 24, 29—35, 47—49, 55 och 56 § och 10 kap. i naturvårdslagen gäller den planerade åtgärden. Skogscentralen ska vid behov begära ett utlåtande om ansökningen av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet*. Skogscentralen får dock avgöra ärendet utan utlåtande från *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet* när två månader har förflutit från att begäran om utlåtande avsändes till *dem*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

140.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över ekologisk produktion

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över ekologisk produktion (294/2015) 6, 7, 9, 12, 23, 26-28 och 35-37 §, av dem 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1117/2017, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utöva tillsyn över

1) produktionen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter samt över saluföringen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter i detaljförsäljningen, samt

2) sådan bearbetning av egna jordbruksprodukter på en gård som ska betraktas som framställning i ringa grad.

Närings-, trafik- och miljöcentralen är i artikel 36.2 och 36.3 i verkställighetsförordningen avsedd behörig myndighet i fråga om omställningsperioden inom växtproduktion samt i artikel 40 i verkställighetsförordningen avsedd behörig myndighet i fråga om parallellproduktion. Närings-, trafik- och miljöcentralen är dessutom behörig myndighet i sådana katastrofsituationer som avses i artikel 47 a och b i verkställighetsförordningen.

7 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utövar tillsyn över fram-

Föreslagen lydelse

6 §

Landskap

Landskapet ska utöva tillsyn över

1) produktionen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter samt över saluföringen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter i detaljförsäljningen, samt

2) sådan bearbetning av egna jordbruksprodukter på en gård som ska betraktas som framställning i ringa grad.

Landskapet är i artikel 36.2 och 36.3 i verkställighetsförordningen avsedd behörig myndighet i fråga om omställningsperioden inom växtproduktion samt i artikel 40 i verkställighetsförordningen avsedd behörig myndighet i fråga om parallellproduktion. *Landskapet* är dessutom behörig myndighet i sådana katastrofsituationer som avses i artikel 47 a och b i verkställighetsförordningen.

7 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över framställning, uppdrag för

ställning, uppdrag för framställning, lagring och saluföring av samt partihandel med ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit. Med avvikelse från 5 § 2 mom. utövar verket tillsyn över aktörer som bedriver import och export av ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit.

framställning, lagring och saluföring av samt partihandel med ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit. Med avvikelse från 5 § 2 mom. utövar *myndigheten* tillsyn över aktörer som bedriver import och export av ekologiskt producerade alkoholdrycker och ekologiskt producerad sprit.

9 §

Kontroll- och tillsynsplaner

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en i artikel 92f i verkställighetsförordningen avsedd flerårig nationell kontrollplan med en beskrivning av uppbyggnad och organisation av systemen för tillsyn över den ekologiska produktionen och av strategiska mål för, prioritetsordning inom och allmän organisation av tillsynen.

Utöver den fleråriga nationella kontrollplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket utarbeta en årlig tillsynsplan för att organisera den tillsyn som verket själv utövar och den tillsyn som utövas av närings-, trafik- och miljöcentralen. I den årliga tillsynsplanen ska det finnas bestämmelser om innehållet i kontrollerna samt om grunderna för riskbedömning av tillsynsobjekten och utvärdering av hur planen har genomförts.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska utarbeta en i 2 mom. avsedd årlig tillsynsplan om den tillsyn som avses i 7 §.

9 §

Kontroll- och tillsynsplaner

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en i artikel 92f i verkställighetsförordningen avsedd flerårig nationell kontrollplan med en beskrivning av uppbyggnad och organisation av systemen för tillsyn över den ekologiska produktionen och av strategiska mål för, prioritetsordning inom och allmän organisation av tillsynen.

Utöver den fleråriga nationella tillsynsplanen ska Livsmedelssäkerhetsverket *årligen* utarbeta en tillsynsplan för *organiseringen av landskapens och sin egen tillsyn*. I den årliga tillsynsplanen ska det finnas bestämmelser om innehållet i kontrollerna samt om grunderna för riskbedömning av tillsynsobjekten och utvärdering av hur planen har genomförts.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utarbeta en i 2 mom. avsedd årlig tillsynsplan om den tillsyn som avses i 7 §.

12 §

Auktoriserad kontrollör

Livsmedelssäkerhetsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen får vid tillsynen över aktörer och ekologiskt producerade produkter som hjälp anlita kontrollörer som av Livsmedelssäkerhetsverket skriftligen har bemyndigats att sköta tillsynsuppdrag. De auktoriserade kontrollörerna får utföra sådana kontroller som myndighetstillsynen kräver. När auktoriserade kontrollörer utför uppdrag som avses i denna lag tillämpas be-

12 §

Auktoriserad kontrollör

Livsmedelssäkerhetsverket och *landskapet* får vid tillsynen över aktörer och ekologiskt producerade produkter som hjälp anlita kontrollörer som av Livsmedelssäkerhetsverket skriftligen har bemyndigats att sköta tillsynsuppdrag. De auktoriserade kontrollörerna får utföra sådana kontroller som myndighetstillsynen kräver. När auktoriserade kontrollörer utför uppdrag som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänste-

stämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad kontrollör ska ha sådan sakkunskap och kompetens som krävs för att utföra kontroller inom det tillsynsområde som han eller hon är auktoriserad för. En auktoriserad kontrollör ska, om en aktör så kräver, visa upp ett skriftligt intyg över sitt bemyndigande. Av intyget ska framgå vilket tillsynsområde kontrollören är auktoriserad för.

Livsmedelssäkerhetsverket och närings-, trafik- och miljöcentralen ska utöva tillsyn över de auktoriserade kontrollörernas verksamhet. Administrativa beslut som en kontroll ger anledning till fattas av den tillsynsmyndighet på vars uppdrag kontrollen har gjorts.

23 §

Registeransvarig

Livsmedelssäkerhetsverket för ett register över ekologisk produktion. Bestämmelser om den registeransvariges ansvar finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008). Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att använda och uppdatera uppgifterna i registret i den omfattning som dess uppgifter enligt 6 § kräver.

Registeransvarig när det gäller de uppgifter som avses i 7 § i denna lag är dock Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Registret förs med stöd av 66 § i alkohollagen. (1117/2017)

26 §

Offentliggörande av styrkande dokumentation

Livsmedelssäkerhetsverket ska offentliggöra uppdaterad styrkande dokumentation. Styrkande dokumentation i fråga om de aktörer som avses i 7 § ska dock offentliggöras av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården.

27 §

ansvar på dem. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad kontrollör ska ha sådan sakkunskap och kompetens som krävs för att utföra kontroller inom det tillsynsområde som han eller hon är auktoriserad för. En auktoriserad kontrollör ska, om en aktör så kräver, visa upp ett skriftligt intyg över sitt bemyndigande. Av intyget ska framgå vilket tillsynsområde kontrollören är auktoriserad för.

Livsmedelssäkerhetsverket och *landskapet* ska utöva tillsyn över de auktoriserade kontrollörernas verksamhet. Administrativa beslut som en kontroll ger anledning till fattas av den tillsynsmyndighet på vars uppdrag kontrollen har gjorts.

23 §

Registeransvarig

Livsmedelssäkerhetsverket för ett register över ekologisk produktion. Bestämmelser om den registeransvariges ansvar finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008). *Landskapet* har rätt att använda och uppdatera uppgifterna i registret i den omfattning som dess uppgifter enligt 6 § kräver.

Registeransvarig när det gäller de uppgifter som avses i 7 § i denna lag är dock *Statens* tillstånds- och tillsynsmyndighet. Registret förs med stöd av 66 § i alkohollagen.

26 §

Offentliggörande av styrkande dokumentation

Livsmedelssäkerhetsverket ska offentliggöra uppdaterad styrkande dokumentation. Styrkande dokumentation i fråga om de aktörer som avses i 7 § ska dock offentliggöras av *Statens* tillstånds- och tillsynsmyndighet.

27 §

Uppbindning av nötkreatur på små gårdar

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja ett tillstånd enligt artikel 39 i verkställighetsförordningen att hålla nötkreatur bundna på en gård, vars sammanlagda antal nötkreatur motsvarar högst 30 djurenheter. Bara sådana nötkreatur som används i mjölkproduktion eller dikoproduktion får hållas bundna.

Närmare bestämmelser om grunderna för beräkning av djurenheter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

28 §

Användning av förökningsmaterial som inte är ekologiskt producerat

Med tillstånd från närings-, trafik- och miljöcentralen får en aktör använda utsäde eller utsädespotatis som inte är ekologiskt producerat. Beviljande av tillstånd förutsätter att villkoren i artikel 45.5 i verkställighetsförordningen uppfylls. Tillstånd ska sökas för varje växtsäsong senast den 1 maj. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska dock behandla en ansökan om tillstånd som lämnats in efter utgången av den utsatta tiden, om det är fråga om en ny odlare eller om det finns vägande skäl för detta.

Efter att årligen ha utrett tillgången på ekologiskt producerat utsäde och ekologiskt producerad utsädespotatis i Finland, kan Livsmedelssäkerhetsverket publicera en sammanställning över de arter och sorter som inte får beviljas sådant tillstånd som avses i 1 mom.

I fråga om annat förökningsmaterial än det som avses i 1 mom. tillämpas de förfaranden som anges i 1 och 2 mom.

Livsmedelssäkerhetsverket kan bevilja ett sådant allmänt tillstånd som avses i artikel 45.8 i verkställighetsförordningen även för annat förökningsmaterial än för utsäde och utsädespotatis. Beviljande av tillstånd förutsätter att villkoren i artikel 45.5 a eller c i verkställighetsförordningen uppfylls.

35 §

Uppbindning av nötkreatur på små gårdar

Landskapet kan bevilja ett tillstånd enligt artikel 39 i verkställighetsförordningen att hålla nötkreatur bundna på en gård, vars sammanlagda antal nötkreatur motsvarar högst 30 djurenheter. Bara sådana nötkreatur som används i mjölkproduktion eller dikoproduktion får hållas bundna.

Närmare bestämmelser om grunderna för beräkning av djurenheter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

28 §

Användning av förökningsmaterial som inte är ekologiskt producerat

Med tillstånd från *landskapet* får en aktör använda utsäde eller utsädespotatis som inte är ekologiskt producerat. Beviljande av tillstånd förutsätter att villkoren i artikel 45.5 i verkställighetsförordningen uppfylls. Tillstånd ska sökas för varje växtsäsong senast den 1 maj. *Landskapet* ska dock behandla en ansökan om tillstånd som lämnats in efter utgången av den utsatta tiden, om det är fråga om en ny odlare eller om det finns vägande skäl för detta.

Efter att årligen ha utrett tillgången på ekologiskt producerat utsäde och ekologiskt producerad utsädespotatis i Finland, kan Livsmedelssäkerhetsverket publicera en sammanställning över de arter och sorter som inte får beviljas sådant tillstånd som avses i 1 mom.

I fråga om annat förökningsmaterial än det som avses i 1 mom. tillämpas de förfaranden som anges i 1 och 2 mom.

Livsmedelssäkerhetsverket kan bevilja ett sådant allmänt tillstånd som avses i artikel 45.8 i verkställighetsförordningen även för annat förökningsmaterial än för utsäde och utsädespotatis. Beviljande av tillstånd förutsätter att villkoren i artikel 45.5 a eller c i verkställighetsförordningen uppfylls.

35 §

Avgifter

För myndigheters prestationer enligt denna lag eller enligt den EU-lagstiftning som nämns i 1 § tas det ut avgifter till staten i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

36§

Arvoden och kostnadsersättningar

Livsmedelssäkerhetsverket ska betala arvode och kostnadsersättning för kontroller enligt denna lag till de kontrollörer som verket har auktoriserat.

37 §

Ändringssökande

I den styrkande dokumentationen får omprövning begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) hos den tillsynsmyndighet som fattat beslutet.

Ändring i beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning och i andra beslut som tillsynsmyndigheterna fattat med stöd av denna lag eller den EU-lagstiftning som nämns i 1 § får sökas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som Tullen meddelat med stöd av denna lag får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen (1466/1994).

Ändring i sådana beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återtagande av godkännande av privata produktionsvillkor eller i 32 § 2 mom. avsedda visstidsförbud att saluföra produkter får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I andra beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om ett beslut eller förbud som meddelas med stöd av denna lag eller den EU-lagstiftning som nämns i 1 § är av sådan na-

Avgifter

För myndigheters prestationer enligt denna lag eller enligt den EU-lagstiftning som nämns i 1 § tas det ut avgifter till staten i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och avgifter till landskapet enligt en av landskapet godkänd taxa.

36 §

Arvoden och kostnadsersättningar

Den myndighet som gett inspektionsuppdraget betalar en auktoriserad kontrollör arvode och ersättning för kostnader för inspektioner enligt denna lag.

37 §

Ändringssökande

I den styrkande dokumentationen får omprövning begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) hos den tillsynsmyndighet som fattat beslutet.

Ändring i beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning och i andra beslut som tillsynsmyndigheterna fattat med stöd av denna lag eller den EU-lagstiftning som nämns i 1 § får sökas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som Tullen meddelat med stöd av denna lag får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen (1466/1994). Ändring i beslut om avgifter som påförs av landskapen får sökas på det sätt som föreskrivs i 17 kap. i landskapslagen.

Ändring i sådana beslut av förvaltningsdomstolen som gäller återtagande av godkännande av privata produktionsvillkor eller i 32 § 2 mom. avsedda visstidsförbud att saluföra produkter får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om ett beslut eller förbud som meddelas med stöd av denna lag eller den EU-lagstiftning som nämns i 1 § är av sådan na-

tur att det ska verkställas utan dröjsmål, får det i beslutet eller förbudet bestämmas att beslutet eller förbudet ska iakttas även om ändring söks i det, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

tur att det ska verkställas utan dröjsmål, får det i beslutet eller förbudet bestämmas att beslutet eller förbudet ska iakttas även om ändring söks i det, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

141.

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fiske (379/2015) 13–16, 18–22, 24, 30–33, 37–40, 47, 53, 54, 57, 60, 61, 64, 67, 69, 71, 72, 74, 76, 77, 83, 88, 89, 92, 101, 103–107, 117, 124, 130, 131 och 135 §, av dem 60 § sådan den lyder i lag 1633/2015, och fogas till lagen en ny 123 a § som följer:

Gällande lydelse

13 §

Regionalt tillstånd att bedriva kommersiellt fiske

I syfte att trygga en uthållig avkastning och ett hållbart nyttjande av fiskresurserna samt genomförandet av planen för nyttjande och vård kan närings-, trafik- och miljöcentralen för en viss tid av högst fem år bevilja en kommersiell fiskare tillstånd att bedriva kommersiellt fiske, om

- 1) vattenområdet enligt planen för nyttjande och vård lämpar sig väl för kommersiellt fiske,
- 2) fiskbeståndens tillstånd i vattenområdet möjliggör nyttjande av dem för kommersiellt fiske,
- 3) tillståndssökanden inte själv eller med bistånd av fiskeriområdet har nått en överenskommelse med innehavarna av fiskerätt om nyttjande av vattenområdet för kommersiellt fiske, och
- 4) bedrivandet av kommersiellt fiske inte medför betydande olägenhet för strandägarna och innehavarna av stränder i området eller för annan användning av området.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i tillståndet ange de områden där fiske är tillåtet, de fångstredskap som är tillåtna, de fiskarter som får fiskas, de tillåtna tidpunkterna för fiske samt vid behov den största tillåtna fångstmängden. I tillståndet kan det dessutom bestämmas hur den kommersiella

Föreslagen lydelse

13 §

Regionalt tillstånd att bedriva kommersiellt fiske

I syfte att trygga en uthållig avkastning och ett hållbart nyttjande av fiskresurserna samt genomförandet av planen för nyttjande och vård kan *landskapet* för en viss tid av högst fem år bevilja en kommersiell fiskare tillstånd att bedriva kommersiellt fiske, om

- 1) vattenområdet enligt planen för nyttjande och vård lämpar sig väl för kommersiellt fiske,
- 2) fiskbeståndens tillstånd i vattenområdet möjliggör nyttjande av dem för kommersiellt fiske,
- 3) tillståndssökanden inte själv eller med bistånd av fiskeriområdet har nått en överenskommelse med innehavarna av fiskerätt om nyttjande av vattenområdet för kommersiellt fiske, och
- 4) bedrivandet av kommersiellt fiske inte medför betydande olägenhet för strandägarna och innehavarna av stränder i området eller för annan användning av området.

Landskapet ska i tillståndet ange de områden där fiske är tillåtet, de fångstredskap som är tillåtna, de fiskarter som får fiskas, de tillåtna tidpunkterna för fiske samt vid behov den största tillåtna fångstmängden. I tillståndet kan det dessutom bestämmas hur den kommersiella fiskaren ska rapportera

fiskaren ska rapportera fångsterna.

Tillstånd enligt 1 mom. får inte beviljas, om fiske som sker med stöd av tillståndet skulle medföra en oskälig försvagning av fiskerättsinnehavarens möjligheter att nyttja sin fiskerätt eller föranleda en betydande olägenhet av något annat slag.

Närings-, trafik- och miljöcentralens tillståndsbeslut ska iakttas även om det överklagas.

14 §

Ersättning för kommersiellt fiske till innehavare av fiskerätt

En kommersiell fiskare ska, efter ha erhållit tillstånd enligt 13 §, kalenderårsvis betala fiskerättsinnehavarna skäliga avgifter i enlighet med de fångstredskap som tillståndet avser, som ersättning för att vattenområdet utnyttjas för kommersiellt fiske. Avgifterna ska grundas på de gängse priser i området som fastställts i planerna för nyttjande och vård inom närings-, trafik- och miljöcentralens verksamhetsområde.

15 §

Givande av företräde vid beviljande av tillstånd att bedriva kommersiellt fiske

Om tillstånd som gäller ett visst vattenområde söks av fler kommersiella fiskare än det antal som kan beviljas tillstånd med avseende på fiskbeståndens tillstånd i området, kan närings-, trafik- och miljöcentralen vid beviljandet av tillstånd ge företräde åt sökande som är sådana kommersiella fiskare i grupp I som avses i 88 § 1 mom. och som redan tidigare haft tillstånd att bedriva kommersiellt fiske i vattenområdet eller anknytande vattenområden.

16 §

Ändring av tillståndsvillkor och återkallelse av tillstånd

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska följa och övervaka att villkoren i ett tillstånd som getts med stöd av 13 § uppfylls.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska ändra tillståndsvillkoren, om

fångsterna.

Tillstånd enligt 1 mom. får inte beviljas, om fiske som sker med stöd av tillståndet skulle medföra en oskälig försvagning av fiskerättsinnehavarens möjligheter att nyttja sin fiskerätt eller föranleda en betydande olägenhet av något annat slag.

Landskapets tillståndsbeslut ska iakttas även om det överklagas.

14 §

Ersättning för kommersiellt fiske till innehavare av fiskerätt

En kommersiell fiskare ska, efter att ha erhållit tillstånd enligt 13 §, kalenderårsvis betala fiskerättsinnehavarna skäliga avgifter i enlighet med de fångstredskap som tillståndet avser, som ersättning för att vattenområdet utnyttjas för kommersiellt fiske. Avgifterna ska grundas på de gängse priser i området som fastställts i planerna för nyttjande och vård inom *landskapets område*.

15 §

Givande av företräde vid beviljande av tillstånd att bedriva kommersiellt fiske

Om tillstånd som gäller ett visst vattenområde söks av fler kommersiella fiskare än det antal som kan beviljas tillstånd med avseende på fiskbeståndens tillstånd i området, kan *landskapet* vid beviljandet av tillstånd ge företräde åt sökande som är sådana kommersiella fiskare i grupp I som avses i 88 § 1 mom. och som redan tidigare haft tillstånd att bedriva kommersiellt fiske i vattenområdet eller anknytande vattenområden.

16 §

Ändring av tillståndsvillkor och återkallelse av tillstånd

Landskapet ska följa och övervaka att villkoren i ett tillstånd som getts med stöd av 13 § uppfylls.

Landskapet ska ändra tillståndsvillkoren, om

1) förhållandena i tillståndsområdet efter beviljandet har förändrats väsentligt så att fiske som är förenligt med tillståndsvillkoren inte längre kan tillåtas på grund av de förändrade förhållandena, eller

2) fiske som avses i tillståndet inte längre uppfyller kraven i planen för nyttjande och vård.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren upprepade gånger underlåter att betala avgifter som avses i 14 § eller väsentligt eller upprepade gånger bryter mot tillståndsvillkoren eller mot bestämmelser i denna lag. För att tillståndet ska få återkallas krävs dessutom att tillståndshavaren trots anmärkning och varning från närings-, trafik- och miljöcentralen inte upphör att bryta mot tillståndsvillkoren eller bestämmelserna i denna lag eller inte betalar försummade avgifter inom en rimlig tid efter det att varningen getts.

18 §

Regionalt tillstånd att bedriva fiskeguide- verksamhet

För att trygga verksamhetsbetingelserna för fisketurism kan närings-, trafik- och miljöcentralen bevilja tillstånd att inom centralens verksamhetsområde eller delar av det anordna sådana tillställningar inom fisketurismen i vilka högst sex fiskare åt gången deltar och där det bedrivs mete, pilkfiske eller handredskapsfiske. Ansökan om tillstånd ska göras skriftligen och tillstånd kan beviljas om ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden tillåter det. Tillståndet kan gälla högst fem år i sänder.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i tillståndet ställa upp regionala fiskebegränsningar eller bestämma kvoter för dagsfångsten, om fiskeriekonomiska synpunkter eller fiskbeståndens tillstånd i området förutsätter detta. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska av de fiskeriområden som finns inom dess verksamhetsområde årligen begära utlåtande om de omständigheter som inverkar på uppställandet av regionala fiskebegränsningar och bestämmandet av kvoter för dagsfångsten.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren

1) förhållandena i tillståndsområdet efter beviljandet har förändrats väsentligt så att fiske som är förenligt med tillståndsvillkoren inte längre kan tillåtas på grund av de förändrade förhållandena, eller

2) fiske som avses i tillståndet inte längre uppfyller kraven i planen för nyttjande och vård.

Landskapet ska återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren upprepade gånger underlåter att betala avgifter som avses i 14 § eller väsentligt eller upprepade gånger bryter mot tillståndsvillkoren eller mot bestämmelser i denna lag. För att tillståndet ska få återkallas krävs dessutom att tillståndshavaren trots anmärkning och varning från *landskapet* inte upphör att bryta mot tillståndsvillkoren eller bestämmelserna i denna lag eller inte betalar försummade avgifter inom en rimlig tid efter det att varningen getts.

18 §

Regionalt tillstånd att bedriva fiskeguide- verksamhet

För att trygga verksamhetsbetingelserna för fisketurism kan *landskapet* bevilja tillstånd att inom sitt område eller delar av det anordna sådana tillställningar inom fisketurismen i vilka högst sex fiskare åt gången deltar och där det bedrivs mete, pilkfiske eller handredskapsfiske. Ansökan om tillstånd ska göras skriftligen och tillstånd kan beviljas om ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden tillåter det. Tillståndet kan gälla högst fem år i sänder.

Landskapet ska i tillståndet ställa upp regionala fiskebegränsningar eller bestämma kvoter för dagsfångsten, om fiskeriekonomiska synpunkter eller fiskbeståndens tillstånd i området förutsätter detta. *Landskapet* ska av de fiskeriområden som finns inom dess *område* årligen begära utlåtande om de omständigheter som inverkar på uppställandet av regionala fiskebegränsningar och bestämmandet av kvoter för dagsfångsten.

Landskapet kan återkalla ett tillstånd, om

väsentligt bryter mot tillståndsvillkoren och trots anmärkning och varning från närings-, trafik- och miljöcentralen inte upphör att bryta mot villkoren.

Efter att fisketurismföretagaren har fått tillståndet ska företagaren kalenderårsvis betala staten en fiskevårdsavgift på 100 euro.

19 §

Fiskerimyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet samt de närings-, trafik- och miljöcentraler som sköter fiskeriärenden är statliga fiskerimyndigheter.

I denna lag separat föreskrivna myndighetsuppgifter inom fiskeriförvaltningen sköts dessutom av Forststyrelsen och Naturresursinstitutet samt, i fråga om fisketillsynen och fiskeövervakningen, de myndigheter och fiskeövervakare som avses i 99 §.

Ett beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat med stöd av denna lag samt de handlingar som hör till behandlingen av ärendet får undertecknas maskinellt.

20 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska

1) svara för den fiskeriförvaltning som åligger staten,

2) bevaka det allmänna fiskeriintresset samt främja ett hållbart fiske och en hållbar vård av fiskresurserna,

3) lämna fiskeriområdena sakkunnighjälp,

4) se till att fiskeriområdena handlar i enlighet med lag och sina stadgar samt planen för nyttjande och vård och fullgör de uppgifter som åligger dem, samt vidta åtgärder för att avhjälpa brister och missförhållanden,

5) styra och övervaka den fiskerirådgivning som utförs med statsmedel,

6) handlägga ärenden som rör upprätthållandet av kontakter mellan fiskerimyndigheterna och fiskeriområdena, samt

tillståndshavaren väsentligt bryter mot tillståndsvillkoren och trots anmärkning och varning från landskapet inte upphör att bryta mot villkoren.

Efter att fisketurismföretagaren har fått tillståndet ska företagaren kalenderårsvis betala staten en fiskevårdsavgift på 100 euro.

19 §

Fiskerimyndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet är statlig fiskerimyndighet. Landskapet är fiskerimyndighet inom sitt område. Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som hör till en fiskerimyndighet till en tjänsteinnehavare i landskapet.

I denna lag separat föreskrivna myndighetsuppgifter inom fiskeriförvaltningen sköts dessutom av Forststyrelsen och Naturresursinstitutet samt, i fråga om fisketillsynen och fiskeövervakningen, de myndigheter och fiskeövervakare som avses i 99 §.

Ett beslut som *en myndighet* har fattat med stöd av denna lag samt de handlingar som hör till behandlingen av ärendet får undertecknas maskinellt.

20 §

Landskapets uppgifter

Landskapet ska

1) svara för *fiskeriförvaltningen inom sitt område*,

2) bevaka det allmänna fiskeriintresset samt främja ett hållbart fiske och en hållbar vård av fiskresurserna,

3) lämna fiskeriområdena sakkunnighjälp,

4) se till att fiskeriområdena handlar i enlighet med lag och sina stadgar samt planen för nyttjande och vård och fullgör de uppgifter som åligger dem, samt vidta åtgärder för att avhjälpa brister och missförhållanden,

5) *handlägga ärenden som rör upprätthållandet av kontakter mellan fiskerimyndigheterna och fiskeriområdena, samt*

6) *sköta de övriga uppgifter det har enligt denna lag.*

7) sköta de övriga uppgifter den har enligt denna lag.

I ärenden som rör fisketillsyn och fiskeövervakning kan en närings-, trafik- och miljöcentral vara verksam i hela landet, om en myndighet begär handräckning.

21 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens behörighet i den ekonomiska zonen

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter inom Finlands ekonomiska zon sköts av den närings-, trafik- och miljöcentral vid vars verksamhetsområde den aktuella delen av den ekonomiska zonen ligger. Gränsen mellan närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

22 §

Indelning i fiskeriområden

Vattenområdena delas in i fiskeriområden, oberoende av ägandeförhållanden och administrativa gränser. Ett fiskeriområde utgörs av ett ur fiskeriekonomiskt perspektiv tillräckligt stort sammanhängande område. När det område som ingår i fiskeriområdet bestäms ska hänsyn särskilt tas till vandringsfiskens livscykel, möjligheterna att organisera fisket ändamålsenligt, indelningen i avrinningsområden samt indelningen av vattenområdena i vattenförvaltningsområden och havsförvaltningsområdet enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004).

Indelningen i fiskeriområden gäller inte allmänt vattenområde i havet, till den del ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna inte kräver att området omfattas av indelningen i fiskeriområden.

Fiskeriområdenas geografiska gränser fastställs av närings-, trafik- och miljöcentralen på förslag av en regional fiskerisamarbetsgrupp som avses i 33 §, efter att centralen hört jord- och skogsbruksministeriet och andra centrala aktörer. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar också om del-

21 §

Landskapets behörighet i den ekonomiska zonen

De uppgifter inom Finlands ekonomiska zon som landskapen har enligt denna lag sköts av landskapet Egentliga Finland.

22 §

Indelning i fiskeriområden

Vattenområdena delas in i fiskeriområden, oberoende av ägandeförhållanden och administrativa gränser. Ett fiskeriområde utgörs av ett ur fiskeriekonomiskt perspektiv tillräckligt stort sammanhängande område. När det område som ingår i fiskeriområdet bestäms ska hänsyn särskilt tas till vandringsfiskens livscykel, möjligheterna att organisera fisket ändamålsenligt, indelningen i avrinningsområden samt indelningen av vattenområdena i vattenförvaltningsområden och havsförvaltningsområdet enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004).

Indelningen i fiskeriområden gäller inte allmänt vattenområde i havet, till den del ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna inte kräver att området omfattas av indelningen i fiskeriområden.

Fiskeriområdenas geografiska gränser fastställs av *landskapet* på förslag av en regional fiskerisamarbetsgrupp som avses i 33 §, efter att landskapet hört jord- och skogsbruksministeriet och andra centrala aktörer. Landskapet beslutar också om delning av fiskeriområden samt om förenande av ett

ning av fiskeriområden samt om förenande av ett fiskeriområde med ett annat eller ändring av dess gränser, i det fall att förändrade förhållanden eller andra särskilda skäl förutsätter det. Ansökan om vidtagande av ovan nämnda åtgärder, fränsett fastställelse av gränser, kan göras av ett fiskeriområde eller en innehavare av fiskerätt.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, efter att ha hört de berörda fiskeriområdena och innehavarna av fiskerätt, också på eget initiativ besluta om ändring av ett fiskeriområdes gränser. Uppkommer oklarhet om vilken närings-, trafik- och miljöcentral som är behörig att ändra gränserna för ett fiskeriområde, avgörs behörighetsfrågan av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare bestämmelser om grunderna för var gränserna mellan fiskeriområdenas verksamhetsområden ska gå får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Fiskeriområdenas uppgifter

Fiskeriområdena ska

- 1) planera ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna,
- 2) göra upp ett förslag till plan för nyttjande och vård, verkställa den godkända planen och ge akt på dess effekter,
- 3) sköta den information som anknyter till nyttjande och vård av fiskresurserna,
- 4) organisera fiskeövervakningen,
- 5) samla uppföljningsuppgifter som gäller fiske och åtgärderna för vård av fiskbestånden,
- 6) främja bildandet av gemensamma fisketillståndsområden för fritidsfiskets och det kommersiella fiskets behov,
- 7) sköta de uppgifter som ägarna av vattenområden har överfört till fiskeriområdet,
- 8) fördela de medel som influtit i form av ersättning för handredskapsfiske mellan ägarna av vattenområden,
- 9) sköta de övriga uppgifter som grundar sig på närings-, trafik- och miljöcentralens resultatstyrning och på denna lag.

30 §

fiskeriområde med ett annat eller ändring av dess gränser, i det fall att förändrade förhållanden eller andra särskilda skäl förutsätter det. Ansökan om vidtagande av ovan nämnda åtgärder, fränsett fastställelse av gränser, kan göras av ett fiskeriområde eller en innehavare av fiskerätt.

Landskapet kan, efter att ha hört de berörda fiskeriområdena och innehavarna av fiskerätt *samt vid behov de landskap inom vars område en annan del av fiskeriområdet är belägen*, också på eget initiativ besluta om ändring av ett fiskeriområdes gränser. Uppkommer oklarhet om *vilket landskap* som är behörigt att ändra gränserna för ett fiskeriområde, avgörs behörighetsfrågan av jord- och skogsbruksministeriet.

Närmare bestämmelser om grunderna för var gränserna mellan fiskeriområdenas verksamhetsområden ska gå får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

24 §

Fiskeriområdenas uppgifter

Fiskeriområdena ska

- 1) planera ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna,
- 2) göra upp ett förslag till plan för nyttjande och vård, verkställa den godkända planen och ge akt på dess effekter,
- 3) sköta den information som anknyter till nyttjande och vård av fiskresurserna,
- 4) organisera fiskeövervakningen,
- 5) samla uppföljningsuppgifter som gäller fiske och åtgärderna för vård av fiskbestånden,
- 6) främja bildandet av gemensamma fisketillståndsområden för fritidsfiskets och det kommersiella fiskets behov,
- 7) sköta de uppgifter som ägarna av vattenområden har överfört till fiskeriområdet,
- 8) fördela de medel som influtit i form av ersättning för handredskapsfiske mellan ägarna av vattenområden,
- 9) sköta de övriga uppgifter som grundar sig på *landskapets* styrning och på denna lag.

30 §

Fiskeriområdets stadgar

I ett fiskeriområdes stadgar ska det anges

- 1) fiskeriområdets namn och hemorten för dess förvaltning samt i stora drag de vattenområden som fiskeriområdet omfattar,
- 2) hur företrädarna väljs till fiskeriområdets stämma,
- 3) när fiskeriområdets stämmor hålls,
- 4) hur fiskeriområdets stämmor sammankallas och hur ärendena handläggs vid dem,
- 5) hur styrelsemedlemmarnas verksamhet och handläggningen av styrelsens ärenden är ordnad,
- 6) hur handlingar undertecknas för fiskeriområdets räkning,
- 7) fiskeriområdets anställda, deras uppgifter och mandattid samt hur de utses till uppdraget,
- 8) grunderna för användningen av medel och för räkenskapsföringen,
- 9) hur meddelanden tillkännages, samt
- 10) andra omständigheter av betydelse med tanke på fiskeriområdets verksamhet.

Stadgarna bereds av fiskeriområdet och fastställs av närings-, trafik- och miljöcentralen.

31 §

Bokföring och revision

Fiskeriområdets räkenskapsperiod är ett kalenderår. Fiskeriområdet ska årligen överlämna en berättelse om sin verksamhet till närings-, trafik- och miljöcentralen. Berättelsen ska innehålla uppgifter om väsentliga händelser under räkenskapsperioden och efter dess utgång, en uppskattning om den framtida utvecklingen samt en redogörelse för utfallet av målen i planen för nyttjande och vård.

På fiskeriområdets bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut tillämpas bokföringslagen (1336/1997).

Fiskeriområdet är skyldigt att förrätta revision årligen. På revisionen tillämpas revisionslagen (459/2007).

Närmare bestämmelser om den berättelse som avses i 1 mom. och om dess innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Fiskeriområdets stadgar

I ett fiskeriområdes stadgar ska det anges

- 1) fiskeriområdets namn och hemorten för dess förvaltning samt i stora drag de vattenområden som fiskeriområdet omfattar,
- 2) hur företrädarna väljs till fiskeriområdets stämma,
- 3) när fiskeriområdets stämmor hålls,
- 4) hur fiskeriområdets stämmor sammankallas och hur ärendena handläggs vid dem,
- 5) hur styrelsemedlemmarnas verksamhet och handläggningen av styrelsens ärenden är ordnad,
- 6) hur handlingar undertecknas för fiskeriområdets räkning,
- 7) fiskeriområdets anställda, deras uppgifter och mandattid samt hur de utses till uppdraget,
- 8) grunderna för användningen av medel och för räkenskapsföringen,
- 9) hur meddelanden tillkännages, samt
- 10) andra omständigheter av betydelse med tanke på fiskeriområdets verksamhet.

Stadgarna bereds av fiskeriområdet och fastställs av *landskapet*.

31 §

Bokföring och revision

Fiskeriområdets räkenskapsperiod är ett kalenderår. Fiskeriområdet ska årligen överlämna en berättelse om sin verksamhet till *landskapet*. Berättelsen ska innehålla uppgifter om väsentliga händelser under räkenskapsperioden och efter dess utgång, en uppskattning om den framtida utvecklingen samt en redogörelse för utfallet av målen i planen för nyttjande och vård.

På fiskeriområdets bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut tillämpas bokföringslagen (1336/1997).

Fiskeriområdet är skyldigt att förrätta revision årligen. På revisionen tillämpas revisionslagen (1141/2015).

Närmare bestämmelser om den berättelse som avses i 1 mom. och om dess innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

32 §

Tillsyn över fiskeriområdets verksamhet

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar verksamheten i fiskeriområdena inom centralens verksamhetsområde. Närings-, trafik- och miljöcentralen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av fiskeriområdet och revisorerna få de uppgifter, handlingar och utredningar som det anser att behövs för tillsynen. Uppgifter som fiskeriområdet gett med avseende på tillsynen får inte röjas för utomstående eller användas för något annat ändamål utan tillstånd av fiskeriområdet. Fiskeriområdet ska underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om namn och kontaktuppgifter för styrelsens ordförande och vice ordförande samt verksamhetsledaren.

Om fiskeriområdet sträcker sig över flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden, behandlas ärenden som gäller fiskeriområdet vid den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde största delen av fiskeriområdets vatten-areal finns.

33 §

Regionala fiskerisamarbetsgrupper

Närings-, trafik- och miljöcentralen tillsätter inom sitt verksamhetsområde *regionala* fiskerisamarbetsgrupper som ska biträda vid skötseln av fiskeriärenden inom området, samordningen av uppfattningar och utnyttjandet av forskningsrön. En fiskerisamarbetsgrupp tillsätts för fem år i sänder och består av företrädare för fiskeriområdena, fiskeri- och miljöorganisationerna, forskningen, förvaltningen och *landskapsförbunden* samt inom samernas hembygdsområde av företrädare för Sametinget.

Fiskerisamarbetsgruppen styrs av närings-, trafik- och miljöcentralen och har till uppgift att göra framställningar och ta initiativ som gäller ordnande av fisket och vård av fiskbestånden. Samarbetsgruppen bedömer planerna för nyttjande och vård och de nyttjande- och vårdåtgärder som föreslås i dem, och gör framställningar i syfte att samordna åtgärder som föreslagits i planerna för vård och nyttjande inom olika områden samt i de

32 §

Tillsyn över fiskeriområdets verksamhet

Landskapet övervakar verksamheten i fiskeriområdena inom *sitt område*. *Landskapet* har trots sekretessbestämmelserna rätt att av fiskeriområdet och revisorerna få de uppgifter, handlingar och utredningar som det anser att behövs för tillsynen. Uppgifter som fiskeriområdet gett med avseende på tillsynen får inte röjas för utomstående eller användas för något annat ändamål utan tillstånd av fiskeriområdet. Fiskeriområdet ska underrätta *landskapet* om namn och kontaktuppgifter för styrelsens ordförande och vice ordförande samt verksamhetsledaren.

33 §

Regionala fiskerisamarbetsgrupper

Landskapet tillsätter inom *sitt område* en fiskerisamarbetsgrupp som ska biträda vid skötseln av fiskeriärenden inom området, samordningen av uppfattningar och utnyttjandet av forskningsrön. En fiskerisamarbetsgrupp tillsätts för fem år i sänder och består av företrädare för fiskeriområdena, fiskeri- och miljöorganisationerna, forskningen och förvaltningen samt inom samernas hembygdsområde av företrädare för sametinget.

Fiskerisamarbetsgruppen styrs av *landskapet* och har till uppgift att göra framställningar och ta initiativ som gäller ordnande av fisket och vård av fiskbestånden. Samarbetsgruppen bedömer planerna för nyttjande och vård och de nyttjande- och vårdåtgärder som föreslås i dem, och gör framställningar i syfte att samordna åtgärder som föreslagits i planerna för vård och nyttjande inom olika

landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna. Samarbetsgruppen lägger i fråga om sitt verksamhetsområde fram ett förslag till indelning i fiskeriområden för närings-, trafik- och miljöcentralen.

37 §

Godkännande av planen för nyttjande och vård

Närings-, trafik- och miljöcentralen godkänner planen för nyttjande och vård. Planen ska godkännas om den

- 1) uppfyller de krav som ställs i denna lag,
- 2) är förenlig med de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna och inte försvårar genomförandet av dem,
- 3) är förenlig med andra planer för nyttjande och vård, och
- 4) har behandlats i en regional fiskerisamarbetsgrupp.

Om planen gäller samernas hembygdsområde är, utöver det som föreskrivs i 1 mom., en förutsättning för godkännande att den förhandlingsplikt som avses i 9 § i sameingslagen (974/1995) fullgörs.

Om ett förslag till plan för nyttjande och vård inte uppfyller förutsättningarna för godkännande, kan närings-, trafik- och miljöcentralen sända det tillbaka till fiskeriområdet för ny beredning.

Om ett fiskeriområde inte utarbetar ett förslag inom utsatt tid eller trots att förslaget sänts tillbaka inte utarbetar ett sådant förslag som uppfyller förutsättningarna för godkännande, behöver närings-, trafik- och miljöcentralen inte betala fiskeriområdet de medel som avses i 82 § 1 mom. 2 punkten förrän ett förslag som uppfyller förutsättningarna för godkännande har lämnats till närings-, trafik- och miljöcentralen.

I enlighet med de befogenheter som anges i 53, 54 och 57 §, 67 § 4 mom. och 71 § 3 mom. kan närings-, trafik- och miljöcentralen i ett beslut om godkännande av planen genomföra fiskeriområdets förslag till behövliga åtgärder för regional reglering av fisket genom att begränsa fisket inom området.

38 §

Giltigheten hos planen för nyttjande och

områden samt i de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna. Samarbetsgruppen lägger *för landskapet fram ett förslag till indelning av området i fiskeriområden.*

37 §

Godkännande av planen för nyttjande och vård

Landskapet godkänner planen för nyttjande och vård. Planen ska godkännas om den

- 1) uppfyller de krav som ställs i denna lag,
- 2) är förenlig med de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna och inte försvårar genomförandet av dem,
- 3) är förenlig med andra planer för nyttjande och vård, och
- 4) har behandlats i en regional fiskerisamarbetsgrupp.

Om planen gäller samernas hembygdsområde är, utöver det som föreskrivs i 1 mom., en förutsättning för godkännande att den förhandlingsplikt som avses i 9 § i sameingslagen (974/1995) fullgörs.

Om ett förslag till plan för nyttjande och vård inte uppfyller förutsättningarna för godkännande, kan *landskapet* sända det tillbaka till fiskeriområdet för ny beredning.

Om ett fiskeriområde inte utarbetar ett förslag inom utsatt tid eller trots att förslaget sänts tillbaka inte utarbetar ett sådant förslag som uppfyller förutsättningarna för godkännande, behöver *landskapet* inte betala fiskeriområdet de medel som avses i 82 § 1 mom. 2 punkten förrän ett förslag som uppfyller förutsättningarna för godkännande har lämnats till *landskapet*.

I enlighet med de befogenheter som anges i 53, 54 och 57 §, 67 § 4 mom. och 71 § 3 mom. kan *landskapet* i ett beslut om godkännande av planen genomföra fiskeriområdets förslag till behövliga åtgärder för regional reglering av fisket genom att begränsa fisket inom området.

38 §

Giltigheten hos planen för nyttjande och

vård samt ändring av planen

En plan för nyttjande och vård gäller i högst tio år från godkännandet. Om ingen ny plan har godkänts före den tidpunkt då den gamla planen upphör att gälla, ska den gamla planen gälla tills en ny plan har trätt i kraft.

Om fiskbeståndens tillstånd i fiskeriområdet under planens giltighetstid har förändrats så väsentligt att genomförandet av planen inte längre skulle uppfylla de mål som uppställts för den, ska fiskeriområdet vidta åtgärder för att ändra planen. Initiativet till att ändra planen kan tas av den närings-, trafik- och miljöcentral som godkänt planen eller av fiskeriområdet.

Förslaget till ändring av planen ska läggas fram för närings-, trafik- och miljöcentralen för godkännande. Centralen godkänner ändringarna som ett inslag i planen med iakttagande av det förfarande som anges i 37 §.

Ett förslag till en ny plan ska läggas fram för närings-, trafik- och miljöcentralen för godkännande senast sex månader innan den gällande planens giltighetstid går ut.

vård samt ändring av planen

En plan för nyttjande och vård gäller i högst tio år från godkännandet. Om ingen ny plan har godkänts före den tidpunkt då den gamla planen upphör att gälla, ska den gamla planen gälla tills en ny plan har trätt i kraft.

Om fiskbeståndens tillstånd i fiskeriområdet under planens giltighetstid har förändrats så väsentligt att genomförandet av planen inte längre skulle uppfylla de mål som uppställts för den, ska fiskeriområdet vidta åtgärder för att ändra planen. Initiativet till att ändra planen kan tas av *landskapet* eller av fiskeriområdet.

Förslaget till ändring av planen ska läggas fram för *landskapet* för godkännande. *Landskapet* godkänner ändringarna som ett inslag i planen med iakttagande av det förfarande som anges i 37 §.

Ett förslag till en ny plan ska läggas fram för *landskapet* för godkännande senast sex månader innan den gällande planens giltighetstid går ut.

39 §

Övervakning av verkställigheten av planen för nyttjande och vård

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar att fiskeriområdets plan för nyttjande och vård verkställs. Om ett fiskeriområde försummar att verkställa planen så att något fiskbestånd eller någon fiskarts livskraft äventyras på området, behöver närings-, trafik- och miljöcentralen inte betala fiskeriområdet de medel som avses i 82 § förrän verkställigheten har inletts.

40 §

Verkställighet och uppföljning av planen för nyttjande och vård

Nyttjandet och vården av fiskeriområdets fiskresurser ska ordnas i enlighet med den godkända planen för nyttjande och vård.

39 §

Övervakning av verkställigheten av planen för nyttjande och vård

Landskapet övervakar att fiskeriområdets plan för nyttjande och vård verkställs. Om ett fiskeriområde försummar att verkställa planen så att någon *fiskarts eller något fiskbestånd*s livskraft äventyras på området, behöver *landskapet* inte betala fiskeriområdet de medel som avses i 82 § förrän verkställigheten har inletts.

40 §

Verkställighet och uppföljning av planen för nyttjande och vård

Nyttjandet och vården av fiskeriområdets fiskresurser ska ordnas i enlighet med den godkända planen för nyttjande och vård.

Fiskeriområdet och innehavarna av fiskerätt svarar för planens genomförande till den del genomförandet gäller dem. Myndigheterna ska i sin verksamhet beakta de allmänna riktlinjer för nyttjande och vård av fiskresurserna som anges i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sex månader från det att planen godkändes underrätta den myndighet som ansvarar för kommunens planläggning om planen. Dessutom ska jord- och skogsbruksministeriet underrättas om sådana i planen inkluderade förslag till regleringsåtgärder som förutsätter ändring av lagstiftningen eller som inverkar på utarbetandet och utvecklandet av de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna.

Fiskeriområdet, närings-, trafik- och miljöcentralen samt en regional fiskerisamarbetsgrupp ger akt på effekterna av att planen verkställs och på måluppfyllelsen. Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att på begäran få uppgifter av fiskeriområdet om hur planen har utfallit.

47 §

Dispens som ges av närings-, trafik- och miljöcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan för utplantering som utgör överflyttning, fiskodling, forskning, bevarande av fisketraditioner, fullgörande eller nyttjande av fiskeriekonomiska skyldigheter eller något annat ändamål med anknytning till nyttjande och vård av fiskresurserna, av grundad anledning ge dispens för att

- 1) använda en förbjuden fiske- eller fångstmetod eller ett förbjudet fiskeredskap eller för att förvara ett förbjudet fiskeredskap,
- 2) fiska vid en förbjuden tidpunkt,
- 3) behålla fångst som överstiger den tillåtna mängden,
- 4) använda fler fångstredskap än det tillåtna antalet,
- 5) fånga och behålla fisk som enligt vad det bestämts ska släppas fri,
- 6) fiska i ett område där det råder förbud mot fiske,
- 7) bedriva fiske av en fredad fiskart eller ett fredat fiskbestånd,

Fiskeriområdet och innehavarna av fiskerätt svarar för planens genomförande till den del genomförandet gäller dem. Myndigheterna ska i sin verksamhet beakta de allmänna riktlinjer för nyttjande och vård av fiskresurserna som anges i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård.

Landskapet ska inom sex månader från det att planen godkändes underrätta den myndighet som ansvarar för kommunens planläggning om planen. Dessutom ska *landskapet underrätta jord- och skogsbruksministeriet* om sådana i planen inkluderade förslag till regleringsåtgärder som förutsätter ändring av lagstiftningen eller som inverkar på utarbetandet och utvecklandet av de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskresurserna.

Fiskeriområdet, *landskapet* samt en regional fiskerisamarbetsgrupp ger akt på effekterna av att planen verkställs och på måluppfyllelsen. *Landskapet* har rätt att på begäran få uppgifter av fiskeriområdet om hur planen har utfallit.

47 §

Dispens som ges av landskapet

Landskapet kan för utplantering som utgör överflyttning, för fiskodling, forskning, bevarande av fisketraditioner, fullgörande eller nyttjande av fiskeriekonomiska skyldigheter eller för något annat ändamål med anknytning till nyttjande och vård av fiskresurserna, av grundad anledning ge dispens för att

- 1) använda en förbjuden fiske- eller fångstmetod eller ett förbjudet fiskeredskap eller för att förvara ett förbjudet fiskeredskap,
- 2) fiska vid en förbjuden tidpunkt,
- 3) behålla fångst som överstiger den tillåtna mängden,
- 4) använda fler fångstredskap än det tillåtna antalet,
- 5) fånga och behålla fisk som enligt vad det bestämts ska släppas fri,
- 6) fiska i ett område där det råder förbud mot fiske,
- 7) bedriva fiske av en fredad fiskart eller ett fredat fiskbestånd,

8) frågå förbudet enligt 91 § 2 mom. i fråga om fångst vid fisketävlingar.

Dispens får inte beviljas om det skulle äventyra syftet med en begränsning som anges i denna lag eller meddelats med stöd av den eller äventyra uppnåendet av målen för en plan för nyttjande och vård.

53 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens befogenhet att begränsa fisket

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, om det på ett vattenområde förekommer en fiskart eller ett fiskbestånd vars livskraft eller avkastning är försvagad eller riskerar att försvagas eller om vattenområdet är viktigt för en fiskarts eller ett fiskbestånds förökning, besluta om

1) förbud eller begränsning som gäller fiske med ett visst fångstredskap eller en viss fiskemetod,

2) förbud eller begränsning som gäller fiske under en viss tidpunkt,

3) begränsning av antalet fångstredskap som får användas,

4) förbud mot behållande av fångst som överstiger en viss mängd, samt

5) förbud mot behållande av fångade fiskar av ett visst kön eller en viss storleksklass eller behållande av fångade fiskar som inte har märkts på det sätt som föreskrivs med stöd av 75 §.

8) frågå förbudet enligt 91 § 2 mom. i fråga om fångst vid fisketävlingar.

Dispens får inte beviljas om det skulle äventyra syftet med en begränsning som anges i denna lag eller meddelats med stöd av den eller äventyra uppnåendet av målen för en plan för nyttjande och vård.

53 §

Landskapets befogenhet att begränsa fisket

Landskapet ska för bevarande av naturens mångfald för sin del sörja för ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskresurserna.

Landskapet kan, om det på ett vattenområde förekommer en fiskart eller ett fiskbestånd vars livskraft eller avkastning är försvagad eller riskerar att försvagas eller om vattenområdet är viktigt för en fiskarts eller ett fiskbestånds förökning, besluta om

1) förbud eller begränsning som gäller fiske med ett visst fångstredskap eller en viss fiske-metod,

2) förbud eller begränsning som gäller fiske under en viss tidpunkt,

3) begränsning av antalet fångstredskap som får användas,

4) förbud mot behållande av fångst som överstiger en viss mängd, samt

5) förbud mot behållande av fångade fiskar av ett visst kön eller en viss storleksklass eller behållande av fångade fiskar som inte har märkts på det sätt som föreskrivs med

Dessutom kan närings-, trafik- och miljöcentralen besluta om en begränsning eller ett förbud enligt 1 mom. 1 och 2 punkten, om det är nödvändigt för att hindra en fara för sjötrafiken.

Begränsningar eller förbud enligt 1 och 2 mom. kan bestämmas att gälla för högst tio år i sänder. De kan vara olika för olika grupper av kommersiella fiskare.

Begränsningarna eller förbuden får inte inskränka nyttjandet av fiskerätten mer än vad som är nödvändigt för att målet för begränsningen eller förbudet ska uppnås.

stöd av 75 §.

Dessutom kan *landskapet* besluta om en begränsning eller ett förbud enligt 1 mom. 1 och 2 punkten, om det är nödvändigt för att hindra en fara för sjötrafiken.

Begränsningar eller förbud enligt 1 och 2 mom. kan bestämmas att gälla för högst tio år i sänder. De kan vara olika för olika grupper av kommersiella fiskare.

Begränsningarna eller förbuden får inte inskränka nyttjandet av fiskerätten mer än vad som är nödvändigt för att målet för begränsningen eller förbudet ska uppnås. *Begränsningarna ska vara förenliga med de landsomfattande planerna för förvaltning av fiskeresurserna och de får inte försvåra genomförandet av planerna.*

54 §

Begränsning av allmänna fiskerättigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan inom ett visst vattenområde begränsa eller förbjuda mete, pilkfiske och handredskapsfiske, om det behövs

1) för att trygga målen för planen för nyttjande och vård eller säkerställa resultaten av en osedvanligt effektiv vård av fiskbeståndet,

2) för bedrivande av fiskeriforskning,

3) för att säkerställa fiskbeståndet,

4) för att säkerställa det ekonomiska utnyttjandet av sådan utplantering av fisk eller kräftor som skett i kommersiellt syfte eller i något annat särskilt syfte, eller

5) för att hindra upprepad eller fortgående störning inom lekområden för fisk.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan besluta om en begränsning eller ett förbud enligt 1 mom. för högst tio år i sänder, antingen på eget initiativ eller på begäran av en innehavare av fiskerätt, en kommersiell fiskare, ett fiskeriområde eller den vars intresse ärendet gäller. Begränsningen eller förbudet ska sökas skriftligen, och till ansökan ska det fogas utredning om grunderna för ansökan och om gränserna för det föreslagna begränsnings- eller förbudsområdet inklusive kartbilaga. Begränsnings- eller förbudsområdet kan sammanlagt utgöra högst 25 procent av fiskeriområdets vattenareal. Möjligheten att nyttja de allmänna

54 §

Begränsning av allmänna fiskerättigheter

Landskapet kan inom ett visst vattenområde begränsa eller förbjuda mete, pilkfiske och handredskapsfiske, om det behövs

1) för att trygga målen för planen för nyttjande och vård eller säkerställa resultaten av en osedvanligt effektiv vård av fiskbeståndet,

2) för bedrivande av fiskeriforskning,

3) för att säkerställa fiskbeståndet,

4) för att säkerställa det ekonomiska utnyttjandet av sådan utplantering av fisk eller kräftor som skett i kommersiellt syfte eller i något annat särskilt syfte, eller

5) för att hindra upprepad eller fortgående störning inom lekområden för fisk.

Landskapet kan besluta om en begränsning eller ett förbud enligt 1 mom. för högst tio år i sänder, antingen på eget initiativ eller på begäran av en innehavare av fiskerätt, en kommersiell fiskare, ett fiskeriområde eller den vars intresse ärendet gäller. Begränsningen eller förbudet ska sökas skriftligen, och till ansökan ska det fogas utredning om grunderna för ansökan och om gränserna för det föreslagna begränsnings- eller förbudsområdet inklusive kartbilaga. Begränsnings- eller förbudsområdet kan sammanlagt utgöra högst 25 procent av fiskeriområdets vattenareal. Möjligheten att nyttja de allmänna fiskerättigheterna får inte genom begräns-

fiskerättigheterna får genom begränsningarna eller förbuden inte försvagas mer än vad som är nödvändigt för att målet för begränsningen eller förbudet ska uppnås.

57 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens rätt att bestämma om fångstmått

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan för att beakta en extraordinär regional situation på ansökan av fiskerättsinnehavare eller fiskeriområdet eller på eget initiativ bestämma om sådana fångstmått i ett område som avviker från de med stöd av 56 § föreskrivna fångstmåtten för en art eller ett bestånd, om fiskartens eller fiskbeståndets tillstånd inom området skiljer sig väsentligt från det som legat till grund för de föreskrivna fångstmåtten för arten eller beståndet.

Närmare bestämmelser om närings-, trafik- och miljöcentralens rätt att bestämma om fångstmått utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Avtal om skydd för saimenvikaren

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Savolax och ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet får ingå avtal om att begränsa och förbjuda fiske i ett visst vattenområde för att saimenvikarstammen ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus ska nås för saimenvikaren. Avtalet kan ingås för högst fem år åt gången.

61 §

Ersättningar för olägenhet som skyddet av hotade arter föranleder

Om ett förbud som föreskrivits med stöd av 59 § 1 mom. förorsakar ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet betydande olägenhet, har ägaren eller innehavaren rätt att få full ersättning för detta av staten. Närings-, trafik- och miljöcentralen företräder staten i ersättningsärenden.

ningarna eller förbuden försvagas mer än vad som är nödvändigt för att målet för begränsningen eller förbudet ska uppnås.

57 §

Landskapets rätt att bestämma om fångstmått

Landskapet kan för att beakta en extraordinär regional situation på ansökan av fiskerättsinnehavare eller fiskeriområdet eller på eget initiativ bestämma om sådana fångstmått i ett område som avviker från de med stöd av 56 § föreskrivna fångstmåtten för en fiskart eller ett fiskbestånd, om artens eller beståndets tillstånd inom området skiljer sig väsentligt från det som legat till grund för de föreskrivna fångstmåtten för arten eller beståndet.

Närmare bestämmelser om *landskapets* rätt att bestämma om fångstmått utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Avtal om skydd för saimenvikaren

Det berörda landskapet och ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet får ingå avtal om att begränsa och förbjuda fiske i ett visst vattenområde för att saimenvikarstammen ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus ska nås för saimenvikaren. Avtalet kan ingås för högst fem år åt gången.

61 §

Ersättningar för olägenhet som skyddet av hotade arter föranleder

Om ett förbud som föreskrivits med stöd av 59 § 1 mom. förorsakar ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet betydande olägenhet, har ägaren eller innehavaren rätt att få full ersättning för detta av staten. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* företräder staten i ersättningsärenden.

det.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse om ersättningen inte nås, kan en ansökan om förrättning för att bestämma ersättningen lämnas till Lantmäteriverket inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft. På bestämmandet av ersättningen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen betalas från den dag då den ersättningsberättigade ansökte om förordnande av ersättningsförrättning hos Lantmäteriverket.

Rätt till ersättning enligt denna paragraf föreligger dock inte för en sådan olägenhet för vilken den som orsakats olägenheten är berättigad till ersättning med stöd av någon annan lag eller en överenskommelse.

64 §

Fastställande av vattendrag för vandringsfisk samt av fors- och strömområden

Med vattendrag för vandringsfisk avses ett sådant vattenområde som vandringsfisken använder som en viktig vandringsväg eller som ett viktigt förökningsområde.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas att även ett annat vattenområde än ett sådant som avses i 1 mom. ska vara ett vattendrag för vandringsfisk, om det behövs för att skapa förutsättningar för en naturlig livscykel för vandringsfisk.

Gränserna för fors- och strömområden inom vattendrag för vandringsfisk får fastställas genom beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen.

67 §

Fiskled

I en älv som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten i vattenlagen och i ett sund eller en trängre led som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. i den lagen finns en fiskled, som ska hållas

ningsärendet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse om ersättningen inte nås, kan en ansökan om förrättning för att bestämma ersättningen lämnas till Lantmäteriverket inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft. På bestämmandet av ersättningen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen betalas från den dag då den ersättningsberättigade ansökte om förordnande om ersättningsförrättning hos Lantmäteriverket.

Rätt till ersättning enligt denna paragraf föreligger dock inte för en sådan olägenhet för vilken den som orsakats olägenheten är berättigad till ersättning med stöd av någon annan lag eller en överenskommelse.

64 §

Fastställande av vattendrag för vandringsfisk samt av fors- och strömområden

Med vattendrag för vandringsfisk avses ett sådant vattenområde som vandringsfisken använder som en viktig vandringsväg eller som ett viktigt förökningsområde.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas att även ett annat vattenområde än ett sådant som avses i 1 mom. ska vara ett vattendrag för vandringsfisk, om det behövs för att skapa förutsättningar för en naturlig livscykel för vandringsfisk.

Gränserna för fors- och strömområden inom vattendrag för vandringsfisk får fastställas genom beslut av *landskapet*.

67 §

Fiskled

I en älv som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten i vattenlagen och i ett sund eller en trängre led som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. i den lagen finns en fiskled, som ska hållas

fri från fångstredskap för att trygga fiskens gång.

Fiskleden omfattar en tredjedel av älvens, sundets eller den trängre ledens bredd enligt medelvattenståndet, på det djupaste stället.

Där en älv förenas med havet eller en insjö, omfattar fiskleden en tredjedel av vattenområdets bredd enligt medelvattenståndet, på det djupaste stället, och sträcker sig så långt ut i öppna sjön att fiskens gång är tryggad.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan dock på ansökan av fiskerättsinnehavare eller fiskeriområdet eller på eget initiativ bestämma att fiskledens bredd eller sträckning under en viss tid av högst tio år ska vara en annan, om detta är nödvändigt för att trygga fiskens gång.

69 §

Utredande av gränserna för fiskleden och älvmynningsområden

Gränserna för en fiskled och sådana älvmynningsområden som avses i 66 § kan utredas och märkas ut på en karta vid en lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av närings-, trafik- och miljöcentralen, en innehavare av fiskerätt eller ett fiskeriområde. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och på förrättningen ska i övrigt tillämpas det som i fastighetsbildningslagen föreskrivs om rågång. Sökanden svarar för förrättningskostnaderna.

71 §

Fiske i fiskväg

I en fiskväg som anlagts för tryggande av fiskens gång samt på en sträcka av tvåhundra meter ovanför och nedanför denna eller någon annan motsvarande anordning är allt fiske förbjudet.

Fiske får inte bedrivas i en kanal som leder vatten till ett kraftverk eller något annat verk, inte heller på en sträcka av etthundra meter nedanför en i 4 § 1 punkten i damm-

fri från fångstredskap för att trygga fiskens gång.

Fiskleden omfattar en tredjedel av älvens, sundets eller den trängre ledens bredd enligt medelvattenståndet, på det djupaste stället.

Där en älv förenas med havet eller en insjö, omfattar fiskleden en tredjedel av vattenområdets bredd enligt medelvattenståndet, på det djupaste stället, och sträcker sig så långt ut i öppna sjön att fiskens gång är tryggad.

Landskapet kan dock på ansökan av fiskerättsinnehavare eller fiskeriområdet eller på eget initiativ bestämma att fiskledens bredd eller sträckning under en viss tid av högst tio år ska vara en annan, om detta är nödvändigt för att trygga fiskens gång.

69 §

Utredande av gränserna för fiskleden och älvmynningsområden

Gränserna för en fiskled och sådana älvmynningsområden som avses i 66 § kan utredas och märkas ut på en karta vid en lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av *landskapet*, en innehavare av fiskerätt eller ett fiskeriområde. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och på förrättningen ska i övrigt tillämpas det som i fastighetsbildningslagen föreskrivs om rågång. Sökanden svarar för förrättningskostnaderna.

71 §

Fiske i fiskväg

I en fiskväg som anlagts för tryggande av fiskens gång samt på en sträcka av tvåhundra meter ovanför och nedanför denna eller någon annan motsvarande anordning är allt fiske förbjudet.

Fiske får inte bedrivas i en kanal som leder vatten till ett kraftverk eller något annat verk, inte heller på en sträcka av etthundra meter nedanför en i 4 § 1 punkten i damm-

säkerhetslagen (494/2009) avsedd damm som sträcker sig över hela vattendraget.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, om trygghand av vandringsfiskbeståndet kräver det, för en viss tid av högst fem år förbjuda fiske nedanför en damm på en sträcka av högst femhundra meter samt även i vattenmagasinet ovanför dammen och i en konstgjord sjö eller någon annan konstgjord bassäng.

72 §

Undantag från förbud att fiska vid älvmyning, i fiskled och i fiskväg

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja ett tillfälligt tillstånd till fiske som är förbjudet enligt 66, 68 eller 71 §, om en sådan åtgärd är nödvändig för trygghand av det allmänna fiskeriintresset eller av någon annan särskild orsak och inte äventyrar fiskens gång i vattendraget eller genomförandet av planen för nyttjande och vård.

74 §

Utplantering av fisk och kräfta

Utplantering av fisk är tillåten endast om utplantering av arten eller beståndet i vattendraget i fråga ingår i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård.

Tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen behövs för utplantering för etablering av en ny art eller ett nytt bestånd samt för sådan utplantering som inte anges i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård. Tillstånd kan beviljas, om utplanteringen inte försvårar uppnåendet av målen för fiskeriområdets plan för nyttjande och vård och inte heller äventyrar bevarandet av ett livskraftigt fisk- eller kräftbestånd eller den biologiska mångfalden i det vattendrag där utplanteringen sker.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förbjuda utplanteringar av fisk som härrör från ett sådant vattendrag eller en sådan vattenbruksanläggning som förknippas med risk för att fisk- eller kräftsjukdomar sprids till naturliga vatten.

Utplanteraren ska inom tre månader anmäla utplanteringen till det utplanteringsregister som avses i 94 § 1 mom. 4 punkten.

säkerhetslagen (494/2009) avsedd damm som sträcker sig över hela vattendraget.

Landskapet kan, om trygghand av vandringsfiskbeståndet kräver det, för en viss tid av högst fem år förbjuda fiske nedanför en damm på en sträcka av högst femhundra meter samt även i vattenmagasinet ovanför dammen och i en konstgjord sjö eller någon annan konstgjord bassäng.

72 §

Undantag från förbud att fiska vid älvmyning, i fiskled och i fiskväg

Landskapet kan bevilja ett tillfälligt tillstånd till fiske som är förbjudet enligt 66, 68 eller 71 §, om en sådan åtgärd är nödvändig för trygghand av det allmänna fiskeriintresset eller av någon annan särskild orsak och inte äventyrar fiskens gång i vattendraget eller genomförandet av planen för nyttjande och vård.

74 §

Utplantering av fisk och kräfta

Utplantering av fisk är tillåten endast om utplantering av arten eller beståndet i vattendraget i fråga ingår i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård.

Tillstånd av *landskapet* behövs för utplantering för etablering av en ny art eller ett nytt bestånd samt för sådan utplantering som inte anges i fiskeriområdets plan för nyttjande och vård. Tillstånd kan beviljas, om utplanteringen inte försvårar uppnåendet av målen för fiskeriområdets plan för nyttjande och vård och inte heller äventyrar bevarandet av ett livskraftigt fisk- eller kräftbestånd eller den biologiska mångfalden i det vattendrag där utplanteringen sker.

Landskapet kan förbjuda utplanteringar av fisk som härrör från ett sådant vattendrag eller en sådan vattenbruksanläggning som förknippas med risk för att fisk- eller kräftsjukdomar sprids till naturliga vatten.

Utplanteraren ska inom tre månader anmäla utplanteringen till det utplanteringsregister som avses i 94 § 1 mom. 4 punkten.

Bestämmelser om de uppgifter om utplanteringen som ska införas i registret utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller dock inte utplanteringar som görs med stöd av 3 kap. 14 § i vattenlagen.

76 §

Dispens från utplanteringsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan för forsknings-, utbildnings- och fiskodlingsändamål, för att hindra att förutsättningarna för kommersiellt fiske försvagas väsentligt eller av andra särskilda skäl bevilja dispens från förbuden i 73 och 74 § och från förbud som föreskrivits med stöd av de paragraferna.

77 §

Införsel av fisk och kräfta

Närings-, trafik- och miljöcentralen är den behöriga myndighet som avses i rådets förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk.

Införsel av andra än i Finland i vilt tillstånd förekommande fisk- eller kräftarter eller fisk- eller kräftbestånd eller könsceller av dem för utsläppande i naturliga vatten eller för vatten-bruksändamål är förbjuden utan tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen handlägger ansökningarna om införseltillstånd enligt förfarandet i den rådsförordning som nämns i 1 mom.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för beviljande av tillstånd som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

83 §

Fördelning av avgiftsmedel

Jord- och skogsbruksministeriet och, inom de gränser som ministeriet bestämmer, närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar

Bestämmelser om de uppgifter om utplanteringen som ska införas i registret utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller dock inte utplanteringar som görs med stöd av 3 kap. 14 § i vattenlagen.

76 §

Dispens från utplanteringsförbud

Landskapet kan för forsknings-, utbildnings- och fiskodlingsändamål, för att hindra att för-utsättningarna för kommersiellt fiske försvagas väsentligt eller av andra särskilda skäl bevilja dispens från förbuden i 73 och 74 § och från förbud som föreskrivits med stöd av de paragraferna.

77 §

Införsel av fisk och kräfta

Landskapet är den behöriga myndighet som avses i rådets förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk.

Införsel av andra än i Finland i vilt tillstånd förekommande fisk- eller kräftarter eller fisk- eller kräftbestånd eller könsceller av dem för utsläppande i naturliga vatten eller för vatten-bruksändamål är förbjuden utan tillstånd av *landskapet*. *Landskapet* handlägger ansökningarna om införseltillstånd enligt förfarandet i den rådsförordning som nämns i 1 mom.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för beviljande av tillstånd som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

83 §

Fördelning av avgiftsmedel

Jord- och skogsbruksministeriet beviljar medel för de kostnader som föranleds av sådana landsomfattande åtgärder som avses i

medel för kostnader som avses i 82 § 1 mom. 1 och 3 punkten. *Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar medel för de kostnader och ersättningar som avses i 82 § 1 mom. 2 och 4 punkten.*

Fördelningen av ersättningar enligt 82 § 1 mom. 4 punkten mellan ägarna av vattenområden grundar sig på den belastning handredskapsfisket innebär för vattenområdet. Belastningen fastställs i planen för nyttjande och vård. Ett fiskeriområde som inte har en gällande plan för nyttjande och vård kan göra en separat framställning hos närings-, trafik- och miljöcentralen om den belastning som handredskapsfisket innebär och som ligger till grund för fördelningen. Fiskeriområdena svarar för det tekniska genomförandet av fördelningen. Om det belopp som vid fördelningen skulle tillfalla ägaren av ett vattenområde är högst 50 euro, delas medlen inte ut till ägaren utan kvarstår hos fiskeriområdet i fråga för att användas till vård av fiskbestånden. Ersättningarna betraktas inte som statsunderstöd som avses i statsunderstödslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen kan för mottagarna av medel uppställa resultatmål eller villkor för användningen av medel som beviljas för kostnader och utgifter som avses i 82 § 1 mom. 1—3 och 5 punkten.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för beviljande av medel för kostnader och ersättningar som avses i 82 § 1 mom. 1—4 punkten och om användningen av medel för utgifter som avses i 82 § 1 mom. 5 punkten.

82 § 1 mom. 1 punkten och för de kostnader som avses i 82 § 1 mom. 3 punkten.

Landskapet beviljar medel för de kostnader som föranleds av sådana regionala åtgärder som avses i 82 § 1 mom. 1 punkten och för sådana kostnader som avses i 2 och 4 punkten i nämnda moment inom gränser som bestäms av jord- och skogsbruksministeriet. På förfarandet vid beviljande av medel som anses utgöra statsunderstöd tillämpas vad som föreskrivs i statsunderstödslagen (688/2001).

Fördelningen av ersättningar enligt 82 § 1 mom. 4 punkten mellan ägarna av vattenområden grundar sig på den belastning handredskapsfisket innebär för vattenområdet. Belastningen fastställs i planen för nyttjande och vård. Ett fiskeriområde som inte har en gällande plan för nyttjande och vård kan göra en separat framställning hos *landskapet* om den belastning som handredskapsfisket innebär och som ligger till grund för fördelningen. Fiskeriområdena svarar för det tekniska genomförandet av fördelningen. Om det belopp som vid fördelningen skulle tillfalla ägaren av ett vattenområde är högst 50 euro, delas medlen inte ut till ägaren utan kvarstår hos fiskeriområdet i fråga för att användas till vård av fiskbestånden. Ersättningarna betraktas inte som statsunderstöd som avses i statsunderstödslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet kan för mottagarna av medel uppställa resultatmål eller villkor för användningen av medel som ministeriet beviljar för kostnader och utgifter som avses i 82 § 1 mom. 1, 3 och 5 punkten. Landskapet kan uppställa ovan nämnda resultatmål eller villkor för mottagarna av medel som landskapet beviljar för kostnader som avses i 82 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för och rapporteringen om beviljande av medel för kostnader och ersättningar som avses i 82 § 1 mom. 1—4 punkten och om användningen av och rapporteringen om medel för utgifter som avses i 82 § 1 mom. 5 punkten.

Landskapet Norra Savolax bistår jord- och skogsbruksministeriet vid ordnandet av

det ansökningsförfarande som avses i 1 mom. och sköter ordnandet av det ansökningsförfarande som avses i 2 mom.

88 §

Grupper av kommersiella fiskare

De kommersiella fiskarna delas in i grupp I och grupp II.

Till grupp I hör

1) fysiska personer eller sammanslutningar vars genomsnittliga omsättning av försäljningen av fisk som fiskaren själv fångat eller av bearbetade fiskeriprodukter av sådan fisk under de tre senaste räkenskapsperioderna överstiger det belopp som anges i 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen (1501/1993), samt

2) fysiska personer eller sammanslutningar som under registreringsåret eller under det år som föregår detta har börjat eller börjar bedriva kommersiellt fiske och som lägger fram en av närings-, trafik- och miljöcentralen godkänd plan för det sätt på vilket omsättningen av försäljningen av fisk eller av bearbetade fiskeriprodukter senast den tredje räkenskapsperioden efter registreringen kommer att överstiga det belopp som anges i 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen.

Till grupp II hör de kommersiella fiskare som inte hör till grupp I. En fiskare placeras dessutom i grupp II om planen enligt 2 mom. 2 punkten för hur omsättningen kommer att utvecklas inte förverkligas.

Indelningen av kommersiella fiskare i grupper görs vid registreringen och därefter med tre års mellanrum, eller på fiskarens egen begäran.

Närmare bestämmelser om innehållet i den plan som avses i 2 mom. 2 punkten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

89 §

Giltighetstiden för registrering av kommersiella fiskare och registreringens upphörande

88 §

Grupper av kommersiella fiskare

De kommersiella fiskarna delas in i grupp I och grupp II.

Till grupp I hör

1) fysiska personer eller sammanslutningar vars genomsnittliga omsättning av försäljningen av fisk som fiskaren själv fångat eller av bearbetade fiskeriprodukter av sådan fisk under de tre senaste räkenskapsperioderna överstiger det belopp som anges i 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen (1501/1993), samt

2) fysiska personer eller sammanslutningar som under registreringsåret eller under det år som föregår detta har börjat eller börjar bedriva kommersiellt fiske och som lägger fram en av *landskapet Egentliga Finland* godkänd plan för det sätt på vilket omsättningen av försäljningen av fisk eller av bearbetade fiskeriprodukter senast den tredje räkenskapsperioden efter registreringen kommer att överstiga det belopp som anges i 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen.

Till grupp II hör de kommersiella fiskare som inte hör till grupp I. En fiskare placeras dessutom i grupp II om planen enligt 2 mom. 2 punkten för hur omsättningen kommer att utvecklas inte förverkligas.

Indelningen av kommersiella fiskare i grupper görs vid registreringen och därefter med tre års mellanrum, eller på fiskarens egen begäran.

Närmare bestämmelser om innehållet i den plan som avses i 2 mom. 2 punkten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

89 §

Registrering av kommersiella fiskare

Landskapet Egentliga Finland beslutar om

Registreringen av en kommersiell fiskare gäller högst tre år i sänder. Närings-, trafik- och miljöcentralen utfärdar ett intyg över att den kommersiella fiskaren ingår i registret. En kommersiell fiskare som har för avsikt att fortsätta att bedriva kommersiellt fiske efter det att registreringen upphört ska skriftligen ansöka om förlängning av registreringen hos närings-, trafik- och miljöcentralen.

En kommersiell fiskare kan avföras ur registret, om fiskaren inte har gjort en ansökan enligt 1 mom. eller inte längre uppfyller förutsättningarna för införande i registret, eller om fiskaren vid upprepade tillfällen eller fortlöpande väsentligt bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den och trots en anmärkning eller varning från närings-, trafik- och miljöcentralen inte rättar till sin verksamhet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen avför en kommersiell fiskare ur registret när denne har upphört med kommersiell fiskeverksamhet. En kommersiell fiskare är skyldig att omedelbart underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om förändringar som gäller förutsättningarna för registrering och om upphörande med verksamheten.

registrering av kommersiella fiskare och om avföring av kommersiella fiskare ur registret.

Registreringen av en kommersiell fiskare gäller högst tre år i sänder. *Landskapet Egentliga Finland* utfärdar ett intyg över att den kommersiella fiskaren ingår i registret. En kommersiell fiskare som har för avsikt att fortsätta att bedriva kommersiellt fiske efter det att registreringen upphört ska skriftligen ansöka om förlängning av registreringen hos landskapet.

En kommersiell fiskare kan avföras ur registret, om fiskaren inte har gjort en ansökan enligt 1 mom. eller inte längre uppfyller förutsättningarna för införande i registret, eller om fiskaren vid upprepade tillfällen eller fortlöpande väsentligt bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den och trots en anmärkning eller varning från landskapet Egentliga Finland inte rättar till sin verksamhet.

Landskapet Egentliga Finland avför en kommersiell fiskare ur registret när denne har upphört med kommersiell fiskeverksamhet. En kommersiell fiskare är skyldig att omedelbart underrätta *landskapet* om förändringar som gäller förutsättningarna för registrering och om upphörande med verksamheten.

92 §

Fiskeriförvaltningens informationssystem

Med fiskeriförvaltningens informationssystem avses de register enligt 94 § som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

De register som ingår i fiskeriförvaltningens informationssystem förs av närings-, trafik- och miljöcentralerna, Forststyrelsen och Naturresursinstitutet. Det register över fiskeriområden som avses i 94 § 1 mom. 6 punkten förs av fiskeriområdena. Varje registerförare svarar för de uppgifter som den har fört in i registren och för deras riktighet. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av förandet av register som hör till fiskeriförvaltningens informationssystem och för driften och utvecklandet av de datasystem som är nödvändiga för förvaltningen

92 §

Fiskeriförvaltningens informationssystem

Med fiskeriförvaltningens informationssystem avses de register enligt 94 § som har anknytning till skötseln av fiskeriförvaltningsmyndigheternas uppgifter.

De register som ingår i fiskeriförvaltningens informationssystem förs av *landskapen*, Forststyrelsen och Naturresursinstitutet. Det register över fiskeriområden som avses i 94 § 1 mom. 6 punkten förs av fiskeriområdena. Varje registerförare svarar för de uppgifter som den har fört in i registren och för deras riktighet. Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av förandet av register som hör till fiskeriförvaltningens informationssystem och för driften och utvecklandet av de datasystem som är nödvändiga för förvaltningen av registren.

av registren.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten för uppgifterna i informationssystemet och de handlingar som anknyter till dem samt på utlämnandet av uppgifter och handlingar och avgifterna för utlämnandet, och personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på behandlingen av personuppgifter.

101 §

Tillsyn över fiskeövervakarnas verksamhet

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna tillsynen över och styrningen av fiskeövervakarna. Närings-, trafik- och miljöcentralerna svarar inom sitt verksamhetsområde för tillsynen över fiskeövervakarnas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att av fiskeövervakarna och av dem som ordnar utbildning för fiskeövervakare få de uppgifter som behövs vid tillsynen över dessa aktörers verksamhet i fråga om utförandet av fiskeövervakningsuppdrag och ordnandet av utbildning för fiskeövervakare.

103 §

Behörighetsvillkor för och godkännande som fiskeövervakare

Som fiskeövervakare godkänns den som

- 1) har rättshandlingsförmåga,
- 2) är känd för tillförlitlighet och redbarhet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppdraget, och
- 3) med godkänt resultat har avlagt det prov för fiskeövervakare som föreskrivs i 104 §.

Den närings-, trafik- och miljöcentral till vars verksamhetsområde sökandens hemkommun hör godkänner på ansökan en person som fiskeövervakare. Godkännandet är i kraft tio år.

104 §

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas på offentligheten för uppgifterna i informationssystemet och de handlingar som anknyter till dem samt på utlämnandet av uppgifter och handlingar och avgifterna för utlämnandet, och personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på behandlingen av personuppgifter.

101 §

Tillsyn över fiskeövervakarnas verksamhet

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för den allmänna tillsynen över och styrningen av fiskeövervakarna. *Landskapet* svarar inom sitt *område* för tillsynen över fiskeövervakarnas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet samt *landskapet* har rätt att av fiskeövervakarna och av dem som ordnar utbildning för fiskeövervakare få de uppgifter som behövs vid tillsynen över dessa aktörers verksamhet i fråga om utförandet av fiskeövervakningsuppdrag och ordnandet av utbildning för fiskeövervakare.

103 §

Behörighetsvillkor för och godkännande som fiskeövervakare

Som fiskeövervakare godkänns den som

- 1) har rättshandlingsförmåga,
- 2) är känd för tillförlitlighet och redbarhet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppdraget, och
- 3) med godkänt resultat har avlagt det prov för fiskeövervakare som föreskrivs i 104 §.

Det landskap i vilket sökandens hemkommun är belägen godkänner på ansökan en person som fiskeövervakare. Godkännandet är i kraft tio år.

104 §

Utbildning och prov för fiskeövervakare

Närings-, trafik- och miljöcentralen svarar för anordnandet och övervakningen av prov för fiskeövervakare. I avgöranden som gäller provet får omprövning begäras hos centralen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet.

Den utbildning för fiskeövervakare som föregår provet ska ge den som deltar i utbildningen med avseende på fiskeövervakningsuppdraget tillräcklig kännedom om fiskelagstiftningen och om grunderna för god förvaltning samt de övriga kunskaper och färdigheter som krävs i fiskeövervakningsuppdraget. Ett alternativ till utbildningen är annan tillräcklig förtrogenhet med fiskeövervakning som visas genom att det prov som nämns i 1 mom. avläggs.

Närmare bestämmelser om utbildningen och provet för fiskeövervakare utfärdas genom förordning av statsrådet.

105 §

Kort och funktionsbeteckning för fiskeövervakare

Närings-, trafik- och miljöcentralen ger ett fiskeövervakarkort och en funktionsbeteckning till den som godkänts som fiskeövervakare. Fiskeövervakaren ska vid fiskeövervakningsuppdrag ha med sig kortet och den fullmakt som avses i 107 § och på begäran visa upp dessa. Vid fiskeövervakningsuppdrag ska fiskeövervakaren dessutom använda funktionsbeteckningen för fiskeövervakare.

Bestämmelser om innehållet i fiskeövervakarkortet och om utformningen av funktionsbeteckningen för fiskeövervakare utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

106 §

Återkallelse av godkännande som fiskeövervakare

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska

Utbildning och prov för fiskeövervakare

Landskapet svarar för anordnandet och övervakningen av prov för fiskeövervakare. *Omprövning av landskapets beslut om provet får begäras hos landskapet i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).*

Den utbildning för fiskeövervakare som föregår provet ska ge den som deltar i utbildningen med avseende på fiskeövervakningsuppdraget tillräcklig kännedom om fiskelagstiftningen och om grunderna för god förvaltning samt de övriga kunskaper och färdigheter som krävs i fiskeövervakningsuppdraget. Ett alternativ till utbildningen är annan tillräcklig förtrogenhet med fiskeövervakning som visas genom att det prov som avses i 1 mom. avläggs.

Närmare bestämmelser om utbildningen och provet för fiskeövervakare utfärdas genom förordning av statsrådet.

105 §

Kort och funktionsbeteckning för fiskeövervakare

Landskapet ger ett fiskeövervakarkort och en funktionsbeteckning till den som godkänts som fiskeövervakare. Fiskeövervakaren ska vid fiskeövervakningsuppdrag ha med sig kortet och den fullmakt som avses i 107 § och på begäran visa upp dessa. Vid fiskeövervakningsuppdrag ska fiskeövervakaren dessutom använda funktionsbeteckningen för fiskeövervakare.

Bestämmelser om innehållet i fiskeövervakarkortet och om utformningen av funktionsbeteckningen för fiskeövervakare utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

106 §

Återkallelse av godkännande som fiskeövervakare

Landskapet ska återkalla ett godkännande

återkalla ett godkännande som fiskeövervakare, om fiskeövervakaren begär det.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan, om en muntlig anmärkning inte anses vara en tillräcklig påföljd, ge en skriftlig varning till en fiskeövervakare som handlar i strid med sina skyldigheter enligt denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan återkalla ett godkännande som fiskeövervakare, om fiskeövervakaren inte längre uppfyller behörighetsvillkoren enligt 103 § 1 mom. eller i väsentlig grad eller upprepade gånger bryter mot de bestämmelser och föreskrifter som gäller fiskeövervakning eller fiske, och en skriftlig varning inte kan anses vara en tillräcklig påföljd.

En fiskeövervakare vars godkännande har återkallats ska lämna tillbaka det fiskeövervakarkort och den funktionsbeteckning som avses i 105 § till den närings-, trafik- och miljöcentral som beslutat om återkallelsen. Återlämnandet ska ske inom en skälig tid som bestäms av centralen.

107 §

Fiskeövervakares fullmakt och verksamhetsområde

En fiskeövervakare som godkänts i enlighet med 103 § har rätt att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna och föreskrifterna om fiske endast med stöd av en fullmakt som lämnats av en närings-, trafik- och miljöcentral, ett fiskeriområde, ett delägarlag eller ägaren av ett vattenområde som inte hör till något delägarlag, och inom det område som anges i fullmakten. En fiskeövervakare med fullmakt av ett fiskeriområde har rätt att övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om fiske följs inom hela fiskeriområdets område, oberoende av om ett i 121 § avsett beslut om överföring av uppgifter till fiskeriområdet har fattats.

Fiskeriområdet, delägarlaget och ägaren av ett vattenområde som inte hör till något delägarlag är skyldiga att inom två månader från fullmaktens ikraftträdande lämna ett meddelande om innehållet i och giltighetstiden för fullmakten till den närings-, trafik- och miljöcentral till vars verksamhetsområde fullmaktsgivarens område i huvudsak hör. Om fullmakten upphör att gälla tidigare

som fiskeövervakare, om fiskeövervakaren begär det.

Landskapet kan, om en muntlig anmärkning inte anses vara en tillräcklig påföljd, ge en skriftlig varning till en fiskeövervakare som handlar i strid med sina skyldigheter enligt denna lag.

Landskapet kan återkalla ett godkännande som fiskeövervakare, om fiskeövervakaren inte längre uppfyller behörighetsvillkoren enligt 103 § 1 mom. eller i väsentlig grad eller upprepade gånger bryter mot de bestämmelser och föreskrifter som gäller fiskeövervakning eller fiske, och en skriftlig varning inte kan anses vara en tillräcklig påföljd.

En fiskeövervakare vars godkännande har återkallats ska lämna tillbaka det fiskeövervakarkort och den funktionsbeteckning som avses i 105 § till det landskap som beslutat om återkallelsen. Återlämnandet ska ske inom en skälig tid som bestäms av *landskapet*.

107 §

Fiskeövervakares fullmakt och verksamhetsområde

En fiskeövervakare som godkänts i enlighet med 103 § har rätt att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna och föreskrifterna om fiske endast med stöd av en fullmakt som lämnats av *ett landskap*, ett fiskeriområde, ett delägarlag eller ägaren av ett vattenområde som inte hör till något delägarlag, och inom det område som anges i fullmakten. En fiskeövervakare med fullmakt av ett fiskeriområde har rätt att övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om fiske följs inom hela fiskeriområdets område, oberoende av om ett i 121 § avsett beslut om överföring av uppgifter till fiskeriområdet har fattats.

Fiskeriområdet, delägarlaget och ägaren av ett vattenområde som inte hör till något delägarlag är skyldiga att inom två månader från fullmaktens ikraftträdande lämna ett meddelande om innehållet i och giltighetstiden för fullmakten till *det landskap* till vars *område* fullmaktsgivarens område hör. Om fullmakten upphör att gälla tidigare än den

än den ursprungliga giltighetstiden anger, ska närings-, trafik- och miljöcentralen omedelbart underrättas om detta.

117 §

Händelserapport

Fiskeövervakaren ska skriva en händelserapport om omhändertagande enligt 109 §, anmärkning enligt 115 § och åtgärdseftergift enligt 116 §. Uppgifterna i händelserapporten får användas bara för att säkerställa parternas rättsskydd och för tillsynen över fiskeövervakarnas verksamhet.

Följande uppgifter ska antecknas i händelserapporten:

- 1) personbeteckning och andra identifieringsuppgifter samt kontaktuppgifter för den som är föremål för åtgärden,
- 2) den misstänkta överträdelse som man försökt utreda genom åtgärden,
- 3) åtgärdens art,
- 4) en förteckning över föremål som har omhändertagits,
- 5) tidpunkten för åtgärden och vem som utförde den.

Händelserapporterna ska årligen före utgången av januari månad det år som följer på fiskeövervakarens verksamhetsår lämnas in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentral som har godkänt fiskeövervakaren.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bevara händelserapporterna två år räknat från den dag då de lämnades in, varefter rapporterna ska förstöras.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

ursprungliga giltighetstiden anger, ska *landskapet* omedelbart underrättas om detta.

117 §

Händelserapport

Fiskeövervakaren ska skriva en händelserapport om omhändertagande enligt 109 §, anmärkning enligt 115 § och åtgärdseftergift enligt 116 §. Uppgifterna i händelserapporten får användas bara för att säkerställa parternas rättsskydd och för tillsynen över fiskeövervakarnas verksamhet.

Följande uppgifter ska antecknas i händelserapporten:

- 1) personbeteckning och andra identifieringsuppgifter samt kontaktuppgifter för den som är föremål för åtgärden,
- 2) den misstänkta förseelse som man försöker utreda genom åtgärden,
- 3) åtgärdens art,
- 4) en förteckning över föremål som har omhändertagits,
- 5) tidpunkten för åtgärden och vem som utförde den.

Händelserapporterna ska årligen före utgången av januari månad det år som följer på fiskeövervakarens verksamhetsår lämnas in till *det landskap* som har godkänt fiskeövervakaren.

Landskapet ska bevara händelserapporterna två år räknat från den dag då de lämnades in, varefter rapporterna ska förstöras.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

123 a §

Beslutsavgift

Landskapet tar ut en avgift för de beslut som avses i 13, 18, 42, 53, 54, 57, 67, 71, 72, 74, 76, 77, 89 och 103–105 §. Avgiften får motsvara högst landskapets totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna bestäms närmare i en taxa som antas av landskapet.

124 §

Sökande av ändring i beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen

Ändring i sådana beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen som avses i denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bestämma att beslutet ska iakttas även om ändring söks, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets området i fråga eller största delen av det finns. Om denna grund inte kan tillämpas, bestäms den behöriga förvaltningsdomstolen så som anges i 12 § i förvaltningsprocesslagen.

Beslut som meddelats av en förvaltningsdomstol i fråga om tillstånd som avses i 13 och 16 §, registrering och avregistrering som avses i 87—89 § och skriftlig varning och återkallande av godkännande som avses i 106 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över förvaltningsdomstolens övriga beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

130 §

Utarbetande av de första planerna för nyttjande och vård samt av stadgar

Ett fiskeriområde ska inom två år från det att beslutet om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas enligt 129 § 1 mom. lägga fram den första i 35 § avsedda planen för nyttjande och vård för godkännande till närings-, trafik- och miljöcentralen. En plan för nyttjande och vård som godkänts enligt 79 § i den upphävda lagen förblir i kraft tills närings-, trafik- och miljöcentralen har godkänt en plan för nyttjande- och vård enligt 37 § i denna lag.

Ett fiskeriområde ska inom ett år från det att beslutet om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas enligt 129 § 1 mom. lägga fram de stadgar som avses i 30 § för fastställelse till närings-, tra-

124 §

Sökande av ändring i beslut av landskapet

Ändring i sådana beslut av *landskapet* som avses i denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), *om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag.*

Landskapet kan bestämma att beslutet ska iakttas även om ändring söks, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets området i fråga eller största delen av det finns. Om denna grund inte kan tillämpas, bestäms den behöriga förvaltningsdomstolen så som anges i 12 § i förvaltningsprocesslagen.

Beslut som meddelats av en förvaltningsdomstol i fråga om tillstånd som avses i 13 och 16 §, registrering och avregistrering som avses i 87—89 § och skriftlig varning och återkallande av godkännande som avses i 106 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över förvaltningsdomstolens övriga beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

130 §

Utarbetande av de första planerna för nyttjande och vård samt av stadgar

Ett fiskeriområde ska inom två år från det att beslutet om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas enligt 129 § 1 mom. lägga fram den första i 35 § avsedda planen för nyttjande och vård för godkännande till *landskapet*. En plan för nyttjande och vård som godkänts enligt 79 § i den upphävda lagen förblir i kraft tills *landskapet* har godkänt en plan för nyttjande- och vård enligt 37 § i denna lag.

Ett fiskeriområde ska inom ett år från det att beslutet om fastställande av gränserna för fiskeriområdena har börjat tillämpas enligt 129 § 1 mom. lägga fram de stadgar som avses i 30 § för fastställelse till närings-, tra-

fik- och miljöcentralen.

131 §

Övergångsbestämmelser om fiskeområdets uppgifter, rättigheter och skyldigheter

Rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter som gäller sådana fiskeområden som avses i 68 § i den upphävda lagen övergår till det fiskeriområde till vars område största delen av det fiskeområde som upplöses hör. När fiskeriområdena inte sinsemellan någon överenskommelse om saken, beslutar närings-, trafik- och miljöcentralen till vilket fiskeriområde fiskeområdenas rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter övergår i varje enskilt fall. I ärenden som är anhängiga vid en förvaltningsmyndighet eller domstol när denna lag träder i kraft blir fiskeriområdet part i stället för fiskeområdet.

Medel som är avsedda för ersättningar till vattenområdets ägare med stöd av 89 a och 91 § i den upphävda lagen och som deponerats hos regionförvaltningsverket i enlighet med 1 § i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) ska, när de lämnas tillbaka efter att den tidsfrist som avses i 7 § i den lagen löpt ut, betalas till det fiskeriområde där den ersättningsberättigade ägaren av vattenområdet är medlem. Om den ersättningsberättigade ägaren inte är känd, tillämpas på återlämnandet av medlen vad som föreskrivs i 1 mom.

135 §

Tidigare förvärvad rätt att hålla fångstredskap i fiskled

En före denna lags ikraftträdande lagligen förvärvad rätt att hålla ett fast eller stående fångstredskap i en kungsådra eller fiskled eller närmare en lax- eller sikförande älvs mynning än vad som föreskrivits om detta förblir i kraft.

När fiskerinäringens allmänna intresse kräver det kan närings-, trafik- och miljöcentralen ansöka om tillstånd för att lösa in en rätt som avses i 1 mom., om detta är nöd-

fik- och miljöcentralen.

131 §

Övergångsbestämmelser om fiskeområdets uppgifter, rättigheter och skyldigheter

Rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter som gäller sådana fiskeområden som avses i 68 § i den upphävda lagen övergår till det fiskeriområde till vars område största delen av det fiskeområde som upplöses hör. När fiskeriområdena inte sinsemellan någon överenskommelse om saken, beslutar närings-, trafik- och miljöcentralen till vilket fiskeriområde fiskeområdenas rättigheter, avtal, förbindelser och skyldigheter övergår i varje enskilt fall. I ärenden som är anhängiga vid en förvaltningsmyndighet eller domstol när denna lag träder i kraft blir fiskeriområdet part i stället för fiskeområdet.

Medel som är avsedda för ersättningar till vattenområdets ägare med stöd av 89 a och 91 § i den upphävda lagen och som deponerats hos Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet i enlighet med 1 § i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931) ska, när de lämnas tillbaka efter att den tidsfrist som avses i 7 § i den lagen löpt ut, betalas till det fiskeriområde där den ersättningsberättigade ägaren av vattenområdet är medlem. Om den ersättningsberättigade ägaren inte är känd, tillämpas på återlämnandet av medlen vad som föreskrivs i 1 mom.

135 §

Tidigare förvärvad rätt att hålla fångstredskap i fiskled

En före denna lags ikraftträdande lagligen förvärvad rätt att hålla ett fast eller stående fångstredskap i en kungsådra eller fiskled eller närmare en lax- eller sikförande älvs mynning än vad som föreskrivits om detta förblir i kraft.

När fiskerinäringens allmänna intresse kräver det kan *landskapet* ansöka om tillstånd för att lösa in en rätt som avses i 1 mom., om detta är nödvändigt för att målen i

vändigt för att målen i planen för nyttjande och vård ska uppnås.

Lantmäteriverket avgör en ansökan om inlösningstillstånd. På bestämmandet av ersättningen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättningen ska det betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen från den dag då den som har rätt till ersättning har ansökt hos Lantmäteriverket om förordnande av ersättningsförrättning.

planen för nyttjande och vård ska uppnås.

Lantmäteriverket avgör en ansökan om inlösningstillstånd. På bestämmandet av ersättningen tillämpas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättningen ska det betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen från den dag då den som har rätt till ersättning har ansökt hos Lantmäteriverket om förordnande av ersättningsförrättning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

142.

Lag

ändring av lagen om animaliska biprodukter

I enlighet med riksdagen beslut
upphävs i lagen om animaliska biprodukter (517/2015) 61 och 62 §, samt
ändras 3, 8, 12, 30, 31, 35, 44, 45, 48, 49, 52, 59, 68, 70, 71 och 73 §, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *biprodukter* animaliska biprodukter som avses i artikel 3.1 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 2) *framställda produkter* produkter som avses i artikel 3.2 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 3) *material* biprodukter och därav framställda produkter som hör till en viss biproduktskategori,
- 4) *driftansvarig* en sådan driftansvarig som avses i artikel 3.11 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 5) *djurhållningsplats* en plats där produktionsdjur, hundar i hundgårdar ellerfluglarver som ska användas som fiskagn hålls eller föds upp,
- 6) *foderblandningscentral* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för försäljning, förmedling eller distribution producerar eller bearbetar foder för pälsdjur och hundar i hundgårdar,
- 7) *fodercentral på gård* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för utfodring av sådana djur som nämns i 6 punkten producerar eller bearbetar foder som ska användas endast inom samma djurhållningsplats,
- 8) *uppsamlingscentral* en sådan anläggning som avses i punkt 53 i bilaga I till genomförandeförordningen och som för försäljning,

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *biprodukter* animaliska biprodukter som avses i artikel 3.1 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 2) *framställda produkter* produkter som avses i artikel 3.2 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 3) *material* biprodukter och därav framställda produkter som hör till en viss biproduktskategori,
- 4) *driftansvarig* en sådan driftansvarig som avses i artikel 3.11 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 5) *djurhållningsplats* en plats där produktionsdjur, hundar i hundgårdar ellerfluglarver som ska användas som fiskagn hålls eller föds upp,
- 6) *foderblandningscentral* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för försäljning, förmedling eller distribution producerar eller bearbetar foder för pälsdjur och hundar i hundgårdar,
- 7) *fodercentral på gård* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för utfodring av sådana djur som nämns i 6 punkten producerar eller bearbetar foder som ska användas endast inom samma djurhållningsplats,
- 8) *uppsamlingscentral* en sådan anläggning som avses i punkt 53 i bilaga I till genomförandeförordningen och som för försäljning,

förmedling eller distribution samlar upp eller bearbetar vissa biprodukter som är avsedda att användas som foderråvara eller foder för pälsdjur, hundar i hundgårdar, djurparksdjur eller fluglarver som ska användas som fiskagn,

9) *bearbetningsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 58 i bilaga I till genomförandeförordningen,

10) *anläggning för tillverkning av sällskapsdjursfoder* en sådan anläggning som avses i punkt 57 i bilaga I till genomförandeförordningen,

11) *biogasanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 52 i bilaga I till genomförandeförordningen,

12) *komposteringsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 54 i bilaga I till genomförandeförordningen,

13) *livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel* sådana livsmedel som avses i artikel 10 f i förordningen om animaliska biprodukter,

14) *matavfall* sådant matavfall som avses i punkt 22 i bilaga I till genomförandeförordningen,

15) *kadaver* döda djur,

16) *pälsdjurskadaver* döda pälsdjur som skinnet har avlägsnats från,

17) *behörig myndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket eller kommunalveterinären, beroende på vilken myndighet som enligt denna lag är behörig att behandla ärendet,

18) *tillsynsmyndighet som avses i livsmedelslagen* en sådan myndighet som avses i 30–32 § i livsmedelslagen,

19) *livsmedelsföretagare* en sådan företagare som avses i 6 § 11 punkten i livsmedelslagen,

20) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

21) *hundar i hundgårdar* hundar som yrkesmässigt hålls eller föds upp i hundgårdar och som i allmänhet inte hålls i bostadsutrymmen,

22) *nötkreatur* alla raser av tama nötkrea-

förmedling eller distribution samlar upp eller bearbetar vissa biprodukter som är avsedda att användas som foderråvara eller foder för pälsdjur, hundar i hundgårdar, djurparksdjur eller fluglarver som ska användas som fiskagn,

9) *bearbetningsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 58 i bilaga I till genomförandeförordningen,

10) *anläggning för tillverkning av sällskapsdjursfoder* en sådan anläggning som avses i punkt 57 i bilaga I till genomförandeförordningen,

11) *biogasanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 52 i bilaga I till genomförandeförordningen,

12) *komposteringsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 54 i bilaga I till genomförandeförordningen,

13) *livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel* sådana livsmedel som avses i artikel 10 f i förordningen om animaliska biprodukter,

14) *matavfall* sådant matavfall som avses i punkt 22 i bilaga I till genomförandeförordningen,

15) *kadaver* döda djur,

16) *pälsdjurskadaver* döda pälsdjur som skinnet har avlägsnats från,

17) *behörig myndighet* Livsmedelssäkerhetsverket eller ett landskap enligt landskapslagen (/), beroende på vilken myndighet som enligt denna lag är behörig att behandla ärendet,

18) *tillsynsmyndighet som avses i livsmedelslagen* en sådan myndighet som avses i 30–32 § i livsmedelslagen,

19) *livsmedelsföretagare* en sådan företagare som avses i 6 § 11 punkten i livsmedelslagen,

20) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

21) *hundar i hundgårdar* hundar som yrkesmässigt hålls eller föds upp i hundgårdar och som i allmänhet inte hålls i bostadsutrymmen,

22) *nötkreatur* alla raser av tama nötkrea-

tur, bison och vattenbuffel,

23) *hästdjur* hästar, åsnor och zebror samt deras avkomma,

24) *fjäderfä* sådana fågelarter som i regel föds upp eller hålls för produktion av kött, ägg eller andra produkter, för utsättning av fjädervilt i naturen eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovannämnda fåglar,

25) *svin* tamsvinsraser och hägnade vildsvinsraser.

8 §

Utfodring av djurparksdjur med kategori 1-material

Trots bestämmelserna i artikel 12 i förordningen om animaliska biprodukter kan kommunalveterinären bevilja en registrerad djurpark tillstånd att använda kategori 1-material från djur i djurparken för utfodring av djur i djurparken. Bestämmelser om villkoren för tillstånd finns i kapitel II avsnitt 4 i bilaga VI till genomförandeförordningen.

12 §

Krav för prover för forskning och diagnostik samt för varuprover och visningsobjekt

Bestämmelser om användning av biprodukter och därav framställda produkter för forskningsändamål och andra specifika ändamål och om villkoren för sådan användning finns i artikel 17.1 i förordningen om animaliska biprodukter.

Med avvikelse från 1 mom. ska tillstånd sökas hos kommunalveterinären inom användarens verksamhetsområde för användning av biprodukter i kategori 1 och därav framställda produkter. Tillstånd behövs dock inte för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Livsmedelssäkerhetsverket och till veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet.

tur, bison och vattenbuffel,

23) *hästdjur* hästar, åsnor och zebror samt deras avkomma,

24) *fjäderfä* sådana fågelarter som i regel föds upp eller hålls för produktion av kött, ägg eller andra produkter, för utsättning av fjädervilt i naturen eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovannämnda fåglar,

25) *svin* tamsvinsraser och hägnade vildsvinsraser.

8 §

Utfodring av djurparksdjur med kategori 1-material

Trots bestämmelserna i artikel 12 i förordningen om animaliska biprodukter kan *landskapet* bevilja en registrerad djurpark tillstånd att använda kategori 1-material från djur i djurparken för utfodring av djur i djurparken. Bestämmelser om villkoren för tillstånd finns i kapitel II avsnitt 4 i bilaga VI till genomförandeförordningen.

12 §

Krav för prover för forskning och diagnostik samt för varuprover och visningsobjekt

Bestämmelser om användning av biprodukter och därav framställda produkter för forskningsändamål och andra specifika ändamål och om villkoren för sådan användning finns i artikel 17.1 i förordningen om animaliska biprodukter.

Med avvikelse från 1 mom. ska tillstånd för användning av biprodukter i kategori 1 och därav framställda produkter sökas hos det *landskap* där användarens verksamhetsområde finns, om inte användaren har ett av Livsmedelssäkerhetsverket beviljat importtillstånd för biprodukterna i fråga eller därav framställda produkter. Tillstånd behövs dock inte för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Livsmedelssäkerhetsverket och till veterinärmedicinska

fakulteten vid Helsingfors universitet.

30 §

Bortskaffande under exceptionella förhållanden

Regionförvaltningsverket kan bevilja tillstånd att bortskaffa sådant material som avses i artikel 19.1 c i förordningen om animaliska biprodukter genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats i områden där det är motiverat av klimatrelaterade skäl eller av skäl som följer av en naturkatastrof eller andra exceptionella förhållanden, eller om bortskaffande på annat sätt i praktiken inte är möjligt.

Regionförvaltningsverket kan i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 23 § i lagen om djursjukdomar och Livsmedelssäkerhetsverket i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 26 § i den lagen, i enlighet med artikel 19.1 e i förordningen om animaliska biprodukter, vid utbrott av djursjukdom besluta om bortskaffande genom nedgrävning i marken eller, med avvikelse från förbudet i 27 § i denna lag, genom förbränning på öppen eld, av annat än sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 a i) i förordningen om animaliska biprodukter, om transport till närmaste bearbetningsanläggning skulle förorsaka fara för hälsan eller om kapaciteten i bearbetningsanläggningen har överskridits till följd av djursjukdomsepidemin.

31 §

Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning

Bestämmelser om skyldigheten för driftansvariga som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning att föra bok finns i kapitel IV avsnitt 6 i bilaga VIII till genomförandeförordningen. Bokföring krävs dock inte när det gäller nedgrävning av sällskapsdjur.

Vid sjukdomsfall ska en anmälan om nedgrävning av biprodukter göras till regionförvaltningsverket utan dröjsmål innan nedgrävningen sker.

30 §

Bortskaffande under exceptionella förhållanden

Landskapet kan bevilja tillstånd att bortskaffa sådant material som avses i artikel 19.1 c i förordningen om animaliska biprodukter genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats i områden där det är motiverat av klimatrelaterade skäl eller av skäl som följer av en naturkatastrof eller andra exceptionella förhållanden, eller om bortskaffande på annat sätt i praktiken inte är möjligt.

Landskapet kan i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 23 § i lagen om djursjukdomar och Livsmedelssäkerhetsverket i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 26 § i den lagen, i enlighet med artikel 19.1 e i förordningen om animaliska biprodukter, vid utbrott av djursjukdom besluta om bortskaffande genom nedgrävning i marken eller, med avvikelse från förbudet i 27 § i denna lag, genom förbränning på öppen eld, av annat än sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 a i) i förordningen om animaliska biprodukter, om transport till närmaste bearbetningsanläggning skulle förorsaka fara för hälsan eller om kapaciteten i bearbetningsanläggningen har överskridits till följd av djursjukdomsepidemin.

31 §

Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning

Bestämmelser om skyldigheten för driftansvariga som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning att föra bok finns i kapitel IV avsnitt 6 i bilaga VIII till genomförandeförordningen. Bokföring krävs dock inte när det gäller nedgrävning av sällskapsdjur.

Vid sjukdomsfall ska en anmälan om nedgrävning av biprodukter göras till *landskapet* utan dröjsmål innan nedgrävningen sker.

35 §

Kommunalveterinärens behörighet

Kommunalveterinären ska inom sitt verksamhetsområde registrera

- 1) uppsamlingscentraler, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 2) fodercentraler på gård,
- 3) driftansvariga som använder biprodukter för utfodring av djurparksdjur, av maskar och fluglarver som används som fiskagn samt av kräldjur och rovfåglar som inte hålls i djurpark,
- 4) driftansvariga som ansvarar för platser för utfodring av vilda djur med kadaver,
- 5) anläggningar som producerar och bearbetar produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 6) anläggningar som lagrar framställda produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri.

Kommunalveterinären ska inom sitt verksamhetsområde godkänna

- 1) sådana lagringsanläggningar som avses i artikel 24.1 j i) och ii) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 2) sådana anläggningar som avses i artikel 24.1 h och i) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri och sådana enheter för hygienisering som avses i kapitel II i) i bilaga IX till genomförandeförordningen,
- 3) anläggningar som bränner biprodukter och därav framställda produkter i enlighet med artikel 24.1 b, c och d i förordningen om animaliska biprodukter.

44 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde styra och utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska bipro-

35 §

Landskapets behörighet

Landskapet ska inom sitt verksamhetsområde registrera

- 1) uppsamlingscentraler, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 2) fodercentraler på gård,
- 3) driftansvariga som använder biprodukter för utfodring av djurparksdjur, av maskar och fluglarver som används som fiskagn samt av kräldjur och rovfåglar som inte hålls i djurpark,
- 4) driftansvariga som ansvarar för platser för utfodring av vilda djur med kadaver,
- 5) anläggningar som producerar och bearbetar produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 6) anläggningar som lagrar framställda produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri.

Landskapet ska inom sitt verksamhetsområde godkänna

- 1) sådana lagringsanläggningar som avses i artikel 24.1 j i) och ii) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,
- 2) sådana anläggningar som avses i artikel 24.1 h och i) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri och sådana enheter för hygienisering som avses i kapitel II i) i bilaga IX till genomförandeförordningen,
- 3) anläggningar som bränner biprodukter och därav framställda produkter i enlighet med artikel 24.1 b, c och d i förordningen om animaliska biprodukter.

44 §

Landskapet

Landskapet ska inom sitt verksamhetsområde styra och utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska biprodukter och ge-

duktioner och genomförandeförordningen i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets tillsynsplan samt utvärdera ordnandet och verkställandet av kommunernas biproduktstillsyn.

45 §

Kommunalveterinären

Kommunalveterinären ska inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen, samt dessutom

1) utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som veterinären har godkänt och registrerat,

2) vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt och registrerat, med undantag för anläggningar som finns i anslutning till slakterier och över vilka tillsynen i sin helhet hör till Livsmedelssäkerhetsverket,

3) inspektera de övriga platser inom sitt verksamhetsområde där biprodukter och därav framställda produkter samlas in, transporteras, hanteras, omvandlas, bearbetas, lagras, släpps ut på marknaden, distribueras, används eller bortskaffas.

genomförandeförordningen, samt dessutom

1) utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som landskapet ska godkänna och registrera,

2) vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt och registrerat, med undantag för anläggningar som finns i anslutning till slakterier och över vilka tillsynen i sin helhet hör till Livsmedelssäkerhetsverket,

3) inspektera de övriga platser inom sitt verksamhetsområde där biprodukter och därav framställda produkter samlas in, transporteras, hanteras, omvandlas, bearbetas, lagras, släpps ut på marknaden, distribueras, används eller bortskaffas.

En veterinär i tjänsteförhållande som utsetts av landskapet ska på den driftansvariges begäran utfärda ett hälsointyg för obearbetad naturgödsel i enlighet med kapitel I avsnitt 1 punkt 3 i bilaga XI till genomförandeförordningen samt utföra övriga uppgifter som hör till tjänsteveterinären enligt de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag.

45 §

Statens ämbetsverk på Åland

De uppgifter som tillsynsmyndigheten har enligt denna lag sköts i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland, om inte något annat följer av självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

Dessutom ska kommunalveterinären på den driftansvariges begäran utfärda ett hälsointyg för obearbetad naturgödsel i enlighet med kapitel I avsnitt 1 punkt 3 i bilaga XI till genomförandeförordningen.

48 §

Handräckning av regionförvaltningsverket och kommunalveterinären

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov få handräckning av kommunalveterinären och regionförvaltningsverket inom deras verksamhetsområde för att sköta den tillsyn som enligt 43 § hör till Livsmedelssäkerhetsverket, när detta i enskilda fall är ändamålsenligt med beaktande av uppgiftens karaktär och omfattning

49 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska göra upp en årlig riskbaserad riksomfattande tillsynsplan för att ordna biproduktstillsynen. I planen ska anges grunderna för riskbedömningen av de olika tillsynsobjekten och för utvärderingen av genomförandet av planen.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanerna och innehållet i dem samt om genomförandet av tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

52 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretessplikten i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Uppgifter som vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller af-färs- eller yrkeshemligheter eller om en en-

48 §

Handräckning av landskapet

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov få handräckning av *landskapet* för att sköta den tillsyn som enligt 43 § hör till Livsmedelssäkerhetsverket, när detta i enskilda fall är ändamålsenligt med beaktande av uppgiftens karaktär och omfattning.

49 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska göra upp en årlig riskbaserad riksomfattande tillsynsplan för att ordna biproduktstillsynen. *Planen utgör en del av den nationella kontrollplanen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.*

Landskapet ska utarbeta en regional plan för hur landskapets uppgifter enligt denna lag ordnas inom landskapets område. I den regionala planen ska den riksomfattande tillsynsplanen beaktas.

52 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretessplikten i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Uppgifter som vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning eller af-färs- eller yrkeshemligheter eller om en en-

skilda personliga förhållanden får trots sekretessplikten lämnas ut till

- 1) statliga och kommunala myndigheter för uppgifter enligt denna lag,
- 2) åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott,
- 3) utländska organ och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

59 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheternas prestationer

Bestämmelser om de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters prestationer finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Också för auktoriserade inspektörers prestationer tas det ut en avgift med iakttagande av den lagen.

Regionförvaltningsverket påför och tar ut avgifter till staten för kommunalveterinärernas prestationer enligt denna lag. Bestämmelser om storleken på de avgifter som tas ut för kommunalveterinärernas prestationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet med iakttagande av vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten föreskrivs om de allmänna grunderna för när statliga myndigheters prestationer ska vara avgiftsbelagda och för avgifternas storlek samt om övriga grunder för avgifterna. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas även bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid fakturering av kommunalveterinärernas prestationer.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra tillsynsåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av bestämmelserna finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

61 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

I 23 § i veterinärvårdslagen föreskrivs det om kommunens rätt att av statens medel få

skilda personliga förhållanden får trots sekretessplikten lämnas ut till

- 1) statens, *landskapens* och kommunernas myndigheter för utförande av uppgifter enligt denna lag,
- 2) åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott,
- 3) utländska organ och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

59 §

Avgifter

På de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters *och auktoriserade inspektörers prestationer* tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Enligt en taxa som landskapet har godkänt ska landskapet av den driftansvariga ta ut en avgift för följande prestationer:

- 1) *beviljande av tillstånd enligt 8 och 12 § samt 30 § 1 mom.,*
- 2) *registrering av driftansvariga och anläggningar samt beslut om godkännande av driftansvariga och anläggningar,*
- 3) *tillsyn över registrerade och godkända driftansvariga och anläggningar som avses i 35 § samt övrig tillsyn som avses i 45 §,*
- 4) *sådant intyg som avses i 45 § 2 mom. och den tillsyn som behövs för beviljandet av intyget.*

För landskapets i 46 § avsedda tillsyn över livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs tas avgifter ut på det sätt som föreskrivs i livsmedelslagen.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra tillsynsåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av bestämmelserna finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

(upphävs)

ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag hör till kommunalveterinären.

62 §

(upphävs)

Vissa avgifter som tas ut till kommunen

För kommunens i 46 § avsedda tillsyn över livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs tas avgifter ut på det sätt som föreskrivs i livsmedelslagen.

68 §

68 §

Återkallande av tillstånd

Återkallande av tillstånd

Om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkoren, kan Livsmedelssäkerhetsverket återkalla ett tillstånd som avses i 21 § 1 och 2 mom., regionförvaltningsverket ett tillstånd som avses i 30 § 1 mom. och kommunalveterinären ett tillstånd som avses i 8 § och 12 § 2 mom., om tillståndshavaren inte har avhjälpt bristerna inom utsatt tid.

Om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkoren, kan Livsmedelssäkerhetsverket återkalla ett tillstånd som avses i 21 § 1 och 2 mom. och *landskapet* ett tillstånd som avses i 8 §, 12 § 2 mom. och 30 § 1 mom., om tillståndshavaren inte har avhjälpt bristerna inom utsatt tid.

70 §

70 §

Vite och hot om tvångsutförande

Vite och hot om tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett föreläggande som avses i 63 §, ett förbud som avses i 64 § eller ett föreläggande om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande som avses i 67 § med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

Livsmedelssäkerhetsverket *eller landskapet* kan förena ett föreläggande som avses i 63 §, ett förbud som avses i 64 § eller ett föreläggande om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande som avses i 67 § med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

71 §

71 §

Överföring av beslutanderätt i vissa fall

Överföring av beslutanderätt i vissa fall

Regionförvaltningsverket kan inom sitt verksamhetsområde besluta om användning av sådana administrativa tvångsmedel som avses i 63—65 och 67 § och som gäller ett område större än en kommun.

Livsmedelssäkerhetsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel som avses i 63—65 och 67 § också inom området för ett landskap om verket av grundad anledning bedömer att de åtgärder som landskapet vidtagit är otillräckliga.

Livsmedelssäkerhetsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för en enda kommun, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som kommunalvete-

rinären vidtagit är otillräckliga.

En myndighet som fattat ett beslut med stöd av 1 och 2 mom. ska utan dröjsmål meddela kommunerna i fråga om beslutet.

73 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag, förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till på basis av antingen området läge eller den driftansvariges hemort.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller sådana beslut som avses i 10 kap. får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i andra ärenden får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut som fattas med stöd av denna lag och förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte fullföljdsmyndigheten bestämmer något annat.

73 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag, förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till på basis av antingen området läge eller den driftansvariges hemort. *Då ändring söks i ett beslut som gäller taxan för landskapets avgifter tillämpas dock vad som föreskrivs i 18 kap. i landskapslagen.*

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller sådana beslut som avses i 10 kap. får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i andra ärenden får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut som fattas med stöd av denna lag och förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte fullföljdsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

143.

Lag

om ändring av lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (1709/2015) 7, 13, 14
och 17-20 § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Myndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen utövar tillsyn över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf. Centralen fattar beslut om genomförande av snabba utrotningsåtgärder i enlighet med artiklarna 17 och 18 i förordningen om invasiva främmande arter.

Tullen utövar tillsyn över importen enligt artikel 15 i förordningen om invasiva främmande arter och över att det importförbud från ett land utanför Europeiska unionen som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag följs.

Regionförvaltningsverket i Södra Finland är tillståndsmyndighet enligt artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter och svarar för tillsynen över de verksamhetsställen som avses i tillstånden.

13 §

Föreslagen lydelse

7 §

Myndigheter

Landskapet utövar tillsyn över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf. *Landskapet* fattar beslut om genomförande av snabba utrotningsåtgärder i enlighet med artiklarna 17 och 18 i förordningen om invasiva främmande arter.

Tullen utövar tillsyn över importen enligt artikel 15 i förordningen om invasiva främmande arter och över att det importförbud från ett land utanför Europeiska unionen som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag följs.

Landskapet beviljar de tillstånd för ex situ-bevarande av invasiva främmande arter som avses i artikel 8 och de tillstånd för annan användning av invasiva främmande arter som avses i artikel 9 i förordningen om invasiva främmande arter och svarar för övervakningen av de verksamhetsställen som avses i tillstånden.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar de tillstånd för undersökning av invasiva främmande arter och för användning av dem i medicinsk produktion som avses i artikel 8 i förordningen om invasiva främmande arter och svarar för övervakningen av de verksamhetsställen som avses i tillstånden.

13 §

Återkallande av tillstånd

Regionförvaltningsverket i Södra Finland kan återkalla ett tillstånd som beviljats med stöd av artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter, om det på ett väsentligt sätt har brutits mot villkoren i tillståndet och verksamheten inte har gjorts förenlig med tillståndet inom en skälig tidsfrist som sätts ut av regionförvaltningsverket.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. finns det bestämmelser om återkallande av tillstånd som avses i artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter i artikel 8.5 i den förordningen.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återkallande av tillstånd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Rätt att få uppgifter och utföra inspektion

Närings-, trafik- och miljöcentralen, Tullen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland har trots sekretessbestämmelserna rätt att av varandra, av aktörer och av dem som bedriver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt förordningen om invasiva främmande arter eller verksamhet som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) röra sig på annans område,
- 2) få tillträde till en plats där det bedrivs sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter eller som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag,
- 3) utföra inspektioner, undersökningar och mätningar samt ta prover.

Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) följas.

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur.

Återkallande av tillstånd

Den tillståndsmyndighet som avses i 7 § 3 och 4 mom. kan återkalla ett tillstånd som den beviljat, om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt har brutit mot villkoren i tillståndet och verksamheten inte har gjorts förenlig med tillståndet inom en skälig tid som satts ut av tillståndsmyndigheten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. finns det bestämmelser om återkallande av tillstånd som avses i artiklarna 8 och 9 i förordningen om invasiva främmande arter i artikel 8.5 i den förordningen.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid återkallande av tillstånd får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Rätt att få uppgifter och utföra inspektion

Landskapet, Tullen och Livsmedelssäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att av varandra, av aktörer och av dem som bedriver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt förordningen om invasiva främmande arter eller verksamhet som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om invasiva främmande arter och denna lag.

Landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket eller en tjänsteinnehavare eller tjänsteman som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) röra sig på annans område,
- 2) få tillträde till en plats där det bedrivs sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt artikel 8 eller 9 i förordningen om invasiva främmande arter eller som avses i 11 § 2 mom. 2 punkten i denna lag,
- 3) utföra inspektioner, undersökningar och mätningar samt ta prover.

Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) följas.

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller inte utrymmen som används för boende av permanent natur.

Bestämmelser om Tullens befogenheter finns i tullagen (1466/1994).

17 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan

1) förbjuda den som i strid med artikel 7.1 i förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den innehar, föder upp eller odlar, transporterar, på marknaden släpper ut, förmedlar eller säljer eller på annat sätt överlåter en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse från att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna,

2) förelägga den som uppsåtligen eller av oaksamhet i miljön släpper ut en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse att utrota förekomsten av den art som har kommit ut i miljön,

3) förelägga den som uppsåtligen eller av oaksamhet bryter mot förbudet enligt 3 § 1 mom. mot att släppa ut främmande arter i miljön att utrota förekomsten av den art som till följd av överträdelsen har kommit ut i miljön,

4) förelägga en fastighetsägare eller fastighetsinnehavare att fullgöra sin skyldighet enligt 4 §,

5) förelägga en aktör att fullgöra sin skyldighet enligt 5 §.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska när den meddelar ett föreläggande som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten även bestämma på vilket sätt en fågel- eller däggdjursart som betraktas som främmande art eller invasiv främmande art ska utrotas.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud eller ett föreläggande som den har meddelat med stöd av 1 mom. med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Om ett ärende som avses i 1 mom. inte har inletts på närings-, trafik- och miljöcentralens initiativ, får ärendet inledas skriftligen av en kommun eller samkommun på vars

Bestämmelser om Tullens befogenheter finns i tullagen (304/2016).

17 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Landskapet kan

1) förbjuda den som i strid med artikel 7.1 i förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den innehar, föder upp eller odlar, transporterar, på marknaden släpper ut, förmedlar eller säljer eller på annat sätt överlåter en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse från att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna,

2) förelägga den som uppsåtligen eller av oaksamhet i miljön släpper ut en invasiv främmande art som ingår i unionsförteckningen eller en invasiv främmande art av nationell betydelse att utrota förekomsten av den art som har kommit ut i miljön,

3) förelägga den som uppsåtligen eller av oaksamhet bryter mot förbudet enligt 3 § 1 mom. mot att släppa ut främmande arter i miljön att utrota förekomsten av den art som till följd av överträdelsen har kommit ut i miljön,

4) förelägga en fastighetsägare eller fastighetsinnehavare att fullgöra sin skyldighet enligt 4 §,

5) förelägga en aktör att fullgöra sin skyldighet enligt 5 §.

Landskapet ska när det meddelar ett föreläggande som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten även bestämma på vilket sätt en fågel- eller däggdjursart som betraktas som främmande art eller invasiv främmande art ska utrotas.

Landskapet ska, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud eller ett föreläggande som den har meddelat med stöd av 1 mom. med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Om ett ärende som avses i 1 mom. inte har inletts på *landskapets* initiativ, får ärendet inledas skriftligen av en kommun eller samkommun på vars verksamhetsområde över-

verksamhetsområde överträdelsen eller försummelsen framträder eller till vars område konsekvenserna av överträdelsen eller försummelsen kan utsträcka sig samt av en myndighet som övervakar allmänintresset i ärendet eller av någon annan som sköter en offentlig förvaltningsuppgift och övervakar allmänintresset i ärendet.

18 §

Beslagtagande och förstöring

Närings-, trafik- och miljöcentralen eller en *tjänsteman* eller tjänsteinnehavare som förordnats av den kan bestämma att en invasiv främmande art som innehas i strid med förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den ska tas i beslag och förstöras.

Den rätt som föreskrivs i 1 mom. har också Regionförvaltningsverket i Södra Finland eller en *tjänsteman* eller tjänsteinnehavare som förordnats av verket när de sköter tillsynsuppgifter enligt 7 § 3 mom.

Bestämmelser om beslag av varor finns i tvångsmedelslagen (806/2011).

19 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som meddelats av närings-, trafik- och miljöcentralen och Regionförvaltningsverket i Södra Finland får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i beslut som meddelats av Tullen får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen.

20 §

Anmälan till förundersökningsmyndighet

Om närings-, trafik- och miljöcentralen har sannolika skäl att misstänka att det har

trädelsen eller försummelsen framträder eller till vars område konsekvenserna av överträdelsen eller försummelsen kan utsträcka sig samt av en myndighet som övervakar allmänintresset i ärendet eller av någon annan som sköter en offentlig förvaltningsuppgift och övervakar allmänintresset i ärendet.

18 §

Beslagtagande och förstöring

Landskapet eller en tjänsteinnehavare som förordnats av det kan bestämma att en invasiv främmande art som innehas i strid med förordningen om invasiva främmande arter eller i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller förelägganden som meddelats med stöd av den ska tas i beslag och förstöras.

Den rätt som föreskrivs i 1 mom. har också *Livsmedelssäkerhetsverket* eller en tjänsteman som förordnats av verket när de sköter tillsynsuppgifter som avses i 7 § 3 mom.

Bestämmelser om beslag av varor finns i tvångsmedelslagen (806/2011).

19 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som meddelats av *landskapet och Livsmedelssäkerhetsverket* får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ändring i beslut som meddelats av Tullen får sökas på det sätt som föreskrivs i tullagen.

20 §

Anmälan till förundersökningsmyndighet

Om *landskapet eller Livsmedelsverket* har sannolika skäl att misstänka att det har skett

skett en sådan straffbar gärning som avses i 21 §, ska den göra en anmälan om saken till polisen eller Tullen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med beaktande av omständigheterna är ringa och allmänintresset inte kräver en närmare utredning av saken.

en sådan straffbar gärning som avses i 21 §, ska det göra en anmälan om saken till polisen eller Tullen för förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med beaktande av omständigheterna är ringa och allmänintresset inte kräver en närmare utredning av saken.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

144.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) 10, 11, 16, 17, 19—22, 25, 26, 29, 30, 39 och 48 §, och
fogas till lagen nya 45 a och 47 a §, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Fisketillstånd

Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar de fisketillstånd som avses i artikel 7 i rådets kontrollförfordning och i artikel 4 i kommissionens kontrollförfordning för minst ett och högst tio kalenderår åt gången. Närings-, trafik- och miljöcentralen för register över de fiskefartyg som har fått tillstånd och över innehavarna av fiskelicens på fiskefartygen.

Om fisketillstånd söks för fler fiskefartyg än vad som är möjligt att bevilja enligt bestämmelserna om Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik, ges sådana innehavare av fiskelicens företräde vilkas fiskefartyg under licenshavarens besittningstid till närings-, trafik- och miljöcentralen har rapporterat fångster av fiskbestånd som avses i tillståndet under ett flertal kalenderår under de senaste fem åren som föregick det år då tillstånden förklarats lediga att sökas. Högst tio procent av tillstånden eller av den tillståndsmängd som tilldelats Finland genom en rättsakt av Europeiska unionen och som finns kvar efter den fördelning som avses ovan kan reserveras för sådana innehavare av fiskelicens vilkas fartyg inte har haft rapporterade fångster av fiskarten i fråga under ovan avsedda femårsperiod. Vid beviljandet av tillstånd som reserveras för dylika innehavare av fiskelicens ges sådana in-

Föreslagen lydelse

10 §

Fisketillstånd

Landskapet Egentliga Finland beviljar de fisketillstånd som avses i artikel 7 i rådets kontrollförfordning och i artikel 4 i kommissionens kontrollförfordning för minst ett och högst tio kalenderår åt gången. *Landskapet Egentliga Finland* för register över de fiskefartyg som har fått tillstånd och över innehavarna av fiskelicens på fiskefartygen.

Om fisketillstånd söks för fler fiskefartyg än vad som är möjligt att bevilja enligt bestämmelserna om Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik, ges sådana innehavare av fiskelicens företräde vilkas fiskefartyg under licenshavarens besittningstid till *landskapet Egentliga Finland, eller till den myndighet som före den 1 januari 2019 mottagit fångstdeklarationer*, har rapporterat fångster av fiskbestånd som avses i tillståndet under ett flertal kalenderår under de senaste fem åren som föregick det år då tillstånden förklarats lediga att sökas. Högst tio procent av tillstånden eller av den tillståndsmängd som tilldelats Finland genom en rättsakt av Europeiska unionen och som återstår efter den fördelning som avses ovan kan reserveras för sådana innehavare av fiskelicens vilkas fartyg inte har haft rapporterade fångster av fiskarten i fråga under ovan avsedda femårsperiod. Vid beviljandet av tillstånd som reserveras för dylika innehavare av fis-

nehavare av fiskelicens företrädare vars huvudmaskin på fiskefartyget har den lägsta maskineffekten i kilowatt.

Närmare bestämmelser om de fiskbestånd som avses i fisketillstånden och om fiskeredskapen, antalet tillstånd som ska beviljas, de fångstdeklarationer som avses i 2 mom., på vilket område och under vilken tid tillstånden är i kraft samt om förfarandet för ansökan om tillstånd får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I fråga om fiske utan fisketillstånd föreskrivs i artikel 3.1 a i rådets IUU-förordning.

11 §

Överföring av fisketillstånd

Om innehavaren av ett fisketillstånd överlåter det fartyg som nämns i tillståndet, och om inget annat skriftligen har överenskomits om fisketillståndet mellan parterna i överlåtelsen, överför närings-, trafik- och miljöcentralen fisketillståndet för den återstående tiden på fartygets nya fiskelicensinnehavare, om fartygets nationalitet inte ändras med anledning av överlåtelsen. Innehavaren av fisketillståndet kan komma överens med förvärvaren att fisketillståndet inte åtföljer det fartyg som överlåts. I detta fall överför närings-, trafik- och miljöcentralen tillståndet på ett annat av överlåtarens fiskefartyg, om detta är möjligt enligt Europeiska unionens rättsakter och om det inte är förbjudet någon annanstans i lag.

16 §

Överföring av överlåtbara nyttjanderätter

En innehavare av överlåtbara nyttjanderätter har rätt att överföra en överlåtbar nyttjanderätt helt eller delvis till en kommersiell fiskare som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet. Överlåtbara nyttjanderätter får dock inte överföras till en kommersiell fiskare som

kelicens ges sådana innehavare av fiskelicens företrädare vars huvudmaskin på fiskefartyget har den lägsta maskineffekten i kilowatt.

Närmare bestämmelser om de fiskbestånd som avses i fisketillstånden och om fiskeredskapen, antalet tillstånd som ska beviljas, de fångstdeklarationer som avses i 2 mom., på vilket område och under vilken tid tillstånden är i kraft samt om förfarandet för ansökan om tillstånd får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om fiske utan fisketillstånd finns i artikel 3.1 a i rådets IUU-förordning.

11 §

Överföring av fisketillstånd

Om innehavaren av ett fisketillstånd överlåter det fartyg som nämns i tillståndet, och om inget annat skriftligen har överenskomits om fisketillståndet mellan parterna i överlåtelsen, överför *landskapet Egentliga Finland* fisketillståndet för den återstående tiden på fartygets nya fiskelicensinnehavare, om fartygets nationalitet inte ändras med anledning av överlåtelsen. Innehavaren av fisketillståndet kan komma överens med förvärvaren att fisketillståndet inte åtföljer det fartyg som överlåts. I detta fall överför *landskapet Egentliga Finland* tillståndet på ett annat av överlåtarens fiskefartyg, om detta är möjligt enligt Europeiska unionens rättsakter och om det inte är förbjudet någon annanstans i lag.

16 §

Överföring av överlåtbara nyttjanderätter

En innehavare av överlåtbara nyttjanderätter har rätt att överföra en överlåtbar nyttjanderätt helt eller delvis till en kommersiell fiskare som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet. Överlåtbara nyttjanderätter får dock inte överföras till en kommersiell fiskare som

har hemvist i landskapet Åland.

Ett dödsbo eller konkursbo för en innehavare av överlåtbara nyttjanderätter kan överföra en överlåtbar nyttjanderätt på samma villkor som den ursprungliga rättsinnehavaren.

Efter överföringen får nyttjanderätterna hos den till vilken nyttjanderätten överförs inte överskrida den maximandel av överlåtbara nyttjanderätter som anges i 14 §.

En överlåtbar nyttjanderätt för strömmingsfiske med ryssja får inte överföras till överlåtbara nyttjanderätter för trålfiske, och en överlåtbar nyttjanderätt för laxfiske får inte överföras till andra än sådana kommersiella fiskare i grupp I enligt 88 § i lagen om fiske (379/2015) som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

En innehavare av överlåtbara nyttjanderätter som har hemvist norr om breddgraden 64°00'N får inte överföra en överlåtbar nyttjanderätt för laxfiske till en sådan kommersiell fiskare vars hemvist ligger söder om denna breddgrad.

Överföringen av en överlåtbar nyttjanderätt träder i kraft då närings-, trafik- och miljöcentralen har antecknat överföringen i det register som avses i 30 §. Den som överför rätten och den till vilken rätten överförs ska göra en gemensam ansökan om att få överföringen antecknad.

Bestämmelser om förfarandet i anknytning till ansökan om antecknande av överföring som avses i 6 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Icke-överlåtbara nyttjanderätter för kommersiella fiskare som börjar bedriva kommersiellt fiske

Till en fiskare som avses i 88 § i lagen om fiske och som har registrerats som en sådan kommersiell fiskare i grupp I som börjar bedriva kommersiellt fiske och som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet får närings-, trafik- och miljöcentralen på skriftlig ansökan fördela en sådan icke-överlåtbar nyttjanderätt för strömmingsfiske eller laxfiske med ryssja som gäller högst fem kalenderår åt gången och som beviljas per kommersiella

har hemvist i landskapet Åland.

Ett dödsbo eller konkursbo för en innehavare av överlåtbara nyttjanderätter kan överföra en överlåtbar nyttjanderätt *under samma förutsättningar* som den ursprungliga rättsinnehavaren.

Efter överföringen får nyttjanderätterna hos den till vilken nyttjanderätten överförs inte överskrida den maximandel av överlåtbara nyttjanderätter som anges i 14 §.

En överlåtbar nyttjanderätt för strömmingsfiske med ryssja får inte överföras till överlåtbara nyttjanderätter för trålfiske, och en överlåtbar nyttjanderätt för laxfiske får inte överföras till andra än sådana kommersiella fiskare i grupp I enligt 88 § i lagen om fiske (379/2015) som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

En innehavare av överlåtbara nyttjanderätter som har hemvist norr om breddgraden 64°00'N får inte överföra en överlåtbar nyttjanderätt för laxfiske till en sådan kommersiell fiskare vars hemvist ligger söder om denna breddgrad.

Överföringen av en överlåtbar nyttjanderätt träder i kraft då *landskapet Egentliga Finland* har antecknat överföringen i det register som avses i 30 §. Den som överför rätten och den till vilken rätten överförs ska göra en gemensam ansökan om att få överföringen antecknad.

Bestämmelser om förfarandet i anknytning till ansökan om antecknande av överföring som avses i 6 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Icke-överlåtbara nyttjanderätter för kommersiella fiskare som börjar bedriva kommersiellt fiske

Till en fiskare som avses i 88 § i lagen om fiske och som har registrerats som en sådan kommersiell fiskare i grupp I som börjar bedriva kommersiellt fiske och som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet får *landskapet Egentliga Finland* på skriftlig ansökan fördela en sådan icke-överlåtbar nyttjanderätt för strömmingsfiske eller laxfiske med ryssja som gäller högst fem kalenderår åt gången och som beviljas per kommersiella

fiskare och vars storlek motsvarar högst två promille av den del av Finlands fiskekvot av strömming eller lax som finns kvar efter fördelningen av de kvotmängder till landskapet Åland som avses i 12 § och de särskilda fiskekvoter som avses i 18 §.

Av varje Finlands fiskekvot av strömming och lax får icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas sammanlagt till en andel som högst motsvarar fyra procent av den del av Finlands fiskekvot i fråga som finns kvar efter fördelningen av den kvotmängd till landskapet Åland som avses i 12 § och den särskilda fiskekvot som avses i 18 §. Om alla de sökande som uppfyller kraven i 1 mom. inte kan beviljas icke-överlåtbara nyttjanderätter till två promille utan att maximiandelen på fyra procent överskrids, ska av den ännu inte fördelade andelen av Finlands fiskekvot till de sökande som uppfyller kraven i 1 mom. fördelas lika stora icke-överlåtbara nyttjanderätter.

Bestämmelser om ansökan om de icke-överlåtbara nyttjanderätter som ska fördelas till kommersiella fiskare som börjar bedriva verksamhet, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Förfarande för fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Innan de aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 2 och 3 mom. fördelas enligt de icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätterna, ska de i 12 § 2 mom. avsedda kvotmängder som ska överföras till landskapet Åland samt de i 18 § avsedda särskilda fiskekvoterna av jord- och skogsbruksministeriet dras av från varje Finlands årliga fiskekvot av strömming, vassbuk och lax.

Enligt en icke-överlåtbar nyttjanderätt ska den aktörsspecifika fiskekvot av Finlands fiskekvot som finns kvar efter de avdrag som avses i 1 mom. fördelas av närings-, trafik- och miljöcentralen enligt den andel i promille som den icke-överlåtbara nyttjanderätten anger.

Enligt en överlåtbar nyttjanderätt ska den aktörsspecifika fiskekvot av Finlands fis-

fiskare och vars storlek motsvarar högst två promille av den del av Finlands fiskekvot av strömming eller lax som återstår efter fördelningen av de kvotmängder till landskapet Åland som avses i 12 § och de särskilda fiskekvoter som avses i 18 §.

Av *Finlands varje* fiskekvot av strömming och lax får icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas sammanlagt till en andel som högst motsvarar fyra procent av den del av Finlands fiskekvot i fråga som *återstår* efter fördelningen av den kvotmängd till landskapet Åland som avses i 12 § och den särskilda fiskekvot som avses i 18 §. Om alla de sökande som uppfyller kraven i 1 mom. inte kan beviljas icke-överlåtbara nyttjanderätter till två promille utan att maximiandelen på fyra procent överskrids, ska det av den återståendeandelen av Finlands fiskekvot fördelas lika stora icke-överlåtbara nyttjanderätter till de sökande som uppfyller kraven i 1 mom.

Bestämmelser om ansökan om de icke-överlåtbara nyttjanderätter som ska fördelas till kommersiella fiskare som börjar bedriva verksamhet, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Förfarande för fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Innan de aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 2 och 3 mom. fördelas enligt de icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätterna, drar jord- och skogsbruksministeriet av de i 12 § 2 mom. avsedda kvotmängder som ska överföras till landskapet Åland och de i 18 § avsedda särskilda fiskekvoterna från varje Finlands årliga fiskekvot av strömming, vassbuk och lax.

Av det som återstår av Finlands fiskekvot efter de avdrag som avses i 1 mom. fördelat landskapet Egentliga Finland den aktörsspecifika fiskekvoten utifrån en icke överlåtbar nyttjanderätt enligt den andel i promille som den icke-överlåtbara nyttjanderätten anger.

Av det som återstår av Finlands fiskekvot efter de avdrag som avses i 1 mom. och den

kekqvot som finns kvar efter de avdrag som avses i 1 mom. och den fördelning som utförts enligt 2 mom. fördelas av närings-, trafik- och miljöcentralen enligt den andel i promille som den överlåtbara nyttjanderätten anger.

Aktörsspecifika fiskekvoter och outnyttjade kvotdelar som enligt kvotförordningen om Östersjön och rådets förordning (EG) nr 847/96 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren inte kan överföras till det följande kalenderåret, återgår den 6 januari det kalenderår som följer på tillämpningsåret för de nämnda förordningarna till jord- och skogsbruksministeriet för att förvaltas av det.

för-delning som utförts enligt 2 mom. fördelar landskapet Egentliga Finland den aktörsspecifika fiskekvoten utifrån av en överlåtbar nyttjanderätt enligt den andel i promille som den överlåtbara nyttjanderätten anger.

Aktörsspecifika fiskekvoter och outnyttjade kvotdelar som enligt kvotförordningen om Östersjön och rådets förordning (EG) nr 847/96 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren inte kan överföras till det följande kalenderåret, återgår den 6 januari det kalenderår som följer på tillämpningsåret för de nämnda förordningarna till jord- och skogsbruksministeriet för att förvaltas av det.

20 §

Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Närings-, trafik- och miljöcentralen fördelar Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax till aktörsspecifika fiskekvoter för kalenderåret enligt de ansökningar som inkommit före utgången av tidsfristen från innehavarna av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter och i enlighet med de förfaranden som avses i 19 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen beaktar i sitt beslut sådana eventuella avstående från aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 23 § samt i 27 § 5 mom. avsedda förluster av aktörsspecifika fiskekvoter som följer av obetalda bruksavgifter.

Närings-, trafik- och miljöcentralen får med stöd av ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet fastställa temporära aktörsspecifika fiskekvoter för det följande året så att de temporära kvoterna uppgår till högst 90 procent av de aktörsspecifika fiskekvoter som utifrån överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas från en viss fiskekvot som tilldelats Finland, om

1) behandling av ändringssökande eller annan domstolsbehandling som påverkar fördelningen av Finlands fiskekvot pågår,

20 §

Fördelning av aktörsspecifika fiskekvoter

Landskapet Egentliga Finland fördelar Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax till aktörsspecifika fiskekvoter för kalenderåret enligt de ansökningar som inkommit före utgången av tidsfristen från innehavarna av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter och i enlighet med de förfaranden som avses i 19 §. *Landskapet* beaktar i sitt beslut sådana eventuella avstående från aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 23 § samt i 27 § 5 mom. avsedda förluster av aktörsspecifika fiskekvoter som följer av obetalda bruksavgifter.

Landskapet Egentliga Finland får med stöd av ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet fastställa temporära aktörsspecifika fiskekvoter för det följande året så att de temporära kvoterna uppgår till högst 90 procent av de aktörsspecifika fiskekvoter som utifrån överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter fördelas från en viss fiskekvot som tilldelats Finland, om

1) behandling av ändringssökande eller annan domstolsbehandling som påverkar fördelningen av Finlands fiskekvot pågår,

eller

2) kvotförordningen om Östersjön inte har publicerats och Finlands fiskekvoter för strömming, vassbuk och lax för det följande året inte har fastställts, varvid de temporära aktörsspecifika fiskekvoterna dessutom får uppgå till högst den nedre gräns som anges i en vetenskaplig rekommendation av Internationella havsforskningsrådet.

När jord- och skogsbruksministeriet har utrett användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året, kan ministeriet enligt förfarandet i 28 § fördela i 27 § 2 och 3 mom. avsedda eventuella överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten samt vid behov ändra beslut om de överlåtbara nyttjanderätterna. Utgående från uppgifterna om användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året eller när de grunder som avses i 2 mom. i denna paragraf inte längre föreligger, ändrar närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov beslut om aktörsspecifika fiskekvoter eller temporära aktörsspecifika fiskekvoter.

När eventuella ändringar av beslut som avses i 3 mom. har gjorts och Europeiska kommissionen genom förordning har bekräftat eventuella överföringar av Finlands fiskekvoter eller avdrag från det föregående året, ändrar närings-, trafik- och miljöcentralen vid behov sina beslut om de aktörsspecifika fiskekvoterna. De tillägg som följer av Europeiska kommissionens förordning fördelas till innehavarna av icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätter i proportion till deras andelar och avdragen till de innehavare som har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot under det föregående året fördelas dem emellan i proportion till storleken på de överskridna kvoterna.

Bestämmelser om ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Inverkan på aktörsspecifika fiskekvoter vid ändringar av Finlands fiskekvoter

Om Finlands fiskekvot minskar eller ökar mitt i kalenderåret genom ett beslut av Europeiska unionens råd, ska närings-, tra-

eller

2) kvotförordningen om Östersjön inte har publicerats och Finlands fiskekvoter för strömming, vassbuk och lax för det följande året inte har fastställts, varvid de temporära aktörsspecifika fiskekvoterna dessutom får uppgå till högst den nedre gräns som anges i en vetenskaplig rekommendation av Internationella havsforskningsrådet.

När jord- och skogsbruksministeriet har utrett användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året, kan ministeriet enligt förfarandet i 28 § fördela i 27 § 2 och 3 mom. avsedda eventuella överlåtbara nyttjanderätter som återgått till staten samt vid behov ändra beslut om de överlåtbara nyttjanderätterna. Utgående från uppgifterna om användningen av de aktörsspecifika fiskekvoterna under det föregående året eller när de grunder som avses i 2 mom. i denna paragraf inte längre föreligger, ändrar *landskapet Egentliga Finland* vid behov beslut om aktörsspecifika fiskekvoter eller temporära aktörsspecifika fiskekvoter.

När eventuella ändringar av beslut som avses i 3 mom. har gjorts och Europeiska kommissionen genom förordning har bekräftat eventuella överföringar av Finlands fiskekvoter eller avdrag från det föregående året, ändrar *landskapet Egentliga Finland* vid behov sina beslut om de aktörsspecifika fiskekvoterna. De tillägg som följer av Europeiska kommissionens förordning fördelas till innehavarna av icke-överlåtbara och överlåtbara nyttjanderätter i proportion till deras andelar medan avdragen fördelas mellan de innehavare som har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot under det föregående året i proportion till storleken på de överskridna kvoterna.

Bestämmelser om ansökan om aktörsspecifika fiskekvoter, om innehållet i ansökan och beslut samt om de förfaranden som gäller dessa får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Inverkan på aktörsspecifika fiskekvoter vid ändringar av Finlands fiskekvoter

Om Finlands fiskekvot minskar eller ökar mitt i kalenderåret genom ett beslut av Europeiska unionens råd, ska *landskapet*

fik- och miljöcentralen vid behov ändra det beslut om aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 20 § 3 eller 4 mom. så att de tillägg och avdrag i fråga om Finlands fiskekvoter fördelas till innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter i proportion till de överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätterna.

Egentliga Finland vid behov ändra det beslut om aktörsspecifika fiskekvoter som avses i 20 § 3 eller 4 mom. så att tilläggen till och avdragen från Finlands fiskekvoter fördelas till innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter i proportion till de överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätterna.

22 §

Överföring av aktörsspecifika fiskekvoter

En innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot får överföra den aktörsspecifika fiskekvoten helt eller delvis till en kommersiell fiskare som är registrerad i registret enligt 30 §. Ett dödsbo eller konkursbo för en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot kan överföra den aktörsspecifika fiskekvoten på samma villkor som den ursprungliga rättsinnehavaren.

I laxfiske får en aktörsspecifik fiskekvot överföras endast till en sådan kommersiell fiskare som har registrerats som kommersiell fiskare i grupp I enligt 88 § i lagen om fiske och som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

En innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot som har hemvist norr om breddgraden 64°00'N får inte överföra en aktörsspecifik fiskekvot för lax till en sådan kommersiell fiskare som har hemvist söder om den breddgraden.

Om innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot överför en aktörsspecifik fiskekvot eller en del av den till en kommersiell fiskare som inte har registrerats i registret enligt 30 §, ska den som överför kvoten och den till vilken kvoten överförs göra en gemensam ansökan hos närings-, trafik- och miljöcentralen om att få överföringen antecknad. Närings-, trafik- och miljöcentralen kontrollerar att den till vilken kvoten överförs är registrerad som kommersiell fiskare och äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

Överföringen av en aktörsspecifik fiskekvot träder i kraft den dag för vilken närings-, trafik- och miljöcentralen har fast-

22 §

Överföring av aktörsspecifika fiskekvoter

En innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot får överföra den aktörsspecifika fiskekvoten helt eller delvis till en kommersiell fiskare som är registrerad i *det register som avses i 30 §*. Ett dödsbo eller konkursbo för en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot kan överföra den aktörsspecifika fiskekvoten *under* samma *förutsättningar* som den ursprungliga rättsinnehavaren.

I laxfiske får en aktörsspecifik fiskekvot överföras endast till en sådan kommersiell fiskare som har registrerats som kommersiell fiskare i grupp I enligt 88 § i lagen om fiske och som äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

En innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot som har hemvist norr om breddgraden 64°00'N får inte överföra en aktörsspecifik fiskekvot för lax till en sådan kommersiell fiskare som har hemvist söder om den breddgraden.

Om innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot överför en aktörsspecifik fiskekvot eller en del av den till en kommersiell fiskare som inte har registrerats i *det register som avses i 30 §*, ska den som överför kvoten och den till vilken kvoten överförs göra en gemensam ansökan hos *landskapet Egentliga Finland* om att få överföringen antecknad. *Landskapet Egentliga Finland* kontrollerar att den som kvoten överförs till är registrerad som kommersiell fiskare och äger ett fiskefartyg som är registrerat för kommersiellt fiske i havsområdet.

Överföringen av en aktörsspecifik fiskekvot träder i kraft den dag för vilken *landskapet Egentliga Finland* har fastställt över-

ställt överföringen i det register som avses i 30 §.

Bestämmelser om förfaranden för överföring, ansökan och beslutsfattande i fråga om aktörsspecifika fiskekvoter enligt 2—4 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Specialbestämmelser om laxfångster

Första försäljning av lax som fiskats i havsområdet är tillåten endast för en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot. Övriga kommersiella fiskare ska frisläppa laxarna vid fiske med ryssja. Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot för lax ska märka de laxar som ska säljas med den identifieringsbeteckning som fås från närings-, trafik- och miljöcentralen på så sätt att innehavaren av den aktörsspecifika fiskekvot från vilken laxen härstammar kan identifieras.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas om

- 1) maximimängden av den laxfångst som tillåts per kommersiell fiskare i ett visst område eller under en viss tid,
- 2) begränsningar av laxfångstens sammansättning, och
- 3) förfaranden för märkningen av den fångst som gäller de aktörsspecifika fiskekvoterna.

När förordningar enligt 2 mom. utfärdas får de skyldigheter som följer av dem föreskrivas olika för olika grupper av kommersiella fiskare samt olika för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter och övriga kommersiella fiskare.

26 §

Bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter

Innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter ska till staten betala bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter.

Bruksavgiften beräknas genom att multiplicera storleken på den aktörsspecifika fiskekvoten med priset per ton på strömming och vassbuk eller styckepriset på lax. Bestämmelser om de priser per ton och per fisk på strömming, vassbuk och lax som bestäms

föringen i det register som avses i 30 §.

Bestämmelser om förfaranden för överföring, ansökan och beslutsfattande i fråga om aktörsspecifika fiskekvoter enligt 2—4 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Specialbestämmelser om laxfångster

Första försäljning av lax som fiskats i havsområdet är tillåten endast för en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot. Övriga kommersiella fiskare ska frisläppa laxarna vid fiske med ryssja. Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot för lax ska märka de laxar som ska säljas med den identifieringsbeteckning som fås från *landskapet Egentliga Finland* på så sätt att innehavaren av den aktörsspecifika fiskekvot från vilken laxen härstammar kan identifieras.

Genom förordning av statsrådet får det föreskrivas om

- 1) maximimängden av den laxfångst som tillåts per kommersiell fiskare i ett visst område eller under en viss tid,
- 2) begränsningar av laxfångstens sammansättning, och
- 3) förfaranden för märkningen av den fångst som gäller de aktörsspecifika fiskekvoterna.

När förordningar enligt 2 mom. utfärdas får de skyldigheter som följer av dem föreskrivas olika för olika grupper av kommersiella fiskare samt olika för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter och övriga kommersiella fiskare.

26 §

Bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter

Innehavare av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter ska till staten betala bruksavgift för aktörsspecifika fiskekvoter.

Bruksavgiften beräknas genom att multiplicera storleken på den aktörsspecifika fiskekvoten med priset per ton på strömming och vassbuk eller styckepriset på lax. Bestämmelser om de priser per ton och per fisk på strömming, vassbuk och lax som bestäms

enligt primärproducentens genomsnittliga marknadspris så att priserna i genomsnitt inte överskrider en och en halv procent av det marknadspris som primärproducenten får per ifrågavarande ton fisk eller en enskild fisk utfärdas genom förordning av statsrådet.

I det beslut om fördelning som avses i 20 § 1 mom. och som gäller de aktörsspecifika fiskekvoterna fastställer närings-, trafik- och miljöcentralen en bruksavgift för den aktörsspecifika fiskekvot som innehavaren av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter får.

29 §

Skyldigheter för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna

Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot ska ordna sin fiskeverksamhet och följa upp utnyttjandet av sin aktörsspecifika fiskekvot med beaktande av verkningarna av en eventuell överskridning av kvoten så att de fångster som innehavaren av den aktörsspecifika fiskekvoten fiskar inte överskrider den aktörsspecifika fiskekvot som fördelats eller som ska fördelas till innehavaren.

Det är förbjudet att fiska Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax utan en aktörsspecifik fiskekvot, med undantag av det fiske som bedrivs på basis av de särskilda fiskekvoter som avses i 18 §. Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot får inte fiska ovannämnda Finlands fiskekvoter, om innehavarens aktörsspecifika fiskekvot som gäller en av de ovannämnda fiskekvoterna i Finland har fyllts. Fisket ska avbrytas omedelbart om det är uppenbart att den aktörsspecifika fiskekvoten har fyllts. Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja tillstånd för trålfiske eller fiske med ryssja i forsknings- och utbildningssyfte utan aktörsspecifik fiskekvot på så sätt att fångsten hänförs till en särskild fiskekvot.

I fråga om påföljdsavgiften som påförs för allvarlig överträdelse på grund av fiske utan en aktörsspecifik fiskekvot, fiske som överskridit denna kvot och överträdelse av skyldigheten enligt 25 § att märka lax föreskrivs i 51 och 52 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fis-

enligt primärproducentens genomsnittliga marknadspris så att priserna i genomsnitt inte överskrider en och en halv procent av det marknadspris som primärproducenten får per ifrågavarande ton fisk eller en enskild fisk utfärdas genom förordning av statsrådet.

I det beslut om fördelning som avses i 20 § 1 mom. och som gäller de aktörsspecifika fiskekvoterna fastställer *landskapet Egentliga Finland* en bruksavgift för den aktörsspecifika fiskekvot som innehavaren av överlåtbara och icke-överlåtbara nyttjanderätter får.

29 §

Skyldigheter för innehavare av aktörsspecifika fiskekvoter samt påföljder vid underlåtelse att iaktta skyldigheterna

Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot ska ordna sin fiskeverksamhet och följa upp utnyttjandet av sin aktörsspecifika fiskekvot med beaktande av verkningarna av en eventuell överskridning av kvoten så att de fångster som innehavaren av den aktörsspecifika fiskekvoten fiskar inte överskrider den aktörsspecifika fiskekvot som fördelats eller som ska fördelas till innehavaren.

Det är förbjudet att fiska Finlands fiskekvoter av strömming, vassbuk och lax utan en aktörsspecifik fiskekvot, med undantag av det fiske som bedrivs på basis av de särskilda fiskekvoter som avses i 18 §. Innehavaren av en aktörsspecifik fiskekvot får inte *utnyttja Finlands ovan avsedda fiskekvoter, om den aktörsspecifika fiskekvoten har fyllts*. Fisket ska avbrytas omedelbart om det är uppenbart att den aktörsspecifika fiskekvoten har fyllts. *Landskapet Egentliga Finland* kan bevilja tillstånd för trålfiske eller fiske med ryssja i forsknings- och utbildningssyfte utan aktörsspecifik fiskekvot på så sätt att fångsten hänförs till en särskild fiskekvot.

Bestämmelser om den påföljdsavgift som påförs för allvarlig överträdelse på grund av fiske utan en aktörsspecifik fiskekvot och, fiske som överskridit denna kvot och om överträdelse av skyldigheten enligt 25 § att märka lax finns i 51 och 52 § i lagen om ett

keripolitiken.

Om en sådan innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot som har överskridit en aktörsspecifik fiskekvot samtidigt är innehavare av en överlåtbar nyttjanderätt, ska en mängd som motsvarar den överskridna mängden dras av från den aktörsspecifika fiskekvoten för det följande året som fördelats till innehavaren av den överlåtbara nyttjanderätten och denna andel av den aktörsspecifika fiskekvoten återgå till staten.

Om en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot överskrider sin aktörsspecifika fiskekvot, har innehavaren efter landningen av fångsten 72 timmar på sig att skaffa flera aktörsspecifika fiskekvoter samt att meddela närings-, trafik- och miljöcentralen om detta för att undgå de påföljder som avses i 3 och 4 mom.

Bestämmelser om förfarandet vid överföringar enligt 5 mom. och om uppföljningen av aktörsspecifika fiskekvoter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Register över överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter inom kommersiellt fiske

Jord- och skogsbruksministeriet tar i bruk ett register för överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter (*fiskekvotsregister*) som ska ingå i det datasystem som avses i 29 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken. Registret används för skötseln av de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag.

Ansvariga för fiskekvotsregistret är jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen. Huvudansvarig registerförare är närings-, trafik- och miljöcentralen. Bägge registeransvariga svarar för de uppgifter som de för in i registret och för uppgifternas riktighet. Registeruppgifterna får lämnas ut till Naturresursinstitutet för forskning och statistikföring.

39 §

påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken.

Om en sådan innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot som har överskridit sin aktörsspecifika fiskekvot samtidigt är innehavare av en överlåtbar nyttjanderätt, ska en mängd som motsvarar den överskridna mängden dras av från den aktörsspecifika fiskekvoten för det följande året som fördelats till innehavaren av den överlåtbara nyttjanderätten och denna andel av den aktörsspecifika fiskekvoten ska återgå till staten.

Om en innehavare av en aktörsspecifik fiskekvot överskrider sin aktörsspecifika fiskekvot, har innehavaren efter landningen av fångsten 72 timmar på sig att skaffa flera aktörsspecifika fiskekvoter samt att *under rättalandskapet Egentliga Finland* om detta för att undgå de påföljder som avses i 3 och 4 mom.

Bestämmelser om förfarandet vid överföringar enligt 5 mom. och om uppföljningen av aktörsspecifika fiskekvoter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Register över överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter inom kommersiellt fiske

Jord- och skogsbruksministeriet tar i bruk ett register för överlåtbara nyttjanderätter och aktörsspecifika fiskekvoter (*fiskekvotsregister*) som ska ingå i det datasystem som avses i 29 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken. Registret används för skötseln av de uppgifter som det föreskrivs om i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag.

Ansvariga för fiskekvotsregistret är jord- och skogsbruksministeriet samt *landskapet Egentliga Finland*. Huvudansvarig registerförare är *landskapet Egentliga Finland*. Bägge registeransvariga svarar för de uppgifter som de för in i registret och för uppgifternas riktighet. Registeruppgifterna får lämnas ut till Naturresursinstitutet för forskning och statistikföring.

39 §

Behörig registeransvarig

Närings-, trafik- och miljöcentralen är behörig registeransvarig när det gäller insjöfartyg. Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om registrering och avregistrering av insjöfartyg, gör registeranteckningar om dem samt svarar för att anteckningarna är riktiga.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av registerföringen samt för upprätthållandet och utvecklandet av det informationssystem som krävs för att administrera registret.

Behörig registeransvarig

Landskapet Egentliga Finland är behörig registeransvarig när det gäller insjöfartyg. *Landskapet Egentliga Finland* beslutar om registrering och avregistrering av insjöfartyg, gör registeranteckningar om dem samt svarar för att anteckningarna är riktiga.

Jord- och skogsbruksministeriet svarar för styrningen av registerföringen samt för upprätthållandet och utvecklandet av det informationssystem som krävs för att administrera registret.

45 a §

Delegering av landskapets behörighet till en tjänsteinnehavare

Landskapsfullmäktige ska i sin förvaltningsstadga delegera utövande av behörighet som enligt denna lag hör till landskapet Egentliga Finland till en tjänsteinnehavare i landskapet.

47 a §

Avgifter

För registreringar enligt 39 § tar landskapet Egentliga Finland ut en avgift som får motsvara högst de totala kostnaderna för prestationen. Avgiftsgrunderna bestäms närmare genom beslut som avses i 16 § 2 mom. 8 punkten i landskapslagen (/).

48 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som meddelats av jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen enligt denna lag får sökas genom besvär hos Åbo förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I ett beslut som meddelats av Åbo förvaltningsdomstol får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

En myndighet som fattat ett beslut enligt

48 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som meddelats av jord- och skogsbruksministeriet samt *landskapet Egentliga Finland* enligt denna lag får sökas genom besvär hos Åbo förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), *om inte något annat föreskrivs särskilt*. I ett beslut som meddelats av Åbo förvaltningsdomstol får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

En myndighet som fattat ett beslut enligt

denna lag har besvärsmätt i fråga om Åbo förvaltningsdomstols beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det.

Beslut som fattats med stöd av 12 § 3 mom., 15 § 1 mom., 17 § 1 mom., 20 § 1—4 mom., 21 § och 24 § 2 mom. ska iaktas även om ändring söks.

Vid ändringssökande iaktas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

denna lag har besvärsmätt i fråga om Åbo förvaltningsdomstols beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det.

Beslut som fattats med stöd av 12 § 3 mom., 15 § 1 mom., 17 § 1 mom., 20 § 1—4 mom., 21 § och 24 § 2 mom. ska iaktas även om ändring söks.

Vid ändringssökande iaktas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

145.

Lag

om ändring av lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sättande i kraft och tillämpning av de bestämmelser som hör till om-rådet för lagstiftningen i avtalet med Norge om fisket i Tana älvs vattendrag (176/2017) 3, 6 ja 13 § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Myndighet som beviljar dispens

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland är den behöriga myndighet som avses i 38 § i den till avtalet hörande fiskestadgan.

6 §

Utarbetande och fastställande av en förvaltningsplan

Naturresursinstitutet svarar för Finlands del för beredningen av den förvaltningsplan som avses i artikel 4 i avtalet samt för sådan övervakning av och forskning om fiskbestånden i Tana älvs vattendrag som avses i artikel 12.

Naturresursinstitutet ska bereda planen i samarbete med Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland samt med det i området behöriga fiskeriområdet enligt 23 § i lagen om fiske (379/2015).

Förvaltningsplanen fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Beslut om initiativ enligt artikel 4.5 till den andra parten om ändringar i förvaltningsplanen fattas av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Föreslagen lydelse

3 §

Myndighet som beviljar dispens

Landskapet Lappland är den behöriga myndighet som avses i 38 § i den till avtalet hörande fiskestadgan.

6 §

Utarbetande och fastställande av en förvaltningsplan

Naturresursinstitutet svarar för Finlands del för beredningen av den förvaltningsplan som avses i artikel 4 i avtalet samt för sådan övervakning av och forskning om fiskbestånden i Tana älvs vattendrag som avses i artikel 12.

Naturresursinstitutet ska bereda planen i samarbete med *landskapet Lappland* samt med det i området behöriga fiskeriområdet enligt 23 § i lagen om fiske (379/2015).

Förvaltningsplanen fastställs av jord- och skogsbruksministeriet. Beslut om initiativ enligt artikel 4.5 till den andra parten om ändringar i förvaltningsplanen fattas av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Lokal övervakningsgrupp för avtalet

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland tillsätter en lokal övervakningsgrupp med uppgift att utvärdera effekterna av avtalet. Den lokala övervakningsgruppen kan lägga fram förslag och ta initiativ om ordnandet av fisket och förvaltningen av fiskebestånden samt samordna områdets synpunkter. Den lokala övervakningsgruppen ska dessutom förmedla lokal traditionell kunskap till den övervaknings- och forskningsgrupp som avses i artikel 12 i avtalet samt vetenskapliga forskningsresultat om laxbestånden till intressentgrupper.

Den lokala övervakningsgruppen tillsätts för fem år i sänder och består av representanter för innehavarna av fiskerätt, fisketurismföretag, kommunerna inom området, fiskerihushållningsorganisationerna, förvaltningen, fiskeriområdet och sametinget.

Lokal övervakningsgrupp för avtalet

Landskapet Lappland tillsätter en lokal övervakningsgrupp med uppgift att utvärdera effekterna av avtalet. Den lokala övervakningsgruppen kan lägga fram förslag och ta initiativ om ordnandet av fisket och förvaltningen av fiskebestånden samt samordna områdets synpunkter. Den lokala övervakningsgruppen ska dessutom förmedla lokal traditionell kunskap till den övervaknings- och forskningsgrupp som avses i artikel 12 i avtalet samt vetenskapliga forskningsresultat om laxbestånden till intressentgrupper.

Den lokala övervakningsgruppen tillsätts för fem år i sänder och består av representanter för innehavarna av fiskerätt, fisketurismföretag, kommunerna inom området, fiskerihushållningsorganisationerna, förvaltningen, fiskeriområdet och sametinget.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

146.

Lag

om ändring av 22 § i sjöarbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjöarbetstidslagen (296/1976) 22 §, sådan den lyder i lag 151/2001, som följer:

Gällande lydelse

22 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna övervakar att denna lag och avtalen om ordinarie arbetstid enligt 20 b § iakttas.

Föreslagen lydelse

22 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheten övervakar att denna lag och avtalen om ordinarie arbetstid enligt 20 b § iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

147.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om studieledighet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om studieledighet (273/1979) 15 § som följer:

Gällande lydelse

15 §

Undervisnings- och arbetskrafts- samt arbetarskyddsmyndigheterna övervakar i samråd efterlevnaden av denna lag i enlighet med vad genom förordning närmare stadgas.

De under arbetskraftsdistriktsbyråerna lydande arbetskraftsbyråerna och de i lagen om anordnande av semester och vikariehjälp för lantbruksföretagare (102/78) avsedda semesternämnderna åligger att biträda vid ordnandet av vikariehjälp som erfordras för denna lags verkställighet.

Föreslagen lydelse

15 §

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av *arbetarskyddsmyndigheten*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

148.

Lag

om ändring av 26 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) 26 § som följer:

Gällande lydelse

26 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag
utövas av arbetarskyddsmyndigheterna.

Föreslagen lydelse

26 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag
utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.

149.

Lag

om ändring av 34 § semesterlagen för sjömän

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i semesterlagen för sjömän (433/1984) 34 § som följer:

Gällande lydelse

34 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag
utövas av arbetarskyddsmyndigheterna.

Föreslagen lydelse

34 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag
utövas av *arbetarskyddsmyndigheten*.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom en särskild lag.*

150.

Lag

om ändring av 15 och 17 § i lagen om unga arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om unga arbetstagare (998/1993) 15 och 17 §, av dem 15 § sådan den lyder i lag 1517/2009, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Dispens

Regionförvaltningsverket kan på de villkor det bestämmer tillåta

1) av särskilda skäl att en person som avses i 2 § 3 mom. arbetar som aktör eller assistent i konstnärliga eller kulturella föreställningar samt vid andra liknande evenemang, förutsatt att verksamheten inte utgör någon fara för barnets säkerhet eller inverkar menligt på barnets hälsa, utveckling eller skolgång,

2) att en ung arbetstagare som har fyllt 14 år hålls i arbete med avvikelse från 2 § 2 mom. 2 punkten och 2 kap., om hans eller hennes utveckling i ett yrke eller någon annan viktig orsak förutsätter detta.

Regionförvaltningsverket kan dock inte ge tillstånd till att en ung arbetstagare utöver det i 5 § tillåtna antalet övertidstimmar hålls i övertidsarbete mera än 40 timmar under ett och samma kalenderår. Regionförvaltningsverket kan inte heller bevilja undantag från de bestämmelser i 8 § 1 och 2 mom. som gäller vilotid.

17 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheterna övervakar att denna lag följs.

Föreslagen lydelse

15 §

Dispens

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på de villkor den bestämmer tillåta

1) av särskilda skäl att en person som avses i 2 § 3 mom. arbetar som aktör eller assistent i konstnärliga eller kulturella föreställningar samt vid andra liknande evenemang, förutsatt att verksamheten inte utgör någon fara för barnets säkerhet eller inverkar menligt på barnets hälsa, utveckling eller skolgång,

2) att en ung arbetstagare som har fyllt 14 år hålls i arbete med avvikelse från 2 § 2 mom. 2 punkten och 2 kap., om hans eller hennes utveckling i ett yrke eller någon annan viktig orsak förutsätter detta.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan dock inte ge tillstånd till att en ung arbetstagare utöver det i 5 § tillåtna antalet övertidstimmar hålls i övertidsarbete mera än 40 timmar under ett och samma kalenderår. *Myndigheten* kan inte heller bevilja undantag från de bestämmelser i 8 § 1 och 2 mom. som gäller vilotid.

17 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av *arbetskyddsmyndigheten*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

151.

Lag

om ändring av arbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetstidslagen (605/1996) 14, 26, 27, 36 och 43 §, av dem 14, 27 och 36 § sådana
de lyder i lag 1518/2009 och 26 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1003/2014, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Exceptionell ordinarie arbetstid

Om arbetet till sin art är sådant att det utförs endast tidvis under den arbetstid per dygn under vilken arbetstagaren ska vara redo för arbete, kan regionförvaltningsverket på de villkor som det fastställer ge tillstånd till undantag från 6 §.

Arbetsgivar- och arbetstagarföreningar vars verksamhetsområde omfattar hela landet har också rätt att i de fall som avses i 1 mom. med avvikelse från 6 § avtala om den ordinarie arbetstiden så som bestäms i 40 §.

Regionförvaltningsverket kan på de villkor som det fastställer ge tillstånd att ordna arbetstiden enligt 7 § också i arbeten som inte nämns i paragrafen, om detta är nödvändigt.

26 §

Nattarbete

Arbete som utförs mellan klockan 23 och klockan 6 är nattarbete. Arbetsgivaren skall på begäran av arbetarskyddsmyndigheten lämna denna meddelande om nattarbete som utförs regelbundet. Nattarbete får utföras i följande fall:

- 1) i periodarbete,
- 2) i arbete i tre eller flera skift,
- 3) i arbete i två skift, dock högst till klockan 1,
- 4) i underhålls- och renhållningsarbete som gäller allmänna vägar, gator och flyg-

Föreslagen lydelse

14 §

Exceptionell ordinarie arbetstid

Om arbetet till sin art är sådant att det utförs endast tidvis under den arbetstid per dygn under vilken arbetstagaren ska vara redo för arbete, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på de villkor som den fastställer ge tillstånd till undantag från 6 §.

Arbetsgivar- och arbetstagarföreningar vars verksamhetsområde omfattar hela landet har också rätt att i de fall som avses i 1 mom. med avvikelse från 6 § avtala om den ordinarie arbetstiden så som bestäms i 40 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på de villkor som den fastställer ge tillstånd att ordna arbetstiden enligt 7 § också i arbeten som inte nämns i paragrafen, om detta är nödvändigt.

26 §

Nattarbete

Arbete som utförs mellan klockan 23 och klockan 6 är nattarbete. Arbetsgivaren ska på begäran av arbetarskyddsmyndigheten lämna denna meddelande om nattarbete som utförs regelbundet. Nattarbete får utföras i följande fall:

- 1) i periodarbete,
- 2) i arbete i tre eller flera skift,
- 3) i arbete i två skift, dock högst till klockan 1,
- 4) i underhålls- och renhållningsarbete som gäller allmänna vägar, gator och flyg-

fält,

5) på apotek,

6) vid tidningar och tidskrifter, på nyhets- och bildbyråer samt i arbete som utförs vid andra massmedier och i tidningsutbärning,

7) i service- och reparationsarbeten samt andra arbeten som är nödvändiga för att hålla i gång det normala arbetet i företag, sammanslutningar eller stiftelser och som inte kan utföras samtidigt med det normala arbetet eller i service- och reparationsarbeten som är nödvändiga för att förhindra eller begränsa skador,

8) på torvarbetsplatser under torvupptagningssäsongen,

9) i sågverks torkar,

10) vid uppvärmning av växthus och torkanläggningar,

11) med arbetstagarens samtycke i bråds-kande sånings- och skördarbete, i arbete som direkt anknyter till djurfödelse eller behandling av sjukdom bland husdjur samt i annat sådant jordbruksarbete som på grund av sin natur inte kan skjutas upp,

12) med arbetstagarens samtycke i bagerier, dock så att arbetstagarens samtycke inte behövs för arbete som utförs mellan klockan 5 och klockan 6,

13) i arbete som på grund av sin natur utförs nästan endast om natten,

14) med tillstånd av regionförvaltningsverket och på de villkor som det fastställer, i arbete där arbetets tekniska art eller andra särskilda skäl kräver det,

15) i vårdarbete som utförs i arbetsgivarens hem.

I särskilt farliga eller i fysiskt eller psykiskt hänseende mycket ansträngande arbeten om vilka stadgas genom förordning eller bestäms genom ett kollektivavtal enligt 40 § 1 mom. får arbetstiden vara högst åtta timmar per dygn, om arbetet utförs som nattarbete

fält,

5) på apotek,

6) vid tidningar och tidskrifter, på nyhets- och bildbyråer samt i arbete som utförs vid andra massmedier och i tidningsutbärning,

7) i service- och reparationsarbeten samt andra arbeten som är nödvändiga för att hålla i gång det normala arbetet i företag, sammanslutningar eller stiftelser och som inte kan utföras samtidigt med det normala arbetet eller i service- och reparationsarbeten som är nödvändiga för att förhindra eller begränsa skador,

8) på torvarbetsplatser under torvupptagningssäsongen,

9) i sågverks torkar,

10) vid uppvärmning av växthus och torkanläggningar,

11) med arbetstagarens samtycke i bråds-kande sånings- och skördarbete, i arbete som direkt anknyter till djurfödelse eller behandling av sjukdom bland husdjur samt i annat sådant jordbruksarbete som på grund av sin natur inte kan skjutas upp,

12) med arbetstagarens samtycke i bagerier, dock så att arbetstagarens samtycke inte behövs för arbete som utförs mellan klockan 5 och klockan 6,

13) i arbete som på grund av sin natur utförs nästan endast om natten,

14) med tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och på de villkor som den fastställer, i arbete där arbetets tekniska art eller andra särskilda skäl kräver det,

15) i vårdarbete som utförs i arbetsgivarens hem.

I särskilt farliga eller i fysiskt eller psykiskt hänseende mycket ansträngande arbeten om vilka stadgas genom förordning eller bestäms genom ett kollektivavtal enligt 40 § 1 mom. får arbetstiden vara högst åtta timmar per dygn, om arbetet utförs som nattarbete.

27 §

Skiftarbete och nattskift i periodarbete

I skiftarbete ska skiften avlösa varandra

27 §

Skiftarbete och nattskift i periodarbete

I skiftarbete ska skiften avlösa varandra

regelbundet och växla vid på förhand överenskomna tidpunkter. Skiften anses avlösa varandra regelbundet då ett skift fortgår högst en timme in på följande skift eller om det blir högst en timmes paus mellan skiften. Regionförvaltningsverket kan bevilja tillstånd till undantag från vad som föreskrivs i första meningen i detta moment.

I periodarbete får en arbetstagare enligt arbetsskiftsförteckningen hållas i nattarbete under högst sju på varandra följande arbetsskift. Med nattskift avses ett arbetsskift av vilket minst tre timmar infaller mellan klockan 23 och klockan 6.

36 §

Dispens

Om det på grund av arbetets oregelbundna natur är synnerligen svårt att göra upp en arbetsskiftsförteckning, kan regionförvaltningsverket helt eller delvis bevilja befrielse från denna skyldighet. I tillståndet till undantag kan bestämmas att ledigheten per vecka ska framgå av arbetsskiftsförteckningen.

Om regionförvaltningsverket har beviljat arbetsgivaren befrielse enligt 1 mom. och arbetsförhållandena inte har förändrats väsentligt efter att tillståndet beviljades, kan arbetsgivaren och arbetstagarnas representant som avses i 10 § komma överens om att den av regionförvaltningsverket beviljade befrielsen ska fortgå.

43 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna övervakar efterlevnaden av denna lag och av lokala avtal om den ordinarie arbetstiden som ingåtts med stöd av 10 och 12 §.

regelbundet och växla vid på förhand överenskomna tidpunkter. Skiften anses avlösa varandra regelbundet då ett skift fortgår högst en timme in på följande skift eller om det blir högst en timmes paus mellan skiften. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan bevilja tillstånd till undantag från vad som föreskrivs i första meningen i detta moment.

I periodarbete får en arbetstagare enligt arbetsskiftsförteckningen hållas i nattarbete under högst sju på varandra följande arbetsskift. Med nattskift avses ett arbetsskift av vilket minst tre timmar infaller mellan klockan 23 och klockan 6.

36 §

Dispens

Om det på grund av arbetets oregelbundna natur är synnerligen svårt att göra upp en arbetsskiftsförteckning, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* helt eller delvis bevilja befrielse från denna skyldighet. I tillståndet till undantag kan bestämmas att ledigheten per vecka ska framgå av arbetsskiftsförteckningen.

Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har beviljat arbetsgivaren befrielse enligt 1 mom. och arbetsförhållandena inte har förändrats väsentligt efter att tillståndet beviljades, kan arbetsgivaren och arbetstagarnas representant som avses i 10 § komma överens om att den av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* beviljade befrielsen ska fortgå.

43 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheten övervakar efterlevnaden av denna lag och av lokala avtal om den ordinarie arbetstiden som ingåtts med stöd av 10 och 12 §.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

152.

Lag

om ändring av lönegarantilagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lönegarantilagen (866/1998) 3, 10, 13, 15, 19, 24, 26, 28 och 28 a §,
sådana de lyder, 3, 13, 19 och 28 a § i lag 1633/2009, 10 och 24 § delvis ändrade i lag
1633/2009, 15 § i lagarna 938/2004 och 1633/2009, 26 § i lagarna 138/2003, 938/2004,
1093/2006 och 1633/2009 samt 28 § i lagarna 1633/2009 och 1157/2016, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Myndigheter

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen samt svarar för lönegarantisystemets utveckling. Närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

10 §

Ansökan och sökande

Ansökan ska inlämnas till arbets- och näringsbyrån eller närings-, trafik- och miljöcentralen. En lönegarantiansökan som gäller arbete utomlands kan utomlands också inlämnas till en finsk beskickning.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges i förordning, också sökas av konkursboet för arbetstagar- nas räkning.

Om arbetstagaren överför sin på arbetsförhållandet grundade fordran, har förvärvaren rätt till betalning enligt lönegarantin endast då förvärvaren är en arbetstagarorganisation.

13 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar

Föreslagen lydelse

3 §

Myndigheter

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen samt ansvarar för utvecklandet av lönegarantisystemet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

10 §

Ansökan och sökande

Ansökan ska inlämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. En lönegarantiansökan som gäller arbete utomlands kan utomlands också inlämnas till en finsk beskickning.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges i förordning, också sökas av konkursboet för arbetstagar- nas räkning.

Om arbetstagaren överför sin på arbetsförhållandet grundade fordran, har förvärvaren rätt till betalning enligt lönegarantin endast då förvärvaren är en arbetstagarorganisation.

13 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar

som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande

Konkursboets boförvaltare ska utan dröjsmål efter det att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. Boförvaltaren ska i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralen reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren ska ge arbetstagarna eller deras företrädare möjlighet att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

15 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en vecka efter lönegarantibeslutet. På beloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Den som erlägger betalning enligt lönegarantin skall som arbetstagares pensionslön meddela Pensionsskyddscentralen och som arbetstagares förskottsinnehållning underkastade lön skatteförvaltningen det lönegarantibelopp på vilket inte har gjorts förskottsinnehållning eller som inte har minskats med de avgifter och premier som avses i 4 § 2 mom. Betalaren skall dessutom meddela skatteförvaltningen de avgifter och premier enligt 4 § 2 mom. med vilka lönegarantin har minskats.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får närings-, trafik- och miljöcentralen för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

19 §

Betalningslättnader

Arbets- och näringsministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning, nä-

som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande

Konkursboets boförvaltare ska utan dröjsmål efter det att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. Boförvaltaren ska i samarbete med *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren ska ge arbetstagarna eller deras företrädare möjlighet att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

15 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en vecka efter lönegarantibeslutet. På beloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Den som erlägger betalning enligt lönegarantin ska som arbetstagares pensionslön meddela Pensionsskyddscentralen och som arbetstagares förskottsinnehållning underkastade lön Skatteförvaltningen det lönegarantibelopp på vilket inte har gjorts förskottsinnehållning eller som inte har minskats med de avgifter och premier som avses i 4 § 2 mom. Betalaren ska dessutom meddela Skatteförvaltningen de avgifter och premier enligt 4 § 2 mom. med vilka lönegarantin har minskats.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

19 §

Betalningslättnader

Arbets- och näringsministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning, *Sta-*

rings-, trafik- och miljöcentralen kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggheten av sysselsättningen eller av därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i arbets- och näringsministeriets och närings-, trafik- och miljöcentralens beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

tens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggheten av sysselsättningen eller av därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i arbets- och näringsministeriets och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

24 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin.

24 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin

26 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 21 och 22 § eller avvisats utan prövning får arbetstagaren söka ändring hos besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden genom skriftliga besvär. Besvären ska sändas till närings-, trafik- och miljöcentralen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden.

Ändring i ett beslut av besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden får sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om delfäendet gäller vad

26 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 21 och 22 § eller avvisats utan prövning får arbetstagaren söka ändring hos besvärsnämnden för social trygghet genom skriftliga besvär. Besvären ska sändas till Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsnämnden för social trygghet.

Ändring i ett beslut av besvärsnämnden för social trygghet får sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om delfäendet gäller vad

som i 59 § i förvaltningslagen föreskrivs om vanlig delgivning.

I fråga om extraordinärt ändringssökande i ett beslut enligt 1 eller 2 mom. som avser ett lönegarantiärende gäller vad som bestäms i 11 kap. förvaltningsprocesslagen.

Arbetsgivaren eller andra betalningsskyldiga får inte genom besvär söka ändring i lönegarantibeslutet.

28 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till närings-, trafik- och miljöcentralen, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag av skattemyndigheterna, utskökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheterna, Folkpensionsanstalten, Pensionsmyndigheten, pensionsanstalterna, arbetslöshetskassorna och arbets- och näringsbyråerna. Centralen har rätt att få uppgifterna också med hjälp av en teknisk anslutning eller annars på elektronisk väg.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att inhämta uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiärenden också av en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

28 a §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande eller utlämnande av uppgifter rätt att till en

som i 59 § i förvaltningslagen föreskrivs om vanlig delgivning.

I fråga om extraordinärt ändringssökande i ett beslut enligt 1 eller 2 mom. som avser ett lönegarantiärende gäller vad som bestäms i 11 kap. i förvaltningsprocesslagen.

Arbetsgivaren eller andra betalningsskyldiga får inte genom besvär söka ändring i lönegarantibeslutet.

28 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelser och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiansökan av skattemyndigheterna, utskökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheten, Folkpensionsanstalten, Pensionsmyndigheten, pensionsanstalterna, arbetslöshetskassorna, *landskapen och landskapens tjänsteproducenter*. Myndigheten har rätt att få uppgifterna också med hjälp av en teknisk anslutning eller annars på elektronisk väg.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att inhämta uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiärenden också av en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

28 a §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande eller utlämnande av uppgifter rätt att

myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärenden som har inletts där

till en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärenden som har inletts där.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

153.

Lag

om ändring av lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (517/1999) 1 § 2 mom. samt 10–13 §, sådana de lyder i lag 1521/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

Tillståndsplikt för indrivningsverksamhet

Koncession beviljas av regionförvaltningsverket.

Koncession beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

10 §

10 §

Tillsyn

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av regionförvaltningsverket.

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Innehavaren av koncessionen ska till regionförvaltningsverket lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader från det resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Innehavaren av koncessionen ska också utan dröjsmål göra en anmälan till regionförvaltningsverket om byte av person som ansvarar för indrivningsverksamheten samt förete en utredning över den nya ansvariga personens behörighet.

Innehavaren av koncessionen ska till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader från det resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Innehavaren av koncessionen ska också utan dröjsmål göra en anmälan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om byte av person som ansvarar för indrivningsverksamheten samt förete en utredning över den nya ansvariga personens behörighet.

11 §

11 §

Tvångsmedel

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda indrivningsverksamhet som bedrivs utan sådan koncession som anges i denna lag. Förbudet kan, om det föreligger särskilda skäl, meddelas att gälla också en person som är anställd hos den som bedriver indrivningsverksamheten eller någon annan som hand-

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska förbjuda indrivningsverksamhet som bedrivs utan sådan koncession som anges i denna lag. Förbudet kan, om det finns särskilda skäl, meddelas att gälla också en person som är anställd hos den som bedriver indrivningsverksamheten eller någon annan

lar för dennes räkning.

Om innehavaren av koncessionen försummar en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom., kan regionförvaltningsverket uppmana denne att fullgöra skyldigheten inom en viss tid.

Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om det inte är obehövligt av särskilda skäl. Vite utdöms av Tavastehus förvaltningsdomstol. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

12 §

Skriftlig varning och återkallande av koncession

Regionförvaltningsverket ska återkalla koncessionen, om innehavaren inte längre uppfyller kraven för beviljande av koncession och inte inom utsatt tid har avhjälpt en brist som hänför sig till dem eller om den person som ansvarar för indrivningsverksamheten har försummat sin skyldighet enligt 5 §. Koncessionen ska också återkallas, om innehavaren upprepade gånger har försummat en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom.

Om det med beaktande av omständigheterna är oskäligt att återkalla koncessionen, kan regionförvaltningsverket i stället ge innehavaren av koncessionen en skriftlig varning.

som handlar för dennes räkning.

Om innehavaren av koncessionen försummar en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom., kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* uppmana denne att fullgöra skyldigheten inom en viss tid.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om det inte är obehövligt av särskilda skäl. Vite utdöms av Tavastehus förvaltningsdomstol. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

12 §

Skriftlig varning och återkallande av koncession

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla koncessionen, om innehavaren inte längre uppfyller kraven för beviljande av koncession och inte inom utsatt tid har avhjälpt en brist som hänför sig till dem eller om den person som ansvarar för indrivningsverksamheten har försummat sin skyldighet enligt 5 §. Koncessionen ska också återkallas, om innehavaren upprepade gånger har försummat en skyldighet enligt 9 § 1 mom. eller 10 § 2 mom. eller en skyldighet som följer av 13 § 2 mom.

Om det med beaktande av omständigheterna är oskäligt att återkalla koncessionen, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i stället ge innehavaren av koncessionen en skriftlig varning.

13 §

Tillsynsmyndighetens rätt till information

Regionförvaltningsverket har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i

13 §

Tillsynsmyndighetens rätt till information

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få sådana uppgifter ur straffre-

46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallande av koncession.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har regionförvaltningsverket rätt att av innehavaren av koncessionen på begäran få sådana övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

gistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som behövs för tillsynen och för behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallande av koncession.

Trots sekretessbestämmelserna har *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* rätt att av innehavaren av koncessionen på begäran få sådana övriga uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

154.

Lag

om ändring av lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (1075/2000) 7, 8, 16 a, 17–19 och 21 §, sådana de lyder, 7 och 18 § i lag 1523/2009, 8, 17 och 19 § i lagarna 1523/2009 och 465/2017, 16 a § i lag 279/2013 samt 21 § i lagarna 1010/2015 och 67/2017, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Register över förmedlingsrörelser, registeranmälan och anmälan av ändringar

Regionförvaltningsverket för ett register över förmedlingsrörelser (förmedlingsrörelserregister). Var och en har rätt att få information om de uppgifter som har förts in i registret samt utdrag ur registret.

Den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet ska för anteckning i registret göra en anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde rörelsens förvaltning huvudsakligen kommer att skötas. Bestämmelser om innehållet i registeranmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ändringar i de uppgifter som har förts in i registret ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket. Byte av ansvarig föreståndare ska anmälas senast en månad efter att den föregående föreståndarens uppdrag har upphört

8 §

Förutsättningar för registrering

Regionförvaltningsverket ska registrera den som gjort en registeranmälan som avses i 7 § 2 mom. som fastighetsförmedlingsrörelse eller rörelse för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler, om

Föreslagen lydelse

7 §

Register över förmedlingsrörelser, registeranmälan och anmälan av ändringar

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska föra ett register över förmedlingsrörelser (förmedlingsrörelserregister). Var och en har rätt att få information om de uppgifter som har förts in i registret samt utdrag ur registret.

Den som har för avsikt att utöva förmedlingsverksamhet ska för införande i registret göra en anmälan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Bestämmelser om innehållet i registeranmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ändringar i de uppgifter som har förts in i registret ska utan dröjsmål anmälas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Byte av ansvarig föreståndare ska anmälas senast en månad efter att den föregående föreståndarens uppdrag har upphört.

8 §

Förutsättningar för registrering

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera den som gjort en registeranmälan som avses i 7 § 2 mom. som fastighetsförmedlingsrörelse eller rörelse för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler, om den som gjort anmälan

1) har rätt att utöva näring i Finland,

1) anmälaren har rätt att utöva näring i Finland,

2) anmälaren inte har försatts i konkurs och, när det är fråga om en fysisk person, har uppnått myndighetsåldern och inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) anmälaren är tillförlitlig,

4) anmälaren har en ansvarsförsäkring vars försäkringsbelopp med beaktande av förmedlingsverksamhetens art och omfattning kan bedömas vara tillräckligt för att de skador som verksamheten eventuellt ger upphov till ska kunna ersättas och vilken till sina övriga villkor motsvarar sedvanlig försäkringspraxis i branschen,

5) anmälaren har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller kraven i 5 § 2 och 3 mom.

Regionförvaltningsverket kan vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att den som gjort anmälan har för avsikt att utöva förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan.

16 a §

Registret över dem som avlagt mäklarprov

Nämnden för mäklarprov ska föra ett register över dem som avlagt ett fastighetsmäklarprov eller ett prov för hyreslägenhets- och hyreslokalsmäklare för att det ska kunna klarläggas huruvida de som utför förmedlingsuppdrag har yrkeskompetens som visats i ett mäklarprov. I registret antecknas namnen på dem som avlagt mäklarprov, deras personbeteckningar, hemkommuner och adresser samt en uppgift om huruvida de avlagt ett fastighetsmäklarprov eller ett prov för hyreslägenhets- och hyreslokalsmäklare och tidpunkten för avlagt prov. Uppgifterna ska bevaras varaktigt i registret.

Oberoende av bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får nämnden för mäklarprov via ett elektroniskt datanät publicera uppgifterna enligt 1 mom. i denna paragraf förutom personbeteckningen och adressen i fråga om dem som avlagt prov. Den som avlagt prov har dock rätt att förbjuda att uppgifter som gäller honom eller henne publiceras.

2) är myndig, inte har försatts i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, om den som gjort anmälan är en fysisk person,

3) är tillförlitlig

4) har en ansvarsförsäkring, vars försäkringsbelopp med beaktande av förmedlingsverksamhetens art och omfattning kan bedömas vara tillräckligt för att de skador som verksamheten eventuellt ger upphov till ska kunna ersättas och vilken till sina övriga villkor motsvarar sedvanlig försäkringspraxis i branschen, och

5) har anmält en ansvarig föreståndare som uppfyller de krav som uppställs i 5 § 2 och 3 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att den som gjort anmälan har för avsikt att utöva förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan.

16 a §

Registret över dem som avlagt mäklarprov

Nämnden för mäklarprov ska föra ett register över dem som avlagt ett fastighetsmäklarprov eller ett prov för hyreslägenhets- och hyreslokalsmäklare för att det ska kunna klarläggas huruvida de som utför förmedlingsuppdrag har yrkeskompetens som visats i ett mäklarprov. I registret antecknas namnen på dem som avlagt mäklarprov, deras personbeteckningar, hemkommuner och adresser samt en uppgift om huruvida de avlagt ett fastighetsmäklarprov eller ett prov för hyreslägenhets- och hyreslokalsmäklare och tidpunkten för avlagt prov. Uppgifterna ska bevaras varaktigt i registret.

Oberoende av bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får nämnden för mäklarprov via ett elektroniskt datanät publicera uppgifterna enligt 1 mom. i denna paragraf förutom personbeteckningen och adressen i fråga om dem som avlagt prov. Den som avlagt prov har dock rätt att förbjuda att uppgifter som gäller honom eller henne publiceras.

Regionförvaltningsverket har rätt att er-
hålla de uppgifter som avses i 1 mom. via en
teknisk anslutning.

17 §

*Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få
uppgifter*

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag
utövas av regionförvaltningsverket.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna
ska en förmedlingsrörelse på begäran ge
regionförvaltningsverket uppdragsdagboken
och de handlingar som hör till den samt öv-
riga handlingar och uppgifter som behövs
för tillsynen.

Regionförvaltningsverket har trots sekre-
tessbestämmelserna rätt att ur det bötesre-
gister som avses i 46 § i lagen om verkstäl-
lighet av böter (672/2002) få de uppgifter
som är nödvändiga för att en ansvarig före-
ståndares och en i 5 a § 3 mom. och 8 § 1
mom. 3 punkten avsedd persons tillförlitlig-
het ska kunna utredas eller för strykning ur
registret enligt 19 §. Bestämmelser om rät-
ten att få uppgifter ur straffregistret utfärdas
särskilt.

18 §

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda
förmedlingsverksamhet som i strid med
denna lag utövas utan registrering. Om det
finns särskilda skäl till detta, kan förbudet
också meddelas så att det gäller en person
som är anställd av en rörelse som utövar så-
dan verksamhet eller någon annan som age-
rar för dennes räkning.

Om förmedlingsrörelsen försummar något
som bestäms i 7 § 3 mom., 10 eller 11 § el-
ler en skyldighet som följer av 17 § 2 mom.,
kan regionförvaltningsverket uppmana för-
medlingsrörelsen att uppfylla sin skyldighet
inom en viss tid. Om den ansvariga före-
ståndaren försummar en skyldighet som
anges i 5 § 1 mom., kan regionförvaltnings-
verket ge förmedlingsrörelsen en varning.
Om försummelsearna är allvarliga eller om

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet
har rätt att erhålla de uppgifter som avses i 1
mom. via en teknisk anslutning.

17 §

*Tillsyn och tillsynsmyndighetens rätt att få
uppgifter*

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag
utövas av *Statens tillstånds- och tillsyns-
myndighet*.

Trots sekretessbestämmelserna ska en
förmedlingsrörelse på begäran ge *Statens
tillstånds- och tillsynsmyndighet* uppdrags-
dagboken och de handlingar som hör till den
samt övriga handlingar och uppgifter som
behövs för tillsynen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet
har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur
det bötesregister som avses i 46 § i lagen om
verkställighet av böter (672/2002) få de
uppgifter som är nödvändiga för att en an-
svarig föreståndares och en i 5 a § 3 mom.
och 8 § 1 mom. 3 punkten avsedd persons
tillförlitlighet ska kunna utredas eller för
strykning ur registret enligt 19 §. Bestäm-
melser om rätten att få uppgifter ur straffre-
gistret utfärdas särskilt.

18 §

Tvångsmedel

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet
ska förbjuda förmedlingsverksamhet som i
strid med denna lag utövas utan registrering.
Om det finns särskilda skäl får förbudet
också meddelas så att det gäller en person
som är anställd av en rörelse som utövar så-
dan verksamhet eller någon annan som age-
rar för dennes räkning.

Om förmedlingsrörelsen försummar något
som bestäms i 7 § 3 mom., 10 eller 11 § el-
ler en skyldighet som följer av 17 § 2 mom.,
kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*
uppmana förmedlingsrörelsen att fullgöra
sin skyldighet inom utsatt tid. Om den an-
svariga föreståndaren försummar en skyl-
dighet som anges i 5 § 1 mom., kan *Statens
tillstånds- och tillsynsmyndighet* ge förmed-
lingsrörelsen en varning. Om försummelse-

de upprepas trots uppmaning eller varning, kan regionförvaltningsverket förbjuda förmedlingsrörelsens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för längst sex månader.

Regionförvaltningsverket kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

19 §

Strykning ur registret

Regionförvaltningsverket ska stryka en förmedlingsrörelse ur registret, om

1) förmedlingsrörelsen har upphört med sin verksamhet,

2) de förutsättningar för registrering som anges i 8 § 1 mom. 1–4 punkten inte längre uppfylls,

3) förmedlingsrörelsen utövar förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan,

4) förmedlingsrörelsen inte längre har en ansvarig föreståndare enligt 8 § 1 mom. 5 punkten och förmedlingsrörelsen inte inom den tidsfrist som regionförvaltningsverket har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller

5) det i förmedlingsrörelsens eller dess ansvariga föreståndares verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och rörelsen redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

Om förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs, kvarstår förmedlingsrörelsen trots konkursen i registret i sex månader. Konkursboets förvaltare ska utan dröjsmål meddela regionförvaltningsverket att förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs.

21 §

Sökande av ändring i beslut av regionförvaltningsverket

Beslut av regionförvaltningsverket i ärenden som avses i 18 och 19 § får överklagas

na är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* förbjuda förmedlingsrörelsens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för längst sex månader.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förena ett förbud eller en uppmaning enligt denna paragraf med vite. Ett förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite, om inte detta av något särskilt skäl är onödigt. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

19 §

Strykning ur registret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska stryka en förmedlingsrörelse ur registret, om

1) förmedlingsrörelsen har upphört med sin verksamhet,

2) de förutsättningar för registrering som anges i 8 § 1 mom. 1–4 punkten inte längre uppfylls,

3) förmedlingsrörelsen utövar förmedlingsverksamheten som bulvan för någon annan,

4) förmedlingsrörelsen inte längre har en ansvarig föreståndare enligt 8 § 1 mom. 5 punkten och förmedlingsrörelsen inte inom den tidsfrist som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har ställt i sin uppmaning har anmält en ny ansvarig föreståndare, eller

5) det i förmedlingsrörelsens eller dess ansvariga föreståndares verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och rörelsen redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

Om förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs, kvarstår förmedlingsrörelsen trots konkursen i registret i sex månader. Konkursboets förvaltare ska utan dröjsmål meddela *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* att förmedlingsrörelsen har försatts i konkurs

21 §

Sökande av ändring i beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i ärenden som avses i 18 och 19 §

genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

När det gäller andra beslut av regionförvaltningsverket får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Bestämmelser om överklagande av beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen.

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslut enligt denna lag om strykning ur registret och verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas även om de överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

När det gäller andra beslut av *Statens tillsänds- och tillsynsmyndighet* får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Bestämmelser om överklagande av beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen.

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslut enligt denna lag om strykning ur registret och verksamhetsförbud för viss tid ska iakttas även om de överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

155.

Lag

om ändring av lagen om lönegaranti för sjömän

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) 2, 9–11, 13, 17, 22, 24, 26 och 26 a §, sådana de lyder, 2 § i lag 1553/2015, 9 och 22 § delvis ändrade i lag 1634/2009, 10 § i lagarna 939/2004 och 1634/2009, 11, 17 och 26 a § i lag 1634/2009, 13 § i lagarna 1634/2009 och 762/2011, 24 § i lagarna 139/2003, 939/2004, 1094/2006 och 1634/2009 samt 26 § i lagarna 1634/2009 och 1158/2016, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Myndigheter

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen samt ansvarar för utvecklandet av lönegarantisystemet. Närings-, trafik- och miljöcentralen fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

9 §

Ansökan och sökande

Ansökan ska inlämnas till arbets- och näringsbyrån eller närings-, trafik- och miljöcentralen. En ansökan kan utomlands också inlämnas till en finsk beskickning.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges genom förordning av statsrådet, också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning.

Statsrådet kan bestämma vilka i 2 mom. avsedda arbetstagarorganisationer som även utan särskild fullmakt har rätt att företräda sina medlemmar i ärenden som gäller lönegarantin.

10 §

Föreslagen lydelse

2 §

Myndigheter

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen samt ansvarar för utvecklandet av lönegarantisystemet. *Statens tillsynsmyndighet* fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen

9 §

Ansökan och sökande

Ansökan ska inlämnas till *Statens tillsynsmyndighet*. En ansökan kan utomlands också inlämnas till en finsk beskickning.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges genom förordning av statsrådet, också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning.

Statsrådet kan bestämma vilka i 2 mom. avsedda arbetstagarorganisationer som även utan särskild fullmakt har rätt att företräda sina medlemmar i ärenden som gäller lönegarantin.

10 §

Hörande

Innan ett ärende avgörs skall arbetsgivaren och arbetstagaren beredas tillfälle att bli hörda på det sätt som bestäms i 34 § i förvaltningslagen (434/2003). För att en bogsman i ett öppet bolag, en ansvarig bogsman i ett kommanditbolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av fordringarna skall bli återbetalningsskyldig på det sätt som avses i 15 § förutsätts att också denne har getts tillfälle att bli hörd med anledning av ansökan.

Om arbetsgivaren inte äger fartyget där det arbete har utförts på vilket de fordringar i fråga om vilka ansökts om betalning enligt lönegarantin grundar sig, ska ansökan också delges fartygets ägare, om närings-, trafik- och miljöcentralen känner till ägaren och delgivningen kan ske utan svårighet.

För hörande skall parten för avgivande av utlåtande eller förklaring reserveras en tid om minst sju och högst 14 dagar. På ansökan kan tiden förlängas till högst 21 dagar.

11 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande

Konkursboets boförvaltare ska utan dröjsmål efter det att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. Boförvaltaren ska i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralen reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren ska ge arbetstagarna eller deras företrädare möjlighet att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

13 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en

Hörande

Innan ett ärende avgörs ska arbetsgivaren och arbetstagaren beredas tillfälle att bli hörda på det sätt som bestäms i 34 § i förvaltningslagen (434/2003). För att en bogsman i ett öppet bolag, en ansvarig bogsman i ett kommanditbolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av fordringarna ska bli återbetalningsskyldig på det sätt som avses i 15 § förutsätts att också denne har getts tillfälle att bli hörd med anledning av ansökan.

Om arbetsgivaren inte äger fartyget där det arbete har utförts på vilket de fordringar i fråga om vilka ansökts om betalning enligt lönegarantin grundar sig, ska ansökan också delges fartygets ägare, om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* känner till ägaren och delgivningen kan ske utan svårighet.

För hörande ska parten för avgivande av utlåtande eller förklaring reserveras en tid om minst sju och högst 14 dagar. På ansökan kan tiden förlängas till högst 21 dagar.

11 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande

Konkursboets boförvaltare ska utan dröjsmål efter det att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsavtalsförhållande. Boförvaltaren ska i samarbete med *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren ska ge arbetstagarna eller deras företrädare möjlighet att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

13 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en

vecka efter lönegarantibeslutet. På lönegarantibeloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och innehålls övriga avgifter som enligt lag ska avdras från i lagen om sjöarbetsavtal avsedda arbetstagares lön, om inte något annat bestäms någon annanstans. Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får närings-, trafik- och miljöcentralen för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag eller i lönegarantilagen (866/1998) använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

17 §

Betalningslättnader

Arbets- och näringsministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning av statsrådet, närings-, trafik- och miljöcentralen kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggandet av sysselsättningen eller av andra därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i ministeriets och närings-, trafik- och miljöcentralens beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

22 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs och vid exekutiv auktion på fartyg

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Talan behöver inte väckas, om fordran bevakas vid en sådan exekutiv auktion på ett fartyg angående vilken kungörelse har of-

vecka efter lönegarantibeslutet. På lönegarantibeloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och innehålls övriga avgifter som enligt lag ska avdras från i lagen om sjöarbetsavtal avsedda arbetstagares lön, om inte något annat bestäms någon annanstans. Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag eller i lönegarantilagen (866/1998) använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

17 §

Betalningslättnader

Arbets- och näringsministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning av statsrådet, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggandet av sysselsättningen eller av andra därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i ministeriets *och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

22 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs och vid exekutiv auktion på fartyg

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Talan behöver inte väckas, om fordran bevakas vid en sådan exekutiv auktion på ett fartyg angående vilken kungörelse har of-

fentliggjorts inom tiden för väckande av talan. Om den exekutiva auktionen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från den dag då auktionen enligt kungörelsen skulle ha hållits.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs eller vid en exekutiv auktion på fartyg bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin

fentliggjorts inom tiden för väckande av talan. Om den exekutiva auktionen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från den dag då auktionen enligt kungörelsen skulle ha hållits.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs eller vid en exekutiv auktion på fartyg bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin.

24 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 19 och 20 § eller avvisats utan prövning får arbetstagaren söka ändring hos besvärsnämnden för utkomtskyddsärenden genom skriftliga besvär. Besvären ska sändas till närings-, trafik- och miljöcentralen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsnämnden för utkomtskyddsärenden.

Ändring i ett beslut av besvärsnämnden för utkomtskyddsärenden får sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om delfäendet gäller vad som i 59 § i förvaltningslagen föreskrivs om vanlig delgivning.

I fråga om extraordinärt ändringssökande i ett beslut enligt 1 eller 2 mom. som avser ett lönegarantiärende gäller vad som bestäms i 11 kap. förvaltningsprocesslagen.

Arbetsgivaren eller andra betalningsskyldiga får inte genom besvär söka ändring i lönegarantibeslutet.

24 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 19 och 20 § eller avvisats utan prövning får arbetstagaren söka ändring hos besvärsnämnden för social trygghet genom skriftliga besvär. Besvären ska sändas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till besvärsnämnden för utkomtskyddsärenden.

Ändring i ett beslut av besvärsnämnden för social trygghet får sökas genom besvär hos försäkringsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). I fråga om delfäendet gäller vad som i 59 § i förvaltningslagen föreskrivs om vanlig delgivning.

I fråga om extraordinärt ändringssökande i ett beslut enligt 1 eller 2 mom. som avser ett lönegarantiärende gäller vad som bestäms i 11 kap. i förvaltningsprocesslagen.

Arbetsgivaren eller andra betalningsskyldiga får inte genom besvär söka ändring i lönegarantibeslutet.

26 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till närings-, trafik- och miljöcen-

26 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till *Statens tillstånds- och tillsynsmy-*

tralen, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag av skattemyndigheterna, utökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheterna, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, pensionsanstalterna, arbetslöshetskassorna och arbets- och näringsbyråerna. Centralen har rätt att få uppgifterna också med hjälp av en teknisk anslutning eller annars på elektronisk väg.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att inhämta uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiärenden också av en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

26 a §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande eller utlämnande av uppgifter rätt att till en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärenden som har inletts där.

dighet, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelser och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiansökan av skattemyndigheterna, utökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheten, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, pensionsanstalterna och arbetslöshetskassorna, *landskapen och landskapens tjänsteproducenter*.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att inhämta uppgifter som behövs för behandlingen av lönegarantiärenden också av en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

26 a §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande eller utlämnande av uppgifter rätt att till en myndighet eller ett samfund som sköter lönegarantiärenden i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna ut uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av lönegarantiärenden som har inletts där.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

156.

Lag

om ändring av 13 kap. 12 § i arbetsavtalslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetsavtalslagen (55/2001) 13 kap. 12 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap

13 kap

Särskilda bestämmelser

Särskilda bestämmelser

12 §

12 §

Tillsyn

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna övervakar att denna lag följs. Arbetarskyddsmyndigheterna skall i sin tillsynsuppgift och särskilt vid övervakningen av att allmänt bindande kollektivavtal iakttas verka i nära samarbete med de arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som ingått de allmänt bindande kollektivavtal vilkas bestämmelser arbetsgivarna enligt 2 kap. 7 § skall iaktta.

Arbetarskyddsmyndigheterna har rätt att av arbetsgivaren på begäran få en kopia av de handlingar som är nödvändiga för tillsynen samt en detaljerad utredning om de avtal som ingåtts muntligen.

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av *arbetarskyddsmyndigheten*. *Arbetarskyddsmyndigheten* ska i sin tillsynsuppgift och särskilt vid övervakningen av att allmänt bindande kollektivavtal iakttas bedriva nära samarbete med de arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som ingått de allmänt bindande kollektivavtal vilkas bestämmelser arbetsgivarna enligt 2 kap. 7 § ska iaktta.

Arbetarskyddsmyndigheten har rätt att av arbetsgivaren på begäran få en kopia av de handlingar som är nödvändiga för tillsynen samt en detaljerad utredning om de avtal som ingåtts muntligen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

157.

Lag

om ändring av lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsrådet och om vissa tillstånd till undantag inom arbetarskyddet (400/2004) 1, 8—11 och 17 §, sådana de lyder, 1, 9—11 och 17 § i lag 1527/2009 och 8 § i lagarna 1527/2009 och 223/2010, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Arbetsrådets ställning

Arbetsrådet är en oberoende specialmyndighet som lyder under arbets- och näringsministeriet och som avger utlåtanden om tillämpningen och tolkningen av de lagar inom arbetslagstiftningen som avses i 7 §. Arbetsrådet behandlar och avgör även rätelseyrkanden som gäller beslut av regionförvaltningsverket i ärenden om tillstånd till undantag enligt 9 §.

8 §

Den som begär utlåtande och begäran om utlåtande

Utlåtande av arbetsrådet kan begäras av

- 1) en domstol,
- 2) regionförvaltningsverket,
- 3) arbetsgivarnas eller arbetstagarnas centralorganisationer,
- 4) det ministerium som handhar statens arbetsmarknadspolitik,
- 5) kyrkans avtalsdelegation,
- 6) kommunala arbetsmarknadsverket,
- 7) Ålands landskapsregering eller kommunala avtalsdelegationen i landskapet Åland, eller
- 8) samarbetsombudsmannen om huruvida lagen om samarbete inom företag eller lagen om samarbete inom finska företagsgrupper och grupper av gemenskapsföretag ska tillämpas på ett företag eller en företagsgrupp.

Föreslagen lydelse

1 §

Arbetsrådets ställning

Arbetsrådet är en oberoende specialmyndighet som lyder under arbets- och näringsministeriet och som avger utlåtanden om tillämpningen och tolkningen av de lagar inom arbetslagstiftningen som avses i 7 §. Arbetsrådet behandlar och avgör även rätelseyrkanden som gäller beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i ärenden om tillstånd till undantag enligt 9 §.

8 §

Den som begär utlåtande och begäran om utlåtande

Utlåtande av arbetsrådet kan begäras av

- 1) en domstol,
- 2) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*,
- 3) arbetsgivarnas eller arbetstagarnas centralorganisationer,
- 4) det ministerium som handhar statens arbetsmarknadspolitik,
- 5) kyrkans avtalsdelegation,
- 6) kommunala arbetsmarknadsverket,
- 7) Ålands landskapsregering eller kommunala avtalsdelegationen i landskapet Åland, eller
- 8) samarbetsombudsmannen om huruvida lagen om samarbete inom företag eller lagen om samarbete inom finska företagsgrupper och grupper av gemenskapsföretag ska tillämpas på ett företag eller en företagsgrupp.

9 §

Regionförvaltningsverkens dispensärenden

Regionförvaltningsverket kan på ansökan bevilja undantag på grundval av följande bestämmelser:

- 1) 14 § 1 och 3 mom. i arbetstidslagen,
- 2) 26 § 1 mom. 14 punkten i arbetstidslagen,
- 3) 27 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 4) 36 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 5) 15 § i lagen om unga arbetstagare

10 §

Behandlingen av dispensärenden vid regionförvaltningsverket

Innan regionförvaltningsverket fattar ett beslut som avses i 9 §, ska arbetsgivaren ge den förtroendeman som har valts på grundval av det kollektivavtal som med stöd av lagen om kollektivavtal (436/1946) är bindande för arbetsgivaren eller det förtroendeombud som avses i 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001) möjlighet att bli hörd i ärendet antingen muntligen eller skriftligen. Om det på en arbetsplats inte finns någon förtroendeman eller något förtroendeombud, ska arbetarskyddsfullmäktigen ges möjlighet att bli hörd och om det inte heller finns någon arbetarskyddsfullmäktig, ska varje arbetstagare som beslutet gäller ges möjlighet att bli hörd.

Om ett ärende som gäller tillstånd till undantag inte omedelbart kan avgöras slutligt vid regionförvaltningsverket, och om det är fråga om förlängning av ett gällande beslut om tillstånd till undantag, kan ett temporärt beslut fattas så att det gäller högst till dess ett slutligt beslut i saken kan fattas.

Ett tillstånd till undantag kan återkallas, om tillståndet har beviljats utifrån oriktiga uppgifter angående omständigheter som inverkar på saken eller om förhållandena efter det att beslutet meddelades har förändrats väsentligt. När ett tillstånd till undantag återkallas fastställs också den dag då tillståndet upphör att gälla. Beslutet ska följas trots ändringssökande.

9 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets dispensärenden

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan bevilja undantag på grundval av följande bestämmelser:

- 1) 14 § 1 och 3 mom. i arbetstidslagen,
- 2) 26 § 1 mom. 14 punkten i arbetstidslagen,
- 3) 27 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 4) 36 § 1 mom. i arbetstidslagen,
- 5) 15 § i lagen om unga arbetstagare.

10 §

Behandlingen av dispensärenden vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Innan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattar ett beslut som avses i 9 §, ska arbetsgivaren ge den förtroendeman som har valts på grundval av det kollektivavtal som med stöd av lagen om kollektivavtal (436/1946) är bindande för arbetsgivaren eller det förtroendeombud som avses i 13 kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001) möjlighet att bli hörd i ärendet antingen muntligen eller skriftligen. Om det på en arbetsplats inte finns någon förtroendeman eller något förtroendeombud, ska arbetarskyddsfullmäktigen ges möjlighet att bli hörd och om det inte heller finns någon arbetarskyddsfullmäktig, ska varje arbetstagare som beslutet gäller ges möjlighet att bli hörd.

Om ett ärende som gäller tillstånd till undantag inte omedelbart kan avgöras slutligt vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, och om det är fråga om förlängning av ett gällande beslut om tillstånd till undantag, kan ett temporärt beslut fattas så att det gäller högst till dess ett slutligt beslut i saken kan fattas.

Ett tillstånd till undantag kan återkallas, om tillståndet har beviljats utifrån oriktiga uppgifter angående omständigheter som inverkar på saken eller om förhållandena efter det att beslutet meddelades har förändrats väsentligt. När ett tillstånd till undantag återkallas fastställs också den dag då tillståndet upphör att gälla. Beslutet ska följas trots ändringssökande.

11 §

Sökande av ändring i regionförvaltningsverkets dispensbeslut

I ett beslut som regionförvaltningsverket har meddelat i ett ärende som gäller tillstånd till undantag kan rättelse yrkas skriftligen hos arbetsrådet. Beslutet får inte överklagas genom besvär. Den som ansöker om tillstånd till undantag ska framställa rättelseyrkandet inom 30 dagar från det att han har fått kännedom om beslutet, och andra som framställer rättelseyrkande från det att beslutet eller en kopia av det har lagts fram på arbetsplatsen. Rättelseyrkandet ska tillställas arbetsrådet.

Rätt att framställa rättelseyrkande har

- 1) den som ansökt om tillstånd till undantag,
- 2) de i 10 § 1 mom. avsedda företrädarna för arbetstagarna eller de arbetstagare som har hörts eller borde ha hörts innan regionförvaltningsverket fattade beslutet, och
- 3) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen direkt påverkas av det beslut som regionförvaltningsverket fattat.

17 §

Arbetsrådets handlingar och beslut om tillstånd till undantag

Arbetsrådets utlåtanden och beslut samt beslut av regionförvaltningsverket om tillstånd till undantag ges parterna avgiftsfritt.

11 §

Sökande av ändring i dispensbeslut som meddelats av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

I ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har meddelat i ett ärende som gäller tillstånd till undantag kan rättelse yrkas skriftligen hos arbetsrådet. Beslutet får inte överklagas genom besvär. Den som ansöker om tillstånd till undantag ska framställa rättelseyrkandet inom 30 dagar från det att han har fått kännedom om beslutet, och andra som framställer rättelseyrkande från det att beslutet eller en kopia av det har lagts fram på arbetsplatsen. Rättelseyrkandet ska tillställas arbetsrådet.

Rätt att framställa rättelseyrkande har

- 1) den som ansökt om tillstånd till undantag,
- 2) de i 10 § 1 mom. avsedda företrädarna för arbetstagarna eller de arbetstagare som har hörts eller borde ha hörts innan Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattade beslutet, och
- 3) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen direkt påverkas av det beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fattat.

17 §

Arbetsrådets handlingar och beslut om tillstånd till undantag

Arbetsrådets utlåtanden och beslut samt beslut av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om tillstånd till undantag ges parterna avgiftsfritt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

158.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) 22 § som följer:

Gällande lydelse

22 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna övervakar tillsammans med dataombudsmannen att denna lag iakttas.

Föreslagen lydelse

22 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheten övervakar tillsammans med dataombudsmannen att denna lag iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

159.

Lag

om ändring av 37 § i semesterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i semesterlagen (162/2005) 37 § som följer:

Gällande lydelse

37 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna övervakar att denna lag följs.

Föreslagen lydelse

37 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av *arbetarskyddsmyndigheten*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

160.

Lag

om ändring av 6 och 131 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) 6 § 21 punkten och 131 §, av dem 6 § 21 punkten sådan den lyder i lag 358/2015, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

6 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

21) räddningsmyndighet det lokala räddningsväsendets räddningsmyndigheter enligt räddningslagen,

21) räddningsmyndighet *landskapets* räddningsmyndigheter enligt räddningslagen,

131 §

131 §

Avgifter

Avgifter

I fråga om avgifterna för myndigheternas prestationer enligt denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut gäller vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

I fråga om avgifterna för statliga myndigheters prestationer enligt denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut gäller vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

I fråga om avgifterna för räddningsmyndigheternas prestationer om vilka föreskrivs med stöd av denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut beslutar dock det lokala räddningsväsendet med iakttagande av de grunder om vilka föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

I fråga om avgifterna för *landskapets* räddningsmyndigheters prestationer om vilka föreskrivs med stöd av denna lag och om storleken på de avgifter som tas ut beslutar dock *landskapsfullmäktige på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (/)*.

Avgifter och kostnader enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

Avgifterna och kostnaderna enligt denna lag får drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om *verkstälighet av skatter och avgifter* (706/2007).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

161.

Lag

om ändring av 10 och 12 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006) 10 och 12 §, sådana de lyder 10 § i lagarna 1530/2009 och 70/2017 och 12 § i lag 1530/2009, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Påförande av försummelseavgift

Genom beslut av regionförvaltningsverket påförs beställaren försummelseavgift som ska betalas inom den tid som utsatts i beslutet. Rätten att meddela ett beslut om försummelseavgift preskriberas om det ärende som gäller påförande av avgift inte har anhängiggjorts inom två år efter att det arbete avslutats som ett i denna lag avsett avtal gäller.

I ett beslut av regionförvaltningsverket får beställaren söka ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Försummelseavgiften ska betalas till staten. Bestämmelser om verkställigheten av avgiften finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). På en försummelseavgift som förfallit till betalning och som inte har betalats senast på förfallodagen tas det ut dröjsmålsränta enligt den räntesats som anges i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

12 §

Föreslagen lydelse

10 §

Påförande av försummelseavgift

Genom beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* påförs beställaren försummelseavgift som ska betalas inom den tid som utsatts i beslutet. Rätten att meddela ett beslut om försummelseavgift preskriberas om det ärende som gäller påförande av avgift inte har anhängiggjorts inom två år efter att det arbete avslutats som ett i denna lag avsett avtal gäller.

I ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får beställaren söka ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Försummelseavgiften ska betalas till staten. Bestämmelser om verkställigheten av avgiften finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). På en försummelseavgift som förfallit till betalning och som inte har betalats senast på förfallodagen tas det ut dröjsmålsränta enligt den räntesats som anges i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

12 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), om inte något annat följer av denna lag.

Arbetskyddsmyndigheterna har på begäran rätt att av beställaren få till påseende de handlingar som hänför sig till utredningsskyldigheten samt vid behov få kopior av dem. Om en inspektör observerar att förutsättningar för påförande av försummelseavgift föreligger, ska inspektören utan dröjsmål föra ärendet till regionförvaltningsverket. Om en anmälan om misstankar om brott mot utredningsskyldigheten har lämnats till arbetskyddsmyndigheten, ska regionförvaltningsverket behandla ärendet i brådskande ordning.

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006), om inte något annat följer av denna lag.

Arbetskyddsmyndigheten har på begäran rätt att av beställaren få till påseende de handlingar som hänför sig till utredningsskyldigheten samt vid behov få kopior av dem. Om en inspektör observerar att förutsättningar för påförande av försummelseavgift föreligger, ska inspektören utan dröjsmål föra ärendet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Om en anmälan om misstankar om brott mot utredningsskyldigheten har lämnats till arbetskyddsmyndigheten, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* behandla ärendet i brådskande ordning

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

162.

Lag

om ändring av 7 § i civiltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i civiltjänstlagen (1446/2007) 7 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1634/2015, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

7 §

Civiltjänstcentralen

Civiltjänstcentralen

Närings-, trafik- och miljöcentralernas
samt arbets- och näringsbyråernas utveckl-
ings- och förvaltningscenter är verksamt
som civiltjänstcentral.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är
verksam som civiltjänstcentral.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom en särskild lag.*

163.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fortbestånd av arbetsavtals- och tjänsteförhållandet för den som fullgör skyldighet att försvara landet (305/2009) 8 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

8 §

Tillsyn

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheterna.

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

164.

Lag

om ändring av 152 § i gruvlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gruvlagen (621/2011) 152 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

152 §

152 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

Myndigheternas rätt att få uppgifter

Gruvmyndigheten, närings-, trafik- och miljöcentralen, arbetarskyddsmyndigheten och Strålsäkerhetscentralen har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att av varandra få nödvändiga uppgifter för tillsynen över malmletning, gruvdrift och guldvaskning och att använda varandras prov. Den lokala behöriga räddningsmyndigheten har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att av gruvmyndigheten få sådana uppgifter som gäller gruvssäkerheten och som behövs för räddningsverksamheten.

Gruvmyndigheten, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, arbetarskyddsmyndigheten och Strålsäkerhetscentralen har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att av varandra få nödvändiga uppgifter för tillsynen över malmletning, gruvdrift och guldvaskning och att använda varandras prov. Den behöriga räddningsmyndigheten har, trots sekretessbestämmelserna, rätt att av gruvmyndigheten få sådana uppgifter som gäller gruvssäkerheten och som behövs för räddningsverksamheten.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

165.

Lag

om ändring av 34 och 38 § i lagen om mätinstrument

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om mätinstrument (707/2011) 34 och 38 §, av dem 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1138/2016, som följer:

Gällande lydelse

34 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av Säkerhets- och kemikalieverket och regionförvaltningsverken.

Säkerhets- och kemikalieverket styr och förenhetligar tillsynsmyndigheternas verksamhet vid tillsynen över att denna lag följs. Arbets- och näringsministeriet övervakar de anmälda organ som det har utsett

38 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få och lämna ut sekretessbelagda uppgifter

Trots vad som föreskrivs om uppgifters sekretess har tillsynsmyndigheterna rätt att av varandra få de uppgifter som behövs för tillsynen och rätt att använda varandras prover.

Trots vad som föreskrivs om uppgifters sekretess, får tillsynsmyndigheten lämna ut uppgifter som erhållits i samband med skötseln av uppgifter som avses i denna lag till

- 1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förhindrande och utredning av brott,
- 2) regionförvaltningsmyndigheten och konsumentskyddsmyndigheten, när den handling som lämnas ut innehåller uppgifter som är viktiga för skötseln av de uppgifter som hör till denna myndighet.

Föreslagen lydelse

34 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av Säkerhets- och kemikalieverket.

Arbets- och näringsministeriet övervakar de anmälda organ som det har utsett.

38 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få och lämna ut sekretessbelagda uppgifter

Trots vad som föreskrivs om uppgifters sekretess har tillsynsmyndigheterna rätt att av varandra få de uppgifter som behövs för tillsynen och rätt att använda varandras prover.

Trots vad som föreskrivs om uppgifters sekretess, får tillsynsmyndigheten lämna ut uppgifter som erhållits i samband med skötseln av uppgifter som avses i denna lag till

- 1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förhindrande och utredning av brott,
- 2) *konsumentskyddsmyndigheten*, när den handling som lämnas ut innehåller uppgifter som är viktiga för skötseln av de uppgifter som hör till denna myndighet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

166.

Lag

om ändring av 13 kap. 22 § i lagen om sjöarbetsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) 13 kap. 22 § som följer:

Gällande lydelse

13 kap

Särskilda bestämmelser

22 §

Tillsyn

Arbetarskyddsmyndigheterna övervakar att denna lag följs. Arbetarskyddsmyndigheterna ska i sin tillsynsuppgift och särskilt vid övervakningen av att allmänt bindande kollektivavtal iakttas verka i nära samarbete med de arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som ingått de allmänt bindande kollektivavtal vilkas bestämmelser arbetsgivarna enligt 2 kap. 6 § ska iaktta. Arbetarskyddsmyndigheterna har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av arbetsgivaren på begäran få en kopia av de handlingar som behövs för tillsynen samt en detaljerad utredning om de avtal som ingåtts muntligen.

Föreslagen lydelse

13 kap

Särskilda bestämmelser

22 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheten. *Arbetarskyddsmyndigheten* ska i sin tillsynsuppgift och särskilt vid övervakningen av att allmänt bindande kollektivavtal iakttas bedriva nära samarbete med de arbetsgivar- och arbetstagarföreningar som ingått de allmänt bindande kollektivavtal vilkas bestämmelser arbetsgivarna enligt 2 kap. 6 § ska iaktta.

Arbetarskyddsmyndigheten har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av arbetsgivaren på begäran få en kopia av de handlingar som behövs för tillsynen samt en detaljerad utredning om de avtal som ingåtts muntligen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

167.

Lag

om ändring av konkurrenslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konkurrenslagen (948/2011) 41 §, sådan den lyder i lag 662/2012, samt
ändras 33 och 35 §, 36 § 1 mom. och 37 §, sådana de lyder, 33 § delvis ändrad i lag
662/2012, 35 § och 36 § 1 mom. i lag 662/2012 samt 37 § i lag 78/2015, som följer:

Gällande lydelse

33 §

Näringsidkarnas skyldighet att lämna upplysningar

En näringsidkare och en sammanslutning av näringsidkare ska på uppmaning av Konkurrens- och konsumentverket ge verket alla de uppgifter och handlingar som behövs för utredning av en konkurrensbegränsnings innehåll, ändamål och verkningar samt för utredning av konkurrensförhållandena och för bedömning av ett företagsförvärv som avses i 4 kap.

En näringsidkare och en sammanslutning av näringsidkare ska på uppmaning av Konkurrens- och konsumentverket också lämna uppgifter och handlingar för utredning av om näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare innehar en dominerande marknadsställning.

Motsvarande uppgifter och handlingar ska ges regionförvaltningsverket när det reder ut konkurrensbegränsningar eller klarlägger konkurrensförhållandena.

På uppmaning ska uppgifterna ges skriftligen.

35 §

Föreslagen lydelse

33 §

Näringsidkarnas skyldighet att lämna upplysningar

En näringsidkare och en sammanslutning av näringsidkare ska på uppmaning av Konkurrens- och konsumentverket ge verket alla de uppgifter och handlingar som behövs för utredning av en konkurrensbegränsnings innehåll, ändamål och verkningar samt för utredning av konkurrensförhållandena och för bedömning av ett företagsförvärv som avses i 4 kap.

En näringsidkare och en sammanslutning av näringsidkare ska på uppmaning av Konkurrens- och konsumentverket också lämna uppgifter och handlingar för utredning av om näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare innehar en dominerande marknadsställning.

På uppmaning ska uppgifterna ges skriftligen.

35 §

Inspektioner i näringsidkares affärslokaler

Behöriga tjänstemän vid Konkurrens- och konsumentverket och *regionförvaltningsverket* har rätt att förrätta inspektioner i de affärs- och lagerlokaler samt av markområden och fordon som en näringsidkare har i sin besittning för att övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs samt för att bedöma företagsförvärv som avses i 4 kap. Konkurrens- och konsumentverket är skyldigt att på begäran av Europeiska kommissionen förrätta inspektioner så som bestäms i Europeiska unionens rättsakter.

Konkurrens- och konsumentverket biträder kommissionen vid inspektioner så som bestäms i Europeiska unionens rättsakter.

36 §

Inspektioner i andra lokaler

För att utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har Konkurrens- och konsumentverkets och *regionförvaltningsverkets tjänstemän* rätt att förrätta inspektioner också i andra lokaler än sådana som avses i 35 §, om det finns grundad anledning att misstänka att där förvaras bokföring eller andra handlingar som har samband med affärsverksamheten och föremålet för inspektionen och som kan ha betydelse för att ett allvarligt brott mot 5 eller 7 § eller artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kunna bevisas.

37 §

Förfarandet vid inspektioner

Näringsidkare och sammanslutningar av näringsidkare ska för inspektioner ge Konkurrens- och konsumentverkets, *regionförvaltningsverkets* eller Europeiska kommissionens tjänstemän eller personer som dessa bemyndigat tillträde till affärs- och lagerlokaler, markområden och fordon som de har i sin

Inspektioner i näringsidkares affärslokaler

Behöriga tjänstemän vid Konkurrens- och konsumentverket har rätt att förrätta inspektioner i de affärs- och lagerlokaler samt av markområden och fordon som en näringsidkare har i sin besittning för att övervaka att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs samt för att bedöma företagsförvärv som avses i 4 kap. Konkurrens- och konsumentverket är skyldigt att på begäran av Europeiska kommissionen förrätta inspektioner så som bestäms i Europeiska unionens rättsakter.

Konkurrens- och konsumentverket biträder kommissionen vid inspektioner så som bestäms i Europeiska unionens rättsakter.

36 §

Inspektioner i andra lokaler

För att utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har Konkurrens- och konsumentverkets tjänstemän rätt att förrätta inspektioner också i andra lokaler än sådana som avses i 35 §, om det finns grundad anledning att misstänka att där förvaras bokföring eller andra handlingar som har samband med affärsverksamheten och föremålet för inspektionen och som kan ha betydelse för att ett allvarligt brott mot 5 eller 7 § eller artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kunna bevisas.

37 §

Förfarandet vid inspektioner

Näringsidkare och sammanslutningar av näringsidkare ska för inspektioner ge Konkurrens- och konsumentverkets eller Europeiska kommissionens tjänstemän eller personer som dessa bemyndigat tillträde till affärs- och lagerlokaler, markområden och fordon som de har i sin besittning. De tjänstemän

besittning. De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att granska och ta kopior av näringsidkarnas och sammanslutningarnas affärskorrespondens, bokföring, dataregistreringar och andra handlingar och data som kan ha betydelse för tillsynen över att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att få alla uppgifter som behövs för inspektionen också av ett företag som behandlar kommunikation eller uppgifter som avses i 1 mom. på begäran av den näringsidkare som är föremål för inspektion eller annars som en del av den service som tillhandahålls näringsidkaren. Om lämnandet av uppgifter till de tjänstemän som förrättar inspektionen medför kostnader för det företag som på begäran av den näringsidkare som är föremål för inspektion eller annars som en del av den service som tillhandahålls den näringsidkaren behandlar uppgifter, svarar denna näringsidkare eller den sammanslutning av näringsidkare som är föremål för inspektion för kostnaderna, om inte parterna kommer överens om något annat.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att av samtliga företrädare för och anställda hos näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare kräva utredningar av fakta och handlingar som har samband med föremålet för och ändamålet med inspektionen och protokollföra de svar som har erhållits. De tjänstemän som förrättar inspektion har också rätt att försegla lokaler eller bokföring, handlingar och data så länge och i den omfattning som det behövs för inspektionen.

Vid förrättande av inspektion i andra lokaler än de som avses i 35 § har Europeiska kommissionens, Konkurrens- och konsumentverkets och regionförvaltningsverkets tjänstemän befogenheter enligt 1 mom., men inte befogenheter enligt 3 mom.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

Europeiska kommissionen, Konkurrens- och konsumentverket och regionförvaltningsverken kan vid inspektioner biträdas av andra personer som de har bemyndigat därtill.

som förrättar inspektion har rätt att granska och ta kopior av näringsidkarnas och sammanslutningarnas affärskorrespondens, bokföring, dataregistreringar och andra handlingar och data som kan ha betydelse för tillsynen över att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att få alla uppgifter som behövs för inspektionen också av ett företag som behandlar kommunikation eller uppgifter som avses i 1 mom. på begäran av den näringsidkare som är föremål för inspektion eller annars som en del av den service som tillhandahålls näringsidkaren. Om lämnandet av uppgifter till de tjänstemän som förrättar inspektionen medför kostnader för det företag som på begäran av den näringsidkare som är föremål för inspektion eller annars som en del av den service som tillhandahålls den näringsidkaren behandlar uppgifter, svarar denna näringsidkare eller den sammanslutning av näringsidkare som är föremål för inspektion för kostnaderna, om inte parterna kommer överens om något annat.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att av samtliga företrädare för och anställda hos näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare kräva utredningar av fakta och handlingar som har samband med föremålet för och ändamålet med inspektionen och protokollföra de svar som har erhållits. De tjänstemän som förrättar inspektion har också rätt att försegla lokaler eller bokföring, handlingar och data så länge och i den omfattning som det behövs för inspektionen.

Vid förrättande av inspektion i andra lokaler än de som avses i 35 § har Europeiska kommissionens och Konkurrens- och konsumentverkets tjänstemän befogenheter enligt 1 mom., men inte befogenheter enligt 3 mom.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

Europeiska kommissionen och Konkurrens- och konsumentverket kan vid inspektioner biträdas av andra personer som de har bemyndigat därtill.

41 §

Regionförvaltningsverkets uppgifter

Regionförvaltningsverket ska utreda konkurrensförhållanden och konkurrensbegränsningar samt på uppdrag av Konkurrens- och konsumentverket vidta andra åtgärder för främjande av konkurrensen inom sitt verksamhetsområde.

41 §

Regionförvaltningsverkets uppgifter

(upphävs)

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

168.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om Konkurrens- och konsumentverket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Konkurrens- och konsumentverket (661/2012) 6 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En näringsidkare är skyldig att lämna Konkurrens- och konsumentverket uppgifter om minutförsäljningspriser på konsumtionsnyttigheter och konsumenttjänster för de undersökningar, utredningar och jämförelser som avses i 2 § 1 mom. samt att lämna konsumentombudsmannen uppgifter för de tillsynsuppgifter som avses i 2 § 2 mom. *Konkurrens- och konsumentverket får bestämma att uppgifter ska lämnas även till regionförvaltningsverken.*

Konkurrens- och konsumentverket och konsumentombudsmannen kan förena skyldigheten att lämna uppgifter med vite. Bestämmelser om föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen (1113/1990).

6 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En näringsidkare är skyldig att lämna Konkurrens- och konsumentverket uppgifter om minutförsäljningspriser på konsumtionsnyttigheter och konsumenttjänster för de undersökningar, utredningar och jämförelser som avses i 2 § 1 mom. samt att lämna konsumentombudsmannen uppgifter för de tillsynsuppgifter som avses i 2 § 2 mom.

Konkurrens- och konsumentverket och konsumentombudsmannen kan förena skyldigheten att lämna uppgifter med vite. Bestämmelser om föreläggande och utdömande av vite finns i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

169.

Lag

om ändring av lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ersättning av statsmedel för sjömäns resekostnader (1068/2013) 4—6 och 9 §, av dem 4 § sådan den lyder i lag 1135/2014, 5 och 9 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1135/2014 och 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1234/2015, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Behörig myndighet

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen och svarar för utvecklingen av ersättningssystemet. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter fattar beslut i ersättningsärenden och sköter andra uppgifter i samband med verkställigheten av lagen.

5 §

Ansökan och behandlingen av ansökan

Ansökan om ersättning för resekostnader gör skriftligen hos utvecklings- och förvaltningscentret. Arbetsgivarens rätt till ersättning av statsmedel förfaller, om ersättning inte har sökts inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till ersättning har uppkommit.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska anges i ansökan, om den utredning som ska fogas till ansökan och om behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Föreslagen lydelse

4 §

Behörig myndighet

Arbets- och näringsministeriet styr verkställigheten av lagen och svarar för utvecklingen av ersättningssystemet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fattar beslut i ersättningsärenden och sköter andra uppgifter i samband med verkställigheten av lagen.

5 §

Ansökan och behandlingen av ansökan

Ansökan om ersättning för resekostnader gör skriftligen hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Arbetsgivarens rätt till ersättning av statsmedel förfaller, om ersättning inte har sökts inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till ersättning har uppkommit.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska anges i ansökan, om den utredning som ska fogas till ansökan och om behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Granskningsrätt

Utvecklings- och förvaltningscentret har rätt att granska arbetsgivarens ekonomi och verksamhet för att utreda riktigheten av ansökan och det beslut som fattats. Utvecklings- och förvaltningscentret kan av särskilda skäl bemyndiga en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor att utföra granskningen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den revisor som utför granskningen.

Den som utför granskningen har rätt att avgiftsfritt få alla begärda dokument och andra uppgifter som behövs för verkställandet av granskningen. Den tjänsteman och revisor som utför granskningen har rätt att i den omfattning som granskningen förutsätter få tillträde till lokaler som är i arbetsgivarens besittning eller användning. Granskningar får inte utföras i hemfridsskyddade lokaler.

Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) ska iakttas vid granskningen.

9 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av utvecklings- och förvaltningscentret får begäras hos den beslutande myndigheten på det sätt som anges i 7 a kap. i förvaltningslagen.

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Över förvaltningsdomstolens beslut om ersättning för resekostnader får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Granskningsrätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att granska arbetsgivarens ekonomi och verksamhet för att utreda riktigheten av ansökan och det beslut som fattats. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan av särskilda skäl bemyndiga en i revisionslagen (1141/2015) avsedd revisor att utföra granskningen. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den revisor som utför granskningen.

Den som utför granskningen har rätt att avgiftsfritt få alla begärda dokument och andra uppgifter som behövs för verkställandet av granskningen. Den tjänsteman och revisor som utför granskningen har rätt att i den omfattning som granskningen förutsätter få tillträde till lokaler som är i arbetsgivarens besittning eller användning. Granskningar får inte utföras i hemfridsskyddade lokaler.

Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) ska iakttas vid granskningen.

9 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får begäras hos den beslutande myndigheten på det sätt som anges i 7 a kap. i förvaltningslagen.

I ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Över förvaltningsdomstolens beslut om ersättning för resekostnader får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd för direkta tilläggspensionsarrangemang vid arbetsgivarens insolvens (209/2015) 5 § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag genom inspektioner som förrättas på begäran av arbetstagaren eller en annan förmånstagare. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Arbetsgivaren, arbetstagaren eller en annan förmånstagare är skyldiga att lämna arbetarskyddsmyndigheten de uppgifter som behövs för tillsynen.

Föreslagen lydelse

5 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag genom inspektioner som förrättas på begäran av arbetstagaren eller en annan förmånstagare. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Arbetsgivaren, arbetstagaren eller en annan förmånstagare är skyldiga att lämna arbetarskyddsmyndigheten de uppgifter som behövs för tillsynen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

171.

Lag

om ändring av lagen om samarbete över de yttre gränserna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samarbete över de yttre gränserna (657/2015) 2 § 9 punkten, 3 § 2 mom. i sin finska språkdräkt, 6 § 1 mom., 7 § 2 mom., 8 § 2 och 3 mom., 9 § 1 mom., 13 § 1 mom., 14 § 4 mom., 18 § 1 mom., 19 §, 20 § 1 och 4 mom., 26 § och 31 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) stödavtal ett dokument som gäller finansieringen av ett projekt och som ska upprättas mellan den samordnande stödmottagaren och det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet,

6 §

Förvaltningsmyndighet

Förvaltningsmyndighet för ett gemensamt operativt program är det landskapsförbund som nämns i programdokumentet.

7 §

Övervakningskommitté och urvalskommitté

Statsrådet utnämner övervakningskommitténs finländska medlemmar. Till finländska medlemmar kan utnämnas företrädare för landskapsförbunden inom programområdet, arbets- och näringsministeriet, utrikesministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt i den mån det är möjligt företrädare för företagare, föreningar och kommuner inom programområdet. Arbets- och näringsministeriet beslutar om ändringar i kommitténs sammansättning för de finländska med-

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *stödavtal* ett dokument som gäller finansieringen av ett projekt och som ska upprättas mellan den samordnande stödmottagaren och det landskap som är förvaltningsmyndighet,

6 §

Förvaltningsmyndighet

Förvaltningsmyndighet för ett gemensamt operativt program är det *landskap* som nämns i programdokumentet.

7 §

Övervakningskommitté och urvalskommitté

Statsrådet utnämner övervakningskommitténs finländska medlemmar. Till finländska medlemmar kan utnämnas företrädare för *landskapen* inom programområdet, arbets- och näringsministeriet, utrikesministeriet samt i den mån det är möjligt företrädare för företagare, föreningar och kommuner inom programområdet. Arbets- och näringsministeriet beslutar om ändringar i kommitténs sammansättning för de finländska medlemmarnas del. På övervakningskommitténs

lemmarnas del. På övervakningskommitténs medlemmar och sammansättning tillämpas även Europeiska unionens lagstiftning.

medlemmar och sammansättning tillämpas även Europeiska unionens lagstiftning.

8 §

Gemensamt operativt program

Landskapsförbunden inom programområdena ska utarbeta ett förslag som gäller det gemensamma operativa programmet i samarbete med de behöriga myndigheterna i övriga stater som deltar i programmet samt med staten, kommunerna och övriga aktörer som deltar i genomförandet av programmet.

Arbets- och näringsministeriet ansvarar utifrån de förslag som avses i 2 mom. för att i samarbete med övriga ministerier, landskapsförbunden inom programområdet och andra aktörer som deltar i genomförandet av programmet utarbeta ett programförslag som föreläggs statsrådet för godkännande. För samordningen av det nationella utarbetandet och genomförandet av programförslag samt beredningen enligt partnerskapet ansvarar delegationen för regional- och strukturpolitik, som avses i 13 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014). Statsrådet beslutar om godkännandet av programförslaget för Finlands del.

8 §

Gemensamt operativt program

Landskapen inom programområdena ska utarbeta ett förslag som gäller det gemensamma operativa programmet i samarbete med de behöriga myndigheterna i övriga stater som deltar i programmet samt med staten, kommunerna och övriga aktörer som deltar i genomförandet av programmet.

Arbets- och näringsministeriet ansvarar utifrån de förslag som avses i 2 mom. för att i samarbete med övriga ministerier, *landskapen* inom programområdet och andra aktörer som deltar i genomförandet av programmet utarbeta ett programförslag som föreläggs statsrådet för godkännande. För samordningen av det nationella utarbetandet och genomförandet av programförslag samt beredningen enligt partnerskapet ansvarar delegationen för regional- och strukturpolitik, som avses i 13 § i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014). Statsrådet beslutar om godkännandet av programförslaget för Finlands del.

9 §

Finansieringsöverenskommelse

Arbets- och näringsministeriet undertecknar programspecifika finansieringsöverenskommelser enligt artikel 8 i genomförandeförordningen efter att ha hört de landskapsförbund som är förvaltningsmyndigheter. I fråga om utarbetandet av och innehållet i en finansieringsöverenskommelse iakttas vad som föreskrivs i artikel 10.8 och 10.10 i ENI-förordningen och i artiklarna 8 och 9 i genomförandeförordningen.

9 §

Finansieringsöverenskommelse

Arbets- och näringsministeriet undertecknar programspecifika finansieringsöverenskommelser enligt artikel 8 i genomförandeförordningen efter att ha hört de *landskap* som är förvaltningsmyndigheter. Om utarbetandet av och innehållet i en finansieringsöverenskommelse föreskrivs det i artikel 10.8 och 10.10 i ENI-förordningen och i artiklarna 8 och 9 i genomförandeförordningen.

13 §

13 §

Förvaltningsmyndighetens uppgifter vid stödförfarandet

Det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet ansvarar för beviljande och utbetalning av samt tillsyn över och återkrav av Europeiska unionens medfinansiering och motsvarande nationella finansiering och annan finansiering som anvisats för genomförande av programmet.

14 §

Allmänna villkor och stöd villkor

När åtgärder inom projekt som genomförs i Finland vidtas ska utöver lagen om offentlig upphandling (348/2007) även bestämmelserna om upphandlingar i artiklarna 52—56 i genomförandeförordningen iakttas i fråga om användningen av stöd för upphandling av varor och tjänster samt för entreprenader.

18 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd ska lämnas till det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet för programmet i fråga.

19 §

Stödavtal

Det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet för programmet ingår utifrån beslutet om beviljande av stöd ett stödavtal med de projekt som genomför programmet. Av stödavtalet om användningen av stödet

Förvaltningsmyndighetens uppgifter vid stödförfarandet

Det *landskap* som är förvaltningsmyndighet ansvarar för beviljande och utbetalning av samt tillsyn över och återkrav av Europeiska unionens medfinansiering och motsvarande nationella finansiering och annan finansiering som anvisats för genomförande av programmet.

14 §

Allmänna villkor och stöd villkor

När åtgärder inom projekt som genomförs i Finland vidtas ska utöver lagen om offentlig upphandling *och koncession* (1397/2016) även bestämmelserna om upphandlingar i artiklarna 52—56 i genomförandeförordningen iakttas i fråga om användningen av stöd för upphandling av varor och tjänster samt för entreprenader.

18 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd ska lämnas till det *landskap* som är förvaltningsmyndighet för programmet i fråga.

19 §

Stödavtal

Det *landskap* som är förvaltningsmyndighet för programmet ingår utifrån beslutet om beviljande av stöd ett stödavtal med de projekt som genomför programmet. Av stödavtalet om användningen av stödet ska framgå

ska framgå det beviljade stödbeloppet och de stödvillkor som anges i denna lag samt förutsättningarna för utbetalning och återkrav. Av stödavtalet ska dessutom framgå de krav och villkor som anges i Europeiska unionens lagstiftning och finansieringsöverenskommelsen och som väsentligen inverkar på användningen och utbetalningen av stödet.

20 §

Utbetalning av stöd

Ansökan om utbetalning av stöd ska riktas till det landskapsförbund som är förvaltningsmyndighet. En förutsättning för utbetalningen av den sista posten är att en godtagbar redogörelse för genomförandet av projektet och användningen av medel samt finansieringen i enlighet med stödbeslutet har lämnats till den myndighet som beviljat stödet. En tidsfrist kan fastställas för ansökan om utbetalning.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om utbetalning, tidsfristen för ansökan om utbetalning, förfarandet i fråga om förskott samt förskottsbeloppet.

26 §

Rätt att få uppgifter

På rätten att få uppgifter tillämpas vad som i 28 § i finansieringslagen och i artikel 74 i genomförandeförordningen föreskrivs om arbets- och näringsministeriets, landskapsförbundets och revisionsmyndighetens rätt att få uppgifter.

31 §

Ändringssökande

I ett beslut av ett landskapsförbund får ändring sökas enligt vad som i kommunallagen (410/2015) föreskrivs om begäran om omprövning och kommunalbesvär.

det beviljade stödbeloppet och de stödvillkor som anges i denna lag samt förutsättningarna för utbetalning och återkrav. Av stödavtalet ska dessutom framgå de villkor och förutsättningar som anges i Europeiska unionens lagstiftning och finansieringsöverenskommelsen och som väsentligen inverkar på användningen och utbetalningen av stödet.

20 §

Utbetalning av stöd

Ansökan om utbetalning av stöd ska riktas till det *landskap* som är förvaltningsmyndighet. En förutsättning för utbetalningen av den sista posten är att en godtagbar redogörelse för genomförandet av projektet och användningen av medel samt finansieringen i enlighet med stödbeslutet har lämnats till den myndighet som beviljat stödet. En tidsfrist kan fastställas för ansökan om utbetalning.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om utbetalning, tidsfristen för ansökan om utbetalning, förfarandet i fråga om förskott samt förskottsbeloppet.

26 §

Rätt att få uppgifter

På rätten att få uppgifter tillämpas vad som i 28 § i finansieringslagen och i artikel 74 i genomförandeförordningen föreskrivs om arbets- och näringsministeriets, *landskapets* och revisionsmyndighetens rätt att få uppgifter.

31 §

Ändringssökande

I ett beslut av ett landskap får ändring sökas enligt vad som i *landskapslagen* (/) föreskrivs om begäran om omprövning och *landskapsbesvär*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

172.

Lag

om ändring av lagen om utstationering av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utstationering av arbetstagare (447/2016) 16 §, 23 § 3 mom. samt 25 och 26 § som följer:

Gällande lydelse

16 §

Behöriga myndigheter

För informationen om denna lag svarar arbets- och näringsministeriet och arbetarskyddsmyndigheterna.

Tillsynen över att denna lag iakttas ska utövas av arbetarskyddsmyndigheterna med undantag för de bestämmelser i jämställdhetslagen som nämns i 3 §. Tillsynen över att de bestämmelserna iakttas ska utövas av jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden.

Arbetarskyddsmyndigheterna samt jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ska svara för det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater i fråga om övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

Arbetarskyddsmyndigheterna samt jämställdhetsombudsmannen, diskriminerings- och jämställdhetsnämnden och förvaltningsdomstolarna ska svara för delgivningen över statsgränserna av beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Rättsregistercentralen ska svara för indrivningen över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter.

Bestämmelser om att arbetarskyddsmyndigheternas uppgifter enligt denna lag kan anförtros ett eller flera ansvarsområden för arbetarskydd vid ett regionförvaltningsverk finns i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009)

23 §

Föreslagen lydelse

16 §

Behöriga myndigheter

För informationen om denna lag svarar arbets- och näringsministeriet och *arbetarskyddsmyndigheten*.

Tillsynen över att denna lag iakttas ska utövas av *arbetarskyddsmyndigheten* med undantag för de bestämmelser i jämställdhetslagen som nämns i 3 §. Tillsynen över att de bestämmelserna iakttas ska utövas av jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden.

Arbetarskyddsmyndigheten samt jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ska svara för det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater i fråga om övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

Arbetarskyddsmyndigheten samt jämställdhetsombudsmannen, diskriminerings- och jämställdhetsnämnden och förvaltningsdomstolarna ska svara för delgivningen över statsgränserna av beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Rättsregistercentralen ska svara för indrivningen över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter.

23 §

Tillhandahållande och delgivning av handlingar

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnar en begäran om att en finsk myndighet ska tillhandahålla eller delge en handling ska den lämna sin begäran till den behöriga arbetarskyddsmyndigheten med iakttagande av bestämmelserna i 7 kap. om delgivning av ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter, om ingenting annat har överenskommits särskilt med den andra medlemsstaten.

25 §

Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen framställer en begäran hos en finsk myndighet om att delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska begäran framställas hos den behöriga arbetarskyddsmyndigheten.

Begäran om delgivning av beslut ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten ska delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland beslutet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen eller, om beslutet meddelats av en rättslig myndighet, enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får dock inte delges som offentlig delgivning.

Ett beslut ska delges så snart som möjligt och senast en månad efter det att begäran om delgivning har mottagits. Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framställt begäran om vilka delgivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då beslutet delgivits mottagaren. Om beslutet inte kan delges ska den myndighet som fram-

Tillhandahållande och delgivning av handlingar

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnar en begäran om att en finsk myndighet ska tillhandahålla eller delge en handling ska den lämna sin begäran till *arbetarskyddsmyndigheten* med iakttagande av bestämmelserna i 7 kap. om delgivning av ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter, om ingenting annat har överenskommits särskilt med den andra medlemsstaten.

25 §

Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen framställer en begäran hos en finsk myndighet om att delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska begäran framställas hos *arbetarskyddsmyndigheten*.

Begäran om delgivning av beslut ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

Arbetarskyddsmyndigheten ska delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland beslutet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen eller, om beslutet meddelats av en rättslig myndighet, enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får dock inte delges som offentlig delgivning.

Ett beslut ska delges så snart som möjligt och senast en månad efter det att begäran om delgivning har mottagits. Arbetarskyddsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framställt begäran om vilka delgivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då beslutet delgivits mottagaren. Om beslutet inte kan delges ska den myndighet som framställt begä-

ställt begäran underrättas om detta.

26 §

Grunder för att vägra delgivning

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten får vägra att i Finland delge ett beslut om påförande av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter om

1) begäran om delgivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet,

2) begäran om delgivning i övrigt är ofullständig, eller

3) innehållet i begäran om delgivning och i det beslut som ska delges uppenbart inte motsvarar varandra.

Den myndighet som framställt begäran ska utan dröjsmål underrättas om vägran att delge beslutet och om grunden för vägran.

ran underrättas om detta.

26 §

Grunder för att vägra delgivning

Arbetarskyddsmyndigheten får vägra att i Finland delge ett beslut om påförande av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter om

1) begäran om delgivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet,

2) begäran om delgivning i övrigt är ofullständig, eller

3) innehållet i begäran om delgivning och i det beslut som ska delges uppenbart inte motsvarar varandra.

Den myndighet som framställt begäran ska utan dröjsmål underrättas om vägran att delge beslutet och om grunden för vägran.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

174.

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i läkemedelslagen (395/1987) 54 a—54 d §, sådana de lyder, 54 a § i lagarna 22/2006, 773/2009 och 1112/2010, 54 b § i lagarna 773/2009 och 550/2016 samt 54 c och 54 d § i lag 22/2006, samt

fogas till lagen en ny 102 b § som följer:

Gällande lydelse

54 a §

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 38 a § får nikotinpreparat med stöd av ett detaljhandelstillstånd som beviljats av den

Föreslagen lydelse

54 a §

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 38 a § får nikotinpreparat med stöd av ett detaljhandelstillstånd som beviljats av *det land-*

kommun där försäljningsstället är beläget säljas också i de detaljhandelsaffärer, kiosker, servicestationer och förplägnadsrörelser som säljer tobaksprodukter. Nikotinpreparat får säljas endast till den som fyllt 18 år. Försäljaren ska kunna övervaka köpsituationen. Försäljning från automat är förbjuden.

Kommunen skall på en skriftlig ansökan bevilja tillstånd för försäljning av nikotinpreparat, om sökanden har förutsättningar att förvara och sälja nikotinpreparat i enlighet med denna lag. Av ansökan skall framgå

1) sökandens namn eller sammanslutningens firma och kontaktuppgifter, företags- och organisationsnummer samt adresserna till de försäljningsställen där nikotinpreparat säljs,

2) hur nikotinpreparaten förvaras samt arrangemangen för övervakning av försäljningen,

3) den försäljningsansvariges namn och kontaktuppgifter, och

4) antalet säljställen och hur de är placerade på försäljningsstället.

Den som beviljats tillstånd för detaljhandel med nikotinpreparat ska underrätta kommunen om förändringar i de uppgifter som angetts i tillståndsansökan samt om upphörande med försäljningen. Kommunen ska underrätta Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet om beviljade tillstånd och om upphörande med försäljning.

54 b §

Vid lagring av, detaljhandel med och marknadsföring av nikotinpreparat som sker någon annanstans än på apotek eller filialapotek och i medicinskåp och vid tillsyn som verkställs av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet samt vid verksamheten för läkemedelssäkerheten ska i tillämpliga delar iakttas vad som i denna lag i övrigt föreskrivs om lagring, försäljning, tillsyn som verkställs av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och verksamheten för läkemedelssäkerheten. Vad som föreskrivs i 55 och 55 a §, 56 § 1 mom. samt 57 § tillämpas dock inte på försäljning som avses i denna paragraf.

Vid tillsynen över detaljhandel med nikotinpreparat som sker någon annanstans än på

skap där försäljningsstället *finns också* säljas i de detaljhandelsaffärer, kiosker, servicestationer och förplägnadsrörelser som säljer tobaksprodukter. Nikotinpreparat får säljas endast till den som fyllt 18 år. Försäljaren ska kunna övervaka köpsituationen. Försäljning från automat är förbjuden.

Landskapet ska på en skriftlig ansökan bevilja tillstånd för försäljning av nikotinpreparat, om sökanden har förutsättningar att förvara och sälja nikotinpreparat i enlighet med denna lag. Av ansökan ska framgå

1) sökandens namn eller sammanslutningens firma och kontaktuppgifter, företags- och organisationsnummer samt adresserna till de försäljningsställen där nikotinpreparat säljs,

2) hur nikotinpreparaten förvaras samt arrangemangen för övervakning av försäljningen,

3) den försäljningsansvariges namn och kontaktuppgifter, och

4) antalet säljställen och hur de är placerade på försäljningsstället.

Den som beviljats tillstånd för detaljhandel med nikotinpreparat ska underrätta *landskapet* om förändringar i de uppgifter som angetts i tillståndsansökan samt om upphörande med försäljningen. *Landskapet* ska underrätta Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet om beviljade tillstånd och om upphörande med försäljning.

54 b §

Vid lagring av, detaljhandel med och marknadsföring av nikotinpreparat som sker någon annanstans än på apotek, filialapotek, *serviceställen* och i medicinskåp och vid tillsyn som verkställs av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet samt vid verksamheten för läkemedelssäkerheten ska i tillämpliga delar iakttas vad som i denna lag i övrigt föreskrivs om lagring, försäljning, tillsyn som verkställs av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och verksamheten för läkemedelssäkerheten. Vad som föreskrivs i 55 och 55 a §, 56 § 1 mom. samt 57 § tillämpas dock inte på försäljning som avses i denna paragraf.

Vid tillsynen över detaljhandel med nikotinpreparat som sker någon annanstans än på apotek, filialapotek, *serviceställen* och i me-

apotek eller filialapotek och i medicinskåp ska dessutom 8 § i tobakslagen (549/2016) iakttas.

54 c §

Kommunen skall på eget initiativ och på basis av gjorda anmälningar förrätta inspektioner av lagrings- och försäljningsställen för nikotinpreparat samt övervaka försäljningen av nikotinpreparat.

Om man i samband med en inspektion eller på annat sätt upptäcker sådan verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, skall kommunen förbjuda verksamheten samt sätta ut en tidsfrist inom vilken verksamheten skall upphöra.

Har rättelse inte skett inom utsatt tid eller har det förfarande som strider mot bestämmelserna och som nämns i förbudet fortsatt eller upprepats efter den utsatta tiden, kan kommunen återkalla tillståndet för detaljhandel med nikotinpreparat för viss tid eller helt och hållet.

54 d §

Kommunen kan hos den som ansöker om tillstånd för detaljhandel med nikotinpreparat ta ut en avgift för tillståndet. Därutöver kan kommunen hos innehavaren av ett detaljhandelstillstånd ta ut en årlig tillsynsavgift för åtgärder i anslutning till tillsynen. Tillståndsavgiften och tillsynsavgiften får vara högst så stora att de täcker kostnaderna för prestationerna. Närmare bestämmelser om grunderna för avgiften för detaljhandelstillstånd och tillsynsavgiften ingår i en taxa som kommunen godkänner.

Avgifter enligt denna paragraf kan drivas in utan dom eller utslag på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

Ändringssökande och rättande av sakfel i vissa fall

dicinskåp ska dessutom 7 § i tobakslagen iakttas.

54 c §

Landskapet ska på eget initiativ och på basis av gjorda anmälningar förrätta inspektioner av lagrings- och försäljningsställen för nikotinpreparat samt övervaka försäljningen av nikotinpreparat.

Om man i samband med en inspektion eller på annat sätt upptäcker sådan verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, ska *landskapet* förbjuda verksamheten samt sätta ut en tidsfrist inom vilken verksamheten ska upphöra.

Har rättelse inte skett inom utsatt tid eller har det förfarande som strider mot bestämmelserna och som nämns i förbudet fortsatt eller upprepats efter den utsatta tiden, kan *landskapet* återkalla tillståndet för detaljhandel med nikotinpreparat för viss tid eller helt och hållet.

54 d §

Landskapet kan hos den som ansöker om tillstånd för detaljhandel med nikotinpreparat ta ut en avgift för tillståndet. Därutöver kan *landskapet* hos innehavaren av ett detaljhandelstillstånd ta ut en årlig tillsynsavgift för åtgärder i anslutning till tillsynen. Tillståndsavgiften och tillsynsavgiften får vara högst så stora att de täcker kostnaderna för prestationerna. Närmare bestämmelser om grunderna för avgiften för detaljhandelstillstånd och tillsynsavgiften ingår i en taxa som *landskapet* godkänner.

De avgifter som tas ut enligt denna paragraf är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av avgifterna finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Ändringssökande och rättande av sakfel i vissa fall

102 b §

Ändring i beslut som landskapet har fattat i ärenden som avses i 54 a och 54 c § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen

på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som landskapet har fattat i ärenden som gäller de taxor som avses i 54 d § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i landskapslagen (/).

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslut som avses ovan i 54 a och 54 c § får verkställas trots ändringssökande. Besväransinstanserna har dock rätt att förbjuda eller avbryta verkställigheten högst till dess besvären har avgjorts och avgörandet har vunnit laga kraft.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Detaljhandelstillstånd för nikotinpreparat som gällde vid ikraftträdandet av denna lag blir i kraft.

175.

Lag

om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetarskyddsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetarskyddsförvaltningen (16/1993) 3 och 4 §, av dem 3 § sådan den lyder i lag 900/2009 och 4 § sådan den lyder i lagarna 9/1997 och 900/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Ministeriet kan, efter att ha hört de berörda regionförvaltningsverken, bestämma att en tjänsteman vid regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter med sitt samtycke tillfälligt ska sköta uppgifter som hör till ett annat regionförvaltningsverks ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter eller ministeriet.

3 §

Ministeriet kan, efter att ha hört *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, bestämma att en tjänsteman vid *myndigheten som sköter arbetarskyddsuppgifter* med sitt samtycke tillfälligt ska sköta uppgifter som hör till ministeriet.

4 §

För behandling av principiella frågor som angår arbetarskyddet, för förenhetligande och främjande av arbetarskyddet samt för utvecklande av samarbetet på området finns i samband med ministeriet en arbetarskyddsdelegation. Sammansättningen av delegationen bestäms av statsrådet för tre år i sänder. Härvid skall beaktas att de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna och andra instanser som är viktiga för utvecklandet av arbetarskyddet skall vara företrädare. Om delegationens uppgifter och sammansättning stadgas närmare genom förordning.

4 §

För behandling av principiella frågor som angår arbetarskyddet, för förenhetligande och främjande av arbetarskyddet samt för utvecklande av samarbetet på området finns i samband med ministeriet en arbetarskyddsdelegation. Sammansättningen av delegationen bestäms av statsrådet för tre år i sänder. Då ska beaktas att de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna och andra instanser som är viktiga för utvecklandet av arbetarskyddet ska vara företrädare. Om delegationens uppgifter och sammansättning bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

För de uppgifter som avses i 1 mom. finns i samband med ett regionförvaltningsverks ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter en arbetarskyddsnämnd, vars sammansättning bestäms av chefen för regionförvaltningsverkets ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter. I övrigt gäller *angående arbetarskyddsnämnderna i tillämpliga delar vad som bestäms om arbetarskyddsdelegat-*

För de uppgifter som avses i 1 mom. finns i samband med *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* ansvarsområde för arbetarskyddsuppgifter ett *behövligt antal regionala arbetarskyddsnämnder. Nämndernas antal, regionala placering och sammansättning bestäms av direktören för ansvarsområdet för arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.* Närmare bestämmelser om arbetarskyddsnämndens uppgifter

ionen. Närmare bestämmelser om arbetarskyddsnämndens uppgifter och sammansättning kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

176.

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i hälsoskyddslagen (763/1994) 5 §, sådan den lyder i lag 1551/2009,
ändras 4, 4 a, 6, 7, 7 a, 8, 13, 17, 18, 18 a, 20, 20 a, 20 b, 27, 28 a, 29–31, 42, 44, 46–48,
 49 a, 49 b, 50, 51–54, 56, 58 och 59 a §, av dem 4, 4 a, 6, 8, 13, 17, 18, 18 a, 20, 20 b, 28 a,
 49 b och 59 a § sådana de lyder i lag 942/2016, 7 § sådan den lyder i lagarna 691/2001,
 1223/2002 och 285/2006, 7 a § sådan den lyder i lagarna 129/2009 och 201/2017, 20 a § sådan
 den lyder i lagarna 24/2006, 1551/2009 och 1103/2011, 27 och 46 § sådana de lyder i lag
 1237/2014, 47, 48 och 52 § sådana de lyder i lag 1551/2009, 49 a § sådan den lyder i lag
 1103/2011, 50 § sådan den lyder i lagarna 129/2009, 327/2012, 553/2014 och 1237/2014, 51 §
 sådan den lyder i lag 553/2014, 53 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 89/2000 och
 1551/2009, 54 § sådan den lyder i lagarna 405/2002 och 24/2006, 56 § sådan den lyder i lag
 1042/2015 och 58 § sådan den lyder i lag 1723/2009, samt
fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Ledning och styrning av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av den allmänna planeringen av och tillsynen över hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården styr verkställigheten av och tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

4 a §

Riksomfattande tillsynsprogram

För styrningen och samordningen av den tillsyn som regleras i denna lag ska Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utarbeta ett riksprogram för hälsoskyddstillsynen (*tillsynsprogram*).

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov. Tillsynsprogrammet ska beakta de ge-

Föreslagen lydelse

4 §

Ledning och styrning av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av den allmänna planeringen av och tillsynen över hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr verkställigheten av och tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

4 a §

Riksomfattande tillsynsprogram

För styrningen och samordningen av den tillsyn som regleras i denna lag ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utarbeta ett riksprogram för hälsoskyddstillsynen (*tillsynsprogram*).

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov. Tillsynsprogrammet ska beakta de ge-

mensamma mål för miljö- och hälsoskyddet som ställs i det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

mensamma mål för miljö- och hälsoskyddet som ställs i det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

5 §

Regionalt hälsoskydd

Regionförvaltningsverket styr och övervakar hälsoskyddet inom sitt verksamhetsområde samt bedömer och utvärderar de kommunala tillsynsplanerna för hälsoskyddet.

(upphävs)

6 §

Kommunens uppgifter inom hälsoskyddet

Kommunen ska inom sitt område främja och övervaka hälsoskyddet så att en hälsosam livsmiljö tryggas för invånarna. Kommunen ska informera om hälsoskyddet samt ordna handledning och rådgivning om hälsoskydd.

Kommunen ska för den regelbundna tillsynen utarbeta och godkänna en tillsynsplan för hälsoskyddet (*kommunal tillsynsplan*). Tillsynen ska vara av hög kvalitet, vara riskbaserad och förebygga sanitära olägenheter.

Den kommunala tillsynsplanen ska beakta det tillsynsprogram som avses i 4 a § i enlighet med de lokala behoven. Tillsynsplanen ska ses över vid behov.

Kommunen ska inom sitt område också sörja för tillsynen över efterlevnaden av de förordningar antagna av Europeiska unionen som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag samt för beviljandet av de intyg som avses i artiklarna 20 och 39 i Världshälsoorganisationens internationella hälsoreglemente (2005) (FördrS 50 och 51/2007) i enlighet med bilaga 3 till reglementet. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården anger de hamnar i Finland i vilka den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska inspektera fartygen och vid behov bevilja intyg.

6 §

Landskapets uppgifter inom hälsoskyddet

Landskapet ska inom sitt område främja och övervaka hälsoskyddet på det sätt som föreskrivs i denna lag. Landskapet utser myndigheten som övervakar hälsoskyddet i landskapet (landskapets hälsoskyddsmyndighet). Landskapet ska informera om hälsoskyddet samt ordna handledning och rådgivning om hälsoskydd.

Landskapet ska för den regelbundna tillsynen utarbeta och godkänna en tillsynsplan för hälsoskyddet (landskapets tillsynsplan) så att tillsynen är av hög kvalitet och riskbaserad samt förebygger sanitära olägenheter.

Landskapets tillsynsplan ska beakta det tillsynsprogram som avses i 4 a § i enlighet med de lokala behoven. Tillsynsplanen ska ses över vid behov.

Landskapet ska inom sitt område också sörja för tillsynen över att de förordningar antagna av Europeiska unionen som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag iakttas samt för beviljandet av de intyg som avses i artiklarna 20 och 39 i Världshälsoorganisationens internationella hälsoreglemente (2005) (FördrS 51/2007) i enlighet med bilaga 3 till reglementet. Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet anger de hamnar i Finland i vilka landskapets hälsoskyddsmyndighet ska inspektera fartygen och vid behov bevilja intyg enligt det som nämns.

6 a §

Landskapets och kommunernas samarbete inom hälsoskyddet

Landskapet och kommunerna i området ska utöva förutseende och interaktivt samarbete inom hälsoskyddet. Mellan landskapet och kommunen ska vid behov eller minst en gång per mandatperiod hållas ett diskussionsmöte om aktuella frågor som gäller hälsoskyddet och om hur samarbetet ska ordnas. Även representanter för statliga myndigheter och andra intressentgrupper kan kallas att delta i diskussionen.

7 §

Kommunal hälsoskyddsmyndighet

De uppgifter som hör till det kommunala hälsoskyddet sköts av en nämnd eller av något annat kollegialt organ som utses av kommunen (kommunal hälsoskyddsmyndighet). Fullmäktige kan ge den kommunala hälsoskyddsmyndigheten rätt att överföra behörighet på en underlydande tjänsteinnehavare eller sektion. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har dock inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 6 § på en underlydande tjänsteinnehavare.

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som i denna lag föreskrivs för kommunen eller dess myndighet och där behörighet kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter den under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

Kommunala tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet skall ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå. Den som skötte motsvarande tillsynsuppgifter enligt hälsovårdslagen (469/1965) när hälsoskyddslagen trädde i kraft uppfyller också behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare.

7 §

Tjänsteinnehavarnas behörighetsvillkor

(upphävs)

(upphävs)

Landskapets tjänsteinnehavare som har hand om tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå. Den som skötte motsvarande tillsynsuppgifter enligt hälsovårdslagen (469/1965) när hälsoskyddslagen trädde i

vare som handhar tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare som handhar hälsoskyddsuppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

kraft uppfyller också behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare som har hand om tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare som har hand om hälsoskyddsuppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 a §

Försvarmaktens uppgifter inom hälsoskyddet

Försvarmakten ska sörja för den kommunala hälsoskyddsmyndighetens uppgifter enligt denna lag vid försvarmaktens militära övningar, i objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar och vid krishantering utomlands.

Försvarmakten ska göra upp en tillsynsplan för det hälsoskydd som den svarar för och på planen ska tillämpas vad som i 6 § 2 mom. bestäms om den kommunala tillsynsplanen för hälsoskyddet.

En tjänsteinnehavare inom försvarmakten som handhar tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå.

7 a §

Försvarmaktens uppgifter inom hälsoskyddet

Försvarmakten ska sörja för *landskapets hälsoskyddsmyndighets* uppgifter enligt denna lag vid försvarmaktens militära övningar, i objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar och vid krishantering utomlands.

Försvarmakten ska göra upp en tillsynsplan för det hälsoskydd som den svarar för och på planen ska tillämpas vad som i 6 § 2 mom. föreskrivs om *landskapets tillsynsplan* för hälsoskyddet.

En tjänsteinnehavare inom försvarmakten som har hand om tillsynsuppgifter inom hälsoskyddet ska ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå.

8 §

Beredskap för störningssituationer

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska i samarbete med andra myndigheter och inrättningar utarbeta en beredskapsplan för störningssituationer som påverkar livsmiljön. Verksamheten ska planeras i förväg och övas så att man i en störningssituation kan förebygga, klarlägga och undanröja sanitära olägenheter som uppstått vid störningen, så att följderna av störningen kan minimeras och så att återhämtningen efter störningen kan komma i gång så snart som möjligt.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska utarbeta en plan för att trygga hushållsvattnets kvalitet vid olyckor

8 §

Beredskap för störningssituationer

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska i samarbete med andra myndigheter samt kommuner och inrättningar utarbeta en beredskapsplan för störningssituationer som påverkar livsmiljön. Verksamheten ska planeras i förväg och övas så att man i en störningssituation kan förebygga, klarlägga och undanröja sanitära olägenheter som uppstått vid störningen, så att följderna av störningen kan minimeras och så att återhämtningen efter störningen kan komma i gång så snart som möjligt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utarbeta en plan för att trygga hushållsvattnets kvalitet vid olyckor och i andra motsvarande störningssituationer.

och i andra motsvarande störningssituationer.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för störningssituationer utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för störningssituationer utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

13 §

Anmälningsskyldighet

Verksamhetsutövaren ska senast 30 dygn innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om

1) ibruktagande av en inkvarteringsrörelse som avses i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet (308/2006),

2) ibruktagande av en för allmänheten öppen konditionssal eller annan motionslokal, bastu, badanläggning, simhall, siminrättning och badstrand,

3) ibruktagande av ett daghem eller en klubb eller av en läroanstalt eller undervisningsplats för förskoleundervisning, grundläggande utbildning, yrkesutbildning, gymnasieutbildning eller högskoleutbildning,

4) ibruktagande av en verksamhetsenhet som ger fortlöpande vård inom socialvården samt en flyktingförläggning,

5) ibruktagande av en solarie-, tatuerings- eller skönhetsalong eller någon annan lokal där det utförs hudbehandling,

6) ibruktagande av en sådan annan lokal eller inrättning eller inledande av sådan verksamhet som, med beaktande av besökarantalet eller verksamhetens karaktär, kan orsaka sanitär olägenhet.

En motsvarande anmälan ska göras också när en i 1 mom. avsedd verksamhet ändras väsentligt. När verksamhetsutövaren byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om saken. Anmälan behöver inte göras, om verksamheten kräver miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

Anmälan ska innehålla uppgifter om verksamhetsutövaren och verksamheten samt de uppgifter som behövs för bedömningen av sanitära olägenheter som är förknippade med verksamheten. Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som ska fogas

13 §

Anmälningsskyldighet

Verksamhetsutövaren ska senast 30 dygn innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till *landskapets hälsoskyddsmyndighet* om

1) ibruktagande av en inkvarteringsrörelse som avses i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet (308/2006),

2) ibruktagande av en för allmänheten öppen konditionssal eller annan motionslokal, bastu, badanläggning, simhall, siminrättning och badstrand,

3) ibruktagande av ett daghem eller en klubb eller av en läroanstalt eller undervisningsplats för förskoleundervisning, grundläggande utbildning, yrkesutbildning, gymnasieutbildning eller högskoleutbildning,

4) ibruktagande av en verksamhetsenhet som ger fortlöpande vård inom socialvården samt en flyktingförläggning,

5) ibruktagande av en solarie-, tatuerings- eller skönhetsalong eller någon annan lokal där det utförs hudbehandling,

6) ibruktagande av en sådan annan lokal eller inrättning eller inledande av sådan verksamhet som, med beaktande av besökarantalet eller verksamhetens karaktär, kan orsaka sanitär olägenhet.

En motsvarande anmälan ska göras också när en i 1 mom. avsedd verksamhet ändras väsentligt. När verksamhetsutövaren byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta *landskapets hälsoskyddsmyndighet* om saken. Anmälan behöver inte göras, om verksamheten kräver miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

Anmälan ska innehålla uppgifter om verksamhetsutövaren och verksamheten samt de uppgifter som behövs för bedömningen av sanitära olägenheter som är förknippade med verksamheten. Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som ska fogas

till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Allmänna krav och undantag från dem

Vatten som är avsett att användas som hushållsvatten ska vara oskadligt för hälsan och lämpligt för sitt ändamål. Föroreningar från ämnen som används vid behandling eller distribution av vatten eller från material som används i anordningar får inte finnas kvar i hushållsvattnet i högre koncentrationer än vad som är behövligt för ändamålet med användningen av ämnena och materialen, och ämnena och materialen får inte heller äventyra uppfyllandet av kvalitetskraven för hushållsvatten.

Vattentäkter samt vattenbehandlings-, vattenlagrings- och vattendistributionsanordningar ska planeras, förläggas, byggas och av innehavaren skötas så att hushållsvattnet uppfyller de krav som anges i 1 mom. I samband med dessa åtgärder ska hänsyn dessutom tas till de bestämmelser om skyddsområden för vattentäkter som meddelats med stöd av 4 kap. 12 § i vattenlagen och de skyddsplaner för grundvattenområden som utarbetats med stöd av 10 e § i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004).

Närmare bestämmelser om kvalitetskraven på och desinficering av hushållsvatten, om tillräcklig behandling av vatten som levereras för att användas som hushållsvatten, om kemikalier som används vid behandlingen, om de hälsorelaterade egenskaperna hos materialen i lednings- och behandlingsanordningar samt om andra omständigheter som påverkar vattenkvaliteten och om det förfarande som tillämpas vid ansökan om och beviljande av undantag enligt 4 mom. utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Regionförvaltningsverket kan på ansökan av en anläggning som levererar hushållsvatten eller, i fråga om hushållsvatten som tas med vattenanvändarens egna anordningar, på ansökan av vattnets ägare bevilja ett tidsbegränsat undantag från uppfyllandet av de med stöd av 3 mom. föreskrivna kvalitetskraven i fråga om vattendistributionsområdet. Undantag kan beviljas, om anskaffningen av

till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Allmänna krav och undantag från dem

Vatten som är avsett att användas som hushållsvatten ska vara oskadligt för hälsan och även annars lämpligt för sitt ändamål. Föroreningar från ämnen som används vid behandling eller distribution av vatten eller från material som används i anordningar får inte finnas kvar i hushållsvattnet i högre koncentrationer än vad som är behövligt för ändamålet med användningen av ämnena och materialen, och ämnena och materialen får inte heller äventyra uppfyllandet av kvalitetskraven för hushållsvatten.

Vattentäkter samt vattenbehandlings-, vattenlagrings- och vattendistributionsanordningar ska planeras, förläggas, byggas och av innehavaren skötas så att hushållsvattnet uppfyller de krav som anges i 1 mom. I samband med dessa åtgärder ska hänsyn tas till de bestämmelser om skyddsområden för vattentäkter som meddelats med stöd av 4 kap. 12 § i vattenlagen och de skyddsplaner för grundvattenområden som utarbetats med stöd av 10 e § i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004).

Närmare bestämmelser om kvalitetskraven på och desinficering av hushållsvatten, om tillräcklig behandling av vatten som levereras för att användas som hushållsvatten, om kemikalier som används vid behandlingen, om de hälsorelaterade egenskaperna hos materialen i lednings- och behandlingsanordningar samt om andra omständigheter som påverkar vattenkvaliteten och om det förfarande som tillämpas vid ansökan om och beviljande av undantag enligt 4 mom. utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan av en anläggning som levererar hushållsvatten eller, i fråga om hushållsvatten som tas med vattenanvändarens egna anordningar, på ansökan av vattnets ägare bevilja ett tidsbegränsat undantag från uppfyllandet av de med stöd av 3 mom. föreskrivna kvalitetskraven i fråga om vattendistributionsområdet. Undantag kan beviljas,

hushållsvatten inte kan skötas på något annat skäligt sätt och undantaget inte medför sanitär olägenhet.

om anskaffningen av hushållsvatten inte kan skötas på något annat skäligt sätt och undantaget inte medför sanitär olägenhet.

18 §

Godkännande av anläggningar som levererar hushållsvatten

Anläggningar som levererar hushållsvatten och som har egen produktion eller behandling av vatten ska senast tre månader innan man planerar inleda verksamheten ansöka om godkännande av verksamheten hos den kommunala hälsoskyddsmyndigheten. Hushållsvatten får inte levereras förrän verksamheten har godkänts.

Ansökan om godkännande av verksamheten ska också göras om vattentäkten eller vattenbehandlingen i väsentlig grad utvidgas eller ändras, eller om det i vattenkvaliteten eller vattendistributionen sker förändringar som är väsentliga med tanke på hushållsvattnets kvalitet. En ansökan om ändring ska göras senast 30 dygn innan verksamheten ändras. Verksamheten får inte ändras förrän ansökan har godkänts.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska för kännedom sända ansökan till de regionförvaltningsverk, de närings-, trafik- och miljöcentraler och de kommunala hälsoskyddsmyndigheter till vars områden anläggningen som levererar hushållsvatten levererar vatten eller från vars områden den tar vatten och ge dessa tillfälle att yttra sig med anledning av ansökan.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska i sitt beslut om godkännande ange vattendistributionsområdena för den anläggning som levererar hushållsvatten. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska i sitt beslut om godkännande meddela den sökande sådana behövliga villkor som avses i 20 §.

18 a §

Anmälningsskyldighet om vattendistributionsområde

Verksamhetsutövare som tar hushållsvatten med egna anordningar för användning som

18 §

Godkännande av anläggningar som levererar hushållsvatten

Anläggningar som levererar hushållsvatten och som har egen produktion eller behandling av vatten ska senast tre månader innan man planerar inleda verksamheten ansöka om godkännande av verksamheten hos *landskapets hälsoskyddsmyndighet*. Hushållsvatten får inte levereras förrän verksamheten har godkänts.

Ansökan om godkännande av verksamheten ska också göras om vattentäkten eller vattenbehandlingen i väsentlig grad utvidgas eller ändras, eller om det i vattenkvaliteten eller vattendistributionen sker förändringar som är väsentliga med tanke på hushållsvattnets kvalitet. En ansökan om ändring ska göras senast 30 dygn innan verksamheten ändras. Verksamheten får inte ändras förrän ansökan har godkänts.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska för kännedom sända ansökan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och till sådana hälsoskyddsmyndigheter i andra landskap till vilkas områden en anläggning som levererar hushållsvatten levererar vatten eller från vilkas områden den tar vatten och ge dessa myndigheter tillfälle att yttra sig med anledning av ansökan.*

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska i sitt beslut om godkännande ange vattendistributionsområdena för den anläggning som levererar hushållsvatten. *Landskapets hälsoskyddsmyndighet* ska i sitt beslut om godkännande meddela den sökande sådana behövliga villkor som avses i 20 §.

18 a §

Anmälningsskyldighet om vattendistributionsområde

Verksamhetsutövare som tar hushållsvatten med egna anordningar för användning som

ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet och andra än i 18 § avsedda anläggningar som levererar hushållsvatten ska till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten göra en sådan anmälan som avses i 13 §. Ägaren till en vattentäkt eller vattencistern som är i gemensam användning ska till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten göra en i 13 § avsedd anmälan om ett vattendistributionsområde, om vatten tas med vattenanvändarnas egna anordningar för att användas som hushållsvatten för sammanlagt minst 50 personers behov eller minst 10 kubikmeter per dygn.

20 §

Övervakning av hushållsvattnets kvalitet samt villkor om användningen av hushållsvatten

Anläggningar som levererar hushållsvatten och vattenanvändare som tar hushållsvatten med egna anordningar ska se till att hushållsvattnet uppfyller de krav som avses i 17 § 1 mom.

Den egenkontroll och övervakning av hushållsvattnets kvalitet som anläggningar som levererar hushållsvatten gör ska grunda sig på bedömning och hantering av de risker som påverkar vattnets hygieniska kvalitet. Riskbedömningen ska göras i samarbete mellan verksamhetsutövare och myndigheter.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ska

1) godkänna den riskbedömning som avses i 2 mom.,

2) säkerställa att information om att en riskbedömning har gjorts tillsammans med en sammanfattning av resultaten finns tillgänglig för vattenanvändarna,

3) regelbundet övervaka kvaliteten på sådant i 18 och 18 a § avsett hushållsvatten som används i livsmedelslokaler,

4) utifrån tillsynsprogrammen verifiera att åtgärder för att hantera riskerna för hälsan vidtas i hela vattenproduktionskedjan från tillrinningsområde via uttag, beredning och lagring till vattendistribution och att dessa åtgärder är ändamålsenliga och effektiva.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan vid behov

ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet och andra än i 18 § avsedda anläggningar som levererar hushållsvatten ska till *landskapets hälsoskyddsmyndighet* göra en sådan anmälan som avses i 13 §. Ägaren till en vattentäkt eller vattencistern som är i gemensam användning ska till *landskapets hälsoskyddsmyndighet* göra en i 13 § avsedd anmälan om ett vattendistributionsområde, om vatten tas med vattenanvändarnas egna anordningar för att användas som hushållsvatten för sammanlagt minst 50 personers behov eller minst 10 kubikmeter per dygn.

20 §

Övervakning av hushållsvattnets kvalitet samt villkor om användningen av hushållsvatten

Anläggningar som levererar hushållsvatten och vattenanvändare som tar hushållsvatten med egna anordningar ska se till att hushållsvattnet uppfyller de krav som avses i 17 § 1 mom.

Den egenkontroll och övervakning av hushållsvattnets kvalitet som anläggningar som levererar hushållsvatten gör ska grunda sig på bedömning och hantering av de risker som påverkar vattnets hygieniska kvalitet. Riskbedömningen ska göras i samarbete mellan verksamhetsutövare och myndigheter.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska

1) godkänna den riskbedömning som avses i 1 mom.,

2) säkerställa att information om att en riskbedömning har gjorts tillsammans med en sammanfattning av resultaten finns tillgänglig för vattenanvändarna,

3) regelbundet övervaka kvaliteten på sådant i 18 och 18 a § avsett hushållsvatten som används i livsmedelslokaler, och

4) utifrån tillsynsprogrammen verifiera att åtgärder för att hantera riskerna för hälsan vidtas i hela vattenproduktionskedjan från tillrinningsområde via uttag, beredning och lagring till vattendistribution och att dessa åtgärder är ändamålsenliga och effektiva.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan vid behov

1) förplikta verksamhetsutövaren att kontrollera vattenkvaliteten,

2) bestämma att hushållsvatten ska desinficeras eller behandlas på något annat sätt, om detta ska anses behövt med hänsyn till vattnets kvalitet,

3) för förebyggande av sanitär olägenhet meddela villkor om vattnets användning.

Närmare bestämmelser om den riskbedömning och riskhantering som avses i 1 och 2 mom. samt om regelbunden övervakning av hushållsvattnets kvalitet, behövliga undersökningar, information och rapportering om resultat utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

20 a §

Förebyggande av sjukdomar som sprids med hushållsvatten

Om en anläggning som levererar hushållsvatten har fått veta att det hushållsvatten som anläggningen levererat har orsakat en epidemi eller om den misstänker att det hushållsvatten den levererar kan orsaka en epidemi, skall anläggningen omedelbart informera den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om detta och vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten på hushållsvattnet.

Efter att ha fått vetskap om en epidemi som hushållsvattnet förorsakat eller om en misstanke om epidemi ska den kommunala hälsoskyddsmyndigheten utan dröjsmål göra en utredning i fallet och vidta åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprids samt vidare informera Institutet för hälsa och välfärd och det behöriga regionförvaltningsverket om detta.

Närmare bestämmelser om utredning av och anmälan om epidemier förorsakade av hushållsvatten utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 b §

Hushållsvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsutövaren ska på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar hushållsvattnets kvalitet i en an-

1) förplikta verksamhetsutövaren att kontrollera vattenkvaliteten,

2) bestämma att hushållsvatten ska desinficeras eller behandlas på något annat sätt, om detta ska anses behövt med hänsyn till vattnets kvalitet, eller

3) för förebyggande av sanitär olägenhet meddela villkor om vattnets användning.

Närmare bestämmelser om den riskbedömning och riskhantering som avses i 1 och 2 mom. samt om regelbunden övervakning av hushållsvattnets kvalitet, behövliga undersökningar, information och rapportering om resultat utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

20 a §

Förebyggande av sjukdomar som sprids med hushållsvatten

Om en anläggning som levererar hushållsvatten har fått veta att det hushållsvatten som anläggningen levererat har orsakat en epidemi eller om den misstänker att det hushållsvatten den levererar kan orsaka en epidemi, skall anläggningen omedelbart informera *landskapets hälsoskyddsmyndighet* om detta och vidta åtgärder för att förbättra kvaliteten på hushållsvattnet.

Efter att ha fått vetskap om en epidemi som hushållsvattnet förorsakat eller om en misstanke om epidemi ska *landskapets* hälsoskyddsmyndighet utan dröjsmål göra en utredning i fallet och vidta åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprids samt vidare informera Institutet för hälsa och välfärd och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Närmare bestämmelser om utredning av och anmälan om epidemier förorsakade av hushållsvatten utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 b §

Hushållsvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsutövaren ska på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar hushållsvattnets kvalitet i en an-

läggning som levererar hushållsvatten har ett av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utfärdat intyg över anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och hushållsvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

27 §

Sanitär olägenhet i bostad och annat vistelseutrymme

Om det i en bostad eller något annat vistelseutrymme förekommer buller, vibrationer, lukt, ljus, mikrober, damm, rök, för mycket värme eller kyla, fukt, strålning eller annat därmed jämförbart i den omfattning att detta kan medföra sanitär olägenhet för den som vistas i bostaden eller utrymmet, ska åtgärder för att utreda, avhjälpa eller begränsa olägenheten och de faktorer som föranlett den vidtas utan dröjsmål.

Om olägenheten orsakas av konstruktionerna eller isoleringen i den byggnad där bostadslägenheten eller vistelseutrymmet finns eller av grundläggande system som byggnadens ägare är ansvarig för, ska byggnadens ägare svara för att olägenheten avhjälps, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Om den sanitära olägenheten dock beror på sådan användning av bostaden eller vistelseutrymmet som inte är sedvanligt bruk, svarar bostadens eller vistelseutrymmets innehavare för avhjälpandet av den sanitära olägenheten. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan förelägga den som är ansvarig för olägenheten att utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs för att utreda, avhjälpa eller begränsa den sanitära olägenheten och de faktorer som har föranlett den.

Om den sanitära olägenheten är uppenbar och det finns anledning att misstänka att den medför omedelbar fara, olägenheten inte går att rätta till eller om hälsoskyddsmyndighet-

läggning som levererar hushållsvatten har ett av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utfärdat intyg över anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och hushållsvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

27 §

Sanitär olägenhet i bostad och annat vistelseutrymme

Om det i en bostad eller något annat vistelseutrymme förekommer buller, vibrationer, lukt, ljus, mikrober, damm, rök, för mycket värme eller kyla, fukt, strålning eller annat därmed jämförbart i den omfattning att detta kan medföra sanitär olägenhet för den som vistas i bostaden eller utrymmet, ska åtgärder för att utreda, avhjälpa eller begränsa olägenheten och de faktorer som föranlett den vidtas utan dröjsmål.

Om olägenheten orsakas av konstruktionerna eller isoleringen i den byggnad där bostadslägenheten eller vistelseutrymmet finns eller av grundläggande system som byggnadens ägare är ansvarig för, ska byggnadens ägare svara för att olägenheten avhjälps, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Om den sanitära olägenheten dock beror på sådan användning av bostaden eller vistelseutrymmet som inte är sedvanligt bruk, svarar bostadens eller vistelseutrymmets innehavare för avhjälpandet av den sanitära olägenheten. *Landskapets hälsoskyddsmyndighet* kan förelägga den som är ansvarig för olägenheten att utan dröjsmål vidta de åtgärder som behövs för att utreda, avhjälpa eller begränsa den sanitära olägenheten och de faktorer som har föranlett den.

Om den sanitära olägenheten är uppenbar och det finns anledning att misstänka att den medför omedelbar fara, olägenheten inte går att rätta till eller om hälsoskyddsmyndighet-

ens föreläggande att olägenheten ska avhjälpas inte har iakttagits och inga andra åtgärder i enlighet med denna lag anses tillräckliga, kan hälsoskyddsmyndigheten förbjuda eller begränsa användningen av bostaden eller vistelseutrymmet.

De förelägganden som avses i denna paragraf ska basera sig på en inspektion utförd av hälsoskyddsmyndigheten och på tillräckliga och tillförlitliga mätningar, prover, undersökningar, utredningar eller observationer. För utredning av en sanitär olägenhet kan det dessutom meddelas ett föreläggande om att en konstruktions skick ska undersökas.

28 a §

Bassängvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsutövaren ska på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar bassängvattnets kvalitet i en simhall, badanläggning eller motsvarande anläggning som omfattas av anmälningsskyldigheten enligt 13 § har ett av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården utfärdat intyg över anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och bassängvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Verksamhetsutövaren ska i syfte att minska belastningen på bassängvattnet se till att de personer som deltar i renhållning och städning av simbassänger och våtutrymmen har tillräcklig kunskap om hur hygien i utrymmena påverkar bassängvattnets hygieniska kvalitet och tillräcklig kompetens när det gäller städning och renhållning av dessa lokaler.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

29 §

ens föreläggande att olägenheten ska avhjälpas inte har iakttagits och inga andra åtgärder i enlighet med denna lag anses tillräckliga, kan hälsoskyddsmyndigheten förbjuda eller begränsa användningen av bostaden eller vistelseutrymmet.

De förelägganden som avses i denna paragraf ska basera sig på en inspektion utförd av hälsoskyddsmyndigheten och på tillräckliga och tillförlitliga mätningar, prover, undersökningar, utredningar eller observationer. För utredning av en sanitär olägenhet kan det dessutom meddelas ett föreläggande om att en konstruktions skick ska undersökas.

28 a §

Bassängvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsutövaren ska på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar bassängvattnets kvalitet i en simhall, badanläggning eller motsvarande anläggning som omfattas av anmälningsskyldigheten enligt 13 § har ett av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utfärdat intyg över anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och bassängvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Verksamhetsutövaren ska i syfte att minska belastningen på bassängvattnet se till att den som deltar i renhållning och städning av simbassänger och våtutrymmen har tillräcklig kunskap om hur hygien i simbassängs- och våtutrymmena påverkar bassängvattnets hygieniska kvalitet och tillräcklig kompetens när det gäller städning och renhållning av dessa lokaler.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

29 §

Regelbunden övervakning av badvatten

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall regelbundet övervaka en allmän siminrättnings-, simhalls-, badstrands-, badanläggnings- och en allmän rekreations-, rehabiliterings- och massagebassängs vattenkvalitet.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan förbjuda nyttjande av en allmän bassäng eller badstrand för sitt ändamål, om dess vatten inte uppfyller de hygieniska kvalitetskrav som ställs med stöd av 32 §.

30 §

Toaletter

I en bostad och annat vistelseutrymme eller i deras omedelbara närhet skall finnas en ändamålsenlig toalett och vid behov flera toaletter.

En toalett skall placeras, byggas och hållas i skick så att toaletten inte medför sanitär olägenhet för besökare eller för sådana som vistas i omgivningen.

På sådant allmänt område där människor uppehåller sig tillfälligt eller varaktigt skall finnas ett tillräckligt antal ändamålsenligt utrustade och skötta toaletter.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan vid behov föreskriva att en toalett skall byggas på ett allmänt område.

31 §

Mikrober och skadedjur

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan ålägga den som äger eller innehar en fastighet eller ett allmänt område att vid behov vidta åtgärder för att från fastigheten eller det allmänna området utrota sådana mikrober och skadedjur som orsakar sanitär olägenhet.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan i kommunen föreskriva om behövliga åtgärder för utrotning av skadedjur, om dessa kan anses sprida sjukdomar eller annars orsaka sanitär olägenhet.

Regelbunden övervakning av badvatten

Landskapets hälsoskyddsmyndighet ska regelbundet övervaka allmänna siminrättnings-, simhallars-, badstränders-, badanläggnings- och allmänna rekreations-, rehabiliterings- och massagebassängers vattenkvalitet.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan förbjuda nyttjande av en allmän bassäng eller badstrand för sitt ändamål, om dess vatten inte uppfyller de hygieniska kvalitetskrav som ställs med stöd av 32 §.

30 §

Toaletter

I bostäder och andravistelseutrymmen eller i deras omedelbara närhet ska det finnas en ändamålsenlig toalett och vid behov flera toaletter.

Toaletter ska placeras, byggas och hållas i skick så att de inte medför sanitär olägenhet för besökare eller för dem som vistas i omgivningen.

På allmänna områden där människor uppehåller sig tillfälligt eller varaktigt ska det finnas ett tillräckligt antal ändamålsenligt utrustade och skötta toaletter.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan vid behov bestämma att en toalett ska uppföras på ett allmänt område.

31 §

Mikrober och skadedjur

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan ålägga den som äger eller innehar en fastighet eller ett allmänt område att vid behov vidta åtgärder för att från fastigheten eller det allmänna området utrota sådana mikrober och skadedjur som orsakar sanitär olägenhet.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet kan bestämma om behövliga åtgärder i kommunerna för utrotning av skadedjur, om dessa kan anses sprida sjukdomar eller annars orsaka sanitär olägenhet.

42 §

Sanitär olägenhet på grund av begravning

Om ett område som används för begravning konstateras ge upphov till sanitär olägenhet, kan den kommunala hälsoskyddsmyndigheten ålägga områdets ägare eller innehavare att avhjälpa olägenheten eller, om detta inte är möjligt, förbjuda användningen av området för begravningar.

Om sökande av tillstånd för anläggande av begravningsplats eller privat gravplats stadgas särskilt.

42 §

Sanitär olägenhet på grund av begravning

Om ett område som används för begravning konstateras ge upphov till sanitär olägenhet, kan *landskapets hälsoskyddsmyndighet* ålägga områdets ägare eller innehavare att avhjälpa olägenheten eller, om detta inte är möjligt, förbjuda användningen av området för begravningar.

Det finns särskilda bestämmelser om sökande av tillstånd för anläggande av begravningsplats eller privat gravplats.

44 §

Rätt att få information

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den få de upplysningar den behöver av sådan verksamhetsidkare och person som berörs av förpliktelserna i denna lag samt de stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

En verksamhetsidkare och en arrangör av en allmän tillställning skall utan dröjsmål underrätta den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om sådana olyckor och andra störningar som är av betydelse för hälsoskyddet. Samtidigt skall information lämnas om de åtgärder som har vidtagits genom verksamhetsidkarens eller arrangörens försorg.

44 §

Rätt att få information

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den få de upplysningar den behöver av verksamhetsidkare och personer som berörs av förpliktelserna enligt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

Verksamhetsidkare och arrangörer av allmänna tillställningar ska utan dröjsmål underrätta *landskapets hälsoskyddsmyndighet* om sådana olyckor och andra störningar som är av betydelse för hälsoskyddet. Samtidigt ska information lämnas om de åtgärder som verksamhetsidkaren eller arrangören av tillställningar har vidtagits.

46 §

Bostadsinspektion

En inspektion eller någon annan tillsynsåtgärd som har samband med den får i utrymmen som används för boende av permanent natur utföras av någon annan orsak än ett initiativ av den som innehar eller äger utrymmet, endast om åtgärden är nödvändig för att utreda om innehavaren, någon annan som vistas i utrymmet eller en granne orsakas sanitär olägenhet.

46 §

Bostadsinspektion

En inspektion eller någon annan tillsynsåtgärd som har samband med den får i utrymmen som används för boende av permanent natur utföras av någon annan orsak än ett initiativ av den som innehar eller äger utrymmet, endast om åtgärden är nödvändig för att utreda om innehavaren, någon annan som vistas i utrymmet eller en granne orsakas sanitär olägenhet.

Inspektion av ett utrymme som används för boende av permanent natur får utföras mot den boendes vilja endast om en myndighet har grundad anledning att misstänka en allvarlig sanitär olägenhet som kräver omedelbara åtgärder. I ett sådant fall kräver inspektionen eller en åtgärd som har samband med den ett skriftligt förordnande som meddelats av den kommunala hälsoskyddsmyndigheten.

Dessutom får en i 1 mom. avsedd inspektion eller annan tillsynsåtgärd utföras för att utreda ett förfarande som är straffbart enligt denna lag, om det finns grundad anledning att misstänka att någon har brutit eller bryter mot lagen och en tillsynsåtgärd i detta syfte är nödvändig.

Utrymmen som används för boende av permanent natur får inte inspekteras av någon annan än en myndighet.

Inspektion av ett utrymme som används för boende av permanent natur får utföras mot den boendes vilja endast om en myndighet har grundad anledning att misstänka en allvarlig sanitär olägenhet som kräver omedelbara åtgärder. I ett sådant fall kräver inspektionen eller en åtgärd som har samband med den ett skriftligt förordnande som meddelats av *landskapets hälsoskyddsmyndighet*.

Dessutom får en i 1 mom. avsedd inspektion eller annan tillsynsåtgärd utföras för att utreda ett förfarande som är straffbart enligt denna lag, om det finns grundad anledning att misstänka att någon har brutit eller bryter mot lagen och en tillsynsåtgärd i detta syfte är nödvändig.

Utrymmen som används för boende av permanent natur får inte inspekteras av någon annan än en myndighet.

47 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att av kommunala, statliga och kyrkliga myndigheter få den information som behövs för utvecklandet av och tillsynen över det kommunala hälsoskyddet.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten samt regionförvaltningsverket är skyldiga att på begäran utan ersättning tillställa Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i 2 mom. på det sätt som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

47 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att av *kommunens*, *landskapets*, *statens* och *kyrkans* myndigheter få den information som behövs för utvecklandet av och tillsynen över *landskapets hälsoskydd*.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet är skyldig att på begäran utan ersättning lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna ska lämna de uppgifter som avses i 2 mom. på det sätt som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

48 §

Handräckning

Polisen och regionförvaltningsverket är skyldiga att vid behov lämna den kommunala hälsoskyddsmyndigheten handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

48 §

Handräckning

Polisen och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* är skyldiga att vid behov lämna *landskapets hälsoskyddsmyndighet* handräckning vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

49 a §

Undersökningslaboratorier

De för myndigheterna avsedda undersökningar som förutsätts i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska utföras i ett laboratorium som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt.

Ett laboratorium som utför undersökningar ska ha ett skriftligt kvalitetssystem och kunna påvisa tillförlitligheten hos de bestämningar det har gjort. Laboratoriet ska dessutom ha den sakkunskap och tekniska beredskap som behövs för undersökningarna.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier på ansökan. Ett villkor för att ett laboratorium ska godkännas är att det uppfyller de krav som ställs i 2 mom. Innan ett laboratorium godkänns ska Livsmedelssäkerhetsverket be om ett utlåtande av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, Institutet för hälsa och välfärd eller Strålsäkerhetscentralen. Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av undersökningslaboratorier utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett godkänt laboratorium ska meddela Livsmedelssäkerhetsverket om det sker betydande ändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör. Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om undersökningsresultat som tyder på en sanitär olägenhet och sända de mikrobstammar som isolerats från provet till Institutet för hälsa och välfärd.

49 a §

Undersökningslaboratorier

De för myndigheterna avsedda undersökningar som förutsätts i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska utföras i ett laboratorium som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt.

Ett laboratorium som utför undersökningar ska ha ett skriftligt kvalitetssystem och kunna påvisa tillförlitligheten hos de bestämningar det har gjort. Laboratoriet ska dessutom ha den sakkunskap och tekniska beredskap som behövs för undersökningarna.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier på ansökan. Ett villkor för att ett laboratorium ska godkännas är att det uppfyller de krav som ställs i 2 mom. Innan ett laboratorium godkänns ska Livsmedelssäkerhetsverket be om ett utlåtande av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, Institutet för hälsa och välfärd eller Strålsäkerhetscentralen. Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av undersökningslaboratorier utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett godkänt laboratorium ska meddela Livsmedelssäkerhetsverket om det sker betydande ändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör. Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om undersökningsresultat som tyder på en sanitär olägenhet och sända de mikrobstammar som isolerats från provet till Institutet för hälsa och välfärd.

49 b §

Tillsyn över undersökningslaboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket övervakar att de laboratorier som avses i 49 a § iakttar denna lag och de bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den. Om ett laboratorium bryter mot dessa, kan Livsmedelssäkerhetsverket, efter att ha hört Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, meddela de förelägganden som behövs för att rätta till verksamheten. Om laboratoriet inte rättar till bristerna trots Livsmedelssäkerhetsverkets förelägganden, kan Livsmedelssäkerhetsverket återkalla godkännandet av laboratoriet för en viss tid. Livsmedelssäkerhetsverket ska även på framställning av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården meddela förelägganden för att rätta till ett laboratoriums verksamhet eller vid behov avbryta verksamheten för en viss tid.

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på den tillsyn som avses i 1 mom. ett register över godkända laboratorier. I registret införs namnet på och kontaktuppgifterna för det godkända laboratoriet, de analysmetoder som tillämpas inom bedömningen samt namnet på den person som ansvarar för undersökningarna i laboratoriet.

Bestämmelser om inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt användningen av registeruppgifterna finns i personuppgiftslagen (523/1999) och i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

50 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Kommunen ska fastställa avgifterna för sina prestationer så att de högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen. När kommunen låter utomstående sakkunniga eller ett laboratorium utföra undersökningar eller utredningar tas kostnaderna ut hos kunden högst i enlighet med de faktiska kostnaderna.

49 b §

Tillsyn över undersökningslaboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket övervakar att de laboratorier som avses i 49 a § iakttar denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Om ett laboratorium handlar i strid med dessa bestämmelser och föreskrifter kan Livsmedelssäkerhetsverket, efter att ha hört *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, meddela de förelägganden som behövs för att rätta till verksamheten. Om laboratoriet inte rättar till bristerna trots Livsmedelssäkerhetsverkets förelägganden, kan Livsmedelssäkerhetsverket återkalla godkännandet av laboratoriet för en viss tid. Livsmedelssäkerhetsverket ska även på framställning av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* meddela förelägganden för att rätta till ett laboratoriums verksamhet eller vid behov avbryta verksamheten för en viss tid.

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke på den tillsyn som avses i 1 mom. ett register över godkända laboratorier. I registret införs namnet på och kontaktuppgifterna för det godkända laboratoriet, de analysmetoder som tillämpas inom bedömningen samt namnet på den person som ansvarar för undersökningarna i laboratoriet.

Bestämmelser om inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt om användningen av registeruppgifterna finns i personuppgiftslagen (523/1999) och i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

50 §

Avgifter

I fråga om avgifterna för statliga prestationer enligt denna lag iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). *Landskapet* ska fastställa avgifterna för sina prestationer så att de högst motsvarar kostnaderna för utförandet av prestationen. När *landskapet* låter utomstående sakkunniga eller ett laboratorium utföra undersökningar eller utredningar tas kostnaderna ut hos kunden högst i enlighet med de faktiska kostnaderna.

För anmälningar och ansökningar enligt denna lag som kommunen behandlar, för kontroller, provtagning och undersökningar som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 § samt för intyg som kommunen beviljar med stöd av nämnda paragraf ska kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren ska dessutom tas ut en avgift för tillsynsåtgärder som hänförs till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 §, när föreskrifterna har meddelats på grund av att bestämmelserna i denna lag inte har följts,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av anmälningar enligt 13 § och 14 § 2 mom.,

3) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av ansökningar enligt 18 § samt till sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som krävs enligt 20 §,

4) sådan regelbunden övervakning av badvatten som krävs enligt 29 §, och

5) inspektioner enligt 44 a § i strålskyddslagen.

Kommunen har dessutom rätt att enligt en av kommunen godkänd taxa ta ut en avgift

1) hos fastighetens ägare eller innehavare eller någon annan som är ansvarig för en sanitär olägenhet med stöd av 27 §, för en inspektion, mätning, provtagning, undersökning eller utredning som har utförts i en bostad eller ett annat vistelseutrymme och som hör samman med utredning av sanitära olägenheter som avses i 26 § eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälps; myndighetens första inspektion för att utreda en misstanke om sanitär olägenhet och bestämmandet av behovet av fortsatta undersökningar i anslutning till inspektionen är dock avgiftsfri,

2) hos en brunnägare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om ett i 16 § 4 mom. avsett verk som levererar hushållsvatten,

3) för inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av en i 17 kap. i miljöskyddslagen avsedd statsrådsförordning.

Avgifterna får drivas in utan dom eller be-

För anmälningar och ansökningar enligt denna lag som *landskapet* behandlar, för kontroller, provtagning och undersökningar som ingår i *landskapets tillsynsplan* enligt 6 § samt för intyg som landskapet beviljar med stöd av nämnda paragraf ska landskapet hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av landskapet godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren ska dessutom tas ut en avgift för tillsynsåtgärder som hänförs till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av en kontroll som ingår i landskapets tillsynsplan enligt 6 §, när föreskrifterna har meddelats på grund av att bestämmelserna i denna lag inte har följts,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av anmälningar enligt 13 §,

3) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med anledning av ansökningar enligt 18 § samt till sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som krävs enligt 20 §,

4) sådan regelbunden övervakning av badvatten som krävs enligt 29 §, och

5) inspektioner enligt 44 a § i strålskyddslagen.

Landskapet har dessutom rätt att enligt en av landskapet godkänd taxa ta ut en avgift

1) hos fastighetens ägare eller innehavare eller någon annan som är ansvarig för en sanitär olägenhet med stöd av 27 §, för en inspektion, mätning, provtagning, undersökning eller utredning som har utförts i en bostad eller ett annat vistelseutrymme och som hör samman med utredning av sanitära olägenheter som avses i 26 § eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälps; myndighetens första inspektion för att utreda en misstanke om sanitär olägenhet och bestämmandet av behovet av fortsatta undersökningar i anslutning till inspektionen är dock avgiftsfri,

2) hos en brunnägare för undersökningar av hushållsvattnet, om det inte är fråga om ett i 16 § 1 mom. 3 punkten avsett verk som levererar hushållsvatten,

3) för inspektioner i samband med tillsynen över efterlevnaden av en i 17 kap. i miljöskyddslagen avsedd statsrådsförordning.

Avgifterna får drivas in utan dom eller be-

slut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar som enligt denna lag hör till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppgifter eller som hänför sig till beredningen av verkets anvisningar och som verket har styrt till kommunen.

51 §

Förbud, förelägganden och föreskrifter som gäller hälsoskydd

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att meddela enskilda förbud och förelägganden som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga sanitär olägenhet. Om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöskyddslagen eller om verksamheten enligt 116 § i den lagen ska anmälas för registrering, meddelas förbud och förelägganden dock av en i den lagen avsedd myndighet och med iakttagande av den lagen.

I brådskande fall får den kommunala tjänsteinnehavare som har hand om övervakningen meddela ett förbud eller föreläggande som avses i 1 mom. Förbudet eller föreläggandet ska utan dröjsmål lämnas över till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten för avgörande.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten får också meddela föreskrifter i syfte att förebygga sanitära olägenheter och övervaka de sanitära förhållandena (*hälsoskyddsordning*).

52 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens samt regionförvaltningsverkets föreskrifter

När en sanitär olägenhet som avses i 51 § breder ut sig över ett vidsträckt område eller

slut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten ersätter de kostnader *landskapet* orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar som enligt denna lag hör till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* uppgifter eller som hänför sig till beredningen av verkets anvisningar och som verket har styrt till landskapet.

51 §

Förbud, förelägganden och föreskrifter som gäller hälsoskydd

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att meddela enskilda förbud och förelägganden som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga sanitär olägenhet. Om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöskyddslagen eller om verksamheten enligt 116 § i den lagen ska anmälas för registrering, meddelas förbud och förelägganden dock av en i den lagen avsedd myndighet och med iakttagande av den lagen.

I brådskande fall får den av *landskapets* tjänsteinnehavare som har hand om övervakningen meddela ett förbud eller föreläggande som avses i 1 mom. Förbudet eller föreläggandet ska utan dröjsmål lämnas över till *landskapets hälsoskyddsmyndighet* för avgörande.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet får också meddela föreskrifter i syfte att förebygga sanitära olägenheter och övervaka de sanitära förhållandena (*hälsoskyddsordning*).

52 §

Social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter

När en sanitär olägenhet som avses i 51 § breder ut sig över ett vidsträckt område eller

annars är speciellt betydelsefull, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde meddela föreskrifter som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga uppkomsten av den sanitära olägenheten.

annars är speciellt betydelsefull, kan *social- och hälsovårdsministeriet* meddela föreskrifter som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga uppkomsten av den sanitära olägenheten.

53 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Om någon vidtar åtgärder som strider mot denna lag eller mot stadganden eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, eller försummar en förpliktelse som följer av denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser, kan tillsynsmyndigheten förelägga honom att inom en viss tid rätta till det som han orättmätigt har gjort eller försummat.

Regionförvaltningsverket eller den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan förena ett med stöd av denna lag meddelat förbud eller föreläggande med vite eller med hot om att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds.

I ärenden som gäller vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande skall i övrigt tillämpas vad som stadgas i viteslagen (1113/90).

54 §

Straffbestämmelser

Om straff för sådan verksamhet som är ägnad att orsaka fara för någon annans liv eller hälsa och som har bedrivits i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den bestäms i 44 kap.

53 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Om någon vidtar åtgärder som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den, eller försummar en förpliktelse som följer av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan tillsynsmyndigheten förelägga denne att inom en viss tid rätta till det som orättmätigt har gjorts eller försummats.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller landskapets hälsoskyddsmyndighet kan förena ett med stöd av denna lag meddelat förbud eller föreläggande med vite eller med hot om att det som lämnats ogjort utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds.

I ärenden som gäller vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande ska i övrigt tillämpas vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

54 §

Straffbestämmelser

Om straff för sådan verksamhet som är ägnad att orsaka fara för någon annans liv eller hälsa och som har bedrivits i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den bestäms i 44 kap.

1 § strafflagen (39/1889).

Om straff för sådan underlåtelse att göra anmälan och för sådan överträdelse av ett förbud eller en föreskrift av en myndighet som har begåtts i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den bestäms i 44 kap. 2 § strafflagen.

Om straff för miljöförstöring som har begåtts i strid med denna lag bestäms i 48 kap. 1–4 § strafflagen.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) i strid med 17 § 2 mom., 22, 26 eller 28 § eller 30 § 2 mom. bedriver verksamhet som är skadlig för hälsan,

2) bryter mot ett förbud eller en begränsning som utfärdats med stöd av 27 § 2 mom. och som gäller användningen av en bostad eller ett vistelseutrymme för sitt ändamål, eller

3) underlåter att anmäla vattenburna epidemier så som bestäms i 20 a § 1 mom. eller underlåter att informera om en olycka eller någon annan störning i verksamheten så som bestäms i 44 § 2 mom., skall,

om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för förseelse som innefattar framkallande av hälsofara dömas till böter.

56 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut som gäller godkännande av ett laboratorium enligt 49 a §, ett beslut av en certifierare enligt 49 d § 2 och 4 mom. samt ett beslut av en kommunal tjänsteinnehavare får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Omprövning av ett beslut av en certifierare ska begäras hos social- och hälsovårdsministeriet. Omprövning av ett beslut av en kommunal tjänsteinnehavare ska begäras hos den kommunala hälso- och skyddsmyndigheten inom 14 dagar från delfäendet av beslutet.

Andra beslut som har fattats med stöd av denna lag och beslut som har meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut i ett i 49 b § avsett ärende som gäller återkallande av god-

1 § strafflagen (39/1889).

Om straff för sådan underlåtelse att göra anmälan och för sådan överträdelse av ett förbud eller en föreskrift av en myndighet som har begåtts i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den bestäms i 44 kap. 2 § strafflagen.

Om straff för miljöförstöring som har begåtts i strid med denna lag bestäms i 48 kap. 1–4 § strafflagen.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) i strid med 17 § 2 mom., 22, 26 eller 28 § eller 30 § 2 mom. bedriver verksamhet som är skadlig för hälsan,

2) bryter mot ett förbud eller en begränsning som utfärdats med stöd av 27 § 3 mom. och som gäller användningen av en bostad eller ett vistelseutrymme för sitt ändamål, eller

3) underlåter att anmäla vattenburna epidemier så som bestäms i 20 a § 1 mom. eller underlåter att informera om en olycka eller någon annan störning i verksamheten så som anges i 44 § 2 mom., skall,

om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för förseelse som innefattar framkallande av hälsofara dömas till böter.

56 §

Ändringssökande

Omprövning av beslut som gäller godkännande av ett laboratorium enligt 49 a §, beslut av en certifierare enligt 49 d § 2 och 4 mom. samt beslut av *landskapets* tjänsteinnehavare får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Omprövning av ett beslut av certifierare ska begäras hos social- och hälsovårdsministeriet. Omprövning av ett beslut av *landskapets* tjänsteinnehavare ska begäras hos *landskapets hälso- och skyddsmyndighet* inom 14 dagar från delfäendet av beslutet.

Andra beslut som har fattats med stöd av denna lag och beslut som har meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut i ett i 49 b §

kännandet av ett laboratorium eller avbrytande av verksamheten, i ett i 49 c § avsett ärende som gäller återkallande av ett beslut att utse en certifierare, i ett i 49 d § avsett ärende som gäller ett beslut att utplåna uppgifter om en utomstående sakkunnig eller i ett i 15, 27 eller 51–53 § avsett ärende som gäller förbud, begränsning och föreskrifter får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut.

Ändring i beslut som gäller den tillsynsplan som avses i 6 § 2 mom., den hälsoskyddsordning som avses i 51 § 3 mom. och den taxa som avses i 50 § 2 mom. får sökas på det sätt som anges i kommunallagen (410/2015).

avsett ärende som gäller återkallande av godkännandet av ett laboratorium eller avbrytande av verksamheten, i ett i 49 c § avsett ärende som gäller återkallande av ett beslut att utse en certifierare, i ett i 49 d § avsett ärende som gäller ett beslut att utplåna uppgifter om en utomstående sakkunnig eller i ett i 15, 27 eller 51–53 § avsett ärende som gäller förbud, begränsning och föreskrifter får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Landskapets hälsoskyddsmyndighet har rätt att söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut.

Ändring i beslut som gäller den tillsynsplan som avses i 6 § 2 mom., den hälsoskyddsordning som avses i 51 § 3 mom. och den taxa som avses i 50 § 2 mom. får sökas på det sätt som anges i *landskapslagen* (/).

58 §

Förhållande till annan lagstiftning

På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården (733/1992) och lagen om statsandel för kommunal basservice (1704/2009), om inte något annat bestäms genom lag.

58 §

Förhållande till annan lagstiftning

På verksamhet som ett *landskap* ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om *finansiering av landskapen* (/), om inte något annat föreskrivs genom lag.

59 a §

Test och testning

Test som avses i 20 b och 28 a § får anordnas av testare som godkänts av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Som testare godkänns en person som

1) har sådan utbildning som anges i 7 § 3 mom. samt sakkunskap och erfarenhet i anslutning till hushålls- och bassängvattenkvalitet samt teknik, eller

2) i fråga om examen och ämneskompetens är behörig för en lektors- eller lärartjänst som anknyter till vattenverksteknik eller hushålls-

59 a §

Test och testning

Test som avses ovan i 20 b och 28 a § får anordnas av testare som godkänts av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Som testare godkänns den som

1) har utbildning enligt 7 § 3 mom. samt sakkunskap och erfarenhet i anslutning till hushålls- och bassängvattenkvalitet samt teknik, eller

2) i fråga om examen och ämneskompetens är behörig för en lektors- eller lärartjänst som anknyter till vattenverksteknik eller hushålls-

vatten- och bassängvattenhygien vid en högskola eller vid en läroanstalt som hör till utbildningsstyrelsens verksamhetsområde.

Testet sker enligt testdeltagarens val antingen på finska eller på svenska. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan bestämma om uppläggnings- och testet, bedömningen av godkänt genomgående av test och testintygets innehåll.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården övervakar testarnas verksamhet. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan återkalla godkännandet av en testare, om testaren i väsentlig grad bryter mot de bestämmelser som gäller verksamheten och inte trots Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovårdens uppmaning har rättat till sin verksamhet inom utsatt tid.

Testaren har rätt att för testet ta ut en avgift som högst motsvarar de faktiska kostnaderna för anordnandet av testet. På testare som fullgör uppgifter enligt denna paragraf tillämpas det som i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om jäv för tjänstemän.

Närmare bestämmelser om testarnas behörighet och förutsättningarna för godkännande som testare utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

vatten- och bassängvattenhygien vid en högskola eller vid en läroanstalt som hör till Utbildningsstyrelsens verksamhetsområde.

Testet genomförs i enlighet med testdeltagarens val antingen på finska eller på svenska. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får meddela föreskrifter om uppläggnings- och testet, bedömningen av godkänt genomgående av test och testintygets innehåll.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övervakar testarnas verksamhet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan återkalla godkännandet av en testare, om testaren i väsentlig grad bryter mot de bestämmelser som gäller verksamheten och inte trots *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* uppmaning rättar till sin verksamhet inom utsatt tid.

Testaren har rätt att för testet ta ut en avgift som högst motsvarar de faktiska kostnaderna för anordnandet av testet. På testare som fullgör uppgifter enligt denna paragraf tillämpas det som i förvaltningslagen föreskrivs om jäv för tjänstemän.

Närmare bestämmelser om testarnas behörighet och förutsättningarna för att bli godkänd som testare utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

De tillstånd som gäller när denna lag träder i kraft fortsätter att gälla. För verksamhet som enligt denna lag ska anmälas till landskapet behöver ingen anmälan göras, om verksamheten före ikraftträdandet av denna lag har anmälts till kommunen enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tillsynsprogram som före ikraftträdandet av denna lag utarbetats i enlighet med 4 a § som gällde vid ikraftträdandet betraktas som tillsynsprogram enligt denna lag.

177.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett register över dem som i sitt yrke är exponerade för ämnen och processer som föranleder risk för cancersjukdom (717/2001) 3 och 6 §, sådana de lyder i lag 1557/2009, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Lämnande av uppgifter till centralregistret samt bestämmelser om den registeransvarige

Arbetsgivaren ska med en av ministeriet utgiven blankett eller på annat motsvarande sätt senast den 31 mars det därpå följande året eller, om arbetsgivaren före det upphör med sin verksamhet, när verksamheten upphör, tillställa det behöriga regionförvaltningsverket de årliga uppgifter som ingår i förteckningen enligt 2 §. Regionförvaltningsverket vidarebefordrar uppgifterna till det ASA-register som ministeriet för. Regionförvaltningsverket kan med tanke på sin tillsynsuppgift för egen del registrera de uppgifter som ingår i den av arbetsgivaren ingivna förteckningen, dock inte de personuppgifter som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten.

Ministeriet kan ge Arbetshälsoinstitutet i uppgift att föra ASA-registret. Ministeriet övervakar registerföringen och har rätt att utfärda närmare föreskrifter i ärenden som hänför sig till registret.

6 §

Föreslagen lydelse

3 §

Lämnande av uppgifter till centralregistret samt bestämmelser om den registeransvarige

Arbetsgivaren ska med en av ministeriet utgiven blankett eller på annat motsvarande sätt senast den 31 mars det därpå följande året eller, om arbetsgivaren före det upphör med sin verksamhet, när verksamheten upphör, förse *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* med de årliga uppgifter som ingår i förteckningen enligt 2 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vidarebefordrar uppgifterna till det ASA-register som ministeriet för. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan med tanke på sin tillsynsuppgift för egen del registrera de uppgifter som ingår i den av arbetsgivaren ingivna förteckningen, dock inte de personuppgifter som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten.

Ministeriet kan ge Arbetshälsoinstitutet i uppgift att föra ASA-registret. Ministeriet övervakar registerföringen och har rätt att utfärda närmare föreskrifter i ärenden som hänför sig till registret.

6 §

Tillsyn

I fråga om arbetsgivarens skyldigheter övervakar det behöriga regionförvaltningsverket efterlevnaden av denna lag.

Tillsyn

I fråga om arbetsgivarens skyldigheter *utövar arbetarskyddsmyndigheten tillsyn över efterlevnaden av denna lag. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).*

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

178.

Lag

om ändring av 65 § i arbetarskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i arbetarskyddslagen (738/2002) 65 § som följer:

Gällande lydelse

65 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Arbetarskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

Föreslagen lydelse

65 §

Tillsyn över efterlevnaden av lagen

Arbetarskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag. *Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskydds-samarbete på arbetsplatsen (44/2006).*

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

179.

Lag

om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) 2, 16, 18, 28, 29, 31, 43 c, 44–46, 46 a och 54 §, av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1564/2009, 18 § sådan den lyder i lag 603/2013, 43 c § sådan den lyder i lag 701/2006, 44 § sådan den lyder i lag 1037/2015, 45 § sådan den lyder i lag 1564/2009, 46 och 46 a § sådana de lyder i lag 482/2015 samt 54 § sådan den lyder i lag 449/2016, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *arbetarskyddsmyndighet* regionförvaltningsverket samt social- och hälsovårdsministeriet (*ministeriet*) när ministeriet sköter uppgifter som hänför sig till tillsynen över produktsäkerheten,

2) *inspektör* den som står i tjänsteförhållande till arbetarskyddsmyndigheten och som har befogenhet att utföra i denna lag avsedda tillsyns- och inspektionsuppgifter, och

3) *produkt* maskin, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning eller någon annan teknisk anordning eller något annat tekniskt föremål samt kemikalie eller en sådan anordning eller ett sådant föremål som innehåller kemikalie.

16 §

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *arbetarskyddsmyndighet* Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet samt social- och hälsovårdsministeriet (*ministeriet*) när ministeriet sköter uppgifter som hänför sig till tillsynen över produktsäkerheten och utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetarskydd vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet,

2) *inspektör* den som står i tjänsteförhållande till arbetarskyddsmyndigheten och som har befogenhet att utföra i denna lag avsedda tillsyns- och inspektionsuppgifter, och

3) *produkt* maskin, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning eller någon annan teknisk anordning eller något annat tekniskt föremål samt kemikalie eller en sådan anordning eller ett sådant föremål som innehåller kemikalie.

16 §

Användningsförbud och temporärt användningsförbud

Om en brist eller ett missförhållande på arbetsplatsen medför fara för arbetstagarnas liv eller risk för förlorad hälsa, kan arbetarskyddsmyndigheten förbjuda att sådana maskiner, arbetsredskap eller andra tekniska anordningar, produkter eller arbetsmetoder används eller att sådant arbete fortgår som medför en risk tills de lagstridiga förhållandena har rättats till eller undanröjts. Arbetarskyddsmyndigheten kan förena ovan nämnda användningsförbud med vite i enlighet med viteslagen.

En inspektör kan genast meddela ett i 1 mom. avsett temporärt användningsförbud om det finns en omedelbar risk för liv eller förlorad hälsa. Ett temporärt användningsförbud skall iakttas genast. Inspektören skall utan dröjsmål föra ärendet till arbetarskyddsmyndigheten.

18 §

Förbud mot överlåtelse av tekniska anordningar

Om regionförvaltningsverket vid tillsynen har observerat att maskiner, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning och andra tekniska anordningar som är avsedda för marknaden eller att användas inte överensstämmer med de föreskrivna kraven eller i övrigt kan medföra risk för människor eller egendom, ska regionförvaltningsverket till behövliga delar överföra ärendet till ministeriet för behandling.

Ministeriet kan förbjuda att sådana tekniska anordningar som avses i 1 mom. släpps ut på marknaden eller överläts för att användas innan de uppfyller kraven. I stället för förbud kan ministeriet utfärda begränsningar eller ställa villkor för att en teknisk anordning ska få släppas ut på marknaden eller överlätas för att användas. Om det finns grundad anledning att misstänka att en teknisk anordning inte överensstämmer med kraven, kan ministeriet förbjuda att anordningen släpps ut på marknaden eller överläts för att användas tills det har utretts att den

Användningsförbud och temporärt användningsförbud

Om en brist eller ett missförhållande på arbetsplatsen medför fara för arbetstagarnas liv eller risk för förlorad hälsa, kan arbetarskyddsmyndigheten förbjuda att sådana maskiner, arbetsredskap eller andra tekniska anordningar, produkter eller arbetsmetoder används eller att sådant arbete fortgår som medför en risk tills de lagstridiga förhållandena har rättats till eller undanröjts. Arbetarskyddsmyndigheten kan förena ovan nämnda användningsförbud med vite i enlighet med viteslagen.

En inspektör kan genast meddela ett i 1 mom. avsett temporärt användningsförbud om det finns en omedelbar risk för liv eller förlorad hälsa. Ett temporärt användningsförbud ska iakttas genast. Inspektören ska utan dröjsmål föra ärendet till arbetarskyddsmyndigheten.

18 §

Förbud mot överlåtelse av tekniska anordningar

Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vid tillsynen har observerat att maskiner, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning och andra tekniska anordningar som är avsedda för marknaden eller att användas inte överensstämmer med de föreskrivna kraven eller i övrigt kan medföra risk för människor eller egendom, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* till behövliga delar överföra ärendet till ministeriet för behandling.

Ministeriet kan förbjuda att sådana tekniska anordningar som avses i 1 mom. släpps ut på marknaden eller överläts för att användas innan de uppfyller kraven. I stället för förbud kan ministeriet utfärda begränsningar eller ställa villkor för att en teknisk anordning ska få släppas ut på marknaden eller överlätas för att användas. Om det finns grundad anledning att misstänka att en teknisk anordning inte överensstämmer med kraven, kan ministeriet förbjuda att anordningen släpps ut på marknaden eller överläts för att användas tills det har utretts att den

överensstämmer med kraven.

Trots att en teknisk anordning på behörigt sätt har släppts ut på marknaden eller överlåtits för att användas, kan ministeriet meddela ett förbud enligt 2 mom. eller uppställa begränsningar eller villkor för att anordningen ska få släppas ut på marknaden eller överlåtas för att användas, om den kan äventyra säkerheten för människor eller egendom.

Inspektören kan temporärt meddela ett förbud enligt 2 och 3 mom., om en teknisk anordning som är avsedd för marknaden eller att användas inte överensstämmer med de föreskrivna kraven eller om anordningen då den tagits i bruk kan medföra omedelbar risk för arbetstagarnas säkerhet eller hälsa. En ytterligare förutsättning är att det temporära förbudet är nödvändigt för att syftet med tillsynen ska förverkligas. Inspektören ska överföra ärendet till regionförvaltningsverket som överlämnar ärendet till ministeriet för behandling. Inspektören, regionförvaltningsverket och ministeriet ska behandla ärendet skyndsamt.

28 §

*Samarbetsperson som företrädare
arbetsgivaren*

Arbetsgivaren skall utse en företrädare (*arbetarskyddschef*) för i detta kapitel avsett samarbete, om arbetsgivaren inte själv sköter denna uppgift. Arbetarskyddschefens uppgift är att bistå arbetsgivaren och cheferna i uppgifter som hänför sig till anskaffning av sakkunskap om arbetarskydd samt till samarbetet med arbetstagarna och arbetarskyddsmyndigheterna. Arbetarskyddschefen skall för detta ändamål på arbetsplatsen vidta nödvändiga åtgärder för att ordna och upprätthålla samarbetet mellan arbetsgivarna och arbetstagarna samt arbeta för utvecklande av arbetarskyddssamarbetet.

Arbetarskyddschefen skall med hänsyn till arbetsplatsens och arbetets karaktär samt arbetsplatsens storlek vara tillräckligt kompetent och ha tillräckligt god förtrogenhet med arbetarskyddsbestämmelserna och förhållandena på arbetsplatsen samt också i övrigt ha förutsättningar att kunna behandla de frå-

överensstämmer med kraven.

Trots att en teknisk anordning på behörigt sätt har släppts ut på marknaden eller överlåtits för att användas, kan ministeriet meddela ett förbud enligt 2 mom. eller uppställa begränsningar eller villkor för att anordningen ska få släppas ut på marknaden eller överlåtas för att användas, om den kan äventyra säkerheten för människor eller egendom.

Inspektören kan temporärt meddela ett förbud enligt 2 och 3 mom., om en teknisk anordning som är avsedd för marknaden eller att användas inte överensstämmer med de föreskrivna kraven eller om anordningen då den tagits i bruk kan medföra omedelbar risk för arbetstagarnas säkerhet eller hälsa. En ytterligare förutsättning är att det temporära förbudet är nödvändigt för att syftet med tillsynen ska förverkligas. Inspektören ska överföra ärendet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som överlämnar ärendet till ministeriet för behandling. Inspektören, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och ministeriet ska behandla ärendet skyndsamt.

28 §

*Samarbetsperson som företrädare
arbetsgivaren*

Arbetsgivaren ska utse en företrädare (*arbetarskyddschef*) för i detta kapitel avsett samarbete, om arbetsgivaren inte själv sköter denna uppgift. Arbetarskyddschefens uppgift är att bistå arbetsgivaren och cheferna i uppgifter som hänför sig till anskaffning av sakkunskap om arbetarskydd samt till samarbetet med arbetstagarna och *arbetarskyddsmyndigheten*. Arbetarskyddschefen ska för detta ändamål på arbetsplatsen vidta nödvändiga åtgärder för att ordna och upprätthålla samarbetet mellan arbetsgivarna och arbetstagarna samt arbeta för utvecklande av arbetarskyddssamarbetet.

Arbetarskyddschefen ska med hänsyn till arbetsplatsens och arbetets karaktär samt arbetsplatsens storlek vara tillräckligt kompetent och ha tillräckligt god förtrogenhet med arbetarskyddsbestämmelserna och förhållandena på arbetsplatsen samt också i övrigt ha förutsättningar att kunna behandla de frå-

gor som avses i 26 § och att ordna samarbetet.

gor som avses i 26 § och att ordna samarbetet.

29 §

Arbetskyddsfullmäktig och ersättare

På en arbetsplats där regelbundet minst tio arbetstagare arbetar skall arbetstagarna bland sig utse en arbetskyddsfullmäktig och två ersättare för arbetskyddsfullmäktigen till sina företrädare i det samarbete som avses i detta kapitel samt för kontakterna till arbetskyddsmyndigheterna. Även på andra arbetsplatser kan arbetstagarna bland sig utse en fullmäktig och ersättare enligt ovan. Arbetstagare i tjänstemannaställning på en arbetsplats har rätt att bland sig utse en arbetskyddsfullmäktig och två ersättare till företrädare för sig.

Om arbetskyddsfullmäktigens arbetsavtalsförhållande, tjänsteförhållande eller något annat offentligrättsligt anställningsförhållande upphör eller om han eller hon lämnar uppdraget som arbetskyddsfullmäktig under mandatperioden träder en ersättare i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden. Den ersättare som träder i arbetskyddsfullmäktigens ställe har samma ställning som arbetskyddsfullmäktigen.

Kan arbetskyddsfullmäktigen på grund av ett tillfälligt hinder inte sköta sina uppgifter, sköter en ersättare de av arbetskyddsfullmäktigens nödvändiga uppgifter som inte kan vänta tills arbetskyddsfullmäktigens hinder upphör. Ersättaren har då samma rätt som arbetskyddsfullmäktigen att få de uppgifter och använda den tid som skötseln av ifrågavarande uppdrag kräver och till ersättning för inkomstbortfall samt rätt att avbryta farligt arbete i enlighet med 36 §.

Medan arbetskyddsfullmäktigen är förhindrad skall hans eller hennes uppgifter skötas av den ersättare som vid valet av ersättare för arbetskyddsfullmäktigen har fått flest röster, om inte något annat överenskomms i enlighet med 23 §.

31 §

29 §

Arbetskyddsfullmäktig och ersättare

På en arbetsplats där regelbundet minst tio arbetstagare arbetar ska arbetstagarna bland sig utse en arbetskyddsfullmäktig och två ersättare för arbetskyddsfullmäktigen till sina företrädare i det samarbete som avses i detta kapitel samt för kontakterna till *arbetskyddsmyndigheten*. Även på andra arbetsplatser kan arbetstagarna bland sig utse en fullmäktig och ersättare enligt ovan. Arbetstagare i tjänstemannaställning på en arbetsplats har rätt att bland sig utse en arbetskyddsfullmäktig och två ersättare till företrädare för sig.

Om arbetskyddsfullmäktigens arbetsavtalsförhållande, tjänsteförhållande eller något annat offentligrättsligt anställningsförhållande upphör eller om han eller hon lämnar uppdraget som arbetskyddsfullmäktig under mandatperioden träder en ersättare i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden. Den ersättare som träder i arbetskyddsfullmäktigens ställe har samma ställning som arbetskyddsfullmäktigen.

Kan arbetskyddsfullmäktigen på grund av ett tillfälligt hinder inte sköta sina uppgifter, sköter en ersättare de av arbetskyddsfullmäktigens nödvändiga uppgifter som inte kan vänta tills arbetskyddsfullmäktigens hinder upphör. Ersättaren har då samma rätt som arbetskyddsfullmäktigen att få de uppgifter och använda den tid som skötseln av ifrågavarande uppdrag kräver och till ersättning för inkomstbortfall samt rätt att avbryta farligt arbete i enlighet med 36 §.

Medan arbetskyddsfullmäktigen är förhindrad ska hans eller hennes uppgifter skötas av den ersättare som vid valet av ersättare för arbetskyddsfullmäktigen har fått flest röster, om inte något annat överenskomms i enlighet med 23 §.

31 §

Arbetskyddsfullmäktigens uppgifter

Arbetskyddsfullmäktigen företräder arbetstagarna på arbetsplatsen vid behandlingen av ärenden enligt 26 § i samarbete med arbetsgivaren och i förhållande till arbetskyddsmyndigheterna. Dessutom skall arbetskyddsfullmäktigen på eget initiativ sätta sig in i sådant som inverkar på arbetstagarnas säkerhet och hälsa och som hänför sig till arbetsplatsens arbetsmiljö och arbetsklimat samt sätta sig in i arbetskyddsbestämmelserna. Likaså skall arbetskyddsfullmäktigen delta i inspektioner rörande arbetskyddet och i undersökningar som utförs av en sakkunnig om arbetskyddsfullmäktigen eller arbetskyddsmyndigheten anser detta vara nödvändigt. Arbetskyddsfullmäktigen skall också göra de arbetstagare han eller hon företräder uppmärksamma på faktorer som främjar säkerhet och hälsa i arbetet.

43 c §

Samarbetsparterna på en gemensam arbetsplats

Samarbetsparter på en gemensam arbetsplats är den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten i fråga om de samarbetsärenden enligt 26 § som följer av 51 § i arbetskyddslagen eller dennes företrädare samt arbetskyddsfullmäktigen i anställning hos den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten. Övriga samarbetsärenden som gäller arbetskyddet behandlas av arbetsgivaren samt arbetskyddsfullmäktigen i anställning hos denne.

Om en gemensam arbetsplats är en byggarbetsplats, har arbetstagare som är anställda hos olika arbetsgivare och som arbetar på arbetsplatsen rätt att särskilt för byggarbetsplatsen välja en gemensam arbetskyddsfullmäktig jämte två ersättare att företräda dem vid arbetskyddssamarbetet med samtliga arbetsgivare och egenföretagare på byggarbetsplatsen samt i förhållande till arbetskyddsmyndigheterna.

Arbetskyddsfullmäktigens uppgifter

Arbetskyddsfullmäktigen företräder arbetstagarna på arbetsplatsen vid behandlingen av ärenden enligt 26 § i samarbete med arbetsgivaren och i förhållande till *arbetskyddsmyndigheten*. Dessutom ska arbetskyddsfullmäktigen på eget initiativ sätta sig in i sådant som inverkar på arbetstagarnas säkerhet och hälsa och som hänför sig till arbetsplatsens arbetsmiljö och arbetsklimat samt sätta sig in i arbetskyddsbestämmelserna. Likaså ska arbetskyddsfullmäktigen delta i inspektioner rörande arbetskyddet och i undersökningar som utförs av en sakkunnig om arbetskyddsfullmäktigen eller arbetskyddsmyndigheten anser detta vara nödvändigt. Arbetskyddsfullmäktigen ska också göra de arbetstagare han eller hon företräder uppmärksamma på faktorer som främjar säkerhet och hälsa i arbetet.

43 c §

Samarbetsparterna på en gemensam arbetsplats

Samarbetsparter på en gemensam arbetsplats är den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten i fråga om de samarbetsärenden enligt 26 § som följer av 51 § i arbetskyddslagen eller dennes företrädare samt arbetskyddsfullmäktigen i anställning hos den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten. Övriga samarbetsärenden som gäller arbetskyddet behandlas av arbetsgivaren samt arbetskyddsfullmäktigen i anställning hos denne.

Om en gemensam arbetsplats är en byggarbetsplats, har arbetstagare som är anställda hos olika arbetsgivare och som arbetar på arbetsplatsen rätt att särskilt för byggarbetsplatsen välja en gemensam arbetskyddsfullmäktig jämte två ersättare att företräda dem vid arbetskyddssamarbetet med samtliga arbetsgivare och egenföretagare på byggarbetsplatsen samt i förhållande till *arbetskyddsmyndigheten*.

44 §

Sökande av ändring i beslut av arbetarskyddsmyndigheten

Ett beslut som social- och hälsovårdsmi-
nisteriet eller regionförvaltningsverket fattat
med stöd av denna lag får överklagas genom
besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt
som anges i förvaltningsprocesslagen
(586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut i
ärenden som avses i 15 §, 16 § 1 mom., 18 §
2 och 3 mom., 19, 19 a eller 20 § i denna lag
får överklagas genom besvär på det sätt som
anges i förvaltningsprocesslagen. Över
andra beslut av förvaltningsdomstolen får
besvär anföras endast om högsta förvalt-
ningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.
Besvären ska behandlas skyndsamt.

Förutom vad som någon annanstans i lag
föreskrivs om dem som har rätt att anföras
besvär, får arbetarskyddsfullmäktigen anföras
besvär över ett beslut om att bevilja tillstånd
att avvika från de krav som föreskrivs för att
skydda en arbetstagare. Besvär över beslut
av förvaltningsdomstolen får anföras även
av den arbetarskyddsmyndighet som fattat
det beslut som besvären avser.

Genom besvär får ändring inte sökas i ett
temporärt användningsförbud enligt 16 §
2 mom. och inte heller i ett temporärt förbud
enligt 18 § 4 mom. Över ett sådant beslut av
förvaltningsdomstolen som enbart gäller
verkställighet får besvär anföras hos högsta
förvaltningsdomstolen endast i samband
med huvudsaken.

Bestämmelser om sökande av ändring i ett
beslut av regionförvaltningsverket som gäl-
ler sådana tillstånd till undantag som avses i
9 § i lagen om arbetsrådet och om vissa till-
stånd till undantag inom arbetarskyddet
(400/2004) finns i den lagen.

45 §

Anmärkning

Arbetsgivaren, arbetarskyddsfullmäktigen
och arbetstagarna har rätt att till regionför-

44 §

Sökande av ändring i beslut av arbetarskyddsmyndigheten

Ett beslut som social- och hälsovårdsmi-
nisteriet eller *Statens tillstånds- och till-
synsmyndighet* fattat med stöd av denna lag
får överklagas genom besvär hos förvalt-
ningsdomstolen på det sätt som anges i för-
valtningsprocesslagen (586/1996). Förvalt-
ningsdomstolens beslut i ärenden som avses
i 15 §, 16 § 1 mom., 18 § 2 och 3 mom., 19,
19 a eller 20 § i denna lag får överklagas
genom besvär på det sätt som anges i för-
valtningsprocesslagen. Över andra beslut av
förvaltningsdomstolen får besvär anföras
endast om högsta förvaltningsdomstolen be-
viljar besvärstillstånd. Besvären ska behand-
las skyndsamt.

Förutom vad som någon annanstans i lag
föreskrivs om dem som har rätt att anföras
besvär, får arbetarskyddsfullmäktigen anföras
besvär över ett beslut om att bevilja tillstånd
att avvika från de krav som föreskrivs för att
skydda en arbetstagare. Besvär över beslut
av förvaltningsdomstolen får anföras även
av den arbetarskyddsmyndighet som fattat
det beslut som besvären avser.

Genom besvär får ändring inte sökas i ett
temporärt användningsförbud enligt 16 §
2 mom. och inte heller i ett temporärt förbud
enligt 18 § 4 mom. Över ett sådant beslut av
förvaltningsdomstolen som enbart gäller
verkställighet får besvär anföras hos högsta
förvaltningsdomstolen endast i samband
med huvudsaken.

Bestämmelser om sökande av ändring i ett
beslut av *arbetarskyddsmyndigheten* som
gäller sådana tillstånd till undantag som av-
ses i 9 § i lagen om arbetsrådet och om vissa
tillstånd till undantag inom arbetarskyddet
(400/2004) finns i den lagen.

45 §

Anmärkning

Arbetsgivaren, arbetarskyddsfullmäktigen
och arbetstagarna har rätt att till *arbetar-*

valtningsverket lämna en skriftlig anmärkning om att denna lag inte har följts vid en arbetarskyddsinspektion. Anmärkningen ska göras inom två månader efter det att arbetarskyddsinspektionen förrättades eller någon annan tillsynsåtgärd vidtogs. Med anledning av anmärkningen ska tillsynsåtgärderna granskas och vid behov ska en ny inspektion förrättas. Den som framställt anmärkningen ska inom skälig tid efter det att saken utretts underrättas om vilka åtgärder anmärkningen föranlett.

skyddsmyndigheten lämna en skriftlig anmärkning om att denna lag inte har följts vid en arbetarskyddsinspektion. Anmärkningen ska göras inom två månader efter det att arbetarskyddsinspektionen förrättades eller någon annan tillsynsåtgärd vidtogs. Med anledning av anmärkningen ska tillsynsåtgärderna granskas och vid behov ska en ny inspektion förrättas. Den som framställt anmärkningen ska inom skälig tid efter det att saken utretts underrättas om vilka åtgärder anmärkningen föranlett.

46 §

Anmälan om olycksfall i arbetet som lett till döden eller svår skada

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål till polisen och regionförvaltningsverket anmäla ett i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) avsett olycksfall i arbetet som har lett till döden eller svår skada. Polisen ska utan dröjsmål verkställa undersökning på olycksplatsen. Arbetsgivaren eller en företrädare för denne ska kallas till undersökningen. Också regionförvaltningsverket samt den som skadats vid olycksfallet i arbetet eller dennes företrädare ska informeras om polisundersökningen. En kopia av undersökningsprotokollet ska ges till försäkringsanstalten och till den som begärt undersökningen samt på begäran till parterna.

46 a §

Anmälan om yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom

Har en läkare med fog misstankar om en i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar avsedd yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål och trots sekretessbestämmelserna anmäla saken till regionförvaltningsverket.

Av anmälan ska framgå

46 §

Anmälan om olycksfall i arbetet som lett till döden eller svår skada

Arbetsgivaren ska utan dröjsmål till polisen och *arbetarskyddsmyndigheten* anmäla ett i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) avsett olycksfall i arbetet som har lett till döden eller svår skada. Polisen ska utan dröjsmål verkställa undersökning på olycksplatsen. Arbetsgivaren eller en företrädare för denne ska kallas till undersökningen. Också *arbetarskyddsmyndigheten* samt den som skadats vid olycksfallet i arbetet eller dennes företrädare ska informeras om polisundersökningen. En kopia av undersökningsprotokollet ska ges till försäkringsanstalten och till den som begärt undersökningen samt på begäran till parterna.

46 a §

Anmälan om yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom

Har en läkare med fog misstankar om en i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar avsedd yrkessjukdom eller någon annan arbetsrelaterad sjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål och trots sekretessbestämmelserna anmäla saken till *arbetarskyddsmyndigheten*.

Av anmälan ska framgå

- 1) den insjuknades namn, personbeteckning samt övriga kontaktuppgifter,
- 2) arbetsgivarens namn samt kontaktuppgifterna för arbetsgivaren och arbetsplatsen,
- 3) övriga behövliga kontaktuppgifter,
- 4) exponeringens art och längd,
- 5) uppgifter om sjukdomens art, konstaterandet av sjukdomen och den olägenhet som sjukdomen orsakat.

Regionförvaltningsverket ska lämna Arbetshälsoinstitutet de uppgifter som ingår i en anmälan enligt 1 mom. för införande i registret över arbetsrelaterade sjukdomar.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

- 1) den insjuknades namn, personbeteckning samt övriga kontaktuppgifter,
- 2) arbetsgivarens namn samt kontaktuppgifterna för arbetsgivaren och arbetsplatsen,
- 3) övriga behövliga kontaktuppgifter,
- 4) exponeringens art och längd,
- 5) uppgifter om sjukdomens art, konstaterandet av sjukdomen och den olägenhet som sjukdomen orsakat.

Arbetskyddsmyndigheten ska lämna Arbetshälsoinstitutet de uppgifter som ingår i en anmälan enligt 1 mom. för införande i registret över arbetsrelaterade sjukdomar.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetskyddssamarbete enligt 5 och 5 a kap. och anmälningsskyldigheten enligt 7 kap.

Arbetskyddsmyndigheterna utövar dock inte tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om samarbete, om samarbetsavtal ingåtts i enlighet med 23 § 1 eller 2 mom. eller 43 b § 1 mom.

54 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheten utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om arbetskyddssamarbete enligt 5 och 5 a kap. och anmälningsskyldigheten enligt 7 kap.

Arbetskyddsmyndigheten utövar dock inte tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om samarbete, om samarbetsavtal ingåtts i enlighet med 23 § 1 eller 2 mom. eller 43 b § 1 mom.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

180.

Lag

om ändring av narkotikalagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i narkotikalagen (373/2008) 30, 34, 40 och 46 §, sådana de lyder, 30 § delvis ändrad i lag 1568/2009, 34 § i lag 1127/2014, 40 § i lag 775/2009 och 46 § i lagarna 775/2009 1568/2009, som följer:

Gällande lydelse

30 §

Redovisningsskyldighet

En innehavare av tillstånd enligt denna lag och en aktör som avses i 15 § 2 mom. är skyldig att föra bok över narkotika som de tillverkar, exporterar, importerar och hantear. Redovisningsskyldigheten gäller dock inte för personlig medicinering förskrivna läkemedel som betraktas som narkotika. Redovisningsmaterialet ska förvaras minst sex år från utgången av det år då det upprättades. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har rätt att ta del av det redovisningsmaterial om narkotika som avses i detta moment. Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken har rätt att få veterinärers narkotikaredovisning till påseende.

Förstöring av narkotika ska antecknas i redovisningen av narkotika. I fråga om förstöringen av och skyldigheten att föra bok över läkemedel som kunder lämnar in till apotek iakttas vad som särskilt föreskrivs om detta.

Närmare bestämmelser om den redovisning av narkotika och om det redovisningsmaterial om narkotika som avses i denna paragraf samt om dess förvaring kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Föreslagen lydelse

30 §

Redovisningsskyldighet

En innehavare av tillstånd enligt denna lag och en aktör som avses i 15 § 2 mom. är skyldig att föra bok över narkotika som de tillverkar, exporterar, importerar och hantear. Redovisningsskyldigheten gäller dock inte för personlig medicinering förskrivna läkemedel som betraktas som narkotika. Redovisningsmaterialet ska förvaras minst sex år från utgången av det år då det upprättades. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har rätt att ta del av det redovisningsmaterial om narkotika som avses i detta moment. Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att få veterinärers narkotikaredovisning till påseende.

Förstöring av narkotika ska antecknas i redovisningen av narkotika. I fråga om förstöringen av och skyldigheten att föra bok över läkemedel som kunder lämnar in till apotek iakttas vad som särskilt föreskrivs om detta.

Närmare bestämmelser om den redovisning av narkotika och om det redovisningsmaterial om narkotika som avses i denna paragraf samt om dess förvaring kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

34 §

Tillstånds- och övervakningsmyndigheter

Social- och hälsovårdsministeriet svarar för den högsta ledningen och styrningen i fråga om efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds-, anmälnings- och övervakningsmyndighet enligt denna lag samt den behöriga myndighet som avses i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer samt i förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer är Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, om inte något annat föreskrivs.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska dessutom

1) ha databaser över narkotika och för konsumentmarknaden förbjudna psykoaktiva ämnen,

2) svara för informationsinsamlingsuppgifterna enligt denna lag, till den del de inte hör till uppgifterna för Institutet för hälsa och välfärd i enlighet med 35 §.

Veterinärerna övervakas även av Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverken.

Närmare bestämmelser om Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdets uppgifter enligt 3 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter om kontroll enligt denna lag till polisen, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna och Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, när uppgifterna är nödvändiga för att myndigheterna ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter.

34 §

Tillstånds- och övervakningsmyndigheter

Social- och hälsovårdsministeriet svarar för den högsta ledningen och styrningen i fråga om efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds-, anmälnings- och övervakningsmyndighet enligt denna lag samt den behöriga myndighet som avses i förordningarna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer samt i förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer är Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, om inte något annat föreskrivs.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska dessutom

1) ha databaser över narkotika och för konsumentmarknaden förbjudna psykoaktiva ämnen,

2) svara för informationsinsamlingsuppgifterna enligt denna lag, till den del de inte hör till uppgifterna för Institutet för hälsa och välfärd i enlighet med 35 §.

Veterinärerna övervakas även av Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdets uppgifter enligt 3 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter om kontroll enligt denna lag till polisen, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, när uppgifterna är nödvändiga för att myndigheterna ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter.

46 §

Administrativa tvångsmedel

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan förbjuda den som bryter mot bestämmelserna i denna lag, förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan också bestämma att den som bryter mot bestämmelserna ska fullgöra sin skyldighet på något annat sätt.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan förena ett förbud eller föreläggande som har meddelats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en åtgärd som lämnats ogjord utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. Bestämmelser om återkallande av tillstånd finns i 21 §.

Vite i anslutning till ett förbud döms ut av regionförvaltningsverket på yrkande av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande ingår i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Skyldigheten enligt denna lag att lämna uppgifter får i fråga om en fysisk person dock inte förenas med vite när det finns anledning att misstänka personen för brott och uppgifterna hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

46 §

Administrativa tvångsmedel

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan förbjuda den som bryter mot bestämmelserna i denna lag, förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan också bestämma att den som bryter mot bestämmelserna ska fullgöra sin skyldighet på något annat sätt.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan förena ett förbud eller föreläggande som har meddelats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en åtgärd som lämnats ogjord utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. Bestämmelser om återkallande av tillstånd finns i 21 §.

Vite i anslutning till ett förbud döms ut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på yrkande av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande ingår i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Skyldigheten enligt denna lag att lämna uppgifter får i fråga om en fysisk person dock inte förenas med vite när det finns anledning att misstänka personen för brott och uppgifterna hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av kemikalielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen (599/2013) 10, 11 och 55 § som följer:

Gällande lydelse

10 §

Arbetskyddsmyndigheten

Arbetskyddsmyndigheten övervakar att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas och att Europeiska unionens kemikalielagstiftning följs i sådant arbete där arbetsgivaren är skyldig att följa arbetskyddslagen.

Om arbetskyddsmyndigheten vid tillsynen konstaterar att bestämmelserna i denna lag eller i Europeiska unionens kemikalielagstiftning sannolikt har överträtts i fråga om utsläppande av en kemikalie eller anordningar eller föremål som innehåller kemikalier på marknaden eller för användning, får en sådan inspektör som avses i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) temporärt förbjuda att en kemikalie eller anordningar eller föremål som innehåller kemikalier släpps ut på marknaden eller för användning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 18 § 4 mom. i den lagen. Inspektören ska överföra ärendet till regionförvaltningsverket som överlämnar ärendet till Säkerhets- och kemikalieverket för behandling.

Utöver vad som i 52 § föreskrivs om rätt att få uppgifter och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter ska på arbetskyddsmyndighetens tillsyns- och inspektionsverksamhet tillämpas lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen.

11 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den

Föreslagen lydelse

10 §

Arbetskyddsmyndigheten

Arbetskyddsmyndigheten övervakar att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas och att Europeiska unionens kemikalielagstiftning följs i sådant arbete där arbetsgivaren är skyldig att följa arbetskyddslagen.

Om arbetskyddsmyndigheten vid tillsynen konstaterar att bestämmelserna i denna lag eller i Europeiska unionens kemikalielagstiftning sannolikt har överträtts i fråga om utsläppande av en kemikalie eller anordningar eller föremål som innehåller kemikalier på marknaden eller för användning, får en sådan inspektör som avses i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) temporärt förbjuda att en kemikalie eller anordningar eller föremål som innehåller kemikalier släpps ut på marknaden eller för användning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 18 § 4 mom. i den lagen. Inspektören ska överföra ärendet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som överlämnar ärendet till Säkerhets- och kemikalieverket för behandling.

Utöver vad som i 52 § föreskrivs om rätt att få uppgifter och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter ska på arbetskyddsmyndighetens tillsyns- och inspektionsverksamhet tillämpas lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen.

11 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Vid tillsynen enligt miljöskyddslagen över verksamheter som medför risk för förorening av miljön övervakar närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

1) att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas,

2) att de villkor och förutsättningar för användningen av biocidprodukter som anges i artikel 17 i biocidförordningen eller i ett beslut om godkännande enligt 30 § i denna lag uppfylls,

3) att bestämmelserna om användningen av ämnen i artiklarna 3 och 4 i POP-förordningen följs och att

4) bestämmelserna om användningsförhållanden för ämnen och säkerhetsåtgärder i artiklarna 14 och 37, om användningen av tillståndspliktiga ämnen i avdelning VII och om begränsningar för ämnen i artikel 67 i Reach-förordningen följs, till den del tillsynen gäller verksamhetsutövares skyldighet att sörja för förebyggande och avvärijande av miljöolägenheter i samband med användning och lagring av kemikalier.

Närings-, trafik- och miljöcentralen styr den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten vid den tillsyn som avses i 1 mom.

55 §

Ändringssökande

I ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 2 och 3 mom.

I ett beslut av Säkerhets- och kemikalieverket om temporärt förbud eller temporär begränsning enligt 45 § 3 mom. eller ett beslut om temporärt förbud enligt 46 § 3 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

Vid sökande av ändring i ett beslut som närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag iakttas vad som i miljöskyddslagen föreskrivs om ändringssökande och verkställande av beslut.

I ett beslut som fattats med stöd av 31 eller

och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten utövar tillsyn över

1) att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas,

2) att de villkor och förutsättningar för användningen av biocidprodukter som anges i artikel 17 i biocidförordningen eller i ett beslut om godkännande enligt 30 § i denna lag uppfylls,

3) att bestämmelserna om användningen av ämnen i artiklarna 3 och 4 i POP-förordningen följs och att

4) bestämmelserna om användningsförhållanden för ämnen och säkerhetsåtgärder i artiklarna 14 och 37, om användningen av tillståndspliktiga ämnen i avdelning VII och om begränsningar för ämnen i artikel 67 i Reach-förordningen följs, till den del tillsynen gäller verksamhetsutövares skyldighet att sörja för förebyggande och avvärijande av miljöolägenheter i samband med användning och lagring av kemikalier.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten vid den tillsyn som avses i 1 mom.

55 §

Ändringssökande

I ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 2 och 3 mom.

I ett beslut av Säkerhets- och kemikalieverket om temporärt förbud eller temporär begränsning enligt 45 § 3 mom. eller ett beslut om temporärt förbud enligt 46 § 3 mom. får ändring inte sökas genom besvär.

Vid sökande av ändring i ett beslut som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag iakttas vad som i miljöskyddslagen föreskrivs om ändringssökande och verkställande av beslut.

I ett beslut som fattats med stöd av 31 eller

46 § eller med stöd av PIC-förordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

46 § eller med stöd av PIC-förordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

182.

Lag

om ändring av lagen om vissa krav på asbestsanering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vissa krav på asbestsanering (684/2015) 4, 7 och 16 § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Tillståndsmyndighet

Tillstånd för asbestsanering söks hos arbetarskyddsmyndigheten som är tillståndsmyndighet.

7 §

Skyldighet att anmäla ändringar

Tillståndshavare ska utan dröjsmål underätta arbetarskyddsmyndigheten som är tillståndsmyndighet om att den tillståndspliktiga verksamheten upphör samt om sådana väsentliga ändringar som inverkar på beviljande av sådant tillstånd för asbestsanering som avses i 5 §.

16 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av arbetarskyddsmyndigheterna. Bestämmelser om tillsynen finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Tillståndsmyndighetens och den registeransvariges uppgifter som i denna lag föreskrivs för arbetarskyddsmyndigheten kan ges till ett eller flera ansvarsområden för arbetarskyddsuppgifter, vilka är arbetarskyddsmyndighet och finns vid regionförvaltningsverken, med iakttagande av 6 § 2

Föreslagen lydelse

4 §

Tillståndsmyndighet

Tillstånd för asbestsanering söks hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som är tillståndsmyndighet.

7 §

Skyldighet att anmäla ändringar

Tillståndshavare ska utan dröjsmål underätta *tillståndsmyndigheten* om att den tillståndspliktiga verksamheten upphör samt om sådana väsentliga ändringar som inverkar på beviljande av sådant tillstånd för asbestsanering som avses i 5 §.

16 §

Tillsyn

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag utövas av *arbetarskyddsmyndigheten*. Bestämmelser om tillsyn finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

*mom. i lagen om regionförvaltningsverken
(896/2009).*

*Bestämmelser om ikraftträdandet av
denna lag utfärdas genom en särskild lag.*

183.

Lag

om ändring av tobakslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tobakslagen (549/2016) 6—10, 14—16, 18, 20—22, 26—30, 44, 45, 48—50, 79, 82—107 och 112 §, av dem 79, 83, 95 och 97 § sådana de lyder i lag 1374/2016, samt
fogas till lagen en ny 91 a och 106 a § som följer:

Gällande lydelse

6 §

*Valvira*s uppgifter

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (*Valvira*) ska styra regionalförvaltningsverken och kommunerna när de fullgör sina uppgifter enligt denna lag. Valvira ska övervaka

1) efterlevnaden av bestämmelserna om ingredienser, utsläpp, brandsäkerhet, kvalitet och tekniska egenskaper i fråga om tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning och örtprodukter för rökning,

2) efterlevnaden av bestämmelserna om detaljhandelsförpackningar för sådana produkter som avses i 1 punkten,

3) marknadsföringen av sådana produkter som avses i denna lag i hela landet,

4) efterlevnaden av bestämmelserna om verifieringslaboratorier enligt 85 §.

7 §

Föreslagen lydelse

6 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets
uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska styra *landskapen* när de fullgör sina uppgifter enligt denna lag. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska övervaka

1) efterlevnaden av bestämmelserna om ingredienser, utsläpp, brandsäkerhet, kvalitet och tekniska egenskaper i fråga om tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning och örtprodukter för rökning,

2) efterlevnaden av bestämmelserna om detaljhandelsförpackningar för sådana produkter som avses i 1 punkten,

3) marknadsföringen av sådana produkter som avses i denna lag i hela landet,

4) efterlevnaden av bestämmelserna om verifieringslaboratorier enligt 85 §.

7 §

Regionförvaltningsverkets uppgifter

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde styra kommunerna i verkställigheten av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Regionförvaltningsverket ska också svara för den regionala verksamheten för rökavvänjning.

8 §

Kommunens uppgifter

Kommunen ska inom sitt område sörja för den lokala verksamheten för rökavvänjning. Kommunen ska inom sitt område övervaka

1) efterlevnaden av bestämmelserna om försäljning och annan överlåtelse av tobaksprodukter, tobakssurrogat, rökstillbehör, elektroniska cigaretter och nikotinvätskor samt bestämmelserna om egenkontroll,

2) efterlevnaden av bestämmelserna om förbud mot marknadsföring och framläggande enligt denna lag,

3) efterlevnaden av bestämmelserna om rökförbud och rökrestriktioner.

Kommunen har inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 84 § på en underlydande tjänsteinnehavare.

På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsunderstöd för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat föreskrivs genom lag.

9 §

Landskapets uppgifter

Landskapet ska inom sitt område övervaka

1) efterlevnaden av bestämmelserna om försäljning och annan överlåtelse av tobaksprodukter, tobakssurrogat, rökstillbehör, elektroniska cigaretter och nikotinvätskor samt bestämmelserna om egenkontroll,

2) efterlevnaden av bestämmelserna om förbud mot marknadsföring och framläggande enligt denna lag,

3) efterlevnaden av bestämmelserna om rökförbud och rökrestriktioner.

Landskapet har inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 84 § på en underlydande tjänsteinnehavare.

8 §

Kommunens uppgifter

Kommunen ska inom sitt område sörja för den lokala verksamheten för rökavvänjning.

9 §

Övriga myndigheters uppgifter

Tullen ska övervaka att de införselförbud och införselrestriktioner som föreskrivs i denna lag följs.

Ackrediteringsenheten vid Säkerhets- och kemikalieverket (*Ackrediteringstjänsten FI-NAS*) ska bistå Valvira vid övervakningen av de i 85 § avsedda verifieringslaboratoriernas och verifieringsmetodernas kompetenskrav.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska bistå Valvira vid övervakningen av nikotinvätskor.

Polisen ska övervaka att rökförbud och rökrestriktioner enligt denna lag följs vid offentliga tillställningar.

Bestämmelser om övervakningen av att rökförbud och rökrestriktioner följs på arbetsplatsen finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

10 §

Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av tobaksprodukter

Tillverkare och importörer av tobaksprodukter som är avsedda för försäljning eller annan överlåtelse i näringsverksamhet svarar för att produkterna stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som krävs enligt detta kapitel till Valvira, Europeiska kommissionen (*kommissionen*) och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater ligger i första hand på tillverkaren, om denne är etablerad i EU. Om tillverkaren är etablerad utanför EU och importören är etablerad i EU, ligger skyldigheten i första hand på importören. Om såväl tillverkaren som importören är etablerad utanför EU ligger skyldigheten att lämna uppgifterna på tillverkaren och importören gemensamt.

14 §

Övriga myndigheters uppgifter

Tullen ska övervaka att de införselförbud och införselrestriktioner som föreskrivs i denna lag följs.

Ackrediteringsenheten vid Säkerhets- och kemikalieverket (*Ackrediteringstjänsten FI-NAS*) ska bistå *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vid övervakningen av de i 85 § avsedda verifieringslaboratoriernas och verifieringsmetodernas kompetenskrav.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska bistå *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vid övervakningen av nikotinvätskor.

Polisen ska övervaka att rökförbud och rökrestriktioner enligt denna lag följs vid offentliga tillställningar.

Bestämmelser om övervakningen av att rökförbud och rökrestriktioner följs på arbetsplatsen finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

10 §

Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av tobaksprodukter

Tillverkare och importörer av tobaksprodukter som är avsedda för försäljning eller annan överlåtelse i näringsverksamhet svarar för att produkterna stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som krävs enligt detta kapitel till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, Europeiska kommissionen (*kommissionen*) och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater ligger i första hand på tillverkaren, om denne är etablerad i EU. Om tillverkaren är etablerad utanför EU och importören är etablerad i EU, ligger skyldigheten i första hand på importören. Om såväl tillverkaren som importören är etablerad utanför EU ligger skyldigheten att lämna uppgifterna på tillverkaren och importören gemensamt.

14 §

Anmälningar om ingredienser, utsläpp och brandsäkerhet

Innan en tobaksprodukt säljs eller på annat sätt överläts till konsumenter ska tillverkaren eller importören lämna Valvira

1) en förteckning med uppgifter om de halter av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av cigaretter som säljs och vilket laboratorium som utfört testerna och verifieringen,

2) förteckningar med uppgifter om halter för andra utsläpp från cigaretter än de som avses i 1 punkten och om mätningsskallmetoderna för dem samt, för andra tobaksprodukter än cigaretter, utsläppshalter vid förbränning,

3) information om andra utsläppshalter än de som avses i 1 och 2 punkten, om sådan är tillgänglig,

4) en förteckning efter märke och typ över alla ingredienser som används vid tillverkningen av tobaksprodukterna och ingrediensernas kvantiteter,

5) ett tekniskt dokument med en allmän beskrivning av de använda tillsatserna i cigaretter och rulltobak samt tillsatsernas egenskaper,

6) forskningsrapporter och utlåtanden från ett godkänt verifieringslaboratorium eller en godkänd forskningsanstalt som visar att brandsäkerhetskraven för cigaretter uppfylls för varje enskilt varumärke samt uppgift om verifieringslaboratoriet eller forskningsanstalten.

De uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten behöver lämnas endast om det för de utsläpp som avses i den punkten har utfärdats bestämmelser om högsta tillåtna nivåer med stöd av 12 § 3 mom.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. 1—5 punkten avsedda förteckningarnas och handlingarnas utformning, om den utredning om ingredienser som ska fogas till förteckningarna och om toxikologiska uppgifter och andra uppgifter får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Anmälningar om ingredienser, utsläpp och brandsäkerhet

Innan en tobaksprodukt säljs eller på annat sätt överläts till konsumenter ska tillverkaren eller importören lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*

1) en förteckning med uppgifter om de halter av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av cigaretter som säljs och vilket laboratorium som utfört testerna och verifieringen,

2) förteckningar med uppgifter om halter för andra utsläpp från cigaretter än de som avses i 1 punkten och om mätningsskallmetoderna för dem samt, för andra tobaksprodukter än cigaretter, utsläppshalter vid förbränning,

3) information om andra utsläppshalter än de som avses i 1 och 2 punkten, om sådan är tillgänglig,

4) en förteckning efter märke och typ över alla ingredienser som används vid tillverkningen av tobaksprodukterna och ingrediensernas kvantiteter,

5) ett tekniskt dokument med en allmän beskrivning av de använda tillsatserna i cigaretter och rulltobak samt tillsatsernas egenskaper,

6) forskningsrapporter och utlåtanden från ett godkänt verifieringslaboratorium eller en godkänd forskningsanstalt som visar att brandsäkerhetskraven för cigaretter uppfylls för varje enskilt varumärke samt uppgift om verifieringslaboratoriet eller forskningsanstalten.

De uppgifter som avses i 1 mom. 2 punkten behöver lämnas endast om det för de utsläpp som avses i den punkten har utfärdats bestämmelser om högsta tillåtna nivåer med stöd av 12 § 3 mom.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. 1—5 punkten avsedda förteckningarnas och handlingarnas utformning, om den utredning om ingredienser som ska fogas till förteckningarna och om toxikologiska uppgifter och andra uppgifter får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Ändringsanmälningar

Tillverkaren eller importören av en tobaksprodukt ska underrätta Valvira om produktens sammansättning ändras på så sätt att det påverkar de uppgifter som lämnats i enlighet med 14 §. Tillverkaren eller importören ska lämna de ändrade uppgifterna till Valvira innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

16 §

Marknadsundersökningar och försäljningsvolymer

Tillverkaren eller importören av en tobaksprodukt ska när det gäller ingredienser i och utsläpp från tobaksprodukten förse Valvira med

1) tillgängliga marknadsundersökningar och studier av olika konsumentgruppers preferenser,

2) sammanfattningar av alla marknadsundersökningar som tillverkaren eller importören gör i samband med lanseringen av nya tobaksprodukter.

Tillverkaren eller importören ska dessutom årligen rapportera sina försäljningsvolymer efter märke och typ till Valvira. Försäljningsvolymerna för cigaretter, cigarrer och cigariller ska anges i styck och försäljningsvolymerna för övriga tobaksprodukter i kilogram.

18 §

Skärpt rapporteringsskyldighet

Tillverkare eller importörer av cigaretter eller rulltobak ska utarbета en rapport om resultaten av de undersökningar som avses i 17 §. Rapporten ska innehålla en sammanfattning och en övergripande översikt som sammanställer tillgänglig vetenskaplig litteratur om den berörda tillsatsen och sammanfattar interna uppgifter om tillsatsens effekter.

Ändringsanmälningar

Tillverkaren eller importören av en tobaksprodukt ska underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om produktens sammansättning ändras på så sätt att det påverkar de uppgifter som lämnats i enlighet med 14 §. Tillverkaren eller importören ska lämna de ändrade uppgifterna till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

16 §

Marknadsundersökningar och försäljningsvolymer

Tillverkaren eller importören av en tobaksprodukt ska när det gäller ingredienser i och utsläpp från tobaksprodukten förse *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* med

1) tillgängliga marknadsundersökningar och studier av olika konsumentgruppers preferenser,

2) sammanfattningar av alla marknadsundersökningar som tillverkaren eller importören gör i samband med lanseringen av nya tobaksprodukter.

Tillverkaren eller importören ska dessutom årligen rapportera sina försäljningsvolymer efter märke och typ till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Försäljningsvolymerna för cigaretter, cigarrer och cigariller ska anges i styck och försäljningsvolymerna för övriga tobaksprodukter i kilogram.

18 §

Skärpt rapporteringsskyldighet

Tillverkare eller importörer av cigaretter eller rulltobak ska utarbета en rapport om resultaten av de undersökningar som avses i 17 §. Rapporten ska innehålla en sammanfattning och en övergripande översikt som sammanställer tillgänglig vetenskaplig litteratur om den berörda tillsatsen och sammanfattar interna uppgifter om tillsatsens effekter.

Tillverkaren eller importören ska lämna den rapport som avses i 1 mom. till kommissionen och en kopia av rapporten till Valvira och de behöriga myndigheterna i sådana andra EU-medlemsstater där en tobaksprodukt som innehåller den undersökta tillsatsen har släppts ut på marknaden, senast 18 månader efter det att tillsatsen har införts i den prioritetsförteckning som anges i 17 § 1 mom.

Kommissionen och Valvira får begära kompletterande uppgifter från tillverkaren eller importören om den undersökta tillsatsen. Dessa kompletterande uppgifter ska ingå i rapporten. Kommissionen och Valvira får dessutom kräva att ett oberoende vetenskapligt organ gör en sakkunnigbedömning av rapporten.

20 §

Anmälan av nya tobaksprodukter

En tillverkare eller importör av tobaksprodukter ska göra en anmälan till Valvira om en ny tobaksprodukt som de avser att börja sälja eller överlåta till konsumenter på något annat sätt. Anmälan ska göras senast sex månader innan produkten släpps ut på marknaden. Anmälan ska åtföljas av en detaljerad beskrivning av produkten liksom bruksanvisningar och uppgifter om ingredienser och utsläpp enligt 14 §.

Tillverkaren eller importören ska inom samma tid även förse Valvira med

1) tillgängliga vetenskapliga undersökningar om produktens toxicitet, beroendeframkallande egenskaper och attraktionskraft, särskilt när det gäller dess ingredienser och utsläpp,

2) tillgängliga undersökningar med sammanfattningar beträffande produkten samt marknadsundersökningar av preferenserna hos olika konsumentgrupper i fråga om produkten,

3) en analys av riskerna och fördelarna med produkten, de förväntade effekterna vad gäller avbrytande och påbörjande av konsumtionen av tobak, förväntade konsumentreaktioner samt annan tillgänglig och relevant

Tillverkaren eller importören ska lämna den rapport som avses i 1 mom. till kommissionen och en kopia av rapporten till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och de behöriga myndigheterna i sådana andra EU-medlemsstater där en tobaksprodukt som innehåller den undersökta tillsatsen har släppts ut på marknaden, senast 18 månader efter det att tillsatsen har införts i den prioritetsförteckning som anges i 17 § 1 mom.

Kommissionen och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får begära kompletterande uppgifter från tillverkaren eller importören om den undersökta tillsatsen. Dessa kompletterande uppgifter ska ingå i rapporten. Kommissionen och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får dessutom kräva att ett oberoende vetenskapligt organ gör en sakkunnigbedömning av rapporten.

20 §

Anmälan av nya tobaksprodukter

En tillverkare eller importör av tobaksprodukter ska göra en anmälan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om en ny tobaksprodukt som de avser att börja sälja eller överlåta till konsumenter på något annat sätt. Anmälan ska göras senast sex månader innan produkten släpps ut på marknaden. Anmälan ska åtföljas av en detaljerad beskrivning av produkten liksom bruksanvisningar och uppgifter om ingredienser och utsläpp enligt 14 §.

Tillverkaren eller importören ska inom samma tid även förse *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* med

1) tillgängliga vetenskapliga undersökningar om produktens toxicitet, beroendeframkallande egenskaper och attraktionskraft, särskilt när det gäller dess ingredienser och utsläpp,

2) tillgängliga undersökningar med sammanfattningar beträffande produkten samt marknadsundersökningar av preferenserna hos olika konsumentgrupper i fråga om produkten,

3) en analys av riskerna och fördelarna med produkten, de förväntade effekterna vad gäller avbrytande och påbörjande av konsumtionen av tobak, förväntade konsumentreaktioner

produktinformation.

Tillverkaren eller importören ska till Valvira överlämna alla nya eller uppdaterade undersökningar och andra uppgifter som avses i 2 mom. Valvira får kräva att tillverkaren eller importören utför ytterligare undersökningar eller lämnar ytterligare information om produkten.

ioner samt annan tillgänglig och relevant produktinformation.

Tillverkaren eller importören ska till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* överlämna alla nya eller uppdaterade undersökningar och andra uppgifter som avses i 2 mom. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får kräva att tillverkaren eller importören utför ytterligare undersökningar eller lämnar ytterligare information om produkten.

21 §

Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om tobaksprodukter

De anmälningar och övriga uppgifter som avses i detta kapitel ska lämnas till Valvira i elektronisk form. Detsamma gäller uppgifter som enligt 18 § ska lämnas till kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater.

När tillverkare och importörer lämnar uppgifter i enlighet med detta kapitel ska de ange vilka av uppgifterna som de anser utgöra affärs- eller yrkeshemligheter.

Närmare bestämmelser om metoden och formatet för lämnande av de uppgifter som avses i 14—16 och 18 § och om tidpunkten för lämnande av de uppgifter som avses i 16 och 18 § får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

21 §

Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om tobaksprodukter

De anmälningar och övriga uppgifter som avses i detta kapitel ska lämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i elektronisk form. Detsamma gäller uppgifter som enligt 18 § ska lämnas till kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater.

När tillverkare och importörer lämnar uppgifter i enlighet med detta kapitel ska de ange vilka av uppgifterna som de anser utgöra affärs- eller yrkeshemligheter.

Närmare bestämmelser om metoden och formatet för lämnande av de uppgifter som avses i 14—16 och 18 § och om tidpunkten för lämnande av de uppgifter som avses i 16 och 18 § får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

22 §

Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av vissa andra produkter

Tillverkare och importörer av sådana elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning eller örtprodukter för rökning som är avsedda att säljas eller på annat överlåtas i näringsverksamhet svarar för att dessa produkter stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som krävs enligt detta kapitel till Valvira, kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater ligger i första hand

22 §

Allmänna skyldigheter för tillverkare och importörer av vissa andra produkter

Tillverkare och importörer av sådana elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning eller örtprodukter för rökning som är avsedda att säljas eller på annat överlåtas i näringsverksamhet svarar för att dessa produkter stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som krävs enligt detta kapitel till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-

på tillverkaren, om denne är etablerad i EU. Om tillverkaren är etablerad utanför EU och importören är etablerad i EU, ligger skyldigheten i första hand på importören. Om såväl tillverkaren som importören är etablerad utanför EU ligger skyldigheten att lämna uppgifterna på tillverkaren och importören gemensamt.

medlemsstater ligger i första hand på tillverkaren, om denne är etablerad i EU. Om tillverkaren är etablerad utanför EU och importören är etablerad i EU, ligger skyldigheten i första hand på importören. Om såväl tillverkaren som importören är etablerad utanför EU ligger skyldigheten att lämna uppgifterna på tillverkaren och importören gemensamt.

26 §

Förhandsanmälan om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare

En tillverkare eller importör av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare ska göra en anmälan till Valvira om en produkt som den avser att börja sälja eller på annat sätt överlåta till konsumenter. Anmälan ska göras senast sex månader innan produkten släpps ut på marknaden. På motsvarande sätt ska det också göras en anmälan för varje väsentlig ändring av produkten innan den ändrade produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

Anmälan ska innehålla

- 1) tillverkarens namn och kontaktuppgifter, en ansvarig juridisk eller fysisk person inom EU och importören till EU,
- 2) en förteckning över alla ingredienser som ingår i produkten och de utsläpp som sker till följd av användningen av produkten, uppdelad på varumärke och sort, med uppgift om kvantiteter på ingredienserna och utsläppen,
- 3) toxikologiska uppgifter avseende produktens ingredienser och utsläpp, även vid upphettning, särskilt med hänsyn till deras effekter på konsumenters hälsa vid inandning och beroendeframkallande effekter,
- 4) information om nikotindoser och nikotinupptag vid konsumtion under förhållanden som är normala eller som rimligen kan förutses,
- 5) en beskrivning av produktens beståndsdelar,
- 6) en beskrivning av tillverkningsprocessen och en försäkran om att tillverkningsprocessen är förenlig med kraven i denna lag,
- 7) en försäkran om att tillverkaren eller

26 §

Förhandsanmälan om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare

En tillverkare eller importör av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare ska göra en anmälan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om en produkt som den avser att börja sälja eller på annat sätt överlåta till konsumenter. Anmälan ska göras senast sex månader innan produkten släpps ut på marknaden. På motsvarande sätt ska det också göras en anmälan för varje väsentlig ändring av produkten innan den ändrade produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

Anmälan ska innehålla

- 1) tillverkarens namn och kontaktuppgifter, en ansvarig juridisk eller fysisk person inom EU och importören till EU,
- 2) en förteckning över alla ingredienser som ingår i produkten och de utsläpp som sker till följd av användningen av produkten, uppdelad på varumärke och sort, med uppgift om kvantiteter på ingredienserna och utsläppen,
- 3) toxikologiska uppgifter avseende produktens ingredienser och utsläpp, även vid upphettning, särskilt med hänsyn till deras effekter på konsumenters hälsa vid inandning och beroendeframkallande effekter,
- 4) information om nikotindoser och nikotinupptag vid konsumtion under förhållanden som är normala eller som rimligen kan förutses,
- 5) en beskrivning av produktens beståndsdelar,
- 6) en beskrivning av tillverkningsprocessen och en försäkran om att tillverkningsprocessen är förenlig med kraven i denna lag,
- 7) en försäkran om att tillverkaren eller

importören tar fullt ansvar för produktens kvalitet och säkerhet när den släpps ut på marknaden och används under förhållanden som är normala eller som rimligen kan förutses.

27 §

Marknadsundersökningar och försäljningsvolym för elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare

Tillverkaren eller importören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare ska årligen förse Valvira med

- 1) fullständiga uppgifter om försäljningsvolym, uppdelade på varumärke och sort,
- 2) uppgifter om preferenserna hos olika konsumentgrupper,
- 3) uppgifter om de sätt på vilket produkterna säljs,
- 4) sammanfattningar av marknadsundersökningar avseende det som avses i 1—3 punkten, med en översättning till engelska.

importören tar fullt ansvar för produktens kvalitet och säkerhet när den släpps ut på marknaden och används under förhållanden som är normala eller som rimligen kan förutses.

27 §

Marknadsundersökningar och försäljningsvolym för elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare

Tillverkaren eller importören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare ska årligen förse *Statens tillsynsmyndighet* med

- 1) fullständiga uppgifter om försäljningsvolym, uppdelade på varumärke och sort,
- 2) uppgifter om preferenserna hos olika konsumentgrupper,
- 3) uppgifter om de sätt på vilket produkterna säljs,
- 4) sammanfattningar av marknadsundersökningar avseende det som avses i 1—3 punkten, med en översättning till engelska.

28 §

Uppföljning av skadliga effekter samt korrigerande åtgärder

Varje tillverkare, importör eller distributör av elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare ska upprätta och upprätthålla ett system för att samla in information om alla misstänkta skadliga effekter som de elektroniska cigaretterna och påfyllningsbehållarna har på människors hälsa. Tillverkarna, importörerna och distributörerna ska lämna uppgifter ur systemet till Valvira.

Om någon av de aktörer som avses i 1 mom. anser eller har skäl att förmoda att sådana elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare som aktören har i sin besittning och är avsedda att släppas ut på marknaden eller som har släppts ut på marknaden inte är säkra eller av god kvalitet eller på annat sätt inte är förenliga med denna lag och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska aktören omedelbart vidta de

28 §

Uppföljning av skadliga effekter samt korrigerande åtgärder

Varje tillverkare, importör eller distributör av elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare ska upprätta och upprätthålla ett system för att samla in information om alla misstänkta skadliga effekter som de elektroniska cigaretterna och påfyllningsbehållarna har på människors hälsa. Tillverkarna, importörerna och distributörerna ska lämna uppgifter ur systemet till *Statens tillsynsmyndighet*.

Om någon av de aktörer som avses i 1 mom. anser eller har skäl att förmoda att sådana elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare som aktören har i sin besittning och är avsedda att släppas ut på marknaden eller som har släppts ut på marknaden inte är säkra eller av god kvalitet eller på annat sätt inte är förenliga med denna lag

korrigering åtgärder som behövs för att den berörda produkten ska bli förenlig med bestämmelserna eller för att dra tillbaka eller återkalla den. I sådana fall ska aktören också genast anmäla saken till Valvira och marknadsövervakningsmyndigheterna i andra EU-medlemsstater där produkten görs tillgänglig eller är avsedd att göras tillgänglig. Samtidigt ska aktören ge detaljerade uppgifter särskilt om risker för människors hälsa och säkerhet samt om eventuella korrigering åtgärder som har vidtagits och resultaten av dessa åtgärder.

och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska aktören omedelbart vidta de korrigering åtgärder som behövs för att den berörda produkten ska bli förenlig med bestämmelserna eller för att dra tillbaka eller återkalla den. I sådana fall ska aktören också genast anmäla saken till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och marknadsövervakningsmyndigheterna i andra EU-medlemsstater där produkten görs tillgänglig eller är avsedd att göras tillgänglig. Samtidigt ska aktören ge detaljerade uppgifter särskilt om risker för människors hälsa och säkerhet samt om eventuella korrigering åtgärder som har vidtagits och resultaten av dessa åtgärder.

29 §

Rapportering av ingredienser i örtprodukter för rökning

Tillverkaren eller importören av en örtprodukt för rökning ska innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter lämna en förteckning till Valvira över alla ingredienser som använts vid tillverkningen av produkten, uppdelad på varumärke och sort, med uppgift om kvantiteter.

Tillverkaren eller importören ska underätta Valvira om produktens sammansättning ändras på så sätt att det påverkar de uppgifter som lämnats i enlighet med 1 mom. Tillverkaren eller importören ska lämna de ändrade uppgifterna till Valvira innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

30 §

Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om vissa andra produkter

De anmälningar och övriga uppgifter som avses i detta kapitel ska lämnas till Valvira i elektronisk form.

När tillverkare och importörer lämnar uppgifter i enlighet med detta kapitel ska de

29 §

Rapportering av ingredienser i örtprodukter för rökning

Tillverkaren eller importören av en örtprodukt för rökning ska innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter lämna en förteckning till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* över alla ingredienser som använts vid tillverkningen av produkten, uppdelad på varumärke och sort, med uppgift om kvantiteter.

Tillverkaren eller importören ska underätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om produktens sammansättning ändras på så sätt att det påverkar de uppgifter som lämnats i enlighet med 1 mom. Tillverkaren eller importören ska lämna de ändrade uppgifterna till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* innan produkten börjar säljas eller på annat sätt överlåtas till konsumenter.

30 §

Metod, format och tidpunkt för lämnande av uppgifter om vissa andra produkter

De anmälningar och övriga uppgifter som avses i detta kapitel ska lämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* i elektronisk form.

När tillverkare och importörer lämnar uppgifter i enlighet med detta kapitel ska de

ange vilka av uppgifterna som de anser utgöra affärs- eller yrkeshemligheter.

Närmare bestämmelser om metoden och formatet för lämnande av de uppgifter som avses i 26 och 27 § och om tidpunkten för lämnande av de uppgifter som avses i 27 § och 28 § 1 mom. får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

44 §

Tillståndsplikt för detaljhandel

Tobaksprodukter och nikotinvätskor får säljas eller på annat sätt överlätas i detaljhandel endast om den kommun där försäljningsstället ligger har beviljat ett detaljhandelstillstånd för försäljningsstället och tillståndshavaren. Tillstånd för detaljhandel i ett mobilt kommunikationsmedel beviljas dock av hemkommunen för den som ansöker om tillstånd.

Detaljhandelstillstånd kan beviljas för viss tid, om verksamheten är tidsbegränsad. Tillstånd för viss tid kan beviljas för högst ett år åt gången.

45 §

Förutsättningar och hinder för beviljande av detaljhandelstillstånd

Kommunen beviljar detaljhandelstillstånd som avses i 44 § på ansökan. Förutsättningar för tillstånd är att sökanden uppnått myndighetsåldern, att sökanden visar upp en godtagbar plan för egenkontroll enligt 54 § och att det inte finns något hinder enligt 2 eller 3 mom. för beviljande av tillstånd. Tillstånd får dock inte beviljas, om den verksamhet som avses i ansökan uppenbarligen strider mot denna lag eller om försäljningsstället inte kan övervakas av kommunen.

Detaljhandelstillstånd får inte beviljas en sökande som innehaft ett sådant detaljhandelstillstånd enligt denna lag eller tobakslagen (693/1976), nedan den gamla tobakslagen, som har återkallats permanent under de senaste två åren.

Detaljhandelstillstånd får inte beviljas ett

ange vilka av uppgifterna som de anser utgöra affärs- eller yrkeshemligheter.

Närmare bestämmelser om metoden och formatet för lämnande av de uppgifter som avses i 26 och 27 § och om tidpunkten för lämnande av de uppgifter som avses i 27 § och 28 § 1 mom. får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

44 §

Tillståndsplikt för detaljhandel

Tobaksprodukter och nikotinvätskor får säljas eller på annat sätt överlätas i detaljhandel endast *utifrån ett detaljhandelstillstånd för försäljningsstället och tillståndshavaren. Tillståndet beviljas av det landskap där försäljningsstället ligger.* Tillstånd för detaljhandel i ett mobilt kommunikationsmedel beviljas dock av *det landskap där den som ansöker om tillstånd har sin hemkommun.*

Detaljhandelstillstånd kan beviljas för viss tid, om verksamheten är tidsbegränsad. Tillstånd för viss tid kan beviljas för högst ett år åt gången.

45 §

Förutsättningar och hinder för beviljande av detaljhandelstillstånd

Landskapet beviljar detaljhandelstillstånd som avses i 44 § på ansökan. Förutsättningar för tillstånd är att sökanden uppnått myndighetsåldern, att sökanden visar upp en godtagbar plan för egenkontroll enligt 54 § och att det inte finns något hinder enligt 2 eller 3 mom. för beviljande av tillstånd. Tillstånd får dock inte beviljas, om den verksamhet som avses i ansökan uppenbarligen strider mot denna lag eller om försäljningsstället inte kan övervakas av *landskapet.*

Detaljhandelstillstånd får inte beviljas en sökande som innehaft ett sådant detaljhandelstillstånd enligt denna lag eller tobakslagen (693/1976), nedan *den gamla tobakslagen*, som har återkallats permanent under de senaste två åren.

Detaljhandelstillstånd får inte beviljas ett

ställe som ligger

1) i daghemslokaler, i lokaler för familjedagvård eller på daghemslokalers utomhusområden,

2) i sådana lokaler och på sådana utomhusområden vid inrättningar där vård meddelas med stöd av barnskyddslagen (417/2007) eller mentalvårdslagen (1116/1990) som är avsedda för personer som inte fyllt 18 år,

3) i lokalerna vid läroanstalter som ger grundläggande utbildning, yrkesutbildning och gymnasieutbildning och deras elevhem samt på utomhusområden som används av en sådan läroanstalt.

48 §

Anmälan om detaljhandel med nikotinvätska

Den som har ett sådant detaljhandelstillstånd för tobaksprodukter som beviljats med stöd av den gamla tobakslagen får på samma försäljningsställe även sälja nikotinvätskor, efter att först ha gjort en skriftlig anmälan till den kommun som beviljat tillståndet och lämnat en uppdatering av de uppgifter som avses i 46 § 1 mom. till kommunen.

Kommunen ska sedan den tagit emot en anmälan enligt 1 mom. utan dröjsmål sända en mottagningsbekräftelse till den som gjort anmälan.

49 §

Anmälningar som gäller detaljhandelstillstånd

Innehavaren av ett detaljhandelstillstånd ska underrätta kommunen om förändringar i de uppgifter som lämnats i en ansökan som avses i 46 § och i en anmälan som avses i 48 § samt om försäljningen upphör. Kommunen ska underrätta Valvira om tillstånd som beviljas eller återkallas, om förändringar i fråga om tillstånd, om förseelser vid försäljning och om försäljning som upphör.

ställe som ligger

1) i daghemslokaler, i lokaler för familjedagvård eller på daghemslokalers utomhusområden,

2) i sådana lokaler och på sådana utomhusområden vid inrättningar där vård meddelas med stöd av barnskyddslagen (417/2007) eller mentalvårdslagen (1116/1990) som är avsedda för personer som inte fyllt 18 år,

3) i lokalerna vid läroanstalter som ger grundläggande utbildning, yrkesutbildning och gymnasieutbildning och deras elevhem samt på utomhusområden som används av en sådan läroanstalt.

48 §

Anmälan om detaljhandel med nikotinvätska

Den som har ett sådant detaljhandelstillstånd för tobaksprodukter som beviljats med stöd av den gamla tobakslagen får på samma försäljningsställe även sälja nikotinvätskor, efter att först ha gjort en skriftlig anmälan *om saken till det landskap där försäljningsstället ligger* och lämnat en uppdatering av de uppgifter som avses i 46 § 1 mom. till *landskapet*.

Landskapet ska sedan den tagit emot en anmälan enligt 1 mom. utan dröjsmål sända en mottagningsbekräftelse till den som gjort anmälan.

49 §

Anmälningar som gäller detaljhandelstillstånd

Innehavaren av ett detaljhandelstillstånd ska underrätta *landskapet* om förändringar i de uppgifter som lämnats i en ansökan som avses i 46 § och i en anmälan som avses i 48 § samt om försäljningen upphör. *Landskapet* ska underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om tillstånd som beviljas eller återkallas, om förändringar i fråga om tillstånd, om förseelser vid försäljning och

om försäljning som upphör.

50 §

Anmälningssplikt för partihandel

Partihandel med tobaksprodukter och nikotinvätskor får bedrivas av den som har gjort en skriftlig anmälan om saken till den kommun där försäljningsstället ligger. Anmälan ska innehålla de uppgifter som avses i 46 § 1 mom. Motsvarande anmälan ska göras före en väsentlig förändring i verksamheten och om verksamheten upphör.

Kommunen ska sedan den tagit emot en anmälan enligt 1 mom. utan dröjsmål sända en mottagningsbekräftelse till den som gjort anmälan.

Kommunen ska underrätta Valvira om de anmälningar som avses i 1 mom.

50 §

Anmälningssplikt för partihandel

Partihandel med tobaksprodukter och nikotinvätskor får bedrivas av den som har gjort en skriftlig anmälan om saken till *det landskap* där försäljningsstället ligger. Anmälan ska innehålla de uppgifter som avses i 46 § 1 mom. Motsvarande anmälan ska göras före en väsentlig förändring i verksamheten och om verksamheten upphör.

Landskapet ska sedan den tagit emot en anmälan enligt 1 mom. utan dröjsmål sända en mottagningsbekräftelse till den som gjort anmälan.

Landskapet ska underrätta *Statens tillsynsmyndighet* om de anmälningar som avses i 1 mom.

79 §

Meddelande av rökförbud i bostadssammanslutningar

En bostadssammanslutning kan hos kommunen ansöka om att kommunen meddelar rökförbud på balkongerna till lägenheterna i bostadssammanslutningens byggnad, utomhusområden som används av lägenheterna och inne i lägenheterna. Innehavarna av de utrymmen och områden som avses i ansökan ska höras innan ansökan görs.

Kommunen ska meddela rökförbud beträffande de utrymmen och områden som avses i ansökan, om det på grund av deras konstruktioner eller andra omständigheter är möjligt att tobaksrök annat än i undantagsfall sprider sig till en annan balkong, till de ställen där man vistas på ett utomhusområde som hör till en annan lägenhet eller in i en annan lägenhet. Rökförbud får meddelas i ett bostadsrum i en lägenhet endast om spridningen av rök inte genom en reparation eller ändring av konstruktionerna skäligen kan förhindras och bostadsrummets innehavare innan förbudet meddelas har getts möjlighet att förhindra spridningen av rök genom egna åtgärder. Ett rökförbud som avser

79 §

Meddelande av rökförbud i bostadssammanslutningar

En bostadssammanslutning kan hos *landskapet* ansöka om att *landskapet* meddelar rökförbud på balkongerna till lägenheterna i bostadssammanslutningens byggnad, utomhusområden som används av lägenheterna och inne i lägenheterna. Innehavarna av de utrymmen och områden som avses i ansökan ska höras innan ansökan görs.

Landskapet ska meddela rökförbud beträffande de utrymmen och områden som avses i ansökan, om det på grund av deras konstruktioner eller andra omständigheter är möjligt att tobaksrök annat än i undantagsfall sprider sig till en annan balkong, till de ställen där man vistas på ett utomhusområde som hör till en annan lägenhet eller in i en annan lägenhet. Rökförbud får meddelas i ett bostadsrum i en lägenhet endast om spridningen av rök inte genom en reparation eller ändring av konstruktionerna skäligen kan förhindras och bostadsrummets innehavare innan förbudet meddelas har getts möjlighet att förhindra spridningen av rök genom egna åtgärder. Ett rökförbud som avser

ett bostadsrum i en lägenhet gäller inte användning av elektroniska cigaretter.

Kommunen ska återkalla ett rökförbud på ansökan av bostadssammanslutningen, om förbudet inte längre är befogat på grund av förändrade omständigheter. Ett rökförbud kan också återkallas på ansökan av innehavaren av ett utrymme eller område om bostadssammanslutningen inte ansöker om återkallande trots väsentligt förändrade omständigheter. Närmare bestämmelser om ansökan om rökförbud, om återkallande av rökförbud och om omnämnande i ansökan av hörande som bostadssammanslutningen ordnat får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Hörande enligt 1 mom. anses ha ordnats, om bostadssammanslutningen senast två veckor före beslutsfattandet lämnar innehavarna av de utrymmen och områden som avses i ansökan information om grunderna för den föreslagna ansökan och anvisningar för framställande av anmärkningar. Informationen och anvisningarna ska,

1) om lägenhetsinnehavet bygger på äganderätt, lämnas på den postadress som är känd för bostadssammanslutningen eller på den e-postadress eller till någon annan motsvarande datakommunikationsförbindelse som innehavaren har meddelat bostadssammanslutningen, samt

2) om lägenhetsinnehavet bygger på hyresrätt eller annan motsvarande rätt, lämnas på en anslagstavla som finns för allmänt bruk i byggnaden eller till varje lägenhet som innehas av en hyresgäst eller någon annan lägenhetsinnehavare.

82 §

Myndigheternas meddelanden

Arbetskyddsmyndigheterna, kommunen och vid behov polisen ska underrätta den tillståndsmyndighet som avses i alkohollagen (1143/1994) om överträdelser av bestämmelserna om rökrum och byggnadstillsynsmyndigheten om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om byggande och underhåll eller reparations- och ändringsarbeten när det gäller rökrum.

Tillståndsmyndigheten enligt alkohollagen

ett bostadsrum i en lägenhet gäller inte användning av elektroniska cigaretter.

Landskapet ska återkalla ett rökförbud på ansökan av bostadssammanslutningen, om förbudet inte längre är befogat på grund av förändrade omständigheter. Ett rökförbud kan också återkallas på ansökan av innehavaren av ett utrymme eller område om bostadssammanslutningen inte ansöker om återkallande trots väsentligt förändrade omständigheter. Närmare bestämmelser om ansökan om rökförbud, om återkallande av rökförbud och om omnämnande i ansökan av hörande som bostadssammanslutningen ordnat får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Hörande enligt 1 mom. anses ha ordnats, om bostadssammanslutningen senast två veckor före beslutsfattandet lämnar innehavarna av de utrymmen och områden som avses i ansökan information om grunderna för den föreslagna ansökan och anvisningar för framställande av anmärkningar. Informationen och anvisningarna ska,

1) om lägenhetsinnehavet bygger på äganderätt, lämnas på den postadress som är känd för bostadssammanslutningen eller på den e-postadress eller till någon annan motsvarande datakommunikationsförbindelse som innehavaren har meddelat bostadssammanslutningen, samt

2) om lägenhetsinnehavet bygger på hyresrätt eller annan motsvarande rätt, lämnas på en anslagstavla som finns för allmänt bruk i byggnaden eller till varje lägenhet som innehas av en hyresgäst eller någon annan lägenhetsinnehavare.

82 §

Myndigheternas meddelanden

Arbetskyddsmyndigheten och polisen ska underrätta *landskapet* om överträdelser av bestämmelserna om rökrum och byggnadstillsynsmyndigheten om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om byggande och underhåll eller reparations- och ändringsarbeten när det gäller rökrum.

Landskapet ska underrätta arbetskydds-

ska underrätta arbetarskyddsmyndigheten och kommunen om den upptäcker överträdelser av bestämmelserna om rökrum och om tobaksrökning utomhus. *Arbetarskyddsmyndigheten och den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta varandra om överträdelser av de bestämmelser och föreskrifter som avses ovan.*

83 §

Tillsynsprogram

För styrningen och samordningen av tillsynen över verkställigheten av denna lag ska Valvira utarbeta ett riksomfattande program för tillsyn över tobakslagen (*tillsynsprogram*).

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov. I tillsynsprogrammet ska de gemensamma mål beaktas som ställts upp för miljö- och hälsoskyddet i det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

myndigheten om den upptäcker överträdelser av bestämmelserna om rökrum och om tobaksrökning utomhus.

83 §

Tillsynsprogram

För styrningen och samordningen av tillsynen över verkställigheten av denna lag ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utarbeta ett riksomfattande program för tillsyn över tobakslagen (*tillsynsprogram*).

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov. I tillsynsprogrammet ska de gemensamma mål beaktas som ställts upp för miljö- och hälsoskyddet i det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

84 §

Tillsynsplan

Kommunen ska för regelbunden tillsyn över efterlevnaden av denna lag utarbeta och godkänna en plan för tillsynen över tobakslagen (*tillsynsplan*). Tillsynen ska vara högklassig och riskbaserad och den ska förebygga negativa effekter på hälsan.

I tillsynsplanen ska tillsynsprogrammet beaktas i enlighet med lokala behov. Tillsynsplanen ska ses över vid behov.

Regionförvaltningsverket bedömer och utvärderar tillsynsplanerna inom sitt område.

84 §

Tillsynsplan

Landskapet ska för regelbunden tillsyn över efterlevnaden av denna lag utarbeta och godkänna en plan för tillsynen över tobakslagen (*tillsynsplan*). Tillsynen ska vara högklassig och riskbaserad och den ska förebygga negativa effekter på hälsan.

I tillsynsplanen ska tillsynsprogrammet beaktas i enlighet med lokala behov. Tillsynsplanen ska ses över vid behov.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bedömer och utvärderar tillsynsplanerna.

85 §

Godkännande av verifieringslaboratorier

85 §

Godkännande av verifieringslaboratorier

De utsläppsmätningar som avses i 12 § ska verifieras och de brandegenskaper hos cigaretter som avses i 13 § ska påvisas i ett laboratorium som är godkänt av och övervakas av Valvira. Laboratoriet får inte ägas eller kontrolleras av tillverkare eller importörer av tobaksprodukter. Valvira för och uppdaterar en förteckning över godkända laboratorier och lämnar den till kommissionen.

Laboratoriet ska lämna sin ansökan om godkännande till Valvira. Valvira godkänner laboratoriet, om laboratoriet till sin ansökan fogar ett intyg över att Ackrediteringstjänsten FINAS har konstaterat att laboratoriet uppfyller de internationella kompetenskraven för verifieringslaboratorier och att de metoder som avses i 12 och 13 § hör till dess kompetensområde. Laboratoriet ska anmäla förändringar som gäller förutsättningarna för godkännandet till Valvira.

Ett laboratorium anses utan särskilt beslut vara godkänt, om laboratoriet lämnar Valvira ett intyg över att en myndighet i en annan EU-medlemsstat har godkänt laboratoriet och anger grunderna för godkännandet av laboratoriet och verifieringsmetoderna.

Närmare bestämmelser om laboratorier som avses i denna paragraf och om godkännandet av dem, den ackreditering som är en förutsättning för godkännande, genomförandet av övervakningen och de anmälningar som ska göras till Valvira och kommissionen får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

86 §

Inspektions- och provtagningsrätt

Valvira och kommunen har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den rätt att

1) få tillträde till och inspektera utrymna och verksamheten på de platser där

De utsläppsmätningar som avses i 12 § ska verifieras och de brandegenskaper hos cigaretter som avses i 13 § ska påvisas i ett laboratorium som är godkänt av och övervakas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Laboratoriet får inte ägas eller kontrolleras av tillverkare eller importörer av tobaksprodukter. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för och uppdaterar en förteckning över godkända laboratorier och lämnar den till kommissionen.

Laboratoriet ska lämna sin ansökan om godkännande till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* godkänner laboratoriet, om laboratoriet till sin ansökan fogar ett intyg över att Ackrediteringstjänsten FINAS har konstaterat att laboratoriet uppfyller de internationella kompetenskraven för verifieringslaboratorier och att de metoder som avses i 12 och 13 § hör till dess kompetensområde. Laboratoriet ska anmäla förändringar som gäller förutsättningarna för godkännandet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Ett laboratorium anses utan särskilt beslut vara godkänt, om laboratoriet lämnar *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ett intyg över att en myndighet i en annan EU-medlemsstat har godkänt laboratoriet och anger grunderna för godkännandet av laboratoriet och verifieringsmetoderna.

Närmare bestämmelser om laboratorier som avses i denna paragraf och om godkännandet av dem, den ackreditering som är en förutsättning för godkännande, genomförandet av övervakningen och de anmälningar som ska göras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och kommissionen får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

86 §

Inspektions- och provtagningsrätt

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och *landskapet* har för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den rätt att

1) få tillträde till och inspektera utrymna och verksamheten på de platser där

produkter som avses i denna lag tillverkas, förpackas, lagras och säljs, verifieringslaboratoriernas utrymmen och verksamhet och de handlingar som behövs för övervakningen,

2) av tillverkaren, importören och försäljaren av en produkt avgiftsfritt ta och erhålla prov för undersökningar av sådana produkter som avses i denna lag.

Inspektioner enligt 1 mom. får inte utsträckas till utrymmen som är avsedda för boende av permanent natur, om det inte är nödvändigt för att utreda omständigheter som är föremål för inspektion och det finns grundad anledning att misstänka ett brott vid försäljning av tobak enligt 109 § eller ett brott vid marknadsföring av tobak enligt 111 §.

Bestämmelserna i 46 § i hälsoskyddslagen (763/1994) ska tillämpas på bostadsinspektioner som hänför sig till rökförbud och rökrestriktioner enligt 10 kap. i den här lagen.

Bestämmelser i övrigt om inspektioner enligt denna lag finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

Om de prov som anses i 1 mom. 2 punkten inte lämnas inom utsatt tid, kan Valvira eller kommunen förena skyldigheten att lämna dem med vite. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av den som förelagt vitet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka parten för brott och det begärda materialet har anknytning till det ärende som är föremål för misstanke om brott.

87 §

Rätt till information

Valvira och kommunen har, avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna, rätt att av tillverkare, importörer och försäljare av produkter som avses i denna lag och av andra myndigheter få uppgifter som är nödvändiga för att utreda verksamhet som strider mot denna lag och mot bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

produkter som avses i denna lag tillverkas, förpackas, lagras och säljs, verifieringslaboratoriernas utrymmen och verksamhet och de handlingar som behövs för övervakningen,

2) av tillverkaren, importören och försäljaren av en produkt avgiftsfritt ta och erhålla prov för undersökningar av sådana produkter som avses i denna lag.

Inspektioner enligt 1 mom. får inte utsträckas till utrymmen som är avsedda för boende av permanent natur, om det inte är nödvändigt för att utreda omständigheter som är föremål för inspektion och det finns grundad anledning att misstänka ett brott vid försäljning av tobak enligt 109 § eller ett brott vid marknadsföring av tobak enligt 111 §.

Bestämmelserna i 46 § i hälsoskyddslagen (763/1994) ska tillämpas på bostadsinspektioner som hänför sig till rökförbud och rökrestriktioner enligt 10 kap. i den här lagen.

Bestämmelser i övrigt om inspektioner enligt denna lag finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

Om de prov som anses i 1 mom. 2 punkten inte lämnas inom utsatt tid, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller *landskapet* förena skyldigheten att lämna dem med vite. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av den som förelagt vitet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka parten för brott och det begärda materialet har anknytning till det ärende som är föremål för misstanke om brott.

87 §

Rätt till information

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och *landskapet* har, avgiftsfritt och trots sekretessbestämmelserna, rätt att av tillverkare, importörer och försäljare av produkter som avses i denna lag och av andra myndigheter få uppgifter som är nödvändiga för att utreda verksamhet som strider mot denna lag och mot bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. inte

Om de uppgifter som avses i 1 mom. inte lämnas inom utsatt tid, kan Valvira eller kommunen förena skyldigheten att lämna dem med vite. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av den som förelagt vitet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka en part för brott och det begärda materialet har anknytning till det ärende som är föremål för misstanke om brott.

Kommunen och regionförvaltningsverket är skyldiga att på begäran utan ersättning lämna Valvira de övriga uppgifter om inspektioner och andra tillsynsåtgärder, tillsynspersonal, avgifter och tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag. Uppgifterna ska lämnas på det sätt som Valvira bestämmer.

lämnas inom utsatt tid, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller *landskapet* förena skyldigheten att lämna dem med vite. Vitet döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av den som förelagt vitet. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka parten för brott och det begärda materialet har anknytning till det ärende som är föremål för misstanke om brott.

Landskapet är skyldigt att på begäran utan ersättning lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* de övriga uppgifter om inspektioner och andra tillsynsåtgärder, tillsynspersonal, avgifter och tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag. Uppgifterna ska lämnas på det sätt som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* bestämmer.

88 §

Utlämnande av uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna får Valvira eller kommunen till en annan tillsynsmyndighet lämna ut sådana uppgifter om affärs- eller yrkeshemligheter som erhållits vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller vid utförande av uppgifter i anslutning till tillsynen, om uppgifterna är nödvändiga för skötseln av de tillsynsuppgifter som åligger myndigheten i fråga. Uppgifter får även lämnas ut till utländska organ och inspektörer som förutsätts i EU:s lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland, i de fall då ifrågavarande lagstiftning eller avtal förutsätter detta.

89 §

Handräckning

Valvira och kommunen har rätt att av andra myndigheter få handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den och för verkställighet av beslut.

88 §

Utlämnande av uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller *landskapet* till en annan tillsynsmyndighet lämna ut sådana uppgifter om affärs- eller yrkeshemligheter som erhållits vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller vid utförande av uppgifter i anslutning till tillsynen, om uppgifterna är nödvändiga för skötseln av de tillsynsuppgifter som åligger myndigheten i fråga. Uppgifter får även lämnas ut till utländska organ och inspektörer som förutsätts i EU:s lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland, i de fall då lagstiftningen eller avtalet i fråga förutsätter detta.

89 §

Handräckning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och *landskapet* har rätt att av andra myndigheter få handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den och för verkställighet av beslut.

90 §

Avgifter för behandling av ansökningar och anmälningar

Kommunen tar ut avgift enligt en av kommunen godkänd taxa för

- 1) behandling av ansökan om detaljhandelstillstånd enligt 44 §,
- 2) behandling av anmälan om detaljhandel med nikotinvätska enligt 48 §,
- 3) behandling av anmälan om partihandel enligt 50 §,
- 4) behandling av ansökan om rökförbud enligt 79 §.

Kommunen ska bestämma avgifterna för sina prestationer enligt 1 mom. så att beloppet motsvarar högst totalkostnaderna för att producera prestationen.

Valvira kan av tillverkare och importörer ta ut avgift för

- 1) undersökning av om tobaksprodukten har förbjudna egenskaper eller tillsatser enligt 11 §,
- 2) verifiering av mätningar av utsläppsnivåerna för tjära, nikotin och kolmonoxid från cigaretter,
- 3) mottagning, lagring, hantering, analys och offentliggörande av uppgifter som lämnats till verket med stöd av 14—16, 18, 20 och 26—29 § samt anknytande åtgärder,
- 4) sådana sakkunnigbedömningar som avses i 18 § 3 mom.

Bestämmelser om beloppet av den avgift som avses i 3 mom. finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

91 §

Avgifter för övervakningen enligt tobakslagen

Kommunen tar hos den som har ett detaljhandelstillstånd enligt 44 § eller som har beviljats detaljhandelstillstånd enligt den gamla tobakslagen och hos den som har gjort en anmälan om partihandel enligt 50 § ut en årlig övervakningsavgift för varje försäljningsdisk enligt en taxa som den godkänt.

90 §

Avgifter för behandling av ansökningar och anmälningar

Landskapet tar ut avgift enligt en av *landskapet* godkänd taxa för

- 1) behandling av ansökan om detaljhandelstillstånd enligt 44 §,
- 2) behandling av anmälan om detaljhandel med nikotinvätska enligt 48 §,
- 3) behandling av anmälan om partihandel enligt 50 §,
- 4) behandling av ansökan om rökförbud enligt 79 §.

Landskapet ska bestämma avgifterna för sina prestationer enligt 1 mom. så att beloppet motsvarar högst totalkostnaderna för att producera prestationen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av tillverkare och importörer ta ut avgift för

- 1) undersökning av om tobaksprodukten har förbjudna egenskaper eller tillsatser enligt 11 §,
- 2) verifiering av mätningar av utsläppsnivåerna för tjära, nikotin och kolmonoxid från cigaretter,
- 3) mottagning, lagring, hantering, analys och offentliggörande av uppgifter som lämnats till verket med stöd av 14—16, 18, 20 och 26—29 § samt anknytande åtgärder,
- 4) sådana sakkunnigbedömningar som avses i 18 § 3 mom.

Bestämmelser om beloppet av den avgift som avses i 3 mom. finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

91 §

Avgifter för övervakningen enligt tobakslagen

Landskapet tar hos den som har ett detaljhandelstillstånd enligt 44 § eller som har beviljats detaljhandelstillstånd enligt den gamla tobakslagen och hos den som har gjort en anmälan om partihandel enligt 50 § ut en årlig övervakningsavgift för varje försäljningsdisk.

Övervakningsavgiften är *högst* 500 euro per försäljningsdisk. Om aktören dock i enlighet med 46 § 1 mom. 2 punkten eller 50 § 1 mom. har gjort en anmälan om detalj- eller partihandel med både tobaksprodukter och nikotinvätskor eller har gjort en anmälan enligt 48 § om detaljhandel med nikotinvätskor, tas högst dubbel övervakningsavgift ut.

För verksamhet som grundar sig på detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel som gäller den 1 januari tar kommunen ut övervakningsavgift för året i fråga. Om detaljhandelstillstånd beviljas eller anmälan om partihandel görs under årets gång eller verksamheten bedrivs under kortare tid än ett år, kan kommunen ta ut en övervakningsavgift som står proportion till verksamhetens längd.

Övervakningsavgiften är 350 euro per försäljningsdisk. Om aktören dock i enlighet med 46 § 1 mom. 2 punkten eller 50 § 1 mom. har gjort en anmälan om detalj- eller partihandel med både tobaksprodukter och nikotinvätskor eller har gjort en anmälan enligt 48 § om detaljhandel med nikotinvätskor, är övervakningsavgiften 500 euro per försäljningsdisk.

För verksamhet som grundar sig på detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel som gäller den 1 januari tar *landskapet* ut övervakningsavgift för året i fråga. *Om tillståndet beviljas eller anmälan görs under årets gång eller gäller tidsbegränsad verksamhet tar landskapet ut en övervakningsavgift som står i proportion till verksamhetens längd. Då utgör övervakningsavgiften en så stor del av övervakningsavgiften för verksamheten under hela året som verksamheten räknat i dagar utgör av hela året.*

91 a §

Rättelse av övervakningsavgift

Ett beslut om övervakningsavgift enligt 91 § ska rättas, om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär, om den betalningsskyldige

1) på grund av ett fel påförts en för stor övervakningsavgift,

2) på grund av ett fel inte har påförts övervakningsavgift eller en del av avgiften oberoende av den betalningsskyldige eller på grund av att saken till någon del inte har utretts.

Rättelsen får i fall enligt 1 mom. 1 punkten göras inom tre år från början av kalenderåret efter påförandet av avgiften och i fall enligt 1 mom. 2 punkten inom ett år från början av kalenderåret då avgiften påfördes eller borde ha påförts.

Indrivning av avgifter samt ränta

De avgifter som tas ut enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om en avgift inte betalas i tid, ska det på avgiften betalas dröjsmålsränta enligt 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter det att den tjänst för vilken avgiften påfördes har erhållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro, om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Indrivning av avgifter samt ränta

De avgifter som tas ut enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om en avgift inte betalas i tid, ska det på avgiften betalas dröjsmålsränta enligt 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). Förfallodagen kan infalla tidigast två veckor efter det att den tjänst för vilken avgiften påfördes har erhållits. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten ta ut en dröjsmålsavgift på fem euro, om beloppet av dröjsmålsräntan blir mindre än detta.

Om en övervakningsavgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller överklagande, betalas på det återbetalade beloppet ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

93 §

Kostnadsersättningar till kommunen

Staten ersätter de kostnader kommunen har för att utföra sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom tobakstillsynen som är handräckning och som enligt denna lag hör till Valvira's uppgifter.

93 §

*Kostnadsersättningar till **landskapet***

Staten ersätter de kostnader *landskapet* har för att utföra sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom tobakstillsynen som är handräckning och som enligt denna lag hör till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* uppgifter.

94 §

Registrering och offentliggörande av uppgifter om produkttillsyn

Valvira registrerar elektroniskt de uppgifter som erhållits med stöd av 14—16 och 18 § så att kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater har tillgång till dem. Valvira lämnar de uppgifter som erhållits med stöd av 20 § till kommissionen. Valvira ska därtill på begäran lämna de uppgifter som verket fått med stöd av

94 §

Registrering och offentliggörande av uppgifter om produkttillsyn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet registrerar elektroniskt de uppgifter som erhållits med stöd av 14—16 och 18 § så att kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater har tillgång till dem. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* lämnar de uppgifter som erhållits med stöd av 20 § till kommissionen. *Statens tillstånds-*

26—28 § till kommissionen och den behöriga myndigheten i en annan EU-medlemsstat.

Valvira gör de uppgifter som erhållits med stöd av 14 § 1 mom. 1—4 punkten och 15, 18, 26 och 29 §, med undantag för affärs- och yrkeshemligheter, tillgängliga för allmänheten på en webbplats, där det bara kan göras enskilda sökningar med produktnamnet eller namnet eller företags- och organisationsnumret på den registrerade som sökvillkor.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) ska namnet på en sådan fysisk person som avses i 26 § 2 mom. 1 punkten i denna lag offentliggöras som sådant när uppgifter görs tillgängliga i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. De uppgifter som avses i 26 § 2 mom. ska bevaras permanent.

Närmare bestämmelser om hur uppgifter som avses i 2 mom. ska göras tillgängliga får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

95 §

Register över detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel

För behandling, övervakning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag för Valvira och kommunerna ett register över näringsidkare

- 1) som har beviljats tillstånd enligt 44 § eller som har ansökt om ett sådant tillstånd,
- 2) som har gjort en anmälan enligt 48—50 §.

Valvira svarar för att registrets datasystem fungerar. Följande uppgifter ska registreras:

- 1) sökandens eller anmälarens namn, firma och kontaktuppgifter i Finland, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer samt adressen till försäljningsstället för produkterna,
- 2) tillstånds- eller anmälningsnummer, uppgifter om verksamhet och egenkontroll för vilka det har beviljats tillstånd eller gjorts

och tillsynsmyndighet ska därtill på begäran lämna de uppgifter som verket fått med stöd av 26—28 § till kommissionen och den behöriga myndigheten i en annan EU-medlemsstat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet gör de uppgifter som erhållits med stöd av 14 § 1 mom. 1—4 punkten och 15, 18, 26 och 29 §, med undantag för affärs- och yrkeshemligheter, tillgängliga för allmänheten på en webbplats, där det bara kan göras enskilda sökningar med produktnamnet eller namnet eller företags- och organisationsnumret på den registrerade som sökvillkor.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) ska namnet på en sådan fysisk person som avses i 26 § 2 mom. 1 punkten i denna lag offentliggöras som sådant när uppgifter görs tillgängliga i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. De uppgifter som avses i 26 § 2 mom. ska bevaras permanent.

Närmare bestämmelser om hur uppgifter som avses i 2 mom. ska göras tillgängliga får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

95 §

Register över detaljhandelstillstånd och anmälningar om partihandel

För behandling, övervakning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag för *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och *landskapen* ett register över näringsidkare

- 1) som har beviljats tillstånd enligt 44 § eller som har ansökt om ett sådant tillstånd,
- 2) som har gjort en anmälan enligt 48—50 §.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för att registrets datasystem fungerar. Följande uppgifter ska registreras:

- 1) sökandens eller anmälarens namn, firma och kontaktuppgifter i Finland, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer samt adressen till försäljningsstället för produkterna,
- 2) tillstånds- eller anmälningsnummer, uppgifter om verksamhet och egenkontroll för vilka det har beviljats tillstånd eller gjorts

anmälan samt om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förbud som har utfärdats med stöd av den och uppgifter om påföljderna för dessa samt uppgifter om tillståndsmyndigheternas inspektioner och resultaten av dessa,

3) övriga uppgifter som behövs för handläggning, övervakning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får tillståndshavarens och anmälarens namn, tillstånds- och anmälningsnummer och för allmänt bruk avsedda adress- och kontaktuppgifter offentliggöras som sådana i registret på ett sådant sätt att de bara är tillgängliga via enskilda sökningar med tillståndshavarens eller anmälarens namn, företags- och organisationsnummer, tillstånds- eller anmälningsnummer eller försäljningsställets namn som sökvillkor. Uppgifter om näringsidkaren bevaras i registret i fem år efter det att försäljningen upphört eller detaljhandelstillståndet återkallats.

96 §

Förbud som meddelas av kommunen

Om kommunen i sin tillsynsuppgift inom sitt område upptäcker verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan kommunen förbjuda denna verksamhet.

97 §

Återkallande av detaljhandelstillstånd

Kommunen får återkalla ett i 44 § avsett eller ett med stöd av den gamla tobakslagen beviljat detaljhandelstillstånd för minst en vecka och högst sex månader, om innehavaren av detaljhandelstillståndet, trots att kommunen eller en annan tillsynsmyndighet gett en skriftlig varning eller trots en straffrättslig påföljd

1) säljer eller på annat sätt överlåter sådana tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning eller örtprodukter för

anmälan samt om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förbud som har utfärdats med stöd av den och uppgifter om påföljderna för dessa samt uppgifter om tillståndsmyndigheternas inspektioner och resultaten av dessa,

3) övriga uppgifter som behövs för handläggning, övervakning och statistikföring av tillstånds- och anmälningsärenden.

Med avvikelse från 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får tillståndshavarens och anmälarens namn, tillstånds- och anmälningsnummer och för allmänt bruk avsedda adress- och kontaktuppgifter offentliggöras som sådana i registret på ett sådant sätt att de bara är tillgängliga via enskilda sökningar med tillståndshavarens eller anmälarens namn, företags- och organisationsnummer, tillstånds- eller anmälningsnummer eller försäljningsställets namn som sökvillkor. Uppgifter om näringsidkaren bevaras i registret i fem år efter det att försäljningen upphört eller detaljhandelstillståndet återkallats.

96 §

*Förbud som meddelas av **landskapet***

Om **landskapet** i sin tillsynsuppgift inom sitt område upptäcker verksamhet som strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan **landskapet** förbjuda denna verksamhet.

97 §

Återkallande av detaljhandelstillstånd

Landskapet får återkalla ett i 44 § avsett eller ett med stöd av den gamla tobakslagen beviljat detaljhandelstillstånd för minst en vecka och högst sex månader, om innehavaren av detaljhandelstillståndet, trots att **landskapet** eller en annan tillsynsmyndighet gett en skriftlig varning eller trots en straffrättslig påföljd

1) säljer eller på annat sätt överlåter sådana tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, påfyllningsbehållare, nikotinvätskor, nikotinfria vätskor för förångning eller örtprodukter för

rökning vars detaljhandelsförpackningar strider mot bestämmelserna i 5 kap.,

2) låter bli att göra en anmälan om försäljning av nikotinvätskor i enlighet med 48 § eller lämna väsentliga uppgifter som avses i 49 §,

3) i strid med 51 § säljer eller på annat sätt överlåter tuggtobak, tobak för användning i näsan eller tobak för användning i munnen,

4) i strid med 53 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, tobakssurrogat, röktilbehör, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor till en person som inte har fyllt 18 år eller i strid med 56 § tillåter en person som inte har fyllt 18 år att sälja eller på annat sätt överlåta nämnda produkter,

5) i strid med 57 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, tobakssurrogat, röktilbehör, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor från en automat,

6) i strid med 58 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor till konsumenter med hjälp av ett medel för distanskommunikation,

7) i strid med 68 § marknadsför tobaksprodukter, tobakssurrogat, röktilbehör, tobaksimitationer, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor,

8) i strid med 71 § håller tobaksprodukter, tobakssurrogat, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor eller deras varumärken synliga på försäljningsstället.

Kommunen får återkalla ett detaljhandelstillstånd permanent, om innehavaren av detaljhandelstillståndet trots att tillståndet återkallats för viss tid fortsätter eller upprepar en lagstridig verksamhet som avses i 1 mom. och gärningen inte ska betraktas som ringa.

98 §

Anmälan om försäljningsförseelser till kommunen

Polisen ska underrätta den kommun som beviljat detaljhandelstillståndet om alla lagstridiga förfaranden som den får kännedom om, om dessa kan utgöra grund för återkallande av detaljhandelstillståndet. Kommunen ska också underrättas om polisens åtgärder i frågan.

rökning vars detaljhandelsförpackningar strider mot bestämmelserna i 5 kap.,

2) låter bli att göra en anmälan om försäljning av nikotinvätskor i enlighet med 48 § eller lämna väsentliga uppgifter som avses i 49 §,

3) i strid med 51 § säljer eller på annat sätt överlåter tuggtobak, tobak för användning i näsan eller tobak för användning i munnen,

4) i strid med 53 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, tobakssurrogat, röktilbehör, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor till en person som inte har fyllt 18 år eller i strid med 56 § tillåter en person som inte har fyllt 18 år att sälja eller på annat sätt överlåta nämnda produkter,

5) i strid med 57 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, tobakssurrogat, röktilbehör, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor från en automat,

6) i strid med 58 § säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor till konsumenter med hjälp av ett medel för distanskommunikation,

7) i strid med 68 § marknadsför tobaksprodukter, tobakssurrogat, röktilbehör, tobaksimitationer, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor,

8) i strid med 71 § håller tobaksprodukter, tobakssurrogat, elektroniska cigaretter eller nikotinvätskor eller deras varumärken synliga på försäljningsstället.

Landskapet får återkalla ett detaljhandelstillstånd permanent, om innehavaren av detaljhandelstillståndet trots att tillståndet återkallats för viss tid fortsätter eller upprepar en lagstridig verksamhet som avses i 1 mom. och gärningen inte ska betraktas som ringa.

98 §

*Anmälan om försäljningsförseelser till **landskapet***

Polisen ska underrätta det *landskap* som beviljat detaljhandelstillståndet om alla lagstridiga förfaranden som den får kännedom om, om dessa kan utgöra grund för återkallande av detaljhandelstillståndet. *Landskapet* ska också underrättas om polisens åtgärder i frågan.

99 §

Förbud mot marknadsföring

Om tobaksprodukter, tobakssurrogat, rök-tillbehör, tobaksimitationer, elektroniska cigaretter eller nikotinvätska marknadsförs i strid med 68 § och förfarandet inte inskränker sig till en kommuns område, kan Valvira förbjuda den som beställt eller utfört marknadsföringsåtgärden samt anställda hos dem att fortsätta och upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna.

99 §

Förbud mot marknadsföring

Om tobaksprodukter, tobakssurrogat, rök-tillbehör, tobaksimitationer, elektroniska cigaretter eller nikotinvätska marknadsförs i strid med 68 § och förfarandet inte inskränker sig till *ett landskaps* område, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* förbjuda den som beställt eller utfört marknadsföringsåtgärden samt anställda hos dem att fortsätta och upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna.

100 §

Försäljningsförbud

Valvira kan förbjuda försäljning och annan överlåtelse av tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, nikotinvätska, nikotinfri vätska för förångning och örtprodukter för rökning, om

1) tobaksprodukten har förbjudna tillsatser eller egenskaper enligt 11 §,

2) utsläppen från tobaksprodukten inte har mätts på det sätt som anges i 12 § eller verifierats i ett godkänt laboratorium enligt 85 § eller om utsläppen överskrider de högsta tillåtna nivåer som föreskrivs i 12 § eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

3) cigarrettens brandegenskaper inte uppfyller kraven i 13 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller om brandegenskaperna inte har testats och påvisats på det sätt som avses i 13 § eller i ett sådant godkänt laboratorium som avses i 85 §,

4) en elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare inte uppfyller kraven i 23 § eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i 24 § 3 mom.,

5) nikotinvätska inte uppfyller kraven i 24 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller om nikotinfri vätska för förångning inte uppfyller kraven i 25 §,

100 §

Försäljningsförbud

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förbjuda försäljning och annan överlåtelse av tobaksprodukter, elektroniska cigaretter, nikotinvätska, nikotinfri vätska för förångning och örtprodukter för rökning, om

1) tobaksprodukten har förbjudna tillsatser eller egenskaper enligt 11 §,

2) utsläppen från tobaksprodukten inte har mätts på det sätt som anges i 12 § eller verifierats i ett godkänt laboratorium enligt 85 § eller om utsläppen överskrider de högsta tillåtna nivåer som föreskrivs i 12 § eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

3) cigarrettens brandegenskaper inte uppfyller kraven i 13 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller om brandegenskaperna inte har testats och påvisats på det sätt som avses i 13 § eller i ett sådant godkänt laboratorium som avses i 85 §,

4) en elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare inte uppfyller kraven i 23 § eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i 24 § 3 mom.,

5) nikotinvätska inte uppfyller kraven i 24 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller om nikotinfri vätska för förångning inte uppfyller kraven i 25 §,

6) tillverkaren, importören eller distributören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare inte har upprättat eller upprätthållit ett system för övervakning av skadliga effekter enligt 28 § 1 mom. eller vägrar lämna uppgifter ur övervakningssystemet till Valvira,

7) tillverkaren, importören eller distributören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare i en sådan situation som avses i 28 § 2 mom. inte har vidtagit korrigerande åtgärder enligt bestämmelsen eller har underlåtit att göra en anmälan enligt bestämmelsen,

8) tillverkaren eller importören inte har lämnat uppgifter enligt 14—16, 18, 20, 26, 27 eller 29 § till Valvira på föreskrivet sätt, inom föreskriven tid eller i föreskrivet format eller om de uppgifter som lämnats inte är korrekta,

9) tillverkaren eller importören inte har betalat Valvira de avgifter som avses i 90 § 3 mom.,

10) tobaksproduktens detaljhandelsförpackning strider mot 32—35 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, en elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare eller dess detaljhandelsförpackning strider mot 36 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den, detaljhandelsförpackningen för nikotinfri vätska för förångning strider mot 38 § eller detaljhandelsförpackningen för en örtprodukt för rökning strider mot 39 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Valvira ska underrätta kommissionen om ett försäljningsförbud som meddelats med stöd av 1 mom. 1 punkten på grundval av att tobaksprodukten strider mot 11 § 1 mom. 1 eller 9 punkten.

Valvira kan förbjuda försäljning och annan överlåtelse av en tobaksprodukt till konsumenter också när verket i enlighet med 85 § prövar förutsättningarna för att godkänna det verifieringslaboratorium som ansvarar för verifieringen av produkten eller i enlighet med 104 § prövar förutsättningarna för att återkalla godkännandet, om verket har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet. När försäljningsförbud meddelas ska hänsyn tas till om tillverkaren eller importören för att uppfylla skyl-

6) tillverkaren, importören eller distributören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare inte har upprättat eller upprätthållit ett system för övervakning av skadliga effekter enligt 28 § 1 mom. eller vägrar lämna uppgifter ur övervakningssystemet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*,

7) tillverkaren, importören eller distributören av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare i en sådan situation som avses i 28 § 2 mom. inte har vidtagit korrigerande åtgärder enligt bestämmelsen eller har underlåtit att göra en anmälan enligt bestämmelsen,

8) tillverkaren eller importören inte har lämnat uppgifter enligt 14—16, 18, 20, 26, 27 eller 29 § till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på föreskrivet sätt, inom föreskriven tid eller i föreskrivet format eller om de uppgifter som lämnats inte är korrekta,

9) tillverkaren eller importören inte har betalat *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* de avgifter som avses i 90 § 3 mom.,

10) tobaksproduktens detaljhandelsförpackning strider mot 32—35 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, en elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare eller dess detaljhandelsförpackning strider mot 36 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den, detaljhandelsförpackningen för nikotinfri vätska för förångning strider mot 38 § eller detaljhandelsförpackningen för en örtprodukt för rökning strider mot 39 § eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta kommissionen om ett försäljningsförbud som meddelats med stöd av 1 mom. 1 punkten på grundval av att tobaksprodukten strider mot 11 § 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förbjuda försäljning och annan överlåtelse av en tobaksprodukt till konsumenter också när verket i enlighet med 85 § prövar förutsättningarna för att godkänna det verifieringslaboratorium som ansvarar för verifieringen av produkten eller i enlighet med 104 § prövar förutsättningarna för att återkalla godkännandet, om verket har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet. När försäljningsförbud meddelas ska hänsyn tas till om tillver-

digheterna i denna lag har möjlighet att anlita något annat godkänt laboratorium under den tid saken behandlas.

Valvira ska återkalla ett försäljningsförbud genast när det inte längre finns någon grund för det.

101 §

Tillbakadragning från marknaden

I de ärenden som avses i 99 och 100 § kan Valvira ålägga tillverkaren eller importören att inom den tid som verket bestämmer dra tillbaka produkten från marknaden på egen bekostnad. Valvira ska återkalla åläggandet att dra tillbaka produkten genast när det inte längre finns någon grund för detta.

102 §

Temporärt förbud

Om det på grund av omfattningen eller betydelsen av ett förfarande som strider mot de bestämmelser som avses i 99 eller 100 § är påkallat att snabbt hindra att förfarandet fortsätts eller upprepas, kan Valvira meddela ett temporärt förbud innan ärendet avgörs slutligt. Ett temporärt förbud träder i kraft genast och kan återkallas innan ärendet avgörs slutligt.

Om Valvira konstaterar eller har grundad anledning att förmoda att specifika elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare eller en viss typ av elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare kan utgöra en allvarlig risk för människors hälsa trots att produkten uppfyller de krav som följer av denna lag och EU:s lagstiftning, kan Valvira temporärt förbjuda försäljning och annan överlåtelse av produkten till konsumenter. Valvira ska genast underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater om det temporära förbudet och grunderna för det. Ärendet avgörs slutligt, när kommissionen har meddelat om den anser att förbudet är

karen eller importören för att uppfylla skyldigheterna i denna lag har möjlighet att anlita något annat godkänt laboratorium under den tid saken behandlas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla ett försäljningsförbud genast när det inte längre finns någon grund för det.

101 §

Tillbakadragning från marknaden

I de ärenden som avses i 99 och 100 § kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ålägga tillverkaren eller importören att inom den tid som verket bestämmer dra tillbaka produkten från marknaden på egen bekostnad. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska återkalla åläggandet att dra tillbaka produkten genast när det inte längre finns någon grund för detta.

102 §

Temporärt förbud

Om det på grund av omfattningen eller betydelsen av ett förfarande som strider mot de bestämmelser som avses i 99 eller 100 § är påkallat att snabbt hindra att förfarandet fortsätts eller upprepas, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* meddela ett temporärt förbud innan ärendet avgörs slutligt. Ett temporärt förbud träder i kraft genast och kan återkallas innan ärendet avgörs slutligt.

Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* konstaterar eller har grundad anledning att förmoda att specifika elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare eller en viss typ av elektronisk cigarett eller påfyllningsbehållare kan utgöra en allvarlig risk för människors hälsa trots att produkten uppfyller de krav som följer av denna lag och EU:s lagstiftning, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* temporärt förbjuda försäljning och annan överlåtelse av produkten till konsumenter. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska genast underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i andra EU-medlemsstater om det temporära förbudet och grunderna för det. Ärendet avgörs slut-

motiverat.

ligt, när kommissionen har meddelat om den anser att förbudet är motiverat.

103 §

Rättelse

När Valvira fattar beslut om ett förbud enligt 99, 100 eller 102 § eller om att dra tillbaka en produkt från marknaden enligt 101 § kan verket förplikta den som förbudet eller åläggandet gäller att inom utsatt tid och på det sätt som verket bestämmer vidta en åtgärd för att rätta felaktiga eller vilseledande uppgifter, om detta kan anses behövt på grund av de uppenbara olägenheter som det mot bestämmelserna stridande förfarandet orsakar.

103 §

Rättelse

När *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fattar beslut om ett förbud enligt 99, 100 eller 102 § eller om att dra tillbaka en produkt från marknaden enligt 101 § kan verket förplikta den som förbudet eller åläggandet gäller att inom utsatt tid och på det sätt som verket bestämmer vidta en åtgärd för att rätta felaktiga eller vilseledande uppgifter, om detta kan anses behövt på grund av de uppenbara olägenheter som det mot bestämmelserna stridande förfarandet orsakar.

104 §

Avbrytande av verksamheten vid ett verifieringslaboratorium och återkallande av godkännandet av ett verifieringslaboratorium

Valvira kan avbryta verksamheten vid ett verifieringslaboratorium som avses i 85 § för viss tid eller återkalla godkännandet av laboratoriet, om

1) Ackrediteringstjänsten Finas konstaterar att laboratoriet inte uppfyller de kompetenskrav som ställs på laboratoriet eller verifieringsmetoderna, eller

2) Valvira av en myndighet i en annan medlemsstat eller av någon annan har fått tillförlitlig utredning över att laboratoriet eller verifieringsmetoderna inte uppfyller kraven för godkännande eller kompetens eller att de mättningsresultat som laboratoriet har uppgett inte kan anses tillförlitliga.

Valvira kan för viss tid avbryta verksamheten vid ett laboratorium också om verket i en fråga som är väsentlig för verksamheten har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet och varningar som laboratoriet har fått inte har lett till att bristerna har avhjälpats.

104 §

Avbrytande av verksamheten vid ett verifieringslaboratorium och återkallande av godkännandet av ett verifieringslaboratorium

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan avbryta verksamheten vid ett verifieringslaboratorium som avses i 85 § för viss tid eller återkalla godkännandet av laboratoriet, om

1) Ackrediteringstjänsten Finas konstaterar att laboratoriet inte uppfyller de kompetenskrav som ställs på laboratoriet eller verifieringsmetoderna, eller

2) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* av en myndighet i en annan medlemsstat eller av någon annan har fått tillförlitlig utredning över att laboratoriet eller verifieringsmetoderna inte uppfyller kraven för godkännande eller kompetens eller att de mättningsresultat som laboratoriet har uppgett inte kan anses tillförlitliga.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för viss tid avbryta verksamheten vid ett laboratorium också om verket i en fråga som är väsentlig för verksamheten har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet och varningar som laboratoriet har fått inte har lett till att bristerna har avhjälpats.

105 §

Vite och hot om tvångsutförande

Valvira eller en kommun kan förena ett förbud eller ett åläggande som verket eller kommunen meddelar med stöd av bestämmelserna i denna lag med vite eller hot om att en åtgärd som inte vidtagits inom utsatt tid utförs på den försumliges bekostnad.

I ärenden som avses i 107 § fattas beslut om utdömande av vite som Valvira eller kommunen har förelagt och beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande som Valvira eller kommunen förelagt av marknadsdomstolen på ansökan av den som har förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande. Bestämmelser om sökande av ändring när det gäller sådant vite och hot om tvångsutförande finns i 107 §.

Bestämmelser i övrigt om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

105 §

Vite och hot om tvångsutförande

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller *ett landskap* kan förena ett förbud eller ett åläggande som verket eller kommunen meddelar med stöd av bestämmelserna i denna lag med vite eller hot om att en åtgärd som inte vidtagits inom utsatt tid utförs på den försumliges bekostnad.

I ärenden som avses i 107 § fattas beslut om utdömande av vite som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller *landskapet* har förelagt och beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller *landskapet* förelagt av marknadsdomstolen på ansökan av den som har förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande. Bestämmelser om sökande av ändring när det gäller sådant vite och hot om tvångsutförande finns i 107 §.

Bestämmelser i övrigt om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

106 §

Sökande av ändring i beslut av Valvira och kommunen

Ett beslut som fattats med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 4 mom. eller 107 §.

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om inte något annat följer av 2 mom. får Valvira överklaga ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller

1) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av en tobaksprodukt med stöd av 100 § 1 mom. 1 punkten,

106 §

*Sökande av ändring i beslut av **Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet***

Ett beslut som fattats med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av 4 mom. *eller av 106 a* eller 107 §.

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Om inte något annat följer av 2 mom. får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* överklaga ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller

1) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av en tobaksprodukt med stöd av 100 § 1 mom. 1 punkten,

2) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare med stöd av 100 § 1 mom. 4 punkten,

3) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av nikotinvätska eller nikotinfri vätska för förångning med stöd av 100 § 1 mom. 5 punkten.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut om tillsynsplaner enligt 84 § och de taxor som avses i 90 och 91 § finns i kommunallagen (410/2015).

2) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av elektroniska cigaretter eller påfyllningsbehållare med stöd av 100 § 1 mom. 4 punkten,

3) förbud mot försäljning eller annan överlåtelse av nikotinvätska eller nikotinfri vätska för förångning med stöd av 100 § 1 mom. 5 punkten.

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut om tillsynsplaner enligt 84 § och de taxor som avses i 90 § finns i *landskapslagen* (/).

106 a §

Begäran om omprövning av övervakningsavgift

Omprövning av övervakningsavgift enligt 91 § får begäras hos landskapet. Begäran om omprövning av ett ärende som gäller påförande av avgift ska föras fram inom tre år från början av kalenderåret efter året då avgiften påfördes, dock senast 60 dagar efter delfäendet av beslutet.

Beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Övervakningsavgiften ska betalas inom angiven tid trots begäran om omprövning och överklagande.

107 §

Sökande av ändring i marknadsrättsliga ärenden

Följande beslut får inte överklagas genom besvär:

1) ett av Valvira eller en kommun meddelat beslut om förbud eller annat beslut som grundar sig på marknadsföring i strid med 68 § eller på att detaljhandelsförpackningen för en tobaksprodukt, elektronisk cigarett, påfyllningsbehållare, nikotinvätska, nikotinfri vätska för förångning eller örtprodukt för rökning strider mot bestämmelserna i 5 kap.,

107 §

Sökande av ändring i marknadsrättsliga ärenden

Följande beslut får inte överklagas genom besvär:

1) ett av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller ett *landskap* meddelat beslut om förbud eller annat beslut som grundar sig på marknadsföring i strid med 68 § eller på att detaljhandelsförpackningen för en tobaksprodukt, elektronisk cigarett, påfyllningsbehållare, nikotinvätska, nikotinfri vätska för förångning eller örtprodukt för rökning stri-

2) beslut om föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande som gäller beslut som avses i 1 punkten.

Den som av Valvira har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut eller föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande får genom en ansökan föra ärendet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

Den som av en kommun har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut eller föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande får genom en ansökan föra ärendet till Valvira inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. Den som har meddelats ett beslut av Valvira kan föra ärendet till marknadsdomstolen på det sätt som anges i 2 mom.

112 §

Hörande av Valvira

Innan åtal för förseelse vid marknadsföring av tobak enligt 110 § eller brott vid marknadsföring av tobak enligt 111 § väcks ska åklagaren ge Valvira tillfälle att lämna ett utlåtande. När domstolen behandlar ett sådant ärende ska den ge Valvira tillfälle att bli hört.

der mot bestämmelserna i 5 kap.,

2) beslut om föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande som gäller beslut som avses i 1 punkten.

Den som av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut eller föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande får genom en ansökan föra ärendet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

Den som av *ett landskap* har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut eller föreläggande av vite eller hot om tvångsutförande får genom en ansökan föra ärendet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. Den som har meddelats ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan föra ärendet till marknadsdomstolen på det sätt som anges i 2 mom.

112 §

Hörande av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

Innan åtal för förseelse vid marknadsföring av tobak enligt 110 § eller brott vid marknadsföring av tobak enligt 111 § väcks ska åklagaren ge *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* tillfälle att lämna ett utlåtande. När domstolen behandlar ett sådant ärende ska den ge *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* tillfälle att bli hört.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Anmälan om en produkt som enligt denna lag ska lämnas till Statens tillstånds- och tillsynsverk på förhand behöver inte göras om produkten innan lagens ikraftträdande har anmälts till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Detaljhandelstillstånd som gällde vid ikraftträdandet av denna lag blir i kraft. För sådan verksamhet som enligt denna lag ska anmälas till landskapet behöver ingen anmälan göras om verksamheten före ikraftträdandet av denna lag har anmälts till kommunen enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

*Tillsynsprogram som före ikraftträdandet
av denna lag utformats i enlighet med den
83 § som gällde vid ikraftträdandet betraktas
som tillsynsprogram enligt denna lag.*

184.

Lag

om ändring av 85 § i pensionslagen för den offentliga sektorn

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016) 85 § 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

85 §

Arbetsinkomster som berättigar till pension

När den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en kommunalveterinär bestäms, beaktas utöver de löneförmåner som kommunen betalar för tjänsteåligganden även det penningbelopp som det kommunala organ som avses i 7 § i veterinärvårdslagen (765/2009) årligen fastställer såsom de arvoden enligt 19 § i den lagen som veterinären tar ut hos djurägare eller djurinnehavare. Beloppet får dock inte överstiga det dubbla beloppet av den slutlön enligt den lägsta grundlönen som har överenskommits för kommunalveterinärer i det kommunala tjänstekollektivavtalet och som gällde vid ingången av kalenderåret. Om kommunalveterinärens anställning inte fortsätter hela kalenderåret, ska man av det årliga belopp av arvoden som kommunen fastställer beakta en andel som motsvarar den tid som veterinärens anställning varade. Närmare bestämmelser om hur och när arvodena fastställs och om hur slutlönen bildas utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Föreslagen lydelse

85 §

Arbetsinkomster som berättigar till pension

När den pensionsgrundande arbetsinkomsten för en *landskapsveterinär* bestäms, beaktas utöver de löneförmåner som *landskapet* betalar för tjänsteåligganden även det penningbelopp som *landskapet enligt* veterinärvårdslagen (765/2009) årligen fastställer såsom de arvoden enligt 19 § i den lagen som veterinären tar ut hos djurägare eller djurinnehavare. Beloppet får dock inte överstiga det dubbla beloppet av den slutlön enligt den lägsta grundlönen som har överenskommits för *landskapsveterinärer i landskapets tjänstekollektivavtal* och som gällde vid ingången av kalenderåret. Om *landskapsveterinärens* anställning inte fortsätter hela kalenderåret, ska man av det årliga belopp av arvoden som *landskapet* fastställer beakta en andel som motsvarar den tid som veterinärens anställning varade. Närmare bestämmelser om hur och när arvodena fastställs och om hur slutlönen bildas utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom särskild lag.

185.

Lag

om ändring av lagen om laddare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om laddare (423/2016) 5, 6, 8, 10–12, 14–24, 26, 28 och 29 § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Beviljande av kompetensbrev

Kompetensbrev för laddare beviljas av regionförvaltningsverket.

Kompetensbrev för laddare beviljas en sökande som

- 1) har fyllt 20 år,
- 2) är lämplig med hänsyn till hälsotillståndet,
- 3) har gott anseende,
- 4) har utbildning som ger kompetens, och
- 5) har tillräcklig arbetserfarenhet.

6 §

Påvisande av hälsotillstånd

Att den som ansöker om kompetensbrev är lämplig med hänsyn till hälsotillståndet i enlighet med 5 § 2 mom. 2 punkten påvisas med ett läkarutlåtande som utfärdats för honom eller henne tidigast tre månader innan ansökan ges in.

Regionförvaltningsverket har rätt att få ett läkarutlåtande också vid andra tillfällen än i samband med att ett kompetensbrev beviljas eller förnyas, om det finns skäl att ifrågasätta personens lämplighet som laddare.

8 §

Föreslagen lydelse

5 §

Beviljande av kompetensbrev

Kompetensbrev för laddare beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Kompetensbrev för laddare beviljas en sökande som

- 1) har fyllt 20 år,
- 2) är lämplig med hänsyn till hälsotillståndet,
- 3) har gott anseende,
- 4) har utbildning som ger kompetens, och
- 5) har tillräcklig arbetserfarenhet.

6 §

Påvisande av hälsotillstånd

Att den som ansöker om kompetensbrev är lämplig med hänsyn till hälsotillståndet i enlighet med 5 § 2 mom. 2 punkten påvisas med ett läkarutlåtande som utfärdats för honom eller henne tidigast tre månader innan ansökan ges in.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att få ett läkarutlåtande också vid andra tillfällen än i samband med att ett kompetensbrev beviljas eller förnyas, om det finns skäl att ifrågasätta personens lämplighet som laddare.

8 §

Utbildning som krävs av laddare

För att uppfylla förutsättningen enligt 5 § 2 mom. 4 punkten ska en sökande genomgå grundkursen för laddare och därefter avlägga ett förhör. En förutsättning för förnyande av kompetensbrev är genomgång av en repetitionskurs.

Kursanordnaren ska utse en kursledare för varje grund- och repetitionskurs för laddare. Kursledaren ska i god tid, senast 14 dagar innan kursen inleds, meddela regionförvaltningsverket om kursen. Till anmälan ska fogas det material som regionförvaltningsverket har fastställt. Regionförvaltningsverket eller den som verket förordnar har rätt att delta i kurserna i syfte att styra och övervaka utbildningen.

Regionförvaltningsverket övervakar det förhör som avläggs efter avslutad grundkurs för laddare och förhöret ska ordnas på ett sätt som regionförvaltningsverket har godkänt. En sakkunnig som regionförvaltningsverket har godkänt kan bistå vid förhöret.

I samband med förhöret tas en förhörsavgift och vid behov de övriga kostnader som förhöret ger upphov till ut hos den som deltar i förhöret. Som grund för bestämmande av förhörsavgiften används de kostnader anordnandet av förhöret ger upphov till.

I anslutning till social- och hälsovårdsmi- nisteriet finns nämnden för laddarutbildning, som verkar som sakkunnigorgan i frågor som gäller laddarutbildning.

Närmare bestämmelser om innehållet i grund- och repetitionskurser för laddare, nämnden för laddarutbildning, kursledare, anordnande av förhör, sakkunniga och de avgifter som tas ut i samband med förhör får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Undantag från kraven på utbildning och arbetserfarenhet

Kompetens enligt 5 § 2 mom. 4 punkten

Utbildning som krävs av laddare

För att uppfylla förutsättningen enligt 5 § 2 mom. 4 punkten ska en sökande genomgå grundkursen för laddare och därefter avlägga ett förhör. En förutsättning för förnyande av kompetensbrev är genomgång av en repetitionskurs.

Kursanordnaren ska utse en kursledare för varje grund- och repetitionskurs för laddare. Kursledaren ska i god tid, senast 14 dagar innan kursen inleds, meddela *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om kursen. Till anmälan ska fogas det material som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har fastställt. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller den som *myndigheten* förordnar har rätt att delta i kurserna i syfte att styra och övervaka utbildningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övervakar det förhör som avläggs efter avslutad grundkurs för laddare och förhöret ska ordnas på ett sätt som *myndigheten* har godkänt. En sakkunnig som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har godkänt kan bistå vid förhöret.

I samband med förhöret tas en förhörsavgift och vid behov de övriga kostnader som förhöret ger upphov till ut hos den som deltar i förhöret. Som grund för bestämmande av förhörsavgiften används de kostnader anordnandet av förhöret ger upphov till.

I anslutning till social- och hälsovårdsmi- nisteriet finns nämnden för laddarutbildning, som verkar som sakkunnigorgan i frågor som gäller laddarutbildning.

Närmare bestämmelser om innehållet i grund- och repetitionskurser för laddare, nämnden för laddarutbildning, kursledare, anordnande av förhör, sakkunniga och de avgifter som tas ut i samband med förhör får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Undantag från kraven på utbildning och arbetserfarenhet

Kompetens enligt 5 § 2 mom. 4 punkten

har också den som innehar ett enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1384/2015) givet beslut om en sådan behörighet för sprängningsarbete som grundar sig på bevis på formella kvalifikationer utfärdade i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Beslutet fattas av regionförvaltningsverket.

Kompetensbrev för äldre laddare kan, trots att sökanden inte har genomgått grundkursen för laddare, beviljas den som har avlagt diplomingenjörs-, ingenjörs- eller teknikerexamen eller någon annan motsvarande examen, som utifrån sin utbildning och yrkesskicklighet har tillräckliga kunskaper för kompetensbrevet och som har avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev för äldre laddare. En förutsättning är då dessutom att sökanden har minst 12 månaders praktisk erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete.

Kompetensbrev för överladdare kan beviljas en innehavare av kompetensbrev för äldre laddare. Sökanden ska ha tillräckliga kunskaper enligt 2 mom. och ha avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev för överladdare. För kompetensbrev för överladdare krävs dessutom minst 18 månaders mångsidig erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete som äldre laddare.

Kompetensbrev för ansvarig sprängarbetsledare kan beviljas den som har tillräckliga kunskaper enligt 2 mom. och som har genomgått en kurs för ansvarig sprängarbetsledare och avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev. För kompetensbrev för ansvarig sprängarbetsledare krävs minst 24 månaders erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete som förutsätter överladdares kompetens inom ett bebott område. Minst sex månader av arbetserfarenheten ska innefatta praktiskt sprängnings- och brytningsarbete ovan jord. Dessutom krävs avklarad kurs för yngre laddare, om personen inte har kompetensbrev för äldre laddare eller överladdare.

har också den som innehar ett enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1384/2015) givet beslut om en sådan behörighet för sprängningsarbete som grundar sig på bevis på formella kvalifikationer utfärdade i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Beslutet fattas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Kompetensbrev för äldre laddare kan, trots att sökanden inte har genomgått grundkursen för laddare, beviljas den som har avlagt diplomingenjörs-, ingenjörs- eller teknikerexamen eller någon annan motsvarande examen, som utifrån sin utbildning och yrkesskicklighet har tillräckliga kunskaper för kompetensbrevet och som har avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev för äldre laddare. En förutsättning är då dessutom att sökanden har minst 12 månaders praktisk erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete.

Kompetensbrev för överladdare kan beviljas en innehavare av kompetensbrev för äldre laddare. Sökanden ska ha tillräckliga kunskaper enligt 2 mom. och ha avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev för överladdare. För kompetensbrev för överladdare krävs dessutom minst 18 månaders mångsidig erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete som äldre laddare.

Kompetensbrev för ansvarig sprängarbetsledare kan beviljas den som har tillräckliga kunskaper enligt 2 mom. och som har genomgått en kurs för ansvarig sprängarbetsledare och avlagt det förhör som krävs för kompetensbrev. För kompetensbrev för ansvarig sprängarbetsledare krävs minst 24 månaders erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete som förutsätter överladdares kompetens inom ett bebott område. Minst sex månader av arbetserfarenheten ska innefatta praktiskt sprängnings- och brytningsarbete ovan jord. Dessutom krävs avklarad kurs för yngre laddare, om personen inte har kompetensbrev för äldre laddare eller överladdare.

Ansökan om kompetensbrev

Kompetensbrev för laddare söks hos regionförvaltningsverket. Till ansökan ska fogas de utredningar som behövs för att visa att förutsättningarna för beviljande av kompetensbrev uppfylls.

Närmare bestämmelser om de utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Säkerhetsutredning

Innan regionförvaltningsverket, som utfärdar kompetensbrev för laddare, utfärdar ett kompetensbrev ska det inhämta en begränsad säkerhetsutredning av person enligt säkerhetsutredningslagen (726/2014) om den som ansökt om kompetensbrev, om inte sökanden visar upp ett intyg över säkerhetsutredning som utfärdats i enlighet med den lagen.

14 §

Förnyande av kompetensbrev

Giltighetstiden för ett kompetensbrev för laddare kan på en ansökan som lämnats in under dess giltighetstid förlängas med fem år. En förutsättning för förlängande av giltighetstiden är att sökanden har genomgått en repetitionskurs enligt 8 § 1 mom.

Om en ansökan som gäller förlängande av giltighetstiden för ett kompetensbrev har anhängiggjorts före kompetensbrevets sista giltighetsdag, får innehavaren fortsätta sin verksamhet utifrån det tidigare kompetensbrevet tills ärendet är avgjort. Sökanden ska trots det delta i en repetitionskurs medan kompetensbrevet fortfarande är giltigt.

Om den repetitionskurs som utgör en förutsättning för förlängande av giltigheten för ett kompetensbrev ställs in av skäl som är oberoende av sökanden, har sökanden rätt att av grundad anledning få giltighetstiden för kompetensbrevet förlängd med högst sex månader från det att kompetensbrevets gil-

Ansökan om kompetensbrev

Kompetensbrev för laddare söks hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Till ansökan ska fogas de utredningar som behövs för att visa att förutsättningarna för beviljande av kompetensbrev uppfylls.

Närmare bestämmelser om de utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Säkerhetsutredning

Innan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utfärdar ett kompetensbrev för laddare ska den inhämta en begränsad säkerhetsutredning av person enligt säkerhetsutredningslagen (726/2014) om den som ansökt om kompetensbrev, om inte sökanden visar upp ett intyg över säkerhetsutredning som utfärdats i enlighet med den lagen.

14 §

Förnyande av kompetensbrev

Giltighetstiden för ett kompetensbrev för laddare kan på en ansökan som lämnats in under dess giltighetstid förlängas med fem år. En förutsättning för förlängande av giltighetstiden är att sökanden har genomgått en repetitionskurs enligt 8 § 1 mom.

Om en ansökan som gäller förlängande av giltighetstiden för ett kompetensbrev har anhängiggjorts före kompetensbrevets sista giltighetsdag, får innehavaren fortsätta sin verksamhet utifrån det tidigare kompetensbrevet tills ärendet är avgjort. Sökanden ska trots det delta i en repetitionskurs medan kompetensbrevet fortfarande är giltigt.

Om den repetitionskurs som utgör en förutsättning för förlängande av giltigheten för ett kompetensbrev ställs in av skäl som är oberoende av sökanden, har sökanden rätt att av grundad anledning få giltighetstiden för kompetensbrevet förlängd med högst sex månader från det att kompetensbrevets gil-

tighet upphört. Förlängd giltighetstid söks hos regionförvaltningsverket.

Den som inte har förnyat sitt kompetensbrev under dess giltighetstid eller under den förlängda giltighetstiden, kan beviljas ett nytt kompetensbrev genom att visa upp ett intyg över genomgången repetitionskurs och avlagt förhör för laddare.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid förnyande av kompetensbrev får utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Återkallande av kompetensbrev

Regionförvaltningsverket ska återkalla ett kompetensbrev för laddare, om

1) innehavaren av kompetensbrevet själv begär det, eller

2) felaktiga uppgifter har lämnats i ansökan och uppgifterna väsentligt har påverkat beviljandet av kompetensbrevet.

Regionförvaltningsverket kan återkalla ett kompetensbrev för laddare, om

1) laddaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande enligt 5–7 § på grund av väsentligt förändrade omständigheter, eller

2) laddaren på ett väsentligt sätt har brutit mot denna lag, arbetarskyddslagen (738/2002) eller de bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem i sådan verksamhet som förutsätter kompetensbrev.

Om de brister eller försummelser som avses i 2 mom. kan rättas till, ska regionförvaltningsverket för innehavaren av kompetensbrevet sätta ut en frist inom vilken bristen eller försummelsen ska avhjälpas. Regionförvaltningsverket kan återkalla giltigheten för kompetensbrevet, om innehavaren inte har rättat till bristen eller försummelsen inom den utsatta tiden.

Giltigheten för ett kompetensbrev återkallas för högst 12 månader eller tills vidare. Innehavaren ska omedelbart överlåta kompetensbrevet till regionförvaltningsverket.

tighet upphört. Förlängd giltighetstid söks hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Den som inte har förnyat sitt kompetensbrev under dess giltighetstid eller under den förlängda giltighetstiden, kan beviljas ett nytt kompetensbrev genom att visa upp ett intyg över genomgången repetitionskurs och avlagt förhör för laddare.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid förnyande av kompetensbrev får utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Återkallande av kompetensbrev

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska återkalla ett kompetensbrev för laddare, om

1) innehavaren av kompetensbrevet själv begär det, eller

2) felaktiga uppgifter har lämnats i ansökan och uppgifterna väsentligt har påverkat beviljandet av kompetensbrevet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla ett kompetensbrev för laddare, om

1) laddaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande enligt 5–7 § på grund av väsentligt förändrade omständigheter, eller

2) laddaren på ett väsentligt sätt har brutit mot denna lag, arbetarskyddslagen (738/2002) eller de bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem i sådan verksamhet som förutsätter kompetensbrev.

Om de brister eller försummelser som avses i 2 mom. kan rättas till, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för innehavaren av kompetensbrevet sätta ut en frist inom vilken bristen eller försummelsen ska avhjälpas. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan återkalla giltigheten för kompetensbrevet, om innehavaren inte har rättat till bristen eller försummelsen inom den utsatta tiden.

Giltigheten för ett kompetensbrev återkallas för högst 12 månader eller tills vidare. Innehavaren ska omedelbart överlåta kom-

Regionförvaltningsverket kan i sitt beslut bestämma att beslutet om återkallande ska iakttas trots att ändring söks.

Regionförvaltningsverket återlämnar kompetensbrevet till dess innehavare på ansökan efter det att den tid som utsatts i beslutet har löpt ut. Kompetensbrev vars giltighet har återkallats tills vidare söks på det sätt som föreskrivs i 11 §.

petensbrevet till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i sitt beslut bestämma att beslutet om återkallande ska iakttas trots att ändring söks.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet återlämnar kompetensbrevet till dess innehavare på ansökan efter det att den tid som utsatts i beslutet har löpt ut. Kompetensbrev vars giltighet har återkallats tills vidare söks på det sätt som föreskrivs i 11 §.

16 §

Temporärt återkallande av kompetensbrev

I brådskande fall kan regionförvaltningsverket temporärt återkalla giltigheten för ett kompetensbrev för laddare, om det till verkets kännedom kommit sådana väsentliga omständigheter som kan leda till återkallande av giltigheten för kompetensbrevet.

Om den möjlighet att bli hörd som ges kompetensbrevets innehavare skulle äventyra arbetarskyddet i sprängningsarbetet eller den allmänna säkerheten, kan regionförvaltningsverket låta bli att höra innehavaren. Ett temporärt återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev meddelas för högst tre månader. Regionförvaltningsverket kan bestämma att ett beslut om temporärt återkallande ska iakttas trots att ändring söks.

Innehavaren ska omedelbart till regionförvaltningsverket överläta ett kompetensbrev vars giltighet har återkallats temporärt.

16 §

Temporärt återkallande av kompetensbrev

I brådskande fall kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* temporärt återkalla giltigheten för ett kompetensbrev för laddare, om det till myndighetens kännedom kommit sådana väsentliga omständigheter som kan leda till återkallande av giltigheten för kompetensbrevet.

Om den möjlighet att bli hörd som ges kompetensbrevets innehavare skulle äventyra arbetarskyddet i sprängningsarbetet eller den allmänna säkerheten, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* låta bli att höra innehavaren. Ett temporärt återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev meddelas för högst tre månader. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan bestämma att ett beslut om temporärt återkallande ska iakttas trots att ändring söks.

Innehavaren ska omedelbart till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* överläta ett kompetensbrev vars giltighet har återkallats temporärt.

17 §

Anmärkning

Regionförvaltningsverket ska i stället för att återkalla eller temporärt återkalla giltigheten för ett kompetensbrev meddela innehavaren en anmärkning, om det med hänsyn till omständigheterna vore oskäligt att återkalla eller temporärt återkalla giltigheten för kompetensbrevet.

17 §

Anmärkning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i stället för att återkalla eller temporärt återkalla giltigheten för ett kompetensbrev meddela innehavaren en anmärkning, om det med hänsyn till omständigheterna vore oskäligt att återkalla eller temporärt återkalla giltigheten för kompetensbrevet.

18 §

Anmälningsskyldighet för innehavare av kompetensbrev

En innehavare av kompetensbrev för laddare ska utan dröjsmål meddela regionförvaltningsverket sådana förändringar i lämpligheten med hänsyn till hälsotillståndet som hindrar honom eller henne från att arbeta som laddare.

19 §

Arbetsgivares rätt att göra anmälan

Arbetsgivaren för en innehavare av kompetensbrev för laddare har rätt att informera regionförvaltningsverket om sådana omständigheter som kan påverka kompetensbrevets giltighet och som kommit till arbetsgivarens kännedom. Informationen ska lämnas skriftligen.

20 §

Polisens anmälningsskyldighet

Polisen ska utan dröjsmål informera regionförvaltningsverket om sådana väsentliga omständigheter som kan påverka giltigheten för ett kompetensbrev för laddare och som kommit till dess kännedom.

21 §

Rätt för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att göra anmälan

Trots bestämmelserna om sekretess har läkare och andra yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården rätt att göra en anmälan hos regionförvaltningsverket, om han eller hon av grundad anledning utifrån en persons patientuppgifter och efter att ha träffat personen anser att denne på basis av

18 §

Anmälningsskyldighet för innehavare av kompetensbrev

En innehavare av kompetensbrev för laddare ska utan dröjsmål meddela *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* sådana förändringar i lämpligheten med hänsyn till hälsotillståndet som hindrar honom eller henne från att arbeta som laddare.

19 §

Arbetsgivares rätt att göra anmälan

Arbetsgivaren för en innehavare av kompetensbrev för laddare har rätt att informera *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om sådana omständigheter som kan påverka kompetensbrevets giltighet och som kommit till arbetsgivarens kännedom. Informationen ska lämnas skriftligen.

20 §

Polisens anmälningsskyldighet

Polisen ska utan dröjsmål informera *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om sådana väsentliga omständigheter som kan påverka giltigheten för ett kompetensbrev för laddare och som kommit till dess kännedom.

21 §

Rätt för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att göra anmälan

Trots bestämmelserna om sekretess har läkare och andra yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården rätt att göra en anmälan hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om han eller hon av grundad anledning utifrån en persons patientuppgifter och efter att ha träffat personen anser att

sitt hälsotillstånd eller uppträdande är olämplig att arbeta som laddare.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan samt om den personal vid regionförvaltningsverket som har rätt att behandla anmälningarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

denne på basis av sitt hälsotillstånd eller uppträdande är olämplig att arbeta som laddare.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och innehållet i anmälan samt om den personal vid *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som har rätt att behandla anmälningarna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Registret över kompetensbrev för laddare

Regionförvaltningsverket för ett register över kompetensbrev för laddare för att främja arbetarskyddet och utöva lämplig tillsyn. I registret införs

- 1) namn och identifikationsuppgifter för kompetensbrevets innehavare,
- 2) omfattningen av de rättigheter som framgår av kompetensbrevet och kompetensbrevets giltighetstid,
- 3) uppgifter om innehavarens hälsotillstånd,
- 4) uppgifter om innehavarens utbildning, avlagt förhör och arbetserfarenhet,
- 5) uppgift om återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev,
- 6) uppgift om temporärt återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev,
- 7) uppgift om en anmärkning som regionförvaltningsverket meddelat med stöd av 17 §.

Uppgifterna i registret bevaras i fem år efter det att kompetensbrevet upphört att gälla.

22 §

Registret över kompetensbrev för laddare

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet för ett register över kompetensbrev för laddare för att främja arbetarskyddet och utöva lämplig tillsyn. I registret införs

- 1) namn och identifikationsuppgifter för kompetensbrevets innehavare,
- 2) omfattningen av de rättigheter som framgår av kompetensbrevet och kompetensbrevets giltighetstid,
- 3) uppgifter om innehavarens hälsotillstånd,
- 4) uppgifter om innehavarens utbildning, avlagt förhör och arbetserfarenhet,
- 5) uppgift om återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev,
- 6) uppgift om temporärt återkallande av giltigheten för ett kompetensbrev,
- 7) uppgift om en anmärkning som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* meddelat med stöd av 17 §.

Uppgifterna i registret bevaras i fem år efter det att kompetensbrevet upphört att gälla.

23 §

Utlämnande av uppgifter, behandling av personuppgifter och den registrerades rättigheter

Regionförvaltningsverket kan trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter enligt 22 § till andra myndigheter för utförande av deras lagstadgade uppgifter samt till myndigheter i en medlemsstat i Europe-

23 §

Utlämnande av uppgifter, behandling av personuppgifter och den registrerades rättigheter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter enligt 22 § till andra myndigheter för utförande av deras lagstadgade uppgifter samt till myndigheter i en medlemsstat i

iska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för skötseln av uppgifter som gäller beviljande och kontroll av kompetensbrev. Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

Bestämmelser om offentligheten för de uppgifter som införts i registret och om utlämnande av uppgifter finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter och om den registrerades rättigheter finns i personuppgiftslagen (523/1999).

24 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut om underkännande i ett förhör för laddare får begäras på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003).

Beslut med anledning av en begäran om omprövning och andra beslut som meddelats av regionförvaltningsverket får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller återkallande eller temporärt återkallande av eller anmärkning i fråga om kompetensbrev får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

26 §

Dispens

Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl i enskilda fall bevilja den som fyllt 68 år rätt att arbeta som laddare. Dessutom kan regionförvaltningsverket av särskilda skäl i enskilda fall bevilja den som förvärvat lad-

Europeiska unionen eller en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för skötseln av uppgifter som gäller beviljande och kontroll av kompetensbrev. Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

Bestämmelser om offentligheten för de uppgifter som införts i registret och om utlämnande av uppgifter finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter och om den registrerades rättigheter finns i personuppgiftslagen (523/1999).

24 §

Ändringssökande

Omprövning av ett beslut om underkännande i ett förhör för laddare får begäras hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003).

Beslut med anledning av en begäran om omprövning och andra beslut som meddelats av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller återkallande eller temporärt återkallande av eller anmärkning i fråga om kompetensbrev får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

26 §

Dispens

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan av särskilda skäl i enskilda fall bevilja den som fyllt 68 år rätt att arbeta som laddare. Dessutom kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* av särskilda skäl i en-

dares kompetens i utlandet att arbeta som laddare, även om denne inte innehar ett beslut enligt 10 § 1 mom.

skilda fall bevilja den som förvärvat laddares kompetens i utlandet att arbeta som laddare, även om denne inte innehar ett beslut enligt 10 § 1 mom.

28 §

Tillsyn

Regionförvaltningsverket utövar tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas, i enlighet med lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

28 §

Tillsyn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar i *egenskap av arbetarskyddsmyndighet* tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas, i enlighet med lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

29 §

Formulär för kompetensbrev

Regionförvaltningsverket fastställer formulär för kompetensbrev för laddare.

29 §

Formulär för kompetensbrev

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet fastställer formulär för kompetensbrev för laddare.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

186.

Lag

om ändring av lagen om friluftsliv

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om friluftsliv (606/1973) 4, 11, 12, 14 och 29 §, sådana de lyder i lag 1572/2009, som följer:

Gällande lydelse

4 §

En plan för en friluftsled fastställs av den närings-, trafik- och miljöcentral till vars verksamhetsområde friluftsleden eller största delen av den hör. Innan planen fastställs ska de vars rätt eller fördel planen berör beredas tillfälle att framställa anmärkningar mot planen.

Kommunen ska i det syfte som anges i 1 mom. hålla planen framlagd under 14 dagar. Anmärkningarna mot planen ska, ställda till närings-, trafik- och miljöcentralen, inlämnas till respektive kommunala myndighet inom 30 dagar från utgången av den tid under vilken planen varit framlagd. Framläggandet av planen samt sättet för framställande av anmärkningar mot planen och tiden inom vilken detta ska ske ska på kommunens bekostnad kungöras i den ordning i vilken kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Dessutom ska, om detta kan ske utan olägenhet, ett särskilt meddelande om att planen framlagts ges till de markägare och de lokala renbeteslag inom renskötselområdet genom vilkas område leden skulle komma att gå.

De inlämnade anmärkningsskrifterna och kommunens eget utlåtande ska kommunen ge in till närings-, trafik- och miljöcentralen.

11 §

I fråga om flyttning av friluftsled gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om anläggande av friluftsled. Markägare kan göra framställning om flyttning hos kommunen. Om kommunen motsätter sig flyttningen kan markägaren hänskjuta ärendet till närings-, trafik- och miljöcentralen.

12 §

Är en friluftsled eller en del av den till följd av förändrade förhållanden inte längre behövlig för allmän friluftsverksamhet, kan närings-, trafik- och miljöcentralen av detta eller av annat särskilt skäl på ansökan av kommunen eller markägaren dra in friluftsle-

Föreslagen lydelse

4 §

En plan för en friluftsled fastställs av *det landskap* till vars verksamhetsområde friluftsleden eller största delen av den hör. Innan planen fastställs ska de vars rätt eller fördel planen berör beredas tillfälle att framställa anmärkningar mot planen.

Kommunen ska i det syfte som anges i 1 mom. hålla planen framlagd under 14 dagar. Anmärkningarna mot planen ska, ställda till landskapet, inlämnas till respektive kommunala myndighet inom 30 dagar från utgången av den tid under vilken planen varit framlagd. Framläggandet av planen samt sättet för framställande av anmärkningar mot planen och tiden inom vilken detta ska ske ska på kommunens bekostnad kungöras i den ordning i vilken kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Dessutom ska, om det är möjligt utan olägenhet, ett särskilt meddelande om att planen framlagts ges till de markägare och de lokala renbeteslag inom renskötselområdet genom vilkas område leden skulle komma att gå.

De inlämnade anmärkningsskrifterna och kommunens eget utlåtande ska kommunen ge in till *landskapet*.

11 §

I fråga om flyttning av friluftsled gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om anläggande av friluftsled. Markägare kan göra framställning om flyttning hos kommunen. Om kommunen motsätter sig flyttningen kan markägaren hänskjuta ärendet till *landskapet*.

12 §

Är en friluftsled eller en del av den till följd av förändrade förhållanden inte längre behövlig för allmän friluftsverksamhet, kan *landskapet* av detta eller av annat särskilt skäl på ansökan av kommunen eller markägaren dra in friluftsleden eller en del av den.

den eller en del av den.

Har en friluftsled eller en del av den dragits in, övergår det område som hört till leden utan ersättning i ägarens besittning.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska göra en anmälan om indragningen av friluftsleden till fastighetsregisterföraren, som ska se till att det i fastighetsregistret görs behövliga anteckningar om att friluftsleden blivit indragen.

14 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förordna en kommun att se till att en plan för en friluftsled uppgörs för en annan kommuns område, att det anhålls om fastställelse av planen och ansöks om friluftsledsförrättning och att friluftsleden upprätthålls, om den andra kommunen samtyckt till detta. Närings-, trafik- och miljöcentralen bestämmer om hur kostnader och ersättningar som orsakas av friluftsleden ska fördelas mellan kommunerna, om inte kommunerna träffat överenskommelse i saken.

29 §

Ett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen om fastställande av en plan för en friluftsled eller om indragning av en friluftsled ska ges efter anslag. En part anses ha fått del av beslutet den dag då detta har getts.

Har en friluftsled eller en del av den dragits in, övergår det område som hört till leden utan ersättning i ägarens besittning.

Landskapet ska göra en anmälan om indragningen av friluftsleden till fastighetsregisterföraren, som ska se till att det i fastighetsregistret görs behövliga anteckningar om att friluftsleden blivit indragen.

14 §

Landskapet kan förordna en kommun att se till att en plan för en friluftsled uppgörs för en annan kommuns område, att det anhålls om fastställelse av planen och ansöks om friluftsledsförrättning och att friluftsleden upprätthålls, om den andra kommunen samtyckt till detta. *Landskapet* bestämmer om hur kostnader och ersättningar som orsakas av friluftsleden ska fördelas mellan kommunerna, om inte kommunerna träffat överenskommelse i saken.

29 §

Ett beslut av *landskapet* om fastställande av en plan för en friluftsled eller om indragning av en friluftsled ska ges efter anslag. En part anses ha fått del av beslutet den dag då detta har getts.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

187.

Lag

om ändring av lag om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om underhåll och renhållning av gator och vissa allmänna områden (669/1978) 14 och 16 §, sådana de lyder, 14 § i lag 1575/2009 och 16 § i lagarna 547/2005 och 1575/2009, som följer:

Gällande lydelse

14 §

Kommunen kan utfärda närmare föreskrifter om hur vinterunderhållet, det övriga underhållet samt renhållningen av gator och allmänna områden ska skötas med iakttagande av de skyldigheter som föreskrivs i lag och de lokala förhållandena. Föreskrifterna om underhålls- och renhållningsarbetet kan gälla

- 1) sättet att utföra arbetet och den utrustning och de medel som ska användas,
- 2) tiden för att utföra arbetet,
- 3) hantering, uppläggning och borttransport av snö, samt
- 4) indelning av gator och allmänna områden i underhålls- och renhållningskategorier efter målnivån.

På förfarandet vid utarbetande av kommunala föreskrifter om underhåll och renhållning tillämpas vad som i markanvändnings- och bygglagen bestäms om utarbetande av byggnadsordning. Föreskrifterna utfärdas genom beslut av kommunen. Föreskrifterna ska delges närings-, trafik- och miljöcentralen och polisen.

16 §

Om någon vidtar åtgärder i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller försummar en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller som grundar sig på föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får den kommunala tillsynsmyndigheten förordna att skyldigheten skall fullgöras vid

Föreslagen lydelse

14 §

Kommunen *får meddela* närmare föreskrifter om hur vinterunderhållet, det övriga underhållet samt renhållningen av gator och allmänna områden ska skötas med iakttagande av de skyldigheter som föreskrivs i lag och de lokala förhållandena. Föreskrifterna om underhålls- och renhållningsarbetet kan gälla

- 1) sättet att utföra arbetet och den utrustning och de medel som ska användas,
- 2) tiden för att utföra arbetet,
- 3) hantering, uppläggning och borttransport av snö, samt
- 4) indelning av gator och allmänna områden i underhålls- och renhållningskategorier efter målnivån.

På förfarandet vid utarbetande av kommunala föreskrifter om underhåll och renhållning tillämpas vad som i markanvändnings- och bygglagen *föreskrivs* om utarbetande av byggnadsordning. Föreskrifterna *meddelas* genom beslut av kommunen. Föreskrifterna ska delges *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och polisen.

16 §

Om någon vidtar åtgärder i strid med denna lag eller *föreskrifter* som *meddelats* med stöd av den, eller försummar en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller som grundar sig på föreskrifter som *meddelats* med stöd av den, får den kommunala tillsynsmyndigheten förordna att skyldigheten *ska* fullgöras vid

vite eller vid hot om att kommunen på den försumliges bekostnad utför det arbete som försummats. Likaså kan den tredskande, om särskilda skäl kräver det, vid vite förbjudas att vidta en åtgärd.

Om kommunen inte fullgör sin skyldighet att sköta underhållet och renhållningen av gator och allmänna områden, kan närings-, trafik- och miljöcentralen vid vite förplikta kommunen till det.

I fråga om ärenden som gäller vite och hot om tvångsutförande iakttas i övrigt vad som bestäms i viteslagen.

Om det av en sådan försummelse som avses i 1 mom. orsakas omedelbar fara för säkerheten, har en tjänsteinnehavare som lyder under den kommunala tillsynsmyndigheten rätt att omedelbart vidta åtgärder för att avvärja faran. Den försumlige skall utan obefogat dröjsmål skriftligen underrättas om saken. Saken skall utan obefogat dröjsmål föras till den kommunala tillsynsmyndigheten, som skall fatta beslut i saken. Polisen har också sådan rätt som avses i detta moment. Polisen skall utan obefogat dröjsmål fatta beslut om utövande av rätten, och beslutet skall delges den försumlige.

vite eller vid hot om att kommunen på den försumliges bekostnad utför det arbete som försummats. Likaså kan den tredskande, om särskilda skäl kräver det, vid vite förbjudas att vidta en åtgärd.

Om kommunen inte fullgör sin skyldighet att sköta underhållet och renhållningen av gator och allmänna områden, kan *Statens tillsånds- och tillsynsmyndighet* vid vite förplikta kommunen till det.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns dessutom i viteslagen.

Om det av en sådan försummelse som avses i 1 mom. orsakas omedelbar fara för säkerheten, har en tjänsteinnehavare som lyder under den kommunala tillsynsmyndigheten rätt att omedelbart vidta åtgärder för att avvärja faran. Den försumlige *ska* utan obefogat dröjsmål skriftligen underrättas om saken. Saken *ska* utan obefogat dröjsmål föras till den kommunala tillsynsmyndigheten, som *ska* fatta beslut i saken. Polisen har också sådan rätt som avses i detta moment. Polisen *ska* utan obefogat dröjsmål fatta beslut om utövande av rätten, och beslutet ska delges den försumlige.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

188.

Lag

om ändring av marktäktslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i marktäktslagen (555/1981) 4 b, 7, 14, 15, 16, 19, 20 a, 20 c, 23, 23 a och 23 b §, sådana de lyder, 4 b § i lagarna 424/2014 och 977/2017, 20 a och 20 c § i lag 424/2015, 7 § i lagarna 463/1997, 1577/2009 och 424/2015, 14 § i lagarna 463/1997, 424/2015 och 977/2017, 15 § i lagarna 463/1997 och 1577/2009, 16 § delvis ändrad i lagarna 468/2005 och 1577/2009, 19 och 23 b § i lagarna 468/2005 och 1577/2009, 23 § delvis ändrad i lagarna 495/2000 och 424/2015 samt 23 a § i lagarna 463/1997, 495/2000, 468/2005 och 1577/2009, som följer:

Gällande lydelse

4 b §

Styrning och tillsyn över täktverksamhet

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklandet av verksamhet enligt denna lag ankommer på miljöministeriet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen styr och övervakar verksamheten enligt denna lag *på sitt område samt* verksamhet med ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § i de fall då behandlingen av det tillståndsärende som gäller verksamheten omfattas av *den statliga miljö-* *tillståndsmyndighetens* behörighet.

Kommunen ska styra och övervaka täktverksamheten i kommunen. Bestämmelser om den kommunala tillsynsmyndigheten finns i 14 §.

7 §

Tillståndsmyndighet och utlåtanden

Tillståndsärenden som gäller täktverksamhet ska avgöras av den kommunala miljö-
 vårdsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljö-
 vårdsförvaltning (64/1986). I fråga om delegering av den kommunala miljö-
 vårdsmyndighetens beslutanderätt föreskrivs i 7 § i den lagen. De tillståndsärenden

Föreslagen lydelse

4 b §

Styrning och tillsyn över täktverksamhet

Den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklandet av verksamhet enligt denna lag ankommer på miljöministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr och övervakar verksamheten enligt denna lag samt verksamhet med ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § i de fall då behandlingen av det tillståndsärende som gäller verksamheten omfattas av *dess* behörighet.

Kommunen ska styra och övervaka täktverksamheten i kommunen. Bestämmelser om den kommunala tillsynsmyndigheten finns i 14 §.

7 §

Tillståndsmyndighet och utlåtanden

Tillståndsärenden som gäller täktverksamhet ska avgöras av den kommunala miljö-
 vårdsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljö-
 vårdsförvaltning (64/1986). Bestämmelser om delegering av den kommunala miljö-
 vårdsmyndighetens beslutanderätt föreskrivs i 7 § i den lagen. De tillstånd-

som avses i 4 a § i denna lag ska avgöras av den behöriga tillståndsmyndigheten enligt 34–37 § i miljöskyddslagen.

Innan tillstånd beviljas ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen, när

1) området är av riksomfattande eller annars av väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet,

2) området är av betydelse med hänsyn till vattenvården, eller

3) täktverksamheten omedelbart påverkar ett område inom en annan kommun.

Om andra utlåtanden stadgas genom förordning.

14 §

Tillsynsmyndighet och förvaltningstvångsärenden

Iakttagandet av denna lag övervakas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning, nedan tillsynsmyndigheten. Bestämmelser om delegering av tillsynsmyndighetens beslutanderätt finns i 7 § i den lagen. För att sköta sin tillsynsuppgift enligt denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att utföra inspektioner, göra mätningar och ta prover på täktplatsen. Inspektionerna kan gälla omständigheter som avses i 3 § i denna lag, faktorer som enligt tillståndsbeslutet ska iakttas i täktverksamheten och andra motsvarande omständigheter som gäller täktverksamhetens art och konsekvenser. Bestämmelser om inspektionsförfarandet finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) och närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om substanser tas i strid med denna lag eller stadganden som utfärdats med stöd av den, eller försummas på något annat sätt fullgörandet av i dem avsedda skyldigheter, skall tillsynsmyndigheten förplikta personen i fråga att följa stadgandena, att avlägsna eller ändra verkningarna av utfört arbete eller att återställa tidigare rådande förhållanden och att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr av att det försummade utförs på den

särenden som avses i 4 a § i denna lag ska avgöras av den behöriga tillståndsmyndigheten enligt 34–37 § i miljöskyddslagen.

Innan tillstånd beviljas ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet*, om

1) området är av riksomfattande eller annars väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet,

2) området är av betydelse med hänsyn till vattenvården, eller

3) täktverksamheten omedelbart påverkar ett område inom en annan kommun.

Om andra utlåtanden föreskrivs genom förordning.

14 §

Tillsynsmyndighet och förvaltningstvångsärenden

Iakttagandet av denna lag övervakas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning, nedan tillsynsmyndigheten. Bestämmelser om delegering av tillsynsmyndighetens beslutanderätt finns i 7 § i den lagen. För att sköta sin tillsynsuppgift enligt denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att utföra inspektioner, göra mätningar och ta prover på täktplatsen. Inspektionerna kan gälla omständigheter som avses i 3 § i denna lag, faktorer som enligt tillståndsbeslutet ska iakttas i täktverksamheten och andra motsvarande omständigheter som gäller täktverksamhetens art och konsekvenser. Bestämmelser om inspektionsförfarandet finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) och närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om substanser tas i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller försummas på något annat sätt fullgörandet av i dem avsedda skyldigheter, ska tillsynsmyndigheten förplikta personen i fråga att följa bestämmelserna, att avlägsna eller ändra verkningarna av utfört arbete eller att återställa tidigare rådande förhållanden och att fullgöra sin skyldighet vid vite eller vid äventyr av att det försummade utförs på

försumliges bekostnad. Om felet är ringa, kan tillsynsmyndigheten avstå från åtgärder.

Åtgärder i samband med tvångsutförande får vidtas, även om den som brutit mot stadgandena eller bestämmelserna eller försummat sina skyldigheter inte äger eller besitter tåktområdet.

På förvaltningstvångsärenden som gäller verksamhet enligt ett i 4 a § avsett gemensamt tillstånd tillämpas bestämmelserna i 175 § i miljöskyddslagen om åtgärder vid överträdelser eller försummelser. Om ärendet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska dock denna lag tillämpas på ärendet. Vid behandlingen av ett ärende som avses i denna paragraf iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990).

De rättigheter och skyldigheter som tillsynsmyndigheten har enligt 1 och 2 mom. gäller närings-, trafik- och miljöcentralen när den övervakar verksamhet med ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § i kommunen.

den försumliges bekostnad. Om felet är ringa, kan tillsynsmyndigheten avstå från åtgärder.

Åtgärder i samband med tvångsutförande får vidtas, även om den som brutit mot bestämmelserna eller försummat sina skyldigheter inte äger eller besitter tåktområdet.

På förvaltningstvångsärenden som gäller verksamhet enligt ett i 4 a § avsett gemensamt tillstånd tillämpas bestämmelserna i 175 § i miljöskyddslagen om åtgärder vid överträdelser eller försummelser. Om ärendet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska dock denna lag tillämpas på ärendet. Vid behandlingen av ett ärende som avses i denna paragraf iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990).

De rättigheter och skyldigheter som tillsynsmyndigheten har enligt 1 och 2 mom. gäller *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* när den övervakar verksamhet med ett gemensamt tillstånd enligt 4 a § i kommunen.

15 §

Avbrytande av tåktverksamhet

Om substanser tas i strid med stadgandena i denna lag eller stadganden som utfärdats med stöd av den eller försummas iakttagandet av dessa, kan tillsynsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den förordnar avbryta tagandet på ett sätt som befinns lämpligt.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan också på de grunder som nämns i 1 mom. avbryta tagandet, om tagandet sker i ett område som är av riksomfattande eller annars av väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet eller i ett område som är av betydelse med hänsyn till skyddet av ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Polismyndigheten är skyldig att ge handräckning i de fall som avses i denna paragraf.

15 §

Avbrytande av tåktverksamhet

Om substanser tas i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller försummas iakttagandet av dessa, kan tillsynsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den förordnar avbryta tagandet på ett sätt som befinns lämpligt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan också på de grunder som anges i 1 mom. avbryta tagandet, om tagandet sker i ett område som är av riksomfattande eller annars av väsentlig betydelse med hänsyn till naturskyddet eller i ett område som är av betydelse med hänsyn till skyddet av ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Polismyndigheten är skyldig att ge handräckning i de fall som avses i denna paragraf.

16 §

Ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återtagande av tillstånd

Tillståndsmyndighet kan ändra tillståndsbestämmelser som den utfärdat med stöd av denna lag eller återtaga tillstånd då:

- 1) tillståndsbestämmelserna fortgående eller eljest på grovt sätt har överträtts;
- 2) täktverksamheten på ett sätt som inte kunnat förutses inverkat skadligt på miljön, bosättningen eller naturförhållandena; eller
- 3) falska eller oriktiga uppgifter eller utredningar lämnats i ansökan om tillstånd.

Tillståndsmyndigheten kan under tillståndets giltighetstid genom beslut samtycka till smärre avvikelser från den täktplan som godkänts i tillståndsbeslutet eller från tillståndsbestämmelserna. En förutsättning för samtycket är att avvikelserna och dess art med hänsyn till bestämmelserna och föreskrifterna om tillståndsprövning inte innebär en betydande ändring av tillståndet eller påverkar en parts ställning eller naturförhållandena.

En i 2 mom. avsedd ändring ska antecknas i tillståndshandlingarna och meddelas närings-, trafik- och miljöcentralen.

16 §

Ändring av tillståndsbestämmelser, avvikelser från tillståndsbeslut och återtagande av tillstånd

Tillståndsmyndighet kan ändra tillståndsbestämmelser som den utfärdat med stöd av denna lag eller återtaga ett tillstånd då:

- 1) tillståndsbestämmelserna fortgående eller eljest på grovt sätt har överträtts,
- 2) täktverksamheten på ett sätt som inte kunnat förutses inverkat skadligt på miljön, bosättningen eller naturförhållandena, eller
- 3) falska eller oriktiga uppgifter eller utredningar lämnats i ansökan om tillstånd.

Tillståndsmyndigheten kan under tillståndets giltighetstid genom beslut samtycka till smärre avvikelser från den täktplan som godkänts i tillståndsbeslutet eller från tillståndsbestämmelserna. En förutsättning för samtycket är att avvikelserna och dess art med hänsyn till bestämmelserna och föreskrifterna om tillståndsprövning inte innebär en betydande ändring av tillståndet eller påverkar en parts ställning eller naturförhållandena.

En i 2 mom. avsedd ändring ska antecknas i tillståndshandlingarna och meddelas *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

19 §

Anslående av beslut

Tillståndsmyndighetens beslut som gäller tillstånd för täktverksamhet meddelas efter anslag. Information om meddelande av ett beslut skall ges på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet före den dag beslutet meddelas. Informationen skall innehålla uppgift om myndigheten, ärendets natur och den dag då beslutet meddelas. Informationsmeddelandet skall vara uppsatt på anslagstavlan under minst den tid som reserverats för anförande av besvär. Beslutet skall vara tillgängligt för dem som saken gäller den dag det enligt anslaget meddelas. Den som saken gäller anses ha fått kännedom om beslutet då det har meddelats.

Beslutet skall sändas till den som ansökt om tillstånd, och de som i samband med ärendets behandling har anhållit om att bli in-

19 §

Anslående av beslut

Tillståndsmyndighetens beslut som gäller tillstånd för täktverksamhet meddelas efter anslag. Information om meddelande av ett beslut skall ges på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet före den dag beslutet meddelas. Informationen ska innehålla uppgift om myndigheten, ärendets natur och den dag då beslutet meddelas. Informationsmeddelandet ska vara uppsatt på anslagstavlan under minst den tid som reserverats för anförande av besvär. Beslutet ska vara tillgängligt för dem som saken gäller den dag det enligt anslaget meddelas. Den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

Beslutet ska sändas till den som ansökt om tillstånd, och de som i samband med ärendets

formerade om att tillstånd beviljats och som samtidigt har uppgett sin adress skall ofördröjligen informeras om detta.

Dessutom ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål underrättas om tillstånd för täktverksamhet

20 a §

Besvärsrätt

Följande har rätt att besvära sig över tillståndsbeslut enligt denna lag:

- 1) parterna,
- 2) kommunmedlemmar,
- 3) registrerade föreningar eller stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 4) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 5) närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 6) andra myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har dessutom rätt att besvära sig över sådana beslut där förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt ett tillståndsbeslut som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat, om besvären anförs för att ta tillvara ett allmänt miljö- eller naturskyddsintresse eller av någon annan grundad anledning.

20 c §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som

behandling har anhängit om att bli informerade om att tillstånd beviljats och som samtidigt har uppgett sin adress ska utan dröjsmål informeras om detta.

Dessutom ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utan dröjsmål underrättas om tillstånd för täktverksamhet.

20 a §

Besvärsrätt

Följande har rätt att anföra besvär över tillståndsbeslut enligt denna lag:

- 1) parterna,
- 2) kommunmedlemmar,
- 3) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 4) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 5) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 6) andra myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har dessutom rätt att anföra besvär över sådana beslut där förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt ett tillståndsbeslut som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har fattat, om besvären anförs för att ta tillvara ett allmänt miljö- eller naturskyddsintresse eller av någon annan grundad anledning.

20 c §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som

gäller marktäktstillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Förvaltningsdomstolens beslut ska skickas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom skickas till den kommunala tillsynsmyndigheten samt till närings-, trafik- och miljöcentralen.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

Angående indrivningen av kostnaderna för granskning av tillståndsansökan och täktplan samt tillsyn över täktverksamhet gäller i tillämpliga delar vad 145 § markanvändnings- och bygglagen föreskriver om avgift till kommunen för tillsynen över byggnadsarbetet.

Kommun kan inom ramen för statsförslaget beviljas bidrag för kostnader som förorsakas av sådan inlösning av markområden som sker med stöd av 8 § i denna lag och för ersättningar som avses i 26 §.

När ett tillståndsärende enligt 4 a § avgörs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska bestämmelserna i 145 § i markanvändnings- och bygglagen om avgifter till kommunen för tillsyn över byggnadsarbeten tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontroll av tillståndsansökan och tillsyn över det gemensamma tillståndet. Om det är regionförvaltningsverket som avgör ett tillståndsärende enligt 4 a § ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontrollen och tillsynen.

23 a §

gäller marktäktstillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Förvaltningsdomstolens beslut ska skickas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom skickas till den kommunala tillsynsmyndigheten samt till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

23 §

Tillsynsavgift och statsbidrag

Angående indrivningen av kostnaderna för granskning av tillståndsansökan och täktplanen samt tillsyn över täktverksamheten tillämpas vad som i 145 § markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om avgift till kommunen för tillsynen över byggnadsarbetet.

Kommunen kan inom ramen för statsbudgeten beviljas bidrag för kostnader som förorsakas av sådan inlösning av markområden som sker med stöd av 8 § i denna lag och för ersättningar som avses i 26 §.

När ett tillståndsärende enligt 4 a § avgörs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska bestämmelserna i 145 § i markanvändnings- och bygglagen om avgifter till kommunen för tillsyn över byggnadsarbeten tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontroll av tillståndsansökan och tillsyn över det gemensamma tillståndet. Om det är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som avgör ett tillståndsärende enligt 4 a § ska lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tillämpas på indrivningen av kostnaderna för kontrollen och tillsynen.

23 a §

Anmälningsskyldighet

Innehavaren av ett marktäktstillstånd skall årligen meddela tillståndsmyndigheten mängden och arten av substans som tagits.

Tillståndsmyndigheten ska årligen, på grundval av anmälningarna enligt 1 mom., meddela närings-, trafik- och miljöcentralen mängden och arten av substans som tagits.

I fråga om tagande av substanser till husbehov enligt 4 § 2 mom. i denna lag skall substanstagaren meddela tillsynsmyndigheten täktplatsens läge och täktens uppskattade omfattning, då man i täktområdet har tagit eller avser att ta mer än 500 fasta kubikmeter marksubstanser.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 b §

Datasystem

För ordnandet av uppföljningen av marktäkt och dess verkningar finns ett datasystem som innehåller behövliga uppgifter om

1) de tillstånd och anmälningar som avses i denna lag,

2) övervakningen av täktområdenas tillstånd.

En tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt denna lag skall utan hinder av sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) till datasystemet sända sådana i 1 mom. 1 punkten avsedda uppgifter som den förfogar över.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har de tillstånds- och tillsynsmyndigheter som avses i denna lag rätt att avgiftsfritt få tillgång till de uppgifter i datasystemet som de behöver för tillsynen och uppföljningen. Vid behandlingen av personuppgifter skall personuppgiftslagen (523/1999) iakttas.

Datasystemet upprätthålls av närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral. Miljöministeriet kan komma överens om att någon annan sakkunniginrättning som har den sakkunskap som uppgiften förutsätter

Anmälningsskyldighet

Innehavaren av ett marktäktstillstånd ska årligen meddela tillståndsmyndigheten mängden och arten av substans som tagits.

Tillståndsmyndigheten ska årligen, på grundval av anmälningarna enligt 1 mom., meddela *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* mängden och arten av substans som tagits.

I fråga om tagande av substanser till husbehov enligt 4 § 2 mom. ska substanstagaren meddela tillsynsmyndigheten täktplatsens läge och täktens uppskattade omfattning, om man i täktområdet har tagit eller avser att ta mer än 500 fasta kubikmeter marksubstanser.

Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 b §

Datasystem

För ordnandet av uppföljningen av marktäkt och dess verkningar finns ett datasystem som innehåller behövliga uppgifter om

1) de tillstånd och anmälningar som avses i denna lag, och

2) övervakningen av täktområdenas tillstånd.

En tillstånds- och tillsynsmyndighet enligt denna lag ska trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) till datasystemet sända sådana i 1 mom. 1 punkten avsedda uppgifter som den förfogar över.

Trots sekretessbestämmelserna har de tillstånds- och tillsynsmyndigheter som avses i denna lag rätt att avgiftsfritt få tillgång till de uppgifter i datasystemet som de behöver för tillsynen och uppföljningen. Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter finns i personuppgiftslagen (523/1999).

Datasystemet administreras av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och Finlands miljöcentral. Miljöministeriet kan komma överens om att någon annan sakkunniginrättning som har den sakkunskap som uppgiften

RP 14/2018 rd

deltar till behövliga delar i upprätthållandet av datasystemet.

förutsätter deltar till behövliga delar i administrationen av datasystemet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

189.

Lag

om ändring av lagen om kommunernas miljövärdshörsvaltnng

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kommunernas miljövärdshörsvaltnng (64/1986) 2, 5, 7 och 11 §, sådana de lyder, 2 § i lag 1580/2009, 5 och 7 § i lagarna 1013/1996 och 105/2000 samt 11 § i lag 1013/1996, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna främjar och stöder inom *sina verksamhetsområden* miljövärden i kommunerna så som föreskrivs i speciallagstiftningen inom miljövärden och i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

5 §

Den kommunala miljövärdshörsmyndigheten

Miljövärdshörsmyndighetens uppgifter sköts av ett organ som utses av kommunen (*kommunal miljövärdshörsmyndighet*), dock inte kommunstyrelsen.

Kommunerna kan även ordna skötseln av uppgifterna i samarbete så som 2 § och 10 kap. kommunallagen (365/1995) föreskriver.

Vid ordnandet av miljövärdshörsförvaltnngen iakttas i övrigt kommunallagen.

Föreslagen lydelse

2 §

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets och landskapens uppgifter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen främjar och stöder miljövärden i kommunerna så som föreskrivs i speciallagstiftningen inom miljövärden.

5 §

Den kommunala miljövärdshörsmyndigheten

Miljövärdshörsmyndighetens uppgifter sköts av ett organ som utses av kommunen (**kommunal miljövärdshörsmyndighet**), dock inte kommunstyrelsen.

Kommunerna kan även ordna skötseln av uppgifterna *tillsammans*. *Bestämmelser om samarbete mellan kommuner finns i 7 § och 8 kap. i kommunallagen (410/2015).*

Ordnandet av uppgifter enligt denna lag kan överföras på landskapet med iakttagande av 6 § 2 mom. 4 punkten i landskapslagen (/). Miljövärdshörsmyndighetens uppgifter i landskapet sköts av ett kollegialt organ som utses av landskapsfullmäktige och som dock inte kan vara landskapsstyrelsen.

Vid ordnandet av miljövärdshörsförvaltnngen iakttas i övrigt kommunallagen.

7 §

Delegering

Fullmäktige kan berättiga den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten att delegera beslutanderätten till en underlydande tjänsteinnehavare, om inte något annat särskilt stadgas i lag. Befogenheter kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av administrativt tvång.

En tjänsteinnehavare till vilken delegeras beslutanderätt som tillkommer den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten skall ha den kompetens som förutsätts för uppgiften.

På en tjänsteinnehavare som med stöd av 1 mom. anförtros en uppgift tillämpas vad som stadgas om den myndighet som annars sköter uppgiften samt om sökande av ändring i dess beslut.

7 §

Delegering

Fullmäktige kan berättiga den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten att delegera beslutanderätten till en underlydande tjänsteinnehavare, om inte något annat särskilt *föreskrivs* i lag. Befogenheter kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av administrativt tvång. *På delegering av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens befogenheter i landskapet tillämpas landskapslagen. Befogenheter kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i landskapet i ärenden som gäller utövande av administrativt tvång.*

En tjänsteinnehavare till vilken delegeras beslutanderätt som tillkommer den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska ha den kompetens som förutsätts för uppgiften.

På en tjänsteinnehavare som med stöd av 1 mom. anförtros en uppgift tillämpas vad som *föreskrivs* om den myndighet som annars sköter uppgiften samt om sökande av ändring i dess beslut.

11 §

Rätt till information

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har rätt att av kommunala och statliga myndigheter få de sakuppgifter som är nödvändiga för skötseln av dess åligganden, om inte annat följer av stadgandena om tystnadsplikt.

11 §

Rätt till information

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har rätt att av kommunens, *landskapets* och statens myndigheter få de sakuppgifter som är nödvändiga för skötseln av dess åligganden, om inte annat följer av *bestämmelserna* om tystnadsplikt.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av lag om samförvaltning i hyreshus

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samförvaltning i hyreshus (649/1990) 18 §, sådan den lyder i lag 1581/2009, som följer:

Gällande lydelse

18 §

Ägarens försummelse av sina förpliktelser

Om ägaren eller ägarens representant försummar att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag, kan regionförvaltningsverket förelägga den försumlige en tid under vilken uppgiften ska fullgöras. Regionförvaltningsverket kan förena skyldigheten att fullgöra uppgiften inom utsatt tid med vite. Om det är fråga om försummelse att sammankalla ett möte eller en stämman enligt denna lag, kan regionförvaltningsverket också berättiga någon av de boende att sammankalla mötet eller stämman för att behandla ett ärende som avses i denna lag.

Innan ett föreläggande enligt 1 mom. ges ska ägaren eller ägarens representant ges tillfälle att bli hörd. Beslut om föreläggande av vite ska delges på det sätt som föreskrivs om delgivning av stämning.

Föreslagen lydelse

18 §

Ägarens försummelse av sina förpliktelser

Om ägaren eller ägarens representant försummar att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* förelägga den försumlige en tid under vilken uppgiften ska fullgöras. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan förena skyldigheten att fullgöra uppgiften inom utsatt tid med vite. Om det är fråga om försummelse att sammankalla ett möte eller en stämman enligt denna lag, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* också berättiga någon av de boende att sammankalla mötet eller stämman för att behandla ett ärende som avses i denna lag.

Innan ett föreläggande enligt 1 mom. ges ska ägaren eller ägarens representant ges tillfälle att bli hörd. Beslut om föreläggande av vite ska delges *med iakttagande av vad som i rättegångsbalken* föreskrivs om delgivning av stämning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

191.

Lag

om ändring av lag om bostadsrättsbostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990) 9 a §, sådan den lyder i lag 1582/2009, som följer:

Gällande lydelse

9 a §

Försummelse av skyldighet som ålagts husägare

Om en husägare försummar en uppgift som enligt denna lag åligger honom eller i övrigt handlar i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan regionförvaltningsverket utsetta en tidsfrist inom vilken uppgiften ska utföras eller förfarandet korrigeras. Regionförvaltningsverket kan förena utförandet av uppgiften eller korrigeringen av förfarandet med vite.

Innan ett åläggande eller en föreskrift enligt 1 mom. ges ska husägaren beredas tillfälle att bli hörd. Beslut om föreläggande av vite ska delges så som bestäms i viteslagen (1113/1990).

En husägare är skyldig att i skälig mån ersätta en direkt skada som orsakas av att den som ansöker om att bli bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse av bostadsrätt eller den som godkänts som bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse inte får den bostadsrätt han eller hon ansökt om på grund av husägarens eller dennes representants felaktiga förfarande.

Föreslagen lydelse

9 a §

Försummelse av skyldighet som ålagts husägare

Om en husägare försummar en uppgift som enligt denna lag åligger *husägaren* eller i övrigt handlar i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utsetta en tidsfrist inom vilken uppgiften ska utföras eller förfarandet korrigeras. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan förena *åläggandet att utföra uppgiften eller att korrigera förfarandet* med vite.

Innan ett åläggande *enligt* 1 mom. *meddelas* ska husägaren *ges* tillfälle att bli hörd. *Bestämmelser om vite finns* i viteslagen (1113/1990).

En husägare är skyldig att i skälig mån ersätta en direkt skada som orsakas av att den som ansöker om att bli bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse av bostadsrätt eller den som godkänts som bostadsrättshavare eller mottagare av en överlåtelse inte får den bostadsrätt han eller hon ansökt om på grund av husägarens eller dennes representants felaktiga förfarande.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

192.

Lag

om ändring av lagen om specialskydd för Kyro älv

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om specialskydd för Kyro älv (1139/1991) 4 § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Staten ser till att översvämningsskyddet vid Kyro älvs övre lopp slutförs samt ansvarar för skötseln av och tillsynen över de pumpverk som översvämningsskyddet förutsätter samt för anskaffningen av den elenergi som dessa kräver.

Föreslagen lydelse

4 §

Landskapet Södra Österbotten ser till att översvämningsskyddet vid Kyro älvs övre lopp slutförs samt svarar för skötseln av och tillsynen över de pumpverk som översvämningsskyddet förutsätter samt för anskaffningen av den elenergi som dessa kräver.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

193.

Lag

om ändring av 4 d och 23 § i aravabegränsningslag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i aravabegränsningslagen (1190/1993) 4 d och 23 §, sådana de lyder, 4 d § i lag 716/2006 och 23 § i lag 720/2003, som följer:

Gällande lydelse

4 d §

Tillsynen över valet av hyresgäster

Kommunen utövar tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. Kommunen har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de förfaranden som skall iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet. Den allmänna styrningen av kommunerna och låntagarna ankommer på Statens bostadsfond.

23 §

Tillsyn

Miljöministeriet, statens bostadsfond, statskontoret och kommunen har rätt att styra och övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter. Myndigheterna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Låntagaren är skyldig att på anmodan tillställa inspektören handlingarna för inspektion.

Föreslagen lydelse

4 d §

Tillsynen över valet av hyresgäster

Kommunen utövar tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. *Till den del det är fråga om bostäder där ordnandet av boendeservice hör till landskapets uppgifter är det landskapet som svarar för tillsynen.* Kommunen och landskapet har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet. Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet ska sköta den allmänna styrningen av kommunerna, landskapen och låntagarna.

23 §

Tillsyn

Miljöministeriet, *Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet*, Statskontoret, *landskapet* och kommunen har rätt att styra och övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av de utfärdade bestämmelser och föreskrifter. Myndigheterna har rätt att trots sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Låntagaren är skyldig att på anmodan ge in handlingarna till inspektören för inspektion.

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom en särskild lag.*

194.

Lag

om ändring av havsskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i havsskyddslagen (1415/1994) 9, 10 och 11 §, sådana de lyder 9 § delvis ändrad i lagarna 221/1995, 1060/2004 och 1585/2009 samt 10 och 11 § i lagarna 221/1995, 1060/2004 och 1585/2009, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

Muddermassa får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral deponeras i havet utanför Finlands ekonomiska zon från finländska fartyg eller havstekniska enheter eller från fartyg lastade i Finland, om inte något annat följer av 4 mom.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral utfärdas för en bestämd tid, högst fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas upp till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras, om omständigheterna har förändrats väsentligt. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot 1 §.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för deponeringen. Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen som ingår i muddermassa.

Om ett finländskt fartyg av myndigheterna i en annan stat har erhållit vederbörligt tillstånd att deponera muddermassa inom ett område som enligt internationell rätt står under ifrågavarande stats jurisdiktion, behövs tillstånd av finska myndigheter inte. En sådan åtgärd får dock inte strida mot ett för Finland förpliktande internationellt fördrag.

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands ekonomiska

Föreslagen lydelse

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

Muddermassa får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral deponeras i havet utanför Finlands ekonomiska zon från finländska fartyg eller havstekniska enheter eller från fartyg lastade i Finland, om inte något annat följer av 4 mom.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral beviljas för en bestämd tid, högst fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras om omständigheterna har förändrats väsentligt. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot 1 §.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för deponeringen. Genom förordning av miljöministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen som ingår i muddermassa.

Om ett finländskt fartyg av myndigheterna i en annan stat har fått vederbörligt tillstånd att deponera muddermassa inom ett område som enligt internationell rätt står under den statens jurisdiktion, behövs inget tillstånd av finska myndigheter. En sådan åtgärd får dock inte strida mot ett för Finland förpliktande internationellt fördrag.

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands ekonomiska

zon, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är *Regionförvaltningsverket i Södra Finland* tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen (264/1961).

10 §

Konstruktioner i havet

Finska medborgare eller finländska samfund får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral bygga konstruktioner i öppna havet utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd får inte beviljas till verksamhet som strider mot 1 §.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral utfärdas för bestämd tid eller tills vidare. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras, om omständigheterna har förändrats väsentligt. Innan tillståndsärendet avgörs skall trafikministeriet höras.

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är *Regionförvaltningsverket i Södra Finland* tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen.

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre

För finländska fartyg eller havstekniska enheter skall utan hinder av 2 § 3 mom. tillstånd av Finlands miljöcentral inhämtas för prospektering efter och utvinning av olja eller gas och därmed förbundna aktiviteter och för annat nyttjande av havsbotten utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd behövs dock inte, om en myndighet i en annan stat har gett behörigt tillstånd för verksamheten inom ett område som enligt internationell rätt

zon, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vara tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring iakttas vattenlagen (587/2011).

10 §

Konstruktioner i havet

Finska medborgare eller finländska samfund får inte utan tillstånd av Finlands miljöcentral bygga konstruktioner i öppna havet utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot 1 §.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral utfärdas för bestämd tid eller tills vidare. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras om omständigheterna har förändrats väsentligt. Innan tillståndsärendet avgörs ska kommunikationsministeriet höras.

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vara tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring iakttas vattenlagen.

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre

För finländska fartyg eller havstekniska enheter ska trots vad som föreskrivs i 2 § 3 mom. tillstånd av Finlands miljöcentral inhämtas för prospektering efter och utvinning av olja eller gas och därmed förbundna aktiviteter och för annat nyttjande av havsbotten utanför Finlands ekonomiska zon. Tillstånd behövs dock inte, om en myndighet i en annan stat har gett behörigt tillstånd för verksamheten inom ett område som enligt in-

står under denna stats jurisdiktion.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral beviljas för en bestämd tid, högst fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas upp till behandling och återkallas eller tillståndsvillkoren ändras, om omständigheterna har förändrats väsentligt. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot denna lag.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som skall framgå av ansökan om tillstånd. Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands ekonomiska zon också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är *Regionförvaltningsverket i Södra Finland* tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i miljöskyddslagen.

ternationell rätt står under denna stats jurisdiktion.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av Finlands miljöcentral beviljas för en bestämd tid, högst fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras om omständigheterna har förändrats väsentligt. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot denna lag.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska framgå av ansökan om tillstånd. Genom förordning av miljöministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om kemikalier som får användas vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands ekonomiska zon också sträcker sig till Finlands ekonomiska zon eller territorialvatten, är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring iakttas miljöskyddslagen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

195.

Lag

om ändring av terrängtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i terrängtrafiklagen (1710/1995) 8—12, 25, 28, 30 och 32 §, sådana de lyder, 8—12 och 28 § i lag 1586/2009, 25 § delvis ändrad i lag 1586/2009, 30 § delvis ändrad i lagarna 1018/1996 och 550/2014 och 32 § delvis ändrad i lagarna 1586/2009 och 572/2014, som följer:

Gällande lydelse

8 §

Regionala förbud och begränsningar

En närings-, trafik- och miljöcentral kan för att förebygga men och olägenheter som avses i 1 § förbjuda eller begränsa användningen av motordrivna fordon inom ett visst markområde eller isbelagt vattenområde för annan trafik än sådan som nämns i 4 § 2 mom. 1 eller 2 punkten. Förbudet eller begränsningen gäller en viss tid eller tills vidare.

Förbud eller begränsningar, med undantag för hastighetsbegränsningar, gäller inte körning som avses i 4 § 2 mom. 3–6 punkten, om inte närings-, trafik- och miljöcentralen av särskilt vägande skäl bestämmer något annat.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i sitt beslut enligt 1 mom. bestämma att hastighetsbegränsningen i terräng ska vara lägre än den allmänna hastighetsbegränsning som bestäms med stöd av 29 §.

9 §

Föreslagen lydelse

8 §

Regionala förbud och begränsningar

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för att förebygga men och olägenheter som avses i 1 § förbjuda eller begränsa användningen av motordrivna fordon inom ett visst markområde eller isbelagt vattenområde för annan trafik än sådan som nämns i 4 § 2 mom. 1 eller 2 punkten. Förbudet eller begränsningen gäller en viss tid eller tills vidare.

Förbud eller begränsningar, med undantag för hastighetsbegränsningar, gäller inte körning som avses i 4 § 2 mom. 3–6 punkten, om inte *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* av särskilt vägande skäl bestämmer något annat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i sitt beslut enligt 1 mom. bestämma att hastighetsbegränsningen i terräng ska vara lägre än den allmänna hastighetsbegränsning som bestäms med stöd av 29 §.

9 §

Behandling av förbuds- och begränsningsärenden

En framställan om att regionala förbud eller begränsningar ska utfärdas kan göras av kommunen eller en medlem i kommunen, av ett renbeteslag eller av en myndighet, ett samfund eller en markägare som berörs av saken. Utfärdandet av förbud eller begränsningar kan också anhängiggöras av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska innan ett förbud eller en begränsning utfärdas höra den kommun inom vars område förbudet eller begränsningen kommer att gälla samt ge de myndigheter, samfund, markägare och andra som berörs av saken tillfälle att bli hörda.

Utfärdas ett förbud eller en begränsning på framställan av en kommun, ska förbudet eller begränsningen utformas enligt framställningen, om det inte är nödvändigt att avvika från den med hänsyn till ett opartiskt bemötande av medborgarna eller regional enhetlighet eller av någon annan särskild orsak.

10 §

Ikraftträdande av förbud och begränsningar

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förordna att ett förbud eller en begränsning, trots att ändring har sökts, träder i kraft så som har bestämts i beslutet, efter det att beslutet har tillkännagivits. Besvärsinstansen kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

11 §

Utmärkning av förbud eller begränsningar

Regionala förbud eller begränsningar ska utmärkas på det område som de gäller eller i dess närhet. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i sitt beslut om förbud eller begränsning bestämma om utmärkningen. Om det i beslutet inte bestäms annat beträffande utmärkningen, är det närings-, trafik- och miljöcentralen som ansvarar för utmärkning-

Behandling av förbuds- och begränsningsärenden

En framställan om att regionala förbud eller begränsningar ska utfärdas kan göras av kommunen och en medlem i kommunen, av ett renbeteslag samt av en myndighet, ett samfund eller en markägare som berörs av saken. Utfärdandet av förbud eller begränsningar kan också anhängiggöras av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska innan ett förbud eller en begränsning utfärdas höra den kommun inom vars område förbudet eller begränsningen kommer att gälla samt ge de myndigheter, samfund, markägare och andra som berörs av saken tillfälle att bli hörda.

Utfärdas ett förbud eller en begränsning på framställan av en kommun, ska förbudet eller begränsningen utformas enligt framställningen, om det inte är nödvändigt att avvika från den med hänsyn till ett opartiskt bemötande av medborgarna eller regional enhetlighet eller av någon annan särskild orsak.

10 §

Ikraftträdande av förbud och begränsningar

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förordna att ett förbud eller en begränsning, trots att ändring har sökts, träder i kraft så som har bestämts i beslutet, efter det att beslutet har tillkännagivits. Besvärsinstansen kan dock förbjuda verkställigheten av beslutet.

11 §

Utmärkning av förbud eller begränsningar

Regionala förbud eller begränsningar ska utmärkas på det område som de gäller eller i dess närhet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska i sitt beslut om förbud eller begränsning bestämma om utmärkningen. Om det i beslutet inte bestäms något annat beträffande utmärkningen, är det *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som ansvarar

en av förbudet eller begränsningen. Skyldig att utmärka förbud eller begränsningar på statens markområden eller isbelagda vattenområden är dock den myndighet i vars besittning området är. Om ett förbud eller en begränsning har utfärdats enbart för att skydda ett enskilt intresse, är det sökanden som ansvarar för utmärkningen.

Märken som utvisar förbud eller begränsningar får oberoende av samtycke placeras på ett område som någon annan äger eller innehar, om ägaren eller innehavaren inte åsamkas nämnvärd olägenhet av märkena.

för utmärkningen av förbudet eller begränsningen. Skyldig att utmärka förbud eller begränsningar på statens markområden eller isbelagda vattenområden är dock den myndighet i vars besittning området är. Om ett förbud eller en begränsning har utfärdats enbart för att skydda ett enskilt intresse, är det sökanden som ansvarar för utmärkningen.

Märken som utvisar förbud eller begränsningar får oberoende av samtycke placeras på ett område som någon annan äger eller innehar, om ägaren eller innehavaren inte åsamkas nämnvärd olägenhet av märkena.

12 §

Ändring av beslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan ändra ett beslut som meddelats med stöd av 8 §, om de förhållanden som rådde när beslutet fattades väsentligt har förändrats eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha avvikit väsentligt från vad som förutsattes när beslutet gavs. Härvid ska 9–11 § iakttas i tillämpliga delar.

12 §

Ändring av beslut

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan ändra ett beslut som meddelats med stöd av 8 §, om de förhållanden som rådde när beslutet fattades väsentligen har förändrats eller om det senare konstateras att grunderna för beslutet har avvikit väsentligt från det som förutsattes när beslutet meddelades. Då ska 9–11 § iakttas.

25 §

Terrängtrafikförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot stadgandena i 4 § om körande med samt stannande och parkering av motordrivna fordon i terrängen,

2) bryter mot omsorgsplikten enligt 5 § 2 mom. så att gärningen är ägnad att medföra uppenbar skada på eller olägenhet för naturen, den övriga miljön, en fastighet eller en naturnäring eller att orsaka avsevärd störning för bosättningen,

3) i strid med 6 § överlåter ett motordrivet fordon att framföras av en person som inte fyllt 15 år,

4) använder ett motordrivet fordon i terrängen i strid med statsrådets förbud eller begränsning enligt 7 § eller närings-, trafik- och miljöcentralens förbud eller begränsning enligt 8 §,

5) överskrider den med stöd av 29 § fastställda allmänna hastighetsbegränsningen i

25 §

Terrängtrafikförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot stadgandena i 4 § om körande med samt stannande eller parkering av motordrivna fordon i terrängen,

2) bryter mot omsorgsplikten enligt 5 § 2 mom. så att gärningen är ägnad att medföra uppenbar skada på eller olägenhet för naturen, den övriga miljön, en fastighet eller en naturnäring eller att orsaka avsevärd störning för bosättningen,

3) i strid med 6 § överlåter ett motordrivet fordon att framföras av en person som inte fyllt 15 år,

4) använder ett motordrivet fordon i terrängen i strid med statsrådets förbud eller begränsning enligt 7 § eller *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* förbud eller begränsning enligt 8 §,

5) överskrider den med stöd av 29 § fastställda allmänna hastighetsbegränsningen i

terrängen,

6) bryter mot stadgandena i 30 § om tillstånd för tävlingar och övningar, eller

7) inte iakttar ett stopptecken enligt 33 §, skall för *terrängtrafikförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff stadgas i någon annan lag eller om inte något annat följer av 26 §.

28 §

Specialtillstånd av en närings-, trafik- och miljöcentral

En närings-, trafik- och miljöcentral kan på ansökan bevilja den vars rörelseförmåga på grund av ålder, skada eller sjukdom är begränsad, tillstånd att avvika från förbud eller begränsningar enligt 4 eller 8 §.

30 §

Tillstånd till tävlingar och övningar

För återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med motordrivna fordon i en och samma terräng ska, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om tillstånd och samtycke, tillstånd sökas hos den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Tillstånd behövs dock inte för ett område som i en detaljplan har reserverats för ändamålet eller för ett område för vilket det har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014).

Tillstånd skall ansökas också för anordnande av ett enstaka evenemang, om detta kan väntas medföra avsevärda men för naturen, den övriga miljön, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk, fisket eller något annat allmänt eller enskilt intresse. Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens tillstånd behövs dock inte för övningar som genomförs av polisen, av myndigheter inom brand- och räddningsväsendet eller av försvarsmakten.

terrängen,

6) bryter mot stadgandena i 30 § om tillstånd för tävlingar och övningar, eller

7 ska för *terrängtrafikförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff föreskrivs i någon annan lag eller om inte något annat följer av 26 §.

28 §

Specialtillstånd av landskapet

Landskapet kan på ansökan bevilja den vars rörelseförmåga på grund av ålder, skada eller sjukdom är begränsad, tillstånd att avvika från förbud eller begränsningar enligt 4 eller 8 §.

30 §

Tillstånd till tävlingar och övningar

För återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med motordrivna fordon i en och samma terräng ska, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om tillstånd och samtycke, tillstånd sökas hos den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Tillstånd behövs dock inte för ett område som i en detaljplan har reserverats för ändamålet eller för ett område för vilket det har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014).

Tillstånd ska ansökas också för anordnande av ett enstaka evenemang, om detta kan väntas medföra avsevärda men för naturen, den övriga miljön, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk, fisket eller något annat allmänt eller enskilt intresse. Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens tillstånd behövs dock inte för övningar som genomförs av polisen, av myndigheter inom brand- och räddningsväsendet eller av försvarsmakten.

Kommunen får ta ut en avgift för det tillstånd som avses i 1 och 2 mom. Den avgift som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgiften till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Förutsättningar för att tillstånd enligt denna paragraf skall beviljas är att evenemanget uppfyller tillräckliga säkerhetskrav och inte medför oskäligt men för naturen eller den övriga miljön, för fisket, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk eller något annat allmänt intresse, samt att områdets ägare eller innehavare har givit skriftligt tillstånd till verksamheten.

32 §

Tillsyn

Miljöministeriet svarar för verkställigheten av denna lag och för den högsta tillsynen över att den iakttas. Den allmänna tillsynen i fråga om denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av närings-, trafik- och miljöcentralen inom dess verksamhetsområde och i kommunen av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Användningen av motordrivna fordon i terräng övervakas av polisen, tullverket och gränsbevakningsväsendet.

Forststyrelsen övervakar på den mark som den innehar användningen av motordrivna fordon i terrängen.

Förutsättningar för att tillstånd enligt denna paragraf ska beviljas är att evenemanget uppfyller tillräckliga säkerhetskrav och inte medför oskäligt men för naturen eller den övriga miljön, för fisket, bosättningen, allmänt rekreatjonsbruk eller något annat allmänt intresse, samt att områdets ägare eller innehavare har givit skriftligt tillstånd till verksamheten.

32 §

Tillsyn

Miljöministeriet svarar för verkställigheten av denna lag och för den högsta tillsynen över att den iakttas. Den allmänna tillsynen i fråga om denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den utövas av *landskapet* inom dess område och i kommunen av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. *Den allmänna tillsynen över efterlevnaden av regionala förbud och begränsningar som utfärdats med stöd av 8 § utövas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.*

Användningen av motordrivna fordon i terräng övervakas av polisen, *Tullen* och gränsbevakningsväsendet.

Forststyrelsen övervakar på den mark som den innehar användningen av motordrivna fordon i terrängen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i naturvårdslagen (1096/1996) 6, 9, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 40, 45, 47–49, 53–55, 57, 57 a, 61, 63, 65, 65 a–65 c och 68 §, sådana de lyder, 6, 9, 30 och 48 § delvis ändrade i lag 1587/2009, 21 § i lagarna 913/2013 och 195/2016, 24 § i lagarna 1587/2009, 913/2013 och 195/2016, 25 och 27 § delvis ändrade i lagarna 1587/2009 och 913/2013, 28, 31, 33, 45, 49, 54, 55 och 63 § i lag 1587/2009, 34 § delvis ändrad i lagarna 144/1999 och 1587/2009, 40 § delvis ändrad i lagarna 553/2004 och 1587/2009, 47 § delvis ändrad i lagarna 384/2009 och 1587/2009, 53 § delvis ändrad i lagarna 553/2004, 1587/2009, 594/2011, 913/2013 och 1259/2014, 57 § delvis ändrad i lagarna 1587/2009 och 548/2014, 57 a § i lagarna 1587/2009 och 594/2011, 61 § i lag 1059/2015, 65 § i lag 255/2017 samt 65 a–65 c och 68 § i lag 1259/2014, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Förvaltningen av naturvården

Den högsta ledningen och övervakningen av naturvården och landskapsvården ankommer på miljöministeriet.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har i uppgift att främja och övervaka naturvården och landskapsvården *inom sina områden*.

Kommunerna skall främja naturvården och landskapsvården inom sina områden.

9 §

Naturskyddsprogrammets rättsverkningar

I ett område som ingår i ett av statsrådet godkänt naturskyddsprogram är det förbjudet att vidta åtgärder som äventyrar skyddets syften (åtgärdsbegränsning). En åtgärdsbegränsning gäller trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja tillstånd till avvikelse från den begränsning som avses i 1 mom., om skyddets syften inte nämnvärt äventyras.

När de statliga myndigheterna och inrättningarna planerar sina åtgärder och fattar beslut om att de skall vidtas, skall de se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av naturskyddsprogrammen.

21 §

Föreslagen lydelse

6 §

Förvaltningen av naturvården

Den högsta ledningen och övervakningen av naturvården och landskapsvården ankommer på miljöministeriet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har i uppgift att främja och övervaka naturvården och landskapsvården.

Landskapen och kommunerna ska främja naturvården och landskapsvården inom sina områden.

9 §

Naturskyddsprogrammets rättsverkningar

I ett område som ingår i ett av statsrådet godkänt naturskyddsprogram är det förbjudet att vidta åtgärder som äventyrar skyddets syften (*åtgärdsbegränsning*). En åtgärdsbegränsning gäller trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja tillstånd till avvikelse från den begränsning som avses i 1 mom., om skyddets syften inte nämnvärt äventyras.

När de statliga myndigheterna och inrättningarna planerar sina åtgärder och fattar beslut om att de *ska* vidtas, *ska* de se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av naturskyddsprogrammen.

21 §

Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden

Bestämmelser om bildande av ett naturskyddsområde till en fastighet finns i fastighetsbildningslagen (554/1995).

Gränsen för en nationalpark eller ett naturreservat samt förbud och begränsningar som med stöd av 18 § 2 mom. gäller området ska klart och tydligt märkas ut i terrängen. Det samma gäller övriga naturskyddsområden, om området omfattas av ett förbud eller en begränsning som gäller att färdas eller stiga i land inom området. Också övriga naturskyddsområden samt förbud och begränsningar som gäller dem får märkas ut i terrängen. När det gäller vattenområden kan gränserna märkas ut endast på kartan.

Utmärkningen i terrängen kan genom avtal anförtros en privat sakkunnig som har den kompetens som krävs för uppgiften. Uppgiften kan dock inte anförtros en privat sakkunnig, om utmärkningen i terrängen kräver tolkning av en författning eller ett beslut som gäller inrättandet av området.

I avtalet mellan myndigheten och den privata sakkunniga ska det avtalas om uppgiftens innehåll och om annat som behövs med tanke på skötseln av uppgiften. Myndigheten övervakar den sakkunniga när denna utför sina uppgifter. På den sakkunniga tillämpas i denna uppgift bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Närmare bestämmelser om sätten att märka ut gränserna för naturskyddsområden och märka ut de förbud och begränsningar som gäller områdena samt om de märken som ska användas vid utmärkningen utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på

Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden

Bestämmelser om bildande av ett naturskyddsområde till en fastighet finns i fastighetsbildningslagen (554/1995).

Gränsen för en nationalpark eller ett naturreservat samt förbud och begränsningar som med stöd av 18 § 2 mom. gäller området ska klart och tydligt märkas ut i terrängen. Det samma gäller övriga naturskyddsområden, om området omfattas av ett förbud eller en begränsning som gäller att färdas eller stiga i land inom området. Också övriga naturskyddsområden samt förbud och begränsningar som gäller dem får märkas ut i terrängen. När det gäller vattenområden kan gränserna märkas ut endast på kartan.

Forststyrelsen svarar för utmärkningen av naturskyddsområden på områden som tillhör staten. Landskapet svarar för utmärkningen av naturskyddsområden som tillhör enskilda.

Utmärkningen i terrängen kan genom avtal anförtros en privat sakkunnig som har den kompetens som krävs för uppgiften. Uppgiften kan dock inte anförtros en privat sakkunnig, om utmärkningen i terrängen kräver tolkning av en författning eller ett beslut som gäller inrättandet av området.

I avtalet mellan myndigheten och den privata sakkunniga ska det avtalas om uppgiftens innehåll och om annat som behövs med tanke på skötseln av uppgiften. Myndigheten övervakar den sakkunniga när denna utför sina uppgifter. På den sakkunniga tillämpas i denna uppgift bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Närmare bestämmelser om sätten att märka ut gränserna för naturskyddsområden och märka ut de förbud och begränsningar som gäller områdena samt om de märken som ska användas vid utmärkningen utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet

markägarens ansökan eller med markägarens samtycke inrätta ett sådant naturskyddsområde som avses i 10 § 1 mom. 3 punkten i ett område som avses i 10 § 2 mom. När det prövas om området ska inrättas ska även andra synpunkter som gäller det allmänna bästa beaktas. Beslut om att inrätta ett naturskyddsområde får inte meddelas, om inte markägaren och närings-, trafik- och miljöcentralen har kommit överens om fridlysningsbestämmelserna och om ersättningar som gäller området.

Ett beslut om att inrätta ett naturskyddsområde enligt 1 mom. ska innehålla behövliga bestämmelser om skydd av områdets natur och vid behov om dess skötsel. I beslutet kan det även tas in ett sådant förbud eller en sådan begränsning som avses i 18 § 2 mom., om detta krävs för att bevara djurlivet eller växtlivet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan utan markägarens ansökan eller samtycke inrätta ett naturskyddsområde även i ett privatägt område, om detta ingår i ett naturskyddsprogram som statsrådet godkänt. Fridlysningsbestämmelserna får inte utan markägarens samtycke begränsa markanvändningen mer än vad som följer av det skyddsprogram i vilket området ingår. Markägaren och kommunen ska ges tillfälle att bli hörda innan beslutet meddelas.

Närings-, trafik- och miljöcentralen får i enskilda fall bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna för ett naturskyddsområde, om undantaget inte äventyrar de syften för vilka området inrättades och det behövs för skötseln och användningen av området eller för forskning.

Bestämmelser om utmärkningen av naturskyddsområden finns i 21 §. En uppgift om inrättande av ett naturskyddsområde ska registreras även i fastighetsdatasystemet.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

För att främja naturvården eller landskapsvården kan närings-, trafik- och miljöcentralen och markägaren ingå ett avtal om att ett område som avses i 10 § 2 mom. blir frid-

kan på markägarens ansökan eller med markägarens samtycke inrätta ett sådant naturskyddsområde som avses i 10 § 1 mom. 3 punkten i ett område som avses i 10 § 2 mom. När det prövas om området ska inrättas ska även andra synpunkter som gäller *allmänt intresse* beaktas. *Landskapet förhandlar med markägaren om fridlysningsbestämmelserna och om ersättningar som gäller området. Beslut om att inrätta ett naturskyddsområde får inte meddelas, om inte markägaren godkänt fridlysningsbestämmelserna och ersättningen som gäller området.*

Ett beslut om att inrätta ett naturskyddsområde enligt 1 mom. ska innehålla behövliga bestämmelser om skydd av områdets natur och vid behov om dess skötsel. I beslutet kan det även tas in ett sådant förbud eller en sådan begränsning som avses i 18 § 2 mom., om detta krävs för att bevara djurlivet eller växtlivet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan utan markägarens ansökan eller samtycke inrätta ett naturskyddsområde även i ett privatägt område, om detta ingår i ett naturskyddsprogram som statsrådet godkänt. Fridlysningsbestämmelserna får inte utan markägarens samtycke begränsa markanvändningen mer än vad som följer av det skyddsprogram i vilket området ingår. Markägaren och kommunen ska ges tillfälle att bli hörda innan beslutet meddelas.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får i enskilda fall bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna för ett naturskyddsområde, om undantaget inte äventyrar de syften för vilka området inrättades och det behövs för skötseln och användningen av området eller för forskning.

Bestämmelser om utmärkningen av naturskyddsområden finns i 21 §. En uppgift om inrättande av ett naturskyddsområde ska registreras även i fastighetsdatasystemet.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

För att främja naturvården eller landskapsvården kan *landskapet* och markägaren ingå ett avtal om att ett område som avses i 10 § 2 mom. blir fridlyst för viss tid, antingen helt

lyst för viss tid, antingen helt och hållet eller i fråga om vissa åtgärder. Sådana avtal kan ingås för högst 20 år i sänder.

Ett avtal som avses i 1 mom. förblir i kraft, även om området går över till en ny ägare.

En uppgift om fridlysningsavtalet ska registreras i fastighetsdatasystemet

och hållet eller i fråga om vissa åtgärder. Sådana avtal kan ingås för högst 20 år i sänder.

Ett avtal som avses i 1 mom. förblir i kraft, även om området går över till en ny ägare.

En uppgift om fridlysningsavtalet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

27 §

Hävning av fridlysningen av ett naturskydds- område

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan på ansökan av områdets ägare eller den som har intresse i saken eller på förslag av miljöministeriet helt eller delvis häva skyddet av ett privatägt område eller lindra fridlysningsbestämmelserna, om områdets naturvärden har minskat väsentligt eller om fridlysningen av området står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

Miljöministeriets utlåtande skall inhämtas genom ansökan. Om ärendet har väckts av miljöministeriet, eller den som har intresse i saken, skall områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

Om miljöcentralen på ansökan av områdets ägare häver skyddet eller väsentligt lindrar fridlysningsbestämmelserna för området, kan som villkor för detta ställas att ägaren helt eller delvis återbetalar den ersättning han fått.

En uppgift om hävningen av skyddet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

28 §

Hävning av fridlysningen av ett naturminnesmärke

Kommunen kan på ansökan av ägaren eller på förslag av närings-, trafik- och miljöcentralen häva fridlysningen av ett naturminnesmärke som avses i 26 §, om det inte längre finns grund för fridlysningen eller om den står i vägen för ett projekt eller en plan av betydande allmänt intresse.

27 §

Hävning av fridlysningen av ett naturskydds- område

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan på ansökan av områdets ägare eller den som har intresse i saken eller på förslag av miljöministeriet helt eller delvis häva skyddet av ett privatägt område eller lindra fridlysningsbestämmelserna, om områdets naturvärden har minskat väsentligt eller om fridlysningen av området står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

Miljöministeriets utlåtande ska inhämtas om ansökan. Om ärendet har väckts av miljöministeriet eller av den som har intresse i saken, ska områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

Om Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet på ansökan av områdets ägare häver skyddet eller väsentligt lindrar fridlysningsbestämmelserna för området, kan som villkor för detta ställas att ägaren helt eller delvis återbetalar den ersättning ägaren fått.

En uppgift om hävningen av skyddet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

28 §

Hävning av fridlysningen av ett naturminnesmärke

Kommunen kan på ansökan av ägaren eller på förslag av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet häva fridlysningen av ett naturminnesmärke som avses i 26 §, om det inte längre finns grund för fridlysningen eller om den står i vägen för ett projekt eller en plan av betydande allmänt intresse.

Närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande ska inhämtas om ansökan. Om ärendet har väckts av närings-, trafik- och miljöcentralen, ska områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

Utlåtande av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska inhämtas om ansökan. Om ärendet har väckts av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, ska områdets ägare ges tillfälle att bli hörd.

30 §

Ikraftträdelse av förbud

Det förbud som avses i 29 § 1 mom. träder i kraft när närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat beslut om gränserna för det område som hör till den skyddade naturtypen och delgivit områdets ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser.

Beslut som avses i 1 mom. är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Har naturvärdena i ett område som hör till en skyddad naturtyp gått förlorade, kan skyddet av området hävas. Om förfarandet gäller då 1 mom.

30 §

Ikraftträdelse av förbud

Det förbud som avses i 29 § 1 mom. träder i kraft när *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har fattat beslut om gränserna för det område som hör till den skyddade naturtypen och delgivit områdets ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser.

Beslut som avses i 1 mom. är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Har naturvärdena i ett område som hör till en skyddad naturtyp gått förlorade, kan skyddet av området hävas. *I fråga om förfarandet iakttas* då 1 mom.

31 §

Befogenhet att avvika från förbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall bevilja undantag från förbudet i 29 § 1 mom., om detta inte allvarligt äventyrar syftet med att naturtypen i fråga skyddats eller om skyddet står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

31 §

Befogenhet att avvika från förbud

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enskilda fall bevilja undantag från förbudet i 29 § 1 mom., om detta inte allvarligt äventyrar syftet med att naturtypen i fråga skyddats eller om skyddet står i vägen för ett projekt eller en plan av ytterst stort allmänt intresse.

33 §

Inrättande av landskapsvårdsområden

Beslut om inrättandet av och syftet med landskapsvårdsområden av riksintresse fattas av miljöministeriet. Beträffande övriga landskapsvårdsområden fattas beslutet av närings-, trafik- och miljöcentralen på förslag av ett förbund på landskapsnivå.

33 §

Inrättande av landskapsvårdsområden

Beslut om inrättandet av och syftet med landskapsvårdsområden av riksintresse fattas av miljöministeriet. Beträffande övriga landskapsvårdsområden fattas beslutet av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på förslag av *landskapet*.

34 §

Bestämmelser om landskapsvårdsområden

I beslutet att inrätta ett landskapsvårdsområde kan tas in de bestämmelser som behövs för att bevara väsentliga drag i landskapet. Bestämmelserna får dock inte medföra betydande olägenheter för fastighetsägaren.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall bevilja undantag från bestämmelserna om landskapsvårdsområden.

De bestämmelser om landskapsvårdsområden som hör till bygglagstiftningen tillämpas inte på områden för vilka det finns en gällande detaljplan eller generalplan med rättsverkningar.

34 §

Bestämmelser om landskapsvårdsområden

I beslutet att inrätta ett landskapsvårdsområde kan det tas in de bestämmelser som behövs för att bevara väsentliga drag i landskapet. Bestämmelserna får dock inte medföra betydande olägenheter för fastighetsägaren.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enskilda fall bevilja undantag från bestämmelserna i beslutet om landskapsvårdsområden.

De bestämmelser om landskapsvårdsområden som hör till bygglagstiftningen tillämpas inte på områden för vilka det finns en gällande detaljplan eller generalplan med rättsverkningar.

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

Ett fridlyst djur som påträffas dött får inte tas om hand. Ett sådant djur kan dock sändas till en statlig forskningsanstalt för undersökning i syfte att fastställa dödsorsaken.

Om ett dött djur som avses i 1 mom. efter lämplig behandling har vetenskapligt värde eller värde med tanke på undervisning eller samlarvärde, får det tas om hand och överlämnas till naturvetenskapliga centralmuseet, något annat naturvetenskapligt museum eller en motsvarande inrättning eller högskola eller, med tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen, till någon annan än de här nämnda.

Vad denna paragraf stadgar gäller inte de djurarter som avses i 49 §.

40 §

Fridlysta djur som påträffas döda

Ett fridlyst djur som påträffas dött får inte tas om hand. Ett sådant djur kan dock sändas till en statlig forskningsanstalt för undersökning i syfte att fastställa dödsorsaken.

Om ett dött djur som avses i 1 mom. efter lämplig behandling har vetenskapligt värde eller värde med tanke på undervisning eller samlarvärde, får det tas om hand och överlämnas till naturvetenskapliga centralmuseet, något annat naturvetenskapligt museum eller en motsvarande inrättning eller högskola eller, med tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, till någon annan än de här nämnda.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller inte de djurarter som avses i 49 §.

45 §

Handel med fridlysta arter

Det är förbjudet att utan tillstånd av närings-, trafik- och miljöcentralen importera, exportera, sälja, byta, saluföra eller byteshandla med individer eller delar eller avledningar av fridlysta växt- eller djurarter som

45 §

Handel med fridlysta arter

Det är förbjudet att utan tillstånd av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* importera, exportera, sälja, byta, saluföra eller byteshandla med individer eller delar eller avledningar av fridlysta växt- eller djurarter som

inte hör till dem som avses i 44 §.

inte hör till dem som avses i 44 §.

47 §

Skydd av platser där arter förekommer

Genom förordning kan stadgas att en sådan hotad art som uppenbart hotas av utrotning åtnjuter särskilt skydd. Miljöministeriet skall vid behov utarbeta program för att återuppliva beståndet eller bestånden av arter som kräver särskilt skydd.

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är viktiga för att en art som kräver särskilt skydd skall kunna fortleva.

Ett förbud som avses i 2 mom. träder i kraft när närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat beslut om gränserna för den plats där en art som kräver särskilt skydd förekommer och delgivit området ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser. Beslutet är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Om upphävning av skyddet av platsen där en art som kräver speciellt skydd förekommer gäller vad 30 § 3 mom. stadgar om hävning av skyddet av ett område som hör till en skyddad naturtyp.

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är av betydelse för att en gynnsam skyddsnivå ska uppnås eller bibehållas för de arter som avses i 5 a § 1 mom. 2 punkten. På ikraftträdande och upphävning av förbud tillämpas 3 och 4 mom. i denna paragraf.

48 §

Undantag från fridlysningsbestämmelserna

Vad 39 § och 42 § 2 mom. stadgar hindrar inte att marken används för jordbruk eller skogsbruk eller byggande, inte heller ändamålsenlig användning av en byggnad eller anordning. Då skall det emellertid undvikas att fridlysta djur och växter skadas eller störs, om detta är möjligt utan avsevärda merkost-

47 §

Skydd av platser där arter förekommer

Genom förordning *får det föreskrivas* att en sådan hotad art som uppenbart hotas av utrotning åtnjuter särskilt skydd. Miljöministeriet *ska* vid behov utarbeta program för att återuppliva beståndet eller bestånden av arter som kräver särskilt skydd.

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är viktiga för att en art som kräver särskilt skydd *ska* kunna fortleva.

Ett förbud som avses i 2 mom. träder i kraft när *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har fattat beslut om gränserna för den plats där en art som kräver särskilt skydd förekommer och delgivit området ägare och innehavare beslutet. Förbudet meddelas efter anslag och det ska kungöras på kommunens anslagstavla med iakttagande av lagen om offentliga kungörelser. Beslutet är i kraft trots eventuella besvär, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

På upphävning av skyddet av platsen där en art som kräver speciellt skydd förekommer *tillämpas vad som i 30 § 3 mom. föreskrivs* om hävning av skyddet av ett område som hör till en skyddad naturtyp.

Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är av betydelse för att en gynnsam skyddsnivå ska uppnås eller bibehållas för de arter som avses i 5 a § 1 mom. 2 punkten. På ikraftträdande och upphävning av förbud tillämpas 3 och 4 mom. i denna paragraf.

48 §

Undantag från fridlysningsbestämmelserna

Vad *som föreskrivs i* 39 § och 42 § 2 mom. hindrar inte att marken används för jordbruk eller skogsbruk eller byggande, inte heller ändamålsenlig användning av en byggnad eller anordning. Då ska det emellertid undvikas att fridlysta djur och växter skadas eller störs, om detta är möjligt utan avsevärda merkost-

nader.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna i 39, 42 och 47 §, så länge en gynnsam skyddsnivå för arten bibehålls. Om ansökan gäller hela landet, beviljas undantaget av miljöministeriet. Till ett beslut om undantag kan behövliga villkor fogas.

Denna paragraf gäller inte de växt- och djurarter som avses i 49 §.

49 §

Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd

Det är förbjudet att förstöra och försämra platser där individer av de djurarter som nämns i bilaga IV (a) till habitatdirektivet förökar sig och rastar.

Det är förbjudet att inneha, transportera, sälja och byta samt att saluföra och byteshandla med individer av de djurarter som nämns i bilaga IV (a) till habitatdirektivet förutom det vilt och de icke fredade djur som avses i 5 § i jaktlagen. Förbuden gäller även de växter samt de växtarter som avses i bilaga IV (b) samt delar eller avledning av dem. Detsamma gäller de fåglar som nämns i artikel 1 i fågeldirektivet, med de undantag som följer av artikel 6.2 och 6.3 i direktivet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enstaka fall ge tillstånd att avvika från förbudet i 1 mom. samt till den del som berör djur- och växtarter i 2 mom. från förbuden i 39 §, 42 § 2 mom. samt 47 § 2 och 5 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enstaka fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

nader.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan bevilja undantag från fridlysningsbestämmelserna i 39, 42 och 47 §, så länge en gynnsam skyddsnivå för arten bibehålls. Om ansökan gäller hela landet, beviljas undantaget av miljöministeriet. *Ett beslut om undantag kan förenas med behövliga villkor.*

Denna paragraf gäller inte de växt- och djurarter som avses i 49 §.

49 §

Europeiska gemenskapens specialbestämmelser om artskydd

Det är förbjudet att förstöra och försämra platser där individer av de djurarter som nämns i bilaga IV a) till habitatdirektivet förökar sig och rastar.

Det är förbjudet att inneha, transportera, sälja och byta samt att saluföra och byteshandla med individer av de djurarter som nämns i bilaga IV a) till habitatdirektivet förutom det vilt och de icke fredade djur som avses i 5 § i jaktlagen. Förbuden gäller även de växter samt de växtarter som avses i bilaga IV b) i *habitatdirektivet* samt delar eller avledning av dem. Detsamma gäller de fåglar som nämns i artikel 1 i fågeldirektivet, med de undantag som följer av artikel 6.2 och 6.3 i *det* direktivet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enstaka fall ge tillstånd att avvika från förbudet i 1 mom. samt till den del som berör djur- och växtarter *som avses* i 2 mom. från förbuden i 39 §, 42 § 2 mom. samt 47 § 2 och 5 mom. på de grunder som anges i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enstaka fall bevilja undantag från ett förbud i 2 mom. på de grunder som nämns i artikel 16.1 i habitatdirektivet. När det gäller de fåglar som avses i artikel 1 i fågeldirektivet kan undantag på motsvarande sätt beviljas på de grunder som nämns i artikel 9 i fågeldirektivet.

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om ett beslut som har fattats med stöd av 29 eller 47 § eller ett i 49 § 1 mom. föreskrivet förbud åsamkar fastighetsägaren eller innehavaren av en särskild rättighet betydelsefull olägenhet, har han rätt att av staten få full ersättning för denna. Ersättningsskyldighet uppkommer inte förrän ägaren med stöd av 31 §, 48 § 2 mom. eller 49 § 3 mom. har ansökt om tillstånd att få avvika från förbudet och ansökan har avslagits. Om det är uppenbart att förutsättningar för beviljande av tillstånd saknas kan förrättningen för att bestämma ersättningen inledas utan tillståndsansökan.

Om närings-, trafik- och miljöcentralen med stöd av 24 § 3 mom. har fattat beslut om att inrätta ett naturskyddsområde och beslutet åsamkar fastighetsägaren betydelsefull olägenhet, är staten när ägaren så kräver skyldig att betala ersättning för olägenheten.

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos Lantmäteriverket. Bestämmelser om fastställande av ersättningen finns i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område ska betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen från den dag då områdets ägare hos Lantmäteriverket har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Om det inte går att på förhand på ett tillförlitligt sätt bedöma om den betydelsefulla olägenhet ett förbud enligt 49 § 1 mom. förorsakar kommer att vara bestående, kan ersättningen, beroende på art, fastställas för högst tio år. Därefter skall ersättningen fastställas för bestående olägenhet, om det är sannolikt att en föröknings- eller rastplats är permanent.

Om ett myndighetsbeslut i ett tillståndsämmande som fattats med stöd av 66 § 1 mom. eller ett sådant beslut om en anmälningspliktig åtgärd som närings-, trafik- och miljöcen-

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om ett beslut som har fattats med stöd av 29 eller 47 § eller ett i 49 § 1 mom. föreskrivet förbud åsamkar fastighetsägaren eller innehavaren av en särskild rättighet betydelsefull olägenhet, har denne rätt att av staten få full ersättning för olägenheten. Ersättningskyldighet uppkommer inte förrän ägaren med stöd av 31 §, 48 § 2 mom. eller 49 § 3 mom. har ansökt om tillstånd att få avvika från förbudet och ansökan har avslagits. Om det är uppenbart att förutsättningar för beviljande av tillstånd saknas kan förrättningen för att bestämma ersättningen inledas utan tillståndsansökan.

Om *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* med stöd av 24 § 3 mom. har fattat beslut om att inrätta ett naturskyddsområde och beslutet åsamkar fastighetsägaren betydelsefull olägenhet, är staten när ägaren så kräver skyldig att betala ersättning för olägenheten.

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos Lantmäteriverket. Bestämmelser om fastställande av ersättningen finns i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område ska betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i den lagen från den dag då områdets ägare hos Lantmäteriverket har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Om det inte går att på förhand på ett tillförlitligt sätt bedöma om den betydelsefulla olägenhet ett förbud enligt 49 § 1 mom. förorsakar kommer att vara bestående, kan ersättningen, beroende på art, fastställas för högst tio år. Därefter ska ersättningen fastställas för bestående olägenhet, om det är sannolikt att en föröknings- eller rastplats är permanent.

Om ett myndighetsbeslut i ett tillståndsämmande som fattats med stöd av 66 § 1 mom. eller ett sådant beslut om en anmälningspliktig åtgärd som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fattat med stöd av 65 c § begränsar användningen av fastigheten så att

tralen fattat med stöd av 65 c § begränsar användningen av fastigheten så att detta för områdets ägare eller innehavaren av särskilda rättigheter har de följdverkningar som avses i 1 mom., och om det inte hade funnits andra hinder för att bevilja tillståndet eller att genomföra den anmälningsskyldiga åtgärden, är staten skyldig att ersätta olägenheten om detta yrkas. Rätt till ersättning föreligger dock inte när olägenheten

1) orsakas av att ett tillstånd enligt vattenlagen (587/2011) vägras,

2) orsakas av att ett tillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014) vägras,

3) uppstår på grund av avgörandet av ett ärende som gäller malmletningstillstånd, gruvtillstånd eller guldvaskningstillstånd enligt gruvlagen (621/2011),

4) orsakas av att ett inlösningsstillstånd enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter förvägras, eller

5) åsamkas staten, kommunen eller en samkommun.

I fråga om ersättning för olägenhet som orsakas av att ett tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller marktäcktslagen (555/1981) vägras föreskrivs särskilt. I 11 § i skogslagen bestäms det hur den särskilda förpliktelse enligt 10 § i skogslagen som gäller användningen av skogarna ska göras skälig.

54 §

Periodisering av ersättningen

En ersättning som bestäms enligt 53 § kan då närings-, trafik- och miljöcentralen så kräver betalas i högst fyra årliga poster.

På betalningsposterna ska betalas den ränta som avses i 53 § 3 mom. för tiden efter att den första ersättningsposten betalats.

55 §

Tillfälligt åtgärdsförbud

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan för högst två år förbjuda sådan användning av ett i 10 § 2 mom. avsett område som kan äventyra syftet med skyddet av området. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut ska iakttas

detta för områdets ägare eller innehavaren av särskilda rättigheter har de följdverkningar som avses i 1 mom., och om det inte hade funnits andra hinder för att bevilja tillståndet eller att genomföra den anmälningsskyldiga åtgärden, är staten skyldig att ersätta olägenheten om detta yrkas. Rätt till ersättning föreligger dock inte när olägenheten

1) orsakas av att ett tillstånd enligt vattenlagen (587/2011) vägras,

2) orsakas av att ett tillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014) vägras,

3) uppstår på grund av avgörandet av ett ärende som gäller malmletningstillstånd, gruvtillstånd eller guldvaskningstillstånd enligt gruvlagen (621/2011),

4) orsakas av att ett inlösningsstillstånd enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter förvägras, eller

5) åsamkas staten, kommunen eller en samkommun.

I fråga om ersättning för olägenhet som orsakas av att ett tillstånd enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller marktäcktslagen (555/1981) vägras föreskrivs särskilt. *Bestämmelser om hur den särskilda förpliktelse i skogslagen som gäller användningen av skogarna ska göras skälig finns i 3 kap. i den lagen.*

54 §

Periodisering av ersättningen

En sådan ersättning som avses i 53 § kan då *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* så kräver betalas ut i högst fyra årliga poster.

På betalningsposterna ska betalas den ränta som avses i 53 § 3 mom. för tiden efter att den första ersättningsposten betalats.

55 §

Tillfälligt åtgärdsförbud

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan för högst två år förbjuda sådan användning av ett i 10 § 2 mom. avsett område som kan äventyra syftet med skyddet av området. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets be-*

trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Om skyddet senare förfaller och områdets ägare har åsamkats betydelsefull olägenhet av åtgärdsförbudet, har han rätt att av staten få ersättning för detta. Detsamma gäller om ett naturskyddsprogram med stöd av 50 § 3 mom. inte genomförs.

Beslut om ersättning fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen på ansökan.

slut ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Om skyddet senare förfaller och områdets ägare har åsamkats betydelsefull olägenhet av åtgärdsförbudet, har ägaren rätt att av staten få ersättning för detta. Detsamma gäller *en situation där man enligt 50 § 3 mom. avstår från att genomföra ett naturskyddsprogram.*

Beslut om ersättning fattas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på ansökan.

57 §

Tvångsmedel

Den som underlåter att följa denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller vidtar åtgärder som strider mot dem kan av närings-, trafik- och miljöcentralen förbjudas att fortsätta eller upprepa gärningen eller underlåtelsen och vid vite eller hot om avbrytande förpliktas att inom utsatt tid avhjälpa det rättsstridiga tillståndet eller att fullgöra vad han har underlåtit, eller hotas med att behövliga åtgärder kommer att vidtas på hans bekostnad. Närings-, trafik- och miljöcentralens beslut ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Den som lider olägenhet har rätt att föra ett ärende som avses i 1 mom. till närings-, trafik- och miljöcentralen, i syfte att förhindra att naturen förstörs eller att naturvärden försämrats på ett sätt som inte är av ringa betydelse, eller att påbörja åtgärder för att avhjälpa en naturskada. Samma rätt tillkommer en registrerad sammanslutning som avses i 61 § 3 mom. inom sitt verksamhetsområde samt kommunen.

I ärenden som gäller vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrott ska i övrigt viteslagen (1113/1990) iakttas.

57 §

Tvångsmedel

Om någon underlåter att följa denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller vidtar åtgärder som strider mot dem kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* förbjudas *denne* att fortsätta eller upprepa gärningen eller underlåtelsen och vid vite eller hot om avbrytande *ålägga denne* att inom utsatt tid avhjälpa det rättsstridiga tillståndet eller att fullgöra *det som underlåtit, eller utsätta hot om* med att behövliga åtgärder kommer att vidtas på *dennes* bekostnad. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* beslut ska iakttas även om ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Den som lider olägenhet har rätt att föra ett ärende som avses i 1 mom. till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, i syfte att förhindra att naturen förstörs eller att naturvärden försämrats på ett sätt som inte är av ringa betydelse, eller att påbörja åtgärder för att avhjälpa en naturskada. Samma rätt tillkommer en registrerad sammanslutning som avses i 61 § 3 mom. inom sitt verksamhetsområde samt kommunen.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande finns dessutom i viteslagen (1113/1990).

57 a §

57 a §

Förebyggande och avhjälpande av naturskador

Om en fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesverksamhet eller som i praktiken beslutar om sådan verksamhet (*verksamhetsutövare*) uppsåtligt eller av oaktsamhet genom en åtgärd som strider mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller genom en försummelse förorsakar en naturskada eller ett överhängande hot för en naturskada, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underätta närings-, trafik- och miljöcentralen om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada och vidta behövliga åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

Efter att ha fått kännedom om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada ska närings-, trafik- och miljöcentralen, utöver vad som bestäms i 57 §, ålägga den verksamhetsutövare som orsakat olägenheten att vid behov vidta åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt, samt ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förena åläggandet med vite eller med hot om att den åtgärd som inte vidtagits utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I 57 § 2 mom. i denna lag bestäms om rätt att anhängiggöra ärenden.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få de uppgifter av verksamhetsutövaren som är nödvändiga för att förebygga eller avhjälpa naturskador eller förebygga riskerna för sådana.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på naturskador vars förebyggande och avhjälpande regleras i miljöskyddslagen, vattenlagen eller gentekniklagen (377/1995).

61 §

Besvär

Förebyggande och avhjälpande av naturskador

Om en fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesverksamhet eller som i praktiken beslutar om sådan verksamhet (*verksamhetsutövare*) uppsåtligt eller av oaktsamhet genom en åtgärd som strider mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller genom en försummelse förorsakar en naturskada eller ett överhängande hot för en naturskada, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada och vidta behövliga åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt.

Efter att ha fått kännedom om naturskadan eller det överhängande hotet för en naturskada ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, utöver vad som föreskrivs i 57 §, ålägga den verksamhetsutövare som orsakat olägenheten att vid behov vidta åtgärder för att förebygga negativa effekter eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt, samt ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan förena åläggandet med vite eller med hot om att den åtgärd som inte vidtagits utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. *På rätten att anhängiggöra ärenden tillämpas 57 § 2 mom. i denna lag.*

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att trots sekretessbestämmelserna få de uppgifter av verksamhetsutövaren som är nödvändiga för att förebygga eller avhjälpa naturskador eller förebygga riskerna för sådana.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte på naturskador vars förebyggande och avhjälpande regleras i miljöskyddslagen, vattenlagen eller gentekniklagen (377/1995).

61 §

Besvär

Ett beslut av miljöministeriet med stöd av 50 § 3 mom. eller 52 § 2 mom. samt ett beslut av statsrådets allmänna sammanträde får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Andra beslut av miljöministeriet samt beslut av Forststyrelsen, Finlands miljöcentral, Naturresursinstitutet eller en närings-, trafik- och miljöcentral och beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av 26 eller 28 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. När besvär anförs över närings-, trafik- och miljöcentralens beslut är den behöriga förvaltningsdomstolen dock den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av området i fråga är beläget.

Besvärsrätt har den vars rätt eller fördel saken kan röra. I andra ärenden än sådana som gäller ersättning har även kommunen i fråga besvärsrätt. I andra ärenden än sådana som gäller ersättning samt undantagslov som avses i 31 § och 48 § 2 mom. föreligger besvärsrätt även för sådana registrerade lokala och regionala sammanslutningar vars syfte är att främja naturvården eller miljövården. I fråga om statsrådsbeslut om godkännande av ett naturskyddsprogram föreligger besvärsrätt också för riksomfattande sammanslutningar av det slag som nämnts samt riksomfattande sammanslutningar som bevakar markägarnas intressen.

Beträffande besvär gäller i övrigt förvaltningsprocesslagen.

63 §

Besvär över beslut enligt annan lag

Utöver vad som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har närings-, trafik- och miljöcentralen rätt att besvara sig över ett sådant beslut enligt någon annan lag som gäller beviljande av tillstånd eller godkännande av en plan, när besvärsgrundern är att beslutet strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Ett beslut av miljöministeriet med stöd av 50 § 3 mom. eller 52 § 2 mom. samt ett beslut av statsrådets allmänna sammanträde får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Andra beslut av miljöministeriet *än sådana som avses i 1 mom.* samt beslut av Forststyrelsen, Finlands miljöcentral, Naturresursinstitutet eller *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av 26 eller 28 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. När besvär anförs över *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* beslut är den behöriga förvaltningsdomstolen dock den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av området i fråga är beläget.

Besvärsrätt har den vars rätt eller fördel saken kan röra. I andra ärenden än sådana som gäller ersättning har även kommunen i fråga besvärsrätt. I andra ärenden än sådana som gäller ersättning samt i ärenden som gäller undantagslov som avses i 31 § och 48 § 2 mom. föreligger besvärsrätt även för sådana registrerade lokala och regionala sammanslutningar vars syfte är att främja naturvården eller miljövården. I fråga om statsrådsbeslut om godkännande av ett naturskyddsprogram föreligger besvärsrätt också för riksomfattande sammanslutningar av det slag som nämnts samt riksomfattande sammanslutningar som bevakar markägarnas intressen.

Bestämmelser om besvär finns i övrigt i förvaltningsprocesslagen.

63 §

Besvär över beslut enligt annan lag

Utöver vad som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* rätt att *anföra besvär* över ett sådant beslut enligt någon annan lag som gäller beviljande av tillstånd eller godkännande av en plan, när besvärsgrundern är att beslutet strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, ska den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området.

Den myndighet som beviljar tillståndet eller godkänner planen ska utöva tillsyn över att den bedömning som avses i 1 mom. görs. Myndigheten ska begära utlåtande om bedömningen av närings-, trafik- och miljöcentralen och av den som förvaltar området. *Om närings-, trafik- och miljöcentralen själv är den som planerar eller genomför projektet fattar miljöministeriet beslut om vilken annan närings-, trafik- och miljöcentral som ska ge utlåtandet. I ett beslut av miljöministeriet får ändring inte sökas särskilt genom besvär.*

Det utlåtande som avses i 2 mom. ska ges utan dröjsmål och senast inom sex månader från det att en begäran om utlåtande har getts in till närings-, trafik- och miljöcentralen eller centralen fått del av ett beslut av miljöministeriet enligt 2 mom.

Om ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning enligt 3 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på projektet, ska en bedömning enligt 1 mom. vid behov göras i samband med det förfarandet. Kontaktmyndigheten enligt den lagen ska i den motiverade slutsatsen enligt 23 § ta in de utlåtanden av närings-, trafik- och miljöcentralen och innehavaren av naturskyddsområdet som avses i 2 mom.

65 a §

65 §

Bedömning av projekt och planer

Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket, för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, ska den som genomför projektet eller gör upp planen på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Detsamma gäller ett sådant projekt eller en sådan plan utanför området som sannolikt har betydande skadliga verkningar som når området.

Den myndighet som beviljar tillståndet eller godkänner planen ska utöva tillsyn över att den bedömning som avses i 1 mom. görs. Myndigheten ska begära utlåtande om bedömningen av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och av den som förvaltar området.

Det utlåtande som avses i 2 mom. ska ges utan dröjsmål och senast inom sex månader från det att en begäran om utlåtande har getts in till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Om ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning enligt 3 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på projektet, ska en bedömning enligt 1 mom. vid behov göras i samband med det förfarandet. Kontaktmyndigheten enligt den lagen ska i den motiverade slutsatsen enligt 23 § ta in de utlåtanden av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och innehavaren av naturskyddsområdet som avses i 2 mom.

65 a §

Myndighetens skyldighet att avbryta och anmälningsskyldighet

En myndighet som på grundval av en anmälningsskyldighet som bestäms i lag eller förordning har fått en anmälan om ett projekt eller en plan som avses i 65 § 1 mom., ska inom ramen för sina befogenheter vidta åtgärder för att avbryta genomförandet av projektet eller planen tills den bedömning som avses i 65 § 1 mom. har gjorts. Myndigheten ska även omedelbart underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om saken.

65 b §

Anmälningsskyldighet för den som svarar för en åtgärd

Om en åtgärd kan ha sådana följdverkningar som förbjuds i 64 a §, ska den som svarar för åtgärden lämna en anmälan om den till närings-, trafik- och miljöcentralen. Anmälan behöver inte göras om åtgärden förutsätter myndighetstillstånd eller en sådan anmälan som avses i 65 a §.

Anmälan ska göras skriftligen senast 30 dygn innan åtgärden vidtas. Anmälan anses ha lämnats in till närings-, trafik- och miljöcentralen när den har anlänt till centralen. I anmälan ska finnas uppgifter om åtgärden och sättet för genomförandet samt om hur den inverkar på syftet med att skydda området. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i anmälan.

65 c §

Förbud mot eller begränsning av en åtgärd

Om en förbjuden följdverkning enligt 64 a § uppkommer på grund av en åtgärd som med stöd av 65 a eller 65 b § anmälts till närings-, trafik- och miljöcentralen eller det finns en risk för att sådana verkningar kan uppkomma, ska närings-, trafik- och miljöcentralen inom 30 dygn från det att anmälan har anlänt förbjuda att åtgärden vidtas eller begränsa åtgärden. Innan beslutet fattas ska

Myndighetens skyldighet att avbryta och anmälningsskyldighet

En myndighet som på grundval av en anmälningsskyldighet som *föreskrivs* i lag eller förordning har fått en anmälan om ett projekt eller en plan som avses i 65 § 1 mom., ska inom ramen för sina befogenheter vidta åtgärder för att avbryta genomförandet av projektet eller planen tills den bedömning som avses i 65 § 1 mom. har gjorts. Myndigheten ska även omedelbart underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om saken.

65 b §

Anmälningsskyldighet för den som svarar för en åtgärd

Om en åtgärd kan ha sådana följdverkningar som förbjuds i 64 a §, ska den som svarar för åtgärden lämna en anmälan om den till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Anmälan behöver inte göras om åtgärden förutsätter myndighetstillstånd eller en sådan anmälan som avses i 65 a §.

Anmälan ska göras skriftligen senast 30 dygn innan åtgärden vidtas. Anmälan anses ha lämnats in till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* när den har anlänt till *myndigheten*. I anmälan ska finnas uppgifter om åtgärden och sättet för genomförandet samt om hur den inverkar på syftet med att skydda området. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i anmälan.

65 c §

Förbud mot eller begränsning av en åtgärd

Om en förbjuden följdverkning enligt 64 a § uppkommer på grund av en åtgärd som med stöd av 65 a eller 65 b § anmälts till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller det finns en risk för att sådana verkningar kan uppkomma, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* inom 30 dygn från det att anmälan har anlänt förbjuda att åtgärden vidtas eller begränsa åtgärden. Innan beslutet fattas

närings-, trafik- och miljöcentralen sträva efter att med den som svarar för åtgärden förhandla om alternativa sätt att genomföra åtgärden för att förhindra förbjudna följdverkningar enligt 64 a §.

ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* sträva efter att med den som svarar för åtgärden förhandla om alternativa sätt att genomföra åtgärden för att förhindra förbjudna följdverkningar enligt 64 a §.

68 §

Förverkligande av nätverket Natura 2000

Områden som införlivats i nätverket Natura 2000 ska så snabbt som möjligt och senast inom sex år efter att kommissionen eller rådet har godkänt området som ett område av gemenskapsintresse skyddas på ett sätt som motsvarar syftet med skyddet. I de särskilda skyddsområden som avses i 64 § 1 mom. 1 punkten ska skyddet dock genomföras utan dröjsmål sedan området har anmälts till kommissionen.

Grunderna för syftet med att skydda områden finns i de områdesvisa blanketterna i databasen för Natura 2000. Myndigheterna ska, när de inrättar naturskyddsområden eller beslutar om andra åtgärder enligt denna lag, främja sådana åtgärder som uppfyller ekologiska krav när det gäller naturtyper och arter som utgör grund för skydd av områden inom nätverket Natura 2000 och som syftar till att bevara, öka eller förbättra dessa. Motsvarande åtgärder ska främjas även vid utarbetandet av skötsel- och nyttjandeplaner för ödemarksområden enligt ödemarkslagen (62/1991) och för statens strövområden som inrättats med stöd av lagen om friluftsliv (606/1973) samt närings-, trafik- och miljöcentralernas och Forststyrelsens skötsel- och nyttjandeplaner för Natura 2000 -områden liksom även vid bedömning av läget inom Natura 2000 -områdena. Grunderna för skyddet ska beaktas även när planer utarbetas enligt markanvändnings- och bygglagen på det sätt som uppgifterna för och syftet med planerna kräver samt när beslut om stöd för miljövärd fattas.

68 §

Förverkligande av nätverket Natura 2000

Områden som införlivats i nätverket Natura 2000 ska så snabbt som möjligt och senast inom sex år efter att kommissionen eller rådet har godkänt området som ett område av gemenskapsintresse skyddas på ett sätt som motsvarar syftet med skyddet. I de särskilda skyddsområden som avses i 64 § 1 mom. 1 punkten ska skyddet dock genomföras utan dröjsmål sedan området har anmälts till kommissionen.

Grunderna för syftet med att skydda områden finns i de områdesvisa blanketterna i databasen för Natura 2000. Myndigheterna ska, när de inrättar naturskyddsområden eller beslutar om andra åtgärder enligt denna lag, främja sådana åtgärder som uppfyller ekologiska krav när det gäller naturtyper och arter som utgör grund för skydd av områden inom nätverket Natura 2000 och som syftar till att bevara, öka eller förbättra dessa. Motsvarande åtgärder ska främjas även vid utarbetandet av skötsel- och nyttjandeplaner för ödemarksområden enligt ödemarkslagen (62/1991) och för statens strövområden som inrättats med stöd av lagen om friluftsliv (606/1973) samt *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* och Forststyrelsens skötsel- och nyttjandeplaner för Natura 2000-områden liksom även vid bedömning av läget inom Natura 2000-områdena. Grunderna för skyddet ska beaktas även när planer utarbetas enligt markanvändnings- och bygglagen på det sätt som uppgifterna för och syftet med planerna kräver samt när beslut om stöd för miljövärd fattas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

197.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om skydd för miljön i Antarktis

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd för miljön i Antarktis (28/1998) 7 §, sådan den lyder i lag 1020/2010, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Tillståndsmyndighet

Tillståndsmyndighet enligt denna lag är Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lapp-land.

I ersättningsärenden enligt 35 f § förs statens talan av tillståndsmyndigheten.

Tillståndsmyndigheten övervakar också att denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas.

Föreslagen lydelse

7 §

Tillståndsmyndighet

Tillståndsmyndighet enligt denna lag är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

I ersättningsärenden enligt 35 f § förs statens talan av tillståndsmyndigheten.

Tillståndsmyndigheten övervakar också att denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

198.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om miljöskadeförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998) 3 §, sådan den lyder i lag 1588/2009, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Tillsyn över försäkringsskyldigheten

Närings-, trafik- och miljöcentralen utövar tillsyn över att försäkringsskyldigheten iaktas, så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att för sin tillsynsuppgift få upplysningar om gällande miljöskadeförsäkringar av verksamhetsutövarna och av den Miljöförsäkringscentral som avses i 6 §.

Föreslagen lydelse

3 §

Tillsyn över försäkringsskyldigheten

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet utövar tillsyn över att försäkringsskyldigheten iaktas. Närmare bestämmelser *om tillsynen utfärdas* genom förordning av statsrådet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att för sin tillsynsuppgift få upplysningar om gällande miljöskadeförsäkringar av verksamhetsutövarna och av den Miljöförsäkringscentral som avses i 6 §.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

199.

Lag

om ändring av markanvändning- och bygglag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 18, 26, 195 och 196 §, av dem 18 § sådan den lyder i lag 230/2017, 195 § sådan den lyder i lag 1589/2009 samt 196 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1589/2009,

ändras 7, 8, 15, 19, 21, 23, 25, 27, 28, 31–33, 47, 65–67, 67 b–67 d, 72, 127, 133, 173, 174, 177, 178, 188, 190, 191, 192, 198, 201, 203 och 205, av dem 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1441/2006, 8 och 205 § sådana de lyder i lag 1589/2009, 19 och 67 b–67 d § sådana de lyder i lag 482/2016, 23 § sådan den lyder i lag 202/2005, 31 och 47 § sådana de lyder i lag 28/2016, 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 28/2016, 65 § sådan den lyder delvis ändrade i lag 1129/2008, 66 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1589/2008, 28/2016 och 230/2017, 72 och 133 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1589/2009, 127 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 112/2007, 173 och 174 § sådana de lyder i lag 196/2016, 188 ja 190 § sådana de lyder i lag 976/2017, 191 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1441/2006, 28/2016 och 230/2017, 192 § sådan den lyder i lagarna 1589/2009 och 230/2017, 198 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 196/2016, 201 § sådan den lyder i lagarna 1589/2009 och 28/2016 samt 203 § sådan den lyder i lag 1129/2008, samt

fogas till lagen en ny 199 §, i stället för den 199 § som upphävts genom lag 1150/2016, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Planläggningsöversikt

Kommunen skall minst en gång om året upprätta en översikt över de planärenden som är anhängiga eller som under den närmaste tiden blir anhängiga i kommunen och förbundet på landskapsnivå och som inte är av ringa betydelse (*planläggningsöversikt*). I den redogörs kortfattat för planärendena och deras beredningsfaser samt för sådana beslut och andra åtgärder som direkt inverkar på planläggningens utgångspunkter, mål, innehåll och genomförande. När efterfrågan kräver det skall till planläggningsöversikten fogas en bedömning av huruvida det finns tillräckligt med tomter reserverade för boende.

Information om planläggningsöversikten skall ges på ett ändamålsenligt sätt.

Föreslagen lydelse

7 §

Planläggningsöversikt

Kommunen ska minst en gång om året upprätta en översikt över de planärenden som är anhängiga eller som under den närmaste tiden blir anhängiga i kommunen och *landskapet* och som inte är av ringa betydelse (*planläggningsöversikt*). I den redogörs kortfattat för planärendena och deras beredningsfaser samt för sådana beslut och andra åtgärder som direkt inverkar på planläggningens utgångspunkter, mål, innehåll och genomförande. När efterfrågan kräver det ska till planläggningsöversikten fogas en bedömning av huruvida det finns tillräckligt med tomter reserverade för boende.

Information om planläggningsöversikten ska ges på ett ändamålsenligt sätt.

8 §

Utvecklingsdiskussion

Mellan kommunen och närings-, trafik- och miljöcentralen ska minst en gång om året föras en utvecklingsdiskussion, där det behandlas frågor som gäller kommunens områdesplanering och dess utveckling, betydande planärenden som är anhängiga eller blir anhängiga under den närmaste tiden samt samarbetet mellan kommunen och närings-, trafik- och miljöcentralen.

8 §

Landskapets och kommunernas samarbete vid områdesplaneringen

Landskapet och kommunerna i området ska samarbeta förutseende och interaktivt vid områdesplaneringen.

Mellan landskapet och kommunen ska vid behov eller minst en gång under landskapsfullmäktiges mandatperiod föras en diskussion om aktuella frågor som gäller områdesanvändningen. Även representanter för statliga myndigheter kan kallas att delta i diskussionen.

15 §

Godkännande av byggnadsordningen

Byggnadsordningen godkänns av kommunfullmäktige. När byggnadsordningen bereds skall i tillämpliga delar iaktas vad som i 62 § bestäms om växelverkan och i 65 § om offentligt framläggande av planförslag. Närmare bestämmelser om utarbetande av byggnadsordningen utfärdas genom förordning.

15 §

Godkännande av byggnadsordningen

Byggnadsordningen godkänns av kommunfullmäktige. När byggnadsordningen bereds ska 62 § b iaktas i fråga om interaktion och 65 § i fråga om offentligt framläggande av planförslag.

Kommunen ska utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av byggnadsordningen samt byggnadsordningen till landskapet för kännedom. Meddelande om beslut om godkännande av byggnadsordningen ska dessutom utan dröjsmål sändas till myndigheter, kommunmedlemmar samt de personer som gjort en anmärkning, om de har begärt det medan byggnadsordningen var framlagd.

Kommunen ska sända en byggnadsordning som trätt i kraft till Lantmäteriverket, landskapet, kommunens byggnadstillsynsmyndighet samt enligt behov till andra myndigheter.

Närmare bestämmelser om utarbetande av byggnadsordningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen främjar regleringen av kommunens områdesplanering och byggnadsväsende. (upphävs)

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska övervaka att ärenden som har verkningar som är riksomfattande och betydande på landskapsnivå beaktas vid planläggningen, byggandet och annan områdesanvändning. Dessutom sköter närings-, trafik- och miljöcentralen de uppgifter som hör till den enligt 3 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

19 §

Uppgifter för förbund på landskapsnivå

Förbunden på landskapsnivå ska sköta planeringen på landskapsnivå samt havsplaneringen.

21 §

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet

De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen sköts av en nämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser, dock inte av kommunstyrelsen.

För byggnadsrådgivning och byggnadstillsyn skall kommunen ha en byggnadsinspektör. Om det är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna, kan flera kommuner

19 §

Landskapets uppgifter

Landskapet ska utarbeta en landskapsplan samt sköta planeringen på landskapsnivå och havsplaneringen.

Landskapet ska främja områdesplaneringen och organiseringen av byggnadstillsynen i kommunerna.

21 §

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet

De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen sköts av en nämnd eller något annat kollegialt organ som kommunen utser, dock inte av kommunstyrelsen. De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen kan överföras på landskapet med iakttagande av 6 § 2 mom. 4 punkten i landskapslagen (/). De myndighetsuppgifter som gäller byggnadstillsynen i landskapet sköts av ett kollegialt organ som utses av landskapsfullmäktige och som dock inte kan vara landskapsstyrelsen. För byggnadsrådgivning och byggnadstillsyn ska kommunen och landskapet, om myndighetsuppgifterna enligt 1 mom. har överförts på landskapet, ha en byggnadsinspektör.

Om det är ändamålsenligt med tanke på skötseln av uppgifterna, kan flera kommuner ha en gemensam byggnadsinspektör. Kommunen kan också med stöd av ett avtal låta

ha en gemensam byggnadsinspektör. Kommunen kan också med stöd av ett avtal låta en annan kommuns tjänsteinnehavare sköta byggnadstillsynen.

Närmare bestämmelser om den behörighet som krävs av byggnadsinspektören utfärdas genom förordning.

På överföring av byggnadstillsynsmyndighetens befogenheter tillämpas vad som bestäms i kommunallagen (365/1995). Ett ärende som gäller förvaltningstvång och rättelseyrkande får dock inte överföras för att avgöras av en tjänsteinnehavare.

23 §

Beredningen av målen

Beredningen av de riksomfattande målen för områdesanvändningen sköts av miljöministeriet i samarbete med de övriga ministerier, förbund på landskapsnivå och myndigheter och intressegrupper som berörs av saken. Beredningen av målen skall basera sig på växelverkan mellan olika intressegrupper. Närmare bestämmelser om beredningen av målen utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Uppgifterna för planeringen på landskapsnivå

Planeringen på landskapsnivå omfattar en landskapsöversikt, en landskapsplan som styr annan områdesplanering och ett regionalt utvecklingsprogram. Bestämmelser om regionala utvecklingsprogram utfärdas särskilt.

Vid planeringen på landskapsnivå beaktas de riksomfattande målen som samordnas med landskapets mål och de lokala målen för områdesanvändningen.

I landskapsöversikten anges den utveckling som eftersträvas i landskapet.

I landskapsplanen anges principerna för områdesanvändningen och samhällsstrukturen och anges områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Områdesreserveringar anges endast i den mån och

en annan kommuns tjänsteinnehavare sköta byggnadstillsynen.

Närmare bestämmelser om den behörighet som krävs av byggnadsinspektören utfärdas genom förordning av statsrådet.

På överföring av byggnadstillsynsmyndighetens befogenheter i kommunen tillämpas kommunallagen (410/2015). På överföring av byggnadstillsynsmyndighetens befogenhet i landskapet tillämpas landskapslagen. Ett ärende som gäller förvaltningstvång och rättelseyrkande får dock inte överföras för att avgöras av en tjänsteinnehavare.

23 §

Beredningen av målen

Beredningen av de riksomfattande målen för områdesanvändningen sköts av miljöministeriet i samarbete med andra ministerier samt landskap och andra myndigheter och intressegrupper som berörs av saken. Beredningen av målen ska basera sig på växelverkan mellan olika intressegrupper. Närmare bestämmelser om beredningen av målen utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Uppgifterna för planeringen på landskapsnivå

Planeringen på landskapsnivå omfattar en landskapsstrategi och en landskapsplan som styr annan områdesplanering. Bestämmelser om landskapsstrategin finns i 35 § i landskapslagen.

Vid planeringen på landskapsnivå beaktas de riksomfattande målen som samordnas med landskapets mål och de lokala målen för områdesanvändningen.

I landskapsplanen anges principerna för områdesanvändningen och regionstrukturen och anges områden som är nödvändiga med tanke på landskapets utveckling. Områdesreserveringar anges endast i den mån och med

med den noggrannhet som behövs med tanke på de riksomfattande målen eller landskapets mål för områdesanvändningen *eller för att samordna områdesanvändningen i flera kommuner än en.*

den noggrannhet som behövs med tanke på de riksomfattande målen eller landskapets mål för områdesanvändningen.

26 §

Förbund på landskapsnivå

Uppgiften att utarbeta landskapsplanen och sköta annan planering på landskapsnivå hör till en samkommun (förbund på landskapsnivå), där regionens kommuner skall vara medlemmar.

(upphävs)

Om landskapsindelningen bestäms särskilt.

27 §

Utarbetande av landskapsplan

Förbundet på landskapsnivå skall se till att en landskapsplan utarbetas och att planen hålls aktuell och utvecklas i den mån det är nödvändigt.

Landskapsplanen kan också utarbetas etappvis eller delområdesvis. *När en landskapsplan utarbetas delområdesvis skall ett organ tillsättas vid förbundet på landskapsnivå för att styra beredningen av planen. Organets medlemmar skall föreslås av de berörda kommunerna.*

28 §

Krav på landskapsplanens innehåll

När en landskapsplan utarbetas skall de riksomfattande målen för områdesanvändningen beaktas på det sätt som bestäms ovan. När planen utarbetas skall vikt fästas vid de särskilda behov som förhållandena i landskapet betingar. Planen skall i mån av möjlighet samordnas med landskapsplanlägg-

27 §

Utarbetande av landskapsplan

Landskapet ska se till att en landskapsplan utarbetas och att planen hålls aktuell och utvecklas i den mån det är nödvändigt. Landskapet ska tillsätta en samarbetsgrupp för landskapet och kommunerna inom planområdet för att styra beredningen av planen. Samarbetsgruppens medlemmar ska utses av varje kommun i området och av landskapet.

Landskapsplanen kan också utarbetas etappvis eller delområdesvis.

28 §

Krav på landskapsplanens innehåll

När en landskapsplan utarbetas *ska* de riksomfattande målen för områdesanvändningen beaktas på det sätt som anges ovan. När planen utarbetas *ska* vikt fästas vid de särskilda behov *som följer av förhållandena i landskapet*. Planen ska i mån av möjlighet samordnas med landskapsplanläggningen av om-

ningen av områden som gränsar till landskapsplaneområdet.

Naturskyddsprogram och naturskyddsbeslut som avses i 7 och 77 § naturvårdslagen (1096/1996) samt beslut om att inrätta landskapsvårdsområden som avses i 32 § i nämnda lag skall tjäna till ledning när planen utarbetas.

När planen utarbetas skall särskild vikt fästas vid

- 1) att landskapets region- och samhällsstruktur blir ändamålsenlig,
- 2) att områdesanvändningen är ekologiskt hållbar,
- 3) att arrangemangen för trafik och teknisk service är hållbara med tanke på miljö och ekonomi,
- 4) att vatten- och marksubstanstillgångarna används på ett hållbart sätt,
- 5) att verksamhetsbetingelser för näringslivet i landskapet *ordnas*,
- 6) att landskapet, naturvärdena och kulturarvet värnas, *samt*
- 7) att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation.

När planen utarbetas skall avseende också fästas vid en ekonomisk områdesanvändning och att markägare eller andra rättsinnehavare inte orsakas oskäligen olägenheter. När planen utarbetas skall det klarläggas vem som skall genomföra planen och vidta de åtgärder den förutsätter.

De omständigheter som nämns i denna paragraf skall utredas och beaktas i den utsträckning landskapsplanen i egenskap av översiktlig plan förutsätter.

31 §

Godkännande av landskapsplan

Landskapsplanen godkänns av det högsta beslutande organet för förbundet på landskapsnivå.

32 §

råden som gränsar till landskapsplaneområdet.

Naturskyddsprogram och naturskyddsbeslut som avses i 7 och 77 § i naturvårdslagen (1096/1996) samt beslut om att inrätta landskapsvårdsområden som avses i 32 § i nämnda lag *ska* tjäna till ledning när planen utarbetas.

När planen utarbetas *ska* särskild vikt fästas vid

- 1) att landskapets region- och samhällsstruktur blir ändamålsenlig,
- 2) att områdesanvändningen är ekologiskt hållbar,
- 3) att arrangemangen för trafik och teknisk service är hållbara med tanke på miljö och ekonomi *och att trafiksystemen är fungerande*,
- 4) att vatten- och marksubstanstillgångarna används på ett hållbart sätt,
- 5) verksamhetsförutsättningarna för näringslivet i landskapet,
- 6) att landskapet, naturvärdena och kulturarvet värnas,
- 7) att det finns tillräckligt med områden som lämpar sig för rekreation.

När planen utarbetas *ska* avseende också fästas vid en ekonomisk områdesanvändning och att markägare eller andra rättsinnehavare inte orsakas oskäligen olägenheter. När planen utarbetas *ska* det klarläggas vem som ska genomföra planen och vidta de åtgärder den förutsätter.

De omständigheter som nämns i denna paragraf ska utredas och beaktas i den utsträckning landskapsplanen i egenskap av översiktlig plan förutsätter.

31 §

Godkännande av landskapsplan

Landskapsplanen godkänns av *landskapsfullmäktige*.

32 §

Landskapsplanens rättsverkningar för annan planering och för myndigheternas verksamhet

Landskapsplanen skall tjäna till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras samt när åtgärder annars vidtas för att reglera områdesanvändningen.

När myndigheterna planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, skall de beakta landskapsplanen, *försöka främja genomförandet av planen* och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen.

På området för en generalplan med rättsverkningar eller för en detaljplan gäller landskapsplanen inte, utom i fråga om verkan enligt 1 mom. när en plan ändras.

33 §

Bygginnskränkning

På ett område som i landskapsplanen anvisats som rekreations- eller skyddsområde eller för nätverk eller områden för trafik eller teknisk service gäller inskränkning av byggandet. Ett område med bygginnskränkning kan utvidgas eller inskränkas genom en särskild bestämmelse i planen.

På ett område där bygginnskränkning gäller får tillstånd att uppföra en byggnad inte beviljas så att genomförandet av landskapsplanen försvåras. Tillstånd skall dock beviljas, om förvägrande av tillstånd på grund av landskapsplanen skulle orsaka sökanden betydande olägenhet och kommunen eller, när området måste anses vara avsatt för något annat offentligt samfund, detta inte löser in området eller betalar skälig ersättning för olägenheten (*villkorlig bygginnskränkning*). När olägenheten bedöms beaktas inte ändringar som inträffat i ägandeförhållandena efter det att landskapsplanen godkänts, om de inte har gjorts för genomförande av landskapsplanen. Om en områdesreservering i landskapsplanen i huvudsak motsvarar områdesreserveringen i en regionplan enligt byggnadslagen (370/1958), beaktas *på motsvarande sätt* inte heller ändringar som inträffat i ägandeförhållandena efter godkännandet av

Landskapsplanens rättsverkningar för annan planering och för myndigheternas verksamhet

Landskapsplanen *ska* tjäna till ledning när generalplaner och detaljplaner utarbetas och ändras samt när åtgärder annars vidtas för att reglera områdesanvändningen.

När myndigheterna planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder, *ska* de beakta landskapsplanen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen.

På området för en generalplan med rättsverkningar eller för en detaljplan gäller landskapsplanen inte, utom i fråga om verkan enligt 1 mom. när en plan ändras.

33 §

Bygginnskränkning

På ett område som i landskapsplanen anvisats som rekreations- eller skyddsområde eller för nätverk eller områden för trafik eller teknisk service gäller inskränkning av byggandet. Ett område med bygginnskränkning kan utvidgas eller inskränkas genom en särskild bestämmelse i planen.

På ett område där bygginnskränkning gäller får tillstånd att uppföra en byggnad inte beviljas så att genomförandet av landskapsplanen försvåras. Tillstånd *ska* dock beviljas, om förvägrande av tillstånd på grund av landskapsplanen skulle orsaka sökanden betydande olägenhet och kommunen eller, när området måste anses vara avsatt för något annat offentligt samfund, detta inte löser in området eller betalar skälig ersättning för olägenheten (*villkorlig bygginnskränkning*). När olägenheten bedöms beaktas inte ändringar som inträffat i ägandeförhållandena efter det att landskapsplanen godkänts, om de inte har gjorts för genomförande av landskapsplanen. Om en områdesreservering i landskapsplanen i huvudsak motsvarar områdesreserveringen i en regionplan enligt byggnadslagen (370/1958), beaktas inte heller ändringar som inträffat i ägandeförhållandena efter godkännandet av regionplanen.

regionplanen.

Om det behövs för att trygga regleringen av markanvändningen, kan förbundet på landskapsnivå förbjuda att ett område där det enligt ett planförslag eller en godkänd plan råder bygginskränkning används för byggande som strider mot planförslaget eller planen. Inskränkningen gäller inte uppförande av en ekonomibyggnad som hör till en redan befintlig bostad och inte byggande som är behövligt för bedrivande av jord- och skogsbruk. Inskränkningen gäller högst två år.

Landskapet kan förbjuda att ett område där det enligt ett planförslag eller en godkänd plan råder bygginskränkning används för byggande som strider mot planförslaget eller planen om det behövs för att trygga regleringen av markanvändningen. Inskränkningen gäller inte uppförande av en ekonomibyggnad som hör till en redan befintlig bostad och inte byggande som är behövligt för bedrivande av jord- och skogsbruk. Inskränkningen gäller högst två år.

47 §

Utarbetande och godkännande av en gemensam generalplan

Kommunerna kan oberoende av vad som i 49 § i kommunallagen (410/2015) föreskrivs om formerna för samarbete mellan kommuner ge *förbundet på landskapsnivå*, en annan för uppgiften lämplig samkommun eller något annat av kommunernas gemensamma organ i uppdrag att utarbeta och godkänna en gemensam generalplan.

På det organ som avses i 1 mom. tillämpas vad som i denna lag bestäms om kommuner.

47 §

Utarbetande och godkännande av en gemensam generalplan

Kommunerna kan oberoende av vad som i 49 § i kommunallagen (410/2015) föreskrivs om formerna för samarbete mellan kommuner ge en för uppgiften lämplig samkommun eller något annat av kommunernas gemensamma organ i uppdrag att utarbeta och godkänna en gemensam generalplan.

På det organ som avses i 1 mom. tillämpas vad som i denna lag *föreskrivs* om kommuner.

65 §

Offentligt framläggande av planförslag

Ett planförslag skall läggas fram offentligt. Information om framläggandet skall ges på ett sätt som är lämpligt med tanke på planens syfte och betydelse. Kommunmedlemmarna och intressenterna skall beredas tillfälle att framföra sin åsikt om saken (anmärkning).

De som gjort en anmärkning och som uppgett sin adress ska underrättas om kommunens motiverade ställningstagande till den framförda åsikten.

Vad som i denna paragraf bestäms om kommunen gäller i fråga om en landskapsplan förbundet på landskapsnivå.

Närmare bestämmelser om framläggandet av planförslag utfärdas genom förordning.

65 §

Offentligt framläggande av planförslag

Ett planförslag *ska* läggas fram offentligt. Information om framläggandet *ska* ges på ett sätt som är lämpligt med tanke på planens syfte och betydelse. Kommunmedlemmarna och intressenterna *ska* beredas tillfälle att framföra sin åsikt om saken (anmärkning).

De som gjort en anmärkning och som uppgett sin adress ska underrättas om kommunens motiverade ställningstagande till den framförda åsikten.

Vad som i denna paragraf *föreskrivs* om kommunen gäller *landskapet* i fråga om en *landskapsplan*.

Närmare bestämmelser om framläggandet av planförslag utfärdas genom *förordning av statsrådet*.

66 §

Myndigheternas samråd

När en landskapsplan utarbetas ska kontakt upprätthållas med *närings-, trafik- och miljöcentralen* och med de ministerier till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. *Närings-, trafik- och miljöcentralen*, de behöriga ministerierna samt förbundet på landskapsnivå ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av planen.

När det utarbetas en annan plan som gäller ärenden som har verkningar som är riksomfattande eller betydande på landskapsnivå eller som är viktig med avseende på de statliga myndigheternas genomförandeskyldighet, ska kommunen hålla kontakt med närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen och kommunen ska samråda i syfte att konstatera de riksomfattande mål, mål på landskapsnivå och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av en sådan plan.

Till samråd enligt 1 och 2 mom. ska kallas de myndigheter vars verksamhetsområde saken kan beröra.

Närmare bestämmelser om myndigheternas samråd utfärdas genom förordning av statsrådet.

67 §

Meddelande om godkännandet av en plan

Information om ett beslut om godkännan-

66 §

Myndigheternas samråd

När en landskapsplan utarbetas ska kontakt upprätthållas med de ministerier och myndigheter till vars ansvarsområde hör ärenden av nationell betydelse som behandlas i planen. De berörda ministerierna och myndigheterna samt *landskapet* ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av planen.

När en landskapsplan utarbetas ska landet upprätthålla kontakt med kommunerna och samråda för att klarlägga de kommunala utvecklingsmål som ansluter sig till utarbetandet av landskapsplanen.

När det utarbetas en annan plan än en *landskapsplan* som gäller frågor med riksomfattande konsekvenser eller betydande konsekvenser på landskapsnivå eller frågor som är viktiga med tanke på de statliga myndigheternas genomförandeskyldighet, ska kommunen upprätthålla kontakt med *landskapet* och de myndigheter till vars ansvarsområde frågan hör. De berörda myndigheterna och kommunen ska samråda för att klarlägga de riksomfattande mål, mål på landskapsnivå och övriga centrala mål som ansluter sig till utarbetandet av en sådan plan.

Närmare bestämmelser om myndigheternas samråd utfärdas genom förordning av statsrådet.

67 §

Meddelande om godkännande och ikraftträdande av en plan

Information om ett beslut om godkännande

det av en plan skall utan dröjsmål sändas till de kommunmedlemmar samt de som gjort en anmärkning och som när planen var framlagd begärde det skriftligen och samtidigt uppgav sin adress. Har den skrivelse där begäran framställdes flera undertecknare, kan information om att planen godkänts sändas till enbart den första undertecknaren. Den första undertecknaren ansvarar för att informationen lämnas till de andra undertecknarna

av en plan *ska* utan dröjsmål sändas till de *myndigheter*, kommunmedlemmar samt *dem* som gjort en anmärkning och som när planen var framlagd begärde det skriftligen och samtidigt uppgav sin adress. Har den skrivelse där begäran framställdes flera undertecknare, kan information om att planen godkänts sändas till enbart den första undertecknaren. Den första undertecknaren *svarar* för att informationen *sänds* till de andra undertecknarna. *Information ska ges om beslut om godkännande av en plan samt planen och planbeskrivningen publiceras också i det allmänna datanätet.*

Landskapet ska utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av landskapsplanen till de ministerier som saken gäller samt till Lantmäteriverket, de landskap vars områden gränsar till landskapsplaneområdet, kommunerna och byggnadstillsynsmyndigheterna i landskapsplaneområdet samt enligt behov till andra myndigheter. Landskapet ska för kännedom sända en landskapsplan som trätt i kraft till ovannämnda myndigheter.

Kommunen ska utan dröjsmål sända ett beslut om godkännande av generalplanen och detaljplanen samt en plankarta och en planbeskrivning till landskapet för kännedom. Kommunen ska sända en generalplan och en detaljplan som trätt i kraft till Lantmäteriverket, landskapet, kommunens byggnadstillsynsmyndighet, de kommuner som gränsar till planområdet samt enligt behov till andra myndigheter.

67 b §

Utarbetande och godkännande av en havsplan

En havsplan ska omfatta territorialvattnet och den ekonomiska zonen. De förbund på landskapsnivå vars område innefattar territorialvatten svarar för att en havsplan utarbetas och godkänns. Förbunden på landskapsnivå ska bereda havsplanen i samarbete med varandra. Havsplanerna ska samordnas. Närmare bestämmelser om havsplanernas utformning, antalet havsplaner, planeringsom-

67 b §

Utarbetande och godkännande av en havsplan

En havsplan ska omfatta territorialvattnet och den ekonomiska zonen. De *landskap* vars område innefattar territorialvatten svarar för att en havsplan utarbetas och godkänns. *Landskapen* ska bereda havsplanen i samarbete med varandra. Havsplanerna ska samordnas.

Närmare bestämmelser om havsplanernas utformning, antalet havsplaner, planeringsom-

rådena och tidsfristerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

områdena och tidsfristerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

67 c §

Deltagande och utlåtanden

Förbunden på landskapsnivå ska ordna beredningen av en havsplan så att de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde behandlas vid planeringen har möjlighet att delta i beredningen av planen. Förbunden på landskapsnivå ska begära utlåtande av de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde eller uppgifter planen på ett väsentligt sätt berör. Beträffande den ekonomiska zonen ska utlåtande begäras av utrikesministeriet.

Andra än de som avses i 1 mom. ska genom ett meddelande som publiceras på internet ges tillfälle att ta del av beredningsmaterialet och framföra sina synpunkter. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av synpunkter.

67 c §

Deltagande och utlåtanden

Landskapen ska ordna beredningen av en havsplan så att de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde behandlas vid planeringen har möjlighet att delta i beredningen av planen. *Landskapen* ska begära utlåtande av de myndigheter och sammanslutningar vars verksamhetsområde eller uppgifter planen på ett väsentligt sätt berör. Beträffande den ekonomiska zonen ska utlåtande begäras av utrikesministeriet.

Andra än de som avses i 1 mom. ska genom ett meddelande som publiceras på internet ges tillfälle att ta del av beredningsmaterialet och framföra sina synpunkter. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av synpunkter.

67 d §

Information om en havsplan

Förbunden på landskapsnivå ska informera om en godkänd havsplan och dess motivering på internet. Uppgift om att havsplanen har godkänts ska sändas till de myndigheter och sammanslutningar som deltagit i beredningen. Havsplanen ska vara tillgänglig för alla på internet.

Förbunden på landskapsnivå ska utan dröjsmål sända den godkända havsplanen och ändringar av den till miljöministeriet för kännedom.

67 d §

Information om en havsplan

Landskapen ska informera om en godkänd havsplan och dess motivering på internet. Uppgift om att havsplanen har godkänts ska sändas till de myndigheter och sammanslutningar som deltagit i beredningen. Havsplanen ska vara tillgänglig för alla på internet.

Landskapen ska utan dröjsmål sända den godkända havsplanen och ändringar av den till miljöministeriet för kännedom.

72 §

Behovet av planering på strandområden

I en strandzon som hör till ett strandområde vid hav eller annat vatten får byggnader inte uppföras utan en detaljplan eller en sådan ge-

72 §

Behovet av planering på strandområden

I en strandzon som hör till ett strandområde vid hav eller annat vatten får byggnader inte uppföras utan en detaljplan eller en sådan ge-

neralplan med rättsverkningar där det särskilt bestäms att generalplanen eller en del av den kan användas som grund för beviljande av bygglov.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller också ett strandområde där det på grund av det byggande som kan väntas på området är nödvändigt att planera byggande och annan användning för att reglera i huvudsak strandbaserad fritidsbebyggelse.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller inte

- 1) byggande som behövs för att bedriva jord- eller skogsbruk eller fiskeri,
- 2) byggande för försvarets eller gränsbevakningens behov,
- 3) byggande för sjöfartens behov,
- 4) uppförande av en ekonomibyggnad på samma gårdsområde som ett befintligt bostadshus, och inte
- 5) renovering eller mindre utvidgning av ett befintligt bostadshus.

Efter att ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen kan kommunen i sin byggnadsordning anvisa områden som är undantagna från en begränsning enligt 1 mom. emedan byggande som förutsätter planering inte kan förväntas där på grund av områdets läge och området inte har några särskilda natur- och landskapsvärden och det inte finns något behov av att använda det för rekreation. En sådan bestämmelse i byggnadsordningen kan vara i kraft högst sex år åt gången, dock högst så länge som det inte har inträffat några sådana förändringar i de förhållanden som ligger till grund för bestämmelsen som skulle göra bestämmelsen obefogad.

Bestämmelser om undantag från begränsningen i 1 och 2 mom. ingår i 23 kap.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte uppförandet av en bastubyggnad i anslutning till ett bostadshus eller en lantgård som fanns före den 1 januari 1997. Gäller en ansökan om undantag från en begränsning enligt 1 mom. ett område vars äganderätt övergått till den sökande före den 10 maj 1996 och beträffande vilket frågan om att utarbeta en plan inte har väckts inom skälig tid av orsaker som inte beror på markägaren, får tillstånd inte utan vägande skäl förvägras, om byggnaden kommer i den sökandes personliga användning och kommunen förordar an-

neralplan med rättsverkningar där det särskilt anges att generalplanen eller en del av den kan användas som grund för beviljande av bygglov.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller också ett strandområde där det på grund av det byggande som kan väntas på området är nödvändigt att planera byggande och annan användning för att reglera i huvudsak strandbaserad fritidsbebyggelse.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller inte

- 1) byggande som behövs för att bedriva jord- eller skogsbruk eller fiskeri,
- 2) byggande för försvarets eller gränsbevakningens behov,
- 3) byggande för sjöfartens behov,
- 4) uppförande av en ekonomibyggnad på samma gårdsområde som ett befintligt bostadshus, och inte
- 5) renovering eller mindre utvidgning av ett befintligt bostadshus.

Kommunen kan i sin byggnadsordning anvisa områden som är undantagna från en begränsning enligt 1 mom. emedan byggande som förutsätter planering inte kan förväntas där på grund av områdets läge och området inte har några särskilda natur- eller landskapsvärden *eller* om det inte finns något behov av att använda det för rekreation. En sådan bestämmelse i byggnadsordningen kan vara i kraft högst sex år åt gången, dock högst så länge som det inte har inträffat några sådana förändringar i de förhållanden som ligger till grund för bestämmelsen som skulle göra bestämmelsen obefogad.

Bestämmelser om undantag från begränsningen i 1 och 2 mom. ingår i 23 kap.

Vad som *föreskrivs* i 1 mom. gäller inte uppförandet av en bastubyggnad i anslutning till ett bostadshus eller en lantgård som fanns före den 1 januari 1997. Gäller en ansökan om undantag från en begränsning enligt 1 mom. ett område vars äganderätt övergått till den sökande före den 10 maj 1996 och beträffande vilket frågan om att utarbeta en plan inte har väckts inom skälig tid av orsaker som inte beror på markägaren, får tillstånd inte utan vägande skäl förvägras, om byggnaden kommer i den sökandes personliga användning och kommunen förordar ansökan och byggandet inte äventyrar natur el-

sökan och byggandet inte äventyrar natureller landskapsvärden. Vad som bestäms i detta moment gäller dock inte ett område i behov av planering enligt 2 mom.

ler landskapsvärden. Vad som *föreskrivs* i detta moment gäller dock inte ett område i behov av planering enligt 2 mom.

127 §

Rivningslov för byggnader

En byggnad eller en del av en byggnad får inte utan tillstånd rivas på ett detaljplaneområde eller på ett område på vilket ett i 53 § avsett byggförbud för utarbetande av en detaljplan gäller. Tillstånd behövs också om så bestäms i generalplanen.

Tillstånd behövs inte, om ett giltigt bygglov, en gatuplan enligt denna lag, en godkänd vägplan enligt landsvägslagen eller en godkänd järnvägsplan enligt banlagen förutsätter att byggnaden rivs. Tillstånd behövs inte heller för rivning av en ekonomibyggnad och en annan därmed jämförbar mindre byggnad, om inte byggnaden skall betraktas som historiskt betydande eller arkitektoniskt värdefull eller som en del av en sådan helhet.

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet skall, om rivningen inte kräver tillstånd, underrättas skriftligen om rivningen av en byggnad eller en del av en byggnad 30 dagar innan rivningsarbetet inleds (*rivningsanmälan*). Byggnadstillsynsmyndigheten kan inom nämnda tid av grundad anledning kräva att tillstånd skall sökas.

127 §

Rivningslov för byggnader

En byggnad eller en del av en byggnad får inte utan tillstånd rivas på ett detaljplaneområde eller på ett område på vilket ett i 53 § avsett byggförbud för utarbetande av en detaljplan gäller. Tillstånd behövs också om så anges i generalplanen.

Tillstånd behövs inte, om ett giltigt bygglov, en gatuplan enligt denna lag, en godkänd vägplan enligt landsvägslagen eller en godkänd järnvägsplan enligt banlagen förutsätter att byggnaden rivs. Tillstånd behövs inte heller för rivning av en ekonomibyggnad och en annan därmed jämförbar mindre byggnad, om inte byggnaden ska betraktas som historiskt betydande eller arkitektoniskt värdefull eller som en del av en sådan helhet.

Kommunens byggnadstillsynsmyndighet *ska*, om rivningen inte kräver tillstånd, underrättas skriftligen om rivningen av en byggnad eller en del av en byggnad 30 dagar innan rivningsarbetet inleds (*rivningsanmälan*). Byggnadstillsynsmyndigheten kan inom nämnda tid av grundad anledning kräva att tillstånd *ska* sökas.

Om rivning av en byggnad eller en del av en byggnad kan innebära att en historiskt eller arkitektoniskt värdefull byggnad eller en stadsbild eller byggd miljö förstörs, ska kommunens byggnadstillsynsmyndighet inom 14 dagar efter det att den fått rivningsanmälan eller en ansökan om sådant bygglov som leder till rivning av en byggnad, underrätta kommunstyrelsen och Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet om det.

133 §

Hörande och utlåtanden

Grannarna skall underrättas om att en an-

133 §

Hörande och utlåtanden

Grannarna *ska* underrättas om att en ansö-

sökan om bygglov anhängiggjorts, om detta inte med beaktande av projektets ringa betydelse eller läge eller planens innehåll är uppenbart onödigt med tanke på grannens intresse. Med granne avses ägaren eller innehavaren av en fastighet eller ett annat område som ligger invid eller mittemot. Samtidigt skall det även på byggplatsen på lämpligt sätt tillkännages att ärendet är anhängigt.

På byggplatsen skall vid behov förrättas syn för att utreda hur byggnaden passar in i miljön, bedöma konsekvenserna av byggandet och höra grannarna. Sökanden samt innehavarna av grannfastigheterna skall underrättas om tidpunkten för synen.

Om bygglov söks för ett område enligt naturvårdslagen som anges närmare genom förordning av statsrådet och som är av betydelse för naturvården *eller för ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- eller skyddsområde*, ska närings-, trafik- och miljöcentralens utlåtande inhämtas om ansökan.

Närmare bestämmelser om meddelande om och tillkännagivande av tillståndsansökan samt om framställande av anmärkning utfärdas genom förordning.

173 §

Förfarandet vid undantag

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska kommunen ge grannarna och andra, vars boende, arbete eller övriga förhållanden kan påverkas betydligt av projektet, möjlighet att göra en skriftlig anmärkning.

Kommunen ska informera dem som nämns i 1 mom. om ansökningar som gäller undantag och om förslag till beslut som gäller om-

kan om bygglov anhängiggjorts, om detta inte med beaktande av projektets ringa betydelse eller läge eller planens innehåll är uppenbart onödigt med tanke på grannens intresse. Med granne avses ägaren eller innehavaren av en fastighet eller ett annat område som ligger invid eller mittemot. Samtidigt ska det även på byggplatsen på lämpligt sätt tillkännages att ärendet är anhängigt.

På byggplatsen *ska* vid behov förrättas syn för att utreda hur byggnaden passar in i miljön, för att bedöma konsekvenserna av byggandet och för att höra grannarna. Sökanden samt innehavarna av grannfastigheterna *ska* underrättas om tidpunkten för synen.

Om bygglov söks för ett område enligt naturvårdslagen som anges närmare genom förordning av statsrådet och som är av betydelse för naturvården, ska *ett utlåtande om ansökan inhämtas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet. Om bygglov söks för ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations- eller skyddsområde, ska ett utlåtande om ansökan inhämtas av landskapet. Utlåtande behövs dock inte om byggandet grundar sig på ett kommunalt undantagsbeslut när en myndighet som nämns i detta mom. har gett utlåtande om ansökan som gäller beslutet. Utlåtande från landskapet behövs inte heller om en generalplan eller detaljplan med rättsverkningar gäller för området. En myndighet som nämns i detta mom. ska ge sitt utlåtande inom tre månader efter att begäran om utlåtande har anlänt.*

Närmare bestämmelser om meddelande om och tillkännagivande av tillståndsansökan samt om framställande av anmärkning *får utfärdas genom förordning av statsrådet.*

173 §

Förfarandet vid undantag

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska kommunen ge grannarna och andra, vars boende, arbete eller övriga förhållanden kan påverkas betydligt av projektet, möjlighet att göra en skriftlig anmärkning.

Kommunen ska informera dem som nämns i 1 mom. om ansökningar som gäller undantag och om förslag till beslut som gäller om-

rådesvist undantag. Kommunen kan hos sökanden ta ut kostnaderna för informationen.

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska kommunen vid behov begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen, en annan statlig myndighet och förbundet på landskapsnivå, om undantaget i avsevärd mån gäller deras verksamhetsområde. Om undantaget inverkar avsevärt på grannkommunens markanvändning, ska kommunen begära utlåtande även av grannkommunen.

Kommunen ska dock alltid begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen när undantaget gäller

1) ett med tanke på naturvården betydande område,

2) ett med tanke på byggnadsskyddet betydande objekt eller område, eller

3) ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations-, skydds- eller trafikområde.

De myndigheter som nämns i 3 mom. ska ge sitt utlåtande inom en månad.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid undantag får utfärdas genom förordning av statsrådet.

174 §

Undantagsbeslut

Kommunen ska motivera ett undantagsbeslut på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Kommunen kan i ett undantagsbeslut bestämma villkor för undantag.

Kommunen ska i undantagsbeslutet ange den tid under vilken ett bygglov som motsvarar undantagsbeslutet ska sökas. Tidsfristen får vara högst två år. Tidsfristen i fråga om ett områdesvist undantag får dock vara högst fem år.

Kommunen ska sända undantagsbeslutet till sökanden. Kommunen ska se till att undantagsbeslutet eller en kopia av det sänds även till dem som har gjort en anmärkning samt till dem som särskilt har begärt det. Står

rådesvist undantag. Kommunen kan hos sökanden ta ut kostnaderna för informationen.

Innan ett ärende som gäller undantag avgörs ska kommunen vid behov begära utlåtande av en statlig myndighet och landskapet, om undantaget i avsevärd mån gäller deras verksamhetsområde. Om undantaget inverkar avsevärt på grannkommunens markanvändning, ska kommunen begära utlåtande även av grannkommunen.

Kommunen ska dock alltid begära utlåtande:

1) av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet när undantaget gäller ett med tanke på naturvården betydande område,

2) av Museiverket när undantaget gäller ett med tanke på byggnadsskyddet betydande objekt eller område, eller

3) av landskapet när undantaget gäller ett område som i landskapsplanen har reserverats som rekreations-, skydds- eller trafikområde.

De myndigheter som nämns i 3 mom. ska ge sitt utlåtande inom en månad efter att begäran om utlåtande har anlänt.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid undantag får utfärdas genom förordning av statsrådet.

174 §

Undantagsbeslut

Kommunen ska motivera ett undantagsbeslut på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Kommunen kan i ett undantagsbeslut bestämma villkor för undantag.

Kommunen ska i undantagsbeslutet ange den tid under vilken ett bygglov som motsvarar undantagsbeslutet ska sökas. Tidsfristen får vara högst två år. Tidsfristen i fråga om ett områdesvist undantag får dock vara högst fem år.

Kommunen ska sända undantagsbeslutet till sökanden. Kommunen ska se till att undantagsbeslutet eller en kopia av det sänds även till dem som har gjort en anmärkning samt till dem som särskilt har begärt det. Står

flera bakom samma anmärkning, kan undantagsbeslutet eller en kopia av det skickas till enbart den som är första undertecknare i anmärkningen. Den första undertecknaren svarar för att informationen sänds till de andra undertecknarna.

Kommunen ska dessutom *utan dröjsmål* delge närings-, trafik- och miljöcentralen ett undantagsbeslut.

På undantagsbeslut tillämpas vad som i 145 § bestäms om tillstånds- och tillsynsavgift.

Närmare bestämmelser om sändande av undantagsbeslut får utfärdas genom förordning av statsrådet.

flera bakom samma anmärkning, kan undantagsbeslutet eller en kopia av det skickas till enbart den som är första undertecknare i anmärkningen. Den första undertecknaren svarar för att informationen sänds till de andra undertecknarna.

Kommunen ska dessutom delge *landskapet* ett undantagsbeslut.

På undantagsbeslut tillämpas *145 § i fråga* om tillstånds- och tillsynsavgift.

Närmare bestämmelser om sändande av undantagsbeslut får utfärdas genom förordning av statsrådet.

177 §

Förordnande för uppfyllande av planeringsförpliktelsen

Ser en kommun inte till att en byggnadsordning, nödvändiga generalplaner eller detaljplaner utarbetas eller hålls aktuella, och är det uppenbart att detta försvårar möjligheterna att uppnå de mål som i lagen ställs för områdesplaneringen eller styrningen av byggnaderna, kan vederbörande ministerium utsätta en tid inom vilken ett beslut i saken skall fattas.

Innan ett förordnande enligt 1 mom. utfärdas skall ministeriet samråda med kommunen i fråga. Av kommunen skall också inhämtas utlåtande om saken.

Om ett förordnande enligt 1 mom. inte iakttas, kan ministeriet förelägga kommunen att göra det vid vite.

Vad som i denna paragraf bestäms om kommuner, gäller på motsvarande sätt förbund på landskapsnivå som inte ser till att en landskapsplan utarbetas i nödvändig utsträckning eller att den hålls aktuell.

När ministeriet har utfärdat ett förordnande enligt 1 mom. om utarbetande eller ändring av en detalj- eller generalplan, är byggförbud och åtgärdsbegränsning enligt 128 § i kraft

177 §

Förordnande för uppfyllande av planeringsförpliktelsen

Ser en kommun inte till att en byggnadsordning, nödvändiga generalplaner eller detaljplaner utarbetas eller hålls aktuella, och är det uppenbart att detta försvårar möjligheterna att uppnå de mål som i lagen ställs för områdesplaneringen eller styrningen av byggnaderna, kan *miljöministeriet* utsätta en tid inom vilken ett beslut i saken *ska* fattas.

Innan ett förordnande enligt 1 mom. utfärdas *ska* ministeriet samråda med kommunen i fråga. Av kommunen *ska* också inhämtas utlåtande om saken.

Om ett förordnande enligt 1 mom. inte iakttas, kan miljöministeriet förelägga kommunen att göra det vid vite.

Vad som i denna paragraf bestäms om kommuner, gäller på motsvarande sätt *landskapet* som inte ser till att en landskapsplan utarbetas i nödvändig utsträckning eller att den hålls aktuell.

När *miljöministeriet* har utfärdat ett förordnande enligt 1 mom. om utarbetande eller ändring av en detalj- eller generalplan, är byggförbud och åtgärdsbegränsning enligt

på det område som förordnandet avser.

128 § 1 mom. i kraft på det område som förordnandet avser.

178 §

Förordnande för uppnående av riksomfattande mål för områdesanvändningen

Är det synnerligen viktigt för uppnåendet av ett riksomfattande mål för områdesanvändningen och med tanke på det allmänna intresset att förutsättningar skapas för ett visst slag av områdesanvändning och den nödvändiga lösningen inte har anvisats i landskapsplanen eller i general- eller detaljplanen, kan vederbörande ministerium i anslutning till detta meddela förbundet på landskapsnivå eller kommunen föreskrifter om hur planeringen av området skall skötas.

Innan ett förordnande enligt 1 mom. utfärdas skall ministeriet samråda med förbundet på landskapsnivå, kommunen och de andra intressegrupper som saken gäller. Utlåtande om saken skall också begäras av dessa.

178 §

Förordnande för uppnående av riksomfattande mål för områdesanvändningen

Är det synnerligen viktigt för uppnåendet av ett riksomfattande mål för områdesanvändningen och med tanke på det allmänna intresset att förutsättningar skapas för ett visst slag av områdesanvändning och den nödvändiga lösningen inte har anvisats i landskapsplanen eller i general- eller detaljplanen, kan *miljöministeriet* i anslutning till detta meddela *landskapet* eller kommunen föreskrifter om hur planeringen av området ska skötas.

Innan ett förordnande enligt 1 mom. utfärdas ska ministeriet samråda med *landskapet*, kommunen och de andra intressegrupper som saken gäller. Utlåtande om saken ska också begäras av dessa.

188 §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av planer och byggnadsordningar

Ändring i beslut om godkännande av planer och byggnadsordningar får sökas hos förvaltningsdomstolen genom besvär på det sätt som föreskrivs i kommunallagen. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär som gäller en detaljplan som ska anses vara viktig med tanke på bostadsbyggande eller annars vara av samhällelig vikt ska behandlas skyndsamt. Besvärsinstansen ska på kommunens begäran lägga fram en uppskattning av när beslut om en sådan plan meddelas. Om det inte är möjligt att följa den uppskattade tidsplanen ska kommunen underrättas om detta.

188 §

Sökande av ändring i beslut om godkännande av planer och byggnadsordningar

Ändring i ett beslut som gäller godkännande av landskapsplanen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i landskapslagen. Ändring i ett beslut som gäller godkännande av andra planer än landskapsplanen och byggnadsordningar får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i kommunallagen. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär som gäller en detaljplan som ska anses vara viktig med tanke på bostadsbyggande eller annars vara av samhällelig vikt ska behandlas skyndsamt. Besvärsinstansen ska på kommunens begäran lägga fram en uppskattning av när beslut om en sådan plan meddelas. Om det inte är möjligt att följa den uppskattade tidsplanen ska kommunen underrättas om detta.

De som saken gäller anses ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av en plan eller en byggnadsordning samtidigt som en kommunmedlem i enlighet med 140 § i kommunallagen anses ha fått del av beslutet.

Om miljökonsekvenserna av ett projekt har bedömts på det sätt som anges i 9 § 3 mom., får det i besvär som gäller planen inte åberopas att miljökonsekvensbedömningen av projektet har utförts bristfälligt. Bestämmelser om besvär rätt vid avsaknad av eller bristfällig bedömning finns i 34 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

190 §

Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet

Ändring i ett beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av denna lag och som inte avses i 188, 189, 189 a, 189 b eller 190 b § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Detsamma gäller sökande av ändring i ett beslut av ett förbund på landskapsnivå enligt 33 § 3 mom. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

En myndighet som fattat ett beslut enligt denna lag har besvär rätt i fråga om förvaltningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller bygglov, gatuplan eller dagvattenplan får ändring inte sökas genom besvär till den del ärendet har avgjorts i en lagakraftvunnen detaljplan.

191 §

Besvär rätt i fråga om beslut som gäller

De som saken gäller anses ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av en landskapsplan när beslutet enligt 136 § i landskapslagen har lagts fram offentligt. De som saken gäller anses ha fått del av ett beslut som gäller godkännandet av *en annan plan än en landskapsplan* eller en byggnadsordning samtidigt som en kommunmedlem i enlighet med 140 § i kommunallagen anses ha fått del av beslutet.

Om miljökonsekvenserna av ett projekt har bedömts på det sätt som anges i 9 § 3 mom., får det i besvär som gäller planen inte åberopas att miljökonsekvensbedömningen av projektet har utförts bristfälligt. Bestämmelser om besvär rätt vid avsaknad av eller bristfällig bedömning finns i 34 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

190 §

Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet

Ändring i ett beslut som en kommunal myndighet fattat med stöd av denna lag och som inte avses i 188, 189, 189 a, 189 b eller 190 b § får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Detsamma gäller sökande av ändring i ett beslut av *landskapet* enligt 33 § 3 mom. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

En myndighet som fattat ett beslut enligt denna lag har besvär rätt i fråga om förvaltningsdomstolens beslut, om förvaltningsdomstolen har ändrat myndighetens beslut eller upphävt det.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller bygglov, gatuplan eller dagvattenplan får ändring inte sökas genom besvär till den del ärendet har avgjorts i en lagakraftvunnen detaljplan.

191 §

Besvär rätt i fråga om beslut som gäller

godkännande av planer och byggnadsordningar

Utöver vad som i 137 § i kommunallagen föreskrivs om besvärsrätt, har myndigheterna i ärenden som hör till deras verksamhetsområde rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. *Förbund på landskapsnivå och kommuner* för vars område byggnadsordningen eller den markanvändning som anges i planen har konsekvenser har också besvärsrätt.

Utöver vad som särskilt bestäms om ändringssökande, har en registrerad lokal eller regional sammanslutning i ärenden som hör till dess verksamhetsområde och inom det geografiska område där sammanslutningen är verksam rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. I fråga om ett beslut som gäller godkännande av en landskapsplan tillkommer besvärsrätt också en riksomfattande sammanslutning när det är fråga om huruvida något strider mot riksomfattande mål för områdesanvändningen.

I fråga om sådana ändringar i andra detaljplaner än stranddetaljplaner som är ringa till sina verkningar har, med avvikelse från bestämmelserna om besvärsrätt i 92 § i kommunallagen, de besvärsrätt vilkas rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av ett beslut. I övrigt gäller i fråga om besvärsrätt vid denna typ av detaljplaneändringar vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. En detaljplaneändring skall inte anses vara ringa till sina verkningar om den innebär att ett byggnadskvarters eller ett annat områdes huvudsakliga användningsändamål ändras, att parker eller andra för rekreation anvisade områden minskas, att byggrätten eller den tillåtna byggnadshöjden ökas så att detta får mera omfattande konsekvenser för omgivningen, att värden i den byggda miljön eller naturmiljön försämras eller att planen ändras på något annat jämförbart sätt.

Ingen annan än kommunen har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt en kommunal myndighets beslut att godkänna en plan eller en byggnadsordning. Om utarbetandet av en strandplan har skötts av markägaren, har denne dock rätt att överklaga förvaltnings-

godkännande av planer och byggnadsordningar

Utöver vad som i 137 § i kommunallagen och i 133 § i landskapslagen föreskrivs om besvärsrätt, har myndigheterna i ärenden som hör till deras verksamhetsområde rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. Också kommuner för vars område byggnadsordningen eller den markanvändning som anges i planen har konsekvenser har besvärsrätt.

Utöver vad som särskilt föreskrivs om ändringssökande, har en registrerad lokal eller regional sammanslutning i ärenden som hör till dess verksamhetsområde och inom det geografiska område där sammanslutningen är verksam rätt att överklaga ett beslut som gäller godkännande av en plan eller en byggnadsordning. I fråga om ett beslut som gäller godkännande av en landskapsplan har också en riksomfattande sammanslutning *besvärsrätt* när det är fråga om huruvida något strider mot riksomfattande mål för områdesanvändningen.

I fråga om sådana ändringar i andra detaljplaner än stranddetaljplaner som är ringa till sina verkningar har, med avvikelse från bestämmelserna om besvärsrätt i 137 § i kommunallagen, de besvärsrätt vilkas rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av ett beslut. I övrigt *tillämpas* i fråga om besvärsrätt vid denna typ av detaljplaneändringar 1 och 2 mom. En detaljplaneändring *ska* inte anses vara ringa till sina verkningar om den innebär att ett byggnadskvarters eller ett annat områdes huvudsakliga användningsändamål ändras, att parker eller andra för rekreation anvisade områden minskas, att byggrätten eller den tillåtna byggnadshöjden ökas så att detta får mera omfattande konsekvenser för omgivningen, att värden i den byggda miljön eller naturmiljön försämras eller att planen ändras på något annat jämförbart sätt.

Ingen annan än kommunen har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt en kommunal myndighets beslut att godkänna en plan eller en byggnadsordning. Om utarbetandet av en strandplan har skötts av markägaren, har denne dock rätt att överklaga förvaltningsdomstolens beslut. Ingen annan än *landskapet* eller kommunen har rätt att söka ändring i

domstolens beslut. Ingen annan än förbundet på landskapsnivå eller kommunen har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt en landskapsplan.

ett beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt en landskapsplan.

192 §

Besvärsmätt i fråga om beslut om bygglov och åtgärdstillstånd samt om tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov

Besvärsmätt i fråga om ett beslut om bygglov och åtgärdstillstånd har

- 1) ägaren och innehavaren av ett invid eller mittemot beläget område,
- 2) ägaren och innehavaren av en sådan fastighet vars bebyggande eller användning i annat syfte beslutet i väsentlig mån kan påverka,
- 3) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar, *samt*
- 4) kommunen.

Besvärsmätt i fråga om beslut som gäller tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov för en byggnad har

- 1) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar,
- 2) kommunmedlemmarna, *samt*
- 3) kommunen och en grannkommun vars markanvändningsplanering beslutet påverkar.

Besvärsmätt i fråga om ett beslut om rivning av en byggnad har även närings-, trafik- och miljöcentralen, om byggnaden är av nationell betydelse eller av betydelse för landskapet. Om byggande enligt bygglovet innebär att en sådan byggnad av nationell betydelse eller betydelse för landskapet som det krävs rivningslov för rivs, har även närings-, trafik- och miljöcentralen besvärsmätt i fråga om bygglovet.

192 §

Besvärsmätt i fråga om beslut om bygglov och åtgärdstillstånd samt om tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov

Besvärsmätt i fråga om ett beslut om bygglov och åtgärdstillstånd har

- 1) ägaren och innehavaren av ett invid eller mittemot beläget område,
- 2) ägaren och innehavaren av en sådan fastighet vars bebyggande eller användning i annat syfte beslutet i väsentlig mån kan påverka,
- 3) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar,
- 4) kommunen.

Besvärsmätt i fråga om beslut som gäller tillstånd för miljöåtgärder och rivningslov för en byggnad har

- 1) den vars rätt, skyldighet eller fördel beslutet direkt påverkar,
- 2) kommunmedlemmarna,
- 3) kommunen och en grannkommun vars markanvändningsplanering beslutet påverkar.

Besvärsmätt i fråga om ett beslut om rivning av en byggnad har även Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, om byggnaden är av nationell betydelse eller av betydelse för landskapet. Om byggande enligt bygglovet innebär att en sådan byggnad av nationell betydelse eller betydelse för landskapet som det krävs rivningslov för rivs, har även Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet besvärsmätt i fråga om bygglovet.

195 §

Myndighetens rättelseuppmärksamhet i planeringen

Utan hinder av vad som i denna lag bestäms om ändringssökande kan närings-, trafik- och miljöcentralen sedan kommunen

(upphävs)

godkänt en generalplan eller detaljplan ge kommunen en skriftlig rättelseuppmaning, om planen har utarbetats utan att de riksomfattande målen för områdesanvändningen har beaktats eller annars i strid med lagens bestämmelser och det är förenligt med allmänt intresse att ärendet förs till kommunen för nytt avgörande.

Rättelseuppmaning ska ges inom besvärstiden för det beslut som gäller planen. Ändring i meddelandet av en rättelseuppmaning får inte sökas genom besvär.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta förvaltningsdomstolen om en rättelseuppmaning. Efter att förvaltningsdomstolen har fått meddelandet ska den sända kommunen uppgifter om besvär som anförts över beslutet. Förvaltningsdomstolen ska också underrätta dem som söker ändring om rättelseuppmaningen.

Kommunfullmäktige ska fatta beslut om planen med anledning av en rättelseuppmaning. Om fullmäktige inte har fattat ett beslut inom sex månader efter rättelseuppmaningen, ska beslutet om godkännande av planen anses ha förfallit.

196 §

Hur beslut som fattats med anledning av rättelseuppmaning inverkar på besvär

Har kommunens tidigare beslut överklagats hos förvaltningsdomstolen, ska kommunen skriftligen underrätta förvaltningsdomstolen samt dem som sökt ändring om det nya beslut som fattats med anledning av en rättelseuppmaning. De besvär som anförts över det tidigare beslutet anses gälla det nya beslutet om godkännande. Om kommunen bibehåller beslutet om godkännande oförändrat, har andra än de som redan överklagat beslutet inte rätt att söka ändring. Närings-, trafik- och miljöcentralen har dock besvärsrätt. (upphävs)

Om kommunen beslutar att ändra en godkänd plan, skall förvaltningsdomstolen bereda dem som överklagat beslutet tillfälle att komplettera eller ändra sina besvär. Då har även andra som har rätt att överklaga rätt att söka ändring i beslutet till den del planen har ändrats.

Om grunden för de besvär som anförts hos förvaltningsdomstolen försvinner sedan kommunen ändrat sitt beslut eller återförvisat det för ny behandling, meddelar förvaltningsdomstolen avgörande med anledning av ett yrkande som gäller kostnadsersättning.

198 §

Delgivning av vissa beslut

Ett beslut av statsrådet enligt 22 § meddelas efter anslag.

Förvaltningsdomstolens beslut i sådana ärenden som avses i 188 § 1 mom. meddelas efter anslag. Förvaltningsdomstolens och en kommunal myndighets beslut i ett tillståndsärende samt en kommunal myndighets och förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller undantag enligt 171 och 172 § meddelas efter anslag. Miljöministeriets beslut enligt 177 § 1 mom. och 178 § samt närings-, trafik- och miljöcentralens beslut enligt 38 § 2 mom. och 179 § meddelas likaså efter anslag.

Den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

198 §

Delgivning av vissa beslut

Följande beslut meddelas efter anslag:

- 1) ett beslut av statsrådet enligt 22 §,*
- 2) förvaltningsdomstolens beslut i sådana ärenden som avses i 188 § 1 mom.,*
- 3) förvaltningsdomstolens och en kommunal myndighets beslut i ett tillståndsärende,*
- 4) en kommunal myndighets och förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller undantag enligt 171 och 172 §,*
- 5) miljöministeriets beslut enligt 177 § 1 mom. och 178 §.*

Den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

199 §

Uppföljning av områdesanvändningen

Miljöministeriet ska svara för uppföljningen av områdesanvändningens och den byggda miljöns tillstånd och utveckling.

Landskapet ska inom sitt område svara för uppföljningen av områdesanvändningens, region- och samhällsstrukturens, den byggda miljöns samt kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling och lämna uppföljningsinformationen till miljöministeriet.

Kommunen ska inom sitt område svara för den uppföljning av områdesanvändningens, byggandets och den byggda miljöns samt kultur- och naturmiljöns tillstånd och utveckling som skötseln av planläggnings- och byggnadsväsendet förutsätter.

Närmare bestämmelser om hur uppföljningen av områdesanvändningen ska ordnas och om de uppgifter som ska följas upp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

201 §

Verkställbarheten av ett planbeslut

Landskapsstyrelsen kan efter besvärstidens utgång bestämma att en landskapsplan ska träda i kraft innan den har vunnit laga kraft. Kommunstyrelsen kan efter besvärstidens utgång bestämma att en generalplan eller detaljplan innan den har vunnit laga kraft ska träda i kraft för den del av planområdet som besvären eller rättelseuppmaningen inte kan anses gälla. Kommunen ska utan dröjsmål delge ändringssökandena och besvärinstansen samt, om beslutet gäller en plan som är föremål för rättelseuppmaning, även närings-, trafik- och miljöcentralen beslutet. Besvärinstansen kan förbjuda att beslutet verkställs.

Om en myndighet med stöd av 195 § har gett en rättelseuppmaning som gäller beslutet att godkänna planen, avbryts verkställigheten av planen till dess kommunfullmäktige har fattat ett nytt beslut i saken, om inte kommunstyrelsen med stöd av 1 mom. har bestämt att en del av planen ska träda i kraft.

201 §

Verkställbarheten av ett planbeslut

Landskapet kan efter besvärstidens utgång bestämma att en landskapsplan ska träda i kraft innan den har vunnit laga kraft. Kommunstyrelsen kan efter besvärstidens utgång bestämma att en generalplan eller detaljplan innan den har vunnit laga kraft ska träda i kraft för den del av planområdet som besvären inte kan anses gälla. Kommunen ska utan dröjsmål delge ändringssökandena och besvärinstansen beslutet. Besvärinstansen kan förbjuda att beslutet verkställs.

203 §

Ändringar i planer och byggnadsordningar i samband med ändringssökande

Besvärinstansen kan göra justerande rättelser i planer och byggnadsordningar. Besvärinstansen kan med samtycke av kommunen eller förbundet på landskapsnivå även göra mindre justeringar i planen, om justeringen inte påverkar andras rätt eller fördel än deras som gett sitt samtycke till justeringen.

203 §

Ändringar i planer och byggnadsordningar i samband med ändringssökande

Besvärinstansen kan göra justerande rättelser i planer och byggnadsordningar. Besvärinstansen kan med samtycke av kommunen eller *landskapet* även göra mindre justeringar i planen, om justeringen inte påverkar andras rätt eller fördel än deras som gett sitt samtycke till justeringen.

205 §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Vederbörande ministerium och närings-, trafik- och miljöcentralerna har rätt att utan

205 §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Miljöministeriet har rätt att utan avgift av *landskapen*, kommunerna och andra myndig-

avgift och på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet av kommunerna, förbunden på landskapsnivå och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för att följa områdesanvändningen och den byggda miljön samt de handlingar som behövs för tillsynsuppgifter och andra myndighetsuppgifter enligt denna lag.

Särskilda bestämmelser utfärdas om sändandet av vissa beslut till myndigheterna för kännedom.

heter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för att följa områdesanvändningen och den byggda miljön samt de handlingar som behövs för myndighetsuppgifter enligt denna lag. Landskapet har rätt att utan avgift av kommunerna och andra myndigheter få de upplysningar som dessa innehar och som behövs för den uppföljning som avses i 199 § 2 mom. samt de handlingar som behövs för myndighetsuppgifter enligt denna lag. Kommunen har rätt att utan avgift av landskapet och andra myndigheter få de upplysningar som behövs för områdesplaneringen.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter de myndigheter som nämns i 1 mom. har rätt att få upplysningar utan avgift får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

På de landskapsplaner som i form av förslag har lagts fram offentligt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 28 § i den lydelse den hade vid ikraftträdandet.

200.

Lag

om ändring av lag om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån (604/2001) 3, 8, 11 d och 39 §, av dem 8 § sådan den lyder i lag 1713/2015, 11 d § sådan den lyder i lag 717/2006 och 39 § sådan den lyder i lag 721/2003, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Fullmakt att godkänna räntestödslån

Räntestödslån kan godkännas inom ramen för den fullmakt att godkänna lån som fastställts i statsbudgeten.

Statsrådet kan fastställa de regionala grunderna och andra grunder för användning av fullmakten att godkänna lån. Fullmakten att godkänna lån kan, när de allmänna förutsättningarna föreligger, användas för objekt som kommunen har förordat.

Räntestöd enligt denna lag skall inriktas enligt bostadsbehovet inom olika områden och i olika kommuner.

8 §

Myndighet som godkänner räntestödslån

Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet beslutar om godkännande av ett lån som räntestödslån.

Amorteringsprogrammet, räntan och de övriga lånevillkoren för ett räntestödslån kan ändras under lånetiden, om Statskontoret godkänner ändringen.

11 d §

Föreslagen lydelse

3 §

Fullmakt att godkänna räntestödslån

Räntestödslån kan godkännas inom ramen för den fullmakt att godkänna lån som fastställts i statsbudgeten.

Statsrådet kan fastställa de regionala grunderna och andra grunder för användning av fullmakten att godkänna lån.

Räntestöd enligt denna lag *ska* inriktas enligt bostadsbehovet inom olika områden och olika kommuner.

8 §

Myndighet som godkänner räntestödslån

Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet beslutar om godkännande av ett lån som räntestödslån. *Innan beslutet fattas ska centralen höra den kommun eller det landskap där objektet är beläget.*

Amorteringsprogrammet, räntan och de övriga lånevillkoren för ett räntestödslån kan ändras under lånetiden, om Statskontoret godkänner ändringen.

11 d §

Tillsynen över valet av hyresgäster

Kommunen utövar tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. Kommunen har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de förfaranden som skall iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet. Den allmänna styrningen av kommunerna och låntagarna ankommer på Statens bostadsfond.

39 §

Tillsyn

Miljöministeriet, statens bostadsfond, statskontoret och kommunen har rätt att styra och övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter. Myndigheterna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Låntagaren är skyldig att på anmodan tillställa inspektören handlingarna för inspektion.

Lånebeviljaren skall övervaka att användningen av lånemedlen och räntestödet överensstämmer med denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Tillsynen över valet av hyresgäster

Kommunen utövar tillsyn över att grunderna för val av hyresgäster följs. *Till den del det är fråga om bostäder där ordnandet av boendeservice hör till landskapets uppgifter är det landskapet som svarar för tillsynen.* Kommunen och landskapet har rätt att av låntagaren kräva de uppgifter som behövs för tillsynen.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid val av hyresgäster och vid tillsynen över valet kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet. Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet ska sköta den allmänna styrningen av kommunerna, landskapen och låntagarna.

39 §

Tillsyn

Miljöministeriet, *Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet*, Statskontoret, *landskapet* och kommunen har rätt att styra och övervaka efterlevnaden av denna lag och med stöd av de utfärdade bestämmelser och föreskrifter. Myndigheterna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen. Låntagaren är skyldig att på anmodan ge in handlingarna till inspektören för inspektion.

Lånebeviljaren *ska* övervaka att användningen av lånemedlen och räntestödet överensstämmer med denna lag och med stöd av de utfärdade bestämmelserna.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

201.

Lag

om ändring av 6 § i lag om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om understöd för förbättring av bostadsförhållandena för grupper med särskilda behov (1281/2004) 6 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 448/2008, som följer:

Gällande lydelse

6 §

Förutsättningar för beviljandet

För att understöd skall beviljas förutsätts att

1) bostadshuset och bostäderna lämpar sig för personer som hör till en grupp med särskilda behov,

2) personer som hör till en grupp med särskilda behov har ett långvarigt behov av bostad på orten, och *att*

3) den kommun där bostadshuset är beläget förordar att understöd beviljas.

För att understöd ska beviljas förutsätts dessutom att Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet godkänner en projektplan som visar att projektet som helhet är motiverat i ekonomiskt och funktionellt hänseende.

Föreslagen lydelse

6 §

Förutsättningar för beviljandet

För att understöd *ska* beviljas förutsätts att

1) bostadshuset och bostäderna lämpar sig för personer som hör till en grupp med särskilda behov,

2) personer som hör till en grupp med särskilda behov har ett långvarigt behov av bostad på orten, och

3) den kommun *eller det landskap* där bostadshuset är beläget *hörs av Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet*.

För att understöd ska beviljas förutsätts dessutom att Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet godkänner en projektplan som visar att projektet som helhet är motiverat i ekonomiskt och funktionellt hänseende.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

202.

Lag

om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) 16 §, sådan den lyder i lag 1593/2009,
ändras 4—9, 10 a—10 d, 10 f, 11—15, 17, 22, 26 a, 26 f, 26 j, 26 l och 28 §, av dem 4 § sådan den lyder i lagarna 1593/2009, 272/2011 och 571/2014, 5 § sådan den lyder i lagarna 1593/2009 och 272/2011, 6, 9, 13—15 § sådana de lyder i lag 1593/2009, 10 a—10 d och 10 f § sådana de lyder i lag 1263/2014, 11 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1593/2009 och 272/2011, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 623/2010 och 272/2011, 17 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1593/2009, 22 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 623/2010 samt 26 a, 26 f, 26 j, 26 l och 28 § sådana de lyder i lag 272/2011, samt
fogas till lagen nya 28 a och 28 b §, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Myndigheter

Miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar inom sina ansvarsområden verkställigheten av denna lag. För verkställigheten av denna lag fullgör Finlands miljöcentral av miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet ålagda uppgifter samt Naturresursinstitutet av jord- och skogsbruksministeriet ålagda uppgifter.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna sköter uppgifter enligt denna lag inom sina respektive verksamhetsområden.

Miljöministeriet ansvarar för samarbetet med andra stater i Östersjöns avrinningsområde vid planeringen av havsvården. Finlands miljöcentral, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt andra behöriga myndigheter deltar i samarbetet inom det egna verksamhetsområdet.

Finlands miljöcentral, Meteorologiska institutet, Naturresursinstitutet, närings-, trafik-

Föreslagen lydelse

4 §

Myndigheter

Miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar inom sina ansvarsområden verkställigheten av denna lag. För verkställigheten av denna lag fullgör Finlands miljöcentral av miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet ålagda uppgifter samt Naturresursinstitutet av jord- och skogsbruksministeriet ålagda uppgifter.

Landskapet sköter uppgifter enligt denna lag inom *sitt område*.

Miljöministeriet svarar för samarbetet med andra stater i Östersjöns avrinningsområde vid planeringen av havsvården. Finlands miljöcentral, *landskapen* och andra behöriga myndigheter deltar i samarbetet inom det egna verksamhetsområdet.

Finlands miljöcentral, Meteorologiska institutet, Naturresursinstitutet, *landskapen och* Forststyrelsen svarar för övervakningsuppgif-

och miljöcentralerna samt Forststyrelsen ansvarar för övervakningsuppgifter och andra uppgifter i fråga om havsvården inom sina verksamhetsområden.

De övriga statliga och kommunala myndigheterna inom vattenförvaltningsområdena och havsvattnen deltar inom sina verksamhetsområden i den vattenvårds- och havsvårdsförvaltning som avses i denna lag.

5 §

Närings-, trafik- och miljöcentralens uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har till uppgift att inom sina vattenförvaltningsområden

- 1) karakterisera vattnen,
- 2) utreda den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen,
- 3) göra ekonomiska analyser av vattenanvändningen,
- 4) samla in uppgifter om sådana områden som bestäms genom förordning av statsrådet och som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning ska skyddas,
- 5) samla in behövliga uppgifter om områden avsedda för tagande av hushållsvatten,
- 6) bereda klassificeringen av vattnen enligt status,
- 7) ordna övervakningen av vattnen och utarbeta ett övervakningsprogram,
- 8) bereda förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet,

9) fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på vattenvårdsförvaltningen.

ter och andra uppgifter i fråga om havsvården inom sina verksamhetsområden.

De övriga statliga och kommunala myndigheterna inom vattenförvaltningsområdena och havsvattnen deltar inom sina verksamhetsområden i den vattenvårds- och havsvårdsförvaltning som avses i denna lag.

5 §

Landskapets uppgifter

Landskapet har till uppgift att inom sitt vattenförvaltningsområde

- 1) karakterisera vattnen,
- 2) utreda den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen,
- 3) göra ekonomiska analyser av vattenanvändningen,
- 4) samla in uppgifter om sådana områden som anges genom förordning av statsrådet och som enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning ska skyddas,
- 5) samla in behövliga uppgifter om områden avsedda för tagande av hushållsvatten,
- 6) bereda klassificeringen av vattnen enligt status,
- 7) ordna övervakningen av vattnen och utarbeta ett övervakningsprogram,
- 8) bereda förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet *utgående från utredningarna och informationen enligt detta mom. och 11 § med iakttagande av det som föreskrivs om tidtabellen för beredningen i 13 §,*
- 9) *genomföra åtgärdsprogrammet för egen del samt följa och befrämja att åtgärdsprogrammet genomförs,*
- 10) *med tanke på miljömålen bedöma betydelsen av en tillfällig försämring av vattnens status till följd av ett exceptionellt naturförhållande eller en olycka av exceptionellt slag enligt 21 § 3 mom.,*
- 11) *försäkra sig om att, om det i förvaltningsplanen föreslås i 21 § 3 mom. eller i 22—25 § avsedda avvikelser, detta inte förhindrar eller äventyrar uppnåendet av miljömålen enligt 21 § 1 mom. i andra vattenförkomster inom samma vattenförvaltningsområde eller strider mot krav eller mål som*

uppställts annanstans i miljölagstiftningen,

12) för egen del sammanställa de uppgifter som avses i punkt 1—11 och lagra dem i datasystemet för miljövärdsinformation,

13) för egen del sköta de uppgifter som avses i denna lag samt det nödvändiga samarbetet inom internationella vattenförvaltningsområden,

14) i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten inom ramen för översynen av åtgärdsprogrammet granska förhandskontrollåtgärder som vidtas i enlighet med andra lagar och som påverkar vattnens tillstånd, och vid behov föreslå åtgärder för att uppdatera dem. Bestämmelser om ändring av tillstånd som hör till förhandskontrollåtgärderna och av kontrollvillkor finns i miljöskyddslagen (527/2014) och vattenlagen (587/2011).

Landskapet har till uppgift att inom havsvårdsförvaltningen inom sitt område

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har till uppgift att inom havsvårdsförvaltningen inom sina verksamhetsområden

1) delta i uppgörandet av en inledande bedömning av den marina miljöns särdrag och den marina miljöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral,

2) göra sådana utredningar som behövs för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön samt ställa upp miljömål och därtill hörande deskriptorer,

3) delta i utarbetandet av ett program för övervakning av Östersjöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral och ordna övervakningen av kustvattnen,

4) bereda havsförvaltningsplanen och dess åtgärdsprogram och fullgöra andra uppgifter som ålagts av miljöministeriet samt jord- och skogsbruksministeriet med avseende på havsvårdsförvaltningen.

1) delta i uppgörandet av en inledande bedömning av den marina miljöns särdrag och den marina miljöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral,

2) göra sådana utredningar som behövs för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön samt ställa upp miljömål och därtill hörande deskriptorer,

3) delta i utarbetandet av ett program för övervakning av Östersjöns tillstånd som samordnas av Finlands miljöcentral och ordna övervakningen av kustvattnen,

4) *för egen del* bereda havsvårdsplanen, *befrämja genomförandet av den och genomföra dess åtgärdsprogram,*

5) för egen del sammanställa de uppgifter som avses i punkt 1—4 och lagra dem i datasystemet för miljövärdsinformation.

Finlands miljöcentral svarar för beredningen av havsförvaltningsplanens övervakningsprogram och ger *landskapet* sakkunnighjälp i de åligganden som nämns i fråga om de i 1 och 2 mom. nämnda uppgifterna, och för register över de uppgifter som avses i 1 mom. 4 punkten.

Finlands miljöcentral ansvarar för beredningen av havsförvaltningsplanens övervakningsprogram och ger *närings-, trafik- och miljöcentralerna* sakkunnighjälp i de åligganden som nämns i fråga om de i 1 och 2 mom. nämnda uppgifterna, och för register över de uppgifter som avses i 1 mom. 4 punkten.

Närmare bestämmelser om de uppgifter för landskapet och Finlands miljöcentral som

avses i denna paragraf och deras tidtabell får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Statsrådets förordning om vattenförvaltningsområden

Närmare bestämmelser om vattenförvaltningsområdena och den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen i ett vattenförvaltningsområde utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Landskapens samarbete inom vattenvårdsförvaltningen

Landskapen ska samarbeta inom vattenförvaltningsområdet för att vattenvårdsförvaltningen ska bli jämförbar och enhetlig på riksnivå vid

- 1) bedömning av vattnens status,*
- 2) uppställande av miljömål,*
- 3) uppgörande av tidtabellen för arbetsprogrammet för vattenförvaltningen samt beredning av förvaltningsplanen,*
- 4) identifiering av de centrala frågorna i vattenförvaltningen,*
- 5) upprättande av förvaltningsplanen och åtgärdsprogrammen,*
- 6) upprättande av övervakningsprogrammet*

granskning av förhandskontrollåtgärder som påverkar vattnens status i samarbete med Statens tillstånds- och tillsynsverk och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Landskapen kan ordna samarbetet inom vattenförvaltningsområde på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen (L).

Landskapen ska också på riksnivå samordna tidtabellen och innehållet i planeringen av vattenförvaltningen mellan vattenförvaltningsområdena.

Närmare bestämmelser om innehållet i de uppgifter inom vattenvården som ska fullgöras som samarbete mellan landskapen samt om vattenförvaltningsområdena utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Karakterisering av vatten

Med tanke på vattenvårdsförvaltningen skall ytvattnen *indelas* i typer enligt geogra-

7 §

Karakterisering av vatten

Landskapet anger läget och gränserna för ytvattnen och delar in ytvattnen för vatten-

fiska och naturvetenskapliga karakteristika. I fråga om grundvattnen anges läget och gränserna för viktiga och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, samt den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i grundvattenområdena. Vid karakteriseringen kan vattnen granskas som helheter.

8 §

Klassificering av vattnens status

Yt- och grundvattnen *klassificeras* på grundval av hur stor förändringen till följd av mänsklig verksamhet är. Ytvattenklasserna grundar sig på ekologisk och kemisk status enligt den status som är sämst.

Ytvattnets ekologiska status är hög, god, måttlig, otillfredsställande eller dålig. Klassificeringen görs gentemot referensförhållanden. Referensförhållandet för kraftigt modifierade och konstgjorda ytvattenförekomster är maximal ekologisk potential, och gentemot denna indelas förekomsterna på motsvarande sätt i god, måttlig, otillfredsställande och dålig status.

Ytvattnets kemiska status är god, om den uppfyller alla miljö kvalitetsnormer för skadliga ämnen enligt gemenskapslagstiftningen, och vilka särskilt anges genom förordning.

Grundvattnet klassificeras enligt kemiska och kvantitativa egenskaper i god och otillfredsställande status.

9 §

Övervakning

Inom vattenförvaltningsområdena ska övervakningen av ytvattnen och grundvattnen ordnas så att den ger en sammanhållen och mångsidig helhetsbild av vattnens status.

De program för vattenövervakning som nä-

förvaltningen i typer enligt geografiska och naturvetenskapliga karakteristika. I fråga om grundvattnen *anger landskapet* läget och gränserna för viktiga och andra grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, samt den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i grundvattenområdena. Vid karakteriseringen kan vattnen granskas som helheter.

8 §

Klassificering av vattnens status

Landskapet klassificerar yt- och grundvattnen på grundval av hur stor förändringen till följd av mänsklig verksamhet är. Ytvattenklasserna grundar sig på ekologisk och kemisk status enligt den status som är *sämre*.

Ytvattnets ekologiska status är hög, god, måttlig, otillfredsställande eller dålig. Klassificeringen görs gentemot referensförhållanden. Referensförhållandet för kraftigt modifierade och konstgjorda ytvattenförekomster är maximal ekologisk potential, och gentemot denna indelas förekomsterna på motsvarande sätt i god, måttlig, otillfredsställande och dålig status.

Ytvattnets kemiska status är god, om den uppfyller alla miljö kvalitetsnormer för skadliga ämnen enligt *Europeiska unionens* lagstiftning, och vilka särskilt anges genom förordning *av statsrådet*.

Grundvattnet klassificeras enligt kemiska och kvantitativa egenskaper i god och otillfredsställande status.

9 §

Övervakning

Inom vattenförvaltningsområdena ska övervakningen av ytvattnen och grundvattnen ordnas så att den ger en sammanhållen och mångsidig helhetsbild av vattnens status.

De program för vattenövervakning som

rings-, trafik- och miljöcentralerna har utarbetat ska samordnas inom respektive vattenförvaltningsområde och bifogas förvaltningsplanen. Vid utarbetandet av övervakningsprogrammet ska i *tillämpliga delar* beaktas den övervakning som hör till verksamhetsutövarna enligt någon annan lag.

landskapen har utarbetat ska samordnas inom respektive vattenförvaltningsområde och bifogas förvaltningsplanen. Vid utarbetandet av övervakningsprogrammet ska *landskapet beakta* den övervakning som hör till verksamhetsutövarna enligt någon annan lag.

10 a §

Avgränsning av grundvattenområden

Närings-, trafik- och miljöcentralerna bestämmer gränserna för områden där grundvatten bildas (*grundvattenbildningsområde*) och de yttersta gränserna för områden som inverkar på vattenkvaliteten eller grundvattenbildningen i en grundvattenförekomst (*grundvattenområde*). Om ett grundvattenområde som används eller lämpar sig för vattenförsörjning eller ett område där grundvatten bildas inte utan avsevärda svårigheter kan avgränsas, kan grundvattenområdet också anges som en punkt med hjälp av koordinater.

För avgränsningen av ett grundvattenområde ska det utarbetas en hydrogeologisk allmän beskrivning av området och en beskrivning av den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i området samt göras en bedömning av mängden av och vattenhöjden och flödesriktningen i det grundvatten som bildas i området.

Närmare bestämmelser om avgränsning av områden där grundvatten bildas och grundvattenområden samt om utredningar som har samband med avgränsningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 a §

Avgränsning av grundvattenområden

Landskapen bestämmer gränserna för områden där grundvatten bildas (*grundvattenbildningsområde*) och de yttersta gränserna för områden som inverkar på vattenkvaliteten eller grundvattenbildningen i en grundvattenförekomst (*grundvattenområde*). Om ett grundvattenområde som används eller lämpar sig för vattenförsörjning eller ett område där grundvatten bildas inte utan avsevärda svårigheter kan avgränsas, kan grundvattenområdet också anges som en punkt med hjälp av koordinater.

För avgränsningen av ett grundvattenområde ska det utarbetas en hydrogeologisk allmän beskrivning av området och en beskrivning av den allmänna karaktären hos mark- och berggrunden i området samt göras en bedömning av mängden av och vattenhöjden och flödesriktningen i det grundvatten som bildas i området.

Närmare bestämmelser om avgränsning av områden där grundvatten bildas och grundvattenområden samt om utredningar som har samband med avgränsningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 b §

Klassificering av grundvattenområden

Närings-, trafik- och miljöcentralerna klassificerar utifrån grundvattenområdenas lämplighet för vattenförsörjning och skyddsbehov som

1) klass 1 sådana grundvattenområden som är viktiga för vattenförsörjning, där mer än i

10 b §

Klassificering av grundvattenområden

Landskapen klassificerar utifrån grundvattenområdenas lämplighet för vattenförsörjning och skyddsbehov som

1) klass 1 sådana grundvattenområden som är viktiga för vattenförsörjning, där mer än i

genomsnitt 10 kubikmeter vatten per dygn eller vatten för fler än femtio personers behov används eller är avsett att användas för samhällets vattenförsörjning eller som hushållsvatten,

2) klass 2 sådana övriga grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, vilka har en så riklig grundvattenförekomst och sådana övriga karakteristika att de lämpar sig för användning som avses i punkt 1.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom i klass E klassificera sådana grundvattenområden av vars grundvatten ytvattenekosystem och terrestra ekosystem är direkt beroende.

Närmare bestämmelser om grunderna för klassificering av grundvattenområden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §

Ändring av gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska ändra gränserna för eller klassificeringen av ett grundvattenområde, om information av väsentlig betydelse med avseende på områdets gränser eller klassificering kräver det.

10 d §

Beredning av avgränsning och klassificering av grundvattenområden

Vid beredningen av avgränsning och klassificering av grundvattenområden ska 15 § 1 och 2 mom. iakttas. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska begära utlåtande i ärendet av den kommun där grundvattenområdet finns, av de kommuner vars vattenförsörjning eller markanvändning avgränsningen och klassificeringen av grundvattenområdet kan inverka på och av det landskapsförbund inom vars område grundvattenområdet finns.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska i datasystemet för miljövärdsinformation registrera uppgifter om gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden och grunderna för klassificeringen samt om grundvattenområdenas andra karakteristika.

genomsnitt 10 kubikmeter vatten per dygn eller vatten för fler än femtio personers behov används eller är avsett att användas för samhällets vattenförsörjning eller som hushållsvatten,

2) klass 2 sådana övriga grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning, vilka har en så riklig grundvattenförekomst och sådana övriga karakteristika att de lämpar sig för användning som avses i punkt 1.

Landskapen ska dessutom i klass E klassificera sådana grundvattenområden av vars grundvatten ytvattenekosystem och terrestra ekosystem är direkt beroende.

Närmare bestämmelser om grunderna för klassificering av grundvattenområden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §

Ändring av gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden

Landskapet ska ändra gränserna för eller klassificeringen av ett grundvattenområde, om information av väsentlig betydelse med avseende på områdets gränser eller klassificering kräver det.

10 d §

Beredning av avgränsning och klassificering av grundvattenområden

Vid beredningen av avgränsning och klassificering av grundvattenområden ska 15 § 1 och 2 mom. iakttas. *Landskapen* ska begära utlåtande i ärendet av den kommun där grundvattenområdet finns, av de kommuner vars vattenförsörjning eller markanvändning avgränsningen och klassificeringen av grundvattenområdet kan inverka på och av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Landskapen ska i datasystemet för miljövärdsinformation registrera uppgifter om gränserna för och klassificeringen av grundvattenområden och grunderna för klassificeringen samt om grundvattenområdenas andra karakteristika.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i beredningen och om det förfarande som ska iakttas vid hörande samt om de uppgifter om grundvattenområden som ska registreras i datasystemet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 f §

Beredning av skyddsplaner för grundvattenområden

När en kommun utarbetar eller ändrar en skyddsplan för ett grundvattenområde ska kommunen ge alla möjlighet att ta del av förslaget och framföra sina åsikter om det. Utlåtanden om förslaget till en skyddsplan ska begäras från de kommuner som skyddsplanen kan gälla samt från de närings-, trafik- och miljöcentraler och regionförvaltningsverk som har behörighet inom det område som skyddsplanen omfattar.

Kommunen ska offentliggöra skyddsplanen och informera om den samt överlämna skyddsplanen till närings-, trafik- och miljöcentralen för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid information om skyddsplaner får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Förvaltningsplan

För vattenförvaltningsområdet skall upprättas en förvaltningsplan. *I förvaltningsplanen skall sammanfattningsvis ingå*

- 1) information om vattenförvaltningsområdet,
- 2) uppgifter om karakteriseringen, klassificeringen och miljömålen gällande vattenför-

Med avvikelse från det som föreskrivs i 1 mom. ska tiden när beredningsunderlag finns framlagda och möjligheten för allmänheten att framföra sin åsikt vara minst 30 dagar om klassificeringen av eller gränserna för ett grundvattenområde ändras som separat förfarande utanför upprättandet av förvaltningsplanen. I övrigt iakttas i förfarandet 15 § 1 och 2 mom.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i beredningen och om det förfarande som ska iakttas vid hörande samt om de uppgifter om grundvattenområden som ska registreras i datasystemet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 f §

Beredning av skyddsplaner för grundvattenområden

När en kommun utarbetar eller ändrar en skyddsplan för ett grundvattenområde ska kommunen ge alla möjlighet att ta del av förslaget och framföra sina åsikter om det. Utlåtanden om förslaget till en skyddsplan ska begäras från de kommuner som skyddsplanen kan gälla samt från *det landskap som har behörighet inom det område som skyddsplanen omfattar och från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.*

Kommunen ska offentliggöra skyddsplanen och informera om den samt överlämna in skyddsplanen till landskapet för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid information om skyddsplaner får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Förvaltningsplan

För vattenförvaltningsområde *ska landskapen upprätta en förvaltningsplan som inkluderar*

- 1) information om vattenförvaltningsområdet,
- 2) uppgifter om karakteriseringen, klassificeringen och miljömålen gällande vattenför-

rekomsterna i vattenförvaltningsområdet samt om andra aspekter som anknyter till vattenstatusen och vattenanvändningen,

3) förändringar i planen jämfört med tidigare planer,

4) genomförda åtgärder, genomförda temporära kompletterande åtgärder samt en bedömning av påverkan genom exceptionella omständigheter,

5) en bedömning av uppnåendet av de i 4 kap. avsedda miljömålen och en redogörelse för valet av alternativ,

6) en redogörelse om de åsikter som framförts under beredningen och om mellanstatliga underhandlingar samt om hur dessa har inverkat på planens innehåll och valet av alternativ.

Vid upprättandet och översynen av förvaltningsplanen ska den havsförvaltningsplan som avses i 4 a kap. beaktas.

En miljörapport ska läggas fram *som en del av* förvaltningsplanen. I fråga om miljörapporten gäller vad som föreskrivs om den i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Myndigheterna och andra inrättningar som tillhandahåller offentliga tjänster ska avgiftsfritt ge närings-, trafik- och miljöcentralerna sådan annan information än personuppgifter som de förfogar över och som närings-, trafik- och miljöcentralerna behöver för att utarbeta förvaltningsplanen. Myndigheterna ska överlämna informationen utan hinder av sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Andra än lägenhetsspecifika uppgifter ska dessutom överlämnas utan hinder av sekretessbestämmelserna i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008).

12 §

Åtgärdsprogram

Ett åtgärdsprogram ska utarbetas för upp-

rekomsterna i vattenförvaltningsområdet samt om andra aspekter som anknyter till vattenstatusen och vattenanvändningen,

3) förändringar i planen jämfört med tidigare planer,

4) genomförda åtgärder, genomförda temporära kompletterande åtgärder samt en bedömning av påverkan genom exceptionella omständigheter,

5) en bedömning av uppnåendet av de i 4 kap. avsedda miljömålen och en redogörelse för valet av alternativ,

6) en redogörelse om de åsikter som framförts under beredningen och *om samarbetet mellan behöriga myndigheter inom internationella vattenförvaltningsområden* samt om hur dessa har inverkat på planens innehåll och valet av alternativ,

7) *ett sammandrag av de åtgärder som avses i 12 § genom vilka miljömålen för vattenförvaltningen uppnås.*

Vid upprättandet och översynen av förvaltningsplanen ska den havsförvaltningsplan som avses i 26 b § beaktas.

En miljörapport ska läggas fram *i* förvaltningsplanen. I fråga om upprättandet av miljörapporten gäller vad som föreskrivs om det i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

Myndigheterna och andra inrättningar som tillhandahåller offentliga tjänster ska avgiftsfritt ge landskapen sådan annan *för ordnandet av vattenförvaltningen nödvändig* information än personuppgifter som de förfogar över och som *landskapen* behöver för att utarbeta förvaltningsplanen. Myndigheterna ska överlämna informationen *trots* sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Andra än lägenhetsspecifika uppgifter ska dessutom överlämnas *trots* sekretessbestämmelserna i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008).

12 §

Åtgärdsprogram

Landskapet ska utarbeta ett eller flera åt-

nåendet av de miljömål som har ställts upp för vattenvården med beaktande av de karakteriseringar av vattnen, de utredningar av den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen och de ekonomiska analyser av vattenanvändningen som har gjorts. *Åtgärdsprogrammet kan bestå av program för ett eller flera avrinningsområden. Åtgärdsprogrammet behandlas som en del av förvaltningsplanen.*

Åtgärdsprogrammet skall innehålla uppgifter om

- 1) de grundläggande åtgärderna inom vattenvården, såsom kraven i lagstiftningen om vatten och miljövård,
 - 2) kompletterande åtgärder inom vattenvården, såsom övriga administrativa och ekonomiska styrmedel, avtal, restaurering av vattendrag samt utbildnings- och forskningsprojekt,
 - 3) åtgärder inför exceptionella omständigheter,
 - 4) kombinationer av alternativa åtgärder,
 - 5) de åtgärder, i form av en sammanfattning, som beträffande det i åtgärdsprogrammet avsedda området föreslagits i de riskhanteringsplaner som avses i lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) och en redogörelse för åtgärdernas inverkan på de miljömål som har ställts upp för vattenvården.
- Kompletterande åtgärder inom vattenvården är åtgärder som utöver de grundläggande åtgärderna behövs för uppnåendet av de miljömål som avses i 4 kap.

13 §

Beredningen av förvaltningsplanen

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska för *utarbetandet* av förvaltningsplanen göra upp

- 1) en tidtabell och ett arbetsprogram för ut-

gärdsprogram för vattenförvaltningsområdet för uppnående av de miljömål som har ställts upp för vattenvården med beaktande av de karakteriseringar av vattnen, de utredningar av den mänskliga verksamhetens inverkan på vattnen och de ekonomiska analyser av vattenanvändningen som har gjorts. *Åtgärdsprogrammet kan utarbetas så att det gäller ett eller flera avrinningsområden. Ett eller flera åtgärdsprogram ska tillsammans täcka ett helt vattenförvaltningsområde. Ett sammandrag av åtgärderna inom vattenförvaltningsområde ska fogas till förvaltningsplanen.*

Åtgärdsprogrammet ska innehålla uppgifter om

- 1) de grundläggande åtgärderna inom vattenvården, såsom kraven i lagstiftningen om vatten och miljövård,
 - 2) kompletterande åtgärder inom vattenvården, såsom övriga administrativa och ekonomiska styrmedel, avtal, restaurering av vattendrag samt utbildnings- och forskningsprojekt,
 - 3) åtgärder inför exceptionella omständigheter,
 - 4) kombinationer av alternativa åtgärder,
 - 5) de åtgärder, i form av en sammanfattning, som för det i åtgärdsprogrammet avsedda området föreslagits i de riskhanteringsplaner som avses i lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) och en redogörelse för åtgärdernas inverkan på de miljömål som har ställts upp för vattenvården.
- Kompletterande åtgärder inom vattenvården är åtgärder som utöver de grundläggande åtgärderna behövs för uppnående av de miljömål som avses i 4 kap.

13 §

Beredningen av förvaltningsplanen och beredningens tidtabell

Landskapet ska för förvaltningsplanen *ut-* *beta*

- 1) en tidtabell och ett arbetsprogram för ut-

arbetandet av förvaltningsplanen minst tre år innan planperioden börjar,

2) en översikt över väsentliga frågor om vården av avrinningsområdet minst två år före början av den period som förvaltningsplanen avser, *samt*

3) ett utkast till förvaltningsplan minst ett år innan planperioden börjar.

arbetande av förvaltningsplanen minst tre år innan planperioden börjar,

2) en översikt över väsentliga frågor om vården av avrinningsområdet minst två år före början av den period som förvaltningsplanen avser,

3) ett utkast till förvaltningsplan *och åtgärdsprogram, som behandlats i styrgruppen för vattenförvaltningsområdet, minst 15 månader* innan planperioden börjar.

Landskapen ska överlämna ett utkast till den förvaltningsplan som avses i 11 § till miljöministeriet fyra månader innan följande planperiod börjar så att utkastet kan överlämnas till statsrådet för behandling. Dessutom ska landskapen överlämna åtgärdsprogrammen till miljöministeriet.

Närmare bestämmelser om de tidsfrister som ska iakttas i förfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska under alla faser av förvaltningsplanens beredning i tillräcklig omfattning samarbeta och samråda med berörda myndigheter och intressenter *inom sitt verksamhetsområde*. För detta ändamål ska det finnas minst en samsamarbetsgrupp. Samarbetsgrupper kan även inrättas per avrinningsområde.

För samordnandet av förvaltningsplanen ska vattenförvaltningsområdet ha en styrgrupp som består av representanter för närings-, trafik- och miljöcentralerna samt en av jord- och skogsbruksministeriet utsedd representant för fiskerinäringen. *Den samordnande* närings-, trafik- och miljöcentralen svarar för styrgruppens verksamhet. Miljöministeriet beslutar om styrgruppens sammansättning.

Bestämmelser om samordnande uppgifter och delgivning av beredningsunderlag inom ett internationellt vattenförvaltningsområde kan dessutom utfärdas i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland.

14 §

Samarbete vid beredningen av förvaltningsplanen

Landskapen ska under alla faser av förvaltningsplanens beredning i tillräcklig omfattning samarbeta och samråda med berörda myndigheter och intressenter. I ett vattenförvaltningsområde ska det finnas minst en samsamarbetsgrupp som deltar i beredningen av förvaltningsplanen och för egen del befrämjar att den genomförs. Samarbetsgrupper kan även inrättas per avrinningsområde.

För samordnandet av *innehållet i* förvaltningsplanen ska vattenförvaltningsområdet ha en styrgrupp som består av representanter för *landskapen* samt en av jord- och skogsbruksministeriet utsedd representant för fiskerinäringen. *Landskapen* svarar för styrgruppens verksamhet. Miljöministeriet beslutar om styrgruppens sammansättning.

Utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet ska behandlas och samordnas av styrgruppen.

Bestämmelser om samordnande uppgifter och delgivning av beredningsunderlag inom ett internationellt vattenförvaltningsområde kan dessutom utfärdas i en internationell överenskommelse som är bindande för Fin-

land.

Närmare bestämmelser om samarbetsgruppens och styrgruppens sammansättningar, mandatperioder och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Deltagande och information

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska ge alla möjlighet att ta del av *de i 13 § avsedda* beredningsunderlagen samt bakgrundshandlingarna till dem *och ge alla tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlagen skriftligt eller elektroniskt*. Bestämmelser om beredningsunderlags och bakgrundshandlingars offentlighet finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i området publicera en kungörelse på kommunernas anslagstavlor om att beredningsunderlagen finns framlagda. Handlingarna ska till behövliga delar hållas tillgängliga i kommunerna i området, och de ska publiceras i elektronisk form. Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom begära behövliga utlåtanden.

Information om utkastet till förvaltningsplan och den samordnade förvaltningsplanen ska dessutom ges i tidningar som utkommer allmänt i området, och vid behov ska informationsmöten anordnas där även åsikter kan framföras.

16 §

Behandlingen av förvaltningsplanen

Utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet ska behandlas och samordnas av styrgruppen.

Den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen ska tillställa miljöministeriet utkastet till förvaltningsplan för vattenförvaltningsområdet efter att det har behandlats i styrgruppen.

15 §

Deltagande och information

Landskapen ska ge alla möjlighet att ta del av beredningsunderlagen för förvaltningsplanen som avses i 13 § samt bakgrundshandlingarna till dem. Landskapen ska publicera beredningsunderlagen elektroniskt och samtidigt ha dem framlagda på riksnivå under sex månader. Landskapen ska säkerställa att beredningsunderlagen finns framlagda också i kommunerna.

Landskapen ska lämna information om framläggandet av beredningsunderlagen till de berörda kommunerna i sitt område för offentliggörande med iakttagande av 108 § i kommunallagen (410/2015). Landskapen ska dessutom vid behov informera om framläggande på annat sätt.

Landskapen ska ge alla tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlaget skriftligt eller elektroniskt inom en frist på sex månader. Landskapen ska dessutom begära behövliga utlåtanden.

Bestämmelser om beredningsunderlagen och tidtabellerna för förfarandet finns i 13 §. Bestämmelser om beredningsunderlags och bakgrundshandlingars offentlighet finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

(Upphävs)

17 §

Godkännande av förvaltningsplaner

Statsrådet godkänner förvaltningsplanerna. Beslutet om förvaltningsplanen ges efter anslag och de som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det gavs.

Information om att förvaltningsplanerna har godkänts *ska ges till närings-, trafik- och miljöcentralerna*, som i sin tur ska vidarebefordra informationen till kommunerna inom sitt område samt till de myndigheter som har hörts tidigare under beredningen av ärendet. *Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska anslå en kungörelse om godkännandet på kommunens anslagstavla samt informera om godkännandet i tillräcklig omfattning i tidningarna.* Den godkända förvaltningsplan som gäller kommunens område ska finnas till påseende i kommunen.

Miljöministeriet publicerar de av statsrådet godkända förvaltningsplanerna i elektronisk form.

Angående tillkännagivandet av statsrådets beslut i ett internationellt vattenförvaltningsområde kan föreskrifter ges i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

22 §

Konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster

En genom byggande eller på annat sätt fysiskt modifierad vattenförekomst *kan benämnas* konstgjord eller kraftigt modifierad i förvaltningsplanen, om de ändringar av de hydromorfologiska egenskaperna som behövs för uppnåendet av god ekologisk status medför betydande skadliga effekter på miljön eller följande verksamheter:

- 1) sjötrafik eller hamnverksamhet,
- 2) användning av vattnen för rekreation,
- 3) vattenförsörjning eller produktion av vattenkraft,
- 4) vattenreglering, hantering av översvämningssrisker eller markavvattning, eller
- 5) annan motsvarande mänsklig verksamhet i enlighet med hållbar utveckling.

17 §

Godkännande av förvaltningsplaner

Statsrådet godkänner förvaltningsplanerna. Beslutet om förvaltningsplanen ges efter anslag och de som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det gavs.

Landskapen ska informeras om att förvaltningsplanerna har godkänts *och* i sin tur vidarebefordra informationen till kommunerna inom sitt område *för att offentliggöras med iakttagande av 108 § i kommunallagen.* Informationen ska även lämnas till de myndigheter som har hörts tidigare under beredningen av ärendet. *Landskapen ska ha den godkända förvaltningsplanen framlagd. Landskapen ska dessutom se till att en godkänd förvaltningsplan som gäller en kommuns område finns framlagd i kommunen.*

Miljöministeriet publicerar de av statsrådet godkända förvaltningsplanerna i elektronisk form.

Angående tillkännagivandet av statsrådets beslut i ett internationellt vattenförvaltningsområde kan föreskrifter ges i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland.

22 §

Konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster

Landskapet kan i förvaltningsplanen benämna en genom byggande eller på annat sätt fysiskt modifierad vattenförekomst konstgjord eller kraftigt modifierad, om de ändringar av de hydromorfologiska egenskaperna som behövs för uppnåendet av god ekologisk status medför betydande skadliga effekter på miljön eller följande verksamheter:

- 1) sjötrafik eller hamnverksamhet,
- 2) användning av vattnen för rekreation,
- 3) vattenförsörjning eller produktion av vattenkraft,
- 4) vattenreglering, hantering av översvämningssrisker eller markavvattning,
- 5) annan motsvarande mänsklig verksamhet i enlighet med hållbar utveckling.

En förutsättning är dessutom att den nytta som kan uppnås genom de konstgjorda eller förändrade specifika egenskaperna hos vattenförekomsten av tekniska eller ekonomiska skäl inte rimligen kan uppnås på något annat sätt som utgör ett betydligt bättre alternativ för miljön.

Miljömålen för i denna paragraf avsedda vattenförekomster skall särskilt redovisas i förvaltningsplanen.

26 a §

Havsvårdsförvaltningen

För havsvårdsförvaltningen ska miljöministeriet i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet upprätta en havsförvaltningsplan för Finlands territorialvatten och ekonomiska zon.

Havsförvaltningsplanen ska beredas med beaktande av havsvattens naturvetenskapliga särdrag samt med beaktande av de vattenförvaltningsområden som avses i denna lag och de förvaltningsplaner som avses i 11 § samt förvaltningsplanen för landskapet Åland.

För den regionala samordningen av havsvårdsförvaltningen samt för samordningen av havsvården och vattenvården ansvarar respektive närings-, trafik- och miljöcentral i samarbete med miljöministeriet. Bestämmelser om de samordnande närings-, trafik- och miljöcentralerna utfärdas särskilt.

Havsförvaltningsplanen ska ses över vart sjätte år.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på marin verksamhet vars enda syfte är rikets försvar eller den nationella säkerheten. Denna verksamhet ska emellertid samordnas med målen för havsvården.

26 f §

Havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska upprätta ett åtgärdsprogram för uppnåendet av de miljömål som ställts upp i havsförvaltningsplanen, med beaktande av åtgärdernas kostnadseffektivitet och tekniska genomförbarhet.

En förutsättning är dessutom att den nytta som kan uppnås genom de konstgjorda eller förändrade specifika egenskaperna hos vattenförekomsten av tekniska eller ekonomiska skäl inte rimligen kan uppnås på något annat sätt som utgör ett betydligt bättre alternativ för miljön.

Miljömålen för sådana vattenförekomster som avses i denna paragraf ska särskilt redovisas i förvaltningsplanen.

26 a §

Havsvårdsförvaltningen

För havsvårdsförvaltningen ska miljöministeriet i samarbete med jord- och skogsbruksministeriet samt kommunikationsministeriet upprätta en havsförvaltningsplan för Finlands territorialvatten och ekonomiska zon.

Havsförvaltningsplanen ska beredas med beaktande av havsvattens naturvetenskapliga särdrag samt med beaktande av de vattenförvaltningsområden som avses i denna lag och de förvaltningsplaner som avses i 11 § samt förvaltningsplanen för landskapet Åland.

För den regionala samordningen av havsvårdsförvaltningen samt för samordningen av havsvården och vattenvården svarar landskapen i samarbete med miljöministeriet. Bestämmelser om samarbete mellan landskapen inom havsvårdsförvaltningen finns i 26 l §.

Havsförvaltningsplanen ska ses över vart sjätte år.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på marin verksamhet vars enda syfte är rikets försvar eller den nationella säkerheten. Denna verksamhet ska emellertid samordnas med målen för havsvården.

26 f §

Havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram

Miljöministeriet ska upprätta ett åtgärdsprogram som innefattar de regionala och nationella åtgärder som krävs för att en god status i den marina miljön ska kunna uppnås och bevaras.

Åtgärdsprogrammet kan utarbetas så att det gäller en eller flera delar av havsvattnen. I åtgärdsprogrammet ska åtgärdernas verkningar granskas också i det havsområde som ligger utanför Finlands ekonomiska zon.

I åtgärdsprogrammet ska de åtgärder fastställas som krävs för att uppnå och bevara en god miljöstatus i den marina miljön.

Åtgärdsprogrammet ska innefatta regionala skyddsåtgärder som ska främja enhetliga och representativa nätverk på de marina skyddsområdena.

26 j §

Deltagande och information

Miljöministeriet ska i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralerna ge alla de berörda parterna möjlighet att delta i beredningen av havsförvaltningsplanen och att ta del av havsförvaltningsplanens beredningsunderlag och bakgrundshandlingarna till detta. Parterna ska också beredas tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlaget skriftligt eller elektroniskt. Bestämmelser om beredningsunderlagets och bakgrundshandlingarnas *offentlighet* finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

I beredningen av havsförvaltningsplanen ska befintliga förvaltningsorgan och strukturer, såsom regionala havskonventionsorgan, vetenskapliga rådgivande organ och regionala rådgivande nämnder, delta så långt möjligt.

Sammandrag ska publiceras av följande delar av havsförvaltningsplanen och av uppdateringarna av dessa och allmänheten och sammanslutningar ska beredas möjlighet att framföra synpunkter om dem:

- 1) inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd,
- 2) fastställande av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön,
- 3) havsförvaltningsplanens miljömål,
- 4) havsförvaltningsplanens övervakningsprogram,
- 5) havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram.

Samarbete, deltagande och information i anslutning till beredningen av havsförvalt-

Landskapet ska inom sitt område ta fram åtgärder för uppnående av de miljömål som ställts upp i havsförvaltningsplanen, med beaktande av åtgärdernas kostnadseffektivitet och tekniska genomförbarhet. Åtgärderna kan utarbetas så att de gäller en eller flera delar av havsvattnen. Åtgärdernas verkningar ska granskas också för det havsområde som ligger utanför Finlands ekonomiska zon.

Åtgärdsprogrammet ska innefatta regionala skyddsåtgärder som ska främja enhetliga och representativa nätverk på de marina skyddsområdena.

26 j §

Deltagande och information

Miljöministeriet ska i samarbete med *landskapen* ge alla de berörda parterna möjlighet att delta i beredningen av havsförvaltningsplanen och att ta del av havsförvaltningsplanens beredningsunderlag och bakgrundshandlingarna till detta. Parterna ska också beredas tillfälle att framföra sina åsikter om beredningsunderlaget skriftligt eller elektroniskt. Bestämmelser om *offentligheten* för beredningsunderlag och bakgrundshandlingar finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

I beredningen av havsförvaltningsplanen ska befintliga förvaltningsorgan och strukturer, såsom regionala havskonventionsorgan, vetenskapliga rådgivande organ och regionala rådgivande nämnder, delta så långt möjligt.

Sammandrag ska publiceras av följande delar av havsförvaltningsplanen och av uppdateringarna av dessa och allmänheten och sammanslutningar ska beredas möjlighet att framföra synpunkter om dem:

- 1) inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd,
- 2) fastställande av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön,
- 3) havsförvaltningsplanens miljömål,
- 4) havsförvaltningsplanens övervakningsprogram,
- 5) havsförvaltningsplanens åtgärdsprogram.

Samarbete, deltagande och information i anslutning till beredningen av havsförvaltningsplanen ska *till den del det är möjligt*

ningsplanen ska så långt möjligt samordnas och genomföras med samarbete, deltagande och information i anslutning till planeringen av vattenvården som regleras i 14 och 15 §.

26 l §

Statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

- 1) deskriptorer för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön och om definitionen av en god miljöstatus i den marina miljön,
- 2) vägledande grundläggande förhållanden, belastning och påverkan som ska användas i bedömningen av den marina miljöns nuvarande tillstånd,
- 3) egenskaper som ska beaktas vid uppställandet av miljömålen,
- 4) information som behövs i programmen för övervakning av den marina miljöns tillstånd,
- 5) åtgärder som ska beaktas i åtgärdsprogrammet,
- 6) Finlands miljöcentrals uppgifter i fråga om planeringen och övervakningen av havsvården, om de närings-, trafik- och miljöcentraler som samordnar planeringen av havsvården och om andra myndighetsuppgifter,
- 7) beredningen av havsförvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet och dess tidsfrister samt om annat samarbete i anslutning till beredningen,
- 8) deltagandet i beredningen av havsförvaltningsplanen och information i anslutning till beredningen.

samordnas och genomföras med samarbete, deltagande och information i anslutning till planeringen av vattenvården som regleras i 14 och 15 §.

26 l §

Statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen och samarbetet mellan landskapen

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

- 1) deskriptorer för att fastställa vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön och om definitionen av en god miljöstatus i den marina miljön,
- 2) vägledande grundläggande förhållanden, belastning och påverkan som ska användas i bedömningen av den marina miljöns nuvarande tillstånd,
- 3) egenskaper som ska beaktas vid uppställandet av miljömålen,
- 4) information som behövs i programmen för övervakning av den marina miljöns tillstånd,
- 5) åtgärder som ska beaktas i åtgärdsprogrammet,
- 6) Finlands miljöcentrals uppgifter i fråga om planeringen och övervakningen av havsvården, och om andra myndighetsuppgifter,
- 7) beredningen av havsförvaltningsplanen och åtgärdsprogrammet och dess tidsfrister samt om annat samarbete i anslutning till beredningen,
- 8) deltagandet i beredningen av havsförvaltningsplanen och information i anslutning till beredningen.

Landskapen ska samarbeta vid fastställandet av vad som avses med en god miljöstatus i den marina miljön, bedömning av det nuvarande tillståndet, uppställande av miljömålen, utarbetande och genomförande av övervakningsprogrammet, sammanställande och genomförande av åtgärderna, uppgörande av havsförvaltningsplanen och organiserande av havsvården på ett nationellt jämförbart och enhetligt sätt.

Landskapen kan ordna samarbetet inom havsvården på det sätt som föreskrivs i 8 kap. i landskapslagen (/).

Landskapen ska för egen del samordna tid-

tabellen och innehållet i havsvårdsplaneringen.

28 §

Beaktande av förvaltningsplanen och havsförvaltningsplanen

Statliga och kommunala myndigheter samt andra organ som sköter myndighetsuppgifter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de förvaltningsplaner som statsrådet godkänner enligt 17 § samt den havsförvaltningsplan som godkänns enligt 26 k § och den särskilda åtgärdsplan som avses i 26 g §.

Beträffande beaktandet av förvaltningsplaner och havsförvaltningsplanen iakttas dessutom vad som bestäms någon annanstans i lag.

28 §

Beaktande av förvaltningsplanen och havsförvaltningsplanen

Statliga, kommunala och landskapliga myndigheter samt andra organ som sköter myndighetsuppgifter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de förvaltningsplaner som statsrådet godkänner enligt 17 § samt den havsförvaltningsplan som godkänns enligt 26 k § och den särskilda åtgärdsplan som avses i 26 g §.

Beträffande beaktandet av förvaltningsplaner och havsförvaltningsplanen iakttas dessutom vad som bestäms någon annanstans i lag.

28 a §

Samråd

Miljöministeriet ska tillsammans med landskapet ordna ett samråd som gäller planeringen och genomförandet av vattenvården och havsvården. Samrådet ordnas vid behov i samarbete med de övriga ministerierna som styr och följer genomförandet av denna lag inom sina verksamhetsområden.

Genom samrådet säkerställs att planeringen och genomförandet av vatten- och havsvården görs på ett nationellt enhetligt sätt. Under samrådet behandlas skötseln och samordnandet av de centrala uppgifter som avses i denna lag.

Närmare bestämmelser om samrådets tidtabell utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 b §

Föreläggande att fullgöra de skyldigheter som gäller vattenvården och havsvården

Om landskapet inte sköter sina uppgifter enligt denna lag kan det styrande ministeriet inom sitt eget ansvarsområde bestämma en tidsfrist inom vilken skyldigheterna ska fullgöras.

Innan ett föreläggande enligt 1 mom. med-

delas ska samråd hållas med landskapet. Av landskapet ska också begäras ett utlåtande i ärendet.

Om föreläggandet enligt 1 mom. inte iaktas kan det styrande ministeriet inom sitt eget ansvarsområde ålägga landskapet att iaktta föreläggandet vid äventyr att ett åläggande som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

203.

Lag

om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) 17, 19 och 26 §, sådana de lyder, 17 och 19 § delvis ändrade i lag 1674/2009 samt 26 § i lag 1594/2009, som följer

Gällande lydelse

17 §

Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning till det lokala räddningsväsendet i enlighet med den fastställda plan för bekämpning av oljeskador som avses i lagen om bekämpning av oljeskador för

1) kostnader för anskaffning av bekämpningsmateriel; en förutsättning för att en enskild anskaffning av bekämpningsmateriel för mer än 85 000 euro ska ersättas är att oljeskyddsfondens styrelse på förhand har godkänt anskaffningen,

2) kostnader för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

Om materielen för bekämpning av oljeskador inte enligt den fastställda bekämpningsplanen uteslutande är avsedd för bekämpning av oljeskador, ersätts kostnaderna för anskaffning och drift enbart till den del som motsvarar användningen av materielen för bekämpning av oljeskador enligt bekämpningsplanen. En större andel av anskaffningskostnaderna än vad som motsvarar bruket av materielen för bekämpning av oljeskador kan dock ersättas ur oljeskyddsfonden, om detta är motiverat för att bekämpningsberedskapen skall bli tillräcklig.

Ur oljeskyddsfonden kan, inom ramen för dispositionsplanen för fondmedlen, beviljas ersättning i förskott för de kostnader som

Föreslagen lydelse

17 §

Ersättning för anskaffning av bekämpningsmateriel och för upprätthållande av bekämpningsberedskapen

Ur oljeskyddsfonden betalas ersättning till *landskapets räddningsväsende* i enlighet med *den oljebekämpningsplan* som avses i 47 § 1 mom. i räddningslagen (379/2011) för

1) kostnader för anskaffning av bekämpningsmateriel; en förutsättning för att en enskild anskaffning av bekämpningsmateriel för mer än 85 000 euro ska ersättas är att oljeskyddsfondens styrelse på förhand har godkänt anskaffningen,

2) kostnader för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

Om materielen för bekämpning av oljeskador inte enligt *oljebekämpningsplanen* uteslutande är avsedd för bekämpning av oljeskador, ersätts kostnaderna för anskaffning och drift enbart till den del som motsvarar användningen av materielen för bekämpning av oljeskador enligt planen. En större andel av anskaffningskostnaderna än vad som motsvarar bruket av materielen för bekämpning av oljeskador kan dock ersättas ur oljeskyddsfonden, om detta är motiverat för att bekämpningsberedskapen ska bli tillräcklig.

Ur oljeskyddsfonden kan, inom ramen för dispositionsplanen för fondmedlen, beviljas ersättning i förskott för de kostnader som upprätthållandet av bekämpningsberedskapen

upprätthållandet av bekämpningsberedskapen orsakar under ett kalenderår. Den slutliga ersättningen beviljas efter det att en utredning över de faktiska slutliga kostnaderna har företetts.

19 §

Av prövning beroende bidrag

Ur oljeskyddsfonden kan bidrag beviljas

1) det lokala räddningsväsendet eller kommunen för uppförande eller hyrande av en lagerbyggnad avsedd för förvaring av oljebekämpningsmateriel,

2) sådan ägare av en hamn eller inrättning som avses i 16 § i lagen om bekämpning av oljeskador, för anskaffning av materiel för bekämpning av oljeskador,

3) för annan verksamhet som är nödvändig för bekämpning av oljeskador eller för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

orsakar under ett kalenderår. Den slutliga ersättningen beviljas efter att utredning över de faktiska slutliga kostnaderna har företetts.

19 §

Av prövning beroende bidrag

Ur oljeskyddsfonden kan bidrag beviljas

1) *landskapets* räddningsväsende eller kommunen för uppförande eller hyrande av en lagerbyggnad avsedd för förvaring av oljebekämpningsmateriel,

2) sådan ägare av en hamn eller inrättning som avses i 14 c § i räddningslagen, för anskaffning av materiel för bekämpning av oljeskador,

3) för annan än i 1 och 2 mom. avsedd verksamhet som är nödvändig för bekämpning av oljeskador eller för upprätthållande av bekämpningsberedskapen.

26 §

Synerenämnd

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska för utredning av frågor som gäller ersättning för oljeskador och för andra förberedande utredningar tillsätta en synerenämnd, om skadorna eller bekämpningskostnaderna kan beräknas stiga till över 20 000 euro och om utredningen av skadan kräver det. En synerenämnd ska tillsättas också då oljeskyddsfondens styrelse begär det. Kostnaderna för synerenämnden betalas ur oljeskyddsfonden.

Bestämmelser om synerenämndens uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Synerenämnd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska för utredning av frågor som gäller ersättning för oljeskador och för andra förberedande utredningar tillsätta en synerenämnd, om skadorna eller bekämpningskostnaderna kan beräknas stiga till över 20 000 euro och om utredningen av skadan kräver det. En synerenämnd ska tillsättas också då oljeskyddsfondens styrelse begär det. Kostnaderna för synerenämnden betalas ur oljeskyddsfonden.

Bestämmelser om synerenämndens uppgifter och sammansättning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Lag

om ändring av 9 och 15 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009) 9 och 15 § som följer:

Gällande lydelse

9 §

Myndighetens rätt att vidta åtgärder

Den regionala miljöcentralen får på statens bekostnad vidta eller låta någon annan vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga skador och begränsa dem eller vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder på det skadade området, om

1) det brådskar med ärendet och det inte går att vänta på ett förfarande enligt en lag som nämns i 2 § 1 mom. utan att skadan utvidgas betydligt, eller

2) den verksamhetsutövare som orsakat skadan inte kan påträffas utan svårighet.

Efter de åtgärder som avses i 1 mom. eller när den verksamhetsutövare som avses i 1 mom. 2 punkten har påträffats ska den regionala miljöcentralen utan dröjsmål inleda ett förfarande för åläggande av hjälpåtgärder så som bestäms i en lag som nämns i 2 § 1 mom.

15 §

Statens medverkan i hjälpåtgärder

Om verksamhetsutövaren av orsaker som anges i 11 § inte svarar för kostnaderna eller om kostnadsansvaret för den verksamhetsutövare som orsakat skadan har jämkats med stöd av 12 §, kan den regionala miljöcentralen vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder i form av miljöarbete.

Föreslagen lydelse

9 §

Myndighetens rätt att vidta åtgärder

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får på statens bekostnad vidta eller låta någon annan vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga skador och begränsa dem eller vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder på det skadade området, om

1) det brådskar med ärendet och det inte går att vänta på ett förfarande enligt en lag som nämns i 2 § 1 mom. utan att skadan utvidgas betydligt, eller

2) den verksamhetsutövare som orsakat skadan inte kan påträffas utan svårighet.

Efter de åtgärder som avses i 1 mom. eller när den verksamhetsutövare som avses i 1 mom. 2 punkten har påträffats ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utan dröjsmål inleda ett förfarande för åläggande av hjälpåtgärder *med iakttagande av vad som föreskrivs i den på ärendet tillämpliga lag* som nämns i 2 § 1 mom.

15 §

Statens medverkan i hjälpåtgärder

Om verksamhetsutövaren av orsaker som anges i 11 § inte svarar för kostnaderna eller om kostnadsansvaret för den verksamhetsutövare som orsakat skadan har jämkats med stöd av 12 §, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vidta eller låta någon annan vidta hjälpåtgärder i form av miljöarbete.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

205.

Lag

ändring av 1 § i lagen om Finlands miljöcentral

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands miljöcentral (1069/2009) 1 § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Finlands miljöcentralers verksamhetsidé och uppgifter

Finlands miljöcentral är en forsknings- och utvecklingscentral inom miljöområdet och är underställd miljöministeriet. Den stöder bedömningen och valet av mål och medel för en hållbar utveckling samt verkställandet av miljöpolitiken. Finlands miljöcentral sköter dessutom vissa uppgifter i samband med nyttjandet och vården av vattentillgångarna inom jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde.

Vid utförandet av de uppgifter som nämns i 1 mom. ska Finlands miljöcentral särskilt

1) undersöka och bedöma förändringar i miljön, områdesanvändningen och vattentillgångarna och orsakerna till dem och i samverkan med andra aktörer utveckla metoder för förebyggande och avhjälpande av skadliga förändringar i miljön,

2) producera sakkunnigtjänster för miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt regionförvaltningsverken,

3) övervaka och bedöma miljöns tillstånd och belastning samt områdesanvändningen och vattentillgångarna, och fullfölja rapporteringsförpliktelser i anslutning till dessa,

4) upprätthålla och utveckla datasystem, informationslager och informationstjänster inom verksamhetsområdet,

5) delta i internationellt samarbete i anslutning till sina uppgifter,

Föreslagen lydelse

1 §

Finlands miljöcentralers verksamhetsidé och uppgifter

Finlands miljöcentral är en forsknings- och utvecklingscentral inom miljöområdet och är underställd miljöministeriet. Den stöder bedömningen och valet av mål och medel för en hållbar utveckling samt verkställandet av miljöpolitiken. Finlands miljöcentral sköter dessutom vissa uppgifter i samband med nyttjandet och vården av vattentillgångarna inom jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde.

Vid utförandet av de uppgifter som nämns i 1 mom. ska Finlands miljöcentral särskilt

1) undersöka och bedöma förändringar i miljön, områdesanvändningen och vattentillgångarna och orsakerna till dem och i samverkan med andra aktörer utveckla metoder för förebyggande och avhjälpande av skadliga förändringar i miljön,

2) producera sakkunnigtjänster inom verksamhetsområdet för miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapen*,

3) övervaka och bedöma miljöns tillstånd och belastning samt områdesanvändningen och vattentillgångarna, och fullfölja statens rapporteringsförpliktelser i anslutning till dessa,

4) upprätthålla och utveckla datasystem, informationsresurser och informationstjänster inom verksamhetsområdet,

5) delta i internationellt samarbete i an-

6) främja miljömedvetenhet och producera utbildningstjänster inom sitt verksamhetsområde.

Finlands miljöcentral bedriver tvärvetenskaplig havsforskning inom sitt verksamhetsområde och ansvarar för observation av havsområdenas tillstånd samt producerar sakkunnigtjänster på detta område.

Finlands miljöcentral utför dessutom andra uppgifter som föreskrivits för den.

slutning till sina uppgifter,

6) främja miljömedvetenhet och producera utbildningstjänster inom sitt verksamhetsområde.

Finlands miljöcentral bedriver tvärvetenskaplig havsforskning inom sitt verksamhetsområde och ansvarar för observation av havsområdenas tillstånd samt producerar sakkunnigtjänster på detta område.

Finlands miljöcentral utför dessutom andra uppgifter som föreskrivs *och bestäms* för den.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

206.

Lag

om ändring av lag om skyddande av byggnadsarvet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) 4—7, 9, 11, 12 och 16—21 §, av
dem 16 § sådan den lyder i lag 1631/2015 och 18 § sådan den lyder delvis ändrad i lag
1174/2013, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna utvecklingen och styrningen av verksamheten för bevarande av byggnadsarvet.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och Museiverket främjar och utövar tillsyn över bevarandet av byggnadsarvet med stöd av denna lag.

Museiverket verkar som sakkunnig i frågor som gäller bevarande av byggnadsarvet. I ärenden som berör det samiska byggnadsarvet verkar samemuseet Siida som sakkunnig i samarbete med Museiverket.

Föreslagen lydelse

4 §

Myndigheter

Miljöministeriet svarar för det allmänna utvecklandet och *den allmänna* styrningen av verksamheten för bevarande av byggnadsarvet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och Museiverket främjar och utövar tillsyn över bevarandet av byggnadsarvet med stöd av denna lag.

Museiverket verkar som sakkunnig i frågor som gäller bevarande av byggnadsarvet. I ärenden som *gäller* det samiska byggnadsarvet verkar Samemuseet Siida som sakkunnig i samarbete med Museiverket.

5 §

Inledande av ett ärende

Ett ärende som gäller skyddande av en byggnad inleds vid närings-, trafik- och miljöcentralen på framställning eller på centralens eget initiativ.

Byggnadens ägare, en statlig myndighet, ett landskapsförbund, den kommun inom vilken byggnaden är belägen eller en sådan registrerad sammanslutning till vars verk-

5 §

Inledande av ett ärende

Ett ärende som gäller skyddande av en byggnad inleds vid *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på framställning eller på *myndighetens* eget initiativ.

En framställning om skyddande av en byggnad får göras av

1) ägaren,

2) en statlig myndighet, *det landskap och*

samhetsfält det hör att värna om kulturarvet får, inom sitt verksamhetsområde, göra en framställning om skyddande av en byggnad.

Framställningen ska vara skriftlig och innehålla uppgift om varför byggnaden bör skyddas. Framställningen ska också innehålla uppgift om var byggnaden är belägen och, om möjligt, uppgift om byggnadens ägare eller innehavare.

6 §

Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan förbjuda sådana åtgärder som äventyrar en byggnads kulturhistoriska betydelse (förbud mot äventyrande av byggnadsarvet). Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet ska dock alltid utfärdas när det är nödvändigt för att säkerställa skyddet. Centralen kan även förplikta byggnadens ägare eller innehavare att vidta behövliga skyddsåtgärder för att säkerställa skyddandet av byggnaden.

Ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet kan utfärdas då ett ärende som gäller skyddande av en byggnad har inletts. Om förbudet inte tillräckligt väl tryggar byggnadens fortlevnad, kan närings-, trafik- och miljöcentralen utfärda nödvändiga föreskrifter som kompletterar förbudet.

Förbudet träder i kraft då beslutet om det har delgetts. Förbudet gäller tills skyddsärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska behandla ett skyddsärende inom två år från det att ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet har utfärdats.

7 §

Hörande av parterna samt utlåtanden

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska, innan den fattar beslut om skyddet, ge

den kommun inom vilken byggnaden är belägen,

3) inom sitt verksamhetsområde, en sådan registrerad sammanslutning till vars verksamhetsfält det hör att värna om kulturarvet.

Framställningen ska vara skriftlig och innehålla uppgift om varför byggnaden bör skyddas. Framställningen ska också innehålla uppgift om var byggnaden är belägen och, om möjligt, uppgift om byggnadens ägare eller innehavare.

6 §

Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan förbjuda sådana åtgärder som äventyrar en byggnads kulturhistoriska betydelse (förbud mot äventyrande av byggnadsarvet). Förbud mot äventyrande av byggnadsarvet ska dock alltid utfärdas om det är nödvändigt för att säkerställa skyddet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan även förplikta byggnadens ägare eller innehavare att vidta behövliga skyddsåtgärder för att säkerställa skyddandet av byggnaden.

Ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet får utfärdas om ett ärende som gäller skyddande av en byggnad har inletts. Om förbudet inte tillräckligt väl tryggar byggnadens fortlevnad, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utfärda nödvändiga föreskrifter som kompletterar förbudet.

Förbudet träder i kraft då beslutet om det har delgetts. Förbudet gäller tills skyddsärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska behandla ett skyddsärende inom två år från det att ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet har utfärdats.

7 §

Hörande av parterna samt utlåtanden

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska, innan den fattar beslut om skyddet, ge

byggnadens och fastighetens ägare och, om byggnaden inte är i ägarens besittning, dess innehavare samt den intilliggande fastighetens ägare eller innehavare tillfälle att bli hörda. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska också begära ett utlåtande av den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt av Museiverket. I ärenden som gäller det samiska byggnadsarvet inom samernas hembygdsområde ska ett utlåtande begäras av sametinget.

När ett skyddsärende har inletts kan närings-, trafik- och miljöcentralen ordna en sammankomst där byggnadens och fastighetens ägare eller innehavare, den som gjort framställningen om skyddet, en statlig myndighet, landskapsförbundet, den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt den vars förhållanden eller intressen ärendet avsevärt kan inverka på, har möjlighet att föra fram synpunkter på skyddsbehovet, skyddets ändamål och skyddsmetoderna.

Kallelsen till en sådan sammankomst som avses i 2 mom. sänds antingen per brev eller, om det inte på förhand är känt vilka som ska kallas till sammankomsten, genom att saken kungörs i minst en tidning med allmän spridning på den ort där byggnaden är belägen.

9 §

Skyddsbeslut

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om skyddande av en byggnad. Skyddsbeslutet ska tillställas miljöministeriet för fastställelse.

På ändring eller upphävande av ett skyddsbeslut tillämpas det som bestäms om framställningar om skydd och om det beslutsfattande som gäller skyddet.

11 §

Överlåtelse av en byggnad som ägs av staten

Om en staten tillhörig byggnad som tidigare har skyddats med stöd av bestämmel-

byggnadens och fastighetens ägare och, om byggnaden inte är i ägarens besittning, dess innehavare samt den intilliggande fastighetens ägare *och* innehavare tillfälle att bli hörda. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska också begära ett utlåtande av den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt av Museiverket. I ärenden som gäller det samiska byggnadsarvet inom samernas hembygdsområde ska ett utlåtande begäras av sametinget.

När ett skyddsärende har inletts kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ordna en sammankomst där byggnadens och fastighetens ägare *och* innehavare, den som gjort framställningen om skyddet, en statlig myndighet, *det landskap och* den kommun inom vilken byggnaden är belägen samt den vars förhållanden eller intressen ärendet avsevärt kan inverka på, har möjlighet att föra fram synpunkter på skyddsbehovet, skyddets ändamål och skyddsmetoderna.

Kallelsen till en sådan sammankomst som avses i 2 mom. sänds antingen per brev eller, om det inte på förhand är känt vilka som ska kallas till sammankomsten, genom att saken kungörs i minst en tidning med allmän spridning på den ort där byggnaden är belägen.

9 §

Skyddsbeslut

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beslutar om skyddande av en byggnad. Skyddsbeslutet ska *ges in till* miljöministeriet för fastställelse.

På ändring eller upphävande av ett skyddsbeslut tillämpas det som *föreskrivs* om framställningar om skydd och om det beslutsfattande som gäller skyddet.

11 §

Överlåtelse av en byggnad som ägs av staten

Om en byggnad som tillhör staten och som tidigare har skyddats med stöd av be-

serna om skydd för staten tillhöriga byggnader överläts till någon annan, ska närings-, trafik- och miljöcentralen inleda skyddandet av byggnaden.

Överlåtaren ska utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om överlåtelsen av en sådan byggnad som avses i 1 mom.

12 §

Anmälan om skydd

När ett ärende som gäller skyddande av en byggnad har inletts vid närings-, trafik- och miljöcentralen, ett skyddsbeslut har vunnit laga kraft eller skyddet har upphävts genom ett lagakraftvunnet beslut, ska centralen anmäla detta till den behöriga registreringsmyndigheten, som ska göra en anteckning om saken i lagfarts- och inteckningsregistret. Den fastighet på vilken byggnaden är belägen ska nämnas i anmälan.

16 §

Beviljande och utbetalning av bidrag

Närings-, trafik- och miljöcentralen och Museiverket kan bevilja ägaren till en byggnad som förklarats skyddad bidrag för byggnadens skötsel och underhåll inom ramen för statsbudgeten. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (utvecklings- och förvaltningscentret) sköter sådana i 12, 19, 21 och 22 § i statsunderstödslagen (688/2001) nämnda uppgifter som gäller utbetalning, avbrytande av utbetalningen och återkrav av bidrag som närings-, trafik- och miljöcentralen beviljat. Utvecklings- och förvaltningscentret sköter utöver närings-, trafik- och miljöcentralen även tillsynsuppgifter i enlighet med 15 § i statsunderstödslagen när det gäller bidrag som beviljats av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Ägaren till en kulturhistoriskt betydande byggnad kan beviljas bidrag även då bygg-

stämmelserna om skydd för staten tillhöriga byggnader överläts till någon annan, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* inleda ett ärende som gäller skyddande av byggnaden.

Överlåtaren ska utan dröjsmål underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om överlåtelsen av en sådan byggnad som avses i 1 mom.

12 §

Anmälan om skydd

När ett ärende som gäller skyddande av en byggnad har inletts vid *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, ett skyddsbeslut har vunnit laga kraft eller skyddet har upphävts genom ett lagakraftvunnet beslut, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* anmäla detta till den behöriga registreringsmyndigheten, som ska göra en anteckning om saken i lagfarts- och inteckningsregistret. Den fastighet på vilken byggnaden är belägen ska nämnas i anmälan.

16 §

Beviljande och utbetalning av bidrag

Bidrag kan beviljas för skötsel och underhåll av en byggnad som förklarats skyddad. Bidrag kan beviljas av Museiverket inom ramen för statsbudgeten samt av landskapet.

Bidrag kan beviljas för skötsel och underhåll av en kulturhistoriskt betydande byggnad även då byggnaden inte har förklarats skyddad med stöd av denna lag. Bidragstägaren ska iaktta de villkor som anges i bidragsbeslutet.

På de bidrag som avses i denna paragraf tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat föreskrivs särskilt i denna eller någon annan lag. På bidrag som beviljas av landskapet tillämpas dock endast statsunderstödslagens 3 kap. om beviljande och utbetalning av statsunderstöd, 4 kap. om användning av statsunderstöd och övervakning därav, 5 kap. om återbetalning och återkrav av statsunderstöd, 6 kap. om information och utlämnande

naden inte har förklarats skyddad med stöd av denna lag. Bidragstagaren ska iaktta de villkor som anges i bidragsbeslutet.

av uppgifter samt 33 § om delgivning.

17 §

Nödvändiga iståndsättningsarbeten

Om ägaren har försummat att underhålla eller iståndsätta byggnaden på ett sådant sätt som syftet med bevarandet eller skyddandet av byggnaden kräver, kan närings-, trafik- och miljöcentralen vid vite eller med hot om att centralen låter utföra arbetet på ägarens bekostnad, förplikta ägaren att inom en viss tid vidta behövliga åtgärder för att iståndsätta byggnaden eller återställa den i ursprungligt skick. De kostnader som förädlats av åtgärderna betalas i förskott av statens medel och indrivs till staten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Det som bestäms i 1 mom. tillämpas på motsvarande sätt, om någon i strid med denna lag eller ett förbud eller föreskrifter som grundar sig på denna lag har ändrat, flyttat eller rivit en byggnad.

17 §

Nödvändiga iståndsättningsarbeten

Om ägaren har försummat att underhålla eller iståndsätta byggnaden på ett sådant sätt som syftet med bevarandet eller skyddandet av byggnaden kräver, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vid vite eller med hot om att *myndigheten* låter utföra arbetet på ägarens bekostnad, förplikta ägaren att inom en viss tid vidta behövliga åtgärder för att iståndsätta byggnaden eller återställa den i ursprungligt skick. De kostnader som förädlats av åtgärderna betalas i förskott av statens medel och indrivs till staten i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Det som *föreskrivs* i 1 mom. tillämpas *också* om någon i strid med denna lag eller ett förbud eller föreskrifter som grundar sig på denna lag har ändrat, flyttat eller rivit en byggnad.

18 §

Inspektionsrätt

Om det finns grundad anledning att misstänka att de föreskrifter som gäller skyddande av en byggnad eller som har utfärdats i anslutning till ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet har överträtts, har Museiverket eller den museimyndighet som Museiverket förordnat samt närings-, trafik- och miljöcentralen rätt att få tillträde till byggnaden eller dess lokaler. Lokaler som omfattas av hemfriden får emellertid inspekteras endast om det finns en misstanke om sådant straffbart förfarande som kan medföra fängelsestraff och om det är nödvändigt för att utreda detta förfarande.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

18 §

Inspektionsrätt

Om det finns grundad anledning att misstänka att de föreskrifter som gäller skyddande av en byggnad eller som har utfärdats i anslutning till ett förbud mot äventyrande av byggnadsarvet har överträtts, har Museiverket eller den museimyndighet som Museiverket förordnat samt *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* rätt att få tillträde till byggnaden eller dess lokaler. Lokaler som omfattas av hemfriden får emellertid inspekteras endast om det finns en misstanke om sådant straffbart förfarande som kan medföra fängelsestraff och om det är nödvändigt för att utreda detta förfarande.

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

19 §

Anmälan om skada

Om en byggnad som förklarats skyddad har skadats eller förstörts, ska byggnadens ägare eller innehavare utan dröjsmål anmäla detta till närings-, trafik- och miljöcentralen. Centralen ska omedelbart, efter att ha underhandlat om saken med Museiverket, fatta beslut om behövliga åtgärder.

19 §

Anmälan om skada

Om en byggnad som förklarats skyddad har skadats eller förstörts, ska byggnadens ägare eller innehavare utan dröjsmål anmäla detta till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska omedelbart, efter att ha underhandlat om saken med Museiverket, fatta beslut om behövliga åtgärder.

20 §

Ordnande av uppföljning

Miljöministeriet svarar för upprätthållandet av sådana uppföljningssystem som behövs för den riksomfattande uppföljningen av hur denna lag fungerar samt av de skyddade objektens skick och utveckling. Närmare bestämmelser om uppföljningen och uppföljningssystemen kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna, landskapsförbunden och kommunerna svarar inom sina respektive områden för uppföljningen av den byggda kulturmiljöns skick och utveckling på det sätt som föreskrivs särskilt.

20 §

Ordnande av uppföljning

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet svarar för den riksomfattande uppföljningen av skicket och utvecklingen hos de objekt som skyddats med stöd av denna lag. Närmare bestämmelser om uppföljningen och uppföljningssystemen får utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Landskapen och kommunerna svarar inom sina respektive områden för uppföljningen av den byggda kulturmiljöns skick och utveckling på det sätt som föreskrivs särskilt.

21 §

Ändringssökande

I ett beslut av en närings-, trafik- och miljöcentral om skyddande av en byggnad får ändring sökas hos miljöministeriet.

I ett beslut av en närings-, trafik- och miljöcentral om förbud mot äventyrande av byggnadsarvet får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den inom vars domkrets byggnaden är belägen.

I övrigt ska förvaltningsprocesslagen (586/1996) tillämpas på sökande av ändring.

21 §

Ändringssökande

I ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om skyddande av en byggnad får ändring sökas hos miljöministeriet.

I ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om förbud mot äventyrande av byggnadsarvet får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den inom vars domkrets byggnaden är belägen.

I övrigt ska förvaltningsprocesslagen (586/1996) tillämpas på sökande av ändring.

Bestämmelser om ikraftträdandet av

denna lag utfärdas genom en särskild lag.

Om miljöministeriet eller domstolen upphäver ett beslut som fattats före ikraftträdandet av denna lag, och återförvisar ärendet i dess helhet för ny behandling, behandlas och avgörs ärendet i enlighet med denna lag.

207.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen (121/2011) 7 § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Tillsynsmyndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna, de kommunala miljöförvaldningarna, skogscentralerna, Energimarknadsverket och Säkerhets- och kemikalieverket är inom sina respektive verksamhetsområden sådana tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 5 punkten.

Bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter finns i artikel 32 i gemenskapens förordning.

Föreslagen lydelse

7 §

Tillsynsmyndigheter

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, de kommunala miljöförvaldningarna, skogscentralerna, Energimarknadsverket och Säkerhets- och kemikalieverket är inom sina respektive verksamhetsområden sådana tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 5 punkten.

Bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter finns i artikel 32 i gemenskapens förordning.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

208.

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i avfallslagen (646/2011) 88 §,
ändras 7, 22, 24, 25, 51, 54, 61, 64, 70, 75, 87, 89, 90, 92–99, 101, 103–107, 122, 128, 132,
134, 136–138 och 142 §, av dem 22, 24, 25 och 122 § sådana de lyder delvis ändrade i lag
1104/2011, 61, 101, 103 och 105 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 410/2014, 89 § sådan
den lyder i lag 328/2016 samt 137 § sådan den lyder i lag 1062/2015, samt
fogas till 148 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

Gällande lydelse

7 §

Avvikelse från klassificering som farligt avfall

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i enskilda fall på ansökan av avfallsinnehavaren eller på eget initiativ besluta att

1) avfall som i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 § 3 mom. har klassificerats som farligt avfall inte är farligt avfall, om avfallsinnehavaren på ett tillförlitligt sätt visar att avfallet inte har en enda farlig egenskap och att detta inte är en följd av utspädning,

2) även annat avfall än sådant som klassificeras som farligt avfall i en sådan förordning är farligt avfall, om det har någon farlig egenskap.

Beslut som avses i 1 mom. fattas av regionförvaltningsverket, om det är fråga om miljötillståndspliktig verksamhet som faller inom verkets behörighet. Ärendet kan då behandlas som ett led i ett anhängigt miljötillståndsärende.

En kopia av beslutet ska sändas för kännedom till andra berörda tillstånds- och tillsynsmyndigheter. En kopia ska i uppföljningssyfte också ges in till Finlands miljö-

Föreslagen lydelse

7 §

Avvikelse från klassificering som farligt avfall

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i enskilda fall på ansökan av avfallsinnehavaren eller på eget initiativ besluta att

1) avfall som i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 6 § 3 mom. har klassificerats som farligt avfall inte är farligt avfall, om avfallsinnehavaren på ett tillförlitligt sätt visar att avfallet inte har en enda farlig egenskap och att detta inte är en följd av utspädning,

2) även annat avfall än sådant som klassificeras som farligt avfall i en i 1 punkten avsedd förordning är farligt avfall, om det har någon farlig egenskap.

Ätt ärende som avses i 1 mom. kan behandlas som ett led i ett anhängigt miljötillståndsärende.

En kopia av beslutet ska sändas för kännedom till andra berörda tillstånds- och tillsynsmyndigheter. En kopia ska i uppföljningssyfte också ges in till Finlands miljö-

central, som halvårsvis ska sända ett sammandrag av besluten till miljöministeriet.

22 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt verksamhetsområde styra och främja fullgörandet av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Finlands miljöcentral är den behöriga myndighet som avses i avfallstransportförordningen och ansvarar för samarbetet med andra behöriga myndigheter vid övervakning av internationella avfallstransporter. Finlands miljöcentral är också kontaktorgan enligt avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral är dessutom behörig myndighet enligt förordningen om exportförbud för kvicksilver.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska i egenskap av riksomfattande myndighet styra och främja fullgörandet av de uppgifter gällande producentansvar som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ska inom sitt ansvarsområde styra förebyggandet av de olägenheter för hälsan som avfall orsakar.

24 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986). De har tillsyn över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs. De har dessutom tillsyn över att artiklarna 2, 3.1 och 4.1 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

central, som halvårsvis ska sända ett sammandrag av besluten till miljöministeriet.

22 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska inom sitt verksamhetsområde styra och främja fullgörandet av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Finlands miljöcentral är den behöriga myndighet som avses i avfallstransportförordningen och ansvarar för samarbetet med andra behöriga myndigheter vid övervakning av internationella avfallstransporter. Finlands miljöcentral är också kontaktorgan enligt avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral är dessutom behörig myndighet enligt förordningen om exportförbud för kvicksilver.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i egenskap av riksomfattande myndighet styra och främja fullgörandet av de uppgifter gällande producentansvar som avses i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska inom sitt ansvarsområde styra förebyggandet av de olägenheter för hälsan som avfall orsakar.

24 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och den kommunala miljöförvaltningsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986). De har tillsyn över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs. De har dessutom tillsyn över att artiklarna 2, 3.1 och 4.1 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs.

får delegera behörighet som avses i denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning. På tjänsteinnehavaren tillämpas då det som föreskrivs om den myndighet som annars sköter dessa uppgifter och om överklagande av dess beslut. Behörighet får emellertid inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ett ärende som innefattar utövning av förvaltningstvång.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får, delegera behörighet som avses i denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning. På tjänsteinnehavaren tillämpas då det som föreskrivs om den myndighet som annars sköter dessa uppgifter och om överklagande av dess beslut. Behörighet får emellertid inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ett ärende som innefattar utövning av förvaltningstvång.

25 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Finlands miljöcentral har tillsyn över att bestämmelserna om internationella avfalls-transporter följs.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland har i egenskap av riksomfattande myndighet i producentansvarsfrågor tillsyn över att bestämmelserna om producentansvar och om retursystem för dryckesförpackningar följs.

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar att kraven i fråga om produkter, produkt-egenskaper och märkningar följs så som anges närmare i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 10 §.

Tullverket har inom sitt ansvarsområde tillsyn över att de bestämmelser om dryckesförpackningar enligt 68 § som ingår i denna lag eller utfärdats med stöd av den följs. I samarbete med Finlands miljöcentral övervakar tullverket också internationella avfallstransporter. Tullverket har dessutom tillsyn över att exportförbudet enligt artikel 1 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs.

25 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Finlands miljöcentral har tillsyn över att bestämmelserna om internationella avfalls-transporter följs.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har i egenskap av riksomfattande myndighet i producentansvarsfrågor tillsyn över att bestämmelserna om producentansvar och om retursystem för dryckesförpackningar följs.

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar att kraven i fråga om produkter, produkt-egenskaper och märkningar följs så som anges närmare i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 10 §.

Tullen har inom sitt ansvarsområde tillsyn över att de bestämmelser om dryckesförpackningar enligt 68 § som ingår i denna lag eller utfärdats med stöd av den följs. I samarbete med Finlands miljöcentral övervakar *Tullen* också internationella avfallstransporter. *Tullen* har dessutom tillsyn över att exportförbudet enligt artikel 1 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs.

51 §

Producentens skyldighet att informera om mottagningen

Producenten ska informera om var mottag-

51 §

Producentens skyldighet att informera om mottagningen

Producenten ska informera om var mottag-

ningsplatserna för kasserade produkter finns och om deras öppettider, de slag av avfall som tas emot där och annat som behövs för att mottagningen ska fungera. Producenten ska vid behov ordna informationsspridningen tillsammans med kommunen och andra aktörer inom avfallshanteringen.

Producenten ska årligen lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland en redogörelse för den information som producenten har spridit.

Närmare bestämmelser om producentens skyldigheter enligt 1 och 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet

Producenten ska föra bok enligt produktkategori över typen och mängden av samt beskaffenheten hos de produkter som producenten släppt ut på marknaden och de kasserade produkter som producenten tagit emot samt det avfall som dessa produkter gett upphov till, liksom även över de andra med dessa jämförbara omständigheter som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. I bokföringen ska man dessutom vid behov efter leveransplats specificera de produkter och det avfall som förts till återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och bortskaffande. Bokföringen ska innehålla motsvarande uppgifter också om delar av sådana fordon som avses i 48 § 1 mom. 2 punkten och komponenter till sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 punkten och om det avfall som dessa gett upphov till samt om kasserade produkter och avfall som förts ut till ett annat land.

Producenten ska lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ett sammandrag av de uppgifter som avses i 1 mom. kalenderårsvis eller oftare, om centralen bestämmer att det behövs för tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i bokföringen och lämnas till

ningsplatserna för kasserade produkter finns och om deras öppettider, de slag av avfall som tas emot där och annat som behövs för att mottagningen ska fungera. Producenten ska vid behov ordna informationsspridningen tillsammans med kommunen och andra aktörer inom avfallshanteringen.

Producenten ska årligen lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* en redogörelse för den information som producenten har spridit.

Närmare bestämmelser om producentens skyldigheter enligt 1 och 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Producentens bokförings- och uppgiftsskyldighet

Producenten ska föra bok enligt produktkategori över typen och mängden av samt beskaffenheten hos de produkter som producenten släppt ut på marknaden och de kasserade produkter som producenten tagit emot samt det avfall som dessa produkter gett upphov till, liksom även över de andra med dessa jämförbara omständigheter som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. I bokföringen ska man dessutom vid behov efter leveransplats specificera de produkter och det avfall som förts till återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och bortskaffande. Bokföringen ska innehålla motsvarande uppgifter också om delar av sådana fordon som avses i 48 § 1 mom. 2 punkten och komponenter till sådana elektriska och elektroniska produkter som avses i 48 § 1 mom. 3 punkten och om det avfall som dessa gett upphov till samt om kasserade produkter och avfall som förts ut till ett annat land.

Producenten ska lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ett sammandrag av de uppgifter som avses i 1 mom. kalenderårsvis eller oftare, om myndigheten bestämmer att det behövs för tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i bokföringen och lämnas till

myndigheten och om tidpunkterna för inlämnande av uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

61 §

Säkerhet som producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa

Den som producerar elektriska och elektroniska produkter ska ställa sådan säkerhet till förmån för Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland som täcker kostnaderna för mottagning, transport, annan avfallshantering och till dessa anknuten information och för främjande av återanvändning av sådana elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll och som producenten släpper ut på marknaden. En producent som hör till en sådan producentsammanslutning som avses i 62 § behöver inte ställa särskild säkerhet.

Godtagbara säkerheter är borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En ytterligare förutsättning är att Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland får ta säkerheten i anspråk på begäran.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland har rätt att ta säkerheten i anspråk, när producenten har konstaterats vara insolvent eller när producenten trots uppmaning har försummat att ordna avfallshanteringen. Centralen fördelar säkerheten i förhållande till marknadsandelen mellan sådana producenter och producentsammanslutningar som har godkänts för anteckning i det producentregister som avses i 142 § och som ordnar avfallshanteringen av de produkter som den som ställer säkerheten släpper ut på marknaden.

Närmare bestämmelser om uträkning av säkerhetsbeloppet och om tagande av säkerheten i anspråk får utfärdas genom förordning av statsrådet.

myndigheten och om tidpunkterna för inlämnande av uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

61 §

Säkerhet som producenter av elektriska och elektroniska produkter ska ställa

Den som producerar elektriska och elektroniska produkter ska ställa sådan säkerhet till förmån för *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som täcker kostnaderna för mottagning, transport, annan avfallshantering och till dessa anknuten information och för främjande av återanvändning av sådana elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll och som producenten släpper ut på marknaden. En producent som hör till en sådan producentsammanslutning som avses i 62 § behöver inte ställa särskild säkerhet.

Godtagbara säkerheter är borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En ytterligare förutsättning är att *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får ta säkerheten i anspråk på begäran.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att ta säkerheten i anspråk, när producenten har konstaterats vara insolvent eller när producenten trots uppmaning har försummat att ordna avfallshanteringen. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* fördelar säkerheten i förhållande till marknadsandelen mellan sådana producenter och producent-sammanslutningar som har godkänts för anteckning i det producentregister som avses i 142 § 1 mom. 3 punkten och som ordnar avfallshanteringen av de produkter som den som ställer säkerheten släpper ut på marknaden.

Närmare bestämmelser om uträkning av säkerhetsbeloppet och om tagande av säkerheten i anspråk får utfärdas genom förordning av statsrådet.

64 §

Tryggande av producentsammanslutningars verksamhet

En producentsammanslutning ska ha tillräckliga ekonomiska resurser att organisera sin verksamhet på behörigt sätt och så att den oavbrutet i minst sex månader kan ansvara för de producentansvarsskyldigheter som överförs till den. För att visa detta ska sammanslutningen lämna Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland en redogörelse för sin solvens och en verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshantering. Redogörelsen och planen ska lämnas årligen eller, om verksamheten förändras väsentligt, inom tre månader från förändringen.

Närmare bestämmelser om redogörelserna och planerna för visande av solvensen och tryggande av verksamheten samt om lämnandet av dem till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland får utfärdas genom förordning av statsrådet.

70 §

Märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska sörja för att dryckesförpackningar som omfattas av retursystemet förses med en märkning med pantens storlek och med uppgiften att de omfattas av ett retursystem vars ansvarige godkänts i enlighet med 103 §. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland kan på ansökan bevilja undantag från märkningsskyldigheten, om de förpackade dryckerna inte överläts till konsumenter eller om avsaknaden av märkningar inte väsentligt försvårar returneringen av dryckesförpackningarna.

75 §

Åläggande att städa upp

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ålägga den som ska städa upp att fullgöra

64 §

Tryggande av producentsammanslutningars verksamhet

En producentsammanslutning ska ha tillräckliga ekonomiska resurser att organisera sin verksamhet på behörigt sätt och så att den oavbrutet i minst sex månader kan ansvara för de producentansvarsskyldigheter som överförs till den. För att visa detta ska sammanslutningen lämna *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* en redogörelse för sin solvens och en verksamhetsplan som gäller ordnandet av återanvändning och avfallshandling. Redogörelsen och planen ska lämnas årligen eller, om verksamheten förändras väsentligt, inom tre månader från förändringen.

Närmare bestämmelser om redogörelserna och planerna för visande av solvensen och tryggande av verksamheten samt om lämnandet av dem till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får utfärdas genom förordning av statsrådet.

70 §

Märkning av förpackningar som omfattas av ett retursystem för dryckesförpackningar

Den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar ska sörja för att dryckesförpackningar som omfattas av retursystemet förses med en märkning med pantens storlek och med uppgiften att de omfattas av ett retursystem vars ansvarige godkänts i enlighet med 103 §. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan på ansökan bevilja undantag från märkningsskyldigheten, om de förpackade dryckerna inte överläts till konsumenter eller om avsaknaden av märkningar inte väsentligt försvårar returneringen av dryckesförpackningarna.

75 §

Åläggande att städa upp

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ålägga den som ska städa upp att fullgöra

sin uppstädningsskyldighet.

Om en kommun försummar sin uppstädningsskyldighet enligt 74 § 2 mom. får närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga kommunen att städa upp området.

I 13 kap. föreskrivs det om åläggande och om det vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande som kan förenas med åläggandet för den händelse att skyldigheten försummas.

87 §

Riksomfattande avfallsplan

För att syftet med denna lag ska fyllas och verkställandet av bestämmelserna i denna lag främjas ska miljöministeriet bereda en riksomfattande avfallsplan som underställs statsrådet för godkännande. Planen ska innehålla en bedömning av nuläget för minskning av avfallens mängd och skadlighet och för avfallshanteringen, målen för dessa och de åtgärder som behövs för att nå målen. Till planen ska det fogas en bedömning av dess effekter.

Den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller minskning av avfallens mängd och skadlighet kan göras upp i form av en separat plan.

Miljöministeriet ska utvärdera den riksomfattande avfallsplanens och den separata planens utfall och effekter åtminstone vart sjätte år och vid behov bereda en reviderad plan som underställs statsrådet för godkännande.

88 §

Regional avfallsplan

För att de mål som ställs upp i den riksomfattande avfallsplanen ska nås och verkställandet av de åtgärder som anges i den främjas ska närings-, trafik- och miljöcentralen,

sin uppstädningsskyldighet.

Om en kommun försummar sin uppstädningsskyldighet enligt 74 § 2 mom. får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ålägga kommunen att städa upp området.

I 13 kap. föreskrivs det om åläggande och om det vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande som kan förenas med åläggandet för den händelse att skyldigheten försummas.

87 §

Riksomfattande avfallsplan

För att syftet med denna lag ska *uppfyllas* och verkställandet av bestämmelserna i denna lag främjas ska miljöministeriet bereda en riksomfattande avfallsplan som underställs statsrådet för godkännande. Planen ska innehålla en bedömning av nuläget för minskning av avfallens mängd och skadlighet och för avfallshanteringen, målen för dessa och de åtgärder som behövs för att nå målen. Till planen ska det fogas en bedömning av dess effekter. *Planen kan också innehålla andra av de regionala förhållandena motiverade mål och åtgärder för att utveckla avfallshanteringen.*

Den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller minskning av avfallens mängd och skadlighet *och den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller andra av de regionala förhållandena motiverade mål och åtgärder* kan göras upp i form av separat plan.

Miljöministeriet ska utvärdera den riksomfattande avfallsplanens och de separata *planernas* utfall och effekter åtminstone vart sjätte år och vid behov bereda en reviderad plan som underställs statsrådet för godkännande.

88 §

Regional avfallsplan

(upphävs)

ensam eller tillsammans med en eller flera andra närings-, trafik- och miljöcentraler, ta fram en regional avfallsplan för sitt verksamhetsområde. Planen kan också innehålla av de regionala förhållandena påkallade nödvändiga mål och åtgärder för att minska avfallets mängd och skadlighet och utveckla avfallshanteringen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utvärdera den regionala avfallsplanens utfall och effekter åtminstone vart sjätte år och vid behov ta fram en reviderad plan.

89 §

Förfarandet vid beredning av avfallsplaner

När den riksomfattande avfallsplanen eller en separat plan för minskning av avfallets mängd och skadlighet bereds ska utlåtande om utkastet till plan begäras av de myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter. Information om den godkända planen med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas i det allmänna datanätet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska bereda den regionala avfallsplanen i växelverkan med kommunerna och andra myndigheter i regionen och med sådana verksamhetsutövare och i 134 § 2 punkten avsedda föreningar och stiftelser i regionen vars verksamhetsfält den regionala avfallsplanen kan anknyta till på ett väsentligt sätt, och centralen ska tillsätta en samarbetsgrupp för ändamålet. När den regionala avfallsplanen bereds ska landskapsförbundet ges tillfälle att yttra sig om utkastet till plan. Bestämmelser om deltagande i beredningen av en regional avfallsplan finns dessutom i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

När den riksomfattande avfallsplanen eller en separat plan för minskning av avfallets mängd och skadlighet revideras ska bestäm-

89 §

Förfarandet vid beredning av den riksomfattande avfallsplanen

När den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i 87 § 2 mom. bereds ska utlåtande om utkastet till plan begäras av de myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter. Information om den godkända planen med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas i det allmänna datanätet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och landskapet ska delta i beredningen av en del av den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som gäller andra av de regionala förhållandena motiverade mål och åtgärder. För detta ändamål ska miljöministeriet tillsätta en samarbetsgrupp till vilken vid behov kan kallas även kommuner och andra myndigheter samt sådana verksamhetsutövare och i 134 § 2 punkten avsedda föreningar och stiftelser vars verksamhetsfält den riksomfattande avfallsplanen kan anknyta till på ett väsentligt sätt. Bestämmelser om deltagande i beredningen av en riksomfattande avfallsplan finns dessutom i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

När den riksomfattande avfallsplanen eller de separata planer som avses i 87 § 2 mom.

melserna i 1 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas. *När en regional avfallsplan revideras ska bestämmelserna i 2 mom. om beredningen av planen och deltagandet i beredningen iakttas.*

Kommunen ska lämna närings-, trafik- och miljöcentralen och denna i sin tur miljöministeriet de uppgifter om avfall som uppkommer i kommunen, om ordnandet av och tillsynen över avfallshanteringen och om utvecklingsmål beträffande dessa som behövs för att utarbeta den riksomfattande och den regionala avfallsplanen.

90 §

Förordningar av statsrådet om avfallsplaner

Närmare bestämmelser om beredningen och utarbetandet av den riksomfattande avfallsplanen och de regionala avfallsplanerna och om deras innehåll samt om utvärderingen av planernas utfall och effekter och om översyn av planerna får utfärdas genom förordning av statsrådet.

92 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala avfallshanteringsföreskrifter

Innan kommunala avfallshanteringsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge den berörda närings-, trafik- och miljöcentralen och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om givande av möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen.

Kommunen ska informera allmänt om avfallshanteringsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga i ett datanät. De ska dessutom sändas för kännedom till närings-, trafik- och miljöcentralen och till regionförvaltningsverket.

93 §

Avfallsrådgivning

I syfte att minska mängden och skadlighet-

revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter samt om beredningen av planen och deltagandet i beredningen iakttas.

90 §

*Förordningar av statsrådet om **den riksomfattande** avfallsplanen*

Närmare bestämmelser om beredningen och utarbetandet av den riksomfattande avfallsplanen och om dess innehåll samt om utvärderingen av planens utfall och effekter och om översyn av planen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

92 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala avfallshanteringsföreskrifter

Innan kommunala avfallshanteringsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om givande av möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen.

Kommunen ska informera allmänt om avfallshanteringsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga i ett datanät. De ska dessutom sändas för kännedom till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

93 §

Avfallsrådgivning

I syfte att minska mängden och skadlighet-

en i fråga om kommunalt avfall från verksamhet som avses i 32 § och genomföra avfallshanteringen på behörigt sätt ska kommunen ordna rådgivning, information och upplysning.

När en närings-, trafik- och miljöcentral sköter en uppgift enligt 3 § 2 mom. i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) ska den särskilt främja fullgörandet av den skyldighet att känna till avfallet som i 12 § 1 mom. åläggs dem som bedriver produktion samt produkttillverkare och importörer.

94 §

Ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret

Den som har för avsikt att bedriva yrkesmässig avfallstransport eller verksamhet som avfallsmäklare ska göra en ansökan om godkännande av verksamheten för anteckning i det avfallshanteringsregister som avses i 142 § 1 mom. 2 punkten.

Ansökan ska göras hos den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde största delen av verksamheten bedrivs. Om ingen behörig myndighet kan anvisas på den grunden, görs ansökan hos den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde verksamhetsutövarens hemort finns.

Ansökan ska uppta de uppgifter om verksamhetsutövaren, verksamheten och verksamhetsområdet som behövs för behandling av ansökan. Dessutom ska ansökan innefatta en redogörelse för verksamhetsutövarens yrkesskicklighet. Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

95 §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

En verksamhet godkänns för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

1) verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats

en i fråga om kommunalt avfall från verksamhet som avses i 32 § och genomföra avfallshanteringen på behörigt sätt ska kommunen ordna rådgivning, information och upplysning.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska främja fullgörandet av den skyldighet att känna till avfallet som i 12 § 1 mom. åläggs dem som bedriver produktion samt produkttillverkare och importörer.

94 §

Ansökan om godkännande av verksamhet för anteckning i avfallshanteringsregistret

Den som har för avsikt att bedriva yrkesmässig avfallstransport eller verksamhet som avfallsmäklare ska göra en ansökan hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om godkännande av verksamheten för anteckning i det avfallshanteringsregister som avses i 142 § 1 mom. 2 punkten.

Ansökan ska uppta de uppgifter om verksamhetsutövaren, verksamheten och verksamhetsområdet som behövs för behandling av ansökan. Dessutom ska ansökan innefatta en redogörelse för verksamhetsutövarens yrkesskicklighet. Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

95 §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

En verksamhet godkänns för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

1) verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats

med stöd av den och den bedrivs med yrkesskicklighet,

2) verksamheten bedrivs utan att hälsan eller miljön orsakas fara eller skada,

3) den utrustning och materiel som används i verksamheten är tekniskt ändamålsenlig,

4) sökanden till förmån för närings-, trafik- och miljöcentralen ställer en tillräcklig säkerhet för att garantera behörig hantering av det avfall som ska transporteras eller förmedlas, om inte myndigheten beslutar att det med beaktande av verksamhetens omfattning och art är onödigt att säkerhet ställs.

Som säkerhet godkänns borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

96 §

Beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret. Verksamheten får inte inledas förrän centralen har godkänt verksamheten för anteckning i registret. Ett beslut om godkännandet gäller tills vidare eller för viss tid.

I beslutet kan det meddelas villkor för hur förutsättningarna för godkännande enligt 95 § ska uppfyllas, om bokföringen över avfall, om skyldigheten att lämna myndigheterna upplysningar som behövs för tillsynen och i fråga om andra åtgärder som är nödvändiga för övervakning av verksamheten. Genom villkoren kan verksamheten vid behov begränsas så att den endast gäller avfall av en viss typ eller beskaffenhet. Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i avfallshanteringsregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet. *Om verksamheten bedrivs inom två eller*

med stöd av den och den bedrivs med yrkesskicklighet,

2) verksamheten bedrivs utan att hälsan eller miljön orsakas fara eller skada,

3) den utrustning och materiel som används i verksamheten är tekniskt ändamålsenlig,

4) sökanden till förmån för *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ställer en tillräcklig säkerhet för att garantera behörig hantering av det avfall som ska transporteras eller förmedlas, om inte myndigheten beslutar att det med beaktande av verksamhetens omfattning och art är onödigt att säkerhet ställs.

Som säkerhet godkänns borgen, försäkring och en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

96 §

Beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret. Verksamheten får inte inledas förrän *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har godkänt verksamheten för anteckning i registret. Ett beslut om godkännandet gäller tills vidare eller för viss tid.

I beslutet kan det meddelas villkor för hur förutsättningarna för godkännande enligt 95 § ska uppfyllas, om bokföringen över avfall, om skyldigheten att lämna myndigheterna upplysningar som behövs för tillsynen och i fråga om andra åtgärder som är nödvändiga för övervakning av verksamheten. Genom villkoren kan verksamheten vid behov begränsas så att den endast gäller avfall av en viss typ eller beskaffenhet. Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i avfallshanteringsregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområden, ska den myndighet som fattat beslutet sända en kopia av beslutet till de andra närings-, trafik- och miljöcentralerna.

97 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Om en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret förändras väsentligt eller upphör, ska närings-, trafik- och miljöcentralen utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska anteckna de förändrade uppgifterna i avfallshanteringsregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande på motsvarande sätt.

Ett beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret kan ändras på initiativ av den myndighet som fattat beslutet, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för godkännandet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

98 §

Utdrag ur avfallshanteringsregistret

Ett utdrag över de uppgifter som antecknats i avfallshanteringsregistret ska fogas till beslutet om godkännande för anteckning i registret, liksom också uppgift om den tid inom vilken utdraget ska kontrolleras. En transportör vars verksamhet har godkänts för anteckning i registret ska medföra utdraget under transport och på begäran visa upp det för tillsynsmyndigheterna och polisen. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i utdraget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

97 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Om en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret förändras väsentligt eller upphör, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska anteckna de förändrade uppgifterna i avfallshanteringsregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande på motsvarande sätt.

Ett beslut om godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret kan ändras på initiativ av den myndighet som fattat beslutet, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för godkännandet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som förutsattes när beslutet meddelades

98 §

Utdrag ur avfallshanteringsregistret

Ett utdrag över de uppgifter som antecknats i avfallshanteringsregistret ska fogas till beslutet om godkännande för anteckning i registret, liksom också uppgift om den tid inom vilken utdraget ska kontrolleras. En transportör vars verksamhet har godkänts för anteckning i registret ska medföra utdraget under transport och på begäran visa upp det för tillsynsmyndigheterna och polisen. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i utdraget får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska till den som bedriver en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret sända ett utdrag för kontroll under det kalenderår då det gått tre år sedan verksamheten godkändes för anteckning i registret eller, om ändringar i verksamheten har skett, den senaste ändringen godkändes för anteckning i registret. Verksamhetsutövaren ska inom en skälig tid som anges i begäran om kontroll av utdraget besvara begäran och meddela ändringar i uppgifterna.

99 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan återkalla ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

- 1) de i 95 § angivna förutsättningarna för godkännande inte längre kan uppfyllas genom att beslutet ändras i enlighet med 97 §,
- 2) verksamhetsutövaren har gett felaktiga uppgifter som inverkat väsentligt på förutsättningarna för godkännande, eller
- 3) bestämmelser eller beslutsvillkor trots en skriftlig anmärkning som en myndighet gett har överträtts upprepade gånger på ett sådant sätt att verksamheten orsakar betydande fara eller skada för hälsan eller miljön.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska besluta att ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret upphör att gälla, om verksamhetsutövaren inte besvarar den begäran om kontroll av utdraget som avses i 98 § 2 mom. Verksamhetsutövaren ska ges tillfälle att bli hörd innan godkännandet avförs ur avfallshanteringsregistret.

101 §

Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

Producenter som avses i 48 §, producent-

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska till den som bedriver en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallshanteringsregistret sända ett utdrag för kontroll under det kalenderår då det gått tre år sedan verksamheten godkändes för anteckning i registret eller, om ändringar i verksamheten har skett, den senaste ändringen godkändes för anteckning i registret. Verksamhetsutövaren ska inom en skälig tid som anges i begäran om kontroll av utdraget besvara begäran och meddela ändringar i uppgifterna.

99 §

Återkallande och upphörande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret, om

- 1) de i 95 § angivna förutsättningarna för godkännande inte längre kan uppfyllas genom att beslutet ändras i enlighet med 97 §,
- 2) verksamhetsutövaren har gett felaktiga uppgifter som inverkat väsentligt på förutsättningarna för godkännande, eller
- 3) *verksamhetsutövaren*, trots en skriftlig anmärkning som en myndighet gett, *upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna lag eller villkoren i ett beslut om godkännande på ett sådant sätt* att verksamheten orsakar betydande fara eller skada för hälsan eller miljön.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska besluta att ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret upphör att gälla, om verksamhetsutövaren inte besvarar den begäran om kontroll av utdraget som avses i 98 § 2 mom. Verksamhetsutövaren ska ges tillfälle att bli hörd innan godkännandet avförs ur avfallshanteringsregistret.

101 §

Ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret

Producenter som avses i 48 §, producent-

sammanslutningar som avses i 62 § och de ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar som avses i 68 § ska lämna in en ansökan om godkännande för anteckning i det producentregister som avses i 142 § 1 mom. 3 punkten till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland. Ansökan ska göras i god tid så att avfallshanteringen av kasserade produkter kan tryggas.

Sökanden och den verksamhet som sökanden bedriver ska specificeras i ansökan. Ansökan ska innehålla de uppgifter om mottagningen och informationen om denna, återanvändningen, återvinningen och den övriga avfallshanteringen av kasserade produkter som behövs för behandling av ansökan och för bedömning av om verksamheten är ändamålsenlig. De som producerar elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll ska dessutom redogöra för den säkerhet som avses i 61 §. I de ansökningar som producentsammanslutningar och de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar lämnar in ska behövliga uppgifter om avtal, stadgar och andra handlingar ges för att det ska kunna bedömas om verksamheten uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag och med stöd av den.

Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

103 §

Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret. Det ska bestämmas att beslut om godkännande av producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar för anteckning i registret gäller tills vidare eller för viss tid, beroende på ärendets art. Ett beslut om godkännande av producenter gäller tills vidare.

I beslutet kan det tas in behövliga föreskrifter om hur förutsättningarna för godkännande enligt 102 § och andra i denna lag eller med

sammanslutningar som avses i 62 § och de ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar som avses i 68 § ska lämna in en ansökan om godkännande för anteckning i det producentregister som avses i 142 § 1 mom. 3 punkten till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Ansökan ska göras i god tid så att avfallshanteringen av kasserade produkter kan tryggas.

Sökanden och den verksamhet som sökanden bedriver ska specificeras i ansökan. Ansökan ska innehålla de uppgifter om mottagningen och informationen om denna, återanvändningen, återvinningen och den övriga avfallshanteringen av kasserade produkter som behövs för behandling av ansökan och för bedömning av om verksamheten är ändamålsenlig. De som producerar elektriska och elektroniska produkter som används i hushåll ska dessutom redogöra för den säkerhet som avses i 61 §. I de ansökningar som producentsammanslutningar och de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar lämnar in ska behövliga uppgifter om avtal, stadgar och andra handlingar ges för att det ska kunna bedömas om verksamheten uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag och med stöd av den.

Närmare bestämmelser om innehållet i och behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

103 §

Beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska utan obefogat dröjsmål fatta beslut med anledning av en ansökan om godkännande för anteckning i producentregistret. Det ska bestämmas att beslut om godkännande av producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar för anteckning i registret gäller tills vidare eller för viss tid, beroende på ärendets art. Ett beslut om godkännande av producenter gäller tills vidare.

I beslutet kan det tas in behövliga föreskrifter om hur förutsättningarna för godkännande

stöd av den föreskrivna krav uppfylls samt hur tillsynen över verksamheten utövas. I föreskrifterna kan också nya producenter, producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar, med beaktande av verksamhetens art och omfattning, meddelas successivt strängare skyldigheter och mål för verksamhetens inledningskede i fråga om mottagning, återanvändning och återvinning av kasserade produkter samt i fråga om retursystemets funktion, tills de skyldigheter och mål som bestämts genom förordning av statsrådet gäller dem fullt ut. Sådana föreskrifter kan meddelas endast om producenten, producentsammanslutningen eller de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar genom en avsiktsförklaring som ingåtts med behöriga parter eller motsvarande handlingar i fråga om mottagning, transport och behandling av kasserade produkter tillförlitligt kan visa att verksamheten ordnas så att den uppfyller kraven i statsrådets förordning inom en tid som anges i beslutet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska i producentregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Utdrag ur producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska ge den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar och som godkänts för anteckning i producentregistret ett utdrag ur registret. Den ansvarige för retursystemet ska sända utdraget till dem som anslutit sig till systemet.

105 §

Anmälan av producenter eller medlemmar till producentregistret

enligt 102 § och andra i denna lag eller med stöd av den föreskrivna krav uppfylls samt hur tillsynen över verksamheten utövas. I föreskrifterna kan också nya producenter, producentsammanslutningar och ansvariga för retursystem för dryckesförpackningar, med beaktande av verksamhetens art och omfattning, meddelas successivt strängare skyldigheter och mål för verksamhetens inledningskede i fråga om mottagning, återanvändning och återvinning av kasserade produkter samt i fråga om retursystemets funktion, tills de skyldigheter och mål som bestämts genom förordning av statsrådet gäller dem fullt ut. Sådana föreskrifter kan meddelas endast om producenten, producentsammanslutningen eller de som svarar för retursystem för dryckesförpackningar genom en avsiktsförklaring som ingåtts med behöriga parter eller motsvarande handlingar i fråga om mottagning, transport och behandling av kasserade produkter tillförlitligt kan visa att verksamheten ordnas så att den uppfyller kraven i statsrådets förordning inom en tid som anges i beslutet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska i producentregistret anteckna de väsentliga uppgifter som ingår i ansökan och beslutet.

Närmare bestämmelser om beslutets innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Utdrag ur producentregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska ge den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar och som godkänts för anteckning i producentregistret ett utdrag ur registret. Den ansvarige för retursystemet ska sända utdraget till dem som anslutit sig till systemet.

105 §

Anmälan av producenter eller medlemmar till producentregistret

Producentsammanslutningar eller de som svarar för ett retursystem för dryckesförpackningar som godkänts för anteckning i producentregistret ska till producentregistret anmäla de producenter eller medlemmar, vilkas skyldigheter enligt denna lag producent-sammanslutningen eller den som svarar för retursystemet sörjer för. Om uppgifterna förändras ska också detta anmälas till registret. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland ska anteckna uppgifterna i producentregistret och underrätta anmälaren om anteckningarna. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Om en för producentregistret godkänd producents eller producentsammanslutnings eller en för producentregistret godkänd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningars verksamhet förändras väsentligt eller om det sker förändringar i producentsammanslutningens eller retursystemet för dryckesförpackningars medlemskår, ska Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. Centralen ska anteckna ändringarna i uppgifterna i producentregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande för anteckning i producentregistret.

Ett beslut kan ändras också på initiativ av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

Närmare bestämmelser om tidpunkten för den anmälan som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

107 §

Återkallande och upphörande av ett godkän-

Producentsammanslutningar eller de som svarar för ett retursystem för dryckesförpackningar som godkänts för anteckning i producentregistret ska till producentregistret anmäla de producenter och medlemmar, vilkas skyldigheter enligt denna lag producent-sammanslutningen eller den som svarar för retursystemet sörjer för. Om uppgifterna förändras ska också detta anmälas till registret. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska anteckna uppgifterna i producentregistret och underrätta anmälaren om anteckningarna. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Ändring av beslut om godkännande för anteckning i producentregistret

Om en för producentregistret godkänd producents eller producentsammanslutnings eller en för producentregistret godkänd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningars verksamhet förändras väsentligt eller om det sker förändringar i producentsammanslutningens eller retursystemet för dryckesförpackningars medlemskår, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utan dröjsmål underrättas om saken och vid behov ska en ny ansökan göras. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska anteckna ändringarna i uppgifterna i producentregistret och vid behov ändra beslutet om godkännande för anteckning i producentregistret.

Ett beslut kan ändras också på initiativ av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om grunderna för beslutet senare konstateras ha varit väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts när beslutet meddelades.

Närmare bestämmelser om tidpunkten för den anmälan som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

107 §

Återkallande och upphörande av ett godkän-

nande för anteckning i producentregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland kan återkalla ett godkännande för anteckning i producentregistret, om en producent, en producentsammanslutning eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar trots skriftlig anmärkning från närings-, trafik- och miljöcentralen upprepat försummar en på producentansvaret grundad skyldighet enligt denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den att ordna mottagning, återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av en kasserad produkt eller när någon annan förutsättning för godkännande som anges i 102 § inte blir uppfylld trots myndighetens skriftliga anmärkning.

Om en producent upphör med sin verksamhet som omfattas av producentansvaret eller om en producentsammanslutning eller ett retursystem för dryckesförpackningar upplöses eller dess verksamhet avslutas, upphör godkännandet att gälla utan särskilt beslut och producenten, producentsammanslutningen eller den ansvarige för retursystemet avförs ur producentregistret.

122 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som förordnats av någon av dem har rätt att på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om exportförbud för kvicksilver, och för verkställigheten av lagen få

1) behövliga uppgifter av avfallsinnehavaren eller någon annan aktör inom avfallshanteringen eller av den som är skyldig att städa upp ett nedskräpat område,

2) behövliga uppgifter om tillverkningen av en produkt och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden, om det avfall som de ger upphov till och om avfallshanteringen, av den

nande för anteckning i producentregistret

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan återkalla ett godkännande för anteckning i producentregistret, om en producent, en producentsammanslutning eller den ansvarige för ett retursystem för dryckesförpackningar trots skriftlig anmärkning från Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet upprepat försummar en på producentansvaret grundad skyldighet enligt denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den att ordna mottagning, återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av en kasserad produkt eller när någon annan förutsättning för godkännande som anges i 102 § inte blir uppfylld trots myndighetens skriftliga anmärkning.

Om en producent upphör med sin verksamhet som omfattas av producentansvaret eller om en producentsammanslutning eller ett retursystem för dryckesförpackningar upplöses eller dess verksamhet avslutas, upphör godkännandet att gälla utan särskilt beslut och producenten, producentsammanslutningen eller den ansvarige för retursystemet avförs ur producentregistret.

122 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral eller en tjänsteman eller tjänsteinnehavare som förordnats av någon av dem har rätt att på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen om exportförbud för kvicksilver, och för verkställigheten av lagen få

1) behövliga uppgifter av avfallsinnehavaren eller någon annan aktör inom avfallshanteringen eller av den som är skyldig att städa upp ett nedskräpat område,

2) behövliga uppgifter om tillverkningen av en produkt och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden, om det avfall som de ger upphov till och om avfallshanteringen, av den

som tillverkar eller importerar en produkt eller av någon annan som släpper ut en produkt på marknaden,

3) behövliga uppgifter och handlingar av en annan myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som avses i denna paragraf, trots den i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivna tystnadsplikten.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland eller en tjänsteman som den utsett har dessutom rätt att av producentsammanslutningar, producenter, distributörer och andra som bedriver avfallshantering av kasserade produkter som avses i 48 § på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för verkställigheten av lagen få behövliga uppgifter om mängden av produkter som släppts ut på marknaden och som kasserats och om insamlingen eller utförseln av dem eller om återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och annan avfallshantering som gäller dem samt om andra liknande omständigheter.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den utsett har rätt att av avfallsinnehavaren eller någon annan aktör inom avfallshanteringen på begäran få de upplysningar som behövs för skötseln av en uppgift som anknyter till kommunens skyldighet enligt 5 kap. att ordna avfallshantering.

128 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om avfallshantering som producenten ordnar

Om en producent eller producentsammanslutning som avses i 6 kap. eller en i 68 § avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar inte har ordnat på producentansvaret grundad återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning eller annan avfallshantering i enlighet med denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland utöver det som bestäms i 126 §

1) ålägga producenten, producentsamman-

som tillverkar eller importerar en produkt eller av någon annan som släpper ut en produkt på marknaden,

3) behövliga uppgifter och handlingar av en annan myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som avses i denna paragraf, trots den i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivna tystnadsplikten.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller en tjänsteman som den utsett har dessutom rätt att av producentsammanslutningar, producenter, distributörer och andra som bedriver avfallshantering av kasserade produkter som avses i 48 § på begäran för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och för verkställigheten av lagen få behövliga uppgifter om mängden av produkter som släppts ut på marknaden och som kasserats om insamling, utförsel, återanvändning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och annan avfallshantering som gäller dem samt om andra liknande omständigheter.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten eller en tjänsteinnehavare som den utsett har rätt att av avfallsinnehavaren och någon annan aktör inom avfallshanteringen på begäran få de upplysningar som behövs för skötseln av en uppgift som anknyter till kommunens skyldighet enligt 5 kap. att ordna avfallshantering.

128 §

Åtgärder vid förseelser eller försummelser i fråga om avfallshantering som producenten ordnar

Om en producent eller producentsammanslutning som avses i 6 kap. eller en i 68 § avsedd ansvarig för ett retursystem för dryckesförpackningar inte har ordnat på producentansvaret grundad återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning eller annan avfallshantering i enlighet med denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utöver det som föreskrivs i 126 §

1) ålägga producenten, producentsamman-

slutningen eller den ansvarige för retursystemet att anpassa verksamheten till denna lag och de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och att visa att ändringarna har företagits,

2) förbjuda producenten att på marknaden släppa ut en produkt som avses i 48 §, tills producenten har godkänts för anteckning eller antecknats i det producentregister som avses i 142 §.

132 §

Försummelseavgiftens storlek

Försummelseavgiften för en i 131 § 1 mom. avsedd underlåtenhet att göra en ansökan är en procent av den betalningsskyldiges omsättning under den föregående räkenskapsperioden, dock minst 500 euro och högst 500 000 euro. Avgiften för en försummelse som avses i 131 § 2 mom. är minst 500 euro och högst 10 000 euro beroende på försummelsens art och omfattning samt den ekonomiska vinning som den gett upphov till.

Försummelseavgiften kan jämkas eller ingen avgift behöver påföras, om den betalningsskyldige visar att försummelsen har berott på ett misstag från den betalningsskyldiges sida eller på exceptionella förhållanden och den betalningsskyldige inte har fått någon betydande ekonomisk vinning genom försummelsen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland har trots sekretessbestämmelserna rätt att för bestämmande av försummelseavgiftens storlek av Skatteförvaltningen på begäran få de uppgifter om omsättning eller motsvarande intäkter som för beskattningen uppgetts av de samfund, sammanslutningar, rörelseidkare och yrkesutövare som centralen specificerat i sin begäran.

134 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 75, 125 eller 126 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen in-

slutningen och den ansvarige för retursystemet att anpassa verksamheten till denna lag och de bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och att visa att ändringarna har gjorts,

2) förbjuda producenten att på marknaden släppa ut en produkt som avses i 48 §, tills producenten har godkänts för anteckning eller antecknats i det producentregister som avses i 142 §.

132 §

Försummelseavgiftens storlek

Försummelseavgiften för en i 131 § 1 mom. avsedd underlåtenhet att göra en ansökan är en procent av den betalningsskyldiges omsättning under den föregående räkenskapsperioden, dock minst 500 euro och högst 500 000 euro. Avgiften för en försummelse som avses i 131 § 2 mom. är minst 500 euro och högst 10 000 euro beroende på försummelsens art och omfattning samt den ekonomiska vinning som den gett upphov till.

Försummelseavgiften kan jämkas eller ingen avgift behöver påföras, om den betalningsskyldige visar att försummelsen har berott på ett misstag från den betalningsskyldiges sida eller på exceptionella förhållanden och den betalningsskyldige inte har fått någon betydande ekonomisk vinning genom försummelsen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har trots sekretessbestämmelserna rätt att för bestämmande av försummelseavgiftens storlek av Skatteförvaltningen på begäran få de uppgifter om omsättning eller motsvarande intäkter som för beskattningen uppgetts av de samfund, sammanslutningar, rörelseidkare och yrkesutövare som centralen specificerat i sin begäran.

134 §

Rätt att inleda ärenden

Om ett ärende som avses i 75, 125 eller 126 § inte har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen in-

ledas av

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom verksamhetens influensområde.

136 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska göra en anmälan till polisen eller, om det är fråga om tullbrott, i första hand till tullmyndigheterna för inledande av förundersökning, om det finns skäl att misstänka en gärning eller försummelse som avses i 147 § 1 mom. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Närings-, trafik- och miljöcentralen är målsägande i brottmål, om allmänt intresse har kränkts. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland är målsägande i brottmål som gäller producentansvar, om allmänt intresse har kränkts.

137 §

Överklagande

Ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs nedan. Besvär över den avgift som tas ut för behandlingen av ärendet får anföras på

ledas av

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening och stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

4) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom verksamhetens influensområde.

136 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska göra en anmälan till polisen eller, om det är fråga om tullbrott, i första hand till tullmyndigheterna för inledande av förundersökning, om det finns skäl att misstänka en gärning eller försummelse som avses i 147 § 1 mom. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

137 §

Överklagande

Ett beslut som en myndighet har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs nedan. Besvär över den avgift som tas ut för behandlingen av ärendet får anföras på

samma sätt som besvär över huvudsaken.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller återkallande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret eller producentregistret, återkallande av beslut om godkännande av en internationell avfalls-transport och beslut om förhandsgodkännande, beslut som avses i 126–128 § samt ärenden som gäller försummelseavgift får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär över närings-, trafik- och miljöcentralens beslut anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den berörda verksamheten bedrivs, utom när det gäller beslut som fattats med stöd av 96, 97 och 99 § eller sådana beslut med anledning av förseelser och försummelser av i nämnda paragrafer avsedda skyldigheter som avses i 126 eller 133 §. Besvär över beslut som Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland har fattat med stöd av 103, 106, 107, 126, 128 eller 133 § anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den person eller den sammanslutning som beslutet i huvudsak gäller har sin hemkommun respektive hemort. Besvär över ett beslut som regionförvaltningsverket har fattat med stöd av 7 § 2 mom. anföras hos Vasa förvaltningsdomstol.

Beslut som en kommun har fattat om godkännande av kommunala avfallshanteringsföreskrifter och om avfallstaxan samt beslut som kommunen har fattat med stöd av 37 § och 43 § 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen. Ålägganden som en kommunal tjänsteinnehavare har meddelat med stöd av 126 § 3 mom. i denna lag får inte överklagas separat.

138 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har
1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
2) en registrerad förening eller stiftelse vars

samma sätt som besvär över huvudsaken.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller återkallande av ett godkännande för anteckning i avfallshanteringsregistret eller producentregistret, återkallande av beslut om godkännande av en internationell avfalls-transport och beslut om förhandsgodkännande, beslut som avses i 126–128 § samt ärenden som gäller försummelseavgift får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär över *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* beslut anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den berörda verksamheten bedrivs, utom när det gäller beslut som fattats med stöd av 96, 97 eller 99 § eller sådana beslut med anledning av förseelser och försummelser av i nämnda paragrafer avsedda skyldigheter som avses i 126 eller 133 §. Besvär över beslut som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har fattat med stöd av 103, 106, 107, 126, 128 eller 133 § anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den person eller den sammanslutning som beslutet i huvudsak gäller har sin hemkommun respektive hemort. Besvär över ett beslut som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* har fattat med stöd av 7 § 2 mom. anföras hos Vasa förvaltningsdomstol.

Beslut som en kommun har fattat om godkännande av kommunala avfallshanteringsföreskrifter och om avfallstaxan samt beslut som kommunen har fattat med stöd av 37 § och 43 § 1 mom. får överklagas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen. Ålägganden som en kommunal tjänsteinnehavare har meddelat med stöd av 126 § 3 mom. i denna lag får inte överklagas separat.

138 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har
1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
2) en registrerad förening och stiftelse vars

syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom verksamhetens influensområde.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka allmänintresset överklaga beslut som förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt deras beslut med.

syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd, naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde den aktuella miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun där verksamhetens miljö- eller hälsopåverkan framkommer,

4) den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har besvärsmått i fråga om beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, den kommunala avfallshanteringsmyndigheten, miljöministeriet, Finlands miljöcentral, Tullen och Säkerhets- och kemikalieverket.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka allmänt intresse överklaga beslut som förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt deras beslut med.

142 §

Förande av registren för avfallshantering och producentregistret

Finlands miljöcentral och närings-, trafik- och miljöcentralerna för register som ingår i det i 27 § i miljöskyddslagen avsedda datasystemet för miljöförvaltningsinformation enligt följande:

1) Finlands miljöcentral för ett register med uppgifter om anmälningar om internationella avfallstransporter och ansökningar om förhandsgodkännande och om de beslut som fattats med anledning av dem,

2) närings-, trafik- och miljöcentralerna för ett avfallshanteringsregister med uppgifter om ansökningar enligt 94 § och de beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 100 §,

3) Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för ett producentregister med uppgifter om ansökningar enligt 101 § och de

142 §

Förande av registren för avfallshantering och producentregistret

Finlands miljöcentral och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för register som ingår i det i 222 § i miljöskyddslagen avsedda datasystemet för miljöförvaltningsinformation enligt följande:

1) Finlands miljöcentral för ett register med uppgifter om anmälningar om internationella avfallstransporter och ansökningar om förhandsgodkännande och om de beslut som fattats med anledning av dem,

2) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för ett avfallshanteringsregister med uppgifter om ansökningar enligt 94 § i denna lag och de beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 100 §,

3) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för ett producentregister med uppgifter om ansökningar enligt 101 § i denna lag och de

beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 105 §.

Finlands miljöcentral, närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska för sin del se till att de
väsentliga uppgifter som anmäls till dem för
godkännande eller anteckning i ett register
förs in i de register som avses i 1 mom.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i
Birkaland ska föra en allmänt tillgänglig
uppdaterad förteckning över de producenter
och producentsammanslutningar som god-
känts för anteckning i producentregistret. I
förteckningen antecknas producentens eller
producentsammanslutningens namn och FO-
nummer samt de produkter som producentens
eller producentsammanslutningens ansvar
gäller. Förteckningen ska vara tillgänglig i ett
datanät.

148 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2012.

Genom denna lag upphävs avfallslagen
(1072/1993), nedan 1993 års avfallslag, och
avfallsförordningen (1390/1993).

Bestämmelserna i 35 § i 1993 års avfallslag
och i 4 kap. i avfallsförordningen, vilket gäl-
ler avfallshanteringsarbeten, förblir dock i
kraft när denna lag träder i kraft. Också de
förordningar och beslut av statsrådet och mil-
jöministeriet som utfärdats med stöd av 1993
års avfallslag förblir i kraft till den del de inte
strider mot denna lag, till dess att något annat
föreskrivs med stöd av denna lag.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av
denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

beslut som fattats med anledning av dem och om anmälningar enligt 105 §.

Finlands miljöcentral, *Statens tillstånds- och
tillsynsmyndighet* och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska för sin del se till att de
väsentliga uppgifter som anmäls till dem för
godkännande eller anteckning i ett register
förs in i de register som avses i 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet
ska föra en allmänt tillgänglig uppdaterad
förteckning över de producenter och produ-
centsammanslutningar som godkänts för an-
teckning i producentregistret. I förteckningen
antecknas producentens eller producentsam-
manslutningens namn och FO-nummer samt
de produkter som producentens eller produ-
centsammanslutningens ansvar gäller. För-
teckningen ska vara tillgänglig i ett datanät.

148 §

Ikraftträdande

***Efter att denna lag har trätt i kraft avser
hänvisningen till närings-, trafik- och mil-
jöcentralen i 35 § i 1993 års avfallslag Sta-
tens tillstånds- och tillsynsmyndighet.***

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom en särskild lag.*

*De regionala avfallsplaner som upprättats
före ikraftträdandet av denna lag gäller till
slutet av planperioden, dock senast till den
31 december 2020. De tillämpas dock inte till*

den del de står i strid med den riksomfattande avfallsplan som avses i 87 § i denna lag. Statens tillstånd- och tillsynsmyndighet ansvarar för genomförandet av de regionala avfallsplanerna.

209.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid (416/2012) 12 § som följer:

Gällande lydelse

12 §

Myndigheternas uppgifter

Miljöministeriet styr och följer verkställigheten av och tillsynen över denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar att denna lag och ålägganden som meddelats med stöd av den iakttas. *Om verksamhet som avses i denna lag bedrivs i Finlands ekonomiska zon, svarar den närings-, trafik- och miljöcentral för tillsynen vars verksamhetsområde ligger närmast den plats där verksamheten bedrivs.*

Energimarknadsverket svarar för tillsynen över att villkor och ålägganden som gäller tillträde till transportnät iakttas.

Föreslagen lydelse

12 §

Myndigheternas uppgifter

Miljöministeriet styr och följer verkställigheten av och tillsynen över denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet övervakar att denna lag och ålägganden som meddelats med stöd av den iakttas *i Finland och i Finlands ekonomiska zon.*

Energimarknadsverket svarar för tillsynen över att villkor och ålägganden som gäller tillträde till transportnät iakttas.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

210.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 15, 21, 23, 24, 34, 36—39 a, 42, 44, 51, 64, 80, 81, 85, 88, 89, 89 a, 92, 93, 95, 99, 104, 105, 116, 118, 123, 126, 129—131, 135—138, 143, 147, 148, 152, 153, 166, 168, 170, 171, 175, 176, 178, 181, 186, 188—192, 194, 197, 203—205, 207, 212, 222 och 223 §,

av dem 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 384/2016, 24 § sådan den lyder i lag 1063/2017, 39 § sådan den lyder i lag 256/2017, 39 a § sådan den lyder i lag 437/2017, 88, 89, 89 a sådana de lyder i lag 423/2015, 116 § sådan den lyder i lag 1064/2017, 147, 152, 170, 204 och 212 § sådana de lyder i lag 327/2016, 190 § sådan den lyder i lag 974/2017, 205 § sådan den lyder i lag 833/2017 samt 207 § sådan den lyder i lag 802/2015, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte

Föreslagen lydelse

15 §

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskaps-

heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen *ska inom sitt område* styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervaka att bestämmelserna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och det som föreskrivs med stöd av den. Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Regionförvaltningsverket är *statlig miljö-tillståndsmyndighet* i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och det som föreskrivs med stöd av den. Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom handhar och utvecklar Finlands miljöcentral informationsutbytet om bästa

plan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklandet av verksamhet som avses i denna lag.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr och främjar skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervakar att bestämmelserna iakttas samt är *statlig miljö-tillståndsmyndighet*. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom sköter och utvecklar Finlands miljöcentral informations-

tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

23 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen (*statlig tillsynsmyndighet*) och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den också till den del det är fråga om tillsyn över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om brister som den statliga tillsynsmyndigheten upptäcker i samband med tillsynen för eventuella åtgärder som ligger inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet. På motsvarande sätt ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om brister som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten upptäcker vid tillsynen.

Närmare bestämmelser om tillsynen och om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

utbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

23 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* som *statlig tillsynsmyndighet* och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Landskapen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den till den del det är fråga om tillsyn över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om brister som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* upptäcker i samband med tillsynen för eventuella åtgärder som ligger inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet. På motsvarande sätt ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om brister som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten upptäcker vid tillsynen.

Närmare bestämmelser om tillsynen och om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar tillsammans med de allmänna tillsynsmyndigheter som avses i 23 § 1 mom. efterlevnaden av en med stöd av 216 § 2 mom. utfärdad statsrådsförordning om produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

De tillsynsmyndigheter som avses i konsument säkerhetslagen och arbetarskyddsmyndigheterna övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av statsrådsförordningar som utfärdats med stöd av 217 § 2 mom. De kommunala hälsoskyddsmyndigheterna, de i konsument säkerhetslagen avsedda tillsynsmyndigheterna och livsmedelstillsynsmyndigheterna övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av den statsrådsförordning som utfärdats med stöd av bestämmelserna i 17 kap.

Trafiksäkerhetsverket är den marknadskontrollmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG, nedan *förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer*.

Tullen och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

34 §

Behörig tillståndsmyndighet

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att den statliga miljötillståndsmyndigheten avgör ärendet,

2) miljökonsekvenserna av annan verksamhet än sådan som avses i 1 punkten i be-

Övriga tillsynsmyndigheter

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar tillsammans med de allmänna tillsynsmyndigheter som avses i 23 § 1 mom. efterlevnaden av en med stöd av 216 § 2 mom. utfärdad statsrådsförordning om produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

De tillsynsmyndigheter som avses i konsument säkerhetslagen och arbetarskyddsmyndigheten övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av statsrådsförordningar som utfärdats med stöd av 217 § 2 mom. *Landskapets* hälsoskyddsmyndigheter, de i konsument säkerhetslagen avsedda tillsynsmyndigheterna och livsmedelstillsynsmyndigheterna övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av statsrådsförordningar som utfärdats med stöd av bestämmelserna i 17 kap.

Trafiksäkerhetsverket är den marknadskontrollmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG, nedan *förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer*.

Tullen och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

34 §

Behörig tillståndsmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet avgör ärendet,

2) miljökonsekvenserna av annan verksamhet än sådan som avses i 1 punkten i be-

tydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,

3) verksamheten utöver miljötillstånd kräver tillstånd enligt 3 kap. i vattenlagen, upplåtande av annan nyttjanderätt enligt vattenlagen än nyttjanderätt för utloppsledning eller upplåtande av nyttjanderätt enligt 68 och 69 § i denna lag, och tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 47 §,

4) tillståndet krävs med stöd av 27 § 2 mom. 1 punkten.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom. Den statliga miljöförvaltningsmyndigheten ska dock avgöra ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten är belägen på flera miljöförvaltningsmyndigheters verksamhetsområde,

2) det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål,

3) ett i 136 § avsett ärende som gäller sanering av mark eller grundvatten ska avgöras i samband med tillståndsärendet, och behörigheten i ärenden enligt den paragrafen inte har överförts till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om tillståndsärenden som gäller verksamheter som är placerade inom samma verksamhetsområde delvis ligger inom den statliga miljöförvaltningsmyndighetens behörighet och delvis inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet, och tillstånd för verksamheterna ska sökas enligt vad som föreskrivs i 41 §, ska tillståndsärendet avgöras av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten.

Närmare bestämmelser om de verksamheter enligt 1 mom. 1 och 2 punkten som omfattas av den statliga miljöförvaltningsmyndighetens behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

36 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljöförvaltnings-

tydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,

3) verksamheten utöver miljötillstånd kräver tillstånd enligt 3 kap. i vattenlagen, upplåtande av annan nyttjanderätt enligt vattenlagen än nyttjanderätt för utloppsledning eller upplåtande av nyttjanderätt enligt 68 och 69 § i denna lag, och tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 47 §,

4) tillståndet krävs med stöd av 27 § 2 mom. 1 punkten.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska dock avgöra ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten är belägen på flera miljöförvaltningsmyndigheters verksamhetsområde,

2) det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål,

3) ett i 136 § avsett ärende som gäller sanering av mark eller grundvatten ska avgöras i samband med tillståndsärendet, och behörigheten i ärenden enligt den paragrafen inte har överförts till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om tillståndsärenden som gäller verksamheter som är placerade inom samma verksamhetsområde delvis ligger inom *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* behörighet och delvis inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet, och tillstånd för verksamheterna ska i enlighet med 41 §, ska tillståndsärendet avgöras av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Närmare bestämmelser om de verksamheter enligt 1 mom. 1 och 2 punkten som omfattas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets* behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

36 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljöförvaltnings-

digheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, ska ärendet överföras till den statliga miljötillståndsmyndigheten för avgörande.

Den kommunala miljöförhållningsmyndigheten kan i enskilda fall överföra avgörandet av ett tillståndsärende i vilket den har beslutanderätt till den statliga miljöförhållningsmyndigheten, om ärendet kräver sådan sakkunskap som inte kan fås i kommunen eller om det av särskilda skäl som gäller verksamhetens placering eller natur är ändamålsenligt att ärendet behandlas av den statliga miljöförhållningsmyndigheten.

37 §

Tillståndsmyndighetens lokala behörighet

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 34 § behöriga tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras. Om verksamheten är placerad inom verksamhetsområdet för fler än en statlig miljöförhållningsmyndighet, ska tillståndsansökan avgöras av den myndighet inom vars verksamhetsområde merparten av den verksamhet som orsakar utsläpp är placerad.

Om fiskerihushållningsvillkor som ingår i tillstånden för flera verksamheter som belastar samma vattendrag ska ses över samtidigt och det är ändamålsenligt att besluta om dem som en helhet, ska ärendena avgöras av den statliga miljöförhållningsmyndighet som är behörig enligt 1 mom.

38 §

Överföring av behörighet i tillståndsärenden från den statliga miljöförhållningsmyndigheten till den kommunala miljöförhållningsmyndigheten

digheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, ska ärendet överföras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för avgörande.

Den kommunala miljöförhållningsmyndigheten kan i enskilda fall överföra avgörandet av ett tillståndsärende i vilket den har beslutanderätt till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om ärendet kräver sådan sakkunskap som inte kan fås i kommunen eller om det av särskilda skäl som gäller verksamhetens placering eller natur är ändamålsenligt att ärendet behandlas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

37 §

Den kommunala miljöförhållningsmyndighetens regionala behörighet i tillståndsärenden

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 34 § 2 mom. behöriga *kommunala miljöförhållningsmyndighet* inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras.

38 §

*Överföring av behörighet i tillståndsärenden från **Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet** till den kommunala miljöförhållningsmyndigheten*

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den statliga miljötillståndsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten besluta att den kommunala miljövårdsmyndigheten ska vara behörig myndighet i tillståndsärenden som gäller verksamheter enligt tabell 2 i bilaga 1. Beslutet kan begränsas till att gälla endast en del av de ovannämnda verksamheterna. Behörigheten får dock inte överföras i tillståndsärenden som gäller torvutvinning, gruvdrift, maskinell guldgrävning, anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler, flygplatser, hamnar, kärnkraftverk, avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningar eller verksamhet inom försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den statliga miljötillståndsmyndigheten före beslutet om överföring av behörigheten slutförs vid den statliga miljötillståndsmyndigheten.

En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljövårdsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörighet inte längre finns. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den kommunala miljövårdsmyndigheten innan tidsfristen för överföring av behörighet har gått ut eller före ändring av ett beslut som gäller behörighet slutförs vid den kommunala miljövårdsmyndigheten.

39 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan ska lämnas till den behöriga tillståndsmyndigheten skriftligen. Ytterligare exemplar av ansökningshandlingarna

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* besluta att den kommunala miljövårdsmyndigheten ska vara behörig myndighet i tillståndsärenden som gäller verksamheter enligt tabell 2 i bilaga 1. Beslutet kan också begränsas till att gälla endast en del av de ovannämnda verksamheterna. Behörigheten får dock inte överföras i tillståndsärenden som gäller torvutvinning, gruvdrift, maskinell guldgrävning, anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler, flygplatser, hamnar, kärnkraftverk, avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningar eller verksamhet inom försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* före beslutet om överföring av behörigheten slutförs vid Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet.

En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljövårdsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörighet inte längre finns. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den kommunala miljövårdsmyndigheten innan tidsfristen för överföring av behörighet har gått ut eller före ändring av ett beslut som gäller behörighet slutförs vid den kommunala miljövårdsmyndigheten.

39 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan ska lämnas till den behöriga tillståndsmyndigheten skriftligen. Ytterligare exemplar av ansökningshandlingarna

ska lämnas in på myndighetens begäran, om det behövs för kungörande av ärendet eller begäran om utlåtanden. Ansökningar till den statliga miljötillståndsmyndigheten ska dessutom lämnas in elektroniskt, om myndigheten inte har godkänt något annat.

Till ansökan ska det fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017), ska det till ansökan före beslutsfattandet fogas en miljökonsekvensbeskrivning enligt den lagen samt kontaktnyckelens motiverade slutsats om denna. Till ansökan ska det dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § i naturvårdslagen (1096/1996).

Den som upprättar ansökan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av ansökan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Närmare bestämmelser om ansökans innehåll, om elektronisk ansökan och om utredningar som behövs för tillståndsprövningen och som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

39 a §

Rådgivning till sökande

Utöver vad som i 8 § i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om myndigheternas skyldighet att ge råd i anslutning till skötseln av ett förvaltningsärende, ska tillståndsmyndigheten på begäran ge sökanden information i elektronisk form om

1) vilka uppgifter som ska uppges i tillståndsansökan och vilka utredningar som ska bifogas ansökan,

2) vilka utlåtanden som kommer att begäras i ärendet och den tidsfrist som ska reserveras för detta,

3) uppskattad tidpunkt för meddelande av tillståndsbeslutet.

Tillståndsmyndigheten kan dessutom på den sökandes begäran eller på eget initiativ

ska lämnas in på myndighetens begäran, om det behövs för kungörande av ärendet eller begäran om utlåtanden. Ansökan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska dessutom lämnas in elektroniskt, om myndigheten inte har godkänt något annat.

Till ansökan ska det fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017), ska det till ansökan före beslutsfattandet fogas en miljökonsekvensbeskrivning enligt den lagen samt kontaktnyckelens motiverade slutsats om denna. Till ansökan ska det dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § i naturvårdslagen (1096/1996).

Den som upprättar ansökan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av ansökan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Närmare bestämmelser om ansökans innehåll, om elektronisk ansökan och om utredningar som behövs för tillståndsprövningen och som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

39 a §

Rådgivning till sökande

Utöver vad som i 8 § i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om myndigheternas skyldighet att ge råd i anslutning till skötseln av ett förvaltningsärende, ska tillståndsmyndigheten på begäran ge sökanden information i elektronisk form om

1) vilka uppgifter som ska uppges i tillståndsansökan och vilka utredningar som ska bifogas ansökan,

2) vilka utlåtanden som kommer att begäras i ärendet och den tidsfrist som ska reserveras för detta,

3) uppskattad tidpunkt för meddelande av tillståndsbeslutet.

Tillståndsmyndigheten kan dessutom på den sökandes begäran eller på eget initiativ

arrangera ett samråd mellan sökanden och myndigheten för att ordna rådgivningen i tillståndsärendet. Till samrådet kan också kallas företrädare för andra myndigheter som deltar i tillståndsförfarandet och andra berörda parter. *Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska alltid kalla in en företrädare för den statliga tillsynsmyndigheten.*

Rådgivningen är avgiftsfri.

42 §

Utlåtanden

Tillståndsmyndigheten ska begära utlåtande om ansökan av

1) de kommunala miljöförvaldsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda,

2) hälsoskyddsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad,

3) myndigheter som bevakar ett allmänt intresse i ärendet,

4) sametinget, om den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda på samernas hembygdsområde, och av skoltarnas byastämma, om miljökonsekvenserna kan uppträda på det skoltområde som avses i skoltlagen (253/1995),

5) andra med tanke på tillståndsprövningen behövliga aktörer.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska den statliga miljötillståndsmyndigheten begära utlåtande av den statliga tillsynsmyndigheten, av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten är placerad och vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utredningar i saken.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om de aktörer vars utlåtande ska begäras.

arrangera ett samråd mellan sökanden och myndigheten för att ordna rådgivningen i tillståndsärendet. Till samrådet kan också kallas företrädare för andra myndigheter som deltar i tillståndsförfarandet och andra berörda parter.

Rådgivningen är avgiftsfri.

42 §

Utlåtanden

Tillståndsmyndigheten ska begära utlåtande om ansökan av

1) de kommunala miljöförvaldsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda,

2) hälsoskyddsmyndigheten i det *landskap* där verksamheten är placerad,

3) myndigheter som bevakar ett allmänt intresse i ärendet,

4) sametinget, om den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda på samernas hembygdsområde, och av skoltarnas byastämma, om miljökonsekvenserna kan uppträda på det skoltområde som avses i skoltlagen (253/1995),

5) andra med tanke på tillståndsprövningen behövliga aktörer *än de som avses i 1–4 punkten.*

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* begära utlåtande av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten är placerad och vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten *samt, i ärenden som hör till landskapens uppgiftsområde, av de landskap där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda.*

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utredningar i saken. *Dessutom kan tillståndsmyndigheten vid behov arrangera en diskussion mellan de myndigheter som avses i 1 och 2 mom.*

Närmare bestämmelser om de aktörer vars utlåtande ska begäras får utfärdas genom

förordning av statsrådet.

44 §

Information om tillståndsansökan

Tillståndsmyndigheten ska informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på anslagstavlorna i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Kungörelsen ska också offentliggöras på tillståndsmyndighetens webbplats och får då trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras. Offentliggörandet av kungörelsen ska annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig. Kungörelsen ska delges separat de parter som saken särskilt berör.

Ansökningshandlingarna ska hållas framlagda i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten åtminstone så länge kungörelsetiden varar. Dessutom ska den statliga miljötillståndsmyndigheten på sin webbplats offentliggöra ett för allmänheten avsett sammandrag av tillståndsansökan och, i den mån det är möjligt, det övriga centrala innehållet i ansökan. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i den mån det är möjligt på sin webbplats informera om innehållet i ansökan. Ansökan får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras, om ansökan finns tillgänglig i datanätet endast den tid som behövs för effektiv information.

När det gäller att delge information till ett icke konstituerat delägarlag för en samfällighet tillämpas 11 kap. 11 § 2 mom. i vattenlagen.

Närmare bestämmelser om kungörelse och offentliggörande av kungörelse samt om annat lämnande av information om tillståndsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

Information om tillståndsansökan

Tillståndsmyndigheten ska informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på anslagstavlorna i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Kungörelsen ska också offentliggöras på tillståndsmyndighetens webbplats och får då trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras. Offentliggörandet av kungörelsen ska *dessutom* annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig. Kungörelsen ska delges separat de parter som saken särskilt berör.

Ansökningshandlingarna ska hållas framlagda i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten åtminstone så länge kungörelsetiden varar. Dessutom ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på sin webbplats offentliggöra ett för allmänheten avsett sammandrag av tillståndsansökan och, i den mån det är möjligt, det övriga centrala innehållet i ansökan. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i den mån det är möjligt på sin webbplats informera om innehållet i ansökan. Ansökan får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras, om ansökan finns tillgänglig i datanätet endast den tid som behövs för effektiv information.

När det gäller att delge information till ett icke konstituerat delägarlag för en samfällighet tillämpas 11 kap. 11 § 2 mom. i vattenlagen.

Närmare bestämmelser om kungörelse och offentliggörande av kungörelse samt om annat lämnande av information om tillståndsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten ska hänsyn tas till vad som nämns om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. samt i de tillståndsvillkor som behövs för att förebygga olyckor ska hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvåmningsrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet ska dessutom de planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska de regionala avfallsplaner som avses i 88 § i avfallslagen beaktas.

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten ska hänsyn tas till vad som nämns om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. i denna lag samt i de tillståndsvillkor som behövs för att förebygga olyckor ska hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvåmningsrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet ska dessutom de *riksomfattande* planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning *och* behandlingsplats för avfall ska *den riksomfattande avfallsplan* som avses i 87 § i avfallslagen beaktas.

64 §

Plan för uppföljning och kontroll

I miljötillståndet kan det bestämmas att verksamhetsutövaren för godkännande av tillståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten eller fiskerimyndigheten ska lägga fram en särskild plan för hur uppföljningen och kontrollen enligt 62 § eller den samordnade recipientkontrollen enligt 63 § ordnas. Planen ska lämnas in till myndigheten i så god tid att uppföljningen och kontrollen kan inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid

64 §

Plan för uppföljning och kontroll

I miljötillståndet kan det bestämmas att verksamhetsutövaren för godkännande av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, den kommunala miljövårdsmyndigheten eller det landskap som är fiskerimyndighet* ska lägga fram en särskild plan för hur uppföljningen och kontrollen enligt 62 § eller den samordnade recipientkontrollen enligt 63 § ordnas. Planen ska lämnas in till myndigheten i så god tid att uppföljningen och kontrollen kan

någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på konsekvenserna av verksamheten. På framläggandet av planen tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om ansökan om miljötillstånd.

Beslutet om godkännande av planen ska fattas med iakttagande av 96 §.

80 §

Översyn av tillstånd på grund av nya slutsatser

När kommissionen har offentliggjort ett beslut om slutsatser som gäller den huvudsakliga verksamheten vid en direktivanläggning ska anläggningens miljötillstånd ses över, om det inte stämmer överens med gällande slutsatser, denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller om lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 § har fastställts i tillståndet. Översynen ska ske med beaktande av alla nya och uppdaterade slutsatser som är tillämpliga på anläggningen och som kommissionen har antagit sedan tillståndet beviljades eller senast sågs över eller sedan behovet av en översyn bedömdes.

Verksamhetsutövaren ska till tillsynsmyndigheten lämna in en utredning med tillhörande motiveringar om behovet att se över tillståndet. Utredningen ska lämnas in inom sex månader från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna. Tillsynsmyndigheten kan på begäran förlänga tidsfristen för utredningen.

Tillsynsmyndigheten bedömer om tillståndet ska ses över enligt 1 mom. Om tillståndet inte behöver ses över ska myndigheten meddela verksamhetsutövaren sin bedömning om detta och behandlingen av översynsärendet avslutas. Om tillståndet behöver ses över ska tillsynsmyndigheten ålägga verksamhetsutövaren att lämna in en ansökan om översyn till tillståndsmyndigheten. Ansökan ska lämnas in senast den dag som tillsynsmyndigheten bestämmer, som kan vara tidigast sex månader från åläggandet. Olika verksamhetsutövare kan åläggas att lämna in sina ansökningar samtidigt eller vid olika tidpunkter beroende på hur myndigheten organiserar sitt ar-

inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på konsekvenserna av verksamheten. På framläggandet av planen tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om ansökan om miljötillstånd.

Beslutet om godkännande av planen ska fattas med iakttagande av 96 §.

80 §

Översyn av tillstånd på grund av nya slutsatser

När kommissionen har offentliggjort ett beslut om slutsatser som gäller den huvudsakliga verksamheten vid en direktivanläggning ska anläggningens miljötillstånd ses över, om det inte stämmer överens med gällande slutsatser, denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller om lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 § har fastställts i tillståndet. Översynen ska ske med beaktande av alla nya och uppdaterade slutsatser som är tillämpliga på anläggningen och som kommissionen har antagit sedan tillståndet beviljades eller senast sågs över eller sedan behovet av en översyn bedömdes.

Verksamhetsutövaren ska till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* lämna in en utredning med tillhörande motiveringar om behovet att se över tillståndet. Utredningen ska lämnas in inom sex månader från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan på begäran förlänga tidsfristen för utredningen.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet bedömer om tillståndet ska ses över enligt 1 mom. Om tillståndet inte behöver ses över ska myndigheten meddela verksamhetsutövaren sin bedömning om detta och behandlingen av översynsärendet avslutas. Om tillståndet behöver ses över ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ålägga verksamhetsutövaren att lämna in en ansökan om översyn till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Ansökan ska lämnas in senast den dag som *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* bestämmer, som kan vara tidigast sex månader från åläggandet. Olika verksamhetsutövare

bete eller på grund av antalet anhängiga ärenden eller verksamhetsutövarnas olika situationer. Något åläggande behövs inte om ett tillståndsärende som gäller verksamheten i fråga redan är anhängigt där kraven enligt 1 mom. beaktas. Tillsynsmyndigheten kan meddela åläggandet även om verksamhetsutövaren har försummat att göra den utredning som avses i 2 mom.

Närmare bestämmelser om innehållet i den utredning som ska lämnas till tillsynsmyndigheten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

81 §

Översynsförfarandet

Tillståndsmyndigheten ska på verksamhetsutövarens begäran se över tillståndet på de grunder som anges i 80 § 1 mom. och vid behov ange lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 §. Om ibruktagandet av bästa tillgängliga teknik kräver längre tid än de fyra år som avses i artikel 21 i industriutsläppsdirektivet, får tidsfristen för ibruktagandet av tekniken förlängas i tillståndsvillkoren enligt de grunder som anges i 78 §.

I ett tillstånd får verksamhetsutövaren åläggas att iaktta slutsatser om anläggningens huvudsakliga verksamhet tidigast när fyra år har förflutit från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna, om inte sökanden i sin ansökan har uppgett sig iaktta en tidigare tidpunkt.

På ansökan tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om tillståndsansökan. Ett ärende som gäller översyn av ett tillstånd ska avgöras skyndsamt. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

Närmare bestämmelser om maximala handläggningstider för översyn av tillstånd och om andra krav som gäller översynsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

kan åläggas att lämna in sina ansökningar samtidigt eller vid olika tidpunkter beroende på hur myndigheten organiserar sitt arbete eller på grund av antalet anhängiga ärenden eller verksamhetsutövarnas olika situationer. Något åläggande behövs inte om ett tillståndsärende som gäller verksamheten i fråga redan är anhängigt där kraven enligt 1 mom. beaktas. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* kan meddela åläggandet även om verksamhetsutövaren har försummat att göra den utredning som avses i 2 mom.

Närmare bestämmelser om innehållet i den utredning som ska lämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* får utfärdas genom förordning av statsrådet.

81 §

Översynsförfarandet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska på verksamhetsutövarens begäran se över tillståndet på de grunder som anges i 80 § 1 mom. och vid behov ange lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 §. Om ibruktagandet av bästa tillgängliga teknik kräver längre tid än de fyra år som avses i artikel 21 i industriutsläppsdirektivet, får tidsfristen för ibruktagandet av tekniken förlängas i tillståndsvillkoren enligt de grunder som anges i 78 §.

I ett tillstånd får verksamhetsutövaren åläggas att iaktta slutsatser om anläggningens huvudsakliga verksamhet tidigast när fyra år har förflutit från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna, om inte sökanden i sin ansökan har uppgett sig iaktta en tidigare tidpunkt.

På ansökan tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om tillståndsansökan. Ett ärende som gäller översyn av ett tillstånd ska avgöras skyndsamt. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

Närmare bestämmelser om maximala handläggningstider för översyn av tillstånd och om andra krav som gäller översynsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

85 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsbeslutet ska skickas till sökanden och dem som uttryckligen har begärt det samt till tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. Beslutet ska dessutom skickas för kännedom till de myndigheter av vilka utlåtande om ansökan har begärts. Beslutet ska skickas till arbets- och näringsministeriet, om en tillståndsansökan som gäller en elproduktionsanläggning har avslagits. De som har framställt anmärkning eller uttryckt en åsikt i ärendet eller särskilt har bett om att bli underrättade samt de som enligt 44 § 1 mom. har delgivits tillståndsansökan separat ska dessutom underrättas om att beslutet meddelats. Om en anmärkning har undertecknats av flera, kan beslutet eller underrättelsen om att beslutet meddelats skickas till endast den första undertecknaren.

Uppgift om att beslutet meddelats ska utan dröjsmål offentliggöras i den kommun där verksamheten ska placeras och i andra kommuner där verksamhetens konsekvenser kan uppträda. Uppgift om beslutet ska dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller publicering annars är uppenbart onödig.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska offentliggöra sina tillståndsbeslut på sin webbplats. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i den mån det är möjligt offentliggöra sina beslut på sin webbplats. Beslut som offentliggörs på internet får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla uppgifter om var verksamheten är placerad.

88 §

När tillstånd upphör att gälla

Tillståndsmyndigheten kan besluta att ett tillstånd ska upphöra att gälla, om

1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller verksamhetsutövaren

85 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsbeslutet ska skickas till sökanden och dem som uttryckligen har begärt det samt till tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. Beslutet ska dessutom skickas för kännedom till de myndigheter av vilka utlåtande om ansökan har begärts. Beslutet ska skickas till arbets- och näringsministeriet, om en tillståndsansökan som gäller en elproduktionsanläggning har avslagits. De som har framställt anmärkning eller uttryckt en åsikt i ärendet eller särskilt har bett om att bli underrättade samt de som enligt 44 § 1 mom. har delgivits tillståndsansökan separat ska dessutom underrättas om att beslutet meddelats. Om en anmärkning har undertecknats av flera, kan beslutet eller underrättelsen om att beslutet meddelats skickas till endast den första undertecknaren.

Uppgift om att beslutet meddelats ska utan dröjsmål offentliggöras i den kommun där verksamheten ska placeras och i andra kommuner där verksamhetens konsekvenser kan uppträda. Uppgift om beslutet ska dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller publicering annars är uppenbart onödig.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska offentliggöra sina tillståndsbeslut på sin webbplats. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i den mån det är möjligt offentliggöra sina beslut på sin webbplats. Beslut som offentliggörs på internet får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla uppgifter om var verksamheten är placerad.

88 §

När tillstånd upphör att gälla

Tillståndsmyndigheten kan besluta att ett tillstånd ska upphöra att gälla, om

1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller verksamhetsutövaren

meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avslutats,

2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter det att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid,

3) ansökan om översyn av tillståndet inte har gjorts i enlighet med 80 § 3 mom.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §. Ärendet kan inledas av tillståndsmyndigheten på eget initiativ, av en tillsynsmyndighet, av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av den som orsakats olägenhet.

89 §

Ändring av tillstånd

Verksamhetsutövaren får ansöka om ändring av ett miljötillstånd. På en sådan ansökan tillämpas bestämmelserna i 39 § om tillståndsansökan.

Tillståndsmyndigheten ska dessutom på initiativ av en tillsynsmyndighet, den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ändra tillståndet, om

1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,

2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,

3) utsläppen kan minskas väsentligt utan oskäligen kostnader på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling,

4) verksamhetens yttre förhållanden efter det att tillståndet beviljades väsentligt har förändrats och tillståndet därför behöver ändras,

5) det behövs för att tillgodose ett sådant efter beviljandet av tillståndet genom lag, statsrådsförordning eller en rättsakt av Europeiska unionen infört specificerat krav som är bindande och gäller förebyggande eller hindrande av förorening av miljön.

Om ändring av tillståndet inleds på initiativ av en i 2 mom. avsedd aktör ska tillstånds-

meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avslutats,

2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter det att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid,

3) ansökan om översyn av tillståndet inte har gjorts i enlighet med 80 § 3 mom.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §. Ärendet kan inledas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten* på eget initiativ *samt* av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av den som orsakats olägenhet.

89 §

Ändring av tillstånd

Verksamhetsutövaren får ansöka om ändring av ett miljötillstånd. På en sådan ansökan tillämpas bestämmelserna i 39 § om tillståndsansökan.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten ska dessutom på *eget* initiativ *eller på initiativ* av den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § 1 mom. 2 punkten avsedd registrerad förening eller stiftelse ändra tillståndet, om

1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,

2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,

3) utsläppen kan minskas väsentligt utan oskäligen kostnader på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling,

4) verksamhetens yttre förhållanden efter det att tillståndet beviljades väsentligt har förändrats och tillståndet därför behöver ändras,

5) det behövs för att tillgodose ett sådant efter beviljandet av tillståndet genom lag, statsrådsförordning eller en rättsakt av Europeiska unionen infört specificerat krav som är bindande och gäller förebyggande eller hindrande av förorening av miljön.

Om ändring av tillståndet inleds på initiativ av en i 2 mom. avsedd aktör ska tillstånds-

myndigheten innan den avgör ärendet höra verksamhetsutövaren och vid behov lämna denne en specificerad begäran om att ge in de redogörelser som myndigheten behöver för att bedöma grunderna för och behovet av en ändring.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

89 a §

Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 3 kap. 22 § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 126 § i denna lag har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan den statliga miljötillståndsmyndigheten samtidigt på tjänstens vägnar ta upp ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling oberoende av vad som annars föreskrivs om ändring och översyn av villkor.

92 §

Förtydligande av tillstånd

Tillståndsmyndigheten kan på verksamhetsutövarens eller tillsynsmyndighetens begäran uppdatera uppgifterna i miljötillståndet genom att avge en skriftlig utsaga. Utsaga får avges om utsagan är av förtydligande karaktär och tillståndets faktiska innehåll inte ändras på ett sätt som skulle kunna medföra förorening eller risk för förorening av miljön eller ändring i någons rätt eller fördel.

93 §

myndigheten innan den avgör ärendet höra verksamhetsutövaren och vid behov lämna denne en specificerad begäran om att ge in de redogörelser som myndigheten behöver för att bedöma grunderna för och behovet av en ändring.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

89 a §

Ändring av fiskevårdsskyldighet och fiskerihushållningsavgift

Bestämmelser om ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift finns i 3 kap. 22 § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 126 § i denna lag har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* samtidigt på tjänstens vägnar ta upp ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling oberoende av vad som annars föreskrivs om ändring och översyn av villkor.

92 §

Förtydligande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten kan dessutom på eget initiativ eller på verksamhetsutövarens begäran uppdatera uppgifterna i miljötillståndet genom att avge en skriftlig utsaga. Utsaga får avges om utsagan är av förtydligande karaktär och tillståndets faktiska innehåll inte ändras på ett sätt som skulle kunna medföra förorening eller risk för förorening av miljön eller ändring i någons rätt eller fördel.

93 §

Återkallande av tillstånd

Tillståndsmyndigheten kan på initiativ av en tillsynsmyndighet återkalla tillståndet, om

1) sökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligen har påverkat förutsättningarna för beviljandet av tillståndet,

2) tillståndsvillkoren trots en skriftlig anmärkning från tillsynsmyndigheten har överträtts upprepade gånger på ett sådant sätt att verksamheten kan orsaka följder som strider mot förutsättningarna för beviljande av tillståndet,

3) förutsättningarna för fortsatt verksamhet inte kan uppfyllas genom ändring av tillståndet.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

95 §

Åtgärder som gäller mark och grundvatten när verksamheten vid en direktivanläggning avslutas

Om en statusrapport om marken och grundvattnet enligt 82 § ska ha utarbetats i samband med verksamheten vid en direktivanläggning, ska verksamhetsutövaren när den verksamhet som avses i den paragrafen avslutas bedöma markens och grundvattnets tillstånd i förhållande till det ursprungliga tillståndet. Vid bedömningen ska de relevanta farliga ämnen som avses i 66 § särskilt granskas och till bedömningen ska fogas en utredning om eventuella åtgärder som behövs för att återställa marken eller grundvattnet till ursprungligt tillstånd. Bedömningen ska sändas till den statliga tillsynsmyndigheten eller, om behörigheten i de ärenden som gäller återställandet av tillståndet har överförts i enlighet med 4 mom., till den kommunala miljövårdsmyndigheten. Myndigheten fattar utifrån bedömningen ett beslut som ska innehålla förelägganden om de åtgärder som behövs för återställande av tillståndet, om markens eller grundvattnets tillstånd till följd av verksamheten avviker avsevärt från det ursprungliga tillståndet. Åtgärdernas tekniska genomförbarhet får då beaktas. Föreläggan-

Återkallande av tillstånd

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet eller den kommunala miljövårdsmyndigheten kan på eget initiativ återkalla ett tillstånd, om

1) sökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligen har påverkat förutsättningarna för beviljandet av tillståndet,

2) tillståndsvillkoren trots en skriftlig anmärkning från tillsynsmyndigheten har överträtts upprepade gånger på ett sådant sätt att verksamheten kan orsaka följder som strider mot förutsättningarna för beviljande av tillståndet,

3) förutsättningarna för fortsatt verksamhet inte kan uppfyllas genom ändring av tillståndet.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

95 §

Åtgärder som gäller mark och grundvatten när verksamheten vid en direktivanläggning avslutas

Om en statusrapport om marken och grundvattnet enligt 82 § ska ha utarbetats i samband med verksamheten vid en direktivanläggning, ska verksamhetsutövaren när den verksamhet som avses i den paragrafen avslutas bedöma markens och grundvattnets tillstånd i förhållande till det ursprungliga tillståndet. Vid bedömningen ska de relevanta farliga ämnen som avses i 66 § särskilt granskas och till bedömningen ska fogas en utredning om eventuella åtgärder som behövs för att återställa marken eller grundvattnet till ursprungligt tillstånd. Bedömningen ska sändas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller, om behörigheten i de ärenden som gäller återställandet av tillståndet har överförts i enlighet med 4 mom., till den kommunala miljövårdsmyndigheten. Myndigheten fattar utifrån bedömningen ett beslut som ska innehålla förelägganden om de åtgärder som behövs för återställande av tillståndet, om markens eller grundvattnets tillstånd till följd av verksamheten avviker avsevärt från det ursprungliga tillståndet. Åtgärdernas tekniska genomförbarhet får då be-

dena kan avse t.ex. att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen och att ta vara på marksubstanser. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges enligt vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av miljötillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

Om det ursprungliga tillståndet inte har utretts eller om området i sitt ursprungliga tillstånd kan orsaka fara eller olägenhet för hälsan eller miljön, ska graden av förorening utredas och det förorenade området saneras enligt vad som föreskrivs i 14 kap.

Myndigheten ska på sin webbplats informera om de åtgärder som direktivanläggningen vidtagit i fråga om mark och grundvatten när verksamheten avslutades.

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötillståndsmyndigheten besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i ärenden som gäller återställande av tillståndet. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörigheten inte längre finns. I fråga om förutsättningarna för överföring av behörigheten, det förfarande som ska iakttas vid överföring och behandlingen av ärenden under övergångsfasen ska bestämmelserna i 138 § iakttas.

99 §

Förfarande i exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren vid en stor förbränningsanläggning ska utan dröjsmål underrätta den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om störningar i tillgången på bränsle samt om störningar och fel i rökgasreningsutrustningen vid en energiproducerande enhet.

Om utrustningen för rening av rökgaser vid en energiproducerande enhet har havererat eller drabbats av driftsstörningar ska verksamhetsutövaren driva anläggningen med bränslen som orsakar små mängder av utsläpp eller begränsa driften vid anläggningen.

Vid störningar i tillgången på bränsle får den statliga tillsynsmyndigheten för en be-

aktas. Föreläggandena kan avse t.ex. att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen och att ta vara på marksubstanser. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges enligt vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av miljötillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

Om det ursprungliga tillståndet inte har utretts eller om området i sitt ursprungliga tillstånd kan orsaka fara eller olägenhet för hälsan eller miljön, ska graden av förorening utredas och det förorenade området saneras enligt vad som föreskrivs i 14 kap.

Myndigheten ska på sin webbplats informera om de åtgärder som direktivanläggningen vidtagit i fråga om mark och grundvatten när verksamheten avslutades.

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i ärenden som gäller återställande av tillståndet. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörigheten inte längre finns. I fråga om förutsättningarna för överföring av behörigheten, det förfarande som ska iakttas vid överföring och behandlingen av ärenden under övergångsfasen ska 138 § iakttas.

99 §

Förfarande i exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren vid en stor förbränningsanläggning ska utan dröjsmål underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om störningar i tillgången på bränsle samt om störningar och fel i rökgasreningsutrustningen vid en energiproducerande enhet.

Om utrustningen för rening av rökgaser vid en energiproducerande enhet har havererat eller drabbats av driftsstörningar ska verksamhetsutövaren driva anläggningen med bränslen som orsakar små mängder av utsläpp eller begränsa driften vid anläggningen.

Vid störningar i tillgången på bränsle får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för

gränsad tid bevilja verksamhetsutövaren rätt att vid en energiproducerande enhet som använder bränsle med låg svavelhalt avvika från de utsläppsgränsvärden som fastställts för enheten eller rätt att vid en energiproducerande enhet som använder gasformiga bränslen använda något annat än gasformigt bränsle.

Den statliga tillsynsmyndigheten får meddela verksamhetsutövare som gjort en i 1 mom. avsedd anmälan förelägganden som gäller förbränningsanläggningens verksamhet i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön, eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om det behövs för fullgörandet av skyldigheterna enligt kapitel III i och bilaga V till industriutsläppsdirektivet. Den statliga tillsynsmyndigheten ska fatta beslut enligt detta moment med iakttagande av vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut och vad som i 85 § föreskrivs om information om tillståndsbeslut.

I andra exceptionella situationer än sådana som avses i denna paragraf iakttas 12 kap.

Närmare bestämmelser om den anmälningsplikt som avses i 1 mom., om sådan begränsning av driften vid en anläggning på grund av att utrustningen för rening av rökgaser har havererat eller drabbats av driftstörningar som avses i 2 mom. och om medgivande av undantag enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Beredningen av statsrådets beslut

Ansökan som gäller en övergångsplan kan göras av ett organ eller en aktör som företräder eller har utsetts av verksamhetsutövarna. Sökanden ska lämna in detaljerade uppgifter till miljöministeriet om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrids under beslutets giltighetstid och att anläggningarna från och med den 1 juli 2020 iakttar utsläppsgränsvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 §.

Vid beredningen av statsrådets beslut ska

en begränsad tid bevilja verksamhetsutövaren rätt att vid en energiproducerande enhet som använder bränsle med låg svavelhalt avvika från de utsläppsgränsvärden som fastställts för enheten eller rätt att vid en energiproducerande enhet som använder gasformiga bränslen använda något annat än gasformigt bränsle.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet får meddela verksamhetsutövare som gjort en i 1 mom. avsedd anmälan förelägganden som gäller förbränningsanläggningens verksamhet i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön, eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om det behövs för fullgörandet av skyldigheterna enligt kapitel III i och bilaga V till industriutsläppsdirektivet. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska fatta beslut enligt detta moment med iakttagande av vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

I andra exceptionella situationer än sådana som avses i denna paragraf iakttas 12 kap.

Närmare bestämmelser om den anmälningsplikt som avses i 1 mom., om sådan begränsning av driften vid en anläggning på grund av att utrustningen för rening av rökgaser har havererat eller drabbats av driftstörningar som avses i 2 mom. och om medgivande av undantag enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

104 §

Beredningen av statsrådets beslut

Ansökan som gäller en övergångsplan kan göras av ett organ eller en aktör som företräder eller har utsetts av verksamhetsutövarna. Sökanden ska lämna in detaljerade uppgifter till miljöministeriet om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrids under beslutets giltighetstid och att anläggningarna från och med den 1 juli 2020 iakttar utsläppsgränsvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 §.

Vid beredningen av statsrådets beslut ska

sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 186 § ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av de berörda regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Om Europeiska kommissionen inte godkänner den nationella övergångsplanen enligt statsrådets beslut ska beslutet ändras och miljöministeriet lämna in den ändrade planen till kommissionen för godkännande.

105 §

Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning som avses i statsrådets beslut och uppföljning av att beslutet följs

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som avses i statsrådets beslut ska årligen före utgången av februari månad lämna den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten de uppgifter om anläggningens verksamhet och utsläpp som anges i en statsrådsförfordning utfärdad med stöd av 9 §.

Verksamhetsutövaren ska dessutom omedelbart underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om sådana väsentliga ändringar i anläggningens verksamhet som kan påverka hur de utsläppstak som anges i beslutet iakttas.

Finlands miljöcentral ska årligen före utgången av november månad göra en sammanfattning av de uppgifter som avses i 1 mom. för miljöministeriet. Dessutom ska den statliga tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta miljöministeriet om sådana ändringar som avses i 2 mom.

Miljöministeriet ska utifrån den sammanfattning som avses i 3 mom. följa upp hur de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Om miljöministeriet utifrån sammanfattningen eller utifrån andra uppgifter konstaterar att utsläppstaken överskrids eller riskerar att överskridas, ska miljöministeriet begära en utredning i saken av den som lämnat in den ansökan som gäller övergångsplanen.

sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 186 § 1 mom. 2 punkten ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Om Europeiska kommissionen inte godkänner den nationella övergångsplanen enligt statsrådets beslut ska beslutet ändras och miljöministeriet lämna in den ändrade planen till kommissionen för godkännande.

105 §

Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning som avses i statsrådets beslut och uppföljning av att beslutet följs

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som avses i statsrådets beslut ska årligen före utgången av februari månad lämna den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* de uppgifter om anläggningens verksamhet och utsläpp som anges i en statsrådsförfordning utfärdad med stöd av 9 §.

Verksamhetsutövaren ska dessutom omedelbart underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om sådana väsentliga ändringar i anläggningens verksamhet som kan påverka hur de utsläppstak som anges i beslutet iakttas.

Finlands miljöcentral ska årligen före utgången av november månad göra en sammanfattning av de uppgifter som avses i 1 mom. för miljöministeriet. Dessutom ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* utan dröjsmål underrätta miljöministeriet om sådana ändringar som avses i 2 mom.

Miljöministeriet ska utifrån den sammanfattning som avses i 3 mom. följa upp hur de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Om miljöministeriet utifrån sammanfattningen eller utifrån andra uppgifter konstaterar att utsläppstaken överskrids eller riskerar att överskridas, ska miljöministeriet begära utredning i saken av den som lämnat in den ansökan som gäller övergångsplanen.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljövårdsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljövårdsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom. ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd el-

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljövårdsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljövårdsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation, lämnas in till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndigheten* i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses både 2 och 4 mom. ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras

ler om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

om verksamhet som kräver miljötillstånd eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

118 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren ska till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om byggande, offentliga tillställningar och andra åtgärder och händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om en åtgärd genomförs eller en händelse organiseras på flera kommuners område, ska anmälan göras till den statliga tillsynsmyndighet inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder.

Anmälan behöver dock inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om verksamhet som gäller privata hushåll eller om försvarsmaktens verksamhet och inte heller om sådan tillfällig verksamhet för vilken kommunen med stöd av 202 § har utfärdat miljöskyddsföreskrifter och samtidigt bestämt att någon anmälningsskyldighet inte föreligger.

Anmälan ska göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte en kortare tid bestäms i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna. I fråga om *en i 1 mom. avsedd* anmälan som omfattas av den statliga myndighetens behörighet är tidsfristen dock alltid 30 dygn.

Åtgärden får inte vidtas eller verksamheten inledas förrän det har förflutit 30 dygn eller en i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna angiven kortare tid från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att åtgärden vidtas eller verksamheten inleds vid en tidigare tidpunkt.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska göras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

123 §

118 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren ska till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om byggande, offentliga tillställningar och andra åtgärder och händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om en åtgärd genomförs eller en händelse organiseras på flera kommuners område, ska anmälan göras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Anmälan behöver dock inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om verksamhet som gäller privata hushåll eller om försvarsmaktens verksamhet och inte heller om sådan tillfällig verksamhet för vilken kommunen med stöd av 202 § har utfärdat miljöskyddsföreskrifter och samtidigt bestämt att någon anmälningsskyldighet inte föreligger.

Anmälan ska göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte en kortare tid bestäms i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna. I fråga om anmälan som omfattas av *Statens tillstånd- och tillsynsmyndighetens* behörighet är tidsfristen dock alltid 30 dygn.

Åtgärden får inte vidtas eller verksamheten inledas förrän det har förflutit 30 dygn eller en i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna angiven kortare tid från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att åtgärden vidtas eller verksamheten inleds vid en tidigare tidpunkt.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska göras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallens mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten, eller den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten eller en anmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till den statliga tillsynsmyndigheten. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter anmälan lämna in en plan till myndigheten enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av anmälan meddela ett beslut med behövliga villkor om att återställa verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också ange en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Villkor kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälnings-skyldigheten har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap. iakttas. Bestämmelser om förelägganden att

Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallens mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten, eller *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om miljötillstånd för verksamheten beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller en anmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter anmälan lämna in en plan till myndigheten enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av anmälan meddela ett beslut med behövliga villkor om att återställa verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också ange en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Villkor kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälnings-skyldigheten har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap.

sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

iakttas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

126 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som avses i 125 § skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan den statliga miljöförvaltningsmyndigheten avgöra frågan om beviljande av tillstånd och skjuta upp ersättningsärendet att avgöras vid en senare tidpunkt.

Den statliga miljöförvaltningsmyndigheten kan också bestämma att frågan om ersättning för skador till någon del ska avgöras vid en senare tidpunkt, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning till det. Tillståndshavaren ska då åläggas att inhämta behövlig utredning och inom utsatt tid lämna in en ansökan för komplettering av ett ersättningsavgörande i ärendet.

126 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som avses i 125 § skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* avgöra frågan om beviljande av tillstånd och skjuta upp ersättningsärendet att avgöras vid en senare tidpunkt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan också bestämma att frågan om ersättning för skador till någon del ska avgöras vid en senare tidpunkt, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning till det. Tillståndshavaren ska då åläggas att inhämta behövlig utredning och inom utsatt tid lämna in en ansökan för komplettering av ett ersättningsavgörande i ärendet.

129 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Den statliga miljöförvaltningsmyndigheten kan i samband med ett miljöförvaltningsärende också behandla ett yrkande som gäller ersättning för i 125 § avsedd skada som har orsakats av verksamhet som avses i ansökan före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund av detta fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, ska den statliga miljöförvaltningsmyndigheten behandla det som ett separat ärende.

129 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan i samband med ett miljöförvaltningsärende också behandla ett yrkande som gäller ersättning för i 125 § avsedd skada som har orsakats av verksamhet som avses i ansökan före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund av detta fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* behandla det som ett separat ärende.

130 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när miljötillståndet beviljades kan trots ett tidigare ersättningsavgörande yrkas i en ansökan till den statliga miljötillståndsmyndigheten. I samband med detta kan ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd behandlas.

130 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när miljötillståndet beviljades kan trots ett tidigare ersättningsavgörande yrkas i en ansökan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. I samband med detta kan ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd behandlas.

131 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten ska utan prövning avvisa ett genom ett käromål väckt skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Tingsrätten avgör oberoende av 129 och 130 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska lämna ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet grundar sig på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten ska underrätta den statliga miljötillståndsmyndigheten om att ersättningsärendet har inletts.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av den behöriga statliga tillsynsmyndigheten eller den statliga miljötillståndsmyndigheten, om avgörandet av ersättningsärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

131 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten ska utan prövning avvisa ett genom ett käromål väckt skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Tingsrätten avgör oberoende av 129 och 130 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska lämna ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet grundar sig på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten ska underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om att ersättningsärendet har inletts.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om avgörandet av ersättningsärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

135 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet

Om det finns anledning att misstänka att mark eller grundvatten har förorenats ska den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen utreda föroreningen och saneringsbehovet. Utredningen ska lämnas till den statliga till-

135 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet

Om det finns anledning att misstänka att mark eller grundvatten har förorenats ska den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen utreda föroreningen och saneringsbehovet. Utredningen ska lämnas till *Statens till-*

synsmyndigheten.

Om den som är ansvarig för saneringen inte fullgör sin utredningsskyldighet enligt 1 mom. kan den statliga tillsynsmyndigheten förelägga denne att fullgöra sin skyldighet. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

Vid bedömningen av behovet att sanera mark och grundvatten som förorenats ska hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den risk eller olägenhet för hälsa eller miljö som föroreningen eventuellt medför.

Närmare bestämmelser om de med hänsyn till olika markanvändningsändamål högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen i mark eller de halter som ligger till grund för bedömningen av föroreningsgraden och saneringsbehovet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

136 §

Beslut om sanering av mark och grundvatten

Sanering av mark och grundvatten på ett förorenat område och utnyttjande på täktområdet eller bortskaffande för behandling annanstans av marksubstanser som tagits i samband med sanering kan inledas genom en anmälan till den statliga tillsynsmyndigheten, om saneringen inte enligt 4 kap. kräver miljötillstånd. Anmälan ska göras i tillräckligt god tid, dock senast 45 dygn innan en för saneringen väsentlig arbetsfas inleds.

Den statliga tillsynsmyndigheten granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet ska förenas med behövliga villkor om saneringen av det förorenade området, om målen för saneringen, om utnyttjande av marksubstanser och om kontroll. Saneringen av det förorenade området ska omfatta åtgärder som behövs för att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om det ska ges i enlighet med vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut och vad som i 85 § föreskrivs om information om tillståndsbeslut.

Närmare bestämmelser om anmälan och

stånds- och tillsynsmyndighet.

Om den som är ansvarig för saneringen inte fullgör sin utredningsskyldighet enligt 1 mom. kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* förelägga denne att fullgöra sin skyldighet. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

Vid bedömningen av behovet att sanera mark och grundvatten som förorenats ska hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den risk eller olägenhet för hälsa eller miljö som föroreningen eventuellt medför.

Närmare bestämmelser om de med hänsyn till olika markanvändningsändamål högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen i mark eller de halter som ligger till grund för bedömningen av föroreningsgraden och saneringsbehovet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

136 §

Beslut om sanering av mark och grundvatten

Sanering av mark och grundvatten på ett förorenat område och utnyttjande på täktområdet eller bortskaffande för behandling annanstans av marksubstanser som tagits i samband med sanering kan inledas genom en anmälan till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om saneringen inte enligt 4 kap. kräver miljötillstånd. Anmälan ska göras i tillräckligt god tid, dock senast 45 dygn innan en för saneringen väsentlig arbetsfas inleds.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet ska förenas med behövliga villkor om saneringen av det förorenade området, om målen för saneringen, om utnyttjande av marksubstanser och om kontroll. Saneringen av det förorenade området ska omfatta åtgärder som behövs för att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om *beslutet* ska ges *med iakttagande* av vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av *miljötillståndsbeslut* och i 85 § om information om *dem*.

det beslut som ska fattas med anledning av den får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om behandling och isolering av förorenade marksubstanser, om de tekniska krav som ställs på saneringen samt om kontroll och tillsyn får utfärdas genom förordning av statsrådet.

137 §

Saneringsföreläggande

Den statliga tillsynsmyndigheten ska meddela föreläggande om sanering av förorenad mark eller förorenad grundvatten, om inte den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen gör någonting åt saken. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga tillstånd eller för att minska eller undanröja olägenheterna. Om grundvattnet har förorenats i betydande mån, ska myndigheten förelägga den som är ansvarig för saneringen att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

138 §

Överföring av behörighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljöförvaltningsmyndigheten besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i sådana ärenden enligt detta kapitel som gäller förorenad mark och förorenat grundvatten, med undantag för ärenden enligt 133 § 3 mom. En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behandlingen av de ärenden

Närmare bestämmelser om anmälan och det beslut som ska fattas med anledning av det får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om behandling och isolering av förorenade marksubstanser, om de tekniska krav som ställs på saneringen samt om kontroll och tillsyn får utfärdas genom förordning av statsrådet.

137 §

Saneringsföreläggande

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska meddela föreläggande om sanering av förorenad mark eller förorenad grundvatten, om inte den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen gör någonting åt saken. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga tillstånd eller för att minska eller undanröja olägenheterna. Om grundvattnet har förorenats i betydande mån, ska myndigheten förelägga den som är ansvarig för saneringen att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

138 §

Överföring av behörighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i sådana ärenden enligt detta kapitel som gäller förorenad mark och förorenat grundvatten, med undantag för ärenden enligt 133 § 3 mom. En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid Statens till-

som har inletts vid den statliga miljö-
tillsynsmyndigheten före beslutet om överfö-
ring av behörigheten slutförs vid den statliga
miljö- och tillsynsmyndigheten.

Behörigheten kan överföras för viss tid el-
ler tills vidare. Beslutet kan ändras om förut-
sättningarna för överföring av behörighet inte
längre finns. Behandlingen av de ärenden
som har inletts vid den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten innan tidsfristen för över-
föring av behörighet har gått ut eller före
ändring av ett beslut som gäller behörighet
slutförs vid den kommunala miljö- och tillsyns-
myndigheten.

143 §

Skyldighet att följa tillståndet i miljön

Kommunen ska med ändamålsenliga meto-
der inom sitt område i behövlig omfattning
följa tillståndet i miljön, på det sätt som de
lokala förhållandena kräver. Den statliga till-
synsmyndigheten ska inom sitt område följa
tillståndet i miljön. För Finlands miljöcen-
trals uppgifter i fråga om att följa tillståndet i
miljön gäller särskilda bestämmelser.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom.
ska Esbo, Helsingfors, Grankulla och Vanda
tillsammans följa luftkvaliteten inom huvud-
stadsregionen. Halten i luften av partiklar
som är mindre än 2,5 mikrometer ska i hu-
vudstadsregionen kontinuerligt följas vid en
permanent urban bakgrundsstation som re-
presenterar stadens allmänna luftkvalitet.

Uppföljningsinformationen ska offentlig-
göras och ges behövlig publicitet.

Genom förordning av statsrådet får när-
mare bestämmelser utfärdas om hur uppfölj-
ningen av tillståndet i miljön ska ordnas, om
uppföljnings- och bedömningsmetoderna och
kvalitetskraven för dem samt om offentliggö-
rande och information om uppföljningsin-
formationen och om hur den ska föras in i da-
tasystemet för miljö- och havsvårdsför-
valtningen.

I lagen om vatten- och havsvårdsför-
valtningen och bestämmelser som utfärdats
med stöd av den föreskrivs det om uppfölj-
ning av yt- och grundvatten samt av Öster-
sjöns tillstånd i samband med vatten- och
havsvård samt om den information som ska

lämnas till miljö- och tillsynsmyndighet före beslutet
om överföring av behörigheten slutförs vid
Statens miljö- och tillsynsmyndighet.

Behörigheten kan överföras för viss tid el-
ler tills vidare. Beslutet kan ändras om förut-
sättningarna för överföring av behörighet inte
längre finns. Behandlingen av de ärenden
som har inletts vid den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten innan tidsfristen för över-
föring av behörighet har gått ut eller före
ändring av ett beslut som gäller behörighet
slutförs vid den kommunala miljö- och tillsyns-
myndigheten.

143 §

Skyldighet att följa tillståndet i miljön

Kommunen ska med ändamålsenliga meto-
der inom sitt område i behövlig omfattning
följa tillståndet i miljön, på det sätt som de
lokala förhållandena kräver. *Statens till-
stånds- och tillsynsmyndighet ska se till att
uppföljningen av tillståndet i miljön på riks-
omfattande nivå är tillräcklig.* För Finlands
miljöcentrals uppgifter i fråga om att följa
tillståndet i miljön gäller särskilda bestäm-
melser.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom.
ska Esbo, Helsingfors, Grankulla och Vanda
tillsammans följa luftkvaliteten inom huvud-
stadsregionen. Halten i luften av partiklar
som är mindre än 2,5 mikrometer ska i hu-
vudstadsregionen kontinuerligt följas vid en
permanent urban bakgrundsstation som re-
presenterar stadens allmänna luftkvalitet.

Uppföljningsinformationen ska offentlig-
göras och ges behövlig publicitet.

Genom förordning av statsrådet får när-
mare bestämmelser utfärdas om hur uppfölj-
ningen av tillståndet i miljön ska ordnas, om
uppföljnings- och bedömningsmetoderna och
kvalitetskraven för dem samt om offentliggö-
rande och information om uppföljningsin-
formationen och om hur den ska föras in i da-
tasystemet för miljö- och havsvårdsför-
valtningen.

I lagen om vatten- och havsvårdsför-
valtningen föreskrivs det om uppföljning av
yt- och grundvatten samt av Östersjöns till-
stånd i samband med vatten- och havs-
vård samt om den information som ska läm-

lämnas om uppföljningsinformationen.

147 §

Tidsfrist för utarbetande av en luftvårdsplan och en handlingsplan på kort sikt och förfarandet för utarbetande av planer

En luftvårdsplan ska göras upp inom 18 månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats första gången. Om det är uppenbart att gränsvärdet fortfarande överskrids eller riskerar att överskridas omedelbart efter det att luftvårdsplanens giltighetstid har gått ut, ska en ny luftvårdsplan utarbetas som träder i kraft genast när den föregående luftvårdsplanens giltighetstid går ut. När giltighetstiden för den föregående luftvårdsplanen har gått ut ska en ny luftvårdsplan utan dröjsmål utarbetas när gränsvärdet överskrids eller på nytt riskerar att överskridas.

En handlingsplan på kort sikt ska göras upp utan dröjsmål efter det att tröskelvärdet för larm har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats.

När planerna utarbetas ska utlåtande om utkastet till planer begäras av den statliga tillsynsmyndigheten och av andra myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med allmän spridning på orten och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om färdiga planer med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 3 mom. De färdiga planerna ska sändas för kännedom till den statliga tillsynsmyndigheten och till miljöministeriet.

När planerna revideras ska bestämmelserna i 3 och 4 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas.

Kommunen ska årligen senast den 15 maj till den statliga tillsynsmyndigheten och till

nas om uppföljningsinformationen.

147 §

Tidsfrist för utarbetande av en luftvårdsplan och en handlingsplan på kort sikt och förfarandet för utarbetande av planer

En luftvårdsplan ska göras upp inom 18 månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats första gången. Om det är uppenbart att gränsvärdet fortfarande överskrids eller riskerar att överskridas omedelbart efter det att luftvårdsplanens giltighetstid har gått ut, ska en ny luftvårdsplan utarbetas som träder i kraft genast när den föregående luftvårdsplanens giltighetstid går ut. När giltighetstiden för den föregående luftvårdsplanen har gått ut ska en ny luftvårdsplan utan dröjsmål utarbetas när gränsvärdet överskrids eller på nytt riskerar att överskridas.

En handlingsplan på kort sikt ska göras upp utan dröjsmål efter det att tröskelvärdet för larm har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats.

När planerna utarbetas ska utlåtande om utkastet till planer begäras av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och av andra myndigheter vars ansvarsområde eller uppgifter planen anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med allmän spridning på orten och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om färdiga planer med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 3 mom. De färdiga planerna ska sändas för kännedom till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, till landskapen* och till miljöministeriet.

Vad som föreskrivs i 3 och 4 mom. ska också tillämpas på revidering av planerna.

Kommunen ska årligen senast den 15 maj till den statliga tillsynsmyndigheten och till

miljöministeriet lämna upplysningar om de åtgärder enligt luftvårdsplanen som genomförts samt om en eventuell revidering av luftvårdsplanen eller av en handlingsplan på kort sikt.

miljöministeriet lämna upplysningar om de åtgärder enligt luftvårdsplanen som genomförts samt om en eventuell revidering av luftvårdsplanen eller av en handlingsplan på kort sikt.

148 §

Överskridning av gränsvärden orsakad av sandning och saltning

Inom ett område där det gränsvärde för inandningsbara partiklar (PM₁₀) som föreskrivs med stöd av 141 § överskrids på grund av partikelbelastning som orsakas av sandning eller saltning i samband med vinterunderhåll av gator och vägar kan kommunen i stället för en luftvårdsplan göra en utredning om överskridningen och dess orsaker samt om åtgärder för att minska halterna. Närmare bestämmelser om innehållet i utredningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utredningen ska göras inom sju månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet överskridits första gången. Bestämmelserna i 147 § 3 mom. om hur allmänheten ska ges tillfälle att delta och om det utlåtande som ska begäras av den statliga tillsynsmyndigheten ska iakttas när utredningen görs.

Om gränsvärdet överskrids på nytt efter det att utredningen har gjorts ska kommunen lämna upplysningar till den statliga tillsynsmyndigheten och till miljöministeriet om de åtgärder som redan genomförts för att sänka halterna och en bedömning av effekterna samt om ytterligare åtgärder som eventuellt kommer att behövas. Förfarandet enligt 2 mom. ska dock tillämpas om de ytterligare åtgärder som behövs är så betydande att det krävs en helt ny utredning.

152 §

Hur bullerutredningar och handlingsplaner

148 §

Överskridning av gränsvärden orsakad av sandning och saltning

Inom ett område där det gränsvärde för inandningsbara partiklar (PM₁₀) som föreskrivs med stöd av 141 § överskrids på grund av partikelbelastning som orsakas av sandning eller saltning i samband med vinterunderhåll av gator och vägar kan kommunen i stället för en luftvårdsplan göra en utredning om överskridningen och dess orsaker samt om åtgärder för att minska halterna. Närmare bestämmelser om innehållet i utredningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utredningen ska göras inom sju månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet överskridits första gången. Bestämmelserna i 147 § 3 mom. om hur allmänheten ska ges tillfälle att delta och om det utlåtande som ska begäras av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ska iakttas när utredningen görs.

Om gränsvärdet överskrids på nytt efter det att utredningen har gjorts ska kommunen lämna upplysningar till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och till miljöministeriet om de åtgärder som redan genomförts för att sänka halterna och en bedömning av effekterna samt om ytterligare åtgärder som eventuellt kommer att behövas. Förfarandet enligt 2 mom. ska dock tillämpas om de ytterligare åtgärder som behövs är så betydande att det krävs en helt ny utredning.

152 §

Hur bullerutredningar och handlingsplaner

för bullerbekämpning utarbetas

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas av Trafikverket i fråga om landsvägar och järnvägar, av flygplatsoperatören i fråga om en flygplats, av trafikområdeshallaren i fråga om andra trafikområden och i fråga om befolkningskoncentrationer av den behöriga kommunen när det gäller andra platser än de ovannämnda. Trafikverket och flygplatsoperatören ska lämna sin bullerutredning och handlingsplan till den behöriga kommunen, som ska beakta dem när bullerutredningen och handlingsplanen utarbetas för befolkningskoncentrationen.

När handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas ska utlåtande om utkastet till plan begäras av kommunerna inom det område som påverkas, de statliga tillsynsmyndigheterna, Trafikverket och flygplatsoperatören och av andra som anges genom förordning av statsrådet. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med allmän spridning på orten och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en färdig plan med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska ses över åtminstone vart femte år efter att de har utarbetats, varvid handlingsplanen och vid behov också bullerutredningen ska göras om. Handlingsplanen ska vid behov även i övrigt ses över, om det i området uppkommer en ny faktor som väsentligen inverkar på bullersituationen. När handlingsplanerna ses över ska bestämmelserna i 2 och 3 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas.

Bestämmelser om den tidpunkt före vilken bullerutredningen och handlingsplanen senast ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

för bullerbekämpning utarbetas

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas av Trafikverket i fråga om landsvägar och järnvägar, av flygplatsoperatören i fråga om en flygplats, av trafikområdeshallaren i fråga om andra trafikområden och i fråga om befolkningskoncentrationer av den behöriga kommunen när det gäller andra platser än de ovannämnda. Trafikverket och flygplatsoperatören ska lämna sin bullerutredning och handlingsplan till den behöriga kommunen, som ska beakta dem när bullerutredningen och handlingsplanen utarbetas för befolkningskoncentrationen.

När handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas ska utlåtande om utkastet till plan begäras av kommunerna *och landskapen* inom det område som påverkas, *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, Trafikverket och flygplatsoperatören och av andra som anges genom förordning av statsrådet. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till plan och framföra sina åsikter om det. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med allmän spridning på orten och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en färdig plan med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas *med iakttagande av 2 mom.*

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska ses över åtminstone vart femte år efter att de har utarbetats, varvid handlingsplanen och vid behov också bullerutredningen ska göras om. Handlingsplanen ska vid behov även i övrigt ses över, om det i området uppkommer en ny faktor som väsentligen inverkar på bullersituationen. *Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter ska också tillämpas på översyn av handlingsplanerna.*

Bestämmelser om den tidpunkt före vilken bullerutredningen och handlingsplanen senast ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Lämnande av upplysningar om bullerutredningar och om handlingsplaner för bullerbekämpning

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska offentliggöras och information om dem ska ges i behövlig utsträckning. De ska lämnas till den statliga tillsynsmyndigheten. Dessutom ska de vid behov sändas till de övriga ansvariga parter som nämns i 152 § 1 mom.

166 §

Myndigheternas anmälningsskyldighet

Om det vid tillsynen enligt detta kapitel eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av det konstateras att kompetenskraven enligt 159 § inte har iakttagits, ska tillsynsmyndigheten underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om detta.

Om en tillsynsmyndighet som avses i 24 § 2 mom. vid tillsynen konstaterar att en skyldighet enligt 163 § har försummats, ska tillsynsmyndigheten underrätta den behöriga statliga tillsynsmyndigheten eller den kommunala miljöförhållandenmyndigheten om detta.

168 §

Regelbunden tillsyn

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförhållandenmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över

Lämnande av upplysningar om bullerutredningar och om handlingsplaner för bullerbekämpning

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska offentliggöras och information om dem ska ges i behövlig utsträckning. De ska lämnas till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*. Dessutom ska de vid behov sändas till de övriga ansvariga parter som nämns i 152 § 1 mom.

166 §

Myndigheternas anmälningsskyldighet

Om det vid tillsynen enligt detta kapitel eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av det konstateras att kompetenskraven enligt 159 § inte har iakttagits, ska tillsynsmyndigheten underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om detta.

Om en tillsynsmyndighet som avses i 24 § 2 mom. vid tillsynen konstaterar att en skyldighet enligt 163 § *eller enligt bestämmelser som har utfärdats med stöd av den* har försummats, ska tillsynsmyndigheten underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* eller den kommunala miljöförhållandenmyndigheten om detta.

168 §

Regelbunden tillsyn

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförhållandenmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över

regelbundet.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet övervaka miljötillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

170 §

Anmälan om inledande av tillståndspliktig verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar tillståndspliktig och regi-

regelbundet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet övervaka miljötillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

170 §

Anmälan om inledande av tillståndspliktig verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar tillståndspliktig och regi-

streringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, om det inte är fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till den statliga tillsynsmyndigheten.

171 §

Kontroll på annans område

Den statliga tillsynsmyndigheten, eller i samband med beviljande av tillstånd även tillståndsmyndigheten, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

streringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om miljötillståndet beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, om det inte är fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

171 §

Kontroll på annans område

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet, eller i samband med beviljande av tillstånd även *den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten*, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelsen, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) förelägga den som har förfarit så som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,

3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet enligt vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltningstvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 11 eller 20 §.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelsen, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) förelägga den som har förfarit så som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,

3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om miljötillståndet beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet *med iakttagande av* vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltningstvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa *en skyldighet som föreskrivs i* 11 eller 20 §.

176 §

Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

176 §

Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 175 § 1 mom. 1 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska den statliga tillsynsmyndigheten, utöver vad som föreskrivs i 175 § i denna lag, förelägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska den statliga tillsynsmyndigheten ålägga den verksamhetsutövaren som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

178 §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 176 § och om ett överhängande hot om sådana.

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll

Om en överträdelse eller försummelse enligt 175 § 1 mom. 1 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, utöver vad som föreskrivs i 175 § i denna lag, förelägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ålägga den verksamhetsutövaren som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

178 §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 176 § och om ett överhängande hot om sådana. *Verksamhetsutövaren ska dessutom utan dröjsmål underrätta det berörda landskapet om betydande förorening av vattendrag som avses i 176 § och om ett överhängande hot om sådana.*

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll

och ett beslut om avbrytandet ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig verksamhet avbryts av den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndspliktiga myndigheten, och av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillståndet beviljas av den.

186 §

Rätt att inleda ärenden

Om inte ett ärende som avses i 135, 137, 175, 176, 180 eller 181 § har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen inledas av

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselen i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den statliga tillsynsmyndigheten samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget, om miljökonsekvenserna uppträder inom samernas hembygdsområde, och av skoltarnas byastämma, om miljökonsekvenserna uppträder på skoltområdet.

Den statliga tillsynsmyndigheten kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av sådana kommunala miljöskyddsföreskrifter som avses i 202 § 3 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat några föreskrifter om åtgärder som avses i den punkten.

188 §

och ett beslut om avbrytandet ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig verksamhet avbryts av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om miljötillståndet beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, och i övriga fall avbryts sådan verksamhet av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

186 §

Rätt att inleda ärenden

Om inte ett ärende som avses i 135, 137, 175, 176, 180 eller 181 § har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen inledas av

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselen i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,
- 6) sametinget, om miljökonsekvenserna uppträder inom samernas hembygdsområde, och av skoltarnas byastämma, om miljökonsekvenserna uppträder på skoltområdet.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av sådana kommunala miljöskyddsföreskrifter som avses i 202 § 3 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat några föreskrifter om åtgärder som avses i den punkten.

188 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska anmäla gärningar och försummelser som avses i 224 och 225 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Den statliga tillsynsmyndigheten är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om den myndighet som ansvarar för tillsynen på grund av detta blir en annan.

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska anmäla gärningar och försummelser som avses i 224 och 225 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig verksamhet ansvarar *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om miljötillstånd för verksamheten beviljas av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, och i övriga fall ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för den tillsynen.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om den myndighet som ansvarar för tillsynen på grund av detta blir en annan.

190 §

Sökande av ändring

I ett beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs nedan. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut av statsrådets allmänna sammanträde får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i 7 § i förvaltningsprocesslagen.

Över ett förbud eller föreläggande som en kommunal tjänsteinnehavare meddelat med stöd av 182 § får besvär inte anföras. Över beslut om sådan överföring av tillsynen till en annan myndighet som avses i 189 § får besvär inte anföras. Över beslut enligt 36, 126 och 128 § om överföring av ärenden till en annan myndighet samt avgöranden om separat behandling av ersättningsyrkanden enligt 129 § får besvär inte anföras separat. Ändring i den behandlingsavgift som tas ut enligt 205 § får sökas på samma sätt som ändring i huvudsaken.

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och taxan för behandlingsavgifter får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen (410/2015). Den statliga tillsynsmyndigheten har rätt att söka ändring i beslut som gäller kommunala miljöskyddsföreskrifter. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

190 §

Sökande av ändring

I ett beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat föreskrivs nedan. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut av statsrådets allmänna sammanträde får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i 7 § i förvaltningsprocesslagen.

Över ett förbud eller föreläggande som en kommunal tjänsteinnehavare meddelat med stöd av 182 § får besvär inte anföras. Över beslut om sådan överföring av tillsynen till en annan myndighet som avses i 189 § får besvär inte anföras. Över beslut enligt 36, 126 och 128 § om överföring av ärenden till en annan myndighet samt avgöranden om separat behandling av ersättningsyrkanden enligt 129 § får besvär inte anföras separat. Ändring i den behandlingsavgift som tas ut enligt 205 § får sökas på samma sätt som ändring i huvudsaken.

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och taxan för behandlingsavgifter får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen (410/2015). *Statens tillsynsmyndighet* har rätt att söka ändring i beslut som gäller kommunala miljöskyddsföreskrifter. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

191 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselen i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökon-

191 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselen i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökon-

sekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad och andra kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) *den statliga tillsynsmyndigheten samt* den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,

5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,

6) sametinget på den grunden att den verksamhet som avses i miljötillståndet försämrar samernas rätt att som ursprungsfolk bevara och utveckla sitt språk och sin kultur,

7) skoltarnas byastämman på den grunden att den verksamhet som avses i miljötillståndet inom skolområdet försämrar skoltarnas levnadsförhållanden och möjligheter att bedriva i skollagen avsedda naturnäringsar.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset eller av annan grundad anledning anföra besvär över ett beslut genom vilket Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

192 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller kontrollplaner och ändring av kontrollvillkor

Omprövning av beslut enligt 64 och 65 § som fattats av en myndighet som tillståndsmyndigheten utsett får begäras hos tillståndsmyndigheten inom 30 dagar från det att beslutet meddelades. Omprövning begärs hos den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, om kontrollskyldigheten i fråga om någon verksamhet som omfattas av samordnad recipientkontroll har baserat sig på ett beslut som den statliga miljöförvaltningsmyndigheten meddelat. Genom begäran om omprövning kan också en sådan meningsskiljaktighet behand-

sekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad och andra kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,

5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,

6) sametinget på den grunden att den verksamhet som avses i miljötillståndet försämrar samernas rätt att som ursprungsfolk bevara och utveckla sitt språk och sin kultur,

7) skoltarnas byastämman på den grunden att den verksamhet som avses i miljötillståndet inom skolområdet försämrar skoltarnas levnadsförhållanden och möjligheter att bedriva i skollagen avsedda naturnäringsar.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har besvärsmätt i fråga om beslut av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, kommunens behöriga myndighet som avses i 156 d §, miljöministeriet, statsrådet, Säkerhets- och kemikalieverket och Finlands miljöcentral.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset eller av annan grundad anledning anföra besvär över ett beslut genom vilket Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

192 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller kontrollplaner och ändring av kontrollvillkor

Omprövning av beslut enligt 64 och 65 § som fattats av en myndighet som tillståndsmyndigheten utsett får begäras hos tillståndsmyndigheten inom 30 dagar från det att beslutet meddelades. Omprövning begärs hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, om kontrollskyldigheten i fråga om någon verksamhet som omfattas av samordnad recipientkontroll har baserat sig på ett beslut som Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet meddelat. Genom begäran om omprövning kan också en sådan meningsskiljaktighet be-

las som gäller fördelningen av kostnaderna för den samordnade recipientkontrollen. Beslut med anledning av en begäran om omprövning meddelas enligt 84 § efter anslag och information om beslutet ska ges med iakttagande av 84, 85 och 96 §. Ändring i beslut med anledning av en begäran om omprövning får sökas enligt vad som föreskrivs i 190 §. På behandlingen av en begäran om omprövning tillämpas i övrigt förvaltningslagen.

handlas som gäller fördelningen av kostnaderna för den samordnade recipientkontrollen. Beslut med anledning av en begäran om omprövning meddelas enligt 84 § efter anslag och information om beslutet ska ges med iakttagande av 84, 85 och 96 §. Ändring i beslut med anledning av en begäran om omprövning får sökas enligt vad som föreskrivs i 190 §. *Bestämmelser om behandlingen av en begäran om omprövning finns i övrigt i förvaltningslagen.*

194 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller skyldigheten att se över tillstånd för direktivanläggningar

En verksamhetsutövare får begära omprövning av *den statliga tillsynsmyndighetens* beslut om översyn av tillståndet enligt 80 § 3 mom. hos den statliga miljötillståndsmyndigheten på det sätt som anges i förvaltningslagen. Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får inte överklagas separat.

194 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller skyldigheten att se över tillstånd för direktivanläggningar

En verksamhetsutövare får begära omprövning av ett beslut om översyn av tillståndet enligt 80 § 3 mom. hos *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* på det sätt som anges i förvaltningslagen. Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får inte överklagas separat.

197 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av Vasa förvaltningsdomstol som gäller miljötillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Vasa förvaltningsdomstols beslut ska lämnas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom lämnas till den statliga miljö-

197 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av Vasa förvaltningsdomstol som gäller miljötillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Vasa förvaltningsdomstols beslut ska lämnas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom lämnas till *Statens tillstånds- och*

ståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller ett förvaltningstvångsärende enligt denna lag ska delges som bevislig delgivning på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Fullföljdsdomstolen ska till tillstånds- och tillsynsmyndigheten elektroniskt lämna information om ändringar som gjorts i de beslut som dessa myndigheter har fattat och om beslutens laga kraft, så att informationen kan registreras i datasystemet för miljövärdsinformation. Närmare bestämmelser om det sätt och den tidpunkt för lämnande av information som avses i detta moment får utfärdas genom förordning av statsrådet.

203 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala miljöskyddsföreskrifter

Innan kommunala miljöskyddsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge den berörda statliga tillsynsmyndigheten och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om att ge möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen. Information om beredningen av ärendet ska också ges på kommunens webbplats.

Kommunen ska informera allmänt om miljöskyddsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga på kommunens webbplats. De ska dessutom sändas för kännedom till den statliga tillsynsmyndigheten och till den statliga miljötillståndsmyndigheten.

204 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska unionens rättsakter avsedda riksomfattande miljöskyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. Utlåtande om utkastet till planer och program ska begäras av de myndigheter vars

tillsynsmyndighet, den kommunala miljövärdsmyndigheten, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller ett förvaltningstvångsärende enligt denna lag ska delges som bevislig delgivning på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Fullföljdsdomstolen ska till tillstånds- och tillsynsmyndigheten elektroniskt lämna information om ändringar som gjorts i de beslut som dessa myndigheter har fattat och om beslutens laga kraft, så att informationen kan registreras i datasystemet för miljövärdsinformation. Närmare bestämmelser om det sätt och den tidpunkt för lämnande av information som avses i detta moment får utfärdas genom förordning av statsrådet.

203 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala miljöskyddsföreskrifter

Innan kommunala miljöskyddsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om att ge möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen. Information om beredningen av ärendet ska också ges på kommunens webbplats.

Kommunen ska informera allmänt om miljöskyddsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga på kommunens webbplats. De ska dessutom sändas för kännedom till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

204 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska unionens rättsakter avsedda riksomfattande miljöskyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. Utlåtande om utkastet till planer och program ska begäras av de myndigheter vars

ansvarsområde och uppgifter planen eller programmet anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till planer och program och framföra sina åsikter om dem. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med riksomfattande spridning och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en godkänd plan eller ett godkänt program med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

När planerna och programmen revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas.

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen och regionala avfallsplaner finns i avfallslagen.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar

ansvarsområde och uppgifter planen eller programmet anknyter till på ett väsentligt sätt. Alla andra ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att bekanta sig med utkastet till planer och program och framföra sina åsikter om dem. Tillfälle ges genom att information om ärendet lämnas i en tidning med riksomfattande spridning och i det allmänna datanätet. Minst 30 dagar ska reserveras för framförandet av åsikter.

Information om en godkänd plan eller ett godkänt program med tillhörande motivering samt om hur utlåtandena och åsikterna har blivit beaktade ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

När planerna och programmen revideras ska bestämmelserna i 1 och 2 mom. om begäran om utlåtande och framförande av åsikter iakttas.

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen finns i avfallslagen.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar

sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,

4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförs till den kommunala miljö- och hälsomyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäcktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

207 §

sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,

4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförs till den kommunala miljö- och hälsomyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av sådana tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäcktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

207 §

Hörande av vittnen

Den statliga miljötillståndsmyndigheten kan, om det av särskilda skäl behövs, höra ett vittne muntligen under försäkringen samt en part muntligen. Parterna ska ges tillfälle att närvara då ett vittne eller en part hörs, och de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvoden tillämpas förvaltningsprocesslagen.

212 §

Förfarandet för att beakta gränsöverskridande konsekvenser i vissa fall

Om verksamheten vid en direktivanläggning eller vid en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser i en annan av Europeiska unionens medlemsstater ska den statliga miljötillståndsmyndigheten för kännedom sända miljötillståndsansökan för verksamheten i fråga med tillhörande uppgifter enligt bilaga IV till industriutsläppsdirektivet till denna stat samtidigt som information om tillståndsansökan lämnas och hörande sker enligt 5 kap. Samma informationsförfarande ska också iakttas på begäran av en medlemsstat där verksamheten i fråga sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser. Miljöministeriet ska vid behov förhandla med den behöriga myndigheten i den andra staten innan tillståndsärendet avgörs i syfte att säkerställa att miljötillståndsansökan med tillhörande uppgifter enligt bilaga IV till industriutsläppsdirektivet hålls tillgängliga för allmänheten i den andra staten en lämplig tid för framförande av eventuella anmärkningar.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska när den avgör tillståndsärendet beakta de anmärkningar som baserar sig på hörande enligt 1 mom.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska underrätta den stat som hörts i enlighet med 1 mom. om miljötillståndsbeslutet och skicka de uppgifter som avses i artikel 24.2 i industriutsläppsdirektivet till staten i fråga.

Hörande av vittnen

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet kan, om det av särskilda skäl behövs, höra ett vittne muntligen under försäkringen samt en part muntligen. Parterna ska ges tillfälle att närvara då ett vittne eller en part hörs, och de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvoden tillämpas förvaltningsprocesslagen.

212 §

Förfarandet för att beakta gränsöverskridande konsekvenser i vissa fall

Om verksamheten vid en direktivanläggning eller vid en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser i en annan av Europeiska unionens medlemsstater ska *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för kännedom sända miljötillståndsansökan för verksamheten i fråga med tillhörande uppgifter enligt bilaga IV till industriutsläppsdirektivet till denna stat samtidigt som information om tillståndsansökan lämnas och hörande sker enligt 5 kap. Samma informationsförfarande ska också iakttas på begäran av en medlemsstat där verksamheten i fråga sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser. Miljöministeriet ska vid behov förhandla med den behöriga myndigheten i den andra staten innan tillståndsärendet avgörs i syfte att säkerställa att miljötillståndsansökan med tillhörande uppgifter enligt bilaga IV till industriutsläppsdirektivet hålls tillgängliga för allmänheten i den andra staten en lämplig tid för framförande av eventuella anmärkningar.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska när den avgör tillståndsärendet beakta de anmärkningar som baserar sig på hörande enligt 1 mom.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska underrätta den stat som hörts i enlighet med 1 mom. om miljötillståndsbeslutet och skicka de uppgifter som avses i artikel 24.2 i industriutsläppsdirektivet till staten i fråga.

222 §

Datasystemet för miljövårdsinformation

För information om miljön och de verksamheter som inverkar på den finns datasystemet för miljövårdsinformation. Det används för hantering och behandling av uppgifter som gäller miljöskydd, för tillsynen över miljölagstiftningen, för uppföljning av miljöns tillstånd samt för forskning och planering som gäller miljön.

Datasystemet för miljövårdsinformation består av uppgifter som registreras i närings-, trafik- och miljöcentralernas, regionförvaltningsverkens, Meteorologiska institutets, Finlands miljöcentralers och miljöministeriets datasystem, register och filer. Bestämmelser om de uppgifter som ska registreras i datasystemet finns i 223 §, avfallslagen, vattenlagen och miljöskyddslagen för sjöfarten och i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Uppgifterna kan registreras i maskinläsbar form med hjälp av en teknisk anslutning.

De parter som för register och som avses i 2 mom. är också registeransvariga enligt personuppgiftslagen.

De parter enligt 2 mom. som för register samt den kommunala miljövårdsmyndigheten, den kommunala byggnadstillsynsmyndigheten och den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har oberoende av bestämmelserna om sekretess avgiftsfritt rätt att få sådana uppgifter ur datasystemet för miljövårdsinformation som de behöver för att kunna sköta de uppgifter som föreskrivs för dem i lag.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får uppgifter ur datasystemet lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat säkert och tillförlitligt sätt som är lämpligt för ändamålet.

Miljöministeriet ansvarar för att datasystemets innehåll och funktion utvecklas i samarbete med de andra registerförande parterna enligt 2 mom.

222 §

Datasystemet för miljövårdsinformation

För information om miljön och de verksamheter som inverkar på den finns datasystemet för miljövårdsinformation. Det används för hantering och behandling av uppgifter som gäller miljöskydd, för tillsynen över miljölagstiftningen, för uppföljning av miljöns tillstånd samt för forskning och planering som gäller miljön.

Datasystemet för miljövårdsinformation består av uppgifter som registreras i *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets*, Meteorologiska institutets, Finlands miljöcentralers och miljöministeriets datasystem, register och filer. Bestämmelser om de uppgifter som ska registreras i datasystemet finns i 223 §, avfallslagen, vattenlagen, miljöskyddslagen för sjöfarten, *lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen* och i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Uppgifterna kan registreras i maskinläsbar form med hjälp av en teknisk anslutning.

De parter som för register och som avses i 2 mom. är också registeransvariga enligt personuppgiftslagen.

De parter enligt 2 mom. som för register samt den kommunala miljövårdsmyndigheten, den kommunala byggnadstillsynsmyndigheten, *landskapet och landskapets hälsoskyddsmyndighet* har oberoende av bestämmelserna om sekretess avgiftsfritt rätt att få sådana uppgifter ur datasystemet för miljövårdsinformation som de behöver för att kunna sköta de uppgifter som föreskrivs för dem i lag.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får uppgifter ur datasystemet lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat säkert och tillförlitligt sätt som är lämpligt för ändamålet.

Miljöministeriet ansvarar för att datasystemets innehåll och funktion utvecklas i samarbete med de andra registerförande parterna enligt 2 mom.

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska i datasystemet registrera de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den statliga tillsynsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsätgärder,
- 4) uppgifter som avses i 105 § 1 mom. och som ska lämnas enligt statsrådets beslut,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av den statliga tillsynsmyndigheten,
- 7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den statliga tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) beslut som fattats av den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsätgärder,
- 4) uppgifter som avses i 105 § 1 mom. och som ska lämnas enligt statsrådets beslut,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*,
- 7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av Statens tillstånds- och tillsynsmyndighets tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) beslut som fattats av den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljö-
vårds-

3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,

4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,

5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljötillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljövårdsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljövårdsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till den statliga tillsynsmyndigheten för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

myndigheten om registreringspliktiga verksamheter,

3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,

4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,

5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljötillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljövårdsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljövårdsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

211.

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) 6, 10, 11, 23, 32, 34, 35 och 37 § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Myndighetssamarbete

De statliga och kommunala myndigheterna samt landskapsförbundet ska samarbeta för att genomföra förfarandet vid miljökonsekvensbedömning och för att anpassa det till i andra lagar föreskrivna förfaranden avseende ett och samma projekt.

10 §

Kontaktmyndighet

Närings-, trafik- och miljöcentralen är kontaktmyndighet. I projekt som gäller kärnanläggningar enligt kärnenergilagen är det likväl arbets- och näringsministeriet som är kontaktmyndighet. Närmare bestämmelser om kontaktmyndighetens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om ett projekt är förlagt till flera än en närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde, ska myndigheterna sinsemellan komma överens om vilken av centralerna som ska vara kontaktmyndighet för projektet.

Om oklarhet uppstår i fråga om kontaktmyndigheten eller om en närings-, trafik- och miljöcentral svarar för planeringen eller genomförandet av ett projekt, bestämmer miljöministeriet vilken av närings-, trafik- och miljöcentralerna som är kontaktmyndighet för projektet. Miljöministeriet ska i sitt beslut beakta projektets placering och närings-, tra-

Föreslagen lydelse

6 §

Myndighetssamarbete

De statliga och kommunala myndigheterna samt *landskapet* ska samarbeta för att genomföra förfarandet vid miljökonsekvensbedömning och för att anpassa det till i andra lagar föreskrivna förfaranden avseende ett och samma projekt.

10 §

Kontaktmyndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet är kontaktmyndighet. I projekt som gäller kärnanläggningar enligt kärnenergilagen är det likväl arbets- och näringsministeriet som är kontaktmyndighet. Närmare bestämmelser om kontaktmyndighetens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

fik- och miljöcentralernas resurser samt säkerställa att ansvaret för planeringen och genomförandet av projektet har separerats från kontaktmyndighetens uppgifter så att myndighetens opartiskhet inte äventyras. I det beslut som miljöministeriet fattat i saken får ändring inte sökas genom besvär.

11 §

Behörig myndighet

Närings-, trafik- och miljöcentralen beslutar om tillämpningen av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning på projekt som avses i 3 § 2 mom.

Om ett projekt är förlagt till flera än en närings-, trafik- och miljöcentraler verksamhetsområde eller om en närings-, trafik- och miljöcentral svarar för planeringen eller genomförandet av ett projekt, bestämmer miljöministeriet vilken av närings-, trafik- och miljöcentralerna som fattar beslutet. Miljöministeriet ska i sitt beslut beakta projektets placering och närings-, trafik- och miljöcentralernas resurser samt säkerställa att ansvaret för planeringen och genomförandet av projektet har separerats från den behöriga myndighetens uppgifter så att myndighetens opartiskhet inte äventyras. I det beslut som miljöministeriet fattat i saken får ändring inte sökas genom besvär.

Arbets- och näringsministeriet fattar beslut enligt 1 mom. om projekt som gäller kärnankläggningsanläggningar enligt kärnenergilagen.

23 §

Kontaktmyndighetens motiverade slutsats

Kontaktmyndigheten ska kontrollera miljökonsekvensbeskrivningens tillräcklighet och kvalitet och därefter sammanställa en motiverad slutsats om projektets betydande miljökonsekvenser. Den motiverade slutsatsen ska ges till den projektansvarige inom två månader från det att tiden för lämnande av utlåtanden och framförande av åsikter har löpt ut. Den motiverade slutsatsen ska innehålla ett sammandrag av övriga utlåtanden och åsikter om miljökonsekvensbeskrivningen.

Kontaktmyndigheten ska lämna den moti-

11 §

Behörig myndighet

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet beslutar om tillämpningen av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning på projekt som avses i 3 § 2 mom.

Arbets- och näringsministeriet fattar beslut enligt 1 mom. om projekt som gäller kärnankläggningsanläggningar enligt kärnenergilagen.

23 §

Kontaktmyndighetens motiverade slutsats

Kontaktmyndigheten ska kontrollera miljökonsekvensbeskrivningens tillräcklighet och kvalitet och därefter sammanställa en motiverad slutsats om projektets betydande miljökonsekvenser. Den motiverade slutsatsen ska ges till den projektansvarige inom två månader från det att tiden för lämnande av utlåtanden och framförande av åsikter har löpt ut. Den motiverade slutsatsen ska innehålla ett sammandrag av övriga utlåtanden och åsikter om miljökonsekvensbeskrivningen.

verade slutsatsen samt andra utlåtanden och åsikter till den projektansvarige. Den motiverade slutsatsen ska samtidigt sändas för kännedom till de myndigheter som behandlar projektet, till kommunerna inom projektets influensområde och vid behov till landskapsförbunden och andra berörda myndigheter samt publiceras på kontaktmyndighetens webbplats.

Kontaktmyndigheten ska lämna den motiverade slutsatsen samt andra utlåtanden och åsikter till den projektansvarige. Den motiverade slutsatsen ska samtidigt sändas för kännedom till de myndigheter som behandlar projektet, till kommunerna inom projektets influensområde och vid behov till *landskapen* och andra berörda myndigheter samt publiceras på kontaktmyndighetens webbplats.

32 §

Styrning, övervakning och utveckling

Den allmänna styrningen och övervakningen av verkställigheten av lagen samt den allmänna utvecklingen av miljökonsekvensbedömningen hör till miljöministeriets uppgifter. De övriga ministerierna sköter styrningen och övervakningen av verkställigheten samt utvecklingen av miljökonsekvensbedömningen inom sitt respektive ansvarsområde.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna styr och övervakar verkställigheten av denna lag inom sina verksamhetsområden.

32 §

Styrning, övervakning och utveckling

Den allmänna styrningen och övervakningen av verkställigheten av lagen samt den allmänna utvecklingen av miljökonsekvensbedömningen hör till miljöministeriets uppgifter. De övriga ministerierna sköter styrningen och övervakningen av verkställigheten samt utvecklingen av miljökonsekvensbedömningen inom sitt respektive ansvarsområde.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet styr och övervakar verkställigheten av denna lag inom sitt verksamhetsområde.

34 §

Besvärsrätt med anledning av att miljökonsekvensbedömningen saknas eller är bristfällig

Utöver det som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har en närings-, trafik- och miljöcentral rätt att anföra besvär över ett tillståndsbeslut som gäller ett projekt enligt 3 § på den grunden att en miljökonsekvensbedömning enligt denna lag inte har företagits eller att den i det väsentliga har företagits på ett bristfälligt sätt.

Den som annars har rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut genom besvär kan i besvären åberopa att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning inte har genomförts eller att det i det väsentliga har genomförts på ett bristfälligt sätt.

34 §

Besvärsrätt med anledning av att miljökonsekvensbedömningen saknas eller är bristfällig

Utöver det som särskilt föreskrivs om sökande av ändring har *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* rätt att anföra besvär över ett tillståndsbeslut som gäller ett projekt enligt 3 § på den grunden att en miljökonsekvensbedömning enligt denna lag inte har företagits eller att den i det väsentliga har företagits på ett bristfälligt sätt.

Den som annars har rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut genom besvär kan i besvären åberopa att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning inte har genomförts eller att det i det väsentliga har genomförts på ett bristfälligt sätt.

35 §

35 §

Tvångsmedel

Om ett projekt som avses i 3 § inte kräver tillstånd och projektet inleds utan den miljökonsekvensbedömning som förutsätts i denna lag, kan en närings-, trafik- och miljöcentral vid vite bestämma att genomförandet av projektet avbryts tills förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är slutfört. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

37 §

Sökande av ändring i beslut om tillämpning av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

Den projektansvarige får på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) söka ändring genom besvär i beslut som avses i 13 § samt i beslut som fattats med stöd av 36 § om avslag på den projektansvariges framställning. Om besvären gäller ett beslut av en närings-, trafik- och miljöcentral, är den behöriga förvaltningsdomstolen den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av projektet i fråga är belägen.

I beslut som avses i 13 § får ändring annars inte sökas separat genom besvär. Den som har rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut får dock i samma ordning och sammanhang som besvär anförs över tillståndsbeslutet söka ändring i ett beslut genom vilket det konstateras att ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning inte är behövligt.

En närings-, trafik- och miljöcentral har rätt att söka ändring genom besvär i ett beslut av en förvaltningsdomstol genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt ett i 1 mom. avsett beslut av närings-, trafik- och miljöcentralen.

Tvångsmedel

Om ett projekt som avses i 3 § inte kräver tillstånd och projektet inleds utan den miljökonsekvensbedömning som förutsätts i denna lag, kan *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet* vid vite bestämma att genomförandet av projektet avbryts tills förfarandet vid miljökonsekvensbedömning är slutfört. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

37 §

Sökande av ändring i beslut om tillämpning av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

Den projektansvarige får på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) söka ändring genom besvär i beslut som avses i 13 § samt i beslut som fattats med stöd av 36 § om avslag på den projektansvariges framställning. Om besvären gäller ett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*, är den behöriga förvaltningsdomstolen den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av projektet i fråga är belägen.

I beslut som avses i 13 § får ändring annars inte sökas separat genom besvär. Den som har rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut får dock i samma ordning och sammanhang som besvär anförs över tillståndsbeslutet söka ändring i ett beslut genom vilket det konstateras att ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning inte är behövligt.

Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet har rätt att söka ändring genom besvär i ett beslut av en förvaltningsdomstol genom vilket förvaltningsdomstolen har upphävt ett i 1 mom. avsett beslut av *Statens tillstånds- och tillsynsmyndighet*.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom en särskild lag.

RP 14/2018 rd

2008